

Giới thiệu Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tới PK

Trước khi cưới, người khiến cô sợ nhất chính là Thẩm Lương Xuyên.

Sau khi cưới, cô lại càng phát hiện ra những mặt đáng sợ khác của Thẩm Lương Xuyên.

Đêm hôm đó, cô vốn nghĩ rằng giữa hai người họ là hôn nhân đạt thành hiệp nghị lại không ngờ Thẩm Lương Xuyên không mặc quần áo.

"Anh, anh muốn làm gì?" "Làm chuyện nên làm." "..."

Trên web đều nói, ảnh đế Thẩm Lương Xuyên là nam thần cấm dục, Kiều Luyến bày tỏ, vậy người mỗi đêm nằm ở bên người cô là ai?? Cuối cùng chịu đến khi hết hiệp nghị, Kiều Luyến bộc phát: "Em muốn ly hôn! Em muốn xoay người!" Thẩm Lương Xuyên ôm cô xoay người: "Ý của em là em ở trên anh ở dưới? Cũng không phải là không thể được..." "..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tới PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đêm tân hôn của cô và anh

Đêm dài.

Trong phòng ngủ xa hoa, ánh đèn mờ nhạt, tó đậm bóng đêm yên tĩnh và thần bí.

Kiều Luyến ngồi ở trên chiếc giường lớn kiểu cổ, bất an nín lấy Xáo ngủ gọi cảm trên người.

Nghĩ đến đêm chuyện sẽ phát sinh lát nữa, dù cô luôn không sợ trời không sợ đất, lúc này cũng phải khấn trương cắn vào môi dưới, đôi mắt đen nhánh to tròn sáng ngời, như có như không lướt qua phương hướng phòng tắm.

Tiếng nước chảy ngừng, cửa phòng tắm được mở ra, thân hình Thẩm Lương Xuyên cao lớn rắn rỏi đi tới, khiến cái phòng ngủ rộng rãi đều có vẻ hơi chật chội, quanh người anh tràn ngập hơi thở tôn quý bẩm sinh.

Trong lòng Kiều Luyến "Lộp bộp" một chút, đứng vội lên.

Người này, là người chồng tân hôn của cô. Nhưng hôm nay mới là lần đầu bọn họ gặp mặt.

Anh mặc một bộ áo ngủ màu trắng, tóc ướt nhẹ, mũi cao thẳng, môi đơn bạc, ngũ quan so với ở trên màn hình thì còn tinh xảo đẹp mắt hơn, nhất là cặp mắt phượng hẹp dài kia, sắc bén lại lạnh lùng.

Kiều Luyến nặn ra một nụ cười ngọt ngào, cố gắng mở miệng nói nhẹ nhàng: "Thẩm tiên sinh, lần đầu gặp mặt, xin giúp đỡ."

Dứt lời, ánh mắt người đàn ông trầm xuống, trong chớp mắt đáy mắt hiện ra hơi thở nguy hiểm

"Lần đầu gặp "

Giọng anh âm trầm, hàn ý trong đó làm cho lòng người ta run lên

Giọng nói kia, giống như mang theo một loại mĩa mai nào đó, Kiều Luyến còn không có nghĩ rõ ràng, chỉ thấy anh bỗng quay người, tắt đèn.

"Cạch "

Đột nhiên bóng tối xuất hiện, khiến Kiều Luyến sững sờ, một giây sau, cũng cảm giác bên hông bị xiết chặt, trời đất quay cuồng, người ngã xuống giường, tiếp lấy là bị thân thể tràn ngập hơi thở phái nam, đè ép tới.

Động tác của anh không thô bạo bình thường, không có mở đầu, trực tiếp đâm vào thân thể của cô, tiếp đó cho thêm một trận tàn phá cuồng phong bạo vũ.

Mỗi một lần anh đều giống như dùng hết sức lực, để cho cô đến cuối cùng, chỉ cảm thấy cái này không giống như là tình yêu nam nữ, rõ ràng là tiếp nhận sự trừng phạt tàn khốc nhất.

Xong chuyện, Kiều Luyến nằm vô lực ở trên giường, mỗi một chỗ trên người đều đau đớn, chớp mũi tràn ngập hơi thở xâm lược nam tính. Cô còn chưa không có thở phào, một cái tay bắt lấy cổ cô, để cho cô và anh nhìn thẳng.

Trong bóng tối, cô không thấy rõ tâm tình phức tạp bốc lên trong mắt anh, chỉ có thể nghe được tiếng anh trầm thấp lạnh buốt cảnh cáo nói: "Kiều tiểu thư, tôi không hy vọng tin tức kết hôn bị công khai ra, để tránh sau này ly hôn, sẽ mang đến phiền toái không cần thiết."

Kiều Luyến trực tiếp tròn tròn mắt.

Bọn họ vừa mới làm xong chuyện thân mật như vậy, lại còn chưa mặc quần áo, đã trở mặt không quen biết rồi.

Cô siết chặt nắm đấm, đè xuống nhục nhã bức bối trong lòng.

Cũng đúng, cuộc hôn nhân này, bản thân chỉ là một cuộc giao dịch.

Cô rất cần tiền, mà anh cần một đứa bé.

Bây giờ anh lại yêu cầu giấu truyền kết hôn, là chuyện đương nhiên.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, rũ tầm mắt xuống, nhu thuận trả lời: "Thẩm tiên sinh, ngài yên tâm "

Dứt lời, anh đứng lên, không lưu luyến chút nào mà vào phòng tắm, chờ anh tắm vội đi ra, liền thay quần áo ra ngoài.

Thẳng đến khi tiếng xe khởi động truyền đến, Kiều Luyến mới ý thức được, anh đã rời đi.

Trong đêm tân hôn của bọn họ, anh lại ném mình cô ở trong phòng cưới

Kiều Luyến ngẩn ngơ, lúc này mới trở mình, ôm chăn mềm chìm vào giấc ngủ.

Nửa đêm, điện thoại di động trên tủ đầu giường rung mấy lần, trang màn hình khóa hiện ra tiêu đề trang đầu trên weibo:

Theo người biết chuyện tiết lộ, ảnh đế Thẩm Lương Xuyên đã lĩnh chứng kết hôn vào hôm nay.

Weibo này, giống như một quả Bom Nguyên Tử, bỗng nhiên nổ tung toàn bộ Internet.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thẩm Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Bị bắt ngay tại chỗ

Sáng sớm: "Reng reng reng" đồng hồ báo thức vang lên.

Kiều Luyến đột nhiên tỉnh dậy, nhắm mắt vén chăn lên nhảy xuống giường, nhưng hai chân bủn rủn, để cho cô đặt mông ngã xuống đất.

Mơ màng mở mắt, lọt vào trong tầm mắt là thảm Ba Tư đất đỏ.

Cô hỗn loạn một lúc, lúc này mới ý thức được, cô đã gả cho nam thần của mình.

Cô ngồi trên mặt đất trong chốc lát, tiêu hóa sự thật này, sau đó mới cầm điện thoại di động lên đóng đồng hồ báo thức.

Vô thức mở weibo ra, liếc qua tin nóng hôm nay: "Thẩm ảnh đế trộm cưới" năm chữ cứ đánh thẳng vào con mắt của cô

Tròng mắt Kiều Luyến co lại, cả người tỉnh táo, khi nhìn rõ sở nội dung về tin tức, ngón tay run lên, thiếu chút nữa là không cầm được điện thoại di động.

Tối hôm qua Thẩm Lương Xuyên cảnh cáo cô phải giữ bí mật, nhưng bây giờ chuyện đã ồn ào như vậy, anh có thể cho tin tức này là cô tiết lộ ra ngoài hay không.

Bất kể ai gặp qua Thẩm Lương Xuyên anh đều biết, đây là một người đàn ông khủng bố, đặc tội anh, hậu quả rất nghiêm trọng

"Cốc cốc" tiếng đập cửa truyền đến, tiếp theo là tiếng của nữ quản gia truyền tới: "Phu nhân, điện thoại của tiên sinh."

Tiếng nói này để lòng cô bỗng nhiên nhấc lên, thật sự là sợ cái gì, đến cái đó

Cô cắn cái miệng đỏ hồng, không để ý tới toàn thân còn bủn rủn, nhanh chóng mặc quần áo, xuống lầu, cầm lấy máy riêng trong nhà, hít sâu một hơi, mới nhẹ nhàng dùng giọng mềm mại "Alo" một tiếng.

Trong điện thoại, tiếng Thẩm Lương Xuyên lạnh lẽo tận xương truyền tới: "Tôi vốn cho là, cô là người nghe lời."

Quả nhiên anh không tin nhiệm cô.

Tay Kiều Luyến nắm điện thoại hơi hơi xiết chặt, trái tim giống như là bị kim đâm, hiện lên đau đớn vô cùng.

Với anh mà nói, cô chỉ là một công cụ sinh con. Cho nên xảy ra chuyện, người đầu tiên anh hoài nghi, chính là cô.

Kiều Luyến dừng một chút, điều chỉnh tâm tình, dùng giọng bình tĩnh mở miệng nói: "Không phải tôi. Thẩm tiên sinh, anh suy nghĩ một chút, anh cho tôi tiền, trước hôm nay anh cũng có thể tùy thời thu hồi lại, làm sao tôi có thể làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy, ngài có thể tra, nếu tra được có một chút quan hệ với tôi, mặc cho anh xử trí "

Lời cô nói kiên quyết, nhưng sau khi nói xong, trong lòng lại không yên.

Người đối diện không nói gì, dặng trầm mặc này, để cho cô dần dần bất an, không biết Thẩm Lương Xuyên có tin tưởng cô hay không.

Một lát sau, mới nghe được Thẩm Lương Xuyên nói tiếp: "Tôi sẽ tra. Chẳng qua nếu như bị ký giả biết cô là Thẩm phu nhân thì"

Uy hiếp trong lời nói để Kiều Luyến run lên, không chút do dự trực tiếp mở miệng: "Vậy tôi sẽ tự mình đóng gói xẻo đi "

"Tôi không hy vọng bởi vì cô, mà có phiền phức lần sau."

Lời nói ngắn gọn, ngữ khí lạnh lẽo, để Kiều Luyến phải tỏ thái độ: "Ngài yên tâm, tôi"

Lời còn chưa nói hết, đối phương đã cúp máy.

Kiều Luyến dừng lại, nhìn chăm chăm điện thoại, trợn mắt há hốc mồm.

Người đàn ông này cũng không có chút phong độ, cũng không phù hợp với hình tượng nam thần.

Cúp điện thoại, Kiều Luyến không có tâm tư uống một ly sữa quản gia bùng tới, ngồi nghỉ ngơi một chút, rồi mang theo mũ lưỡi trai ra ngoài đi làm.

Chuyện xấu loạn lên, trực giác nói cho cô biết khẳng định có đám phóng viên đến để bao vây, cho nên cô dự định đi từ cửa sau, ở trong cửa quan sát một chút, không có phát hiện tình huống gì, lúc này mới đi ra khỏi.

Nhưng mới vừa đi ra cửa, cũng không biết mấy ký giả từ đâu chạy tới, cùng nhau tiến lên: "Thẩm phu nhân"

Đám người này quả thực là xuất quỷ nhập thần, đánh Kiều Luyến trở tay không kịp

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thẩm phu nhân là ai?quot;

Cô ngay lúc đối phương giờ máy ảnh lên, nhanh chóng đưa tay ngăn cản, muốn lui về phía biệt thự, cánh tay lại bị người kéo:

"Thẩm phu nhân, cuối cùng cô là ai "

"Hai người cử hành hôn lễ lúc nào"

"Tại sao cô quen được Thẩm ảnh đế"

Từng vấn đề đập về phía cô, ánh mắt đám người phía trước sáng lên, vây quanh cô, trần thế kia, hôm nay không đem đào tổ tông mười tám đời cô ra thì không cam tâm

Kiều Luyến cúi đầu, nghĩ đến dù có được quản gia và bảo vệ cứu trở về biệt thự, đáng vẻ vừa rồi che mặt, cũng đã bị chụp lại, nếu như ảnh chụp cùng Thẩm Lương Xuyên nên trang nóng, nghĩ đến ngữ khí lạnh lẽo của anh vừa rồi, cô biết không thể mang lòng chờ may mắn.

Không thể hoảng, tuyệt đối không thể hoảng.

Chợt, một ánh sáng hiện qua.

Kiều Luyến mở miệng trước đó, đứng thẳng người, để cánh tay xuống, từ từ lộ mặt.

Đám phóng viên không nói hai lời, trực tiếp chụp ảnh về cô.

Kiều Luyến trong lúc ngẩng đầu, trên mặt thay đổi bộ dạng đáng thương, sau đó, cô lại chân chó nhào vào quần gia: "Tôi sai rồi, tôi thật biết sai rồi, tôi cam đoan sẽ không bao giờ trèo tường vụng trộm vào nhà các người, xin các người bỏ qua cho tôi đi, tôi trên có mẹ già, dưới có con nhỏ, là bị ép điên mới muốn đi vào để lấy tư liệu, tôi thật sự biết sai rồi, hãy bỏ qua cho tôi lần này đi "

Một bên nói một bên dẫn quan sát người đứng phía sau.

Quả nhiên tốc độ đám phóng viên chụp ảnh chậm lại, từng người kinh ngạc nhìn vào tình huống trước mặt.

Quần gia cũng bối rối, không biết đây là cái tình huống gì.

Chợt nghe người ở trong đám ký giả nghi ngờ hô lên một tiếng: "Kiều Luyến, tại sao lại là cô"

Có người không hiểu: "Kiều Luyến là ai "

"Ký giả nổi danh của nhật báo giải trí 8 Quái"

"Vì cô được tư liệu trực tiếp mà liều mạng ép về"

Nghe đến mấy câu này, quần gia cúi đầu, liền thấy Kiều Luyến đưa lưng về phía đám người, đang dùng sức nháy mắt với bà, bỗng nhiên quần gia kịp phản ứng, xụ mặt: "Mời cô rời đi, chúng tôi sẽ tạm thời không truy cứu chuyện cô tự tiện xông vào nhà dân"

Dứt lời, quay người: "Cạnh" đóng cửa lại.

Kiều Luyến đứng ở bên ngoài, nhìn chằm chằm cửa sắt lớn lạnh băng, không nhận được thăm thờ dài một tiếng, quần gia của ảnh đế, đều là người có kỹ thuật diễn

Cuối cùng cũng qua cửa ải này, Kiều Luyến đón xe qua tòa soạn báo.

Trên đường, cô cầm điện thoại di động lên, gọi một cú điện thoại: "Bác sĩ Lý, tôi là chị gái Kiều Dịch, tiền đã chuẩn bị xong, xin ngài mau chóng sắp xếp phẫu thuật cho nó."

Cúp điện thoại, cô bình tĩnh nhìn ra ngoài xe, trên mặt rút đi nhẹ nhõm, mà giờ phút này chỉ còn lại có một vòng nặng nề.

Em trai là người thân duy nhất của cô trên thế giới này, nhất định nó phải còn sống tốt.

Mà chuyện còn lại, chỉ cô là được.

Chỉ ít hiện tại, tất cả đều phát triển theo hướng tốt hay sao

Nghĩ tới đây, cô lại thẳng lưng, giống như một con gián mãi không chết, tràn đầy tinh thần đi làm.

Đáng tiếc, vừa tới tòa soạn báo, đã thấy chủ biên tập luôn luôn không hợp nhau với cô, vậy mà trên mặt nở nụ cười đi tới cô, quả nhiên, tiếp đến là nghe mệnh lệnh của ông ta: "Kiều Luyến, cô không phải là Tam Nương nổi danh liều lạng của công ty bên sao, cho cô cơ hội kiếm được tin tức lớn, bất kể cô dùng biện pháp gì, sử dụng bất kỳ thủ đoạn nào, đều nhất định phải tra ra được Thẩm phu nhân là ai, nếu không cô liền trực tiếp xin nghỉ"

Một câu, giống như sấm sét giữa trời quang, nổ bên tai cô.

Cái gì

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Lần thứ hai chạm mặt!

Chương 4: Lần thứ hai chạm mặt!"

Bên ngoài đoàn làm phim mới tình đầu, Kiều Luyến đứng chung với đám phóng viên tạp chí khác, nghe bọn họ nhiệt tình thảo luận scandal của "Thẩm ảnh đế".

"Nửa đêm hôm qua có người thấy Thẩm ảnh đế đi ra bên ngoài, đêm tân hôn mà ném cô dâu ở trong phòng cưới một mình, căn bản là Thẩm ảnh đế không có coi Thẩm phu nhân là gì."

"Không thể nào, tôi còn tưởng Thẩm ảnh để cưới trộm vì muốn bảo vệ Thẩm phu nhân, bởi vì rất thích Thẩm phu nhân chứ?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, không nhìn được liếc mắt.

Bảo vệ cô gì chứ có mà cô chướng mắt mới đúng

Ngẫm lại chuyện tối ngày hôm qua, cô luôn cảm thấy, thái độ Thẩm Lương Xuyên đối có chút kỳ lạ với cô.

Đã chướng mắt cô, vì sao lại chọn trúng cô

Chính là đang suy tư, cánh tay bị người đứng một cái, Kiều Luyến quay đầu, thì thấy thấy đồng nghiệp Tô Mỹ Mỹ dừ dừ mở miệng nói: "Kiều Luyến, hiện đang hỏi hạn đắc tội chủ biên tập hà, đã chậm "

Tô Mỹ Mỹ luôn luôn coi chủ biên tập như là sấm chớp sai đâu đánh đó, lại chế giễu là cô nịnh nọt chủ biên tập.

Kiều Luyến mặc kệ cô ta.

Tô Mỹ Mỹ tiếp tục đắc ý mở miệng: "Có ít người, coi là đào mấy tin tức lớn, thì thật sự coi mình là là gốc cây có thể đào được chuyện xấu ai cũng không biết của Thẩm ảnh đế, lần này, cô cứ đợi mà ngoan ngoãn đưa đơn xin từ chức đi "

Còn không dứt ra

Ánh mắt Kiều Luyến đen như mực, chớp một chút: " Tô Mỹ Mỹ, có người từng nói với cô hay chưa, giọng của cô ồn ào giống như một con ếch xanh"

"Cô" Tô Mỹ Mỹ tức đến đỏ bừng cả mặt.

Kiều Luyến nhếch môi, bỗng nhiên sắc bén đáp lại: "Mọi chuyện chưa tới kết, ai thua ai thắng còn chưa nhất định "

Cô tuyệt đối không thể cứ nhận thua vậy, bởi vì, nhất định cô phải làm ký giả.

Tô Mỹ Mỹ cười nhạt một chút: "Ui, nghe giọng điệu này của cô, giống như biết Thẩm phu nhân là ai, nếu có bản lĩnh cô hãy đào Thẩm phu nhân ra đi "

Kiều Luyến còn định sắc vài câu, nhưng lúc này, có người hô lên: "Thẩm ảnh đế tới "

Tiếng này, giống như một tín hiệu, đám người âm vang, giờ máy chụp ảnh chạy về phía trước.

Kiều Luyến quay đầu, thì thấy một chiếc xe Minivan màu đen chậm rãi lái qua.

Đoàn làm phim cũng không để ký giả vào, mà Thẩm Lương Xuyên ra vào trong đoàn làm phim đều ngồi trên xe, bọn họ đợi ở chỗ này chỉ là thử vận.

Mất thấy xe chậm rãi tới, đám phóng viên lập tức dịch ra, Kiều Luyến tránh trong đám người nhẹ nhàng thở ra, chắc là Thẩm Lương Xuyên không nhìn thấy cô đâu.

Nhưng vào lúc này, phía sau bỗng nhiên bị người dùng lực đẩy, cả người cô không khống chế được, trực tiếp nhào về phía xe

"Két" Minivan kịp thời phanh lại.

Kiều Luyến đụng mạnh vào xe, cảm giác xương cốt toàn thân cũng đã nát ra, ngay lúc Minivan dừng lại, gương mặt bỗng nhiên dán lên cửa xe

Trên cánh tay truyền đến đau nhức, nhưng cô bị dọa phải đứng thẳng người, vừa định nhanh chóng rời đi, lại chợt thấy cửa sổ xe từ từ hạ xuống, đập vào mặt, là gương mặt đóng băng

Kiều Luyến giống như nhận ra cái gì, tròn mắt co rụt lại, chỉ thấy trong cửa sổ xe, vẻ mặt Thẩm Lương Xuyên sắc sảo lại không thay đổi

Trong đám người, Tô Mỹ Mỹ thả tay xuống, bên môi hiện lên nụ cười đắc ý.

Bên trong đám người ai cũng biết, Thẩm ảnh đế ghét nhất bị chó săn dây dưa, có lẽ ngôi sao khác sẽ cho đám phóng viên này mấy phần mặt mũi, nhưng Thẩm ảnh đế, xưa nay không có hạ thủ lưu tình

Từng có người theo dõi Thẩm ảnh đế bị phát hiện, bị Thẩm ảnh đế lấy cớ phòng vệ chính đáng mà đánh cho một trận, sau cùng loạn đến pháp luật cũng không giải quyết được gì

Cho nên lần này, Kiều Luyến chết chắc

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Phu nhân của tôi là cô ấy!

Chương 5: Phu nhân của tôi là cô ấy!

Trong đôi mắt đen nhánh to sáng ngời của Kiều Luyến, lộ ra hoảng sợ.

Thẩm Lương Xuyên lẳng lặng ngồi ở trong xe, mặc một thân âu phục sắt may kỹ càng màu xám, cả người nổi lên sự cao quý.

Sắc mặt của anh âm trầm như nước, một sự tức giận từ trên người anh bắn ra, để tất cả người xung quanh, đều có thể nhìn ra anh rất tức giận, đành phải nín thở ngưng mắt, thờ mệnh cũng không dám.

Kiều Luyến trong lúc nhất thời, cũng không cảm giác được sự đau đớn trên người, khẩn trương siết chặt ngón tay, cô vội vàng lui lại, lắp ba lắp bắp mở miệng nói: "Thật, thật xin lỗi, thật xin lỗi"

Nhưng còn chưa có đi được hai bước, bả vai lại bị cánh tay lạnh băng dùng sức đè lại

Toàn thân cô cứng đờ, quay đầu, liền đối đầu với hai con ngươi nguy hiểm của Thẩm Lương Xuyên.

Ánh mắt âm trầm này, để cho cô cảm thấy mình giống như là bị người giữ cổ họng, hô hấp không thông, sau đó thì nghe thấy tiếng lạnh lùng của anh: "Đây là sự khiêu khích của cô "

Hà

Kiều Luyến sững sốt, đây là ý gì

Anh cho là cô xuất hiện ở đây, dự định bại lộ ch thân phận về Thẩm phu nhân của mình, đến uy hiếp anh cùng anh bàn điều kiện

Kiều Luyến lập tức gấp gáp, muốn giải thích gì đó: "Tôi không, tôi không phải "

Nói tới chỗ này, bỗng nhiên ý thức được sau lưng nhiều ký giả nhìn chăm chăm vào như vậy, nói sai một chữ, cũng có thể bại lộ

Tròng mắt cô đảo vòng, trên mặt lộ ra biểu tình bất quá chân chó: "Thẩm tiên sinh, ngài, ngài hiểu lầm rồi, tôi tuyệt đối không có ý khiêu khích gì ngài, chủ biên tập của chúng tôi để tôi nhất định phải phỏng vấn ngài, tôi cũng là bị buộc không còn cách, Thẩm tiên sinh, ngài có thể nói cho chúng tôi biết hay không, rốt cuộc Thẩm phu nhân là ai "

Lời này rơi xuống, cô khẩn trương nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Anh không nhúc nhích, cặp mắt âm u sâu như biển, để cho người ta đoán không ra được tâm tư của anh.

Kiều Luyến nuốt ngụm nước miếng, Thẩm ánh để ngài mau mở miệng để cho tôi rút đi chứ

Ngay lúc giằng co, một giọng nói mềm mại, bỗng nhiên truyền ra từ trong xe: "Thầy Thẩm, ngài xem vị ký giả này bị dọa đến đáng thương biết bao, mà còn có nhiều ký giả đợi chờ ở đây cũng rất vất vả, hay là ngài nói cho bọn họ, Thẩm phu nhân là ai đi "

Tròng mắt Kiều Luyến co rụt lại, lúc này mới phát hiện, chỗ ngồi phía sau của Minivan, lại còn có một phụ nữ, chính là nữ chính bên trong đoàn làm phim, Dương Linh Tư

Tầm mắt của cô, không nhìn được đảo quanh người Dương Linh Tư và Thẩm Lương Xuyên.

Vì sao hai người bọn họ ngồi ở trên một chiếc xe

Nửa đêm hôm qua Thẩm Lương Xuyên rời đi, chẳng lẽ là đi

Cô đang suy nghĩ, đám phóng viên sau lưng, lại lập tức bùng nổ

Vốn là nghĩ tới đây không vô được cái gì, dù sao Thẩm ánh để vốn đã nổi danh cao lãnh trong ngành công nghiệp, thế nhưng lại không nghĩ tới có được niềm vui bất ngờ

"Tách tách" tiếng chụp ảnh tầng tầng lớp lớp, tiếng mọi người hỏi, ném qua từng cái một.

"Thẩm tiên sinh, xin hỏi vì sao ngài lại đi cùng Dương tiểu thư tới đoàn làm phim "

"Ngày thứ hai kết hôn, anh đã tới làm khách mời cho đoàn phim, là vì cổ vũ cho Dương Linh Tư tiểu thư sao"

"Thẩm tiên sinh, xin hỏi phu nhân ngài rốt cuộc là ai"

Tùng vẫn đề, để ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lạnh lẽo, môi mỏng khẽ động, tiếng nói êm tai trải rộng ra:" Các người đã hiểu kỳ như vậy, vậy tôi sẽ nói cho các người biết "

Kiều Luyến nhìn thấy tràng diện mắt không chế, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một dự cảm xấu, quả nhiên, chỉ thấy anh nói đến đây, ngón tay bỗng nhiên chỉ về phía mình, tiếp tục mở miệng nói: "Phu nhân của tôi là cô ấy"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Anh quan tâm cô sao?

Toàn bộ hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Yên tĩnh tới quỷ dị.

Kiều Luyến hoàn toàn bối rối, ngây ngốc nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Anh muốn công khai quan hệ của bọn họ sao

"Phi ~" một tiếng cười phá vỡ cục diện bế tắc, tiếp đó thấy Dương Linh Tư mở miệng nói: "Thầy Thẩm, cái trò đùa này tuyệt đối không chút buồn cười, anh xem vị phóng viên này đều bị anh dọa cho sợ rồi! "Nể tình tôi, đừng nên so đo cô ấy, tôi thấy cô ấy cũng không phải là cố ý."

Một câu rơi xuống, mọi người bừng tỉnh

Câu nói kia của Thẩm ảnh đế, thì ra là mỉa mai cô

Một câu của Dương Linh Tư, đã giải vây cho Kiều Luyến, để cô được thở nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy trái tim vừa dừng lại, đã khôi phục rồi.

Trên mặt cô gạt ra nụ cười lúng túng, thấy Thẩm Lương Xuyên vẫn không có lộ vẻ gì, vội vàng lui về sau hai bước, muốn ẩn dấu vào trong đám người.

Nhưng trong xe lại truyền tới tiếng hét to nũng nịu của Dương Linh Tư: "A, anh nhìn kia, cánh tay cô ấy bị trầy da rồi, Thẩm lão sư, bên trong đoàn làm phim có hộp sơ cứu, hay là chúng ta mang cô ấy vào đoàn phim bôi một ít thuốc đi!"

Kiều Luyến phản ứng đầu tiên, là nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Anh vẫn quay đầu nhìn bên ngoài như cũ, ánh mắt đạm mạc không biết nhìn đi chỗ nào, giống như trên thế giới này không có bất kỳ vật gì, có thể vào mắt trong mắt anh, lộ ra một loại kiêu căng.

Tiếng Dương Linh Tư vừa dứt, thần sắc của anh có chút biến hóa, giống như liếc nhìn cánh tay của cô.

Kiều Luyến bị dọa đến lập tức mở miệng cự tuyệt: "Không cần không cần, một chút vết thương nhỏ, không có chuyện! Cảm ơn Dương tiểu thư Thẩm tiên sinh."

Trò cười!

Câu nói này của Dương Linh Tư rõ ràng là định làm người tốt trước mặt đám phóng viên, cô mà dám được đà lấn tới, thật sự đi cùng đoàn làm phim, vậy thì nào những nước rồi!

Lại nhìn qua Thẩm Lương Xuyên, ánh mắt của anh đã nhìn về phía trước, rõ ràng không muốn dính líu quan hệ với cô.

"Vậy được rồi, lần sau phải chú ý an toàn, còn có các vị phóng viên, đã khổ cực."

Dương Linh Tư vẫy tay với bên ngoài, đồng thời cửa sổ xe kéo lên, xe khởi động, nhanh chóng vào đoàn làm phim.

Chờ đến khi xe biến mất ở trong đoàn làm phim, đám phóng viên náo nhiệt lần nữa!

"Thẩm ảnh đế ở cùng với Dương Linh Tư thật sao?"

"Tôi hôm qua bọn họ ở cùng nhau sao? Thẩm phu nhân có biết hay không?"

Không nghe những lời chung quanh, Kiều Luyến cúi đầu, chỉ thấy bên trên cánh tay bị cọ xát da mềnh lớn, đều đã ứa máu, cảm thấy đau rất, để cô nhủu mềnh.

Bên cạnh có phóng viên lâu năm mở miệng khuyên cô: "Cô gái à, muốn tin tức lớn cũng đừng chỉ vì cái trước mắt, hôm nay coi như cô tốt số, Thẩm ảnh đế cũng chỉ đàm cô một câu, nói với cô, anh ta cũng không phải mỗi ngày đều tốt tính như thế!"

Kiều Luyến khề cười với người kia, khách khí nói mấy câu, sau đó quay đầu, sắc mặt trầm xuống, ánh mắt sắc bén dừng lại ở trên người Tô Mỹ Mỹ.

Kiều Luyến bước chân, đang định tìm Tô Mỹ Mỹ tính sổ sách, đã thấy trong đoàn làm phim có một cô gái chạy ra, nhìn thấy Kiều Luyến, đi tới kéo cô lại: "A, miệng vết thương của cô nghiêm trọng như vậy sao, nhanh cùng tôi vào đoàn làm phim bôi thuốc!"

Khi Kiều Luyến còn chưa mở miệng cự tuyệt, bỗng nhiên nhỏ giọng, dùng tiếng chỉ có hai người mới có thể nghe được mở miệng nói: "Đây là ý của Thẩm ảnh đế."

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn cô gái kia.

Một dòng nước ầm, dâng lên ở trong buồng tim, để cho cô cảm giác giống như vết thương đều không sao rồi.

Anh quan tâm cô sao?

Thì ra, anh cũng không có bạc tình như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Gặp gỡ trong đoàn làm phim?

Trong đoàn làm phim, Kiều Luyến không dám đánh giá xung quanh, quy củ đi theo cô gái, bỗng nghe thấy phía trước truyền đến tiếng Dương Linh Tư: "Cổ đến rồi sao?"

Cô ta đứng cách đó không xa, trên mặt mang ý cười: "Tuy nói vết thương này không tính là nghiêm trọng, nhưng nếu như xử lý trễ sẽ để lại sẹo, cho nên tôi đã cầu tình để cô tiến vào đoàn làm phim xử lý một chút."

Kiều Luyến... Quả nhiên nam thần mặt lạnh bỗng nhiên biến ầm áp cái gì, đều là ảo tưởng!

Thì ra Dương Linh Tư cầu tình, cô mới có thể được gọi tiến vào!

Kiều Luyến vội vàng điều chỉnh tâm tính, cười với Dương Linh Tư: "Cảm ơn Dương tiểu thư!"

"Đừng có khách khí như vậy, tất cả mọi người là bạn, nhanh đi nghỉ ngơi trước đi, bên kia có hộp sơ cứu."

Chờ đến khi Kiều Luyến đi xa, Dương Linh Tư vẫn đứng tại chỗ, nhớ tới vừa rồi Thẩm Lương Xuyên lại chủ động phân phó người ta đi băng bó, trong ánh mắt hiện lên một vòng suy nghĩ sâu xa.

Từ trước đến nay Thẩm ảnh đế nhạt nhẽo, lúc nào để ý tới ký giả nhỏ như vậy?

Kiều Luyến được đưa tới một phòng nghỉ vắng vẻ, tạm thời tiểu Trương có chút việc gấp, liền rời đi trước, cô lấy từ hộp sơ cứu ra thuốc và băng gạc, nhìn đau băng bó kỹ vết thương.

Làm xong những thứ này, nhàm chán đứng ở cửa sổ dò xét đoàn làm phim, lại vừa vắn thấy được Thẩm Lương Xuyên.

Anh ở cùng người đại diện và mấy bảo vệ, giống như như trăng sao vậy quanh, đi tới bên này.

Hắn vừa đi, vừa ngẫu nhiên nghiêng đầu, nghe người đại diện nói gì, mím chặt môi, bên mặt cũng anh tuấn đẹp mắt, quả thực là 360 độ không góc chết!

Kiều Luyến có chút hoảng hốt, thẳng đến khi anh cách phòng nghỉ không tới hai mét, lúc này mới kịp phản ứng, anh lại muốn đến phòng nghỉ!

Cô nhất thời gấp gáp.

Nếu như tiến vào đoàn làm phim xử lý vết thương là ý Dương Linh Tư, như vậy anh nhìn thấy cô ở phòng nghỉ, sẽ không cảm thấy cô là âm hồn bất tán chứ?

Kiều Luyến nghĩ tới đây, liền chạy vào phòng vệ sinh.

Khi cô đóng cửa lại, cửa phòng nghỉ ngơi bị người đẩy ra, tiếp đến là loạt tiếng bước chân trầm ồm truyền vào, nghe tiếng, hình như có một người.

Thẩm Lương Xuyên đến phòng nghỉ làm gì? Dù sao... cũng không thấy cô chứ?

Ý niệm này mới ra, thì nghe thấy cửa phòng nghỉ, bị người đẩy ra lần nữa, tiếp đến truyền tới tiếng giày cao gót nhẹ nhàng, sau đó, cũng là tiếng đóng cửa.

Tiếng đóng cửa?

Thẩm Lương Xuyên ở cùng một phụ nữ, đóng kín cửa trong đoàn làm phim, không có thêm tránh hiềm nghi mà ở chung phòng, tiếp đó, chẳng lẽ muốn phát sinh một số chuyện không thích hợp với thiếu nữ?

Kiều Luyến vênh tai, nghe được tiếng Dương Linh Tư mang theo xấu hổ: "Thầy Thẩm, cuối cùng có thể ở riêng với anh một chỗ, có mấy lời, tôi vẫn muốn nói với anh, hôm nay thật sự là không nhịn được... thầy Thẩm, tôi vẫn luôn rất thích anh!"

Kiều Luyến nghe được có chút bối rối.

Hai người lén lút lút lút tụ ở chỗ này, chính là vì... Tô tình sao?

Nhưng hai người bọn họ, không phải đã sớm hoạt động bí mật sao?

Quý thần xui khiến, Kiều Luyến đi về phía trước một bước, mở cửa ra một khe hở, tiến tới nhìn ra phía ngoài.

Dương Linh Tư đứng trong phòng, Thẩm Lương Xuyên ngồi tùy ý ở trên ghế sofa, anh vẫn mặt không biểu tình như cũ, nhưng hai con ngươi lạnh như băng của anh, lại vừa vặn đối đầu với Kiều Luyến!

Kiều Luyến giật nảy mình, cánh tay run lên: Đóng cửa phòng "Cạnh" một cái, rồi nghe thấy tiếng cảnh giác của Dương Linh Tư: "Người nào?"

Kiều Luyến thật hận không thể chặt bỏ tay mình!

Vì sao tiện tay tiện mở cửa phòng, muốn đến xem phản ứng của Thẩm Lương Xuyên sao?

Thế nhưng, ánh mắt vừa rời của anh, tại sao giống như biết phòng vệ sinh có người vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Kiểm tra bản thân? !

"Người nào ở phòng vệ sinh? Đi ra cho tôi!"

Tiếng Dương Linh Tư rơi xuống, Kiều Luyến từ từ mở cửa phòng ra, khẽ dịch ra ngoài chút xíu, hận không thể biến thân thành không khí.

Cô lúng túng mở miệng: "Dương tiểu thư, Trầm tiên sinh, tôi, lúc này tôi đi, hai người tiếp tục, tiếp tục..."

"Dừng lại!" Dương Linh Tư gọi cô lại: "Vừa rồi, cô nghe được bao nhiêu?"

Kiều Luyến nhanh chóng nói: "Dương tiểu thư yên tâm, cái gì tôi cũng không nghe thấy!"

Thật không nghĩ đến, Dương Linh Tư lại hùng hổ dọa người hỏi: "Tôi không yên lòng, làm sao bây giờ?"

Kiều Luyến không rõ ràng cho lắm nhìn về phía của cô ta.

Vậy định làm sao?

Đang tự hỏi, thì nghe thấy tiếng Dương Linh Tư ra lệnh: "Mở túi của cô ra! Tôi muốn kiểm tra có máy ghi âm hay không!"

Kiểm tra túi của cô? Cái này có chút quá mức! Kiều Luyến nhú mày.

Dương Linh Tư thấy cô bất động, ôm lấy cánh tay: "Nhanh mở ra! Cô không sợ tôi, chẳng lẽ cô cũng không sợ thầy Thẩm sao?"

Dứt lời, Kiều Luyến vô thức nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Dựa theo quan hệ của hai người, nhất định anh sẽ giúp cô ta sao?

Thật không nghĩ đến, anh giống như là căn bản không có nghe được bọn họ nói gì, vẫn ngồi ở đó như cũ, ánh mắt đậm đặc, không biết rơi ở nơi nào.

Khốn nạn, nói một câu sẽ mang thai sao!

Cô muốn nói gì đó, nhưng suy nghĩ một chút, lại nhin.

Cô mở túi của mình ra, dốc ngược đồ vật bên trong lên trên bàn: "Dương tiểu thư, thế được chưa?"

Dương Linh Tư kiểm tra đồ trên bàn, phát hiện không có gì lạ.

Kiều Luyến nhét lung tung đồ vào trong túi: "Tôi có thể đi được chưa?"

Dương Linh Tư nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, tuy rằng thần sắc anh rất lạnh nhạt, nhưng dáng vẻ đó lại không hề mất hứng.

Cô ta đã nói, cái ký giả nhỏ này va vào xe của anh ở bên ngoài đoàn làm phim, anh lại rất ghét chó săn, làm sao có thể có ý tốt gọi ký giả nào đi vào đoàn làm phim bôi thuốc, thì ra là anh chỉ muốn làm nhục cô?

Nghĩ tới đây, khóe môi cô ta nhếch lên nụ cười: "Tôi nghe nói ký giả có camera nhỏ, đều có thể lắp đặt ở trên quần áo, cho nên... Bây giờ tôi muốn cô cởi quần áo, chứng minh bản thân!"

Kiều Luyến ngẩng đầu lên!

Kiểm tra thân thể sao?

Cô mở miệng sắc bén: "Dương tiểu thư, như vậy là phạm pháp!"

"Phạm pháp? Vậy thì đợi cô rời đi, rồi đi khỏi tổ tôi đi!"

A! Đơn giản là quá phách lối rồi!

Lừa gạt từ từ dâng lên, Kiều Luyến nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên lần nữa.

Sự tình đều đã như vậy, dù sao anh cũng nên ngăn cản chứ?

Thẩm Lương Xuyên vẫn không nhúc nhích như cũ, cuối cùng lúc này nâng tầm mắt lên, ngay lúc Kiều Luyến cho là anh sẽ giải cho mình, lại nghe được tiếng của anh: "Tôi cũng cảm thấy cần thiết kiểm tra. Hay là, cô có tạt giặt mình?"

Lý trí Kiều Luyến, bị uy khuất và phần nộ bao phủ.

Dù là cô chỉ là một công cụ, nhưng sao anh có thể đối với cô như thế?

Cô bị chọc tức siết chặt nắm đấm, hốc mắt cũng bởi vì cảm xúc kịch liệt mà hơi phồng hờn.

Nhưng cô có thể phản kháng sao? Nghĩ đến em trai nằm ở bệnh viện, Kiều Luyến thất vọng thu hồi ánh mắt của mình, mang theo kiềm chế và chầm chọc mở miệng: "Được! Vậy thì kiểm tra!"

Lời này rơi xuống, cô làm bộ qua cởi quần áo của mình.

Dương Linh Tư giật nảy mình: "Cô làm gì vậy?"

Kiều Luyến cười lạnh: "Không phải cô bảo tôi cởi quần áo sao?"

Dương Linh Tư lo lắng nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút: "Ồ trước mặt thầy Thẩm, sao cô có thể không biết xấu hổ như thế!"

"Cái này có gì mà không biết xấu hổ?" Kiều Luyến nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, bỗng nhiên nhếch môi, cười mỉa hoặc chúng sinh, trong lời nói mang theo khiêu khích: "Dù sao thân thể của tôi, thầy Thẩm của cô đã sớm nhìn qua, không phải sao?"

Dương Linh Tư kinh ngạc đến ngây người: "Cô có ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Người có phải hay không đối ta không hài lòng?

"Ý trên mặt chữ."

Kiều Luyến nói xong lời này, lưu loát cởi áo khoác ra, ném mạnh xuống đất: "Kiểm tra!"

Lại cởi áo khác, tiếp tục ném: "Kiểm tra!"

Đã cởi hai cái, bên trong còn một chiếc áo cánh, nếu cởi xuống cái này, cũng chỉ còn lại có áo ngực thôi.

Lúc này, cô mặc quần bò ôm thân, lộ ra đường cong thân thể lung linh, xương quai xanh tinh xảo, lại thêm khuôn mặt đẹp đẽ của cô, để ánh mắt Dương Linh Tư, cũng không nhìn được dừng trên người cô.

Kiều Luyến thật sự là giận điên lên, nội tâm bị nhục nhã, để thân thể của cô run rẩy chút xíu.

Hai cánh tay cô nắm lấy vạt áo, tức giận nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Đủ rồi chứ?"

Đủ chưa sao?

Còn thiếu rất nhiều!

Điểm nhục nhã ấy, so với tám năm trước, tính là gì?

Thẩm Lương Xuyên ngồi trên ghế, từ đồng bên trong đen kịt, hiện ra các loại cảm xúc phức tạp, phẫn nộ, hận ý, thương tiếc, thẳng đến sau cùng, những tâm tình hỗn loạn hợp chung một chỗ, tản mát ra ánh sáng tăm tối.

Rõ ràng anh phải hận cô, nhìn cô bị tra tấn mới đúng, nhưng lúc này nhìn ánh mắt cô xấu hổ giận dữ, anh lại cảm giác không thấy một chút cảm giác trả thù thoải mái, chỉ cảm thấy bức bối.

Anh đưa tay nói lòng cà vạt, khi nhìn thấy cô muốn động thủ cởi quần áo, bỗng dừng mở miệng: "Cút!"

Kiều Luyến nương theo lời này dừng lại động tác, cô cắn chặt răng, đứng tại chỗ, nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên.

Dương Linh Tư lại được thở ra nhẹ nhõm, bầu không khí giường cung bật kiếm trong phòng, để trong thoáng chốc cô ta có loại ảo giác, giống như, đó cũng không phải sân nhà cô ta, rõ ràng là Thẩm ảnh đế và ký giả kia đang diễn bộ phim đối đầu.

Loại cảm giác này không dễ cho cô ta yên ổn, cô ta vội vàng mở miệng: "Coi như số cô gặp may, hôm nay cứ như vậy, còn không mau cút đi!"

Nhưng lời này rơi xuống, đã thấy Thẩm ảnh đế quay đầu nhìn về phía cô ta: "Tôi nói, cô cút!"

Dương Linh Tư ngậy ngậy cả người, muốn nói cái gì, một ánh mắt lạnh lùng như băng của Thẩm Lương Xuyên quét tới, dọa cô ta nhất thời im bặt.

Cô ta giận dữ trừng mắt nhìn Kiều Luyến một chút, dậm chân, quay người đi ra ngoài.

Trong phòng yên tĩnh lại.

Thẩm Lương Xuyên nhìn Kiều Luyến.

Cô thẳng lưng, quạt cường đứng ở đằng kia, tóc dài như là thác nước rối tung trên người, da thịt trắng hơn tuyết, trắng và đen tạo thành một loại kích thích thị giác.

Gió từ cửa sổ thổi tới, cô run rẩy.

Trong lòng Thẩm Lương Xuyên có chỗ mềm nhũn, anh phát hiện sự biến hóa này, nhất thời cảm giác gần như không áp chế nổi nóng nảy trong cơ thể.

Anh không nhìn được dịch chuyển ánh mắt, bỗng nhiên đứng lên.

Thân thể vững vàng, so với Kiều Luyến cao hơn đúng một cái đầu, mang theo cảm giác cường thế áp bách, để cho cô lập tức bị anh bao phủ ở trong bóng tối.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, bỗng nhiên mở miệng: "Trần tiên sinh, có phải anh không hài lòng với tôi hay không?"

Bắt đầu từ tối hôm qua, Kiều Luyến đã cảm giác, anh đối với cô giống như có chút dịch ý.

Lúc đầu dự định bỏ mặc, nhưng hôm nay gặp nhục nhã này, để cho cô không nhịn được hỏi ra tiếng.

Nhưng vừa nói, trong chớp mắt trên người anh bắn ra một sự sắc bén, ánh mắt âm trầm, bên môi chậm rãi tràn ra một nụ cười nông ngay hiểm: "Không hài lòng sao?"

Quan hệ giữa bọn họ, đâu chỉ đơn giản hài lòng hay không như vậy!

Vốn định bước tới, bỗng nhiên thay đổi phương hướng, Thẩm Lương Xuyên đi đến bên cửa sổ, kéo màn cửa xuống.

Cả phòng đều tối, Kiều Luyến mở to hai mắt mà nhìn, liền thấy anh đi từng bước tới gần, phía sau Kiều Luyến phát lạnh, bờ môi cô run rẩy: "Anh, anh muốn làm gì?"

Anh giống như ác ma mở miệng: "Không thử lại lần nữa, làm sao biết hài lòng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thẩm Lương Xuyên, không muốn!

Trong không khí lạnh lẽo thăm thấu da thịt, để Kiều Luyến cảm thấy lạnh xương.

Cô thật muốn điên rồi!

Chẳng lẽ Thẩm Lương Xuyên muốn... Đây là đoàn làm phim!

Cô vội vàng ngồi xổm người xuống, hốt hoảng qua nhặt áo phông của mình, còn chưa mặc vào, một cánh tay đã đưa đến, trực tiếp nắm lấy cổ tay của cô, tiếp đó cô cũng cảm giác thân thể bị một lực lớn ném lên trên ghế sofa, một hơi thở hormone nam tính bỗng nhiên tới gần!

"Thẩm Lương Xuyên, không muốn..."

Cô lên tiếng cầu xin, trong nháy mắt bị một sự đau nhức bao phủ!

Kiều Luyến cắn răng.

Cô đời này, lần đầu tiên cảm giác thời gian trôi qua chậm rãi như vậy.

Cuối cùng kết thúc, cô nằm trên ghế sofa, anh đứng ở trước mặt cô, trên cao nhìn xuống cô, tiếng anh ác độc giống như là từ trong Địa ngục truyền tới: "Hiện tại tôi có thể nói cho em, rất hài lòng với em, giới hạn là... Thân thể của em."

Một câu, để Kiều Luyến cảm giác được nhục nhã hơn.

Nhẫn.

Cô không ngừng nhắc nhở chính mình trong lòng.

Bị chó cắn một cái, chẳng lẽ còn phải cắn trở về sao?

Nhưng nhìn chính mình chật vật đầy người, người đàn ông này lại áo mũ chỉnh tề, vừa rồi thậm chí ngay cả quần áo cũng không thềm cởi, quả thực là không thể nhịn được nữa!

Không phải là ảnh đế sao? Chảnh cái gì chứ!

Cô ngồi ngay ngắn, nhìn đi vào trong phòng vệ sinh, không nhịn được mở miệng châm chọc: "Thế nhưng tôi không hài lòng với anh."

Thẩm Lương Xuyên dừng bước chân lại.

Kiều Luyến theo dõi anh: "Anh nhiều hồng nhan tri kỷ như vậy, chẳng lẽ không có người nói cho anh, đối với phụ nữ thì phải thương hương tiếc ngọc sao?"

Giọng khiêu khích, để Thẩm Lương Xuyên quay đầu, trong mắt dâng lên tức giận: "Một người vì tiền, có thể bán thân, cô xứng sao?"

Trong nháy mắt sắc mặt Kiều Luyến trắng bệch như tờ giấy.

Thì ra, anh nhìn cô như vậy.

Anh cũng là bởi vì lý do này, mới khinh thị cô? Làm nhục cô?

Nhưng nếu như không phải là bị ép bắt đắc dĩ, làm sao cô có thể đi đến con đường này.

Trên mặt Thẩm Lương Xuyên lộ ra châm chọc, quay người tiến vào phòng vệ sinh.

Kiều Luyến nghe được tiếng nước chảy "Ào ào", tiếp đó nhìn thấy anh đi tới, sắc mặt anh đã khôi phục lạnh lùng như cũ, nhìn cũng không nhìn cô, trực tiếp nhanh chân đi ra cửa.

Đi tới cửa, chợt ngừng bước chân, anh không quay đầu lại, toàn bộ thân hình rơi vào mờ tối, để cho người ta không thấy rõ thần sắc của anh, thậm chí nghe không rõ ngữ khí của anh, cô chỉ nghe được anh dùng lời bé nhất mở miệng: "Phụ nữ giống như cô, nên xuống Địa ngục."

Dứt lời, anh trực tiếp quay người, lưu loát đi ra ngoài.

"Àm!"

Cửa phòng đóng lại.

Kiều Luyến cũng bối rối.

Phụ nữ như cô sao? Cô là dạng gì? Cô đã làm chuyện oán trách người gì, nên chết đi sao?

Cô bị chọc tức siết chặt nắm đấm, tên Thẩm Lương Xuyên này, có tiền thì có thể tùy tiện chà đạp tôn nghiêm người khác sao?!

Cô vừa tức vừa xấu hổ, cả người gần như đều muốn phát điên.

Nhưng bây giờ, không phải lúc nổi giận, nhất định cô phải mau chóng rời khỏi nơi này.

Từ trên ghế bước xuống, nhanh chóng mặc quần áo rồi dưới đất lên, trong phòng cô điều chỉnh tốt cảm xúc, lúc này mới mở cửa phòng, đi ra ngoài.

Vừa ra cửa, liền thấy người đại diện của Thẩm Lương Xuyên đứng ở bên ngoài, anh ta mở miệng nói: "Tôi đưa cô ra đoàn làm phim"

Kiều Luyến:...

Cô cúi đầu, theo sau lưng người đại diện, vừa đi vừa vụng trộm ngẩng đầu nhìn anh ta.

Mới vừa rồi anh ta một mực đứng ở ngoài cửa sao? Đây chẳng phải là, tiếng động trong phòng, anh ta đều nghe được!

Đang rầu rĩ, bỗng nhiên người đại diện quay đầu: "Kiều tiểu thư, cô biết vì sao Thẩm tiên sinh lựa chọn kết hôn với cô không?"

Lực chú ý của Kiều Luyến, trong nháy mắt bị di chuyển, nhanh chóng ngẩng đầu lên nhìn anh ta: "Vì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Cách Thẩm ảnh đế xa một chút!

"Cô không biết?" Người đại diện kinh ngạc.

Kiều Luyến lắc đầu: "Tôi không biết, anh có thể nói cho tôi biết tại sao không?"

Lúc trước cô thiếu tiền, lúc cùng đường thì người đại diện của Thẩm Lương Xuyên chủ động tìm tới cô, mới đạt thành hiệp nghị kết hôn này.

Người đại diện mở miệng: "Không thể."

Kiều Luyến sửng sốt, lại nghe anh ta tiếp tục mở miệng nói: "Bởi vì tôi cũng không biết! Lúc trước Thẩm tiên sinh đột nhiên phân phó tôi chuẩn bị hiệp nghị qua tìm cô, tôi còn tưởng rằng hai người nhận biết!"

Cái này sao có thể?

Nếu như nhận biết Thẩm Lương Xuyên, cô đã sớm hào quang rực rỡ trong đám ký giả rồi.

Người nào không biết, một chút gió thổi cỏ lay trên Thảm Lưng Xuyên, đều có thể lên tin tức nóng.

Đang suy tư, bỗng nhiên người đại diện dừng bước lại: "Đến rồi, Kiều tiểu thư, cần tôi bảo xe đưa cô về nhà không?"

Kiều Luyến vội vàng khoát tay: "Không cần, không cần, cảm ơn."

Kiều Luyến đi ra khỏi đoàn làm phim, ký giả vây kín bên ngoài đều đã rời đi.

Vừa lấy được tin tức Thảm Lưng Xuyên và Dương Linh Tư ở cùng một chỗ tiền, đương nhiên bọn họ muốn nhanh đi về chuẩn bị.

Kiều Luyến đi qua, đứng tại ven đường, chuẩn bị đón xe qua tòa soạn.

Đúng lúc này, một chiếc Audi màu đỏ kêu "Két" một cái, ngừng ở trước mặt cô.

Cửa xe mở ra, Dương Linh Tư nổi giận dùm dùm đi xuống.

Kiều Luyến không biết cô ta muốn làm gì, vừa muốn mở miệng nói chuyện ——

"Ba!"

Một bàn tay rơi vào mặt của Kiều Luyến!!

"Nói cho cô, Thảm ảnh đế là của tôi! Đừng ý có mấy phần tư sắc, là muốn câu dẫn anh ấy!"

Một tát này tới rất vội vàng không kịp chuẩn bị, cô bị đánh lệch qua một bên, trong mồm có vị ngai ngái truyền tới, trên gương mặt đau rất, để cho cô cảm giác nửa bên mặt có chút tê dại.

Oa, sức lực người phụ nữ này thật lớn!

Cô khẽ động gương mặt, phát hiện rằng không có vấn đề, trong lòng buồn lòng, sắc bén ngẩng đầu.

Làng giải trí, không thiếu mâu thuẫn giữa ngôi sao và ký giả, nhưng lại gần như không có ngôi sao trực tiếp động thủ đánh người, cho nên vừa rồi cô không có đề phòng.

Hiện tại xem ra... Cái Dương Linh Tư này, quả thực là kỳ hoa.

Cô trào phúng nhìn Dương Linh Tư: "Nếu như tôi nhớ không lầm, hôm qua Thảm ảnh đế mới vừa kết hôn, làm sao lại là của cô? Chẳng lẽ cô là Thảm phu nhân?"

Dương Linh Tư bị ghen, tức giận: "Có phải hay không tôi không quan trọng, dù sao cũng sẽ không là ký giả nhỏ như cô!"

Kiều Luyến cười: "Tôi đúng là nhân nhỏ, chẳng qua Dương tiểu thư phải cẩn thận, không cẩn thận, sẽ bị người người kêu đánh."

Chung quanh không có người, về mặt Dương Linh Tư dữ tợn, hô lên: "Kết hôn thì thế nào? Tôi chính là vui lòng làm tiểu tam! Nói cho cô, cách Thảm ảnh đế xa một chút!"

Kiều Luyến nhếch mí: "Tiểu tam sao?"

Cô nghiêng đầu một chút, mắt to đen tròn, lộ ra một chút giảo hoạt: "Thế nhưng tôi nhớ được, rõ ràng cô vừa mới thổ lộ, và lại... giống như Thảm ảnh đế cự tuyệt cô, cô muốn làm tiểu tam sao? Thảm ảnh đế đồng ý sao?"

Dương Linh Tư bị cô kích thích gần như muốn giết: "Vậy thì thế nào? Nói cho cô biết, mượn nhiệt độ Thảm ảnh đế kết hôn, cùng lên đầu đề một lúc, là tôi!"

Một câu rơi xuống, mới ý thức mình nói cái gì, Dương Linh Tư trực tiếp hung dữ cảnh cáo nói: "Tôi cho cô biết, đóng chặt miệng của cô, một tát này, là tôi cảnh cáo cô. Lần sau, cũng không phải là một bàn tay đâu!"

Nói xong, cô ta quay đầu, lên xe, rời đi.

Mất thấy chiếc xe hất bụi mà đi, Kiều Luyến lấy từ túi xách mở ra thu âm ở trong điện thoại di động.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Hình như phu nhân có chút không tốt quơ;

Xác định đối thoại vừa rồi, thu lại toàn bộ không sót một chữ, Kiều Luyến mới ném điện thoại di động vào trong túi, tay sờ bên trong, lấy ra một chiếc gương.

Cô nghiêng đầu, đã nhìn thấy năm dấu ngón tay trên gương mặt, vô cùng nổi bật, lấy tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được mà sưng lên thật cao, đưa tay đụng, nhất thời không thể nhìn được kêu ui một tiếng.

Thật đau.

Ánh mắt Kiều Luyến, trong lúc nhất thời trở nên âm trầm không rõ.

Cô từ nhỏ đến lớn, cái gì đều ăn, nhưng không thiệt thòi.

Thẩm Lương Xuyên khi để cô, cô không thể phản kháng, cô nhẫn.

Nhưng Dương Linh Tư là cái thá gì

Quần tử báo thù, mười năm không muộn. Cô không phải quần tử, cho nên báo thù, vào ngày mai.

Dương Linh Tư, cô cứ chờ

Trên mặt bị thương, Kiều Luyến không có đi qua tòa soạn báo, trực tiếp đón xe trở lại biệt thự Thẩm gia.

Cô cúi đầu, lấy tay che mặt, đi vào cửa sau, tùy tiện lên tiếng chào với quản gia, lên lầu tiến vào phòng ngủ chính.

Cô dùng khăn mặt bao trùm đá lạnh, thoa lên trên mặt mình, mệt mỏi ngồi phịch trên ghế sofa.

Nhìn chằm chằm trần nhà chưa quen thuộc, trong đầu của cô hiện lên lòng người đại diện nói: "Lúc trước Thẩm tiên sinh đột nhiên kêu tôi chuẩn bị thỏa thuận tìm cô, tôi còn tưởng rằng, hai người biết nhau?"

Cô vắt hết óc nghĩ, xác định chính mình chưa từng gặp mặt với anh.

Thế nhưng, từ lần đầu gặp mặt, anh đã không thích cô, vậy tại sao lựa chọn cô để sinh con

Chẳng lẽ là bởi vì cô trời sinh đã xinh đẹp, ghen quá tốt

Kiều Luyến tự sướng, người lạc quan không có nghĩ ra, dứt khoát không thèm nghĩ nữa.

Dù sao, chờ cô sinh con xong, sẽ ly hôn với Thẩm Lương Xuyên, đến lúc đó không bị ràng buộc, ngược lại càng tốt hơn.

"Cốc cốc" tiếng đập cửa vang lên.

Kiều Luyến giật nảy mình, vội vàng ngồi dậy: "Ai vậy "

"Phu nhân, là tôi." Quản gia mở miệng nói, "Tiên sinh phân phó tôi đưa sữa bò cho cô."

Đưa sữa bò

Kiều Luyến không muốn bị người phát hiện trên mặt bị thương, thế là ho khan một tiếng: "À, không cần, hôm nay tôi không đói "

Nhưng hết lần này tới lần khác, lời vừa nói xong, bụng liền kêu hai tiếng "Ừ ưc".

Kiều Luyến:

Buổi sáng uống một ly sữa bò, giữa trưa canh trứng ở đoàn làm phim, cơm trưa cũng không kịp ăn, cô không đói bụng mới là lạ

Kiều Luyến nuốt ngụm nước miếng, suy nghĩ, quay gương mặt bị thương vào trong, lúc này mới lên tiếng: "Vào đi "

Quản gia đẩy cửa vào, nhìn không chớp mắt, đi đến trước mặt Kiều Luyến, đưa sữa bò cho cô.

Kiều Luyến nhận lấy, uống một ngụm, lông mày nhất thời nhíu lại, buổi sáng đi rất gấp, không có chú ý, nhưng bây giờ mới phát hiện, vị sữa bò này hình như có vị lạ

Chẳng qua nghĩ đến Thẩm Lương Xuyên bảo quản gia đưa vào, được rồi, uống đi

Dưới dưới sự giám thị của quản gia, cô nắm lỗ mũi, uống một hơi sữa bò, trái lương tâm nói: "Cảm ơn."

Quản gia tiếp nhận cái cốc, quay người rời đi, lúc đóng cửa, bà nhìn thoáng vào trong, phát hiện phu nhân nằm trên ghế sofa lờn nữa.

Trong ánh mắt của bà, hiện lên một chút trầm tư.

Trên mặt phu nhân, có một dấu bàn tay

Bà xuống lầu, suy nghĩ, vẫn cảm lấy máy riêng, gọi một cú điện thoại, điện thoại kết nối, bên kia truyền đến tiếng Thẩm Lương Xuyên: "Uống rồi "

"Uống rồi." Quản gia trả lời, sau đó ngay lúc Thẩm Lương Xuyên muốn cúp điện thoại, bỗng nhiên mở miệng: "Tiên sinh, đêm nay ngài về nhà sao, hình như phu nhân có chút không tốt."

Thẩm Lương Xuyên cúp điện thoại, ánh mắt trầm xuống.

Có chút không tốt

Anh đứng lên, đi ra ngoài, người đại diện hỏi thăm: "Đi đâu vậy"

"Về nhà."

Đi xem một chút cô không tốt thể nào

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Trên mặt, người nào đánh? !quot;

Trong phòng tối om, nằm trên ghế sofa trở mình, lại trở mình.

Sau cùng, Kiều Luyến xuống khỏi ghế.

Mở cửa phòng, thân thể như méo, từng bước xuống lầu, xác định phòng khách không ai, lúc này Kiều Luyến mới thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng lách vào nhà bếp.

Mở tủ lạnh ra, cầm lấy một miếng bánh mì, ăn say sưa ngon lành hai cái, chợt nghe bên ngoài truyền đến tiếng xe.

Cô ngừng động tác một lúc, cả người lập tức căng cứng.

Thẩm Lương Xuyên trở về

Vừa nghĩ tới chuyện hôm nay ở đoàn làm phim, cô đã cảm thấy khẩn trương bất an, hốt hoảng đóng tủ lạnh, lúc muốn xông lên phòng ngủ, trong phòng khách lại tiến ra một nhóm người, Kiều Luyến thấy quá đột ngột, cô dứt khoát đứng ở cửa phòng bếp, nhìn ra phía ngoài.

Cửa lớn được mở ra, Thẩm Lương Xuyên nhanh chân đi vào, mang vào ý lạnh.

Quản gia vội vàng nghênh đón: " Tiên sinh, ngài trở về rồi."

Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu, cởi áo khoác đưa cho người hầu, nâng khẽ đầu: "Cô ấy thế nào "

"Phu nhân hôm nay "

Lời quản gia nói, bị Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng cắt ngang: "Không nên gọi cô ta là phu nhân."

Một câu, để trong phòng khách trong trở nên yên tĩnh.

Kiều Luyến nhếch miệng.

Không nên gọi là phu nhân

Cái ngữ khí ghét bỏ này, để cô không nhận được đi từ phòng bếp ra: "Quản gia, bà có thể gọi tôi Kiều Luyến."

Không khí trong phòng càng thêm xấu hổ.

Quản gia ho khan một tiếng: "Kiều tiểu thư không có ăn cơm chiều "

Lời này nói được một nửa, thì không nói được nữa.

Bởi vì ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, đã rơi vào bánh mì trong tay cô, còn có vụn bánh mì trên khóe miệng cô.

Lúc đầu coi là qua chuyện hôm nay, cô sẽ không gượng dậy nổi, đau đến không muốn sống, nhưng giờ phút này cô nào có chút không tốt

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên đậm nhạt, trở nên càng thêm lạnh nhạt, có một loại tức giận, tàn mát ra.

Khuôn mặt cô hơi hồng, để anh nhìn không vừa mắt, vừa định nói chuyện, lại chợt phát hiện cái gì, bỗng dừng bước chân, trực tiếp đến bên Kiều Luyến.

Kiều Luyến còn không có kịp phản ứng, cái cằm đã bị bàn tay của anh nắm lấy, chợt, anh lạnh lùng mở miệng: "Trên mặt, người nào đánh "

Người nào đánh, đương nhiên là hoa đào của anh

Có thể nói cho anh thì anh sẽ báo thù cho cô sao

Cô do dự vài giây như thế, rơi vào trong mắt Thẩm Lương Xuyên, liền thay đổi.

Anh bỗng nhiên buông lỏng cằm của cô ra, trào phúng mở miệng nói: "Cô có phải dự định nói, là Dương Linh Tư đánh hay không"

Giọng điệu này, vô cùng bất mãn

Biết anh không kiên nhẫn nhất chính là mình gây phiền toái cho anh, cho nên Kiều Luyến suy nghĩ, lựa chọn giải thích ồ ồ thỏa: "À, chuyện này, không cần anh quản "

"Không cần tôi quản, cho nên đây là lấy lui làm tiến, muốn tôi giúp cô báo thù" Thẩm Lương Xuyên lộ ra mỉa mai.

Kiều Luyến:

Thẩm Lương Xuyên quay đầu nhìn về phía quản gia, mở miệng nghiêm khắc: "Ly tẩu, bà lớn tuổi, ánh mắt đã không rõ, cẩn thận đừng có bị người lợi dụng."

Bị người lợi dụng

Người này, chính là mình sao

Kiều Luyến nhú mày, mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, tôi không cần anh giúp tôi "

"Kiều tiểu thư, nói cho cô, ít trò mèo của phụ nữ này, vô dụng với tôi "

Lời này rơi xuống, anh trực tiếp quay người, lên lầu: " Bạch" khép cửa phòng lại.

Kiều Luyến: Có để cho người ta để nói chuyện hay không

Kiều Luyến giận dữ cắn một miếng bánh mì, đột nhiên ý thức được một vấn đề: Bọn họ coi như đêm nay cãi nhau, vậy cô ngủ chỗ nào

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Tùy hứng trong đoàn làm phim

Kiều Luyến ngủ một đêm trong phòng khách, sáng sớm hôm sau, rời giường rửa mặt, nhìn vào gương một chút, phát hiện trên mặt đã tiêu sưng, nhưng còn có chút hồng.

Cô không nhận được phần nợ một chút, một tát này, tuyệt đối không thể khổ sở uống phí

Mặc chỉnh tề, xuống lầu, quản gia gọi cô: "Kiều tiểu thư, ăn sáng xong hãy đi."

Kiều Luyến thật sự đói bụng, tiện tay đưa đề điện thoại ở trên ghế sofa phòng khách, đi qua, vừa định bắt đầu ăn, liền thấy Thẩm Lương Xuyên từ ngoài đi vào.

Anh vừa mới tập thể hình, lúc này đang cầm khăn mặt lau mồ hôi, mặc đồ thể thao, giày thể thao màu trắng, đều có thể cảm thấy đẹp trai, mặt vẫn không biểu tình như cũ, cũng không có nhìn cô, trực tiếp lên lầu.

Kiều Luyến nhìn bóng lưng anh, cảm thấy người này thật sự là vô cùng lạnh lùng, nhếch miệng, sau khi ăn uống no đủ, tâm tình mới trở nên tốt.

Cô mang theo túi đi ra ngoài, chợt nhớ tới cái gì, quay đầu nhìn một chút, tìm được điện thoại di động trên bàn trà, bỏ vào trong túi, lúc này mới đi làm.

Cô vừa rời đi, người hầu đi tới quét dọn vệ sinh, cầm điện thoại di động trên ghế sofa, đặt ở trên bàn trà.

Một lát sau, Thẩm Lương Xuyên thay xong quần áo, từ trên lầu đi xuống, tiện tay cầm lấy điện thoại di động trên bàn nhét vào trong túi, đi ra ngoài.

Người đại diện và trợ lý đã đợi trong xe, sau khi lên xe, trợ lý cẩn thận mở miệng: "Thẩm ca, tôi đã nói với bảo vệ, về sau sẽ không bao giờ có ký giả xuất hiện ở trước cửa của cậu."

Thẩm Lương Xuyên "Ừ" một tiếng, cầm lấy kịch bản, trong xe lại bình yên tĩnh.

Mặc dù là khách mời cho đoàn làm phim mới tinh đầu, chỉ có mấy cảnh diễn, nhưng anh lại hoàn toàn nghiêm túc.

Vai diễn Thẩm Lương Xuyên ở trong kịch bản, chính là một chủ tịch tài phiệt, khi nam chính bắt đầu lập nghiệp, muốn hợp tác với họ, nhưng Thẩm Lương Xuyên cũng không cho anh cơ hội.

Roi vào đường cùng, nữ chính Dương Linh Tư vì yêu đứng ra, liều mạng chặn xa, cuối cùng mới có được bước ngoặt cho nam chính.

Hôm nay, bọn họ phải quay, cũng là màn này.

Trong đoàn làm phim

Đạo diễn giải thích bộ phim cho Thẩm Lương Xuyên: "Thầy Thẩm, lúc nửa cậu lái xe đến đây phanh lại là được rồi, tốc độ xe không cần quá nhanh, chúng tôi sẽ dùng thể thân trước ống kính."

"Cảnh 56 màn 34 lần 1"

Thẩm Lương Xuyên lái một chiếc Lamborghini màu đen, ngẩng đầu dự đoán cự ly, sau đó liền thấy Dương Linh Tư đứng ở đằng xa.

Trong đầu của anh, bỗng nhiên hiện lên dấu bàn tay trên khuôn mặt nhỏ kia. Sắc mặt anh lạnh lẽo, đến vị trí chỉ định, ban đầu là nên phanh xe, nhưng lại dùng sức dẫm lên chân ga.

Xe bỗng nhiên tăng tốc, thẳng đến Dương Linh Tư

Hiện trường đoàn làm phim nhất thời hỗn loạn.

"Phanh lại mau phanh lại"

"Nhanh tránh ra tránh ra"

" "

Một hồi tiếng "Kít" thắng xe, làm cho tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, khiếp sợ nhìn lấy cảnh trước mắt.

Lamborghini dừng lại, cách Dương Linh Tư không tới 1 mét

Toàn bộ hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Năm giây sau, hai chân Dương Linh Tư mềm nhũn, chật vật té lăn trên đất, cô ta bị dọa toàn thân phát run, sắc mặt tái nhợt, cả người vô cùng chật vật

Thẩm Lương Xuyên từ trên xe bước xuống, ánh mắt đậm đặc đảo qua tất cả mọi người ở đây, một lúc sau mới nhẹ nhàng phun ra một câu: "Thật có lỗi, không có phân rõ phanh xe và chân ga."

Đám người:

Đạo diễn nhìn anh, muốn mắng lại không dám, sau cùng chỉ có thể gạt ra một nụ cười: "Mau đi xem Dương Linh Tư một chút"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Điện thoại di động. . . Là của ai? !quot;

Hai trợ lý của Dương Linh Tư vội vàng chạy tới bên cạnh cô ta, dùng sức dìu cô ta đứng lên.

Một người trong đó nghi hoặc mở miệng: "Sao lại có mùi hôi vậy"

Tầm mắt đám người trong đoàn làm phim, đều rơi xuống dưới chân Dương Linh Tư, thì thấy quần của cô ta đang ướt nhẹp nước, rõ ràng là sọt tởm ra quần.

Mọi người đồng loạt cúi đầu, bả vai từng người run run.

Dương Linh Tư chậm rãi lấy lại tinh thần, nhìn phản ứng người xung quanh: "oa" một tiếng liền khóc lớn.

Mắc cỡ chết người

Thân thể là một nữ minh tinh, cái này sẽ là lịch sử đen tối trong kiếp nghệ sĩ không thể xóa được

Bởi vì Dương Linh Tư bị dọa sợ, cho nên mọi người tạm thời nghỉ ngơi trước, Thẩm Lương Xuyên ngồi ở dưới dù che nắng, người đại diện tiến tới: "Thẩm ca, anh là người vốn thích đua xe, đến phanh với chân ga đều không phân rõ thì có phải anh cố ý hay không, cô Dương Linh Tư đó đã trêu chọc anh gì rồi."

Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng liếc mắt nhìn anh ta, người đại diện lập tức vờn tay: "Ok, tôi không hỏi "

Ở trên xe taxi, Kiều Luyến đã nghỉ sẵn trong đầu, khi vào trong công ty, chỉ dùng nửa giờ, sẽ đi biên tập ra một bài viết sống động.

Trong đó đem chuyện nữ minh tinh Dương mượn danh ảnh để yêu cầu lục soát, còn bộ mặt ghê tởm, miêu tả sinh động không thể hơn, dùng từ sắc bén, ý vị mỉa mai rõ ràng.

Chờ đến khi đánh một chữ cuối cùng, tay phải Kiều Luyến đều đã mềm nhũn, cô hài lòng duỗi lưng một cái.

Dám đánh cô, thì phải tiếp nhận trả thù dưới ngòi bút của cô

Rời ánh mắt khỏi màn hình, liền thấy Tô Mỹ Mỹ đang đứng phía sau, thấy cô ngẩng đầu, mỉa mai cười nói: "A, biểu hiện chăm chỉ ghê, hôm nay không định cút sao"

Giọng có chút cao, để người trong phòng làm việc, đồng loạt nhìn qua.

Kiều Luyến cau mày, lấy tay nâng cằm, ai oán thờ dãi: "Tô Mỹ Mỹ, tôi thực sự là có chút hoa nhường nguyệt thẹn, thế nhưng là cô cũng không cần lúc nào cũng chú ý tới tôi như thế, tôi không phải Bách Hợp "

Tô Mỹ Mỹ bị cô chọc tức, sắc mặt tái xanh: "Kiều Luyến, cô đừng có ở chỗ này ba hoa, nói cho cô, chủ biên tập nói, không biết Thẩm phu nhân là ai, thì việc cô phải viết đơn từ chức có cần tôi việp giùm cho hay không"

Kiều Luyến cười: "À, tuy kinh nghiệm của cô phong phú hơn tôi, nhưng trước mắt tôi không cần "

Mọi người cười vang

Tô Mỹ Mỹ sắp bị tức chết, quay đầu nhìn tổng biên tập mặt đen từ phòng đi ra, Tô Mỹ Mỹ lập tức mở miệng: "Chủ biên tập, Kiều Luyến ở chỗ này "

Tổng biên tập nghe nói như thế, hằm hằm nhìn sang Kiều Luyến, cầm điện thoại di động đi tới: "Kiều Luyến, có phải cô muốn tôi gọi nhiều cuộc điện thoại cho như vậy không, cô còn dám không nhận "

Kiều Luyến nghi ngờ lấy điện thoại từ trong túi ra: "điện thoại của tôi không có phản ứng mà"

Chủ biên tập cúi đầu, mở máy gọi, trong điện thoại vang lên tiếng "U u": "Tôi thấy trạng thái không ai trả lời, điện thoại của cô không vang thì cô cho rằng không cần tiếp điện thoại của tôi sao, hôm nay không cần biết thế nào, Thẩm phu nhân là ai, cô không tra được, thì lập tức xéo ngay cho tôi "

Kiều Luyến mở điện thoại di động ra, lọt vào tầm mắt lại là một màn hình khóa xa lạ.

Cô bỗng nhiên nhớ tới, chính mình đã ném điện thoại di động trên ghế sofa, thế nhưng lúc đi làm lại cầm ở trên bàn trà, điện thoại mà cô đã cầm là của ai bỗng nhiên hiện lên trong đầu.

Giống như là vì nghiệm chứng suy đoán của cô, điện thoại chủ biên tập bỗng nhiên được kết nối.

Đối diện trực tiếp vang lên tiếng không nhận được của Thẩm Lương Xuyên: "Alo."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Thảm ảnh đế là chồng của tôi quot;

Tiếng Thảm Lương Xuyên rất dễ nhận ra, vô cùng đặc biệt.

Cho nên anh chỉ nói một chữ, toàn bộ văn phòng bỗng yên tĩnh lại.

Kiều Luyến bối rối.

Chủ biên tập cũng tròn tròn mắt, không thể tin nhìn chăm chăm điện thoại di động của mình: "Gọi nhâm"

Sau một phút, Kiều Luyến bỗng nhiên bỏ nhào qua, trực tiếp gạt điện thoại của chủ biên tập, mở miệng nói: "Anh yêu chúng ta cầm nhầm điện thoại rồi"

Dứt lời, cô khẽ cười với người xung quanh, nhanh chóng mở miệng: "Em đang bận, cúp trước, chút nữa gọi lại"

Cũng không đợi Ảnh đế Thảm nói thêm câu nào, trực tiếp cúp điện thoại

Cả phòng, vẫn còn yên tĩnh.

Nửa ngày, có người mở miệng: "Kiều Luyến, cô nói chuyện yêu đương rồi."

Kiều Luyến gạt đầu.

"Tiếng bạn trai cô, sao giống tiếng Thảm ảnh đế vậy"

Kiều Luyến ngẩng đầu lên, nghiêm túc mở miệng: "Nói cho mọi người biết nhé, Ảnh đế Thảm chính là chồng của tôi"

"Cát ~ biết cô là fan của ảnh đế Thảm, có thể cô cũng có bạn trai, nhưng đừng có đoạt chồng của chúng tôi."

Cô nói như vậy, mọi người lại không có tin, từng người quay đầu đi, tiếp tục làm việc.

Kiều Luyến nghe nói như thế, chợt trở nên hoảng hốt.

Trước khi chưa gả cho Thảm Lương Xuyên, cô thực sự là Fan hâm mộ của anh, nhưng bây giờ cô muốn cân nhắc lại vấn đề này

Sau đó thì nghe được tiếng chủ biên tập: "Cho nên, rốt cuộc cô có tra ra Thảm phu nhân là ai không"

Kiều Luyến nhất thời căng thẳng thần kinh: "Không, nhưng tin tức lớn như vậy chỉ cho một ngày, không phải ông làm khó tôi sao, nếu chúng chúng ta tìm tổng biên tập nói lý một chút"

Chủ biên tập nhìn cô không vừa mắt, bởi vì cô đào mấy tin tức lớn, được tổng biên tập chỉ danh khích lệ.

Gần đây tòa soạn báo có một bình xét nhân viên ưu tú, ý tổng biên tập rất muốn cho cô, thế nhưng chủ biên lại muốn cho cháu gái mình là Tô Mỹ Mỹ, lúc này mới nghĩ hết tất cả biện pháp chèn ép cô.

Quả nhiên chủ biên tập có điều cố kỵ: "Hừ, vậy thì cho cô thêm thời gian ba ngày"

Kiều Luyến cười đến mức vô cùng xán lạn: "Không có vấn đề cảm ơn chủ biên tập."

Chủ biên tập hừ lạnh một tiếng, trước khi đi câu nói vừa dứt: "Kiều Luyến, đến lúc đó nếu như cô còn không xong nhiệm vụ, cũng đừng trách tôi không nể tình "

Kiều Luyến thè lưỡi với bóng lưng bà, lúc này mới ngồi xuống.

Có đồng nghiệp lại gần: "Kiều Luyến, tiếng bạn trai cô thật dễ nghe, cô lại gọi điện thoại, để anh ấy nói mấy câu đi "

Kiều Luyến: Cô cho rằng Thảm Lương Xuyên là con chó à, để anh ấy gọi hai tiếng anh ấy sẽ nghe

Mượn cớ chối từ, cô vừa định đem thu âm và bản thảo vừa mới viết in ra ngoài, thế nhưng, bỗng nhiên cô ý thức được có thu âm trong điện thoại còn ở trong tay Thảm Lương Xuyên

Kiều Luyến tìm chỗ không có ai, gọi điện cho điện thoại của mình.

Điện thoại vang lên mấy tiếng mới nghe, Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Alo."

"Là tôi" Kiều Luyến nhìn quanh bốn phía một chút, cảm giác theo làm trộm: "Hình như là tôi cầm nhầm điện thoại di động."

"Không phải hình như, mà chính là hoàn toàn chính xác." Cách điện thoại di động, đều có thể cảm nhận được ngữ khí lạnh lùng.

Kiều Luyến nhất thời mở miệng: "Không phải tôi cố ý, như vậy hiện tại tôi qua đoàn phim để đổi lại."

Nói một tiếng với chủ bút, Kiều Luyến rời khỏi tòa soạn.

Nửa giờ sau, cô ở ngoài đoàn làm phim, liền thấy cô gái lần trước mang cô tiến vào thay thuốc: "Kiều tiểu thư, thầy Thẩm đang quay phim, để cô lấy thân phận ký giả tham quan tiến vào."

Kiều Luyến nhận thẻ chứng minh, đi vào hiện trường đóng phim.

Cách đó không xa, Thẩm Lương Xuyên đang quay phim, ngẩng đầu một cái liền thấy thân hình quen thuộc kia.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Điện thoại di động của tôi ở đâu?

Thẩm Lương Xuyên ngồi trong xe, nhìn chăm chăm Kiều Luyến trước mặt.

Cô nhìn qua thì rất ngoan ngoãn, bởi vì không biết nơi này này là đâu, cho nên không cần thận, liền đứng ở vị trí Dương Linh Tư vừa đứng.

Bỗng nhiên bên tai Thẩm Lương Xuyên vang lên lời người đại diện nói: "Có phải là cậu cố ý hay không, hay Dương Linh Tư đã trêu chọc gì cậu rồi."

Dương Linh Tư không có trêu chọc anh, trêu chọc chính là người khác.

Nhưng sao anh trong khoảnh khắc đó, sinh ra ý niệm báo thù thay cô.

Anh hẳn là phải hận cô, bất kỳ người nào khi dễ cô, anh đều vỗ tay bảo hay.

Suy nghĩ một chút tới bộ dạng Dương Linh Tư chật vật, trong ánh mắt của anh hiện lên hàn ý, ánh mắt khóa chặt trên thân hình nhỏ nhắn, quỷ thần xui khiến, đột nhiên khởi động xe, sau đó gia tốc, càng thêm nhanh.

"Kết "

Xe đứng ở cự ly cách cô một mét, anh phát hiện cuối cùng chính mình lại hoảng hốt phanh sớm.

Nhưng cho dù như vậy, sự tình phát sinh cũng quá mức đột nhiên, từ khi xe khởi động đến khi phanh lại, cũng chỉ mới mười mấy giây.

hai cánh tay Thẩm Lương Xuyên đỡ tại trên tay lái, thấy rõ ràng trong ánh mắt cô lóe lên hoảng sợ, thấy được sắc mặt cô trở nên tái nhợt, thấy được cô bị dọa đến nuốt nước miếng, thấy được hai chân cô phát run.

Sẽ nghĩ sau đó, cô sẽ đặt mộng ngã nhào trên đất, lên tiếng khóc lớn.

Nhưng ý nghĩ này vừa ra, liền thấy người phụ nữ trước mặt bỗng nhiên một tay chống nạnh, một tay chỉ xe, lên tiếng mắng to: "Anh bị điên hay sao mà lái xe như vậy? Muốn đụng chết người à "

Thẩm Lương Xuyên:

Cô vừa nói, vừa vén tay áo lên, đi đến bên cạnh xe, dùng sức gõ cửa sổ, bộ dáng điều ngoa lại hung hãn, có thể bởi vì dáng dấp đẹp, động tác không lộ vẻ thô lỗ, ngược lại lộ ra một chút thẳng thắn: "Anh xuống cho tôi, kém chút đụng người, sao anh lại như không có việc gì vậy?"

Bên tai ồn ào, để gương mặt lạnh lùng, lần đầu tiên sinh ra một loại cảm giác bất lực, Giống như đánh ra một đấm, lại rơi vào bông.

Anh bực bội day trán, hạ cửa sổ xe xuống.

"Tốt nhất anh cầu nguyện tôi không sao", lời nói dừng lại im bất, sau đó cũng là kinh ngạc: "Thẩm, Thẩm ảnh đế"

Kiều Luyến thực sự bị chọc tức, cô chỉ đến đổi điện thoại, còn thiếu một chút bị sự cố

Vừa mới lúc trước hoảng sợ, để cho bây giờ cô nghĩ lại còn có chút sợ, nếu như cô thật sự xảy ra chuyện gì, Kiều Dịch làm sao bây giờ

Nhưng ai có thể nói cho cô, vì sao người lái xe là Thẩm Lương Xuyên

Kiều Luyến kinh ngạc trừng to mắt, sau đó thấy Thẩm Lương Xuyên thân nhiên xuống khỏi ghế lái, vẫn mặt không biểu tình như cũ.

Kiều Luyến lắp bắp mở miệng: "Tại sao anh lại ở chỗ này "

Quay đầu quan sát bốn phía, phát hiện camera còn xung quanh, nhân viên lại ở phía trước cách đó không xa nghỉ ngơi, không có người chú ý tới bên này.

Cô bừng tỉnh hiểu ra: "Anh đang thử bộ phim à, có phải tôi đã quấy rầy đến anh rồi hay không."

Thẩm Lương Xuyên:

Thẩm Lương Xuyên không ngừng bước, đi ngược lại chỗ đám người.

Kiều Luyến bị dọa tới nhũn chân ra, đuổi theo: "Thẩm tiên sinh, điện thoại di động của tôi ở đâu "

Lấy được ghi âm, mới có thể gửi bản thảo đi

Nhưng lời này rơi xuống, chỉ nghe thấy Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng mở miệng: "Không biết."

Không biết

Kiều Luyến gấp gáp: " Tôi đang rất cần điện thoại, sao anh có thể không biết ở đâu "

Thẩm Lương Xuyên dừng bước chân lại, Kiều Luyến không có chú ý tới cử động của anh, đứng đầu lên trên lưng anh.

Cô ngẩng đầu nhìn đối mặt với ánh mắt tràn ngập mỉa mai của Thẩm Lương Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Lập tức từ chức!

"Nhu cầu cấp bách là bởi vì chụp ảnh người nào "

Giọng điệu này, để Kiều Luyến không thoải mái.

Cho sẵn đúng là kẻ địch của mình tính, nhưng anh cũng không thể giáng một gậy chết hết tất cả ký giả

Ngờ khi Kiều Luyến cứng nhắc: "Không phải việc của anh."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lạnh hơn, anh đi lên phía trước, không nhìn cô, dùng ngữ khí mệnh khiến mở miệng nói: "Lập tức từ chức "

Kiều Luyến lập tức gấp gáp: "Vì sao"

"Bởi vì, tôi không muốn mẹ của con tôi, là một người đào móc bại loại của người khác"

Mỗi chữ mỗi câu, giống như cây chùy, hung hăng đập lên trái tim Kiều Luyến.

Cô ngu ngơ tại chỗ, nhìn Thẩm Lương Xuyên nhanh chân tiến vào phòng nghỉ, tay nắm thành nắm.

Thân thể đơn bạc, phát run một chút, bên môi cô chợt tràn ra một nụ cười khổ.

Nếu như có thể, cô cũng không muốn làm chó săn, cô cũng có ước mơ, thế nhưng cô có lý do bất đắc dĩ.

Kiều Luyến hít sâu một hơi, bước chân đi đến cửa phòng nghỉ ngơi, liền nghe thấy cuộc đối thoại bên trong.

Người đại diện của Thẩm Lương Xuyên, tên là Tống Thành, có chút sốt ruột mở miệng: "Anh Thẩm, lúc anh lên con, cũng không nên tạo việc cưới trui nhay cảm như vậy, chúng ta vốn không có cách nào đáp lại. Anh xem, thừa nhận kết hôn"

"Không được." Thẩm Lương Xuyên lộ ra quyết tuyệt, anh không sợ công bố tin cưới, nhưng không muốn công bố về cô. Bởi vì, lúc đó nhắc nhở anh tám năm trước buồn cười biết bao.

Tổng Thành gật đầu, "Đúng vậy, đương nhiên không thể thừa nhận, nếu anh thừa nhận, có bao nhiêu người đào móc thì tôi cũng không hy vọng anh thừa nhận. Nhưng phủ nhận càng không được, đó là nói dối khiến cho hiện tại chỉ có thể chờ đợi nhiệt độ hạ xuống, nhưng anh có lực nahr hưởng, dựa theo kinh nghiệm trước đây, chỉ sợ mười ngày nửa tháng, là không thể hạ xuống, anh Thẩm, vậy phải làm sao bây giờ"

Thẩm Lương Xuyên lạnh nhạt trả lời: "Anh là người đại diện của tôi, đây là vấn đề anh phải nhúc nhích."

Tổng Thành:

Kiều Luyến đứng ở ngoài cửa, thò đầu vào trong một cái, liền thấy Tổng Thành lo lắng đứng ở đằng kia, mà Thẩm Lương Xuyên lại vẫn tự nhiên ngồi ở trên ghế sofa, đang xem kịch bản.

Nhìn anh rất nghiêm túc, có một tia nắng từ cửa sổ chiếu vào, vẩy lên phía sau anh, cả người lộ ra một loại mị lực khó nói lên lời.

Nhịp tim Kiều Luyến, chậm mấy nhịp.

Rõ ràng trên internet xôn xao, thế nhưng anh lại bất động, có một loại trầm tĩnh bụi bặm chớ nhiều.

Loại yên ổn này, giống như biết truyền nhiễm, để Tổng Thành cũng dần dần không nóng n nóng nữa, anh thả nhẹ bước, đi ra.

Kiều Luyến nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, đứng ở ngoài cửa với Tổng Thành, đóng cửa phòng lại.

Kiều Luyến cúi đầu nhìn chân của mình, bỗng nhiên mở miệng: "Chuyện xấu cứ giao cho tôi xử lý đi."

Tổng Thành kinh ngạc nhìn về phía cô: "Kiều tiểu thư "

Trên mặt Kiều Luyến mang ý cười: "Tôi đến nghĩ biện pháp, để nhiệt độ hạ xuống."

Tổng Thành bỗng nhiên bật cười: "Tại sao Kiều tiểu thư phải giúp Thẩm tiên sinh "

Tại sao phải giúp anh

Kiều Luyến suy nghĩ, lúc này mới tìm được một cái cớ: "Bởi vì đến lúc đó, tôi có chuyện, muốn nhờ Thẩm tiên sinh."

Giúp việc khó của anh, lại muốn thảo luận chuyện tiếp tục làm ký giả, hẳn là dễ nói chuyện hơn.

Cô khẳng định là bởi vì nguyên nhân này mới muốn giúp anh

Tổng Thành đi làm việc, Kiều Luyến không có việc gì, cứ đi tản bộ ngoài cửa phòng nghỉ, lúc này, điện thoại di động của cô bỗng nhiên vang lên, cô vô thức ấn nút trả lời, mới bỗng nhiên phản ứng kịp, đây là điện thoại di động của Thẩm Lương Xuyên

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Thẩm Lương Xuyên rất yêu tôi quot;

Kiều Luyến muốn cúp điện thoại, nhưng vẫn nghe được tiếng của đối phương: "Thầy Thẩm, tôi là Dương Linh Tư."

Kiều Luyến dừng lại động tác, nhú mày.

Ngày hôm qua nhận tội không đủ, hôm nay còn định tiếp tục

Cô nhìn phòng nghỉ ngơi, quyết định trả điện thoại lại cho Thẩm Lương Xuyên.

Nhưng trong điện thoại lại tiếp tục truyền đến tiếng yêu kiều của Dương Linh Tư: "Thầy Thẩm, nay thật xin lỗi, để cho anh chê cười, tôi thật sự là bị dọa sợ, mới có thể ra lỗi này, anh đừng giận tôi được không"

Kiều Luyến:

Cổ họng chợt có chút ngứa, cô không nhịn được ho khan một tiếng.

Tiếng ở bên kia, bỗng nhiên biến mất.

Một lúc sau, Dương Linh tư mới cẩn thận hỏi thăm: "Cô, cô là Thẩm phu nhân sao "

Kiều Luyến:

Dương Linh Tư vội vàng mở miệng: "Thẩm phu nhân, nếu đúng thì cô đừng hiểu lầm, giữa tôi và thầy Thẩm không có gì cả, hai chúng tôi rất thuần khiết "

Kiều Luyến hết ý kiến.

Mẹ nó, quan hệ thuần khiết thì cô không có đầu óc à

Không thể nhịn được nữa, cô cười một chút vào mic nói: " Dương tiểu thư, tôi không có hiểu lầm, ngày hôm qua thầy Thẩm đã nói về cô"

Dương Linh Tư có chút hưng phấn : "Thầy Thẩm nói tôi cái gì "

"Nói khoe mắt cô chính hình quá mức, đưa mắt cô lớn dọa người."

Dương Linh Tư:

Kiều Luyến làm giọng kinh ngạc nói: "A, có phải tôi nói sai khiến cô hiểu nhầm, tôi không có ý gì khác."

Kiều Luyến gần như có thể nghĩ ra được Dương Linh Tư đang cắn răng nghiêng lợi, trong lòng thoải mái.

Vốn tưởng rằng Dương Linh Tư sẽ cúp điện thoại, thật không nghĩ đến cô ta lại mở miệng nói: "Thẩm phu nhân, thật ra thì có chút chuyện, tôi muốn nói cho cô biết, ngày hôm qua Thẩm tiên sinh đã ở chung phòng rất lâu với một ký giả nhỏ của 8 quái."

Ồ, đây là khách bác ly gián sao

Kiều Luyến suy nghĩ một chút, sau đó cầm điện thoại di động, mở miệng nói: "Cái này tôi biết, anh ấy nói cho tôi biết, cô ký giả đó là vì phòng vãn anh ấy."

"Thẩm phu nhân, cô cứ tin nhiệm Thẩm tiên sinh vậy sao "

Kiều Luyến: "Đúng vậy, cô không biết, Thẩm Lương Xuyên rất yêu tôi."

" "

"Anh ấy thích tôi rất nhiều năm, thậm chí mềnên bày tỏ, nếu không phải anh ấy dằn dũa quá, tôi sẽ không gả cho anh ấy đâu ~ cho nên, nếu như bị tôi phát hiện anh ấy có lỗi với tôi, tôi sẽ lập tức bỏ, ly hôn với anh ấy"

Kiều Luyến khoác lác vui vẻ, yên lặng giải quyết tức giận trong lòng vừa rồi, đang định tiếp tục YY, thân thể lại chợt cứng đờ

Bởi vì cô vừa nghiêng đầu, thấy Thẩm Lương Xuyên đang đứng ở cửa, một đôi bình tĩnh, đang ngó chừng cô

Kiều Luyến bị dọa cho sợ đến hít một hơi, ngón tay run lên, điện thoại di động thiếu chút rơi trên mặt đất, mà bối rối như vậy, không cẩn thận lại đụng phải trên loa trên điện thoại.

Vì vậy, tiếng Dương Linh Tư truyền tới: "À, thì ra thầy Thẩm yêu cô như vậy, vậy anh ấy vafcoo ký giả đó, thật sự không có gì, Thẩm phu nhân thật sự hạnh phúc "

"Hạnh phúc", giờ phút này Kiều Luyến chỉ thấy muốn chết.

Người này, saoddi lại im hơi lặng tiếng như vậy, bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng, có thể hù chết người đó

Cô nuốt ngụm nước miếng, lúng túng cười hai tiếng: "Bình thường thôi. Cái đó, tôi có chút chuyện, cúp đây"

Cúp điện thoại, lúc này cô mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Xong đời

Ai tới nói cho cô biết, lời mới vừa rồi, rốt cuộc anh nghe được bao nhiêu

Bây giờ Kiều Luyến thật hận không không tìm được một cái cống, để cho mình chui vào.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20: Kỹ xảo của cô, học theo heo sao?quot;

Cô cúi đầu, khéo mắt liếc qua bước chân đi ra của anh.

Kiều Luyến bị dọa đến lui một bước, Thảm ảnh để sẽ không phải muốn động thủ chứ

Ý nghĩ này hiện lên, anh bỗng nhiên che dấu trong mắt, giống như căn bản không nhìn thấy cô, lướt qua cô, đi tới chỗ đóng phim.

Cô nhẹ nhàng thở ra, vội vàng theo sau.

Hiện trường đóng phim hỗn loạn, Thảm Lương Xuyên ngồi vào trong xe lần nữa, chuẩn bị quay phim.

Kiều Luyến chỉ có thể chờ ở bên cạnh.

Dương Linh Tư đứng ở bên, nghĩ đến chuyện vừa rồi, vẫn cảm giác không ngóc đầu lên được.

Dù là người xung quanh đều đang bận rộn, những cô ta vẫn cảm giác được mọi người như đang nhìn chuyện cười của cô ta.

Dương Linh Tư hít sâu một hơi, chợt thấy Kiều Luyến đứng ở trong đám người, nhủ mày lại: "Sao cô ta lại tới "

Trợ lý nhìn thoáng qua, nhỏ giọng đáp: "Chắc là thuộc ban ký giả tham quan, tôi nhìn thấy chứng minh công tác trên người cô ta."

Dương Linh Tư nhủ mày, trong lòng có sự tà ác, giống như tìm được chỗ phát tiết.

Khéo môi cô ta nhếch lên, nhỏ giọng bàn giao cái gì đó với trợ lý

Kiều Luyến thấy sắp bắt đầu quay, thấy người của đoàn làm phim đi tới: "Ký giả Kiêu, tôi có quan với chủ biên tập tòa báo các cô. Hôm nay thợ quay phim của chúng tôi có chút không thoải mái, cảnh quay hôm nay lại rất phiền toái, cần nhiều người hiệp trợ, cô có thể giúp một chút không "

Quan với chủ biên tập

Cô dám nói không, đoán chừng có một cuộc điện thoại khiếu nại

Kiều Luyến chỉ có thể đi theo nhân viên tới đó, sau đó có người đưa camera cho cô.

"Ai vào chỗ này có thể bắt đầu rồi."

Bắt đầu quay.

Kiều Luyến dựa theo chỉ huy thợ quay phim dự bị, dùng sức gơ camera, chậm rãi tới gần ngắm Dương Linh Tư, mắt thấy sắp xong, Dương Linh Tư chợt dừng lại, trực tiếp mở miệng: "Đạo diễn, thật xin lỗi, tôi cảm giác có chút không đúng."

Kiều Luyến:

Cánh tay của cô hôm qua mới bị thương, lúc này còn có chút giữ vững được, nếu như một lần nữa

Cô bỗng nhiên hiểu ra.

Đoàn làm phim nhiều thợ quay phim như vậy, làm sao lại thiếu một người, khiến cô nghĩ đến trợ lý đi của Dương Linh Tư đã tìm người của đoàn phim, sau đó người của đoàn phim tới tìm mình.

Thì ra là Dương Linh Tư nhắm vào cô

À

Nhưng hết lần này tới lần khác, lúc này cô không có cách nào cự tuyệt, chủ biên tập đang chờ túm tóc của cô.

Kiều Luyến cắn răng, kiên trì.

Lần thứ hai: "A, đạo diễn, hóa trang mắt tôi hình như không được không đúng lắm "

Lần thứ ba: " Thật có lỗi với mọi người~ "

" "

Lần lượt NG, quay đi quay lại nhiều lần, cánh tay dùng sức, vừa đi vừa về lôi kéo, cánh tay của cô đã có chút run, cảm giác vết thương ngày hôm qua, hình như đã rách ra.

Thẩm Lương Xuyên ngồi trong xe, ánh mắt tĩnh mịch nhìn chằm chằm ở chỗ xa, anh thấy được cô giống như một trâu nhỏ bị người trâu đùa, bên trên cánh tay của cô, cách quần áo, vẫn hiện lên tơ máu, chậm rãi thấm ra.

Khi nhìn thấy vết máu, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên đẩy cửa xe ra.

Sau khi NG lần nữa, cuối cùng Kiều Luyến không nhịn được.

Khốn nạn, còn không dứt

Cô đang định làm chút gì đó, lại chợt nghe cách đó không có tiếng đóng cửa mạnh

Thẩm Lương Xuyên đứng bên cạnh xe, thân thể lạnh lẽo, tràn ngập khí tức khiếp người, áp chế tất cả mọi người không dám nhúc nhích.

Sau đó, anh nhìn về phía Dương Linh Tư, ngữ khí lạnh lùng, nói ra từng chữ từng chữ như là cái tát, tát cho Dương Linh Tư

"Dương Linh Tư, kỹ xảo của cô, là học theo heo sao "

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Thẩm ảnh đế đùa bốn!

Sắc mặt Dương Linh Tư, trong nháy mắt trắng bệch.

Câu nói này, so với chuyện "Sợ tè ra quần", càng khiến người ta cảm thấy nhục nhã.

Sợ tè ra quần, truyền ra ngoài, nhiều lắm là sẽ bị nói cho một câu hèn nhất, nhưng cũng nói ra cô ta không có dùng thể thân, quay phim cẩn trọng.

Mà bây giờ, bị Thẩm ảnh đế nói cho một câu kỹ thuật diễn không tốt, cô ta gần như là làm việc không có dư luận

Tương lai minh tinh, một vùng tăm tối.

Hiện trường nhất thời không có một người nói chuyện, đạo diễn đi ra hoà giải: "À, tiểu Dương cũng chỉ muốn tốt hơn, cái đó.. "

Lời còn chưa nói hết, Thẩm Lương Xuyên đã động.

Anh vốn đứng ở bên cạnh xe, giờ phút này lại tiến nhanh tới.

"Ba", Anh ném kịch bản ở trước mặt của đạo diễn: "Ngại quá, thời gian của tôi có hạn."

Anh cúi đầu, nhìn đồng hồ trên cổ tay: "Tôi còn có chút việc, đi trước."

Lời này rơi xuống, trực tiếp quay người, nhanh chân rời đi

Một hành động kia, làm cho tất cả mọi người sững sốt mấy giây.

Đạo diễn gấp gấp, không dám đi lôi kéo Thẩm Lương Xuyên, một mà kéo lấy Tổng Thành đi bên cạnh, mở miệng nói: "Cậu em Tổng, ngày mai Thẩm ảnh đế lại đến chứ"

Tổng Thành dờ khóc dờ cười, hiểu rõ tính cách Thẩm Lương Xuyên, nhỏ giọng nói: "ngày mai còn có thông báo khác, cái kịch bản này anh Thẩm không nhận, chúng tôi sẽ bồi thường phí vi phạm hợp đồng cho đoàn làm phim."

Đạo diễn chỉ muốn khóc: "Thế nhưng, trước đó chúng ta đã tuyên truyền ra ngoài"

Tổng Thành nhìn Dương Linh Tư một chút, ánh mắt lại liếc nhìn Kiều Luyến ở bên cạnh, vỗ vỗ bả vai đạo diễn: "Ông cảm thấy, Thẩm ảnh đế tới là khách mời có mặt lớn, hay là Thẩm ảnh đế bởi vì nữ chính nổi trận lôi đình là mặt lớn"

Đạo diễn sững sờ, "Ý của cậu là "

Tổng Thành cười: " hôm nay trong đoàn làm phim có ban ký giả dò xét, anh Thẩm còn đang chờ tôi, tôi đi trước"

Đạo diễn thấy Tổng Thành đã rời đi, nghĩ tới đề nghị vừa rồi, đúng như là cậu ta nói, nếu như đem chuyện vừa rồi cho ra ánh sáng, sẽ dẫn tới chú ý bất càn nhiều, nhưng chỉ sợ danh dự Dương Linh Tư, sẽ hỏng hoàn toàn

Đây là bộ phim đầu của anh ta, đầy đủ mảnh lời dẫn tới chú ý, cho dù hỏng, cũng phải làm

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên đạo diễn ngẩng đầu: " Nghe nói hôm nay đoàn làm phim có ban ký giả dò xét ở đâu "

Đưa tin nhất định phải kích lệ đoàn làm phim, đem ảnh hưởng trái chiều ngưng tụ trên người của Dương Linh Tư, cho nên hiện tại phải làm, cũng dẫu dở tốt người phóng viên này.

Nhân viên trợ vụ sững sờ, chỉ Kiều Luyến: "Là cô ấy"

Đạo diễn nhìn thấy Kiều Luyến, nghĩ đến dáng vẻ Dương Linh Tư vừa rồi, còn có cái gì không hiểu

Anh ta đánh lên trên đầu người trợ vụ: "Cậu không có nào sao mà để diễn viên làm khó ký giả, tìm đường chết à, còn không mau mời ký giả Kiều tới"

Kiều Luyến khiêng máy quay phim nặng nề, ánh mắt dừng lại trên bóng dáng Thẩm Lương Xuyên đi xa.

Anh đột nhiên nổi giận, là bởi vì cô sao

Bỗng nhiên trong lòng hiện lên một chút cảm động, khỏe mỗi cũng không nhận được cong lên, thì ra, anh thật sự không có hư hỏng như vậy

Vốn đang suy tư, thì thấy trợ vụ mang theo vẻ mặt nịnh nọt ý cười đi tới: "Ký giả Kiều, cái này quá nặng, mau thả xuống."

Bị đạo diễn nói cho một đám lời hữu ích, đồng thời lấy được tư liệu, Kiều Luyến từ đoàn làm phim đi ra, còn cảm thấy cả người nhẹ nhàng, thế nhưng mới ra đoàn làm phim, thì thấy cách đó không xa, có một xe con ngừng ở nơi đó.

Tổng Thành đứng bên cạnh xe, cười tủm tỉm lại không khỏi hưng phấn vầy cô.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thẩm tiên sinh, cảm ơn anh quá;

Tổng Thành đứng bên cạnh xe, bày ra tư thế đẹp đẽ, hướng vào cửa sổ xe mở một nửa, báo cáo xong chuyện cho Thẩm Lương Xuyên ngồi trong ghế lái, mở miệng nói: "Anh Thẩm, cho tới hôm nay tôi mới biết được, thì ra anh chán ghét ký giả, cũng tùy người "

Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nhìn anh ta một cái: "Cậu suy nghĩ nhiều rồi."

"Anh đừng không thừa nhận, nếu không hôm nay sẽ không cho Kiều tiểu thư một tin tức lớn như vậy"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên ngưng tụ, từ trước đến nay không giải thích nhiều đối với người khác, giờ phút này cũng không muốn nói, hay là thuyết phục chính mình: "Tôi không nghĩ nhiều như vậy."

Tổng Thành mở miệng: "Cát ~ thủ đoạn khi dễ Dương Linh Tư nhiều như vậy, anh đi thắng một mạch, không phải là vì "

Một ánh mắt lạnh lạnh nhìn tới, Tổng Thành lập tức khoát tay: "Được rồi, tôi không nói."

Ngẩng đầu một cái, nhìn thấy người từ trong đoàn làm phim đi ra, lập tức hưng phấn phát tay.

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, cách cửa kính, có thể thấy được mắt của cô sáng lên, tiếp đó hưng phấn vẫy tay với Tổng Thành, nụ cười trên mặt sáng ngời đến ngen cả lòng.

Ở đầu đường cái bên kia đoàn làm phim, không có đèn tín hiệu, nhưng cô chỉ nhìn chung quanh một chút, rồi trực tiếp băng qua đường, chạy nhanh tới.

Có xe từ phi tốc nhanh qua người cô, khiến Thẩm Lương Xuyên nhìn mà không tự được đã giác nhủ lòng may.

Kiều Luyến vọt tới trước chiếc xe BMW màu đen, vỗ vỗ thân xe, cảm thán nói: "Tổng tiên sinh, không nghĩ tới vóc người anh đẹp trai, xe cũng không tệ "

Tổng Thành lập tức vô sỉ đắc ý, đưa tay sờ soạng tóc của mình một chút: "Tôi biết mình đẹp trai, đáng tiếc ở bên cạnh Thẩm ảnh đế, thì u ám không sáng nổi."

Kiều Luyến lập tức an ủi anh ta: "Không sao, Thẩm ảnh đế quá lạnh, làm bạn trai, tốt nhất là dạng như anh"

Khỏe mắt Tổng Thành liếc thoáng qua sắc mặt tái xanh của Thẩm Lương Xuyên, cười xấu xa đi tới, mở cửa xe ghé lái phụ: "Kiều tiểu thư, lên xe đi ~ "

Kiều Luyến nhìn anh ta mời lên xe, nói ngọt với anh ta: "Anh đi theo Thẩm ảnh đế mà hoàn toàn không giống, quá thân sĩ rồi."

Lời còn chưa nói hết, cảm giác được cổ ý lạnh mãnh liệt, quay đầu, thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi ở trên xe

Kiều Luyến lập tức cứng đờ thân thể, phản ứng đầu tiên là muốn chạy trốn

Quay đầu, thấy Tổng Thành lưu lại cho cô một nụ cười tà mị, sau đó "Bịch", lập tức đóng cửa xe lại.

Kiều Luyến:

Tổng Thành đóng cửa xe, sau đó đang định mở cửa xe sau, xe lại bỗng nhiên khởi động: "Vù" một cái, đã lái đi.

Tổng Thành: "Ê, tôi còn chưa lên xe "

Đáng tiếc, căn bản xe cũng không có chờ anh ta, trực tiếp biến mất ở trước giao lộ.

Tổng Thành: Sao Thẩm ảnh đế vẫn nhỏ mọn như vậy

Kiều Luyến ngồi trong xe, giống như một đứa trẻ làm sai chuyện bị bắt, vô cùng chột dạ.

Khỏe mắt cô liếc qua nhìn, phát hiện mặt Thẩm Lương Xuyên không biểu tình, ý lạnh trên người bốc ra ngoài, sắp khiến cô đông thành băng

Trong xe an tĩnh để cho người ta cảm thấy kinh hoàng.

Cô nuốt ngụm nước miếng, mới nôm nóp lo sợ mở miệng nói: "Thẩm tiên sinh, cái kia, tôi không phải nói Tổng Thành có mị lực hơn anh, chỉ là hiện tại đàn ông ấm áp càng được hoan nghênh "

Bầu không khí trong xe, càng lạnh hơn.

Kiều Luyến ngậm miệng lại, lúc này mới phát hiện mình nói sai.

Lại vụng trộm liếc anh một cái, nhớ đến chuyện ngày hôm nay, mở miệng nói: "Thẩm tiên sinh, hôm nay cảm ơn anh."

Một câu rơi xuống: "Kít" xe bỗng nhiên dừng lại, tiếp đó có một thân thể đè lên người cô

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Tôi không phải cố ý quot;

Hơi thờ quan thuộc bỗng nhiên tới gần, Kiều Luyến bị dọa đến phải nín thở.

Cô thấy khoảng cách của anh tới gương mặt cô không tới 5cm, bị dọa đến lời nói không rõ ràng: " Thẩm, Thẩm tiên sinh "

Anh híp mắt, trong mắt hiện lên một vòng chặt vật không thể phát giác được, để Kiều Luyến cảm giác anh giờ phút này, có chút kỳ quái.

Sau đó, liền nghe thấy anh mở miệng: "Cô thật sự nên cảm ơn tôi."

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, nghe anh nói tiếp: "Hao tổn tâm cơ lên đời điện thoại di động của tôi, không phải là cô muốn đi vào, buộc tôi ra tay giáo huấn cô ta "

Kiều Luyến ngây dại.

Thì ra, anh nghĩ cô như vậy

Cô không muốn bị anh hiểu lầm "Điện thoại di động không phải là tôi cố ý cầm nhầm, tôi "

"Chứng cứ."

Hai chữ, để lời kế tiếp của Kiều Luyến, kẹt trong cổ họng.

Cầm nhầm điện thoại di động, có chứng cứ gì

Cô vốn không có cách nào chứng minh chính mình vô ý.

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm: " Tôi không bắt anh phải giúp tôi."

Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nói: "Nếu như sau này không cẩn thận để lộ việc cô là Thẩm phu nhân, hôm nay tôi không cứu cô, sẽ thành lịch sử đen tối."

Cho nên, anh ra tay, là bởi vì cái này

Kiều Luyến ngây dại.

Giọng nói tỉnh mạch bỗng nhiên vang vọng bên tai, xuyên qua kính chiếu hậu, có thể nhìn thấy đám xe phía sau không ngừng nháy đèn xe.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới ngồi trở lại vị trí, nổ máy xe.

Thần sắc anh khôi phục như thường, nhìn về phía trước, nhưng trong lòng không có cách nào bình tĩnh.

Cô nói cảm ơn anh, cái tiếng cảm ơn rơi vào trong tai anh, lại mang theo châm chọc.

Tám năm trước cô làm như vậy với anh, hiện tại, anh lại đang giúp cô

Một loại cảm giác nóng nảy, tự nhiên sinh ra lần nữa.

Anh mở cửa sổ xe mở ra một cái khe hở, có gió thổi vào, tức giận của anh, cuối cùng rốt được làm dịu.

Ánh mắt quét về phía cô, phát hiện từ khi chính mình nói xong câu kia, cô vẫn trầm mặc, cúi đầu.

Giờ phút này, gió thổi bay tóc cô, cô vô ý thức ôm lấy cánh tay của mình, toàn bộ thân thể thì bị đông cứng đến chút phát run.

Tức giận còn lại, bỗng nhiên cứ biến mất vậy.

Khẽ đóng cửa sổ, anh tiếp tục nhìn phía trước.

Rất nhanh, bọn họ trở về biệt thự Thẩm gia.

Xe dừng lại, Thẩm Lương Xuyên xuống xe trước, căn bản không chờ Kiều Luyến mà đã trực tiếp đi vào phòng khách.

Cuối cùng Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra, cảm giác hô hấp thông thuận hơn.

Cô xuống xe, đi vào phòng.

Trong phòng khách đã không có bóng dáng Thẩm Lương Xuyên, quản gia đi tới: "Kiều tiểu thư, tiên sinh trên phòng ngủ."

Kiều Luyến nghe nói như thế: "À" một tiếng, lên lầu, đi tới phòng khách.

Hiện tại khẳng định là Thẩm Lương Xuyên không muốn nhìn thấy cô, cô cần gì phải khiến anh ngột ngạt

Một lát sau, quản gia gõ cửa tiến vào: "Kiều tiểu thư, tiên sinh nói cánh tay cô bị thương, để tôi xử lý giúp cô một chút."

Anh còn nhớ rõ vết thương trên tay cô

Nhưng cô chợt lắc đầu, vỗ vỗ đầu mình.

Kiều Luyến à Kiều Luyến, mày chớ tự mình đa tình

Miệng vết thương băng tốt, quản gia rời đi không lâu, liền mang cho cô một phần bữa tối.

Kiều Luyến ăn uống no đủ, nằm trên giường, cầm điện thoại di động của Thẩm Lương Xuyên nhìn lại lấy.

Bây giờ có nên đi qua, tìm anh đổi đi động

Kiều Luyến xuống giường, nhẹ chân đi ra ngoài, đi tới phòng ngủ chính, lặng lẽ mở cửa phòng, nghe thấy bên trong phòng tắm có tiếng nước chảy.

Cô nhất thời cảm thấy hưng phấn, lúc định xông vào để tìm điện thoại di động của mình, cửa phòng tắm chợt kéo ra, Thẩm Lương Xuyên mặc áo choàng tắm, đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Không dịu dàng giống với hai lần trước

Thẩm Lương Xuyên đứng ngược ánh sáng, trong lúc mơ hồ chỉ có thể nhìn thấy thân hình anh cao lớn, anh thấy được cô, thân hình dừng lại.

Kiều Luyến bị dọa đến toàn thân đều kéo căng, lắp ba lắp bắp mở miệng nói: "Thẩm, Thẩm tiên sinh "

Cô chỉ chỉ điện thoại di động cầm trong tay: "Tôi, tôi tới đưa điện thoại di động"

Anh không nói gì.

Cô liền đặt điện thoại di động lên trên tủ đầu giường, ánh mắt quét một vòng trên giường, muốn hỏi điện thoại di động của mình ở đâu, lại không dám hỏi, lẳng nhà lẳng nhặng quay đầu, ánh mắt quét bốn phía, thuận miệng nói ra: "Cái kia, cảm ơn anh để quản gia giúp tôi bôi thuốc."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, ánh mắt rơi vào cánh tay của cô: "không cần cảm ơn."

Kiều Luyến chỉ có thể đi ra ngoài: "Vậy tôi đi đây"

Lời còn chưa nói hết, anh đột nhiên hỏi thăm: "Cánh tay còn đau không "

Kiều Luyến vội vàng trả lời: "Đã tốt, anh yên tâm "

"Vậy là tốt rồi, sẽ không chậm trễ chuyện chính."

Anh nói xong câu đó, tới gần Kiều Luyến từng bước một.

Trong nháy mắt Kiều Luyến khản trương: "Cái, cái chuyện chính gì"

"Tôi nhớ được, hôm nay là thời kỳ cô rụng trứng."

Kiều Luyến: "À"

"Cho nên, không muốn lãng phí thời gian."

Dứt lời, anh tùy ý cởi áo choàng tắm, ném lên trên ghế sofa bên cạnh, trực tiếp tiến đến bên giường, mãnh liệt ép cô dưới thân thể

Kiều Luyến nhắm mắt lại, siết chặt nắm đấm, trong lòng hiện ra một chút bị thương.

Quả nhiên, anh để quản gia bôi thuốc cho cô, là bởi vì đêm nay, muốn tiếp tục chuyện này

Cô cho là, đây cũng là một đêm gian nan, thật không nghĩ đến động tác của anh, không có táo bạo như hai lần trước, thậm chí anh còn quan tâm đề lại cánh tay của cô, tuy rằng vẫn không có sự mờ đầu, nhưng lần này cô cảm giác, cũng không có đau như trước

Sáng sớm ngày hôm sau, Kiều Luyến tỉnh lại, bên người đã trống trơn, chỉ thấy ở trên gối đầu, để đó một chiếc điện thoại màu bạc.

Cô cảm lên, phát hiện này quả nhiên là điện thoại di động của mình, nhất thời hưng phấn.

Điện thoại di động này, là kiểu mới nhất, lần trước cô đào được một tin tức lớn, tòa soạn báo đã thưởng cho cô, nếu không, lấy tiền lương của cô khẳng định mua không nổi.

Kiều Luyến rời giường, rửa mặt.

Lúc xuống lầu, thấy quản gia bụng sữa bò đứng ở đó.

Cô không nói hai lời, trước uống cạn sạch ly sữa, sau đó ăn hai miếng bánh mì, rồi cầm túi sách đi tới tòa soạn báo.

Hôm qua lại có tin tức độc nhất vô nhị, đối với Dương Linh Tư mà nói, đây tuyệt đối là đá kích nặng nề

Vừa tới tòa soạn báo, thì nghe có đồng nghiệp gọi cô: "Kiều Luyến, Kiều Luyến "

Kiều Luyến đi qua, đồng nghiệp chỉ trên website có một bài viết, mở miệng nói: "Thiên bài viết này là sao"

Đó là tin tức liên quan tới Thẩm ảnh đế và Dương Linh Tư, Kiều Luyến nhìn một lần: "Thế nào "

Nhân viên lập tức tức giận bắt bình: "Cô xem người ký tên bài viết đi, chỉ có mình Tô Mỹ Mỹ, trong khi cô đã dùng cả sinh mệnh đổi lấy tin tức "

Tòa soạn báo bọn họ có quy củ, nếu như là hai người phỏng vấn, như vậy tin tức đưa lên phải viết lên hai cái tên.

Nhưng bây giờ, Tô Mỹ Mỹ hoàn toàn không để mắt đến Kiều Luyến

Mấy cái đồng nghiệp cảm giác bất công cho cô.

Tiếng nói nhanh chóng truyền đến bên tai Tô Mỹ Mỹ, cô ta trực tiếp đứng lên, cười lạnh châm chọc nói: "Tôi dựa vào đâu phải đem công lao chia cho cô ta một nửa "

Kiều Luyến không nói chuyện, có người không nhìn được mở miệng: "Tô Mỹ Mỹ, nếu như không phải Kiều Luyến, xe Thẩm ảnh đế sẽ không dừng lại, cô ấy vì tin tức bán mạng như vậy, Cô làm như vậy là quá đáng rồi."

Tô Mỹ Mỹ nhú mày: "Quá đáng, ảnh do tôi chụp, bài do tôi viết, cái bản quyền này chính là của tôi "

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Cầm đá nện lên chân mình!quot;

"Sao cô có thể như vậy"

"Đúng đấy, sau này nhiều người phỏng vấn, đoạt đi công lao, còn hợp tác thế nào "

"Loại hành vi này của cô, cũng không có chút đạo đức "

Từng tiếng chỉ trích, để sắc mặt Tô Mỹ Mỹ hiện ra mấy phần dữ tợn: "Ai có ý kiến, thì các người nói với chủ biên tập đi"

Lúc này, chủ biên tập đi tới: "Đang nói cái gì đấy? Còn không chê loạn "

Có người mở miệng: "Chủ biên tập, vài sao trên bài viết này không có kí tên Kiều Luyến "

Chủ biên liếc qua, nở nụ cười lạnh: "Vì sao phải có cô ta"

"Cô ấy đi phỏng vấn cùng Tô Mỹ Mỹ"

"Đúng đấy, chủ biên tập, dựa theo quy củ, phải có tên cô ấy"

Chủ biên tập hừ một tiếng: "Dựa theo quy củ của tòa soạn báo thì nó có ghi rõ, nhất định phải có tên sao "

Mọi người không nghĩ tới chủ biên tập không nói lý lẽ như vậy, giờ phút này bị chặn một câu cũng không nói nên lời.

Kiều Luyến mắt thấy đồng nghiệp nói chuyện thay cô, còn định nói tiếp, vội vàng vươn tay ra kéo lại.

Sau đó, cô liền nhếch bờ môi, nở nụ cười: "Chủ biên, vậy theo ý bà, có phải là nói, tư liệu tôi lấy, bản thảo tôi viết, cũng có thể không có tên của cô ta "

Tô Mỹ Mỹ cười nhạo nói: "Thế nào, nếu cô lấy được tư liệu vậy cô có bản lĩnh đăng lên đi"

Nói đến đây, cô híp mắt lại.

Ngày đó tuy Kiều Luyến tiến vào đoàn làm phim, nếu như quả thật lấy được tư liệu gì, nhất định hôm qua đã không kịp đợi mà gửi đi rồi

Chủ biên tập cũng cười: "Đúng, nếu hôm đó cô có tư liệu gì, đương nhiên cũng có thể không viết tên Tô Mỹ Mỹ."

Cũng không tin, Kiều Luyến cô thật sự có thể tốt số như vậy, trùng hợp lấy được cái gì.

Thật không nghĩ đến chủ biên tập và Tô Mỹ Mỹ nói xong, Kiều Luyến liền lập tức cười nói: "Ồ, vừa vặn ~ chủ biên tập, tôi chờ chút nữa sửa xong tư liệu sẽ gửi cho bà~ "

Sau đó, cô vui mừng khấp khòl ngồi xuống.

Thấy chính mình chịu một cái tát, mới lấy được scandal của Dương Linh Tư, cô vốn cũng không muốn chia thành quả với Tô Mỹ Mỹ đâu, không ngờ cô ta lại chủ động tách ra với cô.

Quả thực là giống như trời trợ giúp

Kiều Luyến mạch suy nghĩ nhanh nhẹn, mau chóng xử lý bản thảo và thu âm hôm qua viết xong, sau đó lại đem chuyện hôm qua ở đoàn làm phim chứng kiến chính tốt, đóng gói gửi cho chủ biên tập.

Tô Mỹ Mỹ đứng ở trong văn phòng chủ biên tập, nhìn qua cửa sổ, thấy Kiều Luyến bận rộn, không nhận được nhủi mảy: "Bác, cô ta sẽ không thật sự đào được tin tức lớn gì chứ, cháu thêm tên cô ta thì có thể cô ta sẽ thêm tên cháu cùng."

Chủ biên tập cười lạnh: "Kiều Luyến này rất giáo hoạt, cháu đừng vội, ta thấy cô ta cũng cũng chỉ làm bộ hù dọa một chút. Và lại, chuyện xấu của Thẩm ảnh đế dễ đào như vậy, thì qua nhiều năm, chúng ta đã không mất công lẫn lộn rồi."

Tô Mỹ Mỹ nghe bà nói có lý, tuy luôn cảm thấy bất an trong lòng.

Một lát sau, nghe thấy tiếng hòm thư chủ biên tập kêu lên một tiếng.

Cô ta vội vàng chạy tới, hai người nhìn lên màn hình, thấy tiêu đề tin tức: Nữ minh tinh họ Dương thắng thần nguyên làm tiểu tam

Tiêu đề nổi trội, dễ trông mắt Tô Mỹ Mỹ co rụt lại, nhưng chợt mở miệng cười lạnh: "Cái từ thắng thần này cô ta cũng dám dùng, cho là Dương Linh Tư thật sự thừa nhận, cô ta ngốc mới để lại chứng cứ "

Lời này rơi xuống, đã thấy vẻ mặt chủ biên tập nghiêm túc ẩn mở thu âm.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nữ MC; Vong Xuyên

"Vậy thì nói cho cô biết, mượn nhiệt độ Thẩm ảnh đế kết hôn, khiến tôi lên đầu đề, cũng là tôi"

Thu âm phát ra hoàn tất, Tô Mỹ Mỹ và chủ biên tập, đều tròn tròn mắt

Hai người bọn họ liếc nhau, sắc mặt khó coi không bình thường.

Ngày đó Dương Linh Tư ngồi cùng chiếc xe với Thẩm ảnh đế, ký giả đều thấy được, mọi người trở về tung ra tin tức, khiến cho "Thẩm ảnh đế và Dương Linh Tư" lên đầu đề nóng.

Bản thảo của Tô Mỹ Mỹ ngày đó, phô ra thông tin phổ thông.

Lúc này, tuôn ra bản thảo có bằng có chứng như thế, hầu như không cần suy nghĩ, cũng biết bản tin tức này, sẽ dẫn tới oanh động như thế nào.

Hốc mắt Tô Mỹ Mỹ đều đỏ: "Bác, đều tại bác "

Cô ta tiến vào tòa soạn báo thời gian dài như vậy, đều không có cơ hội đào được chuyện xấu như lần này, cũng bởi tâm cô ta nhỏ mọn, để thời cơ chạy mất

Chủ biên tập muốn nói chút gì an ủi, nhưng lại có tiếng "Tinh" một tiếng, một tin khác gửi tới.

Bà ấn mở, phát hiện lại là Kiều Luyến gửi tới, tiêu đề: Thẩm ảnh đế cự tuyệt làm khách mời, nghi vấn kỳ năng diễn của nữ chính như heo dạy

Tô Mỹ Mỹ càng nói không ra lời, nước mắt lăn dài: "Bác, cái này vốn có cả con"

Chủ biên tập nhủ mày, điện thoại trên bàn làm việc vang lên, nghe ra là tiếng của tổng biên tập: "Tin tức lần nàu của Kiều Luyến, bà đăng bài thứ nhất, cách hai giờ, hãy gửi bài thứ hai"

Sắc mặt chủ biên tập càng đen hơn, lúc này mới phát hiện thời điểm Kiều Luyến gửi cho bà, cô đã gửi bản sao cho tổng biên tập.

Lần này, ngáng chân cũng không có cách

Tin tức Kiều Luyến phát ngoài, dẫn tới phản ứng nhiệt liệt, trong lúc nhất thời, số người theo dõi tăng lên vùn vụt

Đồng nghiệp nhỏ giọng: "Kiều Luyến, cô tự giải quyết cho tốt, nhất định chủ biên tập sẽ không bỏ qua cho cô "

Lời còn chưa nói hết, cửa văn phòng phòng bị mở ra, chủ biên tập đứng đó, lạnh lùng nhìn cô: " Kiều Luyến đừng tưởng rằng đào được hai tin tức lớn thì trốn việc rao nhè, không tra được Thẩm phu nhân là ai, ngày mai xéo ngay cho tôi "

Kiều Luyến nhất thời đứng thẳng người: "Tôi đã biết, chủ biên tập"

Chủ biên tập cau mày nhìn cô một cái, quay người rời đi.

Đồng nghiệp thở dài: "Kiều Luyến, cô thật sự có thể tra ra được Thẩm phu nhân là ai sao"

Kiều Luyến nhìn về phía cô: "Cô cảm thấy thế nào "

Đồng nghiệp: "Trong chuyện này, ai cũng biết, có chuyện xấu hai người, là đào khó khăn nhất. Một là Thẩm ảnh đế, đến bây giờ mọi người cũng không biết bối cảnh gia đình của anh. Một người khác, cũng là một nữ MC "Vong Xuyên". Cô nói, một nữ MC, tỏ ra thần bí như vậy làm gì "

Một người khác đến tụ lại: "Đúng vậy, theo lý thuyết nữ MC đều dựa vào mặt kiếm com, nhưng hết lần này tới lần khác Vong Xuyên này, lúc phát sóng, tại sao lại không lộ mặt chứ? Đến bây giờ, liên ảnh chụp cũng đều không có, bởi vì thần bí, ngược lại càng xào càng đồ "

"Tôi đoán, khẳng định Vong Xuyên là cái khủng long "

Nghe mấy người nói chuyện phiếm, trên mặt Kiều Luyến lộ ra thần sắc kỳ lạ.

Đúng lúc này, điện thoại di động của cô vang lên.

Cô nói một tiếng với đồng nghiệp rồi đi ra ngoài, trốn ở trong góc nghe máy, bên kia truyền đến giọng nam dễ nghe: "Vong Xuyên, ba giờ chiều ngày mai phát sóng trực tiếp, cô đừng quên nhé ~ "

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Thẩm ảnh đế đến rồi!

Không sai.

Nữ MC "Vong Xuyên" các đồng nghiệp vừa nói đến, chính là cô.

Lúc mới bắt đầu, chỉ là bởi vì hứng thú, cho nên cùng với người bạn phát sóng trực tiếp ngắm một cuộc cạnh tranh tranh tài, thật không nghĩ đến tiếng vang rất tốt, về sau, cô sẽ thỉnh thoảng phát sóng trực tiếp một lần, có lẽ bởi vì quá thần bí, trong thời đại Internet này, ngược lại dẫn tới chú ý.

Gọi điện thoại cho cô, là người cô hợp tác phát sóng trực tiếp, Cao Hựu Minh.

Kiều Luyến cười rộ lên: "Yên tâm đi, không quên được."

"Buổi tối hôm nay đoàn làm phim Thanh cung mở tiệc ăn mừng, có gửi thư mời cho cô, cô có muốn tới hay không"

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên: "Muốn, muốn chứ"

Đang vì buổi tối mà phát sầu, không nghĩ tới ngủ gật lại gặp chiếc gối

Cúp điện thoại, bên môi Kiều Luyến gọi lên một nụ cười, bước chân thoải mái trở lại văn phòng.

Vừa vào cửa, liền thấy mọi người đang nhiệt liệt thảo luận.

"Đêm nay đoàn làm phim Thanh cung mở tiệc chúc mừng tại khách sạn Hoàng Gia, tổng biên tìm đến chủ biên, nói thật vất vả mới lấy được một danh sách phục vụ, điểm danh để cho Kiều Luyến đi đào tin tức "

"Vì sao không trực tiếp kiểm thử mời?"

"Cô biết buổi lễ chúc mừng tối nay sẽ có bao nhiêu quần tinh tụ tập không, nên trị an vô cùng kín, thư mời phát ra ngoài còn có danh sách phục vụ, tổng biên tập đã phải tốn hết chín trâu hai hổ mới kiếm được đó. "

"A, đây rõ ràng sẽ cho Kiều Luyến, thật sự là quá may mắn "

Kiều Luyến đi qua, thờ dài: "Mấy người cảm thấy, cơ hội tốt như vậy, chủ biên sẽ cho tôi sao "

Dứt lời, mọi người nhìn thấy Tô Mỹ Mỹ đắc ý từ phòng chủ biên tập đi tới, hất cằm, nụ cười trên mặt tươi rói

Cô ta đi đến trước mặt Kiều Luyến, còn cố ý mở miệng nói: "Kiều Luyến, vốn lúc đầu tổng biên tập dự định đêm nay cho cô đi, thế nhưng chủ biên nghĩ đến cô còn phải đào ra Thẩm phu nhân là ai, cho nên để tôi chia sẻ nhiệm vụ này thay cô~ "

Thật sự là được tiện nghi còn khoe mẽ

Kiều Luyến xưa nay không có tính cách chịu khinh bỉ, trực tiếp đánh trả: "À vậy tôi cảm ơn cô nhé. Chẳng qua cô chia sẻ nhiệm vụ thay tôi, đào được tin tức, cũng là của tôi sao~ "

Tô Mỹ Mỹ bị một câu làm ghen.

Lúc này Kiều Luyến mới hài lòng, thân nhiên đi qua trước mặt cô ta, lấy tin tức làm lý do, rời khỏi tòa soạn báo.

Giữa trưa ăn cơm ở bên ngoài, buổi chiều đi thuê một bộ lễ phục, chính mình đeo lên trang sức trang nhã, đến sáu giờ tối, đón xe tới khách sạn Hoàng Gia.

Ở cửa khách sạn, cầm thiệp mời, sau đó lén lén lút lút nhìn vào trong một chút, phát hiện không có Thẩm Lương Xuyên, lúc này mới tiến vào hiện trường yến hội.

Hôm qua Thẩm Lương Xuyên mới cảnh cáo cô không cho phép làm ký giả, nếu như bị anh nhìn thấy mình lại ở nơi này, nhất định cô phải chết

Chẳng qua cho tới bây giờ đều là Thẩm ảnh đế xưng bá, từ trước đến nay khinh thường loại hoạt động này, gần như chưa bao giờ tham gia tiệc ăn mừng gì, cho nên lần này, chắc anh sẽ không tới

Kiều Luyến tiện tay cầm một ly Champagne, đang định nhấp một ngụm, sau đó bắt người mình muốn tìm, ở cửa yến hội, chợt truyền đến một hồi xôn xao

Cô nhìn qua, trông mắt co rụt lại

Bởi vì thấy Thẩm Lương Xuyên được người đại diện và trợ lý bao vây, sải bước đi đến.

Anh mặc tây trang màu đen, nhất cử nhất động mang theo vẻ quý tộc trời sinh, loại khí độ bề ngễ, để anh dù ở trong nhiều tuần nam mỹ nữ như vậy, vẫn là người chói mắt nhất.

Giờ phút này, anh đang đi về phía trước, lại giống như đã nhận ra cái gì, bỗng nhiên dừng chân, nhìn sang bên Kiều Luyến

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Ra cửa không xem lịch

Khi anh nhìn qua, Kiều Luyến đột nhiên trốn sau tháp champagne, chặn tầm mắt anh.

Vỗ vỗ trái tim nhảy loạn “thình thịch”, cô lo lắng đề phòng nhìn qua.

Tại sao Lương Xuyên lại xuất hiện? Anh vừa mới nhìn qua..... Không phải là phát hiện ra cô chứ?

Lúc đang tự hỏi, thấy Thẩm Lương Xuyên thay đổi phương hướng, đi về phía cô.

Kiều Luyến lập tức nóng nảy, nhìn liếc xung quanh, phát hiện không có bất kỳ cái gì che đây, cuối cùng cắn răng một cái, chui xuống phía sau cái bàn!

Cái bàn đặt tháp champagne, có chái tấm khăn lớn màu đỏ, vừa lúc che khuất hoàn toàn cái bàn.

Cô mới vừa chui xuống, liền nghe thấy tiếng đạo diễn nói chuyện, vị trí cách cô cái khăn trải bàn, “Thẩm Ảnh Đế, cậu có thể tới chỗ đó, thật là vinh hạnh cho chúng tôi!”

Giọng nói đặc thù của Thẩm Lương Xuyên, dễ nghe có thể làm cho lỗ tai người ta dễ chịu, “Đạo diễn Giả, cần thiết tới.”

Kiều Luyến nghe nói như thế, hận không thể cho mình một cái tát!

Như thế nào lại quên mất, Thẩm Lương Xuyên mới vào giới nghệ sĩ, bộ phim diễn chính đầu tiên là hợp tác với đạo diễn Giả, cho nên từ trước đến nay anh đều cho đạo diễn Giả mặt mũi!

Nhưng bây giờ làm sao đây?

Mắt cô đảo loạn, nhìn về phía chiếc bàn dài khác.

Cái bàn dài này không chỉ có tháp champagne, còn bày biện các loại điểm tâm, nhưng cách chừng mười mét.

Nếu cô bò đến bên kia, lại lặng lẽ chuẩn ra, chắc Thẩm Ảnh Đế không nhìn thấy cô đâu?

Kiều Luyến quỳ rạp trên mặt đất, tay chân cùng sử dụng, bò hai cái, lại cảm giác lễ phục bị kéo lấy.

Quay đầu lại, nhìn qua, liền phát hiện!!

Hôm nay cô mặc một cái váy dài màu đỏ phiêu giạt, lúc vừa mới chui xuống, chỗ lần váy không cẩn thận lộ ra bên ngoài, cuốn lại với khăn trải bàn, giờ phút này, vừa vịn bị giày Thẩm Lương Xuyên dẫm lại!

Kiều Luyến:.....!!

Cô cứ ngồi đó, muốn kéo váy trở về, rồi lại sợ sức lực quá lớn, bị Thẩm Lương Xuyên phát hiện khác thường, nên cũng không dám động.

Hu hu.....

Hôm nay cô ra cửa, khẳng định không xem lịch!

Bên ngoài, đạo diễn Giả còn đang nói chuyện, “..... Hai năm nay cậu diễn quá ít? Không thể diễn thêm một bộ sao? Một năm một bộ, quá ít?”

Thẩm Lương Xuyên khẽ trả lời: Cũng phải cho thời gian cho mình.”

Đạo diễn Giả thờ dài, “Cũng đúng.....”

Kiều Luyến:..... Còn chưa xong sao?

Đã nói nửa giờ, cô ở dưới cái bàn, chân đều đã tê rần rồi?

Trời ơi, ai tới cứu cô!

Có lẽ là nghe được tiếng lòng cô, có người đi tới, “Thẩm Ảnh Đế, không nghĩ tới thấy anh ở đây.”

Lúc Thẩm Lương Xuyên xoay người, cuối cùng chân cũng nâng lên.

Trong lòng Kiều Luyến vui vẻ, cảm chân váy trở về, rồi nhanh chóng bò về phía trước, cảm thấy đời này của mình, cũng không có linh hoạt như vậy! Quả thực là còn khéo đưa đẩy hơn mèo, nhanh nhẹn hơn chó!

Cuối cùng bò tới bàn dài bên kia, xốc khăn trải bàn lên xem xét, thấy không có người chú ý tới nơi này, lúc này cô mới chậm rãi đứng thẳng người.

Liếc mắt qua Thẩm Lương Xuyên một cái, thấy anh đưa lưng về phía mình, nhẹ nhàng thờ ra, lại đột nhiên nghe được có tiếng kinh ngạc từ bên cạnh truyền đến, “Kiều Luyến?!”

Cô quay đầu lại, liền nhìn thấy Tô Mỹ Mỹ ăn mặc trang phục người phục vụ, đang bụng điểm tâm, kinh ngạc nhìn cô!

Tô Mỹ Mỹ không nói hai lời, bắt lấy cánh tay cô, lớn tiếng chất vấn: “Sao cô lại ở đây?”

Tiếng cô ta quá lớn, làm cho người chung quanh nhìn qua.

Trong lòng Kiều Luyến “Lộp bộp” một chút, không cần quay đầu lại, cũng cảm nhận được một ánh mắt lạnh lùng, dừng ở sau lưng cô!

Thẩm Lương Xuyên..... Thấy cô!

Chương 29: Nơi này có phóng viên!

Giờ phút này Kiều Luyến, quả thực hận không thể xé xác Tô Mỹ Mỹ!

Đồ điên này, còn có thể ngốc tới mức nào?

Cô ta lớn tiếng như vậy, đơn giản vì mình tôi đây đoạt lấy công lao của cô ta.

Nhưng nhiều minh tinh như vậy, hai người các cô làm sao đây?

Kiều Luyến cắn môi, không cần quay đầu lại, cũng biết giờ phút này ánh mắt Thẩm Lương Xuyên phần nộ cỡ nào.

Anh ghét ký giả nhất, đặc biệt là lì lợm la liếm, vì đào tin tức không từ thủ đoạn.

Giờ phút này, khẳng định anh sẽ đối đặc biệt thất vọng vì mình?

À, không đúng, hẳn là càng thêm chán ghét! Cuối cùng, anh chưa bao giờ quá hy vọng về mình.

Nhưng bất kể thế nào, trước mặt vượt qua chỗ này đã!

Cô ngẩng đầu, ôm lấy bả vai Tô Mỹ Mỹ, cười chào hỏi: “A, Tô Mỹ Mỹ, đã lâu không gặp, có duyên thật, cô làm phúc vụ ở khách sạn này sao?”

Tô Mỹ Mỹ nhú mày, còn muốn nói cái gì, Kiều Luyến liền dùng lời nói chỉ có hai người mới có thể nghe được nói: “Cô dám lớn tiếng nói chuyện, tôi sẽ nói cho mọi người cô là phóng viên!”

Tô Mỹ Mỹ cắn môi.

Kiều Luyến tiếp tục cười: “Tôi bị đuổi ra đi, nhưng cũng không có gì, vì cuối cùng cũng không ai biết tới tôi. Chỉ cho cô..... Nếu không lấy được một chút tin tức trở về, cô nói xem, ngày mai người trong tòa soạn sẽ nói như thế nào?”

Tô Mỹ Mỹ oán hận nói không ra lời.

Kiều Luyến vỗ vỗ bả vai cô ta, cười nói ra tiếng: “Bạn học, đêm nay yến hội tan, chúng ta gặp lại.”

Sau đó vẫy vẫy tay với cô ta, xoay người rời đi.

Lúc cô quay đầu lại, cuối cùng vẫn không nhìn được liếc nhìn Thẩm Lương Xuyên một cái, lại phát hiện anh đứng lảng lảng ở đó, chiếc ly pha lê bên cạnh, phản xạ ánh đèn, chiếu lên người anh, làm cả người anh có vẻ vô cùng mờ ảo, cũng càng thêm phụ trợ cặp mắt âm trầm đáng sợ kia.

Đối diện ánh mắt của anh, đột nhiên trái tim Kiều Luyến co rụt lại.

Cô dời tầm mắt đi, nhanh chóng chen vào trong đám người.

Cô này ngồi ở trong đám người này sống một ngày như bằng một năm, ánh mắt của Thẩm Ảnh Đế như hình với bóng, đương nhiên cô nhìn qua, là có thể đọc hiểu cảnh cáo của anh, lập tức rút đi!

Kiều Luyến làm bộ không có xem hiểu ý anh, cuối xấu hổ với anh.

Lại qua nửa giờ, cách đó không xa truyền đến một trận tiếng động.

Có người kéo Tô Mỹ Mỹ, ấn tay cô ta, cảm đi động của cô ta cảnh giác mở miệng: “Cô chụp cái gì?”

Toàn bộ mọi người trong yến hội đều nhất trí nhìn qua đi.

Tô Mỹ Mỹ sợ tới mức toàn thân phát run: “Không, không có gì.....”

“Không có gì? Video này, còn có ảnh chụp này là sao? Bảo an! Bảo an sao còn không tới? Người phục vụ này có vấn đề!”

Tô Mỹ Mỹ sắp khóc, “Tôi, tôi chỉ là chụp tùy tiện.....”

“Cô cho chúng tôi đều gốc sao? Bây giờ ký giả, thật đúng là ra vào như mây!”

Bảo an nhanh chóng đuổi tới, tịch thu di động của Tô Mỹ Mỹ, cưỡng ép cô ta đi ra ngoài.

Tô Mỹ Mỹ khóc đến đôi mắt đều đỏ, không dám phản kháng, chỉ là đột nhiên nghĩ tới cái gì, giãy giụa kịch liệt!

“Nơi này còn có phóng viên! Chính là người vừa nói chuyện với tôi! Kiều Luyến! Cô ra đây!”

Kiều Luyến tránh ở trong đám người, hận không thể biến thân thành không khí, thật là muốn giết Tô Mỹ Mỹ!

Cô ta không lấy được tin tức, cho nên cũng muốn kéo mình xuống nước?

Kiều Luyến cúi đầu, cố gắng giảm bớt sự tồn tại của mình, hy vọng bảo an kéo Tô Mỹ Mỹ đi trước, xung quanh không có người nhận ra cô.

Nhưng có tình, tay lại bỗng nhiên bị người tóm chặt, “Cô ta ở chỗ này!”

Kiều Luyến quay đầu, phát hiện người tóm cô, là Dương Linh Tư!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Người này, thật sự là phóng viên?

Trong mắt Dương Linh Tư, lóe lên sự ác độc!

Buổi sáng hôm nay, tai tiếng cô ta tuôn ra, không cần nghĩ, cũng biết ghi âm như thế nào. Lúc ấy hận Kiều Luyến thấu xương. Không nghĩ tới nhanh như vậy, cơ hội báo thù ở trước mắt.

Cô ta không bắt lấy cơ hội này, thực xin lỗi chính mình.

Lời Dương Linh Tư vừa ra, bảo an mang Tô Mỹ Mỹ đi ra ngoài, liền dừng lại.

Nhìn Kiều Luyến, ánh mắt Tô Mỹ Mỹ sáng lên, “Chính là cô ta, cô ta chính là ký giả của tòa soạn chúng tôi! Bảo an, mau đuổi cô ta ra đi!”

Lúc này Kiều Luyến thấy thật xui xẻo!

Tin tức còn chưa sao được, đương nhiên không thể rời đi như vậy.

Lúc mọi người ở đây nhìn cô, Kiều Luyến bỗng nhiên mở miệng thở dài: “Tô Mỹ Mỹ, tuy rằng chúng ta vẫn luôn không hợp, nhưng cô cũng không thể bôi nhọ tôi như vậy?”

Tô Mỹ Mỹ lập tức mở miệng: “Tôi không có!”

Kiều Luyến buông tay: “Vậy cô lấy ra chứng cứ ra, chứng minh tôi là phóng viên đi!”

Tô Mỹ Mỹ kinh ngạc, “Coo chính là đồng nghiệp của tôi, còn muốn chứng cứ gì?”

Kiều Luyến lắc đầu, “Nếu tôi là đồng nghiệp chưa cô, chuyện này mới kỳ lạ, cô bị bắt được, vì sao phải vạch trần tôi?”

Một câu, làm tất cả mọi người cùng quanh cảm thấy có đạo lý.

Tuy rằng yến hội không chế thư mời nghiêm khắc, nhưng rất nhiều người đều mang theo bạn gái bạn trai, cho nên trừ bỏ một ít mình tính đại chúng biết tới, thì còn có một số người giàu.

Khi chất Kiều Luyến rất tốt, nhìn qua xuất thân tốt đẹp, lại không có chứng cứ, lại không có người định đắc tội cô.

Tô Mỹ Mỹ bị ghen, tức nói không ra lời, ngược lại là Dương Linh Tư cười lạnh một tiếng, “Cô nói cô không phải phóng viên, vậy cô có thư mời tới sao?”

Tô Mỹ Mỹ bị một câu bùng tỉnh, tức khắc mở miệng: “Đúng, tôi vừa rồi nhìn thấy cô ta bỏ ở dưới bàn, khẳng định cô ta trốn vào, tòa soạn chúng tôi vốn không lấy không được thư mời!”

Cô ta nói xong lời này, liền trừng mắt nhìn Kiều Luyến.

Hôm nay cô ta bị phát hiện, không đào được tin tức, cũng không thể để Kiều Luyến đào được!

Cô ta chắc chắn, Kiều Luyến không có thư mời!

Nhưng cố tình!

Kiều Luyến nghe nói như thế, thờ dài, “Không có thư mời, sao tôi có thể tiến vào?”

Cô cúi đầu, lấy trong ví của mình ra thư mời, quơ quơ ở trước mặt mọi người, “Thấy chưa?”

Thư mời được viết tên thật của cô, dù bị người thấy được, cũng sẽ không bại lộ thân phận “Vong Xuyên”.

Tô Mỹ Mỹ kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, không thể tin được nhìn cô: “Này, chuyện này không có khả năng! Sao cô có thể có thư mời!”

Dương Linh Tư cũng nhũn mảy, “Cho dù có thư mời, cô cũng là một phóng viên! Tôi đã thấy cô, cô tới đoàn làm phim《 mỗi tình đầu 》! Những gièm pha kia của tôi, cũng là cô tuôn ra!”

Một câu, khiến cho mọi người oanh động.

Kiều Luyến hừ lạnh một tiếng, “Cô đừng ở đây nói bậy, có bản lĩnh cô lấy ra chứng cứ tới!”

“Chứng cứ?” Dương Linh Tư cắn môi, đột nhiên nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, “Lúc cô tới đoàn phim, Thẩm Ảnh Đế cũng ở đó! Thẩm Ảnh Đế cũng biết cô! Lời nói của tôi mọi người không tin, chẳng lẽ lời Thẩm Ảnh Đế nói, mọi người cũng không tin sao?!”

Lời này rơi xuống, mọi người nhất trí nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Đạo diễn Giả hơi sững sốt, mở miệng dò hỏi: “Thẩm Ảnh Đế, người này, thật sự là ký giả sao?”

Tâm Kiều Luyến, đột nhiên trầm xuống!

Cô nhìn qua, liền đối diện ánh mắt âm trầm của anh.

Anh đã sớm dùng ánh mắt cảnh cáo cô, kêu cô rời đi, như vậy hiện tại, anh sẽ trả lời như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đây là cơ hội cuối cùng cho cô

Kiều Luyến nắm chặt nắm tay, bình tĩnh nhìn anh.

Anh đứng tùy ý ở chỗ đó, trong tay bưng một ly rượu, nghe được đạo diễn Giả nói, rũ mắt xuống, ánh mắt đậm đặc, dừng ở ly champagne trong tay.

Bộ dạng đứng ngoài, làm người không đoán ra anh sẽ trả lời như thế nào.

Dương Linh Tư không nhịn được mở miệng: “Thẩm Ảnh Đế, khẳng định anh nhận ra cô ta?”

Tâm Kiều Luyến, hơi dao động.

Sau đó thấy đến Thẩm Lương Xuyên ngược mắt, nhìn về phía cô.

Bộ dạng này, làm Kiều Luyến cảm thấy tuyệt vọng.

Đúng rồi, lúc trước ở đoàn phim, lúc Dương Linh Tư làm khó dễ cô, anh cũng chưa giúp cô, thậm chí còn bỏ đá xuống giếng.

Hiện tại, sao anh có thể sẽ giúp cô?

Kiều Luyến cười khổ một chút, thần sắc cô đơn, sau đó mở miệng: “Tôi.....”

“Tôi không nhớ rõ.”

Tiếng trầm thấp, tràn ngập từ tính, phiêu đảng trong hiện trường, làm Kiều Luyến kinh ngạc ngẩng đầu lên, không thể tin nhìn người nói chuyện.

Chỉ cảm thấy một loại cảm giác kỳ lạ, lan khắp toàn thân.

Thẩm Lương Xuyên đứng ở chỗ đó như cũ, nói xong những lời này, anh nhủ mảy, có chút không kiên nhẫn đặt ly champagne trong tay lên trên bàn, xoay người muốn đi.

Dương Linh Tư cực kỳ khiếp sợ, “Thẩm Ảnh Đế, sao anh có thể nhớ không rõ?”

Thẩm Lương Xuyên không có trả lời, Kiều Luyến gấp không chờ nổi mở miệng, “Dương tiểu thư, Thẩm Ảnh Đế chưa thấy qua tôi, đương nhiên không nhớ được, nếu cô không có chứng cứ, còn ở nơi này nói bậy, tôi nghĩ tất cả mọi người sẽ không cao hứng, chính cô không cần thận bị chụp lén, có phải có chút thân hồn nát thân tính hay không?”

Sắc bén không chút khách khí, trực diện đánh trả, khiến sắc mặt Dương Linh Tư trắng đến đỏ bừng.

Đạo diễn Giả nhìn Thẩm Lương Xuyên, vội vàng mở miệng: “Còn không mai mang người không liên quan đi ra ngoài, đây đều là hiểu lầm, mọi người tiếp tục!”.....

Tô Mỹ Mỹ bị mời ra khỏi, Dương Linh Tư còn muốn dây dưa, bị người đại diện dùng sức túm chặt cánh tay: “Dương Linh Tư, cô đừng quên hôm nay tôi đây làm gì! Lại làm gì không tốt, tôi cũng không giúp cô!”

Dương Linh Tư tức giận cắn răng, trước kia sao người đại diện dám nói chuyện với cô ta như vậy? Hiện tại còn không phải xem cô ta nghèo túng!

Cô ta nuốt tức giận này xuống, nhìn về phía người đại diện dò hỏi, “Mọi chuyện chuẩn bị tốt chứ?”

Người quản lý gật đầu, “Đây là cơ hội cuối cùng của cô!”

Dương Linh Tư cắn môi, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, ánh mắt thay đổi thất thường.

Một trò khôi hài, mau chóng kết thúc, yến hội khôi phục náo nhiệt.

Thẩm Lương Xuyên ngồi xuống sofa trong khu nghỉ ngơi, khí thế cường đại, làm người chung quanh, trừ bỏ đạo diễn Giả, không có một ai dám lên trước hỏi thăm.

Anh ngồi lẳng lặng ở đó, chính là một bộ cảnh đẹp ý vui.

Tùy ý trò chuyện với đạo diễn Giả, nhưng tầm mắt lại luôn quét về thân hình nhỏ xinh phía trong đám người.

Lúc này Kiều Luyến cố ý tới khỏi tầm mắt mọi người, tìm một góc.

Cô nhìn qua như đang chuyên tâm ăn bánh kem, nhưng ánh sáng khoe mắt, lại nhìn chăm chăm nam minh tinh cách đó không xa, là tiểu thị tơi Vương Văn Hào.

Wương Văn Hào không biết cùng người ta nói cái gì, gọi lên một nụ cười xấu xa, sau đó ngẩng đầu, liếc mắt với nữ minh tinh Lý Mộng Kỳ cách đó không xa một cái.

Lý Mộng Kỳ tìm lấy cái cớ, đi ra ngoài.

Kiều Luyến liền lập tức buông bánh kem, cùng đi qua!

Cô hiển nhiên đã làm chuyện này vô cùng quen thuộc, nếu không biết thân phận của cô, khẳng định sẽ không cho rằng cô đang theo dõi Lý Mộng Kỳ.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, bỗng nhiên đứng lên, mở miệng với đạo diễn Giả: “Tôi có chút việc, đi ra ngoài một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Một đôi cầu nam nữ

Kiều Luyến theo sát Lý Mộng Kỳ, sau khi ra khỏi đại sảnh, liền nhìn thấy Lý Mộng Kỳ đứng ở ban công không người, nôn nóng chờ đợi.

Bước chân Kiều Luyến uyển chuyển nhẹ nhàng, điểm chân, dấn chân tường, nhanh chóng trốn đến ra phía sau rèm cửa sổ!

Sau đó, cô ngừng thờ, lấy di động từ trong túi ra, nhắm ngay Lý Mộng Kỳ, mở quay video.

Không chờ bao lâu, liền nhìn thấy Vương Văn Hào nhanh chóng đi tới.

Hai người trực tiếp ôm nhau, Lý Mộng Kỳ dò hỏi: “Vương Văn Hào, chừng nào thì anh và bà cô Diêu Mạn Văn kia ly hôn?”

“Yên tâm, nhanh thôi!” Vương Văn Hào mở miệng, “Hiện tại nhất định hình tượng của anh phải tốt, lúc này người trên mạng đều đang mắng mỏ cô ta, anh không thể bỏ lúc này, cô ta sẽ cảm động chủ động đưa ra đề nghị ly hôn, đến lúc đó sẽ ở cùng em, danh chính ngôn thuận.”

Lý Mộng Kỳ thờ dài, bắm lấy cánh tay anh ta, “Chúng ta đã tiêu phí thời gian 5 năm trên người cô ta, em thật sự là chờ không kịp. Anh biết không? Em rất nhớ anh.”

Dứt lời, Lý Mộng Kỳ nhón mũi chân, hôn sâu với Vương Văn Hào.

Môi - răng - tương - giao, phát ra tiếng mát nước miếng, trong không gian an tĩnh tối tăm nhỏ hẹp, ái muội làm người mặt đỏ tai hồng.

Kiều Luyến hít mắt nhìn bọn họ, di động nhiệt tình quay bốn phía, chỗ ngực lại như là bị một đám bông lấp kín.

Diêu Mạn Văn, là nữ tính cô tương đối thích.

5 năm trước, là sự nghiệp lên cao của cô, lúc 37 tuổi, gả cho Vương Văn Hào 23 tuổi, sau đó ần lui, quyết định làm một người mẹ.

Vương Văn Hào bằng vào Diêu Mạn Văn, chậm rãi lên cao.

Mà Diêu Mạn Văn, trong 5 năm này, sinh non liên tiếp.

Cô không chịu đựng được đả kích, bắt đầu say rượu, hút thuốc. Khoảng thời gian trước tuôn ra ảnh cô uống rượu bên ngoài, Vương Văn Hào đi đón về nhà, cô uống nhiều quá, tay nắm chân đá vỗ Vương Văn Hào, khóc lóc kêu gào, hiện tại sở dĩ sinh non, là bởi vì tuổi trẻ uống quá nhiều thuốc tránh thai.

Nhưng Vương Văn Hào ôm cô, nói không rời không bỏ, trong lúc nhất thời video đăng lên, Vương Văn Hào trở thành nhân vật nổi cộm.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, cái người đàn ông trên mạng truyền là vương tử si tình, kỳ thật đã sớm cấu kết với phụ như khác?

Kiều Luyến nắm chặt nắm tay, phát hiện hai người hôn, càng hôn càng kịch liệt, tay Vương Văn Hào, trực tiếp chui vào trong lễ phục.

Hai tay Lý Mộng Kỳ muốn cời bỏ quần Vương Văn Hào, Vương Văn Hào lại bỗng nhiên đè lại tay của cô ta: “Đừng nháo. Nơi này không an toàn, em không thấy hôm nay ở trong yến hội bắt được một phóng viên sao?”

Lý Mộng Kỳ hừ lạnh một tiếng, “Chúng ta đều đã lâu không gặp mặt! Rốt cuộc thì khi nào anh với Diêu Mạn Văn một đao cắt đoạn?”

Vương Văn Hào vỗ vỗ bả vai cô ta, “Em đừng vội, sau khi anh chuyển dời tài sản.”

Lý Mộng Kỳ nghiêng răng nghiêng lợi mở miệng: “Anh cho cô ta ăn thuốc tránh thai vẫn là ít, sau khi sinh non trực tiếp trích bỏ cô ta, phỏng chừng cô ta sẽ tức giận nhảy lầu chết, cũng sẽ không có tranh cãi tài sản, thật tốt!”

Kiều Luyến đứng ở sau bức rèm, nghe được mấy cái này, đột nhiên tròn mắt co rụt lại!

Thì ra Diêu Mạn Văn sinh non, không phải bởi vì tuổi trẻ uống nhiều thuốc tránh thai, mà là bởi vì.

Cô tức giận nắm chặt nắm tay, một đôi cậu nam nữ này!

Đúng lúc này, ngoài cửa sổ thổi tới một cơn gió lạnh, bức màn bị thổi bay, thân hình Kiêu Luyến, lập tức bại lộ trước mặt người khác!

Vương Văn Hào quay đầu nhìn qua, tức khắc cả kinh, cả người lộ ra thần sắc hừng ác: “Ai?!”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Lần đầu tiên hôn môi

Kiều Luyến hoảng sợ.

Cô thật ra không sợ bị bắt lấy bản thân sẽ như thế nào, nhưng mà vừa mới ghi hình, sẽ không còn.

Cô hít sâu một hơi, cởi giày cao gót ra cầm trong tay, sau đó —— nhấc chân liều mạng chạy!

“Đứng lại!” Vương Văn Hào bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, suy nghĩ một chút những gì mới nói mà bị tuôn ra.....

Diễn xuất hần ta dùng kiếm sống, sẽ hoàn toàn xong đời!

Lý Mộng Kỳ cũng hoảng sợ mở to hai mắt nhìn, hét lên chói tai: “Đứng lại đó cho tôi! Tôi có thể cho tiền! Cứ ra giá, bao nhiêu tiền cũng được!”

Kiều Luyến căn bản không nghe lời cô ta nói, một lòng một dạ chạy về phía trước.

Hôm nay toàn bộ khách sạn Hoàng Gia được bao để tổ chức bữa tiệc, mà ở trên hành lang, căn bản là không có ai.

Cô cứ chạy, cũng nhanh chóng cởi bỏ chiếc váy dài màu đỏ, bên trong chính là một lễ phục ngắn màu trắng trẻ trung!

Vừa rời ánh sáng tương đối tối, khẳng định Vương Văn Hào không có nhìn thấy cô.

Chỉ cần chạy khỏi chỗ này, trà trộn ở trong đám người tham gia yến hội, hần ta sẽ không tìm được mình!

Nhưng cố tình, bảo an nhận được tin tức, cấp tốc chạy tới.

Lúc này Kiều Luyến tiến lên, chính là tự tìm đường chết.

Cô nhìn bên cạnh có một hành lang, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp đi vào!

Chạy!

Tiếng bước chân phía sau càng ngày càng gần, cô vội vàng cúi đầu, nhìn xem video đang được gửi đi, còn thiếu 30% là có thể gửi đi xong.

Cô cắn chặt khớp hàm.

Nhìn ra sau, nhìn thấy khoảng cách bọn họ đuổi theo, chỉ sợ thời gian không đủ.

Trong lòng cô gấp thành đoàn, đại não nhanh nghĩ làm sao kéo dài thời gian, lại qua chỗ ngoặt, liền nhìn thấy đoạn đường phía trước đứng một người đàn ông.

Anh mặc tây trang màu đen, thân hình đĩnh bạt như tùng, khí chất xa hoa.

Cho dù ánh sáng tối tăm, cô vẫn liếc mắt một cái liền nhận ra, anh là Thẩm Lương Xuyên!

Thẩm Lương Xuyên.....

Trong ánh mắt Kiều Luyến hiện lên một tia giao hoạt.

Mà lễ phục đỏ cô cởi ra, đã bị cô ném vào trong túi.

Sau đó, cô trực tiếp vọt tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên, dừng lại bước chân, há miệng thở dốc.

Cô có thể nhìn thấy ánh mắt anh lạnh băng, thậm chí mày rậm nhíu chặt, sau đó, khi anh mở miệng muốn nói cái gì, đột nhiên cô nhón mũi chân, ôm cổ anh, trực tiếp hôn lên bờ môi của anh!

Xúc cảm lạnh lẽo, môi mềm mại, làm toàn thân Kiều Luyến cứng đờ.

Có thể cảm giác được thân thể anh, nháy mắt căng chặt, như là muốn đẩy cô ra theo bản năng, Kiều Luyến lập tức buộc chặt cánh tay, gia tăng nụ hôn này.

Đúng lúc này, tiếng bước chân tiến dần, ngừng ở phía sau bọn họ, có người dò hỏi: “Cái kia, xin hỏi hai người có thấy một cô gái mặc lễ phục màu đỏ không?”

Kiều Luyến có thể cảm giác được Thẩm Lương Xuyên muốn nói chuyện, sợ anh nói ra cái gì, trực tiếp mở miệng ra, vươn đầu lưỡi, dùng sức che lấp toàn bộ bờ môi anh!

Tay linh hoạt, ôm lấy anh, sau đó cảm nhận hơi thở mát lạnh từ anh, tràn ngập toàn bộ khoang miệng.

Kiều Luyến nỗ lực làm cho chính mình duy trì tỉnh táo, sau đó, tay cô đặt ở sau lưng, chỉ chỉ phía trước.

Chờ kho đám người kia chạy đi, không còn nghe được tiếng bước chân, lúc này Kiều Luyến mới buông lỏng Thẩm Lương Xuyên ra.

Ánh sáng u ám, cô không nhìn thấy sắc mặt Thẩm Lương Xuyên, lại có thể cảm nhận được trên người anh phát ra từng từng tức giận.

Tuy rằng bọn họ đã ở bên nhau ba ngày, nhưng vừa rồi, lại là lần đầu tiên bọn họ hôn môi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Thẩm Ảnh Đế ghen tị ~

Thời gian trở lại nửa giờ trước.

Thẩm Lương Xuyên đuổi theo Kiều Luyến từ trong yến hội ra, liền phát hiện không thấy tung tích Kiều Luyến, cất bước muốn đuổi kịp, ở chỗ quẹo không có ai, bỗng nhiên ngửi thấy mùi hương kỳ lạ.

Đây là một loại hương mê, được tính mệnh, có tác dụng trong thời gian hạn định.

Trong lòng Thẩm Lương Xuyên cả kinh, có người tính kế anh!

Anh trước tiên, nhanh chóng ra tay, đánh người phục vụ hạ thuộc anh ngã, sau đó kéo người, trốn đến chỗ ngoặt bên cạnh.

Một lát sau, liền nhìn thấy Dương Linh Tư với người đại diện của cô ta nhanh chóng đi tới.

Dương Linh Tư nôn nóng dò hỏi: “Rõ ràng tôi nhìn thấy người đi hướng này mà, người đâu?”

Nói chuyện với người đại diện, rồi dần dần đi xa.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới đi ra, cảm nhận được trong cơ thể có cảm giác khô nóng nổi lên.

Thân là đàn ông, đương nhiên anh biết đây là chuyện gì.

Hiện tại Dương Linh Tư cùng đường bí lối, chỉ có trời buộc với anh, mới có thể có một con đường mới.

Đang ở giới giải trí, tuy bạn bè xung quanh anh đã sớm chơi không biết bao mình tinh nhỏ, nhưng anh từ trước đến nay lại không có hứng thú với phụ nữ khác.

Anh xoay người, tính toán đi tới bệnh viện, bỗng nhiên nghe được tiếng còi báo an, đây là phòng bị cấp một, thông báo có phóng viên tiến vào.

Kiều Luyến bại lộ.

Căn bản là không có tự hồi thời gian, bằng vào quen thuộc nói đây, anh đi vào nơi này trước tiên.

Anh không biết chính mình tới nơi này là vì bấy cô, hay là vì cứu cô, nhưng khi nhìn thấy chạy về phía bên này, vẫn cảm thấy nhẹ nhàng thờ ra.

Tiếp theo, anh tận mắt nhìn thấy cô cởi váy dài màu đỏ, phút đó thật phiêu dật, kinh diễm ánh mắt anh.

Nhưng sau đó?

Cô lại cũng không thèm nhìn tới, liền chạy như bay tới đây, trực tiếp hôn anh!

Anh cần phải thừa nhận, khi môi mềm mại của cô dán lại đây, anh cảm giác chính mình ngây ngốc, đặc biệt là, cái lưỡi trơn trượt của cô tiến vào khoang miệng anh. Anh thất thần.

Cái loại cảm giác này, làm anh thấy cô rời đi, cảm thấy có chút trống trải, thậm chí vươn tay theo bản năng, ôm eo cô.

Chợt, đối diện ánh mắt chờ đợi của cô.

Thân thể khô nóng, chậm rãi tăng lên.

Tâm anh, lại bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo.

Nghĩ đến hành động thân nhiên vừa rồi của cô, có phải Trước kia, lúc cô thu thập tin tức, đã dùng loại biện pháp này không chỉ một lần?

Cái ý niệm vừa xuất hiện, liền nảy sinh điên cuồng trong não anh, làm anh cảm giác trong cơ thể có một sự tức giận không cách phát tiết, nhanh chóng

bành trướng.

Bỗng nhiên anh không nhìn được chế trụ cầm cô, đột nhiên cúi đầu.

Kiều Luyến thật sự khẩn trương hồng rồi, trái tim nhảy loạn thành thạch, nghĩ đến cái hôn triền miên vừa rồi, liền cảm thấy gương mặt thiếu cháy, khi khoảng cách gương mặt anh nàng càng ngày càng gần, cuối cùng nhắm hai mắt lại.

Chính là..... cái hôn trong tưởng tượng, cũng không có rơi xuống, ngược lại cảm giác trong tay không còn.

Kiều Luyến mở mắt, liền phát hiện đi động ở trong tay của anh.

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, nhìn chăm chăm biểu thị video đã gửi đi thành công.

Chỉ là vì cái này? Đến mạng cũng từ bỏ?!

Rốt cuộc cô có biết hay không, trên thế giới này, mỗi năm chết có bao nhiêu ký giả chết không?

Tức giận trong người, làm cho thân thể càng thêm khô nóng.

Trong lúc này, anh cũng không muốn khắc chế chính mình, tùy được tính tán loạn trong thân thể, cuối cùng túm chặt cánh tay Kiều Luyến, con người nổi lửa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Anh hiểu lầm cô!

Anh bỗng nhiên xoay người, dùng sức ném đầu sỏ gây tội lên trên tường!

“Bịch!” Di động chia năm xẻ bảy.

Anh xoay người, cường thế mở miệng: “Cô cứ thích khui trộm riêng tư của người khác vậy sao?”

Kiều Luyến mở miệng, muốn giải thích cái gì, còn không chờ cô nói, cạy tay anh ôm cô, lại bỗng nhiên dùng sức một cái, cô liền ngã mạnh vào trong lòng ngực anh.

Sau đó, lại nghe được anh nói:

“Ngày đó tôi đã cảnh cáo cô, bảo cô dừng lại công việc. Bây giờ cô lại không nghe lời như vậy, có phải bởi vì..... Tôi trừng phạt còn chưa đủ?”

Kiều Luyến bị nói ngây ngốc, giấy tiếp theo, đã bị cường thế mang vào căn phòng cách vách!

Cô còn chưa có phản ứng lại, bàn tay to của anh, cũng đã dùng sức xé mở quần áo cô!

Cuối cùng Thẩm Lương Xuyên không khống chế được nhiệt độ kia, trong cơ thể giống như có một ngọn lửa, đang thiêu đốt lý trí còn sót lại của anh!

Cuối cùng giờ phút này Kiều Luyến cũng đã nhận ra ý đồ của anh, kịch liệt phản kháng: “Thẩm Lương Xuyên, nơi này là tiệc rượu! Anh đừng như vậy.....”

Nhưng tiếng cô cầu xin tha thứ, rơi vào trong tai Thẩm Lương Xuyên, càng tăng khô nóng cho anh.

Anh không quan tâm, tiếp tục xuống tay.

Kiều Luyến muốn chống cự, nhưng cô đâu phải là đối thủ của anh?

Giấy gựa vài cái, đôi tay cô đã bị anh cường thế túm chặt, kéo lên trên đỉnh đầu.

Chợt, cả người đã bị ép cho vô lực thừa nhận mưa rền gió dữ từ anh.

Kiều Luyến cắn chặt khớp hàm, gần như sắp khóc thành tiếng.....

Thẩm Lương Xuyên không nhớ rõ cụ thể quá trình, chỉ nhớ rõ chính mình vẫn luôn nỗ lực khắc chế, nhưng được tính quá mãnh liệt, làm anh hoàn toàn khôi phục lý trí, đã không biết mấy giờ sau.

Thân thể khô nóng, cùng với không biết phát tiết tôi lần thứ mấy mới tiêu tán.

Bên trong phòng, tràn ngập hơi thở kiểu diêm.

Anh có thể nhìn thấy thân thể cô run run, hai tay ôm trước ngực, trên da thịt lộ ở bên ngoài đều là vết bầm, cô không có lên tiếng, cố chấp nhìn lễ phục trắng rải rác trước mặt, như là muốn nhìn ra một đóa hoa.

Thẩm Lương Xuyên day trán, áp chế xúc động trong ngực, sau đó mới lấy bộ lễ phục đỏ ra từ túi cô, khoác lên trên người cô.

Thời gian này, yến hội hẳn đã kết thúc.

Cô nàng bộ dạng ủy khuất này, làm Thẩm Lương Xuyên nhìn mà bức bối bất an, anh chỉ có thể dùng sức mạnh và ngang ngược, đi che dấu hoảng loạn của mình. Anh mở miệng ra lệnh nói: “Lập tức từ chức!”

Lời này rơi xuống, anh liền đi ra khỏi phòng, ở chỗ ngoặt có cây Yên ngoài cửa sổ, liền nhìn thấy người đại diện vui mừng chạy tới.

“Thẩm Ảnh Đế, cuối cùng tôi cũng tìm được anh! Nói cho anh một chuyện tốt! Nhiệt độ của anh, bị áp xuống rồi!”

Thẩm Lương Xuyên không để ý đến, như là căn bản không có nghe được lời anh ta nói.

Tổng Thành lại tiếp tục mở miệng, “À, quả nhiên biện pháp này của Kiều tiểu thư quá hữu hiệu! Tôi nhận được video, lập tức dựa theo cô ấy phân phó mà cho đăng tin, gièm pha luôn luôn nổi trội! Hiện tại tất cả mọi người đều chú ý Vương Văn Hào với Lý Tư Kỳ, ai còn chú ý cuộc hôn nhân của anh nhà! Tôi cũng thật không nghĩ tới, hôm nay cô ấy liều mạng như vậy, thế mà lại đào ra một tai tiếng lớn! Anh không biết đâu, cô ấy nói sẽ giúp anh áp chế nhiệt độ, tôi còn chê cười.”

Lời còn chưa nói xong, Tổng Thành ngẩng đầu, liền đối diện với ánh mắt không thể tưởng tượng được của Thẩm Lương Xuyên, anh gần như run rẩy dò hỏi: “Cậu nói cái gì?”

Cô ấy đào tai tiếng, là vì. Giúp anh?!

Bỗng dưng, một sự áy náy nảy lên trong lòng.

Anh không chút nghĩ ngợi, trực tiếp quay đầu, quay lại căn phòng!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Cô không nên gần anh như vậy

Thẩm Lương Xuyên luôn luôn lãnh đạm, nhưng giờ phút này, bỗng nhiên trong lòng anh lại nảy lên một tình cảm mãnh liệt không rõ.

Anh nhanh chóng đi tới căn phòng, đẩy cửa phòng ra.

Nhưng trong phòng, cũng đã trống không, không có ai.

Nếu không phải trên mặt đất rải rác lễ phục màu trắng, không khí còn tràn ngập hơi thở kiểu diêm, chỉ sợ anh còn cho rằng, tất cả vừa rồi, đều là một giấc mộng.

Kiều Luyến lao đảo đi trên đường.

Lễ phục màu đỏ diêm, phụ trợ cho việc cô mới chịu đựng Thẩm Lương Xuyên tra tấn, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Trên mặt cô có lớp trang điểm, nhưng lại không dấu mỹ mạo vốn có.

Chính cô cũng không biết, chính mình muốn chạy đi đâu.

Sắc trời đã tối đen, đèn nê ông mở ra, toàn bộ thành phố tràn ngập cảm giác thần bí.

Bên tai thì có tiếng còi ô tô, ngẫu nhiên có tiếng cười nói của người đi đường.

Nhưng lần đầu tiên cô cảm thấy, tâm hoàn toàn lạnh.

Bên tai vẫn vang vọng tiếng của anh: “Cô thích khui trộm riêng tư của người khác như vậy sao?”

Lúc đó, trong giọng anh mang theo ghét bỏ và phẫn nộ, làm cô cảm thấy bị thương.

Đờ đẫn nhìn phía trước, một lát sau, di động bỗng nhiên vang lên.

Cô nhận máy, đối diện liền truyền đến tiếng khẩn trương của đồng nghiệp: “Vong Xuyên, cô ở đâu?”

Môi Kiều Luyến khẽ động, lại phát hiện môi bị khô nứt vô cùng, vì thế không nói gì.

Tiếng Cao Hữu Minh, lại truyền tới lần nữa: “Vong Xuyên, hôm nay cô thật quá xúc động! Tôi biết công ty buộc cô đào ra Thẩm phu nhân là ai, cô cần thiết đào tin tức lớn áp xuống chuyện này. Nhưng trong toàn bộ yến hội, nhiều minh tinh tai to mặt lớn như vậy, cô tùy tiện đào tin tức lớn! Cô.....”

Bỗng nhiên trong lời nói lộ ra cái hiểu: “Cô, cô vì áp nhiệt độ cho Thẩm Ảnh Đế sao? Vong Xuyên, tuy rằng cô là fan của Thẩm Ảnh Đế, nhưng Thẩm Ảnh Đế người ta có xu quan hệ nào với cô sao? Sao cô ngốc như vậy! Tôi chưa từng thấy vì thần tượng, mà liều mạng như vậy!”

Kiều Luyến nghe nói như thế, cắn môi, nhìn về phía trước lần nữa.

Cao Hữu Minh nói, làm cô bỗng nhiên cười tự giễu một chút.

Cô vẫn luôn nói cho chính mình, phải lý trí, cho nên người bên ngoài, đều cho rằng cô chỉ là một fan trung thành với Thẩm Lương Xuyên.

Chính là không có người biết, ý nghĩa chưa anh với cô.

Tám năm trước, trong năm tháng gian khổ đó, Thẩm Lương Xuyên gần như là sinh mệnh của cô, ánh sáng duy nhất.

Anh không quen biết cô.

Nhưng cô nhìn anh bò dậy từng chút, có sự nổi tiếng vạn tượng.

Thẩm Lương Xuyên vẫn luôn cho rằng cô vì tiền, có thể bán đứng thân thể mình.

Nhưng nếu..... Là một người khác làm giao dịch với cô, cô không biết chính mình có thể vui vẻ đáp ứng vậy không.

Càng thích, anh càng chán ghét chính mình, càng là con dao đã thương người, đâm đến lòng cô đau đớn.....

Có lẽ, cô không nên cách gần anh như vậy.

——

Lúc Thẩm Lương Xuyên về đến nhà, đã là 11 giờ đêm.

Dừng xe ở ngoài biệt thự, anh ngẩng đầu nhìn phòng ngủ lầu hai.

Thời gian này, chắc hẳn cô đã trở lại?

Nghĩ đến đây, anh rũ mi mắt, xuống, cầm lấy một hộp quà trên ghế phụ, sau đó xuống xe, tiến vào biệt thự.

Lý quản gia vội vàng nghênh đón.

Thẩm Lương Xuyên cởi áo khoác, thuận miệng hỏi: “Kiều tiểu thư đã ngủ sao?”

Lý quản gia mở miệng, “Kiều tiểu thư còn chưa có trở về!”

Động tác Thẩm Lương Xuyên cởi áo, lập tức dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Bỗng nhiên bức bối

Còn chưa có trở về?

Chẳng lẽ là..... Vương Văn Hào biết được cô, cho nên cô gặp nguy hiểm gì?

Cái ý niệm này vừa ra, trong lòng anh hiện lên một chút hoảng loạn, nhúu mày, đem áo khoác mới cời một nửa mặc lại lên người, trực tiếp đi ra ngoài.

Mới vừa đi hai bước, thì nghe thấy quần gia mở miệng nói: “Tiên sinh, ngài đi đâu vậy?”

Anh nháp môi, không muốn bị người nhìn ra tâm tư, “Có chút việc.”

Lý quần gia gật đầu, tiếp tục mở miệng: “À, tiên sinh, có chuyện muốn báo với ngài một chút, Kiều tiểu thư gọi điện thoại về, nói.....”

Lý quần gia dừng một chút, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên đang bước nhanh đi ra ngoài bỗng nhiên dừng lại, thậm chí còn chủ động hỏi: “Nói cái gì?”

Lý quần gia sắp xếp lại lời, sau đó mới mở miệng: “Kiều tiểu thư nói, hôm nay thời kỳ rụng trứng của cô ấy kết thúc, cho nên trong khoảng thời gian này, tạm thời ở bên ngoài, chờ đến tháng sau, nếu không có mang thai, thì trong mấy ngày rụng trứng, sẽ dọn trở về, miễn cho.....”

Lý quần gia ngẩng đầu lên, nhìn trộm Thẩm Lương Xuyên một cái, sau đó lại cúi thấp đầu xuống, ho khan một tiếng.

Thẩm Lương Xuyên nhúu mày, “Nói.”

Lúc này Lý quần gia mới yên tâm mở miệng: “Miễn cho, ngài nhìn cô ấy thấy phiền.”

Thẩm Lương Xuyên lãnh đạm nhìn Lý quần gia một cái, “Nguyên lời nói.”

Lý quần gia chỉ có thể căng da đầu mở miệng: “Khụ khụ, miễn cho, Thẩm tiên sinh cảm thấy lúc nào tôi cũng đi khai trộm chuyện riêng tư. Tôi là kẻ bại hoại nên xuống địa ngục, không chọc anh ấy thấy phiền.”

Thẩm Lương Xuyên:.....

Lý quần gia học rất sống động, quả thực là bất chước y giọng điệu.

Vốn đang lo lắng cô sẽ luẩn quẩn trong lòng, nhưng giờ phút này, còn biết gọi điện thoại trở về chăm sóc mình.

Thẩm Lương Xuyên không nhịn được xoa trán.

Đúng vậy, tính cách của cô giống như con gián, sao có thể bởi vì mình nói mấy câu, mà luẩn quẩn trong lòng?!

Thẩm Lương Xuyên cời áo khoác ra, tùy tay đưa cho quần gia, tiếp theo quay đầu đi lên trên lầu.

Lý quần gia nghi hoặc: “Tiên sinh không ra ngoài sao?”

Thẩm Lương Xuyên khẽ “ừm” một tiếng, liền lên lầu.

Sau khi anh tiến vào phòng ngủ chính, nhìn hộp quà tặng nhỏ trong tay, nhìn chốc lát, lúc này mới ném quà tặng vào ngăn kéo bàn trang điểm.

Chờ tắm xong đi ra, lấy kịch bản trong túi ra, tính toán xem nghiêm túc một chút.

Cũng không biết vì cái gì, trong đầu anh, luôn hiện ra bộ dạng hôm nay cô cố chấp cúi đầu, nhìn chăm chăm lễ phục màu trắng bị rách.....

Thẩm Lương Xuyên bức bối buông kịch bản, theo bản năng muốn gần cả vạt, ngón tay sờ lên trên cổ, lúc này mới phát hiện chính mình chỉ khoác có chiếc khăn tắm.

Rõ ràng không có mặc quần áo, nhưng loại cảm giác phiền muộn này, là như thế nào?

Anh chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía giường lớn của mình.

Cô chỉ ở trong căn phòng này mấy ngày, nhưng lúc này, anh cảm giác trong phòng, nơi nơi đều có mùi hương của cô.

Cái loại mùi hương thiếu nữ thoảng qua cánh mũi, làm anh bỗng nhiên cảm thấy, trong lòng càng thêm khô nóng.

Anh xoay người, tiến vào phòng tắm, tắm nước lạnh rồi mới đi ra.

Hôm nay không cẩn thận trúng thuốc, kháng định được hiệu còn chưa qua đi, mới có thể không tỉnh tâm được.

Thẩm Lương Xuyên đi về phía giường, nằm xuống, trong phòng lại an tĩnh.

Chính là một lát sau, anh khẽ động, nhặt được ở trên giường một sợi tóc dài, là của cô.

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên cảm lấy di động, gọi một cuộc ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Tai tiếng của Thẩm Ảnh Đế

Kiều Luyến biết, nếu không có tin tức của Vương Văn Hào, Tổng Biên sẽ không bởi vì một phóng viên nhỏ như cô, mà không cho chủ biên mặt mũi.

Trong trận giao đấu lần này, cô thắng tuyệt đối.

Kiều Luyến thu hồi nụ cười, “Tổng Biên, đừng vậy, nếu giờ chủ biên rời đi, vậy không phải là nhóm của chúng tôi chia năm xẻ bảy sao?”

Tổng Biên lập tức mở miệng nói: “Như vậy, cô đảm nhiệm tổ trưởng nhóm mình đi, trong một tuần này, phụ trách mọi chuyện trong nhóm.”

Nói tới đây, Tổng Biên lại cười, “Kỳ thật, tôi vẫn luôn suy xét sẽ thành lập hai tổ trong phòng phóng viên giải trí, có cạnh tranh mới có áp lực, Kiêu Luyến, làm cho tốt!”

Nghe nói như thế, đôi mắt Kiêu Luyến lập tức sáng lên

Chờ khi tổng biên và chủ biên rời đi, Kiêu Luyến quay đầu, nhìn sắc mặt Tô Mỹ Mỹ trắng bệch.

Giữa cô và Tô Mỹ Mỹ, cô còn nhiều việc phải tính!

Đi đoàn phim chờ Thẩm Lương Xuyên, cô ta cố ý đẩy mình đụng vào xe anh.

Ổ yến hội, cô ta cố ý nói với mọi người, mình là phóng viên.

Cô nhìn Tô Mỹ Mỹ, bỗng nhiên lộ ra nụ cười kỳ lạ: “Tô Mỹ Mỹ, tôi nhớ rõ Đoàn phim còn 《 bài hát sa mạc 》 còn thiếu một phóng viên, cô đi đi.”

Toàn bộ đoàn phim bài hát sa mạc đều được quay ở sa mạc, hoàn cảnh thế nào cũng có thể nghĩ.

Tô Mỹ Mỹ lập tức nóng nảy, “Kiêu Luyến, cô.”

Lời còn chưa nói xong, đã bị Kiêu Luyến lạnh giọng đánh gãy: “Tô Mỹ Mỹ, có đi hay không, không đi thì lập tức rút!”

Hốc mắt Tô Mỹ Mỹ đều đỏ, cút sao?

Sao có thể!

“Được, tôi đi!”

Trong nháy mắt, một tuần đã qua.

Trong khoảng thời gian này Kiêu Luyến điều chỉnh chính mình, sinh hoạt vô cùng phong phú.

Chỉ là ngẫu nhiên nhớ tới bốn ngày sinh hoạt kia, lại không nhận được đặt tay lên bụng nhỏ của mình, không biết tháng này, có mang thai không?

“Tin tức lớn tin tức lớn!” Đang phát ngốc, có đồng nghiệp chạy tới, “Có người chụp tới được ảnh Thẩm Ảnh Đế và Lư Mị đi ra từ khách sạn!”

Kiều Luyến nghe nói như thế, kinh ngạc ngẩng đầu lên.

“Mẹ nó! Thẩm Ảnh Đế vừa mới phủi sạch quan hệ với Dương Linh Tư, tại sao lại xuất hiện cái này? Là chuẩn bị vì phim mới sao?”

“Mỗi năm Thẩm Ảnh Đế đều có rất nhiều tin tức, thêm cái tin này có tính là gì?”

“Cô biết cái gì! Tin tức trước kia, đều là mọi người bắt gió bắt bóng, nhưng lần này, hình như là thật! Rất nhiều phóng viên chụp được rồi! Mấy người nói xem, Thẩm phu nhân không phải là Lư Mị chứ?”

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống, trong lòng như rơi thành bông.

Ôi, Thẩm Lương Xuyên không thể ngừng sao?

“Được rồi, nói nhiều như vậy làm gì?” Có người nhìn về phía Kiều Luyến, “Kiều Luyến, tin tức này, phát hay không phát?”

Kiều Luyến ngẩng đầu, “Phát!”

Vì sao không phát? Đầu bị nhiều phóng viên chụp như vậy rồi, không ít tòa soạn đưa tin!

Buổi chiều, Kiều Luyến đang viết tin, Tổng Biên gọi điện thoại tới, hưng phấn mở miệng: “Kiều Luyến! Đoàn phim « kiêu hùng » tiếp nhận phỏng vấn của chúng ta! Là buổi tối hôm nay, tôi đã hẹn ở phòng vip « Vọng Tương Lâu » rồi, đây chính là vinh hạnh của tòa soạn chúng ta, người khác đi tôi không yên tâm, cô tự mình đi đi!”

Kiều Luyến sùng sốt.

« Kiêu hùng », không phải phim Thẩm Lương Xuyên làm diễn viên chính sao?

Chẳng qua, từ trước đến nay Thẩm Lương Xuyên khinh thường làm hoạt động tuyên truyền, cho nên, khẳng định buổi tối hôm nay không phải anh.

Chính là khi Kiều Luyến đẩy cửa phòng ra, cả người cô đều ngây ngốc!

Ai có thể nói cho cô biết, vì sao Thẩm Ảnh Đế, lại ngồi ở trong phòng không?!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 40: Thẩm Ảnh Đế kiêu ngạo

Hôm nay Thẩm Lương Xuyên mặc một thân tây trang màu xám, ngồi ở trên sofa, trong tay cầm kịch bản, đang nghiêm túc xem. Đèn thủy tinh treo ở bên trên tỏa ra ánh sáng màu vàng, chiếu lên trên người anh, làm anh có vẻ vô cùng đẹp.

Nhưng Kiều Luyến lại như thấy quỷ.

Đầu tiên là cô lui về sau một bước, nhìn số phòng trên đầu, xác định mình không đi nhầm.

Vậy là.....

Cô trực tiếp mở miệng: “Tổng tiên sinh, anh..... Nhóm anh có phải đi nhầm phòng hay không?”

Người đại diện Tổng Thành đang ngồi trước bàn ăn nhầm chán uống trà, quay đầu nhìn Kiều Luyến, đầu tiên là hơi kinh ngạc, chợt cười nói: “Kiều tiểu thư thật biết nói giỡn, chẳng lẽ không phải tìm đoàn phim « kiêu hùng » sao? Thẩm Ảnh Đế là diễn viên chính phim này, cho nên.....”

Tổng Thành còn chưa nói xong, đã bị Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng đánh gãy: “Biên kịch và đạo diễn không rảnh tới.”

Anh nói tới đây, thì không kiên nhẫn nhìn thời gian, “Cô chỉ có thời gian mười phút.”

Tổng Thành:.....!

Vừa rồi lúc chạm mặt với đạo diễn và biên kịch, hai người đều còn nói tới nhầm chán, sao lại thành không rảnh chứ?

Hơn nữa!

Ngài cố ý đẩy hết lịch trình xuống để tham gia phỏng vấn, tại sao hiện tại lại làm như đang bận vậy?

Tổng Thành nhìn về phía Kiều Luyến lần nữa, cuối cùng anh ta hiểu ra, trong khoảng thời gian này, Thẩm Ảnh Đế luôn luôn có chút không bình thường là như thế nào.

Tổng Thành ho khan một tiếng, “Vậy hai người nói chuyện, tôi đi kêu phục vụ mang đồ lên.”

Tổng Thành nhanh chóng rời đi, trong phòng lập tức chỉ còn lại có Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên.

Về mặt Kiều Luyến có chút xấu hổ, muốn nói chuyện, nhưng lại thấy Thẩm Lương Xuyên cúi đầu xem kịch bản.

Căn bản bộ dạng kia là vốn không muốn để ý tới, làm Kiều Luyến không thể nhịn được ho khan một tiếng.

Nói chỉ có mười phút, vậy nhất định là cô phải nắm chặt hết thời gian mới được.

Cô mở miệng cắt ngang anh: “Thẩm tiên sinh.”

Lời còn chưa nói xong, đã nghe được anh mở miệng: “Cô còn chưa có từ chức sao?”

Từ chức?

À! Vừa thấy mặt đã khơi mào chiến hỏa sao?

Trong lòng Kiều Luyến phần nộ, nhưng trên mặt lại không dám biểu hiện, rũ mắt, nói ra những câu nhắm vào anh: “Thẩm tiên sinh, lúc trước ở trong hộp đồng, cũng không có viết là tôi không được làm phóng viên, hoặc là tôi phải ở nhà làm Thẩm phu nhân.”

Cho nên, cô có làm ký giả hay không, liên quan lắm gì tới anh!

Về mặt Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng, ngẩng đầu lên.

Trong nháy mắt trong phòng tràn ngập một hơi thở lạnh lẽo.

Tay Kiều Luyến vẫn thẳng lưng, nhưng sâu trong lòng vẫn có một chút sợ hãi.

Ánh mắt anh giống như sông băng, đông lạnh cô không thở nổi.

Vừa mới quật cường, trong nháy mắt hồng mắt.

Đối diện một lát, cuối cùng Kiều Luyến không chịu được, dẫn đầu chịu thua: “Kỳ thật, tôi không có ý gì, tôi định nói. Cái kia, không phải anh muốn trộm cưới sao? Tất cả mọi người đều tra phu nhân của anh là ai, cho nên, khẳng định mọi người không thể tưởng được là một phóng viên như tôi. Ha ha, anh nói đi?”

Thái độ cô lúc này, khiến anh vừa lòng, khẽ “Ừ” một tiếng.

Ý này là. Không ép cô từ chức sao?

Kiều Luyến hoan hô một chút, sau đó mở miệng nói: “Thẩm tiên sinh, sau đây chúng ta.”

Lời nói còn chưa nói xong, Thẩm Lương Xuyên đứng lên, “Đã đến giờ.”

Kiều Luyến nóng nảy: “Cái đó.”

“Kiều tiểu thư, thời gian của tôi có hạn.”

“Vậy khi nào anh mới có?”

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: “Buổi tối, tôi sẽ về nhà.”

Kiều Luyến:

Này là có ý gì? Kêu cô buổi tối đi tới biệt thự phỏng vấn anh sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Ánh mắt thím Lý không tốt

Nhìn bóng lưng Thẩm Lương Xuyên đi xa, Kiều Luyến buồn bực muốn học máu rồi.

Nói thêm một câu, sẽ mang thai sao?

Buổi tối cô tới biệt thự, không biết người đàn ông này lại nổi điên cái gì!

Cho nên. . Rốt cuộc có đi hay không?

Thẩm Lương Xuyên đi ra khỏi phòng, đựng phải Tổng Thành vừa bung hoa quả và vài món đi tới.

Nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, nhất thời ngây ngẩn cả người: "Sao nhanh như vậy đã xong?"

Thẩm Lương Xuyên không nói, cầm kịch bản đi về phía trước.

Tổng Thành cất bước theo sau, hai người tiến vào căn phòng bên cạnh.

Thẩm Lương Xuyên bắt đầu xem kịch bản, Tổng Thành không có việc gì, đợi trong chốc lát, không nhìn được mở miệng nói: "Anh Thẩm, anh không có chuyện làm, có thể về nhà hay không?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn đồng hồ: "Không vội."

Vừa nói với cô bạn rộn nhiều việc, nếu như bây giờ cô đi về, mình lại ở nhà, chẳng phải là bị nhìn thấu?

Tổng Thành...

Tổng Thành thở dài một tiếng, quan sát tỉ mỉ vẻ mặt của Thẩm Lương Xuyên, phát hiện tuy vẻ mặt anh không chút biểu tình, nhưng cả người lại buông lỏng.

Biết giờ phút này tâm tình của anh không tệ, vẫn đề nghị nhìn cả ngày, cuối cùng cũng không nhìn được hỏi ra: "Anh Thẩm, đêm qua anh và Lưu Mị tới khách sạn làm gì? Mà anh là người cẩn thận như vậy, không nên bị chụp!"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, mặt mày lãnh đạm, tầm mắt cũng không nâng lên, mở miệng nói một câu: "Không cẩn thận."

Tổng Thành: "Anh sẽ không cẩn thận sao? Anh Thẩm, khác gạt người vừa thôi! Anh chính là cố ý, rốt cuộc là vì sao?"

Vì sao?

Thẩm Lương Xuyên không tự giác được nhíu mày.

Kỳ thật chính anh cũng không biết vì sao, lúc ấy mình và Lưu Mị đi ra khỏi khách sạn của đạo diễn, biết bên ngoài có ký giả, nhưng không có tránh.

Quý thần xui khiến lại cảm điện thoại di động lên, vào website tờ báo 8 Quái, thấy tin của mình và Lưu Mị, hơn nữa còn ở trang đầu, tin tức lớn như vậy, khẳng định cô biết, thế nhưng từ khi bài báo đăng ra, đến khi bọn họ gặp mặt, sao cô lại không có chút phản ứng?

Thẩm Lương Xuyên nhíu mày, ném điện thoại di động lên trên bàn, tiếp tục cúi đầu xem kịch bản.

Bộ dạng người chớ quấy rầy, để Tổng Thành ngậm miệng lại.

Sau hai giờ, Thẩm Lương Xuyên đứng lên, Tổng Thành vội vàng hỏi thăm: "Đi chỗ nào?"

"Về nhà."

Lúc xe lái vào biệt thự, Thẩm Lương Xuyên nhìn lâu hai một chút, vẫn tối đen.

Anh nhíu mày, đi vào phòng khách, Lý quản gia tới nghênh đón.

Thẩm Lương Xuyên vừa cởi áo, vừa im ắng quan sát một chút, không nhìn thấy bóng dáng cô.

Anh không có lên lầu, mà đi qua ghế sofa, cầm kịch bản ngồi xuống.

Một lát sau, máy riêng trong nhà bỗng nhiên vang lên, rồi nghe thấy tiếng của quản gia Lý: "Kiều tiểu thư?"

Lỗi tai Thẩm Lương Xuyên, lập tức dựng thẳng lên, nhưng trên mặt, nhưng vẫn lạnh nhạt như cũ.

"À, tiên sinh về nhà rồi, đang xem kịch bản? ~ "

"Tiên sinh bạn không hả?"

Lý quản gia quay đầu, thấy Thẩm Lương Xuyên đặt kịch bản lên trên bàn trà, làm bộ nhàn nhã.

Lý quản gia: " Cũng tạm, tôi thấy hình như tiên sinh xem kịch bản mệt mỏi rồi."

Thẩm Lương Xuyên:... Con mắt nào của bà trông thấy tôi mệt mỏi?

"Tâm tình sao... Vẫn như thế, tôi không nhìn ra được tâm tình tiên sinh tốt hay không tốt."

Thẩm Lương Xuyên: Thím Lý, ánh mắt bà không dùng được rồi!

"A? Được, tôi đã biết."

Cúp điện thoại, Thẩm Lương Xuyên an vị thân thể, tiếp tục cầm kịch bản xem

Một lát sau, Lý quản gia thận trọng lại gần, bưng một ly trà cho anh: "Tiên sinh, nếu như mỗi một, ngài nghỉ ngơi đi."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tôi chỉ có buổi tối là rảnh

Thẩm Lương Xuyên: "Tôi không mệt, sẽ xem kịch bản một chút."

Lý quản gia do dự một chút, vẫn là không nhận được nhắc nhở: "Tiên sinh, ngài... cầm ngược kịch bản."

Thẩm Lương Xuyên:...

Thẩm Lương Xuyên dứt khoát ném kịch bản lên trên bàn trà, nhìn thời gian, cách thời gian gọi điện thoại đã qua một giờ, anh giả bộ như không có chuyện gì xảy ra hỏi: "Lúc nào thì Kiều tiểu thư tới?"

Lý quản gia ngậy ngậy cả người: "Kiều tiểu thư... Không nói muốn đi qua!"

Thẩm Lương Xuyên đứng lên, híp mắt lại: "Vậy lúc này cô ấy gọi điện thoại nói gì?"

Lý quản gia mở miệng: "Chỉ là hỏi mấy vấn đề, sau đó nói, 'Tôi đã biết'."

Thẩm Lương Xuyên im lặng, cho nên, rốt cuộc là cô đến, hay là không đến?

Anh nơi nói lòng cả vạt, bước lên lầu.

Tắm rửa xong, nằm ở trên giường, nghe động tĩnh bên ngoài, mãi cho đến trời tờ mờ sáng, từ đầu đến cuối cô cũng không có trở về.

Thẩm Lương Xuyên một đêm không ngủ, buổi sáng, không nhận được nghỉ hoặc, cô không phỏng vấn mình, viết bản thảo như thế nào?

Chính là đang nghỉ ngơi, Tổng Thành gửi một tin nhắn trên Wechat.

Anh mở ra, liền thấy tin tức mới của 8 Quái, là bút danh Kiều Luyến gửi lên, nội dung bên trong, viết anh không giờ khắc nào là không xem kịch bản, vô cùng kinh nghiệm, thuận tiện viết phim điện ảnh (kiểu hùng) sẽ rất hay, giảng thuật chuyện xưa của Tào Tháo, vai diễn của Thẩm Lương Xuyên, chính là Tào Tháo.

Thẩm Lương Xuyên:...

Kiều Luyến đem bản thảo phỏng vấn gửi lên, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Cô định cho mình nghỉ nửa ngày, chợt nhận được điện thoại của bác sĩ Lý: "Kiều tiểu thư, tiền lần trước cô gửi, sử dụng hết trong khoảng thời gian này, cô cần đóng thêm tiền rồi."

Kiều Luyến mở miệng: "Không có vấn đề, chờ tôi chuyển khoản cho ngài."

"Được."

Cúp điện thoại, cô cầm lấy thẻ ngân hàng Thẩm Lương Xuyên cho cô, sau đó đang định chuyển khoản, lại phát hiện... Thẻ của cô lại bị đóng băng rồi?

Kiều Luyến nhìn chăm chăm vào máy tính, nhìn nửa ngày, mới xác định, hai trăm vạn này thật sự bị đóng băng rồi!

Cô vội vàng cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Tổng Thành.

Tổng Thành trả lời: "Hả? Đóng băng rồi sao? Chuyện này không có khả năng lắm? Hoặc là, cô đi hỏi Thẩm ảnh đế một chút đi, đây là thẻ tư nhân của

anh ấy, tôi không hiểu."

Hỏi Thẩm ảnh đế sao?

Kiều Luyến còn muốn nói chuyện, Tống Thành lại gấp gấp cúp điện thoại.

Kiều Luyến:... Đã nói xong đâu?

Không có cách nào, Kiều Luyến cầm điện thoại di động, xoắn xuýt do dự một chút, đến cuối cùng vẫn gọi điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên.

Điện thoại vang lên mấy tiếng, lúc này mới được kết nối, đầu điện thoại vang lên tiếng nói đặc biệt của Thẩm Lương Xuyên: "Alo."

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Là tôi, cái kia..."

"Cô là ai?"

Kiều Luyến: "... Kiều Luyến."

"Có chuyện gì?"

"Thế anh cho tôi..."

"Tôi bận rộn nhiều việc, có chuyện gì buổi tối nói. Tút TUT TUT..."

Kiều Luyến:...

Cô cúi đầu, nhìn điện thoại di động của mình một chút, lúc này mới xác định, điện thoại di động bị dập máy rồi.

Rốt cuộc anh bận rộn đến thế nào? Thậm chí ngay cả nghe cô nói một câu cũng không có?!

Kiều Luyến cắn răng, vẫn buông điện thoại di động xuống.

Lần này, không quay về, là không được? Nhưng trở về, anh sẽ không làm khó chính mình chứ?

Muốn theo phôi sạch quan hệ với anh, khó như vậy sao?

Lần đầu tiên cô cảm giác, thời gian một ngày, đi qua quá nhanh, nhanh chóng tới lúc tan việc.

Không có biện pháp khác, Kiều Luyến chỉ có thể bất chấp, cuối cùng đón xe đi về biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Biệt thự đã lâu

Xe taxi dừng ở bên ngoài biệt thự, trong lòng Kiều Luyến có chút cảm khái.

Tiến vào phòng khách, phát hiện Thẩm Lương Xuyên còn chưa trở về, cô giống như một người khách, ngồi ở trên ghế sofa, lẳng lặng chờ anh.

Qua chừng nửa tiếng, cuối cùng nghe được tiếng của xe hơi, Kiều Luyến đứng vụt lên, hốt hoảng nhìn ra cửa.

Thẩm Lương Xuyên nhanh chân đi vào.

Hôm nay anh mặc một chiếc áo lông, hai cánh tay cắm đút trong túi quần, mặt không thay đổi, ánh mắt hờ hững, hoàn toàn lạnh lùng xa cách như trước đây.

Sau khi anh về, có lẽ là thấy cô, cho nên bước chân dừng lại một chút, lúc này mới tiếp tục nhìn về phía trước.

Kiều Luyến cắn môi, xoắn xuýt một chút, vẫn mở miệng: "Thẩm tiên sinh..."

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy anh trực tiếp lên lầu.

Kiều Luyếnngán người tại chỗ, nghĩ đến em trai trong bệnh viện, dậm chân, đi theo lên.

Cửa phòng ngủ chính không khóa, cô đi vào, phát hiện trong phòng ngủ không có người, sau đó lại nghe thấy trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy.

Tuy chỉ ở cùng Thẩm Lương Xuyên có bốn ngày, nhưng Kiều Luyến sớm phát hiện, người này có bệnh thích sạch sẽ, chuyện thứ nhất khi về nhà, là tắm rửa.

Nhưng bây giờ, cô ở đây chờ anh hay sao? Hay là ra ngoài chờ anh đi ra?

Xoắn xuyết một chút, cuối cùng Kiều Luyến ngồi lên trên ghế sofa trong phòng ngủ chính.

Bọn họ đều đã là quan hệ này, còn có gì kiêng kỵ?

Một lát sau, cuối cùng tiếng nước chảy dừng lại, Thẩm Lương Xuyên khoác khăn tắm, từ trong phòng tắm đi ra.

Anh cầm khăn lau tóc, khí thế mạnh mẽ, để Kiều Luyến có chút đứng ngồi không yên, cô dứt khoát đứng lên, mở miệng câu nệ: "Thẩm tiên sinh..."

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới giống như cuối cùng cũng chú ý tới sự tồn tại của cô, ngước mắt nhìn về phía cô.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Thẩm tiên sinh, thẻ ngài cho tôi, vì sao lại đóng băng?"

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày: "Đóng băng sao?"

Kiều Luyến gật đầu: "Đúng, có thể phiền ngài xem một chút chuyện gì xảy ra không, bởi vì hiện tại tôi rất cần số tiền kia."

"Ồ."

Khẽ ờ một tiếng, Thẩm Lương Xuyên tiếp tục lau tóc.

Kiều Luyến không nhịn được thúc giục: "Thẩm tiên sinh?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn qua: "Cô muốn tôi như vậy mà xem giúp cô sao?"

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến chỉ có thể chờ đợi anh lau tóc, sau đó theo sau lưng anh: "Thẩm tiên sinh?"

"Tôi mặc xong quần áo đã."

"... Được."

Mặc quần áo tử tế, lại nói: "Ăn cơm trước."

"... Được."

Trong phòng ăn, Kiều Luyến ngồi cùng với Thẩm Lương Xuyên, ăn cần gấp thức ăn mức canh cho anh.

Anh ăn cơm rất ưu nhã, cũng ăn rất chậm.

Chờ đến cuối cùng ăn xong, Kiều Luyến còn chưa lên tiếng, điện thoại di động của anh lại vang lên.

Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Tôi nhận điện thoại trước đã."

Thế là cầm điện thoại di động, đến thư phòng lầu hai.

Kiều Luyến ăn một bữa cơm nhạt như nước ốc, nóng vội đi dạo dưới lầu, nghĩ thầm anh nói chuyện điện thoại xong, sẽ đi xuống chứ?

Thế nhưng..

Một giờ qua đi, Thẩm Lương Xuyên vẫn không có xuống lầu.

Kiều Luyến không nhịn được vụng trộm lên lầu, đứng ở cửa thư phòng, thấy Thẩm Lương Xuyên cầm điện thoại di động, ngồi ở bàn đọc sách, đang mở miệng: "... Đúng, ừ, nói tiếp đi."

Kiều Luyến yên lặng rời đi, chờ khi cô xuống lầu, Thẩm Lương Xuyên mới giương mắt nhìn, buông điện thoại di động xuống.

Trên màn hình đen sì, căn bản không có biểu hiện cuộc gọi.

Rạng sáng, Thẩm Lương Xuyên từ thư phòng đi tới, tìm một vòng trong biệt thự, sau cùng mới thấy Kiều Luyến nằm ở trên ghế sofa trong phòng ngủ chính, ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Thẩm Lương Xuyên để cho người ta khó mà cự tuyệt

Thẩm Lương Xuyên chậm rãi đi đến trước mặt cô, nhìn cô từ trên xuống.

Cô hẳn là rất mệt mỏi, ngủ rất say, lông mày lại luôn nhíu lại, giống như trong lúc ngủ mơ cũng không giải được nan đề.

Tóc của cô đen nhánh, xõa lên trên ghế sofa, làm nổi bật khuôn mặt nhỏ trắng nõn của cô.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn hơi mở ra, tiếng hít thở đều đều, nhìn qua... Rất đáng yêu.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, dần dần nhu hòa xuống.

Thấy cô ôm lấy cánh tay, không tự chủ đi đến bên cạnh, cầm một cái chăn, sau khi đi tới đắp lên cho cô, liền thấy lông mày cô giãn ra.

Dáng vẻ xinh đẹp điềm tĩnh này, để anh không nhịn được đưa tay sờ về phía mặt của cô.

Anh đột nhiên có một ý nghĩ, nếu như thời gian có thể dừng lại, thì vĩnh viễn dừng ở thời khắc này, tốt biết bao?

Hoặc là nói, nếu như dừng lại tám năm trước, tốt biết bao nhiêu?

Kiều Luyến mơ mơ màng màng mở mắt, trong phòng mờ mờ, để cho cô phản ứng thật lâu, mới hiểu được đây là nơi nào, buồn ngủ lập tức biến mất, cô đứng vội dậy, chần lóng trên người trượt xuống, cô ngẩn ngơ.

Cái này, là ai đắp lên cho cô?

Cô quay đầu nhìn xung quanh, phát hiện trên ban công truyền đến chút ánh sáng.

Chậm rãi đi qua, thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi tỏ trên ghế ngoài ban công.

Thần sắc anh lạnh lùng, trước mặt bày ly rượu đỏ.

Có khoảnh khắc này, cô có một loại ảo giác, giống như Thẩm ảnh đế, nhìn rất tịch mịch.

Nghe được tiếng của cô, anh chậm chậm quay đầu lại, ánh mắt đậm đặc nhìn về phía cô.

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Thẩm tiên sinh, anh gọi điện thoại xong chưa? Vậy bây giờ, có thể tra một chút vì sao thẻ anh đóng băng không?"

Thẩm Lương Xuyên đứng lên, thân hình cao lớn, chèn ép người ta không dám nhìn thẳng vào anh.

Sau đó nghe thấy anh mở miệng: "Kiều tiểu thư, để tôi nhắc nhở một chút, thời gian này, cô cảm thấy ngân hàng còn có người làm việc sao?"

Nương theo tiếng nói chuyện của anh, mọi mùi rượu còn thơm ngát đập vào mặt.

Kiều Luyến không nhịn được nhìn về lên mặt bàn, mấy cái bình rượu vang đỏ để loạn trên đó, xem ra, đêm nay anh uống rất nhiều?

Ý nghĩ này vừa ra, liền thấy anh mở bước chân, nhưng vấp phải cái ghế, dưới chân lão đảo một bước.

Kiều Luyến nhấc tay lên, vô ý thức muốn đi đỡ anh!

Thế nhưng thân thể của anh cao lớn, thân thể Kiều Luyến nhỏ bé, căn bản là không thể đỡ được anh, dẫn đến hai người cứ ngã chổng xuống mặt đất!

Mặt đất trên ban công, có đặt tấm thảm ba tư thật dày.

Kiều Luyến trực tiếp nằm ở trên thảm, tiếp theo, thân thể nặng nề của Thẩm Lương Xuyên, liền ép lên trên người cô.

Hơi thở quen thuộc, xen lẫn rượu còn, để Kiều Luyến có chút choáng váng, tiếp đó thấy anh chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt dừng lại ở trên mặt cô, hai cánh tay anh chống hai bên cô.

Ánh trăng trong treo chiếu vào, vì cái này đêm, gia tăng mấy phần mộng lung.

Lúc này Kiều Luyến, chỉ cảm thấy hô hấp tăng thêm, tim đập rộn lên, sau đó thấy trong ánh mắt anh giống như hiện lên một chút mê ly.

Anh chậm rãi cúi đầu, bỗng nhiên hôn cô.

Kiều Luyến trừng to mắt, nhìn lấy gương mặt gần trong gang tấc, đầu óc trống rỗng.

Nhiệt độ trên môi mềm mại lạnh buốt, để cho cô cảm giác giống như hô hấp cũng không thông rồi.

Sau đó, cô cũng cảm giác được anh cạy mở môi của cô, cái lưỡi trơn nhẵn, dịu dàng thò vào.

Một nụ hôn, lưu luyến đau khổ, khó bỏ khó phân.

Thẩm Lương Xuyên say rượu, dịu dàng để cho cô khó mà cự tuyệt.

Thẳng đến, Kiều Luyến cảm giác trên thân mát lạnh, lúc này mới giật mình tỉnh lại xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Thứ trong sữa bò là cái gì? !

Cô muốn chống cự, nhưng căn là anh không cho cô thời cơ.

Hôn cô thật sâu, một cái tay thì nhanh chóng cởi đồ của cô, động tác kia lưu loát, để Kiều Luyến hoài nghi kỳ thật anh không có say...

Đây là lần đầu tiên Kiều Luyến cảm nhận được, nam - vui mừng - nữ - thích hài hòa tốt đẹp thế nào.

Cô cảm giác mình giống như một chiếc thuyền con, bị anh dẫn vào phía trong đại dương, một lần một lần đạt tới ngọt sóng, một lần lại một lần ngã xuống, thẳng đến sau cùng, đắm chìm trong cảm giác.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng thể lực Kiều Luyến chống đỡ hết nổi, ngủ thật say.

Sau khi cô ngủ mất, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới mở ra ánh mắt thư thái, không có vẻ say nhìn cô...

Ngày thứ hai, trời sáng choang, Kiều Luyến mới miễn cưỡng mở mắt của mình ra, sau đó phát hiện còn một mình cô nằm trên giường lớn.

Tối hôm qua điên cuồng, tràn vào trong đầu, để cho cô cảm thấy cả người đều muốn bốc cháy.

Cô ôm lấy chăn mềm, nghĩ đến thẻ ngân hàng, lúc này mới đề xuống giường ngừng, rời giường, mặc quần áo, sau đó mở cửa phòng ngủ chính đi ra ngoài.

Vừa ra cửa, thấy Thẩm Lương Xuyên từ trong thư phòng đi tới, hai người trực tiếp mặt đối mặt.

Mặt Kiều Luyến, lập tức đỏ lên.

Cảm giác trong không khí đều tràn ngập lúng túng.

Rõ ràng Bọn họ đang lãnh chiến, thế nhưng tối hôm qua lại...

Kiều Luyến không dám nhìn thẳng anh, ánh mắt đảo loạn bốn phía, đang định nói chuyện, nghe thấy tiếng Thẩm Lương Xuyên: "Thẻ kia đã có thể dùng rồi."

Kiều Luyến vội vàng gật đầu: "Cám ơn."

"Không cần." Thẩm Lương Xuyên đi xuống lầu, vừa đi vừa mở miệng: "Chuyển về ở đi."

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, đẩy lòng phun lên sự chua xót.

Anh nhìn qua vẫn mang biểu cảm lạnh nhạt, câu nói này giống như chỉ là thuận miệng nói ra.

Là bởi vì buổi tối hôm qua...

Cô cúi đầu, suy nghĩ, mở miệng nói: "Hay là thôi đi, tôi..."

Lời còn chưa nói hết, đã nghe được tiếng của anh: "Kiều tiểu thư, bây giờ có lẽ trong bụng cô đã có con của tôi, cô ở bên ngoài, ngộ nhỡ xảy ra chuyện thì làm sao bây giờ? Chuyển về, để quản gia làm chút đồ ăn dinh dưỡng cho cô, như vậy về sau đứa bé mới tốt."

Cho nên, kỳ thật anh để cho mình chuyển về, chỉ là bởi vì đứa con?

Kiều Luyến ngẩn ngơ.

"Bên trên hộp đồng không có viết nhất định phải để cô từ chức, nhưng viết cô nhất định phải ở trong nhà, tôi nghĩ, cô chắc cũng không muốn bội ước?"

Cường bách, để cho cô không có lựa chọn quyền lợi, chỉ có thể nhẹ nhàng gật đầu: "Được."

Thẩm Lương Xuyên đạt được câu nói này, khẽ gật đầu, nhanh chóng xuống lầu, không có ăn sáng, đã đi ra ngoài.

Kiều Luyến ngồi ở trong phòng bếp, có chút ngơ ngác.

Một lát sau, cô cười khổ một cái, đứng lên đi đến nhà bếp, định lấy cho mình một cốc sữa.

Thế nhưng vừa mới vào bếp, thấy có người giúp việc cho thứ gì đó vào sữa.

Nghĩ đến mùi sữa lạ, Kiều Luyến hiếu kỳ hỏi một câu: "Trong sữa cho thêm cái gì vậy?"

Cô chỉ là thuận miệng hỏi một chút, thật không nghĩ đến vừa nói, khiến người giúp việc giật nảy mình, thân thể run lên một cái, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, nói chuyện lắp ba lắp bắp: "Kiều, Kiều tiểu thư?"

Đây rõ ràng là đáng về có quý, để Kiều Luyến neho mắt lại.

Cô tiến lên một bước, thấy người giúp việc bị dọa bỏ thứ trong tay ra sau.

Nhất thời Kiều Luyến sắc bén mở miệng: "Đây là cái gì? Lấy ra!"

Kiều Luyến nhanh tay, trong lúc nói chuyện, đoạt lấy đồ!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Gặp chuyện bất bình gào thét một tiếng

Đó là một cái bình nhỏ chứa thuốc màu đen, sau khi mở ra, phát ra mùi thuốc gay mũi, chính là mùi lạ trong sữa.

Cô cau mày: "Đây là thuốc gì?"

Người giúp việc có chút bối rối, không biết nên nói cái gì, ngược lại ở cửa truyền đến của Lý quản gia: "Chuyện gì xảy ra?"

Kiều Luyến quay đầu, thấy Lý quản gia đi tới, vẻ mặt nghiêm túc, ăn nói có ý, Kiều Luyến cầm viên thuốc hỏi bà: "Bên trong sữa mỗi ngày tôi uống đều tăng thêm thuốc? Đây là thuốc gì?"

Lý quản gia nhìn thoáng qua, liền mở miệng: "Đây là thuốc trợ thai, đặc biệt kêu bác sĩ trung y kê đơn."

Bà nói đến đây, đưa bình thuốc cho Kiều Luyến: "Nếu như cô không thích cho vào sữa, vậy sau này, mỗi ngày cô tự ăn một viên đi."

Sau đó nhử mày nhìn về phía nữ giúp việc, lạnh lùng lên: "Cô hoảng loạn như vậy, là bởi vì uống vụng sữa sao?"

Nữ giúp việc lập tức cúi đầu: "Thím Lý, về sau tôi sẽ không dám nữa."

Kiều Luyến nhìn sang, quả nhiên thấy khóe miệng nữ giúp việc có đọng sữa, hại cô tưởng rằng viên thuốc này là thuốc độc gì!

Trả lọ thuốc lại cho Lý quản gia: "Về sau mấy người nhắc tôi là được, tôi rất bận rộn, không nhớ kỹ được."

Nói xong câu đó, đi qua, cầm cốc sữa lên uống một hớp, lúc này mới đi ra ngoài, đi làm

Nơi này là khu biệt thự rất lớn, trong mấy cây số xung quanh, không có xe buýt và tàu điện ngầm, cho nên Kiều Luyến đều gọi sẽ đưa đi đưa về.

Thế nhưng ngày hôm qua thẻ ngân hàng bị đóng băng, khiến cô hoảng sợ đổ thân mồ hôi, hôm nay quyết định vẫn nên đi trạm xe buýt.

Có thể tiết kiệm bao nhiêu tiền, thì được bao nhiêu!

Từ biệt thự đến trạm xe buýt, cần phải xuyên qua một công viên.

Kiều Luyến đi tới, chợt nghe phía trước truyền đến tiếng náo nhiệt.

Ký giả nhảy cảm, để cho cô ngẩng đầu, nhìn sang.

Trong công viên có một cái đình nhỏ, một nhóm người già hơn sáu mươi tuổi, ngồi trong đình, hôm nay đám người này không có nói chuyện phiếm, ngược lại tụ tập sau lưng một người.

Đó là một người phụ nữ, ăn mặc vô cùng xinh đẹp, tướng mạo thanh nhã cao quý, có thể nhìn ra rất lớn tuổi, nhưng bởi vì được nuôi dưỡng tốt, cho nên nhìn so với những người xung quanh thì trẻ tuổi hơn.

Trong tay bà cầm máy tính bảng, hẳn là chơi game.

Mà đám người đứng ở sau lưng hoặc bên cạnh bà, thỉnh thoảng phát ra tiếng than sợ hãi.

Lúc Kiều Luyến đi qua, nghe được tiếng trò chơi, là "Thần miếu đảo vong" kinh điển, cô cười lắc đầu.

Đúng lúc này, trong trò chơi phát ra tiếng kêu thảm, cả đám người đều phát ra tiếng thờ dài.

Người phụ nữ thu hồi máy tính, cảm thán một tiếng: "Hôm nay là lần tôi chạy xa nhất rồi! Chẳng qua trò chơi này về sau, tốc độ quá nhanh, tôi không được, nhưng con tai tôi có thể chơi thông qua!"

Nói xong lời cuối cùng, trên mặt lộ ra thần sắc kiêu ngạo.

Những vừa nói, trong đám người có một người đàn ông tuổi trẻ mở miệng, lời nói đều là châm chọc: "Cất, vậy để cho con bà chơi một ván đi!"

Tiếng nói vừa ra, mọi người đồng loạt quay đầu.

Người phụ nữ ưu nhã cũng nhíu mày, quay đầu nhìn sang: "Con trai tôi ghét bỏ trò chơi này quá đơn giản, không chịu chơi, lần trước chơi thông qua, vẫn là bị tôi ép."

"Trò chơi này là phiên bản mới, căn bản không có khả năng có người có thể chơi đến qua, nói mạnh miệng, cũng không sợ đau đầu lười! Tôi thấy bà đừng ở đây khoác lác!"

Lời nói vô sỉ, để Kiều Luyến dừng bước, nhìn sang.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Mẹ của con về rồi!

Người đàn ông nói chuyện tầm hơn hai mươi tuổi, bộ dạng bi ối tự đại.

Người phụ nữ kia đứng lên: "Sao cậu có thể nói vậy?"

"Tôi cứ nói như vậy, làm sao? Phạm pháp sao?"

Người phụ nữ cười lạnh: "Không phạm pháp, được rồi, tôi không có so đo với người không kiến thức!"

"Tôi nhỏ! Bà nói người nào không kiến thức đầâu? Hà!" Người đàn ông trẻ tuổi vén tay áo lên, tròng mắt, dáng vẻ lưu manh tiến lên, bộ dáng nhìn qua rất đáng sợ.

Kiều Luyến nhìn không được.

Cô chạy lên chắn ngang trước mặt người phụ nữ và người đàn ông trẻ tuổi: "Làm sao? Nói không thì muốn động thủ à?"

Người đàn ông cũng sờ, "Cô lại là ai vậy!"

Kiều Luyến cười lạnh: "Tôi là ai không sao, tôi cũng không phải đến động thủ với anh, tôi sẽ chứng minh cho anh, trò chơi này thông quan không khó!"

Nói đến đây, cô quay đầu nhìn về phía người phụ nữ trung niên: "Dì, cho con dùng máy một chút!"

Hai người vừa đối mắt, người phụ nữ trung niên lập tức đọc hiểu ý nghĩ của cô, trực tiếp mở trò chơi ra, đưa cho Kiều Luyến.

Kiều Luyến hoạt động ngón tay một chút, sau đó cầm lấy máy, bắt đầu chơi.

Người chung quanh đều tụ tập tới, vây quanh bốn phía cô.

Kiều Luyến đã lâu không có chơi game, cho nên chỉ là chạy vài phút đồng hồ, thì mới có chút nghiệm.

Nét mặt của cô dần với vật thần thánh gì đó.

Cô chơi game có kỹ xảo có tốc độ, tất cả kim tệ và đạo cụ đi qua đều ăn.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, nhưng cô vẫn vững vàng.

Mấy người già xung quanh phát ra tiếng tán thưởng, mà người đàn ông trẻ tuổi kiếm chuyện, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Nửa giờ trôi qua, tốc độ đã nhanh đến mắt đều muốn rời ra, thế nhưng Kiều Luyến, vẫn chạy vững vàng, tâm mọi người đều nhấc lên, mỗi một lần rẽ ngoặt hoặc nhảy, đều khiến người ta cảm thấy kinh tâm động phách, thao tác của Kiều Luyến, càng ngày càng thuần thực, thẳng đến sau cùng, cô chơi thông qua rồi!

Cả công viên hoàn toàn yên tĩnh, một lát sau, người phụ nữ trung niên hét to một tiếng: "Tốt!"

Sau đó dùng sức vỗ tay.

Kiều Luyến cúi đầu, nhìn tay của mình phát run, dùng sức nắm nắm, cô khẽ cười trào phúng, sau đó như không có chuyện gì xảy ra, đưa tay cắm vào trong túi, ngẩng đầu tiêu sái nhìn về phía người đàn ông trẻ tuổi: "Đừng có mà mình chơi không lại, thì nói người khác cũng chơi không lại! Đây là trò chơi đơn giản nhất, lời của dì rất đúng, không kiến thức, thật đáng sợ."

Cô càng ác miệng hơn, khiến người đàn ông trẻ tuổi tức xanh cả mặt, đưa tay ra chỉ vào cô, sau cùng quay người rời đi.

Lúc này Kiều Luyến mới thờ phào nhẹ nhõm, nhìn đồng hồ, phát hiện vậy mà cô đã chơi hơn một giờ!

Đi làm cũng trễ rồi!

Kiều Luyến quay đầu muốn chạy, cánh tay lại bị người níu lại, cô quay đầu, thấy người phụ nữ trung niên nở miệng dò hỏi: "Ai u, cô giá trẻ, cô tên gì? Năm nay bao nhiêu tuổi? Có bạn trai chưa?"

Kiều Luyến cười ha: "Dì à, cái kia, bây giờ tôi phải đi làm, bận rộn chết! Có cơ hội, chúng ta gặp lại trò chuyện tiếp nhé!"

Nói xong, liền vát chân lên cổ mà chạy!

Chờ đến khi Kiều Luyến chạy ra khỏi công viên, người phụ nữ trung niên còn đuổi cổ ra nhìn, vì sao con của người khác lại biết điều như vậy!

Bà cầm điện thoại di động lên, gọi một cú điện thoại, đổi điện nghe, bà liền lạnh lùng mở miệng nói: "Thẩm Lương Xuyên, mẹ của con đã trở về! Còn không mau tới đón!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Con không thích cô gái kia

Nửa giờ sau, một chiếc xe màu đen dừng lại ở cửa công viên.

Tổng Thành xuống xe, cung kính nghênh đón lão phật gia lên xe.

Lão phật gia vừa lên xe, liền lập tức vươn tay, kéo kính đen của Thẩm Lương Xuyên xuống: "Ồ trước mặt ta, con còn mang kính đen làm gì? Cho dù con có hóa thành bụi, ta cũng biết con!"

Thẩm Lương Xuyên:...

Tổng Thành ghen cười, ngồi ở chỗ cạnh tài xế, nội tâm cảm thán, a, cuối cùng lão phật gia trở lại, Thẩm ảnh để có người trị rồi!

Thẩm Lương Xuyên bắt đầu đi ngồi đó, nhìn người phụ nữ trước mặt: "Mẹ, mẹ trở về lúc nào? Tại sao không trở về nhà?"

Không sai, cái người phụ nữ xinh đẹp này, chính là mẹ của Thẩm Lương Xuyên, Hạ Diệp Hoa.

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, hừ lạnh một tiếng: "Về nhà? Ta cũng không muốn trở về! Hôm nay con cũng thật có bản lĩnh! Trước kia ta thúc giục con kết hôn sinh con, con nhớ kỹ cô gái tám năm trước, nếu con tìm được cô ta, ta cũng nhận, nhưng hiện tại, ta ra khỏi nước du lịch nửa tháng, con đã tìm người khác cưới rồi là sao?"

Thẩm Lương Xuyên nghe được ba chữ tám năm trước, thần sắc lạnh lẽo, lạnh nhạt trả lời: "Thỏa mãn ý muốn bé cháu của mẹ."

"Ta muốn có cháu, nhưng con cũng không thể để cô gái nào cũng dẫn về như vậy? Một cô gái vì tiền, có thể bán con mình, con dẫu như vậy, ta kiên quyết không muốn!"

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, mâu quang sâu thẳm: "Đợi cô ấy sinh con xong, con sẽ ly hôn với cô ấy."

Hạ Diệp Hoa ôm lấy cánh tay, lạnh lùng nhìn đi nơi khác: "Dù sao trong cái nhà này, có cô ta thì không có ta! Trước khi cô ta rời đi, ta sẽ không đi trở về, Tiểu Tông, đi về biệt thự số 18!"

Năm đó Thẩm Lương Xuyên mua biệt thự ở nơi này, mua liền hai căn, bây giờ bọn họ ở khu số 8.

Nghe được lời Hạ Diệp Hoa, Thẩm Lương Xuyên nhíu mày: "Mẹ, bên kia cũng không dọn dẹp, mẹ..."

"Mẹ cái gì mà mẹ? Bây giờ con đi về đuổi cái người hừ vinh đó đi! Nếu không, ta sợ ngày ngày ta sẽ đánh nhau với cô ta! Nếu con quả thật buông xuống cô gái tám năm trước, muốn tìm người lập gia đình, tại sao không tìm Nguyên Hỉ? Nguyên Hỉ thật tốt..."

"Mẹ, con chỉ coi cô ấy là em gái."

"Vậy thì tìm người khác, trên thế giới này có nhiều cô gái tốt mà! Mẹ nói với con, vừa rồi ở trong công viên mẹ đụng một cô gái tốt, bộ dạng cũng coi xinh xắn, hơn nữa thấy việc nghĩa hăng hái lắm, mẩu chốt là trò chơi rất giỏi, mẹ gặp mặt một lần, đã thích! Con ly hôn với cô gái trong nhà đi, mẹ tìm cô ấy cho con!"

Thẩm Lương Xuyên không nói lời nào, Tổng Thành đã mở miệng: "Bác gái, thật sự tốt như vậy sao? Tên gì? Con còn đang rất cần, bác giới thiệu cho con đi!"

Hạ Diệp Hoa lập tức ngây ngẩn cả người: "Haizz, thật đúng là không biết tên gì, chẳng qua, dù sao mẹ thích cô gái này rồi!"

Cuối cùng xe dừng ở khu 18, Hạ Diệp Hoa xuống xe, giận dữ tiến vào biệt thự.

Thẩm Lương Xuyên gọi điện thoại cho Lý quản gia: "Thím Lý, bà mang mấy người đến bên số 18 đi."

Cúp điện thoại, ngẩng đầu chống lại ánh mắt nghi hoặc của Tổng Thành: "Anh Thẩm, hôm nay tôi mới phát hiện, anh đối với Kiều tiểu thư là chân ái!"

Tổng Thành chỉ chỉ biệt thự: "Vì Kiều tiểu thư, thật sự bỏ lão phật gia ở nơi này!"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng quét qua, Tổng Thành lập tức ngậm miệng.

Anh khẽ nhìn ra ngoài cửa sổ.

Có thể bởi vì cô mà vứt bỏ lão phật gia sao?

Chủ yếu là sợ Hạ Diệp Hoa nhìn thấy cô sẽ tức giận.

Chính là như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Tiểu Kiều, ta rất thích con

Thời gian một ngày trôi qua rất nhanh, lại đến giờ tan sở.

Kiều Luyến lẳng nhăng ở trong công ty, không muốn trở về nhà.

Nghĩ đến tình huống lúng túng hôm qua với Thẩm Lương Xuyên, không nhịn được thở dài một tiếng.

Kỳ thật, sợ cái gì?

Hiện tại là kỳ an toàn của cô, lấy loại chán ghét của Thẩm Lương Xuyên đối với mình, lúc tỉnh táo, khẳng định là cũng sẽ không đụng cô một chút.

Kiều Luyến thu dọn đồ đạc tan tầm, ngồi xe buýt về nhà.

Sau khi xuống xe, chậm rãi vào nhà, đã hơn bảy giờ, người trong công viên cũng ít dần.

Cô nhàm chán đá cục đá dưới chân, chợt nghe sau lưng có tiếng gọi: "Ai, cô gái trẻ!"

Kiều Luyến nghi hoặc, quay đầu, liền thấy một người phụ nữ cao quý hưng phấn đi tới.

Cô nhanh chóng nhớ ra, đây là người đã chơi game ở công viên sáng hôm nay.

Lập tức dừng bước, khách khí hô một tiếng: "Chào đi."

"Ai ư, chào cô! Cuối cùng cô cũng về, ta đã chờ cô ở đây ba giờ rồi!"

Kiều Luyến nghi hoặc: "Đi chờ con làm gì?"

Hạ Diệp Hoa cười: "Chờ cô chơi game với ta! Hôm nay thấy cô chơi game rất giỏi, cô dạy ta đi~ "

Kiều Luyến:...

Hạ Diệp Hoa thấy bộ dạng cô kinh ngạc, sợ mình quá nhiệt tình, dọa người ta hoảng sợ chạy, thế là cảm thán một tiếng: "Ai ui, kỳ thật ta thấy nhàm chán, có phải cô rất bận hay không? Bận thì thôi..."

Kiều Luyến vốn không muốn về nhà! Thế là gấp vàng mở miệng: "Không vội, vậy chúng ta ngồi bên kia đi."

"Được."

Hai người ngồi trên hành lang, Hạ Diệp Hoa lấy máy tính bảng ra: "Nhanh, cô không biết, hôm nay nhìn cô chơi game, tôi lại cảm thấy một loại hương thụ!"

Kiều Luyến mở miệng cười: "Dì, kỳ thật chơi game đều có kỹ xảo. Con nói cho dì biết, mặc dù trò chơi này là khảo nghiệm phản ứng và tốc độ, thế nhưng..."

Nói kỹ xảo chơi một lần, Hạ Diệp Hoa chơi càng tốt hơn, bà hưng phấn mở miệng: "Ai, vẫn là con gái tốt! Con trai ta chơi game vô cùng giỏi, nhưng lại không kiên nhẫn chơi với ta, còn ghét bỏ ta ngốc."

Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Con trai sẽ không bao giờ chê mẹ, sao anh ta có thể ngại mẹ mình ngốc? Mà con thấy dì không ngốc chút nào! Dì nhìn, con chỉ nói một lần, dì đã tiến bộ nhiều như vậy!"

Hạ Diệp Hoa hưng phấn: "Cô gái trẻ, cô nói chuyện thật sự là quá êm tai rồi! Ta rất thích cô! Cô tên là gì?"

"Con họ Kiều."

"Vậy ta gọi cô là tiểu Kiều!" Hạ Diệp Hoa thân thiết nắm lấy tay cô: "Tiểu Kiều, lần đầu thấy cô, ta đã cảm thấy giống như đời trước đã được gặp cô, thật sự là thân thiết!"

Kiều Luyến:...

Hốc mắt Hạ Diệp Hoa đỏ lên: "Cô không biết, dì Hạ đây số rất khổ! Con trai thì không bao giờ nghe lời, thừa dịp ta qua Châu Âu du lịch, ở nhà làm lễ kết hôn, lúc trước ta chỉ nói nó vài câu, lần này tốt, sợ nặng đầu ừm khuất, trực tiếp đuổi ta ra khỏi cửa, để cho ta ở một mình!"

Kiều Luyến nhún mày: "Con trai như vậy cũng quá đáng rồi!"

Hạ Diệp Hoa gật đầu: "Cũng không hẳn vậy, bình thường mỗi ngày đều vạch vẽ mặt thối với ta, có đôi khi ta thật muốn nhét nó về lại!"

Kiều Luyến càng nghe càng tức giận, cô hi vọng có thể hiểu thuận ba mẹ của mình nhiều, đáng tiếc, không có cơ hội này.

Cho nên cô không nhìn nổi con cái không hiểu thuận, một tay nín Hạ Diệp Hoa: "Dì à, nhà anh ta ở chỗ nào? Bây giờ con mang dì tới, đòi công đạo! Con

là ký giả, khẳng định anh ta sợ con!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Không có gì, mấy người tiếp tục ăn

Kiều Luyến tức giận bất bình, cổ tay lại bị Hạ Diệp Hoa níu lại.

Hạ Diệp Hoa thở dài: "Được rồi, làm cha mẹ, cũng không hi vọng con mình bị sao đúng không? Ta ấy, kỳ thật cũng chỉ tịch mịch, có con nói chuyện với ta là được. Cô gái trẻ, con có ngại làm bạn với người nhiều tuổi như ta không?"

Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Đương nhiên không ngại! Rất hân hạnh được biết người bạn này, dì Hạ!"

Hạ Diệp Hoa cười: "Ta mỗi sáng mỗi tối đều ở chỗ này, con có rảnh thì chơi game với ta, không rảnh thì cũng không sao, ta sẽ không tạo thành gánh nặng cho con!"

Kiều Luyến cười, cùng Hạ Diệp Hoa chơi một ván game.

Hai người phụ nữ, chơi có chút điên cuồng, đến chín giờ tối, mới lưu luyến không rời tạm biệt.

Lúc Hạ Diệp Hoa trở lại biệt thự, Lý quản gia tiến đến: "Ngài đã đi đâu vậy?"

Hạ Diệp Hoa cười rất vui vẻ: "Hôm nay tôi kết giao được một người bạn trẻ, thật sự là rất vui! Ai, nếu như Thẩm Lương Xuyên không có cưới người phụ nữ kia, nhất định tôi phải tích cực tác hợp bọn họ!"

Lý quản gia cười: "Tôi vừa gọi điện thoại cho bên số 8, nói là tiên sinh và phu nhân đều chưa về nhà, ngài không muốn đi qua nhìn một chút sao?"

Hạ Diệp Hoa hừ lạnh một tiếng: "Không đi! Gọi điện thoại cho Cho Thẩm Lương Xuyên, kêu nói tới ăn cơm với tôi! Có nàng dâu là quên luôn mẹ! Nếu nó thật sự không có lương tâm, người bạn trẻ của tôi sẽ đánh đến tận cửa, hừ!"

Kiều Luyến về đến nhà, phát hiện Thẩm Lương Xuyên còn chưa có trở lại, trong nhà giống như là thiếu đi mấy người, biệt thự to lớn, lộ sự trống rỗng.

Cô nghi ngờ nhìn xung quanh một lần, nghe được phòng bếp truyền đến tiếng nói chuyện.

Đi về phía trước hai bước, đứng ở cửa phòng bếp, liền thấy bốn người giúp việc ngồi ở đằng kia, đang dùng cơm.

"Nhanh ăn đi, đợi lát nữa cô ấy trở về!" Trong đó có một người giúp việc mở miệng nói.

"Chị Trương, như này... Có phải không tốt lắm không? Dù sao Kiều tiểu thư cũng coi như là vợ của Thẩm tiên sinh, chúng ta..."

Lúc này Kiều Luyến mới ý thức được, mấy người giúp việc đang nói chuyện về cô, quay người dự định lên lầu, dù sao đụng mặt cũng thấy xấu hổ.

Thế nhưng vừa mới quay người, nghe thấy sau lưng truyền đến lời nói.

"Tôi nhỏ vào!" Người giúp việc tên Trương Hồng nở nụ cười khinh: "Cô thấy phu nhân như vậy chưa? Đêm kết hôn Thẩm tiên sinh rời đi, về sau hai người chung đụng cũng không tốt, không phải một thời gian trước cô ta còn rời đi sao? Tôi thấy, khẳng định là Thẩm tiên sinh đuổi đi, qua lâu như vậy, lại không cần mặt mũi mà trở về. Đừng nói Thẩm tiên sinh, cô không thấy phu nhân trở về, bởi vì không thích cô ta, tức giận đến không vào nhà sao?"

Phu nhân? Không vào nhà?

"Đúng vậy, mấy người Lý quản gia đòi qua chiếu cố phu nhân, nhà lớn như vậy, chỉ còn mấy người chúng ta quét dọn. Chẳng qua chị Trương, mặc dù nói Thẩm tiên sinh không trở về ăn cơm, thế nhưng chúng ta không để lại chút gì cho cô ấy, có được không?"

"Có cái gì không tốt? Ăn đi!"

Kiều Luyến nắm chặt nắm đấm.

Từ trước đến nay ăn cô chỉ ăn mềm chứ không ăn cứng, lúc đầu dự định quay người lên lầu, nhưng sau khi nghe được những lời này, cô khẽ cười, đây chính là nô lân chủ sao?

Cô khẽ cười một tiếng, đứng ở đó, bỗng nhiên mở miệng: "Mấy người ăn rất ngon nhì!"

Một câu, để bốn người trong phòng giật nảy mình, từng người đứng lên, không thể tin nhìn cô.

Kiều Luyến tiếp tục cười, "Không sao, mấy người tiếp tục ăn, đừng quan tâm tới tôi~ "

Lời này rơi xuống, bên ngoài truyền đến tiếng xe, chỉ chốc lát sau, Thẩm Lương Xuyên tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Không có ăn cơm tối sao?

Thẩm Lương Xuyên lãnh đạm đi tới, nhìn thấy Kiều Luyến đứng ở cửa phòng bếp, bước chân không có dừng lại, trực tiếp lên lầu.

Kiều Luyến quay đầu, liền thấy nữ người làm Trương Hồng kêu mọi người nhanh chóng vét đồ ăn vào trong bát, hai ba lần đã ăn sạch đồ ăn, một chút cũng không để lại cho cô.

Mấy người đó nhanh chóng rửa mặt xong bát đĩa, đi ra ngoài, Trương Hồng khiêu khích nhìn Kiều Luyến một chút, hạ giọng mở miệng nói: "Ngại quá, đồ ăn đều đã ăn hết, chắc hẳn cô về nhà muộn như vậy, khẳng định đã ăn rồi, Kiều tiểu thư nhì?"

Cô ta nhấn mạnh ba chữ Kiều tiểu thư, trong lời nói mang theo châm chọc.

Kiều Luyến nhìn cô ta, dè xuống oán khí.

Thẩm Lương Xuyên ở nhà, nếu như cô gây ra sóng lớn, khẳng định anh sẽ càng ghét cô hơn, cho nên vẫn là ngoan ngoãn tự nghĩ biện pháp đi.

Nhìn thấy Trương Hồng đi ra ngoài, lúc này cô mới tiến vào nhà bếp, muốn tìm chút bánh mì, thật không nghĩ đến mở tủ lạnh ra, bên trong không có thực phẩm chín.

Kiều Luyến nhíu mày.

Nếu như nấu cơm, động tĩnh quá lớn, Thẩm Lương Xuyên sẽ phát giác.

Được rồi, không ăn một bữa, coi như giảm cân!

Cô lên lầu, lại không biết nên đi đâu.

Phải tới phòng ngủ chính sao? Hay là phòng khách?

Vốn đang suy tư, cửa phòng bị mở ra, Thẩm Lương Xuyên tắm rửa, đổi áo ngủ. Hai người đối diện, Kiều Luyến lập tức lui lại hai bước, quay người muốn tới phòng khách.

Nhưng vừa đi hai bước, lại nghe thấy tiếng nói lạnh lùng của Thẩm Lương Xuyên: "Kiều tiểu thư, cửa phòng ở chỗ này."

Kiều Luyến dừng lại, quay đầu, bỗng nhiên tỉnh ngộ: "À."

Sau đó thân thể cứng ngắc tiến vào phòng ngủ chính.

Trong phòng có Thẩm Lương Xuyên, cô luôn cảm thấy làm gì cũng không được tự nhiên, cầm áo ngủ đi tắm, sau đó liền nằm trên giường.

Bởi vì đưa lưng về phía Thẩm Lương Xuyên, không biết anh đang làm gì, Kiều Luyến suy nghĩ một chút, cầm lấy điện thoại của mình, mở camera ra, từ từ giờ lên.

Điện thoại di động của cô bị Thẩm Lương Xuyên đập vỡ, cho nên lấy cái điện thoại đã từng dùng qua.

Vốn đã quen camera HD, lúc này đột nhiên đổi về lúc đầu, còn không thích ứng lắm.

Cảm thấy hình ảnh thô ráp, người ở bên trong có chút mờ hồ.

Sau đó, cô thấy Thẩm Lương Xuyên đứng ở cạnh giường, điện thoại di động hướng lên trên, trực tiếp đối diện ánh mắt của Thẩm Lương Xuyên!

Kiều Luyến bị dọa buột tay, điện thoại di động trực tiếp rơi cộp một cái lên mặt cô!

"A!"

Kêu thăm một tiếng, cô vội ngồi dậy, sau đó thấy mũi chảy máu!

Đưa tay che mũi, cô ngửa đầu, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên đi tới, vội vàng chạy vội vào phòng vệ sinh, sau đó mở miệng: "Mau nhìn xem điện thoại di động của tôi có sao không!"

Đây chính là điện thoại duy nhất của cô, thân là ký giả, nếu như không có điện thoại di động, quả thực là quá khổ cực!

Thẩm Lương Xuyên:...!

Kiều Luyến lau sạch mũi của mình, cuối cùng cầm máu, đứng trong phòng vệ sinh, thật sự là ngại chết mất.

Nếu như biết Thẩm Lương Xuyên đứng ở cạnh giường, nhất định cô sẽ không nhìn trộm chuyện của anh.

Kiều Luyến cúi đầu, che mặt, do dự bối rối đi ra khỏi phòng vệ sinh, nhanh chóng lên giường, đắp chăn cho mình.

Trong phòng mở ra đèn ngủ, ánh sáng rất tối.

Bên cạnh là thân thể như lửa nóng của Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến đột nhiên cảm giác được, đây là lần đầu tiên, bọn họ ở trong trạng thái tỉnh táo, nằm cùng một giường.

Cô trở mình, trong đêm yên tĩnh, bụng chợt kêu lên ục ục.

Cô vội vàng che bụng, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên hỏi: "Không có ăn cơm tối sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Bát mì tám năm trước đến muộn

Tiếng Thẩm Lương Xuyên, ở trong đêm tối lộ ra vô cùng từ tính.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, không dám nhúc nhích, suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "À, tôi giảm béo."

Coi như nói cho anh biết, người giúp việc cố ý không cho cô ăn cơm, đoán chừng gia hỏa này cũng sẽ không quản, vả lại, đối phó với người giúp việc, mình cô là được.

Chỉ là...

"Ục ục "

Kiều Luyến thật hận không thể che lỗ tai Thẩm Lương Xuyên, bụng kêu thành như vậy, quả thực là quá mất mặt!

Cô xoay người, nằm sấp ở trên giường để ngăn chặn bụng, lúc này bụng mới an tĩnh lại.

Thế nhưng, thật đói!

Tay Kiều Luyến đè chặt bụng có chút nóng rực.

Thân là ký giả, thường xuyên vì lấy tin tức mà uống ăn không có quy luật, cho nên cô hơn nửa năm như vậy, đã dính phải bệnh đau dạ dày.

Hiện tại đói thành như vậy, dạ dày có đau một chút.

Thế nhưng cô đứng dậy tìm đồ ăn, Thẩm Lương Xuyên sẽ không cảm thấy cô phiền chứ?

Kiều Luyến còn đang do dự, bỗng nhiên cảm giác người đàn ông bên cạnh khẽ động.

Cô quay đầu nhìn sang, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đứng dậy, anh mặc đồ ngủ, đứng ở đằng kia, thần sắc càng thêm trong trẻo lạnh lùng hơn cả bóng đêm: "Cô đi làm cái gì ăn đi."

Kiều Luyến vội vàng khoát tay: "Tôi, tôi không đói bụng..."

Cô khẽ động, bụng lại kêu "Ừ ừ" hai tiếng.

Kiều Luyến...

Thẩm Lương Xuyên khẽ lờm cô một chút: "Tôi ăn."

Kiều Luyến reo hò xuống lầu, trong lúc nhảy khỏi giường, đều đã cảm động muốn khóc, cuối cùng có thể ăn cơm!

Trong phòng bếp, cô mở tủ lạnh ra, quay đầu hỏi Thẩm Lương Xuyên cũng xuống lầu: "Thẩm tiên sinh, ngài muốn ăn gì?"

"Cơm chiên hải sản."

Kiều Luyến sững sờ, "... Tôi không biết."

"Mi gà."

"... Tôi cũng không biết."

"Vậy cô biết cái gì?"

Kiều Luyến lúng túng cười: "Mi rau thịt."

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô chăm chăm, rõ ràng trong đôi mắt mang theo ghét bỏ: "Cho nên, tôi còn có lựa chọn khác sao?"

Kiều Luyến...

Kiều Luyến vội vàng cười rộ lên: "Ngài chờ đó, tôi làm mì rau thịt, là nhất tuyệt nhà chúng tôi! Cam đoan anh ăn một miếng, cả đời khó mà quên được, cha tôi..."

Nói tới chỗ này, bỗng im bật, sau đó khẽ cười với Thẩm Lương Xuyên, cầm lấy thịt và rau đi nấu.

Thẩm Lương Xuyên ngồi trong phòng ăn, xuyên thấu cửa phòng bếp, có thể thấy được thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của cô bận rộn trong phòng bếp.

Trong mắt của anh, bỗng nhiên hiện lên một sự dịu dàng không thể phát giác.

Bên tai vang lên giọng nói non nớt tám năm trước: "Hôm nay em đã học nấu ăn, là mì rau thịt!"

Anh lạnh nhạt đáp lại: "Em xác định có thể ăn?"

"Này, sao lại nói vậy? Nói với anh, thứ em làm tuyệt đối là mỹ vị thế gian! Cha em khen không dứt miệng, ăn sạch cả một nồi!"

"Vậy đoán chừng đêm nay bác trai không ngủ được."

"Vì sao?"

Hắn ác miệng mở miệng: "Ngộ độc thức ăn! Đoán chừng kéo dài cả đêm."

"Này!!" Cô thẹn quá hoá giận: "Mồm anh đúng là miệng cho không nhà ra được ngà voi! Hừ, em thấy anh không ăn được thì nói nho xanh, em làm thật sự ngon, có cơ hội, làm cho anh nếm thử."

"Đừng, dạ dày anh rất yếu, không chịu đựng được mỹ thực của em."

"Anh anh, sao anh lại độc miệng như vậy!"

...

Kỳ thật, cô nói đúng.

Năm đó anh thật sự ghen ghét, muốn chính miệng nếm thử đồ ăn cô làm.

Nhưng khi đó không có cơ hội, thời gian qua tám năm, cái bát mì nóng hồi đó, cuối cùng bùng đến trước mặt anh.

Hắn ngược mắt, giữa hơi nóng, mặt của cô trở nên có chút hoảng hốt, trong lúc mơ hồ, giống như biến trở về bộ dạng tươi trẻ tám năm trước.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Người nào động tới mì của tôi?

Hai bát mì sợi lớn nóng hôi hổi bốc lên trên mặt bàn, Kiều Luyến đưa thìa cho Thẩm Lương Xuyên, ánh mắt tỏa sáng cầm thìa.

Mì nóng đi vào trong bụng, cuối cùng làm dịu cơn đói, lúc này cô mới phát hiện, từ đầu đến cuối Thẩm Lương Xuyên không có động đũa, chỉ nhìn chăm chăm bát mì.

Cô nuốt mì trong miệng, khẽ mở miệng: "Thẩm tiên sinh, ăn đi. Trước kia em trai tôi không thích ăn, về sau cũng cảm thấy cực kỳ ngon."

Nói đến đây, cô liền gục đầu xuống, cười khiêm tốn: "Tuy nhiên tôi ăn cảm thấy bình thường thôi, anh nếm thử đi."

Cô cầm lấy thìa của Thẩm Lương Xuyên, đưa cho anh.

Bộ dạng lúc này, giống như làm chuyện gì tốt, chờ đợi khích lệ.

Về mặt Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, tiếp nhận thìa, gấp mì bỏ vào trong miệng.

Hương vị rất bình thường, thịt có chút cũ, mì nấu có chút nát, thậm chí rau xanh hơi quá lửa.

Thẩm Lương Xuyên nuốt mì trong miệng xuống, ngược mắt liền thấy ánh mắt tha thiết của cô: "Thẩm tiên sinh, ăn ngon không?"

Ánh mắt của cô rất sáng, giờ phút này đẹp đến mức để tìm anh đập loạn, còn dừng lại nửa nhịp.

Nhưng loại phản ứng này, lại làm cho Thẩm Lương Xuyên cảm giác được một chút chật vật.

Anh đứng vội lên, quăng thìa trên bàn, lạnh lùng mở miệng: "Mì này thật khó nuốt."

Dứt lời, quay người, trực tiếp lên lầu.

Kiều Luyến tròn mắt hốc mồm!

Thẳng đến khi bóng dáng Thẩm Lương Xuyên biến mất ở cầu thang, mới tỉnh hồn lại.

Cô cúi đầu, ăn một miếng mì, nhai cẩn thận để nếm mùi vị, tuy hoàn toàn không ngon như cha và em trai nói, thế nhưng cũng không đến nỗi... Khó ăn đến phát cáu sao?

Rốt cuộc là tính tình của anh quá kém, hay là thấy cô nên phát giận?

Kiều Luyến lắc đầu, được rồi, đầu lưỡi Thẩm ảnh để làm bằng vàng, nhưng cô thì vẫn nhét đầy cái bao tử.

Ăn sạch mì, Kiều Luyến thỏa mãn vỗ bụng của mình, nhìn bát mì của Thẩm Lương Xuyên.

Mấy người giúp việc Trương Hồng vốn không thèm quan tâm gì tới cô, không chừng buổi sáng ngày mai còn không chuẩn bị bữa sáng cho cô, cho nên... Tô mì này giữ lại, buổi sáng ngày mai ăn.

Lúc này Kiều Luyến mới lên lầu.

Tiến vào phòng ngủ chính, phát hiện Thẩm Lương Xuyên không có trong phòng.

Cô không nghĩ nhiều, lên giường ngủ.

Nửa giờ sau, Thẩm Lương Xuyên từ trong thư phòng đi ra.

Anh đứng ở hành lang lầu hai, có thể nhìn thấy trên bàn ăn phòng bếp, còn để bát mì của anh.

Rõ ràng hương vị bình thường như vậy, thậm chí có thể nói có chút khó ăn, nhưng lại giống như tăng thêm cây thuốc phiện, để tâm thần anh bất định.

Quý thần xui khiến, anh đi từng bước xuống lầu, đứng trước bàn ăn, cầm lấy thìa, lại ăn một miếng.

Mì đã lạnh, ăn không ra bất kỳ hương vị, nhưng anh giống như trúng tà, lại gấp một thìa.

Chờ đến khi anh lấy lại tinh thần, mới phát hiện mì tống bát, đã bị anh ăn sạch.

Anh sững sờ nhìn vào bát mì, bỗng nhiên vẻ mặt trở nên cô đơn, trên gương mặt lạnh lùng, dần hiện ra một chút giãy dụa.

Ngày thứ hai, Kiều Luyến mở mắt thời điểm, phát hiện bên cạnh thân vẫn như cũ trống trơn, muốn đến Thẩm Lương Xuyên hôm qua hẳn không có trở về phòng.

Trong lòng thoáng qua một tia không roi, nàng rất nhanh điều chỉnh tâm tình, sau khi đánh răng rửa mặt xong xuống lầu.

Bảo mẫu nhóm đã rời giường, đang đánh quét vệ sinh, điểm tâm còn chưa làm tốt.

Kiều Luyến đi đến trước bàn ăn, liếc mắt liền thấy này chỉ còn lại có một chút canh mặt bát, con mắt của nàng lập tức liền trừng lớn, không tự chủ lớn tiếng hỏi: "Người nào ăn trộm mặt của ta?!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Gâu gâu gâu

Kiều Luyến tức giận ngực phập phồng, hai tay chống nạnh!

Ăn vụng sạch mì của cô còn chưa tính, thế mà là còn để lại chút canh, là có ý gì? Khiêu khích sao?

Trương Hồng đang lau bàn nghe nói như thế khẽ cười một tiếng: "Thật sự là không kiến thức, người nào trộm mì của cô? Bất quá Kiều tiểu thư, cô nửa đêm ăn trộm cái gì, có thể rửa bát đi hay không?"

Kiều Luyến cau mày: "Tôi qua tôi nấu hai bát mì, còn để lại một bát dự định sáng nay ăn, không ai đụng, làm sao lại không có?"

Trương Hồng nhếch miệng: "Ai biết?"

"Không biết? Vậy ăn trộm mì của tôi, là chuột hay là chó hoang sao?"

Câu nói này rơi xuống, chợt nghe lầu hai truyền đến một trận tiếng ho khan.

Cô quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đứng ở trên bậc thang.

Câu nói kế tiếp của Kiều Luyến lập tức kẹp lại.

Vừa mới, anh sẽ không nghe được lời cô nói chứ?

A a a a, anh sẽ không cảm thấy mình vì một tô mì mà cãi nhau với người giúp việc, rất mất mặt chứ? Vả lại, cô mở miệng con chuột, ngậm miệng chó hoang, có phải là quá thô lỗ hay không?

Đang tự hỏi, cuối cùng Thẩm Lương Xuyên xuống lầu.

Trương Hồng chân chó đi tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm tiên sinh, vừa rồi Lý quản gia điện thoại tới, phu nhân muốn ngài qua ăn sáng cùng."

Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu, tiếp nhận áo khoác người giúp việc đưa tới mặc vào, thần sắc lạnh nhạt đi ra ngoài cửa.

Kiều Luyến nhìn thấy bộ dáng này của anh, nhẹ nhàng thờ ra.

Nhìn như vậy, chắc vừa rồi anh không nghe thấy nhỉ?

Thấy anh đi đổi giày, bỗng nhiên dừng chân lại, quay đầu, giọng trầm thấp hỏi: "Kiều tiểu thư."

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Hà?"

"Đạo diễn đoàn làm phim (kiêu hùng), họ gì?"

Kiều Luyến không rõ ràng cho lắm: "Vương thì phải!"

"Cái gì?"

"Vương."

"Nghe không rõ."

Kiều Luyến lớn tiếng hô: "Vương vương vương!"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới hài lòng, khẽ "à" một tiếng, sau đó đi ra ngoài.

Kiều Luyến:... Cho nên, anh có ý gì? Thân là nam chính trong (kiều hùng), chẳng lẽ anh lại không biết đạo diễn họ gì?

Và lại, vì sao vừa rồi cô cảm giác mình học tiếng chó sủa nhỉ?

(*) Gâu: wăng, Vương: wàng, hai từ này đọc nhanh thì cảm giác sẽ giống nhau nhé^^

Kiều Luyến ném loại ý nghĩ kỳ lạ này ra sau gáy, xác định Thẩm Lương Xuyên rời khỏi biệt thự, lúc này cô mới quay đầu nhìn về phía Trương Hồng.

Trương Hồng đứng thẳng người, tức giận nhìn cô: "Kiều tiểu thư, bởi vì một tô mì mà ở chỗ này hô to gọi nhỏ, cô thấy mắt mặt hay không? Cô cũng không phải không có tay có chân, muốn ăn cái gì, không tự mình làm được sao?"

Dáng vẻ phách lối này, để Kiều Luyến nhếch môi, trong ánh mắt hiện lên lãnh ý: "Trương Hồng, khẳng định là cô muốn sống mãi với tôi?"

Trương Hồng cười lạnh, cúi đầu tiếp tục lau bàn: "Lời này của Kiều tiểu thư tôi nghe không rõ. Cái gì gọi là sống mãi?"

Cô ta nhìn người làm khác: "Ai u, có ít người tự mình không hiểu lấy, rõ ràng chỉ có hư danh, còn ở nơi này bày ra bộ dạng phu nhân!"

Loại lời âm dương quái khí này, để Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu.

Cô không nói hai lời, trực tiếp đi vào nhà bếp, lấy ra một bình sữa, đi đến trước mặt Trương Hồng.

Cô bỗng nhiên nhếch môi cười, cổ tay khẽ đảo, bình sữa đổ hết ra thảm!

Thảm phòng khách, là hoa văn đỏ trắng giao nhau, sữa bò đổ lên, muốn tẩy sạch thảm, cũng là một công trình lớn.

Tròng mắt Trương Hồng co rụt lại: "Cô...!"

Kiều Luyến cười vô cùng giả: "Ai ui, thật xin lỗi, tôi không có cầm chắc. Ngại quá, hôm nay mấy người xử lý đi, nếu không buổi tối Thẩm tiên sinh trở về nhìn thấy, cô nói xem, anh ấy sẽ trách ai?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Cô thích Thẩm Lương Xuyên sao?

Dứt lời phách lối, Kiều Luyến xách túi của mình, đi ra cửa, lúc đổi giày, cô quay đầu cười: "À, đúng rồi, nhất định phải nhớ chuẩn bị com tối cho tôi, nếu không, chiều tự tôi nấu cơm, ngộ nhờ không cẩn thận làm đổ chai dầu lên thảm..."

Một câu roi xuống, liền thấy bốn người giúp việc sợ run cả người.

Kiều Luyến hài lòng đi ra khỏi nhà.

Cô từ trước đến nay không thích thiết thòi, tối hôm qua cô đói bụng, hôm nay sẽ phải cho đám người này tìm chút phiền phức, cho bọn họ biết, Kiều Luyến cô không phải người dễ trêu!

Khẽ hát đi vào công viên, tại vị trí cũ nhìn thấy Hạ phu nhân đang chơi game, Kiều Luyến đi lên chào hỏi: "Di Hạ!"

Hạ Diệp Hoa nhìn thấy Kiều Luyến, hưng phấn vỗ tay: "Tiểu Kiều, mau lại đây nhìn! Ta lại chạy hơn năm ngàn mét!"

Kiều Luyến tiến tới, khích lệ vài câu.

Bỗng nhiên Hạ Diệp Hoa hỏi thăm: "Sao đi làm sớm như vậy? Ăn sáng chưa?"

Kiều Luyến lắc đầu: "Bà thì sao?"

Hạ Diệp Hoa thở dài: "Ta đợi con trai tới ăn cùng ta. Tiểu Kiều, cô chưa ăn sáng, vậy đi ăn với tôi đi, bữa sáng nhà chúng tôi rất phong phú!"

Kiều Luyến vội vàng xua tay: "Dị Hạ, không cần!"

Hạ Diệp Hoa thấy thái độ cô kiên quyết, liền không ép buộc.

Hai người lại thảo luận chơi game vài câu, liền nghe thấy bên cạnh có mấy người nói chuyện phiếm.

Một bà lão mở miệng: "Mỗi ngày cháu gái tôi đều ở trước mặt tôi nhắc tới Thẩm Lương Xuyên, hôm qua tôi nhìn ảnh chụp, bộ dạng đúng là một tên nhóc đẹp trai! Những phim truyền hình đóng, xem khá hay!"

"Tôi cũng nghe qua người này, nghe nói mấy năm này vô cùng nổi!"

Hạ Diệp Hoa nghe người chung quanh khích lệ, nhếch miệng, quay đầu hỏi: "Tiểu Kiều, cô thích Thẩm Lương Xuyên không?"

Nghĩ đến biểu hiện của Thẩm Lương Xuyên ở nhà, Kiều Luyến mở miệng: "Kỳ thật, mọi người tiếp xúc đều là nhân vật trên màn hình, ưa thích cũng là cái vai trò này, không chừng trong sinh hoạt, anh ta là kẻ lạnh nhạt vô tình?"

Hạ Diệp Hoa lập tức kích động, kéo tay Kiều Luyến, giống như là tìm được tri giao: "Đúng đấy, ta nói cho cô biết, tính khí cậu ta vừa thúi vừa cứng, bên trong giống như hòn đá!"

Kiều Luyến không có sinh nghi.

Thẩm Lương Xuyên ở khu biệt thự này, không chừng Hạ Diệp Hoa vừa vận biết anh.

Cho nên tiếp tục mở miệng: "Đúng vậy, con không phải ký giả sao? Trong đám ký giả chúng con đều biết, Thẩm ảnh đế đùa nghịch hàng hiệu, tính khí dữ dội, mỗi ngày trưng khuôn mặt cứng nhắc, tính tình tự đại!"

Hạ Diệp Hoa nghe được mấy từ tự đại, nhất thời không nhịn được bật cười.

Lúc này, bên cạnh có người đàn ông trung niên phụ họa với hai người bọn họ, "Đúng đấy, mà cậu ta lớn lên còn dễ nhìn hơn phụ nữ, có gì tốt chứ? Không chừng là tên éo lá!"

Kiều Luyến trầm mặt xuống, dẫn đầu làm khó: "Ông mới éo lá đấy!"

Hạ Diệp Hoa cũng rất kích động: "Lớn lên đẹp hơn phụ nữ thì sao? Tôi thấy là do ông ghen ghét thì có!"

Kiều Luyến: "Tôi nói này chú, nhìn chút không lớn tuổi lắm, ánh mắt lại không được tốt rồi! Toàn thân Thẩm Lương Xuyên từ cao tới thấp từ sợi tóc đến bàn chân, chỗ nào éo lá hả?!"

Hạ Diệp Hoa: "À, đâu chỉ ánh mắt không được tốt lắm? Tôi thấy đầu bị rỉ sét rồi!"

Hai người liếc nhau, đồng thời mở miệng:

"Dì, chúng ta không chấp nhặt với người nhược trí!"

"Tiểu Kiều, chúng ta không chấp nhặt người ngớ ngẩn!"

Người đàn ông trung niên:... Ông ta cũng chỉ phụ họa theo lời họ một câu, tại sao hai người kia đột nhiên trở mặt hả?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Thẩm phu nhân là bà sao?

Cùng một chỗ oán trách Thẩm Lương Xuyên tính khí không tốt, lại cùng nhau mắng người đàn ông mắng Thẩm Lương Xuyên.

Đột nhiên Kiều Luyến cảm giác được, cái dì Hạ này rất đáng yêu.

Trên người của bà, lộ ra một loại thân thiết mà mẹ mới có, để cho cô không cách nào kháng cự thân cận với bà.

Hai người đi tới bên cạnh, bốn mắt nhìn nhau, một lúc sau, đều lập tức nở nụ cười.

"Dì à, thì ra dì cũng là fan hâm mộ của Thẩm Lương Xuyên Fan!"

Hạ Diệp Hoa sững sờ, không có phủ nhận: "Nói như vậy, cô cũng vậy sao?"

Kiều Luyến gật đầu, sau đó nhìn đồng hồ, mở miệng: "Dì, con phải đi làm, sau khi tan việc lại chơi với dì."

Hạ Diệp Hoa gật đầu: "Được, hoặc là như vậy đi, buổi tối cô qua nhà tôi ăn cơm đi."

Kiều Luyến xoắn xuýt một chút: "Con..."

Hạ Diệp Hoa cắt ngang lời cô: "Con trai của tôi cũng sẽ tới, không phải cô nói sẽ giúp ta khuyên nó một chút sao?"

Cái này vừa nói, Kiều Luyến lập tức gật đầu.

Dì Hạ đáng yêu như thế, con trai và con dâu của bà, dựa vào cái gì vứt bỏ bà chứ?

Hai người trao đổi số điện thoại di động, Kiều Luyến nhún nhảy đi bắt xe buýt.

Hạ Diệp Hoa đi về biệt thự, vừa về đến nhà, liền thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi trong nhà ăn.

Hạ Diệp Hoa lập tức hưng phấn chạy tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên: "Con trai à, con còn nhớ rõ hôm qua ta nói với con, ta gặp một cô gái trong công viên không? Thì ra con bé cũng là fan của cô! Hiện tại ta càng ngày càng thích con bé, nếu như con không có kết hôn, tốt bao nhiêu! Lấy về nhà, có thể chơi trò chơi với ta mỗi ngày!"

Thẩm Lương Xuyên bắt đầu nhìn bà một cái, đứng lên: "Mẹ, con ăn no rồi."

Hạ Diệp Hoa trực tiếp mở miệng: "Bây giờ tối, nhớ kỹ nhất định phải về dùng cơm!"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu, lúc này mới đi khỏi.

Hạ Diệp Hoa hưng phấn phui tay, nếu như buổi tối, tiểu Kiều đi vào biệt thự, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi trong nhà, có thể chán kinh hay không?

Nghĩ đến đây, bà liền cười không ngậm mồm vào được.

Kiều Luyến mới vừa mới vào tòa soạn, liền bị đồng nghiệp Tiểu Diệp cổ tay kéo lại: "chị Kiều, cứu mạng!"

Kiều Luyến đặt túi lên trên vị trí của mình, vừa khởi động máy vừa hỏi: "Thế nào?"

Tiểu Diệp khổ sở: "Trong phòng chụp ảnh, cái Hoàng Tinh Tinh kia không phối hợp!"

Kiều Luyến nhú mày, đi theo Tiểu Diệp tới phòng chụp ảnh: "Chuyện gì xảy ra?"

Tiểu Diệp muốn khóc: "Hai tháng trước tòa soạn chúng ta đã hẹn với Hoàng Tinh Tinh lên trang bìa tạp chí, cô ta không có nổi lửa như lúc này, lúc ấy thái độ khá tốt! Thế nhưng không phải tháng trước, bộ phim cô ta và Thẩm anh để được chiếu? Giá trị bản thân lớn hơn, xem thường tạp chí chúng ta, hôm nay vô cùng bất bệ, căn bản không phối hợp chụp!"

Kiều Luyến cười lạnh: "Dạng người này, nhất định phải hợp tác với cô ta làm gì? Trực tiếp lấy hợp đồng ra, nếu như không phối hợp, bắt cô ta bồi thường phí vì phạm hợp đồng, sau đó trực tiếp thay người thì không được sao?"

Tiểu Diệp nhìn chung quanh một lần, xích lại gần Kiều Luyến, nhỏ giọng mở miệng nói: "Kiều tỷ, có phải chị chưa nghe lời đồn kia không?"

Kiều Luyến hiểu kỳ: "Lời đồn gì?"

"Tất cả mọi người đều nói, Hoàng Tinh Tinh này, có thể là Thẩm phu nhân!"

Một câu, để Kiều Luyến ngây dại.

"Chỉ nghĩ xem, nữ ngôi sao tựa vào một bộ điện ảnh mà nổi lên thì có mấy ai? Cái Hoàng Tinh Tinh này sao lại chánh vậy? Mà gần đây đều không có có tin tức gì, lại vừa lúc bị BJ tung tin, không chừng là thật! Cho nên, chúng ta nào dám thờ ơ cô ta!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Quan hệ của cô và Thẩm ảnh đế thế nào?

Lúc Tiểu Diệp nói, hai người đã tới phòng chụp ảnh.

Hoàng Tinh Tinh ôm cánh tay ngồi trên ghế sofa khu nghỉ ngơi, sắc mặt rất khó nhìn, đeo kính đen, đang phát cáu: "Cái nơi rách nát này là sao? Đã nói đi mua cà phê, người đâu?"

Tiểu Diệp vội vàng bung cà phê đến, đưa cho Hoàng Tinh Tinh, Hoàng Tinh Tinh cau mày ghét bỏ tiếp nhận, uống một ngụm.

"Phụt!"

Cô ta phun cà phê ra ngoài, căm tức nhìn Tiểu Diệp: "Cô muốn tôi bồng chết sao? Cô có biết không, nếu như cô khiến miệng tôi bị bỏng, Thẩm ảnh đế sẽ tức giận!"

Để cho người ta hiểu lầm, để Tiểu Diệp càng thêm khúm núm, không dám nói gì.

Kiều Luyến tiến lên một bước, nắm lấy tay Tiểu Diệp, nhìn về phía Hoàng Tinh Tinh: "Hoàng tiểu thư, hiện tại thời gian chụp ảnh đã đến, xin cô phối hợp làm việc với chúng tôi."

Hoàng Tinh Tinh cười nhạt một chút, cúi đầu nhìn ngón tay của mình: "Còn chưa lên hóa trang đâu, làm sao chụp?"

Kiều Luyến mở miệng với thợ trang điểm: "Vội nhanh tới trang điểm cho Hoàng tiểu thư."

Hoàng Tinh Tinh tháo kính râm xuống, nghiêng đầu cười khiêu khích.

Mấy người trong phòng, nhất thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Kiều Luyến cũng nhíu mày.

Khẳng định là tới qua Hoàng Tinh Tinh không ngủ, quảng thâm mắt quá rõ ràng, xem như đánh phấn lót, chỉ sợ cũng che không được, mà cả người cô ta vô cùng sưng vù, mặt đều có chút biến hình.

Các minh tinh đều biết, nếu như ngày mai phải quay phim hoặc là chụp ảnh, thì trước một ngày sẽ chú ý ăn uống, nhưng bộ dạng này của Hoàng Tinh Tinh, rõ ràng không có đem coi việc đi chụp là gì.

Thợ trang điểm ngây người, hoàn toàn không biết nên ra tay như thế nào, nhìn về phía Kiều Luyến: "Chị Kiều, cái này..."

Kiều Luyến lạnh lùng mở miệng: "Trang điểm sao được thì cứ làm."

Tiểu Diệp tiến lên một bước: "Nhưng thế có thể chụp được sao..."

"Yên tâm, hiện tại kỹ thuật PS lợi hại như vậy, hậu kỳ tìm người sửa lại một chút là được."

Hiện tại cũng chỉ có thể như vậy.

Tiểu Diệp gật đầu, thật không nghĩ đến Hoàng Tinh Tinh không làm, đứng lên, khí thế bức người: "Sửa hình? Lời này của cô có ý gì? Nói tôi không thể lên hình sao? Ai, sao cô ký giả nhỏ như cô có thể nói vậy? Tôi từ chối bao nhiêu thông cáo để tới nơi này chụp ảnh cho mấy người, hôm nay ảnh chụp này, không thể sửa! Hay là nói, mấy thợ chụp ảnh và chuyên gia trang điểm của các người đề nghị dư sao?"

Một câu, để thợ chụp và chuyên gia trang điểm đen mặt.

Tiểu Diệp vội vàng giải thích: "Hoàng tiểu thư, thợ chụp ảnh và chuyên gia trang điểm đều là mời người tốt nhất..."

"À, người tốt nhất sao? Nếu như tốt nhất, sao có thể sửa lại? Các người là đang nghi vấn giá trị nhan sắc của tôi sao!"

Toàn bộ phòng chụp ảnh, đều hoàn toàn yên tĩnh lại, đứng phải một người như vậy, tất cả mọi người bó tay!

"Ba!" Kiều Luyến ném hợp đồng trước mặt cô ta: "Hoàng tiểu thư, lúc trước ký hiệp ước hợp đồng có viết rất rõ ràng, cô phải phối hợp với chúng ta, cho nên hiện tại, bây giờ cô muốn bội ước sao? Vậy thì tốt, bồi thường phí vi phạm hợp đồng."

Hoàng Tinh Tinh nhất thời nổi giận: "Cô là cái gì? Cô có biết quan hệ của tôi và Thẩm ảnh đế là gì không? Cũng dám nói chuyện với tôi như vậy!"

Kiều Luyến nhếch môi, tiến lên một bước: "Quan hệ của cô và Thẩm ảnh đế thế nào?"

Trông mặt Hoàng Tinh Tinh co rụt lại: "Tôi..."

Lời còn chưa nói hết, liền thấy Kiều Luyến giơ tay lên sờ máy thu âm: "Hoàng tiểu thư, tôi là một ký giả, nói chuyện với tôi, nhất định cô phải cẩn thận."

Xin hỏi cô và Thẩm ảnh đế, đến rốt cuộc có quan hệ như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Ăn cơm cùng Thẩm ảnh đế

Trở lại văn phòng, Tiểu Diệp phục sát đất với Kiều Luyến: "A, chị Kiều vừa rồi thật giỏi! Sao chị biết cô ta không phải Thẩm phu nhân?"

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "Tôi không biết."

Tiểu Diệp sững sờ, "Hả?"

"Tôi chủ lừa gạt cô ta một chút, ai biết dễ lừa gạt như vậy, hơi đe dọa một chút đã lộ ra sơ hở!"

Tiểu Diệp giật mình.

Lúc này, tổng biên đột nhiên đi tới, vỗ tay một cái, sau khi khiến mọi người chú ý, mở miệng nói: "Hôm nay, tôi muốn tuyên bố với mọi người một tin tốt! Bởi vì gần đây công trạng chúng ta không tệ, cho nên tôi thăng chức! Tháng sau tôi tổng bộ báo cáo!"

Một câu roi xuống, trong văn phòng lập tức vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Sắc mặt Kiều Luyến trầm xuống.

Chủ biên nhìn cô không vừa mắt, hoàn toàn dựa vào đề ép của tổng biên, cô mới không xảy ra việc gì, nếu như đổi lãnh đạo mới...

Còn chưa nghĩ ra, các đồng nghiệp đã ồn ào, để tổng biên mời khách ăn cơm.

Giữa trưa, một đám người từ trong tòa soạn đi ra quán hải sản.

Kiều Luyến đi sau cùng, đi vào, liền bị Tiểu Diệp dùng sức nắm chặt cánh tay: "Chị Kiều! Mau nhìn! Thẩm ảnh đế!"

Một câu, để cho cô vội ngẩng đầu lên, quả nhiên vị trí trong góc, thấy được Thẩm Lương Xuyên và Tống Thành.

Sao bọn họ ở chỗ này?

Đôi mắt cô trừng lớn, cương đơ tại chỗ không có nhúc nhích.

Tổng biên cười nói tiến lên chào hỏi, Thẩm Lương Xuyên giống như là không nhìn thấy ông, cúi đầu chơi điện thoại di động, chỉ có Tống Thành khách khí nói hai câu.

Sau cùng, tổng biên lịch sự mở miệng: "Thẩm tiên sinh, Tống tiên sinh, tôi thấy hai người còn chưa gọi món ăn, vừa vặn tôi mời các đồng nghiệp ăn cơm, có muốn ngồi cùng một chỗ hay không?"

Nghe nói như thế, Tống Thành trực tiếp cự tuyệt: "Không cần..."

Nhưng theo tổng biên chỉ điểm, vừa nghiêng đầu lại nhìn thấy Kiều Luyến, nhất thời sững sờ, lời vừa ra miệng bỗng biến thành: "... Được!"

Tổng biên vô ý thức mở miệng nói: "Hả, vậy chúc hai người dùng bữa.. À? Hoan nghênh hoan nghênh!"

Công quả thực là sợ ngại người! Thẩm ảnh đế lại đồng ý cùng ăn cơm với bọn họ sao?

Thẩm Lương Xuyên cũng không nghĩ tới Tống Thành sẽ đáp ứng, không vui ngẩng đầu nhìn về phía anh ta, chỉ thấy Tống Thành đưa mắt liếc ra ngoài một cái, theo anh ta chỉ điểm nhìn sang, liền nhìn bóng dáng hận không thể đem chính mình trốn ra sau lưng người khác.

Lời khiển trách giữ lại, nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần, Tống Thành đã đứng lên: " vậy chúng tôi không khách khí!"

Mất thấy người trong công ty lần lượt tiến vào phòng, Tiểu Diệp hưng phấn dặt tay Kiều Luyến, hoa si mở miệng: "A a a, chị Kiều, em hưng phấn ngắt mất! Chúng ta lại có thể cùng ăn cơm với Thẩm ảnh đế ăn! Chút nữa em còn có thể tìm anh ấy ký tên chứ?"

Cô ta hoa si tiến vào phòng, Kiều Luyến đứng ở cửa, lẳng nhà lẳng nhằng, không dám tiến vào.

Hít vào một hơi thật sâu, lúc này mới lấy hết dũng khí, đẩy cửa phòng ra.

Sau đó liền phát hiện, toàn bộ bàn đều ngồi đầy, chỉ có bên cạnh Thẩm Lương Xuyên, có vị trí trống.

Kiều Luyến...

Sao cô lại quên, đại nhân vật như Thẩm Lương Xuyên, khẳng định mọi người đều trốn tránh không dám ngồi cùng một chỗ với anh, cho nên, tại sao vừa rồi cô còn rầu rĩ không dám tiến vào chứ?

Kiều Luyến lúng túng nhìn bên cạnh một chút, thấy trong góc phòng để một cái ghế, dự định qua lấy, đang chen giữa đồng nghiệp một chút, đã thấy Tiểu Diệp vẫy tay với cô: "Chị Kiều, ở đây có chỗ!"

Kiều Luyến:...!!

Cô muốn cự tuyệt, thế nhưng Thẩm Lương Xuyên chợt ngẩng đầu, nhìn thẳng về phía cô.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Bọn họ chụp ảnh cưới

Kiều Luyến ngáp ngừng, đối đầu với ánh mắt lạnh như băng của nh, không dám có động tác gì, đành phải ngoan ngoãn đi tới, ngồi xuống bên cạnh Thẩm Lương Xuyên.

Gọi món hoàn tất, lúc chờ đợi đồ ăn lên bàn, không người nào dám nói chuyện, tràng diện có chút xấu hổ.

Tiểu Diệp đứng ngồi không yên, lặng lẽ kéo tay Kiều Luyến: "Chị Kiều, tại sao em cảm giác, có chút lạnh nhỉ?"

Kiều Luyến...

Có thể không lạnh sao?

Bên người có một cái điều hoà đi động, trên dưới toàn thân anh đều tản ra khí lạnh!

Kiều Luyến oán hận trừng Tống Thành một chút, người này, làm việc không đáng tin cậy!

Hiện trường đều là ký giả, trình độ nhạy cảm rất cao, sợ ý một chút, rất có thể sẽ để lộ.

Bên trong qua yên tĩnh, Tống Thành mở miệng phá vỡ cục diện bế tắc: "Mọi người không cần câu nệ, đều là bạn bè thôi."

Tổng biên phụ họa: "Đúng đúng, ký giả và minh tinh vốn là bạn bè, đã gặp gỡ ở đây, vậy đã nói rõ chúng ta có duyên phận!"

Tống Thành cười: "Đúng, mấy người có thể coi như tôi và Thẩm ảnh đế không tồn tại, nên như thế nào thì như thế."

Mọi người... Làm sao có thể coi mấy người như không tồn tại!

Mọi người vẫn không dám nói chuyện, thế là trên bàn com yên tĩnh, tổng biên tìm đề tài: "Ha ha, kỳ thật tòa soạn chúng tôi rất nhiều người, đều là Fan hâm mộ của Thẩm ảnh đế!"

Tống Thành nhú mày, nhìn về phía Kiều Luyến: "Thật sao? Có những ai?"

Tiểu Diệp mở miệng trước tiên: "Chúng tôi đều là fan! Chẳng qua, nếu như nói đến fan trung thành tới chết, chị Kiều chúng tôi không có nhường ai!"

Kiều Luyến:...!!

Cô vội vàng ngẩng đầu lên, phản ứng đầu tiên là nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, đã thấy anh nghe nói như thế, khẽ ngước mắt, nhìn qua cô.

Kiều Luyến vội vàng xua tay: "Không, không, tôi..."

"Chị Kiều, chị không cần ngại!" Tiểu Diệp hưng phấn nói chuyện: "Chị Kiều từ khi vào tòa soạn, đã nói cho chúng tôi biết, chị ấy là fan hâm mộ của Thẩm ảnh đế! Ảnh màn hình máy tính của chị ấy đều là Thẩm ảnh đế, và lại, chị ấy còn PS một tấm ảnh của Thẩm ảnh đế và chị ấy lại!"

Kiều Luyến... Rất muốn ngăn chặn miệng hở của Tiểu Diệp!

Tổng Thành cười ra tiếng, có ý riêng: "Không nghĩ tới... Kiều tiểu thư có duyên với Thẩm ảnh đế như vậy!"

Kiều Luyến đều không dám nhìn phản ứng của Thẩm Lương Xuyên, sốt ruột mở miệng: "Tôi không có, Tiểu Diệp chó có nói hươu nói vượn!"

"Em không nói hươu nói vượn đâu! Trong điện thoại của em còn lưu ảnh chụp đấy!"

Nói xong, liền lấy ảnh chụp từ trong điện thoại di động ra, đưa cho Tổng Thành.

Tổng Thành nhận điện thoại di động, Kiều Luyến kêu to nhào tới: "A, không cho phép nhìn!"

Kiều Luyến vòng qua Thẩm Lương Xuyên, nhất định phải đoạt được, ảnh chụp này bị thấy, thì còn gì để nói!

Đúng lúc này, một bàn tay khớp xương rõ ràng bỗng nhiên vươn ra, trực tiếp nắm chặt điện thoại di động.

Kiều Luyến lập tức nhận ra, đó là tay Thẩm Lương Xuyên.

Cô dám đoạt với Tổng Thành, chứ sao có thể đoạt với Thẩm Lương Xuyên!

Hiện tại thật sự là không tìm được một cái động có thể chui vào!!

Thẩm Lương Xuyên cúi đầu, thấy ảnh chụp trên điện thoại di động.

Đó là ảnh chụp cô dâu.

Cô gái mặc áo cưới màu trắng phiêu dật, đứng ở bờ biển, rõ ràng mặt là Kiều Luyến, mà người đàn ông bên cạnh là anh.

Cô cười rất vui vẻ, hai lúm đồng tiền đều lộ ra, đầu khẽ nghiêng, dựa vào vai của anh.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên sâu lại, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Tâm tình bỗng nhiên trở nên rất kỳ lạ, giống như có thứ gì, khai phóng trong buồng tim.

Kiều Luyến không nhìn anh, cũng có thể cảm giác được anh đang nhìn mình, tâm tình bất an.

Một tô mì đều có thể làm anh phát bực, hiện tại cái ảnh chụp này, anh sẽ không tức giận chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Tám năm trước bọn họ

Kiều Luyến kiên trì mở miệng nói: "Tôi, tôi chỉ là tùy tiện Ps..."

Lời này rơi xuống, người vẫn luôn lạnh băng không có mở miệng, bỗng nhiên nói chuyện: "Ps không tồi."

Kiều Luyến:...

Cô không thể tin nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm ảnh đế khen cô hả?

Đầu óc cô lập tức trống rỗng, trả lời một câu: "Cảm ơn."

Tiểu Diệp thừa cơ mở miệng: "Thẩm ảnh đế, chị Kiều của tôi thích anh như thế, có thể... Chụp ảnh chung với anh không?"

Kiều Luyến:... Lúc nào thì cô muốn chụp ảnh chung hả?!

Lắc đầu theo bản năng: "Tiểu Diệp, đừng làm loạn..."

"Có thể."

Lại là hai chữ bình thường, để Kiều Luyến sợ ngây người.

Tiểu Diệp đứng lên, dắt lấy Kiều Luyến ngậy ngốc đứng sau lưng Thẩm Lương Xuyên, sau đó cầm điện thoại di động, chụp cho hai người tấm ảnh.

"Cạch!"

Thời gian dừng lại.

Đồ ăn lần lượt lên, điện thoại di động Kiều Luyến rung lên một cái.

Cô cầm lên, phát hiện là nhóm Wechat của công ty, Tiểu Diệp gửi ảnh vừa chụp qua.

Trên tấm ảnh, cô cười có chút ngốc, Thẩm Lương Xuyên thì hoàn toàn không lộ vẻ gì như trước đây.

Mọi người nói chuyện ở trên bàn cơm:

"Bình thường nhìn Kiều Luyến trông lôi thôi léch thếch, thế nhưng khi lên hình rất xinh đẹp!"

"Đúng vậy, bộ dạng Thẩm ảnh đế tốt như vậy, rất nhiều nữ chính đóng cùng với anh biến thành người qua đường, thế nhưng Kiều Luyến đứng ở bên cạnh anh, lại không tệ!"

"Lần đầu tiên tôi phát hiện, thì ra tòa soạn báo chúng ta còn ẩn giấu một đại mỹ nữ!"

Mọi người anh một câu tôi một câu, có người ngẩng đầu nhìn về phía Kiều Luyến, dò hỏi: "Kiều Luyến, dung mạo cô xinh đẹp như vậy, khẳng định từ nhỏ đến lớn, có không ít người theo đuổi à?"

Kiều Luyến nở nụ cười, không biết tại sao chột dạ nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, không nói chuyện.

Lại có người truy hỏi: "Bất quá một chút thôi, Kiều Luyến, mối tình đầu của cô là ai?"

Mối tình đầu?

Kiều Luyến lập tức ngây ngẩn cả người.

Người và chuyện tám năm trước, tràn vào trong đầu.

Cô mở to hai mắt nhìn, bờ môi khẽ động, cuối cùng kéo ra một nụ cười đắng chát, trả lời: "Tôi không có mối tình đầu."

"Không thể nào!"

"Bộ dạng cô xinh đẹp như vậy, làm sao có thể không có mối tình đầu!"

"..."

Mọi người anh một câu tôi một câu nói xong, Tiểu Diệp nhin được hỏi: "Chị Kiều, chị nói giỡn hả!"

Kiều Luyến gạt ra một nụ cười: "Thật sự không có."

Lời này rơi xuống, bỗng nhiên trong phòng vang lên tiếng vang thật lớn.

Tất cả mọi người giật nảy mình, Kiều Luyến càng sợ run cả người, quay đầu, mọi người đồng loạt nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thần sắc anh lãnh đạm ngời đó, thế nhưng trong đôi mắt, lại nổi lên ngọn lửa tức giận.

Cô vừa mới nói cái gì?

Không có mối tình đầu?

Như vậy... Tám năm trước bọn họ là gì?!

Đũa anh cầm trong tay, đã bị ném mạnh trên bàn, một bàn tay khác siết chặt cái ly, đã vỡ vụn, bàn tay của anh nắm thật chặt, rượu vang đỏ trộn lẫn với máu chảy ra.

Miệng vết thương đung phai rượu, truyền đến đau đớn nóng rực, thế nhưng anh lại giống như không có phát hiện trên tay bị đau.

Anh quay đầu, nhìn về phía Kiều Luyến.

Ánh mắt lương bạc này, mang theo tình cảm phức tạp, bị cả người Kiều Luyến che lại.

Cô nuốt ngụm nước miếng: "Thẩm, Thẩm tiên sinh, tay của ngài..."

Cô vô ý thức vươn tay muốn đỡ cánh tay của anh, nhưng bỗng nhiên anh đứng lên, không nói hai lời, đẩy ghế ra, sải bước đi ra ngoài!

"Àm!"

Cửa phòng bị đóng mạnh, người thì biến mất sau cửa.

Biến cố quá nhanh, lúc này Tống Thành mới hồi phục tinh thần, vội vàng đứng lên, đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Anh ấy thế nào?

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người không hiểu, vừa rồi Thẩm ảnh đế còn rất tốt mà, sao lại đột nhiên nổi bão.

Một lát sau, Tiểu Diệp khẽ hỏi: "Đây là... Thế nào? Vừa mới bắt đầu, không phải rất tốt sao? Chúng ta là không nói sai cái gì, để Thẩm ảnh đế tức giận chứ?"

Nhưng tiếp đó lại lắc đầu: "Chúng ta cũng không nói gì mà!"

Mọi người anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, hai mặt nhìn nhau.

Điện thoại di động Kiều Luyến vang lên, xô nghe, đối diện truyền đến tiếng Tống Thành: "Kiều tiểu thư, có thể làm phiền cô mang điện thoại của Thẩm tiên sinh xuống Gara tầng ngầm hay không."

Kiều Luyến quay đầu, liền thấy điện thoại di động của Thẩm Lương Xuyên đặt ở trên bàn.

Cúp điện thoại, cô lặng lẽ cầm điện thoại di động lên, lấy lý do qua phòng vệ sinh để đi ra ngoài.

Đến Gara tầng ngầm, thấy có một chiếc xe đang nháy đèn, cô chạy đến, cửa sổ ghế lái xe hạ xuống, lộ ra mặt của Tống Thành.

Cô vội vàng đưa điện thoại di động đưa cho anh ta, xuyên qua cửa sổ xe, nhìn về phía người ngồi ở chỗ ngồi phía sau.

Tay của anh còn đang rỉ máu, thế nhưng anh vẫn mặt không biểu tình như cũ, ánh mắt xuyên qua cửa kính, nhìn ra phía ngoài, mang theo chút hờn dỗi.

Cô hỏi thăm: "Thẩm tiên sinh, tay của anh..."

"Lái xe."

Giọng lạnh lẽo, cắt ngang lời cô hỏi thăm.

Tống Thành làm thủ thế vẫy tay với Kiều Luyến, khởi động xe.

Kiều Luyến đứng ở đó, trở mắt nhìn xe chậm rãi chạy đi, cô và Thẩm Lương Xuyên, cách một cửa kính, chậm rãi vụt qua.

Cả một buổi chiều, Kiều Luyến đều không yên lòng.

Rõ ràng đang viết bản thảo, thế nhưng trước mặt luôn luôn xuất hiện tay anh chảy máu.

Cũng không biết, Tống Thành có dẫn anh đi bệnh viện hay không?

Kiều Luyến không nhìn được, cầm điện thoại di động lên, gửi cho anh một tin nhắn, 【 Tay của anh có sao không? 】

Nhưng cái tin nhắn này, lại như đá ném vào biển rộng, không có được bất kỳ đáp lại nào.

Cô lại gửi tin nhắn cho Tống Thành, Tống Thành trả lời rất nhanh: 【 Đã xử lý, không sao. 】

Lúc này Kiều Luyến mới yên lòng lại, cô cầm điện thoại di động, nghĩ đi nghĩ lại, không nhìn được gửi nhắn tin hỏi thăm lần nữa: 【 hôm nay, có phải anh ấy gặp chuyện gì không vui không? 】

Tổng Thành: 【 không có, hôm nay mọi chuyện đều tốt.】

Mọi chuyện đều tốt, như vậy vì sao, đột nhiên tâm tình anh kém như vậy?

Nghĩ mãi mà không rõ, Kiều Luyến dứt khoát không nghĩ.

Chủ biên đã họp trở về, tổng biên chuẩn bị qua tổng bộ, cho nên trong tòa soạn báo, trong lúc nhất thời coi như yên bình.

Thời gian buổi chiều trôi qua rất nhanh, sau khi tan việc, Kiều Luyến ngồi xe buýt về nhà.

Lúc đi qua công viên, bị Hạ Diệp Hoa gọi lại: "Tiểu Kiều!"

Lúc này Kiều Luyến mới ý thức được, sáng hôm nay đã đáp ứng ăn cơm với Hạ Diệp Hoa.

Thế nhưng...

Tổng Thành nói anh đã về nhà, hiện tại cô rất muốn về nhà xem một chút.

Xoắn xuyết một chút, vẫn là mở miệng: "Dì, thực sự là có lỗi, tối nay con có chút việc, muốn về nhà trước, ngày mai ăn cơm với dì được không?"

Hạ Diệp Hoa có hơi thất vọng, nhưng vẫn mở miệng: "Vậy được, tối ngày mai đừng quên!"

Kiều Luyến gật đầu, đi xuyên qua công viên, trở về biệt thự.

Sau khi rời đi cô, Hạ Diệp Hoa gọi điện thoại về nhà: "Haizz, người bạn của tôi không cùng tôi ăn cơm, cái thằng nghiệt từ kia trở về chưa?"

Lý quản gia mở miệng: "Phu nhân, tôi vừa gọi điện thoại cho bên khu 8, bọn họ nói tiền sinh đã về biệt thự, tay của cậu ấy bị thương rồi!"

"Cái gì?" Hạ Diệp Hoa lập tức gấp gáp: "Tôi sẽ qua nhìn xem!"

Cúp điện thoại, bà liền dón dập đi đến biệt thự số 8.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Cô gái tám năm trước

Kiều Luyến đi trên đường, tất cả trong đầu đều là chuyện hôm nay anh bóp vỡ ly thủy tinh.

Nhiều niềng thủy tinh như vậy, cũng không biết vết thương xử lý sạch sẽ không?

Nghĩ tới đây, cô rẽ một cái, đi tới cửa hàng thuốc bên cạnh, mua băng gạc và cồn i-ốt bỏ vào trong túi xách của mình, lúc này mới về biệt thự.

Lúc đi qua biệt thự số 5, điện thoại di động của cô bỗng nhiên vang lên.

Kiều Luyến nghe, đối diện truyền đến tiếng của quản gia: "Kiều tiểu thư, cô về nhà chưa?"

Cô ngẩng đầu nhìn thấy nhà đã xuất hiện trước mặt, mở miệng nói: "Lý quản gia, thế nào?"

Lý quản gia thở dài: "Tí nữa phu nhân trở về, bà ấy... Hình như bà ấy có chút..."

Kiều Luyến dừng chân lại, bỗng nhiên trong đầu dần hiện ra hôm qua giúp việc có nói.

Phu nhân, là chỉ mẹ Thẩm Lương Xuyên.

Mẹ của anh, không thích cô.

Điện thoại này của Lý quản gia, cô thoáng cái đã hiểu rõ ý gì.

Vì để cho mình không khó coi như vậy, cô cắt ngang Lý quản gia, trực tiếp mở miệng nói: "À, đột nhiên tôi nhớ tới, tôi quên thứ quan trọng ở công ty, tôi phải quay lại lấy!"

Lý quản gia nhẹ nhàng thở ra: "Vâng, phu nhân về nhà, tôi sẽ gọi điện thoại cho cô."

Cúp điện thoại, Kiều Luyến không có việc gì đứng ở đầu đường.

Nhìn điện thoại di động một chút, mới vừa sáu giờ rưỡi.

Dứt khoát đi tới vườn hoa bên cạnh biệt thự, cầm điện thoại di động lên, lướt Weibo giết thời gian.

Sắc trời dần dần tối xuống.

Kiều Luyến ngẩng đầu nhìn sắc trời, phát hiện trời mờ mịt, chờ đến khi giọt mưa lớn như hạt đậu rơi xuống, lúc này cô mới nhớ tới, tối nay có mưa rào sấm chớp!

Cô cầm túi nhìn bốn phía, cách đó không xa nhìn thấy một cái đình.

Lúc chạy thật nhanh tới, toàn thân cô đã bị ướt.

Hiện ở gặp tình huống này, tốt nhất là đội mưa chạy về nhà, thay quần áo tắm nước nóng, mà người có thể lực của gián như cô, chắc chắn sẽ không sinh bệnh.

Thế nhưng... Nếu như cô trở về, đụng tới mẹ của Thẩm Lương Xuyên, âm ỉ lên, khó chịu nhất sẽ là Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến cắn môi, đứng trong đình rước cổ lên nhìn ra ngoài.

Gió gào thét đến, khiến cô đông lạnh thấu tim.

Cô đứng đó, đánh mấy cái hắt xì.

Sau hai giờ, cuối cùng mưa cũng tạnh.

Trong biệt thự.

Hạ Diệp Hoa nhìn người co trên ghế sofa, thở dài: "Rốt cuộc con sao vậy? Từ nhỏ đã luôn buồn bực như thế, có chuyện gì không thể nói cho mẹ sao?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lãnh đạm, nhìn bàn trà: "Không có gì."

Hạ Diệp Hoa nhíu mày: "Là bởi vì cô gái tám năm trước sao?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu lên.

"Con nhiều năm như vậy, lần nào không bình thường không phải là bởi vì cô ta sao? Chuyện tám năm trước, đều đã qua thời gian dài như vậy, không chừng cô gái kia đã sớm quên con, con còn ở chỗ này xoắn xuýt cái rắm gì!"

Một câu, đâm chọt vào ngực Thẩm Lương Xuyên.

Bỗng dưng anh đứng lên: "Con lên lầu trước, mẹ trở về đi."

Nhìn theo lưng anh, Hạ Diệp Hoa thở dài, đứng lên đi ra ngoài.

Xe rời biệt thự, đi về phía nhà số 18, Hạ Diệp Hoa nghiêng đầu nhìn bên ngoài, trong lòng xẹt qua một chút thở dài.

Đến cùng lúc nào, trong lòng con trai mới mở ra?

Vốn đang thương cảm, đột nhiên nhìn thấy một bóng dáng nhỏ nhắn xinh xắn, bà trực tiếp mở miệng: "Dừng xe!"

Tài xế dừng xe, bà mở cửa xe đi tới, liền chống lại thần sắc kinh ngạc của Kiều Luyến, Hạ Diệp Hoa kinh ngạc mở miệng: "Tiểu Kiều? Sao con lại ướt thành bộ dạng này!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Cô không có mối tình đầu sao?

Kiều Luyến kinh ngạc nhìn Hạ Diệp Hoa: "Di Hạ?"

Cô nhìn xung quanh một lần: "Dì cũng ở nơi này sao?"

Hạ Diệp Hoa sốt ruột: "Không phải, là con trai tôi! Tại sao cô không trở về nhà?"

Kiều Luyến cười: "À, con quên mang chìa khóa! Cho nên..."

"Cái đứa ngốc này! Như vậy dễ dàng sinh bệnh, nhanh lên xe, qua nhà ta tắm nước nóng!"

Kiều Luyến day nhẹ cái mũi, phát tay không sao cả: "Không có chuyện, hắt xì!"

Hạ Diệp Hoa không nhịn được lắc đầu: "Nhanh lên, theo ta lên xe đi!"

Lời này bà vừa rơi xuống, điện thoại di động Kiều Luyến kêu lên.

Cô nghe, đối diện truyền đến tiếng quản gia Lý: "Kiều tiểu thư, bên khu nhà cũ điện thoại tới, nói phu nhân đã rời đi."

Nhất thời mặt mũi Kiều Luyến tràn đầy mừng rỡ: "Dì, người nhà của con về rồi! Con về nhà trước đây!"

Hạ Diệp Hoa thấy đáng vẻ đó của cô, khẽ gạt đầu: "Lần sau có chuyện gì, nhất định phải nhớ gọi điện thoại cho ta! Cô nhìn mình xem, sao lại không biết yêu quý chính mình như thế!"

Kiều Luyến cười không ngừng: "Con biết rồi! Con đi trước, ngày mai chơi với dì~ "

Nói xong, liền nhanh chóng chạy về phía biệt thự.

Trở lại biệt thự, ánh mắt cô quét bốn phía mấy lần, phát hiện Thẩm Lương Xuyên không ở dưới lầu, chắc là ở phòng ngủ chính.

Kiều Luyến nhanh chóng lên lầu, đi tắm nước nóng trước, thay đổi quần áo sạch sẽ, lúc này mới cảm giác toàn thân thư sướng.

Đánh mấy cái hắt xì liên tiếp, cô không thèm để ý day mũi, lau khô tóc của mình, lúc này mới lặng lẽ đi về phía phòng ngủ chính.

Cửa không khóa, đầu tiên là cô thò vào một cái đầu, ánh mắt quét một vòng trong phòng, mới nhìn thấy anh trên ban công.

Anh đứng trên ban công, tay bị thương rũ xuống bên người, một cái tay khác cầm điếu thuốc, tàn thuốc lúc sáng lúc tối trong bóng đêm, hình dáng anh, nương theo bóng đêm kèm theo mùi khói, lộ ra tịch mịch như vậy.

Anh làm sao vậy?

Kiều Luyến lặng lẽ đi qua, mùi thuốc xông vào mũi, cô nhìn qua gạt tàn thuốc, liền phát hiện đầy tàn thuốc lá.

Người đàn ông này... Hút bao nhiêu thuốc vậy.

Cô cắn bờ môi, biết rõ lúc này né tránh là tốt, thể nhưng dưới chân giống như mọc rễ, làm sao cũng bước không bước đi được.

Cô nghĩ đến hôm nay ở trong phòng ăn, anh thấy được ảnh chụp cô dâu của cô, còn nói không tồi, khi đó, trên mặt của anh mang theo một loại dung túng cưng chiều, đề cô trong khoảnh khắc đó cảm thấy, kỳ thật, anh không có chán ghét mình như vậy?

Cô nghĩ đến, từ khi sau khi kết hôn, tuy anh khán dần dần, nhưng rất nhiều lần, đều giúp cô.

Cho nên, anh khó chịu như vậy, cô hẳn là qua dễ dàng dành anh?

Cô tiến lên một bước, muốn nói điều gì, miệng ngập ngừng, bình thường nhanh mồm nhanh miệng, giờ phút này lại không phát huy được bất cứ tác dụng gì.

Anh giống như một tảng băng, trên thân mang theo ngàn dặm xa cách, giống như không ai, có thể đi vào trong lòng của anh.

Kiều Luyến đứng ở nơi đó, phát ngốc, tự hỏi đánh vỡ trăm mặt như nào, một trận gió lạnh thổi tới.

"Hắt xì!"

Tiếng rất nhỏ, cuối cùng để Thẩm Lương Xuyên phát giác được cô đến, nghiêng đầu lại.

Kiều Luyến vội vàng nụ cười đầy mặt, chớp mắt mở miệng nói: "Thẩm tiên sinh, tay của anh có sao không?"

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên càng thêm khó coi.

Anh ở chỗ này khổ sở vì cô, thể nhưng trên mặt cô là nụ cười sáng chói, sáng để cho người ta cảm thấy chướng mắt.

Trong bóng tối, bỗng nhiên anh mở miệng: "Cô không có mối tình đầu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Tôi kể chuyện cười cho anh nhé

Tiếng của anh thấp như vậy, mang theo suy yếu bình thường không thấy nhiều, để Kiều Luyến sửng sò.

Mối tình đầu của cô...

Cô gục đầu xuống, nở nụ cười đắng chát: "Thầm tiên sinh, anh có mối tình đầu sao?"

Đột nhiên hỏi mối tình đầu, chẳng lẽ là bởi vì mối tình đầu để cho anh không thoải mái?

Cô tránh không đáp vấn đề của anh, ánh mắt Thầm Lương Xuyên, liền lập tức trầm xuống, tâm phiền ý loạn mở miệng: "Không có."

Giọng điệu này... Quá giả.

Kiều Luyến mở miệng: "Có phải... Tâm tình anh không tốt? Hoặc là, tôi kể chuyện cười cho anh nhé!"

Thầm Lương Xuyên không nói gì, chỉ bình tĩnh nhìn cô.

Kiều Luyến coi như anh chấp nhận, hoa chân múa tay bắt đầu nói chuyện: "Lúc trước, có hai người, đều đặc biệt thích ăn phao câu gà..."

Tình thần Thầm Lương Xuyên hoảng hốt, bên tai vang lên giọng nói non nớt của thiếu niên nhiều năm trước.

"Ô, hôm nay giống như cảm xúc không tốt? Có phải không vui hay không? Em kể chuyện cho anh cười nhé."

Hiện thực và ký ức trộn lẫn một chỗ, hiện tại giọng cô thanh thúy, cùng mang theo dịu dàng như trong trí nhớ:

"Lúc trước, có hai người, đều đặc biệt thích ăn phao câu gà, có một lần, bọn họ tới nhà người khác làm khách, khi Gà được bung lên, hai người nhanh chóng gấp phao câu gà, một người bên trong chạm một nhịp, gấp gấp hỏi thăm "Cái mông đâu! Cái mông đâu!" một người khác dương dương đắc ý chỉ miệng của mình nói, "Cái mông ở chỗ này, cái mông ở chỗ này!" ha ha ha ha!"

Người nghe cười lại không có cười, thế nhưng người kể chuyện cười, lại cười đến ngửa ra sau, tiếng cười thanh thúy vang vọng bên tai, để ánh mắt của anh càng ngày càng mờ.

Đã từng, bọn họ tốt như vậy.

Thế nhưng tốt đẹp như vậy, chẳng lẽ chỉ dừng lại ở trong ký ức của anh?

Cô nói cô không có mối tình đầu...

Trong mắt Thầm Lương Xuyên dâng lên ngọn lửa nguy hiểm.

Đúng vậy, anh năm đó đối với cô mà nói, chỉ là một khách qua đường, một nhân vật nhỏ không quan trọng gì! Thậm chí, có thể tùy tiện bị cô trêu đùa!

Tiếng cười Kiều Luyến chậm rãi yếu xuống, bởi vì cô phát hiện, Thầm Lương Xuyên giống như càng tức giận hơn vừa rồi?

Đây là cô gặp phải, lần thứ có người nghe chuyện cười này, không có cười.

Người thứ nhất, là người kia...

Thần sắc Kiều Luyến, cô đơn xuống.

Cô còn nhớ rõ một lần, cô có ý tốt kể chuyện cười cho anh, kể xong chính mình cười đau bụng, nhưng anh lại bình tĩnh ác miệng mở miệng: "Em cười sao ghê như vậy?"

Cô lúc ấy quả thực là bị tức chết: "Về sau em sẽ không tiếp tục kể cho anh chê cười!"

"Sao em lại không giảng đạo lý như thế?"

"Hừ, bạn gái có ý kể chuyện cười cho anh, anh lại không chút bày tỏ, làm sao không giảng đạo lý?"

"Em muốn biểu thị gì?"

"Cười một cái."

"Ha."

"Quá giả!"

"Ha ha..."

"..."

Nhớ lại lúc đó, để cho cô nắm chặt nắm đấm, lấy lại tinh thần từ thương cảm.

Rõ ràng cô đã sớm quên anh đi, sao lại còn nghĩ tới anh chứ?

Cô hít thở sâu một hơi, ngừng đầu, thấy thân sắc Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng.

Anh đưa lưng về phía ánh trăng, về mặt u tối, để cho cô không thấy rõ tâm tình của anh.

Thế nhưng có lẽ là bóng đêm quá an tĩnh, có lẽ là bọn họ giờ phút này, có thể ôn hòa nói chuyện như thế, từng ấy năm tới nay, đây là lần đầu tiên cô thoải hết dục vọng, cô cắn bờ môi, bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn ra phía ngoài, xúc động mở miệng: "Kỳ thật, tôi từng có mối tình đầu..."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Nhớ chưa?

Một câu nói, để cho con người Thẩm Lương Xuyên co rụt lại, chăm chú nhìn cô.

Cô nhìn phía xa, giống như đắm chìm ở trong ký ức.

Anh lẳng lặng chờ, tâm tình không khỏi có chút khẩn trương.

Nhưng mà, cô lại không nói gì thêm.

Xung động đi qua, cô mới ý thức tới, mình ở trước mặt Thẩm Lương Xuyên, nói những thứ này làm gì?

Cô nghiêng đầu, chợt thấy cái gì, con người co rụt lại.

Thẩm Lương Xuyên có chút phiền não, cuối cùng nghe cô mở miệng: "Thẩm tiên sinh, vết thương của anh rách miệng rồi."

Anh cúi đầu, thấy băng trên tay mình bị máu nhuộm đỏ.

Anh nhú mày, đang định nói chuyện, cô chợt kéo cánh tay của anh lại: "Tôi băng bó vết thương lại cho anh nhé."

Tay của cô, mềm mại không xương, xúc cảm lạnh như băng, để cho anh giống như bị chạm điện, quỷ thần xui khiến theo cô tiến vào phòng ngủ, ngồi ở trên ghế sofa.

Anh nhìn cô nghiêng đầu đi lấy hòm thuốc, chợt kéo cổ tay của cô lại, ra lệnh: "Tiếp tục."

Anh không muốn để ý tới tay của mình, chỉ muốn nghe cô muốn nói gì.

Kiều Luyến bối rối.

Tiếp tục?

Cô suy nghĩ hồi lâu, mới hiểu được Thẩm Lương Xuyên để cô nói tiếp chuyện tình đầu.

Đại ảnh đế, cũng bất quá như vậy sao?

Chẳng qua... Sớm quyết định muốn quên quá khứ đi, cô không muốn vào thời khắc này xé vết thương ra, cho nên mở miệng: "Tôi quên rồi."

Quên rồi...

Ba chữ đó, lại giống như một lưỡi dao sắc bén hung hăng đâm vào trong lòng Thẩm Lương Xuyên.

Tay anh nắm cổ tay cô, chợt dùng sức, trong nháy mắt trong ánh mắt phát ra một loại giận dữ và thương cảm.

Quên rồi sao?

Năm đó cô treu anh.

Thế nhưng anh lại nhớ cô tám năm, anh còn nhớ mãi không quên, đối lấy là cô hời hợt quên mất?

Trong lúc nhất thời, tức giận, cuồng bạo, xen lẫn không cam lòng, chật vật, để cho anh lên cơn tức giận!

Kiều Luyến bị dọa sợ, ánh mắt của anh quá dọa người, dù rằng cổ tay truyền đến đau nhức, cô cũng không dám mở miệng nói chuyện.

Sau đó cô liền thấy anh chậm rãi đứng lên, thân hình cao lớn, đem cả người cô bao phủ dưới bóng tối của anh, trong phòng, cũng tràn đầy một loại cảm giác khản trương.

Cô nuốt ngụm nước miếng, không biết tại sao anh lại chợt tức giận như vậy, muốn nói chuyện, nhưng miệng vừa mở, liền nghe thấy lời lạnh lẽo của anh: "Quên rồi sao?"

Một tiếng này, xen lẫn tâm tình phức tạp, nhưng Kiều Luyến lại từ trong đó nghe được mấy phần buồn bã.

Nhưng loại cảm giác này cũng chỉ chợt lóe qua, bởi vì kế tiếp, anh liền dùng sức kéo cô lại, không có bất kỳ thương tiếc gì mà ném mạnh cô lên ghế sofa!

Cô sợ hết hồn, muốn phản kháng, nhưng anh lại lấn thân lên!

Động tác anh cuồng bạo, để cho Kiều Luyến sợ hết hồn, dùng sức giãy giụa: "Thẩm tiên sinh! Hôm nay không phải thời kỳ rụng trứng!"

Động tác Thẩm Lương Xuyên dừng lại, cô liền ôm kỳ vọng nhìn anh, nhưng anh chỉ cười lạnh, "Thế nào, muốn bao nhiêu tiền? Cô ra giá."

Kiều Luyến ngây ngẩn cả người.

Anh cho là... Cô muốn tiền của anh sao?

Còn chưa nói nếu phản bác ra miệng, anh liền dùng sức xé quần áo cô ra!

Tiếp đó, anh cúi đầu ngăn môi của cô lại!

Nụ hôn của anh, mang theo nguyên thủy, gặm nuốt, mút mát, thô bạo để cho cô cảm thấy đau đớn.

Sau đó, cũng cảm giác thân thể bị anh xỏ xuyên qua!

Từng trận ra vào, để cho cô vô lực phản kháng, cô chỉ có thể siết chặt nắm đấm, thừa nhận anh giận dữ trừng phạt.

Thần chí của cô dần dần mơ hồ, đau đớn trên thân thể, cũng dần dần trở nên chết lặng.

Chẳng qua trong lúc mơ hồ, giống như nghe được anh nói chuyện bên tai: "Nhớ chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Không coi cô là phu nhân!

Trong mơ hồ, không biết qua bao lâu, cuối cùng loại trừng phạt này kết thúc, trong ánh trắng mờ, cô nghe được tiếng đóng cửa mạnh, chắc là Thẩm Lương Xuyên rời đi.

Cả người buông lỏng, cô lập tức ngủ mất.

Trong giấc mộng, cô giống như trở lại quá khứ.

Trở lại căn nhà hạnh phúc đó, trở lại khi ba mẹ vẫn còn, bốn miệng nhà bọn họ.

Cô nhếch đôi môi, đang cười, một chận hòa hoãn: hòa hoãn, chợt bốc lên!

Cảm giác nóng rực, để cho cả người cô giống như nướng trên lửa.

Nhà của cô, ba mẹ của cô đều ở trong lửa.

Cô muốn xông vào cứu bọn họ, tuy nhiên đứa em trai gần 15 kéo ra, sau đó nó liền vọt vào hòa hoãn: Giữa hòa hoãn!

"Không, không!"

Cô lớn tiếng kêu, giọng khàn khàn, để cho cô chợt thức tỉnh từ trong cơn ác mộng.

Kiều Luyến mở mắt, trong thoáng chốc không biết mình ở chỗ nào.

Đầu óc choáng váng, tứ chi vô lực.

Cô khẽ động cánh tay khi lực cũng không có.

Nhiệt độ trên người, để cho cô hiểu, cô nóng rần lên.

Muốn ngồi dậy khỏi giường, nhưng thật sự là không có chút khí lực, đúng lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Trương Hồng đi vào.

Giọng Kiều Luyến khàn khàn: "Lấy giúp tôi ly nước."

Nhưng dứt lời, Trương Hồng lại cười một tiếng: "Kiều tiểu thư, cô không có tay à, hay là không có chân? Không tự mình rót được sao?"

Cô ta tiến lên từng bước, nhìn quần áo bừa bãi trên đất, còn có nắm khăn giấy, nhất thời cau mày, nhìn về phía Kiều Luyến, hung tợn mắng một tiếng: "Không biết xấu hổ! Hồ ly tinh!"

Cô ta quét sàn sạch sẽ, rồi trực tiếp xoay người đi ra ngoài!

Kiều Luyến mở miệng: "Tôi ngã bệnh, nấu cho tôi một bát mì."

"Muốn ăn thì tự mình làm! Chúng tôi cũng không phải là người hầu của cô! Loại người dựa vào thân thể hấp dẫn tiên sinh như cô, thật đúng là ghê tởm! Còn nữa, cô cho rằng ngủ với tiên sinh, mà có thể chỉ huy chúng tôi sao?"

Trương Hồng mắng một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Kiều Luyến nghe, nhú mày.

Lúc này thân thể vô lực, cô thật sự không nhấc nổi người.

Không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nhắm mắt lại.

Ngủ một giấc nữa, cũng sẽ tới thôi?

Cả ngày không có đi làm, điện thoại di động vang lên nhiều lần, đều là tòa soạn gọi điện thoại tới, nhưng cô cũng không biết.

Vừa nhắm mắt, trực tiếp ngủ thẳng tới chạng vạng.

Cả một ngày, cô ngay một giọt nước cũng không uống, một hột cơm cũng chưa ăn, cô ho khan hai tiếng kịch liệt, trong dạ dày chợt dâng lên nước chua, không nhịn được, trực tiếp ới trên thảm sàn.

Cửa phòng bị Trương Hồng mở ra lần nữa, Trương Hồng đi vào.

Người thấy mùi chua, cô ta lập tức nhú mày, vòng qua giường đi tới, thấy vết bẩn trên thảm sàn, gương mặt lập tức vặn vẹo: "Cô thật buồn nôn! Đúng là dơ bẩn! Thảm này, cô giặt đi!"

Kiều Luyến ngay cả khí lực nói chuyện cũng không có, cô nhắm hai mắt lại.

Nhưng nghe được Trương Hồng ném thảm vào phòng vệ sinh.

Sau đó cô ta khí thế hùng hăng đi tới.

Kiều Luyến mở mắt, chỉ thấy cô ta dùng sức níu lấy cánh tay của mình, trực tiếp kéo cô từ trên giường ném vào sàn nhà lạnh như băng của phòng vệ sinh: "Giật, cô giật đi! Giật thâm sạch sẽ! Nếu không không cho cô com ăn!"

Kiều Luyến thấy cô ta như thế không có sợ hãi, cố gắng nặn ra một câu nói: "Thảm Lương Xuyên đâu?"

"Hừ, cô cho rằng tiên sinh sẽ đến cứu mình sao? Nói cho cô biết, mấy ngày nay tiên sinh đi ra ngoài! Hơn nữa tiên sinh đã nói, không nên coi cô là phụ nhân!"

Giờ phút này, bên ngoài biệt thự, một chiếc xe màu đen dừng ở xa, Thảm Lương Xuyên ngồi ở ghế lái, ánh mắt nhìn chăm chăm vào biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Cầu xin tôi à!

Xe lặng lẽ dừng đó, bên đường phố, ánh đèn mờ nhạt chiếu lên xe, lộ ra tịch mịch hoang vu như thế.

Thảm Lương Xuyên không biết tại sao mình lại lái xe về đây.

Cửa sổ xe mở ra, ánh mắt của anh nhìn qua cửa sổ, nhìn về phía phòng ngủ chính lầu hai.

Ánh đèn ở đó mở lên, điều này nói rõ, Kiều Luyến đã tan việc.

Bây giờ cô đang làm gì?

Chính mình muốn như vậy còn chưa có về nhà, thậm chí không có bàn giao gì, sao cô không gọi điện thoại hỏi ý kiến một chút?

Chẳng qua cũng đúng.

Cho tới bây giờ cô đều là người lạnh tính, làm sao lại quan tâm tới anh chứ?

Giống như tám năm trước... Anh cho là, hai người bọn họ đã yêu sâu sắc, thế nhưng nói đến mối tình đầu, cô lại có thể nói một câu "Quên rồi".

Nghĩ đến đây, nơi ngực lại bắt đầu đau nhức, giống như bị ăn mòn, nhỏ xíu nhưng lại đau âm ỉ. Ánh mắt anh u tối, gương mặt tuấn dật, dưới ánh đèn ảm đạm không rõ.

Mím môi, mở cửa xe, anh muốn đi vào trong nhà, điện thoại di động chợt vang lên.

Anh cầm điện thoại di động lên nghe, đối diện truyền đến tiếng Tống Thành: "Anh Thảm, anh ở đâu? Còn hai giờ là máy bay sẽ bay, anh đừng quên xuất phát."

"Biết rồi."

Cúp điện thoại, Thảm Lương Xuyên nhìn trên lầu lần nữa, bỗng nhiên rũ tầm mắt xuống, lên xe, khởi động xe rời đi.

Trong biệt thự, Kiều Luyến và Trương Hồng, căn bản cũng không biết chuyện ở dưới.

Giờ phút này, bọn họ còn giăng co trong phòng vệ sinh.

Kiều Luyến đứng cũng không vững, ngồi dưới đất, dùng sức chống đỡ chính mình, cô cảm giác đầu óc choáng váng, đồ vật trước mắt đều là bóng chông, mí mắt nặng nề căn bản là mở không ra được.

Ngay lúc cô đang sững sờ, Trương Hồng chợt mở vòi nước, dòng nước tưới trên thảm, nhưng cũng vẩy lên người cô.

Vốn là thân thể Kiều Luyến rét run từng đợt, giờ phút này lạnh hơn, mắt tối sầm lại, cả người trực tiếp té xỉu.

Lúc tỉnh lại, trời đã sáng rồi.

Cô nằm trên thảm phòng ngủ, trên thân không có bất kỳ cái gì che đậy, còng đến thân thể phát run.

Từ chi vẫn mềm yếu bất lực như cũ, trong dạ dày đói không còn có tri giác.

Mí mắt của cô rất nặng nề, nỗ lực ngẩng đầu lên, muốn đo nhiệt độ của mình một chút, thế nhưng nhiệt độ trong lòng bàn tay và trên trán đều như thế, căn bản không thừa ra.

Cô cảm giác cuồng hống sắp bốc cháy, nỗ lực chống đỡ thân thể đứng lên, đi đến bên tủ đầu giường, lúc này mới cầm lên một ly nước, cuối cùng uống hai ngụm nước lạnh, trong dạ dày đau đớn từng cơn, cuồng hống và thần chí, cuối cùng cũng tốt một chút.

Cô bò lên trên giường, miệng thở hổn hển, sau đó bắt đầu tìm kiếm điện thoại di động của mình, nhưng chỗ bình thường đặt điện thoại di động, đã trống không.

Cô ngẩn người.

Cửa phòng bị mở ra lần nữa, Trương Hồng đi tới.

Cô ta vành mặt hất hàm sai khiến: "Ui, tỉnh rồi sao?"

Kiều Luyến hữu khí vô lực mở miệng: "Điện thoại di động của tôi đâu?"

"Điện thoại di động sao?" Trương Hồng nghiêng đầu, lấy điện thoại di động từ trong túi ra: "Ồ chỗ này!"

Kiều Luyến nhú mày: "Đưa tôi."

"Tôi không cho cô, cô có thể làm gì tôi sao?" Trương Hồng cười lạnh: "Có đói bụng không? Có lạnh hay không? Có phải rất không thoải mái hay không? Như vậy đi, chỉ cần cô nhận sai với tôi, cầu tôi buông tha cô, về sau ở trong nhà này đều ngoan ngoãn nghe lời, tôi không chỉ đưa di động cho cô, hơn nữa còn nấu cơm cho cô ăn, thế nào?"

Sắc mặt Kiều Luyến tái nhợt, lại kinh thường nghiêng đầu sang chỗ khác, không nhìn cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Đau bụng...

Thái độ của cô, chọc giận Trương Hồng, cô ta nổi trận lôi đình: "Kiều tiểu thư! Cô thật đúng là không thấy rõ lắm địa vị của mình!"

Nói đến đây, Trương Hồng xoay người: "Đã mạnh miệng như thế, thì tiếp tục bị đói đi!"

"Àm!"

Cửa phòng đóng lại.

Kiều Luyến nằm trên giường, liền nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng mấy người giúp việc khác

"Chị Trương, cái này... Có phải không tốt lắm hay không?"

Trương Hồng trả lời: "Có gì không tốt? Chẳng lẽ cô quên ngày đó cô ta phách lối đồ suuar lên thăm sao? Hiện tại chúng ta không cảm chắc cô ta, về sau còn thể sống trong nhà sao?"

"... Thế nhưng, thế nhưng cô ấy là vợ của tiên sinh trên pháp luật."

Trương Hồng cười lạnh: "Cô ta mà xem như vợ sao? Cô thấy tiên sinh thừa nhận cô ta sao? Hay là phu nhân thừa nhận cô ta? Tôi nói cho cô biết, căn bản cô ta chẳng phải cái gì!"

"Chị Trương, bộ dạng này sẽ không gây chết mạng người chứ, cô ấy đã một ngày hai đêm không ăn gì cả."

Trương Hồng: "Không phải trên sách đã nói rồi sao? Người ba ngày không uống nước mới có thể chết! Gấp làm gì? Cho cô ta đói ngày nữa, khẳng định không có vấn đề!"

Tiếng mấy người nói chuyện, càng ngày càng xa, rất rõ ràng là bọn họ xuống lầu.

Kiều Luyến nằm ở trên giường, nắm chặt nắm đấm.

Cô biết, hiện tại biện pháp tốt nhất là tạm nhân nhượng vì lợi ích.

Nhưng thực chất bên trong kiều ngạo, để cho cô không có cách nào cúi đầu với Trương Hồng.

Cô nhìn trần nhà quen thuộc, nhìn chằm chằm đèn thủy tinh phía trên, không nhìn được nhếch nhếch nên nụ cười giễu.

Đám Trương Hồng không để cô ở trong mắt, là Thẩm Lương Xuyên giao phó sao?

Cô cắn bờ môi, trong đầu lại hiện lên lời Thẩm Lương Xuyên nói đêm hôm đó: "Làm sao? Muốn bao nhiêu tiền? Cô ra giá."

Kỳ thật, trong lòng của anh, cô cũng chỉ là một người vì tiền có thể bán bất kỳ vật gì?

Cái tên khốn này!

Uổng phí trước kia cô thích anh như vậy, ai có thể nghĩ tới, người này trong hiện thực còn quá ngạo mạn tự đại!

Cô mắng trong lòng, thẳng đến dạ dày truyền đến cảm giác nóng rực đau đớn lần nữa, đại não Kiều Luyến mơ màng, mới dần dần tỉnh táo.

Thương tâm, khổ sở lúc này đều dư thừa, hiện tại cô cần phải đi bệnh viện.

Cô cắn răng nỗ lực đứng lên, dù là toàn thân bất lực, đầu vầng mắt hoa, nhưng vẫn đi từng bước một tới cửa, mở cửa phòng.

Đám Trương Hồng bên rộn ở trong phòng bếp, vừa làm việc vừa cười.

Cô từng bước một, quật cường xuống lầu.

Mấy người trong phòng bếp đều không có phát hiện, cô từ từ đi ra khỏi cửa biệt thự.

Phía ngoài ánh nắng gay gắt, để cho cô hoàn toàn không mở mắt ra, chỉ cảm thấy đỉnh đầu chấm nhỏ lấp lóe, cô lao đảo đi về phía trước, đi được mấy bước, cuối cùng nhìn thấy trước mặt có bóng người thoáng qua, mất tối sầm lại, té xỉu.

Kiều Luyến tỉnh lại lần nữa, đã là xế chiều hôm đó.

Cô bị đau tỉnh.

Trong bụng lại đau quặn, đau đến cô nằm không được, nghiêng thân thể, khom người.

Chóp mũi ngửi được mùi nước trùng vị, để cho cô biết, chính mình đang ở bệnh viện.

Cô gọi y tá tới, liền bị y tá hoảng sợ, đẩy vào phòng kiểm tra.

Cô ôm bụng, nằm trên giường bệnh đau đến đầu đầy mồ hôi, trong lòng lại lạnh buốt.

Đau lợi hại như vậy... Chẳng lẽ cô mang thai sao? Mà bây giờ, đứa bé này, muốn giữ không được sao?

Nghĩ đến đây, cô nắm lấy nắm đấm, sắc mặt tái nhợt.

Nếu như cô mất con của Thẩm Lương Xuyên, anh có thể bội ước hay không?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Tại sao em có thể quên tôi?

Kết quả kiểm tra rất nhanh, Kiều Luyến đau không có khí lực, y tá cầm tờ xét nghiệm mở miệng: "Không có mang thai."

Cô thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó liền nghe thấy y tá mở miệng: "Cô bị viêm ruột thừa, hiện tại rất nghiêm trọng, cần lập tức làm giải phẫu."

Cô hơi sững sờ.

Y tá trực tiếp mở miệng: "Xin hỏi người thân của cô ở đâu? Chúng tôi cần phải có người ký tên mới có thể phẫu thuật."

Kiều Luyện nhúm mày.

Người thân...

Cô còn người thân ở đây sao!

Cô cần môi: "Tự tôi ký tên được không?"

Y tá lắc đầu: "không thể."

Kiều Luyện đứng thẳng người, đề đầu đón xuống: " vậy tôi có thể không phẫu thuật không?"

"Bây giờ tình huống của cô, tốt nhất lập tức phẫu thuật."

Bây giờ Kiều Luyện không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là mở miệng: "Vậy tôi mượn dùng điện thoại cô một chút."

Cô cầm điện thoại của đối phương, nhấn một dãy số.

Trên thế giới này, người duy nhất có quyền, ký tên phẫu thuật cho cô là số người kia.

Thẩm Lương Xuyên ở SH tham gia một bữa tiệc rất quan trọng, hiện trường có rất nhiều đạo diễn và biên kịch nổi danh, nhà đầu tư, thường ngày anh khinh thường xã giao, giờ phút này cũng bùng một ly rượu đỏ, đi trong đám người.

Điện thoại di động vang lên, anh cầm lên nhìn một chút, phát hiện là một số lạ, không nhận nghe.

Nhưng cái số này lại gọi riết không tha.

Lúc này anh mới cau mày, đi vào trong góc, nhận nghe, liền nghe thấy đối diện truyền đến tiếng của giọng nữ xa lạ: "Xin hỏi, là người nhà Kiều Luyện sao?"

Thẩm Lương Xuyên sững sốt: "Cô là?"

"Chào anh, nơi này là bệnh viện Đệ Nhị ở BJ, là như vậy..."

Nghe xong lời của y tá, chân mày Thẩm Lương Xuyên nhúm thành một chữ xuyên.

Cúp điện thoại, anh trực tiếp tìm Tống Thành: "Đặt chuyến bay gần nhất cho tôi, tôi phải trở về BJ, Tống Thành sững sốt: " Anh Thẩm, anh..."

Tiếng của Thẩm Lương Xuyên, lập tức gia tăng: "Hiện tại, lập tức, lập tức!"

Anh lo âu nóng nảy như vậy, Tống Thành chưa từng thấy qua.

Nhất định là ở BJ có chuyện xảy ra, nếu không lấy tính tình anh Thẩm, sẽ không liều mạng ở trường hợp như vậy.

Cho nên Tống Thành không nói hai lời, trực tiếp mở miệng: "Vâng."

Máy bay bay qua bầu trời.

Thẩm Lương Xuyên đi tới bệnh viện thì đã là sáu giờ sau.

Phẫu thuật đã xong, anh tìm người dân xếp, trước tiên có thể phẫu thuật trước ký tên sau.

Anh mang theo kính và khẩu trang, đứng ở cửa phòng bệnh, Kiều Luyện vẫn còn ở trong trạng thái ngủ mê man.

Lúc này anh mới nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, lặng lẽ đi vào, đứng ở bên giường của cô.

Người phụ nữ trên giường bệnh, thân thể nhỏ nhắn nằm ở nơi đó, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, trong suốt giống như muốn cùng kết hợp cùng không khí...

Cho dù là trong giấc mộng, cũng cau mày, ôm lấy bà vai của mình theo bản năng, làm ra tư thế phòng ngự.

Cô đang phòng ngự người nào?

Thẩm Lương Xuyên siết chặt nắm đấm, nghĩ tới đêm hôm đó mình thất thố.

Trong ánh mắt của anh, chợt toát ra sự hối tiếc và đau xót.

Anh nghĩ tới tám năm trước cô đã từng nói.

"Em sợ nhất là đau, trên ngón tay có chút máu, em cũng có thể khóc thật lâu! Cho nên nếu như chúng ta gây gỗ, anh chỉ có thể giảng đạo lý với em, không được động thủ!"

Giọng đại tiểu thư nũng nịu này, cậu mạnh bá đạo.

Mà bây giờ, cô hẳn là rất đau?

Anh chột sờ mặt của cô, nhỏ giọng, vang lên trong phòng bệnh, lộ ra một loại thê lương u oán: "Tiểu Kiều, tại sao em có thể quên anh?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Cô hai ngày chưa ăn cơm rồi!

Thẩm Lương Xuyên chờ đợi trong phòng bệnh gần hơn hai giờ, lúc này mới đi ra khỏi.

Tổng Thành đã đợi ở bên ngoài: "Chuyện ký tên đều đã xử lý tốt, anh đừng lo lắng."

Anh ta nhìn qua cửa sổ phòng bệnh vào trong một chút: "Anh nóng nảy trở về, tôi còn tưởng xảy ra chuyện lớn gì, sớm biết có chuyện như vậy, gọi điện thoại trở về là xong, có nhiều trợ lý như vậy! Anh..."

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng cắt ngang anh ta: "Bác sĩ chủ trị ở văn phòng sao?"

Tổng Thành muốn nói lại thôi, sau cùng thờ dài một cái: "Tôi mang anh đi."

Tiến vào phòng làm việc của bác sĩ, Tổng Thành hỏi thăm một chút tình huống Kiều Luyến.

Bác sĩ chủ trị nghỉ hoặc nhìn người đàn ông đeo kính đen và khẩu trang trước mặt, mở miệng nói liên miên: "Anh là người yêu của cô ấy sao? Anh chăm sóc bệnh nhân sao vậy? Cô ấy bị cảm nóng sốt đến 40 độ, cũng không có người quản? Mà bị bệnh nhưng liên tục hai ngày không ăn gì, mấy người định để cô ấy chết đói sao? Nếu như không phải bệnh nhân tự mình chạy đến, được người qua đường gọi 120, mấy người dự định cứ để cho cô ấy sinh bệnh chết sao?"

Từng tiếng chất vấn, để Thẩm Lương Xuyên mở to hai mắt.

Anh đứng vụt dậy, không thể tin nhìn chăm chăm vào bác sĩ chủ trị: "Ông nói cái gì?"

Một tiếng vừa ra, nhất thời bác sĩ chủ trị ngắc ngứ cả người, ngơ ngác nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Tiếng của cậu, sao tôi nghe quen như thế?"

Đương nhiên quen tai rồi!

Năm ngoái Thẩm Lương Xuyên quay phim, hiện tại đang chiếu, anh chính là nhân vật đang nóng trong hai tháng này!

Tổng Thành yên lặng oán thầm bên cạnh, sau đó ho khan một tiếng mở miệng nói: "Bác sĩ, nói như vậy, Kiều tiểu thư đã sinh bệnh hai ngày rồi sao?"

Bác sĩ bị đòi đi lực chú ý: "Đúng, tính ra, rất có thể là bị vào trận mưa rào vào hai ngày trước, chắc cô ấy bị ướt rồi."

Tổng Thành có chút nghi ngờ hỏi thăm: "Thế nhưng Kiều tiểu thư ngã bệnh nếu như, tại sao trong nhà không gọi điện thoại? Và lại cô ấy chạy ra được người phát hiện... Giúp việc trong nhà đâu?"

Giúp việc trong nhà đâu?

Thẩm Lương Xuyên cũng muốn hỏi!

Trong lòng này lửa, cảm thấy không chỗ phát tiết.

Hai ngày trước...

Nói cách khác, sau khi anh ép buộc cô, cô đã bắt đầu sốt cao, đến bây giờ rùng rã hai ngày, cô đã biến mình thành đáng sợ như vậy?

Thẩm Lương Xuyên đứng lên, trở lại phòng bệnh, cứ ngồi trước giường của cô như vậy, lẳng lặng nhìn cô.

Kiều Luyến giảm nhiệt rất nhanh, mắt thấy cô sắp tỉnh lại, lúc này, đột nhiên anh có chút hoảng, không biết nên đối mặt với cô làm sao.

Thẩm Lương Xuyên để Tống Thành ở lại trông chừng, tự mình lái xe trở về nhà.

Xe tắt máy ở bên ngoài, anh mở cửa biệt thự ra, đi vào.

Mấy người đang tán gẫu trong phòng khách, anh đi rất nhẹ, không có người chú ý tới anh. Anh vốn định lên lầu, nhưng đối thoại của họ tiến vào trong tai của anh, để anh dừng chân lại.

"Chị Trương, không thấy Kiều tiểu thư, chuyện này, chúng ta có nên nói cho tiên sinh hay không?"

Trương Hồng hừ lạnh: "Nói cái gì? Hiện tại khẳng định ở bệnh viện thôi! Máy người cứ chờ xem, chờ cô ta hạ sốt, khỏi bệnh rồi, sẽ tự mình trở về!"

"Thế nhưng chị Trương, cô ấy có thể tính sổ sách với chúng ta hay không!"

Trương Hồng đáp trả: "Tính sổ gì? Tính sổ sao? Cô ta là cái gì, dựa vào cái gì để tôi rót nước cho cô ta? Dựa vào cái gì để tôi nấu cơm cho cô ta! Nước trong phòng, cô ta thích uống không uống! Đồ ăn chúng ta đều làm, làm sao, còn muốn bụng đến miệng cô ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Cô nói người nào không có quy củ?

Thẩm Lương Xuyên đứng ở đó, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm bốn người phụ nữ trong phòng, một ngọn lửa không tên bỗng chui lên.

Anh không có ở đây, cô bị đối đãi như thế sao?

Đột nhiên nghĩ đến có một buổi tối, cô lật qua lật lại trên giường, rõ ràng đói bụng đến không chịu được, lại không dám nói ra, còn nói cái gì mà giảm béo...

Cô gầy như vậy, muốn giảm cái gì gì?

Bây giờ nghĩ lại, hẳn là đám người này lãnh đạm với cô, căn bản là không có cho cô ăn cơm!

Bọn họ đều làm Thẩm gia nhiều năm như vậy, đến cùng lấy lá gan đó ở đâu?!

Mấy người phụ nữ trong phòng khách vẫn còn nói chuyện phiếm:

"Chị Trương, chúng ta làm vậy với cô ấy, có được không? Em luôn cảm thấy tiên sinh sẽ không vui."

Trương Hồng khinh miệt mở miệng: "Tiên sinh không thích cô ta, đều biểu hiện rõ ràng như vậy, cô quên rồi hả? Ngày đó tiên sinh còn không cho chúng ta gọi cô ta là phu nhân, cô nói xem, trong nhà này, cô ta là gì? Còn có phu nhân, bởi vì cô ta ở nhà mà không trở lại, tiên sinh và phu nhân chán ghét vút bỏ cô ta như thế, cho nên yên tâm đi, xem như tiên sinh phát hiện, cũng sẽ không trách tội chúng ta!"

Một câu, để Thẩm Lương Xuyên khiếp sợ đứng đó.

Mới vừa rồi anh còn buồn bực, tính cách của cô vốn cũng không thể bị khinh bỉ, quát cường lại linh trí, cho nên bọn họ làm vậy với cô, sao cô không nói cho anh...

Thế nhưng một câu của Trương Hồng, lại làm cho anh hiểu ra, đám người này không tôn kính với cô, lại là bởi vì anh!

Anh nắm lấy nắm đấm, lần đầu tiên sinh ra cảm giác hối hận, nếu như không có lời nói nhục nhã cô, sao đám người này lãnh đạm với cô được? Làm sao dám đối với cô như thế...

Hai ngày không ăn cơm, sốt cao hai ngày không ai chú ý tới cô... Máy người này, đến cùng đã làm gì?

Tức giận dâng lên, lan tràn trên người anh, để cả phòng cũng lan tràn!

"Sao đột nhiên cảm thấy lạnh như vậy?" Có người mở miệng, ngẩng đầu nhìn bốn phía, khi nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, nhất thời hoảng sợ, lắp ba lắp bắp hỏi mở miệng nói, "Tiên, tiên sinh?"

Một câu, để đám người giúp việc còn lại cũng đều nhìn qua.

Trương Hồng giật nảy mình, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Tại sao Tiên sinh trở lại? Không phải nói ngày kia mới có thể trở về sao?

Cô ta mở to hai mắt nhìn.

Ở Thẩm gia năm năm, tự nhận có thể hiểu rõ tính Thẩm Lương Xuyên.

Trong năm năm này, bất kể tiên sinh gặp được chuyện gì, cho tới bây giờ đều không lộ vui buồn, thế nhưng giờ này phút này, rõ ràng trong con người tiên sinh phóng ra lửa giận!

Thậm chí, đều bởi vì phần nộ, mà giờ phút này anh giống như tu la đi ra khỏi địa ngục!

Rõ ràng ngũ quan anh tuần như vậy, lại vẫn tàn ra hàn ý thấu xương.

Trương Hồng nuốt ngụm nước miếng, nỗ lực mở miệng cười: "Tiên sinh, ngài trở về rồi sao?"

Thẩm Lương Xuyên híp mắt lại, đi từng bước một tới gần, chậm rãi mở miệng: "Phu nhân đâu?"

Phu nhân sao?

Nói như vậy, Thẩm tiên sinh tức giận như vậy, là bởi vì Kiều Luyến sao?

Nghĩ đến tiên sinh nhục nhã Kiều Luyến, Trương Hồng nhẹ nhàng thở ra: "Chúng tôi không biết."

Ánh mắt của cô ta đảo lòng vòng, nhếch miệng mở miệng nói: "Tiên sinh ngài không biết đâu, Kiều tiểu thư thật khó sống chung, một lúc muốn uống nước, một lúc lại bắt chúng tôi giặt thảm, uy phong trong nhà thật to, hiện tại thì tốt, rõ ràng ngã bệnh cũng không ở nhà nghỉ ngơi, chúng tôi lại không nhìn thấy, cũng không biết chạy đi đâu, quả thực là không có quy củ! Phụ nữ như vậy, trách không được vì tiền..."

Lời phía sau còn chưa nói hết, đã thấy một chân Thẩm Lương Xuyên đá tới: "Cô nói người nào không có quy củ?!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Lửa giận của anh

"Bịch!" Trương Hồng bị một chân đá trúng bụng, ngã lăn ra sàn nhà! Cô ta đau tới cảm giác ruột đều quấy lộn một chỗ, thân thể cong lại nằm trên mặt đất, cả người giống như là con tôm, đau đến cô ta không dậy nổi.

Thẩm Lương Xuyên tức giận động thủ, dọa đến mấy người giúp việc khác run lên một chút, đồng loạt lui lại một bước, hoảng sợ nhìn anh.

Tay nhìn Thẩm tiên sinh lạnh lùng, nhưng vẫn thừa khách khí với bọn họ, đây là lần đầu tiên bọn họ gặp Thẩm tiên sinh nổi giận như thế.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm Trương Hồng trên mặt đất, biết mình không nên động thủ, nhưng vừa nghe cô ta dùng ngữ khí miệt thị đó nói cô, trong nháy mắt anh giống như đã mất đi lý trí! Hấn dè lửa giận xuống, cầm điện thoại di động lên gọi cho cho Lý quản gia: "Thím Lý, thím lập tức quay lại một chuyến." Sau đó, anh lên lầu, tiến vào thư phòng.

Bốn người làm đợi trong phòng khách, bị dọa sợ, một cử động cũng không dám.

Sau hai mươi phút, thím Lý tới, vào cửa nhìn thấy tình huống trong phòng khách, có chút bị dọa, tìm người nâng Trương Hồng lên, lúc này mới mang theo mấy người lên lầu.

Trong thư phòng, Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm màn ảnh máy vi tính, sắc mặt âm trầm gần như có thể đông lạnh thành băng! Trương Hồng khóc tới mặt đã đỏ lên, hai cánh tay đặt trên bụng mình, mở miệng nói: "Thẩm tiên sinh, mặc dù tôi là người giúp việc, thế nhưng tôi cũng không phải là nô lệ của người khác! Tôi đã lớn như vậy, còn chưa có bị người đánh qua! Hu hu hu..." Thím Lý lập tức trấn an cô ta: "Được rồi, vợ chồng sinh hoạt còn có va va chạm chạm, hôm nay là do tiên sinh bị chọc tức, như vậy đi, tôi thay tiên sinh bồi thường cho cô, cầm lương nghỉ ngơi, thuận tiện mua cho chút đồ dinh dưỡng cho cô, lúc nữa cho người đưa cô tới bệnh viện làm kiểm tra toàn thân." Thẩm Lương Xuyên là nhân vật công chúng, loại chuyện đánh giúp việc này nếu như truyền ra, sẽ trở thành scandal.

Hiện tại thím Lý muốn dàn xếp ổn thỏa, trước ổn định Trương Hồng.

Nhưng dứt lời, Thẩm Lương Xuyên ngang ngược ngắt đầu: "Thím Lý, báo cảnh sát!" Anh vừa mới tra xét camera giám sát, không nghĩ tới lúc anh

không ở nhà, đám người này đối với Kiều Luyến như vậy! Anh nhất định phải cho những người này, thể thảm đau đớn! Thím Lý sững sờ, "Hà?" Bà có nghe lầm hay không? Theo lý thuyết, Trương Hồng bị đánh, nếu như báo cảnh sát, sẽ làm lớn chuyện hay sao? Nhưng ánh mắt Thẩm Lương Xuyên quét tới, nhất thời thím Lý giật nảy mình: "Được, nguyên nhân báo cảnh sát là?" Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lạnh như băng, nhìn chăm chăm vào Trương Hồng: "Trộm cắp." Trương Hồng nhất thời kêu to: "Tiên sinh, tôi trộm cái gì hả?" Thẩm Lương Xuyên hí mắt lại, quay màn hình vi tính.

Thím Lý liếc nhìn màn hình một chút, liền hiểu ý nghĩ của Thẩm Lương Xuyên, nhất thời cảm thán trong lòng một tiếng, thì ra tiên sinh đã sớm nghĩ xử lý như thế nào rồi! Sắc mặt của bà trầm xuống, quay đầu khiển trách Trương Hồng: "Các người làm người giúp việc, lại giám ăn vụng tổ yến bào ngư chủ nhà, thậm chí còn có Nấm cục*! Mấy người biết những vật này giá trị bao nhiêu tiền không? Mười năm tiền lương các người, đều không đủ!" (*)Nấm cục: Không giống như những loại nấm khác, nấm không mọc trên mặt đất mà mọc sâu trong lòng đất, thường ký sinh trong lớp rễ cây sồi.

...

Nhà ẩm thực Pháp thế kỷ 18 Brillat-Savarin gọi nấm cục là "kim cương của nhà bếp".

Những vật này, đều là Thẩm Lương Xuyên không đụng tới, nhưng theo lý thuyết giúp việc trong nhà không có tư cách ăn, nhưng cho Kiều Luyến một phần, lại bị mấy người này chia nhau! Một câu thím Lý roi xuống, sắc mặt bốn người hoàn toàn trắng bệch.

Cảnh sát đến, Thím Lý chắc chắn Trương Hồng trộm cắp, Trương Hồng bị bắt, dù có ồn ào Thẩm Lương Xuyên đánh người, nhưng lại không bỏ có nổi chứng cứ.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Giúp việc nhà Thẩm ảnh đế bị bắt!

Lúc Kiều Luyến tỉnh lại, đã là buổi sáng ngày hôm sau.

Hộ lý đứng trước giường của cô cười: "Cô đã tỉnh? Tỉnh thì ngồi dậy ăn chút thức ăn lỏng đi, cô làm phẫu thuật, một tuần này đều phải chú ý thức ăn." Kiều Luyến mở mắt nhìn cô ta, hộ lý giải thích: "À, tôi là bạn trai cô tìm đến, trước mắt phụ trách chăm sóc cô."

Ha ha, bạn trai cô thật tốt với cô, tối hôm qua trông một buổi tối ở đây." Một câu, để Kiều Luyến kinh ngạc mở to hai mắt.

Bạn trai cô...

Nói Thẩm Lương Xuyên sao? Nói như vậy, y tá gọi điện thoại cho anh, anh vẫn chạy về sao? Cô lập tức nắm lấy nắm đấm, nhưng chợt thờ dãi một chút.

Xem như trở về, thì thế nào? Cô mở miệng hỏi thăm: "Anh ấy ở đâu?" "Mua cháo cho cô rồi." Kiều Luyến gật đầu, lúc này, cửa phòng bệnh bị đẩy ra, cô quay đầu nhìn sang, lúc nhìn thấy Tổng Thành mang theo hộp cơm đi tới, ánh mắt cô sáng lên, nhìn ra sau lưng anh ta.

Tổng Thành cười hí mắt mở miệng nói: "Tỉnh rồi sao? Vậy thì ăn chút cháo đi, bác sĩ nói hai ngày cô chưa ăn cơm, sao cô lại chà đạp thân thể của mình như vậy..." Phía sau của anh ta, lại trống không, không có ai.

Nhất thời Kiều Luyến cảm giác được một chút mất mát, cô gục đầu xuống, kỳ thật, cô đang chờ đợi cái gì? Xem như y tá gọi điện thoại cho anh, theo thân phận của anh, cũng không có khả năng xuất hiện ở nơi công cộng này.

Nhìn qua Tổng Thành muốn hỏi gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra miệng.

"Cô sốt cao hai ngày, lại làm phẫu thuật, bác sĩ nói nhất tốt cố gắng tĩnh dưỡng mấy ngày, Thẩm tiên sinh nói vậy thì ở lại bệnh viện bảy ngày, chờ thân thể hoàn toàn khỏi rồi, thì xuất viện." Tổng Thành nói liên miên lái nhái.

Kiều Luyến để cái miệng xuống: "Không cần, cắt bỏ viêm ruột thừa chỉ là phẫu thuật nhỏ, tôi cũng hạ sốt, ngày mai nghỉ ngơi một ngày, ngày kia có thể đi làm." Cô đã lâu không có đi làm, đoán chừng tòa soạn muốn điên rồi.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến bối rối, dự định nói cái gì, Tổng Thành mở miệng cười: "Tôi đã gọi điện thoại cho tòa soạn cô rồi, xin nghỉ một tuần, cho nên cô cứ nghỉ ngơi thật tốt đi." Chuyện đã vậy, Kiều Luyến đành phải nghỉ ngơi.

Huống hồ nghỉ ngơi tốt, tài năng làm việc tốt hơn không phải sao? Tự an ủi mình, cô uống cháo, rồi nằm xuống ngủ.

Tổng Thành đi ra khỏi phòng, gọi điện cho Thẩm Lương Xuyên: "Anh Thẩm, Kiều tiểu thư đã không có chuyện gì rồi."

Anh xem, lúc nào chúng ta về lại bên phía SH, Lý tổng vẫn còn, bây giờ không phải là lúc bóc đồng..." Thẩm Lương Xuyên trầm mặc một chút: "Cậu ở lại BJ tới qua SH."

Tổng Thành...

Anh ta ở lại BJ làm gì? Chính là để mua cháo cho Kiều tiểu thư sao?! Thời gian Kiều Luyến nằm viện, có chút nhàm chán, liền nhờ Tổng Thành mang điện thoại di động của cô tới.

Tổng Thành lấy từ trong biệt thự ra, còn không khỏi ghét bỏ: "Cô dùng cái điện thoại rách nát này, sao anh Thẩm không tặng cô một cái mới!" Kiều Luyến không có trả lời.

Có điện thoại di động, thời gian nằm viện không khó nhịn, bắt đầu lướt weibo, nói chuyện phiếm với đồng nghiệp.

Tổng biên đã qua tổng bộ báo cáo, tổng biên mới tới cũng đã đến tòa soạn báo.

"Tổng biên mới tới, bộ dạng cũng rất đẹp trai, nhưng chính là...

Không biết hình dung như thế nào." Tiểu Diệp ở trong điện thoại nói vậy: "Dù sao, cứ đến là biết thôi!" Kiều Luyến cười: "Chủ biên trở về rồi hả?" "Trở về rồi! Ài, không nói tới họ, không có ý nghĩa! Nói với chị tin tức lớn! Giúp việc nhà Thẩm ảnh đế bởi vì trộm cắp bị bắt lại!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Thông qua nhà mẹ chồng

Giúp việc nhà Thẩm ảnh đế... Trộm cắp sao?

Kiều Luyến hơi sững sờ: "Thật hay giả?"

"Ha ha, đương nhiên là thật! Tin tức này em vừa mới theo! Em nghe nói Thẩm gia không có ý định từ bỏ, nhất định phải khiến cho họ ngồi tù, mấy ngày nữa tòa án phán quyết rồi."

Lòng Kiều Luyến, bỗng nhiên nhấc lên, không biết vì sao, bỗng nhiên hơi khản trương: "Người giúp việc tên là gì?"

"Tên Trương Hồng. Chẳng qua lúc em đi phỏng vấn, cái Trương Hồng này luôn mồm hô hào, nói là Thẩm ảnh đế đá cô ta một cái, cắt, sao Thẩm ảnh đế có thể đánh cô ta, lời này ai mà tin!"

Cô tin!

Kiều Luyến vốn nằm ở trên giường bệnh gọi điện thoại với Tiểu Diệp, giờ phút này lại ngồi ngay ngắn, miệng vết thương bởi vì cô động mạnh, có đau một chút.

Một tay cô đè chặt vết thương, lại mở to hai mắt nhìn.

Mắt mắt mấy ngày nay trong nháy mắt không còn sót lại chút gì.

Anh trừng phạt Trương Hồng!

Là bởi vì cô sao?

Hắn không chỉ có đá Trương Hồng một cái, còn đưa cô ta ra tòa án.

Kiều Luyến chỉ cảm thấy, tâm mình đã chết thành bụi, không ngờ có dấu vết phục hồi.

Cô vội vàng ngăn chặn nội tâm xao động, không nhin được hít vào một hơi thật sâu, hỏi thăm Tiểu Diệp: "Cô có tin tức Thẩm ảnh đế không?"

"Có ạ, hiện tại Thẩm ảnh đế ở SH, mười giờ tối nay sẽ bay về BJ?"

Hôm nay vừa vặn là lúc cô xuất viện.

Vốn cảm thấy rất nhàm chán, nhưng bây giờ, lại lập tức mong đợi.

Mười hai giờ trưa, Kiều Luyến làm thủ tục xuất viện, Tổng Thành đến đón cô về nhà.

Trở lại biệt thự, phát hiện mấy người giúp việc Trương Hồng, quả nhiên không thấy đâu.

Lý quản gia cười vui vẻ đi tới: "Phu nhân, cô trở về rồi."

Phu nhân sao?

Kiều Luyến tròn tròn mắt nhìn, muốn thay lời bà, Lý quản gia lại xin lỗi cô: "... Tôi cũng không nghĩ tới Trương Hồng là loại người này, trong thời gian qua phu nhân đã chịu ủy khuất."

Kiều Luyến xua tay: "Tôi không sao, thật đó."

Nếu như không phải bị bệnh chìm vào hôn mê, hoàn toàn đứng không dậy nổi, sao cô có thể bị Trương Hồng khi dễ thảm như vậy?

Phải biết lúc tỉnh táo, cô chiếm thượng phong như thế!

Coi như Thẩm Lương Xuyên không thu thập cô ta, sau khi chính mình xuất viện, cũng muốn trừng trị cô ta.

Nói với Lý quản gia mấy câu, Kiều Luyến lên lầu nghỉ ngơi.

Nhưng vừa nằm xuống, điện thoại di động chợt vang lên.

Nghe, liền truyền đến tiếng Hạ Diệp Hoa: "Tiểu Kiều!"

Kiều Luyến nghi hoặc: "Dì Hạ sao?"

"Đúng vậy, là ta! Sao mấy ngày này con biến mất không thấy? Ngày nayf ta đều ra công viên chờ con, đã đợi một tuần! Còn tưởng rằng con dọn nhà, cho nên mới gọi điện thoại cho con, không có quấy rầy đến con chứ?"

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Không có. Dì Hạ, đi ở chỗ nào? Có chuyện gì sao?"

"Không có việc gì, liền là nhớ con rồi! Ta ở nhà! Chừng nào thì con rảnh? Tới nhà của ta chơi đi."

Kiều Luyến nhìn đồng hồ: "Hiện tại con có rảnh."

Nằm viện mấy ngày nay, trừ ăn ra cũng là ngủ, cô cảm giác mình thật sự sắp mốc meo, dù sao ngày mai mới đi làm, xé chiều hôm nay còn có thể phóng túng.

"Thật tốt? Vậy con tới nhà ta đi! Ta ở nhà số 18!"

"Được."

Khu nhà này kiến trúc rất lớn, cho nên số 8 và số 18 cách rất xa.

Cô đi chừng 20 phút, lúc này mới đi đến nhà số 18.

Ấn chuông cửa, liền thấy Hạ Diệp Hoa tự mình đến mở cửa cho cô.

Đi theo Hạ Diệp Hoa vào trong căn hộ, cô liếc mắt liền thấy được trên bàn trà có bày tám ảnh, phía trên lại là...

"Dì, vì sao phòng đi lại có ảnh của Thẩm Lương Xuyên?!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tới PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Anh năm đó

Kiều Luyến cảm tám ảnh ra, thuận miệng hỏi Hạ Diệp Hoa một câu, tiếp đó nhìn tới sừng sốt.

Thẩm Lương Xuyên bên trong, còn có chút non nớt, ước chừng là đáng về sáu, bảy năm trước.

Anh nhếch môi, nhìn qua liền biết không thích nói chuyện, mặc một chiếc áo lông màu trắng, vẻ mặt nghiêm mặt càng đẹp mắt. Chừng hai mươi tuổi, đang ở thời kỳ phản nghịch, tóc có chút dài, ôm một chiếc đàn ghi-ta, ánh mắt có chút lạnh, nhưng lại kiên nghị.

Bộ dáng này, để Kiều Luyến nghĩ đến thời điểm tám năm trước lần đầu tiên nhìn thấy anh.

Khi đó, tình cảm lưu luyến sụp đổ, nguy cơ gia tộc, cha mẹ đều mất, đến em trai, vì trận hòa loạn kia mà bị xà nhà đập gãy chân.

Cô cảm thấy toàn bộ thế giới đều sụp đổ, ngơ ngác ngác, không biết đi con đường nào.

Một ngày nào đó, cô ở trong phòng khách ngẩn người, tiện tay mở ti vi, ánh mắt nhìn TV, suy nghĩ đã sớm không biết chạy tới nơi nào.

Sau đó, cô nghe thấy trên TV truyền tới giọng nói: "Tôi không biết hát."

Giọng nói này, rất giống người nào đó trong trí nhớ, để cho cô lập tức ngẩng đầu, nhìn chăm chăm TV, liền thấy Thẩm Lương Xuyên.

Đó là một tiết mục tuyển chọn, anh mặc áo sơ mi màu trắng, sạch sẽ tùy tiện đứng đó, gương mặt kia, lại thêm khí chất xuất chúng của anh, trở thành tiêu điểm toàn bộ sân khấu.

Những người khác dùng sức thủ đoạn, muốn chiếm được chú ý của người hướng dẫn, thế nhưng anh lại yên lặng.

Lời kia nói ra, người chủ trì liền nghi ngờ hỏi: "Vậy tại sao cậu lại tới tham gia tuyển chọn?"

Thẩm Lương Xuyên hỏi lại: "Đây là tuyển diễn viên, hay là tuyển ca sĩ?"

Người chủ trì ghen tức.

Người hướng dẫn hỏi lại: "Vậy cậu có năng khiếu gì? Biết diễn kịch không?"

Thẩm Lương Xuyên mấp máy môi, chợt ngước mắt: "Tôi sẽ không diễn."

Hiện trường sùng sốt.

Anh lại bình tĩnh nhìn màn ảnh, ánh mắt kiên nghị giống như thông qua màn hình, trực tiếp đối mặt với Kiều Luyến.

Môi mỏng anh khẽ động, chậm chậm mở miệng: "Cái gì tôi cũng không biết, nhưng tôi có thể học, không có người nào là sinh ra là cái gì cũng hiểu."

Ngữ khí anh kiên định, rất rõ ràng chính mình đang làm cái gì, chính mình muốn làm gì.

Bộ dáng Thẩm Lương Xuyên như vậy, để Kiều Luyến giống như hiểu ra.

Đúng vậy.

Cái gì cô cũng không biết, không biết quét vệ sinh, không biết làm cơm, không chiều cổ em trai, thế nhưng cô có thể học.

Từ ngày đó, cuộc sống của cô phát sinh nhiều thay đổi.

Cô cũng bắt đầu lưu ý cái tiết mục tuyển chọn này.

Thẩm Lương Xuyên cùng với người được chọn còn lại, cùng nhau học tập, sau đó kỹ năng của anh, trong mỗi một trận đấu, đều bị người ta nhìn thấy tiến bộ cực lớn.

Thẳng đến sau cùng, lúc anh nhận được chức quán quân, người hướng dẫn còn nói: "Cậu ấy không phải người có kỹ thuật diễn tốt nhất, nhưng cậu ấy là người tiến bộ nhanh nhất. Tôi tin tưởng, về sau nhất định sẽ trở thành ngôi sao chói mắt nhất."

Sau đó, mỗi một bộ phim truyền hình hoặc là điện ảnh của anh, cô đều sẽ đi tìm, cô có thể nhìn thấy rõ ràng kỹ thuật diễn của anh càng cao, cho tới bây giờ, trở thành diễn viên diễn tuyệt nhất.

Kiều Luyến nhìn ảnh chụp này, giống như trở lại những năm xanh miết kia.

Cô trước kia hay xưa nay không có truy đuổi, về sau đối với Thẩm Lương Xuyên, cũng rất lý trí.

Thế nhưng cho tới bây giờ, cô mới phát hiện, mỗi một vai anh diễn, cô đều nhớ kỹ.

Thế nhưng cái ảnh chụp này... Thấy thế nào cũng không giống như là có được từ nghệ thuật?

Cô quay đầu, nghi hoặc nhìn Hạ Diệp Hoa: "Di Hạ, sao đi lại có thể có ảnh sinh hoạt của Thẩm Lương Xuyên!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Nếu như chúng ta là mẹ chồng nàng dâu thì tốt!

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, nhìn về phía khung hình trong tay Kiều Luyến, không nhận được nhủ mày: "Nhận ra à!"

Kiều Luyến gật đầu: "Đây là thời điểm anh ấy mới xuất đạo sao?"

"Đúng, chính là khi đó! Ái chà chà, không nghĩ tới tiểu Kiều hiểu rõ nó như vậy!"

Kiều Luyến trả lời: "Cái áo lông này, năm đó anh ấy đã mặc."

"Ha ha ha! Xem ra con thật đúng là quan tâm Thẩm Lương Xuyên!" Hạ Diệp Hoa đi tới, dắt Kiều Luyến ngồi xuống, lấy hình lại, trong ánh mắt hiện lên một vòng giao hoạt.

Nếu như ngày nào đó, mời tiểu Kiều tới nhà làm khách, đến lúc đó thấy được Thẩm Lương Xuyên, khẳng định tiểu Kiều chán kinh!

Suy nghĩ đáng về đó của tiểu Kiều, bà lập tức cười híp mắt mở miệng: "Ta cũng là fan của nó! Nhìn nó trưởng thành!"

Lời này rơi xuống, liền đặt hình của anh sang bên cạnh, sau đó cầm máy tính bảng lên: "tiểu Kiều, con mau giúp ta nhìn xem, cửa này qua làm sao?"

Cố gắng dời đề tài đi, sau đó chưa kể tới chuyện của Thẩm Lương Xuyên.

Đến lúc ăn cơm, Hạ Diệp Hoa bỏ đồ ăn đã nguội vào lò vi sóng cho nóng lên, không nhận được tức giận mở miệng: "Đều nói cưới nàng dâu quên mẹ! Con không biết, bên nhà kia thiếu người, liền mang người giúp việc chỗ ta đi. Đây nhất định là con dâu chống đối với ta, muốn cho ta hiểu, địa vị cô ta trong lòng con ta!"

Kiều Luyến tức giận: "Sao có thể như vậy? Vẫn luôn thấy mẹ chồng bắt bẻ con dâu, cho tới bây giờ chưa thấy qua con dâu bắt bẻ mẹ chồng!"

Hạ Diệp Hoa kéo tay Kiều Luyến lại, "Đúng đấy, nếu như nàng dâu con ta, có một nửa hiểu chuyện của con thì tốt!"

Kiều Luyến cũng không nhận được cảm thán: "Nếu như mẹ chồng con có một nửa như dì thì tốt!"

Hạ Diệp Hoa gạt nẩy mình: "Con có mẹ chồng rồi hả?"

Kiều Luyến gật đầu: "Mẹ chồng con không thích con, qua nhà chúng con, con đều phải ở bên ngoài tránh bà ấy đi mới được trở về."

Hạ Diệp Hoa bưng tỉnh hiểu ra: "À, lần trước con ở bên ngoài tránh mưa, chính là vì tránh bà ấy sao?"

Kiều Luyến gật đầu.

Hạ Diệp Hoa giận dữ mở miệng: "Quá phận quá rồi! Ta đã lớn như vậy còn chưa thấy qua mẹ chồng như thế!"

Kiều Luyến gạt mạnh đầu, biểu thị đồng ý: "Nếu như bà ấy không là trưởng bối của con, nhất định con phải..."

"Muốn làm gì?"

Suy nghĩ một chút, Kiều Luyến cắn hận mở miệng: "Về vòng tròn nguyên rửa bà ấy!"

"Tiểu Kiều, nếu như chúng ta là mẹ chồng nàng dâu thì tốt, làm gì có nhiều mâu thuẫn như vậy!"

Một buổi tối, vây quanh quan hệ mẹ chồng nàng dâu, chủ và khách đều vui vẻ.

Mười giờ tối, Kiều Luyến về đến nhà.

Trong biệt thự đều trở nên ngay ngắn rõ ràng, thế nhưng cuối cùng không có nam chủ, trống rỗng, lộ ra không có sức sống.

Lý quản gia đi tới: "Phu nhân về nhà thì tốt, vậy tôi đi trước, quá ngủ với phu nhân, bên phía bà ấy không có ai. Tôi để lại đây hai người được chứ?"

Thái độ cung kính.

Kiều Luyến gật đầu.

Sau khi Lý quản gia rời đi, cô lên lầu tiến vào phòng ngủ chính, sau khi rửa mặt sạch sẽ, nằm ở trên giường, thỉnh thoảng luôn luôn nhìn xem điện thoại di động.

Thắm Lương Xuyên bay chuyến mười giờ tối, mười hai giờ mới có thể từ sân bay BJ về nhà, ít nhất cũng phải một giờ.

Hai người từ ngày đó, còn chưa từng gặp mặt, chờ đến khi anh về nhà, cô phải đối mặt với anh thế nào?

Xoắn xuýt do dự, mí mắt của cô chậm rãi khép lại.

Trời vừa rạng sáng, bên ngoài biệt thự, một chiếc xe màu đen lái qua.

Cửa sổ xe hạ xuống, ánh mắt Thắm Lương Xuyên, nhìn về phía lầu hai biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Anh trở về rồi sao?

Thắm Lương Xuyên lẳng lặng ngồi ở trong xe, nhìn lầu hai.

Đèn đã tắt, điều này nói rõ, cô đã ngủ rồi sao?

Nửa ngày, anh mở miệng: "Qua số 18."

Tổng Thành nghi hoặc: "Anh Thắm, hôm nay Kiều tiểu thư xuất viện, anh không đi xem một chút sao?"

Thắm Lương Xuyên nhìn anh ta một cái, anh ta nhất thời ngậm miệng lại, khởi động xe, đi về nhà 18.

Chỉ là vừa đi vừa nói liên miên lái nhai: "Đã qua số 18, vì sao không tiến vào, bây giờ đi qua thật là phiền phức, không phải anh định đến xem Kiều tiểu thư một chút sao?"...

Lúc Kiều Luyến thấy bên ngoài vang lên tiếng xe, đã tỉnh lại.

Cô lẳng lẽ tiến đến ban công.

Đáng tiếc, đèn đường quá tối, cô không thấy rõ biển số xe, chỉ thấy một chiếc xe đi qua biệt thự, sau đó biến mất ở phía trước góc rẽ, cô thất vọng thở dài.

Trở lại tiếp tục nằm xuống, thế như sao cũng không thể ngủ được.

Thắm Lương Xuyên trở về rồi sao?

Cô vỗ vỗ đầu mình, cảm thấy bộ dáng bây giờ là một thâm khuê oán phụ.

Rõ ràng ngày đó anh khiến cô phát cáu, nhưng bây giờ, sao giống như cô làm sai chuyện gì?

Kiều Luyến che kín chăn mền, quyết định ngủ ngon.

Ngày thứ hai tỉnh lại, toàn bộ biệt thự vẫn hoàn toàn yên tĩnh.

Trong phòng vẫn như cũ, không có chút dấu hiệu Thắm Lương Xuyên trở lại.

Cô rửa mặt thay quần áo, xuống lầu, lúc ăn sáng, thuận miệng hỏi người giúp việc: "Tiên sinh không nói bao giờ trở về sao?"

Người giúp việc lập tức cười đáp lại: "Hôm qua đã trở lại, đi qua chỗ phụ nhân."

Động tác Kiều Luyến ăn cơm có chút dừng lại, thần sắc cô đơn, đột nhiên cảm giác được, đồ ăn trong miệng cũng mất đi mùi vị.

Ăn xong bữa sáng, cô đứng lên, xách túi của mình đi ra ngoài.

Tiến vào tòa soạn, Tiểu Diệp hưng phấn xông tới chào hỏi cô: "Kiều Luyến, cuối cùng chị về rồi! Thế nào? Dạ dày khỏi chưa?"

Kiều Luyến ngửa đầu, vỗ bụng của mình một cái: "Đương nhiên là rồi, hiện tại là thân thể rất khỏe!"

Tiểu Diệp còn muốn nói điều gì, Tô Mỹ Mỹ đã đi tới, trong ánh mắt lóe ra hận ý: "Kiều Luyến, chủ biên gọi cô qua!"

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại.

Tiểu Diệp nhỏ giọng mở miệng: "Chủ biên trở về, liền gọi điện thoại cho cô ta trở về rồi."

Sau đó, nhìn bóng lưng Tô Mỹ Mỹ, nhỏ giọng mở miệng: "Còn có, nói với chị, hôm qua có người nhìn thấy, Tô Mỹ Mỹ cùng nhau ăn cơm với tổng biên, hai người tay kéo tay, nhìn rất thân mật."

Thần kinh Kiều Luyến lập tức căng thẳng.

Nếu như tổng biên có ý với Tô Mỹ Mỹ, như vậy cô ở tòa soạn rất nguy hiểm rồi!

Cô đi tới phòng chủ biên, không nghĩ tới đẩy cửa phòng ra, liền thấy còn một người đàn ông xa lạ trong văn phòng.

Anh ta ước chừng ba mươi mấy tuổi, trên cằm có nốt ruồi lớn, ánh mắt nhìn người mang theo kỹ càng, để cho người ta cảm thấy mình như thịt lớn bị bán, mặc người chọn lựa.

Nhìn thấy Kiều Luyến, anh ta cười rộ lên: "Đây chính là tướng tài đặc lực của tòa soạn ta sao?"

Chủ biên cười: "Đúng, Kiều Luyến, tôi giới thiệu cho cô, đây là tổng biên mới của chúng ta, Lưu Chí Hưng."

Kiều Luyến tươi cười tiến lên, liền nghe thấy anh ta mở miệng: "Kiều Luyến đúng không? Tôi nghe nói cô đang điều tra Thẩm phu nhân là ai? Nói với cô, trước đem mọi việc trong tay xuống, đi thăm dò, nhất định phải tra được Thẩm phu nhân là ai! Đây chính là tin tức lớn trước mắt trong làng giải trí! Hiện tại đi ngay! Lập tức, lập tức!"

Kiều Luyến:...!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Theo dõi Thẩm Lương Xuyên!

Thời gian ăn trưa, trên đường phố BJ, xe tới xe đi.

Một chiếc Minivan màu đen chạy trên đường, Thẩm Lương Xuyên ngồi ở phía sau nhìn kịch bản, chợt nghe Tống Thành nghi ngờ lên tiếng: "Ê, mấy người phát hiện không? Chiếc xe Volkswagen màu xám bạc đằng sau, có phải luôn luôn đi theo chúng ta hay không? Đây là gặp được phải chó săn sao?"

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện.

Trợ lý lập tức hỏi thăm: "Vậy bây giờ chúng ta làm sao? Vứt bỏ bọn họ, hay là cứ như vậy?"

Tống Thành cười: "Hôm nay chúng ta đi thử quần áo đặt sẵn, không phải đi làm gì việc không thể lộ ra ngoài, được rồi, để tài xế thử một chút, có thể vứt bỏ thì vứt bỏ, không thể thì tùy bọn họ."

"Được!" Tài xế mở miệng, giẫm chân ga.

Bên trong chiếc xe Volkswagen màu xám bạc.

Tiểu Diệp ngồi ở cạnh ghế tài xế, nhìn chăm chăm phía trước: "Chị Kiều, nhanh! Bọn họ tăng tốc! Chúng ta theo sát mau!"

Kiều Luyến đánh tay lái, khuôn mặt đau khổ.

Vốn nói để cô đi đào tin tức còn chưa tính, cô định vụng trộm lười biếng bên ngoài, nghĩ biện pháp là được rồi.

Nhưng hết lần này tới lần khác, bỗng nhiên tổng biên nói cái tin tức này rất khó đào, tìm Tiểu Diệp hợp tác với cô.

Lần này tốt rồi!

Nhất định phải đào thật thương thật.

Thế nhưng mẹ nó, cô đào đâu ra Thẩm phu nhân?

Giờ phút này, thấy đối phương đột nhiên tăng nhanh tốc độ, con ngơ đen láy của cô xoay chuyển, cổ ý lái xe lệch sang một bên, nhanh chóng, chiếc

Minivan phía trước đã không thấy tăm hơi.

Tiểu Diệp gấp đến độ kêu to: "A a a! Làm sao lại mất dấu rồi?"

Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra, tiếp tục lái xe đi lên phía trước, tùy tiện rẽ vào một giao lộ, "Được rồi, bảo vệ và tài xế của Thẩm ảnh đế đều là người cảnh giác, chúng ta theo hai giờ, khẳng định bọn họ phát hiện chúng ta! Người ta muốn vứt bỏ chúng ta, còn không phải chuyện nhỏ sao?"

Cô đang định nói ai về nhà nấy, mẹ nó, bỗng nhiên nghe được tiếng của Tiểu Diệp: "Chị Kiều! Ha ha, chị cũng thật là lợi hại! Mau nhìn, chúng ta đuổi kịp!"

Kiều Luyến nhìn về phía trước, liền phát hiện xe Minivan của Thẩm Lương Xuyên ở ngay phía trước.

Tiểu Diệp hưng phấn: "Làm sao chị biết bọn họ ẽ vào đây? Thật là quá thần kỳ!"

Kiều Luyến:...!! Có trời mới biết cô tùy tiện rẽ một cái, lại vừa vặn đi theo bọn họ?

Bên trong xe Minivan phía trước, tài xế nhìn qua kính chiếu hậu, nhìn thấy chiếc xe phía sau, mở miệng nói: "Mẹ nó, đường nhỏ vắng vẻ như thế cũng biết, tài xế lái xe đằng sau này rất lợi hại."

Lòng háo thắng nổi lên, anh ta cười nói với Tống Thành: "Anh Thẩm, tôi có thể đùa với bọn họ một chút không?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Tùy."

Tài xế hạ tốc độ chậm lại.

Tiểu Diệp trong xe đằng sau lập tức khẩn trương: "Bọn họ chậm lại, là muốn làm gì? Phát hiện chúng ta sao? Chị Kiều, làm sao bây giờ?"

Làm sao bây giờ?

Kiều Luyến cố gắng trấn định: "Chúng ta giả vờ không biết, đi qua là được rồi. Không phải trước kia toàn xử lý như thế sao?"

"Đứng đứng, lái qua!"

Kiều Luyến nghiêm túc lái xe, lái qua bên cạnh chiếc Minivan.

Lần này, cũng không thể tiếp tục theo dõi?

Cũng có lý do thuyết phục Tiểu Diệp.

Kiều Luyến vừa nghĩ tới đây, cũng cảm giác thân xe chấn động mạnh!

Cô nhất thời giật nảy mình, nhìn qua kính chiếu hậu, liền thấy chiếc xe Minivan đuổi theo xe cô, đâm vào xe cô!

Hai chiếc xe dừng lại ven đường, Tống Thành xuống xe, cười hì hì đi tới.

Anh ta tỏ ra tuần tú đứng bên cạnh xe, gõ gõ cửa sổ xe: "Ngại quá, đâm vào đuôi, tất cả trách nhiệm của chúng tôi ~ "

Kiều Luyến:...!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Theo đuổi không bỏ

Tiểu Diệp khẩn trương không thôi: "Kiều, chị Kiều, lần này chúng ta xong đời!"

Xong đời?

Kiều Luyến cũng muốn nói tục rồi.

Kiên quyết không thể bị phát hiện là mình theo dõi bọn họ!

Hạ quyết tâm, Kiều Luyến cũng không dám mở cửa sổ xe, giảm thấp tiếng nói: "Không có chuyện gì!"

Tổng Thành ngậy ngẩn cả người, chính mình đã tự mình đến gõ cửa sổ xe, rốt cuộc người này đến có hiểu quy củ hay không?

Cô ta cho là mình thật dạn dĩ đến đòi luận vấn đề tông vào đuôi xe sao?

Tổng Thành nhíu mày, đang định nói chuyện, liền phát hiện xe lập tức xông ra ngoài, nhanh chóng biến mất vô tung vô ảnh.

Tổng Thành...

Trở lại trên xe, Tổng Thành sờ lên mũi: "Hiện tại chó săn nhất gan như vậy, làm sao bắt tin tức lớn!"

Lời này rơi xuống, liền nịnh nọt cười với Thẩm Lương Xuyên: "Anh Thẩm, sao mà giống Kiều tiểu thư."

Nghe nói như thế, Thẩm Lương Xuyên khẽ ngước mắt.

Ba chữ Kiều tiểu thư này, thành công để anh chuyển lực chú ý từ kịch bản sang.

Tổng Thành nói liên miên lái nhai ở bên tai: "Nếu như Kiều tiểu thư ở chỗ này, khẳng định sẽ mắng to, để cho tôi bồi thường xe cho cô ấy. Tôi lại chưa thấy qua cô gái nào, hung hãn như cô ấy vậy, sinh bệnh làm phẫu thuật, ngày thứ hai đã sinh long hoạt hổ muốn đi làm..."

Nếu như là bình thường khẳng định Thẩm Lương Xuyên sẽ cảm thấy anh ta có chút ồn ào, nhưng hôm nay, anh lại giữ vững trầm mặc.

Mấy người vốn đang nói chuyện, tài xế đột nhiên phát ra tiếng a: "Chiếc xe màu xám kia lại ở ngay phía trước chúng ta, Ôi cha! Sao cô ta biết chúng ta muốn rẽ hướng này?"

Tổng Thành nghe xong lời này, vội vàng nhìn sang, tiếp đó mắng to: "Trúng thối! Khẳng định tin tức hôm nay qua cửa hàng bị tiết lộ! Cái này là chó săn nhà ai, mạnh như vậy?"

Phía trước, bên trong Volkswagen.

Tiểu Diệp tròn to mắt nhìn hậu phương: "Chị Kiều, sao bọn họ đuổi theo tôi? Còn không buông tha chúng ta sao? Rõ ràng chúng ta còn chưa đào được tin mới! Chị nhìn xem, bọn họ cách chúng ta chỉ còn vài mét!"

Kiều Luyến cũng điên rồi, chẳng lẽ Thẩm Lương Xuyên nhỏ mọn như vậy?

Không được, không thể bị đuổi tới.

Đi đến đèn xanh đèn đỏ phía trước, cô rẽ phải, xe phía sau cũng rẽ phải.

Càng đi về phía trước, cô rẽ trái, xe phía sau lại rẽ trái.

Tiểu Diệp càng sợ hơn: "Kiều, chị Kiều... Chẳng lẽ bọn họ muốn giết người diệt khẩu?"

Kiều Luyến thật hận không thể che miệng Tiểu Diệp, trên một con đường thông thoáng khác, bỗng nhiên tăng nhanh tốc độ, liên tục vượt qua bốn năm chiếc xe, lúc này mới hết bỏ chiếc Minivan!

Tiểu Diệp hưng phấn kéo cánh tay cô: "Chị Kiều, chị thật mạnh mẽ!"

Kiều Luyến cũng nhẹ nhàng thở ra, đắc ý hết cỡ: "Tất nhiên!"

Tiểu Diệp tiếc hận: "Chẳng qua hôm nay không thể theo dõi Thẩm ảnh đế rồi!"

"Không sao, khẳng định về sau còn có cơ hội." Kiều Luyến thuận miệng an ủi một câu.

Tiểu Diệp liền lập tức hưng phấn lên: "Chị Kiều, nhìn thấy cửa hàng phía trước không? Nói cho chị biết, tất cả bên trong đều là hàng hiệu, các minh tinh đều mua quần áo ở trong. Em biết bên cạnh cửa hàng này có cửa hàng nhỏ, có đồ cay, chúng ta quá ăn đi!"

Kiều Luyến cũng đói bụng: "Cô mời khách?"

"Được."

Kiều Luyến tìm ven đường, dừng xe lại, sau đó xuống xe với Tiểu Diệp, đang định đi, lại phát hiện thân thể Tiểu Diệp lập tức cứng đờ.

Kiều Luyến hỏi thăm: "Sao vậy?"

Tiểu Diệp sắp khóc: "Kiều, kiều tỷ... Sao bọn họ đuổi tới rồi vậy?"

Theo tầm mắt của cô, quay đầu nhìn lại, liền thấy chiếc Minivan của Thẩm Lương Xuyên dừng lại cách đó không xa!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Ngõ hẹp gặp nhau

Kiều Luyến nín thở nhìn Tiểu Diệp lại, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, xông vào cửa hàng cấp cao bên cạnh!

Trái tim của cô nhảy loạn thình thịch, lấy tay ấn lên, sau đó không nhận được cầu nguyện, vừa rồi tốc độ phản ứng của cô nhanh như vậy, đám người kia... Hẳn là không thấy được cô đâu?

Bên trong chiếc Minivan cách đó không xa, Tống Thành mở miệng thành chữ o, làm sao cũng không cách nào tin tưởng mình nhìn thấy gì.

Hóa ra bên trong chiếc Volkswagen màu xám bạc kia, lại là Kiều tiểu thư sao?

"Trách không được bọn họ lợi hại như vậy!" Tống Thành cảm thán mở miệng: "Kiều tiểu thư đúng là chó săn kiệt xuất trong giới!"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên vẫn luôn đậm đặc, khi nhìn thấy bóng dáng nhỏ nhắn xinh xắn kia, cuối cùng cũng dao động.

Anh nhìn bộ dạng cô linh hoạt, nhanh chóng lách vào trong cửa hàng, đột nhiên cảm giác được, chuyến đi thử đồ bị cưỡng ép này, không có nhàm chán như vậy.

Kiều Luyến dắt tay Tiểu Diệp xông vào cửa hàng, Tiểu Diệp vỗ lồng ngực của mình cảm thán: "Trách không được nhiều người như vậy, đều rất sợ hãi đào tin tức của Thẩm ảnh đế. Em cảm giác chiếc Minivan của anh ấy, càng có khí thế hơn người khác."

Kiều Luyến:... "Chút nữa chúng ta chạy ra cửa sau, mở xe rồi đi."

Tiểu Diệp lại kéo cô lại: "Chị Kiều, hôm nay thật vất vả mới có được thời gian, chúng ta đi dạo một vòng cửa hàng đi?"

Kiều Luyến trầm tư.

Ở chỗ này hao mòn một chút thời gian, khẳng định đám Thẩm Lương Xuyên đã đi xa.

Cô gật đầu đồng ý.

Hai người tùy tiện đi dạo trong khu mua sắm lớn.

Ở các cửa hàng bình thường đều luôn náo nhiệt, nhưng chỗ này đều không thấy.

Chỉ có thể nhìn thấy mấy khách hàng ăn mặc như quý phu nhân, tùy ý đi lại ở bên trong.

Người bán hàng nho nhã lễ độ, để cho người ta vui vẻ.

Chỗ cửa hàng, còn có bảo vệ.

Kiều Luyến có chút hoảng hốt.

Loại cửa hàng này, lúc cha mẹ còn sống, cô đã đi dạo hoàn toàn không chút nương tay.

Mà bây giờ, một năm tiền lương của cô, cũng không biết có thể mua được một bộ đồ hay không.

Kiều Luyến hít sâu một hơi, cảm thấy đi dạo đã lâu, đang định đề nghị rời đi, lại chợt nghe được phía trước truyền đến tiếng của Tống Thành: "Anh Thẩm, ngay ở phía trước rồi!"

Thân thể cô cứng đờ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn qua, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đeo kính đen khẩu trang, được một đám người bao vây, đi về phía cô!

Kiều Luyến lập tức gấp gáp, quay đầu nhìn quanh bốn phía, rồi dắt Tiểu Diệp lập tức chạy vào cửa hàng bên cạnh!

Tiểu Diệp kinh ngạc: "Chị Kiều, khẳng định bọn họ không nhận ra chúng ta~ hai chúng ta không cần khẩn trương như vậy ~ "

Nhưng vừa nói, Kiều Luyến liền thấy đám người phía trước, lại đi thẳng về phía cửa hàng chỗ cô.

Bộ dạng này, khẳng định bọn họ sẽ đổi đầu.

Kiều Luyến nhìn bốn phía, đều không có tìm được chỗ né tránh, cấp nhãn, tiện tay chỉ một bộ quần áo: "Tôi có thể thử bộ đồ này không?"

Người bán hàng hơi sững sờ: "Tiểu thư, cô khẳng định muốn thử bộ đồ này sao?"

Một tay Kiều Luyến chỉ vào quần áo, ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào Thẩm Lương Xuyên trong đám người, anh giống như đã nhận ra cái gì, khẽ nâng kính đen lên, nhìn về bên này.

Kiều Luyến gấp gáp: "Đúng! Chính là cái này! Tôi muốn thử!"

Người bán hàng nghi ngờ, vẫn cung kính mở miệng: "Có thể, tiểu thư, Cô đi theo tôi qua phòng thử đồ."

Kiều Luyến cầm quần áo tiến vào phòng thử đồ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thế nhưng là khi thấy bộ đồ trong tay, cả người đều muốn nhảy dựng lên rồi!

Bởi vì, đó là một bộ đồ tình - thú!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Ngài đêm nay có thể mặc nó

Lúc này quả thực là cô muốn chặt tay của mình.

Nếu như không cẩn thận bị Thẩm Lương Xuyên trông thấy, da mặt Kiều Luyến cô có còn hay không?

Hồi hận nắm lấy tóc của mình, xác định Thẩm Lương Xuyên đã đi, lúc này Kiều Luyến mới đi ra khỏi, sau đó nhìn thấy nhân viên bồi rỗi cô.

Mà không biết Tiểu Diệp chạy đi nơi nào.

Kiều Luyến cúi đầu, xấu hổ lấy tay che mặt của mình, một bên trả quần áo lại cho người bán hàng: "cái này, cái này tôi không..."

Lời còn chưa nói hết, đã nghe đến người bán hàng mở miệng: "Tiểu thư, bộ quần áo này đã có người trả tiền cho cô."

Kiều Luyến:...!!

Kiều Luyến ngẩng đầu lên, không thể tin nhìn người bán hàng: "Người nào?"

Người bán hàng ho khan một tiếng: "Chính là... Thẩm tiên sinh."

Thẩm Lương Xuyên?

Kiều Luyến ngây người, bối rối.

Người bán hàng ho khan một tiếng, nhỏ giọng mở miệng: "Thẩm tiên sinh nói, đêm nay cô có thể mặc nó."

Người bán hàng nhanh chóng cầm quần áo đóng gói, đưa cho cô.

Nhìn qua bộ đồ này, Kiều Luyến nhận cũng không được, mà không nhận cũng không được...

Ngay lúc bối rối, Tiểu Diệp thở hồng hộc chạy tới: "Chị Kiều, làm em sợ muốn chết! Vừa rồi đám người Thẩm ánh đèn, cứ như vậy đi vào cửa hàng này, em liền tranh thủ chạy tới cửa hàng sát vách!... A? CHỈ thật sự mua bộ đồ này sao? Mua cái gì? Em xem một chút!"

Kiều Luyến không nói hai lời, trực tiếp đoạt quần áo từ trong tay người bán hàng: "Không có gì!"

Nếu như bị Tiểu Diệp thấy được bộ đồ này, còn không phải chết cười cô!

Nắm lấy quần áo, cô dắt Tiểu Diệp đi ra ngoài.

Tiểu Diệp thần bí mở miệng: "Chị Kiều, em vừa mới nghe được đám người Thẩm ảnh đế nói, bọn họ muốn đi ăn cơm ở phòng Phả Xuyên, chúng ta có nên qua bên đó theo dõi hay không?"

"... Em không sợ Thẩm ảnh đế nữa hả?"

"Sợ!" Tiểu Diệp đáp nhanh: "Thế nhưng không có cách nào, ai bảo chị đắc tội chủ biên? Không bắt được đường dây này, em thấy chị không làm nổi ở tòa soạn đâu! Đã nửa năm rồi, chị luôn luôn nhường nhịn chủ biên, không phải là muốn làm việc đủ một năm, có thể cầm được chứng chỉ ký giả, trở thành ký giả chân chính sao?"

Kiều Luyến lập tức nghẹn lại.

Tiểu Diệp vỗ vỗ bờ vai của cô: "Bây giờ chúng ta theo tới! Không chừng, tối nay có thể đào ra Thẩm phu nhân là ai?"

Tiểu Diệp đều là vì tốt cho cô, căn bản là cô không có cách cự tuyệt.

Hai người đi ra cửa hàng, lên xe, chờ trong chốc lát, quả nhiên thấy Thẩm Lương Xuyên vào Minivan, Kiều Luyến yên lặng lái xe đuổi theo lần nữa.

Giống như là bị Tiểu Diệp nói trúng, lần này người phía trước vẫn lái xe yên ổn, giống như thật sự không có phát hiện ra bọn họ.

Yên tâm đi theo bọn họ quay tới quay lui trên đường, sau cùng, lại phát hiện đám người này không có đi phòng Phả Xuyên, mà đi tới một quán cơm Quang Đông.

Bọn họ tiến vào ăn cơm, Kiều Luyến và Tiểu Diệp dừng xe ở chỗ đậu ven đường, lặng lẽ nhìn chăm chăm cửa quán cơm.

Tiểu Diệp hưng phấn mở miệng: "Đợi lát nữa bọn họ ăn cơm tối xong, đoán chừng Thẩm ảnh đế sẽ về nhà, cũng có lẽ, Thẩm ảnh đế sẽ đi cùng Thẩm phu nhân!"

Kiều Luyến vừa định đáp lại hai câu, bỗng nhiên cửa sổ xe bị gõ vang.

Cô quay đầu, liền thấy Tống Thành cười híp mắt đứng ở ngoài xe!!

Lòng của cô bỗng nhiên nhấc lên, theo bản năng muốn khởi động xe, nhưng lúc này mới phát hiện cô dừng xe ở vị trí góc chết, căn bản là chạy không được!

Toàn thân cô căng thẳng, liền thấy Tống Thành làm động tác hạ kính xe với cô.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: 囧!

Dù lúc mua quần áo, đám người này đã phát hiện ra mình, lúc này Kiều Luyến có một loại vỏ ốc không sợ vỡ!

Cô hít sâu một hơi, hạ cửa sổ xe xuống, liền thấy Tống Thành cười híp mắt ở bên ngoài, giờ lên hai phần com hộp: "Hai vị tiểu thư, theo dõi một ngày chắc khổ cực! Đây là anh Thẩm cho hai người."

Nói xong, liền đưa com hộp vào.

Kiều Luyến mặt không thay đổi đón lấy, Tống Thành huyết sáo, quay người rồi đi.

Chờ đến khi anh ta rời đi, Kiều Luyến và Tiểu Diệp hai mặt nhìn nhau, mở com hộp ra, phát hiện đồ ăn hôm nay phong phú không bình thường.

Tiểu Diệp biểu thị kinh hãi, hoảng sợ mở miệng: "Kiều, chị Kiều... Thẩm ảnh đế có ý gì?"

Nghĩ đến thù đoạn của Thẩm Lương Xuyên đối với chó săn, cô ta kinh hô: "Trong thức ăn này, sẽ không hạ độc chứ?"

Kiều Luyến:...

Tống Thành đưa com hộp xong, liền thành thoi tiến vào quán cơm.

Đi vào, liền vọt tới bên người Thẩm Lương Xuyên, nịnh nọt mở miệng: "Kiều tiểu thư vừa làm xong phẫu thuật, tôi bảo nhà bếp làm một chút thức ăn thích hợp cho cô ấy, còn đưa một phần canh vịt, kiều tiểu thư cảm động tới lệ chảy ròng!"

Thẩm Lương Xuyên khẽ liếc mắt nhìn anh ta, phun ra hai chữ: "Nhiều chuyện."

Một câu của Tống Thành trực tiếp đâm thủng ngực trái của anh: "cắt ~ nói là muốn ăn món cay Tứ Xuyên, kết quả người nào đó lại muốn đổi chỗ, cái này còn chưa tính, người nào đó chán ghét canh vịt như vậy, lại vừa tiến vào, liền hỏi phục vụ viên có canh vịt hay không, anh Thẩm, anh có thể đừng khó chịu vậy không?"

Mọi người:...

"Bộ đồ kia, cũng là tôi bảo cậu giả tiền sao?"

Tống Thành phát tay: "Kiều tiểu thư là bà xã anh, đương nhiên bộ đồ nhìn trúng phải do anh trả tiền, nếu không còn muốn tôi bỏ tiền sao?"

Thẩm Lương Xuyên:...

Tống Thành phát hiện, chỉ cần lấy Kiều tiểu thư ra trêu ghẹo, Thẩm ảnh đế sẽ vô cùng rộng lượng!

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên đậm đặc, nhìn ra phía cửa sổ, liền phát hiện chiếc xe dưới lầu, một lát sau lái đi.

Đột nhiên anh rất muốn về nhà xem phản ứng của cô một chút.

Hình như, khó chịu trong thời gian trước, cũng vì hôm nay mà tiêu tán.

Kiều Luyến trở lại biệt thự, đã là hơn tám giờ tối.

Theo dõi Thẩm ảnh đế cả ngày, cô luôn lái xe, tay chân mỏi mệt, vọt vào nhà tắm, rồi ném mình lên giường lớn, thoải mái nhẹ nhàng thờ ra.

Nhìn chằm chằm trần nhà, cô không nhận được bắt đầu suy nghĩ.

Tối nay này cơm hộp do Thẩm Lương Xuyên đưa, hay là Tống Thành tự chủ trương?

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến đứng lên, lấy bộ đồ hôm nay mua ra.

Bộ đồ này... Thế mà là Thẩm Lương Xuyên mua cho cô.

Cô cười nhếch môi.

Được rồi!

Thẩm ảnh đế chính là người lạnh lùng như vậy, có thể làm được thế này rất không dễ dàng.

Cho nên, chuyện đêm hôm đó, liền tha thứ cho anh đi!

Nhìn chằm chằm bộ đồ để cho người ta thẹn thùng, trông mắt Kiều Luyến đảo lòng vòng, ra cửa nhìn, hai người giúp việc đã ở trong phòng dưới lầu của mình.

Đóng cửa phòng lại, cô liền chuẩn êm đến trước gương, cởi khăn tắm ra, cầm quần áo mặc lên người.

Đó là một bộ đồ con thỏ.

Trên đỉnh đầu có hai cái lỗ tai nhỏ đáng yêu không bình thường, còn bên trên mông, có cái uôi nhỏ.

Vài ở trên người rất ít, gọi cảm vô cùng, Kiều Luyến nhìn vào gương, thương thức thân hình của mình một chút, sau đó uốn éo cái mông một cái, cảm thấy này cái đuôi thật quá khô hài rồi!

Bỗng nhiên! Cô từ trong gương nhìn thấy cái gì, bỗng nhiên thân thể cứng nhắc.

Vừa nghiêng đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên yên lặng không chút tiếng động ở cửa!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Vừa rồi cô đang làm gì?

Thẩm Lương Xuyên và đám người Tống Thành ăn cơm tối xong thì về nhà, không có ý định đến nhà số 8.

Nhưng lúc lái xe, anh nhận được điện thoại của Tống Thành, cần phải trở về lấy một phần giấy tờ.

Anh liền thay đổi đầu xe, đi tới bên ngoài biệt thự.

Bởi vì còn phải rời khỏi, cho nên anh dừng xe ở ngoài cửa, chính mình đi tới.

Hai người giúp việc đã ở tổng phòng riêng của mình, phòng ngủ trên lầu mở đèn.

Anh lên lầu, dự định qua thư phòng, lúc đi qua phòng ngủ, quỷ thần xui khiến dừng lại, bỗng nhiên rất muốn nhìn thấy bộ dáng cô nhìn thấy mình.

Thế là nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra như vậy.

Thế nhưng, ai có thể nói cho anh biết? Anh nhìn thấy cái gì không?

Lúc này Kiều Luyến tùy tiện buộc tóc lên trên đỉnh đầu, mang theo lỗ tai thỏ, làm nổi bật khuôn mặt linh tế của cô.

Trên thân là bộ đồ khiêu gọi, để lộ ra vòng eo dịu dàng một nắm.

Phía dưới là cái quần ngắn, thế nhưng đằng sau quần ngắn, mang theo một cái đuôi thỏ.

Cô đứng trước gương, đầu tiên là bày ra mấy tư thế kêu gọi, cười híp mắt vỗ eo của mình, còn kéo kéo một nơi nào đó, tiếp đó vung vẩy cái mông trước gương, còn đưa tay ra, vỗ vỗ lên cái đuôi của mình một cái, trong miệng hát ra một ca khúc: "Người đẹp như vậy, người quyến rũ như thế! Xinh đẹp duyên dáng... Người là Tây Thi đảo loạn Xuân Thủy..."

Bộ dạng kiều diễm kia, để anh đứng nguyên tại chỗ, cảm giác huyết dịch toàn thân đều sôi trào!

Bỗng cô thấy anh từ trong gương, thân thể cứng đờ, lập tức quay đầu lại.

Huyết dịch toàn thân giống như lập tức vọt lên trên mặt, mặt đỏ lên, miệng há thành chữ o, tiếp đó giống như một con thỏ nhỏ sợ hãi, nhảy cực nhanh lên trên giường, muốn vén chăn cho mình chui vào, nhưng bởi vì dẫm lên trên chăn, dùng sức kéo, lại đem chính mình ngã lăn xuống đất, phát ra tiếng "Ui" một cái, tiếp đó, cô lại xoa xoa cái mông nhanh chóng lên giường lần nữa, dùng chăn bưng kín cả người.

Thẩm Lương Xuyên...

Không cần phải nói, cũng biết Kiều Luyến đang thẹn thùng.

Đề xuồng xao động trong lòng, thật sự là không nhịn được, khóe môi gọi lên một nụ cười.

Lúc này Kiều Luyến quả thực là hận không thể đào cái động giấu mình vào!

Cô trốn trong chăn, cảm thấy mình thực là quá mất mặt.

A a a!

Người nào đến nói cho cô biết, chẳng qua là cô vui vẻ thưởng thức chính mình một chút, tại sao lại vừa vặn bị Thẩm Lương Xuyên nhìn thấy chứ?

Tại sao anh lại trở lại!

Hu hu hu... Không con mặt mũi gặp người.

Một tay cô nắm chặt chăn, một cái tay che mặt của mình, nghĩ thầm lúc này Thẩm ảnh đế ngài có thể nhanh chóng rời đi hay không, sau đó để tôi đi đổi quần áo?

Nhưng trong phòng yên tĩnh, cô lại nghe được tiếng bước chân của anh càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, sau cùng đứng bên cạnh giường.

Tâm Kiều Luyến nhấc lên.

Chờ thật lâu, cũng không thấy anh có động tĩnh gì, thế là lặng lẽ vén chăn lên, từ từ lộ ra một đôi mắt, tiếp đó bốn mắt nhìn nhau.

Cô ngây đại.

Sau đó cố gắng gạt ra một vòng nụ cười, nhìn anh, lúng túng chào hỏi: "Thẩm, Thẩm tiên sinh, anh trở về rồi hả?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ ừ một tiếng, trên mặt vẫn tỏ vẻ bình thường như cũ, để cho người ta không nhìn ra tâm tư anh, ngay lúc Kiều Luyến cho là anh sẽ đi vào phòng tắm rửa, chợt nghe anh mở miệng: "Vừa rồi cô đang làm cái gì vậy?"

Kiều Luyến:...!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Bộ đồ Này rất thích hợp

Kiều Luyến tròn tròn mắt, sợ ngây người.

Bất kỳ một người đàn ông bình thường nào, đánh vỡ chuyện xấu hổ của người khác, không phải là quay người đi giả bộ như không có gì phát sinh sao?

Thế nhưng vì sao Thẩm Lương Xuyên còn hỏi như vậy?

Ánh mắt của cô dừng lại trên mặt của anh, nếu như không phải là giờ phút này vẻ mặt anh không biểu tình, chừng chặc đang hoảng, khẳng định cô sẽ cho là người đàn ông này cố ý!

Đối mặt với ánh mắt hỏi hột của anh, cô chỉ có thể ho khan một tiếng: "Hôm nay... Anh mua quần áo cho tôi, cái đó, tôi thử một chút có thích hợp hay không."

Thẩm Lương Xuyên giống như hiểu ra, "À" một tiếng, nhưng sau đó xoay người, cầm lấy Laptop, quay người ngồi trên ghế sofa.

Ngay lúc Kiều Luyến thở phào, lại nghe được anh mở miệng: "Rất thích hợp."

Kiều Luyến:...

Cho nên, cô được khen sao?

Thế nhưng, chuyện đầu tiên Thẩm ảnh đế ngai vào cửa, không phải đi tắm rửa sao? Vì sao còn ngồi chỗ này không nhúc nhích?

Kiều Luyến sắp khóc, buồn bực trong chán không biết nên làm gì.

Qua thật lâu, chuông điện thoại phá vỡ yên tĩnh trong phòng.

Cô dựng lỗ tai lên, ôm chần ngồi dậy, mắt to quét quanh phòng, sau cùng rơi vào cái ghế sofa mà Thẩm Lương Xuyên đang ngồi.

Lúc này mới ý thức được, vừa rồi lúc thay đồ, cô đã ném khăn tắm và điện thoại di động lên ghế sofa.

Kiều Luyến cắn môi, dứt khoát giả chết, không có nghe thấy.

Nhưng cô vừa nằm xuống, lại nghe thấy tiếng Thẩm Lương Xuyên: "Điện thoại của cô."

Kiều Luyến:...

Đương nhiên cô biết là điện thoại của mình, sao anh không lấy nó giúp tôi đi!

Có thể trông cậy vào Thẩm ảnh đế để giúp cô khẳng định không có khả năng.

Kiều Luyến cắn răng một cái: "Không có chuyện gì, là điện thoại lừa đảo."

"Tiểu Diệp là ai?"

"Đồng nghiệp của tôi."

"Vậy cái này là điện thoại của đồng nghiệp cô."

Kiều Luyến:... Cho nên?

"Muốn tôi nghe giúp cô sao?"

Một câu, để Kiều Luyến vén chăn lên, nhảy xuống giường, nhanh chóng đến bên cạnh anh, một tay đoạt lại điện thoại di động đoạt: "Không cần làm

phiên."

Trò cười!

Đề anh nghe, sau đó thân phận Thẩm phu nhân của cô sẽ bại lộ sao?

Cô đoạt điện thoại di động, ấn nút trả lời, nói một tiếng vào trong, ngay lập tức trở lại, đang định đi về phía giường, lại phát hiện Thẩm Lương Xuyên bước hai bước tới bên giường.

Lúc này cô lại chạy tới nhảy lên giường, hình như không thích hợp.

Thế nhưng quần áo trên người...

Lúc này, điện thoại di động truyền đến tiếng Tiểu Diệp: "A a a! Chị Kiều, chị đoán em nhìn thấy cái gì?"

Không đợi Kiều Luyến mở miệng, liền tiếp tục nói chuyện: "Em thấy được xe Thẩm ảnh đế! Liền đứng ở chỗ cửa biệt thự, điều này nói rõ, đêm nay Thẩm ảnh đế về nhà! Còn nói rõ Thẩm phu nhân ở ngay trong biệt thự! Chị Kiều, chị mau tới! Chút nữa em sẽ gửi địa chỉ sang Wechat cho chị!"

Kiều Luyến:...!!

Cô nhanh chóng chạy đến bên cửa sổ, nhìn ra phía ngoài, liền thấy có một chiếc xe đậu ở bên ngoài biệt thự, đồng thời, một bóng dáng quen thuộc đi dạo quanh chiếc xe, hưng phấn cầm điện thoại di động vừa nhảy lại cười.

Kiều Luyến:...

Bây giờ cô vượt qua thể nào?

"Tiểu Diệp, Tại sao em lại ở chỗ này, không đúng, là ở đó? Không phải em sợ anh ta nhất sao?" Nói đến đây, vụng trộm nhìn thoáng qua sau lưng, phát hiện Thẩm Lương Xuyên đang nhìn cô.

Cô lập tức ho khan một tiếng, còn cho là đối thoại của mình và Tiểu Diệp bị anh nghe thấy được, bưng kín điện thoại di động.

Hồn nhiên quên đi bộ đồ mình mặc lúc này, cũng không có chú ý tới ánh mắt Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm cô nóng rực.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Tôi tám năm trước đã chú ý tới anh rồi !

Tiểu Diệp trả lời: "Chị Kiều, em nghĩ, hôm nay chúng ta theo dõi Thẩm ảnh đế cả ngày, anh ấy cũng không nổi giận, điều này nói rõ những lời đồn Thẩm ảnh đế không thích cho sản đều là giả! Cho nên, lá gan em lớn, chị không tra được Thẩm phu nhân là ai, chủ biên sẽ không bỏ qua cho chị, đã như vậy, đương nhiên là em phải cố gắng giúp chị. Ha ha, có phải chị cảm động sắp khóc hay không?"

Cô đứng là sắp khóc, nhưng không phải cảm động...

Kiều Luyến kéo ra khóe miệng: "Em nhanh đi về..."

"Trở về làm gì? Gác cổng rất nghiêm, hôm nay em thật vất vả mới tiến vào được, yên tâm, chị Kiều, phòng ngủ lầu hai mở đèn, nhất định Thẩm phu nhân ở ngay chỗ này, em sẽ chờ đây một đêm, không tin ngày mai Thẩm phu nhân không ra khỏi cửa!"

Khăng định ngày mai cô phải ra ngoài đi làm, nếu không khăng định chủ biên sẽ thấy cô đang lười biếng.

"Chị Kiều, em cúp trước, em muốn tìm một chỗ trốn, cái kia, địa chỉ gửi cho chị, nếu như chị có thể tới thì tới, không thể tới thì thôi."

Cô có thể không đi sao?

Tiểu Diệp cũng là vì cô, rất có thể phải ở bên ngoài một đêm, cô lại ngủ yên ở nhà, tuyệt đối không thích hợp.

Cúp điện thoại, cô ai thán một tiếng, đang định thay quần áo ra ngoài, sau lưng chợt có một thân thể nóng hổi sát đến.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, còn không có quay đầu, cũng cảm giác được hô hấp ấm áp phun lên cô cô.

Hơi thở quen thuộc, vờn quanh sau lưng cô.

Cô nuốt ngụm nước miếng, quay đầu, liếc đôi mắt với ánh mắt tôi tắm của Thẩm Lương Xuyên.

Ngũ quan anh tuấn, ở dưới ánh đèn nhu hòa hơn bình thường, nhiều thêm chút ấm áp, thiếu đi chút băng lãnh, để tâm Kiều Luyến loạn nhảy.

Cô trông mong hỏi thăm: “Thẩm, Thẩm tiên sinh, anh muốn làm gì?”

Môi mòng Thẩm Lương Xuyên khẽ mở: “Cô mặc thành như này, là muốn làm gì?”

Mặc thành như này?

Cô cúi đầu, bị dọa đến hai cánh tay lập tức che tại chỗ ngực: “Tôi, tôi...”

Nói còn chưa dứt lời, cũng cảm giác cánh tay Thẩm Lương Xuyên vòng lấy eo cô, lòng bàn tay của anh rất nóng, cảm giác khô ráo, đặt ở phần eo mẫn cảm, để Kiều Luyến cảm giác toàn thân đều muốn bốc cháy rồi!

Sau đó liền nghe thấy anh mở miệng: “Đặc biệt mua bộ quần áo này, là muốn cho tôi về nhà đến ở sao?”

Kiều Luyến gần như muốn khóc, cô không có ý này~!

Thế nhưng giờ phút này, những lời này nói không nên lời.

Cô bị anh kéo vào trong ngực của anh, hô hấp hai người đối nhau, trái tim của cô nhảy loạn thành thịch.

Bộ dạng thẹn thùng, để tâm tình Thẩm Lương Xuyên cũng kích động.

Tất cả trải qua giống như tan rã.

Giờ này phút này, anh không muốn nhớ lại những ưu thương kia, chỉ muốn ôm cô gái trong ngực, cứ như vậy mãi cho đến khi lâu như trời đất.

Anh cúi đầu, tiến đến bên tai của cô, chậm rãi mở miệng: “Tôi còn chưa từng có ngủ qua với Fan hâm mộ nữ...”

Một câu, để sắc mặt Kiều Luyến đỏ bừng lần nữa, chân tay luống cuống, hoàn toàn không biết nên làm sao bây giờ.

Thẩm Lương Xuyên đang định làm gì, lại chợt thấy cô gái mình ôm lấy, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Trong cặp mắt kia lộ ra ánh sáng, giống như chấm nhỏ trên trời lấp lánh, cô cắn môi đỏ phẩn nộ, sau đó, giống như lấy hết dũng khí mở miệng nói: “Thẩm, Thẩm tiên sinh... Kỳ thật, tôi, tôi tám năm trước, từ khi anh bắt đầu diễn, tôi đã chú ý tới anh, tôi, tôi...”

Lời của cô, rơi vào trong tai của anh, lại giống như là một chậu nước lạnh, trực tiếp dội qua!

Tám năm trước...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Chuyện này cứ hỏi tôi!

Tay Thẩm Lương Xuyên nắm vòng eo cô, hơi xiết chặt.

Cô tò tính, giờ phút này giống như có một bàn tay hung hăng đánh lên trên mặt của anh.

Tám năm trước, anh và cô tình cảm lưu luyến mới sụp đổ, cô đã thích thân là ngôi sao của anh rồi sao?

Không, có lẽ có thể nói, mối tình đầu anh khắc sâu trong người, đối với cô mà nói, chẳng phải là cái gì!

Tất cả rung động đều theo câu này của Kiều Luyến mà hoàn toàn biến mất, thay vào đó chỉ có trào phúng và khó chịu.

Thẩm Lương Xuyên nheo mắt lại, rõ ràng cảm giác được nóng nảy trong cơ thể từ từ thức tỉnh, để anh hận không thể xé rách cô.

Tay anh dùng sức, trực tiếp ôm cô, ném mạnh lên giường, tiếp đó đè tới!

Nhưng khi anh dự định trừng phạt cô, đã thấy cô mở trừng đôi mắt hoảng sợ, gọi anh một tiếng: “Thẩm tiên sinh?”

Cô, để anh bỗng nhiên giật mình.

Bỗng nhiên nghĩ đến lần trước cô bị viêm ruột thừa cấp tính...

Anh nắm lấy nắm đấm, sợ mình làm cô bị thương lần nữa, bỗng nhiên đứng dậy, quay người rời đi!

“Àm!”

Cửa phòng bị đóng mạnh, Kiều Luyến nằm ở trên giường mới hồi phục lại tinh thần.

Cô mở trừng mắt, không hiểu rõ ràng đang bầu không khí mập mờ, tại sao có thể chỉ trong chớp mắt, liền biến mất chứ?

Anh trêu chọc, để cho cô khó có được lớn gan, nói ra những lời kia.

Nhưng sao anh lại đột nhiên nổi giận, quả thực là không thấu hiểu, tâm tình bất định!

Kiều Luyến ngồi trên giường trong chốc lát, bình phục tâm tình, điện thoại di động vang lên lần nữa.

Nghe, Tiểu Diệp nhỏ giọng “Chị Kiều, em vừa mới nhìn thấy Thẩm ảnh đế nổi giận đùng đùng rồi đi, làm cho Thẩm ảnh đế nổi giận, khẳng định là Thẩm phu nhân!”

Lúc này Kiều Luyến mới nhớ tới Tiểu Diệp còn ở dưới lầu đợi cô, lập tức mở miệng: “Hiện tại chị qua tìm em.”

Cúp điện thoại, thay đổi quần áo.

Từ cửa sau đi ra, lặng lẽ chạy tới phía trước, tập hợp với Tiểu Diệp, đêm hôm khuya khoắt không ngủ được, liền ở bên ngoài cách đó không xa trốn tránh.

Tiểu Diệp tràn đầy phấn khởi: “Khẳng định Thẩm phu nhân ở bên trong, chúng ta thật sự sắp đào được tin tức lớn rồi!”

Nói xong lại nhếch miệng: “Chẳng qua chúng ta làm ký giả thật vất vả, chị xem Thẩm phu nhân người ta được nằm ngủ trên giường ấm, chúng ta lại khổ cực trốn ở bên ngoài, ài!”

Kiều Luyến:... Cô cũng muốn ở bên trong ngủ ngon! Sớm biết, liền chuyển giường với chăn xuống rồi.

Hai người phụ nữ, cô nói một câu, tôi nói một câu, từ từ chịu đựng suốt cả đêm

Thẳng đến tám giờ hôm sau, trong biệt thự đi ra hai người giúp việc, là ra ngoài mua thức ăn, căn bản cũng không có nhìn thấy “Thẩm phu nhân”.

Tiểu Diệp cúi thấp đầu, mặt trắng hơn cả trái cà, theo Kiều Luyến đi ra ngoài.

Kiều Luyến vừa đi vừa ngáp, vỗ vỗ bờ vai cô ấy cổ vũ: “chuyện do người làm, không nên uể oải như thế.”

Tiểu Diệp gật đầu.

Hai người đi ra khỏi khu biệt thự, tiến vào công viên, đang định tiếp tục đi, chợt nghe tiếng Hạ Diệp Hoa: “Tiểu Kiều!”

Bà đi tới, nhìn thấy Kiều Luyến: “Nhìn bộ dạng con, sao giống như là một đêm không ngủ?”

Tiểu Diệp nhanh miệng nói: “Đương nhiên không ngủ, chúng tôi làm ký giả, có không ngủ cũng đều bình thường, đáng tiếc, một đêm không ngủ, lại không bắt được scandal của Thẩm ảnh đế!”

“Thẩm ảnh đế sao?” Hạ Diệp Hoa nhún mày, chợt cười: “Mấy người đi bắt scandal của Thẩm Lương Xuyên à?”

Nhìn bộ dạng Kiều Luyến mệt mỏi, Hạ Diệp Hoa luôn gắn kết con trai và Tiểu Kiều, không tới một giây, liền lập tức đau lòng mở miệng: “chuyện này, cứ hỏi tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Mẹ Thẩm vạch trần

Một câu roi xuống, Kiều Luyến kinh ngạc nhìn về phía bà.

Chỉ thấy Hạ Diệp Hoa đắc ý mở miệng: “Rất nhiều của nó, ta đều biết!”

Tiểu Diệp nghi hoặc: “Vì sao?”

Hạ Diệp Hoa chớp mắt: “Bởi vì... Ta quen biết mẹ cậu ấy!”

Di Hạ biết mẹ chồng cô sao? Nghĩ đến bọn họ đều ở một khu... Đây cũng có khả năng!

Kiều Luyến nhất thời che miệng lại.

Trời ạ, nếu như mình mắng mẹ chồng, bị bà chuyển lời cho mẹ Thẩm Lương Xuyên, này chẳng phải là cô xong đời?

Cô còn đang suy nghĩ lung tung, một bên khác, Tiểu Diệp đã hưng phấn níu lấy cánh tay của bà: “Dì, nhất định đi phải cứu lấy chị Kiều chúng tôi!”

Hạ Diệp Hoa lập tức kinh ngạc: “Tiểu Kiều làm sao?”

Tiểu Diệp nước mắt nước mũi, tình cảm dạt dào: “Dì không biết, từ khi chị Kiều chúng tôi tiến vào tòa soạn, đã cẩn trọng, nỗ lực kiếm tin tức, làm chuyện tốt...”

Khóe miệng Kiều Luyến kéo ra, nhanh chóng kéo Tiểu Diệp lại: “Đủ rồi, thật lắm chuyện!”

Tiểu Diệp lập tức khôi phục bộ dạng bình thường: “Em đây không phải để dì Hạ biết chị nhọc khổ sao à? Miễn cho dì Hạ không cho đủ tin tức.”

Kiều Luyến:...

Hạ Diệp Hoa đã khần trương nắm chặt Tiểu Diệp: “Sau đó thì sao?”

“Kỳ thật chính là chủ biên chúng tôi có cháu gái tên Tô Mỹ Mỹ, muốn cạnh tranh phần thưởng nhân viên tốt nhất của chị Kiều, cho nên chèn ép chị Kiều, nói là không đào được scandal của Thẩm ảnh đế, liền đề chị ấy xéo đi.”

Hạ Diệp Hoa nhất thời nổi giận: “Đó là người nào? Người nào không biết xung quanh Thẩm Lương Xuyên nghiêm mật như vậy, đến con muỗi cũng bay không vào? Chuyện nó không muốn đề cho tôi biết, tôi đều khó có khả năng biết được, huống chi là mấy người, đây tuyệt đối là làm khó dễ! Tiểu Kiều của ta, sao con đáng thương như thế, con yên tâm, ta tuyệt đối tìm cho con tin lớn!”

Tiểu Diệp nhất thời hưng phấn, sau đó nghe thấy Hạ Diệp Hoa mở miệng: “Tư liệu gì, mới làm tin lớn!”

Tiểu Diệp:...

“Khi còn bé, bởi vì bộ dạng nó xinh đẹp, ta... Mẹ nó cho nó mặc váy, có tính không?”

Kiều Luyến:....!!

Tương tượng một chút phiên bản thu nhỏ của Thẩm ảnh đế, gương mặt lạnh lùng, mặc váy...

“Phi!” Kiều Luyến và Tiểu Diệp cũng không nhịn được bật cười.

Thế nhưng là tư liệu này không thể viết, quá hủy hình tượng.

Kiều Luyến vội vàng lắc đầu: “Không tính.”

“Vậy... Khi nó còn đi học, ba ngày hai cái bị gọi gia trưởng có tính không?”

Tiểu Diệp kinh ngạc: “Không phải Thẩm ảnh đế học tập tốt sao? Đã từng có người đào qua bảng thành tích của anh ấy!”

Hạ Diệp Hoa lập tức phát tay: “Mấy người không biết, nó học giỏi, nhưng mỗi ngày nó đều cúp học...”

“Đi đâu vậy?”

Hạ Diệp Hoa lập tức cười: “Đi chơi!”

Kiều Luyến nổi hứng tò mò: “Vậy sao anh ấy có thể thi vào đệ nhất?”

Hạ Diệp Hoa kiêu ngạo mở miệng: “Bởi vì nó thông minh!”

Kiều Luyến:... Dì, cảm giác ưu việt trên người dì là vì cái gì?

Tiểu Diệp ở bên cạnh lắc đầu: “Cái này không tính, loại tài liệu này sẽ chỉ gia tăng hình tượng nam thần. Chúng tôi là cần tư liệu bùng nổ, ví dụ như... Thẩm phu nhân là ai?”

Hạ Diệp Hoa lập tức xoắn xuýt, do dự: “Thẩm phu nhân... Cái này, ta cũng không rõ lắm.”

Chưa thấy qua, bà không biết!

Tiểu Diệp lộ ra thần sắc khó khăn, Hạ Diệp Hoa nhìn Kiều Luyến, nghĩ đến tiểu Kiều bị chủ biên khi dễ, nhất thời không chút do dự mở miệng: “Yên tâm đi, ngày mai ta sẽ nói cho các người biết Thẩm phu nhân là ai!”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Cách Thẩm ảnh đế xa một chút!

Được Hạ Diệp Hoa cam đoan, Kiều Luyến và Tiểu Diệp đi ra khỏi công viên.

Mới đi ra, Tiểu Diệp liền kéo Kiều Luyến lại, chỉ chiếc Volkswagen màu xám bạc cách đó không xa: "Đi, chúng ta lái xe tìm Thẩm ảnh đế!"

Kiều Luyến đang định cự tuyệt, chợt nhìn thấy xe của Tổng Thành cách đó không xa.

Ánh mắt Tiểu Diệp sáng lên: "Nhanh! Chúng ta đuổi theo Tổng Thành!"

Kiều Luyến đến cơ hội để cự tuyệt cũng không có, đã bị Tiểu Diệp kéo lên xe, sau đó đuổi sau lưng Tổng Thành.

Hai người theo dõi rất rõ ràng, Tổng Thành đã sớm phát hiện, lại thành thoi không để ý tới, lái xe đi đón Thẩm Lương Xuyên tại công ty BJ.

Đoạn thời gian trước Thẩm Lương Xuyên vừa mới hết hợp đồng với công ty điện ảnh truyền hình, anh không có ký thêm hợp đồng, mà chính mình thành lập công ty điện ảnh, Thẩm Lương Xuyên là đại cổ đông, qua SH cũng là vì kéo đầu tư.

Kiều Luyến nhìn thấy Tổng Thành tiến vào công ty, một lát sau, Thẩm Lương Xuyên đeo kính đen khẩu trang đi tới, lên Minivan, xe lái đi.

Thẩm Lương Xuyên ngồi ở chỗ ngồi phía sau, âu phục màu xám đậm, nổi bật khuôn mặt của anh càng thêm đậm mạc, anh nhắm mắt dưỡng thần, toàn thân lộ ra ý vị băng lãnh, cho dù không nói chuyện, tất cả mọi người trong xe biết, hôm nay tâm tình anh không tốt.

Trợ lý chọc chọc cánh tay Tổng Thành, Tổng Thành liền ho khan một tiếng, mở miệng nói: "U, hôm nay cái xe màu xám bạc đại kia lại đuổi theo tới ~ anh Thẩm, không phải tối hôm qua anh lại để Kiều tiểu thư phòng không gối chứ?"

Một câu roi xuống, Thẩm Lương Xuyên mở hai mắt ra.

Nhìn xuyên qua kính chiếu hậu, nhíu chặt lông mày.

Chuyện tối hôm qua hiện trong đầu anh lần nữa, để anh cảm thấy từng đợt bức bối.

Anh cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại: "Xử lý sạch chiếc xe đằng sau đi."

Tổng Thành lập tức nhào tới: "Tôi nói này anh Thẩm, anh cũng không thể ác như vậy với Kiều tiểu thư, ngộ nhỡ xảy ra tai nạn xe cộ thì làm sao bây giờ?"

Anh ta đoạt lấy điện thoại: "Chú ý người an toàn!"

Cúp điện thoại, Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nhìn anh ta, lúc này anh ta mới cười xấu hổ, đưa điện thoại di động cho anh.

Trợ lý nhìn nhỏ giọng mở miệng: "Anh Tổng, lá gan anh cũng quá lớn rồi?"

Tổng Thành trừng mắt liếc cậu ta một cái: "Cậu biết cái gì? Cậu cho rằng anh Thẩm không cho tôi cướp, tôi có thể giành được sao?"

Kiều Luyến trong chiếc Volkswagen sau lưng, căn bản cũng không biết chuyện phát sinh ở phía trước, vừa theo dõi chiếc Minivan kia, trong đầu dần hiện ra tình huống buổi tối hôm qua.

Rốt cuộc anh sao vậy?

Vốn bầu không khí rất tốt, lại đột nhiên bão nổi rồi.

Chẳng lẽ là... Gần nhất áp lực công việc quá lớn?

Đang suy tư, đột nhiên nghe được Tiểu Diệp kinh hô một tiếng: "Chị Kiều! Cẩn thận!"

Cô bỗng nhiên lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện một chiếc Minivan màu đen, lái tới đụng vào xe của bọn họ!

Xe đụng phải vách đá bên cạnh, phát ra tiếng ma sát.

Kiều Luyến vội vàng đạp phanh!

Hai chiếc xe dừng lại, cô và Tiểu Diệp đều sợ choáng váng.

Quá nguy hiểm!

Thậm chí, các cô có thể cảm giác được nhiệt độ trong xe nóng hổi, giống như bị sát xe, một giây sau xe sẽ nổ tung.

Nhìn qua cửa kính ra ngoài, cũng có thể nhìn thấy đoạn xe phía trước bị đè ép, thân xe hư tổn không ra bộ dạng.

Hai người đang miệng lớn hô hấp, cửa sổ xe bị vỡ, Kiều Luyến hạ kính xe xuống, liền thấy một bảo vệ áo đen đứng ở bên ngoài: "Không muốn chết, thì cách Thẩm ảnh đế xa một chút!"

Trong chiếc Minivan cách đó không xa, nhìn thấy chiếc xe phía sau bình an vô sự, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới nhắm mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Thẩm Lương Xuyên anh là tên không!

Kiều Luyến và Tiểu Diệp đứng ở ven đường, nhìn xe kéo kéo chiếc xe kia đi, hai người đứng tại chỗ, còn cảm thấy sợ hãi vô cùng.

Hai chân Tiểu Diệp còn đang phát run, tiếng nói đều run rẩy: "Kiều, chị Kiều, Thẩm ảnh đế... Thật là đáng sợ."

Thật là đáng sợ...

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm, nghĩ đến tai nạn xe cô vừa mới phát sinh, cô coi như ở bên bờ sinh tử, vành mắt lập tức đỏ lên.

Cô cắn bờ môi, vỗ vỗ bả vai Tiểu Diệp, sau khi đưa cô ấy lên xe taxi rồi đi, thì trực tiếp đứng ở ven đường, cầm điện thoại di động lên, bấm số Thẩm Lương Xuyên.

Điện thoại vang lên mấy tiếng, không có người nghe.

Cô lại gọi cho Tống Thành.

Tống Thành nhanh chóng nghe máy: "Kiều tiểu thư?"

"Mở loa ra."

Tống Thành ấn mở: "Mở rồi."

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, bỗng nhiên hô to: "Thẩm Lương Xuyên anh là tên không! Anh có biết vừa rồi như thế sẽ chết người không! Mẹ nó, lúc đang làm việc gặp phải khó khăn về nhà cũng gây khó dễ cho tôi thì là anh hùng hảo hán à! Tôi cảnh cáo anh, hù dọa lão nương lần nữa, lão nương không đội trời chung với anh!"

Gào xong những lời này, cô liền vội vàng cúp điện thoại!

Trái tim còn đang nhảy lên, hai tay phát run.

Kỳ thật, cô hiểu, lực độ chiếc xe kia đụng vào, làm cho các cô xảy ra chuyện gì, còn kém xa lắm.

Thậm chí đây chẳng qua là Thẩm Lương Xuyên cảnh cáo, cũng không có muốn tổn thương cô.

Cô không còn sợ, chỉ là có sự tức giận ngăn trong lồng ngực, không phát tiết ra ngoài thì không thoải mái.

Nhưng bây giờ, tức giận phát ra rồi, cô nhất thời thoải mái, những sau đó thì sao?

Bên trong Minivan, tiếng trong điện thoại di động Tổng Thành, vang vọng toàn bộ thùng xe.

Trợ lý hai bên cúi đầu, thở mạnh cũng không dám, đến tài xế, đều hận không thể biến thân vào không khí.

Tổng Thành càng muốn tự tử.

Từ khi trở thành người đại diện bên cạnh Thẩm Lương Xuyên trở đi, anh ta biết, mình không làm người được trước Thẩm Lương Xuyên, người đại diện khác đại gia trước mặt, anh ta chỉ là cháu trai.

Nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ một câu nặng lời anh ta cũng không dám nói, nhưng vừa rồi... Anh ta như bị ma quỷ ám ảnh, nghe Kiều tiểu thư phân phó, mở loa ra?

Nghĩ đến Kiều tiểu thư gằm thét, anh ta thật muốn ném điện thoại di động ra!

Một đám người, đều nom nớp lo sợ ngẩng đầu, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Lúc đầu cho là Thẩm Lương Xuyên sẽ giận, đám người bọn họ đều sẽ gặp nạn, thật không nghĩ đến...

Tổng Thành day mắt của mình, anh ta có phải bị hoa mắt hay không?

Tại sao, Thẩm ảnh đế không có nổi giận, ngược lại bỗng nhiên nhếch bờ môi lên, cười sao?

Hơn nữa, nụ cười của anh càng lúc càng lớn, thậm chí chỗ ngực đều lay động.

Trong xe, bỗng nhiên truyền ra tiếng Thẩm Lương Xuyên cười to.

Đôi mắt Tổng Thành trừng lớn, gấp quỳ rồi!

Thẩm Lương Xuyên không kìm chế được cười to.

Bởi vì tiếng nắng chói vừa rồi, để anh bỗng nhiên nghĩ đến tám năm trước...

Anh cũng chọc giận cô.

Anh liền gọi một cú điện thoại tới, anh không nhận.

Cô cứ gọi.

Đến cuối cùng, anh nghe, cô cũng nói: "Tên không anh, tại sao không nhận điện thoại của em?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Em đừng nổi nóng, chúng ta cần phải yên tĩnh một chút."

"Yên tĩnh cái đầu anh! Có biết bà cô đây có lửa giận không phát ra được hay không, càng thêm nín nhịn? Mới vừa rồi em muốn nổ tung rồi! Về sau cãi nhau, em điện thoại cho anh nhất định phải lập tức nghe biết không?"

Cho nên cho dù không nhìn thấy, cũng có thể tưởng tượng Kiều Luyến đứng ở trên đường, phát điên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Sao cô lại ở chỗ này?

Phản ứng của Thẩm ảnh đế, đương nhiên Kiều Luyến không nhìn thấy.

Máng người, cô liền thành con rùa, không dám về nhà, sợ bị anh tìm tới trả thù, xám xịt về lại căn phòng thuê của mình.

Bên tòa soạn, làm bộ đi kiểm tin tức, không có đi làm.

Nhấn nhịn ở căn phòng hai ngày, điện thoại di động vang lên.

Cô nghe, bên trong truyền đến tiếng Hạ Diệp Hoa: "Tiểu Kiều, di có lỗi với con!"

Kiều Luyến sững sờ, "Dì, sao vậy?"

"Ta trông hai đêm ở ngoài biệt thự Thẩm Lương Xuyên, cũng không thấy cái Thẩm phu nhân, hu hu..."

Kiều Luyến lập tức giải thích: "Dì, không chừng ở nhà, dì đừng khóc..."

"Hắt xì!" Hạ Diệp Hoa hắt hơi một cái: "Tiểu Kiều, ta bị cảm, ở nhà một mình thật nhàm chán, con tìm đến ta đi."

Kiều Luyến dứt khoát mở miệng: "Được."

Sau một tiếng.

Kiều Luyến đứng ở trong phòng ngủ Hạ Diệp Hoa.

Hạ Diệp Hoa đỏ mũi nằm ở trên giường, trên trán dán túi nóng, nhìn qua bộ dạng yếu ớt.

Kiều Luyến phát hiện trong biệt thự không ai, nghi ngờ mở miệng: "Giúp việc nhà gì đâu?"

"Đi mua thức ăn! Ta để bọn họ làm bữa ăn lớn chiều đãi con." Nói xong câu đó, Hạ Diệp Hoa nức nở một chút: "Hu hu, tiểu Kiều con thể phải làm chủ cho ta! Con không biết con trai của ta không có hiếu thế nào đâu! Ta bệnh thành như vậy, cũng không cho bà xã nó tới thăm ta một chút! Ta có thể ăn luôn cô ta sao?"

Chân tướng sự tình, bà muốn biết Thẩm phu nhân là ai, thế nhưng người trong nhà đều không nói cho bà, không có cách, đành phải ra hạ sách này.

Kiều Luyến đưa tay sờ trán của bà một chút: "Dì, không nóng mà!"

Hạ Diệp Hoa lập tức mở miệng: "Vừa uống thuốc, lúc này hết sốt rồi, lúc trước như bị thiêu cháy."

Kiều Luyến: "Vậy chúng ta đi bệnh viện đi."

"Ta không đi! Ta đợi con bắt hiếu mang theo bà xã nó đến thăm ta!"

Nhìn dáng vẻ Hạ Diệp Hoa, trong lòng Kiều Luyến xẹt qua một giong nước ấm.

Cô nhủ mảy: "Dì, con trai của dì quá là bất hiếu rồi! Như vậy đi, con đi nói chuyện với con trai đi!"

"Hu hu hu, tiểu Kiều, ta biết trên thế giới này chỉ có con là tốt với ta nhất! Con đi nói chuyện với nó!" Hạ Diệp Hoa nhanh chóng nhảy xuống giường, cầm lấy một cái chổi lông gà đưa cho cô, sau đó tiếp tục hừ nhược bò lên trên giường nằm: "Thay ta giáo huấn nó một chút! Nó tới, con cứ đánh!"

Kiều Luyến...

Đoán chừng dì Hạ tích chứa oán hận đã lâu!

Cô đợi lát nữa, thì đánh tượng trưng mấy lần, như vậy dì Hạ nhìn thấy đau lòng, sẽ nhanh tha thứ cho con trai của bà.

Kiều Luyến quyết định, thì nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng xe.

"Nó đến rồi! Con trốn ra phía sau cửa, nó vừa tiến vào liền đánh!" Hạ Diệp Hoa hưng phấn mở miệng, mang theo loại xem náo nhiệt.

Nếu như tiểu Kiều phát hiện, mình động thủ đánh thần tượng của mình, bộ dạng đó... Khăng định chơi rất vui!

Kiều Luyến nghe bà, đứng ở sau cửa.

Cửa phòng bị đẩy ra, một thân hình cao ráo đi tới.

"Đánh!"

Hạ Diệp Hoa ra lệnh một tiếng, Kiều Luyến cầm lấy chổi lông gà đánh tới!

Còn không có đánh tới được, cổ tay đã bị người xoay chuyển, đều không thấy rõ ràng người tới, tay cô đã bị ép ra sau lưng, bị người không chề.

Kiều Luyến mắng to: "Buông tay! Anh biết tôi là ai không? Tôi là ký giả! Anh không hiếu thuận như thế, cần thận tôi cho lên báo, anh liền xong đời! Bây giờ anh lập tức xin lỗi dì Hạ đi..."

Lời còn chưa nói hết, đã thấy giọng nói lạnh lùng quen thuộc: "Sao cô lại ở chỗ này?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 91: Bọn họ là mẹ chồng nàng dâu sao? ! (1)

Thân thể Kiều Luyến, trực tiếp cứng đờ.

Cô không thể tin quay đầu, liền thấy thân hình cao lớn của Thẩm Lương Xuyên, đứng ở sau lưng cô, trên gương mặt mang theo chút kinh ngạc, đôi mắt kia thâm thúy lại cảnh giác nhìn cô chằm chằm.

Kiều Luyến khiếp sợ mở miệng: "Sao anh lại tới đây?"

Một câu rơi xuống, lại liên tưởng đến tòi di Hạ đã nói...

Một ý niệm, bỗng nhiên chạy vào trong đầu của mình.

Di Hạ nói con trai của bà tới...

Di Hạ nói con trai bà ở riêng...

Cái hôm trời mưa, cô không thể vào nhà, thế nhưng nhìn thấy di Hạ lái xe đi ra, quản gia Lý liền gọi điện thoại cho cô...

Tất cả đều biểu hiện ra, phỏng đoán kia của cô là chính xác.

Đôi mắt Kiều Luyến mở trừng càng lớn, mặt mũi mang theo không thể tin và không thể tưởng tượng nổi.

Di Hạ chính là mẹ chồng của cô!!

Cái nhận biết này, để cho cô cảm thấy bỗng nhiên trong não thiếu dưỡng khí, có chút thần thờ.

Không phải di Hạ nói, con trai của bà đối với con dâu vô cùng tốt, dẫn đến lạnh nhạt bà sao?

Thẩm Lương Xuyên đối tốt với mình chỗ nào?

Nếu như không phải bởi vì câu nói này, nhiều trùng hợp như vậy, thân là ký giả cô đã sớm phát giác ra không bình thường.

Cô đang đứng trong kinh sợ, lại nghe được tiếng cảnh giác của Thẩm Lương Xuyên lần nữa: Nói, cô tới nơi này làm gì?"

Một câu tra hỏi lạnh lùng, đem Kiều Luyến từ trong khiếp sợ kéo về hiện thực.

Cô ngẩng đầu một cái, liền đối diện ánh mắt lạnh như băng của anh.

Kiều Luyến sợ run cả người, cô bỗng nhiên hiểu ý của Thẩm Lương Xuyên, anh cho là... Chính mình không đào được tin tức của anh, cho nên đánh chủ ý tới người di Hạ?

Ý nghĩ này, để lòng của cô bỗng nhiên co rụt lại, giống như là bị một cây châm đâm vào, có đau đớn truyền tới.

Cô còn chưa mở miệng giải thích, Hạ Diệp Hoa đã kêu to: "Con bất hiếu, con buông tiểu Kiều ra!"

Tiểu Kiều sao?

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Cái xưng hô quen thuộc vừa xa lạ này, bây giờ từ trong miệng Hạ Diệp Hoa kêu ra, để anh lại có chút hoảng hốt.

Mà nhân cơ hội này, cuối cùng Kiều Luyến tránh thoát khỏi tay anh, cô xoa bóp cánh tay bị kiềm chế đau nhức, nhìn về phía Hạ Diệp Hoa lần nữa.

Hạ Diệp Hoa mở miệng nói, "tiểu Kiều, không phải con muốn phỏng vấn Thẩm Lương Xuyên sao? Nhanh lên! Hôm nay có ta ở đây đề ép, chắc chắn không để nó khi dễ con!"

Bà nói xong câu đó, lại dừ dừ nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Đây chính là người bạn trẻ ta nói với con, Thẩm Lương Xuyên, con dám khi dễ tiểu Kiều, đừng trách ta không khách khí!"

Kiều Luyến vừa bị Thẩm Lương Xuyên tổn thương, giờ phút này lại có dòng nước ảm xuyết qua.

Chính mình là ký giả, cho nên, mỗi lần Thẩm Lương Xuyên trông thấy cô, đều cho là cô đang có ý đồ.

Thế nhưng di Hạ biết mình là ký giả, biết rõ cô muốn đào scandal của Thẩm Lương Xuyên. Nhưng vẫn tin tưởng mình trước, thậm chí để cho cô vào nhà, trực diện với Thẩm Lương Xuyên.

Một hoài nghi, một tín nhiệm.

Lúc này, lại tạo thành sự chênh lệch rõ ràng.

Nhưng nếu như di Hạ biết thân phận của cô, sẽ còn duy trì phần tín nhiệm này sao?

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm, trong lòng có chút bối rối: "Di... Không cần, con đi trước."

Cô xách túi của mình, cứ như chạy trốn mà chạy ra cửa.

Thật vất vả kết giao một người bạn, không muốn cứ mất đi như vậy.

Nhưng vừa đi đến cửa, cửa phòng bị Lý quản gia từ ngoài đẩy vào, trông thấy Kiều Luyến, nhất thời Lý quản gia kinh ngạc mở miệng: "Phu nhân, sao cô lại ở chỗ này?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Bọn họ là mẹ chồng nàng dâu sao? ! (2)

Phu nhân?

Hạ Diệp Hoa nằm ở trên giường hơi sững sờ, tiếp đó cười nói: "Bà Lý, Tôi là bà chủ, Sao bà còn gọi tôi là phu nhân... A!"

Bà kinh hô một tiếng, ánh mắt rơi vào người Kiều Luyến!

Phu nhân...

Trông mắt co rụt lại, bỗng nhiên bà ngồi ngay, không thể tin nhìn Kiều Luyến: "Tiểu Kiều, con, con..."

Lý quản gia hồn nhiên không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, trong tay mang theo đồ ăn đi vào: "Phu nhân, cô theo tiên sinh tới thăm bà chủ sao? Hôm nay tôi mua rất nhiều đồ ăn, giữa trưa sẽ làm đồ ngon cho mọi người, ở lại ăn cơm trưa đi!"

Bà nói xong câu đó, mới phát giác được không khí có chút không đúng, nhìn Kiều Luyến, lại nhìn Hạ Diệp Hoa, cuối cùng nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, thức thời ngậm miệng lại, trốn vào nhà bếp.

Thân thể Kiều Luyến đã cứng đờ, đứng nguyên chỗ không dám nhúc nhích.

Sau lưng là hai ánh mắt một nóng một lạnh của Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên, rơi vào sau lưng cô, để cho cô cảm giác giống như thân ở trong băng lửa.

Có phải di Hạ tức giận hay không?

Di Hạ đặc biệt chán ghét con dâu của bà, cho nên, hiện tại khẳng định di Hạ không thích cô?

Thời gian chung sống dài như vậy, cô cảm thấy trên người di Hạ, giống như là có hương vị của mẹ, để cho cô quyến luyến, nhưng bây giờ...

Cô từ từ xoay người lại, cúi đầu không dám nhìn tới về mặt di Hạ, trong miệng ni non xin lỗi: "Hạ, di Hạ, con, con không biết ngài là... Con, xin lỗi..."

Cô cúi thật sâu, xoay người đang định rời đi, lại chợt nghe được tiếng nghiêm nghị của Hạ Diệp Hoa: "Tiểu Kiều, con trở lại cho ta!"

Bước chân Kiều Luyến dừng lại.

Trong hốc mắt tích súc nước mắt.

Cô đời này không sợ khó dễ và vắn trách, thế nhưng cô lại không muốn những lời khó nghe đó, là từ trong miệng di Hạ nói ra...

Cô cắn môi, sau đó nghe thấy tiếng Hạ Diệp Hoa: "Con là con dâu ta sao?"

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Hạ Diệp Hoa còn muốn nói điều gì, Thẩm Lương Xuyên chợt tiến lên một bước: "Mẹ, nếu như mẹ không thoải mái, vậy chúng chúng con đi trước."

Anh nói đến đây, trực tiếp nắm chặt cánh tay Kiều Luyến, mang cô đi ra cửa.

Kiều Luyến kinh ngạc nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Người đàn ông này... Vừa rồi còn đang hoài nghi cô, nhưng bây giờ lại nhanh chóng mang cô đi như vậy, là bởi vì không muốn cô bị dì Hạ làm khó xử sao?

Hốc mắt của cô lập tức mờ hồ.

Kiều Luyến bỗng nhiên đứng bước, vươn tay nắm chặt tay Thẩm Lương Xuyên, "Chờ một chút."

Lòng bàn tay của cô ấm áp lại mềm mại, để thân thể Thẩm Lương Xuyên chấn động, không tự giác cúi đầu nhìn về phía hai cánh tay đang nắm.

Kiều Luyến quay đầu, quay người đi đến trước mặt Hạ Diệp Hoa, ngẩng đầu lên nhìn thẳng bà: "Dì Hạ, con còn có thể gọi ngài một tiếng dì không? Còn có thể cùng chơi game cùng nhau ở công viên không?"

Cô không muốn mất đi phần thân tình này, cho nên lấy hết dũng khí hỏi.

Sau đó, ngay khi cô thấp thỏm chờ đợi, nghe được tiếng Hạ Diệp Hoa lạnh lùng trả lời: "Không thể."

Tâm Kiều Luyến co rụt lại.

Cô cắn bờ môi, mắt nhắm mở miệng: "Con biết rồi."

Quay người, đang định đi, lại nghe được sau lưng truyền đến tiếng của Hạ Diệp Hoa: "Ta rõ ràng là mẹ chồng con, con không gọi ta là mẹ, gọi đi làm gì?"

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, không thể tin quay đầu, thấy Hạ Diệp Hoa tiếp tục dữ dằn mở miệng: "Còn có, về sau không đi công viên chơi game! Con có biết hiện tại trời lạnh hay không? Muốn chơi thì về nhà chơi!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Bọn họ là mẹ chồng nàng dâu sao? ! (3)

Tay Hạ Diệp Hoa vẫn nghiêm túc như cũ, những ý trong lời kia, lại làm cho Kiều Luyến tràn đầy cảm động, cũng làm cho Thẩm Lương Xuyên thờ dài một hơi.

Nước mắt trong mắt Kiều Luyến, trực tiếp lăn xuống, nhào tới bên giường Hạ Diệp Hoa: "Dì Hạ..."

"Lại gọi dì Hạ sao? Gọi tiếng mẹ nghe một chút!"

Kiều Luyến không chút câu nệ lập tức há miệng: "Mẹ!"

Chỉ cần có thể để dì Hạ duy trì quan hệ với cô như lúc ban đầu, để cho cô gọi cha cô cũng vui vẻ!

Hạ Diệp Hoa hừ lạnh một tiếng: "Cái này còn tạm được! Chẳng qua, ta muốn tính sổ với con!"

Một câu, lại để cho tâm Kiều Luyến nhấc lên, mở to hai mắt nhìn.

Hạ Diệp Hoa trông thấy bộ dạng này của Kiều Luyến, trong lòng cười chết, nhưng trên mặt vẫn nghiêm túc mở miệng: "Ta nhớ được lần trước con nói, Con có một bà mẹ chồng tuyệt thế?"

Kiều Luyến lập tức xua tay: "Đó là con có mắt như mù! Mắt mù! Hôm nay gặp mặt mẹ chồng, con mới phát hiện, thì ra mẹ chồng không chỉ có vóc người đẹp, tâm địa thiện lương, hơn nữa còn là người tốt!"

Hạ Diệp Hoa rất được lợi, cố gắng ép môi không cười: "Hừ! Con phải chơi chạy khỏi thân miếu mười lần với ta!"

Kiều Luyến chà xát nước mắt, đôi mắt đỏ ngầu, lại cười híp mắt mở miệng: "Không có vấn đề! Một trăm lần cũng được!"

Hạ Diệp Hoa vỗ đầu mình một cái: "Con xem ta ngốc quá, rõ ràng chúng ta có thể chơi cả một đời!"

Kiều Luyến sững sờ, cả một đời...

Thế nhưng sau khi cô sinh con cho Thẩm Lương Xuyên, sẽ ly hôn với anh, cho cả một đời như thế nào?

Bất quá bây giờ, cô không muốn đánh nhiều hào hứng của Hạ Diệp Hoa, lập tức cười híp mắt gạt đầu.

Cứ xem như ly hôn với Thẩm Lương Xuyên, cô cũng có thể đi làm bạn với dì Hạ!

Hạ Diệp Hoa vênh mặt hất hàm sai khiến chỉ nhà bếp: "Qua, rót cho ta chén trà, ta muốn uống trà của nàng dâu."

Kiều Luyến lập tức chạy hấp tấp tới nhà bếp.

Hạ Diệp Hoa nhìn lấy bóng lưng của cô cười.

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, tiến lên một bước, không biết vì sao, vừa rồi nhìn thấy hai người ôm nhau, hồn nhiên không có chú ý tới anh, để trong lòng anh có chút ghen ghét.

Rõ ràng anh mới là người duy trì quan hệ của hai người, thế nhưng bọn họ giống như căn bản là không có nhìn thấy anh.

Anh ho khan một tiếng: "Không phải mẹ không thích cô ấy sao?"

"Ai nói? Nói với con, ở tổng công viên nhiều người như vậy, ta liếc một chút liền vừa ý tiểu Kiều rồi! Đây chính là duyên phận mẹ chồng nàng dâu!" Hạ Diệp Hoa mở miệng nói.

"Vậy mẹ từng nói cô ấy, là một phụ nữ vì tiền hư vinh mà gả cho con sao?"

"Hừ, nếu như là tiểu Kiều, như vậy khẳng định nó lý do của mình! Ta nói cho con biết, không cho phép hỏi tiểu Kiều lý do là gì. Một người vì tiền có thể bán thân thể, nói rõ lý do này vô cùng quan trọng, không cho nói, không cho phép tổn thương con bé!"

Thẩm Lương Xuyên:...

"Ai u, con đi đi, ta nhìn thấy con liền thấy loạn! Không phải công ty đang bận sao? Nhanh đi qua đi!"

Thẩm Lương Xuyên:... Cho nên, anh bị chê sao?

Lúc này Thẩm Lương Xuyên đã mang theo chút căn răng nghiêng lợi, sau đó liền thấy Kiều Luyến từ trong phòng bếp lao ra, trò chuyện với Hạ Diệp Hoa, nửa ánh mắt cũng không cho anh, lúc này mới buồn bực rời đi.

Cả ngày trôi qua rất nhanh, tan việc, Thẩm Lương Xuyên khó có khi về nhà.

Thế nhưng đèn trong phòng ngủ trên lầu tối om, anh nghi ngờ dừng bước: "Phu nhân đâu?"

Giúp việc trả lời: "Phu nhân ở nhà số 18!"

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên lập tức đen lại.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Bọn họ là mẹ chồng nàng dâu sao? ! (4)

Thẩm Lương Xuyên lên lầu, tiến vào thư phòng.

Xem kịch bản giết thời gian, làm thế nào cũng xem không đi vào, liên tiếp cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay.

Chín giờ tối.

Mười giờ.

Mười một giờ.

Thế nhưng cô còn chưa có trở lại.

Thắm Lương Xuyên không nhận được nhủ mày, xuống lầu.

Giúp việc dưới lầu đã ngủ, trong căn phòng trống rỗng, mơ hồ chỉ có thể nghe thấy nơi xa truyền đến tiếng của xe hơi.

Anh bỗng nhiên đi ra ngoài, lái xe, rồi biệt thự.

Đi vào nhà số 18, xe vừa mới tiến vào cửa, liền nghe thấy trong phòng khách truyền đến từng đợt tiếng cười, nơi này náo nhiệt, so với bên kia vắng lạnh tạo thành sự chênh lệch rõ ràng.

Thắm Lương Xuyên nhủ mày.

Trước kia Hạ Diệp Hoa không ở nhà, anh thích yên tĩnh nhất.

Nhưng bây giờ, anh mới giật mình, kỳ thật loại ồn ào này, mới là hấp dẫn người nhất.

Anh dừng xe, vào cửa.

Trong phòng khách, Lý quản gia đang pha trà, trông thấy anh vào cửa lập tức nở nụ cười.

Thắm Lương Xuyên nhủ mày, ngẩng đầu nhìn về lên phòng ngủ trên lầu.

Anh cất bước, lên lầu, liền thấy cửa phòng ngủ chính được mở ra, hai người Hạ Diệp Hoa và Kiều Luyến ngồi xếp bằng trên giường, họ đã tắm rửa xong, giờ phút này áo ngủ kiểu dáng màu sắc giống nhau, không biết còn tưởng rằng chị em song sinh.

Hai người mỗi người cầm một cái máy tính bảng, chính là đang chém giết lẫn nhau.

"Ai, mẹ, mẹ như vậy không đúng! Đi phía trái, hướng phải... Ai nha, sao mẹ ngốc như vậy!"

"Con mới ngốc! Lúc con nói qua trái thì đã đi qua rồi! Phải trách tốc độ này quá nhanh, ta vốn không thể chơi lại! Tiểu Kiều, con phải dạy ta một chút."

"Không có vấn đề! Mẹ đi theo con đi..."

Thắm Lương Xuyên đang quan sát, Lý quản gia đã bưng trà lên lầu: "Tiên sinh, ngài nhường một chút."

Anh nghiêng người, Lý quản gia đưa trà vào.

Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa đều ngẩng đầu nhìn anh một cái.

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Con trở về rồi à!"

Kiều Luyến một câu cũng không nói, liền trực tiếp hô: "Mẹ! Nhanh!"

"Ai, như này đúng hay không?"

Thắm Lương Xuyên:...

Bị xem nhẹ lần nữa, cả khuôn mặt anh đều đã khó coi.

Anh ho khan một cái, nỗ lực gia tăng tồn tại cho mình.

Nhưng hai người phụ nữ trong phòng, lại cũng không để ý tới anh, chỉ có Lý quản gia nhìn qua: "Tiên sinh, ngài muốn uống trà sao?"

Thắm Lương Xuyên nhủ mày, nhìn vào trong phòng.

Làm như không có chuyện gì xảy ra đi vào, ngồi trên ghế sofa, tiện tay bưng lên một ly trà, dò hỏi: "Hai người đang chơi cái gì vậy?"

"Trốn khỏi thần miếu!" Hạ Diệp Hoa mở miệng.

Vươn tay, nơi nói lòng cà vạt, bỗng nhiên anh đứng lên đi đến bên giường, tiếp đó rút lấy máy tính bảng trong tay Hạ Diệp Hoa, mở trò chơi ra, tùy tiện nhìn một chút, sau đó anh liền bắt đầu chơi.

Kiều Luyến lập tức bị anh hấp dẫn ánh mắt, theo Hạ Diệp Hoa ghé vào hai bên của anh, cứ nhìn anh tùy tiện chơi thông quan, dùng thời gian kém hơn Kiều Luyến mười mấy phút!

Sau khi Thẩm Lương Xuyên thông quan, ném máy lên giường, tiếp đó nắm chặt tay Kiều Luyến: "Mẹ, mẹ ngủ trước đi, con và cô ấy có lời nói."

Dứt lời, cũng mặc kệ hai người có ý kiến gì, trực tiếp kéo Kiều Luyến đi tới phòng bên cạnh.

"Ầm!" Cửa phòng đóng lại, Kiều Luyến mới từ thế giới trò chơi đi ra.

Nhìn thấy sắc mặt tâm tình bất định của Thẩm Lương Xuyên, bỗng nhiên cô nhớ tới, hình như cô đã mắng Thẩm Lương Xuyên là tên khốn, vậy bây giờ... Anh muốn tính sổ với mình sao?!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Bọn họ là mẹ chồng nàng dâu sao? ! (5)

Kiều Luyến vội vàng lui lại một bước, kéo dài khoảng cách với Thẩm Lương Xuyên.

Cô trừng lớn mắt to linh động, cảnh giác theo dõi anh: "Thẩm, Thẩm tiên sinh, anh muốn nói gì?"

Muốn nói gì?

Thẩm Lương Xuyên hơi sững sờ, làm sao anh biết chính mình muốn nói gì? Nếu không mượn cớ, chỉ sợ mẹ chồng nàng dâu họ còn ở cùng nhau chơi game!

Nhưng trên mặt anh không hiện gì, chỉ tùy ý ngồi ở trên ghế sofa: "Sao cô còn ở chỗ này?"

Kiều Luyến giật mình.

Anh chính chán ghét chính mình, cho nên nhà đều không về, mỗi lúc trời tối đoán chừng đều sang bên này, nhưng hôm nay cô lại cũng ở nơi này...

Kiều Luyến giải thích nói: "Là mẹ nhất định kéo tôi ở lại."

"Cô gọi thân mật thật đấy!"

Ngữ khí Thẩm Lương Xuyên lạnh lạnh, để Kiều Luyến lập tức thẳng sống lưng: "Hạ... Hạ phu nhân."

A giống như còn không hài lòng, hừ lạnh một tiếng.

Kiều Luyến hoàn toàn không đoán ra ý nghĩ của anh, đành phải tiếp tục mở miệng: "Hoặc là... Bây giờ tôi sẽ về? Dù sao nhà số 18 cách nhà số 8 cũng không xa."

Nói xong câu đó, liền nhìn anh thăm dò.

Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu, ngữ khí không vui: "Cô muốn đi cáo trạng, nói tôi với cô bất hòa sao?"

Kiều Luyến vội vàng xua tay: "Không có! Không bao giờ!"

"Tốt nhất không có." Anh đứng vụt lên: "Kiều tiểu thư, mời cô luôn luôn ghi nhớ bốn phận của mình!"

Chớ đừng không có chuyện thì lôi kéo làm quen với Hạ Diệp Hoa!

Anh chỉ biết, chính mình không muốn để cho hai người phụ nữ dính vào nhau.

Nhưng Kiều Luyến nghe nói như thế, cúi đầu xuống.

Cô rất thích Hạ Diệp Hoa, nhưng nhìn ý Thẩm Lương Xuyên... Giống như không muốn để cho chính mình quá gần bà.

Là bởi vì, sau khi bọn họ ly hôn, sợ Hạ Diệp Hoa bị tổn thương sao?

Cô cúi đầu mất mát, cả người đều không có nổi tinh thần.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô chằm chằm, trong lòng chút buồn bực.

Cùng với Hạ Diệp Hoa chơi game, thì cao hứng bùng bùng, tinh thần sáng láng, thế nhưng đi cùng với mình, cứ chán nản như vậy sao?

Bộ dạng cô như đưa đám, nhưng lại dễ anh cảm thấy giống như khi còn bé nuôi mèo trong nhà, nhu thuận đáng yêu, đáy lòng thấy không đành lòng.

Anh nhủ mày, mở miệng lần nữa: "Bà lớn tuổi, không thể thức đêm, trước mười một giờ, nhất định phải ngủ."

Kiều Luyến vội ngẩng đầu lên, con mắt lập tức sáng lại.

Ý của những lời này, có phải hay nói là cam đoan ngủ trước mười một giờ, thì có thể chơi với bà không?

Cô lập tức nở nụ cười ngọt ngào: "Được, Thảm tiên sinh!"

Thảm Lương Xuyên nhìn bộ dạng này của cô, không nói chuyện, đi vào tắm rửa, trở lại, liền phát hiện!

Kiều Luyến vậy mà không tìm không phổi nằm ở trên giường, ngủ thiếp đi.

Thảm Lương Xuyên...!!

Bóng đêm rất yên tĩnh, anh nhìn chằm chằm bộ dạng cô ngủ.

Khuôn mặt đẹp đẽ, lộ ra trắng nõn.

Bỗng nhiên trong đầu của anh dần hiện ra lời non nớt mà cô từng nói: "Nếu như chúng ta có thể nằm trên một cái giường ngủ, thì tốt."

Hiện tại, bọn họ nằm trên một cái giường rồi.

Bên môi Thảm Lương Xuyên nhếch lên một nụ cười...

Ngày thứ hai, Kiều Luyến tỉnh lại, Thảm Lương Xuyên đã rời đi.

Cô xuống lầu, liền thấy Hạ Diệp Hoa ở trong phòng ăn vẩy tay với cô: "Tiểu Kiều, nhanh tới dùng bữa!"

Kiều Luyến đi qua ngồi xuống, hai người vừa ăn vừa nói chuyện.

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Tiểu Kiều, Thảm Xuyên từng nói yêu đương, còn bị người ta bỏ, cho nên tính cách lãnh đạm, con nên bao dung nó một chút..."

Một câu, để Kiều Luyến vội ngẩng đầu lên: "Thảm tiên sinh ưu tú như vậy, sao đối phương có thể bỏ anh ấy?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Mỗi tình đầu của họ (1)

Bộ dạng Thảm Lương Xuyên anh tuấn như thế, chảnh như vậy, theo Kiều Luyến, chỉ có anh bỏ người khác.

Hạ Diệp Hoa nghe lời Kiều Luyến, nhất thời cười lên ha hả: "Tiểu Kiều, sao con đáng yêu như thế! Về sau con đừng bỏ nó!"

Kiều Luyến cúi đầu, trầm mặc.

Sao cô bỏ anh được... Rõ ràng là sinh con xong, Thảm Lương Xuyên sẽ không muốn cô.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, ngẩng đầu lần nữa: "Me, mỗi tình đầu của Thảm tiên sinh, là người thế nào?"

"Ta cũng chưa từng thấy qua." Hạ Diệp Hoa thổn thức một chút: "Ta cũng không biết nó yêu đương lúc nào, ta chỉ biết, có một đoạn thời gian, tình nó đặc biệt sa sút, hẳn là thất tình, ta hỏi nó, hết lần này tới lần khác nó đều không nói."

Không nói, là bởi vì khắc vào tâm.

Tốc độ Kiều Luyến ăn trở nên chậm, không yên lòng dùng muỗng múc cháo, bỏ vào trong miệng, lại thật lâu không có nuốt xuống.

Người như Thảm Lương Xuyên, nhìn qua lạnh lùng, nhưng khi nào nghiêm túc với một người, sẽ là si tình cả đời.

Trách không được, dù anh ở trong lang giải trí có nhiều scandal như vậy, nhưng kỳ thật đều là ký giả phán đoán, cô thông qua dấu vết để lại phát hiện,

kỳ thật Thẩm Lương Xuyên cũng không có qua lại với người nào.

Anh độc thân nhiều năm như vậy... Không phải là bởi vì còn bận khoản mối tình đầu kia chứ?

Sau trong lòng Kiều Luyến xẹt qua chút giật mình.

Tim của anh quá nhỏ, anh còn có mối tình đầu, đoán chừng sẽ không chưa nổi cô.

Cho nên, mới có hiệp nghị sinh con rồi ly hôn.

Không đúng.

Cô đang miên man suy nghĩ cái gì?

Từ lúc bắt đầu gả cho Thẩm Lương Xuyên, cô liền nhớ kỹ thân phận của mình.

Huống hồ, cô đối với Thẩm Lương Xuyên chỉ là Fan hâm mộ, tình cảm sùng bái thần tượng, tuyệt đối không phải tình yêu!

Chính là như vậy!

Kiều Luyến suy nghĩ lung tung một hồi, đầu mày nhủ lại sắp chung một chỗ, dùng cái muỗng khuấy cháo trong bát, lại không khẩu vị.

Hạ Diệp Hoa phát hiện hành động của cô, vội vàng mở miệng: "Không nói tới mối tình đầu của nó, tiểu Kiều, hiện tại các con ở cùng một chỗ, phải sinh hoạt thật tốt, tranh thủ thời gian sinh cho mẹ một cháu trai hoặc cháu gái!"

Kiều Luyến lập tức đỏ mặt: "Được rồi, mẹ, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

Cô đứng lên: "Con ăn no rồi, đi làm đây ~ "

Đang định đi, Hạ Diệp Hoa lại kéo cô lại: "Tiểu Kiều a, hôm qua quá kích động, đều suất chút quên, vậy chuyện con đào tin làm sao bây giờ?"

Kiều Luyến cười an ủi: "không có chuyện gì, xe đến trước núi ắt có đường! Yên tâm đi, mẹ!"

Cô mang theo túi đi ra ngoài, Lý quản gia lại từ phòng bếp đi ra, đứng ở trước mặt Hạ Diệp Hoa: "Bà chủ, bà nói tới mối tình đầu của tiên sinh làm gì? Bà xem, phu nhân không vui rồi."

Hạ Diệp Hoa có ý riêng mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên nhiều năm cũng không buông được, ta phát hiện, người duy nhất làm cho nó đi ra, chỉ có tiểu Kiều. Huống hồ... Những chuyện này, ta không nói, cũng sẽ có người khác nói cho nó. Còn không bằng để cho nó chuẩn bị tâm lý."

Lý quản gia giật mình.

Hạ Diệp Hoa lại cười nói: "Đứa nhỏ tiểu Kiều này, trong lòng tôi rất thích. Thẩm Lương Xuyên che chở nó như thế, khẳng định không phải là không có cảm tình với nó. Cho nên, bà Lý, bà cứ ở cùng với tôi, chờ ôm cháu đi!"

Một câu rơi xuống, Lý quản gia ngật ngừng, muốn nói điều gì, nhưng nhìn Hạ Diệp Hoa cao hứng, cuối cùng nuốt lời xuống.

Hạ Diệp Hoa bỗng lẩm bẩm: "Đứa bé Nguyên Hi kia, có phải hôm nay bay tới không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Mối tình đầu của họ (2)

Thẩm Lương Xuyên bị mối tình đầu bỏ.

Cái này nếu như đưa tin ra ngoài, tuyệt đối là tin tức lớn.

Kiều Luyến tự sướng nghĩ đến, ngồi ở công ty, nhìn chăm chăm màn hình máy vi tính, chán nản không nói được.

Lần nữa nghe thấy cô thờ dài, Tiểu Diệp vỗ vỗ bờ vai cô: "Chị Kiều, đừng như vậy, tình huống ngày đó em đã nói với chủ biên và tổng biên. Thẩm ảnh đế khủng bố như vậy, ai còn dám đào scandal của anh ấy? Tổng biên sẽ hiểu cho chị."

Sẽ sao?

Kiều Luyến đang suy tư, máy riêng vang lên, nghe, đối diện là tiếng tổng biên Luru Chí Hưng. "Kiều Luyến, cô đến phòng làm việc của tôi một chuyến."

Đây là muốn tính sổ sao?

Kiều Luyến đứng lên, khuôn mặt khổ sở.

Cô đi đến văn phòng tổng biên, gõ cửa, cửa phòng bị mở ra, vẻ mặt Luru Chí Hưng tươi cười đứng ở cửa, nốt ruồi đen trên cằm nương theo việc hấn ta cười mà run lên, vô cùng buồn cười.

Hấn ta nhiệt tình mở miệng: "Kiều Luyến tới, mau vào!"

Nói xong, liền đưa tay ra, nắm lấy cổ tay Kiều Luyến, kéo cô vào.

Kiều Luyến nhúm mày, không có để ý.

"Ngồi!" Luru Chí Hưng chỉ ghế sofa, sau đó đi đến bên cạnh: "Trà hay là nước?"

Kiều Luyến vội vàng xua tay: "Tổng biên, không cần không cần."

Nếu cô dám sai tổng biên làm việc, đó mới là nào bị nhúng nước.

Luru Chí Hưng cũng không miễn cưỡng, đi tới, trực tiếp ngồi ở bên cạnh Kiều Luyến: "Tình huống của mấy người, Tiểu Diệp đã nói cho tôi biết! Thẩm ảnh để hoàn toàn có tiếng khó đạo, còn lái xe hù dọa mấy người, nhất định cô bị dọa sợ?"

Kiều Luyến khẽ cười: "không có chuyện gì. Trái tim tôi làm bằng kim cương, không sợ."

"Tiểu Luyến, cô nói chuyện thật là hài hước."

Hả... Tiểu Luyến sao??

Danh tự bị hấn ta kêu, để Kiều Luyến nổi lên một tảng da gà.

Cô cười xấu hổ: "Tổng biên, chuyện Thẩm phu nhân..."

"Không vội. Tiểu Kiều cô xem, cái này là chocolate bạn tôi gửi từ nước ngoài về, cô cầm lấy ăn đi." Luru Chí Hưng mở ngăn kéo ra, lấy từ bên trong ra một hộp chocolate, đưa cho Kiều Luyến.

Kiều Luyến nhất thời kéo khóe miệng ra, đẩy chocolate về: "Không cần, tổng biên."

Cô luôn cảm thấy, hôm nay tổng biên là lạ, thế nhưng cụ thể lại không nói ra được là lạ đâu.

Dù sao bỗng nhiên ân cần, không gian thì trộm!

Cô lên tinh thần, theo dõi hấn ta.

Luru Chí Hưng cười híp mắt đặt chocolate lên bàn trà, sau đó đột nhiên vươn tay nắm chặt tay Kiều Luyến: "Tiểu Luyến, cô là lực lượng trung kiên của tòa soạn chúng ta, nhất định phải làm tốt biết không?"

Hấn ta nói xong, ngồi sát cạnh Kiều Luyến.

Một hơi thở đục ngầu phả vào mặt, để Kiều Luyến cảm thấy có chút buồn nôn.

Cô vội vàng lui về phía sau một chút, muốn rút tay của mình ra, thế nhưng còn chưa có động, Luru Chí Hưng bỗng nhiên đè bờ vai của cô xuống: "Tiểu Luyến, kỳ thật, hôm nay tôi gọi cô qua đây, là có chuyện muốn nói với cô."

Hấn ta chậm rãi tới gần: "Tôi biết chủ biên nhắm vào cô, chỉ cần tôi là chỗ dựa cho cô, cô ở tòa soạn không có việc gì, cô nói, đúng hay không?"

Hơi thở trong miệng hấn ta, phun lên trên mặt của cô, để Kiều Luyến híp mắt lại.

Sau đó khi hấn ta tới gần lần nữa, lúc muốn hôn lên mặt cô, Kiều Luyến bỗng nhiên đẩy hấn ta ra, đứng vụt dậy, bộ dạng cô như vô sự mở miệng: "Tổng biên, tôi có bạn trai."

Lập tức sắc mặt Luru Chí Hưng âm trầm: "Bạn trai sao? Bạn trai cô có thể giúp cô giải quyết Thẩm phu nhân là ai chẳng?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Bọn họ mỗi tình đầu (3)

"Bạn trai sao? Bạn trai cô có thể giúp cô giải quyết Thẩm phu nhân là ai chẳng?"

Đương nhiên có thể!

Bởi vì bạn trai cô chính là Thẩm ảnh đế!

Nội tâm Kiều Luyến oán thầm một câu, trên mặt vẫn nghiêm túc như cũ: "Tôi và bạn trai tôi rất yêu nhau. Tổng biên, nếu như nếu không có chuyện gì khác, tôi đi trước."

Cô nói xong, đi về phía cửa, vừa đi hai bước, liền nghe thấy tiếng Luru Chí Hưng tức hồn hèn: "Kiều Luyến, chuyện Thẩm phu nhân cô vẫn đuổi tiếp! Hiện tại đi mau! Mà tôi cho cô biết, cô phải thường xuyên gửi Wechat định vị của cô, để cho tôi xác định, cô không phải lười biếng!"

Kiều Luyến dừng lại bước chân, nội tâm nằng hấn ta một tiếng.

Vâng!

Đi thì đi!

Mất thấy cô đi ra ngoài, Luru Chí Hưng liền híп mắt lại.

Từ ngày đó trông thấy cô, liền kinh động, mấy ngày nay trong đầu hấn ta đều là bóng dáng Kiều Luyến, nhưng cô đã không thức thòi, vậy thì buộc cô thức thòi.

Thẩm ảnh đế nhiều thủ đoạn nữa! Hấn ta sẽ đợi cô bị dọa cho sợ, ngoan ngoãn dựa vào ngực hấn ta.

Đến lúc đó, nhất định hấn ta sẽ éo Tiểu Miêu hoang dã này dưới thân thể!

Kiều Luyến từ văn phòng Luru Chí Hưng đi ra, còn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Vậy mà cô cũng gặp phải quy tắc ngầm sao?

Cô nhếch miệng, nhúu chặt lông mày.

Đang định đi ra ngoài, lại bị người ngăn cản đường đi.

Ngẩng đầu liền thấy Tô Mỹ Mỹ đứng ở trước mặt của cô, cảnh giác nhìn chằm chằm cô: "Cô nói với Luru Chí Hưng cái gì hả?"

Kiều Luyến không nhìn đũa nào tàn này, lạnh hừ một tiếng: "Tôi nói gì với tổng biên, không có nghĩa vụ báo cáo với cô nhĩ?"

Tô Mỹ Mỹ lập tức chỉ về phía cô mắng to: "Kiều Luyến, tôi cho cô biết, đừng ý vào bộ dạng mình đẹp mắt, liền đi thông đồng với tổng biên! Luru Chí Hưng là bạn trai tôi! Cô cánh hấn ta ra một chút!"

Kiều Luyến lạnh giọng mở miệng: "Câu nói này, cô đi nói với hấn ta thì phù hợp hơn."

Cô trực tiếp đẩy Tô Mỹ Mỹ ra, nhanh chân đi qua.

Lúc này hấn là Thẩm Lương Xuyên ở công ty của mình, cô đón xe chạy tới.

Xuống xe taxi, tiến vào cao ốc, dự định tùy tiện tìm quán Cafe đợi, dù sao định vị gửi cho tổng biên, cho hấn ta biết chính mình ở gần là được.

Nhưng cô còn chưa có tìm được quán Cafe, lại chợt thấy ở cửa, lái tới một chiếc xe Minivan màu đen, tiếp đó, một người đàn ông đeo kính đen, khẩu trang, còn mang theo mũ lưỡi trai cúi đầu nhanh chân đi tới.

Dáng vẻ đó... Rõ ràng là ngôi sao.

Thấy không rõ lắm tướng mạo, thế nhưng khi thấy người đại diện đi theo phía sau, nhất thời Kiều Luyến kịp phản ứng, người đàn ông này, là... Vương Văn Hào!

Đoạn thời gian trước, cô hé lộ chuyện tình cảm âm mưu của hấn ta với Lý Mộng Kỳ, dẫn đến bị người trên internet chửi bới.

Trông mắt cô co rụt lại, vội vàng xoay người tránh đi, sau đó liền thấy Vương Văn Hào tiến vào thang máy, lên tầng 28.

Tầng 28... Không phải là công ty của Thẩm Lương Xuyên sao?

Wương Văn Hào tìm đến Thẩm Lương Xuyên làm gì? Chẳng lẽ là...

Kiều Luyến trầm mặc, nhú mày, sau cùng cắn răng một cái, lên lầu.

Đầu tiên là cô tiến vào tầng 27, sau đó mới chậm rãi đi cầu thang tới tầng 28, còn chưa có đi ra khỏi cửa cầu thang, liền thấy Vương Văn Hào và Thẩm Lương Xuyên đứng ở trước cửa thang máy.

Bộ dáng này, hiển nhiên là Thẩm Lương Xuyên đang định xuống lầu, vừa vận dụng mặt với Vương Văn Hào.

Cô cắn môi, liền nghe thấy Vương Văn Hào hỏi: "Thầy Thẩm, hôm nay đến chính là vì hỏi anh, người ngày đó hôn môi với anh, có phải nữ ký giả chụp ảnh chúng tôi hay không?!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Mọi tình đầu của bọn họ (4)

Wương Văn Hào trong khoảng thời gian này, đúng một ngày bằng một năm.

Trên internet mắng chửi, hắn ta dính đến chuyện này căn bản là không có cách hồi phục.

Mà bà xã hắn ta Diêu Văn Mạn cũng đã khởi tố lên tòa án, nói hắn ta hạ độc mưu hại bà ta.

Hắn ta quả thực sút đầu mẻ trán, tất cả vai chính của hắn ta, toàn bộ hào quang, đại sứ hình tượng quảng cáo của hắn ta, toàn bộ biến mất, mỗi ngày đều bị ác ý bao vây.

Mà hủy đi tất cả, đều là phóng viên kia!

Hắn ta không ngốc, nếu không cũng sẽ không lừa gạt Diêu Văn Mạn nhiều năm.

Cho nên nhanh chóng hiểu ra, lúc này mới tìm tới đây.

Hắn ta là tiểu thịt tươi đang hot, nhân khí cao.

Thẩm Lương Xuyên lại là ảnh đế, căn bản không phải loại ngôi sao hắn ta có thể chạm đến.

Nhưng dù sao hắn ta bị hủy, hiện tại không sợ sút mẻ, người nào cũng không sợ!

Wương Văn Hào nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, giống như muốn nhìn ra đáp án từ trên mặt anh.

Kiều Luyến trốn ở phía sau cửa cầu thang, xuyên qua tấm kính thủy tinh trên cửa, khẩn trương nhìn vào.

Ngàn tính vạn tính, cô tính sót một chuyện.

Cái tên Vương Văn Hào này lại tìm tới Thẩm Lương Xuyên.

Mà bây giờ... Thẩm Lương Xuyên muốn làm gì?

Cô khẩn trương nhìn chằm chằm người trước mặt, nghe thấy Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng: "Đúng thì thế nào? Không đúng thì thế nào?"

Wương Văn Hào nhất thời lộ ra thần sắc dữ tợn: "Thẩm Lương Xuyên! Tôi và anh từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, vì sao anh chơi tôi như thế?"

Về mặt Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng đứng đó, nhìn chằm chằm ánh mắt Vương Văn Hào, giống như nhìn xuống một con giun.

Kiều Luyến khẩn trương hô hấp cũng không dám, nuốt ngụm nước miếng, không biết Thẩm Lương Xuyên sẽ trả lời thế nào.

Nhưng tiếng anh u trầm lộ ra từ tính, xuyên qua cánh cửa, truyền vào trong tai cô: "Bởi vì, tôi cần phải có người đề nhiệt độ của tôi xuống, Vương Văn

Hào, trách muốn trách, chỉ có loại scandal này của anh mới có thể."

Anh nói xong câu đó, còn nhìn hấn ta khiêu khích một cái: "Mặt khác, tôi là bạn của Diêu Văn Mạn."

Anh vòng qua Vương Văn Hào, trực tiếp đi vào trong thang máy.

Vương Văn Hào bị chọc tức, mặt đỏ hồng hô lớn một tiếng: "Thẩm Lương Xuyên! Tôi và anh không xong!"

Hồ xong câu này, liền quay đầu, đánh một đấm về phía Thẩm Lương Xuyên!

Tâm Kiều Luyến bỗng nhiên nhấc lên, thấy Thẩm Lương Xuyên giống như như mọc mắt phía sau, động tác lưu loát né tránh tập kích, tay bắt lấy cổ tay của hấn ta, dùng sức đẩy, Vương Văn Hào lui về phía sau mấy bước.

Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nhìn hấn ta một cái, vỗ vỗ tay của mình, tiến vào thang máy, cửa thang máy đóng, Vương Văn Hào liền đấm lên đất.

Lúc Kiều Luyến từ trong công ty của Thẩm Lương Xuyên đi ra, cả người còn ngây ngốc.

Cô đứng trong góc dưới lầu, bỗng nhiên cúi đầu, che kín mặt mình bật cười.

Ở sâu trong nội tâm, là sự rung động và cảm động.

Chuyện kia, rõ ràng không phải Thẩm Lương Xuyên làm, khi Vương Văn Hào hỏi anh, anh nên phải sạch quan hệ mới đúng.

Thế nhưng anh lại thừa nhận.

Còn thừa nhận kiểu ngạo như vậy.

Cái này không phù hợp phong cách hành sự của anh.

Cho nên... Anh làm như thế, cũng là vì cô.

Vì đem tức giận của Vương Văn Hào, dẫn lên trên người anh, không cho Vương Văn Hào tìm mình phiền toái.

Trong lòng Kiều Luyến, dâng lên một dòng nước ấm.

Thái độ anh đối với mình ác liệt, thế nhưng ở bên ngoài, lại luôn luôn bảo vệ cô.

Bộ dạng Thẩm Lương Xuyên khó chịu, không khỏi để cho nàng cảm thấy quen thuộc.

Tám năm trước, cũng có một người như thế, luôn âm thầm ác miệng bá đạo với cô, nhưng ở bên ngoài lại bao che khuyết điểm để cô cảm mến.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Mỗi tình đầu của bọn họ(5)

Kiều Luyến là một người cố chấp.

Cô cho là, mình có một mối tình đầu khắc cốt ghi tâm, sau đó đi vào hôn nhân, thật không nghĩ đến cuối cùng, đây chẳng qua là một loại ý nghĩ xằng bậy.

Thẩm Lương Xuyên không tốt với cô, ít nhất là có thể sờ được, thấy được.

Thế nhưng người kia, cô căn bản không biết anh là ai, không biết tên thật của anh, không biết anh ở đâu.

Cô muốn tìm anh, nhưng ở BJ chừng mấy trăm vạn người, làm sao cô từ biển người mê mông, tìm ra anh đây?

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống, ở sâu trong nội tâm hiện ra một sự tuyệt vọng và ưu thương.

Anh là kẻ lường gạt.

Dù đoạn tình yêu hư vô đã qua tám năm, thế nhưng mỗi lần nhớ tới, đều sẽ mang lại cho cô khó chịu.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, không để cho mình đắm chìm trong nỗi nhớ, nỗ lực đứng thẳng người.

Sau đó liền thấy chiếc Minivan của Thẩm Lương Xuyên, lái ra từ bãi đậu xe dưới đất.

Cô vội vàng ngăn cản một chiếc xe taxi, nhanh chóng đi lên: "Bác tài, theo chiếc xe phía trước."

Xe chạy nhanh, cô ngồi ở chỗ ngồi phía sau, cảm xúc lại có chút sa sút.

Cô cầm điện thoại di động, tìm Lot từ trong cửa hàng ứng dụng, lập tức xuất hiện mấy cái ứng dụng Software có thể download, nhưng cô do dự thật lâu, đến cùng vẫn không làm gì, đóng màn hình lại.

Lot là một trò chơi kinh điển đã có được 10 năm, là trò cô từng yêu nhất, cũng chứng kiến chuyện cười trong đời cô.

Kiều Luyến nhếch khóe môi, ném điện thoại di động vào trong túi, tay phải run nhè nhẹ, tiết lộ giờ phút này nội tâm cô rất kích động.

Ở trong xe taxi hít thở sâu mấy hơi, cô mới chôn sâu những thứ kia ở tổng đáy lòng, nhìn vào chiếc Minivan phía trước.

Cuối cùng xe dừng lại, đi vào một khách sạn.

Cái khách sạn này, là chỗ rất nhiều minh tinh đều thích đến để dùng bữa, tính riêng tư tương đối mạnh.

Lúc Kiều Luyến xuống xe, cũng cảm giác được chung quanh giống như có nhiều kỳ giả.

Cô không để ý, bởi vì dù sao người chờ ở chỗ này rất nhiều.

Cô tìm một nơi bí ẩn hẻo lánh, gửi định vị của mình cho tổng biên.

Thẩm Lương Xuyên tới nơi này ăn cơm, khẳng định là tìm người nói chuyện.

Nghĩ như vậy, cô liền dựa vào tường, lẳng lặng nhìn phương xa.

Một cảm giác đối bụng truyền tới, lúc này cô mới chợt hiểu, bữa trưa còn chưa có ăn.

Cúi đầu, vỗ vỗ bụng của mình.

Trong đầu, chợt lóe lên một hình ảnh.

Đó là tám năm trước, lúc cô mê lướt Lot nhất, thường xuyên bởi vì chơi game mà quên ăn cơm.

Cô xác định đối phương có ảnh chân dung màu đen, không có đăng nhập, thế là ở trong Lot giết quái, tiểu cô nương một thân váy màu vàng, buộc lấy chiếc đuôi ngựa, thủ pháp thuần thục đánh chết quái, lúc này, sau lưng lại bỗng xuất hiện một cái bóng lạng lạng yên không chút tiếng động.

Đột nhiên xuất hiện thân hình màu đen, để cho cô giật nảy mình.

Sau đó thấy trên màn hình xuất hiện mấy chữ: "Sao em ngốc như vậy! Mấy tiểu quái mà đánh lâu như vậy?"

Cô nhếch miệng: "Em lại không trang bị hoàn mỹ như anh!"

Anh không nói lời nào, gia nhập chiến tranh.

Ban đầu chiến đấu gần hai mươi phút, bởi vì sự gia nhập của anh, năm phút đồng hồ kết thúc, sau đó anh dữ dằn mở miệng: "Thật không có ý nghĩa, còn không bằng đi ăn cơm!"

Khóe môi Kiều Luyến giương lên.

Anh cũng bộ dạng đó, mặt ngoài ác miệng, kỳ thật trong lời nói mang theo lo lắng, rõ ràng là quan tâm cô không có ăn cơm đúng giờ, lại vẫn cứ làm bộ ác độc.

Kiều Luyến đang tự hỏi, một tiếng còi cảnh sát vang lên mãnh liệt, cô vừa nghiêng đầu, liền thấy mấy chiếc xe cảnh sát dừng ở cửa khách sạn.

Lòng của cô bỗng nhiên nhắc lên, xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Sao cô lại đối tốt với tôi như vậy? (1)

Kiều Luyến mở to mắt, nhìn chăm chăm phía trước.

Sau đó liền thấy mấy ký giả giả bộ làm người đi đường xung quanh cùng nhau tiến lên, theo đám cảnh sát xông vào khách sạn.

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, giả bộ như thu thập tin tức, cũng chạy vào theo.

Xảy ra chuyện gì, căn bản cô cũng không biết, cô chỉ biết là, hiện tại nhất định phải đi vào, đi tìm Thẩm Lương Xuyên, xác định anh không có chuyện.

Trong khách sạn, nhân viên bảo an đã mất khống chế, đội trưởng cảnh sát đưa ra giấy tờ chứng nhận cho quản lý đại sảnh mới chạy tới: "Chúng tôi là đại đội khu C'Y, bây giờ hoãn nghỉ nơi này có người hít thuốc phiện!"

Tiếp theo, đội trưởng vung tay lên, đám cảnh sát ngay ngắn trật tự đồng loạt tiến vào, thẳng đến các căn phòng nhỏ!

Khi Kiều Luyến nghe được câu nói kia, tất cả nói lên!

Hít thuốc phiện!

Nếu có mình tỉnh ở chỗ này hít thuốc phiện, như vậy tất cả mình tỉnh hôm nay ở trong khách sạn này, đều sẽ bị mang đi kiểm tra có độc hay không.

Cô nuốt một ngụm nước miếng, nắm chặt nắm đấm.

Khẳng định là Thẩm Lương Xuyên không có hít thuốc phiện, cô xác định mười phần.

Nhưng mà dù như vậy, bị cảnh sát mang đi, khẳng định danh dự của anh cũng sẽ nhận tổn hại.

Nghĩ đến đây, cô liền theo đuôi nhóm cảnh sát kia, đi thẳng đến các căn phòng nhỏ.

Một đám đang cười mây đáp gió bị cảnh sát mang ra, trên mặt đều mang cảm giác hường thụ, nhìn qua bi ối lại buồn nôn.

Trong căn phòng nhỏ này, không phải Thẩm Lương Xuyên.

Cô lại đi sang căn phòng khác.

Lúc đi ra, chợt nghe giọng nói quen thuộc: "Tôi không có hít thuốc phiện! Chúng tôi chỉ là tập hợp chơi đùa một chỗ!"

Đây là... tiếng Vương Văn Hào!

Kiều Luyến quay đầu, liền thấy Vương Văn Hào bị cảnh sát bắt lấy, đang đi ra ngoài.

Đám cảnh sát không nghe giải thích của hắn ta, trực tiếp mang người ra ngoài.

Vừa đi đến cửa, Vương Văn Hào đột nhiên hô lớn một tiếng: "Thẩm Lương Xuyên cũng ở nơi đây! Hắn ta cũng hít thuốc phiện!"

Một câu, để đội trưởng cảnh đội nhũ lông mày, tiếp đó mở miệng với hai cảnh viên: "Mấy người đi lục soát!"

"Vâng."

Kiều Luyến gấp gáp.

Đám cảnh sát làm không sai, sai lại bọn họ nhận chú ý quá nhiều của công chúng.

Nếu như bị bắt đi, cho dù tra không có độc, thế nhưng chuyện nháo lên, sẽ có bao nhiêu người tin tưởng trong sạch của anh?!

Cho nên, Thẩm Lương Xuyên không thể bị bắt.

Kiều Luyến chạy vội, cầm điện thoại di động lên, gọi điện cho Thẩm Lương Xuyên, nhưng điện thoại di động của anh không ai nghe.

Kiều Luyến đành phải gọi cho Tổng Thành lần nữa.

Điện thoại nghe rất nhanh, cô vội vì chạy nhanh, trong tiếng nói đề mang thờ dốc: "Mấy người ở phòng nào thế?"

"888, thế nào?"

Ngữ khí định thần, để Kiều Luyến kém chút phun ra một ngụm máu.

Động tĩnh dưới lầu lớn như vậy, bọn họ không nghe thấy sao?

Quả nhiên, hiệu quả phòng cách âm quá mạnh, cũng không phải chuyện gì tốt!

Cô nóng nảy mở miệng: "Đám cảnh sát ở dưới lầu, Vương Văn Hào một mực chắc chắn Thẩm Lương Xuyên cũng ở đây, mấy người nhanh nghĩ biện pháp đi!"

Một câu rơi xuống, ngữ khí Tổng Thành ngưng trọng: "Được."

Kiều Luyến đứng tại chỗ, miệng thở dốc hai lần, liền thấy có cảnh sát đã tra được Thẩm Lương Xuyên ở phòng hào, đang định lên lầu.

Trông mắt Kiều Luyến co rút lại, thấy thang máy thật lâu không xuống, cắn răng một cái, chạy đến bên cạnh cầu thang bộ.

Cô nhanh chóng leo lầu, quan sát thang máy từng tầng từng tầng.

Chờ đến lầu tám, thang máy cũng đình một tiếng, hai người cảnh sát đi tới, mà đúng lúc này, phòng 888, Tổng Thành mở cửa phòng, đi ra.

Xong đời!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Sao cô lại đối tốt với tôi như vậy? (2)

Trong nháy mắt trong đầu Kiều Luyến lóe lên ý nghĩ.

Hành động của đám người Tổng Thành quả thực là quá chậm, lại vừa vận bị đụng tới.

Không được, không thể để hai người cảnh sát này nhìn thấy.

Ý nghĩ này lóe lên, Kiều Luyến không chút nghĩ ngợi bỏ nhào vào hai người cảnh sát.

Một mình cô kéo lấy hai người cảnh sát, trực tiếp ép hai người vào lại trong thang máy, hô to một tiếng: "Không cho phép ra!"

Một câu rơi xuống, hai người cảnh sát đều ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn cô.

Kiều Luyến...

Đại não Kiều Luyến nhanh chóng vận chuyển, muốn tìm ra một lý do, quả thực là muốn khóc.

Hai cảnh sát đã cảnh giác bắt lấy tay của cô, một người nhìn ra phía ngoài, một người hỏi thăm: "Vì sao không cho ra?"

Tay của hắn ta đã mò tới súng của mình.

Đó là... súng!

Kiều Luyến bị dọa đến chân đều nhũn, lắp ba lắp bắp hỏi mở miệng: "Cảnh, chú cảnh sát, cái kia... Đừng đi ra ngoài... Tôi, tôi muốn xuống lầu."

"Cô xuống lầu, vì sao không để cho chúng tôi ra ngoài?"

"Đứng, đứng a, vì sao không để cho mấy người ra ngoài nh?" Kiều Luyến lắp ba lắp bắp mở miệng hỏi, một lát sau, bỗng nhiên mở miệng: "Đứng, tôi nhớ ra rồi!"

Cô mở to mắt, kinh hãi nuốt một ngụm nước miếng: "Chú cảnh sát, mấy người biết không? Trong thang máy này... Có ma!"

Cảnh sát:...!

Kiều Luyến hoa chân múa tay, cũng cản trở trước cửa cầu thang, không cho hai người ra ngoài: "Tôi muốn xuống lầu, thế nhưng tôi không dám, tôi sợ ma. Mẹ nói, có chuyện gì thì phải tìm chú cảnh sát, cho nên, mấy người có thể đưa tôi xuống lầu không?"

Cô chớp chớp mắt, nội tâm đã chạy loạn!

Thời khắc khẩn cấp, cô thực sự là không nghĩ ra lý do khác.

Thế nhưng lấy cớ này, nếu như cô là đứa trẻ bảy tám tuổi, còn nghe được, nhưng cô đã hơn hai mươi, bộ dáng này... Cũng quá thiếu năng trí tuệ rồi.

À... Thiếu năng trí tuệ!

Đôi mắt Kiều Luyến sáng lên, lập tức cười ngọt ngào: "Chú cảnh sát thúc thúc, tôi rất sợ! Hu hu hu, tôi muốn tìm mẹ! Mấy người có thể tìm mẹ giúp tôi không?"

Vì Thẩm Lương Xuyên, cô xem như không thèm đếm xia, hôm nay giả bộ bị điên rồi.

Hai người cảnh sát ngơ ngác, một người mở miệng: "Đây là... Thiếu năng trí tuệ, hay là hít thuốc phiện đến choáng váng?"

Trong lòng Kiều Luyến hơi hồi hộp một chút, xong đòi.

Người nào sau khi hít thuốc phiện sẽ bị loạn ngữ, đám người này sẽ không cho là cô hít thuốc phiện chứ?

Chẳng lẽ, hôm nay cô còn phải tới sở cảnh sát một chuyến sao?

Đang nghĩ như vậy, liền nghe thấy một người khác mở miệng: "Ánh mắt cô gái này rõ ràng, không giống như là đáng về hít thuốc phiện."

Kiều Luyến lập tức dùng sức chớp mắt, nỗ lực để mắt của mình rõ ràng hơn.

Ngay lúc mấy người giằng co, Tổng Thành đi tới: "Tiểu Luyến, sao em lại ở chỗ này?"

Kiều Luyến quay đầu, nhìn thấy Tổng Thành, không nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, liền biết đây là Tổng Thành tới giải vây cho mình.

Cô lập tức mừng rỡ, hô lớn một tiếng: "Ba ba!"

Tổng Thành... Mẹ nó! Anh ta có thể sinh ra con gái tám tuổi, nhưng không thể sinh ra con gái hai mươi tuổi!

Trông thấy vẻ mặt Tổng Thành, Kiều Luyến cũng kịp phản ứng, à, chơi quá rồi! Vậy mà hô sai!

Hai người cảnh sát lại nhìn về phía Tổng Thành, lộ ra nghi hoặc.

Tổng Thành không thường xuất hiện ở trước mặt công chúng, cho nên bọn họ không biết anh ta.

Một người cảnh sát đã phát giác được không đúng, đẩy Kiều Luyến ra, đi thẳng đến phòng 888, một người cảnh sát khác vẫn không chế tay Kiều Luyến, không cho cô rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Vì sao cô đối tốt với tôi như vậy? (3)

Mất thấy có người đi vào phòng 888, Kiều Luyến bối rối, nhưng nhìn Tổng Thành không có chuyện gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Quả nhiên, cảnh sát kia đi vào, phát hiện trong phòng 888 đã không có ai.

Càng như vậy, hai người càng nghi ngờ.

Hai cảnh sát đều nhìn bọn họ chăm chăm.

Tổng Thành ho khan một tiếng, răn dạy Kiều Luyến nói: "Lại gọi ba ba, em phải gọi là anh chứ!"

Kiều Luyến làm bộ ủy khuất: "Anh, em muốn ba~ "

Một câu, giống như động tới vết thương, không cần giả bộ, nước mắt của cô lập tức rơi xuống.

Cô muốn ba ba, là thật sự muốn ba ba.

Nước mắt càng chảy càng nhiều, cuối cùng cô nghẹn ngào.

Tổng Thành vội vàng vỗ vỗ bờ vai của cô, thờ dài: "Ba của chúng tôi từ khi em ấy tám tuổi đã qua đời, cũng tại năm đó em ấy bị đụng đầu, cho nên tuổi chỉ ngừng lại ở lúc tám tuổi."

Anh ta nói đến đây, vỗ vỗ bả vai Kiều Luyến: "Tiểu Luyến, đừng khóc, nói cho chú cảnh sát, năm nay em mấy tuổi?"

Kiều Luyến lập tức vươn một đầu ngón tay, sau đó ngay lúc Tổng Thành run sợ, mở miệng: "Tám tuổi rồi."

Tổng Thành:...

Cảnh sát:...

Hai người cảnh sát thấy không có chuyện gì, đành phải xuống lầu báo cáo.

Mất thấy bọn họ đi thang máy rồi đi, Kiều Luyến và Tổng Thành đều nhẹ nhàng thở ra.

Sau đó, Kiều Luyến quay đầu kéo cánh tay Tổng Thành: "Tổng tiên sinh... Anh Tổng sao?"

Nụ cười kia, để cho người ta thấy kinh hoàng.

Tổng Thành vội vàng mở miệng: "thế nào?"

"Chuyện xảy ra hôm nay... Có thể không nói cho Thẩm ảnh đế hay không?"

Kiều Luyến nín thở cười, nghĩ thầm nếu như chuyện mới vừa rồi bị Thẩm Lương Xuyên nhìn thấy, vậy thì mắc cỡ chết người!

Tổng Thành nghe nói như thế, nghĩ đến biểu hiện vừa rồi của Kiều Luyến, cố nén ý cười: "Cái này sao..."

"Anh Tổng, Chú Tổng? Nếu anh dám nói cho Thẩm ảnh đế, tôi, tôi..."

"Cô thế nào?" Tổng Thành hiếu kỳ hỏi.

Mắt của Kiều Luyến đảo vòng, bỗng nhiên lộ ra ý cười giảo hoạt: "Tôi sẽ đăng tin, nói anh đó! Thích Thẩm ảnh đế!"

Tổng Thành:...!

Tổng Thành giờ ngón tay cái lên với cô: "Xem như cô lợi hại!"

Kiều Luyến dương dương đắc ý: "Nói như vậy, anh đáp ứng tôi đó~ "

Tổng Thành gật đầu: "Tôi không nói."

Kiều Luyến nhất thời nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng vừa nhẹ nhàng thở ra, liền nghe thấy Tổng Thành nói thêm: Chẳng qua cũng không cần tôi nói "

Kiều Luyến sững sờ, "Ý gì?"

"Thẩm ảnh đế đã tận mắt thấy." Tổng Thành nói xong câu đó, liền nhìn ra phía sau cô.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên mang theo mấy người trợ lý, đang đứng ở cửa phòng 833, nhìn qua bên này.

Hai trợ lý của anh cúi đầu, bả vai run mạnh, rõ ràng là thấy được chuyện vừa rồi!

Mà Thẩm Lương Xuyên vẫn đạm mạc đứng đó như cũ, thế nhưng khóe môi của anh, đã hơi nhếch lên.

Kiều Luyến:...!!

Cô lập tức hiểu ea, trách không được cảm thấy động tác Tổng Thành quá chậm, thì ra Thẩm Lương Xuyên đã sớm dời đi, Tổng Thành ở lại trong phòng thu dọn đồ đạc! Hết lần này tới lần khác cô còn tự cho là đúng chạy tới ngăn cản cảnh sát hộ anh, đây chính là cô ăn no không có chuyện gì làm!

Mà bây giờ... Nhìn Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến cúi đầu, hu hu hu, không còn mặt mũi nhìn người!

Sau đó, cô liền thấy Thẩm Lương Xuyên nhanh chân đi tới, lúc đi qua bên người cô, dừng bước lại, chột mở miệng: "Cách diễn xuất, không tệ."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 104: Vì sao cô tốt với tôi như vậy? (4)

Cách diễn xuất sao?

Kiều Luyến ngẩn người, bỗng nhiên ngẩng đầu, không thể tưởng tượng nổi nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm ảnh để luôn luôn lạnh băng với cô, vậy mà cũng sẽ trêu ghẹo cô sao?

Cô lập tức cười đàn độn: "Cám ơn khích lệ."

Nói ra câu nói này, liền hận không thể cho mình một cái tát.

Mẹ nó!

Người ta đang trêu ghẹo cô là đứa thiếu năng trí tuệ, cô còn cảm ơn cái rắm!

Quả nhiên, sắc đẹp vào đầu, sự thông minh của cô không online rồi.

Vụng trộm ngẩng đầu, nhìn đám người xung quanh đều cười cô, cô hận không thể đào một cái động chui vào.

Chẳng qua từ trước đến nay cô vốn có sức khôi phục mạnh, nhanh chóng cưỡng ép nói sang chuyện khác, "Cái kia, mấy người muốn đi thế nào? Hiện tại bãi đỗ xe còn có lâu một cộng thêm mấy lỗi ra, khẳng định bị cảnh sát bao quanh."

Kiều Luyến vừa nói, chỉ thấy Tổng Thành nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, tuyệt đối không nóng nảy hỏi cô: "Cô có biện pháp gì tốt?"

Biện pháp tốt sao?

Anh mắt Kiều Luyến sáng lên: "Có rồi! Mấy người chờ tôi một chút."

Cô quay người xuống lầu.

Sau năm phút, cô nhanh chóng chạy tới, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, mồ hôi trên trán cũng chảy xuống.

Cô trực tiếp đuổi Tổng Thành và trợ lý lui ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại có cô và Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến lấy quần áo ở trong túi ra, ném lên trên bàn: "Thẩm tiên sinh, nhanh thay đổi!"

Thẩm Lương Xuyên cau mày, cầm lấy quần áo trên bàn, một áo khoác nam bình thường, còn có một bộ đồ rộng.. Là quần áo bà bầu sao?

Quần áo bà bầu còn chưa tính, phía dưới còn đồ... Nhìn qua giống như máu?

Kiểm tra, còn ướt nhẹp, ngửi một chút... Cũng rất giống mùi máu!

Dính trong lòng bàn tay, anh liền lau đi.

Vốn đang nghi ngờ, nghe được tiếng Kiều Luyến nói: "Là máu gà, tôi thấy trong phòng bếp chỉ có máu gà."

Thẩm Lương Xuyên kéo ra khoe miệng, cầm quần áo ném đi, sau đó liền thấy Kiều Luyến cầm quần áo bà bầu lên, nhanh chóng mặc vào người, tiếp đó liền lấy một cái gối ôm nhét vào, cô vịn eo của mình, biến thành phụ nữ có thai rất sống động.

Sau đó làm rối loạn tóc của mình, không cần đội nước, vừa mới chạy lên chạy xuống mồ hôi đã khiến tóc dính chặt rồi.

Thẩm Lương Xuyên:...

"Nhanh đổi quần áo! Ngay ngốc làm gì?"

Kiều Luyến hơi lên một tiếng với Thẩm Lương Xuyên, nóng nảy quay đầu, bắt đầu tìm kiếm, sau đó tìm ra túi trang điểm của mình.

Thân là ký giả, lúc nào cũng phải hóa trang.

Cô cầm lấy túi trang điểm, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên đã đổi một bộ.

Cô đi qua, nhón chân lên, muốn hóa trang cho anh, nhưng nhón chân lên, nâng cao bụng lớn, liền lập tức đụng phải bụng Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến bị đụng lùi về sau một bước.

Thẩm Lương Xuyên...

Anh đành phải ngồi xuống, Kiều Luyến lập tức bò trét lên mặt anh, thẳng đến khi xác định nhìn không ra là Thẩm Lương Xuyên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Tốt, đi!"

Lầu đám cảnh sát đang điều tra, bỗng nhiên, thang máy vang lên, một người đàn ông vịn một phụ nữ có thai, chật vật đi tới.

Phụ nữ có thai vừa đi vừa gọi: "A, a, đau chết mất..."

Tiếng kia... Vô cùng mất hồn.

Đội trưởng cảnh đội mở miệng: "Chuyện gì xảy ra?"

Tổng Thành vội vàng lo lắng mở miệng: "Phu nhân chúng tôi sắp sinh! Mau mau, để cho chúng tôi đi bệnh viện!"

Đội trưởng vung tay lên: "Mau tránh ra!"

Một tay Thẩm Lương Xuyên ôm lấy Kiều Luyến.

Mắt thấy sắp xông ra qua, hai cảnh sát vừa rời lên lầu đi tới: "Sao tiếng phụ nữ có thai này nghe quen tai thế?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Vì sao cô đối tốt với tôi như vậy? (5)

Một câu, để thân thể Tổng Thành và Kiều Luyến cứng đờ.

Đội trưởng nghi hoặc nhìn mấy người một chút, lúc này hai cảnh sát kia muốn tiến lên, Kiều Luyến đã ôm lấy Thẩm Lương Xuyên, kêu ra tiếng: "Xuyên! Em không được! Sắp sinh rồi! A a a!"

Tiếng gọi sắc nhọn, làm cho tất cả mọi người đều nhìn qua, Thẩm Lương Xuyên phối hợp đi lên phía trước: "Nhanh, nhanh gọi xe tới!"

Đội trưởng và hai cảnh sát kia cũng không dám cản, cứ trơ mắt nhìn bọn họ xông ra ngoài, trợ lý lái Minivan tới, nghênh ngang rời đi.

Lên xe gấp gáp, cho nên Thẩm Lương Xuyên trực tiếp ôm cô ngồi xuống, tài xế nhanh chóng lái đi, từ đầu tới cuối Kiều Luyến vẫn duy trì tư thế được anh ôm.

Cô mở to hai mắt nhìn, muốn nói có thể buông cô ra, thế nhưng ngẩng đầu một cái, liền thấy thần sắc Thẩm Lương Xuyên, giống như đang ngăn người, lời vừa tới miệng, lập tức không dám nói ra.

Thẩm Lương Xuyên hoàn toàn là đang ngăn người.

Dưới tình thế cấp bách, Kiều Luyến gọi một tiếng, để anh bỗng nhiên nghĩ đến nhiều năm trước...

Tám năm trước, tiếng của thiếu nữ, giống như không có bao nhiêu thay đổi, thanh thúy êm tai.

Bọn họ là nhận biết ở trong game, tổ đội đánh Boss, về sau, bọn họ ở mở giọng nói ở trong game, thường xuyên nói chuyện phiếm, vừa chơi game.

Anh thích nhất là bộ dạng cô tức hỏn hển trách mắng, giống như bộ dạng giáo hoạt vừa rồi huy hiếp Tổng Thành.

Anh có đôi khi cố ý đùa ô, ép cô gọi tên của anh: "Xuyên! Sao anh ác như vậy!"

Xuyên...

Tên trò chơi của anh, gọi là Xuyên.

Tên trò chơi của cô, gọi là tiểu Kiều.

Mà vừa rồi, dưới tình thế cấp bách cô đã gọi tên Xuyên, là nhớ lại quá khứ của bọn họ sao?

Anh nghĩ tới đây, cúi đầu xuống, liền thấy Kiều Luyến không tìm không phổi chớp mắt, đang nhìn anh.

Thẩm Lương Xuyên nhất thời cảm thấy một trận phiền muộn, nhúu mày, đẩy cô ra.

"Àm!"

Kiều Luyến đặt mông ngã sấp trên xe.

Tuy nhiên trên xe phù thâm cẩn thận, vốn không đau, như tư thế kia lại khó nhìn!

Kiều Luyến há miệng muốn chửi một câu, nhưng đối với ánh mắt của Thẩm Lương Xuyên, lại đem lời bên miệng nuốt xuống.

Cô vỗ vỗ mông của mình, muốn đứng lên, nhưng trong xe nhỏ hẹp, cô lại nâng cao cái bụng lớn, còn không có đứng lên, bụng liền đụng vào thành ghế, đặt mông ngồi lại dưới đất.

Kiều Luyến nhất thời không nhận được nhếch miệng, trừng mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Cô vừa mới anh hùng cứu mỹ nhân, người này liền trở mặt không quen biết rồi!

Kiều Luyến chậm rãi đứng lên, tùy tiện cởi quần áo bà bầu ra ném trên xe, lúc này mới tìm một chỗ ngồi xuống.

Trên đường đi, đều không có nói chuyện gì với Thẩm Lương Xuyên.

Hai người nhanh chóng trở về biệt thự.

Trên người Kiều Luyến dính máu gà, không nói hai lời nhảy xuống xe, lên lầu tắm rửa.

Thẩm Lương Xuyên đang định tắm rửa bước chân dừng lại, cau mày nhìn cô, phiền muộn đi đến phòng khách tắm rửa.

Chờ đến khi hai người đều tắm xong thay đổi quần áo sạch sẽ xuống lầu, liền thấy sắc mặt Tổng Thành nghiêm túc: "Mọi chuyện vẫn loạn lên."

Anh ta đưa điện thoại di động đưa cho Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến vội vàng tiến tới nhìn.

Liền thấy đầu đề trang báo:

【 Truy bắt ở khách sạn Hoa Mậu, bắt được nhiều minh tinh. Vương Văn Hào một mực chắc chắn, Thẩm ảnh đế ở khách sạn! Trước mắt còn chưa có được tin tức chính xác, nhưng đám phóng viên liên hệ với người đại diện của Thẩm ảnh đế, không người nghe điện thoại.)

Một cái điện thoại khác của Tổng Thành, đã vang lên.

Anh ta bực bội cúp điện thoại, chửi mắng một tiếng: "Cái tên Vương Văn Hào này, đơn giản là bị điên rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Vì sao cô lại tốt với tôi như vậy? (6)

Vương Văn Hào một mực chắc chắn Thẩm Lương Xuyên hít thuốc phiện, chuyện này, gây nên sóng to gió lớn trên internet.

Mà giờ phút này, Tổng Thành và Thẩm Lương Xuyên, cũng không dễ hành động.

Bị người bêu xấu, liền hấp tấp chạy tới bệnh viện thử máu chứng minh trong sạch của mình, vậy thì quá yếu, lộ ra địa vị Thẩm Lương Xuyên không đủ.

Thế nhưng bất động thanh sắc, Internet có thể đề chết người, weibo Thẩm Lương Xuyên không có mở công năng bình luận, cứ như vậy, đều xuất hiện vài cái đề tài #Thẩm Lương Xuyên hít thuốc phiện#, đám người thảo luận bên trong, không đến một giờ, đã hơn vạn!

Tổng Thành cảm thấy rất loạn, giống như là bị một thuốc cao da chó dính lên, có chút buồn nôn.

Tập thể quản lý nhanh chóng đuổi tới biệt thự, mọi người họp bàn thảo luận xử lý như chuyện này thế nào.

Kiều Luyến cũng được mời dự thánh, an vị trên ghế sofa, nghe Tống Thành nói tình huống trước mắt một chút.

Cô đang nghe, bỗng nhiên điện thoại di động vang lên.

Cô cúi đầu, liền phát hiện là nhóm Wechat, có người @cô.

Vừa vào, liền thấy đám Lương phấn kêu gọi.

Lương phấn là xưng hô của đám fan hâm mộ Thẩm Lương Xuyên, bọn họ có hội Fan hâm mộ, Kiều Luyến xem như nguyên lão bên trong, như nước chảy là hội trưởng, hai người thường xuyên nói chuyện phiếm trên Wechat, tương đối quen.

【 như nước chảy: Nhanh lên weibo, bức ép đại chiến @ Kiều Luyến】

Kiều Luyến cầm điện thoại di động lên, vào weibo.

Trên điện thoại di động, tên weibo của cô là Kiều Luyến Lương Xuyên.

Nhìn thấy cái tên này, cô lập tức ngẩng đầu lên, thấp thỏm nhìn mấy người ở đây một chút, phát hiện không có người chú ý tới mình, lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó tiến vào đề tài # Thẩm Lương Xuyên hít thuốc phiện #, dự định nhìn xem tình huống như thế nào.

Thế nhưng nhìn qua... Lập tức hóa khí dâng lên!

Trên weibo đã mảng thành đoàn:

【 Đầu lưỡi lớn: Đã sớm nhìn Thẩm Lương Xuyên không vừa mắt, những ngày này truyền ra, đều là tin tức xấu của hắn ta, đùa nghịch hàng hiệu, ức hiếp văn bối, kết hôn còn khiến oanh oanh liệt liệt như vậy, hiện tại thì hít thuốc phiện, sau khi trở thành ảnh đế, bắt đầu bại lộ bản tính sao? 】【

Như nước chảy: Bản tính cái đầu nguoi! Không làm rõ ràng tình huống, thì nói lung tung! Cần thận gió lớn đầu đầu lưỡi! 】【

【 Đầu lưỡi lớn: Ta không sợ đầu lưỡi đau, chỉ sợ mọi người đều bị gương mặt kia của hắn ta che đậy, thấy không nội tâm người này. Lại là một Fan não tàn

Như nước chảy: Ta thấy nguoi ghen ghét bộ dạng ông xã ta đẹp trai, đầu năm nay, bộ dạng đẹp trai cũng sai sao? 】【

【 Đầu lưỡi lớn: Mười phần Fan não tàn, ta chỉ nói suy đoán mà thôi, nguoi có biết bộ dạng mình khó bao nhiêu hay không? Hay là nói, thời điểm hắn ta hít thuốc phiện gọi tên nguoi, cho nên nguoi nói đỡ cho hắn ta? 】【

Như nước chảy: Nguoi không phải suy đoán, mà là phi báng! Ông xã ta có quyền lợi khỏi tố nguoi!)

【 Đầu lưỡi lớn: Khởi tố à, ta sợ ai! Thẩm Lương Xuyên chỉ là tên tiểu nhân âm hiểm xảo trá, bộ mặt ghê tởm âm thầm của hắn ta mấy người chưa thấy qua! Mấy người có biết vì sao hắn ta không tham gia bất luận tiết mục giải trí gì không, rất ít tiếp nhận phỏng vấn không? Đó là bởi vì hắn ta không muốn có vết mực, người đại diện sợ hắn ta lên tiết mục, lộ ra bộ dạng thực sự! Ngoại trừ khuôn mặt, hắn ta còn có cái gì? 】【

Một câu, xem như công kích mãnh liệt, rất nhiều Fan hâm mộ của Thẩm Lương Xuyên, bắt đầu đánh trả.

Nhưng phần lớn nhiều người bị lời đầu lưỡi lớn kích động, thậm chí một số Fan hâm mộ, cũng không nhịn được bắt đầu hoài nghi Thẩm Lương Xuyên.

Lừa gạt Kiều Luyến dâng lên tầng tầng, còn tính là duy trì lý trí, cầm điện thoại di động gõ chữ đánh trả:

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Vì sao cô đối tốt với tôi như vậy? (7)

【 Kiều Luyến Lương Xuyên: Có ít người thiếu não, chân tướng sự tình thế nào, tôi tin tưởng mọi chuyện sẽ rõ. Anh ấy kết hôn, nguoi nói anh ấy tạo nên xôn xao, anh ấy không lên tiết mục, nguoi nói anh ấy không muốn có vết mực, cho nên hay là nguoi dạy cho mọi người, một nhân vật công phải làm thế nào? Xin khuyên một ít nguoi, mở miệng tích đức. 】【

Đánh trả lý trí lại sắc bén, nhất thời đám nguoi trong Wechat reo hò.

Nhưng đầu lưỡi lớn nhanh chóng đánh trả.

【 Đầu lưỡi lớn: Ha ha, lại tới một Fan nào tàn. Mọi chuyện sẽ rõ sao? Hắn ta sẽ trong sạch sao? Nếu như trong sạch, vì sao đến bây giờ không phát thông báo? Và lại, Vương Văn Hào không oán không thù với hắn ta, sao hắn ta làm vậy với Thẩm Lương Xuyên?)

【 Kiều Luyến Lương Xuyên: Xin hỏi, như thế nào là nào tàn? Chúng tôi bảo vệ Thẩm ảnh đế chính là Fan nào tàn, vậy người bôi đen anh ấy như vậy, có thể xưng là phản động nào tàn không? Mặt khác, gần đây chuyện nhỏ, Thẩm ảnh đế phát thông báo, có phải sau đó người lại bắt đầu mắng anh ấy chuyện bé xé ra to không? Về phần Vương Văn Hào và Thẩm ảnh đế, sao người biết giữa bọn họ không oán không thù?)

Cô vừa gửi cái tin này ra ngoài, liền nghe thấy một trợ lý của Thẩm Lương Xuyên hô lên: "Cái Kiều Luyến Lương Xuyên này, nói chuyện rất sắc bén!"

Kiều Luyến giật nảy mình, ngón tay run lên, xem chút làm rơi di động trên mặt đất.

Cô bỗng ngẩng đầu, liền thấy tất cả mọi người đang nhìn điện thoại di động, hiển nhiên chú ý đại chiến nước bọt này.

Lúc này, mọi người liền đồng loạt ngẩng đầu nhìn về phía Kiều Luyến.

Kiều Luyến nhất thời miệng đắng lưỡi khô, không tự chủ giấu điện thoại di động vào trong túi.

Tổng Thành đùa giỡn nói: "Cái tên weibo này, không phải là Kkiều tiểu thư chứ?"

Kiều Luyến lập tức dùng sức lắc đầu, kiên quyết phủ nhận: "Làm sao có thể là tôi!"

"Ha ha, danh tự là cô và anh Thẩm đó ~ "

Kiều Luyến vội vàng giải thích: "Ha ha, đoán chừng cô tiểu Kiều ấy, ưa thích Thẩm tiên sinh..."

Tổng Thành gật đầu: "Đùa cô ấy, người này là lão nhân trong Fan hâm mộ."

Kiều Luyến xấu hổ, không dám nói lời nào.

Mẹ nó, nếu như bị phát hiện Kiều Luyến Lương Xuyên là mình, vậy còn không mắc cỡ chết người ta rồi!

Cô không dám nhìn tới vẻ mặt Thẩm Lương Xuyên, chỉ dang hắng một cái, đứng lên, "Cái kia, tôi ở đây không giúp được gì, lên lầu trước đây ~ "

Cô lên phòng ngủ chính trên lầu, cầm điện thoại di động lên lần nữa, phát hiện cái tên đầu lưỡi lớn không dám nói nữa.

Đám trong Wechat đang ă mừng.

【 Như nước chảy: Kiều Luyến, làm rất tốt, không hổ là ký giả! 】

Trang đám bạn bè Wechat, rất nhiều có để hiển thị thông tin cá nhân.

Kiều Luyến vừa trở thành ký giả, sợ ý tiết lộ nghề nghiệp của mình, liền bị đám người biết.

【 Kiều Luyến: Vẻ mặt vui cười 】

【 Như nước chảy: Nhưng bây giờ chuyện này huyền ảo lớn như vậy, nên xử lý như thế nào? Chúng ta mắng nhau như thế cũng không phải biện pháp 】

Một nguyên lão Fan hâm mộ khác nói chuyện:

【 Mèo manh manh: Cô đã liên hệ cho Tống tiên sinh chưa? 】

【 Như nước chảy: Còn không được, điện thoại của anh ta không gọi vào được. 】

Một số Fan hâm mộ trung thực, quan hệ rất gần mình tình, giống như là Như nước chảy, trên cơ bản đều có thể biết được lịch trình của Thẩm Lương Xuyên.

【 Mèo manh manh: Kỳ thật tôi có biện pháp, Vương Văn Hào nhiều năm bất hòa với Thẩm ảnh đế như vậy, thường xuyên tạo một số ám chỉ trên weibo, còn có một số tiết mục cũng sẽ có dấu vết để lại, chúng ta có thể làm một video cắt xén truyền lên Internet, để mọi người biết Vương Văn Hào vận mệnh sắp hết, cho nên kéo Thẩm ảnh đế làm đệm lưng! 】

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Vì sao cô đối tốt với tôi như vậy? (8)

【 Như nước chảy: Cái này có thể! Kiều Luyến, chuyện làm video phiên cô! 】

【 Kiều Luyến: Không có vấn đề! 】

Cô thân là ký giả, hiện tại thường làm một số chuyện này, cho nên rất nhàn nhuẩn.

Trong đám Fan hâm mộ có nhiều người lực lượng lớn, rất nhanh tìm ra một đồng lớn video hai người bất hòa hoặc là một vài ảnh chụp weibo.

Kiều Luyến mở máy tính của mình ra, làm việc.

Trời dần dần tối, rất nhanh đã đến mười giờ tối.

Đám người Tổng Thành cũng tự mình giải tán.

Khi Thẩm Lương Xuyên đẩy cửa phòng ngủ ra, Kiều Luyến giật nảy mình.

Vội vàng đóng máy tính, sau đó ôm máy tính đứng lên, nhìn về phía anh.

Về mặt anh vẫn bình tĩnh như cũ, nhìn qua giống như cũng không bị quấy nhiễu bởi scandal, tâm tình không tệ.

Loại đáng về định thần kia, để lòng của cô, cũng trầm ổn xuống.

Những nghĩ tới chuyện lúng túng hôm nay ở trong khách sạn, nhất thời cô có chút không được tự nhiên.

Trong căn phòng yên tĩnh không bình thường, anh mặc một chiếc áo ngủ tùy ý, trong tay cầm điện thoại di động nhìn, giống như không có trông thấy cô, đi đến cạnh ghế sofa, ngồi xuống.

Trong lúc nhất thời, không một người nói chuyện.

Cây cối ngoài cửa sổ bị thổi bay, phát ra tiếng xào xạc, màn cửa cũng lắc lư theo.

Ánh đèn màu vàng vấy lên người anh, để anh lộ ra vô cùng mỏng lung.

Kiều Luyến đứng đó, cuối cùng mở miệng đánh vỡ yên tĩnh: "Thẩm tiên sinh, cái kia, tôi muốn đi sửa lại tài liệu công việc, có thể sẽ tương đối trễ, tôi qua phòng khách ngủ, ngài... Nghỉ ngơi trước đi."

Cô nói đến đây, liền như chạy trốn ra ngoài.

Nhưng đi tới cửa, lại chợt nghe tiếng của anh: "Kiều tiểu thư."

Cô dừng bước, quay đầu.

Anh ngẩng đầu, ánh mắt đậm đặc khóa chặt trên người cô: "Chỉ có nghỉ ngơi đúng giờ, thân thể khỏe mạnh, mới có thể sinh ra đứa bé khỏe mạnh, cô hiểu ý của tôi không?"

Kiều Luyến:...

Cô hiểu.

Anh lại bắt đầu, rõ ràng quan tâm cô, lại vẫn cứ làm ra bộ dạng ác liệt.

Cô cũng thấy tốt mới làm, nhưng nghĩ đến đám người trong wechat còn đang chờ đợi, cô liền cúi đầu, giả bộ như không có nghe được ý trong lời anh nói mở miệng: "Thẩm tiên sinh, lần trước lúc tôi viêm ruột thừa, bác sĩ đã làm qua kiểm tra, tháng này... Tôi không có mang thai. Chờ mang thai, tôi nhất định sẽ tuân thủ một cách nghiêm chỉnh thời gian làm việc và nghỉ ngơi. Tôi đi ra ngoài trước."

Cô ôm máy tính, đi ra khỏi phòng ngủ chính, đi vào phòng khách, liền nằm ly ở trên giường.

Trong căn phòng yên tĩnh, một mình cô bận rộn, làm đến ba giờ sáng, đem video và chứng cứ chỉnh sửa tốt, gửi cho như nước chảy.

Tập tin khá lớn, truyền đi cần một chút thời gian.

Thời gian chờ đợi, cô cầm điện thoại di động lên, mở weibo ra.

Chuyện hít thuốc phiện đã bắt đầu chuyển biến xấu, bởi vì Thẩm Lương Xuyên không có cho ra đáp lại, có chút xu thế gay cấn.

Cũng không biết đám Tổng Thành dự định làm gì.

Kiều Luyến nghiêng đầu, không muốn nhìn những ngôn luận ác độc, rời khỏi weibo.

Nhàn rồi nhàm chán, cô đột nhiên nghĩ đến cái gì, lại mở cửa ứng dụng trên điện thoại di động ra.

Hôm nay tìm kiếm Lot còn ở phía trên.

Tâm mắt của cô, liền dính ở ô biểu tượng quen thuộc của trò chơi.

Cô đã thật lâu không không đụng vào cái trò chơi này rồi.

Một mực nỗ lực để mình quên Từ Xuyên, cô cũng gần như đều không nhớ ra anh rồi.

Nhưng gần đây, những trí nhớ chôn sâu ở đáy lòng, lại bắt đầu nước tràn thành lụt.

Nhất là hôm nay, được Thẩm Lương Xuyên bảo vệ, cô cảm động, để tâm của cô bỗng nhiên trở nên yếu ớt, không kìm nén được những kỷ niệm đó.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Vì sao cô lại đối tốt với tôi như vậy? (9)

Cô không tự chủ kích vào download trò chơi.

Trò chơi này thay đổi rất nhiều, nhưng cảnh vẫn đã từng.

Cô đăng nhập tài khoản của mình, đang đi lòng vòng ở chỗ quen thuộc, sau đó đi Đoạn Tinh Nhai trong trò chơi.

Trên vách đá màu xám, không có bất kỳ thực vật nào, nhìn qua đại khí hào hùng.

Tiểu Kiều một thân chiến bào xanh lục đứng ở bên trên Đoạn Tinh Nhai, đưa mắt nhìn cả thế giới trò chơi.

Gió thổi tới, mái tóc màu đỏ của cô tung bay.

Kiều Luyến chăm chăm điện thoại di động, cảm giác giống như về tới những thời gian tùy ý làm bấy kia.

Lúc cô say mê chơi game, mới lên lớp mười, chính là không cố kỵ gì tuổi, chơi trò chơi đầu tiên, cũng là Lot.

Mới vừa lên tay, không thích đánh nhau máy móc, trực tiếp tham gia thực chiến.

Chưa từng có chơi qua trò chơi nhập vai, đương nhiên là thua vô cùng thê thảm, đối chiến 5 so 5, thường thường trong trò chơi, cô phải chết vài chục lần.

Các bạn bè đều khuyên cô, đừng có dùng nhân vật tiểu Kiều này, bởi vì lực công kích của cô yếu, nhưng hết lần này tới lần khác cô lại thích đánh tiên phong, Kiều Luyến lại cố chấp kiên trì không bình thường, dù là chơi đến sau này, cô được mở rất nhiều chức năng, nhưng vẫn là một nhân vật như vậy.

Lúc cô nhận biết Từ Xuyên, là ngày thứ hai trong kiếm sống trò chơi.

Lúc đó phân chia ngẫu nhiên, cô liền thấy một ảnh chân dung bức tranh thủy mặc, thanh nhã tiến vào tổ đội đối thủ của họ.

Một thành viên cùng tổ với cô, nhất thời rên rỉ!

Màn hình trực tiếp bị đầy bình luận:

"Móa! Từ Xuyên tới, chúng ta còn chơi cái gì?"

"Bầu giờ tôi có thể lui ra không?"

"Tôi qua! Từ Xuyên đừng làm loạn, đi chơi với đội các người đi, đừng chơi với đám nhỏ bé chúng tôi!"

Kiều Luyến mê mẩn hỏi thăm một câu: "Từ Xuyên là ai?"

Một câu, trên màn hình yên tĩnh vài giây đồng hồ.

Một lát sau, có người mở miệng: "Em gái, em là tân thủ à?"

"Từ Xuyên cũng không nhận ra sao? Độ nhất cao thủ của toàn bộ server!"

"Bình thường Từ Xuyên đều chơi cùng đám đồng đội của mình, cô xem toàn bộ bảng xếp hạng server chưa?"

Kiều Luyến trông thấy những lời kia, con mắt lập tức sáng lên.

Chơi một ngày, cô cảm thấy thao tác của mình rất được, cho nên... Nếu như cô có thể đánh chết cái Từ Xuyên này, có phải chứng minh cô rất lợi hại hay không?

Tuổi nhỏ không phục, tăng thêm tính tình mạnh mẽ, để cho cô quyết định chủ ý, hoạt động cổ tay một chút, liền đánh máy.

Trò chơi bắt đầu, cô nhìn chăm chăm địa đồ, lại phát hiện... A? Sao Từ Xuyên không nhúc nhích?

Từ Xuyên không nhúc nhích, song phương đánh vô cùng kịch liệt, cô cũng ở vị trí của mình, nhìn chăm chăm Từ Xuyên.

Qua năm phút đồng hồ, lúc này Từ Xuyên mới động, bắt đầu đi về phía trung tâm.

Kiều Luyến lập tức hưng phấn, nhân vật bên trong trò chơi nhún nhảy một cái chạy về phía Từ Xuyên.

Cô cũng không ham chiến, lén lút tới gần anh, nhất thời đứng lên công kích!

Đao thứ nhất chém qua, cô hưng phấn định chém đao thứ hai, liền phát hiện... Biểu hiện trên màn ảnh là đã bỏ mình!

Mẹ nó!

Kiều Luyến không phục.

Chờ vài giây đồng hồ, phục sinh.

Xông lên phía trước lần nữa, chém!

Lần này, Từ Xuyên đang bị mọi người vây quanh, cô chém hai đao, còn muốn chém, căn bản là không rõ lắm trên màn hình xảy ra chuyện gì, một trận nổ tung, tiếp đó lại biểu hiện: Bạn đã bỏ mình!

Kiều Luyến:...

Mở ghi chép chiếu lại, liền phát hiện trong hai giây ngắn ngủi, Từ Xuyên thao tác, cho Kiều Luyến và tổ một chiêu, tốc độ thao tác này... Đơn giản không phải tay người có thể đạt tới!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Vì sao cô lại tốt với tôi như vậy? (10)

Kiều Luyến không chịu thua, lại đến!

Lần này, còn không tới gần, đã bị Từ Xuyên đánh chết.

Lại đến!

Lại sống lại, lại bị đánh chết.

Một mực đến khi trò chơi kết thúc, Kiều Luyến cũng không đánh quái, kim tệ đều không có được, toàn bộ hành trình đều tìm chết.

Đếm kỹ, cô đã chết chín lần!

Kiều Luyến vỗ xuống đầu của mình, lại thêm một ván, phân phối ngẫu nhiên một lần nữa.

Cô tiến vào một tổ, đang yên lặng trong đám người, lại chợt phát hiện Từ Xuyên lại đến, và lại! Còn cùng tổ đội với cô!

Kiều Luyến lập tức lên tiếng chào trong khung chat tổ đội:

【 Tiểu Kiều: Hi, Từ Xuyên, một ván trước anh chơi thật lợi hại! 】

Thật không nghĩ đến, vừa nói, đối phương trực tiếp ra khỏi tiểu tổ.

Kiều Luyến:...

Cô yên lặng tìm tài khoản đối phương, xin tăng thêm bạn bè.

Nhưng đối phương chậm chạp không đáp ứng.

Kiều Luyến lại gửi tin nhắn qua:

【 Tiểu Kiều: Từ Xuyên, sao anh lại đi? 】

Tin nhắn này, sau trọn vẹn năm phút, mới đáp trả.

Từ Xuyên trả lời rất gọn gàng mà linh hoạt:

【 Từ Xuyên: Tôi không theo một tổ ngu ngốc. 】

Kiều Luyến:...!!

Kiều Luyến nhìn chằm chằm điện thoại di động: "Phi" một tiếng, cười ra tiếng.

Đó chính là lần đầu tiên bọn họ nói chuyện phiếm.

Trẻ tuổi nóng tính, nghĩ mình vĩ đại, lại cứ như vậy bị một câu kia chọc giận.

Nghĩ đến hành động điên cuồng về sau của mình, Kiều Luyến cũng không nhận được che kín mặt, cảm thấy quay đầu nhìn sang, lúc đó chính mình, đơn giản là đưa nảo tảo.

Cô trở mình, đèn treo trên trần trong phòng, đưa cô về hiện thực, nụ cười trên mặt, từ từ biến mất.

Nhớ lại càng ngọt ngào, hiện thực càng bi ai.

Nếu như cô và Từ Xuyên gặp nhau, là một nhân duyên, như vậy cái mối tình đầu, chỉ có thể coi là hữu duyên vô phận.

Cô rủ tằm mắt xuống, lắc đầu, không để cho mình nhớ lại, sợ lâm vào cô độc trong tám năm trước.

Hít vào một hơi thật sâu, cô nhìn vào máy tính, phát hiện video gửi cho như nước chảy đã hoàn tất.

Trên wechat, như nước chảy gửi tin nhắn tới:

【 Như nước chảy: Kỳ thật những cái này còn chưa đủ chứng minh Vương Văn Hào hận Thẩm ảnh đế, nếu như chúng ta có biện pháp trực quan hơn thì tốt. 】

Kiều Luyến nhìn thấy câu nói này, ánh mắt trầm xuống.

Đương nhiên cô có video càng trực tiếp, chỉ là hiện tại, còn không phải lúc.

Nám điện thoại di động qua bên cạnh, cuối cùng cô nằm lỳ ở trên giường ngủ mất.

Trong phòng ngủ sát vách.

Thẩm Lương Xuyên còn không ngủ.

Anh cầm điện thoại di động, đang lướt weibo, chợt thấy như nước chảy tung ra một video.

Ẩn mở, quan sát hoàn tất, anh khẽ nhếch khóe môi. Người khác giữ gìn, luôn luôn để cho lòng người vui vẻ.

Đưa tay ra sau gáy, anh nằm xuống, như thế nào cũng không ngủ được.

Dứt khoát đứng dậy, anh đi tới phòng khách.

Nhẹ nhàng mở cửa phòng, phát hiện cô đang nằm sắp ngủ thiếp đi.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, cô cái gì cũng không đáp, nhiều năm như vậy, sao vẫn không học được việc chăm sóc mình?

Đi qua, cảm lấy cái chần, đắp lên cho cô, dự định cảm máy tính của cô qua một bên, thế nhưng khi nhìn thấy nội dung trên máy, cả người anh ngây ngẩn.

Quay đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm người phụ nữ trên giường.

Cô nói phải bận rộn làm việc... Cho nên, kỳ thật vẫn chỉnh sửa video này sao?

Trong lòng, bỗng hiện lên một dòng nước ấm và xúc động.

Anh bỗng nhiên lên giường, trực tiếp đè lên người cô, khi cô mơ màng mở mắt, đột nhiên mở miệng hỏi: "Tiểu Kiều, vì sao cô lại tốt với tôi như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Anh thay đổi bất thường(1)

Kiều Luyến mơ mơ màng màng, cảm giác ngực giống như bị một tảng đá lớn ảm áp ngăn chặn.

Quanh mũi tràn ngập hơi thở nam tính quen thuộc, để cho cô muốn cố gắng mở to mắt nhìn xem là rốt cục xảy ra chuyện gì.

Thế nhưng thức cả đêm, cô thật sự là buồn ngủ.

Ngay lúc mí mắt của mình kháng chiến, cô nghe được một giọng hư vô mờ mịt, giống như từ chỗ sâu trong trí nhớ truyền đến, lại vang vọng bên tai: "Tiểu Kiều, vì sao em lại đối tốt với tôi như vậy?"

Tiểu Kiều...

Một xung hô quen thuộc, lại thêm chữ Kiều luôn luôn được anh đọc lên đặc biệt, để cho cô dù qua nhiều năm như vậy, vẫn khó mà quên.

Cô mở choàng mắt, lọt vào trong tầm mắt là cặp mắt tĩnh lặng của Thẩm Lương Xuyên.

Cô mờ mịt theo dõi anh, chỉ cảm thấy người trước mắt quen thuộc để cho cô có chút muốn khóc.

Còn không có lấy lại tinh thần, khoang miệng bị người chiếm lĩnh, anh hôn, ôn bộ dạng không ra dịu dàng, chậm rãi mút thỏa thích lấy khoang miệng của cô, lưu luyến dây dưa, để cho người ta nhanh chóng tước vũ khí đầu hàng.

Kiều Luyến không tự chủ ôm cổ của anh, đáp lại nụ hôn này.

Một nụ hôn, giống như thời gian dài đằng hẵng, không có cuối cùng, thẳng đến khi Kiêu Luyến cảm giác sắp hít thở không thông, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới buông tha cô.

Thế nhưng một giây sau, trên người mát lạnh, tiếp theo, anh thuận thực tiến vào thân thể của cô.

Anh không có giống lúc trước, đi vào liền không kịp chờ đợi mà mãnh liệt, lần này, anh vô cùng dịu dàng, giống như mang theo trêu chọc, nhanh chóng để Kiêu Luyến đáp ứng không xuể...

Ngày thứ hai, Kiêu Luyến tỉnh lại, lại phát hiện mình đã ở trên giường phòng ngủ chính.

Cả người bần rần, để cho cô nghĩ đến mộng đẹp tối hôm qua, trong lúc nhất thời sắc mặt đỏ bừng.

Cô nằm trên giường một lúc, sau đó mới đứng dậy, rửa mặt xong, xuống lầu, khéo mắt liếc qua bóng dáng trong nhà ăn, bước chân dừng lại.

Không thể tin nhìn sang, quả nhiên phát hiện Thẩm Lương Xuyên ngồi trong nhà ăn, đang dùng bữa.

Người này còn không có ra ngoài sao?

Cô giống như nhớ tới hôm qua Tống Thành đề một câu, hôm nay anh có hoạt động.

Chẳng lẽ là... Chuyện ngày hôm qua ảnh hưởng tới anh?

Nghĩ đến đây, cô nhăn mày lại, xem ra, cô phải tăng thêm tốc độ mới được.

Suy nghĩ xong chính sự, đem qua điên cuồng, lại thu vào trong đầu.

Về mặt Kiều Luyến lập tức đỏ lên.

Suy nghĩ một chút nên đổi mặt dùng bữa với anh thế nào... Cô cảm giác trái tim đều sắp nhảy từ trong lồng ngực ra.

Được rồi, không ăn sáng nữa!

Cô cúi đầu, bước như mèo, dự định chuẩn đi.

Đúng lúc này, giúp việc từ phòng bếp đi ra, trông thấy cô: "Phu nhân! Ăn sáng đi!"

Kiều Luyến:...!!

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, chậm rãi quay đầu nhìn qua, tại nhìn thấy bộ dạng cô điểm mũi chân, lông mày nhú lại, sau đó nhìn thấy cô lập tức đứng thẳng người, nhìn trần nhà, lôi kéo cánh tay một chút: "Tôi đang dẫn gân cốt."

Dáng vẻ đó... Là thẹn thùng sao?

Về mặt lạnh lẽo của Thẩm Lương Xuyên có vài tia nhiệt độ, tiếp tục húp cháo.

Chờ trong chốc lát, cô mới lè mà lè mề đi tới, ngồi ở bên cạnh anh, sau đó giống như quỷ chết đói đầu thai, bụng bắt lên uống từng ngụm cháo, giống như hận không thể ăn sạch bữa sáng trong một giây, sau đó đi làm.

Thẩm Lương Xuyên để đĩa xuống, bình tĩnh nhìn cô.

Cảm nhận được ánh mắt của anh, cô chậm rãi quay đầu.

Trông thấy bộ dạng như lâm trận của cô, bỗng nhiên Thẩm Lương Xuyên rất muốn trêu chọc cô: "Kiều tiểu thư, tối hôm qua ngủ có ngon không?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Anh thay đổi thất thường (2)

Đôi mắt Kiều Luyến mở trừng tròn xoe.

Cô cảm giác giống như có một đám lửa, đang bốc cháy, để cho toàn thân nóng bỏng.

Trong miệng ngậm cháo, cứ như vậy quên nuốt.

Người đàn ông này... Tại sao anh có thể hỏi ra vấn đề vô si như vậy!

Có thể hết lần này tới lần khác, về mặt anh nghiêm túc, giống như là không hỏi ra được đáp án thì không thể.

Chẳng lẽ... Anh muốn để mình nói về thể lực của anh?

Ý nghĩ này, để Kiều Luyến bị nghẹn.

Cố gắng dùng sức nuốt xuống, cô nhìn anh lần nữa, phát hiện Thẩm Lương Xuyên vẫn đăm đăm nhìn cô như cũ.

Kiều Luyến gần như muốn khóc rồi.

Loại vấn đề này, muốn người ta trả lời thế nào!

Cô cúi đầu, sắc mặt đỏ bừng mở miệng nói: "Tôi... Cái kia, Thẩm tiên sinh anh rất tuyệt..."

Câu trả lời này, đối phương hẳn là hài lòng?

Bất kỳ người đàn ông nào, đều muốn loại khích lệ này.

Nhưng tiếp theo, cô nghe thấy đối phương mở miệng: "Cái gì rất tuyệt?"

Kiều Luyến:...!!

Còn được voi đòi tiên!

Cô ngẩng đầu lên, phồng má theo dõi anh: "Thì, chính là cái kia!"

"Cái nào?"

Đôi mắt Kiều Luyến, lập tức rơi xuống giữa hai chân anh.

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, chẳng chặc đảng hoàng răn dạy cô: "Xô đang suy nghĩ gì vậy? Tôi hỏi cô ngủ có ngon hay không."

Kiều Luyến:...! Là cô suy nghĩ nhiều!

Cô trực tiếp che kín mặt, hu hu hu, không muốn sống.

Cô cúi đầu, khuôn mặt nhỏ đều sắp chôn vào trong bát cháo, dùng cái muỗng nhỏ xúc vào miệng, không dám ngẩng đầu.

Chờ đến khi vát và ăn xong bữa sáng, đều đã qua một giờ.

Kiều Luyến cảm thấy, đây tuyệt đối là bữa sáng cô dùng lâu nhất!

Cô để thìa xuống, vẫn cúi đầu như cũ: "Tôi ăn xong rồi, đi làm trước."

Đứng lên, xách túi của mình, lúc đứng trước cửa đồ giày, đã thấy Thẩm Lương Xuyên theo tới.

Cô lập tức đổi giày, nhường chỗ cho anh.

Thế nhưng vừa đẩy cửa ra, dự định chạy đi, liền nghe thấy sau lưng có tiếng ra lệnh: "Chờ một chút."

Kiều Luyến dừng bước.

Động tác Thẩm Lương Xuyên đổi giày đều rất dễ nhìn và sang trọng, sau đó anh đi ra ngoài, nổ máy xe, lái đến bên cạnh cô: "Lên xe."

"Đi chỗ nào?" Cô vô ý thức hỏi thăm, còn lui về sau một bước.

Dáng vẻ đó, để Thẩm Lương Xuyên nheo mắt lại: "Cô nói đi đâu sao?"

Kiều Luyến nhìn cửa một chút: "Tôi tôi tôi..."

"Cô có lên hay không?"

Tiếng Thẩm Lương Xuyên, đã mang theo chút không kiên nhẫn.

Kiều Luyến bị dọa trực tiếp đi tới ghế sau, đang định lên xe, chợt nghe anh nói: "Kiều tiểu thư..."

Kiều Luyến dừng bước, quay đầu nhìn về phía anh.

Thẩm Lương Xuyên nhú mày lại, sắc mặt rất lạnh: "Tôi không phải tài xế của cô."

Một câu không giải thích được, để cho cô sững sốt một phút đồng hồ, lúc này mới phản ứng được là có ý gì.

Anh lái xe, mà cô ngồi ở phía sau, không biết khẳng định cho là anh là tài xế của cô.

Kiều Luyến vội vàng đi vòng lại, mở cửa xe, ngồi vào.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới nổ máy xe.

Cô như ngồi bàn chông, khoe mắt liếc qua anh.

Người này... Trước kia cho tới bây giờ đều tự mình lái đi, hôm nay bỗng làm sao vậy? Chẳng lẽ là bởi vì tới hôm qua quá hài lòng, cho nên anh phát hiện lương tâm, muốn đưa mình đi làm?

Nghĩ đến đây, nhất thời tổng lòng Kiều Luyến nở hoa.

Xem ra, Thẩm ảnh đế vẫn rất có lương tâm!

Thế nhưng!

Anh đưa cô đi làm, bị các đồng nghiệp thấy được thì làm sao đây?

Kiều Luyến chớp mắt suy nghĩ, quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Anh thay đổi thất thường (3)

Kiều Luyến xoắn xuýt thật lâu, vẫn không nhận được mở miệng: "Thẩm tiên sinh, anh đưa tôi đến trạm xe buýt trước mặt là được."

Một câu, để Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nhìn qua: "Cái này là coi tôi thành tài xế sao?"

Kiều Luyến không hiểu ý lời này.

Thẩm Lương Xuyên hừ lạnh một chút, nhìn về phía trước: "Buổi sáng mẹ gọi điện thoại, kêu chúng ta qua."

Kiều Luyến nhất thời khản trương: "Mẹ... Di Hạ làm sao?"

Không phải là thân thể không thoải mái chứ?

Thấy được dáng vẻ cô khản trương, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên nhu hòa xuống: "Không có việc gì, Nguyên Hi trở về, chúng ta qua xem một chút."

Nguyên Hi?

Rõ ràng Kiều Luyến cảm giác được, lúc Thẩm Lương Xuyên nói tới cái tên này, ngữ khí không đúng lắm.

Thẩm Lương Xuyên từ trước đến nay kiêu ngạo, không có người nào có thể cho anh cúi đầu, từ quan hệ của anh và người đại diện cũng có thể thấy được, anh cũng không thích bị người ta nắm trong tay.

Cùng anh kết hôn đến bây giờ, hơn nửa tháng, cũng chưa từng gặp anh chiều theo người nào.

Nhưng bây giờ... Một người trở về, anh lại muốn chạy tới tự mình nhìn xem?

Cái Nguyên Hi này là ai?

Cô cắn bờ môi, không biết nên hỏi một câu hay không.

Bờ môi khẽ động, cuối cùng không nói gì.

Cô không có chú ý tới, nhắc tới Nguyên Hi, Thẩm Lương Xuyên giống như nghĩ đến cái gì, ánh mắt trầm xuống.

Anh bỗng nhiên mở miệng: "Nguyên Hi tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện, tôi xem con bé như em gái, cô nên bao dung nó."

Một câu, để trong lòng Kiều Luyến sinh ra một loại cảm giác chua xót.

Cô cho là, Thẩm Lương Xuyên vẫn luôn lạnh băng.

Nhưng thì ra, anh cũng có lúc dịu dàng.

Chỉ là, loại dịu dàng kia, không phải với cô.

Phát hiện này, để cho cô lập tức sa sút.

Sau năm phút, xe quẹo vào biệt thự số 18.

Mới vừa đi vào, Kiều Luyến thấy cửa phòng khách bị đẩy ra, tiếp đó một thân hình nhỏ nhắn xinh xắn hiện ra, cô bé mặc một chiếc áo lông màu xanh quân đội, khuôn mặt nhỏ trắng mịn màng, nhìn qua giống như một cô em gái nhà bên dễ dàng thẹn thùng.

Người này... Nguyên Hi sao?

Kiều Luyến tự hỏi, xe ngừng lại.

Thắm Lương Xuyên mở cửa xe đi xuống, đi tới bên cạnh cô bé.

Kiều Luyến tới trễ một chút, nghe không rõ ràng bọn họ nói cái gì, chỉ có thể nhìn thấy cô bé ngửa đầu, tươi cười, Thắm Lương Xuyên lại sờ lên đầu của cô bé, thái độ thân mật.

Cô chậm rãi đến gần, liền nghe thấy cô bé cúi đầu, tiếng rất nhỏ rất dịu dàng: "Anh Lương Xuyên, anh lại trêu ghẹo em, em không đề ý tới anh nữa."

Thắm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Được rồi, vào trong đi."

Anh giống như không phát giác được Kiều Luyến đến, không có bất kỳ ý muốn giới thiệu đối phương.

Cô bé về phía Kiều Luyến, miệng ngập ngừng, muốn chào hỏi, lại giống như không dám, nhìn Thắm Lương Xuyên một chút, chỉ có thể lộ là nụ cười thiện ý với Kiều Luyến, cùng đi theo vào.

Hạ Diệp Hoa đã đứng lên: "Đêm qua Nguyên Hi bay tới, ta đã nói với con nhiều lần, con cũng không biết tới!"

Thắm Lương Xuyên không có giải thích, chỉ đi qua, ngồi ở trên ghế sofa.

Hạ Diệp Hoa tức giận, đang định lại gì, Kiều Luyến lập tức tiến lên: "Mẹ, anh ấy có chuyện, hôm qua Tổng Thành họp đến nửa đêm, thực sự quá muộn."

Lúc này về mặt Hạ Diệp Hoa mới hòa hoãn, hừ một tiếng với Thắm Lương Xuyên, sau đó cười dắt lấy Kiều Luyến, giải thích cho Nguyên Hi: "Nguyên Hi, đây là chị dâu con, Kiều Luyến!"

Lại mở miệng với Kiều Luyến: "Kiều Luyến, đây là Tổng Nguyên Hi, con gái nuôi của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Anh thay đổi thất thường (4)

Con gái nuôi sao?

Có lẽ là phát giác được về mặt Kiều Luyến kinh ngạc, Hạ Diệp Hoa giải thích cho cô: "Nguyên Hi là tám năm trước được Thắm Lương Xuyên mang về, con không biết, lúc ấy tiểu tử này nói với ta nó nói chuyện yêu đương, sau đó qua một đoạn thời gian, mang về một đứa bé nhỏ như vậy, lúc ấy, Nguyên Hi mới 14 tuổi, ta còn tưởng Nguyên Hi là bạn gái của nó, lập tức bùng nổ, về sau mới biết được..."

Lời còn chưa nói hết, đã bị Thắm Lương Xuyên lạnh lùng cắt ngang: "Mẹ, mấy người ăn sáng chưa?"

Hạ Diệp Hoa trả lời: "Ăn rồi." Quay đầu, ngây ngẩn cả người: "Ta mới nói được chỗ nào rồi?"

Thắm Lương Xuyên chỉ ghé sô pha: "Ngồi xuống nói."

Ba người ngồi xuống, Kiều Luyến liền không nhịn được nhìn về phía Tổng Nguyên Hi.

Lời Hạ Diệp Hoa vừa nói ý rất rõ ràng, cô bé không phải mối tình đầu của Thắm Lương Xuyên, và lại... Thắm Lương Xuyên cũng hẳn là không có cái loại cảm giác này với Tổng Nguyên Hi, bọn họ nhận biết tám năm, nếu như anh thích Tổng Nguyên Hi, bọn họ đã sớm ở cùng nhau rồi.

Nhưng... Kiều Luyến nhìn Thắm Lương Xuyên một chút, vì sao cô cảm giác, vừa rồi Hạ Diệp Hoa muốn nói điều gì quan trọng, lại bị Thắm Lương Xuyên cắt đứt?

Cô nhìn về phía Tổng Nguyên Hi lần nữa, cô bé đối với Thắm Lương Xuyên, là cảm giác gì?

Dù khi còn bé không biết yêu, nhưng sau khi lớn lên, cũng có thể động tâm với Thắm Lương Xuyên?

Tổng Nguyên Hi nhu thuận ngồi bên cạnh Hạ Diệp Hoa, giờ phút này cúi đầu, xoa bả vai cho Hạ Diệp Hoa, nói chuyện tình tế, bộ dạng rất dịu dàng ngưng.

Có lẽ là phát giác được Kiều Luyến đang nhìn mình, thế là ngẩng đầu nhìn Kiều Luyến một chút, đối mặt với cô, gương mặt lập tức đỏ bừng.

Cô bé ngưng ngưng cười, sau đó tiếp tục cúi đầu, không dám nhìn cô.

Nhát gan, như con thỏ nhỏ.

Kiều Luyến đang tự hỏi, Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Tốt nghiệp đại học, sau này em định làm gì? Thi nghiên cứu đào tạo sâu, hay là làm việc?"

Tổng Nguyên Hi nâng mắt nai con lên, đối đầu với ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, lập tức bị dọa rụt lại, cô bé ngập ngừng mở miệng, giống như muốn nói cái gì, lời vừa tới miệng lại trở thành: "Anh, em nghe anh."

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhú mày, nhưng nhìn thấy dáng vẻ Tổng Nguyên Hi sợ hãi, giọng nói ra ra dịu dàng: "Nguyên Hi."

Anh hô tên của cô bé, kêu vô cùng dễ nghe.

Đề trong lòng Kiều Luyến xẹt qua một chút chua xót.

Sau đó Kiều Luyến nghe được anh hướng dẫn từng bước: "Nguyên Hi, cái này là cuộc đời em, anh không thể chuyện gì cũng quyết định thay em, em có thể nói cho anh biết, em muốn làm gì không?"

Tổng Nguyên Hi nhìn Hạ Diệp Hoa một chút, Hạ Diệp Hoa liền cười: "Đứa nhỏ này, nói với con bao nhiêu lần, không nên coi mình là người ngoài, con là con gái nuôi của ta, muốn làm gì thì làm cái đó! Có gì không thể nói?"

Tổng Nguyên Hi cắn môi, một lúc sau mới thừa dạ trả lời: "Em, em muốn diễn kịch."

"Không được." Thẩm Lương Xuyên cự tuyệt gọn gàng, dọa đến toàn thân Tổng Nguyên Hi khẽ run rẩy, trực tiếp cúi đầu.

Thẩm Lương Xuyên muốn phát hỏa, lập tức giấu ở trong lòng.

Đúng lúc này, điện thoại di động của anh vang lên, anh nhìn Tổng Nguyên Hi một chút, đi ra ban công nghe điện thoại.

Bầu không khí trong phòng khách lập tức trở nên nhẹ nhõm.

Hạ Diệp Hoa thở dài: "Nguyên Hi, ta vẫn cảm thấy đứa nhỏ như con rất nhát gan, thế nhưng con..."

Bà quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Tiểu Kiều, mau giúp ta khuyên nhủ con bé, nó bị mắc lưới tình rồi! Những thứ trên mạng đều là giả, có thể dựa vào sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Anh thay đổi thất thường(5)

Sắc mặt Tổng Nguyên Hi biến thành màu gan heo, ôm cánh tay Hạ Diệp Hoa lo lắng mở miệng: "Dì, không phải chúng ta đã nói không nói ra sao? Sai đi lại nói rồi!"

Hạ Diệp Hoa chọc lấy mũi con bé một cái: "Nếu như không phải ta nhìn thấy con cầm điện thoại di động nói chuyện phiếm với thằng ngốc kia, ta cũng không biết con yêu đương! Rốt cuộc con có coi ta là mẹ nuôi hay không? Chuyện lớn như vậy mà không nói cho ta! Ta cho con biết, chuyện yêu trên mạng, không đáng tin cậy!"

Tổng Nguyên Hi muốn nói điều gì, thế nhưng lại không dám nói ra, nhỏ giọng mở miệng: "Dì, đây là phương thức của người trẻ tuổi, dì..."

"Người trẻ tuổi... Con hỏi chị dâu con một chút, trên mạng có tình cảm thật sao?"

Một câu rơi xuống, hai người đều đồng loạt nhìn về phía Kiều Luyến.

Kiều Luyến ngẩn người, cả người đã ngây dại.

Trên mạng, có tình cảm thật sao?

Cô đã từng cảm thấy, có.

Thậm chí cô cũng chống lại mẹ mình, kiên trì với mình, thậm chí vì anh, chạy tới BJ ngàn dặm xa xôi, nhưng kết quả...

Kiều Luyến gục đầu xuống, khẽ mở miệng: "Trên mạng đều là giả, không thể coi là thật."

Một câu roi xuống, không khí trong cả căn phòng, bỗng nhiên phát sinh biến hóa.

Một hơi lạnh chảy tới, làm cho tất cả mọi người đều không tự giác ngậm miệng lại, nhìn về phía từ Thẩm Lương Xuyên toàn thân băng lãnh từ ngoài ban công đi tới.

Trong tay anh còn cầm điện thoại di động, hiển nhiên vừa nói chuyện điện thoại xong.

Ánh mắt của anh, lại lạnh lùng dừng trên người Kiều Luyến.

Cô vừa mới nói... Trên mạng đều là giả, không thể coi là thật.

Ha.

Đây là một câu châm chọc cỡ nào?

Bởi vì, anh không chỉ tưởng thật, còn nhớ mãi không quên ròng rã tám năm.

Tám năm..

Con người khi còn sống, có thể có mấy cái tám năm?

Trong chớp mắt anh siết chặt nắm đấm, chỉ cảm thấy tất cả trước mắt đều châm chọc, giống như trào phúng anh tự mình đa tình.

Những ngày này, cô đối tốt với anh, để anh dần dần mềm lòng, gần như nhanh muốn quên đi.

Tám năm trước, cô mang cho anh, tuyệt vọng thế nào!

Đúng vậy!

Tám năm trước, cô trêu đùa anh, đùa bỡn anh... Huống chi là hiện tại?

Thẩm Lương Xuyên giận không thể dừng, từng bước từng bước đi vào trong phòng.

Ánh mắt anh để cho ba người phụ nữ trong phòng, giật nảy mình.

Tổng Nguyên Hi phát run, trong miệng nỉ non một tiếng: "Anh Lương Xuyên?"

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, không rõ ràng cho lắm.

Cô muốn đứng lên, thế nhưng ánh mắt của anh, lại giống như hóa thành con dao đâm về phía cô, để cho cô không dám cử động, chỉ há miệng, nói không nên lời.

Trong phòng an tĩnh quý dị, giống như mưa gió nổi lên, sau cùng bị Hạ Diệp Hoa cắt ngang, bà cau mày: "Thẩm Lương Xuyên, xảy ra chuyện gì? Là cái scandal gì đó sao? Sắc mặt con khó coi vậy?"

Một câu, giống như kéo anh về hiện thực.

Anh nhú mày, cười nhạt một chút, bỗng nhiên quay người, cầm áo khoác của mình, nhanh chân đi ra ngoài!

Một lát sau, tiếng xe khởi động truyền tới, anh đã rời đi.

Ba người phụ nữ trong phòng khách, đều bị hù dọa, ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác, không rõ ràng cho lắm.

Kiều Luyến bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội vàng cầm điện thoại di động lên, mở weibo ra, liền phát hiện, tạp chí 8 Quái đưa tin, trực tiếp đem chuyện # Thẩm Lương Xuyên hít thuốc phiện # lên tin nóng!

【 Ký giả họ kiều xác nhận, hôm qua Thẩm ảnh đế hoàn toàn ở khách sạn Hoa Mậu! 】

Cho nên, Thẩm Lương Xuyên cảm thấy tin tức này là cô gửi sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Anh thay đổi thất thường (6)

Kiều Luyến đứng vụt dậy: "Mẹ, con còn có chuyện, đi trước!"

Nhưng lúc chạy ra bên ngoài, xe của anh đã bật vô âm tín.

Kiều Luyến gọi điện thoại cho anh muốn giải thích rõ ràng, nhưng đối diện vẫn không người nghe.

Anh tức giận sao?

Cho nên căn bản cũng không nghe giải thích của cô.

Kiều Luyến cắn môi, trong hốc mắt dần dần hiện lên một tầng nước mắt.

Cô đứng ở cửa biệt thự, hít thở sâu mấy hơi, lúc này mới đi tới tòa soạn.

Thẩm Lương Xuyên lái xe, xông loạn trên đường phố.

Nóng nảy và phần nộ trong cơ thể, xen lẫn anh không nguyện ý thừa nhận bị thương, triệt để bao phủ anh.

Anh nhếch bờ môi, cảm thấy mình thật buồn cười.

Tổng Thành gọi điện thoại cho anh, nói trên mạng đưa tin, hỏi thăm có phải Kiều Luyến gửi hay không.

Anh thề son sắt mở miệng không phải là cô, ở trong đó hẳn là có hiểu lầm gì.

Thế nhưng quay đầu, liền nghe thấy lời giết tâm này.

Cho nên, kỳ thật cô căn bản không có yêu anh?

Bên tai của anh, lại dần hiện ra giọng nói cô giá ở trong game năm đó, đối thoại với anh:

"Từ Xuyên, tình yêu của chúng ta có thể thấy chết hay không?"

"Nếu như bộ dạng em rất xấu, anh còn thích em chứ?"

"Từ Xuyên, đừng nói cho em tên của anh, em muốn để anh ở ngay trước mặt em, nói cho em biết tên thật của anh."

"Từ Xuyên, em muốn qua BJ gặp anh! Anh kích động chứ?" Cũng không đợi anh mở miệng, tiếp tục nói: "Em rất kích động nên làm sao bây giờ? A a, em muốn đi mua váy xinh đẹp, anh thích màu đỏ hay là màu vàng? A, đúng, anh thích màu xanh đúng không ha ha! Em mua cho anh cái mũ màu xanh, ha ha ha!"

"..."

"Kít!" Xe bỗng nhiên dừng ở ven đường, Thẩm Lương Xuyên lẳng lặng nhìn về phía trước.

Sau đó, cô đến BJ, để anh tận mắt chứng kiến tình yêu bọn họ, là vô tình và châm chọc cỡ nào.

Anh dám mạnh lên trên tay lái, nhưng không phát tiết được đau xót trong nội tâm.

Kiều Luyến đi vào tòa soạn, tức hồng hên chạy tới trước mặt Tô Mỹ Mỹ, ném túi lên trên bàn của cô ta: "Tô Mỹ Mỹ, cô có ý gì?"

Ký tên trên bài đưa tin là Tô Mỹ Nhân, là bút danh của Tô Mỹ Mỹ.

Tô Mỹ Mỹ nghe nói như thế, định thần mở miệng, "Thế nào, chê tôi đoạt công lao sao? Ai bảo vô không có đưa tin trước? A, tôi ở trên điện thoại Lưu Chí Hưng, thấy định vị của cô, liền biết khẳng định là Thẩm ảnh đế ở khách sạn Hoa Mậu."

"Cô biết cái đêch gì! Đó là Vương Văn Hào vu oan hãm hại!"

Nếu như không phải ở tòa soạn, Kiều Luyến gần như là muốn động thủ.

Tối hôm qua cô vừa xem nhẹ thoát ra, bên này đã cho một chậu nước lạnh.

Cô vừa mới tra xét, vốn dư luận nghiêng về Thẩm Lương Xuyên, hiện tại lại bắt đầu nghe hướng ngược lại.

Tô Mỹ Mỹ nhếch miệng: "Kiều Luyến, đứng ở chỗ này nói suông, có bản lĩnh cô cầm chứng cứ ra phát tin đi! Ha ha, tin tức bị tôi đoạt, là cô vô năng! Có bản lĩnh, cô vượt trên tôi đi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, neho mắt lại: "Cô cho rằng, tôi không có chứng cứ nên nói ra những lời này sao?"

Tròng mắt Tô Mỹ Mỹ co rụt lại, rõ ràng có chút luống cuống: "Cô đừng nói mạnh miệng!"

Kiều Luyến lạnh lùng nhìn cô ta một cái, xoay người lại đến trước máy tính của mình, trực tiếp viết một bài về thù cũ của Vương Văn Hào và Thẩm Lương Xuyên gửi ra!

Đưa tin còn có video Vương Văn Hào qua công ty Thẩm Lương Xuyên tìm anh giảng.

Thân là ký giả, chuyện đang phát sinh khi đó, cô vô thức ghi lại.

Bản tin này vừa ra, gây nên oanh động khắp nơi!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Anh thay đổi thất thường (7)

Chuyện # Thẩm ảnh đế hít thuốc phiện #, gần đây xôn xao trên mạng.

Mọi người đầu tiên không tin, thế nhưng Vương Văn Hào một mực chắc chắn, để dư luận nghe Vương Văn Hào.

Về sau, trên mạng như nước chảy phát ra một video, để phái trung lập bắt đầu tin tưởng Thẩm ảnh đế, nhưng ai biết, ngày thứ hai, liền có ký giả xác minh nói rõ, thấy Thẩm Lương Xuyên ở khách sạn Hoa Mậu, dư luận tiếp tục đảo ngược.

Nhưng lúc mọi người cho là, Thẩm Lương Xuyên thật sự hít thuốc phiện, cùng một tòa soạn, lại đưa tin về vì deo Vương Văn Hào và Thẩm Lương Xuyên không hợp!

Cái tin này ra, giống như đổ một giọt nước tống dầu nóng, trong nháy mắt nổ tung!

Đám fan hâm mộ Thẩm Lương Xuyên trên mạng đè ép Vương Văn Hào, những anti và thủy quân Vương Văn Hào thuê, đều bị fan hâm mộ Thẩm Lương Xuyên công kích nói không ra lời, trong lúc nhất thời, tình thế rất tốt!

Sau khi Kiều Luyến đưa tin, mắt lạnh nhìn Tô Mỹ Mỹ.

Trước đó đưa tin, giống như Kiều Luyến thêm nhiệt, việc tối hôm qua Tô Mỹ Mỹ tăng giờ làm việc, lúc này lại thành chuyện cười.

Cô ta cảm giác mình như bị chơi xỏ, nhất định là cô cố ý!

Tô Mỹ Mỹ hung tợn trừng mắt nhìn Kiều Luyến, trong ánh mắt hiện lên ác độc.

Cô ta không nói gì, chỉ nở nụ cười gằn, quay người tiến vào văn phòng chủ biên.

"Chị Kiều, em thấy Tô Mỹ Mỹ không thích hợp! Chị phải cẩn thận!" Tiểu Diệp có ý tốt nhắc nhở.

Kiều Luyến khẽ gật đầu, thế nhưng không biết Tô Mỹ Mỹ sẽ nhằm vào cô cái gì, chỉ có thể bình đến tương chận, nước đến đất chận!

Cô hít vào một hơi thật sâu, nhìn lên đám người trong tòa soạn, nói với Tiểu Diệp: "Nếu như chủ biên hỏi tôi, em nói tôi đi đào tin tức."

Sau đó trực tiếp đứng lên, chạy ra ngoài, cô đứng ở trên đường phố, quay đầu nhìn văn phòng tòa soạn.

Hoàn cảnh làm việc ở đây để cho cô cảm giác càng ngày càng kiểm chế.

Trước kia có tổng biên đè ép chủ biên, chủ biên làm chuyện gì cũng không dám trắng trợn, nhưng bây giờ...

Kiều Luyến cười tự giễu.

Nếu như có thể, cô không muốn đi làm ở chỗ này, nơi này càng dễ cho cô cảm giác buồn nôn.

Cô hít vào một hơi thật sâu, đi đến ven đường, chặn một chiếc taxi lại.

Lên xe, cô ngồi phía sau một lúc, lúc này mới lên tiếng: "Bác tài, qua Bệnh Viện Đệ Nhất."

Cái giờ này, trên đường không kẹt xe, nửa giờ sau, cô đã đến cửa bệnh viện.

Qua bên cạnh mua chút hạt dẻ, cô đi qua con đường quen thuộc, tìm được phòng bệnh VIP, tiến vào nhìn thoáng qua, lại phát hiện trên giường bệnh không có ai.

Cô để hạt dẻ xuống, tìm hộ lý hỏi thăm: "Kiều Dịch đâu?"

"À, đang luyện tập ở phòng khôi phục! người thân bệnh nhân, cô nên khuyên nhủ bệnh nhân thật tốt, cậu ấy mới vừa phẫu thuật hoàn tất, không thích hợp làm cường độ khôi phục lớn như vậy. Thế nhưng chúng tôi nói cái gì, cậu ấy đều không nghe."

Kiều Luyện khẽ gật đầu, tìm tới phòng khôi phục.

Trong phòng khôi phục, có mấy người già, được hộ lý nâng đỡ, nỗ lực làm huấn luyện.

Cô liếc một chút ngay trong đám người kia, thấy được Kiều Dịch trẻ tuổi.

Tướng mạo rất giống cô, bởi vì không tốt, cho nên không thể nào vận động, da thịt vừa trắng vừa mềm, nhìn lầy đều khiến người ta đổ kỵ.

Thế nhưng giờ phút này, cậu lại nỗ lực chống gậy, từng bước chập vạt đi tới, trên trán và tóc của cậu đều bị mồ hôi ướt nhẹp, nhưng thiếu niên quật cường, cắn môi, nghiêm túc, không phát ra bất kỳ tiếng gì.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Anh thay đổi thất thường (8)

Kiều Luyện đứng ở cửa, nhìn bộ dáng của cậu, trái tim hơi hơi tê rần.

Đây chính là em trai của cô.

Trong trận hỏa hoạn tám năm trước, hai chân bị cột gỗ nên đứt, về sau không còn đứng lên được.

Cha mẹ đều mất, em trai duy nhất thành bộ dạng này, trong nhà bị cháy không ra bộ dạng, công ty đóng cửa, cô người không có đồng nào.

Ngay cả tiền bồi thường của cha mẹ, đều bởi vì bị phán xử cha mẹ tự sát tử vong, mà bị ngân hàng cự tuyệt.

Lúc đó cô mang theo em trai, rốt cuộc vượt qua thế nào?

Cô nghỉ học, bởi vì là vị thành niên, một ngày làm ba phần công việc, mới miễn cưỡng duy trì cuộc sống của họ, chân em trai cũng bởi vậy bỏ qua kỳ chữa trị tốt nhất.

Lúc đó sinh hoạt, không phải gian khổ bình thường.

Mỗi lúc trời tối cô về đến nhà, đều sẽ một mình khóc lớn.

Sau đó, cô gặp Thẩm Lương Xuyên.

Lúc cô sinh hoạt khó khăn nhất, mỗi một câu của anh, đều giống như vì chiếc đèn chiếu sáng tương lai cô.

Cho nên, đừng hỏi vì sao cô đối tốt với Thẩm Lương Xuyên như vậy, ngoại trừ Fan hâm mộ đối với thần tượng, cô còn cảm kích với anh.

Lúc Kiều Luyện đang tự hỏi, Kiều Dịch giống như phát giác nhìn qua bên này, khi thấy cô, hai mắt phát ra ánh sáng, tiếp đó lộ ra nụ cười xán lạn.

Kiều Luyện đi lên, đỡ lấy cậu, lúc này mới chợt phát hiện, hình như em trai cao lớn.

Rốt cuộc đã bao lâu không tới?

Trong thoáng chốc, cô đỡ Kiều Dịch ngồi vào xe lăn bên cạnh nghỉ ngơi.

Kiều Dịch nhìn cô cười: "Chị, sao chị lại tới đây?"

Kiều Luyện nghe nói như thế, tim đau xót.

Áp lực sinh hoạt, không để cho cô không mệt mỏi, cho nên cô rất ít tự mình chăm sóc em trai.

Giống như, trong tháng này, cô chỉ làm bạn với cậu trong ngày phẫu thuật, đây là lần thứ hai cô tới.

Cô vươn tay muốn nhéo mặt cậu, Kiều Dịch lập tức nghiêng đầu: "Chị, chớ có sờ, đều là mồ hôi."

Dáng vẻ thiếu niên khó chịu, để cho cô không nhìn được cười rộ lên: "Được, chị mua cho em hạt dẻ em thích ăn nhất, đi, chúng ta qua ăn đi."

Kiều Dịch nhìn huấn luyện đỡ sau lưng một chút, muốn nói điều gì, nhưng vì Kiều Luyện bên cạnh, cuối cùng vẫn không nói gì, là lạ đi theo cô trở lại phòng.

Kiều Luyện cầm lấy hạt dẻ, định bóc cho cậu, nhưng ngấm nửa ngày dẻ vô dụng, đành phải dùng biện pháp cũ, định dùng răng cắn.

Lúc này, bỗng nhiên Kiều Dịch vươn tay, hai ngón tay cậu vừa dùng lực, hạt dẻ lập tức vỡ ra, sau đó lấy nhân, đưa tới bên miệng Kiều Luyện: "Chị, ăn."

Kiều Luyện cười, ăn một miếng, sau đó lại cầm lấy một cái, nghĩ Kiều Dịch sẽ tự mình ăn, thật không nghĩ đến, cậu lại đưa tới bên miệng mình.

Kiều Luyện sững sờ, "Tiểu Dịch, em ăn đi!"

"Chị, em nhớ được, chị cũng thích ăn hạt dẻ."

Kiều Luyện hoảng hốt một chút, mở miệng cười, "Đúng vậy, chị đã quên."

Khẩu vị của cô và Kiều Dịch giống nhau, từ nhỏ đều thích ăn hạt dẻ nhất.

Thế nhưng kinh tế túng quẫn, có đôi khi chỉ có thể mua mấy hạt, cô nhìn ăn, đều để lại cho Kiều Dịch.

Không nghĩ tới, cậu còn nhớ rõ mình thích.

Kiều Luyện cười, liền nghe thấy Kiều Dịch mở miệng: "Chị, em là đàn ông, em trưởng thành, về sau em sẽ chăm sóc chị."

Kiều Luyện sững sờ, ngẩng đầu nhìn về phía cậu.

Kiều Dịch cười rất dịu dàng, duỗi bàn tay thon dài ra, vỗ vỗ bờ vai cô: "Chị, công việc làm không vui, thì đừng làm nữa. Chị khổ cực tám năm, chuyện còn lại, để cho em làm."

Đột nhiên cô lệ nóng quanh tròng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Anh thay đổi thất thường (9)

Cô đã rất cố gắng ở trước mặt em trai, biểu hiện vui vẻ rồi.

Thế nhưng không nghĩ tới, cho dù bình thường bọn họ không thấy, cậu vẫn lúc nào cũng có thể bắt được tâm tình cô.

Cô cười chảy nước mắt, nghiêng đầu, sau khi lau nước mắt, liền quay đầu: "Chị không có không vui."

"Chị khóc."

"Là bởi vì Tiểu Dịch của chúng ta đã trưởng thành, cho nên chị cảm động~ được rồi, nhiệm vụ của em bây giờ là dưỡng thân thể tốt, không nên vì cái trước mắt, chị vừa mới nói chuyện với bác sĩ chủ trị, ông ấy nói em cường ép gia tăng huấn luyện khôi phục, như vậy chân của em có khả năng bị phế đi! Về sau nhất định phải chấp hành huấn luyện bác sĩ cho em, biết không?"

Kiều Dịch nhú mày: "Chị, em xem tiền bệch, rốt cuộc chị lấy ở đâu?"

Kiều Luyến yên lặng, mở miệng nói: "Em cũng biết chị là nữ MC, hiện tại thu nhập nữ MC cũng cao! Tiểu Dịch, em mau đường chân tốt, sau đó tiếp tục đọc sách đi học!"

Kiều Dịch nhìn cô chăm chăm, sau đó cười: "Việc phóng viên kia, chị nghỉ đi, em biết, chị không thích nghề này."

Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Trước kia chị không thích, thế nhưng hiện tại rất thích! Em biết không? Bên tòa soạn sắp xếp cho chị việc mới, chính là nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên! A, thần tượng của chị đó, hiện tại mỗi ngày đều đang tiếp xúc gần gũi với anh ấy!"

Kiều Dịch: "Chị, chị có thể đừng hoa si như vậy không? Bộ dạng này của chị, không biết còn nghĩ mấy người gần nhau đó!"

Kiều Luyến hơi đỏ mặt: "Móa! sao thẳng nhóc em nói chuyện không đứng đắn như thế?"

Kiều Dịch tiếp tục cười, cười trong chốc lát, lúc này mới lần chăm chú nhìn cô: "Chị, chuyện ký giả, đừng làm. Nguyên nhân ba mẹ chết... Về sau em sẽ tra, được không?"

Hốc mắt Kiều Luyến lại nóng lên, vươn tay không để ý sự phản đối của cậu, xoa đầu của cậu: "Tiểu Dịch à, nguyện vọng lớn nhất của cha mẹ, chính là chúng ta có thể học tập cho giỏi, em đã chậm trễ lâu như vậy, chân tốt, thì đi học! Chị đã làm ở tòa soạn 8 tháng, còn có 4 tháng, là đầy một năm có thể cầm được chứng minh ký giả."

Lấy được chứng minh ký giả, thì có thể điều tra nguyên nhân năm đó cha mẹ chết...

Biết cô không nghe mình khuyên cáo, Kiều Dịch nói sang chuyện khác: "Chị, thương lượng với chị vấn đề?"

"Cái gì?"

"Chị có thể thay giúp em hộ lý nam không."

"Vì sao?"

"Bởi vì em đã lớn lên!"

"... Ha ha ha ha ha ha! Tiểu Dịch, sao em đáng yêu như thế!"

Từ trong bệnh viện đi ra, Kiều Luyến giống như hồi máu, cả người lần tràn đầy động lực.

Chủ biên làm khó dễ tính là gì?

Chỉ cần sống qua bốn tháng này, cầm chứng minh ký giả, chị đây không thềm làm việc cho mấy người nữa!

Sáu giờ tối, Kiều Luyến đi xe buýt, đang định đi về biệt thự số 8, lại nhận được điện thoại của Hạ Diệp Hoa: "Tiểu Kiều, tối nay tới số 18 ăn cơm, mọi người ăn một bữa bữa cơm đoàn viên."

Lúc Kiều Luyến đến biệt thự số 18, phát hiện trong sân đã đỗ chiếc xe hôm nay Thẩm Lương Xuyên lái đi.

Nói như vậy, Thẩm Lương Xuyên trở về rồi sao?

Không phải bởi vì nhìn thấy đưa tin, biết tin tức đó không phải mình gửi, ngoan ngoãn về nói xin lỗi chứ?

Nghĩ như vậy, cô liền ngẩng đầu lên, đi vào trong phòng khách.

Trên ghế sofa phòng khách ngồi ba người bọn họ, trước khi cô vào cửa, bọn họ cười cười nói nói.

Nhưng khi cô tiến vào, sắc mặt Thẩm Lương Xuyên, liền lập tức lạnh xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Hấn âm tình bất định (10)

Trong phòng khách bầu không khí giống như là bị đóng băng.

Thẩm Lương Xuyên không nói một lời, thần sắc lãnh đạm.

Tổng Nguyên Hi bất an nhìn Thẩm Lương Xuyên, lại quay đầu nhìn ra cửa, muốn nói điều gì, lại không dám nói lời nào.

Hạ Diệp Hoa khẽ cười phá vỡ xấu hổ: "Tiểu Kiều, trở về rồi hả? Mau ngồi xuống! Chúng ta đợi lát cùng nhau ăn cơm!"

Lời này rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên đứng lên, không nói hai lời, lên lầu.

Nhất thời sắc mặt Kiều Luyến lúng túng, đứng tại chỗ không biết làm sao.

"Àm!"

Tiếng đóng cửa truyền đến, ba người dưới lầu nhìn nhau.

Hạ Diệp Hoa nổi giận: "Tiểu Kiều, con đừng nóng giận, nó dám vung sắc mặt đó, ta lên lầu mắng nó! Vợ chồng cãi nhau, làm gì có đàn ông nào làm ầm với phụ nữ thế, tên này có biết thế nào là vợ chồng hay không?!"

Bà nói xong, xắn tay áo muốn lên lầu.

Kiều Luyến vội vàng kéo bà lại.

Cảm nhận được Hạ Diệp Hoa đối tốt với cô, trong lòng cô càng khó chịu.

Cô và Thẩm Lương Xuyên chỉ là kẻ ước vợ chồng, địa vị bản thân cũng không ngang nhau.

Cô khẽ cười: "Mẹ, con đi xem một chút."

Cô nói xong, liền cúi đầu lên lầu.

Kiều Luyến thăm dò ở lầu hai, trong phòng ngủ lầu hai không có phát hiện ra anh, liền chuyển đến thư phòng.

Gõ gõ cửa phòng, cô lặng lẽ đẩy một khe hở.

Căn biệt thự này, hình như Hạ Diệp Hoa tới mới bắt đầu ở, cho nên bài trí trong phòng đều rất đơn giản.

Trong thư phòng không có giấy tờ gì, sau cái bàn trống, anh mặt âm trầm như nước ngồi ở đó, thân hình cao lớn, giống như Đế Vương, khí thế mười phần.

Kiều Luyến cúi đầu, thừa dịp đi tới: "Thẩm tiên sinh, tin hôm nay đưa lên, không phải tôi gửi..."

Anh lạnh lùng nhìn qua, trong mắt giống như mang theo cảm xúc rất phức tạp, nhưng ánh mắt của anh quá sâu sắc, để cho cô không bắt được tâm tình của anh.

"Tôi đã biết."

Ba chữ âm trầm, êm tai lại có chút không vui.

Rại sao anh lại không vui?

Vì cái gì?

Kiều Luyến ngẩn người, mới chợt hiểu ra.

Dù tâm anh không có thể rung chuyển như bàn thạch, bình thường là người thanh cao, đối mặt thủy quân nói xấu trên mạng, khẳng định đều không vui?

Cô không muốn anh không vui, cho nên suy nghĩ vài lời trong lòng, lúc này mới lên tiếng nói: "Thẩm tiên sinh, kỳ thật anh không cần quá mức để ý những bình luận trên mạng, fan hâm mộ ủng hộ anh vẫn sẽ ủng hộ anh. Còn những anti đó, đều là những kẻ số ít, cố ý làm đen anh! Hiện tại sức mạnh trên mạng quá nghiêm trọng, kỳ thật, tôi không thích mạng. Cách mạng, người với người không có thật tâm..."

Cô nói liên miên lời nhai, nhưng thần sắc của anh lại càng ngày càng lạnh.

Cuối cùng Kiều Luyến phát giác được, hình như mình đã nói sai?

Còn không có nghĩ rõ, đã nhìn thấy anh lạnh lùng.

Thẩm Lương Xuyên giận thật, cô luôn mồm khinh bỉ mạng, để anh nghĩ tới tình yêu của họ.

Cô cho tới bây giờ đều không coi trọng đoạn tình cảm này sao?

Nhưng đã không thích, vì sao dụ người!

Anh đứng lên, vòng qua bàn, đi về phía cô.

Thẩm Lương Xuyên che ánh sáng, từng bước một đi tới trước mặt cô, hơi thở mập mờ, trong nháy mắt bao phủ cô.

Cô không nhìn được lui lại, anh lại tiến về phía trước lần nữa.

Thẳng đến sau cô mát lạnh, lúc này mới phát giác được mình đã dán vào vách tường.

Anh duỗi cánh tay ra, chống lên trên tường, cái tư thế này... Chẳng lẽ Thẩm Lương Xuyên muốn chơi trên vách tường với cô?

Một giây sau, liền nghe thấy câu hỏi của anh: "Cho nên, cô có thể tùy tiện trêu đùa người khác?!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Một cái tát (1)

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, không rõ cho lắm nhìn anh.

Bộ dạng ủy khuất này, để Thẩm Lương Xuyên vô cùng bức bối!

Anh hít mắt lại, thâm thúy nhìn cô.

Sỉ nhục và cừu hận tám năm trước, để anh thậm chí sinh ra một ý nghĩ, hận không thể bóp chết cô.

Như vậy, có thể xong hết mọi chuyện.

Thế nhưng... Nhìn thấy cái cổ thon dài của cô, anh sao cũng không hạ thủ được.

Thậm chí nghĩ đến chuyện lần trước người giúp việc ngược đãi cô, anh mới phát hiện, căn bản là anh không nhìn nổi cô bị thương.

Anh yêu sâu bao nhiêu, chỉ có anh tự mình biết.

Có thể phần yêu này, ở trong miệng của cô, lại không đáng một đồng, chỉ là hư ảo trên mạng.

Anh là người kiêu ngạo như vậy, lại đem tình yêu của mình cho người khác chà đạp.

Ý nghĩ này vừa ra, nóng nảy trong cơ thể bắt đầu tăng lên, để anh hận không thể chiếm hữu cô!

Anh cúi đầu, cánh tay bắt lấy cằm của cô, lại phát giác được lông mi cô khẽ trương run rẩy, liền ngừng động tác của mình.

Anh đột nhiên cảm giác được mình thật đáng buồn, cười xùy một tiếng, anh lui lại một bước, cầm lấy khăn tay lau tay của mình, giống như là sợ nhiễm phải mấy thứ bẩn thỉu, sau đó anh quay người, đi xuống dưới lầu.

Kiều Luyến dựa trên vách tường, nhìn ra cửa thư phòng, nghe tiếng anh xuống lầu, sau đó nghe thấy anh đi ra ngoài...

Tất cả, đều giống như cho cô một cái tát.

Cô cắn bờ môi, vội vàng thu thập tâm tình của mình một chút, đi xuống dưới lầu.

Nhìn thấy Hạ Diệp Hoa lo lắng, Kiều Luyến gạt ra một cái nụ cười: "Mẹ, không có chuyện gì, con và anh ấy vẫn tốt, chúng con về nhà trước ~ "

Nói xong, liền đuổi theo ra ngoài, nhưng xe Thẩm Lương Xuyên, đã lái đi.

Cô quay đầu, nhìn thấy Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi, cười xấu hổ, chỉ bên ngoài, "Cái kia, con giảm béo, cho nên con đi bộ về~ "

Nói xong, trực tiếp chạy vào trong bóng tối.

Cô cúi đầu ủ rũ đi ra ngoài, trở lại biệt thự số 8, phát hiện quả nhiên là Thẩm Lương Xuyên không có trở về.

Uể oải lên lầu, cô nằm ở trên giường, gõ lên đầu của mình một cái.

Cô luôn luôn cơ trí thông minh, thế nhưng vì sao, luôn luôn không biết Thẩm Lương Xuyên tại sao không vui?

Trong mơ màng, cô ngủ mất.

Sau đó, liên tiếp mấy ngày, Thẩm Lương Xuyên đều không có về nhà.

Kiều Luyến muốn theo dõi anh, lại phát hiện căn bản không có hành tung của anh.

Sáng sớm một hôm, cô bị điện thoại chủ biên đánh thức.

Mơ màng bắt máy, rồi nghe thấy tiếng chủ biên nghiêm túc ra lệnh: "Kiều Luyến, cô lập tức đến tòa soạn một chuyến!"

Cô nhanh chóng rửa mặt mặc quần áo, lúc chạy tới tòa soạn, mới phát hiện toàn bộ tòa soạn sẵn sàng đón quân địch, đáng vẻ đó... Giống như có nhân vật gì lớn tới?

Cô đang ngẩn ngơ, liền nghe thấy Tô Mỹ Mỹ kêu lên một tiếng: "Vương tiên sinh, chính là cô ta! Lúc trước cũng là cô ta phát scandal của anh và Lý Tư Kỳ, lại cô ta phát gút mắc của anh với Thẩm ảnh đế!"

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến quay đầu, quả nhiên thấy Vương Văn Hào một thân ngang ngược mang theo hai bảo vệ đi về phía cô.

Cô không nói hai lời, quay đầu bỏ chạy!

Còn không có chạy được hai bước, cánh tay đã bị bảo vệ nắm chặt, tiếp đó cô bị cưỡng ép đưa đến trước mặt Vương Văn Hào.

Kiều Luyến giãy dụa, thế nhưng sức lực của cô, đâu phải đối thủ của bảo vệ? Rất nhanh cánh tay đã bị kiểm chế sau lưng, cô bị ép không thể động đậy.

Cô khản trương ngẩng đầu nhìn về phía Vương Văn Hào, còn chưa lên tiếng, lại thấy đối phương giơ cánh tay lên.

"Ba!"

Một bàn tay rơi lên mặt cô!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Một cái tát (2)

Đời này Kiều Luyến, chỉ chịu qua hai cái tát.

Một cái là lần trước Dương Linh Tư đánh.

Cái thứ hai, chính là Vương Văn Hào.

Sức lực đàn ông dù sao rất lớn, Vương Văn Hào lại tức giận mà đánh, cho nên Kiều Luyến bị đánh đầu hoa mắt choáng, trong mồm ngai ngái, cảm giác răng đều có chút lung lay.

Cánh tay của cô bị hai người đàn ông giam cầm, không cách nào động đậy, mặt hơi hơi nghiêng, đau rất xen lẫn bén nhọn, để cho cô biết mặt khẳng định bị đánh vỡ rồi.

Cô khẽ động, vô cùng sưng đau.

Kiều Luyến hít mắt lại, bỗng nhiên quay đầu.

Cô cắn răng nghiêng lợi nhìn về phía Vương Văn Hào, chỉ thấy Vương Văn Hào tiến lên một bước, một tay bóp lấy cằm của cô.

Thẩm Lương Xuyên thường xuyên bóp lấy cằm cô, mỗi một lần cô sờ cảm giác rất đau, thế nhưng khi Vương Văn Hào bóp lấy, cô mới biết được, Thẩm Lương Xuyên vẫn là hạ thủ lưu tình.

Bởi vì giờ phút này, cô cảm giác cằm của mình sắp nát.

Đau đớn để ánh mắt của cô hồng hồng, thế nhưng cô lại quật cường không cho nước mắt rơi xuống.

Vương Văn Hào dán mặt tới gần: "Tiểu Kiều? A, cái tên này rất tương xứng với cô! Gương mặt này đúng là mềm mại."

Hắn ta duỗi một cái tay khác ra, vuốt gương mặt cô bị đánh sưng, kích thích đau đớn của cô: "Ài, một bên có dấu bàn tay, một bên khác không, thực sự không phối hợp, có cần tôi giúp cô cân xứng một chút hay không?"

Kiều Luyến nghiêng răng nghiêng lợi, khoe miệng lưu lại máu tươi, cô dùng sức nhìn chằm chằm Vương Văn Hào, bỗng nhiên "Phi!" một tiếng!

Cô từ trước đến nay ăn mềm không ăn cứng!

Cái tên Vương Văn Hào muốn dùng vũ lực để cho cô cầu xin tha thứ, nằm mơ!

Trên mặt Vương Văn Hào bị nhỏ ngụm máu, hắn ta quay đầu cũng không có tránh thoát, lại quay đầu, sắc mặt càng thêm khó coi.

Hắn ta buông lỏng cầm Kiều Luyến ra, lui về sau một bước, cầm lấy giấy lau: "Oh, tính tình lắm liệt! Tôi rất ưa thích... Sẽ chơi với loại người như cô!"

Một câu roi xuống, hắn ta lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai: "ba", lại đánh lên má trái Kiều Luyến!

Kiều Luyến ngoảnh đầu, đều bởi vì động tác kịch liệt này mà tóc tai tán loạn, che tại mặt của cô.

Tiếp đó cầm bị nắm, Vương Văn Hào lại gần: "Tôi xem một chút có xứng hay không? A, hình như bên trái lực nhẹ một chút, hoặc là, tôi bỏ khuyết thêm một cái?"

Nói tới chỗ này, bỗng nhiên thấy Kiều Luyến cười.

Vương Văn Hào híp mắt lại.

Kiều Luyến mở miệng: "Vương tiên sinh, nếu như tôi là anh, đánh người tôi sẽ nhanh lên."

Vương Văn Hào sửng sờ.

Mắt Kiều Luyến, nhìn vào trong túi của mình.

Vương Văn Hào đưa tay, lấy điện thoại di động của cô ra.

Lại phát hiện cô đã bấm 110!

Thân là ký giả, lúc nào cô cũng gặp phải nguy hiểm, cho nên trong điện thoại di động Phím tắt 1 chính là 110, khi vừa vào tòa soạn, trông thấy Vương Văn Hào, cô đã gọi điện thoại.

Quả nhiên sắc mặt Vương Văn Hào rất khó coi, duỗi ngón tay ra chỉ cô, nhìn cô lúc này đã chật vật, hình dung thâm trầm, ác khí trong lòng giải tỏa chút, lập tức phát tay: "Chúng ta đi!"

Bảo vệ buồng Kiều Luyến ra, cô gần như không đứng vững, hai cánh tay cô chống đỡ cái bàn bên cạnh, ánh mắt nâng lên, nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ, chủ biên, thậm chí là tổng biên Lưu Chí Hưng đứng đó.

Tại sao Vương Văn Hào lại tìm tới tòa soạn, rõ ràng chủ biên gọi điện thoại kêu cô đừng tới tòa soạn mới là lựa chọn chính xác nhất, thế nhưng ba người này... Lại tính kế cô!

Tốt! Rất tốt!

Thù này không báo, cô không họ Kiều!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Một cái tát (3)

Ba người Tô Mỹ Mỹ bị ánh mắt của cô nhìn cho sợ hãi trong lòng, chỉ có thể dứ dẩn mở miệng: "Cô nhìn cái gì vậy? Là chính cô không chú ý, bị người tìm tới tòa soạn! Ánh mắt này của cô, là trách chúng tôi à!"

Kiều Luyến cười lạnh, thế nhưng khoe miệng co rúm, đều do đau nhức trên gương mặt, cô há mồm, muốn nói chuyện, tổng biên Lưu Chí Hưng đã lên

trước một bước: "Được rồi, Kiều Luyến bị thương cũng coi như là việc công, nhanh đi bệnh viện xem một chút đi, chi phí điều trị, công ty chi trả cho cô."

Hắn ta nói đến đây, ánh mắt nhìn chằm chằm Kiều Luyến, nhìn vô cùng tùy ý.

Dáng vẻ đó rõ ràng nói cho Kiều Luyến, nếu như không có đắc tội hắn ta, cũng sẽ không nhận lần giáo huấn này.

Mấy người này... Thật đúng là không biết xấu hổ!

Kiều Luyến cắn môi, vừa tức vừa hận, cô nhìn toàn bộ đồng nghiệp trong tòa soạn đều bị kinh ngạc đến ngây người, lúc này mới lên tiếng: "Tổng biên, loại chuyện này, nếu như phát sinh lần thứ hai, tôi nghĩ về sau mọi người cũng không dám đào scandal rồi! A, vất vả làm việc một trận, đào đời tư người ta, người khác tìm tới cửa tòa soạn lại còn tùy ý đánh chửi, nhật báo 8 quái chúng ta, thật đúng là công ty tốt suy tính vì nhân viên!"

Một câu, châm chọc tổng biên mặt trắng mặt đỏ.

Kiều Luyến nhìn thấy nhân viên xung quanh đều lộ ra tức giận, rừ đôi mắt xuống.

Cô hít vào một hơi thật sâu, xoay người rời đi.

Hiện tại việc cấp bách, là đi xử lý vết thương.

Cô không nhìn thấy, Tô Mỹ Mỹ ở sau lưng, khi cô rời khỏi tòa soạn, thu hồi điện thoại di động của mình.

Tổng biên quay đầu nhìn mọi người một chút, phát tay: "Được rồi, tất cả giải tán đi!"

Mọi người trở lại công việc của mình, Tô Mỹ Mỹ lại thừa cơ, tiến vào văn phòng chủ biên.

Chủ biên cười nhìn cô ta: "Thế nào? Thu lại chưa?"

Tô Mỹ Mỹ đắc ý: "Đương nhiên! Bác, con đã nói với bác, tin tức lần này của con tuyệt đối sẽ nổi hơn cô ta! Vương Văn Hào đánh nhau với ký giả Kiều, ha ha, nhất định cái tin tức này sẽ lên đầu đề!"...

Kiều Luyến rời tòa soạn, vừa ra cửa, liền thấy ánh mắt mọi người nhìn cô, cô che kín mặt mình, gọi một chiếc xe taxi đi tới bệnh viện gần nhất.

Kết quả kiểm tra, quả nhiên rằng bị lung lay một chút, phải bảo dưỡng một thời gian.

Trên gương mặt có vết xước do nhằn trên tay Vương Văn Hào quẹt qua làm bị thương, bôi thuốc tiêu viêm, bác sĩ mở miệng: "Về sau sẽ lưu lại sẹo trước, đoán chừng phải qua một hai tháng mới hết được."

Kiều Luyến gạt đầu, nhìn gương mặt sưng thành đầu heo của mình trong gương.

Trong đầu đã dần hiện ra mấy phương án trả thù, nhưng bây giờ còn không thể chấp hành.

Cô siết chặt nắm đấm, hít vào một hơi thật sâu, không nóng nảy, không nóng nảy... Đợi cô lấy được chứng minh ký giả.

Kiều Luyến trở lại biệt thự, lên thẳng lầu, dù sao hai người giúp việc cũng không cần thận bằng Lý quản gia, không có phát giác được sự khác thường của cô.

Cô nằm trên giường lớn phòng ngủ, gò má dùng đá đắp lên.

Mặc dù đau rất trên gương mặt đã được làm dịu, nhưng vẫn rất đau.

Còn có một loại cảm giác si nhục, phóng đại trong lòng.

Cái loại ủy khuất đè nén khiến cô cắn môi, nước mắt to như hạt đậu, vẫn là lặn trên má.

Cô vội vàng vươn tay, lau nước mắt, thế nhưng nước mắt lại không thể khống chế được cứ chảy ra ngoài.

"Ngớ ngẩn! Yếu đuối! Mày khóc cái gì?"

Cô vừa chửi mình, vừa lau nước mắt.

Đúng lúc này, bên tai truyền đến tiếng xe.

Cô vội ngồi xuống, Thẩm Lương Xuyên... Trở về rồi hả?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Một cái tát (4)

Kiều Luyến sưng khuôn mặt, kinh ngạc ngồi ở trên giường.

Thẩm Lương Xuyên đã một tuần chưa có trở về nhà, mà hiện tại lại là ban ngày, cho nên cô cho là anh sẽ không về nhà lúc này, thế nhưng là...

Cô nhảy dựng lên, chạy đến cửa sổ chỗ nhìn ra phía ngoài, liền thấy Thẩm Lương Xuyên mặc thân tây trang màu đen từ trên xe xuống, thân hình ưu nhã tự phụ, giống như vị thần, sải bước đi vào.

Tâm Kiều Luyến bị nhắc lên.

Cô nhìn vào gương, tuy sưng đỏ trên mặt được băng làm dịu, thế nhưng liếc một chút là có thể nhìn ra!

Nghiêm trọng như vậy, trừ phi che mặt lại, nếu không khẳng định sẽ bị phát hiện.

Thế nhưng..

Cô lại không muốn để cho Thẩm Lương Xuyên biết.

Cô ở trong phòng nhảy loạn, nóng nảy không chịu được.

Lần này làm sao bây giờ?

Một tuần chưa có về nhà, tức giận của Thẩm Lương Xuyên, chắc giờ đã bình thường lại.

Vào giờ này, cô hẳn là không ở nhà, cho nên anh trở về để lấy tài liệu.

Mặt lạnh tiến vào phòng khách, anh đang định đổi giày, lại nhìn thấy đôi giày thể thao màu trắng của cô đặt ở trên tủ giày.

Nói như vậy... Cô ở nhà sao?

Động tác Thẩm Lương Xuyên dừng chút, ngẩng đầu lên.

Vị trí lầu hai trống trơn, cô không có đi ra nghênh đón.

Hiện tại không sớm không muộn, cô ở trong phòng làm gì?

Mình biết mình trở về, cũng không ra nghênh tiếp... Là bởi vì ngày đó anh tức giận, đem đã hù dọa cô sao?

Thẩm Lương Xuyên không hiểu nhủ mảy, mặt không thay đổi lên lầu.

Tiến vào thư phòng, anh có ý ngồi chốc lát, thế nhưng người phụ nữ kia cũng không đến.

Thẩm Lương Xuyên cảm văn kiện đi ra, muốn trực tiếp rời đi như vậy, nhưng đi qua phòng ngủ chính, lại bị quỷ thần xui khiến dừng bước.

Anh đứng ở cửa trong chốc lát, cười nhạt trạng thái lo được lo mất của mình.

Đây là nhà anh, anh muốn đi đâu thì đi, tại sao phải để ý cô như vậy?

Anh trực tiếp đưa tay, đẩy cửa phòng ra.

Bàn trang điểm và ghế sofa trong phòng, tuy nhìn qua sạch sẽ, nhưng đối với người bị bệnh thích sạch sẽ như anh mà nói, vẫn là có chút loạn, anh nhủ mảy lần nữa, người này... Chẳng lẽ một tuần không có dọn dẹp phòng ở?

Ánh mắt anh nhìn quanh phòng, sau cùng rơi vào trong phòng vệ sinh.

Đi qua, dự định đẩy phòng vệ sinh ra, lại phát hiện cửa bị khóa trái, người phụ nữ bên trong thận trọng hỏi thăm: "Thẩm tiên sinh sao?"

Thẩm Lương Xuyên nhủ mảy, đi qua ghế sofa, chờ mười phút đồng hồ.

Người phụ nữ trong phòng vệ sinh, còn chưa có đi ra.

Anh đứng lên, đi tới cửa, đưa tay gõ hai lần, liền nghe thấy người phụ nữ bên trong mở miệng: "Thảm tiên sinh, tôi tiêu chảy... Nếu anh cần dùng nhà vệ sinh, thì dùng ở phòng khách đi."

Thảm Lương Xuyên...

Một tuần không có trông thấy khuôn mặt hoạt bát của cô, kỳ thật anh chỉ muốn nhìn cô một cái.

Nhưng nghe nói như thế, Thảm Lương Xuyên nhú mày lần thứ ba, phiền muộn mở miệng: "Tôi đi làm."

"A, được, đi đi!"

Nghe được mình phải đi làm, cô vui vẻ như vậy sao?

Trong lòng Thảm Lương Xuyên càng khó chịu, quay người đi ra ngoài: "Bịch", khép cửa phòng lại.

Xuống dưới lầu, lúc đổi giày, bỗng nhiên nghĩ đến tiếng cô suy yếu.

Tiêu chảy... Rất nghiêm trọng sao?

Anh quay người, tìm thuốc từ trong ngăn kéo, trầm mặc một chút, vẫn là lên lầu.

Mở cửa phòng ngủ ra, liền thấy Kiều Luyến đã đi ra khỏi phòng vệ sinh, nghe được tiếng mở cửa, cô kinh ngạc quay đầu!

Thấy được mặt cô, anh nhú mày lần thứ tư.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Một cái tát (5)

Thảm Lương Xuyên cau mày, nhìn chăm chăm người phụ nữ trước mặt.

Trên mặt cô toa thứ gì đó linh tinh, nhìn qua màu xanh, sền sệt, nhún nhảy ở trong phòng một cái, nhìn thấy anh, nhất thời xoay người, đỡ bụng.

Trán Thảm Lương Xuyên giật lên mấy lần, cả người cũng không tốt: "Cô đang làm gì vậy?"

Kiều Luyến lập tức mở to hai mắt nhìn: "Tôi, tôi đắp mặt nạ..."

Đương nhiên anh biết là mặt nạ, không phải nói bị tiêu chảy sao? Còn có tâm tình đắp mặt nạ?

Kiều Luyến nhìn thấy sắc mặt anh lạnh lùng, thần kinh lập tức căng thẳng. "Cái kia, kỳ thật, tiêu chảy và thoa mặt nạ cùng lúc! Dù sao thời gian trong nhà vệ, quá nhàm chán."

Trên chán Thảm Lương Xuyên trượt xuống ba đường hắc tuyến.

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "Anh có muốn thử một chút hay không?"

Thảm Lương Xuyên nhin xuống xúc động mắng cô, lại liếc mắt nhìn mặt nạ thảm không nở nhìn của cô, cuối cùng vẫn là không nhin được nói: "Cô có biết dùng mặt nạ không thế! Bôi gì vón cục như vậy?"

Kiều Luyến...

Đó là mặt sưng phù không xuống được?

Thế nhưng đề tài này nói tiếp sao?

Cô đảo mắt, cúi đầu, làm ra bộ dáng vẻ làm chuyện bậy, "Cái kia, thật xin lỗi... Tôi thích cái này từ lâu, thế nhưng luôn mua không nổi, hôm nay đột nhiên nhìn thấy, kích động... Liền bôi nhiều."

Thảm Lương Xuyên...

Kiều Luyến còn ngẩng đầu lên, lấy hộp mặt nạ ra: "Thảm tiên sinh, anh muốn bôi với tôi không? Nhắc tới cũng kỳ lạ, nam mình tính khác đều bảo vệ da,

tôi thấy trong nhà anh có rất nhiều mặt nạ, nhưng sao không thấy anh dùng qua?"

Một câu, để sắc mặt Thẩm Lương Xuyên đen xuống.

Cô vội vàng xoa tay: "À, tôi không phải nói anh không đủ kính nghiệp, da anh lại rất tốt... Có phải anh đều qua thẩm mỹ viện dưỡng da hay không, cho nên mặt nạ trong nhà không cần? Tôi thấy sắp quá hạn, hay là... Tôi dùng giúp anh nhé? Không dùng rất lãng phí!"

Trên trán Thẩm Lương Xuyên lần lên gân xanh, ném thuốc lên trên bàn trà: "Một lần uống ba viên, tôi đi trước."

Sau đó xoay người rời đi.

Sau khi anh rời phòng, lúc này Kiều Luyến mới thở phào nhẹ nhõm.

Sờ sờ mặt nạ trên mặt, yên lặng tán thưởng cơ trí của mình.

Thẩm Lương Xuyên là người thay đổi thất thường, cô giả bộ như tiêu chảy, nếu không ngộ ngộ anh lại muốn xông vào thì làm sao?

Cho nên cô ở trong phòng vệ sinh, lấy mặt nạ đắp phòng ngừa ngộ nhỡ.

Thế nhưng..

Cô nhìn thuốc trên bàn trà, ánh mắt có chút ngây dại.

Lúc đầu anh đi, lại đột nhiên trở về, là vì đưa cho cô sao?

Đây coi như là muốn bồi tội vì chuyện mấy ngày trước sao?

Cô cầm thuốc trên bàn trà, yên lẽ cười.

Cái áy náy này, cô miễn cưỡng tiếp nhận.

Chờ xác định xe rời đi, lúc này cô mới vào trong phòng vệ sinh, rửa mặt nạ trên mặt đi.

Trên mặt còn có miệng vết thương, lúc thoa mặt nạ lên, đau rát, rửa đi cũng rất tổn sức, chờ rửa sạch mặt, lúc này mới phát hiện mặt mình sưng đỏ hơn.

Kiều Luyến yên lặng cầm đá thoa lên, ngồi ở trên ghế sofa, vui vẻ trước đó rút đi, thần sắc cô đơn xuống.

Thẩm Lương Xuyên lái xe, rời biệt thự, lúc này, điện thoại di động kêu lên.

Anh tùy ý nghe, đối diện truyền đến tiếng của Tống Thành: "Anh Thẩm, anh xem tin trên weibo chưa? Vương Văn Hào lại tự mình tìm đường chết, đi đánh một ký giả!"

Ký giả?

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, bỗng nhiên trông mặt co rụt lại.

Anh dừng xe ở ven đường, vội vàng cầm điện thoại di động lên, liền thấy video trên weibo.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Một cái tát (6)

Thẩm Lương Xuyên mở video trên weibo ra.

Video không rõ ràng lắm, nhất là cô gái trong đó, chỉ thấy bộ dạng bị đánh, có tóc che chắn gò má, cho nên Tống Thành không nhìn ra đó là ai.

Nhưng Thẩm Lương Xuyên lại lập tức nắm chặt nắm đấm.

Cô gái này... Cho dù che mặt, anh cũng nhận ra.

Là Kiều Luyến!

Trách không được rõ ràng ban ngày, thể lực luôn luôn tràn đầy, hận không thể chạy ở bên ngoài, lại làm ỏ trong nhà...

Trách không được cô trốn trong phòng vệ sinh không muốn để cho mình thấy, trách không được cô bôi mặt nạ trên mặt...

Thì ra, tất cả đều là bởi vì cái này!

Cô có bao nhiêu góc ngách? Mới có thể bôi mặt nạ trên mặt, cô có biết hay không, như thế có thể sẽ dẫn đến vết thương bị nhiễm trùng.

Nghĩ đến đây, bỗng nhiên anh quay đầu xe, đi thẳng về biệt thự.

Trên đường, trong mắt anh hiện lên tức giận, nghĩ đến đáng về cô bị đánh, liền hận không thể tìm Vương Văn Hào, xé nát cả người hắn!

Xe đến biệt thự, lúc anh dự định vào cửa, chợt dừng lại.

Nóng nảy vừa rồi, cũng từ từ bình phục lại.

Trong đầu đều là đáng về cô, không thể không nói, cho dù là cách mặt nạ, anh vẫn có thể chú ý tới ánh mắt sáng chói của cô.

Thần sắc của anh bỗng nhiên có chút hoảng hốt, chợt bên môi câu lên một vòng trào phúng.

Cô đào tin tức là vì anh. Nhưng bây giờ... Bị vậy mà không dám nói cho anh biết.

Vì sao không nói?

Là bởi vì anh đã từng cảnh cáo cô, không nên gây phiền toái cho cô sao?

Anh nghĩ tới đây, tựa vào chỗ ngồi, ánh mắt nhìn qua cửa sổ xe, nhìn lên trên lầu.

Cô hẳn là vừa mới rửa mặt nạ trên mặt xong, nếu như mình lái xe đi vào, khẳng định cô sẽ lại hốt hoảng thóa lên.

Nếu cô không muốn cho anh biết, anh cần gì phải đi vào để cho cô khó xử?

Ánh mắt anh rơi lên trên tay lái, trong mắt hiện lên thần sắc không thể nắm lấy.

Bỗng nhiên bên tai vang lên tiếng nói tám năm trước...

Lúc anh và Kiều Luyến chơi game, vì giao tiếp tiện, mở giọng nói.

Có một lần, bọn họ thi đấu, Thẩm Lương Xuyên đi ở giữa đường, để Kiều Luyến đánh bên cạnh, thăng cấp luyện trang bị.

Anh vừa đánh quái, vừa nhìn chăm chăm cô.

Bỗng nhiên ở trên bản đồ, nhìn thấy trước mặt của cô xuất hiện hai tên địch.

Anh nhắc nhở cô: "Rút lui!"

Trò chơi vừa mới bắt đầu, một đối hai khẳng định thất bại.

Nhưng cô lại mở miệng: "Để bọn họ nhìn xem lão nương lợi hại!"

Sau đó... cô chết.

Sau khi phục sinh, cô tiếp tục làm bùa, chiến tiếp với hai người kia.

Cô bị công kích, anh cứ đứng yên.

Cô cứ thế chết đi lại chết.

Sau khi chết bốn lần, lúc này cô mở miệng ra lệnh: "Tứ Xuyên, anh giúp em báo thù! Nhất định phải giết bọn họ bốn lần!"

Thẩm Lương Xuyên bĩu môi: "Chính em ngu ngốc, biết rõ đánh không lại còn đánh, tại sao anh phải báo thù cho em?"

"Bởi vì anh là bạn trai em! Em bị khi dễ, đương nhiên là anh ra mặt thay em! Nhanh lên."

Bởi vì anh là bạn trai em..

Một câu, để anh thật sự giết đối phương bốn lần, bình phục lửa giận của cô.

Về sau, anh nói với cô: "Gặp chuyện, não tàn mới có thể cứng đối cứng, em bị giết lần đầu tiên, nên chờ anh báo thù giúp em."

"Vâng vâng vâng, tiểu nữ nhớ kỹ, về sau còn cần tướng công chiếu cố nhiều hơn!"

Thời điểm đó, cùng tình huống hiện tại, tạo thành sự chênh lệch rõ ràng.

Đột nhiên Thẩm Lương Xuyên cảm giác được lòng đau thắt.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Một cái tát (7)

Anh lái xe quay lại, yên lặng đứng ở ven đường.

Bi thương trong lòng giống như vô ích, làm sao cũng không lấp đầy.

Anh cầm lấy một điều thuốc, châm lửa, hút một hơi.

Làn khói đánh thẳng vào phổi, để anh ho khan một cái, thật lâu không có phun ra.

Hút liên tiếp hết mấy điều, anh nghĩ tới tính cách kiêu ngạo của cô, cầm điện thoại di động lên, gọi một cú điện thoại.

Kiều Luyến ở trong phòng, chính đang rầu rĩ làm sao ăn cơm.

Kháng định xuống lầu sẽ bị giúp việc nhìn thấy mặt mình, lại đắp mặt nạ tiếp, chỉ sợ không tốt lắm?

Cô ảo não, trên điện thoại di động vang lên mấy tiếng.

Mở ra, phát hiện là như nước chảy @cô trong Wechat.

【 Như nước chảy: Kiều Luyến, ký giả bị đánh trên weibo là cô sao? @ Kiều Luyến 】

Kiều Luyến sững sờ, vội vàng mở weibo ra, lúc này mới phát hiện video trên đó.

Cô nhất thời siết chặt tay, là Tô Mỹ Mỹ!

Bị người đánh cũng không phải chuyện quang vinh, làm gì mà cho thiên hạ đều biết?

Nhưng như nước chảy là bạn nhiều năm của cô như vậy, cô không nguyện ý lừa gạt cô ấy.

Cho nên, cô suy nghĩ một chút, trả lời một câu: "Đúng thế."

Như nước chảy và đám người bên trong, lập tức biểu thị quan tâm cô.

Kiều Luyến đang tán gẫu, cửa phòng bỗng nhiên bị gõ.

Sau đó cô nghe phía ngoài có tiếng Lý quân gia: "Phu nhân, đồ ăn đã làm xong, bên bà chủ có chút việc, tôi có thể mang người qua giúp không? Một mình ngài, sẽ không vấn đề gì chứ?"

Một câu, để mắt Kiều Luyến lập tức sáng lên: "Không có vấn đề!"

Sau đó chợt nghe bên ngoài lớn tiếng tiếng ồn ào: "Lý quân gia, chân A Lục đụng bị thương, tôi lấy thuốc cao tốt của tiên sinh dùng một chút, đặt ở khay trà trong phòng khách, bà đừng vứt."

Một lát sau, người trong biệt thự đều rời đi.

Kiều Luyến đẩy cửa phòng ra, thoải mái xuống lầu, cảm thấy hôm nay thật sự là trời giúp mình!

Đồ ăn trên bàn ăn rất phong phú, cô ăn như gió cuốn.

Sau khi ăn xong, chính muốn lên lầu, chợt thấy trên bàn trà để một hộp thuốc bôi.

Cái thuốc này, ở trong bệnh viện, bác sĩ đề nghị cô dùng, nhưng bởi vì quá đắt, bị cô từ chối, hiện tại... Không dùng thì phí, không phải sao?

Thẩm Lương Xuyên ở dưới lầu, ngốc đến sắc trời đều tối đen, nhìn đèn trên lầu đã tắt, anh lại đợi trong chốc lát, lúc này mới xuống xe, lặng lẽ đẩy cửa biệt thự, chậm rãi lên lầu.

Không tận mắt thấy mặt của cô, anh không yên lòng.

Cửa phòng ngủ chính không có khóa trái, anh đẩy ra đi vào, liền phát hiện Kiều Luyến đã nằm trên giường ngủ say.

Chậm rãi đi đến bên giường, dưới ánh đèn mờ nhạt chiếu xuống, anh có thể thấy được cô ngủ rất say, gương mặt sưng không ra bộ dạng, mà trên má phải còn có một vết thương rõ ràng, vết xước dài vậy, xem như khép lại, cũng sẽ lưu lại sẹo sao?

Nghĩ tới đây, ánh mắt anh lạnh lẽo.

Trong bóng đêm yên tĩnh, anh nhìn chăm chăm mặt của cô thật lâu, vươn tay, muốn động vào vết thương của cô một chút, nhưng tay dừng ở giữa không trung nửa ngày, cuối cùng không dám sờ lên.

Một mực đến đêm khuya, anh mới rời khỏi.

Xuống lầu, đi ra ngoài, ngồi trở lại trên xe của mình, anh cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại.

Tổng Thành nghe rất nhanh, mơ màng buồn ngủ: "Alo, anh Thẩm, hơn nửa đêm có để cho người ta ngủ hay không?"

Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh nhìn về phía trước: "Hôm qua cậu nói, có buổi họp báo của đoàn làm phim mời tôi qua cổ động, tôi nhớ được nam thứ 3 của đoàn làm phim là Vương Văn Hào?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Một cái tát (8)

Lúc Kiều Luyến tỉnh lại, trời đã sáng rồi.

Cô cúi lưng một cái, đánh cái ngáp, gương mặt bắt đầu có đau một chút, lúc này mới nhớ tới hôm qua mình bị thương.

Cô đứng lên, đi đến trước gương, phát hiện tuy năm dấu tay trên mặt hết sức rõ ràng, nhưng đã tiêu sưng.

Thuốc bôi kia, thật đúng là có tác dụng!

Nghĩ như vậy, cô rửa mặt xong, lặng lẽ xuống lầu, phát hiện đồ ăn trong nhà đã làm xong, thế nhưng không thấy nhóm giúp việc.

Cô ngồi ở trong nhà ăn, ăn hết bữa sáng, sau đó về lại phòng ngủ chính.

Trên mặt mang vết thương, bộ dạng này đi ra ngoài chỉ sợ chướng tai gai mắt.

Cho nên... Trục tiếp ở nhà ngốc cả ngày?

Cô đang suy tư, điện thoại di động vang lên, đối diện vang lên tiếng người hợp tác phát sóng Cao Hữu Minh: "Vong Xuyên, đã lâu lắm cô không tới phát sóng trực tiếp, xé chiều ngày mai có rảnh không? Ngày mai có một trận đấu, chúng ta có thể thuyết giải."

Kiều Luyến nhìn mặt mình, nghĩ đến ở trong nhà cũng chán, thế là gật đầu: "Được, ngày mai gặp."

Cúp điện thoại, lúc này cô mới ý thức được, thật là... Rất lâu không có đi phát sóng trực tiếp rồi.

Trong nhà nhàn rồi, cô cầm điện thoại di động lên, vốn muốn lướt weibo, nhưng quỷ thần xui khiến, lại ấn mở biểu tượng trò chơi Lot.

Nhìn thấy giao diện quen thuộc, ánh mắt của cô lập tức trầm xuống.

Có lẽ là bởi vì ăn đòn, tâm tình tương đối thấp, những ký ức tốt đẹp cũ, liền ôm vào trong đầu.

Lại một trận đấu kết thúc, tất cả mọi người chúc mừng vì thắng lợi, Từ Xuyên chợt gửi tin nhắn cho cô:

【 Từ Xuyên: Không vui? 】

Kiều Luyện lập tức sợ ngây người.

【 Tiểu Kiều: Làm sao anh biết? 】

【 Từ Xuyên: Chơi game không nhập tâm, mù lòa mới nhìn không ra. 】

【 Tiểu Kiều:... Đúng vậy, không vui. 】

【 Từ Xuyên: Bây giờ anh đang nhàm chán, em có thể nói cho anh nghe một chút.? 】

Kiều Luyện cười.

Người này miệng cứng nhưn lại mềm lòng.

Rõ ràng là quan tâm cô, không nên nói mình nhàm chán.

Không vui lập tức vui đi một nửa, cô tiếp tục đánh chữ:

【 Tiểu Kiều: Lần thi tháng trước, em tụt mười hạng, mẹ tìm em nói chuyện, nói để cho em thi đại học xong mới chơi game. Thế nhưng em mới lớp mười, thi đại học phải hai năm rưỡi sau đó! Em không đồng ý, mẹ ra lệnh cho em, nếu như lần thi tháng sau không thể tiến bộ lại mười bậc lùi này, sẽ tịch thu máy tính của em.)

Cái này vừa nói, đối diện trầm mặc thật lâu.

Lâu đến Kiều Luyện cho là Từ Xuyên chỉ tùy tiện nghe một chút.

Cô ảo não một mình, làm sao lại cảm thấy, có thể tìm kiếm âm áp từ Từ Xuyên? Người này vô cùng ác miệng, cãi nhau còn có thể, để anh an ủi mình, trừ phi heo có thể leo cây!

Cô nhếch miệng, không vui đang định thoát khỏi trò chơi, cửa sổ trò chơi hiện lên tin nhắn.

【 Từ Xuyên: 1861XXXX123. 】

Kiều Luyện sững sờ, trong lòng bỗng nhiên cảm thấy khẩn trương, chẳng lẽ đây là...

Cô ép lại trái tim nhảy lên, trả lời:

【 Tiểu Kiều: Gì vậy? 】

【 Từ Xuyên: Dân đen! Số điện thoại di động của anh. 】

Trái tim Tiểu Kiều nhảy dựng "thình thịch thình thịch".

Khi đó, bọn họ còn không phải bạn bè trai gái, chỉ là tranh cãi trên mạng, chơi game, luyện ba tháng, cô và Từ Xuyên phối hợp, có thể nói là hoàn mỹ vô khuyết lớn nhất.

Cô vẫn cho là, quan hệ bọn họ, bắt đầu trên mạng, dừng ở trên mạng, nhưng xưa nay không biết, lại có dính líu quan hệ trong thực tế.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Một cái tát (9)

Ngày ấy, Cô nhìn chăm chăm số điện thoại di động này, phát ngốc thật lâu.

Trong lòng thấp thỏm, lại chờ đợi và khẩn trương.

Cô yên ghi nhớ số điện thoại di động này cho kỹ, sau đó hốt hoảng thoát khỏi trò chơi.

Cả ngày, cô đều có chút không quan tâm.

Khi đi học, sẽ không hiểu sao bật cười.

Lúc làm bài tập lúc, trước mặt sẽ xuất hiện nhân vật của anh trong game, gương mặt lạnh lùng.

Lúc ăn cơm, sẽ không nhận được suy nghĩ, coi như chơi game, coi như anh lợi hại hơn nữa, hẳn là cũng phải ăn cơm, là người bình thường? Chỉ là không biết buổi trưa hôm nay Từ Xuyên ăn cái gì? Anh thích ăn cái gì nhất?

Mãi cho đến tám giờ tối, cô ngồi trong nhà làm bài tập.

Ánh mắt một mực nhìn vào điện thoại di động của mình.

Thế nhưng đề mục tối hôm nay, hình như cũng có chút đơn giản, cô lại không có gặp được một đề khó.

Rầu rĩ, bỗng nhiên sau lật qua đáp án, nhìn xem, quả nhiên không sai, thế là hưng phấn cầm điện thoại di động lên, ấn xuống con số kia xuống.

Sau đó, cô cắn môi, tâm thiếu nữ như này mằm.

Điện thoại vang lên, đối diện là tiếng tút tút đơn điệu, hiển nhiên không có lắp đặt tiếng chuông.

Kiều Luyến nhếch miệng, cái Từ Xuyên này quả nhiên ở trong hiện thực như trong trò chơi, là người khô khan.

Ý nghĩ này vừa ra, điện thoại được nghe, chợt vang lên tiếng của anh: "Alo, xin chào."

Mở đầu lễ độ, mang theo sự quý khí, để cho cô quên cả nói chuyện.

Từ Xuyên trong trò chơi, lúc mở giọng nói bình thường mang theo sự không kiên nhẫn, ra lệnh đều có thể bớt thì bớt, cho nên cô vẫn cảm thấy, anh là một người thô bỉ, thế nhưng trong hiện thực, một câu lễ độ như vậy, lại làm cho cô khản trương không dám mở miệng.

Cô không mở miệng, đối diện yên lặng trong chốc lát, bỗng nhiên cười ra tiếng: "Tiểu Kiều?"

Cô khản trương bắt an "Ừ" một tiếng.

"Thì ra em còn không có ngốc như vậy." Giọng nói trêu chọc và không nhận được, để Kiều Luyến cảm giác được quen thuộc.

Cô nhếch miệng: "Em không ngốc! Em thông minh lanh lợi như vậy, làm sao lại ngốc!"

"Đã ngốc thì vĩnh viễn sẽ không thừa nhận mình ngốc."

"Anh...!"

"Được rồi, giải đề sao rồi?"

Cô trực tiếp bị nói sang chuyện khác, cúi đầu nhìn sách giáo khoa của mình, lại hỏi vấn đề nghi hoặc: "Làm sao anh biết là em?"

"Xi ~ em cho rằng anh là em sao?"

Kiều Luyến ngẩn người, mới hiểu được lời này có ý nói, cô đã ngu ngốc.

"Anh...!"

"Đề mục đâu?"

Cô lại bị đòi đi đề tài.

Từ đó về sau, mỗi ngày bọn họ gần như đều gọi điện thoại một lần.

Mỗi một lần ước chừng đều mất nửa giờ, cô sẽ đưa đề mục cả ngày cho anh.

Lần thi tháng tiếp theo, cô tiến bộ 15 bậc, mẹ vui vẻ nên cũng không nói gì.

Thế nhưng... Sau cùng, cô vẫn thoát khỏi trò chơi.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến hít một hơi thật sâu, cúi đầu, nhìn điện thoại di động.

Cô không biết mình đang suy nghĩ gì, chỉ là lúc kịp phản ứng, liền phát hiện, cô lặp lại chuyện thường làm mấy năm trước.

Cô đã gọi tới số kia, thế nhưng đối diện vang lên: "Số điện thoại bạn gọi không thể kết nối, mời gọi lại sau..."

Cô cười khò một tiếng, cúp điện thoại.

Lại là như thế.

Từ sự kiện kia về sau, cuối cùng cô không liên lạc được với Từ Xuyên nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Một cái tát (10)

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm, cúi thấp đầu xuống.

Kỳ thật anh nói đúng.

Chính mình là một kẻ ngốc, vậy mà tin tưởng tình yêu trên mạng.

Cô nhếch khóe môi, hít sâu một chút, đang định buông điện thoại di động xuống, Wechat lại bị sôi trào.

Cô đi vào, phát hiện là bày Lương phấn, tất cả mọi người đang @cô.

Kiều Luyến mơ màng đáp lại:

【Kiều Luyến: Sao vậy?】

【Như nước chảy: Kiều Luyến, mau xem tin đầu đề của weibo!】

Tin đầu đề sao?

Cô hơi sững sờ, cầm điện thoại di động lên, vào weibo, lúc nhìn đầu đề, cả người lập tức ngây ngẩn cả người!

Buổi họp báo đoàn làm phim.

Thẩm Lương Xuyên đáp ứng lời mời, đạo diễn lập tức cung kính nghênh, khách khí nói với anh, biểu đạt mình có lòng biết ơn với anh.

Thẩm Lương Xuyên không nói gì, nhìn về phía Vương Văn Hào cách đó không xa.

Wương Văn Hào xảy ra chuyện, tất cả tác phẩm đều bị loại bỏ, mà bộ phim này có thể truyền ra, là bởi vì Vương Văn Hào chỉ là vai diễn nam thứ, diễn rất ít, gần như không cần đề ý.

Đoàn làm phim căn bản cũng không có mời Vương Văn Hào, nhưng lại không biết hắn ta lấy được thư mời từ đâu, chính mình đường hoàng đi tới.

Đương nhiên hắn ta phải tới.

Đây là cơ hội cuối cùng của hắn ta rồi.

Scandal náo loạn, gần như tất cả công ty quảng cáo và đoàn làm phim đều bội ước với hắn ta.

Bây giờ hiện tại hắn ta trở thành nam thứ số 3, cũng không muốn yên lặng như vậy.

Bởi vì chuyện của hắn ta, căn bản là ép không xuống.

Cho nên Vương Văn Hào ở buổi họp báo, nhìn nọt người khác khắp nơi.

Thẩm Lương Xuyên mặc thân âu phục màu xám, sắc mặt thanh lãnh, trong tay bưng ly Champagne, đứng ở bên cạnh bàn, cả người lộ ra tuấn đạt, nhưng cũng vô cùng thanh lãnh, để người chung quanh không dám tiến lên bắt chuyện.

Một mình anh, là một thế giới.

Nhưng nếu như chú ý tới anh, thì sẽ phát hiện ánh mắt anh, luôn bay lên người của Vương Văn Hào như có như.

Tổng Thành đứng tại bên cạnh anh, phát giác được điểm này, liền không nhịn được kéo cánh tay anh.

Thẩm Lương Xuyên khẽ quay đầu, nhìn về phía anh ta, mắt lộ ý hỏi thăm.

"Anh Thẩm, rốt cuộc anh muốn làm gì a? Có thể nói cho tôi biết hay không, để cho tôi chuẩn bị tâm lý. Ngài đột nhiên chạy tới tham gia buổi họp báo của đoàn làm phim nhỏ này, cái gì cũng không nói, trong lòng tôi thấy hoảng sợ."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, nhấp một ngụm Champagne, tiếp theo, buông Champagne xuống.

Chợt, anh bước đi nhanh.

Tổng Thành tâm bị nhắc lên, theo sát sau lưng anh.

Thẩm Lương Xuyên đi từng bước về phía trước.

Vương Văn Hào đang lúi kéo làm quen với vài ngôi sao nhỏ, người kia hỏi thăm "Nghe nói anh đánh một chó săn?"

"Đúng vậy, hiện tại chó săn thật khiến người ta chán ghét, tôi sớm đã muốn động thủ giáo huấn bọn họ rồi! Ngày đó thật sự là nhìn không được, chạy tới tòa soạn, đám chó chết kia đều bị dọa phát sợ, ha ha ha..."

"Anh như vậy, không sợ kết thù với họ sao?"

"Tôi thích làm vậy, sợ cái gì? Lúc trước Thẩm ảnh đế lấy có phòng vệ chính đáng, đánh một tên chó săn, báo lên toà án cũng không giải quyết được gì? Lúc ấy mọi người ai cũng không nói, kỳ thật trong lòng đều mừng thầm?" Vương Văn Hào nói đến đây, cười ha ha.

Còn muốn nói điều gì, bỗng nhiên phát giác có người tới gần sau lưng.

Hắn ta quay đầu, thấy Thẩm Lương Xuyên, tròng mắt co rụt lại, thu lại nụ cười, đã thấy Thẩm Lương Xuyên tiến lên một bước, nắm chặt cổ áo của hắn ta, tiếp đó đánh vào hán ta!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Tử Xuyên và Lương Xuyên(1)

Hiện trường buổi họp tung bừa hỗn loạn!

Không ai từng nghĩ tới sẽ phát sinh loại chuyện này.

Vương Văn Hào càng sợ ngây người.

Lúc hắn ta vừa tiến vào, phát hiện Thẩm Lương Xuyên, nhưng nghĩ đến xem như có thù với Thẩm Lương Xuyên, hắn ta cũng là nhân vật công chúng, chắc chắn sẽ không dám động thủ trong đám đông.

Cho nên hắn ta tùy ý làm việc trong tiệc rượu, thậm chí vừa mới nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên đi tới, cũng không để ý... Nhưng ai đến nói cho hắn ta biết, tại sao anh dám động thủ đánh người?

Và lại..

Hắn ta bị đánh một đấm, cả người lui về sau một bước, má phải đau rất đau, hắn ta nhổ một ngụm, liền phát hiện rụng một cái răng.

Đau đớn để đầu óc của hắn ta trở nên chết lặng, thậm chí không biết bây giờ nên làm gì.

Đang ngẩn người, đã thấy Thẩm Lương Xuyên tiến lên lần nữa, vung đấm lên một bên mặt khác!

"Bịch!"

Hắn ta bị đánh té lộn trên đất, lại phun ra hai cái răng.

Đủ để thấy, hai đấm này dùng khí lực bao nhiêu!

Vương Văn Hào bưng lấy mặt mình, mở to hai mắt nhìn, xác định anh còn muốn đánh, kịp phản ứng, gào nhẹ một tiếng rồi định đánh trả.

Còn chưa nhúc nhích, Tổng Thành đã nóng nảy chạy lên: "Anh Thảm, anh bớt giận, đừng đánh nữa đừng đánh nữa!"

Miệng nói như vậy, lại không cẩn thận, chân lên ngón tay Vương Văn Hào ở trên mặt đất.

Giấy da của anh ta đập lên rất đau, nhưng anh ta vẫn còn mở to hai mắt nhìn: "A, có phải tôi giẫm lên thứ gì hay không?"

Nói xong, còn dùng lực giẫm.

Tiếp đó quay đầu, dòi chân: "A, thật xin lỗi! Vương tiên sinh, tôi không có cố ý!"

Vương Văn Hào:...!!

Vương Văn Hào che mặt mình, nhìn Tổng Thành và Thảm Lương Xuyên đứng đó.

Không nói đối phương có hai người... Người xung quanh đều biết, Thảm Lương Xuyên vì quay phim, đã từng học qua võ thuật và Taekwondo, anh làm việc từ trước đến nay nghiêm túc, Taekwondo đã là cấp bậc đai đen.

Chỉ riêng một Thảm Lương Xuyên, hấn ta đã không trêu chọc được.

Hấn ta xoa xoa miệng của mình, hai bên gương mặt sưng giống như cái đầu heo, hấn ta khẽ động miệng, chỉ Thảm Lương Xuyên hỏi: "Thảm ảnh đế, sao anh đánh người?"

Thảm Lương Xuyên khẽ ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn hấn ta, sau đó nói ra một câu để tất cả mọi người học máu: "Nhìn mày không vừa mắt."

Nói xong câu đó, anh trực tiếp quay người đi ra ngoài.

Tổng Thành hấp tấp theo sau anh đi ra ngoài: "Anh Thảm, anh muốn động thủ đánh người anh cứ nói thẳng, làm gì mà phải đích thân động thủ? Chẳng qua anh muốn đánh hấn sao không nói sớm? Anh nói sớm tôi đã gài đinh trong giày, một giẫm vừa rồi, trực tiếp giẫm phé tay hấn ta!"

Thảm Lương Xuyên nghe người sau lưng nói liên miên lái nhái, chậm rãi buông thông tâm mắt.

Tại sao anh phải tự mình động thủ?

Bởi vì... Anh là bạn trai cô.

Không, hiện tại bọn họ đã thêm gần một bước.

Anh là chồng của cô.

Cái đề tài # Thảm Lương Xuyên PK Vương Văn Hào # này, lần nữa lên đứng đầu.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm tin tức phía trên, nhìn thấy vị trí Thảm Lương Xuyên đánh, ngơ ngác không nhận được đưa tay ra, sờ lên mặt mình.

Vì sao cô có một loại cảm giác, giống như Thảm Lương Xuyên đánh Vương Văn Hào như cô bị đánh?

Đây là... Áo giáp của cô sao?

Đang ngẩn người, lại có người tìm cô nói chuyện phiếm.

Cô mở Wechat ra, liền phát hiện:

【 Như nước chảy: Kiêu Luyến, cô có cảm thấy hay không... Thảm ảnh đế đang báo thù cho cô? 】

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Tử Xuyên và Lương Xuyên(2)

Kiều Luyến ngơ ngác nhìn Wechat, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một loại cảm xúc phức tạp.

Vương Văn Hào đánh cô hi cái tát, Thẩm Lương Xuyên đánh hấn ta hai đấm.

Bộ dáng này, để trong đầu của cô nghĩ tới Tử Xuyên.

Cô nhớ kỹ, trong trò chơi, cô ghét nhất bị giết.

Bởi vì bị giết, liền phải lo lắng chờ đợi phục sinh.

Thế nhưng cô, tự thân không đánh được, rất dễ dàng bị giết chết.

Cho nên, nếu như người nào giết cô, cô liền yên lặng nhớ kỹ, nhường cho Tử Xuyên giết giết bằng được.

Mà đối phương giết cô mấy lần, Tử Xuyên nhất định phải giết trở về mấy lần.

Dạng này chán nhiep tất cả mọi người, để tất cả mọi người hiểu, thi đấu với nhau, nhất định không thể đánh giết Tiểu Kiều, nếu không sẽ nhận được trả thù của Tử Xuyên.

Hiện tại...

Thẩm Lương Xuyên đánh Vương Văn Hào, để cho cô nghĩ đến Tử Xuyên.

Không biết vì sao, rõ ràng Tử Xuyên trong trí nhớ, rõ ràng Tử Xuyên chôn sâu ở đáy lòng, hiện tại lại giống như rõ ràng một chút xiu.

Cô để điện thoại di động xuống, nằm ở trên giường, trong lúc miên man suy nghĩ, đã bất tri bất giác ngủ thiếp đi.

Trong lúc ngủ mơ, cô nhìn thấy Tử Xuyên mặc giáp, chạy rất nhanh.

Tiểu Kiều cô, muốn đuổi theo anh, lại phát hiện mình chạy thế nào cũng không chạy nổi.

Cô ở trong bóng đêm lo lắng đưa tay ra, gọi to: "Tử Xuyên, Tử Xuyên, chờ em một chút!"

Tử Xuyên thật sự ngừng, anh chậm rãi quay đầu.

Kiều Luyến nở nụ cười với anh, nhưng khi nhìn thấy mặt anh, bỗng nhiên cả người giật mình: "Thẩm Lương Xuyên? Tại sao là anh?!"

Cô mở mắt ra, lúc này mới phát hiện, tự mình nằm mơ.

Tình cảnh trong mơ, hồi tưởng lại, đều làm người ta cảm thấy không thể tưởng tượng.

Cô cười khở một cái, vỗ đầu mình một cái.

Kiều Luyến, rốt cuộc mà đang suy nghĩ gì đấy!

Cô hít vào một hơi thật sâu, cầm điện thoại di động lên nhìn thoáng qua, phát hiện như nước chảy gửi tin nhắn cho cô:

【 như nước chảy: Kiều Luyến, cô quen biết Thẩm ảnh đế sao? Vì sao Thẩm ảnh đế báo thù cho cô? Nhanh chóng khai ra mau! 】

Cô trầm mặc một chút, trả lời:

【 Kiều Luyến: Cô suy nghĩ nhiều rồi. 】

Rời khỏi Wechat, nhìn đồng hồ, phát hiện đã năm giờ chiều rồi.

Nhóm người làm bị Lý quân gia gọi tới biệt thự 18, nói là sửa sang lại phòng cho Tống Nguyên Hi, trong nhà không ai, cô xuống lầu tiến vào nhà bếp, dự định làm một tô mì ăn.

Tiếng thái thịt quá lớn, cô không có nghe tiếng xe bên ngoài.

Vương Văn Hào bị đánh, tâm tình cô rất tốt, khẽ hát và uốn éo cái mông, đang cho rau xanh và thịt băm, mì sợi vào trong nồi, chợt nghe sau lưng có tiếng: "Cô nấu mì vậy sao?"

Một câu, dọa đến tay cô mềm nhũn, rau xanh rơi đầy trên đất!

Cô nuốt một ngụm nước miếng, quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên mặc áo sơ mi trắng, đứng lẳng lẳng ở cửa.

Cũng không biết anh ở đó nhìn bao lâu, để cho người ta cảm thấy kinh hãi!

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn: "Thẩm, Thẩm tiên sinh, tại sao anh trở lại?"

Cô bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội vàng quay đầu, dùng tóc che khuất gương mặt.

Nhưng làm xong những thứ này, cô lại nghĩ tới, chỉ sợ... Dấu bàn tay trên mặt, anh đã thấy?

Thế nhưng, anh nhìn thấy, lại không nói chuyện, cũng không có vẻ kinh ngạc, điều này nói rõ... Anh đã sớm biết mình bị đánh?

Cho nên...

Mắt Kiều Luyến lập tức sáng lên, bỗng nhiên quay đầu, xúc động hỏi thăm: "Thẩm tiên sinh, anh bởi vì tôi, mới đánh Vương Văn Hào sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Tử Xuyên và Lương Xuyên (3)

Một câu tra hỏi đột nhiên xuất hiện, để bước chân Thẩm Lương Xuyên dừng lại, ánh mắt lạnh lạnh nhìn về phía cô.

Kiều Luyến bị nhìn có chút chột dạ, cúi đầu.

Cô thật sự là vụng đầu, sao có thể hỏi ra loại vấn đề này?

Cô lặng lẽ ngẩng đầu nhìn anh, chỉ thấy anh vẫn mặt không thay đổi nhìn mình chăm chăm như cũ, đáng vẻ đó, giống như khổ não trả lời thế nào?

Cô vội vàng dõng dè đề tài: "Thẩm, Thẩm tiên sinh... Anh ăn cơm chưa?"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới hồi phục lại tinh thần, nhìn chăm chăm Kiều Luyến chốc lát: "Chưa."

Kiều Luyến chỉ nói: "Vậy... anh muốn ăn mì không? Giúp việc trong nhà đều qua nhà 18 rồi, bọn họ phải tới bây giờ mới có thể đưa cơm tới, cái kia..."

"Được."

Lời còn chưa nói hết, Thẩm Lương Xuyên đã trả lời.

Kiều Luyến sửng sốt, câu nói này của cô kỳ thật chỉ là một câu khách sáo.

Cô còn chưa quên, một tô mì lần trước làm cho đối phương không vui.

Cô nấu khó ăn, cũng không cần thiết cho sắc mặt đó?

Kiều Luyến cân nhắc một chút, cuối cùng vẫn mở miệng: "Tôi nấu khả năng không tốt lắm..."

"Ăn ngon..."

Tâm Kiều Luyến nhấc lên, một sự mừng rỡ chiếm cứ trong lòng.

Thẩm Lương Xuyên khen mì cô ăn ngon sao?

Ý nghĩ này mới ra, liền nghe thấy lời kế tiếp "... Mới là lạ."

Kiều Luyến:...

Thẩm Lương Xuyên tiến lên: "Cô trực tiếp cho thịt băm và rau vào mì cùng lúc, mùi thịt tanh không thôi, rau cũng dễ dàng bị nát."

Nhìn đối phương bắt bẻ chính mình như thế, trong lòng Kiều Luyến lập tức không phục.

Dám nói cô nấu không thể ăn?

Nhớ năm đó, lần đầu cô xuống bếp, nấu cho ba ba khen không dứt miệng, ăn sạch toàn bộ, còn sờ đầu cô nói: "Tiểu Kiều nhà ta lớn rồi! Đã nấu cơm cho ba ba, thật sự là vui mừng!"

Về sau, ba ba qua đời, Tiểu Dịch cũng tán dương cô nấu mì ăn ngon.

Hai người bọn họ sinh hoạt một thời gian cùng với nhau, bữa ăn khuya đều là mì thịt rau, ăn ròng rã ba năm!

Cô không phục nhếch miệng, không nhịn được cúi đầu, thấp giọng nỉ non: "Vậy anh nấu đi!"

Cô hồn nhiên không có phát hiện, ở trước mặt Thẩm Lương Xuyên, cô đã để ý cẩn thận giống như trước đó, nói chuyện cũng tùy ý rất nhiều.

Thẩm Lương Xuyên lại phát hiện chuyện này, cô gái trước mặt đẽ nén bản tính, thế nhưng tính cách đã giống vào tám năm trước, càng ngày càng tương tự.

Tâm tình của anh lập tức tốt lên, khẽ gật đầu: "Được."

Kiều Luyến...

Thẩm Lương Xuyên kéo tay áo sơ mi lên, đi vào nhà bếp, đem rau và thịt băm rơi trên đất ném vào sọt rác, tiếp đó cầm lấy một miếng thịt, sau khi cắt gọn bỏ vào trong bát nhỏ ướp gia vị, bật lửa, xào thịt, động tác thành thạo, nhìn qua còn rất mỹ cảm.

Kiều Luyến đứng ở bên cạnh, chờ mì nấu xong, anh mới cho rau và thọt băm vào trong nồi, quấy một chút, hai bát mì nóng hôi hổi, đã ra nồi rồi.

Quả thực... Sắc hương vị đều đủ!

Kiều Luyến cầm lấy đũa ăn một miếng, đôi mắt sáng lên: "Ăn thật ngon!"

Theo cái so sánh với thứ mà cô và Tiểu Dịch ăn ba năm, đơn giản là đồ ăn của heo!

Nhìn chằm chằm bộ dạng cô ăn, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên càng thêm nhu hòa.

Cô vẫn đơn giản như vậy, một tô mì, liền dễ dàng thỏa mãn.

Nhưng người có tâm tư đơn thuần thế, làm sao lại làm ra chuyện kia... Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, anh tuyệt đối sẽ không tin.

Nghĩ tới đây, thần sắc của anh lại lạnh xuống, bỗng nhiên không có khẩu vị.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Tử Xuyên và Lương Xuyên (4)

Kiều Luyến ăn sạch mì, ngẩng đầu liền phát hiện tổng bát của Thẩm Lương Xuyên, không ăn chút gì.

Chẳng lẽ người này, kỳ thật không thích ăn mì?

Nghĩ như vậy, cô liền đứng lên: "Thẩm tiên sinh, chút nữa người giúp việc đưa đồ ăn tối, mì này anh không muốn ăn, thì đừng ăn."

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái, khẽ "Ừ" một tiếng, thái độ không còn ôn hòa như trước đó.

Kiều Luyến lập tức im lặng, "Cái kia, nếu như không có chuyện gì, tôi lên lầu trước."

Tâm tình người này lại không tốt, cho nên, khẳng định cô không thể giấu phải mình.

Nói xong câu đó, đem đem bát của mình vào trong bếp, sau đó lập tức lên lầu.

Đến phòng ngủ chính, cầm thuốc lên bôi lên mặt.

Cô nhìn vào gương, sưng đỏ biến mất toàn bộ, chỉ còn lại dấu bàn tay nhạt.

Vết thương trên mặt cũng đã lên vảy, chỉ là vẫn không thể nào đẹp mắt.

Cô ngăn người với tấm gương, nghe phía ngoài lại truyền tới tiếng động cơ xe, hơi sững sờ, đi đến cửa sổ, liền phát hiện Tổng Thành mang theo mấy

người tới biệt thự.

Đây là... đội làm việc của Thẩm Lương Xuyên sao?

Bọn họ vừa mới thành lập công ty chính mình quản lý, hiện tại khẳng định bận rộn nhiều việc.

Cô muốn xuống lầu chào hỏi, nhưng nhìn mặt mình, suy nghĩ một chút, thôi quên đi.

Mấy người đến họp cùng Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên lãnh đạm ngồi ở sau bàn, Tổng Thành thì cầm tư liệu đưa cho anh: "Đây là mấy nghệ sĩ nhỏ tôi nhìn trúng, làm qua mấy bộ phim, nhưng là thời cơ tốt ký với họ."

Nói đến đây, lại mở miệng: "Công ty giải trí Q của chúng ta vừa thành lập, hiện tại hẳn là ký trước mấy người?"

Thẩm Lương Xuyên mở tài liệu trong tay ra, trong đầu nhớ nhanh xem đám người này diễn qua phim gì, lại phát hiện mình không có chút ấn tượng.

Anh lật đến cuối cùng, ném tư liệu lên trên mặt bàn, nhìn về phía Tổng Thành: "Những người này, tự cậu xử lý."

Tổng Thành gật đầu: "Được."

Nói đến đây, anh ta lại mở miệng: "Kỳ thật hiện tại nữ MC phát triển cũng rất nhanh, rất nhiều nữ MC trên mạng có fan siêu cao, anh xem, chúng ta có thể từ đám MC, lựa chọn mấy người không? Kỳ thật bọn họ vẫn hướng về phía anh, dù sao ký hợp đồng với công ty, là có thể chân chính bước vào làng giải trí rồi."

Lời này rơi xuống, bên cạnh có trợ lý mở miệng: "Cái này phải thận trọng! Có vài nữ MC ở trước màn ảnh rất đẹp, thế nhưng bản thân thật sự vô cùng thâm hiểm! Cho nên nếu như muốn ký kết nữ MC, nhất định phải gặp một lần."

Tổng Thành gật đầu, rất tán thành.

Thẩm Lương Xuyên không phát biểu ý kiến, xem như đồng ý.

Tổng Thành suy nghĩ một chút, bỗng nhiên mở miệng: "Nữ MC 'Vong Xuyên' thế nào? Bản thân cô ấy vô cùng thần bí, số lần phát sóng trực tiếp cũng rất ít, nhưng mỗi lần phát sóng đều có người xem rất cao, là người có tài tài, quan trọng hơn là, tôi nghe nói cô ấy còn không ký kết công ty quản lý."

Một câu rơi xuống, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên nhấc lên.

Tổng Thành không có phát giác được thay đổi nhỏ này của Thẩm Lương Xuyên, tiếp tục mở miệng: "Tất cả mọi người lo lắng về 'Vong Xuyên', nhưng chúng ta ký với Vong Xuyên cũng không lỗ, dù sao chỉ cần để cho cô ấy phát sóng trực tiếp hợp tác, lợi ích cũng cũng tốt."

Trợ lý mở miệng: "Đúng, kỳ thật tôi sớm muốn biết Vong Xuyên là ai!"

Tổng Thành nghe nói như thế, đánh nhịp nói: "Chuyện này, tôi sẽ liên hệ! Nhất định là có được Vong Xuyên!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Tử Xuyên và Lương Xuyên (5)

Tổng Thành vừa nói, trợ lý liền cười: "Anh Tổng, đây chính là anh nói!" "Vong Xuyên" thần bí như vậy, trên cơ bản có rất ít người có thể liên hệ với cô ấy, anh biết liên hệ sao?"

Tổng Thành gãi đầu một cái, cười cười: "Nỗ lực thử một chút thôi!"

Cái đề tài này, mọi người lại thương lượng quyết định mấy người.

Đến chín giờ tối, mỗi người rời đi.

Nghe được tiếng xe dưới lầu rời đi, Kiều Luyện chạy ra ban công, phát hiện xe Thẩm Lương Xuyên cũng rời đi.

Đây có phải nói rõ... Thẩm Lương Xuyên cũng đi?

Cô lập tức cảm giác cả người dễ dàng hơn, biệt thự lớn như vậy, chỉ có một mình cô, đơn giản là quá tự tại rồi!

Tắm rửa, cô bọc lấy khăn tắm đi ra, vỗ vỗ bụng của mình.

Ăn mì tiêu hóa rất nhanh, cô cảm thấy có chút đói.

Thế là, liền thoải mái xuống lầu, cầm một bình sữa chua trong tủ lạnh ra uống.

Hơi ấm trong phòng vừa đủ, cô đi chân trần, quấn khăn tắm, khẽ hát, cảm giác sinh hoạt quá thích ý.

Thuận tiện cầm lấy ống hút, uống mấy ngụm, sữa chua giảm đi, cô liền dùng sức hút.

Ống hút nhất thời phát ra tiếng "Tư tư", rất vang rất sáng.

Cô vừa lên lầu, vừa vịn vịn cái móng: "Ô ô sữa chua vẫn là quá ít!"

Vừa hát xong, ngẩng đầu một cái, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đứng ở trên cầu thang, đang theo dõi cô, vẻ mặt luôn luôn bình tĩnh, lộ ra biểu cảm phức tạp.

Giống như là muốn cười, nhưng lại cố nén...

Kiều Luyến:...!!

Không phải anh đi rồi sao?

Không phải anh đi rồi sao?

Thế nhưng người nào đến nói cho cô, tại sao người đó còn ở chỗ này!

Hu hu!

Quá mất mặt!

Mà bây giờ, cô xuống lầu sao?

Trên người quấn khăn tắm, đều không mặc gì!

Chỉ có thể tiến vào phòng rồi nói.

Kiều Luyến vô cùng lúng túng đứng đó, nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, một lát sau, lấy sữa chua bên miệng ra, đưa cho Thẩm Lương Xuyên: "Anh, anh uống không?"

Thẩm Lương Xuyên:...

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "À, nên ngủ rồi!"

Nói đến đây, ánh mắt đảo loạn, cũng không nhìn Thẩm Lương Xuyên, sau đó đi lên cầu thang, thuận tiện nắm thật chặt khăn tắm trên người.

Nhưng bởi vì quá bối rối, cô đi có chút sốt ruột, đến bậc cầu thang cuối cùng, dưới chân bị vấp một chút, cả người bổ nhào về phía trước!

Trong lúc bối rối cô liền kéo lấy cánh tay Thẩm Lương Xuyên lại, lúc này mới giữ vững thân thể.

Đứng vững, cô cười khỏ nhìn Thẩm Lương Xuyên, "Cái kia, cảm ơn."

Sau đó... Trên thân mát lạnh.

Khăn tắm trượt xuống.

Coo theo ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, nhìn mình không có cái gì trên người...

Nhất thời hai cánh tay bụng kín ngực, tiếp đó che phía dưới...

Sau cùng, cô bụng kín mặt mình, chạy thẳng đến phòng ngủ chính!

Hu hu!

Quá mất mặt!

Thẩm Lương Xuyên gần như là không tìm được sắc mặt của mình.

Khóe môi anh phồng lên một nụ cười nhạt, nghĩ đến dáng vẻ vừa rồi, ánh mắt trầm xuống.

Tiếp đó quay đầu đi theo cô vào phòng ngủ chính, cô giống như hốt hoảng muốn mặc quần áo vào, nhưng bởi vì anh tiến vào quá nhanh, cho nên liền vén chăn lên, cả người chui vào, thậm chí ngay cả đầu đều giấu đi.

Nhìn người trong chăn, nụ cười bên môi anh càng lớn hơn.

Sau đó anh liền không nhịn được đi qua, đứng ở cạnh giường, nhìn cô chăm chăm.

Một lát sau, quả nhiên cô lại lặng lẽ vén chăn lên, thò cái đầu nhỏ ra, sau khi nhìn thấy anh, lại co rụt lại.

Anh bỗng nhiên mở miệng: "Cũng không phải chưa có xem. Cô thẹn thùng cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Tử Xuyên và Lương Xuyên (6)

Kiều Luyến...

Kiều Luyến trốn trong chăn, cả người đều sưng sờ.

Thẹn thùng cái gì?

Nhìn qua không thể thẹn thùng hay sao!

Và lại, cái người nói chuyện lưu manh vô lại này, thật sự là Thẩm Lương Xuyên sao?

Vì sao, cái ngữ khí ác liệt này để cho cô nghĩ đến Tử Xuyên năm đó?

Cô nhắm mắt lại, cả người đều sắp hồng mắt, bởi vì đến bây giờ, cô còn không mặc cái gì.

Vốn đang suy tư, liền nghe thấy tiếng động phía ngoài.

Cô sưng sờ, lộ đầu ra, liền thấy Thẩm Lương Xuyên cởi quần áo.

Kiều Luyến trực tiếp kinh ngạc: "Anh đang làm gì?"

Về mặt Thẩm Lương Xuyên giống như cười mà không phải cười, lại khó có khi không có cảm giác xa cách, để cho người ta cảm thấy anh trở nên dịu dàng rất nhiều: "Cô nói xem tôi muốn làm gì?"

Kiều Luyến ôm chặt chăn mình, "Cái kia, tôi..."

Con người của cô chuyển loạn, một hồi nhìn xem chỗ này, một hồi nhìn xem chỗ ấy...

Cuối cùng ho khan một tiếng: "Hôm nay không phải thời kỳ rụng trứng, anh không thể cái kia..."

"Cái gì?"

Kiều Luyến theo dõi anh, không thèm đếm xỉa rồi!

"Không thể thể cùng tôi làm chuyện kia!"

"Chuyện gì?"

À!

Sao nười đàn ông này có thể vô sỉ như vậy!

Thân thể cô căng thẳng, đã nói không ra lời, chỉ có thể trừng mắt vô tội theo dõi anh, thể sống chết bảo vệ.

Lần trước anh uống say, mượn cơ hội chiếm tiện nghi của cô, hôm nay người này không uống rượu, không thể làm loạn.

Cô không phải tùy tiện cho ít tiền, là có thể ở trên cô!

Cô đang lờm anh, chỉ thấy bỗng nhiên Thẩm Lương Xuyên quay người, đi vào phòng tắm, tiếng anh âm trầm thuần hậu truyền tới: "Kiều tiểu thư, mời tư tưởng cô đơn thuần một chút. Không cởi quần áo, làm sao tắm?"

Kiều Luyến:...!!

Anh tắm đứng ở đầu giường cởi quần áo làm gì!

Hu hu hu!

Vì cái gì mỗi lần đều là mình nghĩ lung tung, suy nghĩ nhiều!

Cô bứt tóc, hận không thể đánh người này.

Chẳng qua Thẩm Lương Xuyên đi tắm, cô có thể mặc quần áo vào không?

Cô vội từ trên giường nhảy xuống, cầm lấy quần áo định mặc, lúc này, cửa phòng tắm mở ra, thân thể Kiều Luyến cứng đờ, bỗng nhiên quay đầu, thấy Thẩm Lương Xuyên đứng ở đằng đó.

Kiều Luyến:...

Anh đi ra ngoài, lấy khăn tắm từ trong ngăn tủ ra đi vào lần nữa.

Kiều Luyến:...!!

Trong phòng tắm cũng có khăn tắm, khẳng định người đàn ông này cố ý!

Cô nhanh chóng mặc xong quần áo, nằm ở trên giường, nhắm mắt lại.

Một lát sau, người đàn ông này tắm xong, đi tới bên giường, nằm xuống bên cạnh cô.

Hơi thở thuộc về phái nam, lạnh yên tiến vào mũi cô, để Kiều Luyến đột nhiên cảm giác được rất an tâm.

Cô nhắm mắt lại, chỉ chốc lát sau, liền ngủ say.

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, cô bị Thẩm Lương Xuyên đánh thức.

"Mẹ nói, kêu cô qua ăn sáng."

Kiều Luyến bất đắc dĩ phải rời giường, giầy vò trong phòng thật lâu, hài lòng nhìn gương.

Bộ dạng này, tốt xấu có thể gặp người.

Chờ đến khi đi xuống lầu, chờ Thẩm Lương Xuyên ở trong phòng khách trông thấy bộ dạng cô, kéo ra khóe miệng.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn này, bôi một tầng phấn lót thật dày, trắng giống như quý.

Mà trên gương mặt còn dán một cái băng cá nhân, quả thực là quá tức cười.

Đi theo Thẩm Lương Xuyên tới biệt thự số 18, vào cửa, liền thấy Hạ Diệp Hoa ngồi ở trên ghế sofa phụng phịu.

Kiều Luyến sững sờ, "Mẹ, sao vậy?"

Hạ Diệp Hoa chỉ Tống Nguyên Hi: "Thế nào? Đứa nhỏ Nguyên Hi này muốn đi gặp dân mạng! Con mau giúp ta khuyên nhủ con bé, trên mạng không đáng tin, ngộ nhờ bị người ta lừa thì sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Tử Xuyên và Lương Xuyên (7)

Sắc mặt Tống Nguyên Hi đỏ bừng một chút.

Cô bé cúi đầu, hốc mắt cũng có đỏ, nghe lời Hạ Diệp Hoa, vội vàng nhỏ giọng mở miệng: "Dì, anh ấy sẽ không gạt con."

"Con gặp nó chưa? Biết bộ dạng nó trong hiện ra sao không? Nguyên Hi, khi con còn bé nhu thuận hiểu chuyện cỡ nào, con nhìn mình bây giờ xem.. Thật là làm cho người ta quan tâm! Không được, ta không đồng ý con đi."

"Dì..." Tống Nguyên Hi ngẩng đầu, trừng lớn đôi mắt nai con, cầu cứu nhìn về phía Kiều Luyến: "Xhị dâu..."

Lời còn chưa nói hết, nước mắt lăn xuống: "Em và anh ấy thật tâm yêu nhau, em..."

Cô bé mím môi, cúi đầu, người mang tính khí luôn luôn nhu thuận, giờ phút này lại có chút cố chấp.

Kiều Luyến nhìn con bé.

Bỗng nhiên nghĩ đến mình năm đó.

Cô và Tử Xuyên hẹn nhau gặp mặt ở Bắc Kinh, lúc cô dự định mua vé máy bay.

Thế nhưng mẹ luôn phản đối, nói rất giống lời Hạ Diệp Hoa.

Lúc đó cô, xử lý như thế nào nhỉ?

Cô không kiên nhẫn mở miệng: "Mẹ, Tử Xuyên sẽ không gạt con."

Lúc cô nói câu nói này, vô cùng kiên trì, vô cùng tự tin.

Một Tống Nguyên Hi như bây giờ.

Hạ Diệp Hoa chỉ về phía cô bé mở miệng: "Con mới quen biết nó mấy ngày! Đã muốn gặp mặt rồi!"

"Dì, dì nói yêu trên mạng không đáng tin, cho nên chúng con mới gặp mặt, về sau cũng không phải là yêu trên mạng nữa."

"Không được! Tuyệt đối không được! Đối phương như thế nào đều không hiểu rõ, con đi qua, bị người lừa rất đau lòng?"

Tống Nguyên Hi cắn môi, ủy khuất.

Hạ Diệp Hoa vỗ vỗ lồng ngực của mình: "Đứa nhỏ này, thật sự là muốn ta tức chết!"

Tống Nguyên Hi lập tức đi qua, vượt sau lưng bà: "Dì, dì đừng nóng giận, con không đi thì không đi."

Cô bé biết điều như vậy, nhu thuận để cho người ta cảm thấy lòng chưa xót.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đứng ở bên cạnh, nhìn bộ dạng này, về mặt đều có chút phức tạp.

Rất nhiều tình yêu trên mạng gặp nhau rồi chết.

Nhưng bộ dạng Tống Nguyên Hi không tệ, cũng không thể bị ghét bỏ.

Kiều Luyến mím môi, bỗng nhiên mở miệng: "Mẹ, để cho em ấy đi đi."

Một câu rơi xuống, Tống Nguyên Hi ngạc nhiên ngẩng đầu.

Hạ Diệp Hoa ngậy ngán cả người.

Mà Thẩm Lương Xuyên, cũng dừng ánh mắt ở trên người của cô.

Kiều Luyến cười nói: "Nguyên Hi muốn đi gặp bạn là rất bình thường, nếu mẹ thực sự không yên lòng, con sẽ đi cùng"

Hạ Diệp Hoa nhú mày, còn muốn nói gì nữa, Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Nó là người trưởng thành rồi, có thể quyết định một ít chuyện của mình."

Hai người, để Hạ Diệp Hoa hít sâu một hơi: "Được được được, chuyện của mấy người tuổi trẻ, ta không xen vào rồi! Đi đi!"

Tống Nguyên Hi nhất thời hưng phấn: "Dì, dì thật tốt!"

Sau đó liền chạy lên trên lầu.

Không cần theo sau, cũng biết cô bé đang làm gì, khẳng định là chọn quần áo trang sức... Y hệt cô năm đó.

Năm đó cô..

Ở quê nhà thuyết phục mẹ, thuyết phục ba, sau cùng lẻ loi đi tới Bắc Kinh, hào hứng tới gặp Từ Xuyên.

Cô vì gặp anh, chuẩn bị rất nhiều thứ.

Gần như đem hết quần áo đẹp để của mình mang đi, kéo lấy một cái hành lý lớn.

Ở trong khách sạn, cô thử quần áo rất lâu, cuối cùng mới chọn được một bộ.

Hài lòng nhìn vào gương, lúc này cô mới đi ra ngoài đón xe, đi tới chỗ đã hẹn.

Cô đến sớm hai giờ, ở trong quán cà phê đã hẹn, tìm một vị trí ngồi xuống, sau đó yên lặng chờ anh.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Tử Xuyên và Lương Xuyên (8)

Vị trí bọn họ hẹn, là một quán cà phê Starbucks khu Hải Điện Bắc Kinh.

Bởi vì đến sớm, cho nên cô cảm thấy có chút xấu hổ, liền vào trong góc chờ đợi.

Thời điểm đó mỗi một phút mỗi một giây, đối với cô mà nói, đều là một loại dày vò.

Lần đầu tiên cô cảm giác được thời gian chạy chậm như thế, mỗi một lần kim giây kim phút chuyển động, đều làm cô nhảy cẫng không thôi, thế nhưng, vẫn là quá khó chịu.

Cô thực sự là không nhịn được, cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Từ Xuyên...

Vừa nghĩ tới đây, trên lầu truyền tới động tĩnh, Tống Nguyên Hi đỏ bừng khuôn mặt ôm bộ quần áo màu trắng, đứng ở trên lầu hỏi dò hỏi: "Chị dâu, chị nhìn em mặc bộ này được không?"

Đôi mắt của cô bé tỏa sáng, giống như viên ngọc thuần khiết nhất, tản ra ánh sáng vụn vặt.

Kiều Luyến ngửa đầu, nhìn cô bé, chỉ thấy cô bé giống như làm ảo thuật, lấy ra một cái váy màu đỏ: "Hay là cái này đẹp mắt hơn? Màu trắng có vẻ em trắng, màu đỏ lại quá tươi đẹp, bộ dạng em tương đối đơn giản, không biết có thể dễ ép được hay không?"

Kiều Luyến lại trở nên hoảng hốt.

Năm đó, cô chính là mặc một chiếc váy màu đỏ, bởi vì mẹ nói cô mặc màu đỏ đẹp mắt, giống như tiểu thái dương, luôn luôn phát ra nhiệt lượng cho người ta.

"Ai, em có nên hóa trang hay không? Thế nhưng trang điểm, có thể lộ ra là quá chính thức hay không, không thể để cho người ta cảm thấy em rất tùy tiện."

Năm đó, trước khi cô đi ra ngoài, hóa trang, đi tới cửa, lại quay đầu trở về, đem rửa lớp trang điểm đi, bởi vì trang điểm, cả người trông già! Dù sao cô vốn thiên sinh lệ chất, không sợ!

"A, em xách cái túi nào đây? Xách quá mắc, sợ đối phương có áp lực, nhưng nếu như đối phương là phú nhị đại, lại sợ anh ấy xem thường..."

Kiều Luyến bật cười.

Năm đó cô không cần nhắc vấn đề này, bởi vì cô cảm thấy, nếu Từ Xuyên bị cô nhìn trúng, khẳng định sẽ không bởi vì chính mình cũng mang một cái túi đắt tiền mà để ý, cũng sẽ không bởi mình mang cái túi quý, mà nhìn mình vài lần.

Cô cảm thấy Từ Xuyên, dù anh rất xấu, cô cũng nhận.

Thế nhưng Tống Nguyên Hi luôn luôn nhát gan sợ phiền phức, sợ nhất là phiền người khác, vậy mà lúc này, lại hưng phấn lớn tiếng nói chuyện như vậy,

để ba người dưới lầu, nhìn thấy cũng không nhin không được lộ ra nụ cười.

Hạ Diệp Hoa chỉ về phía cô bé, đều nói không ra lời.

Kiều Luyến đành phải mở miệng: "Mặc đồ trắng kia đi! Không nên trang điểm, em không hóa trang càng đẹp mắt, bôi một chút son môi màu sáng như vậy đủ rồi, túi, bởi vì em mặc màu trắng, cho nên cầm một cái túi màu lam, màu dày của em cũng vậy."

Tổng Nguyên Hi giống như tìm được người đáng tin cậy, lập tức vâng một tiếng, lại xông vào trong phòng.

Hạ Diệp Hoa cảm thán nói, "Đây là lần đầu tiên thấy con bé chờ đợi như thế, thế nhưng ta thật lo lắng nó sẽ bị người lừa."

Tròng mắt Kiều Luyến co rụt lại, Đứng vậy...

Tổng Nguyên Hi rất đơn thuần, tuy nhiên lớn hơn mình mấy tuổi so với năm đó.

Nhưng mình năm đó... Chính là tiểu bá vương, ai cũng không dám chọc giận cô.

Mà bây giờ Tổng Nguyên Hi chỉ là một con thỏ nhỏ.

Nếu như bị người khi dễ thì làm sao bây giờ?

Cô mím môi, không nhin được cắn răng, suy nghĩ trở lại năm đó.

Cô hào hứng gọi điện thoại cho Từ Xuyên, điện thoại nhanh chóng kết nối.

Anh của "alo", cô liền nói một hồi: "Từ Xuyên, em đã tới sớm, một mình đợi rất nhàm chán, anh đến chỗ nào rồi?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Tử Xuyên và Lương Xuyên (9)

Cô nói xong câu nói này, lại dừ dừ mở miệng: "Cho anh nửa giờ, nếu như nửa giờ sau vẫn chưa xuất hiện, bản công chúa sẽ không hầu hạ!"

Lời này chỉ là đùa một chút, người đối diện lại trầm mặc.

Cái bộ dạng này, để cho nội tâm cô hết hoảng, không nhin được mở miệng lần nữa: "Từ Xuyên? Tại sao anh không nói chuyện?"

Câu nói này rơi xuống, cuối cùng người đối diện mới mở miệng: "Mười phút đồng hồ nữa, anh sẽ đến."

Mười phút đồng hồ...

Tâm lý Kiều Luyến, lập tức ngọt ngào.

Thì ra, không phải mình gấp, mà anh muốn thấy mình, cũng rất gấp, cho nên, cũng mới tới trước một giờ.

Cô cúp điện thoại, hai cánh tay kéo lấy cằm, đôi mắt liền nhìn chăm chăm ra cửa.

Thời điểm đó bên trong Starbucks, người cũng không nhiều lắm, chỉ có không đến mười người, người ra vào càng ít.

Cho nên, Từ Xuyên hẳn là vừa mới tiến vào, liền thấy được cô.

Nghĩ tới đây, cô đột nhiên cảm giác khẩn trương, có một loại cảm giác lo sợ.

Cô cắn bờ môi, lặng lẽ chờ đợi, sau đó điện thoại bỗng nhiên vang lên...

"Chị dâu, chị xem, có được không?"

Tổng Nguyên Hi hỏi, cắt ngang nhớ lại của cô một lần nữa, để Kiều Luyến lấy lại tinh thần, nhìn cô bé chăm chăm.

Tổng Nguyên Hi rất thanh tú, ngũ quan đơn giản, mang theo tính dẻo dai rất mạnh.

Cô bé ăn mặc theo phối hợp, người nhìn qua rất xinh đẹp.

Cô gật đầu: "Rất tốt!"

Tổng Nguyên Hi nhất thời ngượng ngùng nở nụ cười, cô bé nhìn về phía Hạ Diệp Hoa lần nữa: "Dì... Dì cảm thấy thế nào?"

"Hừ!" Hạ Diệp Hoa lạnh hừ một tiếng, để Tổng Nguyên Hi cúi đầu, giống như một đứa trẻ làm sai chuyện, Hạ Diệp Hoa trông thấy bộ dạng này của cô, đứng lên đi qua, sửa lại một chút tóc rối cho cô bé: "Nguyên Hi, nhất định con phải nhớ kỹ bảo vệ chính mình, biết không? Còn có, nếu như đối phương không phù hợp ý con, cũng không cần thương tâm khổ sở, biết không?"

Ánh mắt Tổng Nguyên Hi sáng lên, gật mạnh đầu: "Con nhớ kỹ, dì!"

Sau đó cúi đầu nhìn đồng hồ: "Con hẹn đối phương ở quán cà phê Starbucks lúc 10 giờ, hiện tại thời gian không sai biệt lắm, con đi trước!"

Nói đến đây, liền cao hứng chạy ra ngoài, lúc đi qua trước mặt Thẩm Lương Xuyên, ngượng ngùng cúi đầu: "Anh Lương Xuyên, em đi."

Kiều Luyến nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, phát hiện lúc này ánh mắt anh đặc biệt phức tạp, ánh mắt không có nhìn chằm chằm Tổng Nguyên Hi, ngược lại đang nhìn mình.

Cô không hiểu nhíu mày, chỉ thấy anh khẽ mở miệng, "Ừm."

Tổng Nguyên Hi cũng không để ý, trực tiếp đi ra ngoài, một lát sau, lái xe đưa cô bé đi ra ngoài.

Kiều Luyến đứng lên, nhìn Hạ Diệp Hoa đuổi cô, bỗng nhiên mở miệng: "Mẹ, nếu như mẹ không yên lòng, con sẽ đi xem một chút."

Hạ Diệp Hoa lập tức gật đầu: "Ai, con đi xem một chút, không có người nhìn chằm chằm, trong lòng ta thấy bất ổn. Nguyên Hi từ nhỏ đã đặc biệt đơn thuần, ta sợ nó bị người lừa!"

Kiều Luyến khẽ gật đầu, đứng lên đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra sân, bỗng nhiên cảm giác có người tới gần sau lưng, cô quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đứng ở sau lưng cô, sau đó vượt qua cô, nổ máy xe: "Lên xe."

Kiều Luyến sửng sốt, lúc này mới phản ứng được, Thẩm Lương Xuyên muốn đưa cô đi.

Cô lên xe, xe phát động, bọn họ đi tới quán cà phê Starbucks.

Sau khi đến, xe dừng ven đường, xuyên qua cửa sổ thủy tinh, có thể nhìn thấy Tổng Nguyên Hi khấn trương ngồi ở gần cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Tử Xuyên và Lương Xuyên (10)

Dáng vẻ cô bé khấn trương như vậy, để Kiều Luyến nhìn, cũng siết chặt nắm đấm.

Trong nội tâm không khỏi bắt đầu chờ đợi cùng cô bé.

Hi vọng người sắp đến này, là người tốt.

Không nên giống cô năm đó, thất vọng như vậy...

Cô tin tưởng, Tổng Nguyên Hi giống như cô, sẽ không để ý tới người này đẹp xấu.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, cô lẳng lặng nhìn chằm chằm về phía trước.

Qua thật lâu, lúc này mới phát giác được bên cạnh có một ánh mắt, đang nhìn cô.

Cô quay đầu, đối đầu với ánh mắt lạnh lạnh của Thẩm Lương Xuyên, hơi sửng sốt.

Ánh mắt người đàn ông này là loại phức tạp, để cho người ta liếc một chút nhìn không thấy đáy lòng, mang theo một loại đáng vẻ đánh giá, để cho cô cảm thấy người đàn ông này, giống như muốn đọc hiểu ý nghĩ của cô.

Trong xe yên tĩnh, hoàn toàn để cho người ta cảm thấy xấu hổ.

Cô không nhận được mở miệng đánh vỡ trầm mặc: "Anh nói, người Nguyên Hi muốn gặp, thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô, nghe được lời cô nói, gục đầu xuống: "Tôi làm sao biết."

Kiều Luyến...

Đề tài này còn có thể tiếp tục tiến hành tiếp sao?

Cô lại nhìn về phía trước: "Hi vọng người tới là mỹ thiếu niên phong độ nhẹ nhàng, dù sao mỗi cô gái đều mơ về bạch mã hoàng tử!"

Một câu rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên lại nhìn về phía cô: "Hoa si."

Bộ dạng ác miệng lại ghét bỏ kia, để cho cô lập tức nghĩ đến Từ Xuyên.

Không biết vì sao, đoạn thời gian gần đây, cô luôn luôn liên tưởng hai người với nhau.

Bởi vì hai người kia, thật tại có vài phương diện, quá giống.

Cô nghĩ người, liền thấy Thẩm Lương Xuyên không nhận được quay đầu, bỗng nhiên ánh mắt trầm xuống, mở miệng: "Tới."

Kiều Luyến nhìn sang theo ánh mắt của anh, đôi mắt lập tức sáng lên: "Thật sự tới!"

Người đàn ông này, tướng mạo coi như phổ thông, mang theo một cái mắt kính, cách khá xa, cho nên bọn họ không thấy rõ lắm bộ dạng đối phương, nhưng ăn mặc sạch sẽ, nhìn qua coi như đáng tin.

Sắc mặt Tống Nguyên Hi đỏ bừng, có chút câu nệ nắm tay đối phương, sau đó hai người liền ngồi xuống.

Bọn họ nói chuyện trong quán cà phê, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên thì ở trong xe, đứng nhìn từ xa.

Bộ dạng người đàn ông rất chủ động, nói cái gì, Tống Nguyên Hi lại cười rộ lên.

Sau đó cô bé ngượng ngùng cúi đầu, sờ lên tóc của mình.

Thân thể người đàn ông nghiêng về phía trước, bộ dạng này, rất rõ ràng là cảm thấy rất hứng thú với Tống Nguyên Hi, Tống Nguyên Hi càng thêm ngượng ngùng, bộ dạng muốn nói còn xấu hổ kia, là đàn ông nhìn thấy, đều sẽ sinh ra ý muốn bảo vệ?

Kiều Luyến nhìn chằm chằm phía trước, liền thấy người đàn ông kia duỗi tay, gọi phục vụ tới.

Bọn họ gọi mấy cái bánh ngọt, vừa ăn vừa nói chuyện.

Người đàn ông giống như rất chiều cố Tống Nguyên Hi, chủ động nhiệt tình, dù là cách xa như vậy, cũng có thể cảm nhận được anh ta nói chuyện hài hước.

Chỉ là...

Mất liếc bộ dạng người đàn ông này, giống như không hơn Nguyên Hi lắm, có phải có chút thấp quá hay không?

Chẳng qua không thể thông qua bề ngoài đối đãi một người.

Chỉ ít người này nhìn qua hào hoa phong nhã, rất đáng tin, không phải loại kia tiểu tử lâu cá.

Kiều Luyến rũ đôi mắt xuống, cảm thấy vận khí của Tống Nguyên Hi, thật sự là tốt hơn cô rất nhiều.

Năm đó cô... Cũng ngây ngốc chờ ở nơi đó.

Cách thời gian Từ Xuyên nói tới, còn có năm phút đồng hồ, cô nghe một cuộc điện thoại.

Điện thoại người chị em hỏi thăm ân cần, nói vài câu với đối phương, nhớ là sắp gặp Từ Xuyên, cô nhanh chóng tìm lý do cúp điện thoại, lại nhìn thời gian, chắc anh sắp tới?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Hào hoa phong nhã (1)

Kiều Luyến ngẩng đầu lên, đánh giá trong phòng, lúc cô ngẩng đầu, vừa vặn thấy có người đi ra ngoài.

Cô không để ý, tiếp tục chờ, nhìn chăm chăm cửa quán cà phê.

5 phút đồng hồ trôi qua.

Cô nhìn điện thoại di động, Từ Xuyên không có đến, cũng không có gọi điện thoại cho cô.

Cô lẳng lặng nhìn chăm chăm vào điện thoại di động, khi qua năm phút đồng hồ, cô liền không nhìn được bấm số Từ Xuyên.

Đối diện truyền đến tiếng tút tút, qua thật lâu, cũng không có người nghe.

Kiều Luyến nhú mày, chẳng lẽ anh trên đường, không có nghe thấy chuông điện thoại di động?

Cô kiên nhẫn ngồi ở vị trí.

Khoảng cách thời gian Từ Xuyên nói, đã qua nửa giờ.

Thế nhưng anh còn chưa tới.

Kiều Luyến cầm lấy điện thoại di động, tiếp tục gọi điện thoại cho anh.

Điện thoại vẫn trong trạng thái thông, thế nhưng từ đầu đến cuối không có người nghe.

Cô ngu ngơ tại chỗ, bỗng nhiên trong lòng sinh ra một sự khủng hoảng trước nay chưa có.

Chẳng lẽ... Từ Xuyên trên đường tới, gặp tai nạn xe cộ?

Cô mở to hai mắt nhìn, đi ra khỏi quán cà phê, đứng ở cửa nhìn.

Lúc ấy Từ Xuyên nói, cách nơi này còn mười phút nữa, xem như lái xe, đoạn đường đi mất mười phút đồng hồ ở trong thành phố Bắc Kinh cũng có hạn.

Cô bất an nôn nóng đi tới đi lui trước quán cà phê, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn bốn phía, hy vọng có thể nhìn thấy anh đến, lại cầm điện thoại di động, gọi cho anh một lần một lần.

Lại qua nửa giờ.

Điện thoại không ai nhận, người cũng không đến.

Kiều Luyến ngồi không yên, cô luôn luôn mang theo tính cách năng nổ, có thể ngồi yên ở chỗ này chờ đợi anh nửa giờ, đã rất không dễ dàng.

Huống hồ, điện thoại vẫn thông, nói rõ điện thoại của đối phương bình thường.

Cô tiếp tục gọi điện thoại cho anh, một bên chặn một chiếc xe taxi, nói với tài xế một vấn đề không hiểu: "Bác tài, bác mang con đi vòng quanh cái quán cà phê này, xem tất cả đoạn đường, đi tới đây mất mười phút."

Nàng lo lắng nhìn ngoài cửa sổ, trên con đường này, lại không nhìn thấy một tai nạn xe cộ nào.

Cô càng gấp hơn.

Trực tiếp chạy tới cục cảnh sát gần nhất, hỏi thăm này gần đây có phát sinh tai nạn không.

Lấy được trả lời: "Có một sự cố tông vào đuôi xe, nhưng mà bọn họ đã dùng bảo hiểm giải quyết, cho nên rồi đi rồi."

Không phải là Từ Xuyên.

Từ Xuyên luôn luôn đúng giờ, mà Từ Xuyên cũng luôn luôn thận trọng.

Mỗi ngày cô đều hẹn Từ Xuyên đăng nhập, dù cho anh đến trễ một phút đồng hồ, cũng sẽ gửi tin nhắn cho mình một tiếng.

Cô đi ra khỏi sở cảnh sát, lại gọi điện thoại cho Từ Xuyên, đối phương đã tắt máy.

Kiều Luyến vội vàng tới quán cà phê, một cử động cũng không dám.

Nàng sợ Từ Xuyên tìm không thấy cô, người luôn luôn không có kiên nhẫn, lại cứ ở quán cà phê, rờn rã một buổi chiều.

Cô nhìn chăm chăm mỗi người tiến vào quán cà phê, cứ nhìn thấy người gần tuổi, đều sẽ đi qua hỏi thăm một tiếng: "Xin hỏi, anh là Từ Xuyên sao?"

Không phải.

Vẫn không phải như cũ.

Vẫn không phải.

Tám giờ tối, Từ Xuyên không có tới.

Cô thất hồn lạc phách ngồi ở trong quán cà phê, trong lòng sinh ra một nghĩ mơ hồ: Chắc là anh ấy không tới rồi.

Theo tính cách của anh, anh sẽ không đưa ném một mình cô ở trong quán cà phê lâu như vậy.

Cô căn môi, lẳng lặng nhìn chăm chú ra bên ngoài.

Thành phố Bắc Kinh đã tối đen, trên đường phố xe tới xe đi.

Đúng lúc này, cuối cùng điện thoại di động của cô vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Hào hoa phong nhã (2)

Kiều Luyện hưng phấn cúi đầu, lúc nhìn thấy hiển thị phía trên, thất vọng cúi thấp đầu xuống.

Điện thoại là mẹ gọi tới.

Cô thất hồn lạc phách nghe điện thoại, liền nghe thấy tiếng dịu dàng của mẹ: "Tiểu Kiều, nhìn thấy Từ Xuyên chưa? Thế nào? Con sẽ không phải bị nam sắc mê chứ? Đều quên báo bình an cho chúng ta!"

Hốc mắt Kiều Luyện, lập tức đỏ lên.

Cô ghen ngào một chút: "Mẹ..."

Tiếng vừa ra, liền lòng khóc thành tiếng.

Đối diện truyền đến tiếng lo lắng của mẹ: "Tiểu Kiều, sao vậy? Có chuyện gì thì nói, nói cho mẹ biết, rốt cuộc sao vậy?"

Nhưng mẹ càng quan tâm cô, thì cô càng muốn khóc.

Cô căn môi, khóc không kèm chế được, không biết là đang khóc cho mình, hay là khóc vì Từ Xuyên.

Mẹ ở bên kia điện thoại nhỏ giọng an ủi cô thật lâu. Mới cúp máy, điện thoại của ba lại gọi tới, giọng ông trầm ổn giống như có thể để trái tim con người yên tĩnh: "Tiểu Kiều, bất kể xảy ra chuyện gì, cũng đừng sợ, con là con gái yêu của chúng ta, nói cho ba, con ở chỗ nào?"

Lúc này Tiểu Kiều mới ý thức được, có lẽ là cha mẹ hiểu lầm cái gì, tranh thủ thời gian mở miệng, trong giọng nói mang theo ghen ngào: "Con, con còn ở quán cà phê. Ba, anh ấy không... hu hu, anh ấy không..."

Đối phương nhẹ nhàng thở ra: "Tiểu Kiều, con đừng khóc, hiện tại thời gian quá muộn, con về khách sạn trước. Hôm nay có lẽ cậu ta có chuyện, con có số điện thoại của cậu ta, sớm muộn cũng sẽ liên hệ được."

Kiều Luyện căn môi, mở miệng đáp: "Được rồi, con đã biết."

Cúp điện thoại, Kiều Luyện lau nước mắt, thần sắc trước nay chưa có kiên quyết như vậy.

Từ Xuyên không đến, cô không đi.

Cô không biết là đang hờn dỗi với mình, hay là hờn dỗi với anh ấy, một mình ngồi yên ở đó, nhìn chăm chăm điện thoại di động của mình.

Thẳng đến khi phục vụ quán cà phê đi tới: "Tiểu thư, quán cà phê chúng tôi sắp đóng cửa, xin cô..."

Lúc này Kiều Luyến mới chú ý tới thời gian, đã là hơn mười một giờ khuya.

Về mặt cô có chút sững sốt, đúng lúc này, cửa quán cà phê bị người đẩy ra.

Cô vội ngẩng đầu, liền thấy một người đàn ông cao lớn đứng ở cửa, nhìn cô.

Hốc mắt Kiều Luyến lập tức đỏ lên: "Ba!"

Cô nhảy dựng lên, chạy thẳng vào trong ngực ba.

Ba lại dịu dàng ôm lấy sau lưng cô: "Ta biết con không chịu nghe lời, may mắn con muốn tới Bắc Kinh, mẹ con không yên lòng, để cho ta đi theo... Tiểu Kiều, đã trẻ thế như vậy, chúng ta về khách sạn trước được không?"

Kiều Luyến lại lắc đầu: "Ba, con không muốn, con muốn chờ ở đây."

Ba nhìn bộ dáng của cô, cung chiêu vươn tay xoa đầu cô, sau đó gọi phục vụ qua bên cạnh, không biết nói cái gì, phục vụ không còn tới đuổi bọn họ.

Đêm hôm ấy, cô ngồi chỗ gần cửa sổ cả một đêm.

Bởi vì ba đến, để tâm tình của cô, bình ổn xuống.

Cô dần dần không còn vội vã nóng nảy như vậy, lại càng ngày càng kiên trì.

Cô cầm điện thoại di động, vẫn cách năm phút đồng hồ, liền gọi điện thoại cho anh.

Lúc mới bắt đầu, cô còn ôm chờ mong, hi vọng một giây sau, điện thoại có thể nghe.

Đã trẻ thế như vậy, Từ Xuyên hẳn đã về nhà, điện thoại di động không có điện cũng đã sạc chứ?

Thẳng đến sau cùng, cô thần thờ.

Bầu trời Bắc Kinh dần dần nổi lên ánh sáng, cô không có ngủ, khuôn mặt nhỏ kéo căng.

Sau đó, lúc không biết cô gọi cuộc thứ mấy, cuối cùng đối phương nghe.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Hào hoa phong nhã (3)

Khi đối phương nghe điện thoại, đôi mắt của cô lập tức sáng lên, giống như chờ đợi, lại như nhẹ nhàng thờ ra.

Hôm qua chờ đợi một đêm, để cho cô cảm thấy trong lòng ủy khuất muốn khóc, nhưng lại dữ dần mở miệng: "Từ Xuyên, anh chết ở đâu rồi hả? Anh có biết không, em..."

"Tiểu Kiều."

Tiếng anh cắt ngang cô.

Chỉ hai chữ, lại để cho lòng Kiều Luyến dâng lên một dự cảm không tốt.

Cô ngừng nói, giống như là sợ nghe được lời kế tiếp của anh, cô lại mở miệng cười nói: "Từ Xuyên, anh sao vậy? Có phải xảy ra chuyện rồi hay không?"

Vừa cười, nước mắt liền lăn xuống: " Từ Xuyên, anh tới gặp em có được hay không."

Cô nói xong những này, đối phương trầm mặc, một lát sau, anh cho đoạn tình cảm lưu luyến của họ một câu: "Tiểu Kiều, không gặp nữa."

"Tút tut tut..."

Lời này rơi xuống, anh cũng không cho cô một cơ hội nói chuyện nữa, liền cúp điện thoại.

Kiều Luyến trực tiếp ngu ngơ tại chỗ.

Cô mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn điện thoại di động của mình, cắn môi mở miệng nói: "Cái gì mà không gặp nữa, anh nói không gặp thì không gặp sao?"

Cô lại gọi điện thoại cho anh, điện thoại vừa thông, liền cúp máy.

Lại gọi tới, đã tắt máy.

Anh lại tắt máy...

Kiều Luyến ngơ ngác nhìn điện thoại di động của mình, khóc không thành tiếng.

Thời gian tuổi trẻ, tùy ý làm bậy, một phần tình yêu không thể nắm lấy, để cô cảm giác giống như long trời lở đất.

Lời của mẹ vang lên bên tai lần nữa: "... Tiểu Kiều, cậu ta không thể tin, ngộ nhờ lừa gạt làm sao bây giờ?"

Ngộ nhờ lừa gạt... Làm sao bây giờ?

Cô và Từ Xuyên yêu ở trên mạng ròng rã hai năm rưỡi, bọn họ có thời gian hai năm, mỗi ngày đều trò chuyện nửa giờ, nhưng bây giờ, lại nói cho cô Từ Xuyên lừa gạt sao?

Cô không nhận mệnh, cầm điện thoại di động lên gọi lần nữa.

Đối phương vẫn tắt máy.

Cũng chỉ tại thời điểm này, cô mới phát hiện, cô ngoại trừ biết Từ Xuyên là Từ Xuyên, còn lại, cái gì cũng không biết.

Cô muốn tìm anh đòi một lời giải thích, nhưng căn bản không biết làm sao tìm được anh.

Về sau, bao nhiêu đêm khuya, cô gọi dây số quen thuộc kia, đối phương lại nói cho cô, số không thể kết nối.

Thời gian qua đi nhiều năm như vậy, mỗi lần cô nghĩ đến một đêm tuyệt vọng kia, đều sẽ sinh ra một loại mê mang.

Cô nhìn chăm chăm trong quán cà phê, Tống Nguyên Hi và người đàn ông trò chuyện với nhau thật vui, lông mày nhíu lại.

Tình yêu trên mạng... Thật sự có thể tin được không?

Cô đang suy tư, vừa nghiêng đầu, liền phát hiện Thẩm Lương Xuyên cũng đã xuất thần, giống như sa vào hồi ức.

Anh đang suy nghĩ gì?

Vừa nghĩ tới đây, liền thấy Tống Nguyên Hi và người đàn ông đi ra khỏi quán cà phê, cô vội vàng nhìn theo, liền thấy người đàn ông trở Tống Nguyên Hi lên một chiếc xe, sau đó hai người rời đi.

Không biết vì sao, cô luôn cảm thấy có điểm gì là lạ.

Vội vàng đẩy Thẩm Lương Xuyên một chút: "Thẩm tiên sinh, nhanh đuổi theo!"

Thẩm Lương Xuyên giống như còn chưa có lấy lại tinh thần, nhìn chăm chăm Kiều Luyến, đột nhiên hỏi ra một câu: "Vì sao?"

Kiều Luyến trực tiếp mở miệng: "Tôi luôn cảm thấy tình yêu trên mạng không đáng tin, mau đi xem bọn họ muốn làm gì."

Tình yêu trên mạng không đáng tin...

Lại là một câu nói như vậy.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên thâm trầm giống như là muốn hấp thu người vào: "Cho nên, cho tới bây giờ đều là giả sao?"

Cô đối với tình cảm câu anh, bởi vì là yêu trên mạng, cho nên từ lúc bắt đầu, cũng là giả sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Hào hoa phong nhã (4)

Bởi vì là già, mới có thể vui đùa với anh..

Ý nghĩ này, để ánh mắt của anh lóe lên phần nộ và hận ý, để nhiệt độ trong xe, đều chậm lại.

Kiều Luyến bị anh nhìn chằm chằm toàn thân rét run, nhưng nhìn Tống Nguyên Hi rời đi cùng người đàn ông kia, cô liền không nhịn được kéo cánh tay Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm tiên sinh, anh đang suy nghĩ gì vậy? Nhanh theo sau!"

Một câu, để suy nghĩ Thẩm Lương Xuyên trở lại hiện thực.

Anh cúi đầu, nhìn chằm chằm cánh tay cô nắm tay mình, đề xuống tâm tình phức tạp nơi ngực, nhìn về phía trước, khởi động xe, lúc này mới theo sau.

Đối phương đi vòng quanh Bắc Kinh, càng chạy càng đến gần vùng ngoại thành, sau cùng đến một địa phương vắng vẻ phía tây.

Kiều Luyến tròn to mắt nhìn phía trước, chỉ vào cái cửa hàng nhỏ trước mặt: "Ồ đó, xe ngừng ở đó!"

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, dừng xe, thân là nhân vật công chúng, anh liền cầm lấy khẩu trang và mũ, còn chưa mang lên, cửa xe đã bị mở ra, Kiều Luyến xuống xe, đã chạy tới!

Thẩm Lương Xuyên thu thập cho mình xong, động tác liền chậm một bước, anh nhú mày, lại ngẩng đầu, bóng dáng cô đã biến mất ở cửa.

Anh vội vàng đẩy cửa xe ra, xuống xe.

Kiều Luyến lo lắng xông vào.

Nơi này là một nhà trọ, hành lang hai bên có rất nhiều gian phòng, tia sáng quá chói, để cho người ta cảm thấy không thoải mái.

Mà không khí bên trong, mang theo một loại cảm giác buồn nôn, xem xét không chính quy, nơi chuyên môn làm một ít chuyện.

Cô dựa vào bốn phía, liền thấy Tống Nguyên Hi ở phía trước, giống như thân thể khó chịu, đang dựa vào vai của người đàn ông.

Cái cảnh tượng này, để cho cô hiểu xảy ra chuyện gì.

Làm ký giả dài như vậy, cô đã sớm nhìn quen các loại âm mưu, Tống Nguyên Hi bây giờ, khẳng định bị hạ thuốc.

Cô đi lên phía trước, hô to một tiếng: "Dừng lại!"

Người đàn ông kia lại không quay đầu, ngược lại càng chạy càng nhanh!

Kiều Luyến khẩn trương, chạy về phía trước, đúng lúc này, cửa phòng hai bên bỗng nhiên mở ra, một đám tay chân vọt ra.

Tròng mắt Kiều Luyến co rút lại, trực tiếp bày ra tư thế, mắt thấy một người đàn ông tiến lên muốn bắt cô, cô trực tiếp bắt được đối phương, dùng sức đẩy về phía trước, đẩy lên một người khác!

Cô học qua một số võ thuật, nhưng võ này đối mặt đám người này, chung quy là không thể lại.

Vừa đánh lui hai người, sau lưng liền có người xông tới, trước sau bao quanh cô, lúc này cũng không có khả năng chạy đi được.

Cô lo lắng cắn môi, có người tấn công tới, cô đối phó người phía trước, nhưng sau đầu lại cảm giác có cơn gió đánh tới.

Hồng bét!

Xong đời!

Suy nghĩ vừa ra, liền nghe đến người ở sau lưng kêu thảm một tiếng, tiếp đó sau lưng dán lên một tấm lưng rộng rãi, tiếng Thẩm Lương Xuyên luôn luôn trầm ổn, giờ phút này mang theo lo lắng: "Cô là heo sao? Không biết nơi này sẽ gặp nguy hiểm à?"

Kiều Luyến bị chửi sừng sờ, không khỏi có loại cảm giác quen thuộc.

Cô còn nhớ rõ... Lúc trước chơi game.

Cô bị một người khơi mào lửa giận, chạy đuổi theo đánh, không cẩn thận trúng phải gian kế của đối phương, có người trốn ở bên cạnh, thừa cơ mà ra, ba người đánh cô một cái, mất thấy máu sắp tiêu hao hết sạch, Từ Xuyên chạy vào.

Khi đó mở giọng nói, tiếng anh tức hân hân truyền tới: "Em là heo sao? Đuổi tới muốn chết à?"

Ngữ khi quen thuộc, trong lúc này, lại quý dị.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Hào hoa phong nhã (5)

Kiều Luyến không nhịn được nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Anh mang theo mũ và khẩu trang, không nhìn thấy nét mặt của anh, chỉ có thể nhìn thấy trong cặp mắt kia lóe ra hàn quang.

Cô đang ngây người, lại có người xông lên, Thẩm Lương Xuyên kéo cánh tay của cô, kéo cô đến bên cạnh, chân đá người kia: "Cô còn chờ cái gì nữa?"

Giận mắng một tiếng, anh liền quay đầu lại, đánh nhau với một người khác.

Lúc này Kiều Luyến mới hồi phục tinh thần, hai người đều giao phía sau cho đối phương, dây dưa với đám người kia.

Thế nhưng... Không thể cứ như vậy.

Kiều Luyến cắn môi: "Tôi nhìn thấy Tổng Nguyên Hi bị mang vào một căn phòng trước mặt, nhất định phải mau chóng tới ngăn lại, còn quần quýt với bọn chúng, Nguyên Hi sẽ xảy ra chuyện!"

Chỉ cần dây dưa hai mươi phút, bên trong đã làm xong việc.

Vừa nói xong, Thẩm Lương Xuyên nhìn chung quanh: "Tôi đã báo động, nhưng cảnh sát tới cũng phải mất hai mươi phút, tôi ngăn cản bọn họ, côi đi qua cứu người."

Kiều Luyến nghe nói như thế, không nói hai lời liền tiến về phía trước.

Thế nhưng đi hai bước, lại bị ngăn lại, lấy thân thủ của cô, căn bản là không xông qua được!

Cô khẩn trương, tìm kiếm khắp nơi, chợt thấy bên cạnh có một gậy sắt, trực tiếp chạy tới cầm lên, gấp gáp trở về bên cạnh Thẩm Lương Xuyên, hô lớn: "Anh đi đi! Tôi cản bọn họ lại!"

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp cự tuyệt: "Không được, căn bản là cô không ngăn được chúng!"

"Đừng, tôi không ngăn được bọn họ, nhưng nếu như tôi xông vào trong phòng, có lẽ bên trong đội tôi mạnh hơn, chỉ có anh xông vào, mới có thể cắt ngang bọn họ! Muốn bảo vệ Tổng Nguyên Hi thì chỉ có anh!"

Cô cầm cây gậy vung vẩy, trong lúc nhất thời không có người tới gần.

Thẩm Lương Xuyên nheo mắt lại, trong lòng rối rắm.

Cô phân tích rất đúng, tình huống hiện tại tốt nhất là như vậy.

Cô cản ở bên ngoài, anh xông vào cứu người.

Đám người này không phải người vô cùng hung ác, sẽ không tổn thương tính mạng của cô, thế nhưng Tổng Nguyên Hi ở bên trong, lại có khả năng sẽ bị hủy cả đời.

Suy nghĩ một chút tới tính cách của Tổng Nguyên Hi, nếu như bị người cường gian, có thể con bé sẽ tìm chết.

Thẩm Lương Xuyên nắm chặt nắm đấm, cô gái che ở trước người anh hô lớn: "Còn không mau đi!"

Ngữ khí dữ dằn này... Đáng vẻ tự cho là đúng, để ánh mắt anh sâu hơn.

Anh mím môi, bỗng nhiên mở miệng: "Tiểu Kiều, bảo trọng."

Đang trong hỗn loạn, Kiều Luyến vốn không nghe rõ anh nói cái gì, chỉ là lớn tiếng quát ầm lên: "Nhanh đi!"

Cô đã sắp không ngăn được.

Đúng lúc này, trong tay nhiều thêm một con dao găm lạnh buốt, cô sững sờ, rồi thấy Thẩm Lương Xuyên quay người đi tới căn phòng.

Đây cũng là vũ khí để anh bảo vệ bản thân, hiện tại cho cô...

Kiều Luyến còn chưa suy nghĩ gì nhiều, phía trước lại có người xông tới.

Cô cầm gậy và dao găm, dùng hết toàn lực đánh nhau với đám người này.

Cánh tay đã đau nhức sắp nâng không nổi.

Thế nhưng cô không thể buông tha.

Nếu như từ bỏ, Thẩm Lương Xuyên sẽ bị kẻ địch hai bên, nhất định cô phải kiên trì.

Cây gậy bị người đoạt mất, đánh mạnh vào đùi của cô.

Đầu gối mềm nhũn, cô té quy dưới đất, thế nhưng cô lại gất gao ôm lấy chân người phía trước, dùng chính mình và thân thể hấn ta, ngăn cản người đứng phía sau.

Đau, toàn thân đều đau.

Thần chí cô có chút mơ hồ, trong đầu hiện lên một ý niệm:

Trong trò chơi đánh người đánh vô cùng thoải mái, bị đánh mấy lần cũng không thấy sao, nhưng trong hiện thực... mẹ nó thật đau!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Hào hoa phong nhã (6)

Thẩm Lương Xuyên xông vào phòng, quần áo trên người Tống Nguyên Hi, đã bị cởi gần hết.

Sắc mặt cô bé ửng hồng, lông mày nhíu lại.

Mà người đàn ông kia đã cởi quần, chuẩn bị kỹ càng, khi Thẩm Lương Xuyên đá cửa, quay đầu, giật nảy mình.

Thẩm Lương Xuyên kinh hoàng đổ mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, nếu như anh chậm thêm nửa phút, hậu quả khó mà lường được!

Anh tiến lên, đá vào người đàn ông, trực tiếp xách ném lên vách tường, rồi ngã ầm xuống đất, vừa dẫn cầm quần của mình, vừa hô: "Anh làm gì vậy? Hai chúng tôi là người tình ta nguyện!"

Lời này rơi xuống, trên mặt bị cho một đá.

Thẩm Lương Xuyên đánh cho hấn ta một trận, xác định trong phòng không có những người khác, trực tiếp quay người, dự định trợ giúp Kiều Luyến, nhưng vừa ra cửa, trong phòng đối diện lao ra hai người.

Anh đã có thể nhìn thấy Kiều Luyến ngã trên mặt đất, bị người vây đánh, cả trái tim đều giống như bị một bàn tay nhéo mạnh.

Anh hận không thể tiến lên cứu cô ra, nhưng bị hai người kia quần lấy, căn bản là không có cách phân thân.

Thần sắc của anh càng ngày càng lạnh, lạnh đến cuối cùng, đã mang theo khát máu.

Quay đầu, nhìn Tống Nguyên Hi dùng chút lý trí còn sót lại mặc quần áo vào, quay đầu nhìn thấy dao gọt trái cây trên tủ đầu giường, Thẩm Lương Xuyên trực tiếp ném cho cô: "Bảo vệ tốt chính mình!"

Sau đó đi thẳng về phía Kiều Luyến.

Ngón tay Tống Nguyên Hi run rẩy, khua dao trong tay, Hai người đàn ông một người theo Thẩm Lương Xuyên, một người nhìn cô chăm chăm.

Thẩm Lương Xuyên không quan tâm sau lưng, liều mạng chạy về phía trước.

Giờ phút này trong mắt anh, trong lòng anh, đều chỉ thấy cô gái nằm trong vũng máu.

Đó là tiểu Kiều của anh...

Ở trong game, cho dù là bị người chém một đao, anh cũng sẽ chém trả.

Cô gái đó, anh đã từng dùng sức bảo vệ...

Anh chạy thẳng đến trước mặt đám người, liền nghe thấy phía trước truyền đến tiếng còi cảnh sát.

Anh có thể nhìn thấy Kiều Luyện lúc này, cuối cùng không chống đỡ nổi, té xỉu.

Ở cửa, cảnh sát cầm giây điện xuất hiện: "Dừng tay, tất cả dừng tay! Đã nghe chưa?"

Tất cả mọi người ngừng tay, chờ đợi cảnh sát tham gia.

Nhưng vào lúc này, Thẩm Lương Xuyên lao đến, anh bắt được người đàn ông phía trước, trực tiếp quăng hắn ngã xuống đất, tiếp theo, đánh mạnh từng đấm vào hắn!

Người này, vừa mới đánh tiểu Kiều tám cái.

Đánh xong tám cái, lại nhìn về phía người còn lại.

Thiếu tiểu Kiều, đều phải trả lại!

Ánh mắt anh hung ác, một tay nắm chặt cổ áo người khác, lại đánh ra từng đấm!

Có cảnh sát hô to: "Bảo anh dừng tay, nghe thấy hay không?!"

Anh ta muốn tiến lên ngăn lại, nhưng vào lúc này, Tổng Thành ra mặt, ngăn cản đối phương: "Ai, đồng chí cảnh sát, anh xem phu nhân nhà tôi bị đánh ra sao rồi kia? ôi trời, mấy người không biết, phu nhân nhà chúng tôi mang thai, anh xem nhiều máu như vậy! Khẳng định là không giữ được đứa con! Tiên sinh nhà tôi tức giận như vậy cũng có thể hiểu! Đám người bọn họ khi dễ một phụ nữ tính là anh hùng hảo hán gì!"

Vừa nghe Kiều Luyện bị đánh sinh non, đám cảnh sát cũng kinh ngạc.

Trợn to mắt nhìn bên này, lại nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên tức giận, mọi người đều rõ ràng.

Sau khi Thẩm Lương Xuyên báo thù từng kẻ cho Kiều Luyện, lúc này cảnh sát mới tiến lên.

Tổng Thành lại cản phía trước: "Ôi trời, nhanh đưa tiên sinh và phu nhân đi bệnh viện! Chuyện ghi khẩu cung, tôi sẽ đến!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Hào hoa phong nhã (7)

Đám cảnh sát cứ nhìn Kiều Luyện và Thẩm Lương Xuyên lên xe cứu hộ, ngơ ngác quay đầu nhìn chăm chú vào tình huống, chờ đến khi người đi, lúc này mới ý thức được, mấy người quay ra nhìn sang Tổng Thành: "Anh biết xảy ra chuyện gì sao? Anh đi cùng lấy khẩu cung sao?"

Tổng Thành lắc đầu: "Không biết ~ "

"Anh... Vậy thì mời vị tiên sinh kia có thời gian rảnh đến sở cảnh sát một chuyến!"

Tổng Thành cười: "Ngại quá, mấy người muốn liên lạc với tiên sinh nhà chúng tôi, xin mời liên hệ với luật sư nhà tiên sinh chúng tôi trước, nếu không, tiên sinh chúng tôi sẽ không cung cấp bất kỳ thứ gì."

Đám cảnh sát...

Nhân vật công chúng, nếu như bị cảnh sát đưa đến sở cảnh sát, như vậy chuyện sẽ lớn hơn.

Cho nên, Tổng Thành đã sớm luyện thành năng lực tùy cơ ứng biến.

Đám cảnh sát chỉ có thể còng tay đám người này, mang về thẩm vấn.

Trong lúc hỗn loạn, trước mắt tối sầm

Kiều Luyến dùng sức muốn mở to mắt, lại phát hiện làm sao cũng không mở ra được.

Toàn thân vẫn đau như cũ, đau đến cô không nhận được nhú mảy, rên rỉ lên tiếng.

Tiếp đó, tay được một bàn tay to ấm áp nắm chặt, bên tai vang lên giọng nói thuần hậu: "Tiểu Kiều, Tại tôi."

Bốn chữ, giống như là lửa nóng trong thân thể được rót vào một dòng nước mát lạnh, để cho cô cảm giác yên tĩnh lại.

Lông mày của ô dần dần giãn ra, ngủ thật say lần nữa.

Thẩm Lương Xuyên nắm tay của cô, chờ ở bên cạnh.

Trên người anh cũng có vết thương nhẹ, thậm chí tay bởi vì đánh người khác mà ra máu, giờ phút này đều băng bó lại, thế nhưng anh lại cũng không nhúc nhích, vẫn ngồi ở bên cạnh giường.

Người phụ nữ trên giường, vết thương được băng lại, nhưng nhiều chỗ sưng đỏ không chịu nổi.

Mặt còn bị đánh cho sưng lên, vết thương cũ chưa tốt, lại thêm vết thương mới.

Nhưng cho dù là như vậy, vẫn có thể lờ mờ nhìn ra cô rất xinh đẹp, hai mắt nhắm chặt, lông mi run rẩy, nói rõ là cô đang sợ.

Đúng thế.

Sợ hãi.

Tình huống lúc đó, bất kỳ một ai, đều sẽ biết sợ.

Thế nhưng cô vẫn cố gắng ngăn cản những người kia, để anh đi cứu Tống Nguyên Hi.

Anh bình tĩnh nhìn cô, một lúc sau, mới chậm rãi vươn tay, sờ về gương mặt của cô.

Tay của anh dừng lại một chút ở giữa không trung, sợ chính mình sẽ đụng cô bị thương, cho nên cuối cùng vẫn buông tay xuống.

Thời gian chậm rãi trôi qua, anh ngồi đó, trong căn phòng rất yên tĩnh, anh giống như là nói một mình, lại như nói cho Kiều Luyến nghe: "Tiểu Kiều, về sau chúng ta sống tốt, được không?"

Những chuyện quá khứ hãy để qua đi.

Giờ này phút này, anh nhìn cô vết thương đầy người, cuối cùng mới giặt mình.

Anh thà nhìn cô cười đâm mình một dao, cũng không muốn nhìn cô bị thương nữa.

Người phụ nữ này, để anh thật sự là không xuống thể trả thù được.

Về phần những cái nợ kia, cho đến nay, đủ rồi chứ?

Ánh mắt của anh càng ngày càng nặng, đến sau cùng, toàn bộ hóa thành tình yêu.

Trước kia yêu trên mạng, cô không quan tâm.

Như vậy, từ giờ trở đi bọn họ sẽ chính thức yêu đương...

Ánh sáng ngoài cửa sổ, từ sáng trở tối, chiếu vào trên gương mặt anh, sặc sỡ, để nét mặt của anh, lúc này lộ ra vô cùng nhu hòa.

Tám giờ tối, cuối cùng người phụ nữ trên giường mở mắt.

Lọt vào trong tầm mắt, là trần nhà trong bệnh viện, còn có mùi thuốc sát trùng gay mũi.

Cô khẽ động cô, liền thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi ở bên cạnh cô, cô còn chưa mở miệng, liền nghe thấy anh nói ra: "Tiểu Kiều, còn đau không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Hào hoa phong nhã (8)

Tiểu Kiều...

Kiều Luyến lộ ra vẻ mặt như gặp phải quỷ.

Cô cảm thấy nhất định là mình nghe nhầm rồi, hoặc là vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại, thế là ngậy ngốc tròn to mắt nhìn vào anh.

Thẩm Lương Xuyên lại cầm lấy một cốc nước ở bàn bên cạnh, đưa tới bên miệng cô: "Tiểu Kiều, uống nước."

Lại là tiểu Kiều.

Kiều Luyến thở dài một cái, nằm ở trên giường, vỗ vỗ đầu của mình: "A, sao lại ngủ không tỉnh rồi."

Thẩm Lương Xuyên...

Thẩm Lương Xuyên nhìn chăm chăm người bệnh trên giường, khoe miệng khẽ động một cái, nước đưa đến bên miệng Kiều Luyến: "Há mồm."

Kiều Luyến nhìn anh, không nhúc nhích.

Thẩm Lương Xuyên: "Không há mồm sao?"

Sao ở trong mơ anh cũng hung ác như thế?

Anh cho là vẫn ở trong hiện thực, chính mình biết sợ anh sao?

Cô nhất thời nhếch miệng: "Không mở!"

Lời này rơi xuống, chỉ thấy anh bỗng nhiên uống một hớp nước, tiếp đó cúi đầu xuống, trực tiếp ngăn chặn môi cô.

"Ừm..."

Kiều Luyến không thể tin nhìn anh, khi sự ám áp tiến vào, lúc này cô mới bỗng nhiên kịp phản ứng, cái này... Không phải trong mơ.

Đây là thật sao?

Đút xong ngụm nước, Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm bộ dạng ngây ngốc của cô: "Há mồm không?"

Kiều Luyến vội ngồi xuống.

Bởi vì động tác quá mau, động vào vết thương, cho nên cô hít vào một hơi.

Thẩm Lương Xuyên vội vàng đỡ cô.

Một giây sau, tay Kiều Luyến đặt ở trên trán của anh, tự nhủ: "Không có phát sốt!"

Thẩm Lương Xuyên...

Cho nên, cô cảm thấy cử chỉ này của mình không bình thường sao?

Nhưng bất kỳ một người chồng nào làm ra loại chuyện này với bà xã mình, đều bình thường chứ?

Lại nghĩ tới tình cảnh sau khi cô gả cho mình, Thẩm Lương Xuyên rũ tầm mắt xuống.

Đúng vậy.

Anh không tốt với cô, mới có thể dẫn đến chuyện đút một ngụm nước, đối phương liền phản ứng lớn như vậy.

Cô đối với mình, rốt cuộc là sợ hãi đến cỡ nào!

Thẩm Lương Xuyên cầm lấy cốc nước, đút vào miệng cô: "Há mồm."

Kiều Luyến liền há hốc miệng.

Anh xưa nay không có thói quen hầu hạ người khác, cho nên chỉ là uống nước, lại còn làm nước vấy ra ướt hết người cô.

Anh nhìn chăm chăm quần áo của cô, đột nhiên có chút muốn cười.

Không sao, cái gì anh không biết anh có thể từ từ mà học.

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên lại quay đầu, cầm lên một bát cháo.

Sau khi lại gần, liền thấy Kiều Luyến đã bị anh dọa cho sợ rồi: "Thẩm, Thẩm tiên sinh... Anh sắp phải diễn việc chăm sóc bệnh nhên hay sao?"

Cho nên, lấy cô luyện tập trước?

Kiều Luyến đã ngu muội.

Khóe miệng Thẩm Lương Xuyên kéo ra lần nữa, cuối cùng không nhịn được: "Im miệng!"

Kiều Luyến quả quyết ngậm miệng lại, nhưng cả người nhẹ nhàng thở ra.

Bộ dạng Thẩm Lương Xuyên như vậy, mới là bình thường!

Thẩm Lương Xuyên... Ôn tồn chiêu cố cô không được, chẳng lẽ cô có khuynh hướng bị ngược?

Đút một bát cháo cho cô ăn, bộ dạng đó, thế nào cũng thấy quái dị.

Chờ đến khi Kiều Luyến ăn no rồi, lúc này mới nằm xuống.

Thẩm Lương Xuyên cũng ăn cháo, lúc này vào nhà vệ sinh.

Kiều Luyến nằm ở trên giường bệnh, như thế nào cũng không ngủ được.

Trong đầu một mực hiện ra dáng vẻ kỳ lạ của Thẩm Lương Xuyên vừa rồi.

Chẳng lẽ... Chung đụng với mình lâu, cho nên cuối cùng người này phát hiện mình vốn thiên sinh lệ chất, nên yêu cô sao?

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến mừng thầm cảm điện thoại lên, mở camera trước ra, thật không nghĩ đến nhìn qua... Liền phát hiện mặt của cô lúc này rất sưng, không có khác gì đầu heo.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Hào hoa phong nhã (9)

Kiều Luyến...

Bộ dạng này, ngay cả mình đều chê, sao Thẩm Lương Xuyên lại ưa thích!

Chẳng lẽ người đàn ông này không thích mỹ nữ? Mà thích gái xấu?

Âm thầm suy đoán tâm tư Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến liền không nhịn được nhếch khóe môi, muốn cười, lại không cẩn thận đụng tới vết thương trên mặt.

Hít vào một ngụm khí lạnh, liền thấy Thẩm Lương Xuyên từ phòng vệ sinh đi ra, đi về phía cô.

Tầm mắt của cô, dừng lại ở trên người anh.

Anh mặc trên người một áo sơ mi màu trắng, nhìn qua ngọc thụ lâm phong, giống như ngày đó đánh hội đồng, không có tạo thành bất cứ thương tổn gì với anh.

Mặt của anh cũng chỉnh tề như cũ, đến một chỗ bầm tím đều không nhìn thấy.

Trong lòng bỗng nhiên thấy không công bằng.

Rõ ràng là hai người cùng đánh, thế nhưng vì sao mình xấu còn chật vật như vậy, người đàn ông này đến chút chuyện cũng không có?

Đang suy tư, anh đã ngồi ở bên giường bệnh của cô: "Đang suy nghĩ gì?"

Trong mắt kia, đều giống như muốn dính trên người mình rồi.

Anh không nhận được câu lên bờ môi, trong lòng dâng lên một cảm giác vui thích.

Ánh mắt Kiều Luyến lại đảo quanh người anh, sau khi nhìn khiến anh không được tự nhiên, lúc này mới lên tiếng: "Thảm tiên sinh, anh một chút vết thương cũng không có sao?"

Thảm Lương Xuyên:... Loại ngữ khí rất thất vọng này là sao?

Anh hít mắt lại: "Tôi không bị đánh giống đầu heo của em, em rất thất vọng sao?"

Kiều Luyến gật đầu, tiếp đó mới kịp phản ứng, lập tức mở miệng: "Không có!"

Thảm Lương Xuyên:...

Thảm Lương Xuyên mím môi, lại mở miệng nói: "Tiểu Kiều."

Tiếng gọi thuần hậu này, giống như đàn vi-ô-lông, hô lên hai chữ Tiểu Kiều này, mang theo một ngữ khí hàm xúc, dễ nghe dễ cho toàn thân cô đều nổi lên một lớp da gà.

Kiều Luyến lập tức "Ừ" một tiếng, một cái xung hô, lại để cho cô xấu hổ đỏ mặt.

Lúc này cô muốn cảm kích gương mặt này của mình, chỉ ít đỏ mặt nhìn không ra!

Sau đó, liền nghe thấy tiếng Thảm Lương Xuyên: "Không được gọi tôi là Thảm tiên sinh."

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, há miệng hô lên: "Gọi anh là Thảm ảnh đế sao?"

Thảm Lương Xuyên lắc đầu.

Thảm ảnh đế cũng không được?

Chẳng lẽ là...

"Gọi theo đám Tổng tiên sinh, kêu anh là anh Thảm?"

Anh Thảm...

Anh nhếch khóe môi, tuy cô gọi anh là anh Thảm theo đám người kia nhưng cảm giác cũng không giống nhau, anh vẫn không muốn như vậy, Kiều Luyến đối với anh mà nói, đều là độc nhất vô nhị.

Anh tiếp tục lắc đầu.

Kiều Luyến:...

Cô đã bảo, sao người đàn ông này có thể đột nhiên đối tốt với cô như vậy.

Nhìn xem, chó không đòi được gặp xương, người này lại bắt đầu làm khó dễ chính mình.

Cô chỉ có thể tiếp tục suy nghĩ: "Thầy... Thảm sao?"

Trong vòng giải trí, không phải là đám hậu bối đều gọi anh như vậy sao?

Thân là nữ MC, kỳ thật cô cũng coi như là nửa người của làng giải trí.

Thảm Lương Xuyên tiếp tục lắc đầu.

Kiều Luyến: "Thảm tiên sinh, tôi, tôi mất quá nhiều máu, não thiếu dưỡng khí, không nghĩ ra được, hay là, anh cho tôi cái nhắc nhở đi?"

"Tôi là gì của em?"

Kiều Luyến ngây ngốc: "Thần tượng của tôi!"

"Ngoại trừ cái này."

Kiều Luyến: "... Nghĩ không ra."

Ngữ khí Thảm Lương Xuyên lập tức lạnh lẽo: "Tiểu Kiều, tôi phải nhắc nhở em, chúng ta ở cùng một chỗ."

Kiều Luyến: "Tôi hiểu rồi!"

Thắm Lương Xuyên vừa nhẹ nhàng thở ra, liền nghe thấy cô mở miệng: "Tôi gọi anh là người cùng phòng!"

Thắm Lương Xuyên:... Đó là cái quý gì?

Kiều Luyến: "Anh xem, chúng ta ở cùng một chỗ, anh không phải người cùng phòng với tôi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Hào hoa phong nhã (10)

Thắm Lương Xuyên:...

Thắm Lương Xuyên kéo khóe miệng ra, tất cả kiên nhẫn đều hao hết, gân xanh trên trán nổi lên, hận không thể cạy mở đầu cô, nhìn xem bên trong lấp đầy cái gì.

Cố gắng trừng mắt với Kiều Luyến, nhưng bởi vì nhìn thấy đôi mắt trong suốt sung lên của cô, tất cả cảm xúc của anh, cuối cùng chỉ có thể hóa thành bất đắc dĩ: "Tiểu Kiều, tôi là ông xã của em."

Kiều Luyến lập tức ngậy ngẩn cả người.

Cô kinh ngạc nhìn người đàn ông trước mặt.

Thần sắc của anh kiên quyết như vậy, mà câu nói kia, cũng mang theo mệnh lệnh không người nào có thể kháng cự.

Cho nên... Là ý nghĩ kia của cô sao?

Cô cắn bờ môi.

Khi Thắm Lương Xuyên nói câu đầu tiên, kỳ thật cô đã có ý nghĩ này rồi.

Thế nhưng cô không dám vọng tưởng.

Giờ phút này, nghe Thắm Lương Xuyên nói như vậy, cô vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Cô nhìn chăm chăm người đàn ông trước mặt, nhìn chăm chăm, bỗng nhiên muốn cười.

Khẽ động như thế, lại động vào vết thương, cô đành phải thu lại vẻ mặt của mình, sau đó chậm rãi mở miệng: "Thắm tiên sinh, kỳ thật... Anh không cần thiết khách khí như vậy."

Cô cúi đầu: "Sở dĩ tôi cứu Tống Nguyên Hi, là bởi vì tôi thích cô bé này. Tôi không phải là muốn..."

Không phải là muốn đạt được thương hại của anh.

Thái độ Thắm Lương Xuyên đối với cô, từ lúc mới bắt đầu đã lãnh đạm khinh thường, rồi đột nhiên xuất hiện dịu dàng, tất cả đều khiến cô cảm thấy bất an.

Cô kháng cự, để Thắm Lương Xuyên híp mắt lại.

Thì ra, cô cũng không có đơn thuần như mình nghĩ, cô sớm nhìn ra ý đồ của mình.

Lại dùng lời nói chọc cười lừa dối, chính là vì đẩy anh ra.

Anh nhủ mảy, trong lòng cảm thấy một bóng ma.

Muốn nói điều gì, nhưng lại đối diện ánh mắt bất an bối rối của cô.

Tất cả cảm xúc lập tức vương ở trong lòng, để miệng anh ngáp ngừng, sau cùng mở miệng: "Em có thể gọi tên tôi."

Tên?

Kiều Luyến lại kinh ngạc lần nữa.

Anh đây là... Thỏa hiệp sao?

Cô mở to hai mắt nhìn, có chút ngẩn ngời, sau đó liền thấy Thẩm Lương Xuyên trông mong nhìn cô, dáng vẻ đó, giống như là...

Cô ho khan một tiếng, há miệng: "Thẩm Lương Xuyên."

"Ừm."

Anh quả nhiên lộ ra ý cười.

Hai người mặt đối mặt, anh nhìn tôi, tôi nhìn anh.

Trong phòng nhất thời bày ra một sự yên tĩnh kỳ lạ.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên ở chung, lúc yên tĩnh rất nhiều, nhưng trước đây lúng túng, mà bây giờ, trong loại yên tĩnh này chảy xuôi một bầu không khí ngọt ngào.

Thấy xấu hổ, liền không nhịn được muốn cười.

Thế nhưng khóe miệng động một cái, trên mặt lại tê rần.

Cô vội vàng thu lại vẻ mặt.

Bộ dạng muốn cười nhưng lại không thể cười, khiến Thẩm Lương Xuyên kéo khóe miệng ra, bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười.

Đầu tiên là anh cười nhẹ, sau đó cười rộ lên, ngẩng đầu một cái, đối đầu với vẻ mặt không thể tưởng tượng được của Kiều Luyến, liền không nhịn được cười lên ha ha.

Kiều Luyến ngồi ở trên giường bệnh, giờ phút này đơn giản chỉ là im lặng!

Người đàn ông này... Anh đây là đang khoe khoang anh có thể cười, mình không thể cười sao?

Quá phẫn rồi!

Giờ phút này, bên ngoài phòng bệnh, Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi đứng ở bên ngoài, trên mặt hai người đều lộ ra sự kinh ngạc.

Hạ Diệp Hoa quay đầu: "Nguyên Hi, ta đây là... Không nghe lầm chứ? Thẩm Lương Xuyên đang cười sao?"

Từ tám năm trước, trên mặt của anh, đã không còn lộ ra vẻ mặt vui cười rồi.

Ánh mắt Hạ Diệp Hoa dần dần trở nên đẹp đẽ, một lát sau liền nở nụ cười: "Ta còn lo lắng Thẩm Lương Xuyên tùy tiện với Tiểu Kiều, hiện tại cuối cùng cũng yên tâm!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (1)

Kiều Luyến tròn to mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên cười, cửa phòng bệnh bị đẩy ra.

Hạ Diệp Hoa mang theo Tống Nguyên Hi đi vào.

Tống Nguyên Hi cắn môi, vành mắt đỏ ửng, vừa vào cửa, liền không nhịn được rót xuống nước mắt: "Chị dâu, thật xin lỗi... Điều tại em, em không nghĩ tới hẳn ta là cái loại người này."

Một câu, để Kiều Luyến ngẩng đầu lên.

Hạ Diệp Hoa không nhịn được mở miệng: "Được rồi, may mắn chuyện lần này yên ổn. Nhưng chuyện lần này cũng nói cho chúng ta biết, người ở trên mạng muôn hình muôn vẻ, nhất định phải đề cao cảnh giác. Lần sau không cho làm chuyện nguy hiểm như vậy!"

Tổng Nguyên Hi khẽ gật đầu, sau đó liền đi tới bên cạnh, yên lặng cúi đầu roi lệ.

Kiều Luyến nhìn cô bé chăm chăm

Cô hiểu tâm tình Tổng Nguyên Hi bây giờ, khẳng định vô cùng khổ sở bị thương.

Nhưng cô vẫn cảm thấy, Tổng Nguyên Hi so với cô đỡ hơn một ít.

Chỉ ít, cô bé có thể thấy rõ người mình quen trên mạng có bộ dạng gì.

Chỉ ít, cô bé hiểu rõ đối phương có mưu đồ.

Thế nhưng còn cô thì sao?

Vì sao Từ Xuyên đột nhiên không tới chỗ hẹn, rốt cuộc Từ Xuyên xảy ra chuyện gì, cho tới bây giờ, còn không cho cô một lời giải thích.

Kỳ thật sau đó, cô suy tư rất nhiều, cũng chỉ nghĩ đến một nguyên nhân.

Nếu như nói, Từ Xuyên bởi vì chán ghét mà vứt bỏ cô, thì cũng chỉ có thể như vậy.

Cô cúi đầu, nhìn tay phải bị băng bó của mình.

Kiều Luyến nhìn qua bị thương nghiêm trọng, kỳ thật đoán người kia không phải chuyên môn động tay chân, cho nên cũng không có gãy xương gì, ba ngày sau là làm thủ tục xuất viện.

Thẩm Lương Xuyên trong thời gian này, gần như mỗi ngày đều ở lại trong bệnh viện.

Hai người cũng không nói gì, Kiều Luyến nhàm chán thì lướt weibo, Thẩm Lương Xuyên thì nhìn kịch bản.

Không khí trong phòng cứ yên tĩnh như vậy, để hộ lý tiến đến quét dọn vệ sinh, cũng không nhận được nghi ngờ đánh giá hai người.

Ba ngày sau, cô chuyển về nhà, điện thoại của Cao Hữu Minh gọi tới lần nữa.

"Vong Xuyên, ba ngày trước có trận phát sóng trực tiếp, cô lại không tham gia, cô nói đi, gần đây cô đang bận rộn cái gì, đây đã hủy bỏ lần thứ mấy rồi?"

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Cao Hữu Minh, thật xin lỗi..."

Cao Hữu Minh thở dài: "Kỳ thật tôi luôn không hiểu cô, hiện tại nữ MC thu nhập rất cao, nữ MC các trận thi đấu cũng có người thu nhập hai trăm vạn một năm, như cô có thể ổn định làm nữ MC, thì sao lại phát sinh tình huống này?"

Kiều Luyến khẽ cười, không nói chuyện.

Cao Hữu Minh trực tiếp mở miệng lần nữa: "Bây giờ cô có danh tiếng, tôi cam đoan, nếu như cô đồng ý lộ mặt lúc phát sóng trực tiếp, khẳng định sẽ đặc biệt bùng nổ, sẽ trở thành nhân tài trong giới dẫn chương trình, cô cứ ba ngày đánh cá, hai ngày phơi lưới, thu nhậpsao mà cao được!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, trầm mặc một chút, cuối cùng vẫn mở miệng: "Tôi không thể lộ mặt."

Không phải là không muốn, không phải không dám, mà là không thể.

Cao Hữu Minh nghe cô nói như vậy, cũng không miễn cưỡng, những năm này, cái đề tài này đã sớm nói qua rất nhiều lần.

Anh ta trực tiếp mở miệng: "Xế chiều hôm nay có một trận tranh tài cạnh tranh, cô đến phát sóng trực tiếp không?"

Kiều Luyến biết, mình đã thả bỏ câu Cao Hữu Minh nhiều lần, lập tức mở miệng: "Đi, bây giờ tôi sẽ đi!"

Cúp điện thoại, cô nhìn vào gương trên bàn trang điểm, gương mặt còn chưa tiêu sưng.

Cô cầm lấy khẩu trang và mũ, che cực kỳ chặt chẽ, đang định xuống lầu, bỗng nhiên Thẩm Lương Xuyên đẩy cửa tiến vào, trông thấy bộ dạng của cô, hơi sững sờ: "Em đi đâu vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (2)

Kiều Luyện cũng giật nảy mình.

Hôm nay không phải Thẩm Lương Xuyên đi họp sao?

Sao sớm như vậy đã trở lại rồi?

Bộ dạng này của cô, còn có thể ra ngoài sao?

Cô ho khan một tiếng, tròng mắt chuyển loạn, mở miệng: "Tòa soạn có tin tức để cho tôi đi đào, tôi đang định đi."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, ra lệnh: "Không được đi."

Kiều Luyện:...

Kiều Luyện ngẩng đầu: "Thẩm tiên sinh..." Nói còn chưa dứt lời, trông thấy mặt mày anh sưng lại, liền sửa lại xưng hô: "Thẩm Lương Xuyên, cái kia, chuyện công việc của tôi, anh có thể đừng quấy nhiễu hay không? Chúng ta đã nói, trên hợp đồng cũng đều viết rõ..."

Thẩm Lương Xuyên vô thức muốn cưỡng ép cô, nhưng bỗng nhiên lại nghĩ đến cô vì công việc mà từng nỗ lực như vậy...

Nếu như anh cưỡng ép cô ở lại, có phải cô sẽ không vui hay không?

Thẩm Lương Xuyên mím môi: "Bảo vệ tốt chính mình."

Ánh mắt Kiều Luyện sáng lên, lập tức mở miệng nói ngọt: "Được rồi! Thẩm Lương Xuyên anh cứ yên tâm đi! Tôi tuyệt đối sẽ an toàn ra ngoài, an toàn trở về!"

Cô thậm chí chào một cái, lúc này mới chạy xuống lầu, bộ dạng vui sướng kia, để cho người ta không nhận được khơi gợi lên khóe môi.

Nhưng vẫn là không yên lòng vì cô, Thẩm Lương Xuyên dừng lại một chút, xuống lầu, lái xe ra ngoài, liền thấy Kiều Luyện đi ở đằng trước.

Anh cho là cô gọi xe, thật không nghĩ đến đã thấy cô đi đến trạm xe buýt, liền lên xe buýt.

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, lúc này mới phản ứng được...

Thì ra, trong khoảng thời gian này cô đi làm, vẫn luôn đi xe buýt sao?

Anh lái xe theo sau, một đường theo tới một khu dân cư.

Anh đang định lái xe đi vào, bỗng nhiên điện thoại di động vang lên, đối diện vang lên tiếng của Tống Thành: "Anh Thẩm, hôm nay tôi có được tin của Vong Xuyên, cô ấy sẽ đi phát sóng trực tiếp! Bây giờ tôi sẽ qua chặn cô ấy!"

Thẩm Lương Xuyên khẽ "Ừ" một tiếng, còn muốn nói điều gì, đối diện truyền đến tiếng của Tống Thành: "Thế nhưng, anh đoán tôi thấy được người nào?"

Thẩm Lương Xuyên sững sờ, "Người nào?"

"Anh đó! Anh Thẩm, anh lái xe tới nơi đi bộ ở cửa tiểu khu này làm gì? Anh cũng tới thuyết phục Vong Xuyên sao?"

Thuyết phục Vong Xuyên?

Thẩm Lương Xuyên sững sờ, quay đầu, liền thấy xe của Tống Thành đậu ở cách đó không xa.

Cúp điện thoại, anh sang bên dừng xe.

Tống Thành hấp tấp chạy tới, Thẩm Lương Xuyên đánh đòn phủ đầu: "Sao cậu lại ở đây?"

Tống Thành chỉ khu dân cư: "Tôi có tin tức, Vong Xuyên không phát sóng trực tiếp với Cao Hữu Minh sao? Mỗi lần Cao Hữu Minh phát sóng trực tiếp đều là nhà mình. Vong Xuyên thật sự là quá thần bí, đến bây giờ ai cũng không biết thân phận của cô ấy, tôi nghĩ công ty chúng ta muốn ký kết với cô, chỉ có thể đi tìm Cao Hữu Minh! Tôi đã lấy được số phòng của Cao Hữu Minh, chút nữa trực tiếp tới phòng bọn họ. Anh Thẩm, anh cùng đi chứ?"

Thẩm Lương Xuyên sao cũng được, "Ừ" một tiếng.

Tống Thành liền mở cửa xe thay anh: "Anh Thẩm, nếu như anh và tôi cùng đi, trước tiên nói rõ! Vong Xuyên người ta phát sóng trực tiếp xưa nay không

lộ mặt, cho nên rất có thể dung mạo không đẹp, chẳng qua đầu năm nay, dung mạo không đẹp chỉ cần hóa trang cũng có thể gặp người, cho nên tôi suy đoán, cô Vong Xuyên này rất có thể có khuyết tật gì, nếu anh thấy được người ta, không cho làm bộ ghét bỏ!"

Một câu roi xuống, Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nhìn sang anh ta một cái.

Tổng Thành lập tức ngậm miệng lại.

Hai người đi vào khu dân cư, đi tới nhà Cao Hữu Minh, ấn chuông cửa, rất nhanh, cửa phòng mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (3)

Trước đó Kiều Luyến phát sóng trực tiếp với Cao Hữu Minh, đều ở nhà Cao Hữu Minh.

Cô không muốn xuất hiện ở trước mặt công chúng, tiền lời cũng là Cao Hữu Minh phân cho cô, nhưng cô thân bí phát sóng có chút danh tiếng, thu nhập lại cũng không cao, nhiều nhất cũng chỉ có thể cải thiện sinh hoạt một chút.

Mỗi tháng cô phát sóng trực tiếp đều có hạn, cũng không tiếp nhận phỏng vấn và quảng cáo.

Cao Hữu Minh đang chỉnh máy móc quay đầu hỏi thăm cô: "Thật sự không biết, cô phát sóng trực tiếp là vì cái gì."

Vì cái gì...

Kiều Luyến nhếch khóe môi: "Đương nhiên là bởi vì hứng thú!"

Cao Hữu Minh sững sờ, "Hứng thú sao?"

"Ừm, tôi thích chơi game." Kiều Luyến nói cũng không nhiều.

Nhưng Cao Hữu Minh lập tức bị điều động cho nói chuyện càng hào hứng: "Tôi cũng thích chơi game, mà tôi thích nhất là chơi Lot, đó là một trò chơi kinh điển, hiện tại người chơi càng ngày càng ít. Mặc dù bây giờ rất nhiều trò chơi cảm nhận và hình ảnh so với lúc trước tốt hơn, thế nhưng tôi vẫn cảm thấy, Lot lâu dài không suy."

Kiều Luyến nghe anh ta nói, khẽ gật đầu.

Cao Hữu Minh tiếp tục nói chuyện: "Cô chơi qua Lot chưa?"

Không đợi Kiều Luyến trả lời, anh ta liền làm bầm: "Lúc Lot thịnh hành, khi đó cô mới lên cấp ba thì phải? Việc học nặng nề, khẳng định không có thời gian chơi game. Tôi nói cho cô biết, có cơ hội cô nên thử nó, chơi rất vui."

Lot... à!

Kiều Luyến cười rộ lên.

Cao Hữu Minh nhìn một chút, thời gian phát sóng trực tiếp còn năm phút đồng hồ, thế là mở miệng lần nữa: "Kỳ thật cô thấy hiện tại có rất nhiều người được xưng là đại thần, chơi game rất lợi hại, nhưng cao thủ lợi hại chân chính, chính là ở bên trong Lot. Từ Xuyên trong đó, nếu như còn đến bây giờ, chính là no.1!"

Kiều Luyến sững sờ, "Anh biết Từ Xuyên sao?"

Tâm, bỗng nhiên nhắc lên.

Đây đã nhiều năm như vậy, lần đầu tiên cô nghe được có người nói tới Từ Xuyên.

Cao Hữu Minh lớn hơn cô đến mấy tuổi, lúc Lot thịnh hành, hẳn là đang học đại học, có lẽ... Anh ta quen biết Từ Xuyên, biết Từ Xuyên ở đâu?

Vừa nghĩ tới Từ Xuyên, lòng của cô đã đảo loạn.

Giờ cô mới hiểu được, lúc đầu coi là đã quên người kia, nhưng bởi gì mấy ngày qua luôn luôn nhớ lại, lại sinh ra chờ đợi.

Cao Hữu Minh đắc ý mở miệng: "Đương nhiên... Không biết! Tôi chỉ nghe nói qua. Cô cũng không biết đội ngũ Từ Xuyên năm đó, chính là đánh khắp

thiên hạ không có địch thủ. Người trong đội cậu ta, đều là cao thủ. Còn có một người chơi tiểu Kiều, lấy tên cho mình cũng là tiểu Kiều, hắc hắc, tôi nói co oco biết, đây chính là nhân vật khá nôi! Không nói Tử Xuyên đã lợi hại đến nghịch thiên, thao tác tiểu Kiều cũng không bình thường, ngoại trừ Tử Xuyên, tôi còn chưa thấy qua ai lợi hại hơn cô ấy!”

Khóe miệng Kiều Luyến khẽ giật một cái.

Bộ dạng này, hiển nhiên bị Cao Hữu Minh hiểu lầm: “Cô đừng có vẻ mặt đó, tiểu Kiều này thật sự không giống như là một cô gái, chơi rất lợi hại! Mọi người đã từng hoài nghi, cô ấy là nam chơi nhân vật nữ! Chẳng qua nghe nhân sĩ biết chuyện nói, tiểu Kiều là một cô gái.”

Trên mặt Kiều Luyến hiện ra mấy phần ngượng ngùng, bị người khích lệ trước mặt như thế, quá không ngại rồi!

Cô đang định nói gì đó, bỗng nhiên chuông cửa vang lên.

Cao Hữu Minh đi qua, trực tiếp mở cửa phòng: “Ai tìm tôi vậy! Chẳng lẽ là chuyển phát nhanh?”

Dứt lời, liền nghe thấy tiếng Tống Thành, “Xin chào, tôi đến tìm Vong Xuyên.”

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (4)

Kiều Luyến vốn đang ngồi trên ghế, phát sóng trực tiếp còn một phút là bắt đầu, cô không để ý, thế nhưng chợt nghe tiếng ở ngoài cửa quen thuộc, cả kinh nhảy dựng lên.

Cô bỗng nhiên quay đầu: đi đóng cửa phòng ngủ chỗ mình ngồi vào!

Thân là người truyền bá, đương nhiên Cao Hữu Minh phải trà trộn vào làng giải trí, cho nên đặc biệt chú ý chuyện trong làng giải trí.

Đương nhiên anh ta quen biết Tống Thành, trọng điểm là... sau lưng Tống Thành, cái người mang theo khẩu trang, đeo kính đen... Chẳng lẽ là Thẩm Lương Xuyên?

Anh ta đã hoàn toàn bị nhân vật nổi tiếng xuất hiện ở trước mặt mình làm cho váng đầu!

Theo bản năng tránh thân thể ra, lắp ba lắp bắp mở miệng: “Mời, mời vào...”

Đến chữ còn chưa nói ra miệng, liền nghe sau lưng truyền đến tiếng đóng cửa, anh ta liền linh động, lấy lại tinh thần, lập tức ngăn ở trước cửa.

Anh ta trợn mắt nhìn Tống Thành, “Cái kia, chúng tôi... Cái này, xin mọi người chờ một chút. Tôi xem một chút... Vong Xuyên có đồng ý gặp mọi người không...”

Anh ta kém chút thì quên, Kiều Luyến đáp ứng phát sóng trực tiếp tranh tài với anh ta, là không lộ mặt.

Mà Cao Hữu Minh cũng không thể bại lộ hành tung của cô, cũng không thể tuyên bố chuyện của cô ra ngoài.

Tống Thành lúc đầu cho là, gương mặt mình vừa xuất hiện, đối phương sẽ ngoan ngoãn mời anh ta vào cửa.

Thật không nghĩ đến lại bị cự tuyệt?

Chẳng lẽ thằng nhãi con trước mặt này, không biết mình?

Anh ta nhú mày, cảm thấy mình nhận lấy một vạn điểm thương tổn: “Hình như anh không biết tôi, tôi là Tống Thành.”

Đối phương còn chặn lấy cửa.

Đây là Tống Thành là ai cũng không biết sao?

Mẹ nó mình quá bị thương rồi!

Tống Thành tiếp tục nói chuyện: “Tôi là... người đại diện của Thẩm ảnh đế.”

Đối phương vẫn chặn lấy cửa.

Tổng Thành:...!!

Tổng Thành tránh thân thể ra, lộ Thảm Lương Xuyên: “Coi như anh không biết tôi, hẳn là biết anh ấy chứ?”

Thật không nghĩ đến, đối phương nhìn Thảm Lương Xuyên một chút, vẫn còn chặn cửa.

Tổng Thành...

Tổng Thành lập tức tiêu tan.

Tên này đến mặt mũi Thảm ảnh để cũng không cho, vậy mình không coi là mất mặt rồi!

Anh ta cười ha ha: “Anh đi hỏi Vong Xuyên một chút.”

Lúc này Cao Hữu Minh mới khẽ gật đầu.

Anh ta quay đầu, đi tới cửa phòng ngủ, không biết nói cái gì, lại quay đầu: “Vong Xuyên nói, chúng tôi sắp bắt đầu phát sóng trực tiếp, không tiện chiêu đãi mấy người, hoặc là... Mấy người chờ ở bên ngoài một chút?”

Lời này của Cao Hữu Minh cũng có chút chột dạ.

Phát sóng trực tiếp chỉ ít cũng phải một giờ, cứ để bọn họ ở “Ngoài cửa” như vậy một giờ sao?

Cái Vong Xuyên này, lời nói dễ nghe, nhưng thật ra là cự tuyệt đối phương!

Y theo tính khí đối phương, khẳng định sẽ không đáp ứng!

Nhìn xem... Cái này vừa nói, sắc mặt Tổng Thành cũng thay đổi.

Liền biết, xong đời!

Tổng Thành thật sự tức giận, đang định nói chuyện, lại nghe được Thảm Lương Xuyên mở miệng: “Được.”

Tổng Thành...

Cao Hữu Minh...

Hai người bọn họ, là nghe nhầm rồi sao?

Thảm ảnh để nói cái gì?

Kiều Luyện tránh ở trong phòng ngủ, lúc nào cũng chú ý tình huống bên ngoài, nghe được một tiếng này, cả người đều bối rối.

Kỳ thật cô để cho người ta ở bên ngoài, là muốn bọn họ khó xử một chút, dựa vào tính khí Tổng Thành và Thảm Lương Xuyên, khẳng định quay đầu rồi đi, cũng không có nhiều chuyện nữa.

Mà bây giờ, vì sao đối phương lại nói được? Và lại, nhìn đối phương, cứ đứng ở ngoài cửa không có ý định rời đi.

Cô ở trong phòng, còn có thể mọc ra cánh bay đi sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (5)

Toàn bộ não Cao Hữu Minh đều không đủ dùng.

Thảm ảnh để thật sự muốn ở ngoài cửa nhà, chờ bọn họ một giờ sao?

Cao Hữu Minh rất muốn nghênh đón người vào, nhưng nghĩ đến Vong Xuyên, chỉ có thể lúng túng cười, khép cửa phòng lại.

Anh ta quay đầu, tiến vào phòng ngủ: “Vong Xuyên, em cũng quá thanh cao rồi.”

Quản lý công ty tìm đến Vong Xuyên, đơn giản cũng là bởi vì cô tương đối thần bí, có đầy đủ độ chú ý, muốn ký hợp đồng với cô.

Kiều Luyến đều cự tuyệt.

Nhưng bây giờ tới... Là Tổng Thành, là Thẩm ảnh đế!

Kiều Luyến càng đau đầu hơn Cao Hữu Minh!

Cửa ải này sống thế nào.

Cô cần môi, thờ dài.

Nhìn đồng hồ, không kịp xoắn xuýt: “Trước tiên phát sóng trực tiếp.”

Đám người bên ngoài kia, đang cho cô áp lực.

Thật sự để họ đợi một giờ... Chỉ sợ các đại gia này, cả đám đều sẽ không chịu.

Phát sóng trực tiếp xong, nói không chừng đám người này đã rời đi!

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến yên lòng.

Hiện tại bọn họ phát sóng trực tiếp, là cạnh tranh trò chơi, một đội ngũ gọi “Quân lâm thiên hạ”, là chiến đội lâu năm, từng xếp hạng nhất trong cuộc thi.

Một đội khác gọi “Không thi không vui”, là đội mới xuất hiện, nghe nói đội viên trong đó, lớn tuổi nhất cũng mới 18, là hắc mã năm nay mới nổi.

Đội trưởng không thi không vui, tên là “Thi Trường”, thích chơi công kích, thao tác đặc biệt lợi hại, dẫn theo đội ngũ của mình, từng bước đi đến bán kết.

Hôm nay, bọn họ tranh đoạt hai xếp hạng đầu cuộc so tài.

Cao Hữu Minh và Kiều Luyến nhìn bọn họ thi đấu, bắt đầu phát sóng trực tiếp.

Cao Hữu Minh mở miệng: “"Quân lâm thiên hạ" nhất quán đề một thành viên qua đánh quái, đề bạt toàn bộ năng lực đội ngũ, "Không thi không vui"..."

Kiều Luyến hợp thời mở miệng: “Theo cuộc tranh tài, hai đội bắt đầu giao chiến vòng thứ nhất...”

Hai người anh một lời, tôi một lời, nói sốt ruột.

Mà theo chiến sự cháy bỏng, chiến trường cũng bắt đầu gay cấn.

Bỗng nhiên: trung tâm chiến đội “không thi không vui” lọt vào công kích!

Cao Hữu Minh gấp gấp mở miệng: “"Không thi không vui" tập trung vào giữa, nhưng "Quân lâm thiên hạ" đã sớm nghiên cứu qua chiến thuật của bọn họ, tập trung từ đường biên vào tới trung tâm, tuy "Không thi không vui" đi tới dưới chân thiên tử, nhưng giờ phút này cũng không thể không tập trung trở lại cứu binh... Mau xem! Trời ạ, Thi Trường vậy mà một mình về thành, cũng quá tự đại! Kết cục đã rõ ràng...”

Nói tới chỗ này, Kiều Luyến lại mở miệng: “Tôi lại vừa vận ý kiến khác biệt. "Thi Trường" một mình trở về thành, khẳng định là coi là có chỗ tốt!”

Lời này rơi xuống, liền thấy bọn họ đã phái ra lính đặc chủng!

"Thi Trường" trở về thành, máu nhuộm, tăng thêm lính đặc chủng hỗ trợ, vậy mà lấy một địch ba, trực tiếp chém giết đối phương!

Cùng lúc đó, đồng đội của mình cũng đánh tan trung tâm của đối phương!

Trận đấu này, lấy "Không thi không vui" thắng lợi mà kết thúc!

Cao Hữu Minh cảm thán: “Thật sự là tuổi trẻ, cũng dám làm như vậy. Đám lượng cũng lớn! Nếu như là đội ngũ bình thường, tập thể đều sẽ trở về thành, giải quyết nguy cơ nhà mình trước, chuyện công kích đối phương để sau.”

Kiều Luyến khẽ cười, còn không có thờ phào, đột nhiên nghĩ đến người ngoài cửa.

Tranh tài bởi vì "Không thi không vui" lớn mật, hai mươi phút đã sớm kết thúc, vậy bây giờ, Thẩm Lương Xuyên còn ở ngoài cửa sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (6)

Kiều Luyến nghĩ tới đây, đứng vội lên, thân thể như mèo tiến đến cửa phòng, nhìn qua mắt mèo ra ngoài, liền trực tiếp đối diện với một con mắt to!

Kiều Luyến giật nảy mình, vội lui lại, rồi nghe thấy Tổng Thành mở miệng: “Còn chưa xong sao? Tôi xem bọn họ phát sóng trực tiếp tranh tài kết thúc rồi mà!”

Vẫn còn chưa đi.

Hơn nữa, còn ở đó xem phát sóng trực tiếp.

Quả thực là quá đáng rồi!

Kiều Luyến nóng nảy đi tới đi lui trong phòng, một lát sờ lên mặt mình, một lát lại nắm chặt tóc của mình.

Cửa phòng bị gõ vang, tiếng Tổng Thành truyền đến: “Vong Xuyên, tôi biết mấy người phát sóng trực tiếp kết thúc, nhanh mở cửa đi!”

Vừa mới nói để bọn họ chờ, hiện tại không mở cửa, giống như có chút không được...

Kiều Luyến nhìn chằm chằm ra cửa, cắn răng một cái, chui vào phòng trong: “Cao Hữu Minh, đi mở cửa!”

Cao Hữu Minh đành phải đi qua, mở cửa phòng ra.

Tổng Thành và Thẩm Lương Xuyên không nhịn được đi tới, Tổng Thành quan sát bố cục cả phòng một chút, mà ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, lại lập tức rơi vào trong phòng ngủ.

Tổng Thành mở miệng: “Vong Xuyên đâu?”

Cao Hữu Minh thuận miệng nói: “Ở ngay đây, anh đừng vội...”

Dứt lời, liền thấy Tổng Thành hoảng sợ theo dõi anh ta: “Quả nhiên Vong Xuyên là tên nhân yêu?”

Cao Hữu Minh...

Cao Hữu Minh ho khan một tiếng: “Tôi là Hữu Minh.”

Hữu Minh và Vong Xuyên hợp tác phát sóng trực tiếp cùng một chỗ, bọn họ biết đến.

Lúc này Tổng Thành mới vỗ vỗ lồng ngực mình: “Làm tôi sợ muốn chết! Vong Xuyên đâu?”

Lời này rơi xuống, cửa phòng ngủ mở ra.

Mọi người đồng loạt nhìn sang, Tổng Thành nhất thời giật nảy mình: “Tôi...!”

Thẩm Lương Xuyên nhìn sang theo ánh mắt anh ta, thấy một phụ nữ, bần thiêu, không đứng, không phải mặt bị bẩn, trên mặt thoa một tầng phấn dày, mắt to bị trang điểm làm cho rất loạn, trang điểm vậy, giống như là quý, nên ngũ quan cũng nhìn không ra!

Và lại, cô mặc trên người một chiếc áo ngủ rộng thùng thình, đôi mắt buồn ngủ đi tới, thấy được hai người, lớn tiếng mở miệng: “Chào, tôi là Vong Xuyên.”

Tổng Thành...

Thẩm Lương Xuyên...

Cao Hữu Minh giật nảy mình, người khác gặp người đại diện đều sẽ ăn mặc xinh đẹp, nhưng Vong Xuyên này... Làm sao kỳ hoa như thế!

Kiều Luyến đắc ý ngồi xuống, nghĩ thầm bộ dạng này của mình, chỉ sợ đối phương sẽ chạy?

Nếu như thấy mình vậy, đối phương còn muốn ký đến, đó mới là không thể tưởng tượng được.

Tổng Thành cố gắng nhìn cô chằm chằm, cảm thấy quả thực quá kỳ lạ!

Kiều Luyến hào phóng mặc cho đối phương dò xét, sau đó trực tiếp mở miệng: “Mấy người... Tôi làm gì?”

Nói xong, còn duỗi ngón tay ra, gãi gãi chân của mình.

Dáng vẻ đó, quả thực là muốn bao nhiêu thô bỉ thì có bấy nhiêu!

Tổng Thành...

Tổng Thành kéo Thẩm Lương Xuyên một cái, “Cái kia, chúng tôi chỉ đến xem, không có chuyện gì, chúng tôi đi trước.”

Dứt lời, đứng lên.

Dạng này người, nếu anh ta còn muốn ký kết, đơn giản là bị nã tàn!

Thật không nghĩ đến anh ta đứng lên, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: “Công ty giải trí Q của chúng tôi, muốn ký kết với cô, để cô thành nghệ sĩ của chúng tôi, không biết cô có tính toán về phương diện này không?”

Tổng Thành ngã nhào một cái, kém chút té lăn trên đất, Thẩm ảnh đế sao vậy?!

Kiều Luyến cũng kém một chút nhét đầu xuống đất.

Mẹ nó!

Bộ dạng cô như vậy, Thẩm Lương Xuyên còn muốn?!

Gia hỏa này, không phải nhận ra mình chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (7)

Cô trừng to mắt nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, nhưng về mặt đối phương lãnh đạm, đôi mắt đen kia không nhí ra bất kỳ cảm xúc nào.

Nếu như nhận ra mình, hẳn là sẽ không khách khí như vậy, cho nên nói... Anh vốn không nhận ra được đi?

Kiều Luyến không nhịn được mở miệng: “Thẩm tiên sinh, vì sao anh muốn ký kết với tôi?”

Cô chỉ chỉ chính mình: “Dù sao tôi xấu như vậy, căn bản là không có cách xuất hiện trước người, tôi cũng chỉ có giọng là có thể gặp người...”

Nói đến đây, còn ho kịch liệt một tiếng: “Hôm nay còn bị cảm”

Tổng Thành và Thẩm Lương Xuyên nghe qua giọng của cô.

Lúc phát sóng trực tiếp, căn bản cô cũng không lạ.

Bởi vì giọng nói khi qua máy móc xử lý, sẽ trở nên có chút khác biệt.

Giống như lúc gọi điện thoại, cũng sẽ có chút sai lệch.

Chỉ có trong hiện thực, mới sợ bị người nhận ra.

Về mặt Thẩm Lương Xuyên không có bất kỳ biến hóa nào, khẽ mở miệng: “Bởi vì tôi thích chơi game.”

Giọng nói thuần hậu, nghe cũng làm cho người ta cảm thấy trong lòng dễ chịu.

Kiều Luyến nghe, hơi sững sờ, bên tai chợt nhớ tới đối thoại của cô và Từ Xuyên năm đó.

Cô hỏi: “Từ Xuyên, vì sao anh chơi game lợi hại như vậy?”

“Bởi vì anh thích chơi game.”

Bởi vì thích, cho nên có thể chơi lợi hại.

Mà bây giờ, Thẩm Lương Xuyên bởi vì thích chơi game, sẽ muốn ký kết một nữ MC như mình sao?

Cô cau mày, lại nghe thấy Thẩm Lương Xuyên nói tiếp: “Tôi nghe qua phát sóng trực tiếp của cô mấy lần, cô chắc có chút kiến thức trong trò chơi, có chúng tôi điều chỉnh, cô sẽ trở thành nữ MC nhân tài trong cạnh tranh.”

Được người khích lệ, vẻ mặt Kiều Luyến mừng rỡ, khiêm tốn mở miệng: “Quá khen.”

Thẩm Lương Xuyên nhìn Tống Thành một chút.

Tống Thành lập tức đánh cái rùng mình, tuy không biết tại sao Thẩm ảnh đế phải ký với người này, nhưng từ trước đến nay anh ta luôn luôn phục tùng mệnh lệnh vô điều kiện.

Anh ta trực tiếp mở miệng: “Vậy cô xem, cô có yêu cầu gì với chúng tôi không?”

“Yêu cầu? Không có!” Kiều Luyến cười híp mắt mở miệng.

Tống Thành gật đầu, biết Thẩm ảnh đế vừa xuất mã, sẽ không có người cự tuyệt: “Vậy lúc nào chúng ta ký kết?”

“Tôi đâu nói muốn ký hợp đồng?” Một câu, để Tống Thành kém chút nội thương, sau đó nghe thấy lời kế tiếp của cô: “Tôi cần bản cũng không muốn trở thành nhân tài kiệt xuất trong giới phát sóng trực tiếp, bình thường đến làm, chính vì kiếm thêm thu nhập! Cho nên... Tôi ký kết chính thức với bất kỳ công ty quản lý nào.”

Tống Thành mở miệng: “Công ty của chúng tôi, cô cũng không cần nhắc sao?”

Mất thấy hai người kia, có chút ý muốn chống lại đến cùng với cô, Kiều Luyến đành phải áp dụng chiến thuật quanh co: “Này, hay là để tôi suy nghĩ đã?”

Tống Thành gật đầu, lấy điện thoại di động ra: “Vậy chúng ta thêm Wechat đi, thuận tiện liên hệ.”

Kiều Luyến vừa muốn gật đầu đáp ứng, lại nghe được Thẩm Lương Xuyên mở miệng: “Cô tìm 186XXX.”

Tống Thành sửng sò, Kiều Luyến cũng sửng sò.

Số điện thoại di động này rõ ràng là của Thẩm Lương Xuyên đó!

Nhưng bị anh nhìn chằm chằm, cô không dám không tìm, đành phải tăng thêm anh ở một nick khác.

Tống Thành và Thẩm Lương Xuyên rời đi, đi tới cửa chỗ, vừa quay đầu lại, nhìn thấy người đứng phía sau, không biết vì sao, cái Vong Xuyên này, để Tống Thành cảm thấy có điểm giống Kiều Luyến, nhất thời xúc động mở miệng: “Vong Xuyên, cô biết ký giả tên Kiều Luyến không?”

Một câu rơi xuống, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Kiều Luyến nhìn hai người, bỗng nhiên cười: “Đương nhiên tôi biết.”

“Cô ấy không phải cái người tiếng tăm thể hiện chính nghĩa được phong là nữ anh hùng sao...”

PS:

Công tử: Tiểu Kiều, cô quá tự luyến!

Tiểu Kiều: Di truyền từ mẹ ruột.

Công tử:... Cho nên, nhìn thấy tôi ngọc thụ lâm phong, các người không có ý tốt tặng phiếu đề cử?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (8)

Một câu rơi xuống, nhất thời trong phòng yên tĩnh quỷ dị.

Cao Hữu Minh trực tiếp bưng kín mặt mình, chưa thấy qua ai tự luyến như thế!

Tống Thành cũng kéo ra khóe miệng, không phải là một cái ký giả sao? Làm sao lại được Vong Xuyên sùng bái như thế?

Thẩm Lương Xuyên cũng không nhịn được hơi nhếch khóe miệng, không nói chuyện, trong cặp mắt kia lóe ra vụn ánh sáng nhỏ.

Kiều Luyến giống như căn bản cũng không có phát giác được bộ dạng mấy người, tiếp tục mở miệng: "Chúng tôi lẫn lộn trong làng giải trí, đương nhiên sẽ càng quan tâm với mấy ký giả nổi danh. Cái cô Kiều Luyến này, tôi thực sự rất chú ý!"

Thẩm Lương Xuyên vẫn cảm thấy ký giả đi đào đời tư người khác không tốt, nhân cơ hội này, đương nhiên phải thay nói lên vài câu hữu ích cho mình.

Cô duỗi ngón tay nhỏ ra: "Kiều Luyến này, vào làm ký giả được hơn nửa năm, đã đào mấy tin tức lớn rồi. Thứ nhất, năm đó có hai ngôi sao vì cạnh tranh nữ số một, một người dùng quy tắc ngầm, đê một người khác xuống, về sau cô ấy báo cáo ra. Thứ hai... Thứ năm, đoạn thời gian trước, chuyện Diêu Man Văn và Vương Văn Hào không phải cũng là cô ấy báo cáo sao? Cho nên nói, ký giả cũng phân tốt xấu, giống như Kiều Luyến, cũng là ký giả tốt! Tuyệt đối là nữ đại hiệp tân thời đại! Trừng phạt kẻ ác, tất cả yêu ma, đều trốn không thoát pháp nhãn của cô ấy..."

Còn muốn nói gì, Cao Hữu Minh đã ho khan một tiếng, cắt ngang cô.

Kiều Luyến quay đầu: "Hôm nay hòng anh không thoải mái sao?"

Cao Hữu Minh...

Tổng Thành: "Làm sao cô biết người phóng viên này tên Kiều Luyến, tôi nhớ được, bút danh của cô ấy là tiểu Kiều, cô xem như biết cô ấy, cũng chỉ biết bút danh của cô ấy mới đúng."

Kiều Luyến:... Tổng Thành này, vậy mà thiết trí bẫy lời cho cô.

Nhưng... Đánh chết cũng không thừa nhận, chính mình là Vong Xuyên.

Kiều Luyến nói dối không chớp mắt lần nữa: "Bởi vì tôi đã là bạn tri kỷ của cô ấy đã lâu, cô ấy cũng là thần tượng của tôi, cho nên đương nhiên tôi biết!"

Cô ôm ngực: "Cô gái tốt như vậy, nếu như kết hôn, nhất định chồng của cô ấy phải biết quý trọng cô ấy mới đúng. Cô ấy có rất nhiều khuyết điểm nhỏ, thế nhưng làm người thiện lương hào phóng..."

"Khụ khụ!" Cao Hữu Minh thật sự là nhìn không được, trực tiếp tiến lên một bước: "Hai vị đi thông thả."

Lúc này Tổng Thành mới nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, về mặt Thẩm Lương Xuyên thân nhiên, lộ ra một chút vui sướng, anh khẽ gật đầu, dẫn đầu đi ra ngoài.

Tổng Thành đi theo Thẩm Lương Xuyên xuống lầu, xuống dưới lầu, lúc này mới lên tiếng: "Tôi cảm thấy cô Vong Xuyên này, có chút tương tự Kiều tiểu thư, thế nhưng nhìn cô ta làm việc, nào có chút giống Kiều tiểu thư? Kiều tiểu thư điềm tĩnh như vậy, cô ta cũng quá sôi nổi rồi!"

Thẩm Lương Xuyên:... Con mắt nào của cậu nhìn thấy Kiều Luyến điềm tĩnh hả?

Hai người đi đến cửa tiểu khu, mỗi lên xe của mình.

Một lát sau, Tổng Thành phát hiện Thẩm Lương Xuyên còn không khởi động xe, đi tới, gõ lên cửa sổ xe của anh: "Anh Thẩm, sao thế?"

Thẩm Lương Xuyên: "Không sao."

"Vậy sao anh không đi?"

"Cậu đi trước đi."

Tổng Thành:... "Anh còn có chuyện sao?"

"Ừm."

Tổng Thành:... Cho nên, vừa rồi anh nói nhiều một câu, sẽ chết sao?

Anh ta thở dài một hơi, khẽ gật đầu: "Vậy tôi ờ lại với anh."

Dù sao cũng là đại minh tinh, bị người thấy được không tốt.

Anh ta tựa bên cạnh xe, đốt một điếu thuốc, hút một hơi, sau đó thuận miệng hỏi thăm một câu: "Anh Thẩm, anh chờ ai đấy?"

"Chờ người cần chờ."

Tổng Thành:... Phải! Coi như anh ta không hỏi!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (9)

Thẩm Lương Xuyên và Tống Thành rời khỏi phòng, lúc này Kiều Luyến mới thở phào nhẹ nhõm, cả người đều xụi trên ghế sofa.

Cao Hữu Minh trừng mắt nhìn cô chăm chăm " Vong Xuyên, tôi cảm thấy... Hôm nay cô có điểm gì là lạ!"

Kiều Luyến lờm anh ta một cái.

Cao Hữu Minh: "Cô nếu muốn cự tuyệt Tống Thành, cũng không cần thiết đem biến mình thành cái bộ dạng này, quả thực là vô cùng thâm!"

Kiều Luyến thở dài: "Không có cách, tôi quốc sắc thiên hương như thế, nếu như bị bọn họ thấy được, em tôi ký thì làm sao bây giờ?"

Cao Hữu Minh:... "Một ngày không tự luyện, sẽ chết sao?"

Kiều Luyến cười lên, tiến vào phòng ngủ thay quần áo.

Phòng này của Cao Hữu Minh, tương đương với phòng làm việc của hai người.

Anh ta dựa vào phát sóng trực tiếp mới có thu nhập, cho nên quần áo trong phòng rất nhiều.

Kiều Luyến thay quần áo, rửa mặt xong đi ra, liền thấy Cao Hữu Minh đang xem chiếu lại trò chơi, nghe thấy cô đi ra, không nhận được cảm thán: "Vong Xuyên, cô nói xem "Thi Trường" này không khỏi quá phách lối rồi! Hắn ta vừa hành động vậy, thật quá nguy hiểm. Kỳ thật thời gian xong trận khoảng bốn mươi phút, tại sao hắn ta nhất định phải kết thúc trò chơi trong 20 phút đồng hồ chứ?"

Kiều Luyến tùy ý trả lời: "Bởi vì đến đoạn sau, đội viên đẳng cấp của "Quân lâm thiên hạ" sẽ lên, bọn họ so ra kém phía đối phương. Trong "Không thi không vui", kỳ thật "Thi Trường" cũng là một người lợi hại."

Cao Hữu Minh gật đầu: "Điều này cũng đúng, bọn họ chỉ có thể mưu lợi! Ai, dù sao hiện tại người giống như là Từ Xuyên, đã không nhiều lắm. Tương trọng năm đó..."

"Ngừng!" Kiều Luyến ngắt lời anh ta: "Tôi phải đi."

"Ai, sao cô không hỏi tôi chuyện của Từ Xuyên hả?"

Kiều Luyến đi ra cửa: "Hỏi anh anh biết sao?"

Anh biết, còn không biết nhiều như tôi!

Cô đổi giày, muốn ra cửa, liền nghe thấy Cao Hữu Minh mở miệng: "Ai, biểu hiện của cô như vậy là sao? Vụng trộm nói với cô một bí mật."

Kiều Luyến quay đầu.

Cao Hữu Minh vui buồn thất thường mở miệng: "Tôi không biết Từ Xuyên, thế nhưng tôi biết Tiểu Kiều!"

Kiều Luyến:...!

Kiều Luyến kém chút muốn phun ngụm nước miếng ra ngoài rồi.

"Cái gì?"

Gia hỏa này... Nhận ra mình rồi hả?

Cao Hữu Minh dương dương đắc ý cười: "Ha ha, bị khiếp sợ đi! Tôi nói cho cô biết, tôi có quen biết tiểu Kiều!"

Một câu, để Kiều Luyến kéo khoe miệng ra, gia hỏa này khoác lác thật sự càng ngày càng mạnh.

Cô cười hai cái, quay người đi ra ngoài.

"Cô không hiểu kỳ chuyện của Tiểu Kiều sao?"

Cao Hữu Minh nhìn theo bóng lưng Kiều Luyến: "Thật sự không muốn biết Tiểu Kiều bây giờ đang làm gì sao?"

Kiều Luyến xua tay, tiến vào thang máy.

Tiểu Kiều bây giờ đang làm gì?

Cô đang đang làm ký giả.

Chẳng lẽ vẫn còn tiếp tục chơi game sao?

Tiếp tục chơi game... Ý nghĩ này vừa ra, về mặt Kiều Luyến, cũng trầm xuống.

Từ Xuyên... Là bởi vì chuyện kia, cho nên mới oán hận chính mình sao? Dẫn đến về sau, anh đưa bốn chính mình..

Ý nghĩ này vừa ra, liền giống như xoay quanh trong đầu cô.

Cô lắc đầu, loại bỏ suy nghĩ trong đầu, lúc này mới nhìn về phía trước lần nữa.

Từ Xuyên đã trở thành quá khứ, Kiều Luyến, không nên nhớ tới anh ta!

"Đình" thang máy đến rồi.

Cô đi ra, tới chỗ cửa tiểu khu.

Đi hai bước, chợt nghe phía trước có người hưng phấn gọi cô: "Kiều tiểu thư!"

Cô ngẩng đầu một cái, liền thấy Tống Thành đứng ở đằng xa!

Tầm mắt của cô liền rơi lên người Thẩm Lương Xuyên trong xe!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Vong Xuyên gặp Lương Xuyên (10)

Tâm Kiều Luyến lập tức nhấc lên, mở to hai mắt nhìn.

Hai người kia đứng ở chỗ này, là vì muốn ngăn cản cô sao?

Cô đang kinh hãi, liền nghe thấy Tống Thành hưng phấn mở miệng: "Kiều tiểu thư, Sao cô lại ở chỗ này?"

Anh ta nói xong câu đó, quay đầu, nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên trong xe, lập tức hiểu vì sao lại nhìn thấy anh ở chỗ này rồi.

Kiều Luyến kinh hãi nuốt ngụm nước miếng, lúc này mới đi lên phía trước, đi tới trước mặt hai người, lộ ra ý cười: "Thật là đúng dịp, sao mấy người lại ở đây?"

Thẩm Lương Xuyên không trả lời mà hỏi lại: "Em ở chỗ này... Đào tin tức sao?"

Kiều Luyến cười ngây ngô: "Tôi, đúng, nghe nói Vong Xuyên làm phát sóng trực tiếp ở chỗ này, cho nên tôi đến xem."

"Đào được không?"

"Không có."

"Tôi có thể nói cho em số phòng."

Kiều Luyến:...!!

Sao người đàn ông này lại đột nhiên trở nên tốt như vậy?

Nói cho cô số phòng, là vì để cho cô qua đào tin tức của Vong Xuyên sao?

Cô cảnh giác theo dõi anh: "À cái kia, không cần!"

Thẩm Lương Xuyên cũng không có khó xử cô, ngược lại nhìn về phía trước, mở miệng nói: "Bây giờ em đi đâu?"

Kiều Luyến vô thức trả lời: "Về nhà."

"Ừm, lên xe."

Kiều Luyến...

Anh đây là, muốn đưa mình về nhà sao?

Vì sao cảm thấy, hiện thực huyền diệu như thế?

Cô ngoan ngoãn đi đến ghế lái phụ, lên xe, sau đó nhu thuận ngồi đó.

Khóe mắt vẫn luôn liếc về phía Thẩm Lương Xuyên.

Từ lần trước cô cứu Tống Nguyên Hi, anh đã luôn mang bộ dạng này rồi.

Đối tốt với cô để cho cô cảm thấy không thể nắm lấy, để cho cô cảm thấy trong lòng bất an.

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống, không nhận được khinh bỉ chính mình.

Thật sự là đồ ngốc, chẳng lẽ muốn anh một mực đối xử không tốt với mình, mới cảm thấy thoải mái?

Kiều Luyến lắc đầu, đem những ý nghĩ linh tinh này ném sau ót, nhìn về phía trước lần nữa, lại phát hiện... "Thẩm tiên... Thẩm Lương Xuyên, đây không phải đường về nhà!"

Thẩm Lương Xuyên thân nhiên nhìn cô một cái, "Ừm."

Kiều Luyến...

"Ừ" là ý gì?

Gia hòa này cũng quá tích chữ như vàng, quả thực là... Khó chịu!

Đang oán thầm, lại nghe được anh mở miệng: "Chúng ta đi ăn cơm."

Đi ăn cơm?

Anh muốn dẫn mình đi gặp bạn sao?

Kiều Luyến vội ngồi ngay ngắn, cúi đầu nhìn quần áo trên người mình một chút, Cô mặc một cái áo lông cừu, một cái quần bò, đi giày trắng.

Cách ăn mặc đơn giản này, thật sự có thể đi gặp bạn sao?

Cô nhất thời có chút đứng ngồi không yên.

Chẳng qua Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện, hẳn là có thể.

Xe đi tới một nhà hàng tư nhân, Thẩm Lương Xuyên xuống xe, đi lên phía trước, cô vội vàng theo sau lưng.

Hai người đi vào phòng, lúc này Kiều Luyến mới phát hiện, vậy mà chỉ có hai người bọn họ ăn cơm.

Cô lập tức thụ sủng mà kinh... Lại cảm thấy run sợ trong lòng.

Anh cố ý chờ cô ở bên ngoài, chính là vì mời cô dùng cơm sao?

Gia hòa này... Rốt cuộc có biết cô là Vong Xuyên không?

Cô cắn răng, cảnh giác nhìn anh: "Thẩm Lương Xuyên, anh mời tôi ăn cơm sao?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu, "Ừm."

"Vì sao?"

Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu lên: "Ngồi."

Kiều Luyến ngoan ngoãn ngồi xuống, sau đó tiếp tục trông mong nhìn anh.

Tiếp theo, liền nghe thấy tiếng của Thẩm Lương Xuyên: "Tôi muốn xin em giúp một chuyện."

Thẩm ảnh để mời cô hỗ trợ? Cái này thật là khó tin!

Đôi mắt Kiều Luyến, lập tức sáng lên: "Cái gì?"

"Công ty của muốn ký kết với Vong Xuyên, hình như cô ấy rất thích em, em đi thuyết phục cô ấy giúp tôi."

Kiều Luyến:...!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Bọn họ đều có bí mật (1)

Kiều Luyến không thể tin nhìn Thẩm Lương Xuyên, cảm thấy... Thật sự là bê đá đập lên chân mình!

Cô ngáp ngừng, há miệng ra lần nữa, muốn nói gì đó cự tuyệt anh, nhưng nhìn vẻ mặt chắc chắn của anh, làm sao cũng nói không nên lời.

Suy nghĩ một chút, không cam lòng mở miệng: "Cái kia, tôi chưa thấy qua cô ấy..."

"Nhưng cô ta đối với em, như bạn tri kỷ đã lâu, tôi nghĩ, cô ta sẽ thật vui khi nhìn thấy cô."

Bốn chữ bạn tri kỷ đã lâu, Thẩm Lương Xuyên nhấn mạnh, để Kiều Luyến thật hận không thể cắn xuống đầu lưỡi của mình!

Cô nhìn Thẩm Lương Xuyên chằm chằm, muốn xem lời này của anh, rốt cuộc là bởi vì nhìn ra cái gì, hay là tất cả đều là trùng hợp.

Thế nhưng công phu người rất tốt, trên mặt vẫn gió thổi mây bay như cũ, để cho cô không nhìn ra bất kỳ cái gì.

Được rồi!

Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng!

Cô mở miệng qua loa: "Vậy tôi thử một chút."

Thẩm Lương Xuyên liếc cô một cái, thần nhiên cúi đầu, tiếp đó mới mở miệng nói: "Nhờ em rồi."

Kiều Luyến nghe nói như thế, vội ngẩng đầu lên.

Nhờ em rồi sao?

Đây chính là câu khách khí nhất mà Thẩm Lương Xuyên nói với cô.

Cô chớp mắt, không nhận được mở miệng: "Vong Xuyên đối anh, thật sự quan trọng như vậy sao?"

Lúc này, cửa phòng bị đẩy ra.

Phục vụ đi tới, để đồ ăn trong tay lên bàn, nói chuyện bị cắt ngang.

Chờ đến khi phục vụ rời đi, Kiều Luyến cầm đĩa, đang định qua gấp một con cá chiên nhỏ béo nhất, thế nhưng một đôi đĩa khác, lại nhanh hơn cô.

Kiều Luyến sững sờ, ngẩng đầu, thấy Thẩm Lương Xuyên gấp cá chiên nhỏ.

Được rồi, động tác không nhanh, mỹ vị vô duyên với cô!

Vừa nghĩ như vậy, trước mặt liền có thêm một đôi đĩa.

Cô kinh ngạc ngẩng đầu, thấy Thẩm Lương Xuyên gấp cá chiên kia vào trong bát của cô.

Kiều Luyến...

Kiều Luyến nhìn chằm chằm cá chiên kia, cảnh giác nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Anh muốn làm gì?"

Vô sự mà ăn cần, thì không gian sáo tức là đạo tặc!

Kỳ thật Thẩm Lương Xuyên không có ý định khó xử cô.

Thế nhưng mời cô ăn bữa cơm, cô biểu hiện kinh ngạc như thế làm gì?

Giống như là mình có nhiều mưu kế.

Nhất là bây giờ, một con cá chiên bé, lại giống như dao găm, để cho cô khăn trương như vậy?

Anh đành phải tiếp tục đề tài mới vừa rồi: "Tôi chờ tin tức tốt của Vong Xuyên."

Kiều Luyến...

Gia hỏa này, xem như là dựa vào mình sao?

Cô cúi đầu, nhìn con cá kia.

Kỳ thật, Thẩm Lương Xuyên muốn ký hợp đồng với cô, thật ra cô rất vui vẻ.

Trước kia có bao nhiêu lần tương tượng, có thể làm việc với Thẩm Lương Xuyên, vì anh là thần tượng của mình.

Nhưng lúc ngày đấy đến, cô mới phát hiện, cô lại không có tư cách này.

Cô tuyệt đối không thể lộ mặt trước mặt công chúng.. Cho nên, dù là thiếu tiền, cho tới bây giờ cũng không nghĩ tiến vào làng giải trí.

Cao Hữu Minh thường xuyên nói với cô, thân là nữ MC, nhiệt độ đều ồn ào, chỉ cần lộ cái mặt, anh ta cam đoan thu nhập một tháng của cô mấy chục vạn.

Nhưng cho tới bây giờ cô đều không nguyện ý, vì tiền, thân thể đều bán, huống chi là khuôn mặt?

Cô không thể!

Cô dùng đũa gấp cá chiên nhỏ, cho vào miệng, lại cảm thấy ăn không biết vị.

Tiếp đó nghe Thẩm Lương Xuyên nói: "Cô ấy có khó khăn gì, có thể nói với tôi."

Kiều Luyến ngược mắt, phát hiện Thẩm Lương Xuyên đã cúi đầu, nghiêm túc ăn cơm.

Bộ dạng anh ăn cơm cũng cực kì đẹp đẽ, động tác ưu nhã, vừa nhìn liền biết xuất thân hào môn, từ nhỏ bồi dưỡng ra được lễ nghi.

Người này, khẳng định là ngậm thìa vàng ra đời?

Chỉ là... Vì sao Thẩm ảnh để lại tiến vào làng giải trí?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Bọn họ đều có bí mật (2)

Thẩm Lương Xuyên xuất thân hào môn, gia cảnh hẳn là không tệ, nhưng người hào môn bình thường đều sẽ xem thường mình tinh giải trí, tại sao anh lại tiến vào làng giải trí?

Những vấn đề này, trước kia cho tới bây giờ cô đều không suy nghĩ qua, hiện tại đột nhiên nhớ tới, mới ý thức tới... Kỳ thật căn bản là cô cũng không hiểu rõ anh.

Ngoại trừ biết, anh là ảnh đế, trừ hiểu rõ anh từ một người không biết gì biến thành một đại minh tinh trong làng giải trí.

Cô thậm chí cũng không biết, cha của anh là ai, anh có chị em hay không...

Giống như Tống Nguyên Hi, không hiểu sao lại sống nhờ ở nhà bọn họ, thế nhưng từ xưa nay anh đều không có ý muốn giải thích một chút.

Là bởi vì... Sớm muộn sẽ ly hôn hôn với mình, cho nên cũng không cần nói sao?

Cô lại nghĩ tới đêm tân hôn của họ, lời anh nói.

Nhớ kỹ bổn phận của mình.

Nghĩ tới đây, cá chiên trong miệng lập tức trở nên có chút đắng chát, cô cúi thấp đầu, qua thật lâu, cuối cùng mới trả lời một câu: "Được rồi."

Một bữa cơm, ăn tiếp lại có chút không yên lòng.

Ăn xong, Kiều Luyến ngồi xe Thẩm Lương Xuyên đi về nhà.

Trên đường, bỗng nhiên điện thoại di động của cô vang lên, cầm lên phát hiện là chủ biên gọi tới.

Lông mày cô hơi nhăn lại, nghe, đối diện truyền đến tiếng chủ biên: "Kiều Luyến, Vương Văn Hào đánh cô vài cái, cô liền nghỉ ngơi mấy ngày sao?"

Kiều Luyến mím chặt bờ môi.

Chủ biên tiếp tục mở miệng: "Cô vẫn còn không muốn đi làm nữa hả? Vậy cũng xin cô gửi đơn từ chức lên công ty!"

Kiều Luyến cười híp mắt mở miệng: "Ngày mai tôi đi làm."

Chủ biên hừ lạnh: "Tính ra cô còn có chút tự giác! Nói cho cô biết, nhìn chăm chăm Thẩm ảnh đế cho tốt!"

Nói xong câu đó, trực tiếp cúp điện thoại.

Kiều Luyến nhếch miệng, không nhìn được máng một tiếng: "Lão vu bà!"

Máng xong, ném điện thoại vào trong túi.

Phát giác được ánh mắt lạnh lạnh bên người, bỗng nhiên thân thể cô cứng đờ.

Khốn nạn!

Sao cô lại quên mất! Bây giờ cô ở trên xe Thẩm Lương Xuyên!

Khẳng định gia hỏa này nghe được câu nói kia của cô rồi.

A!

Cô ngồi ngay ngắn, cúi đầu, hận không thể biến thân thành không khí.

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên mở miệng: "Em bình thường máng tôi cái gì?"

Kiều Luyến: "Ha ha, sao tôi lại máng anh chứ? ~!"

Khốn khiếp!

"Em chắc chắn chứ?"

Kiều Luyến: "Xác định nhất định và khẳng định!"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới hài lòng.

Xe tới nơi, hai người xuống xe, trước khi Thẩm Lương Xuyên cầm khăn tắm vào phòng, mở miệng với cô: "Hiện tại liên hệ với Vong Xuyên."

Kiều Luyến: "Tôi cũng không biết làm sao liên hệ với cô ấy, chờ tôi lấy được phương thức liên lạc rồi nói sau!"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, nhủ mảy: "Không phải em có Wechat của cô ta sao? Tôi nhìn thấy em cho cô ta vài khen."

Kiều Luyến:...!!

Cô lúc nào cũng đều cho khen... Thế mà! Huhuhu!

Muốn nói cái gì, Thẩm Lương Xuyên đã vào phòng tắm.

Cái tên không khiếp này!

Cô hung dữ ngồi ở trên ghế sofa, nhất định phải có biện pháp làm khó anh.

Thế nhưng, làm sao để Vong Xuyên cự tuyệt anh, lại còn có thể nhục nhã đến anh đây?

Bỗng nhiên ánh mắt Kiều Luyến sáng lên!

Chờ Thẩm Lương Xuyên đi ra, liền thấy Kiều Luyến ngồi ở trên ghế sofa, cười híp mắt theo dõi anh, trên mặt lộ ra đắc ý: "Vong Xuyên có tin tức! Cô ấy nói, muốn ký kết với cô ấy, trước đánh một ván trò chơi với cô ấy, thắng thì nói!"

Cô là Tiểu kiều, cái danhTiểu Kiều!

Cho nên, sao Thẩm ánh để có thể thắng cô?!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Bọn họ đều có bí mật (3)

Trên cái thế giới này, chơi game có thể thắng nổi cô, năm đó chỉ có Từ Xuyên.

Thậm chí có thể nói, cô chơi game, đều là Từ Xuyên mang ra ngoài.

Vừa mới bắt đầu chỉ là tùy tiện chơi đùa, càng về sau trầm mê, đến sau cùng, trở thành cao thủ trong cao thủ, thậm chí đem chơi game trở thành một loại theo đuổi của cuộc sống.

Kiều Luyến nhếch khóe môi, cho nên, có lẽ ở phương diện khác cô cũng không sánh nổi Thẩm Lương Xuyên, thế nhưng nói tới chơi game, đây tuyệt đối là điểm mạnh của cô.

Thắng anh, sau đó anh liền không nói nữa chứ?

Nghĩ tới đây, cô nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Anh vừa tắm xong, trên người trùm khăn tắm, lộ ra cơ ngực và cơ bụng rắn chắc.

Trong phòng không có bật đèn, chỉ có một chiếc đèn ngủ mờ nhạt, để da thịt của anh, tản ra ánh sáng màu mật ong.

Mặt của anh giống như điêu khắc thành thần, ngũ quan tinh xảo đến người thần phần nộ.

Hình dáng gương mặt rõ ràng, lộ ra kiên nghị.

Cho nên, dù bộ dạng anh đẹp vậy, chưa từng có sự éo lá, cả người cho người ta thấy cảm giác mạnh mẽ.

Ánh sao ngoài cửa sổ, hôm nay là ngày BJ ít khi không có sương mù.

Nhưng giờ phút này, Kiều Luyến lại không kịp thưởng thức những cảnh đẹp kia, bởi vì, với cô mà nói, ngôi sao đẹp nhất trên thế giới này, ở trước mặt cô.

Ngôi sao này, trong thời gian cuộc đời cô tối tăm nhất, chỉ rõ phương hướng cho cô.

Cho nên, cô đối với Thẩm Lương Xuyên có một loại sùng bái, loại tình cảm kia, để cho cô đối mặt với Thẩm Lương Xuyên, luôn luôn cảm thấy thấp bé.

Kiều Luyến cô từ nhỏ đến lớn, vẫn luôn là cô gái được chiều chuộng, chỉ tay năm ngón, dù về sau gia tộc suy tàn, cô cũng chưa từng nhân nhượng với ai như vậy, ngoại trừ Thẩm Lương Xuyên.

Cho nên, trong nội tâm cô thật ra là có chút oán trách.

Hiện tại, cô muốn dùng thân phận của Vong Xuyên, giáo huấn người này một chút, cũng coi như tìm cho mình về chút mặt mũi.

Nghĩ tới đây, cô liền nhất thời hưng phấn.

Không biết đợi lát nữa, Thẩm Lương Xuyên bị mình đánh thua, có thể tức khóc hay không?

Cô hào hứng nhìn về phía anh, đã thấy thần sắc anh vẫn nhạt nhẽo như cũ, để cho người ta không nhìn ra cảm xúc, dáng vẻ định thần này, để Kiều Luyến không nhìn được cười mờ ám.

Giả bộ, tiếp tục giả bộ.

Đội lát nữa cho anh thua tới quần cũng không có!

Cô nghĩ toan tính, sau đó nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm Lương Xuyên, Vong Xuyên là nữ MC trò chơi, chơi game rất lợi hại, anh có dám chơi hay không?"

Không phải chơi hay không, mà chính là có dám chơi hay không, cái này rõ ràng là kẻ khích tướng.

Cũng không tin người đàn ông này sẽ cự tuyệt.

Quả nhiên, anh ngẩng đầu lên.

Trong đôi mắt đen thâm thúy, tản ra sự phức tạp, đây là sợ hãi sao?

Vừa nghĩ như vậy, liền nghe thấy anh trả lời: "Được. Lúc nào?"

Đương nhiên là càng nhanh càng tốt!

Nhưng bây giờ đánh, chẳng phải bại lộ sao?

Trông mặt Kiều Luyến đảo lòng vòng, đánh giá gian phòng.

Làm sao có thể không cho anh phát hiện mình chơi game nhỉ, lại có thể thấy được đáng vẽ anh xấu mặt?

Thật là một vấn đề xoắn xuyết.

Kiều Luyến đứng lên, đi vào phòng tắm: "Trời tối ngày mai đi."

Lời này rơi xuống, cô liền khép cửa phòng lại, cởi quần áo trên người ra.

Bởi vì trên người còn có miệng vết thương, cho nên cô không thể tắm dội, chỉ có thể cầm khăn mặt lau một chút, cô nhìn vào gương, lau chùi cho mình một chút, thể nhưng trên lưng, làm sao cũng không lau được.

Chính là đang xoắn xuyết, bỗng nhiên cửa phòng tắm bị đẩy ra, Kiều Luyến giật nảy mình, quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đi đến.

Cô lập tức hoảng sợ cầm lấy khăn tắm bao lấy thân thể: "Anh vào làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Bọn họ đều có bí mật (4)

Kiều Luyến giật nảy mình.

Cô và Thẩm Lương Xuyên kết hôn, đã sắp một tháng, lúc hai người ở cùng một chỗ không nhiều, nhưng trong mấy ngày này, Thẩm Lương Xuyên toàn không nói gì đã chạy vào nhà tắm.

Cô cắn môi, mở to hai mắt nhìn, người đàn ông này... Chẳng lẽ là muốn tới làm cái kia với cô?

Thế nhưng rõ ràng toàn thân cô đều bị thương, anh còn muốn cái kia, cũng quá cảm thú!

Ý nghĩ này vừa ra, cô càng thêm cảnh giác, đã thấy Thẩm Lương Xuyên tiến lên một bước, mở miệng: "Tôi tới giúp em."

Giúp cô? Giúp cô làm gì?

Đã thấy anh cầm lấy khăn mặt từ trong chậu, vắt một cái, tiếp đó đề lên bờ vai cô: "Còn có chỗ nào?"

Đây là... Muốn lau người giúp cô sao?

Kiều Luyến chỉ cảm giác đầu óc của mình đều không đủ dùng.

Gia hỏa này... Có pahir đối tốt với cô rồi hay không, chẳng lẽ còn có ý đồ gì?

"Ừm?" Thẩm Lương Xuyên thấy cô thật lâu không nói lời nào, chỉ là trừng mắt tròn vo nhìn anh, tuy quần khăn tắm, thế nhưng lộ ra bả vai tinh xảo, xương quai xanh đẹp mắt lại gợi cảm.

Da thịt cô rất trắng, bị bóp một chút đều có thể sưng mấy ngày, huống chi lần trước bị đánh?

Những dấu vết ứ đọng kia, để ánh mắt anh có thêm một phần ám áp, động tác cũng càng dịu dàng.

Lúc này Kiều Luyến mới phục hồi tinh thần lại, nuốt ngụm nước miếng mở miệng nói: "Phía sau."

Thẩm Lương Xuyên đi đến phía sau cô, lập tức kéo khăn tắm ra.

Động tác kia nhanh, Kiều Luyến đều không kịp phản ứng!

Cô định nhặt khăn tắm lên, thế nhưng bả vai lại bị bàn tay ấm áp của anh đè chặt, tiếp đó tiếng anh truyền đến: "Đừng nhúc nhích."

Hô hấp ấm áp phun lên bên tai cô, để cho toàn thân cô đều cứng đờ, chỉ cảm thấy nơi bụng giống như có một ngọn lửa, để cho cô cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Nhiệt độ bàn tay trên bả vai, cũng giống như một là lửa, chậm rãi từ bả vai cô lan tới toàn thân.

Thân thể cô đỏ lên, bả vai không tự giác nhô lên, phổi thì khăn trương giống như không có không khí.

Phía sau bị khăn nóng đắp lên, loại nhiệt độ kia, kích thích trên nơi khác trên người cô, làm nổi da gà, độ mẫn cảm ở trên thân thể đạt tới cực hạn.

Cô có thể cảm giác rõ ràng được, cái tay cách khăn mặt, nhẹ nhàng xoa lưng cô.

Từ vị trí cổ, dọc theo xương sống xuống dưới, thẳng đến đi tới đuôi xương cụt.

Gương mặt Kiều Luyến bị thiêu đến đỏ ửng, cảm giác bàn tay lớn kia muốn sát qua móng, vội vàng ngăn cản anh: "Chỗ đó, chỗ đó lau qua rồi!"

Động tác Thẩm Lương Xuyên dừng lại một chút, giọng nói có chút khàn khàn, khẽ "à" một tiếng, liền buông lỏng cô ra.

Cả người Kiều Luyến đều lập tức trầm tĩnh lại, nghe thấy tiếng của anh: "Được rồi."

Đương nhiên cô biết rõ!

Xong rồi thì anh mau đi ra đi.

Kiều Luyến cắn môi, lặng lẽ quay đầu, liền thấy ánh mắt nóng rực của Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm thân thể mình.

Ánh mắt ấy, giống như là lại cho Kiều Luyến thêm mối lửa, để cho toàn thân da thịt cô bởi vì thẹn thùng, bày ra màu hồng.

Cô cúi đầu, cầm lấy khăn tắm, hốt hoảng bao lấy chính mình: "Ừm, vậy chúng ta ra ngoài đi."

Lời này rơi xuống, cô liền chạy ra ngoài, có thể quá bối rối, dưới chân vấp một chút.

Trong lúc bối rối cô buông lỏng tay, bắt lấy Thẩm Lương Xuyên!

Khăn tắm trên người vốn không có che kín, buông lỏng tay như thế, nhất thời lại trượt xuống.

Mà khăn tắm Thẩm Lương Xuyên, cũng bị cô giật xuống, Thẩm Lương Xuyên cũng muốn níu cô lại, thế nhưng ánh mắt lóe lên, liền thuận theo ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Bọn họ đều có bí mật (5)

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đã đến cửa phòng tắm.

Bên ngoài là thảm đất dày, ngã xuống như thế, cũng sẽ không cảm thấy đau.

Thế nhưng trên thân có thêm một thân thể khác, là ý gì?

Nhất là!

Lúc này hai người đều không mảnh vải che thân.

Da thịt chạm nhau, cô vừa mới lau chùi thân thể, nhiệt độ cơ thể mát hơn, mà đối phương lại nóng hổi giống như một đám lửa, nóng lạnh va nhau, Kiều Luyến miễn cưỡng gần như muốn kêu thành tiếng!

Thậm chí, anh ngã xuống như thế, vừa vịn đề trên người cô, trong lúc bối rối, bọn họ nghe được hô hấp của nhau.

Trái tim Kiều Luyến, cũng nhảy dựng thành thịch, khẩn trương giống như là muốn ngạt thở.

Cô nuốt ngụm nước miếng, lại thấy đầu của anh cúi xuống.

Làn môi ấm áp dán lên môi cô, hơi thở đều thuộc về anh.

Động tác anh nhẹ nhàng, nụ hôn này, dịu dàng lưu luyến.

Vừa hôn xong, cô và anh đều có chút động tĩnh, miệng thở hổn hển.

Tay của cô, đặt trên vai của anh, tức muốn đẩy anh ra, rồi lại muốn kéo anh gần hơn, vẫn đang xoắn xuýt do dự, đột nhiên cảm giác có vật gì đó, đâm lên đùi cô.

Vật kia... gương mặt Kiều Luyến lập tức đỏ bừng.

Cô không dám nhìn mặt của anh, nhưng khoe mắt vẫn nhìn thấy bên tai anh mang theo một chút sắc hồng.

Thẩm Lương Xuyên thật không nghĩ tới, lúc đầu chỉ là muốn trêu chọc cô, nhưng đến cuối cùng, lại gác chính mình trên lửa nung.

Thân thể biến hóa, anh cảm giác được.

Cho tới bây giờ đều không có như thế, giống như bây giờ, muốn chiếm cứ cô, có được cô.

Thậm chí anh biết, chỉ cần mình hành động, liền có thể đạt thành mong muốn.

Anh cũng biết, cô sẽ không cự tuyệt chính mình, bởi vì cho tới bây giờ cô cũng không dám cự tuyệt loại chuyện này.

Thế nhưng lần này...

Nghĩ đến vừa mới lau chùi thân thể cho cô, trên người cô có dấu vết ứ đọng, anh lại không nhịn được thở dài một hơi.

Kiều Luyến đang chờ động tác kế tiếp của Thẩm Lương Xuyên, đối phương lại ngừng.

Anh giống như xoắn xuýt một chút, cuối cùng vẫn đứng dậy.

Người bên trên không còn, cũng làm cho lòng của cô, cảm giác giống như trống rỗng, tiếp theo, cũng cảm giác thân thể bị người ôm ngang, tiếp đó nhanh chân đi lên phía trước, trực tiếp dịu dàng đặt cô lên giường.

Cô vội vàng lấy chăn đắp, tiếp đó trừng mắt nhìn anh.

Anh cũng ánh sáng, thấy không rõ về mặt, thế nhưng anh đứng cạnh giường như vậy, ánh mắt kia như lang như hổ, Kiều Luyến kéo chăn, ngay lúc cô cho là một giây sau, đối phương sẽ muốn ăn cô vào trong bụng, đã thấy anh quay người, đi tới bên cạnh.

Kiều Luyến không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Lần bị thương này tuy xương cốt đều vô sự, nhưng vết thương ở trên người rất nhiều, bác sĩ cũng nói, đoạn thời gian này không được vận động mạnh.

Rõ ràng Thẩm Lương Xuyên muốn, nhưng vẫn dừng lại, là bởi vì... Thân thể của cô sao?

Ý nghĩ này, để trong nội tâm cô ấm áp.

Anh cũng có lúc quan tâm chính mình, đã vậy, lúc tranh tài chơi game với anh, sẽ hơi hạ thủ lưu tình một chút, miễn cho anh thua quá thảm!

Cô vui đầu vào trong chăn, chỉ lộ ra một đôi mắt, theo dõi anh.

Anh ngồi ở trên ghế sofa, nhắm mắt lại, giống như bình phục dục hỏa trong cơ thể mình.

Nhưng trong đầu, trước mắt vẫn luôn thoáng hiện thân thể trắng bóng của cô, những ý niệm này, để anh cảm thấy càng kiềm chế, chỗ nào đó càng sung đau đớn.

Anh đứng lên, ra lệnh với Kiều Luyến: "Liên hệ Vong Xuyên, hiện tại đến đánh một ván."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Bọn họ đều có bí mật (6)

Anh mặc áo ngủ vào, cầm điện thoại di động lên: "Tôi qua thư phòng đợi cô ta."

Nói xong, liền trực tiếp đi ra ngoài.

Cửa phòng đóng lại, lúc này Kiều Luyến mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần.

Gia hỏa này... Là dự định dựa vào chơi game, đến di chuyển lực chú ý sao?

Và lại, anh chủ động rời đi, có phải cô có thể đánh cùng anh hay không?

Cô vội vàng nhảy từ trên giường xuống, tùy tiện mặc xong quần áo, tìm điện thoại di động của mình, vào wechat của Vong Xuyên.

Vừa vào, liền thấy tin nhắn của Thẩm Lương Xuyên:

【 Thẩm Lương Xuyên: Chơi cái gì? 】

Kiều Luyến suy nghĩ.

Mình là Tiểu Kiều, từ trước đến nay chơi game đều lợi hại, tuy cô quen thuộc với Lot nhất, nhưng đối phương là ảnh đế, vẫn là để chọn đi.

Thế là, trả lời:

【 Vong Xuyên: Anh chọn đi. Bình thường anh chơi cái gì? 】

【 Thẩm Lương Xuyên: Lot đi. 】

Kiều Luyến sững sờ, anh luôn luôn nói chuyện ngắn gọn.

Lời này có ý nói là, anh định chơi Lot, hay là bình thường chơi Lot?

Cô thuần thực nhất là Lot, thế nhưng chơi Lot với anh, có thể quá chiếm tiện nghi hay không?

【 Vong Xuyên: Tôi am hiểu nhất Lot, anh có muốn đòi hay không?. 】

【 Thẩm Lương Xuyên: Không cần 】

Quả nhiên, đàn ông đều là sinh vật kiêu ngạo.

【 Vong Xuyên: Được, đấu đơn sao? 】

【 Thẩm Lương Xuyên: Ừm. 】

Kiều Luyến suy nghĩ một chút, tiếp tục mở miệng:

【 Vong Xuyên: Tôi ở trong Lot, tên là lưu luyến không quên. Anh thêm tôi là bạn đi. 】

Tin nhắn vừa gửi, liền vào trò chơi.

"Lưu luyến không quên", là nick phụ của cô.

Năm đó chơi game, cô liền đăng kí hai nick.

Sau khi đăng nhập: "Đỉnh" một tiếng, nhắc nhở có người thêm cô làm bạn.

Cô đi vào, liền thấy đối phương tên là "Thắm", cấp bậc 1, nếu như Thắm Lương Xuyên thật sự ưa thích chơi Lot, như vậy đây nhất định là nick phụ, hơn nữa nhìn bộ dáng, còn là vừa tạo nick?

Gia hỏa này... Thật sự có thể chứ?

Được rồi, chính mình lát nữa nhường chút, tuyệt đối đừng để anh thua thú tính đại phát!

Tăng thêm bạn bè, liền tiến vào hình thức đấu đơn.

Bọn họ chơi cái trò chơi này, chỉ cần công kích tháp trung tâm của đối phương, liền có thể toàn thắng.

Bởi vì chơi là thao tác, cho nên vừa mới bắt đầu chơi, đều là cấp bậc 0.

Kiều Luyến gửi tin nhắn cho anh ở trên trò chơi:

【 Lưu luyến không quên: Trước kia chơi, đều là máy tính, hiện tại cũng có game điện thoại, thế nhưng luôn cảm giác, không thành thạo như máy tính. 】

【 Thắm: Như nhau. 】

Kiều Luyến:...

Anh là nói, cảm giác giống cô, hay là nói thao tác máy tính và điện thoại di động như nhau?!

Mẹ nó, nói nhiều một câu sẽ chết người à!

Kiều Luyến dứt khoát không để ý tới câu nói này, lúc điện thoại đang chờ, cô liền hoạt động cổ tay một chút.

Đợi lát nữa, cô sẽ vui đùa với anh hai mươi phút, sau đó thắng ngay trong ba mươi phút.

Trò chơi bắt đầu!

Cô vội vàng cầm điện thoại di động lên, nhìn chăm chăm giao diện quen thuộc, thi triển quyền cước!

Đi về phía trước, trước đánh tiểu quái thắng cấp câu mình, gặp được tiểu binh đối phương, cũng đánh chết!

Thế nhưng... Khi cô đi đến vị trí trung tâm, sao Thắm Lương Xuyên còn chưa tới?

Cô nhìn bản đồ địa hình một chút, cũng không có phát giác được dấu vết Thắm Lương Xuyên đi, cô không nhận được đứng tại chỗ, ngây ngẩn cả người.

PK một đối một, trên cơ bản không có bụi cỏ có thể ẩn trốn, như vậy, như vậy anh trốn ở đây rồi hả?

Rốt cuộc Thắm Lương Xuyên đến đâu rồi?

Kỳ thật... Anh không có trốn ở đâu, bởi vì anh căn bản còn không có ra khỏi thành.

Lúc này, anh nhìn cửa sổ trò chơi quen thuộc, lập tức ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Bọn họ đều có bí mật (7)

Mấy năm trước, khi anh bắt đầu tiếp xúc trò chơi.

Lúc đó đang lên cấp ba, anh cảm thấy học tập nhẹ nhõm, sự tình trong nhà làm cho anh có chút phiền, liền bắt đầu tiếp xúc với trò chơi, cảm thấy giết người trong trò chơi rất thoải mái.

Lúc đó không có nghĩ nhiều như vậy, cũng tìm mấy người trên trò chơi lập tổ đội thi đấu, cho tới bây giờ cũng đều không có chú ý chính mình sẽ thành danh.

Về sau... Anh liền gặp tiểu Kiều.

Ngày ấy, anh ở trong nhà mở máy, đi rót cho mình chén nước quay ra, liền thấy con mèo mình nuôi ẩn vào chuột, để anh tiến vào trận đấu ngẫu nhiên, hệ thống phân phối một tiểu đội cho anh.

Vốn là muốn rời khỏi, nhưng thấy đồng đội của mình còn chưa tới, thứ hai trò chơi đã bắt đầu, anh liền chơi tiếp.

Ngay từ đầu anh cũng không có chú ý tới tiểu Kiều, là về sau phát hiện, cô chỉ cần phục sinh liền chạy qua tìm mình, chê cô phiền, liền đánh chết cô từng lần từng lần.

Thăng đến sau cùng, anh đánh chết cô hơn mười lần.

Cái người ngu ngốc, không đi thăng cấp, không tìm người đánh nhau, mỗi lần phục sinh liền chạy tới, đơn giản là nào tàm.

Một ván trò chơi, anh chơi không chú ý, sau cùng ngại phiền, dứt khoát tốc chiến tốc thắng.

Chơi xong trò chơi, anh vào nhà vệ sinh, không nghĩ tới trở về phát hiện, mèo nhà anh lại tiến vào trò chơi.

Lúc đó anh đã cảm thấy bức bối.

Chơi cùng đám ngớ ngẩn này, quả thực là không có ý nghĩa.

Cho nên dứt khoát thoát khỏi tranh tài.

Rời khỏi tranh tài, đồng đội tới, anh và bọn họ đi đánh một trận xếp hạng.

Chờ đánh xong, lúc này mới phát hiện mình có tin nhắn, hình cái đầu đó, anh nhận ra, là tiểu Kiều vừa rời.

Anh không có ý nhớ kỹ cô, chỉ là trí nhớ anh quá tốt.

Cô hỏi anh, vì sao thoát khỏi trò chơi.

Anh không chút nghĩ ngợi, liền trực tiếp trả lời một câu: "Tôi không chung tổ với người ngu ngốc."

Tiếp đó, anh liền đe người mình coi là rau rĩa ném ra sau gáy.

Anh lúc đó, tuyệt đối không nghĩ ra, cũng một người như vậy, lại trở thành chấp niệm của anh.

Về sau, cô trăm phương ngàn kế liên hệ với anh, gây nên chú ý của anh.

Mỗi lần anh thi đấu, tổ đối phương đều sẽ mang theo cô.

Mà cô mỗi lần đều nhằm vào anh, không đi thăng cấp, không đi đánh quái, mỗi lần phục sinh đánh anh.

Một người ngốc nghếch như vậy, thường thường làm giảm lực chiến đấu của đối phương.

Anh còn rất kỳ lạ, rõ ràng thi đấu, vì sao đối phương lại đồng ý mang cô?

Về sau, nhận biết với cô, có một ngày anh hỏi qua cô, câu trả lời của cô mang theo u oán: "Từ Xuyên, anh quá xấu rồi, em như người trong suốt, căn bản là không lọt nổi mắt xanh của anh, không có cách, em đem tiền tiêu vặt mỗi tháng vào mua kim tệ! Mỗi lần anh thi đấu, em đều sẽ qua hối lộ đối phương. Em nói, dù sao mấy người cũng không thắng được, mang tôi có thua, tôi cho mấy người kim tệ!"

Bộ dạng nhiều tiền đó, toàn bộ là nhà giàu mới nổi!

Cô còn đúng lý hợp tình mở miệng: "Anh nhìn, kiếm một người bạn gái như em, chừng nào thì anh trả lại tiền tiêu vặt cho em!"

Thẩm Lương Xuyên nhếch môi, nở nụ cười.

Trước mặt giống như lại xuất hiện tất cả đã qua...

Nhân vật của cô, giống như cô, không nhân rồi, mỗi lần thi đấu đều lạnh lợi, liền xem như kết thúc, cũng sẽ chạy vòng quanh anh.

Anh cho là, giữa bọn họ, sẽ càng ngày càng tốt, chậm rãi phát triển đến hiện thực, anh thậm chí nghĩ kỹ, tương lai kết hôn với cô, cũng phải có một hôn lễ đặc biệt... Nhưng chẳng ai ngờ rằng, thế sự vô thường.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Bọn họ đều có bí mật (8)

Thẩm Lương Xuyên ngây ngô một lúc, chờ đến khi anh lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện đối phương đã mang theo tiểu đội, đánh tới tầng bảo hộ thứ hai trước tháp.

Kiều Luyến đánh vô cùng qua loa, không cảnh giác, bởi vì đến bây giờ cũng không thấy Thẩm Lương Xuyên.

Khăng định là anh trốn đi.

Thế nhưng, chính mình cũng đi đến tầng bảo hộ thứ hai của tháp, sao còn không thấy Thẩm Lương Xuyên xuất hiện?

Gia hỏa này... Dù thế nào cũng sẽ không vụng trộm ăn núp để sang chỗ mình chứ?

Cô một bên nhìn chăm chăm tháp trung tâm của mình, một bên nhìn chăm chăm phía trước.

Ngón tay thao tác trên điện thoại di động thật nhanh, lẳng lặng chờ đợi Thẩm Lương Xuyên xuất hiện.

Đúng lúc này, cuối cùng cô thấy được Thẩm Lương Xuyên!

Khi nhìn thấy cấp của đối phương, Kiêu Luyến cho là mình hoa mắt!

Tranh tài đều đã tiến hành được hai ba phút, cấp bậc gia hỏa này... Lại là 1? Cái này cũng thật là không thể tin!

Chẳng lẽ, mới vừa rồi anh vẫn đứng ngẩn đây?

Quả nhiên là sẽ không chơi game!

Ban đầu vốn trực tiếp đánh chết đối phương, kết thúc trong vòng năm phút đồng hồ, nhưng nhìn anh yếu đuối như vậy, nghĩ đến hành vi vừa rồi của Thẩm Lương Xuyên, Kiêu Luyến cảm thấy mềm lòng.

Gia hỏa này vừa mới bắt mắt dục cầu, nếu như mình lại giết anh nhanh, anh sẽ không cảm thấy mình rất vô dụng chứ?

Gia hỏa này luôn luôn thay đổi thất thường, nếu như thua quá khó nhìn, khăng định sẽ giận chó đánh mèo với mình.

Cô muốn báo thù một chút, cũng không phải muốn thua cả mình!

Thế là, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên tới, cô lập tức đứng tại chỗ, do dự một chút, đến cùng vẫn là chạy đi.

Cho hắn thở một ngụm đi.

Mấy năm gần đây game mobi tràn lan, cho nên Thẩm Lương Xuyên đã sớm chơi qua trò chơi tay khác.

Game điện thoại Lot, là lần đầu tiên chơi, tuy có chút không quen, nhưng vẫn nhanh chóng vào tay.

Thao tác điện thoại kém rất nhiều so với máy tính, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng đến phát huy của anh.

Anh xuất kích, liền phát hiện Kiêu Luyến nhìn thấy anh, trực tiếp quay đầu chạy đi.

Chạy đi.

Cái phản ứng này, để anh hơi sững sờ, sâu trong đáy lòng sinh ra một loại cảm giác đau xa lạ.

Nhân vật trong trò chơi, vẫn là tiểu Kiêu, nhiều năm như vậy, cô chỉ chơi tiểu Kiêu.

Đến da thịt đều như thế, thích đội nón, mặc mấy màu vàng, xinh đẹp lại thanh lệ.

Nhưng trước ở trong game, cô luôn luôn vây quanh chính mình, tám năm không thấy, bây giờ cô nhìn thấy mình, vậy mà quay đầu chạy.

Nhưng giống như, thật lâu không chơi game với cô rồi...

Đúng thế.

Anh đã sớm biết, Vong Xuyên là Tiểu Kiêu.

Anh nhận ra Kiêu Luyến, cũng là thỉnh thoảng nghe Vong Xuyên phát sóng trực tiếp, tiếng của cô, nhiều năm như vậy không có thay đổi bao nhiêu, vô

cùng giống ở trong game năm đó.

Anh mới tìm được cô.

Thảm Lưong Xuyên lấy lại bình tĩnh, bắt đầu thao tác.

Kiều Luyến trở về thành, sau khi đầy máu, lại đi về phía trước.

Trì hoãn thời gian một lúc, liền thấy Thảm Lưong Xuyên đã giết mấy tiểu binh của cô, thăng cấp.

Hiện tại cô cấp bốn, đối đầu với Thảm Lưong Xuyên cấp ba, tuyệt đối toàn thắng.

Thế là, cô xông về phía trước.

Như bây giờ đánh chết anh, không coi là khi dễ anh chứ.

Nghĩ như vậy, cô liền hưng phấn lên.

Trong hiện thực, Thảm Lưong Xuyên khi dễ cô nhiều lần như vậy, hiện tại, cuối cùng có thể tự tay mình giết kẻ thù!

Cô vận vận cổ tay, đang định tiến lên, chợt phát hiện đối phương bắt ra một tuyệt chiêu!

Cô lập tức bị đóng băng, tiếp đó, đối phương chạy thẳng đến phía trước, công kích cận thân, trực tiếp đánh mất nửa máu!

Chờ đến khi cô bình tĩnh lại, mới kinh hoàng phát hiện, chính mình sắp chết!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Bọn họ đều có bí mật (9)

Kiều Luyến trực tiếp bị hàng loạt thao tác hoàn mỹ của đối phương làm cho bối rối!

Đây tuyệt đối là thao tác của cao thủ, chẳng lẽ nói... Thảm Lưong Xuyên tìm cao thủ đến đánh với cô?

Cái này cũng có thể?!

Lúc cô bừng tỉnh, thời gian đóng băng đã kết thúc, nhanh chóng khởi động gia tốc, nhanh chóng thối lui.

Mau về nhà bổ máu mới là vương đạo.

Mặc dù thao tác rất kịp thời, nhưng Kiều Luyến vẫn cảm thấy, sợ rằng phải chết.

Bởi vì, đối phương có một công năng công kích, là có thể đến gần cô trong nháy mắt.

Thật không nghĩ đến, cô chạy hai bước, quay đầu, liền thấy Thảm Lưong Xuyên đứng tại chỗ, không có đuổi theo.

Đây là, tha cho cô một lần? Hồi báo vừa rồi cô lưu tình sao?

Gia hòa này, vẫn là không nợ một chút nhân tình!

Vẫn là...

Sao cô lại dùng "Vẫn là"?

Ý nghĩ này vừa ra, bỗng dưng toàn thân Kiều Luyến cứng đờ.

Lúc này mới ý thức được, chính mình vô thức, vậy đem người trong trò chơi, trở thành Từ Xuyên.

Từ Xuyên chính là như vậy, nhân tình người nào cũng không nợ.

Lúc chơi game, người nào không có theo đuổi tận cùng anh, anh sẽ lập tức cho đối phương một con đường.

Anh vô cùng trọng nghĩa khí, đem đạo lý mình làm người, toàn bộ quán triệt.

Giống như là hiện tại, rõ ràng anh ở thế yếu, anh hẳn là phải giết chết chính mình, để cô không tranh thời gian luyện cấp, nhưng bây giờ, vẫn buông tha cô.

Không đúng..

Tại sao cô lại coi Thẩm Lương Xuyên thành Từ Xuyên rồi!

Không thể bởi vì tên hai người đều có một cái chữ Xuyên, mà lẫn vào như vậy!

Kiều Luyện lắc đầu, toàn bộ tinh thần, đều đặt ở trên trò chơi, cũng không tiếp tục suy nghĩ lung tung.

Sau khi cô hồi máu, tiến công lần nữa, bảo hộ thấp thứ nhất của mình, đã bị Thẩm Lương Xuyên xử lý rồi.

Hiện tại, hình thức hai người giống nhau, dựa vào thao tác.

Kiều Luyện trực tiếp nghênh đón, vừa đối mặt, nhìn thấy đối phương nhắm ngay thân thể, vội vàng né tránh, có thể tránh được, nhưng tránh né cái thứ nhất, lại không tránh thoát được cái thứ hai.

"Mẹ nó!"

Cô không nhận được, kinh hô một tiếng.

Cái tên Thẩm Lương Xuyên này tìm được cao thủ ở đâu, cũng quá lợi hại rồi!

Cô tập trung tinh thần, thể lực ngang nhau mà đánh với Thẩm Lương Xuyên.

Trong thư phòng.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chăm chăm cô gái mặc áo màu vàng...

Cái bộ đồ này, là anh và tiểu Kiêu đánh quái thăng cấp thăng trở về, cả trò chơi, cũng chỉ có món này.

Cho nên, đây đặc thù của tiểu Kiêu.

Mất thấy cô lại bị mình chém cho một đao, dù là cách âm trong phòng rất tốt, nhưng anh vẫn cảm thấy chính mình nghe được Tiểu Kiêu kêu một tiếng: "Mẹ nó!"

Không biết vì sao, bên tai liền nghĩ tới tiếng của cô: " Từ Xuyên, mau lại đây! Gia hỏa này quá lợi hại rồi!"

Ban đầu vốn có thể một kích đánh chết cô, thế nhưng một cái hoảng hốt đó, động tác của anh chậm lại, cho cô cơ hội thở dốc, để cho cô trực tiếp chạy đi.

Anh bình tĩnh nhìn trò chơi này, đột nhiên cảm giác được, trong lòng sao cũng không bình tĩnh được.

Rõ ràng từng hợp tác tốt với cô, bọn họ rõ ràng đã từng tốt như vậy.

Thế nhưng vì sao, hiện tại lại trở thành bộ dạng này?

Gặp nhau không quen biết.

Thậm chí ở trong game, đều phải chiến tranh.

Cái này là chuyện bi thương nhất trên thế giới.

Dù đây là một trò chơi, nhưng Thẩm Lương Xuyên chợt thấy cảm giác tỉnh mạch.

Anh bỗng nhiên đứng lên, mở cửa thư phòng, đứng ở trước cửa phòng ngủ.

Vào thời khắc ấy, anh bỗng nhiên dâng lên một loại xúc động, muốn xông vào nói cho cô gái bên trong, anh là Từ Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Bọn họ đều có bí mật (10)

Tay của anh thậm chí đều đặt ở chốt cửa, một giây sau liền có thể đẩy cửa vào.

Nhưng sau cùng, anh vẫn đứng tại chỗ.

Chuyện tám năm trước ôm vào nỗi, trong mắt của anh hiện lên cảm xúc phức tạp.

Sau cùng, anh cúi thấp đầu xuống, cười khổ một cái.

Nói thì thế nào?

Nói, có thể thay đổi tám năm trước, sự thật cô trên đùa mình sao?

Anh hít vào một hơi thật sâu, đến cùng vẫn thu tay về.

Nhìn nhân vật trong điện thoại di động, bỗng nhiên mất đi dự vọng tiếp tục đánh.

Anh trực tiếp nhấn rời khỏi, quay người, trở lại thư phòng.

Phòng ngủ chính.

Kiều Luyến đang vận sức chờ phát động, dự định đánh đối phương hoa rơi nước chảy.

Vừa rời Thẩm Lương Xuyên lộ ra một tay, kỳ thật cũng không thể nói cái gì, cô còn lợi hại hơn ý chứ!

Thế nhưng... Ai có thể nói cho cô? Cô nhìn thấy cái gì?

Đối phương thoát khỏi trò chơi?

Đối phương thoát trò chơi!

Mẹ nó!

Đây là biết đánh không lại chính mình, cho nên dứt khoát nhận thua sao?

Cô vội nhảy từ trên giường xuống, trực tiếp mở cửa phòng, chạy tới cửa thư phòng, liền nghe thấy trong thư phòng, tiếng nói của Thẩm Lương Xuyên: "Ừm, tốt."

Thì ra, là gọi điện thoại.

Cho nên, thoát trò chơi sao?

Kiều Luyến lui về sau hai bước, cuối cùng về lại phòng ngủ.

Lặng lặng chờ đợi anh đăng nhập lần nữa, nhưng cú điện thoại này của đối phương, giống như gọi thời gian hơi dài. Thời gian dài không online, cô bị hệ thống đẩy ra khỏi trò chơi.

Tranh tài lần này của họ, lấy gián đoạn mà kết thúc.

Kiều Luyến nằm ở trên giường, nhìn chăm chăm trần nhà.

Không biết vì cái gì, bỗng nhiên nở nụ cười.

Bởi vì cô chợt nhớ tới, năm đó, cô được Từ Xuyên dẫn đầu, chơi game càng ngày càng lợi hại, nhất định không biết sống chết PK một ván với anh.

Anh bị cô nài cho không có cách, đành phải chơi cùng.

Hai người đánh tiểu quái thắng cấp, người nào cũng không có công kích đối phương, về sau, cô thật sự là không nhịn được, khiêu khích trước một chút, liền bị anh chặt một đao.

Cô trực tiếp quát lên trong game: "Này, Từ Xuyên, anh lại dám đánh em!"

"Không phải em cũng đánh anh sao?"

"Vậy làm sao có thể giống nhau! Em là nữ, anh phải nhường em!"

"... Vậy trò chơi đánh sao?"

Kiều Luyến che miệng cười: "Em cũng không biết, em chính là không muốn để cho anh đánh, em cũng không muốn đánh anh, em nhìn thấy anh, liền hận không thể bỏ nhào qua ~ "

Nói trắng trợn để cho đối phương trầm mặc một chút.

Kiều Luyến cười hì hì: "Không phải anh thẹn thùng chứ?"

"Không có."

Kiều Luyến cười ha ha: "Anh chính là thẹn thùng."

"Sao em phiền như thế!"

Đối phương tức giận mắng một tiếng, thế nhưng, từ đầu đến cuối hai người không có thoát ra khỏi trò chơi.

Thậm chí, hai người bọn họ còn hợp lại đánh tiểu quái, một trận PK này, đến cuối cùng, đều thành một trận cười.

Nhưng những chuyện kia, lúc trước có bao nhiêu ngọt ngào, hiện tại có bao nhiêu bi thương.

Chính là Từ Xuyên như vậy, để cho cô thích, lại thống hận tám năm, lâu đến chôn sâu ở đáy lòng, căn bản là không có cách quên mất.

Cô nằm thẳng, bỗng nhiên đưa tay ra, che kín mắt của mình.

Một lát sau, có hai giọt nước mắt trong suốt, từ khóe mắt chảy xuống.

Từ Xuyên, vì sao năm đó anh không đến?

Vì sao anh không có tới?

Thẩm Lương Xuyên ở trong thư phòng, giờ phút này đứng trên ban công, đang nhìn ngắm ngôi sao trên cao, nhưng suy nghĩ đã bay mất.

Ngày ấy, kỳ thật anh đi, thậm chí vẫn luôn ở quán cà phê phụ cận, từ đầu đến cuối, không hề rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Anh yêu cô (1)

Tám năm trước BJ không có sương mù nghiêm trọng như vậy.

Ngày đó là cái ngày nắng chói chang.

Trong quán cà phê cũng không có nhiều người, cho nên sau khi anh đến, trước tiên, liền chú ý tới cô.

Anh lặng lẽ đứng ở ngoài quán cà phê, nhìn cô chăm chăm.

Cô giống như trong tưởng tượng của anh, xinh đẹp, hoạt bát, giống như một mặt trời nhỏ.

Anh thậm chí có chút khẩn trương muốn đi vào, nhưng lại xoắn xuýt do dự.

Anh không nên đi vào, anh hẳn là chán ghét cô, hận cô...

Nhưng cuối cùng, đến cùng là vẫn không qua được sự nhờ nhưng trong lòng, anh đi tới cửa quán cà phê, đi vào.

Cô lúc ấy đang gọi điện thoại, ngồi ở trên ghế sofa lộ ra nhàm chán, cũng lộ ra không quan tâm.

Bên kia điện thoại không biết nói cái gì, cô khẽ cười: "Đúng vậy, mình ở BJ, cô vừa nói xong câu đó, đôi mắt xinh đẹp nhìn ra cửa quán cà phê.

Mười tám tuổi, cô xinh đẹp giống như đóa hoa sinh trưởng ở vách núi, xinh đẹp phách lối đoạt lấy nhãn cầu người ta.

"Được rồi~ mình thật sự có chuyện, hôm nào trò chuyện tiếp!"

"Được, cái túi đó, cậu mua giúp mình trước! Mình thích màu hồng, tiền mình sẽ chuyển cho cậu trước."

"Quyết định như vậy đi, mình phải cúp đây, thật sự có việc, chờ mình về nhà mời cậu ăn cơm."

Đúng lúc này, điện thoại di động của anh rung lên một cái, cúi đầu, khi nhìn đến nội dung của tin nhắn, anh đột nhiên ngẩng đầu, con người màu đen nhìn cô chăm chăm, lóe ra sự tức giận.

Tiếp theo, anh quay người rời đi.

Đẩy cửa quán cà phê, khi không khí trong lành bên ngoài thổi vào mặt, anh dừng bước, quay đầu, nhìn về phía cô.

Ngày đó, anh cứ ở bên ngoài nhìn cô.

Nhìn cô ngồi taxi rời đi, nhìn cô lại trở về.

Nhìn cô chờ ở quán cà phê, đến ban đêm, vẫn không rời đi.

Đến cuối cùng, nhìn thấy một người đàn ông trung niên chạy đến.

Người đàn ông kia rất có khí chất, tướng mạo giống cô đến mấy phần, hẳn là trong miệng cô, người ba cô yêu thương nhất.

Anh nhìn thấy cô khóc nhào vào trong ngực ba, nhìn ba của cô và cô cùng chờ.

Anh đứng ở xa trong đêm khuya, sâu trong nội tâm trào lên một sự hoang vu.

Thống khổ sao?

Bởi vì bị anh đùa nghịch.

Thế nhưng cô có biết hay không, lúc cô đùa nghịch người khác, anh có bao nhiêu thống khổ?

Thế nhưng, nhìn cô thương tâm khổ sở, anh lại không có một chút cảm giác thoải mái, có thể cảm giác được, tất cả đều là thống khổ.

Lúc đầu anh muốn trả thù cô, muốn trừng phạt cô.

Nhưng giây phút này, cuối cùng anh vẫn chọn rời đi.

Anh cho là, buông tha cô, cũng là buông tha mình.

Lại không nghĩ rằng, tách rời tám năm, khi một lần nữa thấy được cô, tâm tình của anh, lại lập tức mất cân bằng.

Anh dùng biện pháp nhục nhã, giữ cô ở bên người, mỗi một lần đều khuyên mình, là vì tiếp tục trả thù tám năm trước.

Thế nhưng cho tới bây giờ, anh mới hiểu được, không phải trả thù, chỉ là muốn giữ cô ở bên người.

Hiện tại, cuối cùng cô cũng ở bên cạnh anh, anh còn có cái gì bất mãn?

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, bóp tắt điều thuốc trong tay.

Chuyện đã qua, đều đi qua đi.

Trở lại, anh đi đến phòng ngủ chính, phát hiện cô đã ngủ thiếp đi.

Cô giống như ngủ cũng không an ổn, nơi khóe mắt còn rung rung nước mắt. Năm đó Kiều gia là một phương, cô là đại tiểu thư nuông chiều lớn lên, mua cái túi hơn mười vạn còn không chớp mắt, nhưng về sau, nhà cô xảy ra chuyện gì, lại để cho cô vì tiền, có thể từ thiện đến loại tình trạng này?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Anh yêu cô (2)

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, nhìn cô chăm chăm.

Vươn tay vuốt lông mày đang nhũn chặt của cô, kéo chân cho cô, sau cùng, thả điện thoại di động của cô ở bên cạnh.

Anh lẳng lặng nằm ở bên cạnh cô, ngửi mùi của cô, ngủ thật say.

Trời có chút sáng, Thẩm Lương Xuyên đã tỉnh lại.

Điện thoại bị anh đặt ở trên tủ đầu giường rung lên.

Anh quay đầu, cầm lấy điện thoại của Kiều Luyến, đi ra ban công, nhìn thấy hiển thị phía trên là "Lão Vu Bà", do dự một chút, lựa chọn nghe.

Sau khi nghe, đối diện truyền đến giọng nữ trung niên: "Kiều Luyến, cô chết ở đâu rồi? Hôm nay bảo cô tới làm, sao cô còn chưa tới?"

Ngữ khí ghét bỏ này...

Thẩm Lương Xuyên nhũn mày, không nói chuyện.

Đối phương tiếp tục mở miệng: "Cô câm à? Nói cho cô biết, cô cũng không cần tới công ty nữa, trực tiếp đến Trương Viên trông coi! Đã nghe chưa?"

Thẩm Lương Xuyên nhũn mày lần nữa, vừa dự định nói chuyện, sau lưng khẽ ưm một tiếng, Kiều Luyến tỉnh lại.

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, thấy được cô còn buồn ngủ ngơ ngác, suy tư một chút, đi trở về, bỏ điện thoại di động vào bên tai cô.

Cô còn ngây ngốc, ngẩng đầu lên, vẻ mơ màng rất đáng yêu.

Nhưng tiếp theo, liền nghe thấy tiếng Lão Vu Bà trong điện thoại: "Này! Kiều Luyến, cô đã nghe chưa?!"

Kiều Luyến lấy lại tinh thần, bỗng nhiên ngẩng đầu hô: "Nghe thấy được!"

Tiếng này, làm cho đối phương hừ lạnh một tiếng: "Nói với cô, buổi tối hôm nay là sinh nhật Mạc Tây Thừa, bên trong có rất nhiều người sẽ tới Trương Viên, cô ngồi chờ cho tôi, nhìn xem có thể có tin tức gì!"

"Được rồi! Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!"

Kiều Luyến lời này rơi xuống, đối phương liền lạnh hừ một tiếng.

Cúp điện thoại, lúc này Kiều Luyến mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn xuống thời gian, mới hơn bảy giờ!

Yến hội buổi tối, hiện tại đã bắt cô đi ngồi chờ, đây tuyệt đối là chính cô mà.

Mẹ nó, lúc tổng biên ở đây, cô đều là ký giả đứng nhất, bây giờ lại như một người mới, phải bắt đầu lại từ đầu!

Cầm đấm mạnh một cái vào gối, lại ngẩng đầu, phát hiện Thẩm Lương Xuyên đã đi vào phòng vệ sinh.

Tiếng vừa rồi trong điện thoại, hẳn là nghe không thấy chứ?

Kiều Luyến đứng dậy, hơi hóa trang trang nhã một chút, che đậy vết sẹo trên mặt.

Xuống lầu, ăn sáng với Thẩm Lương Xuyên, mỗi người đều đi ra ngoài.

Trong sân, Thẩm Lương Xuyên lái xe, hỏi thăm: "Có cần đưa em đi không?"

Kiều Luyến lắc đầu: "Không cần, tôi đón xe tới là được."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Đón xe?

Nghĩ đến lần trước cô đi xe buýt, chỉ sợ lần này vẫn là muốn đi xe buýt?

Nhưng nhìn cô, Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu, chợt mở miệng: "Hóa đơn gửi tôi, tôi sẽ trả."

Trả sao?

Đôi mắt Kiều Luyến lập tức sáng lên: "Được!"

Cô xưa nay sẽ không bạc đãi chính mình, đã có người trả, đương nhiên phải gọi xe!

Sau hai giờ, Thẩm Lương Xuyên ngồi ở trong phòng làm việc của mình, ánh mắt nhìn xuyên qua cửa sổ, nhìn bầu trời âm trầm phía ngoài.

Hôm nay thời tiết thay đổi, nhiệt độ bỗng nhiên giảm năm sáu độ, gió thổi mạnh, còn có mưa nhỏ.

Loại khí trời này, có phải cô theo ký giả khác, chờ ở bên ngoài, đợi mưa, chờ chụp ảnh để lấy tin tức không?

Nghĩ tới đây, anh nhú mày, cúi đầu nhìn văn kiện trong tay, nhưng cái gì đều không nhìn vào.

Một lát sau, anh dứt khoát ngẩng đầu nhìn sang Tổng Thành: "Lịch trình tối nay hủy bỏ."

Tổng Thành sửng sốt, "Vì sao?"

"Đi tham gia tiệc sinh nhật của Mạc Tây Thừa."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Anh yêu thương cô (3)

Nhiệt độ chợt hạ, hôm nay Kiều Luyến lại không mặc thêm quần áo.

Cô đứng ở bên ngoài khách sạn, dậm chân, thở ra khí, thỉnh thoảng nhìn giờ.

Hiện tại mới vừa giữa trưa, bầu trời âm u, còn có một chút mưa nhỏ, cô cảm giác toàn thân mình đều bị đông cứng rồi.

Yến hội buổi tối mới bắt đầu, mà cô vừa mới làm rõ, đây là người yến hội tư nhân.

Loại yến hội này bình thường không bắt được tin mới gì, chủ biên đột nhiên phái cô tới, chính là vì tra tấn cô.

Cái Lão Vu Bà này!

Kiều Luyến nhìn bốn phía, đang định đi tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, hoặc là qua quán Cafe bên cạnh làm một ly cà phê nóng để ủ ấm thân thể, bỗng nhiên một chiếc xe ngừng ở trước mặt cô.

Cửa sổ xe hạ xuống, gương mặt Tô Mỹ Mỹ lộ ra, mang theo ý cười: "Ồ, chúng Tam Nương liệu mạng của chúng ta lại bắt đầu làm việc! Thật đúng là kính nghiệp."

Kiều Luyến liếc cô ta một cái, quay người muốn đi, Tô Mỹ Mỹ gọi cô lại: "Cô dừng lại!"

Kiều Luyến không nghe, tiếp tục đi lên phía trước.

Tô Mỹ Mỹ liền trực tiếp xuống khỏi xe, vây quanh trước mặt cô, cười nhạt một chút: "cô bảo cô dừng lại, cô không nghe thấy sao?"

Kiều Luyến cười tủm tỉm với cô ta: "Cô lấy tư cách gì để bảo tôi dừng lại?"

Đều là ký giả, Tô Mỹ Mỹ này cho là trên có tổng biên, là có thể vượt mặt trong tòa soạn sao? Quả thực là não có bệnh!

Tô Mỹ Mỹ gần đây, thật đúng là rất đắc ý.

Lần trước Vương Văn Hào gần đánh Kiều Luyến, bị cô ta cho lên internet, cô ta cũng coi như là thành danh.

Lại thêm tổng biên ủng hộ, Tô Mỹ Mỹ càng muốn gió được gió, muốn mưa được mưa trong tòa soạn. Mà lần trước tổng biên còn nói, phần thưởng nhân viên tốt nhất của năm, sẽ cho cô ta.

Nghĩ đến đây, Tô Mỹ Mỹ cười rộ lên: "Kiều Luyến, có lẽ cô không biết, hôm nay lúc ra cửa, tổng biên và bác có nói, xét thấy gần đây cô biểu hiện không tốt, nếu như hôm nay còn không đào ra được tin gì mới, cô có thể đóng gói xéo đi!"

Kiều Luyến nhú mày: "Cho nên?"

"Cho nên, tốt nhất là cô ngoan ngoãn dừng ở chỗ này! Miễn cho bỏ lỡ tin tức gì lớn!"

Đây là quyết tâm muốn làm khó cô!

Nếu như là mới làm ký giả, bị tiền bối nhìn không vừa mắt, đều trừng phạt đối phương như thế.

Nhưng muốn trừng phạt cô như thế, đơn giản là buồn cười.

Ký giả mới không đào được tin tức, dù trông cả ngày, không có có công lao cũng có khổ lao!

Về phần cô... Không canh giữ ở bên ngoài, không đào được tin tức, chủ biên đều sẽ không bỏ qua cô!

Kiều Luyến không nói lời nào, dù là cóng đến toàn thân rét run, nhưng vẫn trừng to đôi mắt, giống như nhìn thẳng ngốc mà nhìn Tô Mỹ Mỹ.

Tô Mỹ Mỹ bị cô nhìn khiến toàn thân không được tự nhiên: "Cô nhìn cái gì?"

"Đang nhìn ngu ngốc đường thành thế nào."

Cô đi lên phía trước, vòng qua Tô Mỹ Mỹ: "Làm sao cô biết tôi không đào được tin tức gì?"

Ngoan ngoãn nghe bọn họ, đông lạnh ở chỗ này, cô cũng không đưa não tàn!

Kiều Luyến không nói lời nào, tiến vào quán Cafe.

Đồng thời, đôi mắt nhìn chăm chăm ra bên ngoài.

Đến bốn năm giờ chiều, cuối cùng mới có thể nhìn thấy một ít xe nổi tiếng lái tới, trực tiếp tiến vào bãi đậu xe dưới đất, sau đó trực tiếp tiến vào khách sạn.

Kiều Luyến không thể lười biếng, đi ra ngoài, vừa ra khỏi cửa, liền bị gió lạnh xâm nhập.

Ôm lấy cánh tay, run rẩy cả người.

Vẫn phải đi về phía trước, cánh tay chợt bị người ta níu lại, cô quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đeo kính đen và khẩu trang, đứng ở bên cạnh cô.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Anh yêu cô (4)

Thẩm Lương Xuyên che rất kín đáo, người bên ngoài ai cũng không nhìn ra bộ dạng anh thế nào.

Nhưng một thân khí chất này, người qua đường nào đi qua mà không quay đầu nhìn một chút?

Đối diện là hội trường tiệc sinh nhật của Mạc Tây Thừa, người bên này, là minh tinh nào?

Tất cả mọi người đang suy đoán, Kiều Luyến cũng mở to hai mắt nhìn.

Cô phản ứng đầu tiên, là nhìn xung quanh trước, tiếp đó kéo Thẩm Lương Xuyên, khẩn trương nhìn xung quanh một chút, phát hiện xe của anh dừng ở phía trước, cũng không cần anh phân phó, trực tiếp chạy tới, xông vào trong xe.

Lúc này cô mới quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, vẫn chưa thỏa mãn vỗ vỗ ngực mình, vội vàng hỏi thăm: "Sao anh lại tới đây?"

Sao anh lại tới đây sao?

Sao anh không thể tới!

Cái gì khí này!

Thẩm Lương Xuyên không trả lời vấn đề này, tháo kính râm và khẩu trang xuống, tiện tay cởi áo khoác của mình, khoác lên trên người cô.

Áo khoác ấm áp, mang theo hơi thở của anh, ấm áp để cho người ta đều cảm thấy lỗ chân lông giãn ra.

Kiều Luyến ấm áp, trong lòng càng tuôn ra dòng nước ấm.

Bất luận anh đối với cô có tốt hay không, loại chuyện này, vẫn là vô cùng thân sĩ.

Thế nhưng...

Anh vẫn mang gương mặt lạnh lùng, giống như người nào thiếu anh tiền vậy.

À, đúng vậy, cô thực sự thiếu anh hai trăm vạn.

Thế là, Kiều Luyến nói lời cảm ơn với anh: "Cám ơn anh."

Cô sẽ không khách khí.

Ai biết đột nhiên hôm nay lại hạ nhiệt độ nghiêm trọng như vậy! Còn mưa nhỏ cả ngày.

Đội lát nữa còn phải ở bên ngoài chịu mấy giờ nữa.

Thế nhưng, cô nói cảm ơn, sao anh lại vẫn không chút biểu cảm.

Kiều Luyến lúng túng kéo ra khoe miệng, quay đầu, chuẩn bị mở cửa xe xuống xe.

Nhưng vừa định xuống xe, liền phát hiện xe chạy.

Kiều Luyến lập tức gấp gấp: "A! Tôi còn chưa có xuống xe!"

Nhưng mà!

Tài xế không có bất kỳ ý dừng lại gì, Kiều Luyến vội vàng quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Gia hỏa này... Là biết mình đến đào tin tức, cho nên chuyên chạy tới ngăn cản cô sao?

Thế nhưng, không phải đã nói, không can thiệp công việc của cô sao?!

Kiều Luyến vội vàng quay đầu nhìn về phía anh: "Thẩm tiên sinh, tôi còn phải làm việc, anh..."

Lời còn chưa nói hết, đã thấy xe quay đầu ở phía trước, tiếp đó trở về, trực tiếp lái vào bãi đậu xe dưới đất của khách sạn!

Kiều Luyến:...!!

Kiều Luyến không thể tưởng tượng nổi nhìn, Thẩm Lương Xuyên đây mang cô tới khách sạn sao?

Vì sao?

Anh không biết cô đến đào tin tức sao?

Tiếp theo, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Đêm nay, tôi thiếu bạn gái."

Kiều Luyến:...

Lái xe Tống Thành:...

Ôi cái anh Thẩm này! Có biết theo đuổi con gái hay không? Rõ ràng là lo lắng cô ở bên ngoài bị lạnh, còn không tìm được tin mới, cho nên lúc này mới chạy tới!

Tống Thành ho khan một tiếng, muốn nhắc nhở anh cái gì, liền nghe thấy Kiều Luyến mở miệng: "Thế nhưng, hôm nay tôi mặc thành như vậy, có thể sao?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái, gật đầu: "Không phải trường hợp chính thức gì, chỉ là gặp mấy người bạn."

Gặp mấy người bạn, tại sao phải mang bạn gái?

Kiều Luyến há mồm muốn hỏi, thế nhưng lời nói đến bên miệng, nhìn bộ dạng Thẩm Lương Xuyên, lại nuốt trở về.

Trong lòng, lập tức ngọt ngào.

Cô không phải ngốc, ý tốt của Thẩm Lương Xuyên, cô cảm nhận được.

Vẫn cho là Thẩm Lương Xuyên luôn luôn lạnh băng đối với mình, thật không nghĩ đến, anh vậy mà cũng sẽ quan tâm người!

Xe dừng ở bãi đậu xe dưới đất, cô xuống xe, đi theo Thẩm Lương Xuyên lên lầu.

Sau đó, cô liền phát hiện, chỗ Thẩm Lương Xuyên muốn đi, lại chính là sinh nhật Mạc Tây Thừa!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Anh yêu cô (5)

Kiều Luyến vẫn cho là, chủ biên giống trống khua chiêng, để cho cô đào tin tức ở đây, sẽ là một bữa tiệc lớn.

Thật không nghĩ đến, bọn họ tới đây, cũng chỉ là một phòng khách nhỏ.

Xác định thân phận ở ngoài, Kiều Luyến theo Thẩm Lương Xuyên đi vào.

Hôm nay người tới không nhiều, ước chừng chỉ được mười người.

Thế nhưng...

Kiều Luyến hưng phấn lập tức siết chặt cánh tay Thẩm Lương Xuyên.

A a a!

Đối diện có người phụ nữ xinh đẹp đi tới, không phải Đường ảnh hậu sao?

Người ở bên kia uống rượu, không phải tiểu thiên vương chạm tay có thể bóng sao?

Mười mấy người này, vậy mà đều là lão đại nhất tỷ của làng giải trí!

Lại nhìn Thẩm Lương Xuyên tới sinh nhật Mạc Tây Thừa...

Kiều Luyến lập tức nghi ngờ.

Mạc Tây Thừa, vẫn luôn là một ngôi sao hàng hai không nóng không lạnh mà thôi, có thể có nhiều người cho anh ta mặt mũi như vậy sao?

Chính là đang tự hỏi, Thẩm Lương Xuyên đã dẫn cô đi vào trong.

Cái phòng khách nhỏ này, ước chừng trăm mét vuông, chỗ không lớn, cho nên ai vào, tất cả mọi người liếc thấy ngay.

Đầu tiên bóng dáng Đường Đình đi tới, cô tuổi ba mươi mấy, ăn mặc xinh đẹp, mặt mũi tràn đầy ý cười mở miệng: "Thẩm ảnh đế, vừa rồi mọi người còn nói tới anh, không nghĩ tới anh đã đến rồi!"

Về mặt Thẩm Lương Xuyên thân nhiên gật đầu, dáng vẻ lạnh nhạt, Đường Đình cũng không để ý, nhếch môi, nhìn về phía Kiều Luyến.

Kiều Luyến cúi đầu, tránh sau lưng Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên mang cô đến loại địa phương này... Quả thực là quá lớn mật rồi!

Chẳng lẽ anh không sợ thân phận của mình bị phơi ra ánh sáng sao?

Nhưng Đường Đình nhìn thấy cô, vậy mà lịch sự không hỏi, xoay người rời đi.

Dáng vẻ đó, giống như đến chào hỏi Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến...

Tuy đã sớm biết Thẩm Lương Xuyên rất có địa vị, thế nhưng không nghĩ tới, lại có địa vị đến loại tình trạng này.

Nhân vật như Đường Đình, đều phải nhìn sắc mặt anh!

Đã như vậy, cô liền thoải mái đi theo Thẩm Lương Xuyên, một đường chào hỏi với người phía trước.

Bỗng nhiên trông thấy một đôi nam nữ ôm hôn nồng nhiệt không coi ai ra gì. Khi nhìn rõ là ai, đôi mắt Kiều Luyến lập tức sáng lên, cô nhỏ giọng, giống

như nói thầm: "Thì ra thật sự là Lý Tiêu Tiêu ở cùng một chỗ với tiểu thư tuổi!"

Cô cảm thấy giống như nhìn thấy bí mật lớn của làng giải trí, cả người đều hưng phấn!

Lúc cô nói thì thầm, tiến đến bên tai Thẩm Lương Xuyên, cho nên lúc nói chuyện, tiếng hít thở phun lên cổ anh. Ngửa mặt một chút, mang theo hương thơm đặc biệt trên người cô.

Thẩm Lương Xuyên đứng thẳng người, ho khan một tiếng.

Kiều Luyến lại quan tâm: "Anh dẫn tôi tới, có người nói hay không?"

Nếu có người cầm điện thoại đi động, chụp ảnh bọn họ, chuyện Thẩm phu nhân là ai sẽ bại lộ sao?

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống: "Sẽ không, nơi này, đều là bạn bè."

Đều là bạn bè...

Một câu, để tâm Kiều Luyến run lên, không thể tin mà ngẩng đầu.

Cô đã sớm biết, các minh tinh trong vòng giải trí, có bạn của mình.

Được bọn họ nhận bạn, chuyện gì cũng có thể tùy tiện bại lộ, bởi vì không có người nói ra.

Mà bây giờ, Thẩm Lương Xuyên đã tin nhiệm cô như thế sao?

Đang nghĩ ngợi, có hai người đi tới.

Bên trong một người tính cách hoạt bát, nhìn thấy Kiều Luyến trực tiếp mở miệng hỏi thăm: "Thẩm ảnh đế, vị tiểu thư này là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Anh yêu cô (6)

Hai người đi tới kia, là Mạc Tây Thừa và một ngôi sao ca nhạc Phạm Kiệt.

Hình tượng Phạm Kiệt hoàn toàn khác biệt bên ngoài, lộ ra linh hoạt, nhìn qua giống như em trai nhà bên, cho nên gấp mặt, liền dùng ngữ khí trên ghẹo hỏi thăm Kiều Luyến.

Mà lời này vừa hỏi, Thẩm Lương Xuyên vẫn chưa trả lời, Mạc Tây Thừa đã mở miệng trước: "Nói nhiều."

Một câu roi xuống, Phạm Kiệt lập tức im miệng.

Thế nhưng ánh mắt Kiều Luyến, lại rơi trên người Mạc Tây Thừa.

Cô xem qua phim của Mạc Tây Thừa.

Người đàn ông này, tướng mạo không giống Thẩm Lương Xuyên, để cho người ta liếc một chút là thấy kinh điển, cũng không giống hùng hổ dọa người như Thẩm Lương Xuyên.

Anh ta nội liễm, thâm trầm, ngũ quan vô cùng dễ nhìn, mới nhìn chỉ cảm thấy người đàn ông này không tệ, nhìn kỹ, sẽ cảm thấy rất có mùi vị.

Thứ mùi đó, từ ánh mắt u buồn của anh ta có thể thấy được.

Ánh mắt của anh ta, có lực hấp dẫn không bình thường, nhìn nhiều vài lần, cũng cảm giác giống như muốn rơi vào.

Nhưng anh ta lại trầm mặc, không thích nói nhiều.

Loại tích chữ như vàng, cũng khác Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên là lạnh, cảm thấy không cần thiết nói nhiều lời như vậy.

Thế nhưng anh ta, lại giống như là cảm thấy không có gì đáng nói.

Mạc Tây Thừa khẽ gật đầu với Thẩm Lương Xuyên, cũng không kinh ngạc, chỉ là mở miệng: "Tới."

Thẩm Lương Xuyên đưa quà sinh nhật đã sớm chuẩn bị: "Sinh nhật vui vẻ."

"Cảm ơn." Mạc Tây Thừa tiếp nhận quà, đặt ở bên cạnh.

Tuy Thẩm Lương Xuyên và Mạc Tây Thừa không nói lời nào, nhưng thông qua động tác cứng nhắc vừa rồi, cũng có thể thấy được, quan hệ hai người kia rất tốt.

Bởi vì, Kiều Luyến không gặp Thẩm Lương Xuyên đối tốt với anh thế!

Mạc Tây Thừa chỉ ghé sofa bên cạnh: "Quá ngồi đi."

Thẩm Lương Xuyên quay đầu nhìn về phía cô.

Kiều Luyến bị anh nhìn mà mơ màng, đây là ý gì?

Đang mở to mắt nhìn anh, liền nghe thấy Mạc Tây Thừa mở miệng: "Kiều tiểu thư, Nếu tiện thì qua ngồi đi?"

Kiều Luyến:...!!

Cho nên, Thẩm Lương Xuyên nhìn về phía cô, là hỏi thăm cô muốn cùng ngồi hay không sao?

Cô được sủng mà kinh gật đầu: "Được."

Nói xong câu đó, lại kinh ngạc: "Làm sao anh biết tôi họ Kiều?"

Phạm Kiệt càng tiếp cận theo: "Đúng vậy, anh Mạc, làm sao anh biết cô ấy họ Kiều? Anh biết cô ấy sao?"

Nói xong, hiếu kỳ nhìn Kiều Luyến chăm chăm: "Thẩm ảnh đế, anh Thẩm, rốt cuộc cô ấy là ai?"

Mạc Tây Thừa nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, không nói chuyện.

Kiều Luyến cười xấu hổ, đang định đục nước béo cò, lại nghe được Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Phu nhân của tôi."

Ba chữ, lập tức chấn kinh toàn bộ yến hội.

Tất cả mọi người ngừng động tác trong tay, đồng loạt nhìn sang.

Toàn bộ đại não Kiều Luyến đều mơ màng.

Thẩm Lương Xuyên vừa mới nói cái gì?

Phu nhân của tôi..

Anh đầu tiên là mang theo cô đến gặp bạn, hiện tại, lại ở trước mặt nhiều bạn như vậy, nói cô là phu nhân của anh sao?

Nhất định là cô vừa nghe nhầm rồi!

Nhưng quay đầu, nhìn thấy Phạm Kiệt kinh ngạc miệng đều không đóng lại, không thể tin nhìn cô chăm chăm: "Cô chính là chị dâu? Chào chị dâu!"

Nói xong, liền sốt ruột tiến lên, muốn nắm tay với cô.

Nhưng bà vai Kiều Luyến bị Thẩm Lương Xuyên kéo lại, đi vòng qua bên cạnh, Phạm Kiệt không cầm được, cậu ta nhất thời ủy khuất nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Anh Thẩm! Anh quá keo kiệt rồi! Hu hu hu!"

Thẩm Lương Xuyên không để ý tới anh ta, trực tiếp nhìn về phía người xung quanh: "Cô ấy là một ký giả, về sau còn cần mọi người chiếu cố nhiều hơn."

Một câu, để não Kiều Luyến không đủ dùng rồi!

Chiếu cố nhiều hơn cái gì?

Đám người này trông thấy cô, không chạy đi mới là lạ!

Người đàn ông này, hôm nay nào vào nước sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 177: Anh yêu cô (7)

Chớ sẵn và minh tinh, đơn giản giống như là kẻ địch!

Câu nói này của Thẩm Lương Xuyên vừa ra, tất cả mọi người ở đây, lại không có người cảm thấy không thích hợp.

Ngược lại còn có người gật đầu: "Không có vấn đề, nếu tôi có tin mới gì, nhất định để cho chị dâu biết trước!"

Kiều Luyến...

Cô cảm thấy hôm nay cô đi nhầm chỗ, hoặc là hôm nay đã vượt qua ngoài không gian rồi.

Cô kéo khóe miệng ra, gạt ra một nụ cười lúng túng, sau đó mới quay đầu, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Phạm Kiệt đã tiến lên trước: "Chị dâu, vừa vặn tôi có một scandal, chị có muốn hay không? Cam đoan sẽ nổ thành danh!"

Kiều Luyến...

Làm ký giả nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên đụng phải minh tinh để nói chuyện như thế.

Đang ngẩn người, bỗng nhiên điện thoại di động vang lên.

Cô nghe, đối diện vang lên tiếng Tô Mỹ Mỹ: "Ồi, Kiều Luyến, có phải cô còn ở bên ngoài khách sạn trông coi hay không, hôm nay có mưa nhỏ... Thật đúng là lạnh! Chắc chắn, vất vả cho cô rồi, cũng không biết đào được tin tức lớn gì không? Chắc là bóng dáng minh tinh cũng không thấy, ha ha..."

Kiều Luyến nhếch khóe miệng: "Không cần cô quan tâm!"

Tô Mỹ Mỹ lạnh hừ một tiếng: "Sinh nhật Mạc Tây Thừa, có thể có mấy người đi? Anh ta không nóng không lạnh nhiều năm như vậy, ai biết anh ta là ai! Kiều Luyến, nói cho cô biết, hôm nay đây chỉ là một mớ đầu! Thức thời thì ngoan ngoãn rời chức, bằng không, về sau còn có bị đắc tội!"

Kiều Luyến...

Tùy tiện xách một người ở chỗ này, đều có thể trở thành sức nóng!

"Chị dâu, chị gọi điện thoại với ai đấy? Thần bí như vậy!"

Bỗng nhiên, trước mặt xuất hiện một cái đầu, Phạm Kiệt chớp đôi mắt to thuần chất, nhìn cô chăm chăm.

Kiều Luyến:...!!

Tô Mỹ Mỹ ở bên kia điện thoại trầm mặc một chút, bỗng nhiên nghi ngờ hỏi: "Vừa rồi là ai đang nói chuyện? Phạm Kiệt sao?"

Tay Kiều Luyến run một cái, điện thoại di động đã bị Phạm Kiệt đoạt lại, anh ta trực tiếp nói vào điện thoại, không khách khí mở miệng: "Cô là ai?!"

Kiều Luyến:...!!

Tô Mỹ Mỹ ở bên kia, thật sự bị dọa sợ, trực tiếp im lặng!

Phạm Kiệt cười ha ha, còn muốn nói điều gì, Kiều Luyến nhanh chóng cướp điện thoại về, cô mặt không thay đổi nói một câu vào điện thoại: "Cô nghe lầm."

Sau đó, nhanh chóng cúp điện thoại di động.

Lại ngẩng đầu, thấy Phạm Kiệt nhẹ nhàng thở ra, đang báo cáo cho Thẩm Lương Xuyên: "Anh Thẩm, là nữ, chị dâu không có gọi điện thoại cho người đàn ông khác."

Kiều Luyến...

Phạm Kiệt báo cáo xong, lại tiến đến trước mặt Kiều Luyến: "Chị dâu, tôi thấy bạn cô rất thích tôi, có cần tôi ký tên cho không, để cô đưa cho người ta!"

Kiều Luyến: "... Không cần."

Cô cũng không biết đối mặt với Tô Mỹ Mỹ làm sao!

Kéo khóe miệng ra, cô đi đến bên người Thẩm Lương Xuyên, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên đang tạm biệt với Mạc Tây Thừa: "Chúng tôi đi trước."

Mạc Tây Thừa đi ra cửa, tự mình đưa bọn họ ra ngoài.

Kiều Luyến ngoan ngoãn đi theo Thẩm Lương Xuyên, Phạm Kiệt lưu luyến không rời: "Chị dâu, lúc này đã đi rồi sao?"

Kiều Luyến khẽ cười, Phạm Kiệt khua tay: "Chị dâu, về sau gặp mặt, tôi sẽ chiều cô cô thêm!"

Kiều Luyến:...

Thẩm Lương Xuyên và Mạc Tây Thừa có nói mấy câu, cho nên Mạc Tây Thừa trực tiếp đưa hai người ra bãi đậu xe dưới đất.

Cửa thang máy vừa mở, mấy người đi tới, Mạc Tây Thừa đang định đưa mấy người lên xe, chợt có một bầy chó săn từ chỗ bí ẩn lao ra: "Đó là Thẩm ảnh đế sao? Cô gái bên cạnh Thẩm ảnh đế, là Thẩm phu nhân sao?"

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, xong đòi! Lần này khẳng định là trốn không thoát!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Hấn yêu thương nàng(8)

Mấy người người nào cũng không nghĩ tới trong bãi đỗ xe sẽ có giả trà trộn vào, trong lúc nhất thời tất cả mọi người có chút loạn.

Ánh mắt lạnh như băng của Thẩm Lương Xuyên nhú lại, vô thức lấy mũ lưỡi trai của mình xuống, trực tiếp đội lên đầu Kiều Luyến, tiếp đó trực tiếp ép đầu cô vào trong ngực của mình.

Thế nhưng!

Như này còn chưa đủ!

Kiều Luyến nhìn quần áo trên người mình một chút.

Hôm nay cô vẫn luôn theo đám ký giả này chờ ở ngoài khách sạn, cho nên cô mặc cái gì, khẳng định sẽ có người nhìn thấy, tuy không nhìn thấy mặt, cũng có thể căn cứ quần áo đoán được là cô.

Cô cắn môi, bây giờ cách xe còn ba bước xa, cũng tầm cỡ ly ba giây đồng hồ, thế nhưng bọn họ vẫn chậm!

Tổng Thành nhanh chóng mở cửa xe, nhưng lúc này, đám phóng viên đã cách bọn họ không xa!

Tia sáng tới tấp, bọn họ không chụp rõ, thế nhưng tiến lên phía trước hai bước, liền có thể thấy rõ Kiều Luyến!

Trong ánh sáng đèn, trông mắt Mạc Tây Thừa hơi híp, quay đầu nhìn thấy vừa vặn có người dừng xe, đang định đi qua phía họ.

Anh ta không chút nghĩ ngợi, kéo đối phương lại, hôn lấy cô ấy!

Một nụ hôn này, tới không giải thích được, bất ngờ xảy ra.

Tất cả ký giả hoàn toàn chấn kinh.

Kiều Luyến căng sọ ngây người.

Thẩm Lương Xuyên phản ứng nhanh nhất, lợi dụng mấy giây Mạc Tây Thừa mang tới, dắt Kiều Luyến lên xe.

Xe khởi động, không chút do dự rời đi!

Lúc đi qua Mạc Tây Thừa, Thẩm Lương Xuyên hạ cửa sổ xe ra một khe hở, nhỏ giọng nói một câu: "Cám ơn!"

Xe nhanh chóng xông ra khỏi bãi đỗ xe.

Chờ đến khi xe rời đi, lúc này Mạc Tây Thừa mới buông cô gái trong ngực ra.

Tia sáng quá mờ, huống hồ đám phóng viên đang bao vây quay chụp, cho nên Mạc Tây Thừa không nói hai lời, bảo vệ mặt cô gái vào trong ngực của mình, lui về sau.

Đám phóng viên ồn ào kịp phản ứng: "Mạc tiên sinh, xin hỏi đây là bạn gái của anh sao?"

"Mạc tiên sinh, anh muốn công bố tình cảm sao?"

Từng câu hỏi, đập vào họ, để Mạc Tây Thừa híp mắt lại.

Trong ánh mắt u buồn, lại lấp lóe tinh trước kỹ càng.

Anh ta mím môi, lúc này mới khẽ gật đầu với các ký giả, ánh mắt rơi vào bảo vệ nghe tin chạy tới.

Các nhân viên an ninh vội lấy đám các ký giả: "Ai cho các người tiến vào?"

Nhân cơ hội này, Mạc Tây Thừa dắt cô gái, trực lách vào thang máy.

Nghĩ đến tình thế cấp bách vừa rồi, thật sự đã hôn lên môi cô gái.

Mạc Tây Thừa luôn luôn không nể mặt mũi phụ nữ, thế nhưng là nghĩ đến xúc cảm vừa rồi.

Cánh môi dịu dàng, mang theo mùi thơm và vị ngọt đào mật, để cho người ta hận không thể cắn một cái.

Gương mặt anh ta ửng đỏ, hơi cúi đầu, đánh giá cô.

Bộ dạng cô gái khá đẹp, trên gương mặt thanh thuần, giờ phút này đều là kinh hoàng.

Cô ấy kinh ngạc nhìn Mạc Tây Thừa, trong ánh mắt lóe ra kích động.

"Đình!"

Thang máy đến rồi.

Mạc Tây Thừa lấy ra một tấm danh thiếp, bỏ vào trong tay cô gái: "chuyện mới vừa rồi, thật sự có lỗi, nếu như cô có yêu cầu gì, có thể liên hệ với tôi."

Sau đó, anh ta thân sĩ đối gật đầu với cô, quay người tiến vào bữa tiệc sinh nhật.

Chờ đến khi bóng dáng anh ta biến mất trong bữa tiệc, lúc này cô gái mới lấy lại tinh thần, cô cúi đầu, nhìn danh thiếp trong tay mình, sau đó liền kích động nhảy dựng lên!

Trời ạ!

Vậy mà cô đã hôn nam thần Mạc Tây Thừa!

Thế nhưng, tại sao vừa rồi não không hoạt động, khiến cô còn chưa nói cho nam thần, cô tên Thi Niệm Diêu!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Anh yêu cô (9)

Xe chạy trên đường BJ, Kiều Luyện còn đang khiếp sợ chuyện mới vừa rồi.

Kém một chút!

Thật sự kém một chút.

Nếu như không phải Mạc Tây Thừa cơ trí, khẳng định bọn họ sẽ bị chụp rồi.

Bị chụp ăn mặc của mình, sẽ bị người ta tìm ra. Thẩm phu nhân là cô, đến lúc đó, huyền não mọi người đều biết, người kia... Cũng tìm tới mình.

Nghĩ đến đây, Kiều Luyến đã cảm thấy toàn thân rét run, lộ ra hơi lạnh cả người.

Cô hoảng sợ nuốt ngụm nước miếng, đang khản trương, tay lại bỗng nhiên được một bàn tay ấm áp nắm chặt.

Cô quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên cau mày nhìn cô.

Ánh mắt của anh trầm ổn bình tĩnh, mang theo lực lượng làm cho lòng người an ổn, khiến Kiều Luyến từ từ thở ra một hơi, lúc này mới hồi phục tinh thần.

Cô và Thẩm Lương Xuyên đều ngồi ở chỗ ngồi phía sau, Tổng Thành lái xe, còn đang nói chuyện: "Anh Thẩm, Mạc Tây Thừa xuất đạo nhiều năm như vậy, xem như có scandal đầu tiên rồi!"

Thẩm Lương Xuyên lờm Kiều Luyến một chút, ánh mắt hơi hơi trầm xuống.

Vừa rồi suýt bị ký giả chụp được, cô sợ thành bộ dạng này... Là bởi vì, không muốn đi cùng với mình, hay là có chuyện gì mình không biết sao?

Mà giờ phút này, tuy cô tỉnh táo lại, nhưng trong ánh mắt vẫn hiện ra sự khủng hoảng.

Thẩm Lương Xuyên rũ tầm mắt xuống, tay càng nắm chặt tay cô hơn.

Anh thậm chí nói thêm một câu: "Hôm nay đúng là sinh nhật đặc biệt."

"Đúng vậy!" Tổng Thành tiếp tục mở miệng, không có phát giác không khí chỗ ngồi phía sau kỳ lạ, còn đùa giỡn nhìn sang Kiều Luyến: "Kiều tiểu thư, cô biết Mạc Tây Thừa vì sao nhiều năm không nóng không lạnh như vậy không?"

Kiều Luyến bị dời đi một chút chú ý, hỏi thăm: "Vì sao?"

"Mạc Tây Thừa này, cô đừng nhìn trầm mặc ít nói, nhưng kỳ thật có năng lực không bình thường, anh ta..." Tổng Thành nói liên miên lái nhai.

Kiều Luyến ngắt lời anh: "Đã nhìn ra."

Một mình tỉnh không nóng không lạnh, trước mắt Fan hâm mộ trên mạng cũng có mấy trăm vạn, người tới sinh nhật không nhiều, nhưng từng người đều là lão đại nhất tỷ, cái này ý vị sâu xa rồi.

Thân là ký giả, Kiều Luyến nghiên cứu qua Mạc Tây Thừa.

Anh ta có kỹ thuật diễn, có tướng mạo, thậm chí có thể nói, có khí chất, người như vậy, cũng không nhiều gặp trong làng giải trí, không nổi không có đạo lý!

Cô nghi hoặc: "Là kỳ ngộ có vấn đề sao?"

Tổng Thành còn chưa mở miệng, Thẩm Lương Xuyên đã mở miệng nói chuyện: "Anh ta muốn nổi, vài phút có thể cháy tới."

Kiều Luyến kinh ngạc: "Đó chính là anh ta tự đề ép chính mình?"

Đây quả thực là kỳ hoa trong làng giải trí!

Làng giải trí, ai không muốn nổi?

Đến Thẩm Lương Xuyên, dù tính khí không tốt, không có tính cách, cũng nổi khắp Đại Giang Nam Bắc rồi!

Nhưng Mạc Tây Thừa lại không muốn nổi sao?

Trong đầu Kiều Luyến, dần hiện ra cặp mắt u buồn của Mạc Tây Thừa, trong lòng bùng tỉnh, đây là một người có chuyện xưa

Suy nghĩ của cô bị Tổng Thành và Thẩm Lương Xuyên dẫn dắt sang chỗ khác, bất tri bất giác, loại sợ hãi kia cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Tổng Thành xuống xe giữa đường đoạn về phía nhà anh ta, Thẩm Lương Xuyên đi lên ghế lái.

Kiều Luyến ngồi trở lại ghế lái phụ, hai người tiếp tục đi về biệt thự.

Hôm nay bên ba cả ngày ở bên ngoài, Kiều Luyến cảm giác vô cùng mệt mỏi.

Cô tựa trên ghế lái phụ, một lát sau, bụng cảm thấy chút đau đớn.

Sau đó, cô ngồi vệt dậy, bởi vì cô cảm giác có một dòng nước nóng, theo bụng dưới chảy ra!

Đây là.. Di cả tới?

Cô cúi đầu, liền thấy nệm lót trên ghế lái phụ, xuất hiện một chút sắc hồng!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Anh yêu cô (10)

Chiếc xe hơi này là xe mới của Thẩm Lương Xuyên.

Đệm trên xe, đều là bằng da, bởi vì hiện tại trời trở nên lạnh, cho nên trải nệm màu vàng.

Nhưng giờ phút này...

Kiều Luyến bồn ba một ngày, còn bị lạnh, dẫn đến di cả đến, cô còn không có kịp phản ứng, đã làm bản quần áo, dính lên nệm lót.

Toàn thân cô đều cứng đờ, cúi đầu, nhìn vệt đỏ sậm dưới mông, cả người cũng không tốt.

Chậm rãi ngẩng đầu lên, Kiều Luyến giãy dựa cái cổ cứng ngắc, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Anh vẫn đang nhìn phía trước lái xe, ánh mắt nghiêm túc, sau khi cô nhìn qua, như có cảm giác, nghiêng đầu lại.

Kiều Luyến vội khép hai chân, che khuất chỗ đỏ, thế nhưng khẽ động như thế, lại chảy máu mãnh liệt.

Kiều Luyến...

Không cần nhìn, cũng biết, vệt đỏ đó đã lớn.

Cô cúi đầu, sắc mặt đỏ giống như muốn bốc cháy, khép hai chân lại, chỉ sợ lại có thứ gì.

Thế nhưng, việc này căn bản cũng không phải là cô có thể không chế.

Từ từ, cô vẫn có thể cảm giác được nhiệt lưu tuôn ra.

Ô ô ô...

Cái này làm sao bây giờ!

Cô cúi đầu nhìn đệm chỗ ngồi, đột nhiên hỏi ra: "Thẩm, Thẩm Lương Xuyên, đệm xe anh, không rê nhỉ?"

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, không hiểu sao cô đột nhiên hỏi ra vấn đề này, đành phải mở miệng nói: "Tổng Thành mua cho, tôi không biết."

Anh luôn luôn không để ý tới loại chuyện vụn vặt này.

Cô tiếp tục cúi đầu, thấy được nhãn hiệu trên góc đệm, là nhãn hiệu Kig.

Cái nhãn hiệu này, là nhập khẩu quốc tế, ba cô đã từng dùng qua.

Một bộ đệm này, đoán chừng hơn mười vạn.

Mà cái dưới mông cô, tới hai, ba vạn...

Nghĩ tới đây, đầu của cô càng không nhấc lên nổi rồi.

Hu hu.

Làm sao bây giờ!

Cô chuyển động não thật nhanh, thỉnh thoảng quay đầu vụng trộm nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, sau đó bất an, cúi đầu lần nữa, liền phát hiện chỗ đỏ kia, lớn hơn.

Cô ho khan một tiếng, bưng kín mặt mình, bỗng nhiên thở dài: "Hai!"

Thẩm Lương Xuyên nghe tiếng thở dài của cô, nhíu mày, lại không nói chuyện.

Kiều Luyến thấy anh không mở miệng, cứ nói ra: "Thẩm Lương Xuyên, cái kia, tôi thương lượng với anh chuyện này được không?"

"Nói."

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "Cái kia..."

Cô cúi thấp đầu xuống, thở dài: "Cái đệm này của anh thật đẹp!"

Thẩm Lương Xuyên nhíu mày, từ chối cho ý kiến.

Kiều Luyến ho khan một tiếng lần nữa: "Thẩm Lương Xuyên, anh xem, chúng ta cũng ở chung được gần một tháng, đúng không?"

"Ừm."

"Cho nên, anh đối với biểu hiện một tháng này của tôi, có hài lòng không?"

Thẩm Lương Xuyên nghi hoặc, quay đầu thấy cô chớp đôi mắt to, mặt mũi viết rằng, mau nói hài lòng!

Khóe môi anh khẽ nhếch: "Tạm được."

Kiều Luyến...

Kiều Luyến hận không thể phun máu trên mặt anh.

Cô chỉ có thể ho khan một tiếng: "Tôi cảm thấy biểu hiện của mình vẫn tốt, vì anh mà lo lắng hải hùng nhiều ngày như vậy, còn nhiều lần xem chút bị chụp, toàn bộ dựa theo thông minh của tôi đào thoát, đúng không?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái: "Ừm, cho nên?"

"Cho nên, có phải nên cho tôi món quà không?"

Tặng quà sao?

Thẩm Lương Xuyên nhíu mày: "Em muốn cái gì? Túi hàng hiệu? Trang sức?"

Kiều Luyến vội vàng xua tay: "Những cái kia đều quá quý giá, động một tí đều hết mấy vạn! Ha ha, tôi thấy cái đệm này không tệ, mềm mại lại ấm áp, hoặc là, đưa tôi cái đang ngồi đi!"

Thẩm Lương Xuyên...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Xem mặt mũi? (1)

Thẩm Lương Xuyên thực sự không thể nào hiểu được suy nghĩ của Kiều Luyến.

Cô ở chỗ này nói liên miên một tràng, lượn quanh một vòng, cuối cùng là nhìn trúng cái đệm này của anh sao?

Cái đệm tuy thật sự dễ chịu, nhưng đây chẳng qua là đệm xe!

Cô còn có thể cầm tới văn phòng, đặt lên trên ghế hay sao?

Anh quay đầu nhìn về phía trước: "Trong nhà nhiều như vậy, em tùy tiện cầm một cái."

Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Tôi thích cái dưới mông này."

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô: "Vì sao?"

"Bời vì, bời vì... A, bời vì tôi và nó mới quen đã thân! Anh không biết, cái kiểu dáng đệm này tôi đã sớm thích! Vừa mới trông thấy, tôi đã thích nó!"

Đây quả thực là nói hươu nói vượn.

Cô ngồi xe của anh cũng không phải lần đầu tiên, làm sao trước kia không thích?

Thắm Lương Xuyên híp mắt: "Không tặng."

Muốn nhìn một chút, rốt cuộc cô đang làm cái gì.

Kiều Luyến... Sao nhỏ mọn như vậy! Một cái đệm mà thôi!

Cô cúi đầu, nhìn cái đệm này một chút, cắn răng một cái: "Thắm Lương Xuyên, vậy cái đệm này, tôi mua của anh được không? Cái đệm này, tốt xấu đã dùng hơn một tháng, mà không biết bị bao nhiêu người ngồi qua, giá gốc một bộ là 10 vạn, một cái cũng tầm hai vạn, giảm một chút, tôi trả 5000 có được hay không?"

Thắm Lương Xuyên thấy cô nghiêm túc cò kè mặc cả với mình như vậy, đùa cô: "không được."

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn anh.

Thắm Lương Xuyên mở miệng: "Cái đệm này em lấy đi, tôi sẽ không còn một bộ, đều phải đổi, cho nên, em muốn mua, chỉ có thể mua cả bộ."

Cả bộ?

10 vạn?

Coi như giảm, ít nhất phải mấy vạn!

Kiều Luyến cảm thấy, chính mình thật sự bị hố.

Người này đơn giản quá xấu.

Cô và anh thương lượng: "Anh xem, chúng ta đều có giao tình, anh lại không thiếu một bộ đệm, cho tôi đi!"

Thắm Lương Xuyên rủ tâm mất xuống: "chúng ta có giao tình gì?"

"Chúng ta đều ngủ nhiều lần như vậy rồi!"

Vừa sốt ruột, Kiều Luyến lại bắt đầu không lựa lời nói.

Lời này vừa nói, chỉ thấy Thắm Lương Xuyên quay đầu nhìn cô một cái, cái nhìn kia, để cho vẻ mặt cô lập tức đỏ bừng!

Loại lời này, cô là một cô gái, làm sao có thể nói ra?

Cô cúi đầu xuống, nhìn cái đệm dưới móng, quả thực là bó tay rồi.

Đang tức giận, nghe được anh mở miệng: "Lời này cũng đúng."

Kiều Luyến...

"Xem chúng ta ngủ nhiều lần như vậy, đệm cho em."

Kiều Luyến lập tức mừng rỡ mở to hai mắt: "Thật sao?"

"Nhưng mà, em có đệm xe không có chỗ dùng, cho nên... Trước cho em mượn xe."

Thắm Lương Xuyên nói xong, bên tai có chút đỏ lên.

Anh nhìn về phía trước, sắc mặt ngưng trọng.

Mà Kiều Luyến lại cảm thấy khẳng định là mình nghe nhầm rồi!

Thắm Lương Xuyên có ý gì?

Xe cho cô...

Anh nói, chiếc xe hơi này, về sau cho cô mượn?

Cô há miệng: "Không, không cần..."

Dứt lời, xe dừng lại, bọn họ đến biệt thự.

Thẩm Lương Xuyên quay đầu: "Cái đệm kia sẽ không tặng."

Kiều Luyến...

"Xuống xe."

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Anh trước!"

Thẩm Lương Xuyên liếc nhìn cô một cái, không nói chuyện, xuống xe.

Một lát sau, liền thấy Kiều Luyến nắm cả cái đệm đi xuống: "A, ha ha, cái kia, khí trời quá lạnh rồi!"

Cô ôm đệm chạy vào trong phòng, chạy hai bước, chân lảo đảo, thân thể nhoáng một cái, đệm lập tức rơi xuống.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, lập tức rơi vào đệm xe, có một vết đỏ rực!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Xem mặt mũi? (2)

Kiều Luyến đang tiến về phía trước liền dừng lại, cả người hoá đá tại chỗ.

Hai cánh tay còn vô thức che ở sau lưng, sau đó, nghe được người sau lưng không có động tĩnh, lúc này mới chậm rãi quay đầu lại.

Đầu tiên là cô nhìn cái đệm trên đất, tiếp đó nhìn thấy mảng máu lớn.

Mặt của cô, liền nóng lên.

Mắt cũng không dám nhìn thẳng Thẩm Lương Xuyên, chỉ có thể liếc qua, phát hiện Thẩm Lương Xuyên đứng không nhúc nhích.

Không biết giờ phút này anh đang suy nghĩ gì, Kiều Luyến xoay người, cầm cái đệm dưới đất lên lần nữa!

Mắt cô không dám nhìn về phía trước, lướt nhẹ xung quanh, "Cái kia... Tôi đi vào trước."

Nói đến đây, cô quay người định chạy!

Thế nhưng vừa mới chuyển người, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Đó là cái gì?"

Kiều Luyến...

Đó là cái gì?

Người đàn ông này, đã lớn như vậy còn không biết cái đó của phụ nữ!

Cho nên, khẳng định là anh cố ý!

Cô cắn môi một cái, tức giận trừng mắt liếc anh một cái, quay người ôm đệm chạy vào trong.

Bộ dạng này, Thẩm Lương Xuyên nhìn mà vênh môi.

Kiều Luyến xông lên trên lầu, vội vàng cầm quần áo vào phòng vệ sinh thay, chờ đến khi chỉnh xong, đi ra khỏi phòng vệ sinh, phát sủa với cái đệm xe.

Vốn định dọn dẹp một chút, lại trả lại, nhưng bây giờ, làm sao bây giờ?

Bị Thẩm Lương Xuyên thấy được, có thể anh sẽ ghét bỏ chính mình hay không.

Rầu rĩ do dự, cửa phòng bị đẩy ra, Thẩm Lương Xuyên đi vào.

Kiều Luyến nhìn anh, nghĩ đến chuyện mới vừa rồi, gương mặt lại như thiêu đốt.

Cô cúi đầu, ho khan một tiếng, giả bộ như như không có chuyện gì xảy ra mà chèo lên giường, cầm điện thoại di động lên, đang định xem, Thẩm Lương Xuyên đi đến trước mặt của cô, đưa cái cốc trong tay tới trước mặt cô.

Kiều Luyến sững sờ, ngẩng đầu nhìn qua, mới phát hiện, trong cốc là nước đường đỏ.

Cô nhìn chằm chằm nước đường đỏ, trong lòng xẹt qua một dòng nước ảm.

Cô nhận cái cốc, quyết định tha thứ treu tức vừa rồi của anh.

Cúi đầu uống một ngụm, nhỏ giọng nói: "Cảm ơn."

Một câu "Cảm ơn" rất nhỏ, lại làm cho Thẩm Lương Xuyên nổi lên cơn sóng.

Cô ngồi ở trên giường, phủ chăn lên nửa người, cô cúi đầu, lông mi run rẩy, ánh đèn vẫy vào gương mặt không có chút máu của cô, để cho cô lúc này nhìn qua suy nhược, gây nên ý muốn bảo hộ.

Ánh mắt anh trầm xuống, hầu kết di chuyển, sau cùng trả lời một câu: "Không cần khách khí."

Sau đó, anh quay người, muốn qua thư phòng, nhưng bầu không khí trong phòng thật sự là quá ảm áp, để anh không bỏ được, dừng lại một chút, anh dứt khoát cầm điện thoại di động lên, ngồi ở trên ghế sofa.

BJ buổi tối, ánh đèn sáng chói.

Bên ngoài có thể ngẫu nhiên truyền đến tiếng xe cộ chạy, không khí trong phòng, lại ảm áp cũng tĩnh mịch.

Kiều Luyến uống đường đỏ nước, nằm ở trên giường.

Chỗ bụng cô có một chút đau nhức, liền dùng hai cánh tay đặt ở trên bụng.

Nhìn chằm chằm trần nhà, suy nghĩ của cô lập tức buông thả.

Trước kia khi cô ở cùng Từ Xuyên, thường xuyên nói chuyện phiếm.

Có một ngày, cũng cái dạng này, đi cả cô tới, nên không có lên mạng, Từ Xuyên gọi điện thoại tới, cô nói chuyện vô lực.

Từ Xuyên hỏi thăm: "Em sao vậy?"

Cô trả lời: "Cái kia của em tới."

"Cái nào tới?"

"... Di cả!"

"Em còn có đi cả sao? Anh nhớ không phải trước kia em nói, mẹ em là con cả sao?"

"..."

Từ Xuyên thời điểm đó, thật sự là làm cần làm bậy.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Xem mặt mũi? (3)

Cô bị một câu của anh ghen nói không ra lời.

Cô gái mười bảy mười tám tuổi, chính là thẹn thùng, nhưng đối phương không hiểu phong tình, để cho cô cảm thấy uất ghen trong ngực: "Sao anh ngốc như vậy!"

"Sao em không giảng đạo lý thế! Di cả em tới, với việc em sinh bệnh thì có quan hệ gì? Bà ấy còn đem virus cho em sao?"

Kiều Luyến không thể nhịn được nữa: "... Không phải di cả, là cái kia!"

"Cái nào?"

"Nghỉ lễ!"

"Nghỉ lễ là cái gì? Ngày nghỉ sao?"

Kiều Luyến:...!!

Rốt cuộc anh có học qua khóa sinh học không vậy!

Cô ghen không chịu được, dứt khoát không sợ bình vôi: "Là kinh nguyệt! Lần này biết rồi chứ!"

Đối phương lập tức trầm mặt.

Một lát sau, mới truyền đến giọng lầm bầm của anh: "Kinh nguyệt thì kinh nguyệt, lại nói đi cả với nghỉ lễ gì..."

Kiều Luyến... "Được rồi, em nói cho anh, đoán chừng trong con tức giận em sẽ chảy máu mất liệt, mất máu quá nhiều mà chết!"

Nếu là lúc trước, cô nói tắt điện thoại, khẳng định đối phương sẽ lưu loát cúp máy, thế nhưng lần này, lời này cô rơi xuống, đối phương lại do dự thật lâu, nửa ngày mới mở miệng: "À."

Cúp điện thoại, cô nằm ở trên giường cười ngây ngô.

Cái Tử Xuyên này, vì sao phương diện đó vụng về thế... Đáng yêu như thế?

Sau năm phút, điện thoại lại gọi tới.

Cô xem xét, vẫn là Tử Xuyên.

Nghe, đối diện truyền đến tiếng Tử Xuyên: "Anh vừa điều tra, dì cả em tới, vậy thì uống nhiều nước đường đỏ một chút, chú ý giữ ấm, đông lạnh đến rồi..."

Nói liên miên lái nhai một đồng lớn, để Kiều Luyến cảm thấy lỗ tai đều sắp bị mài ra kén, cuối cùng mới cúp máy.

Sau ngày đó, anh liền sẽ nhớ kỷ mỗi tháng của cô.

Về sau, có một ngày như vậy, thân thích nhà cô tới, cô bận rộn không có vào trò chơi.

Tử Xuyên gọi điện thoại tới: "Em đang làm gì?"

Kiều Luyến: "Dì em đến rồi!"

Tử Xuyên: "Anh nhìn ngày không đúng! Không phải thân thể em có vấn đề gì chứ?"

Kiều Luyến: "... Lần này, là cả nhà đi ở phương xa đến!"

Tử Xuyên: "..."

Kiều Luyến nghĩ đi nghĩ lại, bỗng nhiên không nhận được, cười ra tiếng.

Tử Xuyên như vậy, sao có thể không khiến người ta ưa thích?

Cho nên, cho dù là một tình yêu trên mạng, cũng đầy đủ khắc cốt ghi tâm.

Nghĩ tới những thứ này, sâu trong đáy lòng lại có một sự chua xót, nụ cười của cô chậm rãi rút đi.

Có lẽ là thân thể, cô cảm giác hôm nay tâm tình mình rất yếu đuối.

Cô trở mình, liền thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi ở trên ghế sofa, đang theo dõi điện thoại di động, nhưng dáng vẻ đó, rõ ràng là đang thất thần.

Anh đang suy nghĩ gì?

Thẩm Lương Xuyên giống như là đã nhận ra tầm mắt của cô, bỗng nhiên ngừng đầu: "Cho em một bảng danh sách người đến hôm nay, có tính là tin tức không?"

Kiều Luyến ngăn người, lúc này mới phản ứng được, người này lại đang lo lắng ngày mai cô không có gì để giao cho tòa soạn sao?

Mắt của cô lập tức sáng lên: "Tĩnh!"

Cái này có thể không cần bại lộ tư ẩn người khác, lại có thể cảm được tin tức độc nhất vô nhị, có thể nói với bên tòa soạn.

Cả khuôn mặt cô đều hiện vui sướng, nụ cười ngọt ngào mở miệng nói: "Thảm Lương Xuyên, cảm ơn em!"

Nghĩ đến chuyện ngày hôm nay, cô không nhịn được mở miệng tiếp: "Cảm ơn anh."

Cảm ơn anh hôm nay bảo vệ tôi.

"Không cần khách khí."

Anh khẽ đáp.

Bầu không khí quá ấm áp, Kiều Luyến theo dõi gương mặt anh tuấn của anh, bỗng nhiên không nhịn được mở miệng: "Thảm Lương Xuyên, mối tình đầu của anh, là một người như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Xem mặt mũi? (4)

Một câu rơi xuống, không khí trong phòng, nhất thời có chút ngưng lại.

Lúc này Kiều Luyến mới hận không thể cho mình một cái tát.

Đang tốt nói đến đây cái làm gì?

Suy nghĩ một chút lời Hạ Diệp Hoa nói, mối tình đầu Thảm Lương Xuyên phản bội anh, từ bỏ anh, như vậy... Khẳng định là anh kiêng kỵ người khác nói ra!

Cô cúi đầu xuống, vội vàng nói sang chuyện khác, "Cái kia, kỳ thật, tôi..."

"Cô ấy là một cô gái rục rờ."

Một câu thần tiên, để cho cô hơi sững sờ, không thể tưởng tượng nổi ngẩng đầu lên.

Anh vậy mà nguyện ý nói với cô về mối tình đầu của anh sao?

Ánh mắt anh rất sâu, để cho người ta không nhìn ra cảm xúc phức tạp bên trong, lại có thể khiến người ta nhìn ra, lúc này anh rất nghiêm túc.

Cô ngây ngẩn cả người, không nói chuyện, bình tĩnh nhìn anh: "Anh rất yêu cô ấy sao?"

Rất yêu cô sao?

Thảm Lương Xuyên chậm rãi cúi thấp đầu xuống, muốn nói điều gì, cuối cùng vẫn không nói gì.

Anh đứng lên: "Em nên ngủ."

Lời này rơi xuống, liền đi ra khỏi phòng ngủ chính.

Kiều Luyến vẫn nhìn chăm chăm phía sau anh, có lẽ là ánh đèn, cô luôn cảm thấy, giờ phút này anh lộ ra sự tịch mịch.

Thẳng đến khi cửa phòng đóng lại, ngăn cách tầm mắt của cô, lúc này cô mới ý thức được, đang tốt mà, tại sao nào cô co lại, đến hỏi anh về mối tình đầu!

Cô vỗ vỗ đầu của mình, tiếp tục nằm ở trên giường.

Không biết vì sao, trong đầu luôn luôn thoáng hiện việc anh nói tới mối tình đầu, loại thần tình phức tạp.

Cô xem không hiểu tim của anh, lại xem hiểu một chuyện.

Anh rất yêu mỗi tình đầu.

Cô nhắm mắt lại, ngủ thật say.

Sau một tiếng, cửa phòng bị mở ra, Thẩm Lương Xuyên đi vào.

Mượn ánh đèn đầu giường yếu ớt, anh nhìn chăm chăm cô gái trên giường.

Anh rất yêu mỗi tình đầu sao?

Vấn đề này, anh không thể trả lời.

Tình yêu tám năm trước, là một loại chấp niệm với anh.

Anh chậm rãi vươn tay, sờ lên đầu của cô, lúc này mới nằm xuống.

Ngày thứ hai, Kiều Luyến đón xe đi tới tòa soạn, cô còn tưởng rằng vào cửa sẽ nhận được chất vấn của Tô Mỹ Mỹ, hôm qua vì sao ở cùng Phạm Kiệt, thật không nghĩ đến tiến vào, Tô Mỹ Mỹ nhìn cô vài lần, không nói chuyện, trực tiếp đi vào văn phòng tổng biên.

Tô Mỹ Mỹ không có tìm cô phiền phức, cô liền được yên tĩnh.

Cầm bảng danh sách bữa tiệc hôm qua, giao cho chủ biên, hoàn thành bàn giao ngày hôm qua.

Cô liền đi về vị trí của mình, vừa ngồi xuống, Tiểu Diệp lại gần: "Tin tức lớn!"

Tiểu Diệp luôn luôn là bát quái, chuyện ở tòa soạn cái gì cũng biết, nghe nói như thế, Kiều Luyến dựng lỗ tai lên: "làm sao?"

"Chỉ còn nhớ rõ, lúc tổng biên trước rời đi nói qua, dự định lập tổ 2 trong tòa soạn không."

Kiều Luyến gật đầu: "Nhớ kỹ, thế nhưng tổng biên đi, chẳng phải chuyện này không giải quyết được gì sao?"

Lúc trước còn muốn sang một tổ khác, né tránh chủ biên và Tô Mỹ Mỹ hãm hại!

Tiểu Diệp mở miệng cười: "Hiện tại hấp dẫn rồi! Trước khi tổng biên đến tổng bộ, cũng chưa quên chúng ta, hôm qua có tin tức, nói là muốn thành lập tổ 2, mà phải tuyển nhân viên ưu tú trong đám chúng ta làm chủ biên!"

Thì ra là vậy!

Kiều Luyến lập tức sáng mắt: " Tổ 2 chọn chủ biên, vậy làm sao bây giờ?"

Tiểu Diệp thấp giọng: "Cho nên hiện tại, Tô Mỹ Mỹ muốn đào một tin tức lớn!"

Tin tức lớn?

Loại chuyện này có thể nghĩ nhưng không thể cầu!

Kiều Luyến khẽ lắc đầu.

Tiểu Diệp tiếp tục mở miệng: "Trước mắt tin tức lớn nhất, là Phạm Kiệt!"

Phạm Kiệt?

Mắt Kiều Luyến lập tức sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bì Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 185: Xem mặt mũi? (5)

"Phạm Kiệt không phải mới ra album mới sao? Tất cả tòa soạn đều muốn cầm được tin tức độc nhất, hiện tại tâm tư chủ biên và tổng biên đều thả trên đây, nếu như Tô Mỹ Mỹ có thể cầm được tin tức độc nhất về Phạm Kiệt, vị trí chủ biên tổ hai, an vị!"

Kiều Luyến sững sờ.

Tuy sớm biết Phạm Kiệt là tiểu thiên vương, thế nhưng hôm qua gặp về, trong nháy mắt cô cảm thấy Phạm Kiệt trở nên trẻ con

Đó chính là người hai thái cực!

Không có nghĩ đến lại còn quan trọng với họ như vậy?

Tiểu Diệp tiếp tục mở miệng: "Chị biết không? Tô Mỹ Mỹ và Phạm Kiệt, có chút sâu xa! Lúc chị còn chưa có tới, Tô Mỹ Mỹ đang nói với bọn em!"

"Tô Mỹ Mỹ biết Phạm Kiệt?" Kiều Luyến càng kinh ngạc.

"Đúng vậy, Tô Mỹ Mỹ nói, hai năm trước cô ta phỏng vấn qua Phạm Kiệt, khi đó Phạm Kiệt vẫn là ngôi sao nhỏ! Cho nên cô ta biết Phạm Kiệt, nên tự mình qua tìm tổng biên xin đi giật giật! Em thấy, cô ta thế phải bắt được tin tức này!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, quay đầu nhìn về phía văn phòng tổng biên.

Một lát sau, Tô Mỹ Mỹ liền từ văn phòng tổng biên đi ra, mặt mũi đầy vẻ đắc ý, cô ta nhìn qua mấy người, ánh mắt rơi vào Kiều Luyến, hừ lạnh một tiếng, không nói chuyện, trực tiếp đi ra ngoài.

Tô Mỹ Mỹ lái xe đi tìm Phạm Kiệt, kỳ thật trong lòng vẫn là có chút thấp thỏm.

Hai năm trước, cô ta phỏng vấn Phạm Kiệt, cái người thanh thuần kia, luôn luôn cười.

Không nói chuyện tình yêu, cũng rất ngượng ngùng, nói hai câu với cô ta là đỏ mặt, lúc ấy hai người chung đụng rất tốt, cô ta cho Phạm Kiệt danh thiệp.

Mặc dù nói hai năm này Phạm Kiệt khá nổi, nhưng mà năm đó Phạm Kiệt trông thấy cô ta đỏ mặt, khẳng định là có ấn tượng với cô ta?

Xe nhanh lái tới công ty quản lý của Phạm Kiệt, một đám ký giả đều vây xung quanh, tất cả mọi người muốn thừa cơ giữ gìn quan hệ với Phạm Kiệt, đạt được tin tức độc nhất vô nhị.

Thậm chí, sớm có người cho đứt hồng bao cho người đại diện của Phạm Kiệt, nói ra từng câu nịnh bợ.

Tô Mỹ Mỹ đi về phía trước, lại bị bảo vệ cản ở bên ngoài, không cho vào.

Tô Mỹ Mỹ xuất giấy ký giả, mới được người đưa tới phòng họp, cùng một đám phóng viên chờ tin tức.

Cô ta duỗi cổ, nhìn ra bên ngoài.

Một lát sau, Minivan của Phạm Kiệt lái tới.

Cậu ta được tại mấy bảo vệ và người đại diện bao vây, đi vào trong công ty.

Mới đi ra, đám phóng viên vội xông tới!

"Phạm Kiệt tiên sinh, Phạm Kiệt tiên sinh, xin hỏi album mới của cậu, lúc nào ra đời?"

"Phạm Kiệt tiên sinh, xin hỏi có thể phỏng vấn một chút liên quan tới album không?"

"Phạm Kiệt! Tôi là ký giả nhật báo mỗi ngày, chúng ta có thể viết một tin tức không?"

"..."

Từng câu tra hỏi, để Phạm Kiệt dừng bước.

Ngũ quan cậu ta tinh xảo, giống như một búp bê, ăn mặc trang phục bình thường, trên mặt mang ý cười ôn hòa, gật đầu với đám ký giả lấy lòng.

Tô Mỹ Mỹ nhìn thấy Phạm Kiệt, đôi mắt lập tức sáng lên, cô ta vội vàng chen lên phía trước: "Phạm Kiệt, cậu còn nhớ tôi không?"

Một câu rơi xuống, mọi người đồng loạt nhìn Tô Mỹ Mỹ, cảm thấy cô gái này, quả thực là ngốc!

Phạm Kiệt nhìn Tô Mỹ Mỹ một chút, hiển nhiên không biết cô ta, quay người muốn đi.

Tô Mỹ Mỹ gấp gáp.

Công ty bọn họ đã sớm gửi thư mời cho Phạm Kiệt, thế nhưng Phạm Kiệt vẫn luôn không để ý, cô ta vội vàng hô to: "Phạm Kiệt, tôi là ký giả của nhật báo 8 Quái Tô Mỹ Mỹ!"

Một câu rơi xuống, Phạm Kiệt dừng bước chân lại: "nhật báo 8 Quái?"

Đây không phải là... Tòa soạn của chị dâu sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Xem mặt mũi? (6)

Phạm Kiệt dừng lại, để đám phóng viên đều ngẩn ngơ, chợt, đồng loạt nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ.

Giờ phút này cả người Tô Mỹ Mỹ đều trở nên hưng phấn, nhìn xem, cô ta biết, Phạm Kiệt nhận biết mình!

Ánh mắt của cô ta tỏa sáng, chen lên phía trước: "Phạm Kiệt tiên sinh, cậu còn nhớ tôi không? Hai năm trước tôi phỏng vấn cậu, lúc ấy chúng ta trò chuyện rất cởi mở, cậu còn nói, sẽ nhớ kỹ tôi!"

Phạm Kiệt khẽ cười Tô Mỹ Mỹ, thật sự là không có một chút ấn tượng với người này.

Nhưng mà... Người này, hẳn là đồng nghiệp của chị dâu.

Đã vậy, làm sao cũng phải cho chút mặt mũi?

Thế là, Phạm Kiệt làm như bưng tỉnh: "À, cô!"

Tô Mỹ Mỹ nhất thời mở miệng: "Đúng đúng, là tôi, Phạm Kiệt, chúng ta có thể trò chuyện về album mới của anh không?"

Phạm Kiệt nghe nói như thế, nghiêng đầu, sau đó cười với cô ta: "Cái này, hôm nào rồi nói sau."

Ngay trước nhiều ký giả như vậy, nếu như hiện tại cậu ta đáp ứng nhật báo 8 Quái, đoán chừng đám người này sẽ viết linh tinh.

Cậu ta khẽ cười với Tô Mỹ Mỹ, quay người đi vào bên trong.

Đám phóng viên muốn đi theo vào thảo luận, đã bị bảo an ngăn lại, mọi người đành phải ngừng ở bên ngoài.

Tô Mỹ Mỹ nhìn chằm chằm Phạm Kiệt, trong lòng lại có chút loạn.

Theo lý thuyết, mới vừa rồi Phạm Kiệt đáp lại cô ta, hẳn là nhớ kỹ cô ta, thế nhưng vì sao nói chuyện tin tức lúc khác?

Xem ra, mặt mũi của cô ta, không có lớn như vậy!

Cô ta thờ dài, đi theo đám phóng viên, chờ bên ngoài một thời gian, sau cùng nhìn không thấy có tin tức tốt gì, đành phải về tòa soạn.

Cô ta có chút ủ rũ, cảm thấy bất lợi, trước khi ra cửa đã cam đoan với tổng biên, hiện tại làm sao bây giờ?

Thật không nghĩ đến...

Cô ta còn chưa tới tòa soạn, điện thoại tổng biên gọi tới: "Mỹ Mỹ, em thật đúng là phúc tinh của tôi! Vừa rồi người đại diện của Phạm Kiệt liên hệ với rồi, nói là sẽ cho chúng ta phỏng vấn! Em cũng thật là lợi hại, không hổ do tôi nhìn trúng!"

Tô Mỹ Mỹ vừa nghe thấy lời ấy, nhất thời hưng phấn lên: "Thật sao?"

"Còn thật hơn chân trâu! Em mau về tòa soạn!"

Cúp điện thoại, Tô Mỹ Mỹ nhất thời hát cảm!

Cô ta đã nói, khẳng định Phạm Kiệt còn nhớ rõ mình!

Phải biết, lúc trước Phạm Kiệt thế rất ngượng ngùng gọi cô ta là chị...

Mà bây giờ, lấy được tin tức của Phạm Kiệt, cô ta ở trước mặt Kiều Luyến, cuối cùng có thể mở mày mở mặt rồi!

Kiều Luyến ngồi ở vị trí của mình trong văn phòng, không có việc gì.

Chủ biên vì chèn ép cô, ngoại trừ Thẩm Lương Xuyên, không cho cô bất kỳ tin tức gì khác, nhưng gần đây Thẩm Lương Xuyên rất bận rộn, cho nên cô cũng không cần tiếp tục đi theo ra ngoài, đành phải co đầu rút cổ, sửa sang lại văn kiện.

Bỗng nhiên, cửa văn phòng phòng bị người đẩy ra, mặt mũi Tô Mỹ Mỹ vui mừng, bước đi mang gió lướt qua trước mặt Kiều Luyến, rồi dừng bước.

Kiều Luyến ngẩng đầu, liền thấy cô ta hất cằm, cười lạnh với cô "Kiều Luyến, hôm qua ở bên ngoài khách sạn, gió thổi không tệ nhỉ?"

Kiều Luyến nhếch môi.

Cô không rõ, mỗi lần Tô Mỹ Mỹ này tranh cãi với cô, luôn luôn bị cô kẹp gai phản bác, thế nhưng cô ta có khi chuyển bại thành thắng sao?

Giờ phút này, ngữ khí cô ta châm chọc, mang theo dáng vẻ tiểu nhân đắc chí, để Kiều Luyến cười ha ha, cúi đầu xuống không để ý tới cô ta.

"Tôi đang nói với cô đó, lỗ tai cô điếc à?" Tô Mỹ Mỹ tiếp tục mở miệng.

Kiều Luyến nghiêng đầu: "À, tôi chỉ nghe thấy tiếng chó sủa! Có người nói chuyện với tôi sao?"

"Cô..." Tô Mỹ Mỹ khó thở: "Cô chó đắc ý!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 187: Xem mặt mũi? (7)

Lúc này, tổng biên đi tới, vỗ tay một cái, để mọi người chú ý: "Tin tức tốt! Hôm nay Mỹ Mỹ kiếm được đại công cho chúng ta! Phạm Kiệt đồng ý trả lời tin tức rồi!"

Tô Mỹ Mỹ hưng hăng liếc Kiều Luyến một chút, tiếp đó đắc ý ngẩng đầu, đi về phía tổng biên, tổng biên nắm chặt tay của cô ta: "Mỹ Mỹ, em thật đúng là phó tướng của tòa soạn chúng ta! Ha ha ha!"

Tô Mỹ Mỹ hơi híp mắt: "Tổng biên, sở dĩ Phạm Kiệt đồng ý, cũng là nể tình em, anh cũng biết, tòa soạn chúng ta cũng không tính là lớn. Em đây, cũng chỉ là một ký giả bình thường, phỏng vấn Phạm Kiệt, người ta sẽ không cảm thấy hạ giá chứ ~"

Kiều Luyến:...

Thật sự im lặng, cái này là lần đầu tiên nhìn thấy có người quang minh chính đại chiếm chức vị quan trọng.

Chẳng qua Tô Mỹ Mỹ cảm được đường dây Phạm Kiệt, chắc chắn tổng biên sẽ không làm cô ta mất mặt mũi. Quả nhiên, tổng biên lập tức mở miệng: "Sao em là ký giả nhỏ được? Rõ ràng là chủ biên tổ 2! Em xem, em muốn mang theo người nào trong tổ đi nữa? Hoặc là, thông báo tuyên dụng lần nữa?"

Kiều Luyến cảm thấy, chuyện này có lẽ không có quan hệ gì với mình, nhưng thấy lời tổng biên rơi xuống, liền thấy Tô Mỹ Mỹ có thâm ý nhìn cô một cái.

Nhất thời tâm cô nhấc lên, tiếp đó nghe thấy Tô Mỹ Mỹ nói ra: "Em và Kiều Luyến hợp tác thời gian dài như vậy, người khác đều nói tốt, trước tiên mang theo Kiều Luyến đi."

Kiều Luyến:...

Quả nhiên! Cô ta đã sớm tưởng tượng được lãnh đạo cô?

Cô cau mày, liền nghe thấy tổng biên không có hỏi thăm ý kiến của cô, liền đáp ứng.

Chẳng qua ý kiến của cô hữu dụng không?

Tô Mỹ Mỹ trực tiếp ra lệnh: "Kiều Luyến, lập tức thu dọn đồ đạc, đến đưa tin với tôi!"

Vừa mới nhận chức, liền bắt đầu chánh!

Kiều Luyến nôn nóng trong lòng, thở dài.

Làm ở tòa soạn một năm, đã qua chín tháng, cô chỉ cần cố gắng nhịn ba tháng, là có thể cảm được chứng minh ký giả rồi.

Cho nên... Cô nhần!

Xách đồ của mình và máy tính, đến văn phòng chuẩn bị cho tổ 2.

Máy tính vừa đặt lên mặt bàn, liền thấy Tô Mỹ Mỹ vênh vào tự đắc đi tới, đứng ở trước mặt cô: "Pha cho tôi ly cà phê, một túi sữa, ba viên đường, cảm ơn."

Kiều Luyến ngừng hành động thu dọn đồ đạc, ngẩng đầu lên.

Ánh mắt kiêu ngạo, để trong lòng Tô Mỹ Mỹ rung lên, vô thức muốn thỏa hiệp, nhưng bỗng nhiên nghĩ đến thân phận của mình, nhúu mày: "Làm sao? Cô không nguyện ý? Đừng quên, hiện tại tôi là lãnh đạo của cô! Tôi để cô làm gì, cô phải làm!"

Kiều Luyến đôi mắt, nhếch môi ra ý cười: "Được."

Cô không nói hai lời, đi ra ngoài pha cà phê, đặt lên trên mặt bàn Tô Mỹ Mỹ.

Bộ dạng cô dễ nói chuyện, để Tô Mỹ Mỹ nhúu mày, nhìn về phía ly cà phê.

Bên trong đen sì, tuy tỏa ra mùi cà phê thơm ngát, thế nhưng... Ngộ nhờ Kiều Luyến nhỏ nước miếng vào trong thì làm sao bây giờ?

Nghĩ đến những thứ này, Tô Mỹ Mỹ liền chán ghét nhúu mày, đẩy cà phê qua một bên.

Muốn chính là hiệu quả này!

Kiều Luyến giả bộ như không nhìn thấy đáng về Tô Mỹ Mỹ, cười tủm tỉm đi về vị trí của mình, bật máy tính lên.

Thời gian buổi trưa qua rất nhanh, năm giờ rưỡi, bỗng nhiên điện thoại di động rung lên một cái.

Cô cầm lên, phát hiện là Thẩm Lương Xuyên gửi cho cô:

【Mấy giờ tan tâm?】

Anh hỏi cô cái này, là có ý gì?

Nghĩ như vậy, lại một tin nhắn gửi tới: 【Tôi dưới lầu.】

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Xem mặt mũi? (8)

Kiều Luyến trực tiếp mở to hai mắt nhìn.

Ở dưới lầu công ty sao?

Trong lòng cô run sợ, trả lời một câu: 【lập tức sẽ tan.】

Tin nhắn vừa gửi ra ngoài, đối phương lại gửi tới một câu: 【Chờ em】

Chờ cô...

Nói là cùng cô về nhà sao?

Cô không dám trì hoãn, lập tức bắt đầu thu dọn đồ đạc, nhưng vừa đứng lên, Tô Mỹ Mỹ từ văn phòng đi ra, trực tiếp mở miệng: "Kiều Luyến, tôi vừa gửi bản thảo vào trong hộp thư của cô, cô kiểm tra một chút, nhìn xem có sai chữ gì hay không"

Kiều Luyến:...!!

Từ khi đến tổ 2, Tô Mỹ Mỹ một câu cũng không cho cô nói.

Đến lúc tan việc, cô ta lại bắt đầu kiểm việc?

Khăng định là cố ý!

Kiều Luyến nhủ mày, nghĩ đến Thẩm Lương Xuyên chờ cô dưới lầu: "Tôi mang về nhà làm."

"Không được, bản thảo đều là bảo mật, không thể mang khỏi tòa soạn, cô đến quy củ đó cũng không hiểu sao?"

Kiều Luyến nhìn cô ta: "Tô Mỹ Mỹ, cô đừng quá mức!"

"Cô đây là không tiếp nhận nhiệm vụ? Vậy thì tốt, thu dọn đồ đạc xéo đi!"

Kiều Luyến im lặng.

Cái Tô Mỹ Mỹ này, luôn luôn cảm những chuyện nhỏ nhặt này đến làm khó dễ cô!

Cô cần mỗi một cái, nhìn chăm chăm đối phương: "Hôm nay thân thể tôi không thoải mái."

Hôm nay ngày thứ hai đi cả tối, cô cảm giác nơi bụng đau đớn.

"Há, vậy cô lấy giấy bác sĩ khám ở bệnh viện đến đây!"

Cô đi đâu lấy giấy bác sĩ?

Kiều Luyến chỉ có thể đặt mông ngồi xuống: "Tôi biết rồi."

Lúc này Tô Mỹ Mỹ mới cười, cô ta tiến lên một bước, tới gần Kiều Luyến: "Kiều Luyến, điểm ủy khuất ấy đã không chịu nổi sao? Nói cho cô biết, đây chỉ là vừa mới bắt đầu!"

Cô ta đứng thẳng người, trên mặt mang tươi cười đắc ý: "Làm không hết, đêm nay không cho phép về nhà!"

Trong lòng Kiều Luyến kìm nén một hơi, hận không thể mắng Phạm Kiệt một trận.

Gia hỏa này, mới quen đã bắt đầu cho cô ngọt ngào!

Cô để lại tức giận, bật máy tính lên một lần nữa, tải bản thảo từ email xuống, nhìn qua, liền phát hiện! Tô Mỹ Mỹ gửi cho cô bản thảo 10 vạn chữ!

Ngon lửa tổng đầu, lại dâng lên.

Cô chịu đựng, liền thấy Tô Mỹ Mỹ mang túi đi ra, cố ý lớn tiếng mở miệng nói: "A, thân ái, buổi tối hôm nay chúng ta ăn hải sản đi ~ chúc mừng một chút mà ~ dù sao, hôm nay em thắng chức, với cả hôm nay vui vẻ mà ~ "

Chờ đến khi Tô Mỹ Mỹ rời đi, lúc này Kiều Luyến mới cầm điện thoại di động lên, gửi tin nhắn cho Thẩm Lương Xuyên:

【 ngại quá, vừa tăng ca, cho nên, anh đi về trước đi? 】

Gửi đi, liền bắt nhìn vào máy tính.

Chờ trong chốc lát, điện thoại di động rung lên lần nữa, cô cầm lên, liền phát hiện là Thẩm Lương Xuyên gửi tới: 【 Ước chừng bao lâu? 】

Bao lâu?

Nếu như 10 vạn chữ này, đều xem xong, đoán chừng phải một đêm!

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, nhìn đồng hồ, trả lời một câu: 【 Mười điểm đi. 】

Cô nghĩ kỹ, xem như cô làm xong toàn bộ, ngày mai Tô Mỹ Mỹ cũng sẽ trêu chọc, cho nên, cô liền tăng ca đến mười giờ tan tầm, mặc kệ cái khác!

Đối phương trả lời một câu: 【 Được. 】

Kiều Luyến cho là anh đã trở về, không có đề ý.

Mười giờ đúng, cô thu dọn đồ đạc, tan tầm về nhà.

Vừa xuống lầu, đang định đi tới trạm xe buýt, đối diện có đèn chiếu tới.

Cô vô ý thức vươn tay ngăn cản ánh đèn, liền thấy xe Thẩm Lương Xuyên lái tới.

Kiều Luyến lập tức kinh ngạc đến ngây người: "Anh còn chưa đi sao?"

Anh vậy mà, chờ cô ở bên ngoài bốn giờ?!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Xem mặt mũi? (9)

Kiều Luyến không thể tin nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Đèn đường xuyên thấu qua cửa sổ xe, chiếu vào gương mặt anh tuấn của anh, nghe lời Kiều Luyến, lúc này anh mới chậm rãi nhấc mắt, không có giải thích, chỉ là mở miệng: "Lên xe."

Kiều Luyến ngoan ngoãn lên ghế lái phụ.

Vừa ngồi lên, bỗng nhiên nghĩ đến dáng vẻ máu chảy thành sông hôm qua, lập tức cúi đầu nhìn thoáng qua, liền phát hiện, nơi này để cái đệm đỏ.

Cái màu sắc này, đều không phối hợp với xe.

Mà lại đỏ thẫm, ngược lại có chút giống máu.

Cho nên, anh đây là nói với mình, cái đệm này, không cần sợ làm bẩn sao?

Cô kéo ra khoe miệng, không được tự nhiên ho khan một cái, sau đó mới nhìn Thẩm Lương Xuyên hỏi: "Cái kia, anh chờ chỗ này bao lâu rồi?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ trả lời: "Không bao lâu, vừa vặn ăn cơm gần đây."

Ăn cơm gần đây, có thể ăn trên bốn giờ sao?

Cô đang định tiếp tục hỏi thăm, chợt thoáng nhìn lỡ tai anh có chút đỏ lên.

Đây là... ngại sao?

Cô lập tức ngậm ngẩn cả người.

Chỉ cảm thấy một dòng nước ấm, xẹt qua trái tim.

Hôm qua anh mang cô tới tiệc sinh nhật của Mạc Tây Thừa, khuya về nhà, mang nước đường đỏ cho cô, hôm nay lại cố ý chạy tới đón cô về nhà...

Những thứ này, để cho cô không thể ức chế nhịp tim bắt đầu gia tăng tốc độ.

Một người đàn ông, đối với cô tốt như vậy, có phải hay không...

Không được, không thể nghĩ lung tung.

Cô vội vàng cúi đầu xuống, ngăn chặn ý nghĩ trong lòng, khóe môi lại không nhịn được cong lên.

"Muốn ăn cái gì?" Bên tai vang lên tiếng của anh.

Kiều Luyến ngẩn người, lúc này mới ý thức được là Thẩm Lương Xuyên đang nói chuyện.

Cô vội mở miệng: "Không cần, về nhà ăn tùy tiện một chút là được rồi."

Đã mười giờ rồi, hiện tại đi ăn cơm, có chút quá muộn.

Cô nghĩ tới đây, có chút áy náy mở miệng lần nữa, "Cái kia, lần sau muộn như vậy, anh không cần chờ tôi..."

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái, cô liền trực tiếp ngậm miệng lại.

Anh nghiêm túc nhìn về phía trước, bộ dạng lái xe mê người: "Cô gái về nhà muộn, không an toàn."

Một câu quan tâm, để gương mặt Kiều Luyến nóng lên.

Cô muốn nói điều gì, nhưng lại không biết làm như thế nào mở miệng, chỉ có thể cúi đầu, nhỏ giọng nói một câu: "Cảm ơn."

"Không cần khách khí." Tiếp theo, anh hỏi thăm: "Hôm nay thân thể còn không thoải mái không?"

Kiều Luyến ngẩn người, lúc này mới phản ứng được, anh hỏi chuyện đi cả, vội vàng trả lời: "Còn tốt, bình thường ngày đầu tiên sẽ không thoải mái, ngày thứ hai tốt hơn rất nhiều."

"Ừm."

Một câu thần nhiên, để trong xe an tĩnh lại lần nữa.

Kiều Luyến mím môi, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, mở miệng nói: "Cái kia, tháng này không có mang thai, tháng sau, tôi sẽ tiếp tục cố gắng."

Anh nghe nói như thế, tay cầm tay lái có chút dừng lại.

Sau đó trầm mặc một chút, một lúc sau, mới lại "Ừ" một tiếng.

Kiều Luyến chính vì lời xấu hổ của mình, cho nên không có chú ý tới cảm xúc của anh biến hóa.

Cô bắt đầu thất thần.

Mang thai...

Theo lý thuyết, kỳ thật phụ nữ mang thai rất đơn giản.

Mà bọn họ còn tính toán tốt thời kỳ cô rụng trứng, xác suất thành công vẫn còn rất cao, thế nhưng tại sao lại không có mang thai?

Cô thất vọng đặt tay ở trên bụng, đang ngẩn người, lần nữa nghe được Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Sao tan tằm muộn như vậy?"

Nhắc đến cái này, Kiều Luyến đầy bụng tức giận.

Cô nhất thời không nhịn được nói lầm bầm: "Còn không phải tại Phạm Kiệt!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Xem mặt mũi? (10)

"Phạm Kiệt? Thế nào?"

Lúc đầu Kiều Luyến dự định nói một chút chuyện ở tòa soạn, nhưng Thẩm Lương Xuyên vừa hỏi xong, điện thoại di động của anh vang lên, cô đành phải ngậm miệng lại.

Thẩm Lương Xuyên nghe tai nghe, đối diện truyền đến tiếng Phạm Kiệt: "Anh Thẩm anh Thẩm, mau cảm ơn em đi!"

Thẩm Lương Xuyên hé mắt, nhìn Kiều Luyến một chút.

Vừa rồi Kiều Luyến nói rằng cô tan tằm muộn như vậy bởi vì Phạm Kiệt, hiện tại Phạm Kiệt liền gọi điện thoại đến đây.

Anh khẽ mở miệng: "Làm sao?"

"Tin tức em ra album mới! Bao nhiêu tòa soạn tìm tới! Thế nhưng em đều chối từ, sau lại cho nhật báo 8 Quái, có phải đặc biệt nghĩa khí hay không? Đối với chị dâu tốt không? Cho nên, anh cần cảm ơn?"

Thẩm Lương Xuyên giật mình.

Bởi vì Phạm Kiệt cho họ tin tức, cho nên hôm nay Kiều Luyến tặng ca, chuẩn bị làm tin cho Phạm Kiệt sao?

"Anh Thẩm, anh biết không, từ trước đến nay làm chuyện tốt, nhất định phải lưu danh! Cho nên nói với anh một tiếng, về phần cảm tạ, mặc dù là tiện tay mà thôi, thế nhưng anh cũng phải nhớ kỹ ân tình này của em, về sau phải trả lại cho em! À, đúng, anh yên tâm, xem như em để chị dâu phỏng vấn em, em cũng sẽ bảo trì cự ly thích hợp, dù sao em ưu tú như vậy, ngộ nhờ chị dâu yêu thích em thì nguy rồi. Thuận tiện, em có thể tới tòa soạn hỏi thăm giúp anh, nhìn xem có ai rắp tâm làm loạn với chị dâu không! Không cần quá cảm động, hắc hắc, cứ như vậy, bái bai ~"

Một hơi nói nhiều lời như vậy, câu ta liền trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Thẩm Lương Xuyên:...

Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh nhìn về phía trước, trong ánh mắt toát ra sự bất đắc dĩ.

Phạm Kiệt là đứa nói nhiều, mà lại rất hai, còn lòng tự tin cao, cảm thấy phụ nữ khắp thiên hạ đều sẽ thích mình.

Cú điện thoại, cắt ngang quãng chủ đề hai người vừa nói, Thẩm Lương Xuyên không nhắc lại, Kiều Luyến đành không nói thêm gì nữa.

Hai người nhanh chóng trở lại biệt thự.

Xe dừng hẳn, Kiều Luyến theo Thẩm Lương Xuyên xuống xe, cùng đi vào phòng khách, liền phát hiện Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi ngồi ở phòng khách.

Trông thấy hai người, Hạ Diệp Hoa lập tức lộ ra nụ cười: "Sao muộn như vậy mới về nhà?"

Kiều Luyến muốn nói chuyện, Thẩm Lương Xuyên đã mở miệng: "Tăng ca."

Hạ Diệp Hoa lập tức nói liên miên: "Làm việc quan trọng, thể nhưng thân thể quan trọng hơn, điểm đạo lý này cũng không hiểu sao!"

Kiều Luyến muốn giải thích, còn chưa lên tiếng, Thẩm Lương Xuyên hỏi thăm: "Sao hai người đều tới?"

Một câu dõng dạc đề tài.

Hạ Diệp Hoa nhìn về phía Kiều Luyến, "Cái kia, ta chính là đến xem... không phải là các con kết hôn cũng một tháng sao? Ta không yên lòng, liền tới xem một chút. Tính toán thời gian, không phải là sợ tiểu Kiều có, các con cũng không biết? Người trẻ tuổi, ngộ nhỡ không biết tiết chế..."

Một lời nói ra về mặt Kiều Luyến đỏ bừng, cô lúng túng nhìn Hạ Diệp Hoa, đột nhiên cảm giác có chút chột dạ mở miệng: "Mẹ, đi cả con tới."

Cô gả cho Thẩm Lương Xuyên, chính là vì sinh đứa bé cho anh.

Nhưng tháng đầu, cô không có mang thai.

Tuy chuyện rất bình thường, nhưng giờ phút này, cô lại cảm giác được từng đợt khó chịu.

Mà, Hạ Diệp Hoa có thể có ý kiến với cô hay không?

Ý nghĩ này vừa ra, chỉ thấy Hạ Diệp Hoa mở to hai mắt nhìn: "À? Không có mang thai à?"

Bà vỗ vỗ bả vai Kiều Luyến: "không có chuyện gì."

Quay đầu giận dữ hét lên với Thẩm Lương Xuyên: "Sao con không có bản lĩnh thế!"

Thẩm Lương Xuyên:... Mẹ xác định là mẹ ruột con sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi! (1)

ng vẫn tôi! (1)

Nhìn thấy sắc mặt Thẩm Lương Xuyên đều đen, Kiều Luyến vội vàng đi tới, ba phải: "Mẹ, cái này, tháng sau chúng con sẽ cố gắng, mẹ đừng có gấp!"

"Ta không nóng nảy!" Hạ Diệp Hoa nói chuyện với cô vô cùng yêu thương, lời kéo tay cô: "Ta nghĩ là, khẳng định con không có vấn đề, không có mang thai, chắc chắn là nó không có tận tâm tận lực!"

Thế nào không có tận tâm tận lực?

Mấy ngày trong thời kỳ rụng trứng của cô, anh cũng không có kéo cô vất vả cần cù vận động!

Nếu như càng thêm tận tâm tận lực... Vậy cô có thể có không?

Ý nghĩ này vừa ra, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Còn có chuyện khác sao?"

Lúc này Hạ Diệp Hoa mới nhớ tới mục đích chính của mình, chỉ Tống Nguyên Hi mở miệng nói: "À, ta suýt nữa quên mất chuyện chính, không phải Nguyên Hi nói muốn đi vào làng giải trí, công ty của con đang ký hợp đồng người mới hay sao? Để Nguyên Hi trực tiếp qua công ty con đi."

Tống Nguyên Hi bị điểm tên, nhất thời có chút hốt hoảng đứng lên: "Anh Lương Xuyên, chị dâu..."

Từ lần trước gặp mặt dân mạng bị lừa, lá gan của cô, giống như càn nhỏ hơn.

Tống Nguyên Hi như vậy, để cho người ta không khỏi nhẹ giọng nói chuyện.

Thẩm Lương Xuyên gật đầu với cô bé: "Ngày mai anh cho Tống Thành qua."

Tống Nguyên Hi lập tức mừng rỡ: "Cám ơn."

Hạ Diệp Hoa nhìn thấy bộ dạng của cô bé, thở dài, đi tới vỗ vỗ bờ vai của cô bé: "Đứa trẻ ngốc, chúng ta đều là người thân, con cảm ơn cái gì?"

Lập tức hốc mắt Tống Nguyên Hi đỏ lên, môi cô bé run rẩy, một lúc sau mới mở miệng: "Mẹ nuôi, chúng ta trở về đi, đừng quấy rầy anh Lương Xuyên và chị dâu ngồi."

Hạ Diệp Hoa không đành lòng cự tuyệt: "Được."

Cầm lấy túi, mang cô bé đi ra ngoài.

Kiều Luyến dự định qua tiễn bọn họ, Thẩm Lương Xuyên lại ngăn cản cô: "Em đi ăn cơm đi, anh đưa họ."

Nói xong câu đó, ba người quay người đi ra ngoài.

Kiều Luyến thật sự là đói bụng, thế là dự định qua nhà bếp tìm đồ ăn.

Thật không nghĩ đến vừa quay đầu, nhìn thấy trên ghế sofa có một cái điện thoại di động.

Nhìn kiểu dáng, hẳn là của Tống Nguyên Hi.

Cô vội vàng cầm lên, đi ra ngoài, dự định bắt kịp bọn họ.

Giờ phút này, ba người đang đứng ở cửa, có tài xế lái xe của Hạ Diệp Hoa ngừng ở bên cạnh họ.

Kiều Luyến chạy chậm hai bước, lúc tới gần bọn họ, chợt nghe mấy người nói chuyện.

Lúc trước không biết Hạ Diệp Hoa nói cái gì, Thẩm Lương Xuyên trả lời: "Không cần vội."

"Không cần vội? Năm nay con đã 26 tuổi, còn không mau muốn con! Con nói xem, có phải là con có chủ tâm không muốn hay không? Không phải trong lòng con còn băn khoăn cái mối tình đầu kia chứ? À? Nói với con rồi, tiểu Kiêu không tệ, con nhất định phải sống tốt với nó!"

Tiếng Thẩm Lương Xuyên có chút không kiên nhẫn: "Mau lên xe đi."

Hạ Diệp Hoa vrun tay, chỉ vào anh: "Tháng sau, nhất định phải cho ta đứa bé, biết không?"

Thẩm Lương Xuyên lại cau mày: "Tháng sau rồi nói."

Hạ Diệp Hoa nhất thời khó thở: "Cái gì gọi là rồi nói? Con cứ gạt ta như vậy!"

Thẩm Lương Xuyên đứng yên, không nói thêm gì nữa.

Hạ Diệp Hoa còn muốn nói điều gì, Tống Nguyên Hi vội vàng kéo cánh tay của bà, nhỏ giọng an ủi vài câu, lúc này Hạ Diệp Hoa mới hừ lạnh một tiếng lên xe.

Kiều Luyến đứng tại chỗ, trơ mắt nhìn xe của bọn họ đi xa, ánh mắt rơi vào người Thẩm Lương Xuyên.

Anh đứng ở đó, hai cánh tay nhét vào trong túi, lẳng lặng nhìn chiếc xe.

Dáng vẻ đó, không khỏi để cho người ta cảm thấy có chút cô đơn.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi! (2)

ng vẫn tôi! (2)

Cô cúi đầu, nhìn về phía bụng mình.

Vốn không có mang thai, cô cũng không cảm thấy có cái gì, nhưng giờ phút này, tâm tình lại lập tức nặng nề hơn.

Thẩm Lương Xuyên thà rằng bị Hạ Diệp Hoa hiểu lầm, cũng không có nói là cô không có tiền đồ.

Đủ loại chi tiết, đều thể hiện người đàn ông này giữ gìn với mình.

Kiều Luyến cắn môi một cái, cầm điện thoại di động lui vào bên trong, giả bộ không có việc gì, tiến vào nhà bếp bắt đầu nấu mì.

Chuyện vừa rồi, thật lâu không có cách nào bình phục.

Dù là biết rất rõ giữa cô và anh chỉ là một cuộc giao dịch, biết rất rõ ràng, biện pháp bảo vệ mình tốt nhất, là không nên động tâm. Nhưng giờ phút này cô lại cảm giác được, đáy lòng có thứ gì đang rục rịch, giống như muốn nở ra một đóa hoa.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày thứ hai, Kiều Luyến đứng giờ đi vào tòa soạn.

Vừa ngồi xuống, Tô Mỹ Mỹ đã chạm mặt tới: "Kiều Luyến, hôm qua để cô đi coi bản thảo, cô xem hết rồi à?"

Kiều Luyến định thần ngồi xuống, đứng lý mở miệng: "Không có."

"Không có? Không có mà cô dám tan tầm sao?"

Kiều Luyến mở máy tính của mình ra: "Ngại quá, trong hợp đồng ký kết lao động, không có viết tôi phải tăng ca vô điều kiện, cho nên, hôm qua tăng ca đến mười giờ, là tôi đã phụ trách với công việc, và cô không có quyền lợi yêu cầu tôi tăng ca suốt cả đêm."

"Cô...!"

Kiều Luyến tiếp tục nhìn chằm chằm bản thảo: "Nếu như Tô chủ biên không có chuyện gì khác, như vậy tôi phải làm việc."

Tô Mỹ Mỹ tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn cô chằm chằm nửa ngày, lúc này mới mở miệng cười: "Đương nhiên có chuyện!"

Cô ta trực tiếp mở miệng: "Tòa soạn hẹn một minh tinh hàng hai nhỏ, tại quán cà phê ở giữa trung tâm, chuyện này cô đi, địa chỉ chút nữa tôi gửi."

Kiều Luyến nghe nói như thế, mím môi: "Mấy giờ?"

"Mười một giờ trưa."

Hiện tại đã hơn chín giờ, cô đứng lên, chờ đến khi Tô Mỹ Mỹ gửi địa chỉ tới, lúc này mới nhanh chóng chạy tới.

Trên đường có chút kẹt xe, nhưng Kiều Luyến vẫn đến phòng trong quán cà phê lúc 10 giờ 50 phút.

Cô nhẹ nhàng thở ra, bình thường hẹn ký giả, các minh tinh đều sẽ đến đúng giờ, bởi vì tới sớm sẽ hạ thấp phong cách của mình.

Hít sâu một hơi, cô đẩy cửa phòng đi vào, liền phát hiện... Trong phòng đã ngồi hai người.

Bên trong có một người khí thế bức người, trang dung tính xảo mang theo mạnh mẽ, là nữ minh tinh bằng vào một bộ phim thần tượng mà hót, Mạc Như.

Một người khác, là người đại diện.

Trông thấy hai người kia, trông mắt Kiều Luyến co rụt lại.

Cô còn chưa lên tiếng, người đại diện đối phương trực tiếp hỏi: "Cô là ký giả nhật báo 8 Quái?"

Kiều Luyến vô thức gật đầu, bỗng nhiên trông thấy trước mặt nhoáng lên một cái, một cà phê ly đá lạnh, gọi lên trên người cô!

Mạc Như đứng lên, mặt mũi lạnh lùng: "Hẹn mười giờ, cô mười một giờ mới đến, đây chính là thành ý của tòa soạn cô sao?! Tuy Mạc Như tôi không phải minh tinh hạng nhất, ký giả muốn phỏng vấn, cũng là đứng xếp hàng! Thật sự cho thể diện mà không cần!"

Lời này rơi xuống, cô ta liền mang theo người đại diện, phách lối rời đi!

Kiều Luyến đứng tại chỗ, quần áo đều bị cà phê làm bẩn, trong miệng mũi đều là mùi vị cà phê, tóc ướt nhẹp dính trên mặt, cả người chật vật không bình thường.

Cô siết chặt nắm đấm, cười nhạt một chút.

Hẹn mười giờ... À...

Tô Mỹ Mỹ, thật sự là tốt!

Mấy ngày không thấy, lại đã học được mượn đao giết người rồi?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi! (3)

ng vẫn tôi! (3)

Tòa soạn báo, trong văn phòng tổng biên.

Kiều Luyến đứng ở trước bàn làm việc, nhìn Lưu Chí Hưng ngồi ở đằng kia, đập bàn ba ba: "Thật sự là phản rồi! Hẹn mười giờ phỏng vấn, vậy mà cô mười một giờ mới đến, không muốn làm hay sao? Vậy cô lập tức xéo đi!"

Hắn ta vừa nói chuyện, nốt ruồi trên cằm rung theo trông rất buồn cười.

Kiều Luyến biết giờ phút này nói gì cũng vô dụng, nhưng vẫn mở miệng: "Tô Mỹ Mỹ nói cho tôi biết mười một giờ."

"Cô có chứng cứ sao?"

Kiều Luyến lấy điện thoại di động ra, mở thu âm.

Khẳng định Tô Mỹ Mỹ sẽ gài bẫy cô, cô đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Thật không nghĩ đến tổng biên lại mở miệng: "Tôi không nghe quá trình, tôi chỉ biết, bằng cuộc phỏng vấn này, tôi giao cho cô! Thế nhưng cô làm hư nó rồi!"

Lưu Chí Hưng đứng lên, thân thể nghiêng về phía trước, làm ra tư thế chèn ép, ánh mắt hắn ta nhắm lại: "Kiều Luyến, lần này sai lầm của cô thật sự quá lớn, nếu trong tòa soạn không trừng phạt cô, chỉ sợ tất cả mọi người sẽ không phục!"

Kiều Luyến lặng lẽ đứng đó, tâm tình của cô, đã tức giận đến tận đỉnh.

Làm sao cô cũng không nghĩ tới, tổng biên đối mặt chứng cứ, còn có thể vô sỉ nói ra những lời này?

Thật không nghĩ đến, một giây sau, Lưu Chí Hưng lại cười: "Đương nhiên, cô phải biết, hiện tại toàn bộ tòa soạn, chỉ có tôi có thể giúp cô đề xuất chuyện này rồi."

Hắn ta từ sau cái bàn đi tới, đi tới trước mặt Kiều Luyến, híp mắt nhìn cô, vươn tay muốn nắm tay của cô lại: "Cô dù sao cũng là công thần của tòa soạn báo, đã từng đào qua nhiều tin tức lớn như vậy, tòa soạn báo cũng không nỡ bỏ cô..."

Kiều Luyến ngay khi hắn ta vươn tay, liền chán ghét lui lại hai bước, giữ một khoảng cách với hắn.

Bộ dạng này dễ sắc mặt tổng biên âm trầm lần nữa: "Kiều Luyến, cô đừng mà rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt nhé!"

Kiều Luyến tức giận đến nói không ra lời.

Tổng biên hừ lạnh: "Tốt, cô có cốt khí như thế, vậy bây giờ cô về nhà chờ lấy! Đợi đến khi công ty thảo luận ra trừng phạt cô, cô liền lăn! Nói cho cô

biết, tôi sẽ không để cho cô cứ rời chức như vậy, tổn thất phỏng vấn Mạc Như, nhất định công ty sẽ truy cứu bắt cô bồi thường!"

Đây cũng đưa uy quyền vào sao?

Kiều Luyến nở nụ cười gằn, xoay người rời đi.

Thật không nghĩ đến, mới ra văn phòng, liền thấy Tô Mỹ Mỹ đứng ở cửa, sắc mặt u ám nhìn cô: "Kiều Luyến, tôi đã sớm nói, tôi sẽ để cho cô xám xịt rời đi!"

Nhìn lấy dáng vẻ Tô Mỹ Mỹ, bỗng nhiên Kiều Luyến nhếch môi: "Tô Mỹ Mỹ, cô hao tổn tâm cơ chèn ép tôi như vậy, không phải bởi vì bị tôi ép hết hào quang hay sao? Tôi cho cô biết, coi như tôi rời đi, tôi vẫn sẽ ép cô vĩnh viễn cũng không cách nào ra mặt!"

Một câu roi xuống, sắc mặt Tô Mỹ Mỹ thay đổi: "Cô đừng ở chỗ này mạnh mẽ!"

"Có phải khoác lác hay không, hãy đợi đây!"

Cô trực tiếp đi ra cửa tòa soạn.

Dạng tòa soạn báo này, thật sự đợi không ý nghĩa.

Kỳ thật cô đã sớm biết, tổng biên và Tô Mỹ Mỹ cấu kết với nhau làm việc xấu, coi như cô cầm ra chứng cứ, tổng biên cũng sẽ không cho cô thời cơ.

Thật là bất công phát sinh ở trên người cô, cô vẫn cảm thấy phẫn nộ, nhưng càng nhiều, lại là bất lực và bất đắc dĩ.

Cô nhìn Tô Mỹ Mỹ lâu như vậy, đến cùng, vẫn không có cách nào ở chỗ này làm đủ một năm, cầm được chứng minh ký giả?

Đi ra khỏi cửa tòa soạn báo, cô ở ngoài cửa, đụng phải một người!

Ngẩng đầu, liền thấy khuôn mặt nhỏ sáng chói của Phạm Kiệt, hưng phấn nhìn cô gọi: "Chị dâu!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi! (4)

ng vấn tôi! (4)

Lúc này tâm tình Kiều Luyến kém vô cùng, nhìn thấy kẻ cầm đầu Phạm Kiệt này, nhất thời cảm thấy tức giận không tên dâng lên.

Nói thật, cô ở tòa soạn báo làm việc đến nay, ngoại trừ chủ biên lúc nào cũng cho cô ngọt ngào, căn bản là Tô Mỹ Mỹ không phải đối thủ của cô, coi như về sau tới một tổng biên, cô cũng còn an ổn.

Nhưng lần này, đơn giản là uất giận.

Cho nên cô trực tiếp không để mắt đến Phạm Kiệt chào hỏi, thờ phỉ phò lờm cậu ta một cái, trực tiếp xuống lầu rời đi!

Phạm Kiệt ngơ ngác nhìn Kiều Luyến rời đi, sờ lên đầu mình, không hiểu nhìn về phía người đại diện của mình: "Chị dâu sao vậy?"

Đúng lúc này, có người từ văn phòng đi ra, nhìn thấy Phạm Kiệt, nhất thời kinh hô một tiếng: "Phạm Kiệt đến rồi!"

Tô Mỹ Mỹ và tổng biên mới vừa đuổi Kiều Luyến đi, nghe nói như thế, vội vàng đi tới, trông thấy Phạm Kiệt, hai người nhất thời cúi đầu khom lưng.

Tổng biên kích động xoa xoa đôi bàn tay, đi lên phía trước: "Phạm tiên sinh, cậu có thể tới tòa soạn báo chúng tôi thật sự là quá tốt!"

Ánh mắt Tô Mỹ Mỹ cũng sáng lên.

Chuyện tin tức, khẳng định phải là ký giả bọn họ phối hợp với Phạm Kiệt, cho nên, căn bản cậu ta không cần tự tới, mà giờ phút này, Phạm Kiệt có thể đi tới tòa soạn báo... Khẳng định là bởi vì cô ta!

Chẳng lẽ nói, Phạm Kiệt nhớ mãi không quên với cô ta?

Tô Mỹ Mỹ mặt mày mang cười, tiến lên một bước, tự nhiên mở miệng nói: "Phạm tiên sinh, cậu tới là có chuyện gì sao?"

Phạm Kiệt còn đang nhìn Kiều Luyến, nghi ngờ hỏi thăm: "Cô ấy vừa rồi thế nào?"

"Người nào?" Tô Mỹ Mỹ hỏi thăm.

Phạm Kiệt chỉ bên ngoài: "Chị... Cô gái vừa mới đi ra? Nhìn sắc mặt giống như không tốt."

Tô Mỹ Mỹ nhất thời hiểu ra cậu ta chỉ ai, không biết vì cái gì, đáy lòng trầm xuống.

Cô ta luôn cảm thấy, mọi thứ dừng tới Kiều Luyến không có chuyện tốt, thế là trực tiếp lập lòe mở miệng: "À, hôm nay qua phỏng vấn, kẹt xe đến muộn, bị mình tính hạ mặt mũi."

Tùy tiện một câu, lại cười nhìn qua Phạm Kiệt, nói sang chuyện khác: "Phạm tiên sinh đến tòa soạn, là tới tìm tôi sao?"

Tâm tư Phạm Kiệt, sớm bị một câu trước của Tô Mỹ Mỹ hấp dẫn, căn bản là không có nghe được nửa câu nói sau của Tô Mỹ Mỹ, cho nên tùy tiện "À" một tiếng.

Thế nhưng một tiếng à này, lại làm cho Tô Mỹ Mỹ nâng cao ngực, đặc ý nhìn tổng biên và đồng nghiệp chạy tới vây xem Phạm Kiệt một chút.

Phạm Kiệt cũng bừng tỉnh hiểu ra, thì ra, chị dâu bởi vì chuyện công việc nên tâm tình không tốt!

Phỏng vấn mà đến muộn... Đây nhất định là có người chọc tức cô ấy.

Cậu ta trực tiếp quay người, đi ra ngoài: "Tôi đột nhiên nhớ tới có chút việc gấp, đi trước."

Cửa tòa soạn cũng không vào, liền trực tiếp rời đi.

Phạm Kiệt tới vội vàng, đi càng vội vàng.

Thế nhưng cậu ta đến, để Tô Mỹ Mỹ cảm thấy mở mày mở mặt!

Cô ta đã sớm biết, chính mình làm xong Phạm Kiệt, lấy được vị trí chủ biên tổ 2, kỳ thật có một ít người không phục.

Nhất là tổng biên, dù quan hệ cô ta và hần ta không tầm thường, nhưng lão hồ ly này cho tới hôm nay đều không để trình nhận chức với tổng bộ!

Bọn họ đối với chuyện mình giải quyết Phạm Kiệt, một mực cảm thái độ hoài nghi.

Hiện tại, xem đi, sẽ không có người hoài nghi mình!

Phạm Kiệt đi ra khỏi tòa soạn, mới ra thang máy, liền không kịp chờ đợi cầm điện thoại di động lên, tìm một dãy số, trực tiếp gọi đi.

Điện thoại một lát sau mới nghe, đối diện truyền đến tiếng Thẩm Lương Xuyên: "Anh Thẩm, nói cho anh biết, hôm nay chị dâu rất khó chịu!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 195: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi! (5)

Một mình Kiều Luyến, đi thất lạc trên đường phố.

Cô không biết hiện tại nên đi nơi nào, tùy tiện tìm một vườn hoa, ngồi ở trên ghế dài.

Chung quanh tiếng động ồn ào, để cho cô không hợp.

Trong vườn hoa rất náo nhiệt, người đến người đi.

Mỗi người đều biểu lộ không giống nhau, có người thất tình, khóc đi qua bên người cô.

Kiều Luyến cũng muốn khóc.

Nhưng từ tám năm trước, cô đã hiểu, khóc không có ý nghĩa.

Cô cảm thấy trong lòng giống như là bị chất đầy sợi bông, ngăn chặn hoảng loạn.

Rõ ràng làm sai trong công việc không phải do cô tạo thành, thậm chí cô còn có thể cầm ra chứng cứ, nhưng kết quả, lại muốn cô gánh chịu sao?

Cô càng nghĩ càng thấy bất công, hít sâu một hơi, cũng ép không xuống cảm giác bị thất bại này.

Khổ tâm đau khổ tám năm, cô mới bước ra bước đầu tiên, làm sao lại khó như vậy?

Đang suy tư, bỗng nhiên điện thoại di động trong túi vang lên.

Tâm tình cô không tốt, tùy hứng không để ý đến.

Tiếng chuông reo thật lâu, cuối cùng dừng lại.

Cô cứ ngồi ở trên ghế dài như vậy, vẻ mặt mờ mịt, giống như một đứa trẻ bị thế giới vứt bỏ.

Cô cắn môi dưới, cúi đầu.

Cô từ nhỏ ngâm lấy thìa vàng chào đời, cơm ngon áo đẹp vài chục năm, nhưng tám năm trước, gia tộc phá sản, cha mẹ chết bởi một trận đại hỏa, em trai không tốt, cô mới lần đầu nhận thức nhân tính thiện ác.

Ngay từ đầu, vì sinh kế, cô bốn ba bốn phía.

Về sau, vì đi học, tiếp tục phấn đấu.

Cô từ người trên người, biến thành ai cũng có thể khi dễ.

Sinh hoạt đã gian khổ, vì sao còn có nhiều người nhìn cô không vừa mắt như vậy?

Cô bỗng nhiên đưa tay ra, bưng kín mặt mình.

Không có roi lệ, chẳng qua là cảm thấy hơi mệt.

Cũng không biết qua bao lâu, ánh sáng trước mặt, bỗng nhiên âm đạm.

Cô hơi sững sờ, hạ tay xuống, đập vào mi mắt đầu tiên, là một đôi giày da màu đen, còn có quần tây trắng tấp.

Theo đôi chân thon dài, chậm rãi đi lên, liền đối đầu với ánh mắt đậm đặc của Thẩm Lương Xuyên.

Anh không có mang kính râm, chỉ mang theo khẩu trang và mũ lưỡi trai, mặc một chiếc áo lông, hai cánh tay cắm trong túi.

Cho dù không nhìn thấy mặt của anh, cũng có thể cảm nhận được người đàn ông này phát ra hơi thở không giống nhau.

Đầu tiên là cô cảm thấy mình hoa mắt, vươn tay day day, xác định người trước mắt thật sự là Thẩm Lương Xuyên, đứng vội dậy, hoảng sợ nhìn anh: "Sao anh lại tới đây?"

Cô lập tức cảnh giác nhìn bốn phía.

Công ty cô gần đây, còn có mấy tòa soạn khác, Thẩm Lương Xuyên xuất hiện nơi này, không khác gì dè vào miệng cọp!

Thẩm Lương Xuyên quay người đi trở về, chỉ để lại hai chữ: "Đi."

Não của cô cũng không đủ dùng, vô thức đi theo anh, đi trên con đường cạnh vườn hoa, tới gần chiếc Minivan.

Lúc này cô mới thờ phào nhẹ nhõm, nhìn anh tháo khẩu trang và mũ, lập tức nói liên miên một tràng: "Sao anh lại đến đây? Quả thực là quá mạo hiểm rồi! Bị người chụp được sẽ xong đó!"

Thẩm Lương Xuyên ném khẩu trang dùng một lần vào trong thùng rác, lúc này mới nhìn về phía cô: "Đi cùng tôi tới một nơi."

Đi chỗ nào?

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, nhưng Thẩm Lương Xuyên, lại trực tiếp ngồi tựa phía sau, nhắm mắt dưỡng thần.

Kiều Luyến đành phải ngậm miệng lại.

Cô quay đầu nhìn ra ngoài xe, liền phát hiện xe lên tốc độ, rời khỏi BJ, cô muốn hỏi ý kiến rốt cuộc là đi chỗ nào, nhưng quay đầu nhìn thấy đáng vẻ Thẩm Lương Xuyên, lời vừa tới miệng, lại nuốt trở vào.

Bọn họ nhanh chóng đến mục đích.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi! (6)

Xe chạy trên đường cao tốc được hơn ba giờ, cuối cùng đi đến bờ biển Tàn Hoàng Đảo.

Kiều Luyến theo Thẩm Lương Xuyên xuống xe, đi trên bờ cát, sau cùng, Thẩm Lương Xuyên dừng bước.

Kiều Luyến nhìn anh, không rõ ràng cho lắm.

Thẩm Lương Xuyên lại chỉ ra biển: "Nhìn."

Kiều Luyến nhìn theo anh chỉ, chỉ thấy biển rộng mênh mông, không thấy gì cả.

Cô đang muốn hỏi nhìn cái gì, chợt bị phong cảnh phía xa hấp dẫn ánh mắt.

Nước biển xanh biếc, uyển như tơ lụa, gợn sóng lượn qua, dưới ánh mặt trời, ánh nước lưu động.

Nơi xa, nước biển và bầu trời hòa làm một thể, hoàn toàn mờ mịt.

Gió thổi qua, kích thích sóng biển, nhưng vô luận sóng gió lớn bao nhiêu, sau cùng đều bình tĩnh lại.

Biển rộng có khí thế, có ý chí bao dung vạn vật.

Đứng trên bờ cát, những uất khí của Kiều Luyến trong vòng việc, ở trước mặt biển rộng mênh mông, trở nên không có ý nghĩa.

Cô đột nhiên sinh ra một loại khí thế dồi dào.

Mất việc rồi thì thế nào? Lại tìm là được!

Đời này, cô phải hoàn thành mục tiêu, khẳng định phải hoàn thành.

Mấy năm tháng này, để lòng của cô, dần dần bình tĩnh, không phục hồi nôn nóng như cũ.

Lẳng lặng đứng đó, cô quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, bỗng nhiên trong lòng khẽ động, có một ý niệm trong đầu, bỗng nhiên thoáng hiện trong lòng.

Cô không thể tin mở to hai mắt nhìn: "Thẩm Lương Xuyên, anh dẫn tôi tới nơi này..."

Sẽ không phải là...

Một giây sau, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Lúc tôi không vui, liền thích nhìn biển."

Anh luôn cảm thấy, biển rộng có thể mang đi tất cả bi thương.

Giống như tám năm trước...

Mỗi lần anh khổ sở đến cực hạn, sẽ lên lên ngồi xe tới đây nhìn biển.

Cái thói quen này, một mực giữ lại cho tới hôm nay.

Anh, lại vừa vận nghiệm chứng suy đoán của Kiều Luyến.

Ánh mắt cô nhìn Thẩm Lương Xuyên, lập tức trở nên sáng ngời.

Cho nên, anh mang cô tới nơi này, là vì để cho cô giải sầu?

Công ty của anh vừa mới thành lập, anh lại vì muốn làm cô vui vẻ, trì hoãn thời gian như thế, mang cô đi tới bờ biển sao?

Một loại vui sướng và cảm động khó nói lên lời, chậm rãi dập dờn trong lòng của cô, để Kiều Luyến không nhận được cúi thấp đầu xuống.

Loại cảm giác được quan tâm, thật sự rất lâu rất lâu không có cảm nhận được.

Hốc mắt của cô lập tức ẩm ướt: "Làm sao anh biết tôi không vui a?".

Kiều Luyến kịp phản ứng lại: "Làm sao anh biết, tôi ở vườn hoa!"

Thẩm Lương Xuyên mấp máy môi.

Phạm Kiệt nói cho anh biết, Kiều Luyến không vui.

Anh liền gọi điện thoại cho cô, thật không nghĩ đến cô không có nhận.

Anh đành phải để cho người ta lái xe tới đến gần công ty cô, tìm ở xung quanh thật lâu, mới ở bên trong vườn hoa, nhìn thấy cô.

Nhưng nhìn thấy khuôn mặt nhỏ tinh xảo của cô, đôi mắt tỏa sáng, anh khẽ mở miệng: "Vừa vặn có việc đi qua, nhìn thấy cô."

Thần sắc anh có chút mất tự nhiên, ngữ khí trở nên có chút không kiên nhẫn: "Nhìn đủ chưa? Đủ rồi thì chúng ta trở về."

Kiều Luyến nhất thời vui vẻ ra mặt: "Xem đủ rồi!"

Bọn họ đi hơn ba giờ xe, nhìn biến nửa giờ, chờ khi về đến BJ, trời đã tối đen rồi.

Ăn cơm đánh răng rửa mặt xong, Kiều Luyến nằm ở trên giường, trong lòng ngọt ngào.

Trước khi ngủ có một ý nghĩ cuối cùng là, không nghĩ tới Thẩm Lương Xuyên an ủi người, phương pháp đặc biệt như thế.

Kiều Luyến thật sự buông lỏng tâm, tiếp đó bắt đầu chú ý thông báo tuyển dụng tòa soạn khác.

Sau năm ngày, nhật báo 8 Quái gọi điện thoại tới, để cho cô qua tòa soạn một chuyến.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi!(7)

Mà phỏng vấn đến trễ, kỳ thật thì cũng có thể.

BJ kẹt xe lợi hại như vậy, không có khả năng không có ký giả để trễ qua.

Lần trước Tổng biên nói, chỉ là hù dọa cô.

Dù sao, nếu như thật sự cho người nghỉ việc, Lưu Chí Hưng đuổi cô cũng sai?

Nhưng trong tòa soạn có Tô Mỹ Mỹ vừa đắc thế, cho nên chuyện này sẽ không chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Trong phòng họp.

Lưu Chí Hưng và Tô Mỹ Mỹ gửi thông tin xử lý cho Kiều Luyến.

Kiều Luyến nhìn thấy, cả người đều không còn gì để nói, cô nhếch môi: "Để tôi đi xin lỗi Mạc Như?"

Mạc Như nổi danh tính xấu, lần trước đến trễ liền gọi cho cô một ly cà phê, xin lỗi, còn không chừng lại nhận khó dễ gì đấy!

Tô Mỹ Mỹ vênh vào tự đắc: "Đúng, lỗi của cô, ng nhiên cô phải đi xin lỗi! Chẳng lẽ còn muốn chúng tôi thu thập cục diện rồi rầm sao?"

Kiều Luyến không để ý đến cô ta, mà chính là nhìn về phía điều thứ hai: "Bồi thường tổn thất cho Mạc Như phí 300 ngàn, tổn thất cho tòa soạn 200 ngàn?"

Đây quả thực là... Công phu sư tử ngoạm!

Nhưng hết lần này tới lần khác, Tô Mỹ Mỹ còn có lí do thoái thác: "Đúng, Mạc Như chậm trễ giữa trưa, cô ta từ trưa kiếm lời cũng không chỉ 300 ngàn! Để cô bồi thường 300 ngàn xem như tiện nghi cô rồi! Về phần tòa soạn, không có tin của Mạc Như, chẳng lẽ cô không nên bồi thường tổn thất sao?"

Kiều Luyến cũng không để ý đến cái này, mà chính là nhìn về điều thứ ba, trông mắt co rụt lại: "Mấy người còn muốn ở trong giới ký giả, phát tin nói rõ nguyên nhân tôi bị sa thải sao?"

Đây là cô tìm công việc mới, chế tạo cô sao!

Tòa soạn báo nào sẽ tiếp nhận một người bị sa thải như thế?

Quá phận, quá thực là quá phận rồi!

Sa thải cô còn chưa tính, lại còn ra nhiều yêu cầu như vậy!

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, muốn đề tức giận xuống.

Tô Mỹ Mỹ lại nhếch môi cười nói: "Đúng, cho cô thời gian nửa tháng, nếu như không bỏ ra nổi tiền, đồng thời Mạc Như chưa hề nói tha thứ cho cô, chúng tôi sẽ khởi tố cô!"

Nửa tháng, chuẩn bị 500 vạn?

Nếu như là người bình thường, làm sao có thể cầm ra được?

Tô Mỹ Mỹ này quả thực tâm ngoan thủ lạt, không cho cô một con đường sống!

Kiều Luyến hé mắt: "Tô Mỹ Mỹ, cô đừng quá mức!"

"Quá mức?" Tô Mỹ Mỹ đứng lên, cười lạnh nhìn cô: "Đương nhiên, tôi cho cô con đường thứ hai. Sẽ không sa thải cô, cũng sẽ không phát thông báo nói rõ nguyên nhân cô bị sa thải, càng không truy cứu 500 vạn của cô, điều kiện những chuyện này là... Cô bây giờ liền quỳ xuống, cầu xin tôi!"

Cô ta nói xong câu đó, liền âm thầm nhìn Kiêu Luyến.

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm, ánh mắt giao nhau với cô ta, bắn ra tia lửa kịch liệt.

Cô nở nụ cười gằn: "Năm mơ!"

Quay người, đi ra ngoài!

Nhưng mới đi ra, liền thấy Tiểu Diệp dẫn Phạm Kiệt đang đi tới phòng họp: "Tổng biên, Phạm tiên sinh đến rồi!"

Nghe xong lời này, tổng biên và Tô Mỹ Mỹ lập tức đi ra, ánh mắt Tô Mỹ Mỹ sáng lên, đi nhanh hai bước, đi tới trước mặt Phạm Kiệt, đưa tay ra với cậu ta: "Phạm tiên sinh, cậu đã tới!"

Chỉ thấy Phạm Kiệt ý cười đầy mặt, lập tức đưa tay ra... Nhưng một giây sau, lại đối với việc cô ta nhìn không chớp mắt, trực tiếp lướt qua, đi đến trước mặt Kiêu Luyến, thân thiết lại nhiệt liệt cầm tay cô: "Kiều tiểu thư, bây giờ chúng ta có thể nói chuyện tin tức không?"

Nụ cười của Tô Mỹ Mỹ, lập tức cứng trên mặt!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Làm mất mặt! Để Kiêu Luyến đến phỏng vấn tôi! (8)

Toàn bộ văn phòng, trong nháy mắt lâm vào an tĩnh.

Mọi người không rõ ràng cho lắm nhìn tình huống trước mặt, Phạm Kiệt không phải xem mặt Tô Mỹ Mỹ mới tới sao? Nhưng hiện tại, đây là chuyện gì xảy ra?!

Tổng biên đều bị tình cảnh trước mặt làm sợ ngây người, đôi mắt trừng lớn, không rõ ràng cho lắm nhìn bọn họ.

Tô Mỹ Mỹ càng toàn thân cứng đờ, cả người đều kinh hãi.

Phạm Kiệt nhận biết Kiêu Luyến?

Đây là chuyện gì xảy ra?

Đột nhiên cô ta nghĩ đến đêm hôm đó, ở trong điện thoại di động Kiều Luyến, nghe được tiếng Phạm Kiệt...

Ánh mắt Tô Mỹ Mỹ lạnh lẽo, vội vàng tiến lên một bước, đứng ở bên người Phạm Kiệt, khi Kiều Luyến còn chưa mở miệng, nói ra: "Phạm Kiệt tiên sinh, tôi là chủ biên phụ trách lần này của anh, anh..."

Lời còn chưa nói hết, Phạm Kiệt cũng ngậy ngẩng cả người, nhìn Tô Mỹ Mỹ một chút, xụ mặt, giống như tâm tình chị dâu không tốt lắm..

Đây là chuyện gì?

Kiều Luyến cũng muốn hỏi chuyện gì xảy ra!

Phạm Kiệt không phải xem mặt Tô Mỹ Mỹ nên mới đáp ứng đưa tin sao?

Làm sao vừa tiến vào, thẳng đến bên mình?

Cô đột nhiên nghĩ đến ngày ấy, Thẩm Lương Xuyên đã nói: "Xin chiếu cố nhiều" bốn chữ lập tức xuất hiện trong đầu.

Chẳng lẽ nói... Phạm Kiệt sở dĩ đáp ứng đưa tin nhật báo 8 Quái, không phải là bởi vì Tô Mỹ Mỹ, mà là bởi vì cô?

Kiều Luyến nhất thời có chút dờ khóc dờ cười!

Cái này, cái này tính là chuyện gì.

Phạm Kiệt này, làm chuyện thực không đáng tin!

Cô đang suy tư, nghe được lời Tô Mỹ Mỹ, tâm tình vừa uể oải, lập tức biến mất. Tâm tình giống như cáp tre, trực tiếp từ thung lũng vọt tới đỉnh cao nhất.

Cô nhếch môi, lộ ra ý cười nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ: "Tô Mỹ Mỹ, cô không nghe thấy sao? Phạm tiên sinh nói để cho tôi phỏng vấn!"

Nhất thời trong ánh mắt Tô Mỹ Mỹ bắn ra ánh sáng sắc bén lại tàn nhẫn, "Kiều Luyến, cô cầm miệng cho tôi!"

Cô ta quay đầu, chân chó nhìn về phía Phạm Kiệt: "Phạm tiên sinh, chúng ta có thể qua đây trò chuyện, đến phòng hội nghị đi, chuyện đưa tin của cậu, tôi đều chuẩn bị xong!"

Cô ta khom người, chỉ phương hướng phòng họp, dáng vẻ đó, hận không thể cứng bái Phạm Kiệt!

Phạm Kiệt ngậy ngốc nhìn tình huống trước mặt, còn không có hiểu rõ xảy ra chuyện gì, thế nhưng Tô Mỹ Mỹ nhiệt tình như vậy, cậu ta cũng không tiện cự tuyệt, liền khẽ gật đầu: "nha."

Một câu, để Tô Mỹ Mỹ lập tức nhẹ nhàng thờ ra.

Đang định đi vào phòng họp với Phạm Kiệt, thật không nghĩ đến Phạm Kiệt đi hai bước, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Kiều tiểu thư, đi thôi!"

Tô Mỹ Mỹ:....!!

Cô ta hung tợn quay đầu trừng Kiều Luyến một chút, trực tiếp khoác lên cánh tay Phạm Kiệt, mở miệng cười: "Phạm tiên sinh, chúng ta đi qua trước..."

Nhưng hai chân Phạm Kiệt giống như đóng tại chỗ, một đôi mắt to thanh tịnh nhìn Kiều Luyến chằm chằm, chớp mắt, ủy khuất mở miệng: "Kiều tiểu thư, sao cô còn chưa tới!"

Cậu ta tới chính là vì để cho chị dâu phỏng vấn đó!

Lời này rơi xuống, sắc mặt Tô Mỹ Mỹ, trong nháy mắt đen lại, cô ta cắn răng nghiêng lợi trừng mắt nhìn Kiều Luyến, gạt ra một câu từ trong kẽ răng: "Phạm tiên sinh, Kiều Luyến vừa mới bị tòa soạn sa thải rồi."

"Cái gì?" Phạm Kiệt ngậy đại, ngậy ngẩng cả người: "Sa thải rồi hả?"

"Đúng, Phạm tiên sinh, không phải chúng ta đã nói rồi sao? Tin tức của cậu do tôi toàn quyền phụ trách!"

Phạm Kiệt lại trực tiếp cho nổ Tô Mỹ Mỹ: "Cô là ai? Tôi biết cô sao"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 199: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi! (9)

Tô Mỹ Mỹ trực tiếp bị một câu của Phạm Kiệt, làm nói không ra lời.

Cô ta siết chặt nắm đấm, nhìn chăm chăm Phạm Kiệt, tức giận đến toàn thân đều run rẩy.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Các đồng nghiệp và tổng biên, cũng nghi ngờ nhìn cô ta.

Phạm Kiệt không phải bởi vì Tô Mỹ Mỹ mới đồng ý dẫn tin tức sao? Làm sao cô ta là ai cũng không nhận ra?

Cô ta còn không có nghĩ rõ ràng, liền thấy Phạm Kiệt vọt tới trước mặt Kiều Luyến: "Cô từ chức sao? Vậy sau đó cô qua tòa soạn nào? Cô đi đâu, tôi đi chỗ đó!"

Dáng vẻ đó... Rõ ràng là nhắm vào Kiều Luyến mà đến!

Tô Mỹ Mỹ lao đảo một cái, cả người lui về sau một bước, góc bàn làm việc ở phía sau, liền đụng phải ngang hông cô ta, đau nhức.

Giờ phút này sắc mặt Tô Mỹ Mỹ tái nhợt, bộ dạng vênh mặt hất hàm sai khiến vừa rồi, thật sự là giống như hai người.

Kiều Luyến lộ ra ý cười châm chọc, nhếch miệng lên sự lãnh ý.

Cô quay đầu, lườm tổng biên một chút.

Tổng biên nhất thời kịp phản ứng, không nói hai lời tiến lên một bước: "Từ chức gì? Đây tuyệt đối là nói lung tung! Làm rất tốt, làm sao có thể từ chức? Kiều Luyến là nhân vật lão cấp của chúng tôi, kiên quyết không thể từ chức!"

Tin về Phạm Kiệt, hẳn ta đã báo cho tổng bộ.

Nếu như bây giờ Phạm Kiệt rời đi, Lưu Chí Hưng cũng không có cách nào bàn giao cho tổng bộ!

Kiều Luyến gặp hẳn ta trước sau như hai người, chỉ cảm thấy tình cảnh này, nhìn thế nào cũng cảm giác buồn cười: "Tổng biên, vừa rồi anh cũng không có nói như vậy!"

Tổng biên cười nịnh nọt với cô, liền nhìn về phía Phạm Kiệt: "Phạm tiên sinh, cậu xem, chúng tôi có chút hiểu lầm, cho tôi năm phút đồng hồ, cậu đến phòng hội nghị chờ một chút được chứ?"

Phạm Kiệt liền nhìn về phía Kiều Luyến, thấy cô gật đầu, lúc này mới nhếch miệng: "Được."

Sau đó, liền dẫn theo người đại diện và bảo vệ, đi vào phòng họp.

Chờ cửa phòng họp bị đóng lại, Lưu Chí Hưng vọt thẳng đến trước mặt Kiều Luyến: "Kiều Luyến, cô xem, đây đều là hiểu lầm! Thì ra Phạm tiên sinh là cô gái quyết! Cô xem cô, làm sao không nói một tiếng?"

Kiều Luyến cười lạnh: "Nói một tiếng thì có ích lợi gì? Tổng biên, hiện tại tôi bị công ty cuốn gói rồi!"

Tổng biên vội vàng lắc đầu: "Không, không có!"

Kiều Luyến nghiêng đầu: "Thế nhưng tôi phạm vào sai lầm lớn như vậy, trực tiếp để Mạc Như đợi tôi một giờ!"

Mạc Như là cái thá gì? Nhiều nhất là một minh tinh hạng hai, với Phạm Kiệt thì không cách nào so sánh!

Lưu Chí Hưng trực tiếp trở mặt: "Tô Mỹ Mỹ, cô quả thực là quá phận rồi! Tôi đã sớm biết cô ghen ghét năng lực làm việc của Kiều Luyến mạnh hơn cô, thế nhưng cũng không thể dùng loại âm mưu này! Rõ ràng hẹn Mạc Như phỏng vấn 10 giờ, sao cô có thể nói cho Kiều Luyến là mười một giờ?"

Tô Mỹ Mỹ bị chửi sừng sốt một chút, trực tiếp trừng mắt nhìn Lưu Chí Hưng.

Cô ta sao cũng không thể nghĩ ra, đêm qua, bọn họ còn ngủ trên một cái giường, hôm nay Lưu Chí Hưng có thể trực tiếp trở mặt, hơn nữa nhìn ý tứ này, là dự định đem tất cả sai lầm, đẩy lên trên người của cô ta?

Chuyện làm âm mưu, chẳng lẽ không phải hẳn ta dạy cho mình sao?

Kiều Luyến nhìn hốc mắt Tô Mỹ Mỹ đều đỏ, trong lòng cũng không có nửa điểm đồng tình.

Vừa rồi, cô ta vênh mặt hất hàm sai khiến để cho mình quỳ xuống cầu xin tha thứ, có từng đồng tình qua không?

Cô buông thõng tầm mắt: "Tổng biên, cô dự định trừng phạt cô ta làm sao?"

Lưu Chí Hưng trực tiếp mở miệng: "Cô dự định làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Làm mất mặt! Để Kiều Luyến đến phỏng vấn tôi! (10)

Tô Mỹ Mỹ không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Lưu Chí Hưng.

Lời hấn ta, là hoàn toàn giao mình cho Kiều Luyến, hấn ta lại không có ý bảo vệ cô ta!

Cô ta cắn môi, siết chặt nắm đấm.

Kiều Luyến rũ tầm mắt xuống.

Cô làm việc ở tòa soạn này chín tháng, thật sự vô cùng không thích nơi này.

Nếu như có thể, cô cũng muốn rời đi, nhưng bây giờ, cô còn phải chịu đựng.

Vì cha mẹ, cũng phải chịu đựng.

Như vậy hiện tại, nên tranh thủ lợi ích cho mình, cô cũng tuyệt đối không buông tay: "Hiện tại Tô Mỹ Mỹ là chủ biên của tôi..."

"Chủ biên gì? Xin bỏ nhiệm tôi còn chưa gửi! Kiều Luyến cô có công lao lớn với tòa soạn! Vị trí chủ biên tổ hai này, khẳng định là của cô!"

Kiều Luyến nhếch môi ra nụ cười châm chọc.

Vị trí chủ biên tổ hai, về sau Lưu Chí Hưng khi dễ cô, cũng phải bận tâm địa vị của cô rồi.

Cô quay đầu: "Vậy Tô Mỹ Mỹ thì sao?"

Lưu Chí Hưng nhìn về phía cô: "Cô cứ nói đi?"

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống: "Phòng vấn Phạm Kiệt, tôi cũng nên có người trợ giúp."

"Tô Mỹ Mỹ làm trợ thủ cho cô!"

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Chỗ Mạc Như, cũng cần phải bàn giao."

Lưu Chí Hưng gật đầu: "Đúng đúng đúng, cô nói xem, bàn giao thế nào?"

Kiều Luyến nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ: "Để cho cô ta qua tìm Mạc Như, nói rõ chuyện lần trước đến trễ!"

Thân thể Tô Mỹ Mỹ nhất thời run lên một cái.

Mạc Như nổi danh xấu tính, cô ta qua giải thích rõ ràng, khẳng định không có quả ngon để ăn!

Cô ta nhìn về phía Lưu Chí Hưng cầu cứu, lại chỉ nghe hấn ta không chút do dự mở miệng: "Cái này không có vấn đề!"

Lúc này Kiều Luyến mới cười lạnh, nhìn chằm chằm Tô Mỹ Mỹ, lúc sắc mặt cô ta trắng bệch, trán toát mồ hôi lạnh, cuối cùng mới mở miệng: "Còn có. Hiện tại cô đi pha cho tôi ly cà phê đến phòng họp."

Tô Mỹ Mỹ nhìn về mặt cô đắc ý, thật hận không thể xông đi xé rách da mặt của cô.

Cô ta siết chặt nắm đấm, còn chưa lên tiếng, Lưu Chí Hưng đã đi tới, kéo tay áo của cô ta: "Nhanh, nhanh đi đưa cà phê vào!"

Với Phạm Kiệt kỳ thật không có gì đáng nói, bởi vì bất kể Kiều Luyến đưa ra yêu cầu gì, cậu ta đều sẽ đáp ứng toàn bộ.

Cho nên, làm việc tiến hành vô cùng thuận lợi.

Chờ đến khi hoàn thành, Kiều Luyến tiễn cậu ta xuống lầu.

Trong thang máy, không có người ngoài, lúc này Phạm Kiệt mới lên tiếng: "Ái chà chà, chị dâu, cuối cùng tôi có thể gọi cô một tiếng chị dâu, ghen chết tôi rồi! Xưng hô Kiều tiểu thư quá lạnh nhạt rồi!"

Kiều Luyến:...

Nếu như nhớ không lầm, cô là lần thứ ba gặp Phạm Kiệt, gia hỏa này cũng quá tự nhiên?

Cô kéo khóa miệng ra, lúc này mới lên tiếng: "Phạm tiên sinh..."

"Cô xem cô quá khách khí rồi! Chị dâu, cô gọi tôi Phạm Kiệt là được rồi!"

Kiều Luyến đành phải sửa lại xưng hô: "Phạm Kiệt..."

"Vẫn là xưng hô thế này dễ chịu, chị dâu, tôi thật sự là không biết đã tạo thành hiểu lầm cho tòa soạn của cô! Chẳng qua tôi cũng coi như là gián tiếp giúp cô nhĩ? Cho nên, chị dâu, chuyện trong tòa soạn, có thể không nói cho anh Thẩm không?"

Mẹ nó, cậu ta hồ đồ để cho chị dâu bị ủy khuất, nếu như bị anh Thẩm biết, khẳng định không tha cho cậu ta!

Cậu ta lập tức mở miệng: "Chị xem, lần trước tâm tình cô không tốt, tôi liền nói cho anh Thẩm, hắc hắc, về sau anh Thẩm có qua an ủi cô không?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhất thời mở to hai mắt.

Lần trước, Thẩm Lương Xuyên nói là vừa vặn đi ngang qua.

Lúc đó đã cảm thấy kỳ quái, đây cũng quá trùng hợp?

Thì ra, là Phạm Kiệt gọi điện thoại cho anh, anh cố ý tìm tới sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (1)

Trong đầu Kiều Luyến đều là, Thẩm Lương Xuyên cố ý chạy tới an ủi cô, có phải thật sự có ý với cô hay không?

Dẫn đến tiếp đó, Phạm Kiệt nói liên miên lái nhai một tràng, cô một câu cũng không nghe lọt tai.

Thật vất vả đưa Phạm Kiệt đi, trên đường cô về tòa soạn, nghĩ đến Thẩm Lương Xuyên, nhịp tim đập có chút nhanh, gương mặt cũng không nhịn được nóng lên.

Cô không nhịn được cúi đầu, suy nghĩ một chút, cầm điện thoại di động lên, gửi cho Thẩm Lương Xuyên một tin Wechat:

【 đêm nay mấy giờ tan tầm? 】

Tin tức gửi đi hoàn tất, cô tiến vào tòa soạn.

Mới vừa đi vào, đối diện liền thấy Tô Mỹ Mỹ.

Hốc mắt cô ta đỏ bừng, giống như là nhìn kẻ thù mà nhìn chằm chằm Kiều Luyến, đáng vẻ đó, để Kiều Luyến cho là mình làm chuyện gì không thương hương tiếc ngọc!

Cô bình tĩnh đi qua người Tô Mỹ Mỹ, liền nghe thấy Tô Mỹ Mỹ mở miệng nói: "Kiều Luyến, cô chó đực ý! Xem như trong lúc nhất thời chiếm thượng phong thì thế nào? Bắn vào bản lãnh dụ dỗ, mê hoặc Phạm Kiệt! Nếu cô thật sự có bản lãnh, sao không giống tôi có thể khai trừ cô?!"

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, quay đầu nhìn về phía cô ta.

Trong tòa soạn có chủ biên và Lưu Chí Hưng, cô thực sự không có cách nào khai trừ Tô Mỹ Mỹ, cho nên mới không đưa ra yêu cầu này với Lưu Chí Hưng.

Nhưng giờ phút này nghe cô ta nói, Kiều Luyến không được cười: "Kỳ thật giữ cô lại, so với cho đi tốt hơn."

Tô Mỹ Mỹ cũng sờ.

Kiều Luyến giải thích: "Lưu lại, mới có thể nhận rõ ràng, cô đối với Lưu Chí Hưng mà nói, chẳng qua là một đồ chơi có thể tùy tiện bỏ qua!"

"Cô...!" Tô Mỹ Mỹ tiến lên một bước, vươn cánh muốn đánh cô, lại bị Kiều Luyến nắm lấy cổ tay.

Kiều Luyến nhìn cái người sắp phát điên, nở nụ cười: "Tô Mỹ Mỹ, cô nói, mới vừa rồi nếu như tôi yêu cầu Lưu Chí Hưng nhất định phải bỏ cô, nếu không tôi không ở lại, mang theo Phạm Kiệt rồi đi, hắn ta sẽ làm sao?"

Hắn ta sẽ làm sao?

Tô Mỹ Mỹ ngây ngẩn cả người.

Chắc chắn Lưu Chí Hưng sẽ không để cho chính mình bị ủy khuất, có thể đi qua chuyện hôm nay, đột nhiên cô ta cảm giác được, có lẽ Lưu Chí Hưng sẽ không chút do dự sa thải cô ta!

Sự do dự của cô ta không rơi được vào mắt Kiều Luyến, Kiều Luyến cười lạnh: "Tô Mỹ Mỹ, thân là chủ biên, tôi lệnh cho cô, bây giờ, ngay lập tức đi xin lỗi Mạc Như!"

Sau đó, cô trực tiếp đẩy người đang thất hồn lạc phách ra, đi vào phòng làm việc của mình.

Ngồi ở vị trí của mình, cô cầm điện thoại đi động lên, phát hiện Thẩm Lương Xuyên trả lời tin nhắn của cô: 【 làm sao? 】

Kiều Luyến khẩn trương nhìn chằm chằm màn hình.

Trong khoảng thời gian này, cô và Thẩm Lương Xuyên chung đụng vô cùng tốt.

Thẩm Lương Xuyên cũng không phải là không có cảm giác với cô, vậy nếu như cô tò mò, Thẩm Lương Xuyên có thể thử tiếp nhận cô hay không?

Kiều Luyến từ trước đến nay là người hành động, nghĩ tới đây, liền đánh chữ, nhưng đánh xong, lại xóa bỏ, đánh rồi xóa, thẳng đến năm phút sau, lúc này mới biên tập tốt một tin nhắn: 【 Vì sao anh tốt với tôi như vậy? 】

Sau đó, cô liền khẩn trương ấn gửi đi.

Gửi ra, rất nhanh liền nhận được tin nhắn của đối phương, 【 Em là phụ nhân của tôi 】

Tâm Kiều Luyến, gần như muốn bay lên.

Câu nói này, không phải nói rõ, anh đã nhận sự tôn tại của cô sao?

Đang hưng phấn, Tiểu Diệp mang theo một phần văn kiện đi tới: "Chị Kiều, mấy ngày trước công ty kiểm tra sức khỏe, đây là kết quả của chị."

Kiều Luyến tiếp nhận báo cáo kiểm tra sức khỏe, trực tiếp mở ra, ánh mắt lập tức dừng lại ở hàng kiểm tra máu: Estrogen và progesterone hơi cao, đề nghị kiểm tra.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (2)

Estrogen và progesterone hơi cao?

Đó là cái cái quỷ gì?

Kiều Luyến nhú lông mày lại, nhìn chăm chăm mấy chữ này.

Nghĩ đến Hạ Diệp Hoa chờ mong mình mang thai, cô lên mạng, mở baidu ra, đang chuẩn bị tìm tòi, một giọng nói đáng ghét truyền tới: "Tiểu Luyến, cô đang làm gì vậy?"

Kiều Luyến ngẩng đầu, liền thấy tổng biên Lư Chí Hưng, cười híp mắt đi tới.

Cô lập tức thoát khỏi website: "Tổng biên, anh tìm tôi có chuyện gì sao?"

"Không, không, chính là cái kia, không phải vừa rồi phỏng vấn Phạm Kiệt sao? Cô xem, lúc nào giao bản thảo phỏng vấn?"

Lông mày Kiều Luyến nhú lại, nghĩ đến Tô Mỹ Mỹ làm chủ biên mấy ngày, người này còn không có đệ trình nhận chức, trong lòng nổi lên cảnh giác.

Cô không để ý vị trí chủ biên tổ 2 này, chỉ là thân ở vị trí này, có thể để mình càng thêm bình vượt qua ba tháng.

Cô rũ tầm mắt xuống, giống như cười mà không phải cười mở miệng: "Tổng biên, bản thảo tôi sẽ sửa lại, về thời gian cũng không có vấn đề gì, chỉ là, anh dự định để cho tôi lấy thân phận gửi bản thảo phỏng vấn?"

Tổng biên bị nghẹn: "Đương nhiên là vị trí chủ biên."

Kiều Luyến theo dõi hần ta cười, không nói lời nào.

Tổng biên lập tức ho khan một tiếng, mở miệng nói: "Ừm, tôi lập tức sẽ đệ trình nhận chức lên tổng bộ, chỉ thị tổng bộ, hần là nhanh chóng cho xuống."

Kiều Luyến cười híp mắt nhìn hần ta: "Vậy bản thảo phỏng vấn cũng chẳng mấy chốc là chỉnh lý xong."

Lư Chí Hưng thấy cô không mắc lừa, trong mắt hiện lên u ám, trên mặt lại tiếp tục cười: "Được."

Lư Chí Hưng rời đi, Tiểu Diệp thè lưỡi với bóng lưng hần ta, sau đó bỗng nhiên nhỏ giọng nói: "Tô Mỹ Mỹ này, mất đi người trông lớn như vậy, nếu là em, khẳng định đã sớm từ chức! Chị không biết, vừa rồi chị đưa Phạm Kiệt xuống lầu, em tận mắt thấy Tô Mỹ Mỹ nổi giận ùng ùng chạy vào văn phòng tổng biên, về sau cũng không biết tổng biên trấn an làm sao, Tô Mỹ Mỹ dự định chịu đựng? Cái này thật không phải phong cách của cô ta!"

Kiều Luyến không có hứng thú đối với mấy cái bát quái này, lắc đầu, mở baidu tìm kiếm.

Estrogen và progesterone hơi cao, phần lớn là tử cung lạnh.

Tử cung lạnh...

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại.

Cô cắn môi, nhìn chăm chăm chữ trên màn hình.

Nếu như tử cung cô bị lạnh, như vậy không phải sẽ mang thai khó khăn sao?

Trong lòng cô bỗng nhiên trầm xuống.

Lông mày nhú lại, cô lại cầm tờ đơn kiểm tra sức khỏe, ánh mắt rơi vào dòng chữ đề nghị kiểm tra lại, vội đứng dậy.

Nói một tiếng với tổng biên, cô liền trực tiếp cầm đơn kiểm tra sức khỏe, đón xe đi tới bệnh viện.

Cô không biết người khác mang thai dễ dàng hay là khó khăn.

Thế nhưng khi còn bé cô nhớ kỹ mẹ từng nói, con gái không dễ thụ thai, sẽ bị di truyền.

Mẹ vốn thể chất dễ thụ thai, cho nên cô cũng phải dễ thụ thai mới đúng, Kiều Luyến cho tới bây giờ chưa từng hoài nghi thân thể của mình có vấn đề.

Nhưng nếu như cô thật sự khó mang thai, Di Hạ và Thẩm Lương Xuyên, sẽ khổ sở thế nào?

Đến bệnh viện, đăng ký, xếp hàng.

Trong quá trình chờ đợi, trong lòng cô giống như là treo một tảng đá lớn.

Cuối cùng đến phiên cô, cô tiến vào phòng làm việc của bác sĩ, đem giấy kiểm tra sức khỏe cho bác sĩ xem, sau khi bác sĩ xem, nhú mày: "Cô trẻ tuổi, số liệu này cao cũng không hợp lý lắm, nghe tôi khuyên, uống ít thuốc tránh thai thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 203: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (3)

Kiều Luyến nghe nói như thế, không nhịn cười được: "Bác sĩ, tôi không uống thuốc tránh thai, chuyện gì xảy ra?"

"Không uống thuốc tránh thai? Không uống, không có khả năng cao như vậy. Hiện tại biện pháp tránh thai nhiều như vậy, thực sự không muốn dùng bao, có thể buộc vòng, đều tốt hơn. Cô còn trẻ như vậy, may mắn phát hiện ra sớm, nếu không uống tiếp, về sau cũng khó mà có thai được!"

Kiều Luyến gấp gáp: "Tôi thật sự không có uống thuốc tránh thai! Tôi và chồng tôi đang chuẩn bị có thai, bác sĩ, hãy xem một chút đây là chuyện gì xảy ra?"

Bác sĩ nghe nói như thế, hoang mang nhũn mảy: "Vậy tôi cho cô tờ đơn, cô đi kiểm tra máu đi."

Kiều Luyến cầm tờ đơn, đi ra khỏi văn phòng.

Lời bác sĩ, quanh quẩn ở bên tai.

Trong cơ thể cô bị hỗn loạn kích thích, khẳng định là bởi vì thuốc.

Nhưng cô xác định, một tháng này cô chưa từng uống thuốc gì, nếu như nói có...

Đột nhiên cô nghĩ đến mùi sữa lạ uống mỗi sáng.

Thím Lý nói trong sữa tăng thêm thuốc giúp mang thai, cô không có bất kỳ hoài nghi gì.

Bởi vì cô cảm thấy Thẩm gia cũng là thế gia, khẳng định là có phương thuốc của mình.

Nhưng bây giờ...

Cô không có thử máu, ngược lại nhanh chóng rời bệnh viện, đón xe về thẳng biệt thự!

Cô muốn cầm thuốc kia đi kiểm nghiệm một chút.

Di Hạ muốn có cháu như vậy, Thẩm Lương Xuyên cũng cố gắng, thế nhưng nếu như tất cả, đều hủy hoại vì thuốc đó, coi như không xong!

Xe taxi đứng ở bên ngoài biệt thự, cô lấy chìa khoá, mở cửa hông, tiến vào bên trong.

Cô muốn lên rút cầm một viên thuốc qua kiểm nghiệm, nếu như thuốc thật sự có vấn đề, về sau cô không uống, không cần thiết để Thẩm Lương Xuyên biết anh biến khéo thành vụng, để anh cảm thấy áy náy.

Thế nhưng, cô vừa mới lách mình tiến vào, liền phát hiện trong sân có thêm chiếc xe, đó là xe buổi sáng Thẩm Lương Xuyên lái.

Nói như vậy, Thẩm Lương Xuyên trở về rồi sao?

Cô hơi sững sờ, không có mơ tưởng, đi tới phòng khách.

Mở cửa phòng khách, đổi giày, cô dự định qua nhà bếp tìm một chút, lại chợt nghe thấy trên ban công truyền đến tiếng nói chuyện.

Ban công biệt thự này, phía trước là vườn hoa, cho nên người trên ban công, không nhìn thấy cô từ cửa biệt thự tiến vào.

Giờ phút này, Thẩm Lương Xuyên ngồi trên ban công trên, đang xem kịch bản.

Thím Lý đứng trước mặt anh, đang xin chỉ thị gì đó.

Kiều Luyến đi qua, vừa vặn nghe được thím Lý nói: "Tiên sinh, cái thuốc kia, còn để phụ nhân tiếp tục uống không?"

Thuốc?

Bọn họ nói, là thuốc trong sữa sao?

Kiều Luyến không biết có tâm tư gì, trực tiếp dừng bước, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên trầm mặc một chút, lúc này mới lên tiếng: "Ừm."

Thím Lý thở dài: "Tiên sinh, ngài đang làm gì vậy... Đã cưới phu nhân, vì sao không cho phu nhân mang thai?"

Vì sao không cho phu nhân mang thai?

Một câu, giống như một con sấm sét, nổ bên tai Kiều Luyến!

Thuốc kia không phải thuốc trợ thai sao? Vì sao thím Lý lại hỏi như vậy?

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, chỉ cảm thấy toàn bộ đại não, đều trống không.

Hoàng sợ nhìn về phía trước, giờ phút này, thậm chí ngay cả hô hấp đều thả nhẹ nhàng chậm chạp, sau đó, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói chuyện: "Đây không phải chuyện bà cần quan tâm."

Thím Lý thở dài: "Tiên sinh, cậu là tôi nhìn lớn lên... Có phải cậu còn băn khoăn về mối tình đầu kia không, cho nên mới cưới phu nhân?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 204: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (4)

Đổi thoại trên ban công, một câu một câu truyền vào trong tai của cô, để Kiều Luyến chỉ cảm thấy băng tuyết ngập trời, phía sau phát lạnh!

Thím Lý, càng giống như dùng nước lạnh, hắt lên lửa nóng trong cô!

Thẩm Lương Xuyên cười cô, nói cô sinh một đứa bé cho anh...

Thế nhưng, mỗi một lần anh ngủ với cô, đều sẽ vụng trộm cho cô uống thuốc tránh thai liều cao.

Lời bác sĩ nói vang vọng bên tai: "Còn uống như vậy, về sau muốn con cũng khó khăn..."

Rốt cuộc thuốc anh cho cô ăn, phân lượng lớn bao nhiêu?!

Mà anh cho cô uống thuốc tránh thai nhiều như vậy, chính là vì xác định không cho cô mang thai...

Anh cưới cô, là bởi vì Hạ Diệp Hoa thúc giục, muốn ngăn chặn miệng Hạ Diệp Hoa.

Anh quan tâm cảm nhận của Hạ Diệp Hoa, còn nhớ mối tình đầu của anh... Thế nhưng rốt cuộc anh có nghĩ tới cảm thụ của mình hay không?

Không có.

Nếu ăn cân nhắc một chút xú về cô, sẽ không để cho cô ăn lượng thuốc có tác dụng phụ như vậy.

Bây giờ, lúc vừa mới kết hôn, anh lạnh lùng, chán ghét và vứt bỏ mình, thậm chí có đôi khi phần nộ và trừng phạt, hình như cũng có lý do.

Anh bài xích mình, là không thích...

Cô chẳng qua là một cái công cụ, một người phụ nữ vì tiền mà có thể hi sinh thân thể.

Cho nên, đang lợi dụng cô, mới có thể thăng khí như vậy?

Cái nhận biết này, để cho cô cảm thấy giống như long trời lở đất, toàn bộ thế giới đều sắp hồng mắt!

Cô nuốt ngụm nước miếng, nắm lấy nắm đấm, gắt gao cắn môi, lúc này mới kiềm chế phần nộ và cuồng bạo trong lòng, sau đó, bỗng nhiên cô quay người, trực tiếp rời đi.

"Phanh."

Đóng cửa sắt biệt thự lại, cô đứng ở ngoài cửa, ánh mắt đờ đẫn nhìn về phía trước.

Không biết là bởi vì lạnh, hay là cái gì, thân thể của cô không thể ức chế mà run rẩy.

Gió, thổi qua.

Cô chỉ cảm thấy lạnh thấu xương, giống như muốn đóng băng cô.

Nhưng hiện tại còn không phải lúc buông lỏng.

Cô đứng thẳng sống lưng, đi từng bước từng bước về phía trước.

Lúc có báo cáo số liệu kiểm tra sức khỏe, cô nghĩ tới không phải thân thể thật sự xảy ra vấn đề, xem như bác sĩ nói cho cô biết là thuốc tránh thai, nàng cũng cảm thấy, Thẩm Lương Xuyên cũng là bị lừa.

Cô suy nghĩ nhiều khả năng như vậy, lại không nghĩ tới, chân tướng sự tình, vậy mà đau lòng như thế.

Đúng vậy, đau lòng.

Cô cảm giác buồng tim của mình, giống như bị một lưỡi dao lăm lăm, một tắc một tắc, cắt thành từng nhát, đau đến cô vrun tay, dùng sức đè lên trái tim.

Có xe taxi ngừng ở trước mặt cô, cô mở cửa xe, ngồi ở chỗ ngồi phía sau.

Tài xế hỏi thăm: "Cô gái, đi chỗ nào?"

Kiều Luyến bình tĩnh nói: "Lái xe, đi trước."

Vô luận đi chỗ nào, cô muốn thoát khỏi cái nơi kinh khủng này!

Xe lái đi khỏi biệt thự Thẩm Lương Xuyên, thời gian dần trôi bị bỏ lại đằng sau.

Cô từ trong kính chiếu hậu nhìn ngôi biệt thự càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ, thẳng đến sau cùng, xe rẽ ngoặt, tầm mắt của cô, cũng bắt đầu mờ hồ.

Từng giọt nước mắt, theo gương mặt lăn xuống.

Cô đột nhiên không nhìn được che kín mặt mình, cúi đầu, khóc lớn thành tiếng.

Tiếng khóc nghẹn ngào, như khóc như tổ cáo.

Tài xế lái xe nghe thấy, đều cảm thấy lòng đau: "Cô gái, cô sao vậy? Cô khóc vì cái gì?"

Khóc vì cái gì?

Cô đang khóc tuổi thanh xuân của cô, khóc cho tám năm cô trải qua.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 205: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (5)

Kiều Luyến dừng khóc, xe đã lái tới khu vực thành thị.

Cô tùy tiện tìm một thương trường người đến người đi, đôi mắt sưng đỏ, đi dạo trên đường phố.

Mùa đông, trời tối tương đối trễ.

Mới 5h chiều, sắc trời đã tối.

Đèn đường mở ra, người đến người đi.

Cô xuyên qua đám người, lại cảm giác tịch mịch và cô độc.

Trong đầu có chút mơ màng, nhưng cô lại biết rõ, chuyện mới vừa rồi, không phải một giấc mộng.

Trong khoảng thời gian này, quan hệ của cô và Thẩm Lương Xuyên hòa hoãn.

Thậm chí có thể nói, cô có thể rõ ràng cảm giác được Thẩm Lương Xuyên có cảm giác với cô.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, không phải chính tai nghe thấy, làm sao cô cũng sẽ không tin tưởng đây là sự thực.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, đột nhiên cảm giác chính mình thật sự là đáng thương.

Rõ ràng hạnh phúc ngay trước mắt, giống như có thể đụng tay đến, nhưng lúc cô chạm qua, mới phát hiện, đây chẳng qua là cô tưởng tượng ra.

Lần này cũng vậy, tám năm trước cũng vậy.

Cô thật đúng là người xấu số.

Chuông điện thoại di động vang lên, lúc này cô mới chết lặng cầm điện thoại di động lên, nghe, đối diện truyền đến tiếng Tiểu Diệp hưng phấn: "Tin tức mới! Chị Kiều, chị đoán Tô Mỹ Mỹ gặp Mạc Như, thế nào?"

Kiều Luyến không có động não mở miệng: "Thế nào?"

"Ha ha, tính tình Mạc Như, chị còn không biết sao? Lần trước chị đến muộn, cô ta liền giới cả phê lên chị, lần này nghe nói là Tô Mỹ Mỹ cố ý thiết kế, cô ta bị chọc tức trực tiếp đánh Tô Mỹ Mỹ một cái tát còn không tính, thậm chí còn lấy thu âm mà Tô Mỹ Mỹ nhận sai, để cho cô ta bồi thường! Chuyện bây giờ đều nháo đến tòa soạn, Tô Mỹ Mỹ khóc không được, cuối cùng vẫn là Lưu Chí Hưng lấy tiền ra đền, trấn an Mạc Như! Chị Kiều, sướng hay không?"

Kiều Luyến căn bản là không có nghe rõ ràng cô ấy đang nói cái gì, chỉ là phụ họa nói: "Thoải mái."

"Lúc đầu Tô Mỹ Mỹ rất có ý kiến với Lưu Chí Hưng, hiện tại, Lưu Chí Hưng giúp cô ta trả tiền, cô ta lập tức trung thực rồi! Chị không biết, vừa rồi mặt mũi cô ta tràn đầy cảm động... Kỳ thật tổng biên cũng không phải là không đúng tí nào đúng không? Chị Kiều, chị Kiều?"

Kiều Luyến "Ừ" một tiếng, sau đó cô mới mở miệng: "Tiểu Diệp, nếu như không có chuyện gì, chị cúp trước."

Cô vừa cúp điện thoại, điện thoại di động rung lên một cái.

Cúi đầu, phát hiện là Thẩm Lương Xuyên gửi Wechat tới:

【 Thẩm Lương Xuyên: Tan sở chưa? 】

Kiều Luyến nhìn chằm chằm Wechat, hốc mắt phát hồng, lỗ mũi ê ẩm.

Cô cứ nhìn điện thoại di động như vậy, đứng tại chỗ, nửa ngày không có nhúc nhích.

Qua hai phút đồng hồ, đối phương lại gửi tới:

【 Thẩm Lương Xuyên: Tôi ở dưới lầu, tới làm việc, tiện đường đón em cùng nhau về nhà, chờ em. 】

Tới làm việc?

Rõ ràng một giờ trước anh còn ở trong biệt thự.

Nhưng nếu như là trước kia, có lẽ cô sẽ tự mình đa tình cho là anh vì đón cô, vì có thể ở cùng cô nhiều chút, mà bây giờ...

Kiều Luyến cười khổ một tiếng, là cho cô ăn thuốc tránh thai, nên đền bù một chút?

Hay là bởi vì lần trước cô cứu được Tống Nguyên Hi, cho nên áy náy?

Hai cái ý nghĩ này, đều làm cô cảm thấy nhục nhã, cảm thấy mình thật sự là đáng thương.

Kiều Luyến cô, lúc nào lại luân lạc tới trình độ bị người thương hại?

Cô nắm thật chặt điện thoại di động, ngón tay đều nổi gân xanh.

Cô không muốn nhìn thấy anh, thế là không để ý đến những tin nhắn này, tiếp tục một mình trên phố.

Cô rất mờ mịt, không biết đi con đường nào.

Cô chỉ biết là, cô không muốn về căn phòng mình thuê, bởi vì nơi đó quá tịch mịch.

Chương 206: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (6)

Kiều Luyến đi dạo vài vòng trong thương trường, thẳng đến sau cùng, điện thoại di động đổ chuông.

Cô cúi đầu, nhìn thoáng qua, phát hiện là Thẩm Lương Xuyên.

Do dự một chút, cô nghe, thế nhưng khi điện thoại được kết nối, cô lại đột nhiên không biết nên nói gì.

Trầm mặc chừng hai giây, lúc này đối diện mới lên tiếng: "Em ở chỗ nào?"

Cái giọng nói êm tai từ trầm kia, giờ phút này rơi vào trong tai của cô, lại giống như là xen lẫn lãnh ý, cách điện thoại di động truyền tới.

Loại cảm giác này, đã lạ lẫm, lại khiến người ta cảm thấy bị thương.

Cô nhếch khóe môi, không nói gì.

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục nói: "Em ở bên ngoài sao?"

Lúc này Kiều Luyến mới "Ừ" một tiếng.

Sự trầm mặc của cô, cuối cùng để anh nhận ra kỳ lạ, ngữ khí của anh trở nên dịu dàng một chút: "Tôi đi đón em."

"Không cần." Kiều Luyến chậm rãi mở miệng: "Đêm nay tôi không muốn về nhà."

Một câu rơi xuống, cô có chút hoảng hốt.

Từ lúc nào, cô đã bắt đầu đem căn biệt thự kia thành "nhà" rồi...

Buồn cười là, cô hoàn toàn không đề phòng anh, sau cùng lại bị anh đùa nghịch!

Nghĩ đến đây, cô liền mím môi, kéo căng cằm, cả người lộ ra một loại xa cách phòng bị, giống như con nhím, dựng lông toàn thân, dùng lạnh lùng đến bảo vệ mình.

Ngữ khí của cô quá lạnh, làm cho đối phương trầm mặc lần nữa.

Ước chừng mười giây đồng hồ sau, đối phương mới "Ừ" một tiếng.

Hơi thở đậm đặc quen thuộc, để lòng của cô bỗng nhiên bị níu chặt, trong phổi giống như bị rút đi tất cả không khí, có loại ngạt thở đau nhức lan tràn trong lòng.

Cô đang ngẩn người, đối phương liền trực tiếp cúp điện thoại.

Kiều Luyến cúi đầu, nhìn chăm chăm điện thoại di động, sau cùng ném điện thoại di động vào trong túi.

Cô hít sâu một hơi, nỗ lực đè sự ác khí trong lòng.

Sau đó ngẩng đầu, nhìn xung quanh, liền nhìn về phía nhà hàng lẩu tê cay.

Cô trực tiếp đi vào, tìm vị trí khắp ngõ ngách, vào một vị trí vắng, sau cùng mở miệng: "Tôi muốn vô cùng cay, cảm ơn."

Phục vụ lập tức mở miệng: "Tiểu thư, vô cùng cay chỗ chúng tôi người thường khó mà ăn, cô xác định gọi vô cùng cay sao?"

Kiều Luyến gật đầu.

Ước chừng mười phút sau, một phần lẩu vô cùng cay được đưa đến trước mặt của cô.

Kiều Luyến không có ăn com, giờ đưa lên, kẹp một miếng khoai tây bỏ vào trong miệng, hương vị cay trực tiếp kích thích vị giác cô.

Trong lúc nhất thời, nước mắt nước mũi trực tiếp chảy xuống.

Cô lấy khăn giấy ra lau, tiếp tục ăn.

Vừa ăn, vừa roi lệ.

Thăng đến ăn no rồi, mới đột nhiên cảm giác toàn thân sảng khoái.

Cô đứng lên, lau cái mũi đã đỏ, trước mặt phục vụ tròn mắt há hốc mồm, giọng khàn khàn khen: "Ăn thật ngon."

Đầu lưỡi của cô, đều mất đi vị giác, tê tê, bờ môi đôi mắt đều hồng hồng.

Chờ đến khi cô đi ra ngoài, lúc này phục vụ mới đi về phía trước, mới phát hiện ớt trong nồi đều bị ăn sạch.

Kiều Luyến tiếp tục đi dạo, tận tới 10 giờ khuya, cửa hàng bắt đầu đóng cửa, cô mới đi khỏi.

Sắc trời rất tối, gió thổi mạnh.

Cô ôm lấy bả vai, đứng ở ven đường, sau cùng bắt xe taxi.

Xe đứng ở tiểu khu cô thuê, cô trả tiền, đi vào bên trong.

Dọc theo hành lang cũ kỹ leo đến bốn lầu, cô cầm lấy chìa khoá, đang định mở cửa, lại nhìn thấy thân hình đàn ông cao lớn đứng đó, thân thể cứng đờ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (7)

Khu dân cũ kỹ, thang lầu đều lộ ra mặt sàn xi măng.

Trên vách tường đen sì, dán đầy miếng quảng cáo, thậm chí trong không khí tràn ngập mùi mực nát.

Chiếc đèn cũ kỹ, phát ra ánh sáng vàng.

Trong hành lang không lớn, bởi vì thân hình cao lớn của anh, lộ ra chật chội.

Thẩm Lương Xuyên thân nhiên đứng tại cửa, gầy da sáng loáng, một tay anh đút ở trong túi quần, một tay cầm điện thoại di động, đang xem gì đó.

Dáng vẻ đó, cùng hoàn cảnh cũ nát, lộ ra sự không hợp nhau, cũng càng bộc phát gương mặt tinh xảo, ngũ quan tuấn của anh.

Nghe được tiếng bước chân của cô, Thẩm Lương Xuyên chậm rãi giương mắt lên.

Lúc đôi mắt đen nhìn về phía Kiều Luyến, hiện lên ánh sáng u tối.

Anh không nói chuyện, chỉ bỏ điện thoại vào trong túi, nhìn cô.

Bốn mắt nhìn nhau, trong bầu không khí tĩnh mịch, tâm Kiều Luyến, lại chưa xốt.

Cô nhìn chăm chăm ánh mắt của anh, muốn từ trong đó nhìn ra mấy phần ý nghĩ của anh.

Nhưng cô lại phát hiện, ánh mắt của anh quá sâu, sâu đến cô cho là mình hiểu rõ, kỳ thật là một chuyện cười.

Kết hôn một tháng, cô nỗ lực đi tìm hiểu anh, chiều theo anh.

Thậm chí khi anh không hiểu sao lại phát cáu, cũng đều cố gắng nhịn được.

Nhưng bây giờ, cô đột nhiên cảm thấy tâm đã chết, đã mất đi hứng thú nghiên cứu tâm tư anh.

Cô thu về tầm mắt của mình, roi vào chìa khoá trong tay, lúc này mới tiến lên, đi qua anh, mở cửa phòng.

Cửa phòng mở ra, cô đi vào, anh liền rất tự giác theo sau lưng cô.

Kiều Luyến không để ý, mở đèn phòng.

Quay đầu liền thấy anh nhũn mày đánh giá gian phòng, đáng vẻ đó, rất rõ ràng là không hài lòng.

Đúng vậy... Thẩm ảnh để anh cao cao tại thượng, đại minh tinh của vạn chúng.

Mà cô lại thuê phòng giá rẻ, sinh hoạt đều không có bảo đảm.

Đáng thương cho cô, lại còn cho là anh có hứng thú với mình, làm một giấc mộng chim sẻ biến thành Phượng Hoàng.

Cô cười khổ một tiếng, đề cay đắng trong lòng, liền nghe thấy anh mở miệng: "Trong công việc, lại gặp vấn đề gì sao?"

Cô hơi sững sờ, lúc này mới phản ứng được, anh cho là mình không vui, là bởi vì làm việc?

Cô vô ý thức nắm chặt nắm đấm, không có giải thích, ngược lại nhìn anh nói sang chuyện khác: "Sao anh tìm được nơi này?"

"Tôi có tư liệu cá nhân của em."

Kiều Luyến giật mình.

Lúc trước ký hợp đồng, cô điền một phần tư liệu kỹ càng, bên trong hình như có viết địa chỉ.

"Cùng tôi trở về." Thẩm Lương Xuyên đứng ở cửa, không nhịn được nhìn đồng hồ một chút, sau cùng cường thế mở miệng.

Kiều Luyến dừng cước bộ một chút, thấy anh không có ý muốn vào tiếp, cô rù tâm mất xuống, khẽ ừ một tiếng.

Cô phối hợp như vậy, ngược lại để Thẩm Lương Xuyên lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên đeo kính đen khẩu trang, lúc này hai người mới xuống lầu, lên xe.

Trên đường về nhà, Kiều Luyến nhắm mắt lại, ngồi ở phía sau, vờ ngủ.

Cô thật sự không muốn nói câu nào với anh.

Nhưng cho dù không nói lời nào, cũng có thể cảm nhận được có một ánh mắt, luôn luôn như có như không quét qua.

Trở lại biệt thự, xe dừng lại.

Cô mở to mắt, xuống xe, lên lầu.

Cô vừa vào phòng ngủ chính, liền nghe thấy tiếng bước chân sau lưng, cô không để ý, đang định đi lên phía trước, trên lưng chợt bị xiết chặt, hơi thở nam tính quen thuộc, bỗng nhiên tới gần!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 208: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (8)

Trên lưng có bàn tay ấm áp của anh, phía sau là lồng ngực rộng lớn của anh, hô hấp của anh, cũng phun trên cổ của cô, mang theo chút ngứa.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, bỗng nhiên nội tâm dâng lên một sự kháng cự.

Cô phản kháng theo bản năng, muốn tránh thoát lời kéo của anh, nhưng khẽ động, cũng cảm giác được cái tay giữ bên hông, càng thêm dùng sức.

Cô không còn dám phản kháng, nhưng lại không nguyện ý bị ôm như thế.

Suy nghĩ một chút, cô lạnh lùng không mang theo nửa phần tình cảm mở miệng: "Thẩm tiên sinh, hôm nay không phải thời kỳ rụng trứng."

Một câu Thẩm tiên sinh, xa cách lại lạnh lùng, để lồng mày Thẩm Lương Xuyên nhăn lại, mà câu nói kế tiếp, càng làm cho ánh mắt anh híp lại.

Cho nên, Kiều Luyến là đang cự tuyệt anh sao?

Anh dừng một chút, mới mở miệng: "Khoảng cách thời kỳ rụng trứng, còn có ba ngày."

"Cho nên?"

"Nghe nói tình trùng có thể sống ba ngày trong người phụ nữ, bây giờ chúng ta có thể bắt đầu."

Kiều Luyến lập tức nắm chặt nắm đấm.

Không phải anh thích mỗi tình đầu sao? Vì sao còn muốn tự mình làm loại chuyện này?

Còn có, anh luôn mồm vì mang thai, thế nhưng câu nói này, lại giống như xát muối lên vết thương của cô, để cho cô cảm thấy đau thấu tim gan!

Trái tim của cô, cứ co lại như vậy, đau dữ dội, để cho cô không chút nghĩ ngợi trực tiếp mở miệng: "Tôi không muốn."

Ba chữ vừa ra, không khí trong phòng, trong nháy mắt lạnh lẽo xuống.

Cô không quay đầu lại, đều có thể cảm nhận được người đàn ông sau lưng không vui.

Kiều Luyến đẩy tay anh ra, sau đó quần áo không cởi, trực tiếp chui lên trên giường, dùng chăn che kín đầu.

Thẩm Lương Xuyên dờ khóc dờ cười nhìn người trên giường.

Anh đột nhiên ôm lấy cô, là muốn làm dịu khổ sở cho cô, cô lại cự tuyệt chính mình, trên lý thuyết, không vui phải là anh chứ?

Nhưng cô trốn trong chăn như thế, không biết còn tưởng là mình khi dễ cô chứ!

Anh nhú mày, nhìn chằm chằm cái chăn run lên, sau cùng bất đắc dĩ mở miệng: "Tôi đi tắm."

Đi tắm...

Sau đó thì sao?

Anh lúc nào, chú trọng qua cảm thụ của cô?

A, không đúng.

Bọn họ tháng trước làm qua mấy lần, lúc tâm tình anh tốt, đối với cô vẫn rất dịu dàng.

Nhưng nếu như cô chọc anh tức giận, anh sẽ để cô cảm thấy, loại chuyện này là một loại trừng phạt.

Cho nên, Kiều Luyến, mày có quyền cự tuyệt sao?

Trong lúc miên man suy nghĩ, nghe được tiếng nước trong phòng tắm, tiếp đó, liền thấy anh khoác khăn tắm đi ra, sau khi tắm xong anh liền lên giường.

Đèn trong phòng được tắt, hai người nằm ở trên giường, đều có thể nghe được tiếng hít thở đối phương.

Bọn họ đều an tĩnh đợi.

Một lát sau, Thẩm Lương Xuyên tỉnh vươn tay thăm dò, ôm eo của cô, lại phát hiện Kiều Luyến không có phản kháng.

Anh càng tiến một bước, phát hiện cô không nhúc nhích như cũ.

Trong bóng tối, anh không nhìn thấy sắc mặt của cô, cho là cô nguyện ý, liền xoay người, đè trên người cô.

Rất nhanh, từng lớp quần áo từ trong chăn ném ra.

Tiếp theo, trong phòng vang lên tiếng kiều diễm.

Anh không thấy được, nét mặt của cô chết lặng...

Ngày thứ hai, lúc Kiều Luyến tỉnh lại, đã tám giờ sáng.

Cô ngây ngốc nhìn trong phòng, cảm thụ được đau nhức trên người, lúc này mới chợt hiểu ra hôm qua xảy ra chuyện gì.

Rửa mặt xong, vừa xuống lầu, liền thấy quản gia bụng sữa bỏ đi tới: "Phu nhân, uống sữa tươi đi."

Ánh mắt Kiều Luyến, lại rơi vào Thẩm Lương Xuyên đang dùng cơm.

Cô nắm chặt nắm đấm, bỗng nhiên mở miệng: "Tôi có thể không uống không?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thắp Bì Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (9)

Thím Lý nghe nói như thế, có chút khó khăn, liền nhìn về phía người đàn ông trong nhà ăn.

Thẩm Lương Xuyên ngồi trước bàn ăn, ưu nhã dùng bữa sáng, nghe lời Kiều Luyến, anh quay đầu lại.

Ánh mắt của anh vẫn thâm thúy như cũ, nhưng lông mày lại hơi nhíu lại.

Bộ dạng này, để Kiều Luyến bắt đầu lo lắng.

Anh giống như do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn nói một câu: "Không thể."

Không thể...

Tâm Kiều Luyến, nương theo câu nói này, lập tức rơi vào vực sâu không đáy.

Ánh mắt cô m đậm, rú tâm mất xuống, chỉ cảm thấy mình thật sự là buồn cười.

Rõ ràng hôm qua rõ nghe được câu nói như thế, lại còn ôm ảo tưởng, hi vọng người đàn ông này còn có mấy phần tình cảm với cô...

Nhưng hiện thực, lại cho cô cái tát mạnh.

Cô nói lòng nắm đấm rồi lại nắm chặt, cuối cùng nheo mắt, quay đầu nhìn về phía ly sữa trong tay quản gia.

Trong ánh mắt của cô, hiện lên ánh sáng u tối.

Cô không nói gì nữa, trực tiếp bung sữa bỏ lên, giống như uống rượu, uống một hơi cạn sạch.

Uống xong sữa, cô mở miệng: "Tôi ăn no rồi, lên lầu chuẩn bị đi làm."

Dưới lầu, quản gia nhìn chằm chằm Kiều Luyến tiến vào phòng ngủ, lúc này mới nhìn về phía ly sữa, thở dài: "Tiên sinh, mặc dù nói thuốc này không có tác dụng phụ với thân thể, thế nhưng tương lai bị phụ nhân biết, tóm lại không tốt."

Thuốc tránh thai bên trong, là Thẩm tiên sinh đặc biệt tìm kiếm.

Đó là thuốc bắc, thời cổ có vài quan lại quyền quý thường dùng thuốc tránh thai, qua nghiên cứu Trung y, gần như không có tác dụng phụ với thân thể.

Đương nhiên, được hiệu yếu, cho nên khả năng tránh thai chỉ có 70%.

Thế nhưng thuốc tránh thai Tây y, thường có hại với thân thể, tiên sinh không thể cho phụ nhân uống.

Nghĩ tới đây, thím Lý lại cảm thấy, kỳ thật tiên sinh lạnh băng, quan hệ với phụ nhân nhìn không tốt lắm, nhưng kỳ thật... Tiên sinh rất quan tâm phụ nhân!

Thế nhưng, thím Lý nói câu này ra, đã thấy Thẩm Lương Xuyên không có có phản ứng gì, bà nói dông dài một câu, cũng không dám nói nữa, chỉ có thể thờ dài, cảm xúc vào bếp rửa

Kiều Luyến lên trên lầu, chạy thẳng vào phòng vệ sinh.

Cô móc họng của mình, đem sữa vừa uống phun ra toàn bộ.

Sau lấy nước súc miệng.

Cô ngẩng đầu, nhìn chăm chăm chính mình trong gương bởi vì nôn ra mà mặt có chút trắng bệch.

Hôm qua bác sĩ nói, nếu như tiếp tục uống thuốc mạnh như vậy, có thể dẫn đến cả đời không thể thụ thai.

Cho nên, cô sẽ không đàn độn uống hết.

Trên thế giới này, không có người đối tốt với cô, như vậy cô phải học được đối tốt với mình!

Sự tình phát triển đến nước này, đã không phải là cô có thể không chể, nhưng cô không thể mặc cho, nhất định phải nghĩ biện pháp... Giải quyết khôn cảnh hiện tại!

Cô hít vào một hơi thật sâu, vỗ vỗ mặt mình, lúc này mới giả bộ thoải mái mở cửa xuống lầu.

Đổi giày, đi ra ngoài, liền thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi trong xe, mở miệng với cô: "Lên xe."

Kiều Luyến không có cự tuyệt, ngồi ở vị trí kế bên tài xế.

Xe chậm rãi chạy nhanh, sau một tiếng, đi tới gần công ty của cô.

Cô đang muốn xuống xe, liền nghe thấy anh nói, "Tan tầm tôi đón em."

Một câu, để cho động tác cô dừng lại.

Quay đầu, bỗng nhiên Kiều Luyến mở miệng: "Thẩm tiên sinh, vì sao anh lại đối tốt với tôi như vậy?"

Sau đó, không đợi anh mở miệng nói chuyện, cô lại bỗng nhiên cười: "Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Thẩm Lương Xuyên, có phải anh thích tôi hay không? (10)

Kiều Luyến hỏi xong câu này, liền nhìn thẳng vào anh.

Giống như muốn xuyên thấu qua đôi mắt đen kìa, nhìn vào trong lòng của anh.

Thế nhưng, một giây sau, ánh mắt của anh giống như là bị bao phủ một tầng sương mù, để cho người ta cũng không thấy rõ lắm.

Tâm tình Thẩm Lương Xuyên, cực kỳ phức tạp.

Là không thích cô sao?

Câu nói này, tám năm trước, cô cũng hỏi qua.

Lúc họ cùng nhau chơi game, trêu chọc lẫn nhau, thường xuyên nói chuyện phiếm trong chiến đội, làm nhiệm vụ, anh và cô cũng càng ngày càng quen thuộc.

Đột nhiên có một ngày, bọn họ mở giọng nói nói chuyện, cô ở trước đoàn đội gọi anh lại.

Ngay trước nhiều người như vậy hỏi: "Tư Xuyên, mỗi lần chơi game, vì sao anh luôn bảo vệ em?"

Lời này rơi xuống, cô liền giống như mở miệng đóng đinh: "Có phải anh thích tôi rồi hay không?"

Ngữ khí tự nhiên như vậy, nghe liền có vẻ muốn bị ăn đòn.

Anh là cao thủ trong trò chơi, bao nhiêu cô gái trẻ quyến rũ anh, muốn để anh mang theo bọn họ chơi, thậm chí trong chiến đội, có mấy cô gái, một mực theo đuổi anh.

Nhưng cô là người đầu tiên, nói chuyện trực tiếp với anh thế.

Anh lúc ấy đang uống nước, nghe nói như thế, lập tức bị sặc.

Tiếng ho khan truyền vào trong đoàn đội, phá vỡ một câu của cô làm cho không khí yên tĩnh, tiếp theo, liền vang lên tiếng cười vang của những người xung quanh.

Thẩm Lương Xuyên đơn giản cũng không biết nói cái gì cho tốt.

Dù là chưa thấy qua cô, trước mặt cũng xuất hiện một bức ảnh.

Trong trò chơi đáng về tiểu Kiều, đứng ở trước mặt anh, ưỡn ngực ngẩng đầu, vênh mặt hát hàm sai khiến, giống như công chúa.

Cuối cùng anh cảm thấy cuồng hống không ngửa, lúc này mới "ừm" một tiếng, vừa định nói một câu trêu chọc, liền thấy cô nói thêm một câu.

Cô nói: "Từ Xuyên, em thích anh."

"Thẩm Lương Xuyên, em thích anh."

Câu nói này, cùng giọng trong trí nhớ, chồng lên nhau.

Để anh không phân biệt được là hiện thực, hay là nhớ lại.

Anh mở trừng mắt, nhìn chăm chăm gương mặt long lanh của cô, lúc này mới phản ứng, cô vừa nói cái gì.

Tinh thần anh có chút hoảng hốt, không có phát giác được ngữ khí câu nói này, hoàn toàn khác biệt tám năm trước.

Tám năm trước, cô kiêu ngạo, tỏ tình đúng lý hợp tình.

Mà bây giờ... Kiều Luyến cũng không có phát hiện, trong giọng nói của cô, mang theo tự giễu và đắng chát.

Cô thích anh...

Rõ ràng nói với chính mình là đang diễn trò, hôn nhân của bọn họ chỉ là một trò hợp đồng, thế nhưng lúc nói ra câu nói này, cô mới phát hiện, chính mình lại bỗng bước vào bộ phim

Không tiếp xúc trước, Thẩm Lương Xuyên đối với cô mà nói, chỉ là một thần tượng có ý nghĩa đặc biệt.

Cô có kính ngưỡng, có kính nể, có điên cuồng chấp nhất với anh, lại không có một phản thích đơn thuần.

Thế nhưng từ khi nào thì bắt đầu? Cô gặp được anh thì tim đập rộn lên, mặt đỏ tim run, mong mỏi nghe được tiếng của anh...

Anh đối với cô khá hơn một chút, cô lại bắt đầu suy nghĩ lung tung.

Mà hiện thực cho cô một kích.

Hốc mắt cô chưa xót, bỗng nhiên đẩy cửa xe ra, trực tiếp nhảy xuống, chạy vào trong tòa soạn, chỉ còn lại có Thẩm Lương Xuyên ngồi trong xe, ngoác nhìn bối cảnh sau lưng cô.

Cô đây là... Thẹn thùng sao?

Về mặt Thẩm Lương Xuyên, trong nháy mắt trở nên nhu hòa, anh cảm điện thoại di động lên, nhập ba chữ phía trên: Tôi cũng thế.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Cuối cùng chúng ta cũng sẽ tách ra (1)

Ba chữ đánh xong, ngón tay của anh đặt trên chỗ gửi, thế nhưng một giây sau, lại dùng ngón tay lại.

Anh nhìn chăm chăm 3 chữ "Tôi cũng thế", cúi đầu nhìn nửa ngày, bên tai hiện một một chút sắc hồng, anh ho khan một tiếng, xóa bỏ ba chữ, lúc này mới viết một dòng tin nhắn gửi cho cô.

Sau khi gửi đi, anh nhếch khóe môi, lái xe rời đi.

Kiều Luyến đứng ở cửa kính trong công ty, mắt đỏ hồng, nhìn xe chậm rãi rời đi.

Thẳng đến khi chiếc xe kia biến mất ở trước mắt, lúc này cô mới hít sâu một hơi, cúi thấp đầu xuống.

Cầm điện thoại di động lên, đã nhìn thấy tin nhắn anh gửi tới: 【 Tan tâm đón em về nhà.)

Sáu cái chữ, ấm áp để cho cô muốn khóc.

Lại là như thế.

Anh đối tốt với cô như vậy, có thể không để cho cô sinh ra ảo giác sao?

Nhưng có lẽ, chẳng qua là anh cảm thấy thẹn với cô?

Tự giấu nhếch môi, cô ném điện thoại vào trong túi, lúc này mới đi đến thang máy, lên lầu.

Vừa mới tiến vào văn phòng, liền lập tức bị Tiểu Diệp kéo lại, cô nghi ngờ nhìn Tiểu Diệp, liền thấy cô ấy nhìn thoáng qua phòng tổng biên tập: "Hôm nay Tô Mỹ Mỹ không tới làm, em nghe nói, mặt cô ta đều sưng thành đầu heo!"

Kiều Luyến khẽ gật đầu, liền lại nghe được Tiểu Diệp mở miệng: "Còn có, không biết Tô Mỹ Mỹ làm sao, lần này làm việc vô cùng khuôn phép, Mạc Như đáp ứng tiếp nhận tòa soạn chúng ta lần nữa, vừa rồi tổng biên nói, chuyện này, giao cho tổ 2 làm."

Câu nói này, mới khiến cho Kiều Luyến gọi lên một chút hứng thú.

Cô khẽ gật đầu: " Ừm, tôi sẽ cố gắng."

Tiểu Diệp kéo cánh tay của cô: "Em không phải ý này, em nói là, chị phải cẩn thận Tô Mỹ Mỹ! Cô ta có thể kéo được Mạc Như, vẫn là có uy hiếp với chị! Chẳng qua, Phạm Kiệt cũng không phải ai cũng có thể so sánh!"

Cái này vừa mới nói xong, liền thấy tổng biên mở cửa văn phòng đi ra, trông thấy Kiều Luyến, nhất thời cười ha ha đi tới: "Tiểu Luyến, cô đã đến? Là như vậy, vị chí chủ biên tổ 2, tôi đã xin cho cô! Cô đã được tổng bộ thông qua! Từ hôm nay trở đi, cô chính là chủ biên chính thức của tổ 2 rồi!"

Một câu rơi xuống, trong văn phòng vang lên tiếng vỗ tay thừa thốt, Tiểu Diệp vô cùng hưng phấn, hét lên với cô một tiếng.

Kiều Luyến nở nụ cười với mọi người, sau đó liền theo tổng biên tới khi làm việc tổ 2, Lưu Chí Hưng mở miệng nói: "Tiểu Luyến, cái tổ 2 này đã thành lập, cô có thể thông báo tuyển dụng rồi."

Kiều Luyến kinh ngạc: " Lấy mấy người từ tổ 1 không được sao?"

Lưu Chí Hưng cười ha ha: "Là như vậy, chủ biên tổ 1 không thả người, cô cũng biết, nhân thủ trong tòa soạn chúng ta cũng không nhiều lắm."

Kiều Luyến chỉ có thể gật đầu: " Được."

"Đúng rồi, hôm nay Mỹ Mỹ không thoải mái, xin nghỉ một tuần, tôi đã chuẩn."

"... Được."

Tách ra khỏi Lưu Chí Hưng, cô vừa ngồi xuống bàn làm việc, lại chợt nghe bên ngoài truyền đến một tiếng bịch, giống như văn kiện bị ném mạnh trên bàn.

Tiếp theo, liền có tiếng tranh chấp truyền tới.

Kiều Luyến đứng lên, đi ra ngoài, liền thấy chủ biên tổ 1 Trương Xuân Hoa đang răn dạy Tiểu Diệp: "Làm việc không tốt, cô còn có tâm tình cười? Cô cười cái gì? Người ta thăng chức, nhắc mớ gì tới cô? Tôi thấy cô nhàn rồi không chuyện gì làm, ăn nhiều chất no! Những bản thảo này, viết một lần nữa!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, tròn mắt hơi híp, nhất thời hiểu ra, Tiểu Diệp là bị giật chó đánh mèo!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 212: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (2)

Vừa rồi Lưu Chí Hưng tuyên bố chính mình trở thành chủ biên tổ 2, người khác cũng không dám quá nhiệt liệt, chỉ có Tiểu Diệp, biểu đạt sự hưng phấn của mình.

Lúc này, Trương Xuân Hoa liền bắt đầu răn dạy cô ấy, nói gần nói xa, rõ ràng nhắm vào cô.

Kiều Luyến cắn môi, đột nhiên chỗ ngực dâng lên một con tức giận.

Tiểu Diệp cúi đầu, bị giáo huấn thân thể run lên, bộ dạng đáng thương.

Trương Xuân Hoa còn mắng: "... Bình thường cô thích gào to nhất, không ồn trọng chút nào! Có thời gian ở đây bắt quái, sao không luyện lời văn nhiều một chút?! Cô đang viết gì đây? Học sinh tiểu học viết văn sao? Tôi thật sự hoài nghi, rốt cuộc có phải cô tốt nghiệp đại học danh tiếng hay không!"

Hốc mắt Tiểu Diệp đều đỏ, nghe nói như thế, vội vàng phản bác: "Tôi..."

"Cô cái gì mà cô? Tôi để cô nói chuyện sao? Tuổi trẻ cũng không biết học tập trưởng bối nhiều một chút, tính tình táo bạo, xúc động dễ giận, cô như vậy, có thể làm đại sự gì!"

Tiểu Diệp vội vàng ngậm miệng, im lặng rơi nước mắt.

Trong văn phòng tổ một, toàn bộ đồng nghiệp khác nín thở, ai cũng không dám biện hộ cho cô lúc này.

Kiều Luyến muốn xông vào, lý luận với Trương Xuân Hoa, nhưng lý trí lại để cho cô đứng ở cửa.

Cô biết, cô mà biểu hiện có chút quan tâm với đối Tiểu Diệp, về sau Tiểu Diệp sẽ rất khó ở tổ một!

Mà hiện tại cô không thể chuyển Tiểu Diệp sang tổ một của mình, cô chỉ có thể nhẫn nhịn, tìm kiếm thời cơ.

Cô nắm chặt nắm đấm, sau cùng cúi thấp đầu, thất bại về văn phòng.

Những năm này, cuộc sống trải qua đã để cô học được thỏa hiệp.

Thế nhưng nơi ngực lại giống như bị lấp đầy bông, chặn cho cô không thở nổi.

Giống như là chuyện với Thẩm Lương Xuyên...

Cô nghĩ tới đây, cúi thấp đầu xuống.

Thẩm Lương Xuyên không muốn để cho cô mang thai, mà bản thân cô, thời gian ngắn không cách có nào mang thai, nhưng cho là có thể mang thai, sao cô có thể biết anh muốn con hay không, đi sinh con cho anh, sau đó không quan tâm sao?

Thế nhưng, không sinh con, làm sao cô rời khỏi anh?

Kiều Luyến kéo cằm của mình, cứ suy nghĩ cả ngày trong công ty.

Sáu giờ tối, Thẩm Lương Xuyên đứng giờ gửi tin nhắn tới.

Khi nhìn thấy tin nhắn này, ánh mắt cô trầm xuống.

Cô ngồi tại chỗ, chính lý tốt cảm xúc, lúc này nhìn vào gương lộ ra nụ cười ngọt ngào, sau đó giả bộ như rất vui vẻ tan tằm.

Len lên xuống lầu tiến vào trong xe của anh, Kiều Luyến có một cảm giác có tật giat mình.

Quay đầu nhìn anh đeo khẩu trang kính râm, cô không nhìn được mở miệng: "Kỳ thật, về sau anh không cần đón tôi tan tằm"

Thẩm Lương Xuyên khẽ "à" một tiếng, chợt mở miệng: "Em biết lái xe?"

Kiều Luyến: "... Sẽ."

"Có giấy tờ sao?"

"Không có."

"Báo danh, đi thi một cái."

Kiều Luyến sững sờ, "Vì sao?"

"Không phải nói, không cần tôi tới đón em sao?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, vẻ mặt sững sờ.

Thì bằng lái xe, chỉ ít cần gần hai tháng.

Nhưng nhìn ý Thẩm Lương Xuyên, giống như về sau bọn họ còn phải ở chung một đoạn thời gian rất dài?

Cô nắm chặt tay, gục đầu xuống, vẻ mặt trở nên cô đơn.

Anh dự định, một mực dựa vào cô ngăn chặn di Hạ Diệp Hoa nói đông dài, để cho cô một mực diễn kịch với anh sao?

Nhưng cô làm sao có thể ở cùng một chỗ với người đàn ông cho mình uống thuốc tránh thai?

Nghĩ tới đây, cuối cùng cô không nhịn được mở miệng: "Không cần, dù sao... Sớm muộn chúng ta sẽ tách ra."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (3)

Nghe nói như thế, động tác Thẩm Lương Xuyên lái xe dừng một chút.

Sớm muộn cũng sẽ tách ra?

Anh rũ tầm mắt xuống, che sự khung hoảng khi nghe được câu này.

Sau đó, anh liền nhủ mảy, bình tĩnh nhìn về phía trước, bỗng nhiên sắc mặt lạnh lẽo, trong toàn bộ xe, đều tràn ngập sự áp suất thấp.

Kiều Luyến nhất thời không dám nói nữa, liền quay đầu nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ.

Xe lái trên đường cao tốc, một lát sau, cô mới nghe được Thẩm Lương Xuyên nói: "Còn chưa có sinh con, đã nghĩ rồi đi?"

Một câu, để tay của cô xiết chặt!

Cô cố nén, mới không hô lên một câu: Vậy vì sao anh cho tôi uống thuốc tránh thai?!

Thế nhưng, không thể nói...

Nếu như nói, liền triệt để vạch mặt.

Kiều Luyến gục đầu xuống, hít vào một hơi thật sâu, đè lửa giận trong lòng.

Cô không nói gì thêm, trực tiếp theo anh về biệt thự.

Có lẽ là bởi vì đề tài vừa rồi không thoải mái, hai người đều không nói gì thêm.

Tiến vào biệt thự, cô ở trong phòng khách đổi giày, ngồi ở nhà ăn.

Anh thì trực tiếp lên lầu.

Từ trước đến nay Thẩm Lương Xuyên yêu thích sạch sẽ, cho nên lúc này, khẳng định là đến phòng tắm.

Kiều Luyến nhìn xung quanh phòng khách một lần, xác định nhóm người làm không có chú ý tới cô, lúc này mới khe khẽ, kiễng mũi chân lên lầu.

Đầu tiên là cô mở cửa phòng ngủ chính ra, nhìn thoáng vào trong, phát hiện trong phòng tắm truyền tới tiếng nước chảy, lúc này mới lặng lẽ đóng cửa phòng, quay người tiến vào thư phòng cách vách.

Cửa thư phòng không có khóa lại.

ô nhẹ nhàng đẩy thư phòng ra, lách mình tiến vào.

Thư phòng Thẩm Lương Xuyên, sửa sang vô cùng rộng lớn.

Đồ dùng chỉ có đen trắng đơn giản, hiện rõ hơi thở lạnh lẽo của chủ nhân.

Cô không có tâm tình thưởng thức nơi này, mà đi đến trước bàn, mở ngăn kéo ra, bắt đầu tìm kiếm.

Cô nghĩ kỹ.

Cô muốn rời khỏi anh.

Nhưng nếu như mình chủ động ly hôn với anh, nếu anh đồng ý, tất cả đều vui vẻ.

Nếu không đồng ý, ngược lại sẽ để anh sinh cảnh giác, bứt dây động rừng.

Cho nên, câu nói trên xe kia, kỳ thật cô có phần thử.

Thái độ của anh, đủ để chứng minh tất cả.

Anh sẽ không dễ dàng thả mình rời đi, cho nên mới dùng nội dung trên hợp đồng tới áp chế cô.

Anh cho cô hai trăm vạn, cô sinh đứa bé cho anh.

Nhưng uốn thuốc tránh thai, đời này cô cũng không thể sinh con!

Không nói tới việc cô còn có việc khác cần hoàn thành, cập nhật nhanh tại thichdoctruyen.com Thẩm Lương Xuyên khi dễ người như vậy, cô cũng nhất định phải rời đi, nhất định phải rời đi!

Cho nên, đầu tiên cô muốn làm, là tìm hợp đồng kia, tiêu hủy nó.

Thế nhưng... Trong ngăn kéo không có.

Kiều Luyện nhú mày, đánh giá xung quanh, chợt nhìn thấy trên vách tường có một bức tranh, rõ ràng có chút dấu vết lỏng lẻo.

Cô vội vàng đi tới, nhẹ nhàng đẩy tranh ra, liền thấy đằng sau tranh, có một cái tủ sắt!

Ánh mắt cô sáng lên, quả nhiên ở chỗ này!

Trước kia, trong thư phòng ba, cũng sẽ có cơ quan như vậy.

Xem ra, mọi gia đình, đều không khác mấy.

Thế nhưng... Mật mã tủ sắt là cái gì?

Sinh nhật Thẩm Lương Xuyên?

Thử một chút, không đúng.

Năm tháng ra đời?

Vẫn không đúng.

Đang trầm tư suy nghĩ, bỗng nhiên, cô nghe được ở cửa truyền đến tiếng bước chân, tiếp theo, cô vội vàng không kịp chuẩn, cửa phòng bị đẩy ra, Thẩm Lương Xuyên đứng ở đó, híp mắt lại: "Em đang làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (4)

Thẩm Lương Xuyên đang tắm, bỗng nhiên nghĩ đến Tổng Thành muốn anh ký một phần văn kiện khẩn cấp.

Cho nên, anh không có tâm can thận như bình thường, xả nước một chút rồi quấn khăn tắm đi ra, căn bản anh cũng không có suy nghĩ nhiều mà đẩy cửa thư phòng, liếc mắt thấy cô giặt mình, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, hoảng sợ kinh ngạc nhìn anh.

Anh hít mắt lại, mở miệng hỏi: "Em đang làm gì?"

Lời này rơi xuống, liền bước chân đi vào, tiếp đó thấy được cô đẩy bước tranh chỗ tủ sắt của mình.

Anh nghi ngờ nhìn về phía cô, nhất thời nghĩ không ra ý đồ của cô.

Kiều Luyến cắn môi, trái tim nhảy loạn, chỉ cảm thấy đây là thời gian kích thích nhất!

Cô tiến vào thư phòng của anh trộm đồ, lại bị anh bắt tại trận, đây đúng là chuyện đau buồn mà?

Cô kéo ra khoe miệng, cập nhật nhanh tại thichdoctruyen.com trên mặt có chút mất tự nhiên, sau đó cố gắng để cho mình biểu hiện thẳng thắn một chút, tiện tay thả bức tranh về vị trí cũ, ánh mắt liếc qua bốn phía, cũng không nhìn anh, sau đó mở miệng nói: "Tôi, tôi đến gọi anh ăn cơm, không nghĩ tới anh không có ở thư phòng."

Cô quay đầu, nhìn bài trí trong phòng, nói sang chuyện khác: "Thư phòng của anh sửa sang không tệ."

Lại chỉ bức tranh kia: "Tôi thấy tranh này có chút kỳ lạ, cho nên tới xem một chút, không nghĩ tới lại là tủ sắt."

Thẩm Lương Xuyên từ chối lời của cô, chỉ là quay đầu, đi tới bàn làm việc, vừa mở điện thoại ra, vừa mở miệng: "Em biết em có thói quen gì không?"

"Cái gì?"

"Lúc em nói láo, không dám nhìn chăm chăm mắt người khác."

Nhất thời trong lòng Kiều Luyến hoảng hốt, biết cô vừa rồi, đối với Thẩm Lương Xuyên mà nói, căn bản là không thành lập.

Cô cắn môi, bỗng nhiên tâm nhấc lên.

Khẩn trương nhìn Thẩm Lương Xuyên, lại phát hiện anh tùy tiện ngồi ở đó, nhìn chăm chăm màn hình máy vi tính.

Cho dù không bị ánh mắt của anh nhìn vào, cô cũng cảm giác được có một áp lực, đập vào mặt.

"Em đến thư phòng tôi, làm cái gì?"

Lời tra hỏi, không mang theo bất cứ tia cảm tình nào, lại làm cho người ta không dám không trả lời.

Kiều Luyến cúi đầu, trong lòng nơm nớp lo sợ mở miệng: "Tôi chính là đến xem anh đang làm gì."

Đến xem, anh đang làm gì?

Thẩm Lương Xuyên hơi sững sờ, làm sao cũng không nghĩ tới, cô lại nói ra một câu như vậy.

Anh đi đón cô tan tầm về nhà, trên đường hai người cũng không có nói chuyện, về đến nhà, chẳng qua anh đi tắm, cô đã muốn ở cùng anh sao?

Bỗng nhiên anh nghĩ đến, hôm nay đưa cô đi làm, lời cô nói: "Thẩm Lương Xuyên, em thích anh."

Cho nên, không phải bởi vì muốn ở cùng anh, cho nên mới tiến vào thư phòng của anh chứ?

Ý nghĩ này vừa ra, khoe môi của anh hơi nhếch lên, chỉ cảm thấy tâm tình tốt lên.

Anh khẽ "Ừ" một tiếng, tiếp tục xem máy tính.

Cái phản ứng này, lại làm cho Kiều Luyến đoán không được ý nghĩ của anh.

Có thể thấy được anh giống như không tiếp tục truy cứu mình, nhất thời nhẹ nhàng thờ ra.

Cô thuận miệng nói một câu: "Thẩm Lương Xuyên, làm việc bận rộn, nên nhớ kỹ ăn cơm, tôi..."

Bốn chữ "Đi ra ngoài trước" còn không nói ra, chỉ thấy anh ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng rực nhìn mình.

Câu nói kế tiếp của Kiều Luyến, lập tức bị nuốt vào, trong lúc nhất thời không dám nói gì.

Sao anh lại nhìn cô như vậy?

Là bởi vì... Cô xen vào việc của người khác, nói đông dài anh, cho nên chê cô phiền?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 215: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (5)

Kiều Luyến vội vàng xua tay: "Tôi, tôi không phải ý thức giục anh, chỉ là, người là sắt, cơm là thép, cho nên... Tôi quan tâm anh thôi!"

Một câu roi xuống, trong phòng an tĩnh lại.

Cô vừa thốt lên xong, đã nhận ra không ổn, nhưng muốn thu hồi lại, cũng đã không còn kịp rồi.

Khi nhìn thấy ánh mắt Thẩm Lương Xuyên giống như cười mà không phải cười, cô nhất thời cúi đầu, tay đặt lên ngực.

Dù biết, anh không thích cô.

Thế nhưng cô phát hiện, cô vẫn căn bản không có bất kỳ sức miễn dịch với anh.

Sẽ nhìn không được thẹn thùng, sẽ không không chế nổi tim mình đập.

Cô hít sâu một hơi, bình phục lại tâm tình của mình, lúc này mới lên tiếng: "Nếu như không có chuyện gì, tôi..."

Câu này còn chưa nói hết, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên vẫy tay với cô: "Tới đây."

Kiều Luyến sững sờ, đi qua, đứng ở bên người Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên chỉ máy tính: "Em xem một chút."

Kiều Luyến vron cổ, nhìn vào máy vi tính.

Phía trên là cửa sổ trò chơi Lot, Thẩm Lương Xuyên nhấn con chuột một cái, trên máy tính liền phát lại một trận thi đấu.

Kiều Luyến kinh ngạc: "Đây không phải chiến đội 'Không thi không vui' sao?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Ừm, em nhìn thao tác 'Thi Trường' một chút."

"Được."

Kiều Luyến làm việc, bình thường đều vô cùng nghiêm túc.

Vốn đứng cách Thẩm Lương Xuyên xa xôi, thế nhưng vron cổ không thoải mái, liền không tự chủ sát lại gần anh.

Nhìn trong chốc lát, cả người có chút mê mẩn, dẫn đến cô trực tiếp quên đi bên cạnh còn có Thẩm Lương Xuyên tồn tại, cô tiến gần phía trước, thậm chí có chút ghét bỏ Thẩm Lương Xuyên vương bên, liền đẩy ghế làm việc của anh ra, cả người chiếm đoạt vị trí tốt nhất.

Cái trò chơi này, đang là trạng thái giằng co, là chiến đội "Không thi không vui", cùng cùng đội xếp hạng vô địch năm ngoái đánh Chung Kết.

Một trận đấu, bọn họ đánh hơn một giờ.

Càng về phía sau, tình hình chiến đấu càng kịch liệt, Kiều Luyến nhìn không chớp mắt

Lúc này, một chén nước đưa tới bên tay cô, cô thuận theo mà uống một ngụm.

Nước ấm áp vào cổ họng, cô liền tiếp tục nhìn chăm chăm máy tính, vừa nhìn vừa không nhìn được chửi mắng: "Mẹ nó! Người này có thể chơi tiểu Kiều hay không, hay là cản trở!"

Người đầu có khuynh hướng của mình, tuy cô không tiếp xúc với chiến đội "Không thi không vui", thế nhưng cô càng hi vọng chuyển này, có thể xuất hiện huyết dịch mới mẻ.

"Không thi không vui" là hắc mã năm nay, Cô rất xem trọng.

Mất thấy thời gian trôi nhanh, trong video bắt đầu đoàn chiến, về mặt thời gian, đây cũng là vòng cuối cùng.

Thi Trường chỉ huy vô cùng có lực, nhưng đến cuối cùng, bởi vì đồng đội còn lại phối hợp không tốt, nên trực tiếp sai một bước!

Một bước sai, từng bước sai!

Sau cùng: "không thì không vui" thảm bại!

Kiều Luyến đập tay lên mặt bàn: "Thật sự là không sợ đối thủ giống như thần, chỉ sợ đồng đội như heo! Hôm nay cái tiểu Kiều xuân chiều ngu xuân mấy lần! Cô ta là được đối phương phái tới nằm vùng sao?! Thật sự là đủ rồi!"

"Đừng nóng giận, uống nước hạ hỏa một chút."

Kiều Luyến tiếp nhận nước trước mặt, lại uống một ngụm.

Cô nhú mảy, cập nhật nhanh tại thichdoctuyen.com giống như người thua là cô, hận đến nghiến răng.

Thế nhưng...

Giống như có gì đó không thích hợp?

Cô chớp mắt, bỗng nhiên kịp phản ứng, lúc này cô lại! Ngồi ở! Trên đùi! Thẩm Lương Xuyên!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (6)

Tay Thẩm Lương Xuyên, vòng qua hông cô, giờ phút này dù bận vẫn ung dung nhìn cô.

Hơi thở nam tính quen thuộc, bao quanh cô, nhất là, cách y phục, cô có thể cảm nhận được dưới mông là bắp đùi rắn chắc...

Kiều Luyến lập tức cứng đờ, cả người hóa đá, một cử động cũng không dám.

Cô cảm giác đầu óc của mình đều rỗng, hoàn toàn không biết loại tình huống này, nên làm cái gì.

Tầm mắt của cô, lại rơi vào cái cổ mình đang cảm.

Thủy tinh trong suốt, hình như anh đã uống...

Cô uống nước của anh...

Ý nghĩ này vừa ra, trên mặt của cô giống như bốc cháy, nóng bỏng.

Kiều Luyến vẫn luôn cảm thấy, chính mình rất thông minh, nhưng giờ phút này, nhất định cô phải thừa nhận, não cũng không có đủ dùng.

Cô nên kinh ngạc nhảy dựng lên, hay là giả bộ như không có chuyện gì xảy ra đứng lên?

Vốn đang xoắn xuyết, liền nghe đến tiếng người sau lưng: "Nói cái nhìn của em đi."

Cái nhìn của cô?

Cái nhìn gì?

Cô mở to hai mắt nhìn, ho khan một tiếng, áp úng mở miệng: "Chân của anh... Rất rắn chắc."

"..."

Người sau lưng không có lên tiếng, cô ngẩn ngơ, mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần, chỉ hận không thể cho mình một cái tát!

Rốt cuộc vừa rồi cô đang nói cái gì?

Thẩm Lương Xuyên để cho cô xem so tài, là vì nhìn "Thi Trường", câu nói cách nhìn của anh, cũng là nhằm vào Thi Trường, có cộng đồng quan hệ gì tới chân anh!

Cô nỗ lực bình phục tâm tình của mình, không quay đầu lại cũng biết khẳng định là Thẩm Lương Xuyên đang nín cười, cô xụ mặt, giả bộ "Cậu nói kia không phải mình nói", nghiêm túc mở miệng nói: "Thi Trường, nhìn rất lợi hại, nhân vật toàn trường đều nghe theo chỉ huy của cậu ta. Nhưng không thể

không nói, cậu ta thích đi nhàm đường, có chút bảo thủ. Đội ngũ bọn họ, rất rõ ràng không phải tiểu đội cạnh tranh chuyên nghiệp, dạng đội ngũ này, đánh bất ngờ có lẽ sẽ thắng, nhưng đi không xa, cũng đi không đến cuối cùng."

Bình pháp Tôn Từ cũng chỉ có 36 kế, chờ khi đánh xong, đối thủ thăm dò rõ ràng phương pháp, thì phải đi đánh phối hợp!

Lấy những người có tố chất trong "Không thi không vui", căn bản là theo không kịp tốc độ Thi Trường, đến lúc đó khẳng định sẽ loạn thành bầy!

Cô đánh giả rất đúng trọng tâm, cũng nói trúng tim đen.

Thế nhưng lời này nói xong, nhưng không nghe thấy Thẩm Lương Xuyên đáp lại.

Nghĩ đến lần trước Thẩm Lương Xuyên PK với mình, thao tác không tệ, cô biết, Thẩm Lương Xuyên cũng là chuyên gia chơi game, chẳng lẽ...

"Có phải anh có ý kiến khác hay không?" Kiều Luyến khẽ hỏi.

"Ừm."

Kiều Luyến rửa tai lắng nghe: "Cái gì?"

"Đây là một đội ngũ mới, mỗi một bọn họ thi đấu, đều có thể thấy được tiến bộ, hẳn là tự mình tiến hành huấn luyện. Cho nên, bọn họ hiện tại, còn không phải cuối cùng. Chủ yếu nhất là..."

Kiều Luyến hiểu kỳ: "Là cái gì?"

"Năm người bọn họ, cũng không đồng tâm hiệp lực. Đương nhiên, cái này có lẽ có quan hệ gì với đuôi rắn chắc."

Kiều Luyến:...!!

Nghe nửa câu đầu của anh, còn cảm thấy có đạo lý, thế nhưng nửa câu nói sau, là cái quỷ gì?

Kiều Luyến bị nói sắc mặt đỏ bừng, đặt cốc nước xuống bàn, dưới chân muốn đứng lên, thật không nghĩ đến cái tay bên hông dùng sức kéo một phát, cô lại ngã trở lại trong ngực của anh!

Kiều Luyến giật nảy mình: "Anh, anh muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 217: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (7)

Thẩm Lương Xuyên vẫn ôm eo của cô như cũ, nghe nói như thế, hé mắt: "Làm chuyện nên làm."

Lúc anh nói chuyện, cô ý tiến về phía trước, hô hấp ấm áp phun lên cổ cô, ngứa một chút, lại làm cho cô miễn cảm nổi lên một lớp da gà.

Cô khăn trương nuốt ngụm nước miếng.

Chuyện nên làm... Là chuyện gì đây?

Anh sẽ không phải, đột nhiên đại phát thú tìn, muốn trong thư phòng.. Muốn cô?

Ý nghĩ này vừa ra, Kiều Luyến chỉ cảm thấy nhịp tim đập sắp mất không chế.

Cô muốn đứng lên, nhưng căn bản là không cách nào động đậy, đành phải ho khan một tiếng, tiếp tục mở miệng, "Cái kia, chúng ta... Trước đi ăn cơm đi."

"Làm xong chính sự, rồi ăn cơm cũng được."

Kiều Luyến...

Cô cắn môi một cái: "Thế nhưng, ăn no rồi mới có sức lực!"

Cô thật sự là sợ anh!

"Có sức lực? Nói một câu, em muốn sức lực gì?"

Một câu, để Kiều Luyến lấy lại ý thức, mình bị đùa nghịch!

Cô kinh ngạc mở to hai mắt, tròng lên vừa to vừa tròn, đáng vẻ tức hỏn hển, quả thực là đáng yêu đến không chịu được.

Cô dừ dần hất mặt: "Nói chuyện cũng phải có sức! Không phải có câu, không có sức để nói chuyện hay sao?"

Giải đãi đoạt ý như thế, là lần đầu tiên nghe thấy, Thẩm Lương Xuyên nhếch bờ môi.

Kiều Luyến lại ngồi thẳng thân thể: "Mau nói, chính sự gì? Tôi miễn cưỡng dùng sức lực cuối cùng đến nói chuyện."

Thẩm Lương Xuyên: "..."

Cô vẫn như tám năm trước, thẹn quá hoá giận sẽ có một đồng ngụy biện.

Nhưng anh không còn dám đùa cô, sợ cô thật sự sẽ tức giận, thế là mở miệng: "Tôi muốn thành lập một tiểu đội cạnh tranh game, mang Thi Trường tới làm đội trưởng."

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn: "Hả?"

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng: "Còn nhớ rõ lần trước tôi nói qua, tôi muốn Vong Xuyên đến tiểu độ làm huấn luyện viên cho tiểu đội không." (Sao người edit như ta k nhớ @@)

Đương nhiên cô nhớ kỹ!

Lúc đó vì Thẩm Lương Xuyên có tiểu đội cạnh tranh mà cảm thấy kinh ngạc, thế nhưng không nghĩ nhiều, còn tưởng rằng là anh thuận miệng nói, đánh tới chơi đùa.

Nhưng hiện tại xem ra... Hình như anh muốn chơi lớn?

Cô kinh ngạc quay đầu, bởi vì cự ly quá gần, cô có thể nhìn thấy biểu lộ là chân thành trên gương mặt anh, thành khẩn: "Em có thể giúp tôi hỏi cô ấy một chút, thế nào mới có thể ký kết với tôi?"

Ánh mắt của anh, chấp nhất mà nghiêm túc, giống như đang làm một chuyện đặc biệt thần thánh.

Loại tâm tình này, lây nhiễm cô.

Kiều Luyến trầm mặc một chút, sau cùng mở miệng: "Tôi giúp anh chuyển lời."

"Cảm ơn."

Lời nói chìm xuống, lại không khỏi để hốc mắt Kiều Luyến hơi hơi chua xót.

Vừa rồi không khí còn nhẹ nhõm, đột nhiên trở nên thương cảm.

Kiều Luyến không nhịn được cúi đầu, cười khổ một cái.

Càng tiếp xúc, thì càng phát hiện, trên người người đàn ông này có mị lực không giống nhau, để cho cô sợ muốn rời khỏi, nhưng vẫn hăm sâu.

Cho nên, cô nhất định phải mau rời khỏi anh.

Nếu không, có lẽ cô sẽ thật sự không rời anh.

Cùng Thẩm Lương Xuyên ăn cơm tối, Kiều Luyến lên lầu, tiến vào phòng ngủ chính, Thẩm Lương Xuyên lại có chuyện gì đi vào thư phòng.

Kiều Luyến nằm ở trên giường, nhìn chằm chằm trần nhà, đột nhiên hạ quyết tâm.

Cô cầm điện thoại di động lên, mở Wechat ra, nói chuyện phiếm với anh:

【 Vong Xuyên: Có ở đây không? 】

【 Thẩm Lương Xuyên: Có. 】

【 Vong Xuyên: Muốn tôi đáp ứng anh có thể, nhưng tôi có một điều kiện. 】

【 Thảm Lương Xuyên: Cái gì?)

【 Vong Xuyên: Tôi muốn anh thanh toán một năm thù lao cho tôi trước, hai trăm vạn. 】

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (8)

Cô vừa gửi lời này ra ngoài, đối diện trầm mặc một chút.

Qua trọn vẹn năm phút đồng hồ, lúc này mới trả lời:

【 Thảm Lương Xuyên: Được. 】

Tâm Kiều Luyến, bỗng nhiên buông lỏng.

Nhưng trong ánh mắt, lại xẹt qua một chút thương cảm.

Cô cắn môi, cúi thấp đầu xuống, cười khổ một cái.

Nếu như muốn rời khỏi, như vậy trước lúc kết hôn, hai trăm vạn anh cho, phải trả lại anh.

Đặt điện thoại di động ở dưới gối đầu, tầm mắt của cô mờ mịt nhìn chằm chằm nóc phòng, không có bất kỳ tiêu cự gì.

Đáp ứng Thảm Lương Xuyên, cũng không chỉ là nhất thời nóng nảy.

Lần trước anh nói muốn thành lập một tiểu đội cạnh tranh, cô tưởng rằng đùa giỡn, nhưng không nghĩ tới, lại là thật.

Thành lập tiểu đội game cạnh tranh...

Chuyện này, để cho cô không nhìn được nghĩ đến chuyện năm đó.

Lúc hẹn hò, Từ Xuyên không tới.

Về sau, nói không gặp cô.

Cô lúc ấy vẫn không có câu trả lời, không biết mình đã làm sai chỗ nào, mới có thể để anh làm vậy.

Những năm này, vô số lần cô nhớ tới, đều cảm giác nghi hoặc, sau cùng, cô chỉ có một kết luận.

Nếu như nói, cô có chỗ nào đắc tội Từ Xuyên, để anh sinh lòng hận ý với mình, như vậy, chỉ có thể là chuyện thành lập điện tiểu đội cạnh tranh game...

Khi đó, cô mới vừa lên lớp mười một, Từ Xuyên cũng thi lên đại học, học tài chính tại BJ.

lúc tin tức truyền ra, chiến đội bọn họ đều kích động.

Trường cấp 3 trăm mê chơi game, đại bộ phận thành tích không tốt, Từ Xuyên trong đám bọn họ, là người dị loại.

Anh chơi game, không phải trăm mê, mà là bởi vì nội dung sách giáo khoa quá đơn giản, quá nhàm chán.

Kiều Luyến còn nhớ rõ, đó là một lần nghỉ hè, anh lấy được thư thông báo trúng tuyển, là trung tuần tháng bảy.

Vì Từ Xuyên cảm giác vui vẻ, Kiều Luyến đề nghị: "Nhất định phải làm một ván, phát tiết một chút!"

Đoàn người trong đội đều biểu thị đồng ý.

Từ Xuyên cũng không có ý kiến, thế là mọi người mở máy tính, lên mạng.

Mới vừa lên mạng, liền thấy đối thủ khiêu khích.

Trong trò chơi có cuộc thi xếp hạng, bọn họ vừa vặn cầm quý thứ nhất, giờ phút này, đến hẹn nhóm họ đấu đơn, là quán quân của mùa trước, trong mùa này, cuối cùng bị thua bởi họ.

Kiều Luyện lập tức kêu gào: "Đây là chưa tới phút cuối chưa thôi! Đến, ngược chết bọn họ!"

Trẻ tuổi nóng tính, cũng không chịu nổi kích thích.

Từ Xuyên khẽ mở miệng: "Anh cảm thấy, chuyện này có chút kỳ lạ."

Kiều Luyện: "Làm sao?"

"Đám người bọn họ, anh cũng coi là quen thuộc, không giống như người không giữ được bình tĩnh. Thế nhưng em xem bọn họ âm ỉ, giống như là sợ nhóm chúng ta không chơi."

Kiều Luyện lập tức ghét bỏ: "Quản nó chi! Dùng thực lực nói rõ tất cả! Đánh!"

Vừa lấy được quý thứ nhất, chính là vào giai đoạn bành trướng, Kiều Luyện từ khi bắt đầu chơi game, tiếp xúc với Từ Xuyên, về sau đi theo mộng anh, đánh gần hai năm, tính là cao thủ trong cao thủ, tự xưng phối hợp cùng Từ Xuyên, cũng là thiên hạ đệ nhất.

Cho nên, cô tuyệt đối không ngờ rằng, ván này bọn họ thất bại thảm như vậy.

Nhìn hai chữ thất bại trên máy tính, đầu óc của cô đã ngừng hoạt động.

Từ khi bắt đầu chơi game, cả một đoạn đường bị nghiền ép, thậm chí vừa mới bắt đầu, Từ Xuyên còn chỉ huy mọi người đánh quái, thăng cấp, đoàn chiến, nhưng sau khi ý thức được chênh lệch với đối phương, bọn họ đã không còn có người nói chuyện.

Yên tĩnh, ngột ngạt đè nén, bọn họ thua trận đấu này.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (9)

Tranh tài kết thúc, trong đội trầm mặc thật lâu.

Không có người mở miệng trước, mọi người đều bị phối hợp và thao tác của đối phương làm cho khiếp sợ.

Sau đó, bọn họ mới nhìn cửa sổ trò chơi, đối phương gửi lời khiêu khích:

"Thế nào? Thua ngớ ngẩn chứ?"

"Còn nói là đối thủ lợi hại cỡ nào, đây là quá yếu!"

"Quốc gia mấy người chỉ có tài nghệ này sao?"

Kiều Luyện miễn cảm bắt được câu nói sau cùng, vươn tay gõ ra mấy dòng chữ: "Mấy người là người ngoại quốc?"

Cô vừa nói, chữ của Từ Xuyên cũng hiện trên màn hình: "Mấy người là chiến đội King."

Lời nói mang theo chắc chắn.

Kiều Luyện trực tiếp nhìn ngây ngẩn cả người.

Chiến đội King, là tiểu đội game cạnh tranh của nước h, đám người chuyên nghiệp, thậm chí năm nay trong cuộc thi xếp hạng thế giới, lấy được năm vị trí đầu!

Cái đám đáng sợ này, thao tác mỗi một người bọn họ, đều tương xứng với Từ Xuyên, mà bọn họ đánh phối hợp vô cùng tốt, ăn ý, cảm giác không giống như là năm người, giống là một người!

Mà đám Kiều Luyện chơi game, cũng chỉ là chơi nghỉ ngơi một chút, làm sao có thể so sánh được?

Bất kể là chơi game, đều sẽ có thần tượng của mình.

Chiến đội King, cũng là chiến đội Kiều Luyện đã từng hâm mộ.

Cho nên, tuy vừa mới thua, thế nhưng cô lại lập tức hưng phấn.

Bại bởi King, cô cảm thấy mình không oan!

Nhưng mà ý nghĩ này vừa ra, liền thấy trên màn hình nhảy ra một câu:

"Nghe nói các người là lợi hại nhất, kết quả, nếu như nói chúng tôi là Đại Long, vậy mấy người cũng chỉ là đầu rắn nhỏ."

Lời nói hiển nhiên là dùng phần mềm phiên dịch, tiếng Trung sứt sọc, lại tràn đầy ngữ khí châm chọc.

Kiều Luyến lập tức cầm nắm đấm, có một loại xấu hổ xông lên đầu.

Trầm mặc trọn vẹn năm giây, lúc này cô mới lên tiếng: "Tại sao bọn họ lại vậy!"

Mở giọng nói ra, mọi người liền giao lưu.

Một câu của Kiều Luyến, lập tức đạt được tiếng vọng của người trong đội: "Đúng vậy, bọn họ là nhân sĩ chuyên nghiệp, làm sao chúng ta so được?"

"Lời này của họ là sao? Xem thường chúng ta sao?"

"Móa, thật quá phận!..."

Kiều Luyến còn muốn nói điều gì, tuy nhiên lại phát hiện, Từ Xuyên đã logout.

Cô đột nhiên cũng cảm thấy không thú vị, đóng lại giọng nói, gờ tai nghe xuống, đối diện máy tính, yên lặng ngẩn người.

Vui vẻ bởi vì Từ Xuyên lấy được thư thông báo trúng tuyển, giờ phút này không còn sót lại chút gì, còn chỉ là một loại mờ mịt không biết làm thế nào.

Nguyên bản, trò chơi đối với họ, chỉ là một loại giải trí.

Thế nhưng giờ phút này, cô chợt sinh ra ý niệm khác trong đầu.

Cô bỗng nhiên cầm điện thoại di động lên, gọi một cú điện thoại cho Từ Xuyên.

Điện thoại vang lên hai tiếng, liền nghe.

Cô mở miệng: "Từ Xuyên, chúng ta thành lập một câu lạc bộ cạnh tranh game đi!"

Tám năm trước, trong nước còn không coi trọng cạnh tranh game.

Cho nên cái này đối với bọn họ lúc đó mà nói, quá mức khoa trương, cũng quá lớn mật, không thể tưởng tượng.

Cô chỉ vì nhận lấy kích thích, tùy tiện nói ra, thật không nghĩ đến, một giây sau, anh liền mở miệng.

"Được."

Mọi người đều công bằng.

Từ Xuyên thông minh như vậy, cho nên thân thể của anh phát dục tương đối trẻ, đã 19 tuổi, giọng nói vẫn còn biến âm, tiếng nói như vịt đực, cũng không dễ lọt tai.

Nhưng chính một chữ như vậy, để lòng của cô, bỗng nhiên định ra.

Cô cho là, thành lập câu lạc bộ cạnh tranh game, bọn họ sẽ gặp mặt, thật không nghĩ đến...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Cuối cùng chúng ta sẽ tách ra (10)

Sau khi thành lập câu lạc bộ, câu lạc bộ chuyên nghiệp phải tập trung huấn luyện.

Bọn họ tùy tiện phối hợp đội ngũ trên mạng, nhưng muốn phối hợp bồi dưỡng ăn ý, bắt đầu huấn luyện.

Cái ý niệm của cô, lại làm cho toàn bộ nghi hê của anh đảo loạn.

Từ Xuyên bận rộn câu lạc, thường xuyên phối hợp với mấy người, đại bộ phận đều là học sinh.

Mà chơi game đối với gia trưởng mà nói, là việc không đáng hoàng, cho nên tất cả mọi người rất xoắn xuýt.

Đoạn thời gian đó, là đoạn thời gian Từ Xuyên khổ nhất gian nan nhất, anh thậm chí bởi vì việc này, trở mặt với người nhà.

Cô tỏ thái độ: "Từ Xuyên, còn có em, đây là câu lạc bộ của hai người chúng ta, em sẽ không rời anh."

Cô cho là vô luận như thế nào, cô đều sẽ làm bạn bên cạnh anh, cô thậm chí bắt đầu ảo tưởng, về sau cùng với Từ Xuyên, hai người sẽ trở thành Thần Điều Hiệp Lữ giới Võng Du, hùng bá thiên hạ.

Nhưng cô tuyệt đối không ngờ rằng, sự tình phát triển, vượt quá tưởng tượng của cô.

Ngày ấy, anh gọi điện thoại cho cô: "Công chúa điện hạ, câu lạc bộ đã thành lập, em có thể tới thị sát."

Cô lúc ấy, lòng tràn đầy kinh hỉ và chua xót.

Kinh hỉ cô và Từ Xuyên yêu trên mạng hai năm, cuối cùng có thể gặp mặt.

Lòng chua xót là...

Nước mắt của cô lập tức liền rơi xuống: "Từ Xuyên, thật xin lỗi, em không thể tham gia câu lạc bộ rồi."

Cô trong đội của anh, là người đầu tiên phản bội anh.

Lời này cô rơi xuống, anh liền trầm mặc.

Một lát sau, anh trực tiếp cúp điện thoại.

Cô muốn giải thích cái gì, nhưng biết giờ phút này, vô luận là giải thích cái gì, đều lộ ra phí công.

Từ Xuyên khoảng một tuần không để ý tới cô, cô gửi tin nhắn không trả lời, gọi điện thoại không tiếp.

Thậm chí trong trò chơi, anh cũng không có lên.

Cô lúc ấy cảm thấy, cô và Từ Xuyên xong đời, Từ Xuyên sẽ không bao giờ tha thứ cho cô.

Thẳng đến một tuần sau, cuối cùng anh gọi điện thoại cho cô.

Anh ở trong điện thoại, trở nên trầm mặc rất nhiều, lúc này anh mới giải thích: "Trong nhà có một chút chuyện, điện thoại di động anh không có điện, không có gọi được."

Cô trực tiếp khóc lên: "Em cho là anh không để ý tới em rồi..."

"... Đứa ngốc."

Tâm tình của anh rất xấu, để Kiều Luyến không nhận được thậm trọng mở miệng: "Đúng lúc nghỉ hè, em qua BJ gặp anh nhé."

Anh trầm mặc thật lâu, mới mở miệng: "Được."

Đôi mắt Kiều Luyến, dần dần có tiêu cự, tư duy cũng rút trở về.

Từ Xuyên tuy ác miệng, hẹp hòi, nhưng cho tới bây giờ không phải một người mang thù.

Cho nên cô chưa từng có nghĩ tới, Từ Xuyên sẽ bởi vì việc này, trêu đùa cô, không tha thứ cho cô.

Cô ở trong điện thoại, chưa nói cho anh biết vì sao cô không thể tham gia câu lạc bộ, là bởi vì, cô muốn gặp mặt giải thích với anh.

Thế nhưng, làm sao cô cũng không nghĩ tới, từ đầu đến cuối, không có cơ hội giải thích.

Cho nên, Từ Xuyên bởi vì việc này, mới giận cô, nhẫn tâm bỏ cô sao?

Kiều Luyến rũ tầm mắt xuống, bỗng nhiên vươn tay phải của mình từ trong chăn ra.

Cái tay kia, trắng nõn xinh đẹp.

Nhưng cô cứ naang đó, nhìn sau năm phút, cái tay lại bắt đầu không khống chế được mà run rẩy.

Cảm giác vô lực xông lên, để cho cô thu hồi tay lại.

Cô yêu quý game, ưa thích game.

Thế nhưng từ đó về sau, cô cũng rất ít lại chơi game.

Những năm này, cô hồi hận.

Hối hận tám năm trước, cô không cùng Từ Xuyên kẻ vai chiến đấu.

Nhưng bây giờ, cô muốn trợ giúp Thẩm Lương Xuyên.

Dù là, cuối cùng bọn họ sẽ tách ra.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Anh cho là bắt đầu (1)

Thẩm Lương Xuyên ở trong thư phòng nhìn chăm chăm điện thoại di động của mình, lông mày vẫn luôn vặn lại.

Cô muốn hai trăm vạn, là bởi vì bệnh tình em trai cô chuyển biến xấu? Hay là bởi vì...

Nghĩ tới đây, anh liền cầm điện thoại di động lên, gọi cho Tống Thành một cú điện thoại: "Giúp tôi chú ý tình hình Kiều Dịch."

Cúp điện thoại, anh xử lý mọi chuyện trong tay, lúc này mới đi về phòng ngủ.

Đẩy cửa phòng ra, mới phát hiện, cô đã ngủ rồi.

Dưới đèn ngủ mờ nhạt, cho dù là trong giấc mộng, cô cũng nhủ chặt lông mày, giống như có gì phiền não, thủy chung không thể bỏ được.

Ánh mắt của anh dần dần nhu hòa xuống, vươn tay, muốn vuốt thẳng lông mày của cô.

Sâu trong đáy lòng có chút hoài nghi, đã bị che đậy.

Anh nhìn cô chăm chăm, nhìn trong chốc lát, khóe môi gọi lên, kéo ra một ý cười đè nén.

Ánh mắt của anh dần dần nhu hòa.

Tám năm trước, cô rời khỏi câu lạc bộ.

Nói thật, khổ sở là có, nhưng anh không trách cô.

Anh lớn hơn cô hai tuổi, lên đại học, chương trình học nhàn nhã, còn gặp nhiều khó khăn như vậy, huống chi cô còn học trung học?

Anh hiểu cô.

Nhưng vẫn là có một chút tiếc nuối.

Hiện tại, cuối cùng bọn họ lại có thể bắt đầu lại từ đầu, có thể đem ảo tưởng năm đó biến thành thực tế.

Đương nhiên, bắt đầu sống lại lần nữa không chỉ là câu lạc bộ, còn có tình cảm giữa bọn họ.

Nghĩ như vậy, Thẩm Lương Xuyên lại nghĩ tới lời tỏ tình của cô hôm nay.

Cô luôn luôn trực tiếp như vậy, lớn mật, thẳng thắn làm cho lòng người nóng lên.

Thẩm Lương Xuyên từ từ nằm xuống.

Gian phòng quen thuộc, bởi vì thêm một người, giống như có sự thay đổi long trời lở đất, trống chỗ trong lòng cũng giống như được bổ khuyết hoàn chỉnh.

Tay của anh, ở trong chần, cầm tay của cô.

Tiểu Kiều, chúng ta sẽ bắt đầu lại từ đầu.

Ngày thứ hai, Kiều Luyến tỉnh lại, Thẩm Lương Xuyên ở dưới lầu ăn sáng.

Hai người đi ra ngoài cùng lúc, cô được Thẩm Lương Xuyên đưa tới tòa soạn.

Tạm biệt với Thẩm Lương Xuyên, xuống xe, đi vào công ty.

Mới thang máy ra, liền nhận được nhắc nhở, trong tài khoản có thêm hai trăm vạn.

Ánh mắt của cô nhất thời sáng lên, không nghĩ tới Thẩm Lương Xuyên làm việc nhanh như vậy!

Cô vào Wechat Vong Xuyên, đứng ở cửa tòa soạn, gửi tin nhắn cho anh:

【 Vong Xuyên: Tiền thu nhận rồi~ lúc nào ký hợp đồng? 】

【 Thẩm Lương Xuyên: Không vội, chờ cô rảnh. 】

Kiều Luyến để điện thoại di động xuống, ngẩng đầu lên, hít vào một hơi thật sâu.

Sự tình phát triển đều theo hướng tốt.

Như vậy sau đó chính là...

Cô không có tiến vào văn phòng, ngược lại đi tới hành lang.

Cô cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho bác sĩ chủ trị của Kiều Dịch, đầu tiên là hỏi thăm vài câu bệnh tình em trai, thấy tất cả đều tốt, lúc này mới vào chủ đề: "Bác sĩ Trương, tôi nhớ ông đã nói, ông có thầy giáo là chuyên gia phương diện này ở nước ngoài?"

"Đúng, là bác sĩ Khắc Đốn, sao vậy? Cô muốn cho cậu ấy làm huấn luyện khôi phục? Thế nhưng thầy tôi không thể nào về trong nước, cho nên..."

"Ngài hiểu lầm rồi." Kiều Luyến mở miệng cắt ngang: "Tôi nghĩ, mang Kiều Dịch ra nước ngoài làm huấn luyện khôi phục..."

Cùng bác sĩ Trương thầy quyết định một ít chuyện, lúc này Kiều Luyến mới để điện thoại di động xuống.

Cô nhìn chằm chằm phía trước, ánh mắt dần dần sâu.

Cô muốn rời khỏi Thẩm Lương Xuyên, nhưng vì không muốn liên lụy em trai, đem nó chuyển ra nước ngoài trị liệu, là lựa chọn sáng suốt nhất.

Nghĩ tới đây, cô quay người tiến vào tòa soạn, liền phát hiện bầu không khí tòa soạn, giống như có gì là lạ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 222: Anh cho là bắt đầu (2)

Kiều Luyến tiến vào, không khí trong tòa soạn giống như lúc trước, tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ, nói qua tin tức bát quái.

Thế nhưng cô vừa tiến vào, toàn bộ đột nhiên an tĩnh lại.

Mọi người thấy cô, tuy cố gắng biểu hiện như không có chuyện gì xảy ra, thế nhưng loại phòng bị xa cách lạnh, có thể rõ ràng bị cô phát giác được.

Kiều Luyến nhú mày, nghi ngờ đánh giá người chung quanh.

Trước kia, cô và họ làm việc, mọi người hợp tác còn tính là vui, xem như cô thắng làm chủ biên tổ 2, thế nhưng hôm qua còn cùng đám người cười cười

nói nói, hôm nay như vậy là sao?

Bước chân cô dừng lại, muốn mở miệng nói chút gì, liền thấy người chung quanh lập tức quay đầu, nói tới nói lui với người bên cạnh, giống như sợ cô nói với họ.

Bộ dạng này, để ánh mắt của cô lập tức trầm xuống.

Cô không nói thêm gì nữa, tiến vào văn phòng.

Chờ trong chốc lát, cô cầm điện thoại di động lên, tìm tới Wechat của nhóm đồng nghiệp, gửi tin nhắn: 【 Sao vậy? 】

Đối phương trả lời rất nhanh, chỉ có một câu:

【 Tiểu Diệp từ chức. 】

Tiểu Diệp từ chức?

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại, giống như không dám tin nhìn chằm chằm này 4 chữ, cô hỏi thăm: 【 Sao vậy? 】

Nhưng đồng nghiệp không có đáp lời cô.

Cô ngồi ở trong phòng làm việc, lẳng lặng mà nhìn chằm chằm điện thoại di động, nghĩ đến hôm qua Tiểu Diệp bị chủ biên tố 1 răn dạy, còn có cái gì không hiểu?

Trầm mặc thật lâu, cô mới cầm điện thoại di động lên lần nữa, tìm tới Wechat Tiểu Diệp, gửi ba chữ: 【 thật xin lỗi. 】

Tiểu Diệp trả lời rất nhanh.

【 Chị Kiều, không có chuyện gì, em thay công việc tốt hơn là được. 】

Xem ra, tâm tình của cô bé cũng không tệ lắm.

Cô đang định lại nói chút gì, đối phương lại gửi tin nhắn:

【 Rõ ràng chủ biên lập uy với em, em đi thẳng như vậy, chắc hẳn chị ở tòa soạn khó khăn. Thế nhưng em thật sự không muốn mỗi ngày bị gây khó khăn, chị Kiều, thật xin lỗi. 】

Tay Kiều Luyến, lập tức dừng lại.

Nhìn chằm chằm này tin nhắn này, nhìn thật lâu.

Sau cùng, cô trả lời một câu: 【 Chúc em tiền đồ như gấm. 】

Vừa để điện thoại di động xuống, Tô Mỹ Mỹ đi đến: " Kiều Luyến, tổng biên kêu chúng ta họp."

Trên mặt cô ta còn mang theo dấu bàn tay, hiển nhiên bị Mạc Như đánh không nhẹ, giờ phút này ánh mắt nhìn Kiều Luyến, mang theo cười trên nỗi đau của người khác.

Cô ta nói xong câu đó, không có đi vào phòng họp, ngược lại đứng tại chỗ, nhìn cô chằm chằm "À, đúng rồi, quên nói với cô, tổng biên tạm thời điều tôi tới làm thư ký. Haiz, Tiểu Diệp chủ động từ chức, coi như cô ta thức thời. Chẳng qua bây giờ, người trong công ty, ai dám đến làm dưới cô? Coi như cô thăng làm chủ biên thì thế nào? Còn không phải một mình?"

Kiều Luyến không để ý tới cô ta châm chọc khiêu khích, đi ra ngoài.

Quả nhiên cuộc họp là vì nhân viên tố 2, Lưu Chí Hưng mở miệng: "Người tố 1, có người nào muốn qua không?"

Một câu rơi xuống, tất cả mọi người đồng loạt cúi đầu.

Lưu Chí Hưng khiêu mi: " không có người sao?"

Chủ biên tố 1 Trương Xuân hoa cười lạnh: " Người tố chúng tôi còn chưa đủ sử dụng đây, làm sao lại đưa cho tố 2?"

Lưu Chí Hưng thờ dãi, chỉ nhìn Kiều Luyến một chút: "Vậy cô tuyển người đi."

Kiều Luyến gật đầu: "Lần trước kêu tôi tuyển người, thông báo tuyển dụng đã được gửi đi, lấy được mấy đơn xin việc, tôi đã hẹn bọn họ hôm nay tới phỏng vấn rồi."

Lưu Chí Hưng gật đầu.

Nhưng phỏng vấn, tiến hành cũng không thuận lợi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Anh cho là bắt đầu (3)

Tuy không phải tốt nghiệp cao, nhưng người đến nhận lời mời, vẫn rất nhiều.

Tổ 2 tương đương không có một người, cho nên điều kiện thông báo tuyển dụng Kiều Luyến không cao, vừa giữa trưa, liền đã có năm sáu người.

Giữa trưa cơm nước xong xuôi, cô nghĩ đến ngày mai có thể làm việc cho tốt, nhưng chuyện kỳ quái phát sinh.

Có người gọi điện thoại tới, nói không muốn phản công việc này.

Kiều Luyến không để ý.

Nhưng người thứ hai lại gọi điện thoại tới, cô mới phát giác được, sự tình giống như có chút không đúng.

Tận lực nhận của người thứ ba, thứ tư...

Người thu nhận buổi sáng, toàn bộ cự tuyệt cô.

Người cuối cùng đập máy, điện thoại di động của cô rung lên một cái, mở ra Wechat, liền thấy có đồng nghiệp ý tốt nhắc nhở: 【 Người đi tuyển dụng, Tô Mỹ Mỹ đều biết số. 】

Kiều Luyến hận không thể quảng điện thoại di động.

Cái Tô Mỹ Mỹ này, quả thực là quá phận rồi!

Lúc cô đang tức giận, tiếp tân đi tới: "kiều chủ biên, có người đến phỏng vấn."

Kiều Luyến có chút nản lòng thoái chí: "Trực tiếp mang cô ấy qua tìm Tô Mỹ Mỹ đi."

Hẹn mình phỏng vấn thì sao? Dù sao sau cùng, Tô Mỹ Mỹ cũng sẽ quấy nhiễu!

Còn không bằng trước hết để cho đám người này đi gặp Tô Mỹ Mỹ, cũng không lãng phí thời gian của mình.

Người tiếp tân khá tỉnh, lên tiếng "Vâng" rồi đi ra.

Kiều Luyến ngồi yên tĩnh một mình trong phòng làm việc, sau cùng thở dài.

Vừa rồi là mình hèn dối mới nói như vậy, nhưng người khác tới phỏng vấn, không thể để cho người ta bị Tô Mỹ Mỹ làm khó dễ, cô lại tranh thủ thời gian đứng lên, cùng đi theo tới phòng họp.

Đi đến cửa phòng họp, xuyên qua cửa kính thấy người bên trong.

Một cô gái đưa lưng về phía cô, Tô Mỹ Mỹ đang nói chuyện: "... Cho nên, Tiểu Diệp từ chức. Cô hiểu ý tôi chứ?"

Kiều Luyến nhíu mày.

Thì ra, Tô Mỹ Mỹ nói cho mỗi một người đến phỏng vấn chuyện bí ẩn của Tiểu Diệp, mới đem người khác dọa chạy?

Cô đang định tiến vào, liền nghe thấy một giọng giòn tan mở miệng: "Hiểu rồi."

Tô Mỹ Mỹ đứng lên, phách lối mở miệng: "Hiểu rồi thì tốt."

Người nào sẽ thích theo một chủ biên không nhận tổng biên làm việc?

Còn không bị làm khó dễ!

Thật không nghĩ đến, người kia lại tiếp tục nói: "Cho nên, kỳ thật cô không phải người phỏng vấn tôi. Như vậy lúc nào người phỏng vấn rảnh?"

Một câu, đừng nói Tô Mỹ Mỹ, đến Kiều Luyến đều ngu ngơ tại chỗ!

Tô Mỹ Mỹ kinh ngạc không hiểu: "Lời tôi nói cô nghe không hiểu sao? Cô muốn phỏng vấn phần công việc của chủ biên Kiều Luyến, đắc tội tổng biên!"

Người vừa tới lên tiếng: "Ừm, tôi đã biết. Cho nên, chủ biên Kiều đâu?"

Tô Mỹ Mỹ....!!

Cô ta giống như nhìn một kẻ ngốc: "Cô thật sự rõ chứ?"

Cô gái gât đầu, hưng phấn nói: "Hiểu ~ hiện tại đài ngộ chủ biên không tốt, nhân viên không ai, cho nên, nếu như tôi tới, làm được tốt, hoàn toàn có thể xưng là hệ chính!"

Tô Mỹ Mỹ trực tiếp tròn tròn mắt, cái Logic quý gì vậy?

Kiều Luyến đứng ở ngoài cửa, nghe nói như thế, vừa mới hậm hực, quét sạch sành sanh!

Nếu như không phải thời cơ không đúng, cô thật sự vô cùng muốn cười ha ha hai tiếng, cô bé này, chính là ông trời không nhìn được, phải thiên sứ tới cho cô?

Cô vội vàng đi vào, "Xin chào tôi tới chậm."

Cô gái quay đầu, cười cười, "Xin chào, tôi tên Thi Niệm Diêu."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 224: Anh cho là bắt đầu (4)

Cô gái trước mặt mắt ngọc mây ngải, da trắng xinh đẹp, tướng mạo mang theo hương vị dịu dàng, thế nhưng một đôi mắt, lại lộ ra trấn định.

Xem xét cũng là xuất thân tốt đẹp, nhận qua giáo dục.

Vội lại, dung mạo rất đẹp, loại đẹp không hề biểu hiện bên ngoài, mà chính là khí chất quanh thân, đều mang một loại tinh khiết, loại người này, khẳng định ngâm mình trong mật lớn lên, nhất định gia cảnh không bình thường.

Kiều Luyến thích cô ấy.

Gặp lần đầu tiên, liền vô cùng thích.

Cô đưa tay ra, bắt tay với Thi Niệm Diêu.

Tô Mỹ Mỹ tức hỏn hển: "Này, đầu óc cô có vấn đề đúng không?"

Một câu rơi xuống, ánh mắt Kiều Luyến sắc bén xẹt qua, trực tiếp mở miệng: "Tô Mỹ Mỹ, đây là người tôi tuyển, cho nên, mời cô rời đi!"

Tô Mỹ Mỹ tức nghiêng răng ngựa, hung hăng nhìn cô, sau cùng cười lạnh nhìn chằm chằm Thi Niệm Diêu: "tốt, rất tốt, cô cứ chờ! Tôi sẽ để cho cô cười vào, khóc rồi đi!"

Lưu lại một câu như vậy, cuối cùng cô ta đi ra ngoài.

Cô ta vừa đi ra qua, Thi Niệm Diêu nhất thời mở miệng ranh mãnh: "Cuối cùng đã đi, kỳ thật tôi không biết rõ, tôi tới phỏng vấn, tại sao cô ta phải nói với tôi nhiều lời như vậy?"

Kiều Luyến cũng không nhin được nữa, cười ha ha, không nói hai lời liền định: "không cần phỏng vấn, cô có yêu cầu gì?"

Thi Niệm Diêu cười: "Không có yêu cầu! Đây là công việc đầu tiên của tôi! Về sau mời chủ biên chỉ giáo nhiều hơn!"

"Kỳ thật tôi cũng mới vừa làm việc một năm, chúng ta tới thương lượng thù lao của cô một chút..."

Thảo luận tốt với Thi Niệm Điều, Kiều Luyến in hộp đồng, để Thi Niệm Điều ký tên, sau đó mở miệng: "Về sau, chúng ta chính là chiến hữu rồi~ chừng nào thì cô có thể tới đi làm?"

Thi Niệm Điều mở miệng: "Tùy thôi!"

Kiều Luyến chỉ văn phòng: "Vậy thì hiện tại đi."

Thi Niệm Điều gật đầu, đi tới văn phòng.

Kiều Luyến cảm văn kiện, đi theo đồng nghiệp nhân sự, qua báo cáo với Lưu Chí Hưng.

Gõ cửa đi vào, liền thấy Tô Mỹ Mỹ đứng ở bên cạnh Lưu Chí Hưng, bờ môi đỏ ửng rực, xem xét vừa mới được làm dịu qua.

Kiều Luyến nhìn không chớp mắt, trực tiếp đặt văn kiện lên bàn: "Tổng biên, mời ký tên."

Tô Mỹ Mỹ lạnh hừ một tiếng: "Kiều Luyến, cô đừng chó mèo gì cũng tuyền vào tòa soạn chúng ta, cô bé vừa rồi mắt không để ý, sẽ không phải là người thiếu năng trí tuệ chứ?!"

"Tô Mỹ Mỹ, cô có nghe qua một câu chưa?"

"Cái gì?"

Kiều Luyến rũ tầm mắt xuống: "trong mắt chó mèo đều là chó mèo, trong thế giới thiếu năng trí tuệ, cảm thấy người khác đều ngu xuẩn, chỉ có mình là thông minh."

Đã Thi Niệm Điều muốn đi theo cô, như vậy, cô tuyệt đối không thể lùi bước như với Tiểu Diệp, cô sẽ bảo vệ cô ấy tốt!

Tô Mỹ Mỹ bị lời nói của cô làm cho sững sốt một chút, sau khi kịp phản ứng, tức hồng hèn: "Cô mắng ai đây!"

"Chó mèo và thiếu năng trí tuệ!"

Kiều Luyến vô tội nói xong câu đó, liền khiến người ghen ghét không đền mạng mà nhìn về phía Lưu Chí Hưng: "Tổng biên, có thể ký tên không? Anh đã nói chuyện nhận người, tôi toàn quyền phụ trách!"

Lưu Chí Hưng nhìn Tô Mỹ Mỹ, cười ha hả mở miệng: "Xem lý lịch trước đã, Tiểu Luyến, tôi biết trong chốc lát không tìm được người, thế nhưng đừng nóng lòng, Mỹ Mỹ nói đúng, bằng cấp không đủ, tòa soạn chúng ta không cần."

Kiều Luyến đành phải cảm lấy sơ yếu lý lịch của Thi Niệm Điều đưa cho tổng biên, sau đó nhìn theo ánh mắt hắn ta, nhìn qua khiến cô cũng đều ngây ngẩn cả người!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Anh cho là bắt đầu (5)

Kiều Luyến tuy đã sớm biết Thi Niệm Điều tiếp nhận giáo dục cao, thế nhưng!

Cô cũng tuyệt đối không ngờ rằng, sơ yếu lý lịch của Thi Niệm Điều, vậy mà lại trâu như vậy.

Học song song bằng Học sĩ Thạc sĩ tại nước M, tinh thông Anh văn, tiếng Pháp, Italy và 8 loại ngôn khác, lúc ở nước ngoài tham gia nghiên cứu, mà cô ấy còn gia nhập hợp tác quốc gia!

Tóm lại, đây là một phần sơ yếu khiến người kinh ngạc.

Mọi người đối với bằng cấp cao, thành tích tốt, luôn luôn kính trọng trong lòng, cho nên, khi nhìn đến phần lý lịch này, ba người đều ngây ngẩn cả người.

Tô Mỹ Mỹ mở to hai mắt nhìn: "Đây là sơ yếu lý lịch của đứa ngốc kia sao?"

Lưu Chí Hưng cũng nhú mày: "Cái lý lịch này, không phải là giả chứ."

Kiều Luyến tuy cũng chấn kinh về phần lý lịch, nhưng vẫn mở miệng nói: "Giấy tờ tốt nghiệp cái gì cũng có, chúng ta không bỏ ra nổi chứng cứ nói đó là giả, cái kia chính là thật!"

Luru Chí Hưng tắc lưỡi: "Cô ấy muốn bao nhiêu tiền lương?"

Kiều Luyến suy nghĩ một chút, đều cảm thấy thua thiệt cho Thi Niệm Điều: "Lương tạm 5000."

Đối với một sinh viên mới tốt nghiệp mà nói, có chút cao.

Nhưng đối với người có bằng cấp này, đơn giản chỉ là cặn bã!

Luru Chí Hưng ho khan một tiếng: "Cô khẳng định muốn ký người này?"

"Xác định."

Thi Niệm Điều không có trở ngại, lúc này, sao cô lại thấy trở ngại?

Cho nên, dù là biết rõ Thi Niệm Điều tìm việc làm là có mục đích, nhưng cô vẫn đáp ứng.

Luru Chí Hưng nhìn cô một cái, có ý riêng: "Nếu như xảy ra chuyện, cô phụ trách."

"Được."

khi ra khỏi văn phòng Luru Chí Hưng, lúc cô đi qua tổ một, vừa vặn nghe được bên trong có người đang thảo luận tới nhân viên mới.

"Mấy người nói xem, cái Thi Niệm Điều biết rõ sẽ bị làm khó dễ, tại sao phải ở lại?"

"Có thể là gì? Lương tạm 5000, đối với một sinh viên mới tốt nghiệp mà nói, rất nhiều!"

"Thế nhưng, tôi thấy cô ấy không giống như là thiếu tiền!"

"Cô thấy thế nào? Mặc dù cô ấy mặc quần áo tốt, nhưng mà nhãn hiệu cũng đều không có, tôi nhìn không chừng là hàng vỉa hè."

"Cũng đúng..."

Kiều Luyến nghe mấy câu này, khẽ lắc đầu.

Thân là ký giả, đám người này có thể hiểu rõ thương hiệu, nhưng bọn họ quên, người có tiền chân chính, mặc quần áo đều là đặt sẵn.

Cô liếc mắt một cái liền nhìn ra, quần áo trên người Thi Niệm Điều tuy không thấy hăng, nhưng đoán chừng giá cả, không thua kém sáu chữ số!

Thi Niệm Điều chắc chắn là người có lai lịch, nhưng chẳng cần biết cô ấy là ai, cô ấy đến tòa soạn làm gì, Kiều Luyến đều quyết định giữ lại.

Đúng lúc này, điện thoại di động vang lên.

Cô cúi đầu, phát hiện là bác sĩ Trương, lập tức nghe, đối diện truyền đến tiếng bác sĩ Trương: "Kiều tiểu thư, tôi đã liên hệ với thầy, ông ấy bảo là có thể tùy ý chuyển viện, hoan nghênh em trai cô tiếp nhận trị liệu khôi phục, cô xem, lúc nào chuyển viện thì tốt?"

Đôi mắt Kiều Luyến trầm xuống, siết chặt nắm đấm: "càng nhanh càng tốt."

Có một số việc, cô không muốn níu kéo...

Giờ này phút này, Thẩm Lương Xuyên đang đứng ở trước cửa sổ sát đất trong văn phòng, nhìn chăm chăm ra ngoài.

Nghĩ đến cùng cô lập nên tiểu đội cạnh tranh game, khóe môi của anh gợi lên.

Lúc này, phòng cửa bị đẩy ra, Tổng Thành đi tới: "Anh Thẩm, tra được. Em trai Kiều tiểu thư không có tình trạng gì xấu, chỉ là hôm nay cô ấy gọi cho bác sĩ Trương, nói muốn đưa em trai ra nước ngoài..."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Anh cho là bắt đầu (6)

Muốn đưa em trai cô ra nước ngoài?

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên co lại, lông mày nhíu chặt.

Cho nên, cô muốn mình hai trăm vạn, là muốn để em trai đi tiếp nhận trị liệu tốt sao?

Nhưng hai trăm vạn lần trước cho cô, hẳn là đủ.

Lần này cô cần hai trăm vạn, ăn khớp với số lần trước, sẽ không phải là...

Ý nghĩ này vừa ra, anh liền lắc đầu, cảm giác mình nghĩ quá rồi.

Cô vừa tỏ tình với mình, nói thích anh, cho nên nhất định là cô muốn bắt đầu sống lại với mình lần nữa.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của anh hiện lên nhu hòa.

Không có nghĩ nhiều tới số tiền kia, anh cầm điện thoại di động lên, nhìn xuống thời gian.

Đã bốn giờ chiều, nhưng wechat buổi sáng anh gửi cho Kiều Luyến, cô không có đáp lại.

Cho nên, bây giờ cô đang làm gì? Đang bận sao?

Anh cầm điện thoại di động, do dự một chút, gửi một tin cho cô: 【 Đang làm gì? 】

Sau khi gửi tin nhắn này ra, anh liền nhìn chăm chăm điện thoại di động

Lúc điện thoại Kiều Luyến rung lên, cô đang cùng Thi Niệm Diêu trò chuyện công việc, cho nên không có để ý.

Chờ đến khi trò chuyện xong, phân chia vài việc cho Thi Niệm Diêu, lúc này mới trở về phòng làm việc của mình.

Bởi vì làm việc có chút bận rộn, tất cả mọi việc đều đặt ở trên người cô và Thi Niệm Diêu, cho nên cô không để ý điện thoại di động.

Chờ đến cuối cùng bận rộn qua, lúc này mới cầm điện thoại di động lên nhìn thoáng qua, phát hiện Thẩm Lương Xuyên gửi hai tin nhắn cho cô?

Một cái hỏi cô đang làm gì, một cái khác chỉ có hai chữ: 【 Trả lời. 】

Điều này nói rõ, Thẩm Lương Xuyên không vui rồi.

Cô rất lâu không có trả lời tin tức, nên anh không kiên nhẫn được nữa?

Cô vội vàng cầm điện thoại di động lên trả lời đối phương: 【 đang bận làm việc 】

Tin nhắn đối phương trả lời rất nhanh: 【 thời gian trả lời tin nhắn cũng không có sao? 】

Cho dù là một tin nhắn, nhưng sự lạnh lẽo, vẫn truyền ra từ điện thoại.

Cái oán niệm này rất sâu!

Kiều Luyến chớp mắt, nếu như cô trả lời không để ý điện thoại di động, khẳng định đối phương càng không cao hứng, cho nên...

Cô suy nghĩ, gõ vài chữ: 【 Xin lỗi, anh biết, cái điện thoại rách này của tôi cứ luôn tự tắt. 】

Lời này của cô cũng mang theo oán niệm.

Những năm này sinh hoạt gian khổ, cô chưa từng có mua cho mình qua hàng xa xỉ.

Lần trước trong công ty ban thưởng cho cô điện thoại di động mới nhất, không có bán đi đổi tiền, bởi vì làm việc cần camera HD, thế nhưng! Cái điện thoại di động này lại bị anh làm hỏng!

Cái tin này vừa ra, quả nhiên đối phương không có nói gì.

Kiều Luyến nhìn chăm chăm điện thoại di động của mình, nhìn tròn vẹn hai phút đồng hồ, ngay lúc cô cho là Thẩm Lương Xuyên sẽ không trả lời, điện thoại di động lại rung lên một cái: 【 Tôi dưới lầu 】

Kiều Luyến sửng sốt, lúc này mới ý thức được, Thẩm Lương Xuyên lại tới đón cô tan việc.

Hiện tại là sáu giờ chiều, hôm nay cô bắt tri bắt giác, tăng thêm một lát.

Mà anh dưới lầu, chờ bao lâu?

Cô ngây ngốc một chút, điện thoại di động rung lên lần nữa, cô vội vàng cầm điện thoại di động lên, liền thấy có thêm tin nhắn: 【 Em còn bao lâu nữa? 】

Kiều Luyến vội vàng thu dọn đồ đạc, sau đó chạy ra bên ngoài.

Chờ đến cửa thang máy, lúc này cô mới phát hiện hôm nay tất cả mọi người tăng thêm một lát, lúc này tụ tập một chỗ.

Thấy được cô sốt ruột chạy tới, Tô Mỹ Mỹ nhất thời híp mắt, mở miệng cười: "Kiều Luyến, tôi nghe nói nhiều lần cô tan tằm, đều có bạn trai tới đón cô thì phải? Không bằng, để cho đám người chúng tôi xem bạn trai cô thế nào đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Anh cho là bắt đầu (7)

Tô Mỹ Mỹ nói đến đây, đưa tay ôm sát Lưu Chí Hưng, trong ánh mắt hiện lên một chút u ám.

Lưu Chí Hưng cảm thấy hứng thú đối với Kiều Luyến, đương nhiên cô ta biết.

Cô ta khinh bỉ Kiều Luyến thanh cao, nhưng lại may mắn Kiều Luyến không cùng với Lưu Chí Hưng, bằng không, dựa vào bộ dạng Kiều Luyến, khẳng định Lưu Chí Hưng cũng không nhìn mình một chút!

Hiện tại, cô ta chính là muốn ngay trước mặt Lưu Chí Hưng, nói tới bạn trai Kiều Luyến.

Thứ nhất,, có thể để Lưu Chí Hưng càng ghét cô hơn, thứ hai..

Cô ta nghĩ tới đây, cúi thấp đầu xuống, cười vô cùng giả: "Dung mạo Kiều Luyến xinh đẹp như vậy, khẳng định bạn trai rất có tiền?"

Nếu có tiền thì có quý!

Quần áo trên người Kiều Luyến, mỗi một cái đều là hàng via hè.

Tuổi tác Lưu Chí Hưng, bình thường cô ta không quan tâm, thích nói ân ái, ngoại trừ chuyện lần trước không có bảo vệ cô ta, thì mua cho cô ta rất nhiều thứ, cho nên, cho dù là tìm một tiểu thị tươi? Còn không bằng người có tiền! Cùng với người như vậy, chỉ có thể tốn thời gian, đợi cô ta tan tằm.

Nghĩ tới đây, lòng Tô Mỹ Mỹ mới thuận.

Ôm cánh tay chờ đợi nhìn Kiều Luyến thành trò cười.

Kiều Luyến đã sợ ngây người.

Muốn đi nhìn Thẩm ảnh để sao?

Não cô có vấn đề mới đồng ý!

Cô vội vàng xua tay: "không phải, tôi không có bạn trai..."

Lời này còn chưa nói hết, đồng nghiệp nịnh nọt Tô Mỹ Mỹ liền vội vàng mở miệng: "Tôi thấy được xe của anh ta, lần trước cũng nhìn thấy cô chui vào chiếc xe kia, hiện tại chiếc xe kia, còn chờ dưới lầu đấy!"

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến nhất thời trợn mắt há hốc mồm.

bộ dạng Kiều Luyến như vậy, để Tô Mỹ Mỹ chắc chắn, khẳng định người đàn ông kia không tốt lắm, Kiều Luyến là sợ mất đi mặt mũi trước mặt đồng nghiệp.

Dù sao, nếu như cô ta có bạn trai tốt, hận không thể cho toàn thế giới đều biết, ai còn đi che giấu?

Cô ta nhất thời nhìn Lưu Chí Hưng một chút, cười híp mắt mở miệng, "Thế nào, sợ bạn trai cô bị chúng tôi hù dọa? Lại còn không để cho chúng tôi nhìn một chút? Hay là nói, cô cảm thấy đồng nghiệp chúng tôi, đều không phải là bạn của cô, cho nên không muốn cho chúng tôi gặp?"

Loại chọc giận này, đối với người khác có tác dụng, nhưng đối với Kiều Luyến mà nói, làm thế nào cũng không dùng được!

Cô ôm cánh tay, cười híp mắt nhìn Tô Mỹ Mỹ: "Tô Mỹ Mỹ, cô quan tâm tới bạn trai tôi như thế, không sợ tổng biên ăn dấm sao? Và lại, tôi thực sự không muốn để cho cô gặp bạn trai tôi, ngộ nhờ cô vừa gặp đã yêu anh ấy, chẳng phải tôi là tội nhân lớn?"

Tô Mỹ Mỹ hừ một tiếng: "Đừng kiểm soát ở đây, xe của anh ta dưới lầu, cô không muốn để cho chúng tôi gặp, tự chúng tôi đi gặp!"

Lúc này, thang máy "Đình" một tiếng mở ra.

Tô Mỹ Mỹ kéo Lưu Chí Hưng, trực tiếp tiến vào thang máy: "đi!"

Kiều Luyến:...!!

Người này thật đúng là da mặt dày, chính mình không cho gặp, còn cứng rắn gặp?

Thế nhưng làm sao bây giờ?

Nơi này là tầng mười tám, khẳng định đi thang máy nhanh hơn cầu thang.

Nghĩ như vậy, cô trước khi cửa thang máy chưa đóng lại, tranh thủ thời gian tiến vào thang máy.

Thang máy đi xuống dưới, Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, muốn gửi tin nhắn cho Thẩm Lương Xuyên, nhưng cảm điện thoại di động lên, lúc này mới phát hiện, trong thang máy không có tín hiệu!

Cô lòng nóng như lửa đốt.

Là một đám ký giả, từng ánh mắt sáng như đuốc.

Thẩm Lương Xuyên tới đón cô tan tầm, khẳng định lái xe không hiện ngoài giới truyền thông, thế nhưng! Nhỡ lộ ra một chút dấu vết, đám người này lo có thể sẽ đoán được là Thẩm ảnh đế!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 228: Anh cho là bắt đầu (8)

Dáng vẻ Kiều Luyến dần đo, rơi vào trong mắt Tô Mỹ Mỹ, để cho cô ta càng chắc chắn bạn trai Kiều Luyến là người nghèo rớt mồng tơi.

Trong thang máy, vẫn không quên châm chọc cô: "Kỳ thật, tuổi Kiều Luyến cô cũng không nhỏ, nên nói chuyện yêu đương, chỉ là ánh mắt không thể quá thấp? Cái tình yêu gì, cũng không sánh nổi cuộc sống giàu có. Gả cho bạn trai tốt, có thể ít phần đầu! Có câu nói, thà khóc trên bảo mã(BMW), cũng không cười sau xe đạp, đó chính là đạo lý đúng."

Cô ta lải nhải, Kiều Luyến nghe mà không chút kiên nhẫn, trực tiếp chế giễu lại: "Vậy cô chính là, khóc trên bảo mã(BMW) sao?"

Một câu, Tô Mỹ Mỹ ghen nửa ngày không thở nổi: "Tôi không phải ý này! Cô... Người nghèo rớt mồng tơi như cô, là cô ghen ghét bạn trai tôi có tiền!"

Kiều Luyến:...

Cô thật sự là lười nói chuyện, nào Tô Mỹ Mỹ này tuyệt đối là không bình thường.

Cô dứt khoát quay đầu, nhìn về phía bên cạnh.

Ngực Tô Mỹ Mỹ đập trùng, một lúc sau mới đề lờ trong lòng xuống, híp mắt nhìn cô chằm chằm.

Lưu Chí Hưng cười ha hả vỗ vỗ phía sau lưng Tô Mỹ Mỹ, sau đó nhìn về phía Kiều Luyến: "Tiểu Luyến, đều là đồng nghiệp, nói chuyện sao có cay nghiệt như thế? Tôi và Mỹ Mỹ là thật tâm yêu nhau. Ngược lại là cô, tôi nghe nói em trai cô nhập viện, thế nào? Tiền thuốc men trong tay đủ chứ? Không đủ, tôi có thể cho cô mượn..."

Hắn ta ở ngay trước mặt Tô Mỹ Mỹ lấy lòng Kiều Luyến như thế, để Tô Mỹ Mỹ càng tức.

Kiều Luyến cảm thấy chơi vui: "Tôi mở miệng vay tiền, tổng biên sẽ cho tôi mượn sao?"

"Đương nhiên, tất cả mọi người là đồng nghiệp, làm sao lại không cho mượn? Chỉ cần Tiểu Luyến mở miệng nói một câu, bao nhiêu tiền cũng không thành vấn đề."

Kiều Luyến sờ lên cằm: "Tiền thuốc men của em trai tôi cần hai trăm vạn, tổng biên sẽ cho tôi mượn sao?"

"Cái này..." Luru Chí Hưng cũng bị làm nghen.

"Cô thật đúng là công phu sư tử ngoạm!" Tô Mỹ Mỹ giờ chân: "Xem bệnh gì mà cần hai trăm vạn! Đệ đệ Mạng em trai cô là bằng vàng sao? Thật sự là không biết điều!"

Kiều Luyến híp mắt lại, nở nụ cười gằn, không có nói tiếp.

Tô Mỹ Mỹ thế nào cũng tức không nhìn nổi, "Sao cô không tìm bạn trai mình vay tiền? Hay là nói, bạn trai cô không có tiền? Kiều Luyến, kỳ thật nếu cô thật sự thiếu tiền, tôi có quen biết mấy người có tiền, có cần giới thiệu bọn họ cho cô không? Bọn họ luôn luôn hào phóng với phụ nữ! Tôi còn có thể giới thiệu cho cô mấy người..."

Một câu, sắc mặt Kiều Luyến thay đổi!

Lời này, cũng không phải cho cô Thành tiểu thư sao?

Cô lập tức chế giễu lại: "Trách không được trước khi không có tổng biên, cô cũng có túi hàng hiệu, thì ra là những người bạn nam đó tặng?"

Sắc mặt Tô Mỹ Mỹ bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, muốn nói cái gì, lại chợt thấy Kiều Luyến đưa tay ra, ấn từng tầng trong thang máy, sau đó, khi cửa thang máy mở, cô quay đầu, cười híp mắt mở miệng: "không có ý tứ, đi trước một bước!"

Tiếp theo, liền nhảy ra ngoài, chạy thẳng ra cầu thang!

Sau đó thang máy sẽ ngừng mỗi tầng, nếu như vậy, Kiều Luyến xuống lầu một, có lẽ thang máy còn chưa xuống tới!

Kiều Luyến dùng hết sức lực bú sữa mẹ, đem tốc độ của mình tăng lên.

Cô nhất định phải xuống lầu một trước, xông vào trong xe Thẩm Lương Xuyên, nhanh chóng rời đi!

Nhưng!

Khi cô thở hồng hộc chạy đến lầu một, liền nghe thấy thang máy "Tĩnh" một tiếng, đám người Tô Mỹ Mỹ đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Anh cho là bắt đầu (9)

Kiều Luyến xem chút là ngã.

Cô chạy đầu đầy mồ hôi, vẫn là không có bắt kịp tốc độ thang máy!

Sau lưng, đám người Tô Mỹ Mỹ đã chạy ra, trông thấy Kiều Luyến, Tô Mỹ Mỹ lập tức cười nói: "Cô chạy nhanh như vậy làm gì? Có bạn trai gì không khoe ra được, lại sợ mọi người trông thấy như vậy! Chẳng qua nói thật, mặt mũi đàn ông, chính là nhìn xe, không biết bạn trai cô đi xe gì?"

Kiều Luyến cảm thấy thật sự là không may, gặp một người như Tô Mỹ Mỹ.

Thật sự là đau cả tâm can!

Cô cắn môi một cái, không để ý đến bọn họ, đi ra ngoài.

Đồng nghiệp nhìn thấy xe Kiều Luyến lên, liền không nhìn được mở miệng: "Tôi nhìn thấy xe bạn trai cô ấy rất tốt, chẳng qua rồi không có nghiên cứu về xe, cho nên không biết xe gì."

"A, xã hội bây giờ, có một ít xe giá rẻ, cũng có thể làm được bề ngoài nhìn như xe xịn, đi, chúng ta đi xem một chút!"

Một đám người cùng đi theo ra cửa, Tô Mỹ Mỹ liền mím môi, nhìn Kiều Luyến chạy ra ngoài đường.

Bên kia có một chiếc Charade ngừng lại, nhìn thấy Kiều Luyến chạy thẳng đến chiếc xe kia, Tô Mỹ Mỹ liền cười đắc ý nói: "Chiếc Charade kia! Kiều mới nhất hình như bán có ba vạn? Không tệ lắm~ dựa vào tiền lương của Kiều Luyến và bạn trai, mua cái xe này, sẽ vẫn phải đi vay chứ? Em vẫn thích chiếc BMW của chúng ta hơn."

Nói đến đây, kéo Lưu Chí Hưng lại, trong lời nói mang theo châm chọc và chế giễu.

Một đồng nghiệp mở miệng: "Không phải chiếc này..."

Lời còn chưa nói hết, một đám người liền thấy Kiều Luyến vượt qua chiếc Charade kia, thẳng đến chiếc Ferrari phía sau!

Cô nhanh chóng mở cửa xe, chui vào, đóng cửa phòng bịch một cái!

Tô Mỹ Mỹ và đám đồng nghiệp, khi thấy tình huống về sau, nhất thời kinh ngạc mở to hai mắt.

Đến Lưu Chí Hưng, cũng kinh ngạc đứng lên.

Chiếc Ferrari này, là hàng nhập khẩu số lượng có hạn!

Hắn ta căn bản là mua không nổi!

Mà Tô Mỹ Mỹ cũng không thể tin: "Cô, có phải cô ta chạy nhầm xe rồi không?"

"Không đúng, lần trước tôi thấy cô ấy tiến vào xe này, chị Mỹ Mỹ, chiếc xe này bao nhiêu tiền?"

Tô Mỹ Mỹ chỉ cảm thấy sắc mặt nóng đến đỏ bừng, một loại ghen ghét sinh ra!

Cô cắn răng nghiến lợi nhìn qua bên kia, bỗng nhiên không nhịn được mở miệng: "Cô ta không phải được người bao nuôi chứ? Đàn ông có tiền như thế... Có phải hơn sáu mươi tuổi rồi hay không?"

Lời này, giống như ngay cả mình đều thuyết phục, cô ta híp mắt lại, đi lên phía trước: "Đi, chúng ta đi xem một chút, bạn trai của cô ta bao nhiêu tuổi!"

Kiều Luyến giống như có quái vật đuổi theo mà nhảy lên xe, sau khi đóng cửa xe, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thẩm Lương Xuyên nhìn bộ dáng của cô, nghi ngờ nhìn về phía trước, liền phát hiện một đám người chạy tới hướng này.

Kiều Luyến gấp gáo: "Mau lái xe!"

Thẩm Lương Xuyên nghi hoặc: "Vì sao?"

"Đừng hỏi vì sao, nhanh!"

Thẩm Lương Xuyên đành phải khởi động xe, nhưng lúc này trên đường quá đông, vừa vặn có một chiếc xe đi qua, để anh không thể đi được, trì hoãn như thế, cửa sổ xe bị gõ vang.

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, liền thấy một cô gái đứng ở bên ngoài, khoa tay hạ cửa sổ xe xuống.

Kiều Luyến quay đầu, liền thấy Tô Mỹ Mỹ đứng ở bên ngoài, có phần không đạt mục đích thì không bỏ qua!

Cô vội vàng lớn tiếng hô: "không cần để ý cô ta!"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, nhìn qua giống như không kịp phản ứng, hạ cửa sổ xuống!

Đã quyết định muốn bắt đầu lại từ đầu, còn có gì có thể giấu diếm?

Cho dù là chiếu cáo thiên hạ, thì như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Anh cho là bắt đầu (10)

Vừa kết hôn, anh ôm ý nghĩ trả thù cô, cho nên không cho cô công khai tin tức bọn họ cưới, nhưng bây giờ, còn có cái gì có thể e ngại?

Kiều Luyến càng sốt ruột hô to, anh càng không như ý cô muốn.

Thẩm Lương Xuyên hạ cửa sổ xuống, thậm chí quay đầu nhìn ra phía ngoài.

Anh đeo kính đen khẩu trang, thân là mình tinh, cho nên sau khi cửa sổ hạ xuống, liền vươn tay, dự định kéo khẩu trang của mình xuống.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên trước mặt bọn họ một cái, Kiều Luyến đánh tới!

Trong chớp nhoáng, Thẩm Lương Xuyên chỉ nghe được một tiếng "Ầm" tiếp theo là một bộ thân thể mềm mại, liền ngã vào trong ngực của anh.

Lúc này Kiều Luyến chỉ có một suy nghĩ, dù Thẩm Lương Xuyên mang theo khẩu trang kính râm, thế nhưng! Thân là ký giả, Tô Mỹ Mỹ đã tu luyện, chỉ cần bị cô ta nhìn thấy, khẳng định có thể nhận ra!

Cho nên, cô ta không thể nhìn thấy!

Ý nghĩ này vừa ra, cô đến nghĩ cũng không suy nghĩ mà trực tiếp đánh một đấm ra ngoài cửa sổ!

"Bụp!"

Nắm đấm đánh vào mũi Tô Mỹ Mỹ, để cho cô ta lui về sau một bước.

Tiếp theo, thời gian giống như dừng lại tại thời khắc này.

Tô Mỹ Mỹ khiếp sợ nhìn vào trong xe.

Cửa sổ xe còn mở, nắm đấm Kiều Luyến còn ở bên ngoài, thế nhưng, người cô lại nhào vào người đàn ông trên ghế lái.

Ánh mắt Tô Mỹ Mỹ, dính ở trên người người đàn ông này!

Trong đầu chỉ hiện lên một ý niệm: Người này, sao giống Thẩm ảnh đế như vậy?

Cô ta nhú mày lại, tiến lên một bước, muốn nhìn rõ, bỗng nhiên cổ áo bị tay Kiều Luyến nắm lấy, tiếp theo, người cô gần như nhào vào cửa sổ.

Lại ngẩng đầu, liền đối đầu với ánh mắt sắc bén Kiều Luyến.

Loại ánh mắt này, khiếp người vô cùng, để trong nội tâm cô ta khẽ hoảng một cái, tiếp đó liền nghe thấy cô cảnh cáo nói: "Tô Mỹ Mỹ, lời gì nên nói, lời gì không nên nói, tôi nghĩ cô rất rõ ràng. Cô không sợ tôi không có vấn đề, nhưng thủ đoạn của Thẩm ảnh đế, cô hẳn là hiểu."

Mỗi Tô Mỹ Mỹ giật giật, còn muốn nói điều gì, nhưng khoe mắt Kiều Luyến liếc qua liền thấy đồng nghiệp còn lại, cũng chạy tới.

Cô vội vàng nhỏ giọng mở miệng nói: "Đừng tưởng rằng một ít chuyện cô làm tôi không biết, cô đoán xem, nếu như tôi đem những này nói cho Lưu Chí Hưng, hẳn ta sẽ còn đi cùng với cô sao?"

Một câu, để thân thể Tô Mỹ Mỹ cứng đờ!

Cô ta cắn răng: "Tôi không nói, không có nghĩa là các người không bị người khác trông thấy!"

Kiều Luyến cười: "do tôi không muốn nhúng tay vào, tóm lại, nếu như chuyện của tôi và anh ấy bị tuôn ra, cô sẽ phải gánh trách nhiệm! Tự giải quyết cho tốt!"

Lời này rơi xuống, thu hồi tay của mình, một cái tay khác vội vàng sờ vào cái nút phía trong xe, trước khi người khác đến, kéo cửa xe lên, ngăn cách ánh mắt phía ngoài.

Lúc này cô mới thở ra một hơi, cảm thấy đầy ánh sáng.

Nhưng sau đó... cô khẽ động, lúc này mới cảm giác được dưới cánh tay là một bắp đùi rắn chắc.

Thân thể cứng đờ, lúc này mới ý thức được, bởi vì Tô Mỹ Mỹ đứng cạnh cửa sổ ghế lái, cho nên cô vì đuổi người khác, cả người đều nhào vào người Thẩm Lương Xuyên!

Giữa tất cả hơi thở đều là mùi hương quen thuộc trên người anh, hai cánh tay cô còn đặt ở trên đùi của anh, cái tư thế mập mờ...

Trong xe, trong lúc nhất thời yên tĩnh.

Trong nháy mắt trong đầu cô đều trống rỗng.

Chỉ cảm thấy loại tình huống này, quả thực là xấu hổ muốn chết!

Không biết qua bao lâu, giọng nói lạnh lùng của Thẩm Lương Xuyên truyền tới: "ôm đủ chưa?"

Kiều Luyến mới bỗng nhiên kịp phản ứng, vội vàng ngồi ngay ngắn!

Chương 231: Là cô muốn kết thúc (1)

"Đù, đủ rồi..."

Trả lời theo bản năng, cô liền hận không thể cho mình một cái tát.

Vội vàng cúi đầu, lấp ba lấp bắp mở miệng hỏi: " mau lái xe đi..."

"À."

Thẩm Lương Xuyên khởi động xe, cuối cùng lên đường.

Vừa rời Tô Mỹ Mỹ không tin Kiều Luyến sẽ có một người bạn trai có tiền, cho nên cảm xúc kích động, cho nên chạy trước.

Chờ đến khi các đồng nghiệp đều tới, Kiều Luyến đã lái xe đi.

Có người nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ: "Bạn trai Kiều Luyến, là ai? Là cái ông già sao?"

Làm sao có thể là ông già!

Lại có người nịnh nọt Lưu Chí Hưng: "Có đẹp trai hơn Lưu Tổng biên chúng ta không?"

Quả thực là Tô Mỹ Mỹ không muốn nói chuyện.

Thẩm Lương Xuyên!

Đây giống như trời có thần tồn tại.

Đừng bảo là người khác, đến cô ta cũng đặc biệt mê luyến Thẩm Lương Xuyên, thích đến mức độ không còn gì hơn.

Lưu Chí Hưng so với Thẩm Lương Xuyên, đơn giản là một trên trời, một dưới đất!

Căn bản là...

"Không so được."

Tô Mỹ Mỹ nỉ non nói ra ba chữ, lại lập tức để các đồng nghiệp hiểu lầm.

Từng lời nịnh nọt nói ra, vậy mà lúc này, những lời kia rơi vào trong lỗ tai Tô Mỹ Mỹ, lộ ra châm chọc.

Không, tất cả vừa rồi nhìn thấy, khẳng định không phải là thật!

Thẩm Lương Xuyên đã kết hôn rồi! Cho nên, Kiều Luyến cũng chỉ là một món đồ chơi của Thẩm Lương Xuyên!

Kiều Luyến cũng chỉ là một tiểu tam, một tình nhân không muốn người biết!

Đúng.

Khẳng định là như thế này.

Tô Mỹ Mỹ nghĩ tới đây, lúc này mới hít vào một hơi thật sâu, giống như tìm về lý trí của mình.

Chờ đến khi Thẩm ảnh đế chơi chán Kiều Luyến, khẳng định sẽ vứt bỏ cô ta.

Đến lúc đó, cô ta có biện pháp đối phó!

Chẳng qua bây giờ...

Lại có người hỏi thăm: "Bạn trai Kiều Luyến, đến cùng là ai? Người có tiền như vậy, ở thành phố BJ cũng chỉ đếm được?"

Mọi người đồng loạt nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ, liền nghe thấy cô ta mở miệng: "không biết, tôi không biết."

Cô ta nói đến đây, nhìn thoáng qua Lưu Chí Hưng, cắn bờ môi.

Trong xe.

Đã qua mười phút đồng hồ, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đều không nói gì.

Bình thường, trên đường bọn họ cũng không làm sao nói chuyện, nhưng hôm nay, Kiều Luyến luôn cảm giác trong không khí, giống như tràn ngập lạnh ý.

Cô suy nghĩ một chút, chẳng lẽ là do chuyện vừa rồi?

Do dự một chút, cuối cùng mở miệng: "Anh yên tâm, tôi vừa mới uy hiếp cô ta như vậy, chắc chắn cô ta sẽ không nói lung tung."

Lời này rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên liền hừ lạnh một tiếng.

Cô cứ không nguyên ý công bố quan hệ bọn họ vậy sao?

Kiều Luyến giật nảy mình, rút cổ một cái, sau đó nín nọt nhìn anh cười.

Nụ cười như thế, vô cùng chân chó, nhưng hết lần này tới lần khác cô lại làm được, không khiến người ta cảm thấy chán ghét, còn lộ ra mấy phần đáng yêu.

Nghĩ đến trước đó mình nói không cho cô tiết lộ ra ngoài, cho nên vừa rồi cô phản ứng lớn như vậy, anh thật đúng là không lời nói.

Nhưng trong lòng vẫn không thoải mái, nhận nhịn, vẫn là không nhịn được châm chọc cô một câu: "Cáo mượn oai hùm."

Kiều Luyến lập tức làm anh vui lòng: "Đúng, ngài là lão hổ, tôi chính là một con cáo nhỏ, ha ha..."

Thẩm Lương Xuyên khẽ nhìn cô một cái: "Nói em là hồ ly, thật sự là vũ nhục IQ hồ ly."

Kiều Luyến:...

Thẩm ảnh đế, không độc lưỡi như vậy, anh càng đáng yêu!

Cô kéo khóa miệng ra, quay đầu nhìn ra phía ngoài, lúc này mới phát hiện bọn họ không phải về nhà, ngược lại đi tới địa phương khác.

Cô nghi hoặc hỏi thăm: "Chúng ta đi đâu?"

"Tôi mang em đi một nơi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Là cô muốn kết thúc (2)

Xe lái trên đường thật lâu, sau cùng đến một khu biệt thự vùng ngoại thành.

Xe của bọn họ, rẽ mấy lần trong biệt thự, sau cùng đứng ở trước biệt thự số 19.

Thẩm Lương Xuyên lấy chìa khóa ra, ấn xuống một cái, cửa biệt thự chậm rãi mở ra.

Xuống xe, đứng ở bên ngoài, Kiều Luyến phát hiện căn biệt thự này cũng không phải là rất lớn, là một căn có ba tầng.

Nhìn qua lầu hai ước chừng có sáu bảy phòng ngủ.

Vườn hoa cũng không lớn, không thể so sánh với biệt thự lớn họ đang ở, nhưng nhỏ mà tinh xảo.

Cô dừng sờ nhìn nơi này, không rõ ràng cho lắm: "Nơi này là?"

"Cùng tôi tiến vào."

Thẩm Lương Xuyên nói xong câu đó, đi vào trong phòng khách.

Kiều Luyến đi theo vào trong biệt thự.

Trong phòng sửa sang gọn gàng, đồ dùng trong nhà đầy đủ.

Lầu một là nhà bếp và phòng khách, không có gì khác thường.

Kiều Luyến đi theo Thẩm Lương Xuyên lên lầu.

Lầu hai là phòng ngủ, nhìn qua quả nhiên có ước chừng năm sáu cái.

Còn không có đếm rõ, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đi lên lầu ba.

Kiều Luyến đi qua, liền phát hiện lầu ba lại là một phòng rộng rãi.

Ròng bầy mấy bàn máy tính, nhìn qua giống như văn phòng.

Cô nhìn chằm chằm nơi này trong chốc lát, mới bỗng nhiên kịp phản ứng, không thể tin quay đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên: "đây là phòng huấn luyện Câu Lạc Bộ thi đấu game sao?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Kiều Luyến nhất thời sinh lòng cảm khái.

Thì ra, muốn thành lập một câu lạc bộ, phải làm nhiều chuyện vụn vặt như vậy.

Hiện tại Thẩm Lương Xuyên là ảnh đế, rất nhiều người làm việc cho anh, một câu của anh, là có thể hoàn thành.

Thế nhưng..

Tám năm trước, Từ Xuyên không được gia đình ủng hộ, muốn thành lập một câu lạc bộ, phải vượt qua bao nhiêu khó khăn?

Chỉ ít, căn bản là anh không bỏ ra nổi biệt thự như thế.

Nghĩ đến đây, tâm tình của cô, đột nhiên trở nên nặng nề.

Cho nên, anh bỏ ra tâm tư lớn vậy, làm xong câu lạc bộ, nhưng một câu mình không thể tham gia, để anh thương tâm sao?

Cô bất đắc dĩ cúi thấp đầu xuống, hít sâu một hơi, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Em đối với nơi này, có đề nghị gì?"

Cô?

Kiều Luyến sửng sò, không hiểu ngẩng đầu.

Chẳng lẽ nói, Thẩm Lương Xuyên biết cô là Vong Xuyên rồi sao? Cho nên mới để cho cô đến xem phòng?

Ý nghĩ này, để cho cô kinh hãi đổ mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Nhưng tiếp theo, liền nghe thấy anh giải thích: "Dù sao phụ nữ thận trọng, em xem một chút còn thiếu cái gì, để lúc bọn họ vào, có thể xem như ở nhà."

Tám năm trước, một mình anh thành lập câu lạc bộ.

Tám năm sau, anh muốn làm cùng với cô.

Mà ở trong đó, cũng là con đường của họ.

Anh cân nhắc câu lạc bộ như thế, để Kiều Luyến cảm thấy kinh ngạc, nhưng tiếp theo, cô liền bắt đầu chăm chú quan sát nơi này.

Dù sao, sau khi ly hôn với anh, rất có thể chính mình sẽ phải tới nơi này: "Máy tính đâu?"

"Đang đặt trang bị tới tận, rất nhanh có thể đưa tới ~ "

Kiều Luyến đề nghị: "Tôi cảm thấy, vẫn là chờ người đến đông đủ hỏi họ muốn máy tính gì rồi trang bị. Ngộ nhớ đám người kia có máy tính của mình, cũng sẽ không cần đổi."

"Ừm. Còn gì nữa không?"

"..."

Hai người thảo luận vô cùng phấn khởi, đều tràn đầy lòng tin đối với câu lạc bộ.

Kiều Luyến càng đưa ra mấy đề nghị thực dụng, đến cuối cùng rời khỏi nơi này, hai người đều rất vui vẻ.

Nhưng bọn họ không biết...

Anh cho là bất đầu, nhưng cô muốn kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 233: Là cô muốn kết thúc (3)

Bởi vì thảo luận về câu lạc bộ rất vui, khi bọn họ về đến nhà, đã là chín giờ tối.

Giúp việc trong biệt thự đều ở trong phòng của mình, Lý quản gia thì ở bên Hạ Diệp Hoa, cho nên toàn bộ biệt thự lộ ra yên tĩnh.

Kiều Luyến sau khi lên lầu đánh răng rửa mặt xong, xuống lầu ăn cơm tối.

Trên mặt bàn là đồ ăn ngon miệng.

Thẩm Lương Xuyên đã ngồi ở đó, thấy cô tới, chỉ là ngược mắt nhìn thoáng qua, rồi lại cúi thấp đầu xuống.

Kiều Luyến trực tiếp không để mắt đến anh, cầm lấy đĩa bất đầu ăn.

Ăn hai miếng, bỗng nhiên trước mặt thêm một đôi đĩa, trên chiếc đĩa còn gấp một miếng măng, đặt ở trong bát của cô.

Kiều Luyến sững sờ, kinh hãi ngẩng đầu lên.

Liền thấy Thẩm Lương Xuyên không được tự nhiên rút tay về, có lẽ là bị cô nhìn có chút đỏ mặt, anh cau mày, khiển trách: "Ăn nhiều rau xanh một chút."

Mặc dù giọng nói lạnh như băng, nhưng câu nói này lại mang theo ý vị ấm áp, để hốc mắt Kiều Luyến bỗng nhiên chua xót, tranh thủ thời gian cúi đầu xuống.

Đồ ăn trước mặt, cũng lập tức mất đi mùi vị.

Cô nhìn chăm chăm miếng măng trong bát, do dự một chút, gấp lên ăn vào, nhưng trong miệng chỉ thấy đắng chát.

Đúng vậy, đắng chát.

Tại sao anh lại đối tốt với cô như vậy?

Tốt, để cho cô không bỏ anh đi được.

Tốt đến, để cho cô biết rõ đây là một tuồng kịch, đều muốn vĩnh viễn không cần kết thúc.

Cô mím môi, hít vào một hơi thật sâu, vừa rồi còn cảm thấy đói, trong nháy mắt giống như là bị lấp đầy, không có khẩu vị.

Tùy tiện ăn một chén canh, chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên để đĩa xuống, cô liền tranh thủ thời gian đứng lên: "À, hôm nay mệt mỏi quá, chúng ta tranh thủ thời gian ngủ đi."

Động tác anh hạ đĩa, rõ ràng dừng một hồi, sau đó mở miệng: "Được."

Nói chuyện gia đình, nhưng khi Kiều Luyến nhìn đến ánh mắt của đối phương, sắc mặt không khỏi đỏ lên.

Nói ngủ cái gì!

Gia hỏa này không phải là cho là cho cô mời anh chứ?

Xoắn xuyết do dự, đi theo Thẩm Lương Xuyên lên lầu.

Phòng ngủ chính.

Kiều Luyến ngồi ở trên giường, cầm điện thoại di động của mình làm bộ nhìn, nhưng ánh mắt vẫn luôn chú ý đến Thẩm Lương Xuyên trên ghế sofa.

Sau khi anh tắm rửa xong, liền ngồi ở đó, cũng cầm điện thoại di động, không biết đang làm gì.

Ngay lúc cô nhìn anh chăm chăm, đã thấy anh bỗng nhiên đứng lên, dọa Kiều Luyến một cái.

Cô vội vàng nằm lại, liền nghe thấy tiếng bước chân của Thẩm Lương Xuyên, giống như đi tới cái tủ bên cạnh, tiếp theo, anh từ từ đi tới, sau cùng đứng bên cạnh cô.

Kiều Luyến nhắm mắt lại, vờ ngủ, lỗ tai dựng thẳng lên.

Anh đứng ở bên cạnh cô, nhìn cô nửa ngày, sau đó mới mở miệng: "Tặng cho em."

Tiếp theo, xoay người đi vào nhà tắm rửa mặt.

Chờ đến khi cửa phòng tắm đóng lại, Kiều Luyến ngẩng đầu lên, ánh mắt rơi hộp quà trên tủ đầu giường.

Nghĩ đến lời Thẩm Lương Xuyên vừa mới nói... Cho nên, đây là quà anh đưa của mình?

Cô hiếu kỳ cầm lên, lạng lẽ mở ra, liền thấy một chiếc điện thoại di động màu hồng, lẳng lẳng nằm đó, là nhãn hiệu Thẩm Lương Xuyên làm bẻ của cô, cũng là kiểu mới nhất.

Trong lòng, bỗng nhiên phun ra một dòng nước ảm và cảm động.

Anh là quan tâm cô sao?

Cho nên, có lẽ là cô hiểu lầm cái gì?

Lúc này, Thẩm Lương Xuyên mở cửa phòng tắm đi tới, Kiều Luyến nhìn anh, bỗng nhiên muốn nói một chút với anh.

Dù sao, bộ dạng này của anh, không giống như là vô tình vô nghĩa với cô!

Cô bỗng dung mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, tôi có thể không uống sữa tươi không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Là cô muốn kết thúc (4)

Đây là lần thứ hai cô hỏi thăm câu nói này.

Mặc dù là lúc nhất thời, nhưng sau khi Kiều Luyến nói xong, liền nhìn anh chăm chăm.

Bởi vì cô sợ hãi, nếu như không hỏi ra, về sau sẽ hối hận.

Kiều Luyến làm việc đều luôn nhanh chóng quyết đoán, rất ít dây dưa dài dòng.

Nếu như dựa theo phong cách làm việc trước kia, chắc chắn sẽ không thăm dò hết lần này đến lần khác như thế, hỏi thăm, cô sẽ trực tiếp rời đi.

Thế nhưng đối với Thẩm Lương Xuyên, cô phát hiện mình không thể bỏ.

Bởi vì, ngộ nhờ bọn họ tiếp xúc trong một tháng này, anh muốn đi cùng với mình thì sao?

Từ nhỏ đến lớn, từ trước đến nay cô thích chủ động truy cầu hạnh phúc của mình.

Giống như Từ Xuyên năm đó, là cô nói trước.

Lại nói thí dụ như hiện tại...

Cô có chút khản trương cắn môi một cái, ánh mắt mong đợi nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên.

Nhưng rõ ràng về mặt anh cứng lại, nếu như không phải xác định bên trong sữa bò có vấn đề, nhìn anh sắc mặt anh không có chút rung động nào, Kiều Luyến thật sự cũng không nhìn ra cảm xúc nào khác!

Anh không nói lời nào, đứng tại chỗ, cứ như vậy nhìn cô chằm chằm trong căn phòng mờ tối.

Về mặt mờ mịt không rõ này, để Kiều Luyến không nhìn được nắm lấy nắm đấm.

Chợt, cô cười tự giễu.

Xem đi, lại tự mình đa tình.

Mà xem như anh không hề cho mình uống thuốc tránh thai, thì tổn thương trước đó, có thể coi như không có phát sinh sao?

Cô sẽ tha thứ cho quá khứ của anh, sau đó đi cùng với anh sao?

Suy nghĩ một chút, cô mới phát hiện, kỳ thật, cô là mong đợi.

Ý nghĩ này thật đúng là hèn mọn đê tiện.

Cô cúi đầu, không nhìn về mặt anh nữa, đặt điện thoại di động ở dưới gối đầu, đang định nằm xuống, lại nghe được tiếng của anh: "Vì sao?"

Vì sao?

Kiều Luyến siết chặt ngón tay.

Cô nói bởi vì bên trong sữa bò có thuốc tránh thai, cho nên không muốn uống, nói cho Thẩm Lương Xuyên, cô muốn sinh đứa bé cho anh sao?

Cô muốn giữ chút tôn nghiêm, thế là mở miệng: "Là không thích."

Năm chữ, tùy hứng lại trực tiếp.

Lại làm cho Thẩm Lương Xuyên sửng sốt.

Từ năm năm sau hai người gặp nhau, cô ở trước mặt của mình luôn luôn nom nớp lo sợ, bộ dáng này, thật đúng là hiếm thấy.

Mà cô không thích uống sữa tươi...

Như thế thật sao.

Anh nhớ kỹ tám năm trước, mỗi lúc trời tối cô đều sẽ phàn nàn với mình: "A a a, mẹ lại đưa sữa bò đến cho em rồi!"

Anh đối với đồ ăn, ngược lại không có yêu mến hay không thích.

Cảm thấy sữa bò tốt với thân thể, nên mỗi ngày đều uống một cốc.

Cô lại nói liên miên lái nhái: "Mỗi ngày uống đều phiền chết! Bây giờ em thấy sữa bò, đều muốn ói!"

Anh mở miệng: "Già mồm!"

Cô lập tức thở phì phò: "Sao anh lại không có tình thú thế! Người ta bây giờ là muốn anh đi dụ dỗ!"

Cô vốn là như vậy, muốn cái gì, không muốn cái gì, đều nói rõ ràng.

Để anh cho dù là qua mạng, cũng có thể cảm nhận được chân thành của cô.

Thẳng đến sau cùng, hiện thực cho anh một kích.

Ý nghĩ này vừa ra, ánh mắt của anh cũng trầm xuống, căng thẳng nhìn chằm chằm người trên giường.

Cô gái nằm nơi đó, cuộn lại thành đống, nhìn qua để trong lòng anh mềm nhũn.

Anh mím môi, nghĩ đến quần gia nói: "Tuy thuốc này không có tổn hại gì với cơ thể..."

Thuốc tránh thai, tóm lại sẽ có một chút tác hại?

Kiều Luyến bực chán, không tiếp tục nhìn anh.

Bốc đồng nói ra, cô đã cảm thấy ủy khuất muốn khóc.

Thậm chí trong lòng yên lặng khinh bỉ chính mình, Kiều Luyến, mày còn hy vọng xa vời cái gì!

Ngay lúc cô sắp muốn khóc, nghe được tiếng anh khẽ truyền tới: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thâm Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Là cô muốn kết thúc (5)

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ.

Giọng nói kia nhẹ lại mất, để cho cô thậm chí cảm thấy, những lời này là ảo giác của mình.

Anh nói... Được?

Mình có thể không cần uống thuốc tránh thai sao?

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, trong mắt giống như tro tàn bỗng bùng tung ra tia lửa, lập tức sáng lên.

Vừa rồi tất cả tâm tình uể oải, toàn bộ biến mất, giờ phút này lòng tràn đầy chấn kinh!

Cô vụt dậy, không thể tin nhìn anh: "thật sao?"

Về mặt sáng chói của cô, tràn đầy sắc thái, giống như phong cảnh xinh đẹp nhất trên thế giới, để anh không dời nổi mắt.

Không uống sữa, đã có thể hưng phấn thành dạng này?

Đột nhiên cảm giác được, chính mình vừa ra quyết định đúng, chỉ là...

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, đi về phía giường, "Ừm."

Anh vén chăn lên, ngồi ở bên cạnh cô.

Tuy trong phòng mở máy sưởi, nhưng anh tắm rửa xong, liền ngồi trên ghế sofa thật lâu, cho nên lúc này chân đã lạnh buốt.

Vừa tiến vào, cái chân kia lơ đãng đụng phải chân của cô, Kiều Luyến nhất thời rụt lại.

Thẩm Lương Xuyên cảm nhận được, liền xê dịch sang bên cạnh, đang định nằm xuống, chợt cảm giác, trong chăn, cái chân kia đột nhiên dán vào chân anh.

Anh hơi sững sờ, nghiêng đầu, liền thấy cả người Kiều Luyến tránh ở trong chăn, chỉ lộ ra một cái đầu nhỏ, cô chớp mắt, có chút ngượng ngùng mở miệng: "Tôi, tôi giúp anh ủ ấm."

Thẩm Lương Xuyên kinh ngạc.

Trước kia, tuy nhiên hai người nằm trong một cái chăn, nhưng bình thường đều sẽ cách một khoảng.

Trong chăn, da thịt cô trơn nhẵn, dán lên chân anh, cảm giác ấm áp, xuyên thấu qua chân, từ từ hướng nơi ngực, để anh cảm giác được một loại ấm áp đã lâu.

Anh ngập ngừng, đến cùng không nói gì thêm, nằm ở bên cạnh Kiều Luyến, sau đó duỗi cánh tay ra, tắt đèn ngủ.

Trong phòng tắm tối.

Kiều Luyến nằm ở trên giường, nhìn chằm chằm trần nhà.

Tuy cùng anh ngủ một tháng, nhưng hôm nay không khí ở giữa hai người, tốt đẹp để cho cô cảm thấy có chút hoảng hốt, cô có chút không dám ngủ, sợ buổi sáng ngày mai tỉnh lại, phát hiện tất cả đều là một giấc mơ.

Quay đầu, nhìn anh, quay đầu nhìn nóc nhà lần nữa, cứ lặp đi lặp lại mấy lần như vậy, liền nghe thấy tiếng của anh: "ngủ không được?"

Kiều Luyến giật nảy mình!

Thế nhưng trong lòng lại phun lên vòng mừng rỡ, cô hưng phấn mở miệng: "Ừm "

Sau đó lại quay đầu nhìn về phía anh: "Chúng ta tâm sự đi?"

"Trò chuyện cái gì?"

"Tâm sự linh tinh về mình tinh?" Thẩm ảnh đế thân là người trong đó, khẳng định biết rất nhiều chuyện cô không biết, nói thí dụ như..."Lần trước tại khách sạn, Mặc Tây Thừa hôn một người, bị tung ra~ đó là ai, bạn gái anh ta sao?"

"Không biết."

"... Như vậy, chúng ta tâm sự điện ảnh gần đây?"

"Không xem."

Kiều Luyến:... Còn có thể nói chuyện tiếp sao?

"... Vậy chúng ta tâm sự thứ anh thích? Anh thích gì?"

"Không có yêu thích."

Kiều Luyến:...

Anh suy nghĩ một chút, lại bổ sung: "Cũng không có không thích."

Đề tài quả thực là không cách nào tiến hành tiếp.

Kiều Luyến không cam tâm, cô luôn luôn là kẻ gọi sinh động bầu không khí, thật vất vả hôm nay Thẩm Lương Xuyên muốn trò chuyện nhiều với cô một lát, sao có thể cứ từ bỏ như vậy?

Cô lại nhanh trí: " như vậy, chúng ta tới chơi lời thật lòng đại mạo hiểm đi!"

Thẩm Lương Xuyên: "... Được."

"Trước tiên tôi hỏi anh một vấn đề, nếu như anh không thể nói thật lòng, vậy tôi muốn anh thử đại mạo hiểm!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 236: Là cô muốn kết thúc (6)

Thẩm Lương Xuyên luôn luôn lạnh lùng, cho nên muốn hiểu anh, rất khó.

Kiều Luyến cũng thật sự là không có biện pháp, mới dùng một phương thức như thế.

Cô nhìn Thẩm Lương Xuyên, hỏi trước ra một vấn đề đơn giản: "Anh sợ hãi cái gì?"

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, mở miệng: "Hạ Diệp Hoa lái nhái."

"Phốc!" Kiều Luyến không tử tế bật cười.

Người đàn ông này, thật đúng là ranh mãnh!

"Đến phiên anh!" Cô nhắc nhở đối phương.

Thẩm Lương Xuyên nhấp môi dưới, mới mở miệng hỏi: "Em không thích rau gì?"

"Ớt xanh!"

Trông mắt Thẩm Lương Xuyên híp lại, vẫn là giống tám năm trước, khẩu vị không có thay đổi.

Kiều Luyến nhanh chóng trả lời, sau đó liền không kịp chờ đợi hỏi thăm anh một vấn đề: " Vì sao anh lại làm diễn viên?"

Hào môn xuất đạo làm minh tinh, cũng rất nhiều.

Có là nhân rồi nhâm chán, có là hứng thú.

Thẩm Lương Xuyên là...

"Thiếu tiền."

Kiều Luyến:...

Nếu như trong miệng có nước, cô khẳng định sẽ phun ra ngoài rồi!

Lý do Thẩm Lương Xuyên tiến vào giới giải trí, thật không ngờ rằng, lại là cái này!

Anh không phải xuất thân hào môn sao?

Thẩm Lương Xuyên giống như cảm nhận được Kiều Luyến tròn mắt hốc mồm, hỏi thăm: "Vì sao em làm ký giả?"

Kiều Luyến mím môi: "Bời vì ký giả có thể biểu dương chính nghĩa."

Biểu dương chính nghĩa, và phóng viên giải trí, nhìn giống như không hợp lắm.

Nhưng Kiều Luyến lại nói liên miên lời nhai, bắt đầu tẩy não cho Thẩm Lương Xuyên.

Cô nhớ kỹ, Thẩm Lương Xuyên có ý kiến với chó săn, cô cũng không muốn để anh một mực hiểu lầm cô.

Cô mở miệng: " kỳ thật, cũng không phải tất cả chó săn đều đáng giận. Hiện tại Internet phát triển quá nhanh, bạo lực Internet cũng bắt đầu đa dạng hóa, rất nhiều chuyện cũng không phải là nhìn như trước mắt, từ khi tôi tiến vào nghề này, tất cả viết được 5 đầu báo cáo. Cái thứ nhất, là bảy tháng trước, chuyện ly hôn của Lưu Tĩnh và Trương Tuyết, trên internet đều đưa tin, là Lưu Tĩnh vượt quá giới hạn, mọi người mắng chửi, kỳ thật, là Trương Tuyết thiết kế hãm hại, tôi báo cáo ra, là vì cho mọi người biết sự thật, thứ hai là... Cái thứ năm, cũng là chuyện lần trước của Vương Văn Hào."

Cô từng bước từng bước nói kỹ càng, Thẩm Lương Xuyên không nói câu nào, nghe rất nghiêm túc.

Chờ đến khi cô nói xong, anh mới nhàn nhạt "Ừ" một tiếng.

Kiều Luyến: "... Anh cũng không nói chút gì sao?"

"Kiều nữ hiệp anh hùng không sợ, đào nhiều tin tức như vậy, không biết hôn bao nhiêu người?"

Kiều Luyến ngẩn người, quả thực là nghĩ nửa ngày, mới chợt nhớ tới, anh đây là đang ám chỉ, lúc trốn trong tiệc rượu, cô vì tránh né Vương Văn Hào, níu lấy anh hôn!

Nhưng những cái này không phải trọng điểm?

Và lại, trong giọng nói của người đàn ông này, sao mang theo đồ kị vậy?

Cô vội vàng giải thích: "Tôi không phải bắt lấy ai cũng tùy tiện hôn."

"Ừm, vậy em làm sao sàng chọn người không tùy tiện?"

Kiều Luyến mở miệng: "Tôi chỉ hôn qua có mình anh!"

Lời này rơi xuống, ghen tuông của Thẩm Lương Xuyên, trong nháy mắt biến mất.

Rõ ràng đối thoại, đề sắc mặt anh đỏ lên, may mắn là buổi tối, anh đành phải ho khan một tiếng, che giấu bối rối của mình.

Kiều Luyến căn bản không biết tâm tư của anh: "Tối phiền tôi! Vấn đề của tôi là, cát-sê đóng phim lần đầu của anh là bao nhiêu?"

"... 10 vạn."

Phốc!

Được tiện nghi.

Phải biết hiện tại cát-sê của Thẩm ảnh để đều tính là mấy ngàn vạn hay hơn trăm triệu.

Cô hiếu kỳ hỏi thăm: "Vậy tiền đầu tiên anh kiếm được đã làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Là cô muốn kết thúc (7)

Một câu roi xuống, trong phòng trầm mặc thật lâu.

Rõ ràng Kiều Luyến cảm giác được, người bên cạnh giống như có chút không cao hứng.

Chẳng lẽ nói, vấn đề này... Là vấn đề mẫn cảm?

Cô đang định nói chút gì, chuyển hướng đề tài này, liền nghe thấy anh mở miệng: "Trả tiền."

Kiều Luyến lập tức ngây ngẩn cả người: "không thể nào?"

Thẩm ảnh để nhìn qua xuất thân cao quý, làm sao lại mượn nợ bên ngoài?

Thẩm Lương Xuyên rũ tầm mắt xuống: "Tôi sẽ không vi phạm quy tắc trò chơi."

Nói cách khác, là thật!

Kiều Luyến khi còn bé cũng là gia cảnh ưu việt, cho nên rất rõ ràng, trẻ con nhà giàu, từ nhỏ đến lớn đều có tiền để dành của mình.

Hồng bao ăn tết động một tí đều là mấy vạn, từ nhỏ tích trữ, cô cũng có thể tới hơn trăm vạn.

Cho nên, làm sao Thẩm Lương Xuyên lại nghèo như vậy?

Cô căn môi, theo dõi anh, muốn tiếp tục tìm tòi thực hư, nhưng anh lại giống như là không muốn tiếp tục, dòi dề tài đi: "Đến tôi rồi. Em thích màu sắc gì?"

"Màu xanh!" Kiều Luyến đối với vấn đề của anh, tuyệt đối không cảm thấy kỳ quái, tiếp tục theo dõi anh.

Nghĩ một hồi, lúc này cô mới lên tiếng: "Ba vòng của anh là bao nhiêu?"

Thẩm Lương Xuyên thân là minh tinh, là phải tập thể hình định kỳ duy trì dáng người, yêu cầu đối với mình rất cao, cho nên nhanh chóng nở ra tin về số đo.

Nhưng Kiều Luyến liền nghĩ đến tù sắt trong thư phòng Thẩm Lương Xuyên.

Ngày ấy, cô thử mấy mật mã đều không thành công.

Dù là hiện tại, có lẽ cô sẽ không đi trộm hiệp ước, nhưng lòng hiếu kỳ quá phá, vẫn tiếp tục dò hỏi: "Vậy anh có cái thời gian gì gắn với kỷ niệm không?"

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, mở miệng: "Ngày 17 tháng 5."

"Là ngày gì?" Kiều Luyến hiếu kỳ hỏi thăm.

Thẩm Lương Xuyên bấu môi một cái, chậm rãi mở miệng: "Đây là một vấn đề khác."

Cụ tuyệt trả lời hết sức rõ ràng, mà cũng truyền ra anh không vui.

Ngày này... Khẳng định có quan hệ tới mối tình đầu?

Kiều Luyến kịp thu hồi: "À" một tiếng, lại đột nhiên cảm giác được, 517 giống như có chút quen thuộc, nhưng nghĩ không ra quen thuộc thế nào, đang muốn suy nghĩ một chút, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên hỏi thăm một vấn đề.

Kiều Luyến trả lời lần nữa, tiếp đó hỏi thăm: "Thẩm Lương Xuyên, anh đã qua mấy lần yêu đương?"

Câu nói này roi xuống, đối diện trầm mặc thật lâu, mới mở miệng: "Một lần."

Thì ra, mối tình đầu cũng là duy nhất, trách không được an nhỡ mãi không quên lâu như vậy.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, trong lòng liền phun ra sự ghen tuông.

Dù Thẩm Lương Xuyên không cho cô uống thuốc tránh thai, lại không có nói rõ cho cô, anh thích cô... Dù là, những gì anh làm để cho cô cảm giác được điểm mập mờ.

Cho nên, lần này, cô không coi là yêu đương?

Cũng đúng, dù sao bọn họ không có yêu đương, liền kết hôn!

Kiều Luyến vẫn là không nhin được, biết rõ có lẽ mở miệng s đắ tội anh, nhưng vẫn hỏi: "Vì sao cô ấy rời khỏi anh?"

Quả nhiên, cái này vừa nói, trong phòng an tĩnh quý đi, để cho người ta cảm thấy hoảng hốt.

Kiều Luyến lại kiên trì, muốn nghe được đáp án.

Một lát sau, mới nghe được anh mở miệng: "Tôi lựa chọn đại mạo hiểm."

Bộ dạng này, thà rằng bị chính mình xách một số yêu cầu vô lễ, cũng không muốn nói rồi.

Kiều Luyến mở miệng: "Trước thiếu đi, chờ tôi nghĩ đến rồi nói."

Sau đó đổi một vấn đề: "Anh chừng nào thì hết xử nam?"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 238: Là cô muốn kết thúc (8)

Vấn đề này, quả thực là để Thẩm Lương Xuyên không có cách nào trả lời.

Kiều Luyến kìm nén cười xấu xa, ngồi đợi đáp án của anh.

Thật không nghĩ đến trong chốc lát, liền nghe thấy anh mở miệng: "Em không biết?"

Cô biết cái gì?

Vừa muốn hỏi, liền bỗng nhiên ý thức được... Ý anh là... Anh và mình là lần đầu tiên?!

Cô lập tức sợ ngây người, cảm giác được chính mình giống như đào được bí mật động trời.

Thảm ảnh để giữ sự trong sạch, nhưng đến tuổi này của anh, mà chưa từng có phụ nữ sao?

Làng giải trí có bao nhiêu loạn, cô hiểu rõ ràng!

Cô khiếp sợ gần như muốn nói không ra lời, lắp ba lắp bắp mở miệng: "Tôi, tôi thật không nghĩ tới..."

Lời này của cô, để anh càng cảm giác được xấu hổ, thế là dữ dằn mở miệng: "Ngủ."

Kiều Luyến lập tức ngậm miệng của mình.

Nhưng vẫn cảm thấy, không thể tưởng tượng nổi.

Cô lặng lẽ nghiêng đầu, lại nhìn anh nằm yên ở nơi đó, cũng không nhúc nhích, nhìn giống như là ngủ thiếp đi.

Bộ dạng an ổn kia, để cho cô bỗng nhiên cảm thấy, năm tháng yên lặng.

Hôm nay anh dịu dàng, để cho cô kiên định muốn rời khỏi, bỗng nhiên trở nên dao động.

Giống như, nếu như cô nguyện ý lưu lại, bọn họ sẽ càng phát triển một bước.

Trong lúc miên man suy nghĩ, mí mắt của cô càng ngày càng nặng, dần dần ngủ thiếp đi.

Chờ đến khi hô hấp của cô yên ổn, Thẩm Lương Xuyên mới bỗng nhiên mở mắt, quay đầu nhìn về phía cô.

Tiểu Kiều, em đã quên 517 là ngày gì sao?

Anh cười khò một tiếng, thì ra, một mực nhớ mãi không quên quá khứ, cho tới bây giờ chỉ có chính mình.

Hôm sau Kiều Luyến tỉnh lại, Thẩm Lương Xuyên đã không ở bên giường.

Cô ngáp một cái, ngồi ở trên giường, còn cảm thấy tinh thần hoảng hốt, giống như buổi tối hôm qua, cảm cô và Thẩm Lương Xuyên ấm áp, đều là một giấc mơ đẹp.

Cô lắc đầu, không nghĩ!

Rời giường, nhanh chóng rửa mặt, chờ đến khi ăn mặc chỉnh tề đi xuống lầu, phát hiện Thẩm Lương Xuyên đã ngồi ở trên bàn cơm.

Lúc cô đi qua, Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái.

Cái nhìn kia, để cho cô bỗng nhiên nghĩ đến vấn đề buổi tối hôm qua, nhất thời không nhìn được mím môi, cố nín cười ý.

Thẩm Lương Xuyên thì mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, giống như không có phát sinh cái gì, tiếp tục ăn cơm.

Kiều Luyến học anh, mặt không thay đổi ăn xong bữa sáng.

Không khí giữa hai người, mang theo một loại cảm giác hài hòa xấu hổ, lộ ra mấy phần mập mờ.

Thẩm Lương Xuyên đều lộ ra mấy phần không được tự nhiên: "Tôi lên lầu lấy văn kiện."

Kiều Luyến nhu thuận trả lời: "Ừm, tôi chờ anh."

Anh đưa cô đi làm, có lẽ đã thành thói quen.

Cô đứng trong phòng khách, nhìn Thẩm Lương Xuyên lên lầu, tiến vào thư phòng, không nhìn được giờ lên nụ cười.

Cô luôn cảm thấy, giữa cô và anh, giống như mang theo vài phần xấu hổ giữa người yêu.

Chính là đang suy tư, bỗng nhiên chuông điện thoại di động vang lên.

Cô theo ý thức cầm điện thoại di động lên, chờ đến khi ấn nghe, lúc này mới phát hiện, điện thoại di động này không phải của cô, là Thẩm Lương Xuyên!

Điện lời đã kết nối, cô liền đi lên lầu, thuận tiện đặt máy lên lỗ tai, dự định nói một câu chờ một chút, đối diện liền truyền đến một giọng nam: "Thẩm tiên sinh, ngài khỏe chứ, phẫu thuật buộc ga-rô đã sắp xếp vào thứ 6 tuần này, ngài xem thời gian có thích hợp không?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, bước chân dừng lại, thân thể cứng đờ!

Đầu óc cô trống rỗng, chỉ có một ý niệm trong đầu, mộng đẹp quả nhiên vỡ vụn rồi...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Là cô muốn kết thúc (9)

Kiều Luyến cứng đờ tại chỗ.

Cô dùng sức nắm chặt điện thoại di động, đã lơ mơ trông thấy gân xanh trên mu bàn tay.

Một loại sỉ nhục, trong nháy mắt tràn ngập toàn thân!

Cô cho là anh có tình cảm với mình, nhưng thì ra... Anh quay đầu liền muốn đi làm phẫu thuật buộc ga-rô?

Anh không muốn có một đứa bé với cô vậy sao? Cho nên sau khi tổn thương thân thể của cô, lại muốn tổn thương thân thể của mình?

Cô cắn chặt hàm răng, liền nghe thấy trong điện thoại di động truyền ra tiếng gọi: "Thảm tiên sinh?"

Lúc này cô mới hồi phục lại tinh thần.

Càng phẫn nộ, càng thương tâm, thì càng lý trí.

Cô bình phục tâm tình của mình, đề xuống tất cả lửa giận, cả người bình tĩnh giống như mang theo một cái mặt nạ: "Được rồi, tôi sẽ chuyển cáo cho tiên sinh."

Bác sĩ đối diện cho cô là người giúp việc liền, trả lời: "Được."

Trên lầu truyền tới động tĩnh, Kiều Luyến vội vàng dập máy, ngẩng đầu liền thấy Thẩm Lương Xuyên mặc chỉnh tề, ưu nhã đi xuống.

Kiều Luyến nhìn anh chăm chăm

Thần sắc anh như thường, một đôi mắt đen, nhìn không ra bất kỳ cảm xúc.

Nếu như không phải nhận được điện thoại, làm sao Kiều Luyến cũng sẽ không thể tin tưởng, Thẩm Lương Xuyên lại làm loại chuyện này.

Ánh mắt cô dò xét, để anh phát giác, khẽ ngẩng đầu lên.

Kiều Luyến tiện tay đưa điện thoại di động cho anh: "Đừng quên cầm điện thoại."

Lời bác sĩ nói... Cô không có ý định nói cho anh biết.

Thẩm Lương Xuyên tiếp nhận điện thoại di động, đi ra ngoài, Kiều Luyến dừng một chút, liền đi theo.

Tâm tình của cô, giờ phút này lộ ra bình tĩnh.

Mang theo tâm chết như bụi, còn có một loại ngọt ngào khó nói lên lời.

Thế nhưng trên mặt cô lại mang theo ý cười, đi theo Thẩm Lương Xuyên ra ngoài.

Hai người lên xe, Thẩm Lương Xuyên liền đưa cô qua công ty.

Kiều Luyến nhìn chăm chăm tình cảnh bên ngoài, trong đầu trống không, lúc đang ngẩn người, chợt nghe thấy lời bên tai: "Hôm nay không vui?"

Kiều Luyến bỗng nhiên lấy lại tinh thần: "không có!"

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện, khẽ liếc cô một chút, lại nhìn về phía trước.

Kiều Luyến giải thích: "Chúng ta bình thường, không phải cũng không nói chuyện phiếm sao? Tôi rất tốt, rất vui vẻ."

Cô hẳn là vui vẻ.

Chỉ ít hết hy vọng, sẽ quyết đoán muốn rời khỏi.

Nhưng cô căn bản không biết, cô nguy trang tốt như vậy, anh lại liếc một chút nhìn ra đằng sau nụ cười kia, ẩn tàng bi thương.

Vì sao cô không cao hứng?

Thẩm Lương Xuyên muốn biết, nhưng nhìn dáng vẻ cô không muốn nói, liền ngậm miệng lại.

Hai người bọn họ, ở chung luôn luôn là lạ, có lẽ là chuyện vào tám năm trước ghi tạc trong lòng của anh, để anh không cách nào đối đãi thẳng thắn với cô.

Xe rất nhanh đi tới dưới lầu công ty Kiều Luyến.

Lúc Kiều Luyến dự định xuống xe, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên mở miệng: "Trong công việc có gì cần hỗ trợ, em cứ mở miệng."

Động tác Kiều Luyến đẩy cửa xe ra dừng lại, trông mắt co rụt.

Lại như thế này.

Nếu như tất cả cũng chỉ là một tuồng kịch, vì sao còn muốn đối tốt với cô như vậy.

Cô quay đầu: "Được, nếu tháng này công trạng không đủ, tin tức ngày hôm qua, tùy tiện lấy ra, đều có thể lên đầu đề rồi!"

Câu này trên ghẹo, để Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới vấn đề lúng túng buổi tối hôm qua, thế là nghiêng đầu đi, không nói thêm gì nữa.

Kiều Luyến xuống xe, vẫy tay với anh, quay đầu, lại nhìn thấy vẻ mặt Tô Mỹ Mỹ oán hận nhìn cô chăm chăm, sau khi cô đi qua, Tô Mỹ Mỹ hung tợn mở miệng: "Kiều Luyến, Thẩm ảnh đế kết hôn! Cô không sợ Thẩm phu nhân biết quan hệ giữa cô và anh ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 240: Là cô muốn kết thúc (10)

Kiều Luyến căn bản cũng không để ý tới cô ta, thậm chí lười nói chuyện, trực tiếp đi vào công ty.

Tô Mỹ Mỹ theo sau lưng cô, hừ lạnh một tiếng: "trách không được tôi nói giới thiệu cho cô người có tiền, cô không đồng ý, thì ra là bởi vì đã sớm âm thầm tìm được kim chủ! Chẳng qua, cô cũng chó đực ý, dạng người như Thẩm ảnh đế, mỹ nữ bên cạnh còn nhiều, rất nhiều, sớm muộn cô cũng sẽ bị anh ta bỏ!"

Kiều Luyến không nói chuyện, thang máy tới, tiến vào thang máy.

Tô Mỹ Mỹ theo vào, còn muốn nói chuyện, Kiều Luyến bỗng nhiên chăm chọc cô ta một câu: "Tô Mỹ Mỹ, kỳ thật tôi có chuyện, luôn thấy kỳ lạ."

"Cái gì?"

"Cô nói Lưu Tổng biên đã hơn ba mươi tuổi, làm sao đến bây giờ còn không có kết hôn? Hẳn ta sẽ không phải là có bí mật gì chứ? Hay là nói, hẳn ta theo chủ nghĩa không cưới?"

"Cô...!"

"Thảm nhất chính là, không phải hẳn ta đã kết hôn rồi chứ?"

Tô Mỹ Mỹ nhất thời phát run: "Kiều Luyến, tôi thấy cô chính là không thể thấy tôi tốt! Lưu Chí Hưng đã sớm mua nhẫn cho tôi, chúng tôi sắp kết hôn rồi!"

Kiều Luyến nói sang chuyện khác thành công, liếc cô ta một cái: "À, đến lúc đó, nhất định tôi sẽ cho cô một hồng bao lớn."

Thang máy đi lên, Kiều Luyến đi ra, mỗi người đi một ngã.

Tiến vào văn phòng, cô ngồi ở chỗ của mình ngẩn người.

Cô muốt trước cuối tuần này, trộm phần hợp đồng kia đến tay, sau đó ly hôn với anh.

Như vậy, anh cũng không cần đi làm phẫu thuật rồi.

Nghĩ tới đây, cô hít sâu một hơi, cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho bác sĩ Trương: "Bác sĩ Trương, hôm nay em trai tôi có thể ra nước ngoài không?"

Đối diện hơi sững sờ: "vội vã như vậy?"

"Đúng, rất gấp, đã làm phiền bác sĩ Trương, tôi thật sự có chuyện."

"Cái này, hiện tại tôi sẽ xử lý một chút. Chút nữa cho cô đáp án."

Kiều Luyến cầm điện thoại di động, đợi hơn một giờ, cuối cùng bác sĩ Trương gọi lại: "vừa vặn hôm nay có máy bay, có thể đưa cậu ấy đi, 3 giờ chiều lên máy bay."

Kiều Luyến quyết định thật nhanh: "Được, vậy chiều tôi qua sân bay."

Cúp điện thoại, cô không khỏi thờ dãi một hơi.

Cùng Thi Niệm Điều làm việc ở trong tòa soạn đến một rưỡi chiều, Kiều Luyến lấy cớ ra ngoài thu thập tin tức, chạy ra ngoài.

Trong san bay.

Kiều Dịch ngồi trên xe lăn, bác sĩ Trương đẩy cậu.

Về mặt Kiều Luyến tràn đầy cảm kích mở miệng với bác sĩ Trương: "Bác sĩ Trương, thật sự vô cùng cảm ơn ông."

Bác sĩ Trương lắc đầu: "không có chuyện gì, tôi coi như là cô cho tôi xuất ngoại du lịch, vừa vận qua thăm viếng thấy của tôi một chút."

Kiều Luyến gật đầu, lại nhìn về phía Kiều Dịch.

Cô ngồi xỏm người xuống, nhìn gương mặt tuấn tú của cậu, trong lúc nhất thời nói không nên lời.

Thần sắc của cậu âm áp, nhưng trong ánh mắt vẫn toát ra một nỗi buồn và sợ hãi.

Kiều Luyến đau lòng.

Em trai từ tám năm trước, hai chân bị hủy, cũng rất ít gặp người.

Để một mình nó xuất ngoại, cô cũng không nỡ.

Thế nhưng, cô sợ Thẩm Lương Xuyên giận chó đánh mèo đến trên người nó, nếu như rút đi tất cả tiền tài chưa bệnh, cô làm sao bây giờ?

Nỗi buồn, lo nghĩ, còn có một màn bất an kia, tất cả cảm xúc, sau cùng đều hóa thành một câu: "Tiểu Dịch, em phải chiều cố chính mình thật tốt."

Kiều Dịch cho tới bây giờ đều là đứa trẻ hiểu chuyện nghe lời, hốc mắt đỏ lên, lại khẽ gật đầu, sau đó cậu vươn tay kéo Kiều Luyến lại: "Chị, chị phải bảo vệ tốt chính mình, đừng cho người kia tìm tới."

"Chị, chị chờ em, em sẽ trở lại."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 241: Chúng ta ly hôn đi (1)

Máy bay bay trên bầu trời, Kiều Luyến ngửa đầu nhìn.

Hốc mắt của cô, liền lập tức ẩm ướt.

Khi còn bé, cha mẹ muốn để cô ra nước ngoài học.

Khi học cấp 3 đã chuẩn bị hết cho cô, sau khi cô biết, cự tuyệt mãnh liệt.

Mẹ hỏi thăm nguyên nhân, cô không muốn nói về Từ Xuyên, liền ôm bà nũng nịu: "Con không nỡ xa mẹ mà~"

Cha mẹ biểu thị tiếc nuối, nhưng đối với đứa con gái này, thật sự là sùng đến không lời nói.

Về sau, bọn họ liền chuẩn bị em trai xuất ngoại, đáng tiếc, còn chưa chuẩn bị xong, nhà bọn họ liền xảy ra chuyện rồi.

Hiện tại, cuối cùng cô cũng hoàn thành chờ đợi của họ với em trai, hi vọng Kiều Dịch có thể ở nước ngoài, có một phát triển tốt.

Kiều Luyến đưa tay, thô lỗ lau nước mắt, hít mũi một cái, giống như động tác như vậy, có thể làm dịu chua xót và ngọt ngào nơi ngực.

Từ sân bay đi ra, cô không có về tòa soạn, mà chính là đón xe về biệt thự.

Cùng lúc đó, Tổng Thành cũng đang báo cáo với Thẩm Lương Xuyên: "Vừa mới nhận được tin tức, nói là em trai của Kiều tiểu thư, hôm nay bị đưa ra nước ngoài."

Lông mày Thẩm Lương Xuyên hơi nhíu lại, hôm nay xuất ngoại?

Làm sao lại đi vội vã như vậy?

Lại nghĩ tới buổi sáng hôm nay lúc ra cửa, dáng vẻ cô cố nén vui cười, anh giật mình.

Cho nên, là bởi vì cái này mới có thể không vui sao?

Suy nghĩ một chút về nụ cười gượng ép của cô, Thẩm Lương Xuyên đã cảm thấy có chút đau lòng.

Tổng Thành lại đang báo cáo tiếp cho anh: "Năm nay anh nhận một bộ phim (kiêu hùng), lập tức khai máy, đến lúc đó phải ở lại, bọn họ sẽ ở lại khách sạn quay chụp, anh đoán chừng phải đi Hàng Châu."

Anh ta ho khan một tiếng: "Anh muốn an bài cho chị dâu không?"

Lời này rơi xuống, liền thấy Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu lên, nhú mày giống như gặp vấn đề gì khó khăn không nhỏ, tiếp theo, anh ta liền nghe thấy anh mở miệng: "Làm sao khiến con gái vui vẻ?"

Tổng Thành đang hút thuốc lá, nghe nói như thế, bỗng nhiên sắc mặt một cái, ho kịch liệt mấy tiếng, giống như là nghe không hiểu: "hả?"

Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nhìn anh ta một cái, anh ta nhất thời thu hồi vẻ mặt vui cười, trở nên hết sức nghiêm túc, giống như là thi hành công việc, mở miệng nói: "Kỳ thật, biện pháp khiến con gái vui vẻ có rất nhiều, ví dụ như, tặng túi sách, đưa đi xem phim, tặng kim cương, mời cô ấy ăn bữa cơm, hoặc là tặng bó hoa, hoặc là, nói lời dễ nghe dễ ngọt. Chẳng qua đều nói lòng của phụ nữ, như kim dưới đáy biển, anh vẫn là phải hiểu rõ đối phương, mới có thể làm ra lựa chọn chính xác."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu như giải quyết việc chung: "Được, tôi đã biết."

"Vậy tôi đi ra ngoài." Sắc mặt Tổng Thành đều kìm nén đến có chút đỏ lên, quay đầu nhanh chóng ra ngoài.

Cửa phòng còn không có đóng, Thẩm Lương Xuyên đã nghe thấy Tổng Thành cười ra tiếng, tiếp theo, liền mơ hồ truyền đến tiếng cười lớn hơn, trong nháy mắt sắc mặt Thẩm Lương Xuyên cứng đờ, một lúc sau mới lạnh lùng liếc nhìn của phòng một chút.

Anh nhìn đồng hồ, đã bốn giờ chiều.

Thế là bật máy tính lên, tìm kiếm nhà hàng nổi tiếng.

Muốn để cho cô ăn vui vẻ, kỳ thật cũng không dễ dàng.

Bởi vì khi cô còn bé gia cảnh ưu việt, cái gì đều ném qua.

Nhưng trong đầu của anh, chợt lóe lên cô từng nói một câu: "Từ Xuyên, em thật sự muốn ăn canh cay! Nhưng mẹ nói con gái ăn cay không tốt! Hu hu hu! Người ta là muốn ăn mà ~"

Món cay...

Ánh mắt sáng lên, nhưng chợt có chút khó khăn.

Làm sao anh xuất hiện nơi công cộng được?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Chúng ta ly hôn đi (2)

Thẩm Lương Xuyên suy tư một chút, chợt gọi điện thoại cho Tổng Thành: "Giúp ta bao nhà hàng canh cay."

Tổng Thành:...!!

Anh Thẩm, anh mời giá ăn cơm vậy, có phải không đúng hay không?

Anh ta co rút khóe miệng, vẫn là gật đầu: "Được rồi."

Cúp điện thoại, Thẩm Lương Xuyên lại gọi điện thoại cho Kiều Luyến: "Em ở chỗ nào?"

Lúc Kiều Luyến nghe đến điện thoại, người đã về tới biệt thự, vừa xuống xe taxi, đang muốn vào cửa.

Nhưng nghe được lời này của anh, cô bị quý thần xui khiến mở miệng: "Tôi ở công ty, sao vậy?"

"Tôi đi đón em."

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, mím môi, ánh mắt mờ mịt nhìn về phía cửa, một lát sau, về mặt trở nên kiên nghị, ngữ khí của cô, cũng biến thành ngưng trọng: "Tôi khả năng, phải ở lại, anh... Tám giờ tới đón tôi đi."

"Được."

một chữ đơn giản bị anh nói ra, lại làm cho mũi cô chua xót, kếm chút khóc ra thành tiếng.

Cúp điện thoại, cô đẩy cửa biệt thự ra.

Nhanh chóng lách mình tiến vào, cô lên tiếng chào với người giúp việc, liền lên lầu, tiến vào thư phòng Thẩm Lương Xuyên.

Tủ sắt trong thư phòng vẫn còn nơi đó, cô đi qua, bắt đầu chơi đùa mặt mũi.

Suy nghĩ một chút số liệu ba vòng hôm qua, cô thử một lần, phát hiện đều không được.

Đứng bên tủ sắt, gấp đến độ muốn đổ mồ hôi.

Bầu trời bên ngoài, chậm rãi trở nên sầm uất, sau cùng tối đen, trên đường phố BJ, bắt đầu sáng đèn.

5 giờ Thẩm Lương Xuyên đã đến công ty cô, giờ phút này ngồi im trong xe, đánh giá công ty Kiều Luyến.

Bỗng nhiên điện thoại di động vang lên, là Tổng Thành gọi tới: "anh Thẩm, ông chủ nhà hàng canh cay đã gọi điện thoại hỏi nhiều lần, lúc nào mấy người đến?"

Thẩm Lương Xuyên về mặt thân nhiên mở miệng: "Không vội."

"Được rồi, anh Thẩm, người anh kêu tặng hoa, đã xuất phát, anh gọi điện về nhà để giúp việc ký nhận đi."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu, "Ừm."

Cúp điện thoại, gọi điện thoại cho biệt thự, nghe chính là người giúp việc, nghe được yêu cầu của anh, xác nhận, sau đó mở miệng: "Thẩm tiên sinh, hôm nay ngài về tới dùng cơm sao? Cơm đều đã xong, phu nhân còn trên lầu, đang chờ ngài, hay là để phu nhân ăn trước?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, về mặt lạnh lẽo: "Cô nói cái gì?"...

Trong phòng âm áp, Kiều Luyến gấp tới đổ một thân mồ hôi.

Mặt mũi tủ sắt Thẩm Lương Xuyên, đến cùng là cái gì?

Cô cắn môi, bỗng nhiên nghĩ đến hôm qua hỏi thăm Thẩm Lương Xuyên, thời gian đặc biệt.

Cô liền thử một chút, 0517.

Tủ sắt kêu lên.

Cô nhìn chăm chăm tủ sắt mở ra, thậm chí còn có một loại cảm giác như trút được gánh nặng!

Một giây sau, liền nhanh chóng tìm kiếm văn kiện.

Trong tủ sắt Thẩm Lương Xuyên, không có nhiều thứ, có một số hợp đồng đóng phim, lật xuống dưới, cô chợt nhìn thấy hợp đồng của mình và Thẩm Lương Xuyên!

Ánh mắt cô sáng lên, lập tức rút hợp đồng ra!

Cầm hợp đồng đứng đó, cúi đầu kiểm tra một lần, xác định là bản gốc, lúc này cô mới quay người, đang định đóng tủ sắt lúc, cửa thư phòng bị đẩy ra!

Tiếp theo, Thẩm Lương Xuyên sai bước đi đến!

Ánh mắt anh, trong nháy mắt rơi vào văn kiện trong tay cô, trông mắt co rụt lại: "Em đang làm gì?"

Kiều Luyến nắm chặt văn kiện trong tay, tất cả lửa giận giống như tìm được một chỗ phát tiết, nhưng lời nói, lại lý trí tinh táo để cho người ta cảm giác đáng sợ: "Chúng ta ly hôn đi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 243: Chúng ta ly hôn đi (3)

Một câu, long trời lở đất.

Thẩm Lương Xuyên cảm giác giống như sấm chớp giữa trời quang, đứng yên tại chỗ.

Anh không thể tin người phụ nữ trước mặt.

Cô bình thường đối mặt với mình, luôn luôn khúm núm, mang theo nịnh nọt, nhưng giờ phút này, nụ cười không còn sót lại chút gì, khuôn mặt nhỏ nhắn căng thẳng, ánh mắt nhìn anh, lạnh lùng giống như đang nhìn một người xa lạ.

Mà câu tuyệt tình kia, nói nhẹ như vậy, phảng phất như là nói với anh "Ăn sáng" thôi vậy.

Dáng vẻ Kiều Luyến như vậy, để anh cảm giác lạ lẫm.

Loại cảm giác này, giống nhau tám năm trước!

Anh căng thẳng, ánh mắt sắc bén lạnh lùng nhìn cô chằm chằm, ở sâu trong nội tâm xông ra vô số cảm xúc.

Ba phần phần nộ, ba phần kinh ngạc, bốn phần khổ sở!

Anh lại bị cô phản bội lần nữa!

Lần này so với tám năm trước, càng thêm đau lòng.

Anh không nói gì, chỉ thấy cô siết chặt văn kiện trong tay, tiến lên một bước, móc từ trong túi ra một cái thẻ, đưa tới trước mặt anh, chậm rãi mở miệng nói: "Trong này là hai trăm vạn, tôi tính trả lại anh."

Một câu, lại để cho trông mắt anh co rụt lại.

Cho nên, lấy thân phận của Vong Xuyên, muốn hai trăm vạn với anh, chính là vì cái này?

Lúc đó, anh không phải chưa từng hoài nghi, nhưng phản ứng đầu tiên vẫn cảm thấy cô bởi vì lo lắng bệnh tình em trai.

Anh lo lắng cô bởi vì hai trăm vạn khó xử, đề xuống hoài nghi trong lòng, đem tiền cho cô, đồng thời dù đã phát sinh chuyện tám năm trước, vẫn nỗ lực nói mình tin tưởng cô.

Nhưng kết quả là...

Một câu nói kia của cô, giống như rót dầu lên lên lửa giận của anh, để lửa giận cháy hừng hực!

Anh siết chặt nắm đấm, nỗ lực khắc chế phần nộ sắp dâng lên, hít một hơi, anh chậm rãi mở miệng: "Vì sao?"

Tiếng anh khàn khàn, giống như là đè nén cảm xúc phần nộ trong mắt, để Kiều Luyến run lên.

Thế nhưng trên mặt cô lại không hiện nửa phần, chỉ theo dõi anh.

Vì sao?

Ba chữ, lại làm cho cô cảm thấy một loại cảm giác si nhục.

Anh tại sao còn mặt mũi hỏi câu này!

Cô đã từng là thiên kim hào môn, bây giờ lại bị người đâm dưới chân tùy ý ức hiếp.

Vì tiền, cô gả cho anh.

Nói muốn áp chế tình cảm của mình, nhưng anh vẫn từng bước dụ mình vào cuộc.

Cô ở trước mặt anh luôn luôn nhát gan, quá mức bé nhỏ, khúm núm, nhưng kết quả, đổi lấy lại là thuốc tránh thai! Phẫu thuật buộc ga-rô!

Bây giờ, muốn phá tất cả.

Sau cùng, kiêu ngạo để cho cô nỗ lực duy trì tôn nghiêm của mình, cô theo dõi anh, ngữ khí vẫn bình tĩnh như cũ hỏi lại: "Vậy anh cưới tôi, lại vì cái gì?"

Cưới cpp là vì cái gì?

Thắm Lương Xuyên bị một câu hỏi của cô, hỏi cho cả người ngây ngẩn.

Trên hiệp ước cưới cô là vì sinh đứa bé, nhưng trên thực tế...

Sự do dự của anh, để tâm Kiều Luyến, càng thêm lạnh buốt.

Lời của quản gia, tăng thêm phản ứng của anh giờ phút này, còn có cái gì không hiểu?

Cô nhếch môi cười tự giễu, thấy anh không có dự định tiếp nhận thẻ ngân hàng, liền nhét thẻ vào trong tay anh: "Tiền trả lại cho anh, hợp đồng tôi đã lấy, thư thỏa thuận ly hôn, tôi sẽ tìm luật sư viết, anh yên tâm, tài sản của anh một phần tiền tôi cũng sẽ không muốn, tôi sẽ sạch sẽ ra đi..."

Sạch sẽ ra đi...

Cô nói như vậy, một chút ý lưu luyến cũng không có.

Người phụ nữ này, đến cùng là có bao nhiêu không tìm không phôi?

Mà anh dè hèn, mới có thể sau tám năm, lại đem tình cảm nâng đến trước mặt cô, lại bị cô coi nhẹ!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Chúng ta ly hôn đi (4)

Sắc mặt Thắm Lương Xuyên, càng phát ra u ám.

Anh nhìn chăm chăm người phụ nữ trước mặt, chỉ cảm thấy nổi lên lửa giận, cũng không còn cách nào ức chế.

Anh ném thẻ cô nhét vào trong tay anh, chợt tiến lên một bước, cường thế đè lại khí thế của cô.

Kiều Luyến bị hành động đột nhiên của anh làm cho giật nảy mình, đang muốn lui lại, cái cầm lại bị anh nắm!

Lực đạo này, để cho cô cảm giác cảm sắp bị bóp nát!

Nhưng cô lại quật cường cắn chặt răng, không nói một lời, chỉ là dùng cặp lạnh lùng, nhìn thẳng anh.

Tròng mắt của anh rất tối, đen giống như ác ma đêm tối, từ địa ngục tiến tới trả thù!

Anh bỗng nhiên nhếch môi: "Muốn ly hôn sao?"

Thân thể Kiều Luyến, đã hoàn toàn cứng đờ.

Giờ phút này, tuy anh cười, nhưng nụ cười kia cũng không chạm đáy mắt, ngược lại lộ ra một loại quyền uy bị khiêu chiến tức giận.

Quả nhiên, một giây sau liền nghe thấy lời kế tiếp của anh: "Kiều tiểu thư, tôi nghĩ cô không có làm rõ thân phận của mình!"

Anh nói xong câu đó, ánh mắt liền rơi vào phần hợp đồng cô đang nắm chặt.

Tròng mắt hơi co rút lại, lửa giận càng sâu!

Từ sát hoàn hảo không chút tổn hại, nói rõ cô đoán được mật mã.

Về phần mật mã...

Là hôm qua cô đột nhiên cùng anh chơi lời thật lòng, chính là vì cái này?!

Thậm chí, cô đưa em trai đi, có phải cũng là vì không bị liên lụy hay không?

Anh cho là, cô mê luyến anh.

Cô không chỉ một lần tỏ tình, nói từ tám năm trước đã ưa thích anh rồi...

Thậm chí ngày đó ở trong xe, cô to gan nói - yêu.

Nhưng thì ra, tất cả đều là giả! Đều là gạt người!

Cái lừa gạt này!!

Phần nộ thiêu đốt lý trí, để đồng tử của anh đen tối vô cùng, tay nắm lấy cằm cô, càng dùng sức.

Anh cho tới bây giờ đều là người mẫn cảm, nhưng thủ đoạn đơn giản của cô như vậy, anh không có nhìn thấu, còn không phải là bởi vì... Anh không bố trí phòng vệ với cô sao?

Thế nhưng cô lại lợi dụng thực tình của anh.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm người trước mặt, cô bởi vì bị mình nắm cằm, ngẩng đầu, lộ ra cái cổ mảnh khảnh trắng nõn.

Anh giờ phút này thậm chí sinh ra một loại ý nghĩ, hận không thể bóp chết cô!

Nhưng lừa gạt này, đối diện với sợ hãi của cô, lại giả vờ trấn định, cô bởi vì đau đớn mà sắc mặt trắng bệch, bỗng nhiên liền dập tắt một nửa.

Một nửa khác, bị một loại cảm giác bất lực mãnh liệt lấp đầy.

Anh rũ tầm mắt xuống, che khuất tất cả cảm xúc trong đó, nói lời lạnh băng giống như muốn khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo: "Em cho rằng cảm phản hợp đồng này có thể công bằng thảo luận ly hôn với tôi sao?! Em đừng quên, tất cả hợp đồng ở chỗ luật sư, đều có chuẩn bị!"

Sự vô tình lại cường thế, từ trong miệng của anh nói ra, để lòng mi Kiều Luyến, khẽ run lên.

Cô cười khổ một cái.

Đúng vậy, cô đã sớm nên nghĩ đến.

Cho dù là trộm được hợp đồng, sự tình cũng sẽ không tiến hành thuận lợi!

Cho nên, mới đưa Kiều Dịch ra nước ngoài.

Mà anh lãnh khốc, cũng làm cho cô híp mắt, quật cường mở miệng: "Tôi muốn ly hôn."

Bốn chữ, lại làm cho Thẩm Lương Xuyên nhận ra quyết tâm của cô, sâu trong đáy lòng, không khỏi hoảng hốt.

Mà loại hoảng hốt này, lại để anh cảm thấy tất cả chật vật.

Anh thậm chí không nguyện ý nhìn ánh mắt của cô, buông lỏng cằm của cô ra, cường thế lưu lại một câu: "Muốn ly hôn? Có thể."

Anh, để cho cô tràn ngập hi vọng ngẩng đầu.

Anh nguyện ý thả cô đi? Cô cũng không muốn huyền ảo khó nhìn, nếu như anh đồng ý, vậy là kết quả tốt nhất!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245: Chúng ta ly hôn đi (5)

Nhưng tiếp theo, liền nghe thấy...

"Sinh con, tôi để em cut!"

Sinh con sao?

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, muốn nói cái gì, đã thấy anh đột nhiên xoay người, không hề cho cô bất luận cơ hội nói chuyện, đi ra ngoài cửa!

"Àm!"

Cửa thư phòng bị đóng mạnh, biểu thị công khai lừa gạt của anh.

Hai chân cô mềm nhũn, ngã nhào trên đất.

Thắm Lương Xuyên lao xuống lầu, vừa vặn nhìn thấy người giúp việc ôm bó hoa hồng tiến đến.

Nhìn thấy anh, mở miệng hỏi thăm: "Tiên sinh, hoa này là trực tiếp đưa cho phu nhân, hay là ngài..."

Lời còn chưa nói hết, phát giác được anh nổi giận, nhất thời im bặt.

Thắm Lương Xuyên dừng chân, nhìn chằm chằm bó hoa xinh đẹp.

Hoa rất xinh đẹp, là hoa hồng cô thích.

Nhưng giờ phút này, hoa lại giống như đang cười nhạo anh tự mình đa tình.

Anh siết chặt nắm đấm, tiếp tục đi về phía trước, đoạn hoa từ trong tay giúp việc, dùng sức hất lên, bông hoa bị đập mạnh xuống đất!

Anh không chút do dự giẫm lên, đi thẳng ra ngoài cửa, tìm xe, lao thẳng ra.

Xe đua lái trên vùng ngoại ô khu biệt thự, lái thẳng.

Anh mở trần xe, gió lạnh thấu xương, thấm thấu da thịt, một tác một tác, truyền đến trái tim.

Anh cho là cô không vui, bởi vì em trai cô xuất ngoại, cho nên hao tổn tâm cơ, muốn để cho cô cao hứng.

Cô nói ở trong công ty, để anh tám giờ tới đón.

Khi đó, rõ ràng anh đã ở dưới lầu công ty họ, nhưng không có nói cho cô, sợ cô lo lắng áy náy.

Thế nhưng kết quả đây...

Anh chờ cô dưới lầu hai giờ, tất cả chỉ là do cô kéo dài thời gian, trở về trộm họp đồng!

Nghĩ đến những thứ này... Anh cảm giác trái tim giống như bị một bàn tay vô hình nắm chặt.

Anh tức giận nắm đấm lên tay lái!

Lúc này, điện thoại di động vang lên.

Anh tiện tay nghe, trong tai nghe Bluetooth truyền đến tiếng Tống Thành trêu chọc: "Anh Thắm, đã hẹn nhau với giai nhân chưa? Ông chủ nhà hàng gọi điện thoại đến thúc giục, anh..."

Lời còn chưa nói hết, Thắm Lương Xuyên dẫm lên chân phanh: "Kít!"

Xe trên đường lớn, bởi vì ma sát phát ra âm thanh bén nhọn.

Anh bình tĩnh nhìn về phía trước.

Tống Thành kinh ngạc: "Sao vậy? Anh Thắm? Tiếng vừa rồi? Không phải xảy ra tai nạn xe cộ chứ?"

Thắm Lương Xuyên chợt cắt đứt điện thoại, vung tay lên, điện thoại rơi trên đường phố.

Xe thể thao của anh, lui về sau một chút.

Tiếp theo, nghiền ép điện thoại di động, xông về phía trước!

Lúc tiếng xe đua của Thắm Lương Xuyên truyền vào, Kiều Luyến liền biết, anh đã rời đi.

Cô vô lực ngồi trên thảm, vừa rồi tất cả quyết cường kiên cường, tại thời khắc này, đột nhiên biến mất.

Thân thể không thể ức chế run rẩy, cô ôm lấy đầu gối, từ từ chôn đầu vào.

Một lát sau, có từng giọt nước mắt nhỏ trên mặt thảm.

Cô cắn hàm răng, nhưng cuối cùng, vẫn không nhịn được lên tiếng ghen ngào.

Tiếng khóc nhỏ bé, quanh quẩn trong thư phòng.

Ước chừng nửa giờ, tiếng dần dần trở nên nhỏ yếu, chậm rãi biến mất.

Hai tay Kiều Luyến chống lên mặt đất, đứng lên, quan sát bốn phía một chút, còn có hộp đồng bị cô gấp siết chặt, từ từ đi ra ngoài.

Trở lại phòng ngủ chính, cô thu dọn đồ đạc của mình mang tới, liền xách vali hành lý, đi ra ngoài.

Cô quay đầu, nhìn gian phòng lạ lẫm, nhưng lại quen thuộc, nhìn chiếc giường lớn anh và cô đã từng nằm, yên lặng ở nói một tiếng: "Gặp lại."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 246: Chúng ta ly hôn đi (6)

Hai ngày sau, Kiều Luyến đi làm như thường lệ, sau khi tan việc, liền trở lại phòng mình từng thuê.

Thẩm Lương Xuyên từ ngày đó, giống như mai danh ẩn tích, hai ngày này cũng không có gọi qua điện thoại cho cô.

Cô cũng không có chủ động liên hệ với anh.

Cuộc sống của cô, giống như trở về một tháng trước.

9 giờ tới 5 giờ về, tạo thành một đường thẳng.

Cô bận rộn nhiều việc, bận bịu hai ngày này chỉ ngủ giấc mấy giờ, bởi vì chỉ cần cô rảnh rỗi, sẽ cảm thấy khổ sở giống như đại dương đang bao phủ cô.

Thăng đến trưa hôm nay, cô nhận được điện thoại của Tống Thành: "Tôi không tìm thấy anh Thẩm!"

Trong hai ngày này, lần đầu tiên cô nghe được tin tức của anh.

Nhưng một câu, để cho cô đột nhiên giật mình: "Lúc nào?"

"Từ hôm qua, có phải hai người cãi nhau hay không?"

Kiều Luyến trực tiếp gấp gấp: "Hôm trước biến mất, sao hiện tại anh mới nói! Báo cảnh sát chưa?"

"Không có, không cần phải gấp..."

Kiều Luyến trực tiếp trách mắng: "một người sống sờ sờ biến mất hai ngày, sao có thể không nóng nảy?"

"Ai, chị dâu, cô hãy nghe tôi nói hết! Trước kia anh Thẩm đã xuất hiện qua tình huống như vậy, bỗng nhiên biến mất, không cần phải gấp, qua mấy ngày anh ấy sẽ tự mình trở về. Trước khi anh ấy quay phim, nhất định có thể trở về."

Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra: "vậy anh gọi điện thoại cho tôi làm gì?"

"Là như vậy, trước đó anh Thẩm đề tôi hẹn trưa hôm nay gặp mặt Thi Trường, nói là nói chuyện gia nhập câu lạc bộ cạnh tranh game, thế nhưng hiện tại anh Thẩm chơi mất tích, việc này làm sao bây giờ?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, mím môi lại.

Tuy đưa ra ly hôn với Thẩm Lương Xuyên, nhưng thân phận của Vong Xuyên, cô còn cần ở lại câu lạc bộ.

Cho nên, cô do dự một chút, liền kiên định mở miệng: "Gửi địa chỉ cho tôi, tôi qua nói chuyện..."

Từ trong trò chơi thấy được Thi Trường, cậu ta hẳn là một người kiêu ngạo.

Ngược lại người trước mặt này, ăn mặc một thân tây trang, toàn thân lộ ra ung dung, lại bởi vì trông gia giáo, cho nên cũng không khiến người ta cảm thấy chán ghét.

Kiều Luyến đi vào quán Cafe, đưa tay ra: "Chào cậu."

Cậu thanh niên nhìn cô một cái, dùng cằm chỉ đối diện.

Kiều Luyến cũng không xấu hổ, trực tiếp ngồi xuống, "Tôi tên Kiều Luyến, xin hỏi cậu..."

"Tô Bành Hạo."

Trong giọng nói của cậu ta, đều mang theo vài phần kiêu ngạo, nhìn xuyên qua, xuất thân bất phàm.

Muốn mời dạng người này gia nhập câu lạc bộ bọn họ, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Cô nhũn tống lòng một chút, lúc này mới lên tiếng: "Tôi xem qua tranh tài của cậu, cậu chơi game vô cùng tốt, không biết cậu có muốn gia nhập câu lạc bộ, trở thành một tuyển thủ cạnh tranh không?"

"Không nghĩ tới."

Đối phương gọn gàng mà linh hoạt cự tuyệt cô, sau đó, Tô Bành Hạo liền lộ ra nụ cười xấu xa: "Cô không cần vất óc tìm kế để thuyết phục tôi, tôi sẽ không gia nhập câu lạc bộ mấy người."

"Vì sao?"

Tô Bành Hạo cười một tiếng: "Bởi vì tôi nghe nói huấn luyện viên mấy người là Vong Xuyên."

Kiều Luyến nhíu mày: "Cậu xem thường người chơi nữ?"

"À! Không phải tôi xem thường, thật sự là sự thật chứng minh, phụ nữ chơi game không được!"

Kiều Luyến nhất thời có cổ khí thế không chịu thua kém: "Ai nói? Cũng có chơi tốt!"

"Đúng, hoàn toàn có thể, nhưng người chơi nữ cho tới bây giờ tôi tin phục, chính là tiểu Kiều nhiều năm trước trong Lot, người còn lại... Không xứng làm huấn luyện viên!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 247: Chúng ta ly hôn đi (7)

Thiếu niên trước mặt, nhìn qua nhỏ hai ba tuổi so với Kiều Luyến, cũng chừng hai mươi.

Giờ phút này nói câu nói này, cái cằm hơi hất lên, trong ánh mắt toát ra vẻ ngỗ.

Người này, rất kiêu ngạo.

Nhưng cậu chỉ phục tiểu Kiều kia, lại làm cho Kiều Luyến không khỏi sinh ra một loại kiêu ngạo.

Đáy lòng xẹt qua một dòng nước ảm.

Năm đó chơi Lot, cô không nghĩ tới sẽ chơi ra hoa dạng gì, nhưng chơi tiếp, cùng Tử Xuyên chơi đùa, sau cùng cô cũng danh tiếng vang xa.

Không nghĩ tới tám năm không có chơi game, sẽ có người để mắt cô như thế.

Thế nhưng... Cô làm sao nói cho cậu ta biết, cô là tiểu Kiều?

Cô căn bản không thể bỏ ra nổi chứng cứ.

Nếu như tùy tiện nói ra, sẽ còn bị cậu ta xem như tên lừa đảo?

Kiều Luyến rũ tầm mắt xuống, che khuất vẻ mặt: "Cậu vừa mới, nói mình sẽ không gia nhập câu lạc bộ, cậu chắc là sẽ không gia nhập, hay là..."

"Tôi không hứng thú với cạnh tranh game."

Kiều Luyến lập tức trầm mặt: "Tôi có thể kể chuyện xưa cho cậu không?"

"Kỳ thật tôi không cảm thấy hứng thú, chẳng qua nhìn mặt mũi mỹ nữ, vẫn có thể rửa tai lắng nghe."

Cuối cùng miệng của người này cũng phun ra một câu hữu ích rồi.

Cô cười nói: "Quốc gia chúng ta, không có coi trọng cạnh tranh game, thẳng đến hai năm trước, cuối cùng mới liệt vào danh sách thi đấu, bắt đầu có tranh tài quốc tế. Thế nhưng cậu biết không? Tại tám năm trước, đã từng có một người, muốn thành lập câu lạc bộ cạnh tranh..."

Cô đem chuyện những người chơi game ở nước H nói ra: "Đến cuối cùng, bọn họ mất một câu, trong - nước - heo."

Bất kể là thanh niên trẻ tuổi, đều sẽ có lúc kích tình, cô có ý dùng cái này, dụ cậu ta.

Quả nhiên, Tô Bành Hạo trầm mặc.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Cậu chưa có tiếp xúc qua với Vong Xuyên, có lẽ cô ấy..."

"Cái người quái dị kia, tôi không cần tiếp xúc gần gũi với cô ta!" Tô Bành Hạo trực tiếp mở miệng, gương mặt ghét bỏ.

Kiều Luyến:... "Ai nói cô ấy là người quái dị?"

"Cắt ~ đầu năm nay một người tùy tiện đều có thể đi phát sóng trực tiếp, cô ta phát sóng trực tiếp còn không lộ mặt, khẳng định là trang điểm đều không che được bộ dạng xấu! Tôi cũng không muốn mỗi ngày đối mặt với người quái dị, quả thực là ngược đủ khẩu vị, chỉ sợ đến cơm đều ăn không trôi!"

Kiều Luyến:...!!

Cô bỗng nhiên không nhìn được cười, hai cánh tay kéo cằm: "Để cậu cảm thấy khó chịu, tôi thật sự rất xin lỗi!"

Tô Bành Hạo khoát tay: "cũng không phải cô, cô nói xin lỗi gì..."

Lời còn chưa nói hết, đôi mắt trừng lớn, không thể tin nhìn chằm chằm Kiều Luyến: "Cô là Vong Xuyên?"

Kiều Luyến đứng lên, nhìn thiếu niên tròn mắt hốc mồm trước mặt, đưa tay ra với cậu ta: "Giới thiệu lần nữa, chào cậu, tôi là Vong Xuyên, rất vui khi biết cậu."

Tất cả kiêu ngạo của Tô Bành Hạo, giờ phút này hóa thành kinh ngạc, nhưng gia giáo tốt đẹp, để cậu ta nhanh chóng thu hồi tâm tình của mình, nhìn cái tay kia, do dự một chút, cầm lấy.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Như vậy chuyện tôi vừa nói, cậu xem xét sao?"

Tô Bành Hạo nhếch miệng: "coi như cô là Vong Xuyên, tôi vẫn câu nói kia, đối với năng lực của cô, tôi rất hoài nghi, tôi không muốn gia nhập một câu lạc bộ không có cam đoan."

Cô thất vọng thờ dài, kỳ thật nói cho cùng, vẫn là cô không có năng lực, không có cách nào cam đoan cho cậu ta một tương lai sáng chói.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 248: Chúng ta ly hôn đi (8)

Rời khỏi quán cà phê nói chuyện với Tô Bành Hạo, Kiều Luyến đi trên đường.

Tuy thất vọng "Thi Trường" không thể gia nhập câu lạc bộ, thế nhưng giờ này khắc này, cô càng nghĩ tới lời Tổng Thành nói.

Không thấy Thẩm Lương Xuyên.

Anh trước kia cũng như vậy, không vui sẽ biến mất mấy ngày.

Thế nhưng, vì sao anh không vui? Bởi vì cô nói ly hôn, để anh không có mặt mũi?

Hay là bởi vì...

Cô không dám tiếp tục nghĩ, quá nhiều ảo tưởng sụp đổ, để cho cô cảm giác cuối cùng mình sẽ tự mình đa tình.

Lắc đầu, đang định về nhà, điện thoại di động chợt vang lên.

Cô hơi sững sờ, cúi đầu, cảm lên phát hiện là Tống Nguyên Hi.

Cô mím môi, nghe Tống Nguyên Hi mở miệng nói: "Chị dâu, chị biết anh Lương Xuyên ở đâu không?"...

Bởi vì là mùa đông, cho nên bờ biển Tàn Hoàng Đảo, đích xác là rất ít người.

Thẩm Lương Xuyên đứng trên ban công một tòa biệt thự, ánh mắt đậm đặc, đặt trên mặt biển.

Anh đứng ở đằng kia,, gió biển thổi tới, không giống như là mùa hè mát mẻ, ngược lại đông lạnh.

Anh mặc áo lông quần tây, lại giống như không cảm giác được lạnh, hít một hơi thuốc, ý đồ ép sự nóng nảy trong lòng.

Trước kia, mỗi lần khỏ sở, anh đều sẽ tới nhìn biển.

Giống như là tám năm trước, anh cũng ở bờ biển mấy ngày, liền bình phục tâm tình.

Nhưng bây giờ, nhìn chăm chăm biển, làm sao anh cũng không bình tĩnh trở lại.

Hít vào một hơi nữa, khói thuốc xông vào phổi, dẫn tới từng đợt nóng rực.

Anh quay đầu, dập tắt tàn thuốc, hai cánh tay chống lên ban công, lại nhìn về phía trước, thế nhưng ngày ấy, cô bình tĩnh nói với anh "Chúng ta ly hôn đi" như vậy, xoay quanh trong đầu, làm sao cũng không xóa được.

Anh nắm chặt nắm đấm.

Chợt nghe dưới lầu truyền đến động.

Biệt thự này, là tài sản riêng của anh tại Tàn Hoàng Đảo.

không có ai biết chỗ này của anh, cũng như việc anh biến mất mấy ngày nay.

Có thể biết lúc anh không vui, thích xem biển, chỉ có một người...

Nghĩ tới đây, bỗng dưng trong mắt anh dâng lên ánh sáng, quay đầu, ánh mắt khản trương nhìn chăm chăm hành lang lầu hai.

Một lát sau, có tiếng bước chân truyền lên, từ từ, một thân hình hiện ở trước mặt của anh.

Khi nhìn rõ người trước mặt, ánh mắt anh âm trầm, lời nói ra, mang theo tức giận anh không phát giác: "Làm sao em biết anh ở chỗ này?"

Tống Nguyên Hi cắn môi, lộ ra bộ dạng sợ hãi: "Em, em hỏi chị dâu... Chị ấy bảo em không được nói ra, thế nhưng anh Lương Xuyên, hai ngày này không tìm được anh, dì Hạ rất lo lắng..."

Thẩm Lương Xuyên rũ tầm mắt xuống, che khuất thất vọng trong mắt.

Thương tâm đến ngấm biển, đây là bí mật từ nhỏ của anh.

Đã lớn như vậy, anh chỉ nói cho một mình anh.

Nhưng bây giờ, cô cứ tùy tiện như vậy, nói cho người khác?

Đáy lòng của anh, bỗng nhiên có chút không thoải mái, giống như khu vực bí mật của anh và cô, xông vào người thứ ba.

Sắc trời đã tối, Tống Nguyên Hi mang theo một cái ba lô nhỏ, lúc đầu dự định ở đây một đêm, sáng sớm hôm sau lại đi, nhưng cô còn chưa mở miệng, Thẩm Lương Xuyên chợt đi ra ngoài: "Chúng ta về BJ."

Cô hơi ngẩn người, cái gì cũng không nói, đi theo anh ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Chúng ta ly hôn đi (9)

Thẩm Lương Xuyên lái xe trở lại BJ, đã là đêm khuya.

Trong khu biệt thự vô cùng yên tĩnh, đèn đường rơi xuống ánh sáng mờ nhạt.

Đầu tiên anh đưa Tống Nguyên Hi về biệt thự số 18, lúc này mới lái xe về biệt thự số 8.

Càng đến gần, trong lòng lộ ra một chút hoảng hốt.

Trước kia, anh chưa từng có hướng qua tư vị khiếp vậy, nhưng bây giờ, trong lòng cũng rất xoắn xýt.

Nếu như cứ về nhà như vậy, cô nhìn thấy mình, đưa ra ý ly hôn lần nữa, làm sao bây giờ?

nhưng có lẽ... Trải qua hai ngày, cô lại thay đổi chủ ý thì sao?

Giống lúc trước, anh tan tằm về nhà, cô đã ngoan ngoãn chờ trong nhà...

Nghĩ như vậy, anh lái xe tiến vào biệt thự.

Trong biệt thự đen kịt, chỉ có trong phòng khách mở đèn.

Anh đẩy cửa tiến vào, đánh thức giúp việc trong phòng, giúp việc vội vàng đi tới, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên nhất thời kinh ngạc: "Thẩm tiên sinh, ngài trở về rồi hả? Ngài muốn ăn cái gì không? Hay là thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên mấp máy bờ môi, nhìn trên lầu một chút, như không có chuyện gì xảy ra mở miệng: "Phu nhân ngủ rồi sao?"

Giúp việc sững sờ, "hả?"

Thẩm Lương Xuyên hỏi: "Làm sao?"

"Ngày ấy, sau khi ngài rời đi, phu nhân liền thu dọn hành lý, cũng đi theo..."

Cô càng nói, giọng càng nhỏ, bởi vì đã cảm giác được trên thân Thẩm Lương Xuyên toát ra lãnh ý.

Thẩm Lương Xuyên đang định lên lầu, quay đầu, trong ánh mắt toát ra hơi lạnh.

Bị anh nhìn như vậy, cô giúp việc cảm giác mình sắp đông cứng, cúi đầu, một câu cũng không dám nói, sợ sắp phát khóc.

Trong phòng nhất thời yên tĩnh, một lát sau, giúp việc mới nghe được Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "À, mấy ngày nay cô ấy có chuyện, ra khỏi nhà."

Lời này rơi xuống, mới lên lầu.

Giúp việc chấn kinh tại chỗ, kỳ thật, hành tung phu nhân, căn bản Thẩm tiên sinh không cần nói cho cô ta!

Nhưng cô ta vẫn vượt vượt trán không tồn tại mồ hôi lạnh, xám xịt chạy vào trong phòng của mình.

Thẩm Lương Xuyên đẩy cửa phòng ngủ chính ra, mở đèn lên.

Trong phòng chính tẻ, giống như không có bất kỳ biến động.

Anh đứng ở cửa nhìn một chút, lúc này mới đi vào phòng, phát hiện đồ đạc anh đã từng đưa cô, cô đều không mang đi.

Lúc cô đến, chỉ mang theo mấy bộ đồ, thời điểm ra đi, cũng rất thẳng thắn.

Nhìn qua, giống như là không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng Thẩm Lương Xuyên lại chú ý tới, bàn chải đánh răng trong phòng vệ sinh, chỉ còn lại có một cái, làm bộ đáng thương ở cái trong ly thủy tinh.

khăn mặt treo trên vách tường, cũng chỉ còn lại có một cái, nơi hẻo lánh trong tủ treo quần áo, cũng không có nội y của cô...

Trên bàn trang điểm, những mỹ phẩm dưỡng da đắt đỏ anh mua cho cô, giờ phút này cũng đều lẳng lẳng ở đó.

Tất cả giống như cô chưa từng vào ở.

Nhưng chỉ có anh biết, gian phòng này, với anh mà nói, không đồng dạng.

Cô đi, giống như là quyết tâm muốn ly hôn.

Chẳng qua cũng đúng, nếu như không có quyết tâm, thì sao trước đó làm nhiều chuẩn bị vậy.

Thắm Lương Xuyên lẳng lặng ngồi ở trên ghế sofa, nhìn qua căn phòng quen thuộc, nhưng lúc này lại để anh cảm giác được vô cùng xa lạ, chỉ cảm thấy một loại tịch mịch, xông lên đầu.

Sau đó, anh bỗng nhiên toét miệng nở nụ cười.

Thế nhưng nụ cười kia, trong đêm tối, lộ ra làm người ta sợ.

Đồng thời, một sự âm trầm nổi lên trong lòng.

Tiểu Kiều, muốn trốn? Nằm mơ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Chúng ta ly hôn đi (10)

Vào lúc ban đêm, Kiều Luyến đang ngủ, đánh liên tiếp cái máy cái hất xì.

Sáng sớm hôm sau, Kiều Luyến vừa mới tiến vào văn phòng, liền nghe thấy Tô Mỹ Mỹ nói: "hợp!"

Cô và Thi Niệm Điều liếc nhau, cầm bút lên đi vào phòng họp.

Vừa đi vào, liền thấy người tổ một, cũng lần lượt đi đến.

Tổ một tổ hai giống như phân biệt rõ ràng, Kiều Luyến và Thi Niệm Điều ngồi ở một bên, còn người tổ một cho dù là dời cái ghế ngồi ở sau lưng chủ biên, cũng không có tính toán ngồi với họ, đáng về đó, hiển nhiên là phân rõ giới hạn.

Thi Niệm Điều nhìn thấy tình huống này, còn nhỏ giọng nói với Kiều Luyến: "Kỳ thật đi theo cô, cũng không phải đặc biệt không tốt."

Kiều Luyến khiêu mi.

Thi Niệm Điều liền cười: "Mình được một chỗ rộng rãi!"

Kiều Luyến lập tức cười ra tiếng.

Hai người ở chỗ này nói chuyện phiếm, bầu không khí đối diện, lại căng thẳng vô cùng.

Một lát sau, tổng biên Lưu Chí Hưng đi đến, nhìn thấy chiến trận, hơi sửng sốt, muốn nói cái gì, thế nhưng miệng khẽ động, liền không có mở miệng, sau khi ngồi xuống mở miệng nói: "Là như vậy, chủ biên tổ 1 Trương Xuân Hoa đưa ra một đề nghị, nếu chúng ta đã phân hai tổ, như vậy công việc phải chia đều chút, đến cuối năm, hai tổ vẫn phải cho điểm một chút. Khỏi cần phải nói, tuần đầu tiên nói rõ, chúng ta có mười nhiệm vụ, một tổ năm cái..."

Lời còn chưa nói hết, Kiều Luyến liền phá vỡ, "Tổng biên, chúng tôi chỉ có hai người, phân chia như vậy, có phải không công bằng hay không?"

Trương Xuân Hoa lập tức cười: "Cô về sau có thể nhận người, không phải sao? Bây giờ tổ của chúng ta cạnh tranh, đương nhiên phải công bằng một chút mới tốt!"

Bà ta nói đến đây, mở miệng vô cùng cường thế: "Kiều Luyến, cuối tuần Mạc Tây Thừa sẽ có một buổi họp báo phim mới, các cô theo vào một chút. Còn bên Mạc Như, hẹn chúng tôi phỏng vấn, cô cũng không cần nhúng, còn lại..."

Bà ta trước tiếp phân chia xong 10 nhiệm vụ, nhưng nhìn sự phân chia đó, Kiều Luyến gần như thấy tức cười!

Cái Trương Xuân Hoa này, quả thực là chèn ép trần trụi!

Mạc Tây Thừa có tiếng khó đào được tin, so với Thắm Lương Xuyên còn khó, bởi vì người ta xuất đạo đến nay, ngoại trừ lần trước bị chụp hôn môi bạn gái thần bí ra, thì không có bất cứ tin tức gì.

Mà Mạc Như, vốn nổi danh tính xấu...

Cô cau mày, nhìn chằm chằm Trương Xuân Hoa.

Trương Xuân Hoa cười lạnh nói: "Cô đừng nhìn tôi như vậy, tôi đưa cho cô một tin tức lớn! Scandal bạn gái của Mạc Tây Thừa, đến bây giờ còn không

có bị đào ra đâu!"

Lời này rơi xuống, Thi Niệm Điều nhất thời lộ ra mấy phần không được tự nhiên.

Đáng tiếc, tất cả mọi người không có chú ý đến cô.

Trương Xuân Hoa răn dạy: "Hừ, cái tin tức lớn này, cô cũng đào không ra, giống như lần trước, cô theo Thẩm phu nhân hơn một tháng! Kết quả thì sao? Đến bây giờ một chút tin tức đều không có! Cô..."

Lời còn chưa nói hết, cửa phòng họp chợt bị đẩy ra!

Trương Xuân Hoa bất mãn quay đầu, đang định nói chuyện, chỉ thấy bên ngoài kích động, cả người đều hưng phấn nói không rõ lời: "Thẩm, Thẩm ảnh đế... Đến, đến rồi!"

Một câu rơi xuống, toàn bộ phòng họp chấn kinh!

Lưu Chí Hưng vội đứng lên: "Cô nói cái gì?"

Thẩm ảnh đế... Làm sao có thể đến tòa soạn của họ!

Thế nhưng tiếp theo, mọi người liền thấy thân hình cao lớn tuần dật, xuất hiện tại cửa!

Khi nhìn thấy anh, tròng mắt Kiều Luyến bỗng nhiên co rụt lại!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 251: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (1)

Thẩm Lương Xuyên mặc một chiếc áo lông, quần tây, hai cánh tay tùy ý nhét vào trong túi.

Thân hình cao lớn uể oải đứng ở đằng đó, nhấn ánh mắt lạnh lùng, khóa chặt trên người Kiều Luyến.

Toàn bộ văn phòng nhất thời lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người cũng không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm người ở cửa phòng hội nghị.

Trầm mặc trọn vẹn vài giây đồng hồ, Lưu Chí Hưng mới phản ứng được: "Thẩm, Thẩm ảnh đế... Sao ngài lại tới đây?"

Trên mặt hắn ta chùng chát nụ cười nịnh nọt chân chó, vọt thẳng tới cửa, vươn tay muốn bắt tay với Thẩm Lương Xuyên, khom người, khúm núm.

Nhưng hai cánh tay Thẩm Lương Xuyên, không có ý lấy từ trong túi ra.

Anh cũng không nhìn người đàn ông xông tới này, ánh mắt nhìn chằm chằm Kiều Luyến đã kinh hãi đến sắc mặt trắng bệch, hỏi một câu: "Không chào đón sao?"

Câu nói này, nhìn như đáp lại Lưu Chí Hưng, nhưng Kiều Luyến hiểu được, những lời này là nói với cô!

Đương nhiên cô không chào đón!

Đang tốt, anh đột nhiên chạy đến tòa soạn làm gì?

Chẳng lẽ... Là muốn công bố quan hệ của họ?

Vừa nghĩ tới chính mình sẽ lên đầu đề, ảnh chụp xuất hiện trước mặt công chúng, nếu như vậy, người kia có thể tìm tới... Thân thể của cô run lên...

Lưu Chí Hưng không biết phun trào giữa hai người, trực tiếp cúi đầu khom lưng: "hoan nghênh, đương nhiên hoan nghênh, ngài có thể tới chúng tôi tòa soạn chúng tôi, quả thực là về vang cho kẻ hèn này! Thẩm tiên sinh, xin hỏi... Anh tới nơi này làm gì?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên âm trầm, chỉ Kiều Luyến: "tôi tới... Tìm cô ấy."

Theo ngón tay anh chỉ, tất cả mọi người đồng loạt nhìn về phía Kiều Luyến, từng người khiếp sợ tột đỉnh.

"Ngài, ngài biết cô ấy sao?" Ánh mắt Lưu Chí Hưng, lướt qua Thẩm Lương Xuyên, nhìn về phía Kiều Luyến, lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Thẩm Lương Xuyên nói ra một câu chi tiết ở bên ngoài, "Nào chỉ là nhận biết, chúng tôi..." Là vợ chồng!

Lời còn chưa nói lời, liền bị Kiều Luyến phản ứng trực tiếp cắt ngang!

Cô nhanh chóng tiến lên một bước, trên mặt lộ ra bộ dạng đáng thương, nắm chặt cánh tay Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm ảnh đế, tôi, tôi, tôi thật sự sai rồi! Tôi không dám đuổi theo anh phòng vãn!"

Một câu, để trong phòng họp, ngoại trừ Tô Mỹ Mỹ, tất cả mọi người đều bưng tỉnh!

Có lần Vương Văn Hào đi tới tòa soạn báo tìm chuyện phiền phức, lần này, nghe lời Kiều Luyến, mọi người vô thức nghĩ đến, khẳng định là Kiều Luyến đắc tội Thẩm ảnh đế!

Chủ biên tổ 1 Trương Xuân Hoa lộ ra vẻ mặt xem kịch vui.

Mà Lưu Chí Hưng cũng chán kinh, muốn nói điều gì, Kiều Luyến lại kéo Thẩm Lương Xuyên lại: "Thẩm ảnh đế, chúng ta nói chuyện được không?"

Cô không cho khác người cơ hội nói chuyện, dắt Thẩm Lương Xuyên đi thẳng đến phòng làm việc của mình!

Trong phòng họp, trong lúc nhất thời liên tâm như hén.

Một lát sau, có đồng nghiệp thương tiếc thở dài: "Sao Kiều Luyến đắc tội Thẩm ảnh đế? Lần này... Cũng không chỉ chịu một cái tát đơn giản như vậy?"

Đắc tội Thẩm ảnh đế, cam đoan chuyện này không thể lẫn lộn ngoài đời nổi!

Trương Xuân Hoa cười lạnh, lộ ra vẻ mặt cười trên nỗi đau của người khác: "Chỉ đáng về đó cô ta, xem xét cũng là gây chuyện tình!"

Mọi người có xem náo nhiệt, có nóng nảy thay Kiều Luyến, chỉ có Tô Mỹ Mỹ biết hiểu ra chân tướng, vẻ mặt xoắn xuýt.

Cô ta nắm lấy nắm đấm.

Lúc đầu cho là, Thẩm ảnh đế chỉ chơi một chút với Kiều Luyến, thật không nghĩ đến, tìm đến tòa soạn rồi!

Thẩm ảnh đế không sợ tuôn ra quan hệ với Kiều Luyến sao?!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (2)

Lúc này Kiều Luyến không biết phản ứng của mọi người trong phòng họp, dắt Thẩm Lương Xuyên đi tới phòng làm việc của mình, liền vội vàng xoay người. Lập tức khóa trái cửa.

Lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm, nhìn đáng vẻ giống như chưa hết hoảng sợ.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Cô sợ bị người khác biết quan hệ của anh và cô vậy sao?

Khóe môi không nhịn được nhếch lên một độ cong châm chọc, dưới đáy lòng anh lạnh lẽo.

Sau đó liền thấy cô đề phòng ngẩng đầu nhìn anh: "Thẩm tiên sinh, anh tới làm gì?"

Thẩm tiên sinh...

Xung hô xa cách, tư thái phòng bị.

Cô kháng cự, giống như dao găm đâm trúng trái tim của anh.

Anh nhìn cô chằm chằm, nghĩ đến lúc vừa vào cửa, cô cười nói dịu dàng không biết nói cái gì, xem ra, ly hôn với mình, không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì với cô!

Cũng đúng...

Cô không có bất kỳ tình cảm gì với mình, làm sao lại cảm thấy khổ sở?

Thảm Lương Xuyên siết chặt nắm đấm, mới bình phục lửa giận, nhưng bởi vì một câu của cô, bị chọc giận lần nữa.

Anh áp chế cảm xúc nóng nảy trong cơ thể, mở miệng nói: "Làm sao? Hiện tại có tiền, liền qua sông rút cầu?"

Qua sông rút cầu?

Kiều Luyến kéo căng cằm, không để ý đến chàm chọc của anh.

Có mấy lời, không cần nói rõ ràng như vậy.

Cô hít sâu một hơi: "Cho nên, ngài đến để nói chuyện ly hôn sao?"

Một câu, để trông mắt anh co rụt lại.

Anh bỗng nhiên đứng thẳng người, từng bước một tới gần cô, thân hình cao lớn, dường như muốn che kín tất cả ánh sáng, mang theo khí thế bức người, để Kiều Luyến căng thẳng, như lâm đại địch.

Mỗi một bước anh tới gần, buộc Kiều Luyến lui lại, thẳng đến sau lưng đụng chạm vách tường băng lãnh, mới dừng lại.

Hai cánh tay anh tựa hai bên cô, đầu rũ xuống.

Ngũ quan anh tuần, quan sát khoảng cách gần, càng có lực trùng kích và hoàn mỹ.

Mắt phượng, sống mũi thẳng tắp, còn có này... bờ môi đơn bạc.

Đều nói, người có bờ môi mỏng, là bạc tình bạc nghĩa, nhưng khi anh quyết định một người, chính là cả đời.

Ý nghĩ này vừa ra, cô cũng cảm giác trái tim co rụt lại, có một cảm giác đau đớn.

Đúng vậy, anh chung tình với mỗi tình đầu, bạc tình bạc nghĩa cho cô.

Ý nghĩ này, để cho vẻ mặt cô lạnh lẽo, càng ngày càng bạo, vừa rồi còn e ngại, nhất thời đứng thẳng, ánh mắt kiên định nhìn về phía anh.

Sau đó, liền nghe anh hít mũi mở miệng: "Em có tư cách gì nói ly hôn với tôi?"

Có tư cách gì?

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm.

Đúng vậy, thân phận cô thấp, cô không có tiền, anh có thể giày xéo thân thể của cô như thế sao?

Có phải trong mắt anh, chỉ có mỗi tình đầu mới là người, cô chẳng phải là cái gì?!

Nghĩ đến đây, cô liền buông thông mắt, giọng nói mang theo lãnh ý: "Thảm tiên sinh, vậy tôi cũng nhắc nhở ngài một câu, vợ chồng ở riêng hai năm, có thể đơn phương khởi tố ly hôn."

Một câu, để Thảm Lương Xuyên cố nén lửa giận, cuối cùng không áp chế nổi!

Anh đối tốt với cô như vậy, thế nhưng người phụ nữ này, tại sao có thể tuyệt tình như vậy?

Ở riêng hai năm... Tự động ly hôn...

Những lời này, sao cô có thể nói ra được?

Anh cắn răng nghiêng lợi nhìn cô, gấp về mặt kiên nghị của cô, giống như không có ý quay lại.

Anh bỗng nhiên nở nụ cười gần: "Kiều Luyến, tôi sẽ để cho em khóc đi cầu tôi!"

Tám năm trước, anh thả cô rồi đi, nhiều năm như vậy, không có vì sai lầm của cô mà tính toán.

Lần này, dù là hóa thân thành ma, anh cũng phải lôi kéo cô xuống Địa ngục cùng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 253: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (3)

Thẩm Lương Xuyên đi ra khỏi văn phòng Kiều Luyến, sắc mặt u ám.

Lúc anh tìm đến cô, còn ôm một tia ảo tưởng cuối cùng, nghĩ thầm có phải cô sẽ hối hận hay không.

Nhưng bây giờ...

Ánh mắt anh trầm xuống, lộ ra ánh sáng ngoan tuyệt.

Nhanh chân đi tới thang máy, cũng không người nào dám ngăn anh lại.

Thăng đến khi anh tiến vào thang máy, đang muốn đóng cửa thang máy, lại nghe được một giọng nữ truyền tới: "Chờ một chút!"

Tiếp theo, một thân hình đuổi sát theo.

Thẩm Lương Xuyên có một mình, giờ phút này, anh không ngại đầu, trong thang máy mang lên kính râm và khẩu trang, để cho người ta không nhìn thấy nét mặt của anh.

Đang suy tư, lại nghe được người phụ nữ trước mặt mở miệng nói: "Thẩm tiên sinh, chào anh, tôi là fan của anh, tôi ngưỡng mộ anh rất lâu!"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, mới chậm rãi ngước mắt, nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ.

Tô Mỹ Mỹ vô cùng gấp gáp, trong lòng bàn tay đều toát ra mồ hôi mỏng, cô ta nói xong câu đó, lại thấy đối phương giống là căn bản không có nghe thấy.

Cô ta còn muốn nói điều gì, thế nhưng thang máy đã đến lầu một.

Mất thấy Thẩm Lương Xuyên muốn rời khỏi, Tô Mỹ Mỹ gấp gáp: "Thẩm ảnh đế, Kiều Luyến chân đứng hai thuyền!"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, bước chân dừng lại, quay đầu.

Tô Mỹ Mỹ nhìn thấy phản ứng của anh, ánh mắt sáng lên.

Cô ta tiến lên một bước: "Thẩm ảnh đế, anh biết Phạm Kiệt không? Quan hệ giữa Kiều Luyến và Phạm Kiệt không tầm thường! tin tức album với của Phạm Kiệt, muốn cô ta đi phỏng vấn! Cô ta cũng bởi vì cái này, mới trở thành chủ biên tổ 2! Cô ta một bên với ngài, một bên lại cùng với Phạm Kiệt, chơi trò mập mờ trong công ty, Thẩm ảnh đế... Phụ nữ như vậy, đơn giản là không biết xấu hổ!"

Không biết xấu hổ?

Trong nháy mắt về mặt Thẩm Lương Xuyên sắc bén: "Cô nói người nào không biết xấu hổ?!"

Tô Mỹ Mỹ thấy cuối cùng anh mở miệng nói chuyện, cho là gian kế đạt được: "Thẩm ảnh đế, tôi thật sự là nhìn không được ngài bị cô ta lừa gạt, cho nên mới phải nói, Kiều Luyến là phụ nữ hay thay đổi!"

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại: "hay thay đổi?"

Tô Mỹ Mỹ lập tức gạt đầu.

Nhưng tiếp đó lại nghe được anh khẽ mở miệng: "Tối thiểu cô ấy có tư cách thay đổi, cô thì sao?"

Lưu lại một câu nói như vậy, anh trực tiếp rời đi!

Tô Mỹ Mỹ mở to hai mắt nhìn, trong đầu quanh quẩn câu nói này.

Thẩm ảnh đế nói cô ta không hay thay đổi?

Không đúng... Kiều Luyến có tư cách thay đổi, cô ta không có... Chẳng phải là đang giấu cọt dung mạo của cô ta xấu?

Nhất thời sắc mặt Tô Mỹ Mỹ đỏ bừng, chỉ cảm thấy nơi ngực truyền đến từng đợt buồn bực!

Cái Thẩm ảnh đế này, nói chuyện quá độc! Quả thực là một câu, liền đâm chọt tận trái tim cô ta!

Tò Mỵ Mỵ tức giận như thế nào, Thẩm Lương Xuyên không quan tâm.

Anh đi ra khỏi tòa soạn, tiến vào trong xe của mình, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía trước.

Tò Mỵ Mỵ, để anh nghĩ tới Phạm Kiệt, anhnh mắt trầm xuống, cười nhạt một chút.

-

Sau khi Thẩm Lương Xuyên đi, Kiều Luyến mắt hờn hờn vĩa trong phòng làm việc một hồi.

Ánh mắt ngoan tuyệt trước khi anh rời đi, để cho cô cảm thấy trong lòng bất an, tinh thần hoảng hốt.

Nhưng nghĩ tới đây là công ty, cô đành phải miễn cưỡng lên tinh thần, trở lại phòng họp lần nữa.

Trong phòng họp, tất cả mọi người nhìn cô chăm chăm, Lưu Chí Hưng không nhịn được mở miệng: "Tiểu Luyến, cô làm gì đắc tội Thẩm anh để rồi hả?"

Kiều Luyến nói láo, mọi chuyện đã qua.

Ngồi xuống, tiếp tục mở họp, điện thoại di động chợt kêu lên.

Cô cảm lên, phát hiện là Phạm Kiệt gọi tới, nhất thời sững sờ, nghe, liền thấy Phạm Kiệt mở miệng: "Chị dâu nhỏ, tin tức ngày mai, chỉ sợ tôi không thể tham gia rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 254: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (4)

Trong công ty đều đã sắp xếp xong xuôi, sao có thể không tham gia?

Ánh mắt của cô trừng lớn: " chuyện gì xảy ra? Phạm tiên sinh, anh đáp ứng ta, anh không thể lật lọng, chúng ta đã ký kết hợp đồng!"

Phạm Kiệt không khỏi xấu hổ, "Cái kia, chị dâu nhỏ, không phải tôi muốn lật lọng,... Cô vẫn là đi hỏi anh Thẩm một chút đi, chỉ cần anh Thẩm nhà ra, tôi sẽ đi phỏng vấn!"

Thẩm Lương Xuyên?

Kiều Luyến bỗng dung mở to hai mắt.

Cô biết có thể anh sẽ không từ bỏ ý đồ, thật không nghĩ đến, hấn lại chặt đứt đường lui của cô như thế!

Cho nên... Anh đây là đang buộc cô về nhà, cúi đầu trước anh?

Ngực Kiều Luyến đập trùng kịch liệt, giọng nói cũng lạnh lùng: " tôi đã biết."

Cúp điện thoại, cô tâm phiền ý loạn, chỉ cảm thấy phẫn nộ.

Rốt cuộc anh lấy lập trường gì, khi dễ người như thế?!

Mà bây giờ...

Cô quay đầu, nhìn về phía mọi người trong phòng họp.

Cái tin tức này, lúc trước đã phỏng vấn một nửa.

Cô cũng dựa vào cái tin tức này, mới lên vị trí chủ biên tờ 2.

Cô không phải quyền luyến địa vị, chỉ là... Nếu như không lấy được cái tin tức này, rất có thể cô sẽ bị cuốn gói!

Chỉ cần kiên trì ba tháng, cô có thể thuận lợi cầm được chứng minh ký giả.

Kiều Luyến tức muốn khóc, hít vào một hơi thật sâu, quay đầu, liền thấy Lưu Chí Hưng mở to hai mắt nhìn: " Kiều Luyến, chuyện gì xảy ra? Phạm tiên

sinh muốn bội ước?! Cô lại làm gì!"

Kiều Luyến cắn môi, muốn nói điều gì, Lưu Chí Hưng lại vung tay lên, mặt âm trầm trực tiếp ra lệnh: "Kiều Luyến, gửi đơn xin cho cô lên tổng bộ công ty, dùng phỏng vấn Phạm Kiệt làm lý do, nếu như cô không phỏng vấn được... Tự gánh lấy hậu quả!"

Nói đến đây, vung tay, trực tiếp rời đi!

Trương Xuân Hoa cười lạnh nhìn cô: "Kiều Luyến à Kiều Luyến, đắc tội Thẩm ảnh đế, cô cho rằng, cô còn dựa vào cái gì lăn lộn trong giới ký giả?"

Bà ta cầm giấy bút của mình, phách lối mở miệng: "Tôi chờ, thời khắc cô xám xịt xéo đi!"

Bà ta ngửa đầu, dẫn theo người tổ 1, đi ra ngoài.

Trong văn phòng, trong nháy mắt chỉ còn lại có Kiều Luyến và Thi Niệm Điều.

Thi Niệm Điều quan tâm hỏi thăm: "Làm sao bây giờ?"

Kiều Luyến cắn răng: "Đành phải dùng biện pháp ban đầu!"

Vào lúc tối, BJ có trận tuyết đầu năm nay.

Kiều Luyến bọc lấy áo lông, còng đến hai chân rét run, đi đi lại lại, đồng thời, ánh mắt nhìn về khách sạn cách đó không xa.

Vừa rồi, cô nhìn thấy một vai nam trẻ đang hot mang theo một cô gái tiến vào khách sạn, cho nên, cô liền chờ ở chỗ này, hy vọng có thể chụp được tin tức.

Phạm Kiệt nghỉ việc, nhất định cô phải lấy ra một scandal đủ lớn, đem chuyện Phạm Kiệt dè xuống.

Thế nhưng cô cũng biết, loại chuyện này xem như vận khí.

Cho nên, ánh mắt của cô nhìn chằm chằm cửa khách sạn, chớp cũng không chớp một chút.

Gió lạnh run, cô cảm giác xương cốt đều muốn đông cứng, bờ môi đỏ bừng, ngay cả mua một ly nước uống nóng cũng không có, sợ không chú ý một cái, đối phương liền chạy đi.

Nhưng cho dù là như vậy, đến sáng sớm hôm sau, không có chụp được thứ mình muốn.

Cô thất vọng cúi thấp đầu xuống, điện thoại di động kêu lên.

Nghe, đối diện truyền đến tiếng bác sĩ Trương: "Kiều tiểu thư, em trai của cô vừa được chồng của cô đón đi, vừa mới cất cánh máy bay, đoán chừng xế chiều sẽ đến..."

Kiều Luyến sửng sốt, "Cái gì? Người nào đón em trai tôi đi?"

Tiểu Dịch... Trở về nước?

"Là chồng cô, cầm giấy hôn thú tới đón người, còn nói, kêu cô về nhà chờ bọn họ..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (5)

Kiều Luyến buông lỏng ngón tay, điện thoại di động rơi trên mặt đất.

Bác sĩ Trương nói cái gì?

Chồng của cô... mang Tiểu Dịch tiếp trở về sao?

Còn lấy ra giấy hôn thú...

Cô siết chặt nắm đấm, tức giận đến toàn thân phát run.

Bởi vì cô không nghe không chế của anh, cho nên anh muốn dùng em trai đến kiểm chế cô sao?

Cô chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, một đêm đóng băng lại thêm không có nghỉ ngơi tốt, giờ phút này lại bị chuyện này đã kích, khiến cô gần như đứng không vững!

Nhục nhả giống như tràn ngập trong không khí, đem kiêu ngạo của cô đã kích từng mảnh.

Ý lạnh xâm vào cốt tủy.

Vào cái lạnh buổi sáng, thân thể cô cứng ngắc, không thấy nhiệt độ gì.

Cô cắn răng, run rẩy, trong nháy mắt trong đầu lóe ra vô số suy nghĩ, nhưng thẳng đến cùng, lại thất bại cúi thấp đầu xuống, đắng chát gọi lên nụ cười trào phúng.

Đúng vậy...

Cô hiện tại không còn là đại tiểu thư năm đó, cho nên bị người tùy ý lăng nhục.

Phản kháng của cô, sẽ chỉ chọc giận anh, để anh trả thù chính mình.

Tầm mắt của cô, còn nhìn chăm chăm phía trước khách sạn, lại đột nhiên cảm giác được, xem như chính mình có thể cảm được tin tức lớn, thì thế nào?

Với địa vị của anh trong làng giải trí, hoàn toàn có thể phong sát chính mình!

Ý nghĩ này, để cho cô sinh ra một loại cảm giác bất lực mãnh liệt.

Cô quay người, tiến vào cửa hàng ăn sáng bên cạnh mới mở cửa.

Có lẽ là bị tức, sữa đậu nành nóng và lãnh ý trên người xâm nhập, để cho cô không không chế nổi ngón tay run rẩy.

Ăn sáng xong, toàn thân cũng không đủ sức.

Cô đi ra ngoài, đón xe về nhà của mình, ôm lấy chăn mền ngồi ở trên giường.

Cô không có đi làm, lúc đầu dự định nghỉ ngơi một chút, thế nhưng giờ này khắc này, lại thế nào cũng không thể ngủ được.

Cứ như vậy ôm hai đầu gối, thật thà nhìn chăm chăm vào mặt đất.

Một lát sau, điện thoại di động vang lên.

Cô nhìn cũng chưa từng nhìn tên báo, liền nghe.

Đối diện truyền đến tiếng tổng biên Lư Chí Hưng: "Kiều Luyến! Cô ở chỗ nào vậy? Hôm nay là ngày phỏng vấn Phạm Kiệt, cậu ta đồng ý chưa?"

Đồng ý chưa sao?

Thẩm Lương Xuyên còn chưa mở miệng, làm sao đồng ý chứ?

Kiêu Luyến câu lên một nụ cười châm chọc, không muốn nghe Lư Chí Hưng răn dạy, trực tiếp tắt máy.

Thời gian giống như dừng lại, từng giây từng phút trôi qua.

Cô lại không ngủ như trước.

Một giờ chiều.

Cô hít vào một hơi thật sâu, thân thể một mực bất động, lại giống như có sức sống.

Cô vén chăn lên, xuống giường, cầm hành lý lên, đem đồ của mình xếp vào, sau đó xách hành lý đi ra ngoài.

Lúc cô đi ra, vô cùng kiên quyết.

Thậm chí nghĩ kỹ, dù vạch mặt với Thẩm Lương Xuyên, cũng sẽ không thỏa hiệp.

Nhưng bây giờ, lại xám xịt trở về.

Kiều Luyến cảm thấy chuyện này, quả thực là để cho người ta cảm thấy buồn cười.

Cô kéo lấy hành lý, xuống lầu, đang định đón xe, lại phát hiện một chiếc xe nhìn quen mắt dừng ở đối diện.

Cô sững sờ, Tổng Thành liền từ trong xe đi xuống: "Kiều tiểu thư, anh Thẩm đề tôi tới đón cô."

Kiều Luyến mím môi, sâu trong đáy lòng, sinh ra một loại cảm giác bị người khổng chế lằn nữa.

Anh đã sớm đoán được mình sẽ trở về, cho nên để Tổng Thành tới đón cô, là điều vô giương oai với cô sao?

Cùng Tổng Thành trở lại biệt thự, cô xách hành lý lên phòng ngủ chính, giúp việc nghe được tiếng, mừng rỡ đi ra nghênh đón: "Phu nhân, cô đi công tác về rồi sạ?"

Đi công tác?

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, nhưng không có giải thích cái gì, lên lầu, lẳng lặng chờ anh trở về.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 256: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (6)

Trong phòng ngủ, duy trì dáng vẻ như cũ trước khi cô đi.

Bài trí quen thuộc, giống như đang giữu cột giầy dựa của cô.

Kiều Luyến nhìn mấy lần, liền bình tĩnh ngồi ở trên ghế sofa.

Ba giờ chiều, cô nghe thấy bên ngoài truyền đến tiếng xe cộ.

Thân thể cứng đờ, cô gấp gấp xuống lầu, đứng trong phòng khách, liền thấy Thẩm Lương Xuyên và Kiều Dịch tiến vào phòng khách.

Hôm qua đi máy bay rồi đi, hôm nay lại đi máy bay trở về, Thẩm Lương Xuyên mỗi mệt, khi tiến vào phòng khách, lúc thấy được cô, biến mất hầu như không còn.

Trên mặt cô mang nụ cười, giống như cô vợ chờ đợi chồng về nhà, lúc anh vào cửa, trong mắt toát ra ánh sáng.

Bước chân anh hơi dừng lại, dù biết rõ bộ dạ cô, là bởi vì Kiều Dịch sau lưng, thế nhưng tâm tình cũng không khỏi vui thích.

Anh không nói chuyện, liền thấy cô hưng phấn xông tới... Đi qua bên người anh, thẳng đến sau lưng, ngồi xuống trước mặt trước mặt Kiều Dịch được đẩy xe lăn.

Cô hưng phấn ngồi xổm người xuống, kéo tay của cậu: "trở về rồi sao?"

Kiều Dịch quan sát Thẩm Lương Xuyên một chút, sau đó nhu thuận gật đầu, "Vâng."

Cậu cũng không hỏi vì sao đột nhiên chị gái đưa mình đi, càng không hỏi tại sao lại đột nhiên đưa mình trở về.

Càng sẽ không hỏi thăm... Vì sao bỗng nhiên xuất hiện một anh rể?

Bởi vì, ngay trước mặt Thẩm Lương Xuyên và người ngoài, cậu sợ khiến cô phiền toái.

Em trai hiểu chuyện như thế, để Kiều Luyến cảm thấy lòng chưa xót.

Đứa trẻ khác, nếu như tàn phế, chỉ sợ tâm chí đều trở nên vụn vụn.

Thế nhưng Tiểu Dịch lại chưa từng phát giận loạn... Thậm chí bởi vì năm đó cô chiếu cố không tốt, chính mình phụ vụ phụ vụ vì vụng về, cậu còn an ủi cô...

Trên thế giới này, người dịu dàng nhất, không ai qua được em trai.

Ba người đều có tâm tư, nhưng trên mặt đều treo nụ cười.

Thẩm Lương Xuyên ngồi ở trên ghế sofa, nhìn Kiều Luyến và Kiều Dịch thì thầm nói chuyện.

Đồng tử của anh chìm xuống.

Cô nhìn giống như trước kia, nụ cười vẫn xinh đẹp như cũ.

Mà trong phòng, cũng bởi vì Kiều Dịch đến, trở nên náo nhiệt rất nhiều.

Thế nhưng... Anh lại cảm giác không thấy nửa phần mừng rỡ.

Thậm chí, trong ánh mắt của anh đều toát ra một loại luống cuống mờ mịt, ở sâu trong nội tâm, càng tuôn ra cảm giác bất lực.

Đúng vậy, cảm giác bất lực.

Thật sự là anh đưa cô trở lại, nhưng loại cảm giác tịch mịch cô độc kia, lại càng nặng hơn so với hôm qua.

Buổi tối, lúc ăn cơm, bỗng nhiên Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "òì chuyển Kiều Dịch đến bệnh viện Bắc Tam Viện, bên kia có một chuyên gia phụ hồi nổi tiếng."

Động tác Kiều Luyến gấp thức ăn dừng lại, nhìn về phía anh cười: "Được."

Giữa hai người, giống như chuyện gì cũng đều không có phát sinh.

Nhưng Thẩm Lương Xuyên lại lập tức mất đi khẩu vị, chỉ cảm thấy son hào hải vị đầy bàn, cũng trở nên nhạt nhẽo.

Sau đó, anh liền thấy cô gấp một miếng măng, bỏ vào trong bát Kiều Dịch: "Em phải ăn nhiều một chút..."

Cô nói liên miên, trong ánh mắt còn toát ra sự hưng phấn.

Thẩm Lương Xuyên buông thõng con người.

Thì ra, khi cô chân chính quan tâm một người, là như vậy...

Nhưng hết lần này tới lần khác, loại quan hệ này, lại không phải nhằm vào anh.

Anh bỗng nhiên để đùa xuống: "Tôi ăn no rồi."

Không chờ bọn họ nói chuyện, anh liền trực tiếp lên lầu.

Bởi vì, không khí trong nhà ăn, để anh cảm thấy mình giống như là không hợp cùng với bọn họ.

Anh ngồi trên ghế sofa trong phòng ngủ, buông thõng mắt, nhìn chằm chằm sàn nhà.

Một lát sau, mới nghe được tiếng bước chân, vang lên ngoài, là Kiều Luyến đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 257: Vì cái gì cho ta ăn thuốc tránh thai! (7)

Không biết vì sao, Thẩm Lương Xuyên bị quỷ thần xui khiến đứng lên, đi tới cửa, xuyên qua mắt mèo nhìn ra phía ngoài.

Phòng cho khách ở tầng 2, xe lăn không tiện lên, cho nên Kiều Luyến vịn Kiều Dịch, từng bước một đi tới.

Giờ phút này, bọn họ đứng trong hành lang, Kiều Dịch hưng phấn nhìn Kiều Luyến: "Chị, thấy được chưa? Em nói em làm được!"

Cô cười rất vui vẻ, vươn tay xoa đầu cậu: "Ừm, Kiều Dịch nhà chúng ta thật giỏi! Được rồi, nhanh nghỉ ngơi đi, hôm nay ngồi máy bay cả ngày, khẳng định mệt mỏi?"

Kiều Dịch nghiêng đầu, muốn tránh thoát móng vuốt của cô, nhưng sắc mặt cô lạnh lẽo: "Em dám tránh!"

Kiều Dịch lập tức ngoan ngoãn đứng tại chỗ, để cho cô đụng chạm tóc của anh.

Lúc này cô mới hài lòng, đưa mắt nhìn cậu tiến vào, nhưng sau đó xoay người, đi về phía phòng ngủ chính

Sắc mặt của cô, khi xoay người lại phòng cho khách, trở nên không biểu tình, mang theo chút chết lặng đi tới.

Sau đó, cửa phòng bị đẩy ra, trên mặt cô lại xuất hiện nụ cười ở trước mặt anh.

Cô giống như không nghĩ tới anh sẽ đứng ở chỗ này, cho nên cũng hơi ngẩn người, bốn mắt nhìn nhau.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới chợt phát hiện... Cô đối mặt với mình, đều mang theo một tầng mặt nạ.

Cô ở trước mặt Kiều Dịch, đem chân thật nhất của mình lộ ra.

Nhưng lúc đối mặt với anh, lại...

Là bởi vì, cô căn bản chưa từng có thích qua mình, cho nên mới diễn kịch như thế?!

Cái nhận biết này, để trong lòng ngực anh giống như chất đầy bông, ánh mắt đều trở nên hung ác nham hiểm.

Anh nở nụ cười gằn, cũng không tiếp tục duy trì bình thân trên mặt với cô, lời nói ra giống như là xen lẫn dao: "Kiều tiểu thư, hiện tại nhận rõ thân phận của mình rồi sao?"

Anh dùng từ ngữ ác liệt nhất, dùng ngữ khí lớn nhất đã thương người nói ra câu nói này, để che dấu nội tâm ghen ghét của anh.

Anh cảm thấy mình ghen tỵ muốn điên rồi!

Kiều Luyến đã sớm biết, tới đây, nghênh đón cô là nhục nhã lớn nhất.

Lúc nghe nói như thế, vẫn cảm thấy một loại khó chịu xông lên đầu.

Anh nắm giữ Kiều Dịch ở trong tay, cô còn nói ra một câu "Không" sao?

Cô hít vào một hơi thật sâu, nỗ lực áp chế phần nộ trong lòng, giống như là không có nghe được câu nói này, muốn đi qua anh vào phòng.

Thật không nghĩ đến, vừa đi hai bước, cánh tay bị anh dùng sức nắm lấy.

Quay đầu, liền thấy anh cười lạnh nói ra lời bá đạo: "Phần hôn ước của chúng ta, chỉ có tôi có quyền nói ngừng, nhớ kỹ chứ?"

Kiều Luyến nhất thời siết chặt nắm đấm, không để ý trên cánh tay đau đớn, căm tức nhìn anh.

Đã thương người, liền một câu tiếp lấy một câu truyền tới: "Nhắc nhở em lần nữa, em phải nhớ kỹ bổn phận của mình. Không cần có ý khiêu khích sự kiên nhẫn của tôi!"

Kiều Luyến cảm giác mình đau lòng muốn chết lặng!

Cô nhìn người đàn ông trước mặt này.

Ngũ quan cô xinh đẹp, ánh đèn trong phòng chiếu xuống, vẫn đẹp như thế.

Nhưng u ám trong ánh mắt anh, lại làm cho cô cảm thấy lạnh xương.

Cô không nói chuyện, cứ nhìn anh như vậy.

Trong ánh mắt của cô, lộ ra sự xa cách, phòng bị, còn kèm theo sợ hãi.

Sau đó, cuối cùng cô mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, vì sao anh lại đối với tôi như vậy?"

Nhưng lời này, lại làm cho anh híp mắt lại.

Cô sợ hãi anh rồi...

Mục đích đạt được, nhưng anh lại không có một chút vui vẻ.

Nhất là ánh mắt của cô, để anh không khỏi hoảng hốt, thế là không chút nghĩ ngợi, dùng sức kéo cánh tay của cô lại, trực tiếp tiến tới!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (8)

Kiều Luyến phát giác được ý đồ của anh, vội vàng dùng lực giãy dụa.

Cô muốn đẩy anh ra, nhưng một cái tay khác của anh lại đè sau gáy cô, tiếp theo, môi của anh, liền dùng sức hôn mạnh lên môi cô.

Anh cường thế cạy mở môi của cô, xen lẫn trả thù, công thành chiếm đất.

Khi hơi thở quen thuộc tràn ngập toàn bộ khoang miệng và hơi thở, Kiều Luyến lại cảm giác lạnh cả người!

Cô muốn đẩy anh ra, nhưng lực độ đàn ông, căn bản không phải là cô có thể chống chế.

Gần như không chút nghỉ ngơi, cô liền kháng cự, hung hăng cắn anh.

Một mùi tanh, quanh quẩn trong miệng.

Động tác của anh dừng một chút, nắm cánh tay cô, càng thêm dùng sức.

ngay lúc cô cho là anh buông tha, anh lại không để ý vết thương, càng hôn sâu!

Kiều Luyến cảm giác tất cả dưỡng khí, giống như là đều bị anh hút đi, chỗ ngực khó chịu, dùng sức đẩy cánh tay anh, cũng dần dần mềm xuống.

Có lẽ là phát giác được cô không phản kháng, cuối cùng anh buông lỏng cô ra.

Một giây sau, cô bị anh ôm lấy, trực tiếp ném lên trên giường!

Cuối cùng Kiều Luyến lấy lại tinh thần, nhìn anh sắc mặt anh không thay đổi bắt đầu cởi cúc áo sơ mi của mình, dùng sức bắt nắm lấy quần áo của mình, giọng nói mang theo run rẩy mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, anh muốn làm gì?"

"Làm gì?" Anh lạnh lùng mở miệng: "hôm nay là thời kỳ rụng trứng của em, cho nên, chúng ta còn có thể làm gì?"

Thời kỳ rụng trứng?

Trông mặt cô co rụt lại, càng thêm nhục nhã để cô muốn rách mí mắt, trực tiếp mở miệng: "Cưới mà ép buộc, cũng là phạm pháp!"

Động tác của anh dừng lại, ngẩng đầu, trực tiếp nhìn về phía cô.

Một lúc sau, mới câu môi: "Em cho rằng, chúng ta là vợ chồng bình thường?"

Tâm Kiều Luyến, nương theo câu nói này, co mạnh lại.

Cô cắn môi của mình, cũng không nhịn được nữa, chửi lên tiếng: "Anh là tên khốn!"

"Vậy tôi sẽ để cho em nhận thức khốn khiếp hơn!"

Lời nói lạnh như băng rơi xuống, anh liền tiến tới.

Kiều Luyến muốn lui lại, muốn thoát đi, thế nhưng mắt cá chân bị anh bắt lấy, dùng sức kéo một phát, cô liền bị anh ngăn chặn.

Kiều Luyến còn muốn hô cái gì, miệng lại bị ngăn chặn...

Cô điên cuồng giãy dụa, ý đồ bảo toàn tôn nghiêm cuối cùng của mình.

Cô trở về, dự định cúi đầu trước Thẩm Lương Xuyên, nhưng cái này cũng không có nghĩa là cô phải cùng anh làm loại chuyện này!

Nghĩ đến ly sữa mỗi sáng sớm, nghĩ đến di cã của mình đúng hạn mà tới, loại tâm tình thất lạc kia, tất cả ủy khuất giống như đổ vào tim!

Đang suy nghĩ... Thân thể lại bị xuyên qua lần nữa!

Cô vẫn cảm thấy, loại chuyện này, cô và anh đã trải qua nhiều lần như vậy, sẽ không đau nữa.

Thật không nghĩ đến... Mỗi một lần, anh mang theo mười phần khí lực, giống như trừng phạt cô rời đi.

Khốn khiếp... Cái tên khốn khiếp này!

Nước mắt cũng không nhìn được, từ trong hốc mắt chảy ra.

Thẳng đến sau cùng, cô vô lực xụi lơ ở đó, trong bóng đêm, im ắng chảy nước mắt.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng anh dừng lại.

Cô dùng sức giãy dụa, để lửa giận anh khó yên, từ trên cao nhìn cô: "Kiều tiểu thư, em chẳng qua là thứ tôi dùng để sinh con, đừng quá để ý mình!"

Sinh con...

Lại là sinh con!

Kiều Luyến cũng không nhìn được nữa, phần nộ để cho cô giống như có chút khí lực, bỗng nhiên cô ngồi dậy, dùng sức gào thét lên tiếng với người đàn ông trong bóng đêm: "Thẩm Lương Xuyên, nếu như anh thật sự muốn có con, vậy thì mỗi ngày thêm thuốc tránh thai vào trong sữa để làm gì?!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (9)

Trước kia cùng cô làm loại chuyện này, cô đều cố nén.

Nhưng hôm nay, cô lại phản kháng lợi hại.

Là bởi vì trước kia đều diễn kịch, nhưng bây giờ không nể mặt mũi sao?

Cô không còn giả bộ nữa sao?

Thẩm Lương Xuyên vốn cho rằng, làm xong loại chuyện này, phiền muộn sẽ dịu, lại không nghĩ rằng, khi thấy cô như cá chết nằm ở trên giường, chỗ ngực lại khó chịu.

Cho nên, nói ngay một câu tổn thương cô như vậy.

Thế nhưng... Cô vừa mới nói cái gì?

Tròng mắt anh co rụt lại, trực tiếp chấn kinh tại chỗ.

Thuốc tránh thai trong sữa...

Đáy lòng của anh ngập tràn phần nộ, tại thời khắc này, giống như bị rút sạch, cả người cũng giống là bị tia chớp đánh, chấn kinh tại chỗ.

Kính ngạc hiện lên mặt anh, để người đàn ông rất ít khi để lộ cảm xúc ra ngoài, giờ phút này lộ ra biểu cảm không thể tin.

Trong đầu của anh, chỉ còn lại có một ý niệm.

Cô biết rồi...

Cô biết anh không muốn có đứa bé bây giờ.

Cho nên... Cô mới có thể tìm kiếm cách rời đi?

Không phải là bởi vì cô đùa bỡn chính mình, mà là bởi vì cô nghĩ lắm... Tất cả đều là mình đang gạt cô?

Anh nhìn Kiều Luyến trước mặt.

Quần áo trên người cô nhàu nhĩ, thân thể cũng đang run rẩy kịch liệt, trên mặt cô viết đầy phần nộ, trong ánh mắt, đều lộ ra một sự ngoan tuyệt cùng oán hận.

Cô vốn làm anh tức giận, tại lúc này, lại làm cho anh không khỏi hoảng hốt.

Anh ngập ngừng, muốn giải thích cái gì, lại phát hiện, chính mình không nói nên lời...

Sau đó, anh liền thấy cô bỗng nhiên che miệng, cúi đầu xuống, tiếp theo, tiếng nghẹn ngào khóc truyền ra.

Tiếng khóc kia, để anh đưa tay ra, muốn trấn an cô...

Nhưng tay của anh vừa đặt lên trên vai của cô, liền thấy thân thể cô run rẩy.

Sau đó, cô liền vô ý thức lui về sau một bước!

Cô dùng ánh mắt tràn đầy hoảng sợ theo dõi anh...

Ánh mắt kia... Để tim của anh giống như bị một bàn tay vô hình hung hăng nắm chặt, chỉ cảm thấy không thở nổi, chỗ ngực buồn rầu và đau nhức.

Kiều Luyến thật sự sợ.

Cô cảm giác mỗi tế bào trong thân thể, đều đang kêu gào đau đớn.

Có lẽ là bởi vì khóc, cũng có lẽ là bởi vì quá mức phấn nộ, đầu óc của cô thấy ong ong.

Mà anh đặt chạm, để cho cô phát run.

Cô cắn bờ môi, ngậm nước mắt theo dõi anh: "không được đụng tôi!"

Đời này, đều chưa từng có khuất nhục qua như thế.

Tay Thẩm Lương Xuyên ngừng lại ở giữa không trung, không còn dám động đậy.

Giống như là bị chính mình đâm thủng, anh cũng có chút chật vật.

Kiều Luyến chợt gọi bờ môi lên, trong ánh mắt của cô còn mang theo nước mắt, nụ cười này so với khóc còn khó coi hơn, để cho người ta cảm thấy thê lương: "Thẩm Lương Xuyên, tôi đề tiện, tôi là người dùng tiền để mang thai, tôi không có tư cách nói này nói kia..."

"Thế nhưng, tôi có tôn nghiêm của mình!"

"Tôi không muốn tiếp tục cuộc sống như vậy."

"Loại chuyện vừa làm cùng anh, để cho tôi cảm giác rất buồn nôn!"

"Thẩm Lương Xuyên, đến cùng muốn thế nào, anh mới buông tha tôi!"

Cô nói liên tiếp nhiều lời như vậy, mỗi một chữ đều giống như cái búa, hung hăng đập lên trái tim của anh.

Nghĩ đến chuyện mình vừa mới làm, thương tổn cô sâu bao nhiêu, giờ phút này anh cũng cảm giác được thống khổ gấp đôi!

Anh đứng cạnh giường, không nhận được lui lại.

Thậm chí nhìn chằm chằm ánh mắt oán hận của cô, lại nói không nên một câu.

Sao anh có thể nói cho cô chân tướng... Nói cho cô

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Vì sao cho tôi uống thuốc tránh thai! (10)

Kiều Luyến hô lên một câu như vậy, tất cả cảm xúc đều giống như được phát tiết.

Cô ôm chần, ngăn cản chặt vật của mình, sau đó liền nhìn chằm chằm người đàn ông trước mặt.

Anh đứng ngược ánh sáng, để cho người ta không thấy rõ biểu cảm trên gương mặt anh, nhưng có thể cảm giác được, lửa giận của anh lúc này, đã lắng xuống.

Anh dựa vào cái gì phát cáu với mình? Rõ ràng bị thương tổn, là cô!

Kiều Luyến cứ theo dõi anh vậy.

Liền thấy anh mở miệng ngập ngừng, do dự thật lâu, mới phun ra một câu: "Tôi... Sẽ không ly hôn với em."

Lời nói trầm thấp, nói làm cho lòng người phát lạnh.

Kiều Luyến xùy cười một tiếng, nghiêng đầu qua, không nhìn anh nữa.

Trong phòng nhất thời an tĩnh, bày ra một loại không khí quý dị.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm màu sắc trên chân, không nói một lời.

Qua không biết bao lâu, cuối cùng nghe được tiếng bước chân của anh đi xa, cô quay đầu, liền thấy anh đã mặc xong quần áo, đi ra khỏi phòng.

"Bịch."

Cửa phòng đóng lại, nước mắt ứa khuấy lại tuôn ra hốc mắt.

Kiều Luyến duỗi tay áo ra, dùng sức lau.

Khóc cái gì? Không có tiền đồ!

Không phải sớm biết, kỳ thật đối với anh mà nói, chính mình chẳng phải là gì?

Hiện tại, anh ngay cả một câu giải thích đều không có, cứ như vậy rời đi...

Nhưng chỉ ít, về sau chuyện giống như hôm nay, sẽ không phát sinh nữa!

Mà bây giờ, việc cô cần phải làm là để cho mình trở nên lớn mạnh, không để bị người tùy tiện khi nhục.

Cô cắn môi, yên lặng nằm trên giường.

Lúc đầu cho là mình sẽ không ngủ được, có thể cả đêm hôm qua không ngủ, lại thêm vừa một trận vận động kịch liệt, thân thể cô đều đã mỏi mệt đến cực hạn, một lát sau, mí mắt của cô liền trở nên nặng nề, rất nhanh ngủ thiếp đi.

Kiều Luyến tỉnh lại lần nữa, đầu óc choáng váng, tứ chi bất lực.

Nhưng lại miễn cưỡng đứng thẳng lên, sau khi rửa mặt, liền mặc quần áo đi ra khỏi phòng ngủ chính.

Vừa xuống lầu, máy riêng trong nhà liền vang lên.

Giúp việc nghe, nhìn về phía cô: "Phu nhân, tìm cô."

Kiều Luyến nghi ngờ đi qua, đặt máy bên tai: "Alo?"

"Chị dâu, là tôi!" Đối diện truyền đến tiếng mừng rỡ của Phạm Kiệt: "Tôi nay tôi sẽ tới tòa soạn, tiếp tục phỏng vấn, cô xem.. Máy giờ tôi qua thì tốt?"

Ánh mắt Kiều Luyến trầm xuống, chột khoé môi câu lên nụ cười châm chọc.

A.

Trước đó, Phạm Kiệt nói có thể không tới.

Hiện tại, là anh cố ý gọi điện thoại, xem như thù lao hôm qua sao?

Đây thật sự là chuyện cười.

Cô hít vào một hơi thật sâu, khó tránh khỏi giận chó đánh mèo với Phạm Kiệt: "Nào dám làm phiền Phạm Thiên vương đến tòa soạn nhờ chúng tôi?"

Phạm Kiệt lập tức nhận lỗi: "À, không làm phiền, chị dâu... Cô nói chuyện âm dương quái khí như thế, ta, tôi cảm thấy kinh hoàng."

Kiều Luyến cười nhạt một chút, còn muốn nói điều gì, đối phương liền trực tiếp mở miệng: "Chị dâu 10 giờ tôi qua, cứ quyết định như thế, bái bai!"

Một câu không có nói xong, giống như là sợ cô cự tuyệt, vội vàng cúp điện thoại.

Kiều Luyến hé mắt, vẻ mặt lãnh đạm.

Cô cúp điện thoại, liền nghe thấy tiếng Kiều Dịch gọi: "chị..."

Quay đầu, liền thấy Kiều Dịch ngồi trên xe lăn, chậm rãi đi tới.

Kiều Luyến lập tức thu liễm cảm xúc, cười rộ lên: "Ăn sáng rồi sao?"

"Ăn rồi." Kiều Dịch mở miệng: "Anh rể nói công ty có chút việc gấp, anh ấy đi làm trước."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 261: Bọn họ là thế nào (1)

Nghe nói như thế, Kiều Luyến không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Buổi tối hôm qua phát tiết, hôm nay nhớ tới, kỳ thật trong lòng cô còn hơi sợ hãi.

Thẩm Lương Xuyên hung hăng như vậy, bị cô mắng, còn không biết đối phó cô làm sao...

Kiều Dịch lại mở miệng: "Anh rể còn nói, em không cần tới bệnh viện gấp, bây giờ ở trong nhà vài ngày."

Kiều Luyến nghe nói như thế, đôi mắt lập tức sáng lên.

Trước kia, ném một mình cậu ở trong bệnh viện, kỳ thật trong lòng cô cũng rất bất an.

Vui vẻ đi qua, lại xét qua một chút bi thương.

Thẩm Lương Xuyên làm như thế, là có ý gì?

nụ cười khóe môi, trở nên mỏng manh.

Ăn bữa sáng, Kiều Luyến chuẩn bị đi làm.

Tuy vẫn có chút đầu nặng chân nhẹ, nhưng hôm nay Phạm Kiệt hôm sẽ tới tòa soạn, cô không thể vắng mặt.

Kiều Dịch đưa cô đi ra ngoài, vẻ mặt tràn đầy lo lắng: "chị, em thấy sắc mặt chị không tốt lắm, hôm nay không thể nghỉ ngơi sao?"

Kiều Luyến khoát tay: "không có chuyện gì."

Thân thể thực sự không thoải mái, cô cũng không giả mồm, đánh xe taxi đi tới tòa soạn.

Từ trong xe taxi đi ra, đầu còn choáng váng.

Cô cắn răng, mới tiến vào công ty.

Mới vừa tiến vào, liền thấy dáng vẻ trong văn phòng còn náo nhiệt, trong nháy mắt an tĩnh lại.

Mọi người trông thấy cô, đồng loạt quay đầu, làm công việc của mình, cũng không dám chào hỏi với cô.

Kiều Luyến đang nghi ngờ, Thi Niệm Điều chạy tới: "Chủ biên yêu quý, cuối cùng chị đến rồi!"

Bởi vì đều là người trẻ tuổi, Thi Niệm Điều nhỏ hơn Kiều Luyến hai tuổi, cho nên xưng hô trở nên thân thiết.

Kiều Luyến nhíu mày: "Thế nào?"

Thi Niệm Điều lập tức nhếch miệng với văn phòng tổng biên cập nhật nhanh tại thichdoctruyen: "Hôm qua không phải chị cúp điện thoại của tổng biên sao? Tiếp đó, tổng biên điện thoại cho chị sao cũng không được, hẳn ta tức giận ở trong công ty một ngày! Đợi lát nữa... Chị cũng phải cẩn thận!"

Về mặt Kiều Luyến, trong nháy mắt trở nên lạnh lùng.

Nếu như không có bài tin tức của Phạm Kiệt, chắc chắn cô sẽ không có quả ngon để ăn.

Nhưng bây giờ...

Cô hé mắt, liền thấy chủ biên tổ 1 Trương Xuân Hoa đi tới, trông thấy cô, dừng chân lại, trên mặt mang ý cười chế nhạo: "U? Còn tưởng rằng cô không

đến nữa? Làm sao, hôm nay là đến đưa đơn xin từ chức sao? Chẳng gia, Kiều Luyến, hiện giờ cô không có tin tức của Phạm Kiệt, cô tùy tiện nói láo trên đầu công ty, cô cảm thấy công ty sẽ dễ dàng với cô sao?"

Bà ta cười: "Hôm qua tôi nghe được tổng biên gọi điện thoại, thế nhưng nói, dự định truy cứu trách nhiệm hình sự với cô! phí bồi thường vì phạm hợp đồng của Phạm Kiệt, cô phải bồi thường một nửa!"

Bà ta lộ ra vẻ mặt tàn nhẫn, cả người không có dáng vẻ nặng nề ngày thường, lộ ra hào quang xem kịch vui.

Kiều Luyến thật sự là thân thể không thoải mái, giống như khí lực nói chuyện cũng không có, quay người, đang định đi về văn phòng, Lưu Chí Hưng nhận được tin tức, vội vã đi tới.

Khi nhìn thấy Kiều Luyến, sắc mặt hắn ta thay đổi.

"Ba!"

Một tay ném văn kiện trong tay xuống dưới chân cô: "Kiều Luyến, cô thật đúng là có gan! Còn dám cúp điện thoại của tôi! Cô cho rằng cô là ai? Còn có một chút tôn ti hay không? Tôi là cấp trên của cô!"

Giọng nói điếc tai nhức óc, để cho cô cảm thấy trong đầu ong ong.

Chờ đến khi nói xong những lời này, Lưu Chí Hưng mới âm thầm nói: "Kiều Luyến, hiện tại tôi lệnh cho cô, lập tức thu dọn đồ đạc, rút! Nói cho cô biết, vị trí chủ biên của cô, chấm dứt!"

Lời này rơi xuống, Thi Niệm Điều muốn nói điều gì, nhưng ở cửa, chợt truyền đến tiếng Phạm Kiệt: "Các người đang làm gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Bọn họ là thế nào (2)

Một câu Phạm Kiệt, nhắm trúng tất cả mọi người, đồng loạt nhìn sang.

Cậu ta vô tội đứng ở cửa, nhìn chăm chăm bên trong, chớp mắt một cái.

Lưu Chí Hưng lại giống như là gặp quỷ, khiếp sợ mở to hai mắt nhìn.

Trương Xuân Hoa càng là lộ ra vẻ mặt không thể tin...

Đến Thi Niệm Điều, cung kính ngạc.

Phạm Kiệt tiếp tục mở miệng: "Tôi tới không phải lúc sao? Muốn... Mấy người nhao nhao xong, tôi lại đi vào?"

Lưu Chí Hưng vội vàng tiến về phía trước: "Phạm tiên sinh, cậu đã tới!"

Phạm Kiệt gạt đầu, ngượng ngùng mở miệng: "Xin lỗi, hôm qua đột nhiên có chuyện, cho nên điều chỉnh kế hoạch, cái kia, hôm nay tôi không mời mà tới, mấy người có thể có thời gian hay không?"

"Sao lại thế! Tuyệt đối có thời gian!" Lưu Chí Hưng quay đầu, vừa còn trợn mắt với Kiều Luyến, lúc này đã trở nên chân chó thêm vẻ mặt ôn hòa: "tiểu Luyến, nhanh, mang Phạm tiên sinh đến phòng hội nghị."

Kiều Luyến thật thà gạt đầu.

Trong phòng họp, người còn lại đều đã rời đi.

Kiều Luyến cầm lấy bút thu âm, công nhiên mở miệng bày tỏ: "Phạm tiên sinh, xin hỏi ngài muốn chúng tôi quay lại những gì hôm nay phỏng vấn sao?"

Phạm Kiệt gạt đầu một cái: "Chị dâu nhỏ... Có phải chị còn đang tức giận hay không?"

Kiều Luyến đảo mắt: "không có."

Cô thật sự không có tức giận, Cô chỉ là thất vọng.

Phạm Kiệt thân bất do kỷ, cô hiểu.

Nhưng cô hiểu hơn... Phạm Kiệt chỉ là bạn của Thẩm Lương Xuyên, không phải bạn Kiều Luyến cô.

Cho nên, vẫn là bảo trì cự ly thích hợp cho thỏa đáng.

"Chị dâu nhỏ, tôi..."

"Phạm tiên sinh, chúng ta có thể bắt đầu phỏng vấn không?"

Phạm Kiệt muốn nói lại thôi, sau cùng ịu xùi cúi thấp đầu xuống: "Được."

Phỏng vấn kết thúc, Kiều Luyến và cậu ta bắt tay: "cám ơn ngài phối hợp."

Thái độ xa cách, lộ ra khách khí.

Phạm Kiệt há to miệng, cuối cùng vẫn là thờ dài: "không cần khách khí."

Sau khi bắt tay, Kiều Luyến tiễn cậu ta xuống lầu.

Chờ đến khi Phạm Kiệt rời đi, lúc này Kiều Luyến mới lên trên lầu, đem tất cả lực chú ý, đặt ở trên bàn thảo phỏng vấn.

Nhưng viết xong bản thảo phỏng vấn, thời gian lại trở nên gian nan.

Suy nghĩ của cô, luôn luôn không nhịn được trở lại một màn đêm qua.

Chợt, không nhịn được cười khổ một tiếng.

Cho dù là chó trong nhà mình, lúc tâm tình không tốt, đá nó một cái, sau đó đều phải nói lời xin lỗi.

Nhưng đối với Thẩm Lương Xuyên mà nói, cô tính là gì?

Kiều Luyến đề đẳng chất trong lòng xuống, không để cho mình suy nghĩ những thứ này.

Sáu giờ tối.

Người trong công ty, đều lục tục tan việc.

Kiều Luyến đóng máy tính, lại có chút không muốn đi.

Nhưng tuy không muốn nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, trong nhà lại có Kiều Dịch đang chờ cô.

Cô xuống lầu, đang định đón xe, một chiếc xe hơi chậm rãi chạy đến bên cạnh cô.

Khi nhìn đến chiếc xe quen thuộc kia, cô hơi sững sờ.

Chợt, cửa ghế lái phụ bị đẩy ra, cô liền thấy, Thẩm Lương Xuyên ngồi ở trên ghế lái, giờ phút này đang nhìn cô.

Hắn là tối hôm qua anh không có nghỉ ngơi tốt, khó có khi trên mặt mang theo mấy phần mệt mỏi, nhưng thanh lãnh sang trọng như cũ.

Kiều Luyến nắm chặt nắm đấm, đứng tại chỗ.

Cô không muốn lên xe.

Anh lại cố chấp im ắng giằng co với cô như vậy, giống như cô không đi lên, anh sẽ không rời đi.

Cửa xe còn mở, có lẽ là người chung quanh phát giác được kỳ lạ, có người hiếu kỳ nhìn qua.

Hôm nay Thẩm Lương Xuyên không có mang kính râm và khẩu trang.

Ý nghĩ này vừa ra, Kiều Luyến liền cắn răng.

Đến cùng vẫn là lên xe.

Vừa đóng cửa xe, lại nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên mặt không thay đổi đưa cho cô một phần văn kiện.

Khi nhìn đến văn kiện, trông mặt Kiều Luyến co rụt lại.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 263: Bọn họ đây là thế nào (3)

Đó là một phần giấy tờ lệ cần ký tên.

Kiều Luyến mặt không thay đổi mở giấy tờ ra, liền phát hiện là Thẩm Lương Xuyên tổ chức một nhóm chuyên gia, dự định trợ giúp Kiều Dịch làm huấn luyện khôi phục.

Kiều Luyến những năm này, vẫn muốn chữa chân tốt cho em trai, cho nên đối với phương diện chuyên gia chữa bệnh hiểu rõ vô cùng.

Mà Kiều Dịch sau khi hoàn tất phẫu thuật, kỳ thật huấn luyện khôi phục không quá thuận lợi.

Hiện tại cô rất gấp.

Giờ phút này, mỗi một chuyên gia trong nhóm đều là nhân vật khó mời.

Ngón tay Kiều Luyến nắm hợp đồng, không tự chủ dùng sức.

Trong lòng sinh ra một loại cảm giác chua chát khó nói.

Sau chuyện thuốc tránh thai, anh một câu giải thích cũng không có, ngược lại nhiều lần phóng thích thiện ý, cho nên... Đây là đền bù sao?

Nhưng hết lần này tới lần khác, cô ngay cả cự tuyệt phần bồi thường này cũng không có.

Bởi vì phần hiệp ước này, đích thật là thứ trước mắt cô cần nhất...

Mà phần hiệp ước này, cũng để cho cô kiên định, Thẩm Lương Xuyên sẽ không để cô rời đi.

Kiều Luyến rũ mắt xuống, nhanh nhất tại thichdoctruyenche khuất cay đắng trong mắt, không nói hai lời, cầm bút lên, ký tên phía trên, sau đó mới đưa cho Thẩm Lương Xuyên.

Bầu không khí trong xe lạnh lùng, Thẩm Lương Xuyên tiếp nhận văn kiện, muốn nói điều gì, nhưng miệng ngập ngừng, lại không biết làm như thế nào mở miệng.

Đêm qua, một mình anh ở thư phòng suy nghĩ thật lâu.

Kiều Luyến biết chuyện thuốc tránh thai, một lòng một dạ muốn ly hôn...

Phần nợ của cô, để anh cảm thấy hoảng hốt, đồng thời lại cảm thấy một loại bi thương.

Bởi vì, anh không biết nên mở miệng giải thích với cô làm sao.

Thuốc tránh thai là thật...

Thế nhưng làm sao anh nói cho cô? Nói anh là Từ Xuyên, bắt đầu là vì trả thù cô, không muốn để cho cô sinh con? Hay là nói... Không muốn để cho cô mang thai, là bởi vì lo lắng tình cảm bọn họ không tốt, cô sinh con xong sẽ rời đi?

Anh không biết làm sao đối mặt với lạnh lùng của cô, chỉ muốn làm vài việc, để cho cô bắt đầu vui vẻ.

Thế nhưng... Lúc cô vừa mới ký giấy tờ tay còn phát run, giờ phút này nhìn qua, cũng không hề giống bộ dạng cao hứng.

Trong lòng của anh, lại đột nhiên không chắc.

Thẩm Lương Xuyên để giấy tờ ở một bên, lúc này mới khởi động xe.

Bất kể như thế nào, anh đều sẽ không buông tay.

Hiện tại cô hận anh, chán ghét anh, thế nhưng là thời gian dài, phần oán niệm này, tóm lại sẽ bình phục.

Giống như là tám năm trước, anh hận cô như vậy... Hiện tại còn không phải định buông xuôi sao?

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, ánh mắt rơi vào con đường phía trước.

Quá khứ, cuối cùng rồi sẽ đi qua, đường phía trước mới là quan trọng nhất.

-

Sau khi đi được một đoạn, Kiều Luyến mới phát hiện, đây không phải đường về nhà.

Cô hơi sững sờ, vô thức quay đầu, khi nhìn thấy gương mặt Thẩm Lương Xuyên, mím môi, không nói gì.

Thẩm Lương Xuyên phát giác được động tác của cô, ánh mắt âm thầm.

Nếu là lúc trước, dù cô sợ hãi chính mình, cũng biết hỏi thăm một tiếng đi đâu, nhưng bây giờ, cô cũng không thêm nhiều lời sao?

Ý nghĩ này, để anh ngẹn cả lòng, nhưng cuối cùng có đề tài, anh đánh vỡ yên tĩnh trong xe: "chúng ta đi gặp 'Thi Trường'."

"Thi Trường" Tô Bành Hạo?

Kiều Luyến nhìn anh một cái: "Anh vẫn là không muốn buông tha cậu ta?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Cậu ta có tính dẻo dai vô cùng, mà tôi phát hiện, cậu ta chơi nhân vật gì, đều rất dễ dàng vào tay, cái này vô cùng quan trọng với tổ đội, có thể đền bù cho đồng đội còn lại."

"Thế nhưng cậu ta không thích..."

Nói còn chưa dứt lời, liền bị ngữ khí kiên định của Thẩm Lương Xuyên cắt ngang: "Anh sẽ đồng ý."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 264: Bọn họ là thế nào (4)

Trong một hội sở giải trí Kinh Giao.

Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến ngồi trong phòng, cách thời gian hẹn, đã qua nửa giờ, thế nhưng Tô Bành Hạo còn chưa tới.

Hai người cũng không nói chuyện, chỉ ngồi chỗ này uống trà.

Loại lạnh lùng giữa hai người, vì lẳng lặng chờ đợi, đều thay đổi

Kiều Luyến nghĩ đến Thẩm Lương Xuyên vừa nói cậu ta sẽ đồng ý, ngữ khí kiên quyết, lúc này, trong lòng thất vọng, đồng thời lại có chút cười trên nỗi đau của người khác.

Nhìn video thi đấu của "Thi Trường", cô xác định: "Thi Trường" là nhân vật riêng.

Nếu như chịu để chuyên gia huấn luyện, khẳng định tiền đồ về sau vô lượng.

Đã cùng Thẩm Lương Xuyên thành lập một câu lạc bộ cạnh tranh điện tử, cô phải làm tốt.

Nhưng vừa vặn loại dáng vẻ tính trước kỹ của Thẩm Lương Xuyên, để cho cô sinh ra tâm lý kháng cự.

Cô không có bản sự, cô có thể tùy tiện bị anh khi dễ...

Chẳng lẽ anh liền cho rằng, người trong cả thiên hạ, đều phải nghe anh?

Cho nên... Cô đợi nhìn Thẩm Lương Xuyên thành trò cười.

Cầm điện thoại di động lên, lại liếc mắt nhìn, đã qua 40 phút, Tô Bành Hạo còn chưa tới.

Nhưng anh lại giống như không sốt ruột, chính là ở chỗ này rót cho cô một chén trà.

Kiều Luyến đều có chút không giữ được bình tĩnh, dứt khoát cầm điện thoại di động lên, xem tin tức giải trí.

Chờ đến khi thời gian hẹn đã qua một tiếng đồng hồ.

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên đứng lên, đi ra ngoài.

Anh hành động đột ngột, để Kiều Luyến hơi sững sờ, tiếp đó cho rằng anh từ bỏ, đi theo anh ra ngoài.

Thật không nghĩ đến, đi ra khỏi cửa phòng, anh cũng không rời đi, ngược lại ở cửa quan sát một chút, đột nhiên đi đến cửa phòng đối diện, gõ gõ cửa phòng.

Kiều Luyến:...

Anh đang làm gì?

Vì sao cô có chút không hiểu suy nghĩ của anh? Chẳng lẽ phòng đối diện có người quen của anh?

Nghĩ như vậy, đã thấy cửa phòng đối diện không có mở ra.

Kiều Luyến nghi ngờ nhìn về phía anh lần nữa, đã thấy anh cũng không nóng nảy, chỉ là dùng này giọng từ tính nói: "Tôi biết cậu ở bên trong."

Một câu rơi xuống, cửa phòng bị mở ra.

Kiều Luyến nhìn sang theo mắt anh, liền phát hiện Tô Bành Hạo lại đứng ở cửa!

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, quay đầu nhìn cửa phòng riêng của mình, nhìn sang bên này lần nữa, không nhận được mở miệng nói: "Chúng tôi hẹn phòng bên này, có phải Tô tiên sinh đi nhầm hay không?"

Tô Bành Hạo nhìn cô một cái, khinh bỉ không nói chuyện, ngược lại ôm cánh tay nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Thì ra là Thẩm ảnh đế muốn thành lập câu lạc bộ?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu, không nóng không vội, vẫn mặt không biểu tình như cũ, lại mang theo tính trước kỹ càng: "Không biết cậu có hứng thú hay không?"

Nếu như không hứng thú, sẽ không đến đây lần nữa.

Kiều Luyến xem như thấy rõ, cái Tô Bành Hạo lần trước không có đáp ứng chính mình, là ghét bỏ chính mình không phải ông chủ? Đây là không coi trọng địa vị của mình!

Đang suy tư, quả nhiên chỉ nghe thấy anh mở miệng: "Muốn tôi gia nhập có thể, nhưng tôi có một điều kiện, tôi không tham gia huấn luyện! Mà lúc tôi đánh tranh tài, tất cả đội viên đều nghe tôi, tiền cho chúng tôi, nhưng anh không thể xen vào bất kỳ huấn luyện và tranh tài của chúng tôi!"

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn.

Không can dự? Không huấn luyện?

Sao còn muốn cô làm huấn luyện viên làm gì?

Và lại... Cái "Thi Trường" này cũng quá phách lối rồi.

Tô Bành Hạo tiếp tục mở miệng: "Tôi không cảm thấy còn có ai có thể làm huấn luyện viên của tôi, trừ Từ Xuyên và tiểu Kiều năm đó ở Lot, tôi tự nhận không kém hơn người khác!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Bọn họ là thế nào (5)

Kiều Luyến hơi sững sờ, cái "Thi Trường" này, thì ra không phải không nói chuyện với mình, mà là muốn mình làm chủ mọi việc!

Cậu ta đánh thật sự không tệ.

Câu lạc bộ của Thẩm Lương Xuyên rất cần người như cậu ta, cho nên... Thẩm Lương Xuyên giữa cô và "Thi Trường", lựa chọn thế nào?

Cô cau mày, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên trầm ổn hữu lực như cũ nói: "Rất xin lỗi, không thể."

Hiển nhiên Tô Bành Hạo không nghĩ tới anh sẽ trả lời như vậy, hơi sững sờ.

Thẩm Lương Xuyên lại nghiêng đầu, nhìn Kiều Luyến một chút: "Em về phòng chờ tôi."

Kiều Luyến rất không muốn qua!

Nhưng đối với ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, cô vẫn quay đầu, trở lại phòng đối diện.

Tô Bành Hạo nhíu mày, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Chúng ta đánh cược một cái."

"Cái gì?"

"Có dám chơi với tôi một ván PK Lot không?"

Tô Bành Hạo nhất thời hào hứng: "Tiền đặt cược."

"Tôi thắng, cậu gia nhập câu lạc bộ vô điều kiện."

"Anh thua thì sao?"

"Tôi đáp ứng điều kiện của cậu."

Tô Bành Hạo lập tức xắn tay áo lên: "không có vấn đề!"

Nửa giờ sau.

Trong phòng truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Tô Bành Hạo: "Móa! Anh quá biến thái đi! Tàn sát toàn máu của tôi! Mà anh lại đẳng cấp cao hơn tôi?"

Thẩm Lương Xuyên nói: "Có chơi có chịu?"

Tô Bành Hạo lập tức nghiêng răng nghiêng lợi: "hợp đồng lấy ra tôi ký tên!"

Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh đem một phần hợp đồng đưa cho cậu ta, sau khi Tô Bành Hạo ký tên, anh liền cầm văn kiện lên, đứng lên, luống loát đi ra ngoài, cũng không hàn huyên vài câu với cậu ta, chỉ nói chuyện bàn giao: "3 giờ chiều ngày mai, tất cả thành viên trong biệt thự tập hợp. Hi vọng cậu không đến trễ."

Thẩm Lương Xuyên đi ra ngoài, đi đến phòng đối diện.

Kiều Luyến không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết là Thẩm Lương Xuyên gọi cô rồi đi, Tô Bành Hạo đã thay đổi đến mức chân chó không bình thường, trên mặt mang ý cười, ánh mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên, đều bốc lên ánh sáng.

Nếu như không phải biết Thẩm Lương Xuyên không phải gay, chỉ sợ cô sẽ coi là, vừa rồi Thẩm Lương Xuyên lấy nhan sắc ra dụ!

Trên đường về nhà, lòng cô tràn đầy hiếu kỳ, muốn hỏi trong phòng xảy ra chuyện gì, nhưng chỉ cần vừa nhìn thấy sắc mặt anh, liền nuốt lời trở về.

Ngồi trên xe, cô quay đầu nhìn lấy ra ngoài cửa sổ xe, cũng không nhìn tới anh.

Thẩm Lương Xuyên lại chủ động giải thích: "Lúc tôi nhìn cậu ta chơi game, đã biết cậu ta là người nhiệt huyết, có thể gia nhập câu lạc bộ, tham gia tranh tài chính quy, là thứ cậu ta hướng tới, cho nên cậu ta sẽ không buông tha, khẳng định sẽ tới."

Thế nhưng qua một giờ, đều không có tiến vào phòng, khẳng định là đang giám thị bọn họ, anh đi ra cửa phòng, cũng chỉ phát hiện phòng đối diện, có thể nhìn thấy bọn họ, lập tức khẳng định, Tô Bành Hạo ở đối diện.

Mà chỉ cần Tô Bành Hạo tới, anh ắt có niềm tin giữ cậu ta lại.

Lúc Thẩm Lương Xuyên nói lời này, bộ dạng tự tin kia, Kiều Luyến nhìn mà lòng chua xót.

Anh là người nghiên cứu tâm tư thấu triệt như thế, vì Tô Bành Hạo, có thể kiên nhẫn hơn một giờ.

Đàn ông như vậy, không chế vô cùng cường liệt.

Cô đến cùng phải thế nào, mới thoát khỏi anh?

Kiều Luyến rũ mắt xuống, suy nghĩ bay đến nơi khác, không nói thêm gì nữa.

Hai người về nhà, Kiều Dịch đã chờ bọn họ trong phòng khách.

Kiều Luyến lộ ra vẻ mặt vui cười, đối với Thẩm Lương Xuyên cũng rất ôn hòa, không muốn để cho em trai lo lắng.

Ba người cùng ăn cơm tối xong, rồi nói chúc ngủ ngon.

Kiều Luyện và Thẩm Lương Xuyên trở lại phòng ngủ chính, ôn hòa trên mặt Kiều Dịch, trong nháy mắt biến mất.

Đêm nay, làm sao ngủ?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Bọn họ là thế nào (6)

Chuyện tối ngày hôm qua, rõ mồn một trước mắt.

Kiều Luyện cắn môi.

Bọn họ đã không để ý mặt mũi, cho nên... Hiện tại, ngược lại xấu hổ.

Nhưng mà, vấn đề này rất nhanh được giải quyết.

Lúc cô tắm rửa đi ra, liền phát hiện Thẩm Lương Xuyên đã nằm trên ghế sofa, đắp kín chăn mền, giống như là ngủ thiếp đi.

Bước chân cô có chút dừng lại.

Ghế sofa trong phòng ngủ, cũng không phải là rất lớn.

Mà anh thân cao, nằm ở nơi đó, đầu chân vừa vịn gác lên hai bên.

Tầm mắt của cô lại rơi vào cái giường lớn, nhìn anh một chút, sau đó không nói gì, lên giường ngủ.

-

Thân thể Kiều Luyện luôn luôn khỏe mạnh, cho dù là hai ngày trước còn mệt đến muốn chết muốn sống, thế nhưng ngủ ngon một giấc, lại nhảy nhót tung bừng.

Hôm nay là cuối tuần, buổi sáng cô ở trong biệt thự làm bạn với Kiều Dịch, buổi chiều liền đón xe đi câu lạc bộ.

Câu lạc bộ chính thức thành lập, tất cả có 7 người.

Ngoại trừ "Thi Trường" Ở ngoài, còn lại sáu người, cũng đều là người chơi nổi danh.

Kiều Luyện đến biệt thự, liền thấy bảy người kia, đã ngồi trong phòng khách, cầm điện thoại di động đang chơi Lot mobi.

Bảy người, sáu nam một nữ.

Sáu thanh niên không có gì, cô bé kia lại gầy vô cùng, có thể nhìn ra ngũ quan rất đẹp, nhưng bởi vì quá gầy, liền lộ ra có chút khủng bố, cùng với nickname "Cửu nữ vương", không quá hợp.

Kiều Luyện đi đến trước mặt bọn họ, cười tự giới thiệu: "Chào mọi người, tôi là Vong Xuyên, cũng chính là huấn luyện viên sau này của mọi người."

Bảy người nghe nói như thế, đều ngẩng đầu nhìn cô một cái.

Bên trong có cậu nhóc hơi mập, nói chuyện lộ ra nụ cười mở miệng: "Chào Vong Xuyên, tôi là Tiểu Diện Hồ."

Có hai người phía ngoài cũng tự giới thiệu: "Tôi là "Đại Gia Hấn"."

"Tôi là "Nhị gia Hấn"."

Hai người kia là anh em, chơi game phối hợp không tệ, đặt tên rất thú vị.

Một thiếu niên đáng dấp trắng trẻo đứng lên, còn chưa lên tiếng, sắc mặt đã đỏ lên: "Tôi là Cửu Nữ Vương."

Kiều Luyện:...!!

Cửu Nữ Vương là nam? Cậu ta chơi nhân vật nữ!

Cô bé kia là...

Cô bé giống như là nghe được tiếng lòng của cô, lạnh lùng ngắt đầu: "tôi là ""Lão tổ Bạch Cốt.""

Kiều Luyện...

Ngoại trừ Thi Trường, chỉ còn lại một thiếu niên bình thường, nickname là "Vô địch là tịch mịch cỡ nào".

Nhìn lấy mọi người trong phòng muôn hình muôn vẻ, nghĩ đến bọn họ đều là cao thủ trong LOT, cô cảm thấy mình giống như là tiến hành đại hội võ lâm.

Cô cười nói: "oh, cập nhật tại [thichdoctrue](#) vậy bây giờ chúng ta tới trò chuyện về thiết lập cho mọi người trước..."

Lời này còn chưa nói hết, chợt nghe Tô Bành Hạo mở miệng: "Vong Xuyên, cô phát sóng trực tiếp làm cũng không tệ, giải thích trò chơi là một, có thể huấn luyện chúng tôi hay không, tôi rất hoài nghi năng lực của cô!"

Tuy bại bởi Thẩm Lương Xuyên, nhưng để Vong Xuyên làm giáo luyện của cậu ta, cậu ta không phục!

Kiều Luyện ngắt đầu, liền thấy sáu mặt khác trong phòng mặc dù không có phụ họa, nhưng cũng ngắt đầu lên nhìn về phía cô.

Rất rõ ràng, tất cả mọi người cảm thấy Tô Bành Hạo nói có đạo lý.

Kiều Luyện ánh mắt lấp lóe.

Cũng đúng, một đám võ lâm cao thủ tập hợp một chỗ, nếu như cô không lấy ra chút bản sự, chỉ sợ không cách nào phục chúng.

Cô nhìn Tô Bành Hạo: "Cậu muốn thế nào?"

Tô Bành Hạo cười: "Lúc tôi lên đại học, là đội giáo viên đội bóng rổ, ngày đầu tiên đã đánh với chúng tôi một trận bóng, thu phục được chúng tôi. Cho nên... Đánh với tôi một ván, cô có dám hay không?"

Hôm qua bị Thẩm Lương Xuyên ngược rất thảm, hôm nay nhất định cậu ta phải lấy lại danh dự!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Bọn họ là thế nào (7)

Tô Bành Hạo nghĩ tới đây, ánh mắt lóe sáng.

Thắng Vong Xuyên, cũng hung hăng đánh mặt của cô một chút!

Người phụ nữ này, nhìn tới không sai biệt với mình lắm, dựa vào cái gì làm huấn luyện viên của bọn họ?

Còn lại mấy người, cũng đều ánh mắt sáng rực nhìn qua, hiển nhiên rất hy vọng có thể nhìn thấy một trận tranh tài đặc sắc.

Kiều Luyện nghe nói như thế, lại cắn môi.

Tay đang cầm túi, nghe được câu này hơi nắm chặt.

Tầm mắt của cô, rơi vào laptop của người nào đặt trên bàn trà phòng khách, phía trên kia là cửa sổ trò chơi quan thuộc, giống như mị lực vô tận, hấp dẫn cô.

Cô cắn môi, muốn khiêu chiến, nhưng ngón tay lại không tự chủ khẽ run lên.

Kiều Luyện rũ mắt xuống, che khuất thất lạc trong đó.

Sau đó, cô nhẹ nhàng mở miệng: "Tôi không dám."

Ba chữ rơi xuống, trong phòng an tĩnh một cái.

Tô Bành Hạo cũng không nghĩ tới cô sẽ trả lời như vậy, nhưng chợt giật mình, bật cười một tiếng: "cô biết thức thời."

Người chơi nữ bên trong, cậu ta còn không nghe nói xuất hiện người lợi hại, trừ tiểu Kiều năm đó, cậu ta tự tin không kém bất kì ai.

Cậu ta cho là, cô không chơi, là bởi vì biết đánh không lại cậu ta, không đánh, còn có thể đánh biết béo tròn, thế nhưng đánh, uy tín hoàn toàn không có.

Cậu ta nhếch miệng, trên mặt lộ ra thần sắc khinh thường.

Trước kia nghe Vong Xuyên phát sóng trực tiếp trò chơi, mỗi lần cô đều có thể chuẩn xác nói ra ý đồ của mình, kỳ thật cậu ta vẫn có chút thương thức.

Nhưng bây giờ...

Cậu ta lại cảm thấy, người phụ nữ này có con mắt cẩn thận như thế.

Chỗ nào giống người nhà Thẩm Lương Xuyên... Trực tiếp lên, dùng thực lực nói rõ tất cả.

Nghĩ đến trận hôm qua, thần sắc của cậu ta hơi sững sờ, chợt nhú mày.

Từ tối hôm qua bắt đầu, cậu ta đã cảm thấy thao tác đối phương có chút quen thuộc, thế nhưng.. Làm sao cậu ta cũng không nghĩ ra?

Kiều Luyến một câu "Tôi không dám" làm cho tất cả mọi người lộ ra ý khinh thị.

Ngoại trừ "Tiểu Diện Hồ", còn lại mấy người đều cúi đầu, cảm điện thoại di động không biết đang nhìn cái gì, đáng vẻ lãnh đạm rõ ràng, để Kiều Luyến khẽ cười.

Đương nhiên cô biết, chơi game lợi hại thực chất bên trong đều rất kiêu ngạo, cho nên trước đó, cô đã chuẩn bị kỹ càng.

Cô tiến lên một bước, mở miệng nói: "Tuy tôi không chơi game, thế nhưng, bác sĩ lợi hại nhất trên thế giới này, cũng có thầy giáo của mình, vận động viên lợi hại nhất, cũng có huấn luyện viên của mình, mỗi một khoa học đều thầy dạy dỗ, tôi nghĩ, ông chủ câu lạc bộ mời tôi làm huấn luyện viên, chỉ ít chứng minh tôi cũng không phải là hoàn toàn không có chỗ dùng, không phải sao?"

Tô Bành Hạo trực tiếp cười nhạo: "Mồm mép lợi hại có làm được cái gì?"

Kiều Luyến nhìn về phía cậu ta: " "Thi Trường ", đều nói cậu là người chơi toàn năng, nhưng tôi quan sát, cậu có một nhược điểm "

Tô Bành Hạo sững sờ, "Cái gì?"

"Pháp sư."

Tô Bành Hạo sững sờ.

Kiều Luyến nhìn về phía người còn lại: " "lão tổ Bạch Cốt" ưu điểm của cô là đánh vững vàng, nhưng khuyết điểm là, cô không quá hợp nhóm, về phần "Tiểu Diện Hồ"..."

Cô một cái tiếp một cái, tất cả ưu điểm và khuyết điểm của họ nói một lần.

Chờ đến khi nói xong, liền thấy đám người này, đều để điện thoại di động xuống, ngẩng đầu lên, mặt sắc ngưng trọng nhìn cô.

Rất tốt.

Kiều Luyến cảm giác đã nắm sân nhà trong tay: " cho nên, hiện tại có thể bắt đầu phối hợp huấn luyện của tôi không?"

"Tiểu Diện Hồ" và "lão tổ Bạch Cốt" dẫn đầu để điện thoại di động xuống, đi đến trước bàn, cảm máy tính bản thân, nhìn về phía cô.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 268: Bọn họ là thế nào (8)

Người còn lại, cũng từng người đi qua.

Sau cùng, còn lại Tô Bành Hạo, cậu ta không phục nhìn cô chằm chằm, còn muốn nói điều gì, Kiều Luyến liền cảnh cáo trừng mắt với cậu ta một cái.

Cậu ta nhìn người còn lại một chút, hừ lạnh một tiếng.

Mọi người tuy không nói gì thêm, thậm chí dựa theo kế hoạch cô lập ra mà tiến hành huấn luyện, nhưng Kiều Luyện có thể nhìn ra, trong suy nghĩ của họ vẫn còn có chút lạnh nhạt với cô.

Một đám người dựa theo phương pháp của cô tiến hành huấn luyện, vừa mới bắt đầu, cô cũng không làm chỉ huy nhiều, chỉ là để bọn họ dựa theo thực lực chia thành 2 tổ, lại tùy tiện tìm mấy người chơi, cho đánh với nhau.

Kiều Luyện cứ ngồi ở trên ghế sofa như vậy, không khí quen thuộc, thậm chí là âm nhạc trong trò chơi quen thuộc, đều làm cô cảm thấy trong máu có thứ gì đó đang thức tỉnh.

Tầm mắt của cô, bắt tri bắt giác, rơi vào tay phải của mình.

Cô giờ cái tay kia lên, trắng nõn tinh tế, mềm mại không xương. Nhìn giống như với tay trái, nhưng trong chốc lát, cái tay kia đã bắt đầu không tự chủ mà run lên.

Một loại cảm giác bất lực, từ trên cánh tay truyền tới, để cho cô thất vọng cúi thấp đầu xuống.

Tay của cô, vào tám năm trước, không cẩn thận bị thương rồi.

Sau khi khôi phục, tuy không khác bình thường, tuy nhiên lại không thể tiến hành thao tác.

Hạ Diệp Hoa đã từng mời cô chơi game, nhưng chỉ có thể chơi game mobì, độ chuẩn xác và độ nhạy khác biệt, yêu cầu hoàn toàn khác biệt.

Cho nên, cô không có cách nào đánh với Tô Bành Hạo.

Đây cũng là năm đó, nguyên nhân cô không có thể tham gia câu lạc.

Nhưng cô chưa kịp giải thích cho Từ Xuyên, liền mất đi liên hệ với anh.

Cho nên, Từ Xuyên bởi vì nguyên nhân này, mới tức giận, không để ý tới cô sao?

Cô trăm mối không có cách giải, dứt khoát không nghĩ chuyện này nữa.

Thời gian rất nhanh đến sáu giờ tối.

Cô chuẩn bị trở về nhà.

Trước khi đi, sắp xếp nhiệm vụ mấy ngày tới cho họ.

Đám người này chơi game cũng không tệ, chỉ là vừa nhận biết, còn cần ma sát, Kiều Luyện để bọn họ lựa chọn, có thể ở lại, cũng có thể về nhà, nhưng nhất định ban ngày phải tập trung huấn luyện.

An bài tốt những thứ này, cô định về nhà.

Mấy người tuy có chút ý coi thường với cô, nhưng lẫn nhau, lại tồn tại cùng chung chí hướng, dù sao đều là người chơi nổi danh, bọn họ vừa mới đánh mấy mấy ván, có chút chưa thỏa mãn, thế là kêu gọi đến đánh mấy bàn.

Kiều Luyện nhìn họ không có ý tiễn cô, liền đứng lên, tự mình đi ra ngoài.

Vừa đi ra cửa phòng, chợt nghe có người sau lưng gọi cô: "Vong Xuyên!"

Kiều Luyện quay đầu, liền thấy "Tiểu Diện Hồ" đi tới, trên mặt cậu mang ý cười: "Tôi đưa cô đi."

Kiều Luyện gật đầu.

Hai người đi ra cửa biệt thự.

Đi hai bước: "Tiểu Diện Hồ" mỉm cười mở miệng: "Kỳ thật tôi xem qua phát sóng trực tiếp của cô, cô đối với cạnh tranh game giải thích rất tốt, cô không biết, lúc ấy mọi người chúng tôi đều suy đoán, khẳng định cô là người chơi nổi danh nào! Hơn nữa, khẳng định là người không tốt! Không nghĩ tới, bản thân bộ dạng xinh đẹp như vậy!"

Kiều Luyện nói: "Cám ơn."

"Tôi là Fan hâm mộ trung thành của cô! Đương nhiên, về sau cũng là học sinh của cô, còn xin cô chỉ giáo nhiều hơn! Những khuyết điểm của tôi mà cô vừa nói, không biết tôi phải thay đổi thế nào?"

Kiều Luyện bật cười, Tiểu Diện Hồ vẫn là người đầu tiên thỉnh giáo cô, cô không có không keo kiệt mở miệng: "Tôi sẽ lên cho cậu một kế hoạch..."

Cách đó không xa, bên ven đường ngừng một chiếc xe con màu đen.

Trên ghế lái, Thẩm Lương Xuyên nhìn chăm chăm qua bên này.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 269: Bọn họ là thế nào (9)

Cho dù là cách một khoảng cách, anh còn có thể thấy rõ ràng, Kiều Luyến đứng ở ngoài cửa lớn, cùng một cậu thanh niên cười nói.

Sắc trời đã tối.

Cô cười rất chân thành, mà nụ cười kia, so với chấm nhỏ trên trời còn muốn sáng hơn, để anh không dời nổi mắt.

Anh cho là, cô chỉ đối mặt với Kiều Dịch sẽ cười như vậy, nhưng thì ra, đối với một người xa lạ vừa quen, cô cũng có thể vui vẻ như vậy?

Có phải... Duy chỉ đối mặt với mình, cô mới trở nên trầm mặc.

Cái nhận biết này, để trong lòng của anh vừa chua lại khó chịu.

Nỗ lực rút ánh mắt khỏi người cô, ánh mắt của anh, liền nhìn về phía thiếu niên, trong ánh mắt hiện lên u ám.

-

Kiều Luyến nói xong với Tiểu Diện Hồ, lúc này mới đi ra ngoài.

Mới vừa đi chưa được hai bước, liền thấy chiếc xe kia, cước bộ của cô lập tức dừng lại.

Dừng tại chỗ hai giây, nghĩ đến anh bá đạo, Kiều Luyến thu hồi tất cả biểu lộ trên mặt, cất bước đi qua.

Cô nhu thuận mở cửa xe ghế lái phụ, sau khi lên xe không nói câu nào.

Thẩm Lương Xuyên nổ máy xe, muốn nói điểm gì, đã thấy cô giống như là phát giác được gì, cầm điện thoại di động lên nhìn.

Bộ dạng cô kháng cự, để lời bên miệng anh, cứ nuốt trở về.

Trong lòng buồn bã, lái xe đi ra ngoài.

Kiều Luyến đang chơi điện thoại di động, điện thoại di động vang lên, là tổng biên Lưu Chí Hưng gọi tới: "Kiều Luyến, ngày kia Mạc Tây Thừa có cái yến hội, cô nghĩ biện pháp trà trộn vào, cần phải chụp bạn gái anh ta. Nói cho cô, cái Mạc Tây Thừa này tuy không nóng không lạnh, kỳ thật nhân khí rất tốt, fan trung thành rất nhiều. Mà gần đây tôi nhìn anh ta có tình thế bức hóa, nhất định cô phải ứng phó cẩn thận chuyện này, biết không?"

Kiều Luyến nhăn đầu lông mày: "Biết rồi."

Cúp điện thoại, cô liền nghiêng răng.

Bình thường ký giả qua phỏng vấn, đều là tòa soạn cung cấp đường tắt, ví dụ như mua chuộc giám đốc khách sạn, giả phục vụ viên trà trộn vào, nhưng Lưu Chí Hưng này... Rõ ràng là làm khó cô.

Cô là ký giả nhỏ, làm sao có thể tiến vào buổi tiệc tư nhân?

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên cô ý thức được người bên cạnh, vô thức quay đầu nhìn anh một cái.

Trong xe quá an tĩnh, dẫn đến tiếng nói ở trong điện thoại phát ra, anh gần như nghe đại khái, giờ phút này, Kiều Luyến nhìn về phía anh như vậy, trong lòng của anh, liền không nhịn được có chút mong đợi.

Anh cho là cô sẽ đánh vỡ trầm tĩnh giữa hai người trước, tìm anh hỗ trợ, thật không nghĩ đến, cô cũng chỉ là nhìn anh một cái, liền dời ánh mắt đi.

Anh nhất thời cảm giác, giống như bị tạt một chậu nước lạnh lên đầu, tâm bỗng dưng lạnh xuống.

Tay Thẩm Lương Xuyên cầm tay lái hơi dùng sức, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía trước, nhưng cặp mắt đồng tử kia lại vô cùng đen.

Cuối cùng xe cũng tới biệt thự, Kiều Luyến cũng không đợi anh, xuống xe liền chạy vào phòng.

Quả nhiên, khi thấy Kiều Dịch ngồi trên xe lăn đợi cô, thấy cô tiến đến, trên mặt lộ ra ý cười: "Chị, chị trở về rồi!"

Kiều Luyến gật đầu: "hôm nay ở nhà đã làm gì?"

"Đọc sách, học tập chứ sao. Chị có mệt hay không?"

"Không mệt, chị đầy tinh thần! Hiện tại còn như bị điên, toàn thân tràn đầy năng lượng!"

Kiều Dịch cười ha ha.

Ấm áp giữa chị em, để động tác Thẩm Lương Xuyên đổi giày dừng một chút, cảm giác đáng ghét vừa rồi, lại tăng lên một số.

Anh nói lỏng cà vạt, chỉ cảm thấy không khí trong phòng có chút bị đè nén.

Anh đứng ở nơi đó, nhìn bọn họ chằm chằm, bỗng nhiên đi qua níu Kiều Luyến lại, không nói hai lời, liền đi lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Bọn họ là thế nào (10)

Thẩm Lương Xuyên đột nhiên phát tác, để Kiều Luyến giật nảy mình.

Bị Thẩm Lương Xuyên dắt lên trên cầu thang vài bước, lúc này mới ý thức được xảy ra chuyện gì.

Cô vội vàng quay đầu, cười nhìn về phía Kiều Dịch: "Tiểu Dịch, em ăn cơm trước, chị và anh rề em cần nói mấy câu."

"Được."

Kiều Dịch xấu hổ khẽ cười, nhưng nụ cười kia, không có đạt tới đáy mắt, ngón tay đặt ở trên đầu gối, cũng nắm lấy.

"Àm!"

Kiều Luyến bị dắt vào phòng ngủ chính, liền nghe thấy tiếng cửa phòng đóng lại.

Tiếp theo, một thân thể nóng bỏng, bỗng dưng dính sát, trực tiếp ép cô lên trên vách tường.

Trong phòng không có mở đèn, có chút tối.

Mượn ánh trăng ngoài cửa sổ, cô ngẩng đầu, đôi mắt theo dõi anh.

Thần sắc của anh rất phức tạp, ánh mắt nhìn cô, giống như là muốn ăn hết cô.

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm

Cô hai ngày này không có làm chuyện gì, người đàn ông này... Lại nổi điên cái gì?

Dù thế nào cũng sẽ không phải cảm dục quá lâu, cho nên cầm giữ không được chứ?

Cô không nhịn được lộ ra ý cười châm chọc.

Sức lực của cô và anh cách xa, nếu như anh ép đến, chỉ sợ phản kháng của cô, sẽ nhận được trừng phạt càng kịch liệt, giống như là khuya ngày hôm trước...

Cho nên, cô phải làm sao?

Trong lúc cô miên man suy nghĩ, liền nghe thấy anh thở dài một cái.

Cô gái trước mặt, trừng mắt quát cường lại cố chấp nhìn anh

Trên gương mặt treo sự nổi giận, giống như là đánh một cái tát lên mặt anh.

Tất cả lửa giận, sau cùng chỉ có thể hóa thành một tiếng thở dài.

Hắn buông lỏng giam cầm tay cô, lui về sau một bước, nhìn cô một cái thật sâu, quay người đi ra ngoài.

Sau khi anh đi ra ngoài, Kiều Luyến hít vào một ngụm khí lớn.

Nhưng chợt, cảm giác trong lòng chưa xót.

Kỳ thật anh đối với cô, cũng không có hồng đến tận cùng.

Bọn họ vừa mới kết hôn, tuy quan hệ không tiện, thế nhưng cũng không giống như bây giờ, đóng băng liên tiếp.

Kỳ thật, rõ ràng quan hệ bọn họ đã trở nên ảm áp, rõ ràng cô phát giác được anh giống như không phải là không có tình cảm với cô, rõ ràng cô muốn cùng anh mở ra một đoạn tình cảm lưu luyến mới, nhưng đến cuối cùng, vì sao biến thành bộ dạng hiện tại?

Bọn họ là thế nào?

Cô đề xuống đáng chất trong lòng, chính là muốn ra cửa xuống lầu để trấn an Kiều Dịch, cửa phòng bị mở ra lần nữa.

Thân hình cao lớn của Thẩm Lương Xuyên đi tới.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ.

Chẳng lẽ, anh hối hận rồi hả?

Tiếp theo, liền thấy anh đi đến trước mặt cô, vươn tay, đưa cho cô một phần thư mời yến hội ngày kia.

Kiều Luyến trực tiếp nhìn tới ngậy ngấn cả người.

Một loại tình cảm phức tạp, tự nhiên sinh ra lần nữa.

Lại là như vậy...

Loại chuyện đền bù này, đến cùng là gì?

Cô cắn môi một cái, siết chặt nắm đấm, không có tiếp nhận thư mời, trực tiếp quay người xuống lầu.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm thư mời trong tay, phát ngốc, anh không có xuống lầu ăn cơm.

Kiều Luyến và Kiều Dịch ăn xong bữa tối, trở lại phòng ngủ chính lần nữa, Thẩm Lương Xuyên đang ở trên ban công hút thuốc.

Cô chưa từng có qua, cũng có thể nhìn thấy khói mù lượn lờ, dáng người anh thon dài đứng ở nơi đó, gió lạnh lạnh thổi qua, lộ ra tịch mịch và cô độc.

Kiều Luyến nhìn một chút, liền thu hồi ánh mắt, tiến vào phòng vệ sinh.

Chờ cô rửa mặt đi ra, trực tiếp lên giường, dự định nghỉ ngơi.

Nhưng vào lúc này, cửa ban công bị kéo ra, liền thấy Thẩm Lương Xuyên xen lẫn mùi thuốc lá đi tới.

Kiều Luyến giật nảy mình, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đề lên người cô.

Ánh mắt của anh vô cùng tối, cứ nhìn cô chằm chằm trong chốc lát như vậy, mới nhẹ nhàng phun ra năm chữ: "Kiều Luyến, thật xin lỗi."

Nước mắt của cô liền không nhìn được, nhất thời dừng mảnh tiến ra!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 271: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (1)

Chuyện thuốc tránh thai, cô vẫn chờ anh một lời giải thích.

Thế nhưng không nghĩ tới đợi lâu như vậy, lại chỉ chờ được năm chữ này.

Thật xin lỗi...

Những thuốc tránh thai nồng độ cao cô uống, đã cho tạo thành tổn thương thân thể, làm sao có thể nói một câu xin lỗi thì nhẹ nhàng bỏ qua?

Nước mắt im ắng rơi xuống trong đêm tối, cô cắn môi, mới không để cho mình nghẹn ngào lên tiếng.

Đã chậm.

Cô xoay đầu đi, không có nhìn anh.

Bộ dạng kháng cự kia của cô, khiến trong lòng Thẩm Lương Xuyên phát lạnh.

Kỳ thật chính mình cũng không biết sao nói vậy, cứ nói ra câu này, chỉ hi vọng cô có thể buông xuống chuyện thuốc tránh thai, cùng anh ở chung một chỗ.

Giờ này phút này, đáng vẻ cô nhìn anh cũng không nguyện ý, để khoe môi anh lộ ra một nụ cười đắng chát.

Kỳ thật đã sớm biết, cô sẽ không dễ dàng tha thứ cho anh.

Vẫn là ôm một tia ảo tưởng, hy vọng có thể làm dịu quan hệ của hai người.

Nhưng thái độ cự tuyệt của cô rõ ràng, để anh không biết phải làm những gì.

Anh nhìn cô gái dưới thân núp trong chăn, dưới ánh trăng, giống như có thể thấy được nước mắt trong suốt trên gương mặt cô, nước mắt kia, để tìm của anh bỗng nhiên co rụt lại.

Nắm chặt nắm đấm, lại buông ra, hai cánh tay anh khẽ chống, đứng lên.

Ở lại trong phòng, cũng chỉ tăng thêm xấu hổ và khổ sở giữa hai người.

Anh nhanh chân đi tới cửa chỗ, quay đầu lần nữa: "hai ngày này, vừa vặn phải theo Tống Thành trao đổi kịch bản, tôi sẽ không về nhà."

Lời này rơi xuống, cô vẫn tránh trong chăn như cũ, cũng không nhúc nhích, không có trả lời anh.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên âm đạm, nhanh chân rời đi.

Trong toàn bộ biệt thự, đều tràn ngập một loại cảm giác đau đớn để anh không thể thở nổi, bước chân anh đi xuống lầu lầu đảo, đến áo khoác cũng quên cầm, liền trực tiếp đổi giày đi ra ngoài.

Dưới lầu truyền đến tiếng xe khởi động, tiếp đó dần dần đi xa.

Lúc này Kiều Luyến mới xác định, Thẩm Lương Xuyên rời đi.

Cô buông lỏng cái chăn bị siết chặt, gương mặt kia đã ướt nhẹp nước mắt.

Cô ngồi dậy, ôm chăn mền, chỉ cảm thấy biệt thự to lớn, vô cùng chật chội, đè nén ngực cô cảm thấy ngột ngạt.

Hít thở sâu mấy hơi, mới đưa đề uất khí này xuống, đứng dậy rửa mặt xong, lại nằm trên giường, như thế nào cũng ngủ không được.

-

Ngày thứ hai, Kiều Luyến đem cái mắt đen đi ra ngoài.

Sau khi Kiều Dịch nhìn thấy, nhìn không được nhìn cô chăm chăm thật lâu, bờ môi mấp máy, sau cùng chỉ nói ra một câu: "Chị, chị phải chú ý nghỉ ngơi tốt. Chuyện gì, thân thể cũng quan trọng hơn, đúng không?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, mũi chua xót, khẽ gật đầu.

Hôm nay, cô sẽ cùng cậu đi xem bệnh, làm các hạng mục kiểm tra, để các chuyên gia định ra một phương án khôi phục.

Thẩm Lương Xuyên không tiện ra vào bệnh viện với cô, thế nhưng cô đẩy Kiều Dịch ra cửa, liền thấy Tống Thành mở cửa xe đợi cô: "Thẩm tiên sinh đã sớm giao phó xong, để tôi đưa đón toàn bộ hành trình."

Hành động tỉ mỉ, sắp xếp thân mật, để Kiều Luyến mấp máy môi, lại không nói gì.

Từ bệnh viện trở về, đã là giữa trưa.

Tổng Thành đưa bọn họ đến biệt thự, lúc này mới lên tiếng: "Kiều tiểu thư, Thẩm tiên sinh trở về, phiền ngài để anh ấy gọi điện thoại cho tôi."

Kiều Luyến nghe nói như thế, động tác cứng đờ.

Tổng Thành nói vậy là có ý gì, tối hôm qua Thẩm Lương Xuyên không có đi tìm anh ta sao?

Vậy anh... Đi đâu?

Vừa nghĩ tới đây, liền thấy Tổng Thành nhận điện thoại, ngữ khí anh ta kích động: "Cái gì? Thẩm tiên sinh ở bệnh viện nào?!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (2)

Trông mặt Kiều Luyến bỗng nhiên co rụt lại, quay đầu nhìn về phía Tổng Thành.

"Nghiêm trọng như vậy? Hiện tại tôi đến! Máy người chờ tôi!"

Thần sắc Tổng Thành kích động, nói xong câu đó, đến thời gian chào hỏi cô cũng không có, trực tiếp lên xe, một bên gọi điện thoại, một bên nhanh chóng lái xe rời đi.

Dáng vẻ đó...

Nếu như cô không nghe lầm, anh ta nói Thẩm Lương Xuyên ở trong bệnh viện...

Vì sao anh ở bệnh viện?

Cô nhíu mày, cùng giúp việc đẩy Kiều Dịch vào phòng khách.

"Chị, có phải anh sẽ xảy ra chuyện gì rồi hay không?" Kiều Dịch bỗng nhiên mở miệng.

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhất thời cắn môi.

Trong lòng bỗng nhiên hoảng loạn.

Tuy anh đối với cô không tốt, nhưng cô vẫn không nhịn được muốn quan tâm anh.

Khi nghe được lời Kiều Dịch, cô lại cười rộ lên: "không, nghĩ gì thế!"

Cô không có tiếp tục cái đề tài này, ngược lại nhìn chằm chằm Kiều Dịch, ngữ khí nghiêm túc: "Hôm nay chuyên gia nói em đều đã nghe, có thể hiểu tâm tình muốn bình phục của em, nhưng không thể vận động quá độ, như vậy đầu gối bị tổn thương! Nếu như em muốn cả một đời đều không đứng dậy nổi, thì tiếp tục gia tăng lượng vận động, chị cũng mặc kệ em đấy!"

Kiều Dịch cúi đầu, giống như đứa trẻ làm sai chuyện: "Kỳ thật, em muốn tốt nhanh lên." Không muốn chị tiếp tục khổ cực như vậy.

Kiều Luyến đưa tay ra, sờ lên đầu của cậu: "Tục ngữ nói, bệnh tới như núi sập, bệnh đi như kéo tơ, sự tình gì đều không nên gấp gáp, nhớ kỹ chứ?"

Kiều Dịch gật đầu: "Em biết, chị, đêm qua chị không có nghỉ ngơi tốt, hôm nay là cuối tuần, nhanh đi ngủ một giấc đi."

Lúc này Kiều Luyến mới lên lầu, tiến vào phòng ngủ chính, nằm ở trên giường.

Thân thể cô cực kỳ mỏi mệt, thế nhưng nằm ở trên giường, trong đầu lại luôn hiện ra bộ dáng Tổng Thành lo lắng rời đi.

Trong lòng hiện lên phiền não.

Chợt, cô không nhịn được vỗ đầu của mình một cái.

Kiều Luyến, Thẩm Lương Xuyên đối mày hư hỏng như vậy, mày còn muốn quan tâm anh sao?

Anh xem như là xảy ra chuyện nhập viện thì thế nào? Có quan hệ gì với cô sao?

Tốt nhất là một bệnh chết, như vậy cô có thể thoát khỏi ma trảo rồi!

Hung ác nghĩ như vậy, cô liền hít vào một hơi thật sâu, ngã xuống giường, nhắm mắt lại.

Nửa giờ sau.

Người trên giường bỗng nhiên ngồi dậy, nôn nóng gỡ gỡ tóc của mình, nhìn không được cầm điện thoại di động lên, kết nối ghi chép danh bạ, tìm được số Tổng Thành bên trong, liền xoắn xuýt do dự.

Một lát sau, cô rời khỏi Tổng Thành, lại tìm được số Hạ Diệp Hoa, trực tiếp gọi qua.

Hạ Diệp Hoa nghe rất nhanh, giọng rất nhẹ nhàng: "Tiểu Kiều, hôm nay có rảnh không? Con đã lâu không có cùng ta chơi game rồi"

Kiều Luyến:...

Nghe giọng vui sướng của bà, giống như không biết chuyện Thẩm Lương Xuyên.

"A, không được, hôm nay con có chuyện..."

Cô tùy tiện tìm cớ, qua loa vài câu, liền cúp điện thoại.

Trong tay cầm di động, ngồi trên giường, bất an trong lòng lại càng ngày càng nặng.

Sau cùng, dứt khoát đứng dậy xuống lầu, cùng Kiều Dịch đi hai vòng quanh vườn hoa.

Chờ đến tám giờ tối, cuối cùng Kiều Luyến hỗn loạn nằm ở trên giường, ngay lúc cô sắp chìm vào giấc ngủ, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Cô giật mình ngồi dậy, cầm điện thoại di động lên, liền phát hiện là Tổng Thành.

Vội vàng nghe, liền nghe đối diện truyền đến tiếng lo lắng của Tống Nguyên Hi: "Chị dâu, chị ở chỗ nào? Anh Lương Xuyên ngã bệnh, chị có thể tới không?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 273: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (3)

Kiều Luyến hơi sững sờ.

Cô nghĩ đến việc gọi điện thoại cho Hạ Diệp Hoa, bà không biết Thẩm Lương Xuyên sinh bệnh, thế nhưng lúc này, Tống Nguyên Hi lại cầm điện thoại Tống Thành gọi cho cô.

Ý nghĩ này, cũng chợt lóe lên.

Cô do dự một chút, liền nghe thấy Tống Nguyên Hi tiếp tục mở miệng: "Em gửi vị trí lên Wechat cho chị, chị nhanh tới đi."

Lời này rơi xuống, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Một lát sau, liền nhận được tin nhắn vị trí.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm Wechat một chút, do dự một chút, vẫn là đứng dậy mặc quần áo.

Vị trí trên Wechat cũng không phải là bệnh viện, mà chính là một ngôi biệt thự.

Kiều Luyến đi nhờ xe tới, nhấn chuông cửa, Tống Nguyên Hi lo lắng mở cửa cho cô: "chị dâu, cuối cùng chị tới."

Kiều Luyến không nói chuyện, lặng yên đánh giá gian phòng.

Thẩm Lương Xuyên không có ở bệnh viện, đã nói lên anh bệnh không nặng.

Thật không nghĩ đến ý nghĩ này vừa mới rơi xuống, liền nghe thấy Tống Nguyên Hi mở miệng: "Anh Lương Xuyên phát sốt, hôm nay đều sốt tới 40 độ rồi! Lúc này còn truyền nước."

40 độ?!

Đồng tử của cô lập tức mở rộng: "Vậy tại sao không đi bệnh viện?"

Tổng Nguyên Hi bắt đầu thở dài: "Anh ấy không thích bệnh viện."

Nói đến đây, Tổng Nguyên Hi kéo tay của cô: "Chị dâu, anh Tổng Thành gọi em tới chăm sóc anh ấy, thế nhưng... Dù sao em không tiện, cho nên liền kêu chị đến."

Cô bé dẫn đầu đi lên lầu: "Bác sĩ nói, thuốc hạ nhiệt độ từ từ, trước khi anh ấy hạ sốt, nhất định phải hạ nhiệt độ. Em chuẩn bị rượu cồn, chị mau lau cho anh Lương Xuyên một chút."

Cô bé nói đến đây, liền lấy rượu cồn tới.

Kiều Luyến tiến vào phòng Thẩm Lương Xuyên, liền thấy sắc mặt anh đỏ không bình thường, nằm ở trên giường, nhắm mắt lại ngủ, lông mày của anh lại luôn nhíu lại, hiển nhiên là trong giấc mộng, cũng không thoải mái.

Bộ dạng Thẩm Lương Xuyên, không có cường thể như ngày thường, giống như là một thiên sứ vô tội.

Kiều Luyến vươn tay, muốn kiểm tra đầu của anh.

Tổng Nguyên Hi vội vàng mở miệng: "Chị dâu, chị cẩn thận một chút, anh Lương Xuyên không cho người ta đụng..."

Nói còn chưa dứt lời, tay của cô đã rơi lên trên trán của anh.

Nhiệt độ nóng hổi, để Kiều Luyến cảm giác mu bàn tay của mình, đều giống như bị nóng một chút.

Cô nhất thời gấp gáp: "làm sao lại sốt cao như vậy?"

Ánh mắt Tổng Nguyên Hi, rơi vào cái tay đặt lên trán Thẩm Lương Xuyên của cô, trong ánh mắt có ánh sáng lấp lóe, rồi thở dài: "Em cũng không biết."

Kiều Luyến không có tiếp tục hỏi thăm, cầm lấy rượu cồn bên cạnh, bắt đầu lau người cho anh.

Anh giống như có chút không thoải mái, thân thể kéo căng, trên mặt cũng lộ ra vẻ mặt thống khổ.

Giống như mơ thấy cái gì không vui, dáng vẻ lo lắng vội vàng, để Kiều Luyến không nhìn được cảm tay của anh: "Thẩm Lương Xuyên, không có chuyện gì."

Một câu, người đàn ông trên giường giống như cảm ứng được cô tồn tại.

Lúc này mới dần dần an tĩnh lại.

Rượu cồn hạ nhiệt độ rất nhanh, cuối cùng nhiệt độ trên người anh chậm rãi hạ xuống, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới ngủ an ổn.

Kiều Luyến đứng lên, đang muốn đi rửa tay, nhưng vừa muốn đi, cổ tay chợt bị nắm lấy.

Cô muốn rút tay của mình ra, giật giật, lại là phí công.

Cho dù là trong giấc mộng, khí lực của anh cũng lớn đến đáng sợ, mà bởi vì cử động của cô, anh trở nên cực kỳ bất an, khoe miệng ni non, nói chuyện, mơ hồ trong đó, giống như là: "Chớ đi..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 274: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ ta (4)

Chớ đi...

Là nói người nào?

Anh mơ tới cái gì? Đang nói mối tình đầu của anh sao?

Kiều Luyến cắn môi, lại thử một chút, phát hiện căn bản là không tránh thoát.

Cô nhất thời có chút tức giận, chỉ cảm thấy người đàn ông này bá đạo để cho người ta muốn nổi giận.

Nhưng bỗng nhiên lại cảm thấy mình thật buồn cười, cùng bệnh nhân chăm chỉ làm gì?

Cô dứt khoát ngồi bên cạnh giường, cứ mặc cho anh nắm tay như vậy.

Tổng Nguyên Hi đi ra, trong phòng chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Không khí an tĩnh, Kiều Luyến ngơ ngác nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Một lát sau, nơi cửa truyền đến tiếng vang.

Cô quay đầu nhìn sang, liền phát hiện Tổng Thành đẩy cửa tiến vào.

Thấy được cô, Tổng Thành hơi sững sờ, chợt giải thích nói: "Thẩm tiên sinh không muốn để cho cô lo lắng, cho nên trước khi ngủ, căn dặn tôi đừng nói cho cô."

Cho nên, anh ta mới gọi điện thoại tìm Tổng Nguyên Hi tới chiều tối.

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Tổng Thành nhìn bộ dáng của cô, ánh mắt lại rơi vào người đàn ông trên giường bệnh.

Thân thể Thẩm Lương Xuyên luôn luôn khỏe mạnh, nhiều năm như vậy, rất ít sinh bệnh, thế nhưng lần này... Anh ta rõ ràng cảm giác được, giữa Thẩm tiên sinh và Kiều tiểu thư xảy ra vấn đề.

Thế nhưng, bọn họ có thể xảy ra vấn đề gì?

Anh ta cẩn thận về suy nghĩ một chút, giống như là... Từ lần kia, Thẩm tiên sinh mời cô ăn canh cay, liền trở nên không bình thường?

Tổng Thành ho khan một tiếng: "Kiều tiểu thư, cô không thích canh cay sao?"

Kiều Luyến bị hỏi không hiểu: "Sao vậy?"

Tổng Thành tự quyết định: "tôi đã nói, phương thức Thẩm tiên sinh theo đuổi phụ nữ có chút không đúng. Anh ấy muốn mời cô ăn cơm, ai lại đi mời canh cay!..."

Nói tới chỗ này, vội vàng thay đổi: "Thế nhưng Thẩm tiên sinh đối với cô, khẳng định rất tốt. Ngày đó anh ấy để cho tôi bao cả nhà hàng, bốn giờ chiều đã đi tìm cô, nhưng đến tám giờ tối, còn không có đi qua.. Chẳng qua coi như cô không thích ăn canh cay, vậy hoa hồng gửi về nhà, hẳn là cô sẽ thích?"

Kiều Luyến trực tiếp bị hỏi bối rối: "Hoa hồng gì? Canh cay gì?"

Tổng Thành rất bất quáị: "Chính là mấy ngày trước, sau hôn hẹn tâm tình Thẩm tiên sinh không tốt! Có phải hai người cãi nhau hay không?"

Kiều Luyến bị nói, trực tiếp ngây ngẩn cả người...

Cô kinh ngạc nhìn Tổng Thành, liên hệ trước sau, bỗng nhiên hiểu ra cái gì!

Ngày cô trộm họp đồng, cô nhận được tin nhắn của anh, hỏi cô đang làm gì, đón cô về nhà...

Thế nhưng cô lại nói cho anh biết, tám giờ tối.

Sau đó, kỳ thật anh đòi ở dưới công ty, một mực chờ cô sao?

Cô nghĩ tới, ngày cô xách hành lý ra đi, chú ý ở trong phòng khách có hoa hồng bị đập nát... Lúc ấy cô không để ý, nhưng bây giờ ngẫm lại, hoa là tặng cho cô sao?

Hai đầu lông mày cô hiện lên kinh ngạc, nhưng chợt sâu trong nội tâm hiện lên sự nghi hoặc.

Cô không hiểu quay đầu nhìn về phía người đàn ông trên giường.

Tâm tình bỗng nhiên trở nên phức tạp.

Anh rõ ràng không thích cô, nhưng vì cái gì lại tốt với cô như vậy?

Cô cắn môi, chỉ cảm thấy bị lòng mình bị anh tổn thương, giờ phút này giống như phun lên một dòng nước ấm.

Tổng Thành thấy cô không nói lời nào, cũng không có hỏi lại, chỉ là lưu lại một câu: "Kỳ thật Thẩm tiên sinh rất quan tâm đối với cô, tôi đi theo anh ấy nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua anh ấy dụng tâm với phụ nữ..."

Lời này nói xong, Thẩm Lương Xuyên trên giường có phản ứng.

Anh giống như gặp ác mộng, bỗng nhiên nói ra một câu: "Tiểu Kiều, vì sao em lại đối với anh như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 275: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (5)

Lông mày Thẩm Lương Xuyên nhíu lại, trên mặt lộ ra đau xót tuyệt vọng.

Tiếng nói ni non mơ hồ không rõ, để cho người ta nghe không rõ là đang nói cái gì.

Tay nắm Kiều Luyến càng thêm dùng sức, để cho cô cảm giác xương cốt đều sắp gãy nát.

Anh nói xong câu nói kia, liền căng thẳng, đáng vẻ đó, giống như gặp ác mộng.

Anh sinh bệnh, lộ ra yếu ớt, để cho người ta không tàn nhẫn được.

Kiều Luyến nhìn anh chăm chăm trên giường, nắm tay của anh, cuối cùng anh mới tỉnh lại.

Kiều Luyến theo dõi gương mặt anh bị nóng đỏ ửng, vươn tay sờ lên trán của anh, phát hiện nhiệt độ đã giảm một chút so với vừa rồi, lúc này mới yên lòng.

Lúc bình tĩnh lại, không biết Tổng Thành rời đi lúc nào, trong phòng chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Trong hoàn cảnh an tĩnh, lời Tổng Thành nói vọng vào bên tai, để cho cô nhìn Thẩm Lương Xuyên chăm chăm, lộ ra thần sắc mê mang.

Rất cuộc vì sao anh đối tốt với cô như vậy, nhưng cũng ác như vậy.

Kỳ thật bây giờ nghĩ lại, nếu như trong lòng của anh không bỏ xuống được mối tình đầu, cho cô uống thuốc tránh thai, kỳ thật cô không có tức giận như vậy.

Ạm không muốn con, cô có thể lý giải, dù sao bọn họ khi đó chỉ là người xa lạ.

Anh không nói cho cô, cô cũng có thể lý giải, anh muốn giấu Hạ Diệp Hoa, sợ cô lộ ra sơ hở...

Nhưng duy nhất cô không cách nào tha thứ cho anh, anh cho cô uống liều thuốc lớn như vậy.

Chuyện này, để cho cô ghen ở chỗ hòng.

Để cho dù anh chính miệng xin lỗi, cũng không cách nào đền bù tổn thương tạo thành cho cô.

Bên môi cô lộ ra một nụ cười khổ.

Kỳ thật, anh có một chút ưa thích với cô, sẽ không không có để ý thân thể của cô như thế...

Nghĩ tới đây, cô rù tâm mất xuống.

Bóng đêm dần dần sâu.

Kiều Luyến ghé lên bên giường, bất tri bất giác ngủ đi.

Nửa đêm, cô bị nóng tỉnh.

Mờ mịt mờ mắt, cũng cảm giác cánh tay chua xót, cô ngẩn ngơ, cái này mới phản ứng được mình ở chỗ nào, nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên cô ngẩng đầu, liền thấy gương mặt Thẩm Lương Xuyên đỏ bừng.

Cô vội vàng sờ lên trên trán của anh, cũng cảm giác được nóng hổi.

Kiều Luyến bị dọa lập tức nhảy dựng, không để ý tới cái gì, rút tay của anh ra, nhanh chóng lấy rượu cồn hạ nhiệt độ cho anh.

Cái trán, nách, tiếp theo là trước ngực phía sau lưng, sau đó... Là bắp đùi cường tráng hữu lực của anh...

Lúc này Kiều Luyến không để ý tới gương mặt, chờ lau xong toàn thân anh, liền vội vàng lấy thuốc hạ sốt ra.

Cô đẩy Thẩm Lương Xuyên, gọi anh: "Thẩm Lương Xuyên, đứng lên uống thuốc."

Thế nhưng anh lại giống như hôn mê, làm sao cũng vẫn chưa tỉnh.

Kiều Luyến gấp gáp, đưa tay muốn cạy mở miệng của anh, nhưng anh lại ngậm chặt hàm răng, làm sao cũng không chịu mở ra.

Bộ dạng này, làm sao bây giờ!

Kiều Luyến gấp đến độ xoay quanh, bỗng nhiên nghĩ đến trong phim truyền hình thường xuyên nhìn thấy cảnh đó, thế là suy nghĩ một chút, cho thuốc hạ sốt vào trong miệng của mình, nhai mấy lần...

"Phi phi phi!"

Kiều Luyến phun viên thuốc ra ngoài.

Phim truyền hình là cảnh lãng mạn, giờ phút này xem ra đều là gạt người!

Bởi vì... Thuốc này quả thực quá đáng, lưỡi cô cũng tê hết cả.

Cô dứt khoát xuống lầu, phát hiện Tống Thành ở trong phòng khách, nghe cô nói tình huống, liền gọi điện thoại, một lát sau, bác sĩ gia đình vội vã chạy tới, truyền nước cho Thẩm Lương Xuyên.

Qua nửa giờ, Thẩm Lương Xuyên hết sốt, lúc này Kiều Luyến mới thở phào nhẹ nhõm, lại nằm ở bên giường, ngủ thiếp đi.

Lần nữa tỉnh lại, đã phát hiện mình nằm ở trong ngực Thẩm Lương Xuyên...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 276: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (6)

Ánh nắng sáng sớm chiếu vào gian phòng, Kiều Luyến chậm rãi mở mắt, lọt vào trong tầm mắt là gương mặt tuấn dật của Thẩm Lương Xuyên, ở trong hơi thở tràn ngập hơi thở quen thuộc.

Đầu tiên là cô vô thức vươn tay sờ lên trán của anh, phát hiện ẩm ướt đã lui xuống, lúc này mới yên lòng.

Nhưng bỗng nhiên ý thức được cái gì, vội ngồi dậy, liền thấy mình mặc quần áo, không biết lúc nào, lại chui vào trong chăn Thẩm Lương Xuyên...

Gương mặt của cô nhất thời đỏ lên, vội vàng nhìn về phía anh.

Đã thấy mặt anh vẫn nhắm như cũ, giống như là không có tỉnh ngủ, cô bỗng đứng nhẹ nhàng thở ra.

Sau đó rón rén xuống giường, từ từ chạy ra khỏi phòng.

Nói thật, buổi tối hôm qua tuy chiếu cố anh, thế nhưng cô vẫn cảm thấy mình không cách nào đối mặt với anh.

Anh đang sinh bệnh, cô cũng không muốn huyên náo quá với anh.

Vẫn là thừa dịp anh chưa mở to, mau chóng rời đi cho thỏa đáng.

Lúc cô xuống lầu, liền thấy Tống Nguyên Hi mang theo tạp dề từ trong phòng bếp đi ra, trên mặt mang ý cười: "Chị dâu, Em nấu chút cháo, chị có muốn ăn một chút hay không?"

Kiều Luyến xua tay: "Không cần, chị phải đi làm."

Nói đến đây, do dự một chút, vẫn là mở miệng: "Nếu như Thẩm Lương Xuyên tỉnh, đừng nói cho anh ấy chị tới."

Tổng Nguyên Hi cũng sờ, "Hà?"

Kiều Luyến cười với cô bé: " Nhờ đấy."

Sau đó liền đổi giày, đi ra ngoài.

Tổng Nguyên Hi đứng nguyên tại chỗ trong chốc lát, nhìn cô ra khỏi phòng, lúc này mới thở dài, nhưng vừa quay đầu lại, liền thấy Thẩm Lương Xuyên lặng lẽ đứng trên hành lang lầu hai.

Anh mặc áo ngủ rộng rãi, gương mặt bởi vì sinh bệnh, mà hơi trắng bệch, thế nhưng cặp mắt đen kìa, thâm trầm nhìn chằm chằm phương hướng Kiều Luyến rồi đi.

Trong lòng Tổng Nguyên Hi trầm xuống: "Anh Lương Xuyên..."

Thẩm Lương Xuyên lấy lại tinh thần, khẽ gật đầu, liền quay đầu, đi về phòng.

Tổng Nguyên Hi cắn môi một cái, quay người trở lại nhà bếp, đem cháo nấu xong bung ra, liền nghe trên lầu truyền tới tiếng mở cửa.

Cô ngẩng đầu, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên mặc xong quần áo đi xuống, há miệng đang muốn gọi anh tới dùng bữa, chỉ thấy thần sắc anh vội vàng, đổi giày, chạy ra ngoài.

Bên miệng, cứ kẹt ở trong cổ họng như vậy.

Tổng Nguyên Hi từ từ ngậm miệng lại, thở dài.

-

Kiều Luyến đi vào văn phòng, vừa lúc là chín giờ sáng.

Đúng giờ thì đi vào, liền thấy Thi Niệm Diêu vẫy cô: "Chủ biên Luyến, chị có một món hàng."

Hàng sao?

Cô hơi ngần người.

Cô trước kia cũng ưa thích mua hàng qua Internet, bởi vì có thể tiết kiệm không ít tiền, thế nhưng gần nhất... Cô xác định mình không có mua cái gì!

Cô nghi ngờ hỏi thăm một tiếng: "Hàng gì?"

Thi Niệm Diêu cười: "Dù sao đóng gói vô cùng tinh xảo, chủ biên, sẽ không phải là người theo đuổi chị gửi cho chứ?"

Người theo đuổi?

Cô lấy đâu ra người theo đuổi...

Kiều Luyến lắc đầu, hiểu kỳ tiến vào văn phòng, liền thấy trên mặt bàn để một cái cái hộp nhỏ.

Đóng gói thực sự vô cùng tinh xảo như Thi Niệm Diêu nói, còn có một cái nơ con bướm màu hồng, nhìn giống như là lễ vật chuẩn bị tỉ mỉ, xinh đẹp để cho người ta không nở mồm.

Cô đi qua, bỏ túi xuống, đầu tiên là mở máy tính ra, rót cho mình ly cà phê.

Tối hôm qua ngủ không được ngon giấc, hôm nay cô có chút buồn ngủ.

Chờ đến khi làm xong những chuyện này, lúc này cô mới cảm kéo lên, lưu loát mở gói, mở hộp ra, gương mặt bình tĩnh, khi nhìn thấy vật bên trong, trong nháy mắt cứng đờ, tròng mắt cũng co rụt lại!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 277: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (7)

"A!"

Tiếng kêu chói tai, từ chỗ cửa phòng làm việc truyền vào, phá vỡ toàn bộ yên tĩnh của tòa soạn.

Về mặt Kiều Luyến tràn đầy chấn kinh, cũng bị tiếng hét này kêu tỉnh táo lại, cô ngẩng đầu liền thấy Tô Mỹ Mỹ đứng ở cửa, đôi mắt nhìn chăm chăm hộp quà trên bàn, che miệng, hiển nhiên tiếng hét chói tai vừa rồi, là cô ta phát ra.

Tiếng kêu của cô ta, đưa tới chú ý của mọi người.

"Thế nào?"

Rất nhanh, một đám người trong tòa soạn, đều vây ở cửa phòng làm việc của cô, rồi bỗng liên tiếp có tiếng kinh hô truyền tới.

Cuối cùng Kiều Luyến lấy lại tinh thần, cúi đầu lần nữa, nhìn về phía kiện hàng trên bàn.

Cô nắm chặt nắm đấm.

Hộp quà tuy bọc tinh xảo, thế nhưng bên trong, lại là một con mèo chết.

Mèo hắc màu màu trắng, lại bị phân thân tàn nhẫn, biến thành từng đoạn, lông bị máu tươi nhuộm đỏ, máu khiến người ta cảm thấy khủng bố.

Cơ nuốt ngụm nước miếng, ngón tay cũng không khỏi run rẩy lên.

Tuy cô luôn không sợ trời không sợ đất, lá gan rất lớn, có thể đột nhiên đánh vào thị giác, vẫn để cô cảm thấy buồn nôn.

Trương Xuân Hoa và Lưu Chí Hưng cũng chạy tới, khi nhìn thấy đồ trên bàn, Lưu Chí Hưng cũng giật nảy mình: "Sao lại thế này?"

Trương Xuân Hoa cười trên nỗi đau của người khác: "Còn có thể xảy ra chuyện gì? Xem ra cô ta trêu chọc người nào! Tôi nói này Kiều Luyến, cô cũng không phải ai! Làm sao lại gây phiền toái như thế? Đừng có để sinh hoạt cá nhân ảnh hưởng đến công việc, được không?"

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến ngẩng đầu lên, chợt nhìn về phía Lưu Chí Hưng: "Lưu Tổng biên, cái kiện hàng này, phía trên viết gửi cho tiểu Kiều, cũng không phải tên thật của tôi, cho nên tôi hoài nghi, đây là người nào tôi từng đưa tin, ác ý uy hiếp tôi."

Mà người này là ai, gần như không cần nghĩ.

Vương Văn Hào.

Tên này bởi vì cô đưa tin, mà thân bại danh liệt, về sau lại bị Thẩm Lương Xuyên đánh trước mặt mọi người, nghe nói không thể lẫn lộn trong làng giải trí nổi.

Cô nhú lông mày, cảm thấy thật sự là phiền phức.

Loại người chui vào đường cùng giống như Vương Văn Hào, ai biết sẽ làm ra chuyện gì?

Cô trực tiếp nhìn về phía Lưu Chí Hưng: "Lưu Tổng biên, tôi xin bảo vệ, tôi muốn báo cảnh sát..."

Lời này rơi xuống, liền nghe Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Thật sự là ngạc nhiên, chút chuyện nhỏ như vậy, cô muốn báo cảnh sát? Cảnh sát tới thì thế nào? Còn có thể bảo vệ cô 24 tiếng đồng hồ sao? Tôi nói này Kiều Luyến, cô không phải là có cái chứng vọng tưởng bị hại gì chứ!"

Kiều Luyến tức giận đến không chịu được, kiện hàng đã gửi đến công ty, lại còn nói cô có chứng vọng tưởng bị hại?

Người này quả thực có bị bệnh không!

Cô nhìn về phía Lưu Chí Hưng: "Lưu Tổng biên, anh có ý gì?"

Lưu Chí Hưng suy tư một chút, trầm mặc nửa ngày, mới mở miệng: "Chuyện này, dù sao có ảnh hưởng tới thanh danh tòa soạn, mà đối phương chỉ là cảnh cáo cô, bây giờ chúng ta báo động, kỳ thật cảnh sát cũng không làm được gì, tôi thấy, vẫn là nhìn xem, nếu như hắn có bước kế tiếp, thì báo động đi."

Thi Niệm Điều cũng bị chọc tức: "Nếu như hắn có bước kế tiếp là giết người, vậy báo động sẽ làm được gì?"

Cô cầm điện thoại di động lên: "đây hành vi tập kích khủng bố, bây giờ nhất định chúng ta phải báo động!"

"Im miệng! Cô là lãnh đạo hay tôi là lãnh đạo? Cô dám báo động? Vậy hiện tại cô lập tức rút cho tôi! Một nhân viên thực tập, còn dám lên mặt!" Lưu Chí Hưng tức giận mắng một tiếng, để Thi Niệm Điều nhú mày.

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng này, cho Thi Niệm Điều một ánh mắt trấn an, lúc này mới lên tiếng: "Được, vậy trước tiên đừng báo cảnh sát."

Chương 278: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (8)

Chờ đến khi một đám người tản ra, lúc này Kiều Luyện mới đóng gói hộp ném đi, sau khi trở về, nhìn thấy Thi Niệm Điều còn đang tức giận bất bình: "Quả thực là quá phận rồi! Chưa từng gặp đáng về lãnh đạo như vậy, chủ biên Luyện, sao chị có thể không báo động?"

Kiều Luyện thở dài: "Loại chuyện này, đám cảnh sát tôi, cũng chỉ ghi chép, không có khả năng phái người đến bảo vệ hai mươi bốn giờ, cho nên coi như báo cảnh sát cũng không có tác dụng gì."

Thi Niệm Điều lập tức trầm mặc: "Vậy chị muốn làm sao?"

"Còn có thể làm sao? Để yên thôi!" Cô cười: "Đừng có gấp, mấy ngày nay tôi chú ý một chút là được."

Miệng thảo luận nhẹ nhàng, nhưng chỉ có cô tự mình biết, cô có bao nhiêu sợ hãi.

Trong phòng làm việc ở một ngày, vì an toàn của mình, cô dứt khoát không có ra ngoài tin tin tức.

Lưu Chí Hưng đoán chừng cũng hiểu mức độ nghiêm trọng của sự việc, cho nên không có miễn cưỡng cô.

Đến giờ tan sở, cô quyết định đi xe buýt về nhà, bởi vì trên xe buýt nhiều người nhất, hẳn là an toàn nhất.

Tan tầm mặc dù là giờ cao điểm, thế nhưng người đi về phía biệt thự cũng không nhiều lắm, lúc cô lên xe, trên xe còn có chỗ ngồi, chẳng qua có loáng thoáng mấy người.

Kiều Luyện ngồi nhìn phong cảnh phía ngoài, một lát sau, phát giác có người đứng bên cạnh cô.

Cô quay đầu nhìn thoáng qua, cũng không có để ý.

Thế nhưng một lát sau, lại cảm giác được trên đầu nóng lên.

Cô sững sờ, liền thấy người đàn ông đứng bên cạnh, để tay trên đầu cô.

Kiều Luyện nhú mày, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên người đàn ông mở miệng: "Tóc của em thật là dễ nhìn."

Nói xong câu đó, liền thu tay, dáng vẻ đó giống như chuyện mới vừa rồi đều không có phát sinh.

Kiều Luyện lập tức cảnh giác, toàn thân đề phòng.

Cô cảm môi, chờ người trên xe dần dần bớt đi, mà cuối cùng bọn họ cũng đã tới vùng ngoại thành, bên này hoang vu, người trên xe xuống cũng không phải là rất nhiều.

Kiều Luyện đang tự hỏi, người đàn ông bên cạnh chợt xoay cánh tay, cho cô một cái tát!

Một tát này vừa nhanh vừa vội, để cho cô cũng không có phản ứng.

Kiều Luyện đứng lên, liền thấy người đàn ông quát tháo với cô "Mẹ nó* tôi nói với em em không nghe thấy sao? Mỗi ngày chỉ biết chơi điện thoại!"

Kiều Luyện cắn môi: "Anh là ai? Tôi không biết anh, anh..."

Nói còn chưa dứt lời, tóc chợt bị hất ta kéo lại!

Xe đến trạm, hẳn nắm tóc của cô đi xuống xe!

Kiều Luyện hô lên: "Tôi không biết hất ta, cứu mạng!"

Người đàn ông lại dữ dần mở miệng: "Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua người yêu đánh nhau sao?!"

Chung quanh có người muốn tiến lên, nhưng lại có người ngăn cản: "Tôi vừa nhìn thấy người đàn ông này xoa đầu cô gái, hẳn là người yêu..."

Kiều Luyện hoàn toàn bị chuyện ban ngày ban mặt bắt cóc làm cho mơ màng!

Cô hoảng sợ lớn tiếng hét lên, hô hào cứu mạng, thế nhưng người trong xe, từng người lạnh lùng nhìn cô, lại không ai tiến lên cứu cô!

Cô cứ như vậy bị người đàn ông kia kéo xuống xe, đồng thời kéo qua bụi cỏ bên đường!

Thân thể Kiều Luyện đều đang phát run, trơ mắt nhìn chung quanh không có ai để ý cô, nhìn xe buýt rời đi, người lại bị dùng sức đạp ngã trong bụi cỏ.

Cô phát run nhìn người trước mặt.

Hắn toét miệng, cười ha ha, trong tay khua một con dao: "Ngược lại bộ dạng rất xinh đẹp, chẳng qua, nếu như vẽ lên mặt cô, cô nói sẽ như thế nào?"

Lời này rơi xuống, hắn ta liền cầm lấy dao, đâm về phía mặt cô!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (9)

Kiều Luyện khi còn bé luyện qua Taekwondo, đại tiểu thư nũng nịu, sợ đau.

Trên thân bầm tím mấy khối, cô liền nũng nịu chơi xấu, cha cũng đau lòng không tiếp tục để cho cô học.

Lúc ở trên trò chơi phản nản cho Từ Xuyên chuyện này, Từ Xuyên nói một câu với cô: "Anh đi học."

Câu tiếp theo rất rõ ràng là "Anh bảo vệ em."

Cho nên, cô liền thật sự không tiếp tục học.

Cô cho là, khi còn bé có cha bảo vệ cô, sau khi lớn lên, có Từ Xuyên bảo vệ cô.

Nhưng giờ này phút này, cô mới giật mình hiểu ra.

Cha cũng không có khả năng vĩnh viễn ở bên cạnh... Mà Từ Xuyên, đã là quá khứ rồi.

Trong ánh sáng chiếu qua, khi nhìn thấy con dao đâm tới, cô muốn động, muốn né tránh, nhưng bà vai lại bị người đàn ông nắm chặt, để cho cô không thể động dậy.

Cô trơ mắt nhìn dao đâm tới, đáy lòng bày ra hoang vu.

Trên thế giới này, chung quy là ai cũng không đáng tin cậy, tất cả phải dựa vào chính mình.

Cô nhắm mắt lại, siết chặt nắm đấm.

Từ nhỏ cô rất sợ đau, không biết dao vạch trên mặt, sẽ đau thế nào?

Nhưng... đau đớn trong dự đoán, cũng không đến, ngược lại trên vai buông lỏng, tiếp đó nghe thấy "Bịch" một tiếng!

Cô mở to mắt, liền thấy người đàn ông hung ác ngã trên mặt đất, mà rước mặt cô, đứng một người đàn ông.

Anh mặc áo lông màu trắng, quần tây màu đen.

Cô quỳ ngồi dưới đất, ngửa đầu nhìn anh, liền nhìn qua anh vô cùng cao.

Ánh nắng từ sau lưng anh chiếu tới, cả người anh tắm dưới ánh mặt trời, giống như thần bảo vệ từ trên trời giáng xuống, để cho cô cảm thấy an tâm.

"Em không có chuyện gì chứ?"

Anh quay đầu, xoay người, giọng nói quen thuộc vang lên bên tai, Kiều Luyện còn cảm thấy giống như là đang nằm mơ.

Sao Thẩm Lương Xuyên lại ở chỗ này?

Ý nghĩ này vừa mới hiện lên, liền thấy người đàn ông hung ác từ dưới đất ngồi dậy, cầm dao đâm qua!

Cô hét to một tiếng: "Cẩn thận!"

Anh lấy lại tinh thần, thân hình thoát một cái, đến cùng vẫn không có đá trúng người đàn ông kia, dao người đàn ông kia tiếp tục đâm về phía Kiều Luyến.

Kiều Luyến cảm giác trước mặt ảm đạm, tiếp nghe "Xoẹt" một tiếng, tiếng dao găm đâm lên da thịt vang ở bên tai.

Một vòng ảm áp, trực tiếp áp gần mặt cô.

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, liền thấy thân hình Thẩm Lương Xuyên lung lay.

Mà người đàn ông kia, mắt thấy đã thương người, có lẽ là sợ hãi, vứt dao đi trực tiếp bỏ chạy.

Lúc này Kiều Luyến mới phục hồi tinh thần, đứng dậy từ dưới đất lên đỡ Thẩm Lương Xuyên!

Ánh mắt của anh tối lại, mang theo vẻ bén nhọn, thể nhưng sắc mặt tái nhợt, thấy người đàn ông kia chạy, còn gắng gượng đứng đó.

Kiều Luyến đụng phải tay của anh, mới cảm giác được lòng bàn tay của anh nóng hổi, vội vàng sờ về trán anh, lúc này mới phát hiện, anh còn sốt cao!

Khó trách vừa rồi thân hình lão đảo, bộ dạng vô lực...

Kiều Luyến lại nhìn về phía cánh tay anh...

Vừa rồi anh dùng cánh tay của mình, giúp cô chặn dao, lúc này, miệng vết thương tuôn ra rất nhiều máu, đã nhuộm đỏ áo lông trắng.

Cô vội vàng qua nắm chặt miệng vết thương của anh: "Thẩm Lương Xuyên, anh sao rồi?"

Bờ môi Thẩm Lương Xuyên khẽ động, giống như là muốn nói chuyện, lại bởi vì không còn chút sức lực nào mà nói không nên lời, anh cố gắng nửa ngày, mới nói ra ba chữ: "Em chạy mau."

Sau đó, thân hình cao lớn của anh, liền trực tiếp đặt ở trên vai của cô, té xỉu.

Kiều Luyến gấp gáo, hộc mắt đỏ bừng: "Thẩm Lương Xuyên, anh sao vậy? Anh tỉnh đi!"...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Tiểu Kiều, đừng rời bỏ anh (10)

Trong bệnh viện.

Hộc mắt Kiều Luyến đỏ bừng canh giữ ở bên giường bệnh.

Thẩm Lương Xuyên nằm ở đó, nhắm mắt lại.

Mặt tái nhợt không có bất kỳ biểu lộ gì, cánh tay của anh được băng bó kỹ, bác sĩ bên người còn mở miệng: "Bệnh nhân nhất định phải chú ý nghỉ ngơi, sốt cao như vậy, làm sao còn có thể chạy ra bên ngoài?..."

Kiều Luyến lại nghe không vào.

Tầm mắt của cô gắt gao nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên, trên mặt hiện lên chấn kinh.

Sao cô cũng không nghĩ tới, bị lưu manh bắt lấy, xuất hiện ở trước mặt cô, cứu được cô, vậy mà lại là Thẩm Lương Xuyên.

Rõ ràng anh phát sốt cao, làm sao lại xuất hiện ở rừng núi hoang vắng?

Mà rõ ràng anh sốt cao, tại sao lại lao ra cứu cô...

Thậm chí, sau khi anh bị thương, anh quan tâm đầu tiên không phải là thân thể của mình, mà chính là nói cô chạy mau, sợ cô bị lưu manh làm bị thương sao?

Nước mắt đảo quanh trong hộc mắt, cô cố nén mới không có rơi xuống.

Tay của cô, vô thức bắt lấy cái tay không có bị thương của anh, một loại cảm xúc không nói rõ được chậm rãi tụ lại trong lòng

Những tức giận đối với anh, vào thời khắc này, toàn bộ tan thành mây khói.

Lúc này cô chỉ có một ý niệm trong đầu, hi vọng anh nhanh tốt lên, hi vọng anh có thể mở to mắt.

Cửa phòng bệnh bị đẩy ra, Tổng Nguyên Hi khiếp sợ đi tới, đi tới trước mặt hai người, liền cắn môi nhìn cô, một lát sau, cuối cùng mở miệng: "Buổi sáng hôm nay sau khi chị đi, anh Lương Xuyên lái xe đi theo, bệnh nặng mới khỏi, không có tu dưỡng thân thể, mới có thể bị sốt tiếp..."

Anh đi theo cô...

Từ buổi sáng đã theo cô, chẳng lẽ nói, anh theo cô cả ngày?

Nếu không, anh không có khả năng kịp thời đuổi tới!

Thế nhưng... Tại sao anh phải đi theo mình?

Một ý niệm thoáng hiện trong đầu, để cho cô kinh ngạc nhìn người đàn ông trên giường bệnh, thật không biết phải làm thế nào với anh...

Nửa giờ sau, Thảm Lương Xuyên hạ sốt, bác sĩ tuyên bố anh đã không có chuyện gì.

Nhưng Kiều Luyến vẫn ngồi chỗ đó, vẻ mặt mờ mịt.

Tổng Nguyên Hi nhắc nhở cô: "Chị dâu, người chị như vậy... Vẫn là đi sửa sang lại một chút đi."

Kiều Luyến nghe nói như thế, cúi đầu mới phát hiện quần áo mình lộn xộn, trên thân còn mang theo vết máu của anh.

Thảm Lương Xuyên luôn luôn thích sạch sẽ, làm sao chịu được khi mở to mắt nhìn thấy cô bẩn như thế?

Kiều Luyến nghĩ tới đây, khẽ gạt đầu, đứng lên.

Dự định đi tới phòng tắm, lại nghĩ tới mình không có đồ thay, lúc này mới chợt nhớ tới, Kiều Dịch đoán chừng vẫn ở trong nhà chờ cô ăn cơm.

Cô dứt khoát đi ra ngoài: "Chị về nhà một chuyến."

-

Kiều Luyến nhanh chóng đón xe về nhà, vọt lên tắm nước nóng.

Cả người lúc này mới giống như sống lại.

Tóc còn không có khô, liền đổi y phục, vội vã đi ra ngoài.

Chờ cô trở lại bệnh viện lần nữa, cũng mới vừa qua hai giờ.

Cô đi nhanh đến cửa phòng bệnh, lúc muốn đẩy cửa tiến vào, nghe được tiếng Tổng Thành: "Anh Thảm, anh Thảm ôi của tôi, ôi trời! Anh không thể dưỡng bệnh tốt sao? Anh nói xem...Kiều Hùng sắp khai máy rồi, anh sắp phải vào tổ, lúc này anh xảy ra chuyện... Ai!"

Thảm Lương Xuyên chờ sau khi anh ta nói xong, mới khẽ mở miệng: "Một vết thương nhỏ, sẽ không ảnh hưởng tới đoàn tiến trình làm phim."

Tổng Thành liền thở dài: "Anh vẫn triệt để chữa khỏi vết thương rồi nói sau. Chẳng qua chuyện hôm nay, tôi đã báo cảnh sát, cảnh sát bắt được lưu manh, đi qua hỏi thăm, hẳn nói..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 281: Tôi không muốn thương tổn hại em (1)

"Cái tên lưu manh một mực chắc chắn chính mình bởi vì Kiều tiểu thư đã từng báo cáo tin tức liên quan tới hắn, cho nên mới hành hung, nói là năm đó, Kiều tiểu thư vạch trần ngôi sao ngoại tình, người ngoại tình là hắn... Hơn nữa, hắn chứng cứ đầy đủ, còn chết sống không thừa nhận, dám cảnh sát cũng không có cách, liền giam hắn lại rồi."

Tổng Thành nói đến đây, dừng một chút, lúc này mới lên tiếng: "Anh Thảm, anh cảm thấy sau lưng hắn có người sai sao?"

Thẩm Lương Xuyên ho khan hai tiếng, giọng có chút khàn khàn, hiển nhiên là vừa mới tỉnh ngủ, sau đó mới chậm rãi mở miệng: "Người sau lưng là ai có chứng cứ hay không không quan trọng, quan trọng là, chúng ta đều biết rõ. Cậu đi tìm hai bảo vệ, về sau bảo vệ tốt Kiều tiểu thư."

Tổng Thành: "... Ừ."

Kiều Luyến đứng ở ngoài cửa, nghe nói như thế, đáy lòng xẹt qua một dòng nước ấm.

Cảm giác giống như thương tổn trong lòng, cuối cùng tại những lời này của anh, chậm rãi kết vảy.

Anh luôn luôn đem an toàn của cô đặt ở vị đầu.

Cô cần mỗi một cái, muốn đi vào phòng bệnh, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Thu dọn đồ đạc, xuất viện."

Tổng Thành: "Anh Thẩm, anh thành thành thật thật ở lại trong bệnh viện không được sao? Mặc dù anh nói hết sốt, vết thương cũng băng bó kỹ, thế nhưng ngộ nhờ có việc gì đó? Anh cũng đừng nóng thành viêm phổi!"

Thẩm Lương Xuyên: "Đừng nói nhảm."

Ba chữ, liền cắt ngang lời Tổng Thành, Anh ta lâm lâm: "Đều người lớn rồi, sao còn sợ nằm viện như thế, anh cũng thật là..."

Anh ta đứng lên, đi về phía cửa, hiển nhiên không dám chống lại mệnh lệnh của anh.

Kiều Luyến gặp tình huống này, trực tiếp đẩy cửa phòng ra đi vào.

Giả bộ như không có chuyện gì xảy ra, giống như là không có nghe được những lời vừa rồi, đặt túi sách lên trên ghế sofa.

Trong phòng lập tức an tĩnh lại.

Tổng Thành đứng đó, đi cũng không được, không đi cũng không được.

Thẩm Lương Xuyên cũng không nghĩ tới cô sẽ lại tới, trong lúc nhất thời có chút không biết nói gì.

Anh mặc quần áo bệnh nhân, so với ngày thường thiếu đi mấy phần lạnh lùng, nhiều một chút nhân khí, nhìn càng đáng yêu không ít.

Kiều Luyến thấy hai người đều không nói chuyện, lúc này mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, miệng ngập ngừng, không biết mình mở miệng, để anh nằm viện, anh có thể cự tuyệt hay không, đành phải đổi một nội dung: "Tôi mang mấy bộ đồ để thay, mấy ngày nằm viện, đoán chừng anh sẽ dùng tới."

Nếu như vậy, nếu như anh kiên trì xuất viện, sẽ nói cho cô, cô cũng sẽ không cảm thấy mặt mũi khó coi.

Lời này rơi xuống, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên mím môi, nhìn Tổng Thành một chút.

Tổng Thành bị nhìn toàn thân ngây ngốc, lập tức đi ra ngoài: "Tôi, tôi liền đi thực hiện..."

Nói còn chưa dứt lời, lại bị Thẩm Lương Xuyên cắt ngang: "Mua chút cháo tới."

Tổng Thành sửng sốt, nhìn Kiều Luyến một chút, không có tiếp tục, khẽ gật đầu, về mặt không tin đi ra.

Trong phòng lập tức còn lại hai người.

Kiều Luyến không nghĩ tới anh lại bởi vì một câu nói của mình, không hề đề cập tới chuyện xuất viện, cũng có chút sửng sốt.

Thế là đứng đó, mang túi quần áo ra, treo vào tủ cho anh, tìm một ít chuyện làm, cũng sẽ không cảm thấy xấu hổ.

Trong lúc nhất thời, trong phòng không có người nói chuyện.

Sau khi Kiều Luyến đem mấy bộ quần áo treo lên xong, lúc này mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Gặp lông mày anh nhíu lại, ghét bỏ nhìn quần áo bệnh nhân trên người, liền không nhịn được mở miệng: "Anh có muốn tắm rửa hay không?"

Lời này rơi xuống, ánh mắt Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên, đồng loạt rơi xuống vết thương trên cánh tay anh.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 282: Tôi không muốn thương tổn em (2)

Vết thương vừa mới băng bó, hiển nhiên không thể dính nước.

Nhưng Thẩm Lương Xuyên hạ sốt, trên thân ra rất nhiều mồ hôi, chính anh cau mày, một bộ ghét bỏ, để Kiều Luyến đưa ra đề nghị này.

Thẩm Lương Xuyên cứng cảm, sau đó chậm rãi mở miệng: "Không cần."

Thế nhưng từ đầu đến cuối lông mày không có giãn ra.

Đối với một người thích sạch sẽ mà nói, không tắm thì như muốn mạng.

Kiều Luyến gặp bộ dạng anh không thoải mái, cắn môi.

Một lúc sau, cô mới đi qua: "Tôi giúp anh tắm."

Thân thể Thẩm Lương Xuyên cứng đờ, đột nhiên nâng mí mắt lên.

Trong cặp mắt kia, trong chớp nhoáng bắn ra ánh sáng nhiệt liệt, để Kiều Luyến cảm giác, bị anh nhìn lên một cái, gương mặt đều có chút nóng lên.

Cô nắm chặt tay, lặp lại lần nữa: "Tôi giúp anh tắm."

Trên gương mặt Thẩm Lương Xuyên, thoáng hiện một tầng phon phớt hồng, bên tai đều đỏ.

Anh ho khan một tiếng, muốn nói điều gì, Kiều Luyến lại trực tiếp tiến lên, đỡ lấy cánh tay anh: "Tôi giúp anh."

Ba lần nhấn mạnh câu nói này, nếu như Thẩm Lương Xuyên cự tuyệt cô nữa, chỉ sợ Kiều Luyến sẽ thẹn quá thành giận.

Thẩm Lương Xuyên ngoan ngoãn ngậm miệng lại, đi theo cô vào phòng vệ sinh.

Quần áo bệnh nhân trên người cởi ra từng cái, thân thể anh cường tráng, cũng xuất hiện trước mặt Kiều Luyến.

Kiều Luyến chịu đựng ngượng ngùng, yên lặng khuyên bảo chính mình: Lúc anh sinh bệnh, chính mình cũng giúp anh lau người, nên nhìn hay không nên nhìn đều nhìn qua, thẹn thùng cái gì?!

Cũng không ngại đầu, đều có thể cảm nhận được ánh mắt anh nóng bỏng, cô chỉ cảm thấy trên thân giống như là muốn bốc cháy.

Cô dứt khoát cắn môi, nỗ lực vứt bỏ tất cả tạp niệm, chăm chú lau người cho anh.

Thẩm Lương Xuyên giữ cánh tay, cô liền cầm lấy vòi phun, phun lên toàn thân anh.

Giọt nước vẽ qua bờ vai của anh, cơ bụng... Từ từ chui vào bắp đùi.

Anh đứng đó, mỗi một cơ bắp trên người, giống như là lộ ra sức mạnh.

Ngón tay Kiều Luyến cũng không dám đụng chạm lấy da thịt của anh, chỉ là cầm khăn mặt, lau chùi thân thể cho anh.

Nhưng đến mãi tới chỗ mấu chốt, Kiều Luyến cắn môi, cũng không bắt đầu, cứ cầm vòi phun lên mấy lần... Sau đó, cô liền phát hiện...

Mặt Kiều Luyến lập tức đỏ lên, ngẩng đầu, đã thấy anh ra vẻ chấn động đứng đó, tuy nỗ lực nghiêm mặt, nhưng vẫn có thể nhìn ra da thịt lộ ra hồng nhuận phon phớt.

Mỗi một việc tắm, hai người đều mặt đỏ tim đập.

Kiều Luyến đổ một thân mồ hôi, chỉ cảm thấy toàn thân đều nóng vô cùng

Chờ đến khi tắm rửa sạch, cô thận trọng mặc áo ngủ vào cho anh, lúc này mới đi ra khỏi phòng tắm.

Kiều Luyến đang dọn phòng tắm, nghe phía bên ngoài là tiếng Tống Thành mua cháo trở lại, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên nhất thời kinh hô: "Anh Thẩm, anh bốc cháy rồi hả? Sao mặt hồng như vậy!"

"... Lăn."

Thẩm Lương Xuyên cắn răng nghiêng lợi, mang theo ngượng ngùng người thường không có phát giác được.

Phát giác được sự khác thường của anh, Tống Thành không nói câu nào, buông cháo xuống, lập tức rời đi.

Trong phòng an tĩnh lần nữa.

Kiều Luyến ăn xong, đã mười một giờ đêm.

Bóng đêm dần dần tối, cùng anh ở trong một cái phòng bệnh, để Kiều Luyến có chút không biết làm sao, cô đứng lên: "Tôi ra ngoài..."

Nói còn chưa dứt lời, tay lại bị bàn tay của anh níu lại.

Kiều Luyến sững sờ, quay đầu, liền nghe tiếng anh khàn khàn, mở miệng nói: "Thuốc tránh thai... Tôi hiện tại không muốn có con... Tôi không muốn thương tổn em..."

Kiều Luyến nhất thời cắn môi, nhìn anh chăm chăm.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 283: Tôi không muốn thương tổn em (3)

Trông thấy cô muốn đi, Thẩm Lương Xuyên gấp gáp.

Sau khi kéo cô lại, lại không biết mình nên nói gì giữ cô lại.

Thế là liền nói ra câu nói kia.

Thế nhưng sau khi nói xong, anh lại không xác định cô có tin tưởng anh hay không.

Anh đành phải kéo tay của cô lại, cùng cô đối mặt.

Sau đó, liền thấy cô cắn môi, tránh ra khỏi anh, chạy nhanh ra ngoài cửa.

Dáng vẻ đó...

Thẩm Lương Xuyên vô thức vươn tay ra, muốn níu cô lại lần nữa, nhưng cuối cùng vẫn dừng lại giữa không trung, thất lạc thồng cánh tay xuống.

-

Kiều Luyến lao ra cửa, cũng chưa đi xa, đứng ở trên hành lang, dựa vào vách tường.

Đêm dài, trên hành lang trong bệnh viện không có một ai, trong hoàn cảnh an tĩnh, phối hợp với mùi thuốc sát trùng, để cho người ta cảm thấy có tình thần.

Nhưng về mặt trấn định của cô, giờ phút này cuối cùng cũng có chút sụp đổ.

Tôi không muốn thương tổn em...

Nếu như câu nói này nói ra vào lúc xảy ra chuyện thuốc tránh thai, anh nói ra, khẳng định cô sẽ khịt mũi coi thường.

Nhưng bây giờ...

Ngắm lại anh vì cứu mình, xem chút không cần mạng, cô còn hoài nghi cái gì?

Cô cho tới bây giờ cũng không biết, ở trong lòng của anh, kỳ thật mình vẫn có địa vị.

Hốc mắt của cô lập tức đỏ lên, không muốn để cho chính mình thất thố ở trước mặt anh, cho nên mới chạy ra.

Thế nhưng lúc này, trong hành lang không người, cô không nhận được muốn cười, lại muốn khóc.

Cô đưa tay ra, thô lỗ dùng tay áo lau nước mắt.

Sau đó cô liền đi về cuối hành lang.

Đứng ở nơi đó, bên ngoài có gió thổi tới, để đầu óc của cô hết sức thư thái.

Cũng không biết qua bao lâu, cảm giác toàn thân phát lạnh, cuối cùng cảm xúc bình phục lại, cô mới chậm rãi quay người, đi về phòng bệnh.

Dừng lại ở cửa một chút, Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, đẩy cửa phòng ra.

"Két" một tiếng, cửa phòng đẩy ra.

Thẩm Lương Xuyên ngồi trên giường bệnh, thân thể cứng đờ, giống như ý thức được cái gì, bỗng nhiên ngẩng đầu, khi nhìn thấy cô ở cửa, trong mắt hiện lên một vòng ánh sáng.

Kiều Luyến không có lên tiếng, luôn cảm thấy bầu không khí hiện tại giữa hai người, là lạ, cô dứt khoát không nhìn mặt anh, chỉ đi về phía giường phụ.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm cô nằm xuống, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của cô, đập chần, cảm giác giống như một nắm nhỏ, vừa rồi anh còn cô đơn, giờ khắc này giống như là có thần thái.

Khóe môi của anh, đều gọi lên một nụ cười nhỏ không thể nhận ra.

Anh yên lặng nằm xuống, tắt đèn, ánh mắt lại không muốn dời khỏi cô.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Bệnh viện hôm sao, sáu giờ đã lần lượt náo nhiệt.

Cho dù là phòng bệnh VIP, cũng không ngoại lệ.

Lúc Kiều Luyến tỉnh lại, bên tai có tiếng đàn ông đề thấp: "... Phu nhân của tôi đang nghỉ ngơi, làm phiền mấy người nói nhỏ chút."

Cô hơi sững sờ, liền nghe thấy tiếng bác sĩ nói nhỏ: "Được rồi. Thẩm tiên sinh đã hạ sốt, vết thương trên cánh tay mặc dù nặng, nhưng sau khi thoa thuốc, cũng có thể về nhà. Chỉ là về nhà, phải chú ý không được đụng đến nước, phải qua một tuần thì mới được..."

Một đám người nhỏ giọng nói xong nói, liền rời đi.

Lúc này Kiều Luyến mới làm bộ không có nghe được, mở mắt.

Đầu tiên, đập vào mi mắt là bên mặt tuần dật của anh, anh ngồi dựa vào giường, cúi đầu cầm điện thoại đi động nhìn cái gì, giống như phát giác được tầm mắt của cô, nghiêng đầu lại...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 284: Tôi không muốn thương tổn em (4)

Bốn mắt nhìn nhau, Kiều Luyến có một loại cảm giác giống như mình nhìn trộm bị bắt tại trận.

Cô lập tức dời ánh mắt đi, cố ý ngấp một cái, duỗi lưng một cái, làm điệu xấu hổ.

Tiếp theo, cô liền ngồi dậy, xoa mặt mình, tiến vào phòng vệ sinh.

Lúc trở ra, Tống Thành đã mang bữa sáng tới, sau khi Kiều Luyến ăn xong cùng bọn họ, Tống Thành mang Thẩm Lương Xuyên đi làm thủ tục xuất viện, Kiều Luyến thì đi làm.

Bởi vì chậm trễ một chút thời gian, cho nên lúc cô đến, đã là 9h sáng, đến muộn nửa giờ.

Người trong phòng làm việc, đều một bộ bát quái, hiển nhiên có tin tức gì.

Kiều Luyến đi vào, Thi Niệm Điều liền chạy tới: "Tin tức ngầm, gần đây không phải nữ MC đặc biệt được hoan nghênh sao? Mà cạnh tranh game cũng đặc biệt chú ý, cho nên phát sóng trực tiếp cạnh tranh game mở ra một hoạt động, bình chọn nữ MC phát sóng trực tiếp tốt nhất, muốn cho nhóm nữ MC thứ tự xếp hạng! Cái hoạt động này, phải tiếp tục một tuần, người xem chương trình bỏ phiếu, sau cùng chọn ra ba hạng đầu."

Thân là ký giả, đối với những chuyện này bản thân rất mẫn cảm, chẳng qua lúc này, Kiều Luyến còn không có ý thức được chuyện này có quan hệ tới cô.

Cô khẽ gật đầu, cầm lấy cái cốc đi ra ngoài rót cà phê uống.

Thế nhưng vừa đi ra, liền nghe trong đám tổ 1, lên tiếng nghị luận:

"... Hiện tại ba hạng đầu, theo thứ tự là "Tử Tiên Tử", "Tinh Linh Muội" còn có "Vong Xuyên"! Máy người đoán, ai sẽ là Đệ Nhất?"

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, Vong Xuyên?

Cô lúc nào thì trúng tuyển?

"Cái này còn cần đoán sao?" Có người cười nói: "Khẳng định là "Tử Tiên Tử", dù sao cô ấy trong cạnh tranh game là đệ nhất mỹ nữ!"

"Thế nhưng tôi thấy số phiếu "Tinh Linh Muội" cũng không có kém bao nhiêu ~ mà tôi càng ưa thích "Tinh Linh Muội", bởi vì cô ấy trực tiếp, rất sáng khoái!"

"Kỳ thật "Vong Xuyên" cũng không có kém bao nhiêu phiếu với họ, muốn nói đến giải thích trong cạnh tranh game, vẫn là Vong Xuyên làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào!"

"Chuyện này, "Vong Xuyên" khẳng định không phải đệ nhất!"

"Vì sao?"

"Một người mặt đều không lộ, làm sao có thể thứ nhất!"

"Cũng đúng"...

Các tiếng nghị luận, để Kiều Luyến ngẩn người, bụng một ly cà phê trở lại văn phòng, vội vàng mở máy tính, bắt đầu chú ý, lúc này mới phát hiện, là một trang web nhằm chặn làm một thống kê, kỳ thật cũng không tính là số liệu chính thức.

Thứ nhất là Tử Tiên Tử, trước mắt hơn chín nghìn phiếu, cô là người thứ ba, cũng được 5000 phiếu.

Nữ MC "Vong Xuyên", bởi vì giọng êm tai, hơn nữa có quan điểm độc đáo trong cạnh tranh game, cho nên mặc dù Fan hâm mộ không nhiều, nhưng bộ phận là fan trung thành, dẫn đến số phiếu không thấp.

Đã thấy được cái giao diện này, Cô cũng tùy tiện lên weibo của mình một chút.

Quay đầu, liền đem chuyện này ném sau ốt.

Thật không nghĩ đến sau hai giờ, vậy mà việc nhỏ xen giữa.

Thi Niệm Điều hét lớn một tiếng với cô: "Chủ biên Luyến, mau nhìn weibo "Tử Tiên Tử"! Cô ta dùng ngôn ngữ ám chỉ, Vong Xuyên quệt vé!"

Kiều Luyến sững sờ, đầu tiên là mở giao diện bỏ phiếu, phát hiện "Vong Xuyên" đã một vạn hai ngàn phiếu, vượt qua "Tử Tiên Tử"!

Cô lại mở Weibo, mới nhìn thấy nội dung của Tử Tiên Tử:

Tử Tiên Tử: Bởi vì một số người làm, dẫn đến vượt qua số phiếu, hi vọng mọi người có thể cố gắng một chút, bảo vệ thứ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 285: Tôi không muốn thương tổn em (5)

Tin này gửi lên, phía dưới đã có mấy ngàn tin nhắn lại.

Vậy mà toàn bộ đang mắng cô:

—— Mẹ nó! Một thi đấu nhỏ, cần phải như vậy phải không? Quả thực là heo!

—— lớn lên xấu như vậy, đến mặt cũng không dám lộ, lại còn dám tranh đệ nhất với Tử Tiên Tử? Đơn giản là quá phận!

—— xin cạnh tranh đứng đắn được không? Fan hâm mộ của cô ta không đến một trăm vạn, Tử Tiên Tử chúng ta có hai trăm vạn, sao số phiếu có thể vượt qua Tử Tiên Tử? Cô ta không cảm thấy đỏ mặt sao?

...

Nhiều loại chửi mắng, để Kiều Luyến nhủ mảy, trong đầu dâng lên một đám lửa giận.

Cô vào weibo của mình, đang muốn gửi bài lại, đột nhiên phát hiện mình có tin nhắn, lại là Từ Tiên Từ gửi tới!

【 Từ Tiên từ:Tôi lúc đầu không muốn tranh, một xếp hạng nhỏ mà thôi, thế nhưng cô đã không từ thủ đoạn như thế, tôi lại càng muốn tranh đến cùng!)

Kiều Luyến:...!!

Cô thật sự là trêu ai ghẹo

Thi Niệm Điều ở bên cạnh cười lạnh: "Tôi vốn còn cảm thấy cái Từ Tiên Từ này bình phẩm cho không tệ, phát sóng trực tiếp cũng được, thật không nghĩ đến lại Bạch Liên Hoa như vậy! Tôi quan sát số liệu Vong Xuyên, số phiếu người ta là từ từ tăng lên, cái số phiếu của Từ Tiên Từ ngược lại có chút vấn đề. Thật sự là vừa ăn cướp vừa la làng!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, không nói gì.

Cô suy nghĩ một chút, gửi lại cho đối phương mấy chữ:

【 Vong Xuyên: Tự mình đọc diễn sao? Ngớ ngẩn!)

Kiều Luyến xưa nay không có tính cách khinh bỉ, cho dù ở trên internet, cũng tuyệt đối không để cho người ta chiếm tiện nghi.

Mắng đối phương một câu, cô liền để điện thoại di động xuống, tiếp tục dán thân vào trong công việc.

Tổ 1 nhiều người như vậy, tổ 2 cũng chỉ có cô và Thi Niệm Điều, cho nên việc vất vả đặc biệt nhiều.

Chỉ như vậy đã bận rộn thẳng đến sáu giờ tối.

Cô nhìn đồng hồ, dứt khoát không tăng ca, trực tiếp đứng lên, đi về nhà.

Cánh tay Thẩm Lương Xuyên bị thương, khẳng định có một số việc không làm tốt, mà anh từ trước đến nay tính cách quái dị, không cho giúp việc tới gần, cũng không biết hôm nay anh ở trong nhà có chỗ không thích hợp không?

Nghĩ tới đây, cô càng thêm sốt ruột.

Tan việc, thu dọn đồ đạc, liền đón xe về biệt thự.

Vào cửa đối giày, cô chào hỏi với Kiều Dịch trong phòng khách, hỏi thăm: "Thẩm Lương Xuyên đâu?"

Kiều Dịch mở miệng: "Trong phòng ngủ trên lầu."

Kiều Luyến gật đầu, liền đi lên lầu.

Cô cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp đẩy cửa phòng ra, liền thấy Thẩm Lương Xuyên khoác khăn tắm từ trong phòng tắm đi ra.

Tóc của anh còn chảy nước, ướt nhẹp dán trên da đầu, ngũ quan tuấn đạt cương nghị, tính xảo giống như thợ điêu khắc!

Cơ ngực rắn chắc... da thịt màu mật ong, còn có này tám khối cơ bụng, đều phô bày đáng người hoàn mỹ của anh, thật sự là thêm một phần quá thịt, thiếu một phần quá gầy.

Người đàn ông này, vô luận là giọng nói, khuôn mặt, hay là dáng người, quả thực là không có một chỗ không hoàn mỹ.

Trách không được bây giờ là thời đại tiểu thịt tươi hoành hành, anh có fan hâm mộ, còn nhiều hơn những minh tinh đó!

Kiều Luyến trực tiếp nhìn tròn cả mắt lên, trái tim nhảy loạn thành thịch.

Đây là mỹ nam trần trụi dụ hoặc!

Quả thực là đang cùng cô chơi nhịp tim đập!

Tầm mắt của cô, theo nhìn xuống, sau cùng dừng ở chỗ hông anh.

Bỗng nhiên nghĩ đến hôm qua tắm cho anh, chỗ kia...

Gương mặt Kiều Luyến, lập tức đỏ lên, vội vàng quay đầu.

Chợt ý thức được cái gì, bỗng nhiên quay đầu, chạy thẳng đến bên cạnh anh, nắm chặt cánh tay của anh, lo lắng mở miệng nói: "Sao anh tự mình tắm hả?"

Vết thương không thể đung vào nước anh không biết sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 286: Cô là Tiểu Kiều (1)

"Sao anh lại không chiếu cố chính mình như vậy!"

Kiều Luyến không để ý tới cái gì, níu lấy cánh tay của anh, chăm chú nhìn, liền phát hiện băng gạc miệng vết thương, vẫn là ẩm ướt một chút.

Lông mày cô lập tức nhíu lại, liền nghe anh mở miệng: "Tôi rất cẩn thận."

"Cẩn thận cái quỷ! Băng gạc đều ướt!"

Kiều Luyến vừa sốt ruột, mắng anh một câu.

Sau khi mắng xong, mới phản ứng được, vội vàng che miệng của mình.

Ngẩng đầu, đã thấy sắc mặt anh vẫn như cũ, thế nhưng giữa lông mày đều tản ra nhu hòa, hiển nhiên không hề tức giận.

Lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm, dắt anh đi đến bên ghế sa lon ngồi xuống, lấy hộp cấp cứu từ trong nhà ra, quỳ ở trên thảm, băng bó cho Thẩm Lương Xuyên.

Cô chăm chú cúi đầu, nhìn chăm chăm cánh tay của anh, băng bó xong tất, mới bỗng nhiên cảm giác được, có hô hấp ấm áp phun lên gáy cô.

Lúc này cô mới ý thức được, giờ phút này động tác hai người, mập mờ không bình thường.

Hơi thở trên người anh, tràn ngập quanh thân cô, để cho thân thể cô cứng đờ, cảm thấy có chút miệng đắng lưỡi khô.

Cô muốn đứng lên, thế nhưng đầu Thẩm Lương Xuyên, lại rơi trên vai của cô, giống như là nũng nịu dựa vào nơi đó, không để cho cô nhúc nhích.

Cô khăn trương nuốt ngum nước miếng, nắm chặt tay, kiên trì như vậy trong chốc lát, vừa định nói chuyện, phần eo lại bị anh nắm chặt, tiếp lấy người cô liền bị kéo dậy, ngồi ở trên đùi của anh.

Một giây sau, đầu của anh liền chôn xuống!

Kiều Luyến giật nảy mình, ngay khi cô cho là nụ hôn rơi xuống, mặt Thẩm Lương Xuyên cách cô 0.1 cm, sau đó, giọng nói trầm thấp của anh mang theo khàn khàn đè nén mở miệng nói: "Có thể chứ?"

Gương mặt Kiêu Luyến, lập tức đỏ lên!

Trước kia anh muốn ngủ cói cô, lúc nào đi hỏi ý kiến của cô?

Mà bây giờ...

Kiều Luyến lập tức cắn môi, vấn đề này, cô phải trả lời thế nào ~!

Trả lời được, sẽ có vẻ cô không tự trọng! Cô rõ ràng còn giận àm? Không phải sao?

Nhưng trả lời không thể... Có vẻ như, hiện tại cô có chút đồng tâm.

Chính là đang xoắn xuyết, liền nghe thấy anh tiếp tục mở miệng: "Không nói lời nào, tôi coi như em chấp nhận."

Tiếp theo, cô liền bị anh ôm lấy, đặt ở trên ghế sofa!

Nhưng vào lúc này!

Điện thoại di động Kiêu Luyến, bỗng nhiên vang lên!

Cô giống như là đột nhiên bừng tỉnh, bỗng nhiên dùng sức, một tay đẩy Thẩm Lương Xuyên ra, nhảy dựng lên nghe điện thoại, liền nghe đối phương truyền đến tiếng Tống Thành: "Kiều tiểu thư, bên câu lạc bộ, "Tiểu Diện Hồ" muốn thoát khỏi đội."

-

Trong câu lạc bộ.

Kiều Luyến vội vàng chạy đến, nhìn lấy Tiểu Diện Hồ kéo lấy hành lý, không nhận được hỏi thăm: "Vì sao?"

Tiểu Diện Hồ lộ ra vẻ khó xử, một lúc sau mới mở miệng: "King chiến đội mời tôi."

King chiến đội, là câu lạc bộ cạnh tranh game gần đây vừa mới thành lập.

Kiều Luyến nhún mày: "bạn họ đưa cho cậu đài ngộ tốt hơn chúng tôi sao? Những chuyện này, chúng ta có thể nói, cậu..."

"Không phải. Không có đài ngộ tốt hơn bên chúng ta." Tiểu Diện Hồ áy náy mở miệng: "Thật xin lỗi."

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu: "Cho tôi một lý do."

Tiểu Diện Hồ nhìn cô một cái, cúi đầu: "Bởi vì, huấn luyện viên bọn họ là Từ Tiên Từ."

Từ Tiên Từ?

Kiều Luyến sửng sốt.

Tiểu Diện Hồ tiếp tục mở miệng: "Cô ấy chính là người chơi nữ nổi danh trong LOT năm đó, tiểu Kiều."

Tròng mắt Kiều Luyến co rụt lại.

Cái gì?!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 287: Cô là Tiểu Kiều (2)

Lúc nghe được King chiến đội, Kiều Luyến đã có chút chưa tỉnh hồn lại rồi.

Nếu như cô nhớ không lầm, tám năm trước, tuyển thủ chuyên nghiệp nước H kia, đánh bọn nh trở tay không kịp, cũng là King chiến đội!

Cho nên, đối phương gọi King chiến đội, bản thân cô đã cảm thấy không thoải mái.

Sau đó là Từ Tiên Từ.

Thân là nữ MC cạnh tranh game, kỳ thật cô nghe nói qua người này là người có tiếng.

Nhưng hôm nay, gia hỏa này không chỉ là Bạch Liên Hoa tặc hồ bất trộm, ấn tượng của cô với Từ Tiên Từ càng xấu, trực tiếp hạ xuống thấp nhất.

Mà bây giờ...

Nham hiểm nói cái gì?

Từ Tiên Từ là Tiểu Kiều?

Kiều Luyến kinh ngạc mở to hai mắt nhìn: "Người nào nói cho cậu cô ta là tiểu Kiều?"

Tiểu Diện Hồ gãi đầu một cái, cảm thấy thói quen truy hỏi căn nguyên của Kiều Luyến thật không tốt, nhưng vẫn nhìn mấy ngày nay tiếp xúc, giải thích cho cô: "Chính cô ta nói. Mà cũng chỉ có tiểu Kiều, tài năng giải thích trò chơi tốt như vậy, mà bản thân cô ấy còn chơi game, những thao tác này thật sự giống Tiểu Kiều năm đó, chẳng qua chỉ là, cô ta lớn tuổi, cho nên tốc độ theo tay không kịp."

Lớn tuổi, tốc độ theo tay không kịp...

Mẹ nó!

Đây thật là có tốt!

Kiều Luyến nhú mày, nhìn cậu ta: "Nếu như tôi nói, cô ta không phải..."

Nói còn chưa dứt lời, cánh tay bị người níu lại.

Cô hơi sững sờ, quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đi đến bên cạnh cô.

Buổi tối hôm nay, Thẩm Lương Xuyên đi đến cùng cô, chỉ là vừa rồi anh đi dừng xe, cô không kịp chờ đợi xông tới trước mà thôi.

Giờ phút này, gặp Thẩm Lương Xuyên kéo cô lại, Cô nghi ngờ nhú mày, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên khẽ lắc đầu.

Kiều Luyến sững sờ, liền nghe anh mở miệng nói: "Phí bồi thường vì phạm hợp đồng không cần giao, cậu có thể rời đi."

Gọn gàng mà linh hoạt, để Kiều Luyến và Tiểu Diện Hồ đều hơi sững sờ.

Đại boss câu lạc là Thẩm Lương Xuyên, mấy người đều biết, cho nên khi nah xuất hiện ở đây, bọn họ cũng không kinh ngạc.

Tiểu Diện Hồ khẽ gật đầu, lại nhìn người khác một chút, kéo hành lý, nhanh chân rời đi.

Chờ đến khi thân hình Tiểu Diện Hồ biến mất trong phòng, Thẩm Lương Xuyên mới nhìn người chung quanh: "Còn có người muốn đi sao?"

Tô Bành hạo đang ngậm kẹo que, hai cánh tay đặt trên bàn phím chơi game, giống như không có nghe được lời này.

Còn lại mấy người, anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, sau cùng đều đồng loạt lắc đầu.

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng: "Oh, vậy mấy người tiếp tục huấn luyện. Gần đây sắp bắt đầu cuộc so tài trong nước."

Anh nói xong câu đó, liền lôi kéo Kiều Luyến rời biệt thự.

Xe phát động, hai người chạy trên đường.

Ánh mắt Kiều Luyến rơi lên trên cánh tay của anh, anh giống như căn bản không có bị thương, lái xe vững vàng.

Bóng đêm BJ mê người, đèn đuốc sáng chói.

Thế nhưng tâm tình của cô, lại vô cùng sa sút.

Tầm mắt của cô, rơi vào tay phải của mình lần nữa, khôngnhiệm được cười khổ một cái.

May mắn Thẩm Lương Xuyên ngăn cản cô, nếu không, cô rất có thể sẽ thành trò cười rồi.

Cô coi như nói cho Tiểu Diện Hồ, cô là tiểu Kiều, cô lấy cái gì để chứng minh?

Đang suy tư, liền nghe thấy anh mở miệng: "Bởi vì một danh hiệu liền chọn rời chiến đội, dạng người này, không cần cũng được."

Kiều Luyến hơi sững sờ, quay đầu nhìn về phía anh.

Cho nên, anh đây là đang an ủi cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 288: Cô là tiểu Kiều (3)

Trong lòng bỗng nhiên xông tới một dòng nước ấm, cô liền không nhịn được nhếch bờ môi.

Suy nghĩ một chút, Kiều Luyến bỗng nhiên mở miệng hỏi thăm: "Anh chừng nào thì biết, tôi chính là Vong Xuyên?"

Từ sau khi hai người vì chuyện thuốc tránh thai cãi nhau, chuyện cô là Vong Xuyên chuyện, cô không có nói, anh cũng không nói.

Thế nhưng khi cô đến biệt thự huấn luyện, anh đều biết.

Bởi vì quan hệ xấu hổ, cô cũng chưa từng có hỏi thăm qua.

Hiện tại, hai người khôi phục như lúc ban đầu, cũng cuối cô cùng đem vấn đề hiếu kỳ hỏi ra.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái, một lúc sau, mới mở miệng: "Rất sớm."

Rất sớm?

Rất sớm là bao lâu?

Kiều Luyến nhếch miệng, gia hỏa này chỉ dùng hai chữ đuổi cô sao?

Cô chớp mắt một cái, bỗng nhiên bừng tỉnh: "Anh sẽ không phải... Đã sớm biết tôi là Vong Xuyên, cho nên mới tới tìm tôi... Sinh con?"

Anh là người ghét ký giả, cho nên không có khả năng tìm cô.

Thế nhưng nếu như anh là fan hâm mộ của Vong Xuyên... Vậy thì nói không chừng ~

Kiều Luyến nhất thời đặc ý nhìn anh, chớp mắt mở miệng nói: "Anh có phải là Fan hâm mộ của tôi hay không?"

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, nhìn cô một cái, sau đó chậm rãi mở miệng: "Không phải."

Kiều Luyến:...

Khẳng định người đàn ông này không có nói qua yêu đương! Không biết làm sao khiến phụ nữ vui vẻ!

Cô cong miệng, vừa muốn nói chút gì, liền nghe câu nói tiếp của anh: "Sau này thì đúng."

Kiều Luyến:...

Trong lòng của cô, giống như bị rót đường vào, ngọt đến phát ngán.

Đôi mắt cô lập tức sáng lên, muốn nói điều gì, lại không biết nên nói chuyện gì.

Gò má cô hiện lên một vòng phơn phớt hồng, sau đó, cô liền cúi đầu, nhìn ra phía ngoài.

Một loạt động tác này, thu vào trong mắt Thẩm Lương Xuyên, để anh gọi lên bờ môi.

Xe trở lại biệt thự, Thẩm Lương Xuyên và Kiêu Luyến tiến vào phòng ngủ chính.

Không khí vừa mới mập mờ, bị một cuộc điện thoại cắt ngang, giờ phút này hai người đều có chút không được tự nhiên.

Kiều Luyến dứt khoát thay đổi áo ngủ, cầm điện thoại di động lướt tin tức weibo.

Xếp hạng nữ MC, phạm vi tương đối nhỏ, cho nên có chuyện gì, đều truyền đặc biệt nhanh.

Lúc đầu cô cho là, trận độ sức tranh tài với Từ Tiên Từ cứ như vậy qua.

Từ Tiên Từ oan uổng cô, cô cũng mắng đối phương, về phần đối phương làm sao áp dụng thủ đoạn đảng hoàng cầm tới thứ nhất, cũng không có quan hệ gì với cô.

Thật không nghĩ đến nhìn qua như vậy...

Mới phát hiện, khu weibo của mình, đều muốn nổ tung rồi!

Vèo vèo thời gian mấy tiếng, vậy mà dưới trang của cô, thêm tới mấy ngàn bình luận!

Mà nguyên nhân gây ra chuyện này, là Từ Tiên Từ lại gửi một bài, ám chỉ cô tố chất thấp, ra mắng chửi người.

Còn kèm chân tướng, là đoạn trích trong lúc cô và cô ta nhắn tin, chính mình mắng cô ta ngu ngốc.

Đoạn trích này vừa ra, fan hâm mộ Từ Tiên Từ, vỡ tổ.

Thế là, cả đám đều chạy đến chỗ cô, vì thân tượng của họ mà bất bình.

Kiều Luyến quả thực là cực kỳ im lặng, đây thật sự là một trận tai bay vạ gió!

Lại đi xem số phiếu một chút, liền phát hiện Fan hâm mộ Từ Tiên Từ phản nộ, cho nên bọn họ phát động bạn bè người thân của mình đi bỏ phiếu cho Từ Tiên Từ, dẫn đến số phiếu của cô và cô ta ngang hàng.

Vốn đang quan sát số liệu, điện thoại bỗng nhiên vang lên, là Cao Hữu Minh gọi tới, cô nghe, đối diện truyền đến tiếng Cao Hữu Minh: "Cái đó, Vong Xuyên, là Từ Tiên Từ gọi điện thoại cho tôi, nói là... Muốn hẹn cô gặp một lần."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 289: Cô là tiểu Kiều (4)

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhú lông mày lại.

Cô bỗng nhiên nghĩ đến, Cao Hữu Minh đã từng đùa giỡn nói, anh ta biết tiểu Kiều...

Cho nên, anh ta biết tiểu Kiều, chính là Từ Tiên Từ?

Trong vòng phát sóng cạnh trang game rất nhỏ, Cao Hữu Minh nhận biết Từ Tiên Từ, cũng chẳng có gì lạ.

Nhưng hiện vào giờ phút như thế này, Từ Tiên Từ lại muốn gặp mặt cô sao?

Kiều Luyến mím môi: "Cao Hữu Minh, anh biết, tôi sẽ không dễ dàng gặp bất luận kẻ nào."

Ngộ nhỡ không cẩn thận bị người chụp hình, truyền lên trên internet, bị người kia thấy được thì làm sao bây giờ?

Cao Hữu Minh bị khó một chút, lúc này mới thở dài: "Tôi biết, chẳng qua khúc mắc của cô và Từ Tiên Từ... Cô đừng để trong lòng, Từ Tiên Từ là người rất hiếu thắng, cô đoạt thứ nhất cô ta, đương nhiên cô ta không cao hứng rồi."

Cái này vừa nói, Kiều Luyến liền không nhịn được cười lạnh thành tiếng: "Tôi đoạt thứ nhất? Cao Hữu Minh, người nào quy định thứ nhất là của cô ta?"

Thực chất bên trong Kiều Luyến có sự háo thắng, bỗng nhiên lộ ra.

Lúc đầu không có đem chuyện phiếu bầu trên internet để vào mắt, nhưng Từ Tiên Từ này, hết lần này đến lần khác khiêu khích cô.

Cô không phản kháng, đối phương thật sự coi cô là hellokitty rồi!

Cao Hữu Minh bị cô chẹn họng một chút, liền cười: "Đừng đúng, không phải thứ nhất của cô ta."

Anh ta trầm mặc một chút, lúc này mới mở miệng lần nữa: "Kỳ thật, tuy tôi sùng bái tiểu Kiều, nhưng cô là người hợp tác phát sóng trực tiếp với tôi, đương nhiên tôi càng hướng về phía cô, bây giờ cô muốn tranh với cô ta, vậy tôi giúp cô kéo phiếu!"

Cao Hữu Minh chính là như vậy, bất kể lúc nào, đều rất bao dung cô.

Trong lòng Kiều Luyến âm ập, quyết định chuyện này cứ tính như vậy.

Thế nhưng cô bỗng nhiên nghĩ đến trên weibo có mấy tin nhắn ủng hộ.

Là Fan hâm mộ trung thành gửi cho cô, cổ vũ cô không nên từ bỏ, đồng thời bọn họ đã triệu tập bạn bè người thân bỏ phiếu giúp cô.

Hành động của đám fan hâm mộ, để cho cô đột nhiên cảm giác được, cái xếp hạng này giống như biến thành quan trọng.

Không vì mình, mà không muốn cô phụ bọn họ, cho nên ngữ khí cô trấn định mở miệng: "Được."

Cúp điện thoại, cô liền thấy Cao Hữu Minh giúp cô gửi bài.

Cao Hữu Minh cũng có một ít Fan hâm mộ, gửi bài, liền dẫn cho cô ít phiếu, số phiếu của cô chậm rãi tăng trưởng, từ từ vượt qua Từ Tiên Từ.

Lúc này Kiều Luyến nằm ở trên giường chơi điện thoại di động, chính là đang ngó chừng số phiếu, bỗng nhiên cảm giác nệm trầm xuống, cô giương mắt nhìn, lúc này mới phát hiện, không biết lúc nào, Thẩm Lương Xuyên đã lên giường.

Sau đó, điện thoại di động bị anh lập tức rút đi, bỏ lên trên tủ đầu giường.

Cả người anh liền ép qua, hai cánh tay chống hai bên cô, ngũ quan anh tuần, cự ly cách cô không đủ 5 cm.

Kiều Luyến nhất thời nuốt ngụm nước miếng: "Anh, anh làm gì vậy?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên rất tối, mang theo đục hòa đề nén: "Chúng ta... Tiếp tục?"

Tiếp tục?

Đầu tiên Kiều Luyến sững sờ, tiếp đó mới bỗng nhiên kịp phản ứng, lời này của anh là có ý gì!

Còn chưa mở miệng, khoang miệng đã bị anh ngăn chặn.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, chỉ cảm thấy không khí trong phổi, giống như là bị rút đi, bị đè nén vô cùng.

Hơi thở của anh, tràn ngập toàn bộ khoang miệng cô, để cho cô mờ to hai mắt nhìn, khẩn trương giống như là muốn ngạt thở.

Đây là sau khi bọn họ hòa hảo, lần đầu tiếp xúc thân mật.

Trước là bởi vì thuốc tránh thai, để cho cô xem chút chết tâm với anh.

Bây giờ mất mà được lại, cho nên một nụ hôn, tuy tiện đốt lên nhiệt tình của cô.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 290: Cô là tiểu Kiều (5)

Kiều Luyến không nhịn được vươn tay, ôm cổ của anh...

Đêm nay, hai người bọn họ đều có chút điên cuồng.

Trước kia, anh cuồng bạo đến cỡ nào, lần này, có bao nhiêu kiên nhẫn.

Thẳng đến sau cùng, để Kiều Luyến cảm giác giống như rút cuộc chịu đựng không được, cầu xin tha thứ, mới được giải phóng..

Sau đó.

Kiều Luyến nằm ở trên giường, miệng lớn thở dốc.

Mùi thở tràn ngập hormone đàn ông, còn có hương vị kiều diễm.

Cô mệt mỏi đến sức lực động người cũng không có, vẫn là Thẩm Lương Xuyên ôm cô đi tắm rửa, cô liền chui vào trong chăn, nhắm mắt lại ngủ mất rồi.

Ngày thứ hai thẳng đến 10h sáng, cô mới tỉnh lại.

Cùng Kiều Dịch ăn sáng, hai người dù vẫn duy trì đáng vẻ như cũ, ở trước mặt Kiều Dịch sẽ không nói gì, thế nhưng loại bầu không khí tràn ngập ngọt ngào mập mờ, vẫn là để Kiều Dịch phát hiện.

Sau khi ăn xong, cô đi ra ngoài, liền thấy Thẩm Lương Xuyên lái xe, chờ cô, khẳng định đưa cô đi làm.

Kiều Luyến phát hiện, từ khi hai người hòa hảo, dù Thẩm Lương Xuyên vẫn duy trì hình tượng thanh tĩnh như cũ, thế nhưng cô vẫn cảm thấy, Thẩm Lương Xuyên vui vẻ, buông lỏng.

Tuy nh mắt vẫn thâm trầm như cũ, nhưng cô không có sợ anh giống trước nữa rồi.

Ví dụ như bây giờ...

Xe lái đến cửa công ty, Kiều Luyến quay đầu nhìn ra bên ngoài một chút, trước khi xuống xe, lại đột nhiên tiến tới hôn Thẩm Lương Xuyên một cái, lúc này mới nhanh chóng nhảy xuống xe.

Lúc đóng cửa xe, còn có thể nhìn thấy bên tai anh có chút đỏ.

Tâm tình cô vô cùng tốt lên lắm, tiến vào văn phòng, bật máy tính lên.

khi máy tính khởi động, cô cầm điện thoại di động lên, muốn nhìn số phiếu một chút.

Lại không nghĩ rằng.. Phát hiện số phiếu của Tử Tiên Tử, vậy mà đột nhiên tăng tăng vọt!

Vốn cô đã hai vạn phiếu, nhưng bây giờ, Từ Tiên Từ lại được 10 vạn phiếu!

Mà nguyên nhân cụ thể, lại là bởi vì có một ngôi sao mấy trăm vạn Fan hâm mộ, giúp cô ta cầu phiếu!

Nữ MC cạnh tranh điện tử, dù sao cũng là số ít người quan tâm, kỳ thật cũng không tính lớn, so với minh tinh đang hot, quả thực là chênh lệch trên trời dưới đất.

Có minh tinh xuất thủ, số phiếu Từ Tiên Từ cao hơn một mảng lớn, thật sự là bình thường.

Xem ra, lần này nhất định phải thua.

Kiều Luyến mím môi, bỗng nhiên điện thoại di động đĩnh một tiếng, là tin nhắn giọng nói từ Từ Tiên Từ gửi tới, giọng Từ Tiên Từ, cố ý dùng biến âm: "Vốn là muốn tìm cô hoà giải chuyện này, cô đã không nể mặt mũi, vậy cũng đừng trách tôi không nể mặt cô. Mặt khác, cô cho rằng chỉ có cô tìm trợ giúp sao? Cao Hữu Minh là cái thá gì! Nói cho cô biết, tôi biết rất nhiều người trong làng giải trí, tùy tiện tìm người giúp chút, liền có thể giết cô trong nháy mắt!"

Lời này, đơn giản phách lối!

Kiều Luyến nhú chặt lông mày, chỉ cảm thấy chuyện này, không thể cứ tính như vậy.

Từ Tiên Từ biết bạn là người trong làng giải trí?

Kiều Luyến cắn ngón tay, không nhịn được nghĩ, nếu như cô muốn vượt qua Từ Tiên Từ, phải tìm ai hỗ trợ?

Đang suy nghĩ, bỗng nhiên điện thoại di động "Đỉnh đỉnh đỉnh" chấn động không ngừng.

Cô nghi ngờ cúi đầu, liền phát hiện trên weibo hiện máy thông báo.

Cô muốn mở ra, điện thoại di động rung lên lần nữa.

Cô cần bản không kịp nhìn tin tức gì, điện thoại di động trực tiếp hết pin.

Lấy dây sạc ra, sạc cho điện thoại lên nguồn, lại mở máy, trên weibo đã nổ!

Mà nhìn thấy nội dung trên weibo, cô trực tiếp sợ ngây người!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291: Vong Xuyên lên tin nóng (1)

Weibo Kiều Luyến, trong vòng năm phút đồng hồ, trực tiếp có hơn vạn bình luận! Hơn nữa còn đang tăng lên không ngừng!

Cả người cô đều sợ ngây người, lại đi nhìn fan hâm mộ của mình, liền phát hiện... Năm phút đồng hồ, cô lại tăng mấy chục vạn người, mà đổi mới một chút, liền phát hiện số người còn đang tăng lên.

Trực giác của cô khẳng định là xảy ra chuyện gì, cũng không nhìn bình luận này, trực tiếp kéo lên xem tin, sau đó, liền thấy trên đầu, lại là Thẩm Lương Xuyên gửi bài weibo cho cô!

【Thẩm Lương Xuyên v: Mời mọi người vì thần tượng của tôi tặng 1 phiếu @Vong Xuyên】

Trong lúc nhất Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, chỉ cảm thấy kinh dị.

Phản ứng đầu tiên của cô là day day mắt của mình, nhất định là mình mở ra không đúng!

Thế nhưng mở mắt lần nữa, liền phát hiện, hoàn toàn không nhìn lầm.

Cô run rẩy, mang theo thái độ thành tín, tiến vào giao diện của Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên có có mấy ngàn vạn Fan hâm mộ đại V!

Nhưng mà anh luôn luôn làm người Lãnh Ngao, rất ít chủ động gửi weibo, từ khi xuất đạo đến nay gửi bài rất ít, đại bộ phận đều là phát một chút tuyên

truyền cho đoàn làm phim.

Bài trên đầu, đã là nửa năm trước rồi.

Nhưng mà!

Lực thu hút của anh, không thể bảo là không cao.

Tuy anh không gửi weibo, thế nhưng Fan hâm mộ của anh gần như mỗi ngày đều chạy tới lướt một vòng.

Cho nên, lần đầu tiên anh gửi một thông báo, còn điểm danh Vong Xuyên là thần tượng của anh, trực tiếp sôi trào!

Lúc này mới năm phút đồng hồ, rất nhiều Fan hâm mộ còn không có chú ý tới...

Nếu như nửa giờ sau... Hậu quả kia quả thực là không tưởng tượng nổi.

Mà trong giao diện weibo của Thẩm Lương Xuyên, Fan hâm mộ có mấy ngàn vạn, thế nhưng anh theo dõi, cũng chỉ có... 1.

Lê loi troi một cái theo dõi, cô ần mở, phát hiện... Theo dõi duy nhất của anh, lại chính là cô!

Kiều Luyến...

Cô không thể nói giờ phút này tâm tình của mình là gì, chỉ là cảm giác huyết dịch đều giống như muốn sôi trào, mỗi một tế bào toàn thân, đều đang kêu gào, để cho cô không nhận không đứng lên.

Cô đứng ngồi không được, nắm chặt nắm đấm, đi đi lại lại trong phòng làm việc hai vòng, bỗng nhiên không nhận được bùng kín mặt, cười ra tiếng.

Thẩm Lương Xuyên là thần tượng của cô, cao cao tại thượng, có thể đứng xa nhìn không thể đùa bỡn.

Cô yên lặng chú ý anh lâu như vậy, chuyện giả cho anh, xưa nay cũng không dám tưởng tượng, có một ngày, anh lại bỗng chú ý vậy tới cô...

Loại hưng phấn và kích động kia, quả thực là không gì sánh kịp, để cho cô hận không thể tìm người nói một câu, nhưng hết lần này tới lần khác, lại không có một bạn bè có thể chia sẻ vui sướng này.

Cô đi tới đi lui trong phòng làm việc hai vòng, đến cùng vẫn là không nhận được, rạo rực tại chỗ, ôm điện thoại đi động cười ngây ngô.

Chợt nghe cửa phòng làm việc truyền đến tiếng gõ cửa, động tác cô cứng đờ.

Quay đầu liền thấy Thi Niệm Diêu đứng đó, kinh ngạc nhìn cô, lúng túng kéo ra khoe miệng.

Kiều Luyến...

Kiều Luyến vội vàng đã ngừng lại động tác của mình, ho khan một tiếng, duỗi cánh tay, đá đá chân: "Làm quá lâu, tứ chi đều cứng, tôi hoạt động một chút."

Khoe miệng Thi Niệm Diêu lại kéo ra: "Chủ biên, vừa rồi Tô Mỹ Mỹ đến thông báo, họp toàn công ty."

Kiều Luyến lập tức gạt đầu: "ừ, tới ngay."

Trong phòng họp.

Tất cả mọi người đến đủ, tổng biên Lưu Chí Hưng cũng hào hứng chạy vào: "Tin tức lớn! Vừa mới phát sinh tin tức lớn! Hôm nay Thẩm ảnh đế phát thông báo trên weibo Vong Xuyên! Chuyện này, đã lên tin nóng!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Vong Xuyên lên tin nóng(2)

Một câu roi xuống, mọi người trong phòng, đồng loạt mở miệng nghị luận.

"Đúng vậy, mà Vong Xuyên lại còn là người đầu tiên Thẩm ảnh đế theo dõi!"

"Thảm ảnh đế tuy khiêm tốn, thế nhưng bất kể một chút tin tức, đều có thể dẫn tới phong ba trong làng giải trí!"

"Mọi người nói, quan hệ của Thảm ảnh đế và Vong Xuyên như thế nào?"

"Quan hệ Thảm phu nhân và Vong Xuyên như thế nào? Có thể, kỳ thật bọn họ là một người?"

"Cái này sao có thể... Vong Xuyên phát sóng trực tiếp đến mặt cũng không dám lộ, khẳng định dung mạo không đẹp..."

"..."

Mọi người tôi một lời, anh một lời, thảo luận sôi ruột.

Thi Niệm Điều lại cau mày, giống như đang suy nghĩ cái gì.

Lưu Chí Hưng vỗ vỗ cái bàn: "Được rồi, hôm nay tôi gọi mọi người tới, cũng là để cho mọi người theo đường dây này! Thảm ảnh đế và Vong Xuyên, khẳng định giữa hai người có quan hệ! Hiện tại tất cả ký giả, hẳn là đều chạy tới, hai tổ mấy người đều chuẩn bị một chút..."

Lưu Chí Hưng nói đến đây, nhìn Kiều Luyến một chút: "Hai tổ điều ra hai người, cùng theo đường dây này."

Chủ biên tổ 1 Trương Xuân hoa lập tức mở miệng: "Tổng biên, lần này có gì ban thường? Dù sao một số người theo đường dây Thảm phu nhân đã hơn mấy tháng, thế nhưng không hề có một chút tin tức nào!"

Lưu Chí Hưng nhìn Kiều Luyến một chút, suy nghĩ một chút, hỏi Trương Xuân Hoa "Bà có ý gì?"

Trương Xuân Hoa cười: "Như vậy đi, cuối năm không phải có bình chọn nhân viên ưu tú sao? Lấy tin tức lớn để phân cao thấp, ai có thể đào được tin tức hữu dụng, thì nhân viên ưu tú, liền rơi xuống tổ đó, thế nào?"

Lưu Chí Hưng đánh nhịp: "Tốt, quyết định như vậy đi, có áp lực mới có thể có động lực! Mấy người có thể đi chuẩn bị!"

Hội nghị mở nhanh, bởi vì mọi người còn phải chuẩn bị đi tìm Thảm Lương Xuyên hoặc là Vong Xuyên hỏi thăm tin tức.

Sau khi Lưu Chí Hưng rời đi, người trong phòng cũng lần lượt đi ra ngoài.

Kiều Luyến cầm laptop, cũng dự định đi ra ngoài, vừa nghiêng đầu, liền thấy Thi Niệm Điều còn ngồi trên ghế ngăn người.

Cô đẩy Thi Niệm Điều, chỉ thấy Thi Niệm Điều ngẩng đầu lên, hai mắt sáng lên nhìn cô: "Chủ biên Luyến! Tôi nhớ ra rồi, tôi gặp qua Thảm phu nhân!"

Một câu rơi xuống, mọi người đồng loạt dừng bước, quay đầu nhìn về phía cô ta.

Kiều Luyến cũng lộp bộp trong lòng: "hả?"

Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Chuyện cười này tuyệt đối không buồn cười!"

Thi Niệm Điều không để ý tới sự châm chọc của bà, nhìn Kiều Luyến: "Tôi thật sự gặp qua, chị không biết, lần trước tôi đi tới một tiệc rượu, vừa lúc là khách sạn sinh nhật Mặc Tây Thừa, lúc ấy ở bãi đậu xe, tôi nhìn thấy Thảm ảnh đế và Thảm phu nhân muốn rời khỏi, lúc ấy, tôi gặp qua Thảm phu nhân..."

"Thật sao? Bộ dạng Thảm phu nhân ra sao? Là người quen biết sao?"

Có đồng sự hiếu kỳ hỏi thăm.

Thi Niệm Điều nhú mày: "Tôi nhìn thoáng qua..."

Mặc dù Thảm ảnh đế và Thảm phu nhân được tất cả mọi người chăm chú, thế nhưng chính mình trước mặt nam thần, người còn lại đều là không khí?

Cô chỉ nhìn thoáng qua, sau đó toàn bộ lực chú ý đều ngưng tụ trên thân nam thần!

Tiếp đó... Cô bị nam thần cường hôn, còn bị chụp, lên tin tức~

Chẳng qua cho dù nhìn thoáng qua, cũng mơ hồ nhớ kỹ...

"Dung mạo rất thon dài, thân hình... Theo giống với chủ biên Luyến, mà tướng mạo..." Thi Niệm Điều nói đến đây, cau mày dùng sức nghĩ, sau đó bưng tỉnh đại ngộ, nhìn về phía Kiều Luyến!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 293: Vong Xuyên lên nóng lục soát (3)

Cô chỉ Kiều Luyến, tay run run, giống như là phát hiện ra đại lục mới, đáng về đó, để Kiều Luyến vô thức kéo cô lại: "Niệm Điều, có chuyện chúng ta nói riêng một chút."

Tiếp lấy biểu hiện không đem tin tức tiết lộ cho người tổ 1, dắt Thi Niệm Điều đi ra khỏi phòng họp, tiến vào phòng làm việc của bọn họ.

Thi Niệm Điều nhìn cô chăm chăm, Kiều Luyến cũng nhìn chăm chăm Thi Niệm Điều.

Qua hai giây, hai người đồng loạt chỉ hướng đối phương: "Là cô!"

Tư thái nói chuyện, quả thực là giống nhau như đúc!

Hai người nói xong câu nói này, đều nhìn đối phương, sau đó "Phốc " một tiếng, liền bật cười!

Thi Niệm Điều nhớ tới cô, nhưng được Thi Niệm Điều nhắc nhở, Kiều Luyến cũng nhớ tới Thi Niệm Điều!

Thì ra, ngày đó Mạc Tây Thừa tùy tiện kiếm người hôn, hấp dẫn nhãn cầu mọi người, lại là Niệm Điều!

Thật sự là đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu!

Thế nhưng!

Kiều Luyến không nhịn được cười khổ một cái...

Công trạng tổ 2 bọn họ tháng này, một là Thẩm phu nhân là ai, hai là bạn gái thần bí của Mạc Tây Thừa là ai...

Nhưng bây giờ...

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều hai mặt nhìn nhau, trợn vện rất lâu, không nói nên lời.

Thi Niệm Điều đánh vỡ yên tĩnh: "Vậy chị... Có phải cũng biết Vong Xuyên là ai hay không?"

Kiều Luyến bắt đầu đi gạt đầu.

Thi Niệm Điều nhìn cô một cái, lại nghĩ tới đáng về cô vừa rồi, kinh ngạc nhìn cô: "không phải là..."

Kiều Luyến khẽ gạt đầu lần nữa.

Cô và Thi Niệm Điều mới quen đã thân, trong khoảng thời gian này tiếp xúc, cũng càng ngày càng ăn ý, mặc dù mới nhận biết không đến một tháng, thế nhưng hai người đều có chút cảm giác gặp nhau muộn.

Thi Niệm Điều quả quyết mở miệng: "Ừm, chị giải quyết chuyện Thẩm phu nhân và Vong Xuyên, tôi giải quyết bạn gái thần bí nam thần!"

"Thành giao!"

Thế là, hai người đồng loạt chuẩn bị đồ, đi theo nhân viên tổ 1 phải đi xuống lầu.

Mất thấy người khác lại phải thức đêm theo dõi, hai người các cô tạm biệt dưới lầu, ai về nhà nấy!

Lên xe taxi, Kiều Luyến báo địa chỉ biệt thự.

Sau đó liền cầm điện thoại di động lên, xem xét tiến trình bỏ phiếu.

Thẩm ảnh đế vừa ra tay liền biết rõ có hay không!

Từ Tiên Từ 10 vạn phiếu, thế nhưng Vong Xuyên ngăn ngui trong một canh giờ, liền có một trăm vạn phiếu! Mà số phiếu còn đang dâng lên!

Bộ dạng này... Cô cũng không dám vào weibo của mình, khẳng định sẽ chết máy!

Kiều Luyến cầm điện thoại di động, do dự trong chốc lát, mới mở danh bạ, tìm tới số Thẩm Lương Xuyên, gọi cho anh.

Điện thoại vang lên một tiếng, liền lập tức nghe, đối diện truyền đến tiếng Thẩm Lương Xuyên: "Alo."

Một chữ của anh, thật giống như là một dòng điện, từ từ chạy thẳng đến trái tim, để cho cô không tự chủ câu môi: "Tôi tan việc rồi."

"... Tôi đi đón em?"

"Không cần, tôi đã đón xe, bây giờ trở về nhà."

"Ừm."

"... Cái kia, sao anh lại theo dõi tôi?"

Lời này rơi xuống, đối diện dừng một chút, tiếp theo, anh chững chạc đang hoảng mở miệng: "Bởi vì, tôi là fan của em."

Weibo, không phải là nơi Fan hâm mộ chú ý thần tượng sao?

Kiều Luyến nghe nói như thế, không nhịn được bùng kín mặt, lại nở nụ cười ngây ngốc.

Chính là đang tán gẫu, điện thoại di động vang lên một tiếng, cô nhìn thoáng qua, phát hiện là niệm Điều phát tin nhắn Wechat: 【 Nhìn weibo Từ Tiên Từ. Đúng là Bạch Liên Hoa đối trá! 】

Kiều Luyến sửng sốt, trong lòng trầm xuống, cái Từ Tiên Từ này, không biết lại ra cái gì rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294: Vong Xuyên lên tin tức nóng (4)

Cúp điện thoại Thẩm Lương Xuyên, Kiêu Luyến đăng nhập weibo chính mình.

Sau đó liền phát hiện...

Tin tức nóng nhất, đã biến thành Vong Xuyên Lương Xuyên.

Kiều Luyến...

Cô nhấn vào xem, mới phát hiện!

Bởi vì Thẩm ảnh đế đăng, dẫn đến đám người Mạc Tây Thừa, Phạm Kiệt cũng đăng, đồng thời bỏ phiếu cho cô!

Có mấy người này hỗ trợ, số phiếu Kiêu Luyến, vài phút lại tăng rất nhiều.

Chênh lệch, quả thực là trên trời dưới đất!

Vong Xuyên phát hỏa, nữ MC cạnh tranh game, trong nháy mắt thành tiêu điểm chú ý của mọi người!

Kiều Luyến lại nghĩ tới Niệm Điều, liền đi xem giao diện weibo Từ Tiên Từ.

Cô ta đăng trạng thái mới nhất, là năm phút đồng hồ trước:

【 Từ Tiên Từ v: Được, biết mọi người quan tâm tôi, chẳng qua chúng ta không nên tranh lại, đem thứ nhất tặng cho người khác đi. 】

Kiều Luyến...

Rõ ràng là Thẩm ảnh đế và anh em của mình thu hút lợi hại, cô cảm thứ nhất, thế nhưng Từ Tiên Từ cái này lại nói, giống như thứ nhất của cô ta...

Đây quả thực là... Im lặng!

Kiều Luyến kéo khóe miệng ra.

Đột nhiên cảm thấy, lời nói người không biết xấu hổ thiên hạ, quả nhiên không sai!

Bởi vì trên xe taxi, tương đối nhàm chán, cho nên cô mở tin nhắn của mình ra, phát hiện Từ Tiên Từ lại gửi tin nhắn giọng nói cho cô: "Loại xếp hạng không có ý nghĩa này, tôi không quan tâm! Hừ, chuyện chính sẽ xem thực hư!"

Chuyện chính sao?

Chuyện chính gì?

Không nghĩ ra, Kiều Luyến dứt khoát lắc đầu, đem chuyện này ném ra sau ót.

Nhưng đang định đi về biệt thự, lại nhận được điện thoại của Tống Thành: "Kiều tiểu thư, câu lạc bộ mới sắm một lượng máy tính, xảy ra chuyện rồi."

Kiều Luyến nhú lông mày: "Chuyện gì xảy ra?"

"Máy máy tính cao được chúng ta đặt hàng, bị người kết thúc rồi!"

-

Kiều Luyến đi nửa đường để tài xế thay đổi phương hướng, đi thẳng tới cửa hàng máy tính nổi tiếng.

Cô cau mày, nhìn quản lý của tiệm này, ngữ khí nghiêm khắc mở miệng nói: "Giám đốc, chuyện gì xảy ra? Không phải hôm qua ông gọi điện thoại cho tôi, nói là máy tính đến sao? Hôm nay đột nhiên nói không đến, là có ý gì?"

Giám đốc mang về mặt xấu hổ: "Cái này, Kiều tiểu thư, có chuyện chúng tôi phải nói, cái kia, chúng ta đi vào phòng đi."

Kiều Luyến nhú chặt lông mày, nhìn giám đốc một chút, đi theo vào phòng.

Còn chưa đi đến phòng, liền nghe thấy trong phòng truyền tới hai tiếng đối thoại:

Một giọng nam hỏi thăm: "Rốt cuộc lai lịch Vong Xuyên đến cùng là gì? Có người là Thẩm phu nhân, cho nên Thẩm ảnh đế mới có thể giúp cô ta. Từ Tiên Từ, cô gặp qua cô ta sao?"

Một giọng nữ nũng nịu trả lời: "Chưa thấy qua. Chẳng qua khẳng định không phải Thẩm phu nhân! Lúc cô ta phát sóng trực tiếp luôn luôn không dám lộ mặt, khẳng định bộ dạng đặc biệt xấu."

Lời này rơi xuống, giám đốc trong tiệm, liền không nhịn được quay đầu nhìn thoáng qua Kiều Luyến.

Ngũ quan xinh xắn, so với bất kỳ một nữ minh tinh nào đều không kém, căn bản dính một chữ xấu nữ nào.

Kiều Luyến nhú mày, không hiểu nhìn về phía giám đốc, dùng ánh mắt hỏi thăm ý gì.

Giám đốc còn chưa kịp nói chuyện, giọng nam trong phòng, lại truyền tới: "Có thể xấu đến mức nào?"

Từ Tiên Từ cười lạnh: "Dù sao chúng ta lấy máy tính thiết bị cao từ trong tay cô ta, không phải giám đốc đi đưa cô ta tới sao? Gặp được, chẳng phải sẽ biết?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, vẻ mặt sắc bén, bỗng nhiên đẩy cửa phòng ra, đi vào!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Vong Xuyên lên tin tức nóng (5)

Trong phòng ngồi một nam một nữ.

Nam cũng không đáng chú ý, hiển nhiên là trợ lý nhỏ.

Ngược lại là nữ...

Kiều Luyến nhìn qua cô ta phát sóng trực tiếp, cho nên liếc mắt một cái liền nhận ra, đây là Từ Tiên Từ.

Cô ta hóa trang, mặt to mang theo kính sát tròng, để cho người ta nhìn không ra bộ dạng chân chính, ngược lại không khác lúc phát sóng lắm.

Bản thân cô ta không phải rất đẹp, nhưng đáng người kiêu ngạo, trong nháy mắt, lộ ra mấy phần mỹ sắc.

Nghe thấy tiếng mở cửa, Từ Tiên Từ quay đầu nhìn qua, tiếp đó nhìn thấy một người phụ nữ đi tới.

Cô mặc quần bò áo khoác trắng, tóc buộc đuôi ngựa, hơi thở thanh xuân, khi cô tiến vào, đập vào mặt.

Tướng mạo cô, tinh xảo để cho hai mắt người ta tỏa sáng, da thịt trắng nõn, phảng phất như mang vàng sáng, chỉ cảm thấy trong phòng, đều bởi vì cô đến, mà trở nên sáng mấy phần.

Từ Tiên Từ và người đàn ông kia đều lộ ra mấy phần kinh ngạc, chợt, Từ Tiên Từ giống như nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn ra sau lưng Kiều Luyến.

Giám đốc cửa hàng đi theo đến, cô ta tiếp tục nhìn.

Thấy hồi lâu, cũng không có gặp người tiến đến.

Cô ta đột nhiên ý thức được cái gì, nhìn về phía Kiều Luyến lần nữa, trên mặt lộ ra biểu lộ không thể tin.

Giám đốc cửa hàng chỉ Kiều Luyến, giới thiệu: "Từ tiểu thư, vị này là Kiều tiểu thư."

Lại giải thích với Kiều Luyến: "Kiều tiểu thư, vị này là huấn luyện viên King chiến đội, nữ MC Từ Tiên Từ."

Từ Tiên Từ giống như cảm thấy nickname mình khá nổi danh, cho nên xưa nay không nói người ngoài tên thật của chính mình, cho nên bạn bè nhận biết đều gọi cô ta Từ tiểu thư.

Giờ phút này, nghe được quản lý cửa hàng, về mặt Từ Tiên Từ khẽ nhú mày, chợt bừng tỉnh: "Vong Xuyên đâu? Sao cô ta không tới?"

Cái này vừa nói, Kiều Luyến không nhận được nhú mày.

Chuyện cô là Vong Xuyên, một mực giữ bí mật, cho nên cho dù đến mua máy tính, cũng là lấy thân phận của Kiều Luyến tới.

Giám đốc cửa hàng suy đoán cô là Vong Xuyên, nhưng cho tới bây giờ cô không có thừa nhận, cho nên giám đốc cũng không trực tiếp giới thiệu.

Giờ phút này... Hiển nhiên là sự giới thiệu của giám đốc, để Từ Tiên Từ sinh ra hiểu lầm.

Cô dứt khoát tương kế tựu kế: "Tôi phụ trách chọn mua thiết bị cho câu lạc bộ, không biết Từ tiểu thư có gì chỉ giáo?"

Từ Tiên Từ nghe nói như thế, liền nhú mày, mở miệng nói: "Muốn gặp Vong Xuyên một lần thật là khó, cái này không biết, còn tưởng rằng Vong Xuyên không nhận ra người?"

Ý trong lời nói, cũng là châm chọc Vong Xuyên xấu xí!

Cái Từ Tiên Từ này, quả thực là một đóa Bạch Liên Hoa thật to.

Kiều Luyến híp mắt, xưa nay không để người khinh bỉ, đánh trả: "Đúng vậy, Vong Xuyên luôn luôn chú trọng nội hàm, không giống Từ tiểu thư lắm."

Một câu, châm chọc Từ Tiên Từ chỉ chú trọng bên ngoài.

Sắc mặt Từ Tiên Từ xanh lét: "Cô...!"

Người đàn ông bên cạnh tăng hắng một cái, lúc này Từ Tiên Từ mới nuốt xuống một hơi, tiếp đó hắt cằm, kiêu căng mở miệng: "Là như vậy, mấy cái máy tính của cô, ra cái giá, tôi mua."

Kiều Luyến nhìn bộ dạng đại tài, không nhận được câu môi: "À, giá gì đều có thể sao?"

Từ Tiên Từ gật đầu.

Kiều Luyến duỗi một ngón tay ra.

Từ Tiên Từ nhú mày: "10 vạn? Cái giá tiền này tuy nhiên hơi cao đấy, nhưng cũng có thể tiếp nhận."

"Sai." Kiều Luyến khoát tay áo, sau đó cười thản nhiên mở miệng: "Một trăm vạn."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 296: Vong Xuyên lên tin tức nóng (6)

Từ Tiên Từ đứng mạnh dạn, kinh ngạc nhìn cô chăm chăm: "Cô nói cái gì?!"

Mặc dù máy tính thiết lập cao, nhưng kỳ thật lúc Kiều Luyến, cũng không đến một vạn một chiếc.

Tất cả 5 máy tính, ra giá 10 vạn, Từ Tiên Từ Đò cảm thấy đắt, nhưng...

Cô ta chỉ Kiều Luyến: "Cô lại dám mở miệng!"

Kiều Luyến cười: "Bỏ lỡ 5 chiếc này, phải đợi thêm nửa tháng. Mà nửa tháng sau, cũng là mùa tranh tài. Nếu không, vì sao cô lại mua giá cao 5 máy của tôi?"

Đổi máy vì tính mới, luôn luôn phải có lúc làm quen, đương nhiên đôi càng sớm càng tốt.

Từ Tiên Từ mở to hai mắt nhìn.

Kiều Luyến không để ý tới cô ta, quay đầu nhìn về phía giám đốc, nghiêm mặt nói: "Giám đốc, tôi hi vọng 5 máy tính này 1 tiếng sau sẽ đưa đến biệt thự của tôi, bằng không, tôi sẽ gọi điện thoại khiếu nại các người! Máy tính tôi đã sớm đặt, nếu như ông dám tự mình đầu cơ trục lợi, tôi không sợ phiền phức làm lớn chuyện, ông thì sao?"

Giám đốc tìm cô tới, chỉ là vì cho cô liên hệ với Từ Tiên Từ.

Bọn họ là cửa hàng mất xích cả nước, làm sao có thể bởi vì mấy vạn tiền liền hủy tám biển của mình!

Nghe được Kiều Luyến nói, ông ta lập tức mở miệng: "Được rồi, hiện tại tôi sẽ cho người chuẩn bị đưa tới."

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Từ Tiên Từ tức giận chỉ về phía cô: "Thật sự là không biết trời cao đất rộng!"

Thấy cô muốn đi, lại cản môi: " Cô dừng lại!"

Kiều Luyến quay đầu.

Từ Tiên Từ mở miệng: "Cô giúp tôi chuyển lời Vong Xuyên, xem như chuyện bỏ phiếu trên internet, cô ta may mắn thắng, nhưng nửa tháng sau, chúng ta gặp mặt tranh tài! Tôi nhất định sẽ làm cho cô ta thua không tìm thấy nam bắc!"

Kiều Luyến nghe cô ta phách lối như vậy, nhin không được hỏi thăm: "Cô họ gì?"

Từ Tiên Từ cảnh giác mở miệng: "Làm gì?"

Kiều Luyến cười: "không có gì, chỉ nhìn xem, có phải cô ngay cả mình họ gì cũng không biết hay không."

Từ Tiên Từ sững sờ, chợt ý thức, Kiều Luyến nói cô ta đắc ý quá mức!

Cô ta bị chọc tức lần nữa, lại phát hiện Kiều Luyến đã rời đi.

Cô ta hít thở sâu mấy hơi, lúc này mới cắn môi, cầm điện thoại di động lên, gọi điện cho người đầu tư câu lạc bộ King, điện thoại vừa kết nối, giọng cô ta nũng nịu mở miệng: "Tôn tiên sinh..."

Đối diện truyền đến một giọng nam: "Là Từ tiểu thư, xin hỏi có chuyện gì sao?"

Từ Tiên Từ chớp mắt: " là như vậy, có chút việc, tôi muốn thương lượng với anh một chút, anh ở đâu?"...

Kiều Luyến đi ra khỏi cửa hàng, chỉ cảm thấy xúi quẩy.

Làm sao mà đánh tranh tài, cũng có thể đụng tới loại người như cô ta?

Cô mới đi ra, điện thoại di động liền vang lên, cúi đầu xem xét, phát hiện là Thẩm Lương Xuyên gọi tới.

Nghe, đối diện liền truyền đến tiếng của anh: " ở đâu?"

"Mới từ cửa hàng máy tính, sao vậy?"

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút: "Đêm nay chúng ta ra ngoài ăn."

Trong lòng Kiều Luyến ngọt ngào: " Được."

Cúp điện thoại, một mình cô đứng tại cửa, ngây ngốc nhìn về phía trước, trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Từ lần trước hoà giải mâu thuẫn, hai ngày này, cả người cô đều là lạ.

Luôn luôn thỉnh thoảng nhớ đến anh, có đôi khi, sẽ giống như bây giờ, cười ngây ngốc.

Đợi ở bên đường hai mươi phút, liền thấy xe Thẩm Lương Xuyên lái tới.

Lên xe, Thẩm Lương Xuyên lái xe ra vùng ngoại thành: "Có một quán com không tệ, chúng ta đi thử xem."

Đến quán com, bọn họ vừa xuống xe, Kiều Luyến liền thấy Từ Tiên Từ từ trên xe taxi phía trước đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 297: Vong Xuyên lên nóng lục soát (7)

Kiều Luyến hơi sững sờ, cẩn thận nhìn một chút, tay lại bị một cái tay nắm chặt.

Cô quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên nhìn theo ánh mắt của cô: "Đang nhìn cái gì?"

Ánh mắt Kiều Luyến, lại lập tức rơi vào bàn tay lớn của anh đang nắm chặt.

Bàn tay ấm áp, lại mang theo cảm giác cẩn trọng an toàn, để người ta yên tâm.

Cô mở to hai mắt nhìn, chỉ cảm thấy nhiệt độ kia giống như muốn truyền từ trong lòng bàn tay của anh đến trái tim.

Cái này giống như, lần đầu tiên bọn họ dặt tay trước mặt công chúng.

Cô không nhịn được nuốt ngụm nước miếng.

Thẳng đến khi anh hỏi một lần nữa, lúc này Kiều Luyến mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần, cắn môi: "Không, không có gì."

Thẩm Lương Xuyên không có tiếp tục hỏi thăm, chỉ là dẫn cô đi vào trong quán.

Nếu là quán phòng riêng, như vậy riêng tư giấu kín tốt, cũng không cần lo lắng sẽ bị ký giả chụp.

Hai người đi vào bên trong, đi tới, Kiều Luyến lại trông thấy Từ Tiên Từ, nhoáng một cái ở phía trước, tiến vào trong phòng trước mặt.

Kiều Luyến hơi sững sờ, cũng không để ý.

Đi theo Thẩm Lương Xuyên vào phòng anh đã định, Thẩm Lương Xuyên đưa menu cho cô, để cho cô gọi món ăn.

Gọi xong đồ ăn, phục vụ ra ngoài.

Ánh mắt Kiều Luyến, lại rơi vào bàn tay lớn vẫn nắm chặt kia.

-

Từ Tiên Từ tiến vào trong phòng, một người đàn ông trẻ tuổi ngồi đó.

Tướng mạo anh ta tuấn lãng, trên mặt mang nụ cười ánh nắng, vừa nhìn liền biết xuất thân tốt đẹp, hành vi cử chỉ mang theo ưu nhã được bồi dưỡng.

Từ Tiên Từ trông thấy người này, gương mặt lập tức đỏ lên, cô ta mím môi, ngồi xuống đối diện người đàn ông.

Người đàn ông khách khí mở miệng: "Từ tiểu thư, xin hỏi có chuyện gì sao?"

Từ Tiên Từ cười: " là như vậy, nửa tháng sau là lần đầu tiên tranh tranh game, chiến đội chúng tôi thành lập thời gian tương đối ngắn, cho nên tôi muốn phân phối cho họ máy tính tốt nhất, thế nhưng, trước mắt trong nước chỉ có 5 máy tính, lại bị người khác sớm đặt hàng rồi..."

Nói còn chưa dứt lời, liền bị người đàn ông cắt ngang: "Cái này có là gì, giá cao mua về là được."

Từ Tiên Từ lộ vẻ mặt đáng ghét: "Đối phương cũng biết chúng ta muốn tương đối gấp, cho nên rao giá trên trời, vậy mà mở miệng muốn một trăm vạn, thực sự là..."

Người đàn ông lập tức khoát tay: "Vậy thì cho."

Từ Tiên Từ sững sờ, "Tôn tiên sinh..."

Người đàn ông nhìn Từ Tiên Từ: "Từ tiểu thư, thành lập câu lạc bộ cạnh tranh game, tôi đối với cô cho tới bây giờ chỉ có một yêu cầu, tôi có thể cung cấp tất cả đồ tốt nhất, chỉ cần thứ nhất."

Từ Tiên Từ lập tức chỉnh ngay sắc mặt: "Tôn tiên sinh, tôi hiểu được."

Người đàn ông khẽ gật đầu: "Nếu không có chuyện, Từ tiểu thư có thể đi."

Từ Tiên Từ lập tức cắn môi, nhưng thấy đối phương không có dáng vẻ mời cô ta cùng dùng cơm, đành phải đứng lên.

Cô ta đi ra ngoài, đi tới cửa chỗ, chợt dừng chân lại, sau đó quay đầu: "Tôn tiên sinh, tôi có thể hỏi một chút, vì sao anh muốn nhất định phải thứ nhất không?"

Người đàn ông nghe nói như thế, lập tức trầm mặc.

Một lát sau, anh ta mới mở miệng: "Bởi vì tôi muốn giúp một người thực hiện giấc mộng của cô ấy."

Anh ta tìm cô tám năm, lại không hề có một chút tin tức nào.

Mà nếu như, câu lạc bộ cạnh tranh của anh ta lừng danh, anh ta cũng nổi tiếng bên ngoài, cô sẽ tới tìm anh ta hay không?

Nghĩ tới đây, người đàn ông thở dài.

Tiểu Luyến, rốt cuộc em ở đâu? Làm sao tìm một người, lại khó như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298: Vong Xuyên lên tin tức nóng (8)

Bầu không khí trong phòng, trở nên mập mờ.

Kiều Luyến cắn môi, trên gương mặt đỏ rực, ánh mắt thủy chung dừng lại trên hai bàn tay giao nhau.

Cô động môi, muốn rút tay của mình ra, nhưng anh lại cầm càng chặt.

Vụng trộm nhìn sắc mặt của anh một chút, chỉ thấy thần sắc anh đậm đặc, giống như trong tay nắm vuốt không phải một cái tay, mà chính là một cái bánh bao.

Kiều Luyến nhất thời cảm thấy, chính mình thật sự là không có tiền đồ!

Luôn luôn là hình tượng nữ hán, nhưng nắm tay lại bị chao đảo?

Cô chớp mắt một chút, xê dịch cái ghế, cự ly càng gần Thẩm Lương Xuyên một chút, sau đó liền trông mong nhìn anh: "Thẩm Lương Xuyên, vì sao anh mang tôi đến nơi này ăn cơm?"

Thẩm Lương Xuyên liếc cô một chút, trong ánh mắt chờ đợi của cô, môi mỏng hé mở: "Cá hấp ở đây không tệ."

Kiều Luyến:... Cô không muốn nghe đáp án này!

Người đàn ông này, không thể nói câu dễ nghe sao?

Cô nhếch miệng, dứt khoát dùng một cái tay khác, cầm điện thoại di động lên xem.

Thân là ký giả, để cho cô thòi thòi khắc khắc chú ý tin nóng.

Nhưng hôm nay vào xem xét, mới bỗng nhiên ý thức được, Vong Xuyên lên tin tức nóng!

Mà Fan hâm mộ của cô, vậy mà tăng một trăm vạn!

Tin nhắn riêng lại rất nhiều, đại bộ phận đều đang hỏi, quan hệ của cô và Thẩm Lương Xuyên như thế nào.

Kiều Luyến không nhìn được nhìn anh một cái.

Thẩm Lương Xuyên: "Trên mặt tôi mọc hoa sao?"

Kiều Luyến nghi hoặc: "Không có!"

"Vậy em luôn nhìn tôi làm gì?"

Kiều Luyến:... Ô ô ô, đây là bị đùa giỡn sao?

Nội tâm của cô bồn chồn, mặt ngoài lại chẳng chặc chẳng hoảng: "Tôi đang nhìn, gương mặt bộ dạng này, vì sao có thể đẹp trai như vậy?"

Thẩm Lương Xuyên:...

Ánh mắt anh âm trầm, bên tai lại choáng hồng nhuận phơn phớt.

Đang muốn nói chút gì, đã thấy Kiều Luyến đứng lên: "Tôi đi vào phòng vệ sinh."

Từ trong phòng đi ra, Kiều Luyến còn đang len lén cười.

Thẩm Lương Xuyên then thùng, quả thực là thật đáng yêu!

Cô ngậm miệng, đang định đi lên phía trước, lại chợt nghe một giọng nói quen thuộc: "Là cô?"

Cô ngẩng đầu, liền thấy Từ Tiên Từ đứng ở phía trước, đang nhú lông mày nhìn cô: "Cô cũng tới dùng cơm?"

Không đợi Kiều Luyến mở miệng, liền còn nói thêm: "Tôi vừa vặn muốn tìm cô, 5 máy tính này, tôi muốn rồi! Đem số ngân hàng của cô nói cho tôi biết, chút nữa trăm vạn chuyển tới thẻ của cô."

Bộ dạng vênh mặt hất hàm sai khiến, mang theo ngữ khí ra lệnh, để Kiều Luyến nhìn cười không được: "Ai nói muốn bán cho cô?"

"Cô vừa rồi ở trong cửa hàng nói..."

"Vừa vặn lúc này... Tôi không bán!" Kiều Luyến đi hai bước qua, muốn vòng qua cô ta.

Nhưng Từ Tiên Từ lại một bước đến trước mặt cô: "Kiều tiểu thư, tại sao lại muốn nhiều lời? Được, vậy cô ra cái giá."

Kiều Luyến cảm thấy, cái Từ Tiên Từ này quả thực là có bệnh!

Cô nhú mày, đang muốn nói chút gì, lại bỗng nhiên nghe được một giọng nói kinh ngạc vô cùng: "Tiểu, tiểu Luyến?!"

Kiều Luyến hơi sững sờ, quay đầu, liền thấy gương mặt quen thuộc trong trí nhớ!

Ánh mắt cô sáng lên "Anh là... Tôn Từ?"

Tôn Từ, là biệt hiệu, tên gốc là Tôn Lập Nam.

Là bạn bè thân thiết lớn lên từ nhỏ cùng nhau, khi còn bé hai người thường xuyên đánh vào nhau.

Tôn Lập Nam bởi vì kích động, giọng nói có chút phát run, bỗng nhiên anh ta tiến lên một bước, kéo Kiều Luyến lại: "Tiểu Luyến, những năm này em chạy đi đâu? Anh tìm em ròng rã tám năm rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 299: Vong Xuyên lên tin tức nóng (9)

Liếc thấy bạn hồi nhỏ, Kiều Luyến có chút mừng.

Thời khắc này, Tôn Lập Nam mặc vào một thân âu phục Armani màu trắng, cả người sáng sủa đứng ở đằng đó, tóc chải vuốt cẩn thận tỉ mỉ, túi chỗ chỗ

ngực, đút một chiếc bút máy màu vàng.

Dáng vẻ đó, sợ người khác không biết anh ta có tiền.

So với tám năm trước, bệnh thích khoe khoang của anh ta không thay đổi chút nào.

Thế nhưng là tám năm trước, trên mặt anh ta còn mang theo ngây thơ, hiện tại, hình dáng rõ ràng, toàn thân lộ ra phong phạm tinh anh, lộ ra một nhân vật đã trưởng thành.

Bộ dạng Tôn Lập Nam, để Kiều Luyến cảm thấy quen thuộc, vừa xa lạ.

Đang anh ta chăm chăm, chỉ thấy anh ta lập tức đắc ý hást cằm, "Thế nào, nhìn tôi nhìn ngây người? Tôi biết, nhiều năm như vậy, em vẫn mê luyến anh đây như thế!"

Kiều Luyến:...

Trong nháy mắt có loại xúc động muốn đánh người!

Nhưng mà, Tôn Lập Nam nói một câu như vậy, để cảm giác thời gian xen lẫn trong hai người nhất thời biến mất.

Cô kéo khóe miệng ra: "Sao anh ở chỗ này?"

Đúng lúc này, có phục vụ bưng đồ ăn tới, trông thấy Kiều Luyến cung kính mở miệng: "Kiều tiểu thư, đồ ăn đến rồi."

Lời này rơi xuống, Tôn Lập Nam lập tức vỗ trán của mình: "Em nhìn tôi, thời gian dài như vậy không thấy, chúng ta đứng đây làm gì? Đi, chúng ta qua phòng em trò chuyện!"

Nói xong, liền muốn kéo tay Kiều Luyến, đi theo phục vụ, trực tiếp tới phòng Thẩm Lương Xuyên!

Kiều Luyến:...!!

Thẩm Lương Xuyên còn ở trong phòng, sao cô có thể để anh trông thấy?

Tên này khi còn bé chính là miệng rộng, cho anh ta biết, người khắp thiên hạ đều biết rồi!

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến bị dọa nắm chắc tay của anh ta, kinh hô: "Chờ một chút!"

Tôn Lập Nam giật nảy mình, dừng chân lại: "Sao vậy?"

Kiều Luyến kéo ra khóe miệng: "Chúng ta qua phòng riêng của anh trò chuyện?"

Tôn Lập Nam khẽ cười: "Em sợ tôi gặp bạn của em sẽ không được tự nhiên sao? Sẽ không, Tôi là người thế nào em còn không biết sao?"

Nói xong, liền muốn đẩy cửa phòng, đẩy Kiều Luyến để cho cô tiến vào.

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến gần như phản ứng theo bản năng, lách mình tiến vào phòng riêng của mình, liền đẩy Tôn Lập Nam ra: "Chờ tôi một phút đồng hồ!"

"Àm!" lập tức, khép cửa phòng lại.

Tôn Lập Nam...

Phục vụ viên:...

Từ Tiên Từ sợ ngây người.

Cô ta nhìn cửa phòng Kiều Luyến, lại quay đầu nhìn về phía Tôn Lập Nam, trong ánh mắt hiện lên một vòng kinh ngạc.

Cô ta mím môi, do dự mở miệng: "Tôn tiên sinh, anh... biết cô ta sao?"

Tôn Lập Nam gật đầu: "Đâu chỉ là nhận biết..."

Từ Tiên Từ nhất thời bị nghẹn: "này, này 5 máy tính thiết bị, còn mua sao?"

Tôn Lập Nam vịn lên lồng ngực: "Mua, đương nhiên phải mua!"

Nói tới chỗ này, vừa nhìn về phía Từ Tiên Từ: "Sao cô còn chưa đi?"

Từ Tiên Từ rũ tầm mắt xuống, nghe nói như thể nhẹ nhàng thở ra, che khuất ánh sáng: "Bây giờ tôi đi."

Đối thủ của cô ta là Vong Xuyên, mà Kiều tiểu thư này chỉ là nhân vật phụ trách chọn mua, nhìn biểu hiện Tôn tiên sinh, hẳn là không đủ gây sợ hãi.

-

Trong phòng.

Kiều Luyến lách mình tiến vào, liền thấy Thẩm Lương Xuyên dù bận tâm vẫn ung dung nhìn cô chăm chăm.

Kiều Luyến không nói hai lời, bỗng nhiên vọt tới cửa sổ: "Không nhảy xuống được à!"

Vừa nhìn về phía màn cửa: "Che không được chân."

Quay đầu, quan sát bốn phía trong phòng một chút, lập tức xốc khăn trải bàn lên: "Mau, mau chui vào!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300: Vong Xuyên lên tin tức nóng(10)

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên tối sầm.

Kiều Luyến tự mình ngồi xổm người xuống: "cái bàn này rất lớn, chui vào sẽ không cảm thấy khó chịu!"

Thẩm Lương Xuyên:...

Kiều Luyến đứng vội dậy: "Không được, anh trốn ở dưới đáy bàn, ngộ nhờ bị đá vào thì làm sao bây giờ?"

Quay đầu, nhìn về phía phòng vệ sinh, ánh mắt sáng lên: "Qua phòng vệ sinh!"

Thẩm Lương Xuyên:...

Trong phòng có phòng vệ sinh, vừa rồi là Kiều Luyến cố ý ra ngoài, bởi vì chọc cho Thẩm Lương Xuyên lúng túng, để anh hít thở không khí.

Kiều Luyến kéo tay của anh: "Mau, mau đi vào..."

Nhưng người đàn ông vững như bàn thạch, căn bản kéo không động.

Khuôn mặt tuần tú của Thẩm Lương Xuyên phát lạnh: "Tại sao tôi phải tránh?"

Anh là người không thể gặp sao?

Kiều Luyến lập tức làm bộ khẩn cầu: "Thẩm Lương Xuyên, anh trai Thẩm... anh trai tốt, van cầu anh!"

Lời nhẹ nhàng mềm mại để xương cốt đều muốn xóp gòn.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên âm đạm.

Thấy mặt mũi cô tràn đầy lo lắng, không giống giả vờ, loại ánh mắt sợ bị phát hiện, để anh nhìn một chút, dù là trong lòng cực độ không vui, vẫn là phớt lờ đứng lên.

Sau đó chỉ thấy cô nhẹ nhàng thở ra.

Đồng tử Thẩm Lương Xuyên thu lại, đi theo cô tới phòng vệ sinh.

Cửa phòng đóng lại, anh giống như cũng có thể nghe thấy cô nhẹ nhàng thở ra bên ngoài.

Đứng trong phòng vệ sinh chật chội, thân hình anh cao lớn, phóng thích ra hàn ý lạnh lẽo.

Cô hiện tại như vậy, hoàn toàn không giống như không nguyện ý công bố quan hệ hai người, mà chính là không dám, sợ hãi công bố.

Cô đang sợ cái gì?

Thắm Lương Xuyên khẽ buông con người xuống, đột nhiên cảm thấy, vốn cho là quan hệ bọn họ đã thân mật, nhưng thẳng đến giờ phút này, anh mới phát hiện, kỳ thật anh cũng không biết một tí gì về cô.

Không hiểu rõ vì sao cô từ thiên kim đại tiểu thư, biến thành đáng vẻ chán nản hiện tại, không hiểu rõ bạn bè cô, không hiểu rõ cuộc sống của cô...

Nghĩ tới đây, trong lòng của anh bỗng nhiên yên tĩnh, lắng nghe tiếng trong phòng.

-

Thắm Lương Xuyên phối hợp với cô, để Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra.

Cô nâng lên tinh thần, đi ra cửa, mở cửa phòng ra.

Vừa mở ra, liền thấy Tôn Lập Nam bày một cái tư thế bảnh bao, đang nhìn cô.

Kiều Luyến: "Ha ha, chò không nổi nữa sao?"

Tôn Lập Nam mở miệng: "Kỳ thật, tôi biết phụ nữ nhìn thấy người đàn ông mình âu yếm, đều sẽ trang điểm, cho nên đợi bao lâu cũng không đáng kể."

Kiều Luyến:...!

Con mắt nào của anh ta thấy được coo trang điểm hả?

Tôn Lập Nam nhìn chăm chăm mặt của cô nửa ngày, cảm thán nói: "Em hóa trang cũng thật tự nhiên, một chút cũng nhìn không ra. Chẳng qua ngược lại so với tám năm trước càng xinh đẹp hơn!"

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, làm bộ muốn đóng cửa: "Anh không tiến vào, tôi sẽ đóng cửa!"

Tôn Lập Nam lập tức đưa tay ra: "Tiến vào, tiến vào!"

Đẩy cửa phòng ra, đi tới, ánh mắt chạy một vòng trong phòng, không có phát hiện người khác, lập lập sườn đến phát rồ rồ: "Tôi cho là còn có người khác, hiện tại dễ dàng ôn chuyện hơn rồi!"

Thắm Lương Xuyên:... Thuận tiện em gái anh!

Kiều Luyến đã sớm thành thói quen, ngồi trên ghế sofa trong phòng: "Sao anh lại ở Bắc Kinh?"

"Đến bạn làm việc!" Tôn Lập Nam một thanh núm cánh tay của cô: "Luyến Luyến, em không biết, những năm này tôi nghĩ rất nhiều về em!"

Kiều Luyến muốn rút tay mình trở về, thế nhưng anh ta cầm rất chặt: "Anh cứ nói chuyện! Đừng động thủ động cước!"

Thắm ảnh để trong phòng vệ sinh, sắc mặt đen lại, đứng lên, muốn mở cửa phòng vệ sinh lao ra!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 301: Kiều Luyến, anh thích em (1)

Hai tay đặt ở chốt cửa, anh liền nghe tiếng Kiều Luyến răn dạy: "Không buông tay, anh cẩn thận tôi đánh anh!"

Lời nói kia hùng hồn, nhưng lại lộ ra tràn đầy tín nhiệm và thân thiết, chỉ có đối với bạn bè và người thân mới có.

Tay của anh đột nhiên dừng lại, bỗng dưng nghĩ đến tám năm trước, cô ở trên mạng, cũng nói với anh như vậy...

Hiện tại, bọn họ tuy hòa hảo rồi, mặt ngoài nhìn như yêu nhau, nhưng Kiều Luyến ở trước mặt anh, xưa nay không dám hùng hồn như thế...

Thần sắc anh sững sờ, đứng ở đó.

"Tôi chính là dễ nói chuyện! Luyến Luyến, tôi nắm tay của em thì sao? Tôi còn dự định ôm em đây!" Tôn Lập Nam làm bộ muốn đi ôm cô.

Kiều Luyến nghĩ đến người đàn ông trong phòng vệ sinh, lập tức duỗi cánh tay ra, ngăn giữa hai người "Chớ hà tiện!"

Tôn Lập Nam cười ha ha, ngồi xuống, nhìn đồ ăn trên bàn: "Ai ui, Cá hấp không tệ! Chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện!"

Kiều Luyến yên lặng nhìn thoáng qua người ở phòng vệ sinh, thờ dài.

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên đen như đáy nồi.

Đoạt phòng riêng của anh, lại còn ăn cá của anh, còn để người phụ nữ của anh bồi tiếp nói chuyện.

Anh đời này, đều không có biệt khuất qua như thế!

Tôn Lập Nam gấp một miếng cá: "Sao tôi cảm giác đột nhiên u ám, giống như là bị người nhìn vậy."

Kiều Luyến: "... Anh suy nghĩ nhiều!"

Tôn Lập Nam lập tức gạt đầu, ăn một miếng cá liền buông đũa xuống, nhìn cô chăm chăm.

Kiều Luyến nhú mày: "Anh nhìn tôi làm gì?"

Tôn Lập Nam bỗng nhiên mở miệng: "Luyến luyến, tám năm trước, lúc em cần tôi nhất, tôi ở nước ngoài, thật xin lỗi."

Một câu, để Kiều Luyến siết chặt nắm đấm

Những thứ không tốt nhớ lại, từng cái truyền vào trong đầu của cô, để thân thể cô trở nên cứng nhắc, ánh mắt phát lạnh.

Hốc mắt của cô, đều có chút đỏ, lại nỗ lực khắc chế tâm tình của mình, cúi đầu xuống: "Không có gì."

Tôn Lập Nam trông thấy bộ dạng của cô, trong mắt hiện lên một vòng âm đạm, nhưng trên mặt lại treo nụ cười: "Chẳng qua bây giờ, chúng ta đều ở Bắc Kinh. Em đi làm ở chỗ nào? Về sau tôi sẽ chăm sóc em và Tiểu Dịch! Đúng, số di động của em đâu? Cho tôi cái đi!"

Kiều Luyến còn chưa lên tiếng, anh ta liếc mắt thấy điện thoại di động trên bàn, cầm lên: "Đây là của em?"

Kiều Luyến:...!

Đó là của Thẩm Lương Xuyên!!

Vừa rồi quên đưa điện thoại di động vào phòng vệ sinh, nhưng giờ phút này, thấy ánh mắt Tôn Lập Nam, cô chỉ có thể cứng nhắc gạt đầu.

Tôn Lập Nam đưa cho cô: "Mở máy."

Kiều Luyến: Cô làm sao biết khỏi mặt mũi!

Thế nhưng bỗng nhiên trong đầu lóe lên một con số, cô cầm lên, nhấn vào "0517", điện thoại mở ra.

Tôn Lập Nam liền nhập một dãy số vào, gọi cho chính mình, sau đó vô cùng hài lòng lưu số: "Luyến Luyến, về sau chúng ta liên hệ nhiều nhé."

"Được."

Kiều Luyến kéo ra khóe miệng

Tôn Lập Nam nói đến đây, đứng lên: "Vừa uống nước nhiều qua, đi vệ sinh chút."

Lời này rơi xuống, liền đi về phía phòng vệ sinh.

Kiều Luyến bỗng nhiên kinh hãi: "Không được!"

Nói xong, liền lập tức ngăn Tôn Lập Nam Điện!

Tôn Lập Nam sững sờ, "Vì sao?"

"Bời vì... Bời vì..." Ánh mắt Kiều Luyến đảo bốn phía: "Bời vì... Tiếng đàn ông đi tiểu quá lớn, tôi nghe sẽ thẹn!"

Tôn Lập Nam kinh ngạc: "Em già bộ với tôi cái gì? Chúng ta người nào không biết! Em đã từng nhìn chăm chăm em trai nhỏ của tôi

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 302: Kiều Luyến, anh thích em (2)

Cái này vừa nói, Kiều Luyến liền nghe trong phòng vệ sinh truyền tới tiếng rất nhỏ, tiếp đó cửa bị mở ra.

Cô đề chốt cửa lại, lớn tiếng mở miệng phản bác: "Anh nói những gì đấy? Đó là lúc ba bốn tuổi rồi!"

"Tôi mặc kệ, khi còn bé em còn nín lấy tôi hỏi em trai nhỏ đau, hiện tại em phải phụ trách!"

Kiều Luyến:... Cái Tôn Lập Nam này, làm sao tám năm không thấy, càng khác hơn?

Quả thực là bó tay rồi!

Suy nghĩ một chút bộ dạng của Thẩm hạp hồi lúc này, cô thật hận không thể tìm cây kim, vá miệng tên này!

Cô kéo ra khoe miệng: "Đừng nói lung tung. Cái kia, anh vội sao?"

Tôn Lập Nam căn bản là nghe không ra lời ngầm: "Không vội!"

Coi như bận, cũng nhất định phải thông thả!

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng lần nữa: "Tôi đột nhiên nhớ tới, tôi còn có chuyện, muốn về nhà trước."

Tôn Lập Nam nghi hoặc: "Em muốn đi rồi hả?"

Kiều Luyến gật đầu.

"Vậy tôi đưa em đi."

Kiều Luyến:...

Nghĩ đến Thẩm ảnh đế trong phòng vệ sinh, cô lập tức gật đầu: "Được, vậy bây giờ chúng ta liền đi."

Xách túi của mình, dắt Tôn Lập Nam ra cửa.

"Luyến Luyến, em sẽ không phải là thẹn thùng chứ? Kỳ thật cũng không có gì, em nhìn tôi, tôi cũng nhìn em, trên mông em còn có nốt ruồi? 〰 "

"... Im miệng!"

Chờ đến khi tiếng trong phòng biến mất, cửa phòng vệ sinh mới bị mở ra.

Mặt mũi Thẩm Lương Xuyên tràn đầy âm trầm.

Trên mông có nốt ruồi?

Sao anh không biết!

-

Tôn Lập Nam khẳng khái muốn đưa Kiều Luyến, Kiều Luyến đành phải nói nhắm một cái địa chỉ, là chỗ ở cũ của cô!"

Lên xe, Kiều Luyến lập tức nhú mày: "Tôn Tử, sao đã nhiều năm như vậy, anh còn lái chiếc xe này? Cũng tám năm rồi! Là đồ cổ!"

Ánh mắt Tôn Lập Nam lóe lên: "Bởi vì, chiếc xe này gánh nhiều kỷ niệm."

Một câu, để Kiều Luyến yên lặng, Tôn Lập Nam xuất hiện, để cho cô thoáng chốc giống như về tám năm trước, thời khắc thanh xuân, những cuộc sống phóng túng kia, lơ mơ giống như hôm qua.

Để cho cô trong lúc nhất thời không phân biệt được, nào là hiện thực, nào là hư ảo.

Trên đường đi, Kiều Luyến không có mở miệng, trong lòng bùi ngùi mãi.

Chờ xe dừng lại, cô mới phát hiện đã đến.

Cô quay đầu, nhìn về phía Tôn Lập Nam: "Tôn Tử, anh còn liên hệ với đám anh Ba không?"

Ánh mắt Tôn Lập Nam sáng lên: "Tám năm trước tôi xuất ngoại, sau khi trở về đi thẳng tới Bắc Kinh, không có liên hệ với bọn họ, sao vậy?"

Kiều Luyến buông tầm mắt: "Tôi không muốn để cho bọn họ biết tôi ở chỗ này, anh có thể giúp tôi giấu diếm không?"

Những người kia biết, khẳng định người kia cũng đã biết cô ở đâu rồi.

Tôn Lập Nam gật đầu: "Được."

Kiều Luyến xuống xe, đi dạo một vòng ở tiểu khu, chợt đi ra bắt xe về biệt thự.

Cô không có phát hiện, xe Tôn Lập Nam ẩn trong bóng đêm, sau khi xe taxi rời đi, lái xe đi theo.

-

Lúc Kiều Luyến về đến nhà, đã bảy rưỡi tối.

Trong sân đỗ xe của Thẩm Lương Xuyên, hiển nhiên anh đã sớm trở về.

Hôm nay Kiều Luyến để cho Thẩm ảnh để nhận ủy khuất, trong lòng bồn chồn đi tới phòng khách.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên đang ngồi ở trên ghế sofa xem báo, nghe được tiếng bước chân, khẽ ngước mắt.

Đối đầu ánh mắt đậm đặc của anh, Kiều Luyến chợt dạ cười, "Cái kia, Thẩm Lương Xuyên, anh..."

Lời còn chưa nói hết, đã thấy anh đặt báo trên bàn trà, ngay lúc Kiều Luyến còn không có lấy lại tinh thần, bỗng nhiên đi tới, không nói hai lời bế cô lên, trực tiếp lên lầu!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 303: Kiều Luyến, anh thích em (3)

Kiều Luyến chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, còn không có lấy lại tinh thần, liền bị ném lên trên giường trong phòng ngủ chính.

Cô nằm lỳ ở trên giường, giật nảy mình, đang muốn nói chuyện cầu xin tha thứ, lại cảm giác tay Thẩm Lương Xuyên nắm chặt eo của cô, tiếp đó...

Dưới mông cảm thấy mát lạnh, để cho toàn thân cô cứng đờ.

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, cảm giác đến mức hoàn toàn không muốn sống!

Hai người tuy đã thân mật hơn, thế nhưng!

Khi đó đều là tối đen không nhìn thấy gì.

Giờ này khắc này, ánh đèn sáng rõ...

Suy nghĩ một chút nhất định là anh có thể nhìn thấy chính mình...

Kiều Luyến lập tức đưa tay ra, muốn kéo quần lên, thế nhưng tay khẽ động, lại bị tay anh giam cầm, tiếp đó lòi đến bên cạnh.

Cô giả dựa, muốn lật người, nhưng chân lại bị anh ngăn chặn, sau đó...

Liền không có sau đó rồi.

Qua một lúc lâu, người đứng phía sau cũng không có bước kế tiếp, để Kiều Luyến không nhìn được sắc mặt đều đen, gia hỏa này, chẳng lẽ cảm thấy cái mông của cô khó nhìn, cho nên không muốn nữa sao?

Ý nghĩ này, để sắc mặt cô tối sầm.

Sau đó, liền nghe thấy anh lẩm bẩm mở miệng: "Thật sự có nốt ruồi."

Kiều Luyến:... Tôn Tử, tôi và anh không đội trời chung!

Cô vừa thẹn vừa giận: "Thảm Lưong Xuyên, anh thả tôi ra!"

"Không thả." Bình tĩnh mà nói, lại không chút nào để cho người ta hoài nghi anh giờ phút này làm chuyện không thích hợp.

Kiều Luyến thật sự xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, chỉ cảm thấy hận không thể tìm chỗ bao vây lấy mình.

Cô hô: "Vậy bây giờ anh thấy được, sao còn không buông tôi ra?"

"Tôi đang suy nghĩ..." Tiếng anh nói, dễ nghe làm cho lòng người mềm mại: "Tôi muốn nhìn xem chỗ khác của em còn có cái gì hay không, miễn cho lần sau nghe từ trong miệng người đàn ông khác, nghe được trên người em có thứ đặc thù."

Kiều Luyến...

"Phốc" dù biết rõ thời cơ không đúng, nhưng cô vẫn không nhịn được cười ra tiếng, cô cắn môi: "Thảm Lưong Xuyên, có phải anh ghen hay không?"

Lời này rơi xuống, động tác đối phương dừng một hồi.

Lúc đầu cho là, với tính cách kiêu ngạo thích sĩ diện của anh, khẳng định sẽ không nhận.

Thật không nghĩ đến tiếp đó liền nghe thấy tiếng của anh, "Ừm"

Sau đó, bỗng nhiên toàn bộ thân hình anh đè ép xuống, tiến đến bên tai của cô: "Tiểu Kiều."

Trong nháy mắt để Kiều Luyến cảm giác có sự hoảng hốt không bình thường.

Cái giọng nói này, sao giống giọng Từ Xuyên năm đó thế?

Cô còn muốn tiếp tục cảm thụ loại cảm giác quen thuộc này, liền nghe thấy câu tiếp theo của anh: "Anh là chồng của em."

Kiều Luyến bỗng dừng lại.

"Vô luận xảy ra chuyện gì, em nhớ kỹ, có anh ở đây."

Quá khứ của cô, khẳng định đã bao hàm chuyện gì, thế nhưng cô đã không nói, anh cũng không muốn ép hỏi cô.

Anh chỉ muốn nói cho cô, anh sẽ ở bên cạnh cô.

Không cần phải sợ, không cần khủng hoảng.

Bởi vì anh sẽ bảo vệ cô, giống như là tám năm trước, giống như là ở trong game.

Không cho phép chùn bước.

Lời ngậm của anh, Kiều Luyến nghe hiểu.

Hốc mắt của cô, bỗng nhiên mờ mịt.

Tám năm trước, sau khi cha mẹ qua đời, cô liền biết, trên thế giới này không ai có thể đáng tin.

Một mình cô, khiêng trách nhiệm gia đình, cho tới bây giờ, cũng đã quen gặp chuyện dựng thẳng toàn thân đâm tới, tự bảo vệ mình.

Cô cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua, sẽ có một ngày, có một người đàn ông nói với cô, có thể giúp cô che gió che mưa.

Cô cảm động rồi tỉnh rồi mù, cứ nghiêng đầu như vậy, bỗng nhiên hôn lên môi của anh.

Một nụ hôn, giống như dây dẫn nổ, dẫn đốt Thảm Lưong Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 304: Kiều Luyến, anh thích em (4)

Trong biệt thự bắn ra kích tình bốn phía, ngoài khu biệt thự, xe Tôn Lập Nam, lại bị bảo vệ ngăn lại.

Anh ta dừng xe ở ven đường, nhìn chăm chăm biệt thự, lông mày nhíu lại.

Vui sướng đêm nay trùng phùng với cô, vẫn còn ở trong máu, để anh ta không có cách nào ổn định lại tâm tình.

Anh ta ở trước mặt cô biểu hiện bất cần đời, thế nhưng cô lại không biết, nội tâm của anh ta vui vẻ cỡ nào.

Nghĩ tới đây, Tôn Lập Nam không nhịn được lại cười rộ lên.

Từ nhỏ lớn lên cùng nhau, anh ta vẫn cảm thấy, chính mình sẽ cùng cô nói cười mãi cho đến khi bọn họ già, nhưng cô đột nhiên biến mất ở trong cuộc đời anh ta, anh ta mới bồi hồi phát hiện, trong lòng trống rỗng.

Tám năm này, anh ta một mực tìm cô.

Nhưng từ đầu đến cuối không có tin tức của cô.

Ngay lúc anh ta không biết nên làm sao bây giờ lúc, bỗng nhiên nghĩ đến từ nhỏ đến lớn, có chuyện duy nhất mà cô kiên trì, chính là thành lập một câu lạc bộ cạnh tranh game.

Thế là, anh ta tìm nữ phát sóng trực tiếp nổi danh nhất cạnh tranh game, tìm tất cả cao thủ chơi game, anh ta không sợ phải trả bất cứ giá nào, cũng phải sáng tạo ra một vương quốc cạnh tranh game cho cô.

Mà bây giờ...

Anh ta còn không thể nói cho cô, anh ta muốn câu lạc bộ cạnh tranh, lấy được thứ nhất trong nước, sau đó cho cô.

Vừa nghĩ tới mình có thể đưa cô một món lễ lớn, Tôn Lập Nam nở nụ cười.

Thế nhưng, hôm nay chỉ nói với cô như vậy, thật sự hoàn toàn không có trò chuyện đủ.

Anh ta dứt khoát cầm điện thoại di động lên, tìm số cho hôm nay, gửi nhắn tin cho cô.

-

Sau cuộc hô mưa gọi gió, Kiều Luyến mệt mỏi, co quắp trên giường không muốn nhúc nhích, trực tiếp nhắm mắt giả chết.

Thẩm Lương Xuyên thoải mái, da thịt trên người đều đỏ mề hời.

Anh ôm Kiều Luyến, thấy cô giống như một con mèo nhỏ, lười biếng nhắm mắt lại, ở trên giường, khóe môi giương lên một nụ cười cưng chiều.

Hôn lên trán của cô một chút, điện thoại anh đặt trên tủ đầu giường, chợt rung một cái.

Anh cầm lên, liền phát hiện một số xa lạ gửi tới:

【 Luyến Luyến, tôi là Tôn Lập Nam. 】

Trông thấy cái tin này, Thẩm Lương Xuyên nhíu mày lại, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp xóa bỏ, ném điện thoại di động sang bên cạnh, lấy đó quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến.

Ngón tay thon dài đùa bỡn tóc của cô, trên mặt không mang theo nửa phần áy náy.

Một lát sau, điện thoại di động lại rung một cái.

Anh miễn cưỡng giương mắt, tùy ý cầm điện thoại di động lên, ánh mắt đậm đặc rơi trên màn hình.

【 Luyến Luyến, em đang làm gì? Tại sao không trả lời tin nhắn? 】

Thẩm Lương Xuyên lạnh lẽo, tin thứ ba lại tới.

【 Tiểu Luyến, Luyến Luyến, trả lời anh một cái, một chữ cũng được 】

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, bỗng nhiên câu lên khóe môi, trả lời anh ta một chữ: **【 Ờ 】**

Đối phương lập tức kích động, gửi rất nhiều tin nhắn tới:

【 Tiểu Luyến, em còn nhớ rõ, khi chúng ta còn bé cùng đi ăn xâu nướng không? 】

Khi còn bé cùng ăn xâu nướng sao?

Anh đều không được ném qua với cô!

Thẩm Lương Xuyên cau mày lại, trả lời: 【 không nhớ rõ. 】

【 làm sao lại không nhớ rõ? Ngay cách chỗ khu nhà chúng ta một con đường ấy! 】

Chúng ta? Sao hán ta và tiểu Kiều lại là chúng ta!

Thẩm Lương Xuyên bực mình.

Đình!

Tin nhắn lại tới, mở ra:

【 tiểu Luyến, vậy em còn nhớ rõ, khi còn bé em nói muốn làm cô dâu, nhất định bắt anh phối hợp với em không? 】

Phối hợp cái gì? Làm cô dâu, chẳng lẽ báỉ đường thành thân?!

Thẩm Lương Xuyên chỉ cảm thấy buồn bực ở chỗ ngực, cúi đầu nhìn về phía Kiều Luyến, chỉ thấy cô ngủ một mặt vô tội.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 305: Kiều Luyến, anh thích em (5)

Kiều Luyến rõ ràng ngủ say, hô hấp đều đều, trên mặt không mang theo bất kỳ phòng bị nào.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái, bỗng nhiên cảm điện thoại di động lên, trả lời Tôn Lập Nam:

【 Để cho anh phối hợp làm cháu trai sao? 】

Tôn Lập Nam trả lời vô cùng nhanh: 【 ha ha ha, nhiều năm không thấy, tiểu Luyến lại trở nên hài hước như thế? 】

Thẩm Lương Xuyên:... Anh là hài hước sao? Rõ ràng là châm chọc được không?

Tôn Lập Nam tiếp tục gửi, càng thêm nói nhiều:

【 Luyến Luyến, sao em trả lời chậm như vậy, em đang làm gì? 】

Có thể đang làm gì?

Thẩm Lương Xuyên trả lời: 【 ngủ 】

Cái này anh cũng không có gạt người.

Tôn Lập Nam tiếp tục hỏi: 【 À? Sớm như vậy! Em trước kia là con cú đêm! 】

Cú đêm gì? Lúc ở cùng anh, ngủ rất sớm.

Thẩm Lương Xuyên không có trả lời.

Đối phương lại gửi tới hai tin:

【 Vậy em sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai tôi tới đón em đi làm, thuận tiện sau khi tan việc, cùng em ăn cơm tối. 】

【 Tôi biết nhà em ở chỗ nào rồi, đừng nghĩ gạt tôi~ ngày mai tại cửa biệt thự chờ em. 】

Thẩm Lương Xuyên:...

Còn muốn đưa đón cô đi làm? Quả thực là không biết điều!

Anh lạnh mặt, quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến.

Thích chơi trò gia đình, cô làm cô dâu, đối phương làm chú rể sao?

Anh còn không có tổ chức qua một hôn lễ với cô.

Nghĩ tới đây, cả người anh hơi hơi cứng lại, ánh mắt trở nên thâm thúy.

-

Ngày thứ hai, Kiều Luyến luôn cảm thấy Thẩm Lương Xuyên có điểm gì là lạ.

Rời giường rửa mặt, anh lẳng lặng nhìn cô.

Lúc ăn sáng, anh vẫn lẳng lặng nhìn cô như cũ.

Chờ đến khi ăn cơm, Kiều Luyến mang theo túi đi ra ngoài, anh liền theo tới: "Anh đưa em đi làm."

Bình thường anh đưa đón cô đi làm, cô đã thành thói quen, cho nên cũng không có suy nghĩ nhiều, thế nhưng sau khi lên xe...

"A, đây không phải đi ra cửa sau sao? Như vậy sẽ đi vòng lớn? ~"

Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh mở miệng: "À, anh có chút việc phải qua."

"A."

Nhưng từ cửa sau rời khỏi, chỉ thấy anh lượn quanh một vòng, trở lại đường cái.

Kiều Luyến: "Không phải anh có chuyện sao?"

Thẩm Lương Xuyên: "Đột nhiên nhớ tới, không cần."

Kiều Luyến nghi hoặc nhìn anh.

Thẩm Lương Xuyên ho khan một tiếng, bình tĩnh như vậy.

Đến công ty, Kiều Luyến xuống xe, xua tay với Thẩm Lương Xuyên: "Hẹn gặp lại."

"Buổi tối tới đón em."

Kiều Luyến gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên đột nhiên lại mở miệng: "Đúng rồi, hôm nay anh hẹn Kiều Dịch buổi tối đi ăn cơm, em đừng trì hoãn."

Kiều Dịch muốn ra cửa?

Bởi vì cậu đi không tiện, cho nên rất ít đi ra ngoài, em trai đã muốn đi ra ngoài, nhất định cô phải tiếp.

Kiều Luyến lập tức gật đầu: "Không có vấn đề."

Mất thấy Thẩm Lương Xuyên đi xa, lúc này Kiều Luyến mới lên lầu.

Vừa mới tiến văn phòng, đã cảm thấy bầu không khí tỏ 1 có điểm gì là lạ.

Người tỏ 1 vụng trộm liếc cô một cái, cảm giác đặc ý, đáng vẻ đó, rõ ràng có chuyện gì.

Kiều Luyến đi tới phòng làm việc của mình, mới vừa đi vào, liền thấy Tô Mỹ Mỹ đặc ý đứng ở đằng kia, đang chỉ huy Thi Niệm Điều làm việc: "Phòng làm việc mấy người bản thành như vậy, cậu mau đi quét sạch sẽ."

Thi Niệm Điều ngồi yên bất động: "Không phải có đi quét dọn sao?"

"Tôi bảo cô đi thì cô đi!"

Thi Niệm Điều ngẩng đầu: "Thế nhưng vì sao?"

Tô Mỹ Mỹ khó thở, từ khi Thi Niệm Điều không nghe lời tiến vào tòa soạn, cô ta liền vẫn muốn tìm cơ hội trừng trị cô, nhưng hết lần này tới lần khác gia hỏa này xảo trá lợi hại.

Ánh mắt Tô Mỹ Mỹ hung ác, vành mặt hất hàm sai khiến: "Đây là ý của tổng biên! Nếu như cô không muốn làm phiền lần!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 306: Kiều Luyến, anh thích em (6)

Thi Niệm Điều cười: "Oh, vậy cũng không được. Tổng biên là lãnh đạo chủ biên, nhưng tôi trực thuộc chủ biên, cho nên chờ chủ biên Luyến tới, cô ấy ra lệnh cho tôi mới được."

Tô Mỹ Mỹ...

Kiều Luyến ở cửa nghe được lời này, chỉ cảm thấy buồn cười.

Thi Niệm Điều miệng lưỡi bén nhọn, cũng không cần cô lo lắng.

Cô cười đi vào phòng làm việc, chỉ nghe thấy Tô Mỹ Mỹ hừ lạnh một tiếng: "Cô chó đực ý! Cô cho rằng dựa vào Kiều Luyến cái gì cũng không sợ sao? Nói cho cô biết, chủ biên của Kiều Luyến, cũng không nhất định làm được bao lâu! Cô cứ chờ!"

Nói xong, quay đầu đã nhìn thấy Kiều Luyến.

Kiều Luyến cười tủm tỉm đi vào: "Tô Mỹ Mỹ, chủ biên là tổng biên xin, cô có ý kiến?"

Tô Mỹ Mỹ ôm cánh tay: "Hừ, Kiều Luyến, cô chó đực ý! Tôi cho cô biết, tổ 1 nhanh chân đến trước, đã đào được scandal Mạc Tây Thừa rồi! Cô cứ đợi bị tổ 1 đánh mặt đi! Tin mới gì đều không bỏ ra nổi, thật không biết giữ tổ 2 các người làm gì! Tôi xem chỉ qua một tháng, hai tổ sẽ chỉ còn một tổ!"

Nói xong câu đó, cô ta dương dương đắc ý rồi đi.

Kiều Luyến có ý riêng nhìn về phía Thi Niệm Điều: "Nhìn ý cô ta, chẳng lẽ đào được bạn gái thần bí của Mạc Tây Thừa?"

Hôm qua Mạc Tây Thừa tham gia một tiệc rượu, cô chưa từng có qua, để Thi Niệm Điều đi.

Chẳng lẽ, tổ một chụp được cô và Mạc Tây Thừa?

Thi Niệm Điều nghi hoặc, một mặt tiếc hận mở miệng: "Khẳng định không có! Tôi căn bản cũng không có tiếp xúc gần gũi với nam thần!"

Kiều Luyến nhún mày: "Vậy chuyện gì xảy ra?"

Thi Niệm Điều lắc đầu.

Kiều Luyến: "Được rồi, bình đến tướng chặn, nước đến đất chặn, chúng ta chờ xem hành động tổ 1!"

Thi Niệm Điều gật đầu.

Ngồi ở trong phòng làm việc, Kiều Luyến nghĩ đến chuyện phát sinh hôm nay.

Hành động tổ 1, tới rất nhanh, sau một tiếng, một tin tức, lập tức lên nóng!

Thi Niệm Điều giận đùng đùng đi đến bên người Kiều Luyến, đưa điện thoại di động cho cô nhìn, tức giận mở miệng: "Đám người tổ 1 này, quả thực là quá phận rồi! Tại sao có thể viết loạn nam thần của tôi như vậy! Nam thần của tôi quá oan uổng!"

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng cô ấy vậy, cầm điện thoại di động.

Người tổ 1 lấy danh nghĩa Tô Mỹ Nhân, đưa một tin, tiêu đề là: (Minh tinh nam họ M, nghi bị nữ phú bà bốn mươi tuổi bao nuôi!)

Minh tinh nam họ M, trọng làng giải trí rất ít gặp, có thể nói chỉ thẳng Mạc Tây Thừa.

Cô cau mày, cầm điện thoại di động lên, liền nhìn thấy phía trên có chân tướng.

Thi Niệm Điều bị Mạc Tây Thừa bắt được, lúc hôn môi, ảnh chụp mờ hồ, ánh đèn hắt ám, cho nên mọi người thấy không rõ tướng mạo lắm, lại thấy được túi xách bản số lượng có hạn của nhãn hiệu nổi tiếng trong tay cô, lại thêm ngày đó cô mặc quần áo nhãn hiệu nổi tiếng, cho nên, người tổ 1 căn cứ hai thứ này, trong bữa tiệc của Mạc Tây Thừa, chụp một quả phụ bốn mươi tuổi.

Cái quả phụ này rất trùng hợp, mặc bộ đồ giống nhày đó Thi Niệm Điều mặc, còn cầm một cái túi giống.

Mà đêm đó Mạc Tây Thừa bị chụp tiến vào một khách sạn, tất cả mọi người suy đoán, hẳn là phục vụ cho người phụ nữ kia.

Tin này đưa lên, tất cả phía dưới đều mắng Mạc Tây Thừa!

"Trách không được nhiều năm như vậy không có scandal, thì ra là được bao nuôi!"

"Tôi còn cảm thấy anh ta không tệ, khiêm tốn, nhưng thì ra chân tướng ác tâm như vậy."

"Tôi muốn nôn! Bộ dạng người phụ nữ kia xấu như vậy, anh ta cũng lên được?"

"..."

Trong lúc nhất thời, Internet nổ tung.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 307: Kiều Luyến, anh thích em (7)

Trong phòng họp.

Trương Xuân Hoa dương dương đắc ý nhìn Kiều Luyến: "Tam Nương đã từng liều mạng đi đâu? Có phải thăng lên chủ biên liên lười biếng rồi hay không? Người của tôi còn có thể chụp được ảnh chụp như vậy, cô lại không được? Tôi nhìn có ít người thật sự là quên bản phận của mình!"

Kiều Luyến nhún mày.

Đã từng ăn nhiều thua thiệt dưới tay bà ta như vậy, hiện tại địa vị hai người tương đương, bà ta dựa vào cái gì vênh mặt hất hàm sai khiến với mình?

Cô chế giễu lại: "Đào được một tin tức liên dương dương đắc ý, mà lại chỉ bằng một cái túi, một bộ quần áo, liền nói Mạc Tây Thừa bị người bao nuôi, cũng quá võ đoán! Cái này căn bản không phải là thật!"

Một câu rơi xuống, Trương Xuân Hoa bật cười ra tiếng, bà ta chỉ Kiều Luyến, quay đầu nhìn đám người của mình: "Đây là chuyện năm nay tôi nghe thấy buồn cười nhất!"

Kiều Luyến sững sờ.

Trương Xuân Hoa tiếp tục mở miệng: "Cô cho rằng cô là ký giả gì? Tiêu khiển! Biết cái gì gọi là tiêu khiển không? Chiếm được nhân cầu, có thể làm cho tin tức của mình được nhiều người chú ý, đây mới là tiêu khiển! Chân tướng? Cái từ này là một chuyện cười trong làng giải trí!"

Một câu, để Kiều Luyến đứng tại chỗ, nắm lấy nắm đấm

Cô muốn trở thành ký giả, chính là vì đem chân tướng năm đó phơi ra ánh sáng.

Cho nên, cô và làm ký giả, đã kiên trì.

Dù là tiến vào làng giải trí lâu như vậy, cô cũng đã sớm biết rất nhiều người đều ưa thích khuếch đại làm bộ, dùng một số tin tức xốc nổi chiếm được nhân cầu công chúng.

Nhưng loại quy tắc ngầm đó bị Trương Xuân hoa nói rõ ra như thế, để cho cô cảm giác, kiên trì của mình, ở trước mặt những người này, là buồn cười như vậy.

Cầm cô căng cứng cầm.

Thi Niệm Điều đã nhảy dựng lên: "Quả thực là quá phận rồi! Đây là tin đồn thất thiệt! Mà đêm hôm đó, căn bản nam thần của tôi cũng không có theo người phụ nữ này!"

Cái này vừa nói, Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Tôi quan anh ta có cùng một chỗ hay không! Chúng ta đưa tin hiện lượng đọc đã tăng lên 10 vạn! Cô có thể làm gì?"

Thi Niệm Điều mở miệng: "Bà quả thực là không có điểm mấu chốt!"

"Đủ rồi!" Trương Xuân Hoa dùng sức đập trên bàn, nhìn về phía Lưu Chí Hưng từ đầu đến cuối không có nói chuyện: "tổng biên, tin tức chúng tôi mang đến, dù sao hiện tại tổ một đứng đầu, có phải chúng ta sẽ được ban thưởng không?"

Lưu Chí Hưng cau mày, nhìn Trương Xuân Hoa liếc một chút: "Bà muốn cái gì?"

Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Tôi cảm thấy văn phòng tổ 1 chúng tôi có chút không sạch sẽ, anh cũng biết, nhân viên quét dọn dù sao lớn tuổi, không bằng thanh niên làm việc, tôi muốn đề người tổ 2 quét dọn vệ sinh cho chúng tôi một chút!"

Cái này vừa nói, Kiều Luyến nhú chặt lông mày.

Đây quả thực là nông cạn lại ngay thẳng chèn ép!

Trương Xuân Hoa này, vì khi dễ cô, thật sự là không từ thủ đoạn.

Cô nhìn về phía Lưu Chí Hưng.

Loại yêu cầu vô lý này, căn bản không có khả năng đáp ứng?

Nhưng Lưu Chí Hưng lại cười híp mắt nhìn về phía Kiều Luyến: "Chủ biên tổ 1 nói cũng đúng, tôi thấy cứ như vậy đi, buổi trưa hôm nay, người tổ 1 đi ăn cơm, hai người ở lại quét dọn vệ sinh một chút."

Kiều Luyến khó thở: "Tổng biên, cái này..."

"Chúng ta là một đoàn đội, cũng nên xúc tiến cạnh tranh, tôi thấy thủ đoạn này sẽ tích cực hướng lên, quyết định như vậy đi!"

Kiều Luyến cảm thấy quả thực là không thể tưởng tượng nổi: "Thế nhưng chúng tôi còn không có thua!"

"Không quản các người thua hay không có thua, vấn đề này là thua, chờ các người xuất ra tin tốt hơn, đến lúc đó cũng có xách một ý kiến với tổ 1."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 308: Kiều Luyến, anh thích em (8)

Lưu Chí Hưng đứng lên, cảnh cáo nhìn Kiều Luyến: "Tiểu Luyến, đã thân là nhân viên công ty, phải phục tùng sắp xếp của công ty, cô thấy tôi nói đúng hay không?"

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm, gạt ra một chữ từ trong kẽ răng: "Đúng."

Lưu Chí Hưng gật đầu: "tốt, tan họp!"

Hắn ta chấp tay sau lưng rồi đi, Tô Mỹ Mỹ nhú mày, tươi cười đi qua trước mặt Kiều Luyến, đắc ý mở miệng nói: "À, đúng rồi, Kiều Luyến, hiện tại tôi đã không phải là người tổ 2, tổng biên lại triệu hồi tôi qua tổ 1, vị trí của tôi, xin cô thu dọn giúp tôi, mặt khác, lau sạch một chút!"

-

Giữa trưa, tất cả mọi người đi ra ngoài ăn cơm.

Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu, lấy đồ từ phòng chứa đồ, bắt đầu làm việc.

Chờ đến khi quét sạch sẽ, bọn họ đang chuẩn bị đi ăn cơm trưa, Tô Mỹ Mỹ liền đi giày cao gót tới, cô ta đứng ở vị trí của mình nhìn một chút: "Tôi nhìn cái bàn còn không sạch sẽ lắm? ~ Lau thêm mấy lần."

Nói đến đây, cô tay khê đảo, cà phê bung trong tay, nhất thời gọi đầy đất!

"Ai u, thật sự không có ý tứ! Tôi sợ ý một chút, trượt tay!"

Cô ta cười híp mắt nhìn Kiều Luyến: "Làm phiền mấy người lau sạch đi."

Trên đất văn phòng bọn họ phủ lên tấm thảm thật dày, cà phê vẩy phía trên, đi giặt cũng là đại công trình!

Thi Niệm Diêu thờ phỉ phò nhìn cô ta chăm chăm: "Cô cố ý!"

Tô Mỹ Mỹ cười: "Đúng vậy, là tôi cố ý. À, Thi Niệm Diêu, đã sớm nói qua với cô, đi theo Kiều Luyến không có quả ngon để ăn!"

Cô ta nói đến đây, ưu nhã để cốc lên bàn, quay người, muốn đi.

Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu liếc nhau, hai người ăn ý bỗng nhiên ngồi xỏm người xuống, trực tiếp dùng sức rút thăm lại!

Tô Mỹ Mỹ còn chưa đi ra khỏi thăm, hai người vừa dùng lực như thế, cô ta lão đảo một cái, cả người bỏ nhào về phía trước, ngã một cái!

Kiều Luyến tiến lên một bước, bung tách cà phê cô ta vừa mới để lên bàn, đem cà phê chưa có đồ hết, lập tức gọi lên người Tô Mỹ Mỹ!

Tiếng kêu bén nhọn, bỗng nhiên vang lên: "A!"

Hai cánh tay Tô Mỹ Mỹ chống đỡ trên mặt đất, hung tợn quay đầu: "Kiều Luyến, cô làm gì vậy?"

Kiều Luyến vỗ vỗ tay của mình, chớp mắt vô tội: "À, không có ý gì, trượt tay."

Tô Mỹ Mỹ:...

Tô Mỹ Mỹ tức giận sắc mặt tái xanh, nhưng giờ phút này, một mình cô ta, muốn đối mặt với Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu, nếu như động thủ, đều ăn thiệt thòi!

Cô ta đành phải nuốt xuống một hơi này, hung hăng trợn mắt nhìn Kiều Luyến một chút.

Kiều Luyến cười: "Nếu như tôi là cô, sẽ mau về nhà thay quần áo."

Hôm nay Tô Mỹ Mỹ mặc váy màu trắng, mặc trời đông lạnh, thế nhưng trong văn phòng mở đủ ấm, cô ta thích chưng diện, quần áo rất ít ỏi, ướt vậy, liền hiện ra nội y như ẩn như hiện...

Tô Mỹ Mỹ cúi đầu nhìn thoáng qua, kinh hô một tiếng: "Cô!"

Sau đó liền bưng bít chính mình, chạy đi.

Cửa phòng lập tức bị đóng, Kiều Luyến quay đầu, đối mặt với Thi Niệm Diêu, tiếp đó cười ha ha.

Cười xong, Thi Niệm Diêu liền phát sâu nhìn thăm: "Cái này làm sao giặt!"

Kiều Luyến khoát tay: "Đây cũng không phải việc chúng ta làm được, nhất định phải tìm chuyên gia dọn dẹp của công ty đến làm. Đi, đi ăn cơm."

Hai người ăn cơm trưa trở về, buổi chiều chợt phát hiện, tin tức của tổ 1, đưa tới sóng to gió lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 309: Kiều Luyến, anh thích em (9)

Chuyện trên internet liên quan tới Mạc Tây Thừa được bao nuôi, không biết bị người nào giờ trò quỷ, lưu truyền sôi sùng sục!

Mà phim của Mạc Tây Thừa sắp chiếu, đều bị đại chúng mắng vô cùng thảm.

Thậm chí đã bàn đóng vai nam 2 với một tổ phim, thế nhưng đoàn làm phim công khai biểu thị, sẽ thay người!

Quảng cáo quay chụp, đều bị triệt hạ, rất hiển nhiên có người châm ngòi thổi gió, để tình thế lên men!

Thi Niệm Diêu gấp đến độ xoay quanh: "Đây quả thực là quá ác liệt! Nam thần của tôi thật oan uổng! Anh ấy thật đúng là đường nháp nhò, ở làng giải trí nhiều năm như vậy, thật vất vả có chút đi lên, làm sao thời khắc mấu chốt lại nào ra chuyện này? Khăng định nam thần của tôi bị chọc tức, khăng định thương tâm chết!"

Trước mắt Kiều Luyến, bỗng nhiên xuất hiện ánh mắt u buồn của Mạc Tây Thừa, suy nghĩ một chút, cô cầm điện thoại di động lên, gửi tin nhắn cho Thẩm Lương Xuyên: 【 Mạc Tây Thừa sao rồi? 】

Thẩm Lương Xuyên trả lời rất nhanh, 【 Còn tốt. 】

Còn tốt... Là cái ý gì?

Kiều Luyến dứt khoát gọi điện tới: "Chuyện bây giờ huyên náo lớn như vậy, anh ta không có chuyện gì chứ?"

"Không có gì, chỉ là vừa mới đi ra ngoài, bị người ném một thân trứng gà, sau đó bị ký giả bao vây mà thôi."

Kiều Luyến:... Anh có thể dùng giọng buông lỏng đó để nói ra những lời này không?

Cái gì gọi là mà thôi!

Như thế vẫn chưa đủ thâm sao?

Kiều Luyến còn muốn nói điều gì, bỗng nhiên đổi diện mở miệng: "Buổi tối muốn ăn cái gì?"

Kiều Luyến:...

Vì sao cô cảm giác, cô và Thi Niệm Diêu ở chỗ này gặp đến độ không chịu được, thế nhưng Thẩm Lương Xuyên và Mạc Tây Thừa lại vẫn đáng điệu từ tốn? Có một loại hoàng đế không vội thái giám... Phi, cô không phải thái giám!

Nhưng có lẽ là lời nói đối phương trầm ổn, để lòng của cô cũng không hề táo bạo như vậy.

Cô sa sút mở miệng: "Tùy tiện, em đều được."

Thẩm Lương Xuyên khẽ "ừ" một tiếng, nghe cô thở dài, hỏi thăm: "Không vui?"

"Ừm."

"Làm sao?" Ngắn gọn có lực hỏi thăm.

"Anh không thể nhiều lời hơn sao?"

"Thế nào?"

Kiều Luyến:... "Chỉ là chuyện làm ăn, anh an ủi em một chút đi ~"

Cô ôm điện thoại di động, nói xong câu đó, cũng cảm giác trên gương mặt có chút đỏ lên.

Do hai người mới vừa làm hòa, sức dính còn ở đây, để cho cô khó có khi yêu kiều.

Huống hồ, suy nghĩ một chút được ảnh đế quốc dân an ủi... Đơn giản là quá kích thích.

"Chớ mất hứng."

Kiều Luyến trở mắt nhìn phía trước, nghe máy.

Sau đó... Liền không có sau đó rồi.

Gương mặt Kiều Luyến lập tức tối sầm, người đàn ông này cũng quá tích chữ như vàng rồi!

Có người an ủi như thế sao?

"Anh không biết nói chuyện, hoặc là buổi tối liền dùng thực tế."

Gương mặt Kiều Luyến đỏ lên: "Anh nói cái gì đó!"

"Anh nói, buổi tối mời em ăn tiệc, em cho rằng cái gì?"

Kiều Luyến:...

Cúp điện thoại, cô còn cảm thấy gương mặt có chút nóng lên.

Thật sự là lại bị Thẩm Lương Xuyên đùa giỡn.

Quay đầu, liền thấy mặt Thi Niệm Diêu phóng đại, dọa cô nhảy một cái, vỗ vỗ bộ ngực: "Làm sao?"

Thi Niệm Diêu chớp mắt: "Nam thần hiện tại thế nào?"

Kiều Luyến:...

Giống như, giống như, cô đã quên mất chính sự?

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "rất tốt."

Thi Niệm Diêu...

Hai người ngồi trên cương vị, có chút suy nghĩ.

Sau một tiếng, cửa văn phòng bỗng nhiên bị gõ, tiếp đó, liền nghe thấy Thi Niệm Diêu kinh hô: "Oa!"

Kiều Luyến ngẩng đầu, liền thấy một bó hoa thật lớn, xuất hiện ở trước mặt cô!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 310: Kiều Luyến, anh thích em (10)

Cái kia hẳn là là 99 đóa hoa hồng, đóa hoa kiều diễm ướt át, xuất hiện trong phòng, để cho hai mắt người ta tỏa sáng.

Kiều Luyến đứng vội lên, liền thấy nhân viên giao hàng hỏi thăm: "Xin hỏi Kiều Luyến tiểu thư sao?"

Kiều Luyến lập tức gạt đầu.

Nhân viên giao hàng cười: "Đây là một vị tiên sinh để tôi đưa tới."

Một vị tiên sinh?

Kiều Luyến bỗng nhiên nghĩ đến câu nói an ủi thực tế của Thẩm Lương Xuyên...

Cho nên, đây là anh tặng sao?

Cô tiếp nhận hoa, tìm kiếm bên trong một phen, quả nhiên thấy được một cái thiệp.

Phía trên chỉ có mấy cái chữ: Kiều Luyến, anh thích em. Buổi tối gặp.

Kiều Luyến lập tức toét miệng, cười thoải mái.

99 đóa hoa hồng rất lớn, đương nhiên đưa tới chắn kín trong công ty.

Người tổ 1 đều chạy đến cửa phòng làm việc tổ 2 nhìn lên, từng người phát ra tán thưởng lại hâm mộ.

"Kiều Luyến, đây là bạn trai cô tặng hoa sao?"

"Wa, 99 đóa hoa! Kiều Luyến, bạn trai cô thật có tiền!"

"... Thật là lãng mạn!"

Kiều Luyến không cảm thấy đám người này tán thưởng sẽ như thế nào, thế nhưng hoa này, vẫn để lòng cô nở hoa.

Lúc đang bị bó hoa làm sợ ngây người, nơi cửa lại bị gõ vang.

Cô ngẩng đầu, liền thấy nhân viên giao hàng mang một hộp trà chiều tới: "Xin hỏi Kiều Luyến tiểu thư sao?"

Kiều Luyến đàn độn gạt đầu.

"Có vị tiên sinh, để cho chúng tôi đưa đồ cho cô, nói là mời mọi người trong công ty uống trà chiều."

Đây chính là bánh ngọt nổi danh nhất Bắc Kinh!

Cho nên nói... Lại là Thẩm Lương Xuyên đưa tới sao?

Cô ôm hoa, bụng lấy bánh ngọt, ngồi tại chỗ ngồi của mình, cả người đều giống như bị hạnh phúc làm cho hòa tan.

Dẫn đến cô không để mắt đến, phương thức biểu đạt khoe của như vậy, hoàn toàn không phải phong cách người nào đó.

-

Sau khi nhân viên đưa hàng tới, đi xuống lầu, liền cầm điện thoại di động gọi điện thoại: "Tôn tiên sinh, đồ đã đưa lên, Kiều tiểu thư rất vui vẻ, đang cầm hoa không buông tay."

"Ừm, tôi biết cô ấy sẽ thích hoa của tôi, nhiều năm như vậy nhớ mãi không quên tôi!" Tôn Lập Nam tự luyến mở miệng, tiếp đó nhìn thợ trang điểm phía sau tấm gương nói: "Cô nhanh lên, sáu điểm tôi muốn đi đón người tan tầm. Nhất định phải làm cho tôi đẹp trai nhất, xuất hiện ở trước mặt cô ấy!"

Nói xong, anh vẫn không nhìn được cầm điện thoại di động lên, khoe khoang gửi nhắn tin cho "Tiểu luyến":

【 Đoán xem hoa và trà chiều, là ai tặng? Đoán đúng ban thưởng môi thơm 】

"Đỉnh!"

Thẩm Lương Xuyên nhận được tin này, đang ở dưới công ty Kiều Luyến.

Bởi vì buổi tối đã hẹn cùng nhau ăn cơm, cho nên 4:30, anh đã tới.

Mở điện thoại di động ra, nhìn thấy Tôn Lập Nam nhắn, Thẩm Lương Xuyên lập tức đoán được chuyện gì xảy ra, gia hỏa này... Vậy mà tặng hoa và trà chiều cho tiểu Kiều sao?

Quả thực là quá phận!

Anh đang muốn trả lời tin nhắn cho Tôn Lập Nam, bỗng nhiên thấy phía trước có thân hình quen thuộc chạy tới.

Thẩm Lương Xuyên để điện thoại di động xuống, liền thấy Kiều Luyến chạy đến ghế lái phụ, nhanh chóng mở cửa xe, lách mình tiến vào.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô chăm chăm, chỉ thấy mặt mũi Kiều Luyến tràn đầy phấn khởi vui sướng, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn anh.

Trước khi anh mở miệng, cô bỗng nhiên tiếp cận đến hôn anh một cái.

Khóe môi Thẩm Lương Xuyên chậm rãi giương lên, nỗ lực khắc chế vui sướng của mình, tiếp đó liền nghe thấy cô nói: "Thẩm Lương Xuyên, hoa và trà chiều, em rất thích! Thật sự là không nghĩ tới anh nhìn buồn bực như vậy, cũng có lãng mạn!"

Một câu, để vui vẻ khóe môi Thẩm Lương Xuyên cứng đờ, sắc mặt đen chút.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 311: Kỳ thật, em không thích lãng mạn (1)

Kiều Luyến căn bản cũng không có phát giác được Thẩm Lương Xuyên khác thường, vẫn đắm chìm trong vui sướng như cũ.

Cặp mắt của cô sáng lấp lánh, hiển nhiên vui vẻ không cạn, bộ dạng này, để Thẩm Lương Xuyên càng thêm tức giận, miệng ngậm ngừng, làm thế nào cũng nói không nên lời.

Thẩm Lương Xuyên kìm nén một hơi, không có trả lời cô, trực tiếp lái xe, đi về biệt thự.

Anh không nói lời nào, Kiều Luyến cũng không thấy kỳ quái, bởi vì bình thường người đàn ông này cũng không nói nhiều.

Cô tự lo nói chuyện: "Em trước kia rất thích anh, là loại thích giữa Fan hâm mộ đối với thần tượng, thế nhưng không nghĩ tới gã cho anh, mới phát hiện anh là tên khốn."

Thẩm Lương Xuyên:...

Thẩm Lương Xuyên khẽ lườm cô một chút, Kiều Luyến liền cười hắc hắc, khoác lên cánh tay của anh: " Anh tự nghĩ mà xem, chúng ta vừa kết hôn, anh làm những chuyện kia, còn không cho phép em nói?"

Thẩm Lương Xuyên:...

"Chẳng qua không sao, biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn, anh nhìn biểu hiện của anh bây giờ rất tốt, tuy anh vẫn lạnh băng không thấy tình người,

nhưng thông qua tặng hoa và trà chiều, có thể nhìn ra..."

"Im miệng."

Giọng nói lạnh lùng, để Kiều Luyến sợ run cả người, sau đó nhếch miệng: "Còn thẹn thùng!"

Thẩm Lương Xuyên:...

Thẩm Lương Xuyên gần như muốn điên rồi.

Anh không có tặng hoa và trà chiều, anh liền không có nhân tính sao?

Còn có câu nói kia của cô... Cái gì gọi là nhìn qua buồn bực?

Chẳng phải ý cô, không có tặng hoa và trà chiều, thì luôn buồn bực sao?

Thẩm Lương Xuyên phiền muộn nói lòng cà vạt, hừ một tiếng, nghiêm túc nhìn về phía trước.

Cuối cùng trong xe an tĩnh lại, anh cảm giác mình cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Xe trở lại biệt thự, đón Kiều Dịch, sau đó bọn họ lái tới nhà hàng gần đó.

Đây cũng là một nhà hàng tư nhân, tính bí mật đặc biệt mạnh, trên cơ bản có thể tới nơi này không phải quý, không có ký giả trà trộn vào nơi này.

Kiều Luyến nhìn hoàn cảnh chung quanh, chỉ cảm thấy loại xa xỉ này, có một loại cảm giác hoảng hốt.

Thẩm Lương Xuyên xuống xe trước, sau đó lấy xe lăn của Kiều Dịch ra, tiếp đó vịn Kiều Dịch ngồi lên.

Anh ném chìa khóa xe cho phục vụ, để bọn họ đi cất xe giúp anh.

Đi hai bước, Kiều Luyến bỗng nhiên vỗ đầu của mình: "Em để quên điện thoại di động của mình trên xe rồi."

Thẩm Lương Xuyên tiện tay đem đồ bỏ vào trong tay của cô: "Anh đi lấy giúp em, hai người đi vào phòng trước."

Kiều Luyến nhận áo khoác và điện thoại di động của anh, khẽ gật đầu, đẩy Kiều Dịch đi vào trong phòng.

Mới vừa vào phòng, điện thoại di động Thẩm Lương Xuyên liền vang lên.

Kiều Luyến hơi sững sờ, cúi đầu, phát hiện là... Sát - bút?

Sát - bút là ai?

Cô chớp mắt một chút, lại cảm thấy số điện thoại kia có chút quen thuộc.

Thân là ký giả, mẫn cảm đối với con số để cô bỗng dưng nhớ tới, đây không phải ngày ấy, đây số Tôn Tử cho sao?

Cô vội vàng nghe, quả nhiên nghe thấy tiếng Tôn Lập Nam: "Luyến Luyến, sao em lâu như thế mới nghe?"

Kiều Luyến: "... A, anh có chuyện gì sao?"

"Luyến Luyến, sao em khách khí với tôi như vậy? Tôi tới đón em đi ăn cơm! Đang ở dưới công ty em!"

Kiều Luyến sững sờ, "Ăn cơm gì?"

"Cơm cơm đó! Không phải hôm nay tôi hẹn em sao?"

Hẹn cô?

Kiều Luyến nhú lông mày: "Tại sao tôi không nhớ rõ."

Tôn Lập Nam cười: "Xem như hôm qua không nhớ rõ, hôm nay lúc nhận hoa, không phải trên thiệp cũng viết rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 312: Kỳ thật, em không thích lãng mạn (2)

"Hoa? Hoa gì?" Kiều Luyến vô thức hỏi thăm.

Sau khi hỏi thăm, đột nhiên cảm giác được không thích hợp...

Hoa... Tắm thiệp...

Cô bỗng nhiên sững sờ, "Anh nói cái gì? Hoa và trà chiều đó, là anh tặng?"

Tôn Lập Nam dương dương đắc ý: " là tôi, Luyến Luyến, tiểu Luyến, em..."

Nói còn chưa dứt lời, Kiều Luyến không nhịn được tức hồng hồng mở miệng: "Ồi chời Tôn Tử, anh hại tôi thảm rồi!"

Lời này rơi xuống, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Cô đứng trong phòng, cũng cảm giác được một trận gió lạnh thổi qua!

Suy nghĩ một chút, cô ở trên xe ngôn loạn ngữ, trách không được Thẩm Lương Xuyên không trả lời cô!

Đoán chừng hiện tại, người đó bị chọc tức.

Kiều Luyến vỗ vỗ miệng của mình, thật sự là miệng tiện, làm sao nói những cái kia!

Đang suy nghĩ, cửa phòng vang lên một tiếng, Thẩm Lương Xuyên đi vào.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, bỗng nhiên xoay người lại, lúc này mới phát hiện, lúc này sắc mặt Thẩm Lương Xuyên, nào có thẹn thùng trầm mặc, rõ ràng mưa gió nổi lên!

Cô kéo ra khoe miệng, liền thấy anh đưa điện thoại cho cô, khẽ gật đầu với Kiều Dịch, lịch sự mở miệng: "Nhà hàng này đồ ăn cũng không tệ lắm, chút nữa cậu có thể nếm thử, nhìn xem phù hợp khẩu vị không."

Kiều Dịch gật đầu cười: "Cảm ơn anh nhé."

Thẩm Lương Xuyên mỉm cười, nhìn thoáng qua Kiều Luyến, chợt đi tới.

Kiều Luyến giật nảy mình, bỗng nhiên lui về sau một bước.

Cử động này, để Thẩm Lương Xuyên nhíu lông mày, cô lập tức không dám nhúc nhích.

Sau đó nhìn Thẩm Lương Xuyên từng bước đi tới, dời ghế cho cô, làm một thủ thế mời ngồi.

Lúc này Kiều Luyến mới thở phào nhẹ nhõm: "Thì ra không phải anh muốn đánh em~"

Thẩm Lương Xuyên khiêu mi: "Tại sao anh phải đánh em?"

Kiều Luyến lập tức ngậm miệng lại.

Hiện tại, Thẩm Lương Xuyên không biết mình biết chuyện hoa, cho nên cô kiên quyết không thể cho anh biết được! Bằng không khẳng định anh sẽ bảo nôi, chính là như vậy!

Cho nên cô rất chân chó rót một chén nước, đặt ở trước mặt Thẩm Lương Xuyên: "À, uống nước, uống nước..."

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái, cúi đầu uống một ngụm.

Một lát sau, com mang lên.

Thẩm Lương Xuyên đang định ăn com, liền thấy một đôi đũa, gấp lấy món bình thường anh thích ăn, đặt ở trong bát anh.

Thẩm Lương Xuyên...

Kiều Luyến dùng sức làm anh vui lòng: "Tôm này anh thích ăn nhất."

"Cá này anh cũng thích ăn."

"Còn có đậu hũ trúc, cái này..."

Sau đó lại kệp một cái đùi gà, dự định bỏ vào trong bát Thảm Lưong Xuyên, đã thấy trong bát đầy up, mà Thảm Lưong Xuyên đang nhìn cô chăm chăm.

Kiều Luyến...

Cô vội vàng thu tay của mình, nịnh nọt cười một tiếng.

Thảm Lưong Xuyên nhìn mọi thứ trong bát, hương vị đều hòa vào nhau, lẫn lộn khẳng định mùi vị không thể ăn.

Nhưng có lẽ là bởi vì đồ ăn này do cô gấp, anh lại cầm đũa lên, ăn hai cái.

Kiều Luyến thấy cuối cùng anh bắt đầu ăn cơm, quyết định vẫn hồi vừa rồi.

Cô liền thờ dài: "Thảm Lưong Xuyên, kỳ thật em không thích loại chỉ đẹp mà không có thực."

Thảm Lưong Xuyên sững sờ, ngẩng đầu lên.

Kiều Luyến bĩu môi: "Kỳ thật em không thích đàn ông tặng hoa thảm, em thích thực tế! Em cảm thấy anh vô cùng tốt, không có buồn bực!"

Cái này vừa nói, ánh mắt Thảm Lưong Xuyên trầm xuống, anh liếc qua điện thoại di động, sáng tỏ để đũa xuống, nhìn về phía Kiều Luyến: "Sau đó thì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 313: Kỳ thật, em không thích lăng mạn (3)

Sau đó thì sao?

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên, cho là Thảm Lưong Xuyên nghe lọt được, vội vàng tỏ thái độ: "Em ghét nhất đàn ông tốn tiền bầy bạ, những hoa đó để một ngày là héo hay sao? Thật sự là lãng phí tiền!"

Thảm Lưong Xuyên: "Không phải phụ nữ đều thích lăng mạn sao?"

"Em không phải phụ nữ! A, không đúng, dù sao em không thích!"

Kiều Luyến thề: "Thật! Em cam đoan! Người nào thích người đó là chó nhỏ!"

Thảm Lưong Xuyên: "...Đạo diễn phim kiêu hùng của anh họ gì?"

Sao đề tài lại chuyển nhanh như vậy? Kiều Luyến trả lời: "Vương!"

"Cái gì? Kêu lại mấy lần."

"Vương vương vương ~ "

"Phi!" Kiều Dịch không nhịn được cười ra tiếng.

Kiều Luyến không hiểu quay đầu, nhìn Kiều Dịch liếc một chút, chợt bỗng nhiên ý thức được mình vừa mới hô cái gì.

Xong đời!

Anh biết mình biết rồi!

Cô lập tức kéo ra khoe miệng, sau đó liền... Yên lặng cúi đầu.

Toàn bộ quá trình ăn cơm không nói lời nào, hiện ra tâm tình cô giàu nhỏ.

Hì vọng bộ dạng này, có thể có được tha thứ của Thảm Lưong Xuyên.

Đáng tiếc, cái sắc mặt người đàn ông này vẫn bình tĩnh, không lộ vẻ gì.

Rõ ràng anh không có nổi giận, Kiều Luyến vẫn cảm giác sợ hãi trong lòng.

Ba người ăn cơm xong, Thẩm Lương Xuyên lái xe dẫn bọn họ về nhà.

Đến cửa chính, Thẩm Lương Xuyên lấy xe lăn xuống, mở miệng với Kiều Luyến: "Anh ra ngoài một chút, có thể đem nay sẽ về trễ."

Kiều Luyến...

Kiều Luyến trông mong nhìn Thẩm Lương Xuyên lên xe, rồi đi.

Trong lòng của cô, liến cả kính.

Xong đời!

Cô có vẻ như chọc tới Thẩm Lương Xuyên, khẳng định bị mình nói cho buồn bực, cho nên không vui.

Hu hu hu, vậy phải làm sao bây giờ?

-

Thẩm Lương Xuyên lái xe, sau khi rời đi biệt thự, liền dừng xe ở ven đường.

Sau đó cầm điện thoại di động của mình lên, mở ghi chép trò chuyện, quả nhiên có cuộc gọi của Tôn Tử.

Cho nên, hiện tại Kiều Luyến biết được, hoa và trà chiều không phải mình tặng rồi.

Suy nghĩ một chút nhưng lời buổi tối hôm nay cô nói...

Thẩm Lương Xuyên nhú mày.

Kỳ thật, anh luôn buồn bực.

Hạ Diệp Hoa phàn nàn anh không có ý nghĩa, như vậy Kiều Luyến sẽ không cảm thấy anh không có ý nghĩa chứ?

Nhưng tám năm trước, tiểu Kiều bởi vì mình quá khó chịu, không có ý nghĩa, cho nên mới...

Anh nghĩ tới đây, nhú mày, có chút bực bội nói lỏng cả vạt.

Anh không có nói qua yêu đương, một lần duy nhất là yêu qua mạng vào tám năm trước, cho nên căn bản cũng không hiểu làm thế nào để cho phụ nữ vui vẻ.

Nhưng hôm nay ánh mắt Kiều Luyến sáng ngời, để anh muốn có một ngày, Kiều Luyến bởi vì chính mình mà cao hứng.

Nghĩ tới đây, anh cầm điện thoại gọi tới một dãy số.

Đối diện nghe rất nhanh, vang lên tiếng Mạc Tây Thừa thanh âm: "Có chuyện gì?"

"Làm sao khiến phụ nữ vui vẻ?"

Mạc Tây Thừa dừng một hồi, giọng mang mấy phần nhẹ nhõm: "Điện thoại di động của cậu bị trộm sao?"

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên tối đen, "Cậu ở chỗ nào?"

"Nhà."

Thẩm Lương Xuyên nhìn sắc trời một chút: "Uống một ly không?"

Mạc Tây Thừa mở miệng: "Được. Tôi nhớ được, trong biệt thự mới tại khu Uyển của cậu, có một bình Laffey 82 năm?"

Thẩm Lương Xuyên...

"Muốn thỉnh giáo vấn đề, phải trả giá một chút. Mà hiện tại tình huống tôi như vậy, không thích hợp xuất hiện tại quán Bar."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Được, tôi đi đón cậu."

Xe Mạc Tây Thừa, khẳng định cũng không tiện xuất hiện bên ngoài.

Thẩm Lương Xuyên đón Mạc Tây Thừa, lái xe đi ra ngoài.

Đi nửa đường, Thẩm Lương Xuyên nhú mày: "Bị theo dõi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 314: Kỳ thật, em không thích lãng mạn (4)

Ánh mắt Mạc Tây Thừa có chút u ám liền trầm xuống, xuyên qua kính chiếu hậu, quả nhiên thấy sau lưng có một chiếc xe không đang chú ý đi theo bọn họ.

Anh rũ tầm mắt xuống, ngữ khí có chút châm chọc: "Hiện bản lĩnh chó săn càng lúc càng lớn."

Thẩm Lương Xuyên nhìn anh ta một cái, mới mở miệng: "Là chó săn nhắm vào cậu, bản lĩnh rất lớn. Cô ta không muốn buông tha cậu sao?"

Mạc Tây Thừa rũ tầm mắt xuống, không nói gì.

Xe qua bảy lần quặt tám lần rẽ, sau cùng lái vào tiểu khu Uyển mới.

Tiểu khu uyển là khu biệt thự, cho nên đám phóng viên không có khả năng vào được.

Nhưng những ký giả có thể một đường theo dõi đến đây, rõ ràng không giống như là ký giả, càng giống như thám tử tư nhân!

Mạc Tây Thừa nhú mày, hơi mở cửa sổ hít thở không khí.

Đúng lúc này, Thi Niệm Diêu vừa vặn đi ra ngoài khu Uyển, liếc một chút ra ngoài cửa sổ, thấy được Mạc Tây Thừa trong xe!

Cô còn cảm thấy là mình hoa mắt, nhưng một giây sau, liền thấy xe lái vào biệt thự bên cạnh nhà mình.

Ánh mắt Thi Niệm Diêu sáng lên, đi theo, liền thấy Mạc Tây Thừa cùng một người đàn ông đưa lưng về phía cô xuống xe.

Nam thần của cô!

Thật sự là nam thần của cô!

A a a!

Thi Niệm Diêu nhin xuống xúc động thét lên, vô thức cầm điện thoại di động, chụp một tấm hình cho họ.

-

Thẩm Lương Xuyên và Mạc Tây Thừa ở trong biệt thự uống nguyên một bình rượu vang đỏ, tinh thần vô cùng tốt.

Sau cùng, Mạc Tây Thừa cho ra đáp án, là tặng hoa.

Xem ra, phụ nữ đều thích hoa!

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, rũ tầm mắt xuống.

Nếu như anh tặng, nhất định so với Tôn Tử kia tặng càng tốt hơn, càng nhiều!

Ngày thứ hai, trời vừa sáng, anh liền đi ra biệt thự, đi tới tiệm hoa.

Đeo kính đen và khẩu trang, anh còn hạ thấp giọng.

Nhân viên hỏi thăm: "Tiên sinh, anh muốn mua gì?"

"Hoa."

"Hoa gì? Là tặng bạn gái, hay là ai?"

"Hoa hồng, giúp tôi đưa đến công ty."

"Anh cần bao nhiêu?"

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng: "999 đóa."

"Tiên sinh... 999 đóa quá lớn, nếu như cầu hôn thì tương đối tốt, nếu như là đưa cho bạn gái ở công ty, đề nghị mua 99 đóa."

99 đóa?

99 đóa sao được!

Thẩm Lương Xuyên rũ tầm mắt xuống: "vậy thì 100 đóa."

"Thế nhưng tiên sinh, 99 đại biểu là thiên trường địa cửu, 100..."

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng: "Nhiều hơn một ngày so với thiên trường địa cửu."

"... Vậy thì được, xin ngài lưu lại địa chỉ."

-

Ngày hôm sau Kiều Luyến vừa lên công ty, liền có người nâng một bó hoa hồng to, nặc danh đưa vào.

Ánh mắt mọi người hâm mộ, sắc mặt Kiều Luyến lại có chút cứng đờ.

Mẹ nó, Tôn Tử hại cô một lần còn không được? Giờ còn muốn hại cô lần thứ hai sao?

Kiều Luyến nhìn chằm chằm hoa này, trong ánh mắt lấp lóe qua trận hưng phấn.

Hôm nay, cuối cùng có cơ hội tẩy trắng cho mình rồi!

Cô đi vào văn phòng, cầm điện thoại di động lên, gửi cho Thẩm Lương Xuyên nhắn tin:

【hôm nay có người bị bệnh thần kinh, tặng cho em một bó hoa.】

Bệnh thần kinh?

Thẩm Lương Xuyên:...!!

Anh ho khan một tiếng, trả lời đối phương:【Sau đó?】

【bởi vì hoa đã trả tiền, em không có cách nào không nhận, chỉ có thể tiếp nhận. Thế nhưng sau khi người kia đi, em liền quay người ném vào thùng rác rồi!】

Cô nhấn xong cái tin này, liền yên lặng nhìn chằm chằm điện thoại di động của mình, nghĩ thầm Thẩm Lương Xuyên nhìn thấy cái tin nhắn này, khẳng định sẽ khen cô chứ?

Thế nhưng... Vì sao gửi đi mười phút đồng hồ, đối phương còn chưa tới?

-

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 315: Kỳ thật, em không thích lãng mạn (5)

Hôm qua Thẩm Lương Xuyên chưa có về nhà, Kiều Luyến suy đoán là còn tức giận.

Hôm nay biểu đạt thái độ của mình như thế, trên lý thuyết, anh hẳn là cao hứng mới đúng.

Nhưng bây giờ... Chẳng lẽ là có chuyện gì đang bận?

Kiều Luyến không hiểu lắc đầu, đặt điện thoại di động qua bên cạnh.

Bận rộn trong chốc lát, đang viết bản thảo, cửa văn phòng lại bị gõ vang, cô ngẩng đầu một cái, liền thấy nhân viên giao hàng cầm bó hoa to đứng ở cửa:

"Kiều tiểu thư, hoa của cô."

Kiều Luyến:...

Người tặng hoa trước mặt, cô nhận biết, vẫn là người ngày hôm qua.

Thế nhưng... Không phải vừa rồi Tôn Lập Nam đã tặng rồi sao?

Cô kinh ngạc đứng lên, nhìn chăm chăm người ở cửa phòng, cả người đều sợ ngây người.

Nuốt ngụm nước miếng, cô đứng tại chỗ, quay đầu nhìn thoáng qua bó đề ở trên bàn làm việc, lại quay đầu nhìn nhìn ra cửa, nửa ngày chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra!

Trong não cô đều trống không chock lát, lúc này mới lên tiếng: "Đưa hai bó hoa sao?"

Người tới nghi hoặc: "Không có! Chỉ một bó! Tôn tiên sinh bàn giao, mỗi ngày sẽ tặng cô một bó."

Kiều Luyến:...!!

Cho nên, Bó vừa rồi... Hơn một trăm, nhiều hơn 99 một đóa.

Cho nên...

Tầm mắt của cô lại rơi vào điện thoại di động, bó hoa vừa rồi... Là Thẩm Lương Xuyên tặng sao?

Cô lập tức cắn môi, nghĩ đến chính mình vừa mới nói gì.

Bệnh thần kinh... Ném đi...

Cô không có nhận hoa, trực tiếp bỏ nhào vào điện thoại di động của mình, nhìn chăm chăm điện thoại di động.

Thẩm Lương Xuyên không có gửi tin nhắn tới...

Anh là phiền muộn cỡ nào!

Kiều Luyến không dám tưởng tượng tâm tình của anh lúc này.

Cô không nhận được hai cánh tay bùng kín đầu mình: Hu hu, không muốn sống!

-

Giờ phút này, Thẩm Lương Xuyên đang lái xe về biệt thự.

Tối hôm qua nắm Mạc Tây Thừa vào trong biệt thự, đương nhiên hôm nay phải đưa anh ta đi.

Chỉ là trong lòng của anh giống như có 5 mùi vị, hoàn toàn không biết nói với Kiều Luyến cái gì cho tốt.

Lúc người trong cửa hàng hỏi anh lưu danh tính gì, anh nghĩ Kiều Luyến không muốn công bố quan hệ của anh, sợ cửa hàng hoa có người ghi chép, cho nên đành phải nói nặc danh.

Thật không nghĩ đến, làm đến trắng diện dờ khóc dờ cười bây giờ!

Cô vậy mà ném hoa anh đã vất vả gửi tới sao?

Ở ngực kìm nén một hơi, anh mặt lạnh lái xe.

Đúng lúc này, điện thoại di động vang lên.

Anh dừng chỗ đèn đỏ, cầm lên nhìn thoáng qua, trên đó viết: 【 có thể coi như vừa rồi em không gửi gì cho anh không? 】

Thẩm Lương Xuyên:...

Nhìn một đèn đỏ trước mặt, còn phải đợi hai mươi giây, anh dứt khoát trả lời cô một tin:【 Em nói sao? 】

Đối phương trả lời rất nhanh, "Em vừa rồi mộng du. Đúng, em căn bản không biết em vừa mới gửi cái gì. Ừm, hoa còn ở đây, nhìn rất đẹp! Em thích số 100, không thích số 99!"

Thẩm Lương Xuyên:...

Thẩm Lương Xuyên muốn trả lời tin nhắn, đã đến giờ.

Anh thả điện thoại di động ở bên cạnh, tiếp tục đi về phía trước.

Bỗng nhiên trong đầu nghĩ đến, khẳng định giờ phút này Kiều Luyến đang nắm tóc của mình, cả người hiện ra trạng thái nóng nảy, ánh mắt ngây ngốc, chu cái miệng nhỏ nhắn...

Tâm tình bỗng nhiên lập tức thay đổi tốt hơn.

Khóe môi anh cũng hơi giương lên.

Vô luận như thế nào, cô vẫn vất hết óc dự định khiến mình vui vẻ? Không phải sao?

Lúc anh lái xe trở lại biệt thự, Mạc Tây Thừa đã mặc quần áo tử tế đi tới, trông thấy anh, trực tiếp lên xe mở miệng: "Vừa lúc, cậu đưa tôi tới một nơi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 316: Kỳ thật, em không thích lẳng mạn (6)

Thẩm Lương Xuyên lái xe tới một khu biệt thự bí mật.

Lái xe tiến vào, tiến vào bên trong một ngôi biệt.

Mạc Tây Thừa khẽ gật đầu với anh: "Cậu đi về trước đi."

Thẩm Lương Xuyên cau mày, nhìn thoáng qua căn nhà không đáng chú ý này, chỉ có thể miễn cưỡng xưng là biệt thự: "Sớm biết cậu nói nơi này, tôi sẽ không mang cậu đến."

Trong ánh mắt Mạc Tây Thừa xẹt qua một chút u ám, không nói gì, ngược lại mở cửa xe.

Anh ta mới đi ra, cánh tay liền bị một người níu lại, tiếp đó...

"Ba!"

Trên mặt chịu một cái tát.

"Tên nghiệt tử! Là ta tức muốn chết sao?"

Một tiếng phụ nữ trung niên truyền tới, trong giọng nói mang theo tức giận.

Thẩm Lương Xuyên đang định nổ máy xe rồi đi, quay đầu nhìn sang.

Mạc Tây Thừa lộ ra cũng không phải kinh ngạc, chỉ đứng ở đó, không nói gì.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Kỳ thực năng lực phản ứng của Mạc Tây Thừa rất mạnh, anh tin tưởng, nếu như anh ta muốn né tránh cái tát này, khẳng định có thể né tránh, thế nhưng hết lần này tới lần khác...

Thẩm Lương Xuyên mở cửa xe, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên Mạc Tây Thừa quay đầu: "Cậu rồi đi trước đi."

Thẩm Lương Xuyên dừng lại, nhìn chằm chằm anh ta vài lần, sau đó mới rũ tầm mắt xuống, lên xe, nổ máy xe.

Ánh mắt anh, vẫn nhìn chằm chằm dáng người có chút mập phía trước, người phụ nữ trông hung dữ, lại chậm rãi lùi lại.

Trước lúc rời đi, anh còn có thể nghe được giọng người phụ nữ: "Náo ra loại scandal này! Mày muốn bị đuổi ra khỏi Mạc gia chúng ta sao? Tên nghiệt tử này! Tao nói không cho mày tiến vào làng giải trí, mày nhất định muốn vào! Mày xem một chút, hiện tại trên mạng viết ra những gì! Nói cho mày biết, tao đều mất mặt thay mày!"...

"Quả thực là quá phận rồi! Người tổ một thật quá đáng!" Thi Niệm Điều hung hăng ném điện thoại di động lên trên mặt bàn, tức giận đỏ tròng mắt.

Kiều Luyến ngẩng đầu lên: "Sao vậy?"

Hôm qua người tổ 1 tuôn ra tin tức Mạc Tây Thừa bị phụ nữ trung niên bao nuôi, chuyện huyền náo rất lớn, tình thế phát triển, cũng không giống như đáng vẽ sẽ lắng xuống, ngược lại càng ngày càng tăng lên.

Những năm này, Mạc Tây Thừa không có tin tức gì, nhưng không nghĩ tới bây giờ vừa đến, liền lên đầu đề.

Thi Niệm Điều đi đến trước mặt Kiều Luyến: "Hôm qua có người chụp nam thần lên một chiếc xe sang trọng, sau đó một đường theo tới biệt thự Uyển, hôm nay liền đưa tin! Bọn họ căn bản không biết, hôm qua nam thần của tôi qua biệt thự, không phải là đi cùng người phụ nữ trung niên!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, lòng mày nhíu lại.

"Không có ảnh chụp sao?"

"Đưa tin lên thì có ảnh chụp."

Kiều Luyến sững sờ.

Thi Niệm Điều liền hận mở miệng: "Thế nhưng, ảnh chụp này là ghép! Bởi vì tôi xác định, hôm qua nam thần tới biệt thự Uyển, không cùng với phụ nữ kia!"

Kiều Luyến tuy không mê luyến Mạc Tây Thừa như là Thi Niệm Điều, thế nhưng là, cô cũng gặp qua Mạc Tây Thừa, hưởng hò lần trước chuyện mình là Vong Xuyên, Mạc Tây Thừa còn hỗ trợ.

Mạc Tây Thừa vẫn luôn khiến cô cảm thấy rất tốt, tức giận đập bàn một cái: "Đây thật sự vì lên đầu đề, liều mạng! Đến phòng tuyến cuối cùng cũng không cần!"

Thi Niệm Điều gật đầu: "Vốn tin tức ngày hôm qua chỉ là suy đoán, nhưng hôm qua đưa tin này, hiện tại trên Internet đều đang mắng nam thần đó. Tôi hiện tại thấy thật đau lòng cho anh ấy, tôi muốn liên hệ với người đại diện của anh ấy, đề nghị bọn họ tổ chức buổi họp báo, làm sáng tỏ chân tướng sự thật!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 317: Kỳ thật, ta tuyệt không ưa thích lãng mạn (7)

Kiều Luyến gật đầu: "Đứng, hiện tại liên hệ với bọn họ!"

Thi Niệm Điều nhìn về phía Kiều Luyến: "Vậy chị có thể đem số số điện thoại của người đại diện anh ấy nói cho tôi biết không?"

Kiều Luyến:...

Nhìn Thi Niệm Điều kích động như vậy, cô còn tưởng rằng cô ấy biết!

Thì ra không biết!

Kiều Luyến ho khan một tiếng, "Cái kia, tôi cũng không biết."

"Chồng chị là Thẩm ảnh đế! Sao chị có thể không biết điện thoại Mạc Tây Thừa!"

Kiều Luyến nhìn chằm chằm Thi Niệm Điều, nhìn trong chớp lát, mới mở miệng: "Nói đi, em là muốn thuận tiện có phương thức liên lạc đúng không?"

Thi Niệm Điều bị nói trúng tâm tư, cũng không xấu hổ, trực tiếp cười ha ha, tiến lên khoác lấy cánh tay Kiều Luyến: "Chủ biên Luyến, chị nói cho tôi biết đi~ khẳng định hiện tại nam thần của tôi rất khó chịu, tôi muốn ủng hộ anh ấy một chút."

Kiều Luyến thở dài: "Tôi thật sự không biết."

Nhìn Thi Niệm Điều thất vọng như vậy, cô mới mở miệng cười: "Tôi hỏi giúp em một chút."

Ánh mắt Thi Niệm Điều sáng lên!

Nhưng Kiều Luyến cầm điện thoại di động lên, liền có chút phát sầu, bởi vì..

Có phải Thẩm Lương Xuyên còn đang tức giận hay không?

Cô gửi tin nhắn cho anh, anh sẽ trả lời cô sao?

Và lại, bộ dạng này muốn số điện thoại Mạc Tây Thừa, có phải không tốt lắm hay không?

Mình tình bạn họ, hẳn là rất chú trọng tư ân, không biết Mạc Tây Thừa có thể chú ý hay không..

Lo lắng rất nhiều, nhưng ngẩng đầu, nhìn thấy vẻ mặt trông mong của Thi Niệm Điều, Kiều Luyến vẫn cầm điện thoại di động lên gửi tin nhắn cho Thẩm Lương Xuyên: 【 cái kia... Có thể đem số điện thoại Mạc Tây Thừa, nói cho em biết không? 】

Cô gửi cái này trước, sau đó rầu rĩ biên tập tin nhắn tiếp theo, muốn đem chuyện Thi Niệm Điều nói cho anh rõ ràng.

Nhưng đang viết, điện thoại di động rung một cái, một dãy số gửi qua.

Kiều Luyến nhất thời ngây ngẩn cả người.

Cúi đầu, nhìn chằm chằm điện thoại di động của mình, nói không ra lời.

Cô còn không có nói nguyên nhân muốn số Mạc Tây Thừa, Thẩm Lương Xuyên liền cho sao?

Anh... Đã vậy là quá tin tưởng cô sao?

Kiều Luyến đột nhiên cảm giác trong lòng ngọt ngào một chút.

Cô ngẩng đầu lần nữa, nói dãy số cho Thi Niệm Điều, tiếp tục mở miệng: "Nhất định phải giữ bí mật!"

Thi Niệm Điều gật đầu: "Chị yên tâm, chủ biên Luyến!"

Trong khoảng thời gian này, hai người tiếp xúc hiểu rõ đối phương, Kiều Luyến tin nhiệm cô.

Sau đó lại gần: " Em muốn gửi cho anh ta cái gì?"

Thi Niệm Điều cười hắc hắc: " Chỉ là an ủi một chút mà thôi~ "

Cô cầm điện thoại di động bắt đầu xoắn xuýt.

Kiều Luyến không có để ý, chỉ là mở trang web ra, đi xem tin liên quan tới Mạc Tây Thừa.

Quả nhiên, có một ảnh chụp tương đối tối, phía trên có một nam một nữ, nữ chính là nữ phú hào hôm qua tổ 1 đào ra, thế nhưng nam... Bên mặt nhìn sang, chính là Mạc Tây Thừa.

Nhưng nhạy cảm với hình ảnh, để cho cô phóng đại, liền phát hiện kỳ thật bên mặt Mạc Tây Thừa, có chút sai lệch.

Cô trực tiếp cầm lấy máy riêng, gọi cho tổng biên, điện thoại nghe, Kiều Luyến mở miệng: "Tổng biên, tổ 1 ác ý dùng ảnh PS, tuyên bố tin tức giả, anh không sợ Mạc Tây Thừa tìm tới cửa, tuyên bố luật sư văn chúng ta sao?"

Cái này vừa nói, đối diện lại vang lên tiếng Tô Mỹ Mỹ, "Thế nào, không sánh bằng tổ 1, liền muốn cáo trạng cho tổng biên? Kiều Luyến, thì ra cô cũng là loại bị ôi thủ đoạn!"

Sắc mặt Kiều Luyến tối đen, "Tô Mỹ Mỹ, hình ảnh tôi đều có thể nhìn ra là PS, cô cho rằng người khác không nhìn ra sao? Cô không sợ bị kiện lên người?"

"Tôi không sợ!" Câu trả lời của cô ta, lý lẽ thẳng thừng: " Mạc Tây Thừa không dám tìm đến cửa."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 318: Kỳ thật, em không thích lăng mạn (8)

Mạc Tây Thừa không dám tìm đến cửa?

Vì sao?

Kiều Luyến nhú lông mày lại, mẫn cảm phát giác được, sự tình giống như có chút gì là lạ.

Cô bỗng nhiên nghĩ đến...

Mạc Tây Thừa diễn rất tuyệt, tướng mạo càng không thể nói.

Giống như Hoa Trạch Loại trong vườn sao băng (phim bản TQ đó), kỳ thật so với tổng giám đốc bá đạo càng hút hơn, thế nhưng nhiều năm như vậy, anh ta nhưng thủy chung không nóng không lạnh.

Cô nhớ cô từng hỏi thăm Thẩm Lương Xuyên vì sao.

Dù sao, sinh nhật Mạc Tây Thừa, đi tới đều là nhân vật nổi tiếng, chính anh ta cũng không giống người không có thủ đoạn, chỉ cần cho anh ta cơ hội, khẳng định sẽ hồng biến Đại Giang Nam Bắc.

Lúc đó Thẩm Lương Xuyên trả lời... Chính anh ta áp chế chính mình?

Anh ta bởi vì một số nguyên nhân, sẽ không làm lớn, cho nên cũng bởi vì nguyên nhân này, không dám tìm tới tòa soạn gây phiền phức, đem sự tình càng lớn?

Chỉ sợ, tình huống Mạc Tây Thừa hiện tại, chỉ hy vọng có thể dựa vào thời gian, để sự kiện nguội đi.

Chỉ là... sao Tô Mỹ Mỹ khẳng định như vậy?

Cô trầm mặc một chút, bỗng nhiên mở miệng: "Tô Mỹ Mỹ, người khác cho cô bao nhiêu tiền, để cô làm chuyện loại này?"

Tô Mỹ Mỹ buột miệng: "Làm sao cô biết..."

Nói còn chưa dứt lời, liền bị đánh gãy, điện thoại Lưu Chí Hưng gọi: "Kiều Luyến, chuyện này cô chớ để ý!"

Kiều Luyến nhất thời híp mắt lại, quả là thế.

Cô nỡ Tô Mỹ Mỹ một chút, liền được chân tướng sự tình.

Chuyện Mạc Tây Thừa, từ khi bộc phát đã có điểm là lạ, giống như có người thúc động.

Mà bây giờ, cuối cùng cô hiểu rõ.

Có người nhắm vào Mạc Tây Thừa, mà người này, cho Tô Mỹ Mỹ cam đoan, cho nên Tô Mỹ Mỹ mới dám đùa nghịch ra loại thủ đoạn này, ảnh chụp PS, trắng trợn nói xấu Mạc Tây Thừa.

Cô cúp điện thoại, liền nhú mày, một lát sau, không nhịn được cười ra tiếng.

Chỉ cần chịu hơn một năm, lấy được chứng chỉ ký giả, cô muốn rời khỏi cái tòa soạn này.

Nhưng bây giờ cô mới phát hiện, cô đợi ở chỗ này một ngày, đều cảm thấy buồn nôn.

Tại sao có thể có người chẳng biết xấu hổ như thế, đổi trắng thay đen?

Cô đang suy tư, chỉ thấy Thi Niệm Điều biên tập xong tin nhắn, lại vô cùng gấp gấp lại gần: "Chủ biên Luyến, chị thấy tôi viết mấy câu đó thế nào? Chỉ cần nghĩ đến được gửi tin nhắn cho nam thần, tôi thật khản trương!"

Kiều Luyến nhìn sang, phát hiện đó là một đoạn đoạn cổ vũ: 【Hùng Ưng bị cắt cánh, vẫn là Hùng Ưng như trước. Mạc Tây Thừa, tôi là một Fan hâm mộ không đáng chú ý, gửi tin nhắn cho anh là muốn nói cho anh biết, tôi tin tưởng anh, thanh giả tự thanh, giữ gìn sức khỏe.】

Kiều Luyến gật đầu: "Rất tốt."

Thi Niệm Điều khản trương đến lòng bàn tay đều đỏ mồ hôi: "Vậy tôi gửi đi!"

Sau khi Thi Niệm Điều gửi tin nhắn ra ngoài, mới đi đến trước mặt Kiều Luyến: "Chủ biên Luyến, kỳ thật, tôi có chuyện phải nói cho chị..."

Nói còn chưa dứt lời, liền nghe thấy Tô Mỹ Mỹ đứng ở cửa, nhú mày lạnh mở miệng cười: "Kiều Luyến, hôm nay đưa tin, có khi tổ 1 chúng tôi đứng đầu, vừa rồi tôi xin chỉ thị tổng biên, cô và tiểu tùy tùng của cô, buổi tối hôm nay sau khi tan việc, tiến hành tổng vệ sinh toàn công ty!"

Kiều Luyến đứng lên: "Tô Mỹ Mỹ, cô đừng quá đáng!"

"Quá đáng? Sao tôi quá đáng?" Tô Mỹ Mỹ cười lạnh: "Muốn trách thì trách các người không có bản lĩnh! Có bản lĩnh, bây giờ cô cho ra một tin tức lớn về Mạc Tây Thừa đi, đề xuống tổ 1 chúng tôi? Bộ dạng đó để cho chúng tôi quét dọn vệ sinh, tôi cũng vui về! Không có bản lĩnh, cũng chỉ có thể ở lại làm việc!"

Một câu roi xuống, Thi Niệm Diêu bỗng nhiên mở miệng: "Ai nói chúng tôi không có đưa tin?!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 319: Kỳ thật, ta tuyệt không ưa thích lẳng mạn (9)

Tô Mỹ Mỹ bị cô ta cắt ngang, hơi sững sờ.

Nhưng kịp phản ứng là Thi Niệm Diêu nói gì, nhất thời cười châm biếm: "Thi Niệm Diêu, vừa làm ký giả mấy ngày, cô lại dám phóng đại lời nói như thế? Đây thật là một chuyện cười! Cô cho rằng tin tức để đưa tin giống như là có thể tùy tiện gặp trên đường sao? Nhiều năm như vậy, tin tức giải trí đã sớm phát nổ!"

Cô ta nói đến đây, còn nhìn thoáng qua Kiều Luyến: "Tôi nói này Kiều Luyến, đi theo cô làm việc thật sự là càng ngày càng không đáng tin cậy! Lời gì đều có thể nói được."

Kiều Luyến nhăn đầu lông mày: "Tô Mỹ Mỹ, cô xác định trong tay chúng tôi không có tin tức sao?"

Tô Mỹ Mỹ cười lạnh: "Không muốn làm vệ sinh có thể nói thẳng, làm gì tìm cho mình nhiều cớ như vậy."

Cô ta liếc mắt, lộ ra bộ dạng đắc ý, để cho người ta cảm thấy muốn cười.

Ánh mắt Kiều Luyến lóe lên: "Tô Mỹ Mỹ, các cô quá đáng rồi! Tổ 1 chúng tôi chỉ có hai người, xem như thua, cũng là hai người làm việc, còn các người? Một tổ nhiều người như vậy, chúng tôi thắng là hơi hột!"

Tô Mỹ Mỹ thấy cô ngậm miệng không đề cập tới chuyện báo cáo, rõ ràng là muốn từ chối chuyện ngày hôm nay, đương nhiên cô ta không bỏ qua cơ hội này, trực tiếp mở miệng: "Nếu như các người thắng, chúng tôi chỉ có hai người làm việc!"

Kiều Luyến trực tiếp hùng hổ dọa người: "Tôi còn không biết các người? Xem như hai người, cũng là sai vật của cô, như vậy so với chúng tôi, còn không phải đang khi dễ người sao?"

Tô Mỹ Mỹ nhìn cô chằm chằm: "Vậy cô muốn thế nào mới đi làm việc?"

Kiều Luyến cười: Trừ khi, nếu như chúng tôi có thể lấy ra tin tức lớn, sẽ để cô về Trương Xuân quét dọn vệ sinh!"

Trông mặt Tô Mỹ Mỹ co rụt lại: "Điều đó không có khả năng!"

"Cô không đồng ý, tôi và Niệm Diêu, dựa vào cái gì hôm nay phải tiếp tục làm việc? Hãy là nói, kỳ thật cô không dám so với tôi?"

Tô Mỹ Mỹ nhìn Kiều Luyến chằm chằm.

Sau khi Từ Kiều Luyến tiến vào tòa soạn, cô ta liền bị áp chế.

Kiều Luyến có thể xuất ra tin tức lớn, hoàn toàn cướp đi danh tiếng của cô ta.

Mà cô ta thật vất vả có Lưu Chí Hưng, nhưng hết lần này tới lần khác, mỗi lần ở chung với Lưu Chí Hưng, nhắc tới Kiều Luyến, trong ánh mắt hắn ta có loại ham mê, để cho cô ta hiểu, Lưu Chí Hưng thích Kiều Luyến!

Cô ta căn bản là không có cách cam đoan, nếu như Kiều Luyến nguyện ý cùng Lưu Chí Hưng, Lưu Chí Hưng sẽ còn để ý cô ta chứ.

Dù loại áp chế, để cho cô ta bị đè nén, liên tiếp đến chèn ép Kiều Luyến, mới có thể làm cho mình cảm thấy dễ chịu.

Giờ phút này, nhìn dáng vẻ Kiều Luyến kiêu ngạo như vậy, cô mím môi, mới mở miệng cười: "Được thôi."

"Giữ lời đó?" Kiều Luyến một mặt không tin: "Hôm nay chúng tôi làm việc, về sau mấy người quyết nợ làm sao bây giờ?"

Cô nói đến đây, nhìn ra cửa phòng làm việc, phát hiện người tổ 1, đã đứng vậy ngoài xem.

Tô Mỹ Mỹ bị chọc giận: "Tô Mỹ Mỹ tôi nói ra, quyết không nuốt lời!"

"Được." Kiều Luyến chính là đang chờ câu này.

Trước mặt mọi người nói ra câu nói này, Tô Mỹ Mỹ xem như muốn đổi ý, cũng không kịp rồi!

Cô quay đầu, nhìn về phía Thi Niệm Diêu: "Niệm Diêu, cô có tin tức lớn gì?"

Thi Niệm Diêu tiến lên một bước, cười híp mắt nhìn Tô Mỹ Mỹ: "Hôm qua Mạc Tây Thừa căn bản cũng không có đi cùng người phụ nữ kia, anh ấy tới tiểu khu Uyển, là cùng một người đàn ông! Không biết nếu như lấy ra tin tức này, có thể lên đầu đề hay không?"

Trông mặt Tô Mỹ Mỹ co rụt lại, đương nhiên sẽ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 320: Kỳ thật, em không thích lăng mạn (10)

Hiện tại nhiệt độ Mạc Tây Thừa đã ồn ào, bất kể chuyện có liên quan tới Mạc Tây Thừa, khẳng định sẽ lập tức lên đầu đề.

Thế nhưng...

Tô Mỹ Mỹ cười lạnh: "Cô đừng tròn tròn mắt nói lời bịa đặt, cô có chứng cứ sao?"

Thi Niệm Diêu cười: "Đương nhiên là có!"

Cô cầm điện thoại di động của mình, mở album ảnh ra, tìm ảnh chụp, đưa cho Kiều Luyến: "Đây là ảnh đêm qua tôi chụp được!"

Kiều Luyến cúi đầu nhìn sang, liếc một chút trước thấy được bóng lưng người nam đang trước.

Đó là Thẩm ảnh đế.

Tuy khả năng người khác dựa vào một cái bóng lưng không nhận ra anh, thế nhưng cô quả thực là quá quen thuộc với anh.

Nhưng hiển nhiên, toàn bộ lực chú ý của Niệm Diêu đều đặt ở Mạc Tây Thừa, cho nên trên tấm ảnh, mặt Mạc Tây Thừa, nhìn rõ ràng.

Trên mặt Mạc Tây Thừa còn mang theo một vòng nụ cười nhẹ nhõm, dưới ánh đèn, trạng thái yên tĩnh phong hoa hiển thị rõ, đẹp trai đến người và thần cộng phần.

Kiều Luyến nắm cho Thi Niệm Diêu ánh mắt hải lòng, mắt thấy Tô Mỹ Mỹ muốn nhìn sang, đóng điện thoại di động lại, bỏ ra sau lưng.

Tô Mỹ Mỹ cười lạnh: "Nhìn cũng không có cho tôi nhìn một chút, không phải là PS chứ?"

Kiều Luyến cười: "Cô cho rằng tất cả mọi người không có ranh giới cuối cùng sao? Mặt khác, vì sao tôi phải cho cô nhìn? Tin tức tổ 1 các người, trước khi tuyên bố, cũng cho tôi nhìn sao?"

Cô quay người, ngồi sau máy tính: "Niệm Diêu, bây giờ biên tập bài viết, hôm nay chúng ta tuyên bố tin tức lớn."

Nói đến đây, lại nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ: "Mặt khác, cô có phải là nên chuẩn bị một chút, quét dọn vệ sinh không? Thời gian ăn trưa, quét dọn văn phòng tổ 1 các cô là được rồi, văn phòng tổ 2 chúng tôi không cần."

Cô nói đến đây, dừng một chút, cười nói: "Bởi vì, tôi sợ cô run tay một cái, làm hỏng máy vi tính của tôi."

Ngữ khí cô ghét bỏ, khiến toàn thân Tô Mỹ Mỹ tức giận!

Cô ta chỉ Kiều Luyến: "Cô..."

Kiều Luyến trừng mắt, vô cùng vô tội: "Vừa rồi không phải cô nói sao?"

Tô Mỹ Mỹ quả thực là cảm giác có ngum máu ở trong cổ họng, tức giận đến nói không nên lời.

-

Sau khi Tô Mỹ Mỹ rời đi, Thi Niệm Diêu biên tập tin, phối hợp tấm hình kia, lập tức truyền lên trên mạng.

Cái tin này vừa ra, quả nhiên lên tiêu đề nóng!

Chuyện Mạc Tây Thừa thật sự là huyền não quá sôi trào.

Tin tức này, giống như tẩy trắng cho anh, để những Fan hâm mộ của Mạc Tây Thừa, càng thêm trung thực với anh ta.

Trận tẩy trắng này, làm vô cùng xinh đẹp, để trong hai ngày, danh tiếng tòa soạn bọn họ lên cao!

Lưu Chí Hưng đã sớm lên để biểu dương tổ 2, đồng thời bộ dạng cười híp mắt với Kiều Luyến, để Tô Mỹ Mỹ tức muốn phun máu.

Giữa trưa, tất cả mọi người đi ăn cơm, cô ta và Trương Xuân Hoa ở tại văn phòng tổ 1 quét dọn vệ sinh.

Chờ đến khi người tổ 1 trở về, lại phát hiện còn không bằng không quét dọn, quả thực là càng ô uế.

Nhưng hết lần này tới lần khác, bọn họ không dám nói câu nào, trong lòng dù có ý kiến với Trương Xuân hoa và Tô Mỹ Mỹ, thì cũng không đề cập tới.

Cùng tới gần giờ lúc tan sở, Kiều Luyến nhận được tin nhắn của Thẩm Lương Xuyên: 【 dưới lầu chờ em 】

Bốn chữ, lại làm cho cô lập tức khẩn trương lên.

Nghĩ đến chuyện sáng hôm nay, cô thực sự là hận không tìm được một cái lỗ để chui xuống, để cho Thẩm Lương Xuyên có thể buông tha cô!

Lần này làm sao bây giờ?

Lúc xuống lầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đổi một chiếc xe, đang chờ cô.

Bởi vì chiếc kia, ngày hôm qua cho cho ra ánh sáng, đã trở thành tiêu điểm chú ý.

Cô nhìn quanh một lần, xác định không có người chú ý nơi này, lúc này mới kiên trì, lên xe.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 321: Làm bạn gái của tôi đi (1)

Bầu không khí trên xe, cũng không có lạnh lùng giống như cô tưởng tượng, ngược lại dù Thẩm Lương Xuyên vẫn không có nụ cười, mặt không biểu tình, nhưng cô lại cảm thấy... Giống như, Thẩm Lương Xuyên không có không vui?

Nói như vậy, anh hẳn là không tức giận mình đi?

Suy nghĩ một chút, cô liền thử mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, tối hôm qua anh đi tiểu khu Uyển sao ~ "

Thẩm Lương Xuyên khẽ nhìn cô một cái.

Kiều Luyến lập tức ngoan ngoãn ngồi ngay ngắn, dáng vẻ đó, giống như đứa trẻ là làm sai chuyện đang chờ răn dạy.

Thẩm Lương Xuyên che đầy ý cười trong ánh mắt, khởi động xe, đi về nhà, vừa đi vừa mở miệng: "Bị người khác làm tức giận, tìm Mạc Tây Thừa uống rượu giải sầu."

Hả?

Đây là đang giải thích sao?

Kiều Luyến chớp mắt, cười hi hi, edit tại thichdoctruyen hồn nhiên như mình không phải cái người nào đó.

Đang cười, bỗng nhiên điện thoại di động vang lên.

Kiều Luyến cúi đầu xem xét, phát hiện là Tô Mỹ Mỹ, cô nghe, liền nghe thấy tiếng Tô Mỹ Mỹ: "Kiều Luyến, cô cho rằng như vậy, tổ 2 các người thắng sao? Chờ coi!"

Một câu rơi xuống, liền cúp điện thoại.

Người này quả thực là có bệnh!

Chẳng qua hiện tại buông xuống một câu như vậy, là có ý gì?

Kiều Luyến nhún mày.

Dứt khoát cầm điện thoại di động, bắt đầu xem tin mới.

Sau đó...

Cô liền thấy một tin kỳ lạ tiêu đề là:

(minh tinh họ M, nam nữ ăn sạch? Chơi quy tắc ngầm!)

Tay của cô kém một chút run lên.

Mấy ngày nay chuyện nam minh tinh m gay xôn xao, cho nên cái từ này, gần như là chỉ Mạc Tây Thừa!

Cô vội vàng mở tin, liền phát hiện, phía trên có ảnh kèm, chính là ảnh Thi Niệm Điều gửi lên.

Mà bản tin này ra, mở ra lỗi riêng!

Trong tám ảnh, lúc ấy Thẩm Lương Xuyên hẳn là đang đóng cửa xe, thu hồi tay của mình.

Mà Niệm Điều chụp ngay lúc này, góc độ lại có chút vấn đề!

Từ góc độ này nhìn sang, giống như là tay của Thẩm Lương Xuyên, đặt ở trên lưng Mạc Tây Thừa.

Mà Thẩm Lương Xuyên không có chính diện, cho nên mọi người cũng không có nhận ra anh, giờ phút này, đưa tin ra, Mạc Tây Thừa lại được nam phú hào bao! Có cả nam và nữ, là song tính luyến ái!

Tin này đưa ra, quả thực là hủy diệt Mạc Tây Thừa.

Trong lúc nhất thời, khắp nơi trên mạng đều đã kích thích tâm tức của anh ta, có người trực tiếp tiến hành công kích thân thể, công bố Mạc Tây Thừa để cho người ta cảm thấy buồn nôn.

Vì lên trên, thật sự là thủ đoạn gì cũng dùng được.

Kiều Luyến nhìn đến đây, tức giận đến ngực phập phồng.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô, ánh mắt hỏi thăm: Sao vậy?

Cô đưa mạnh điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên: "Trên mạng nói, anh và Mạc Tây Thừa qua lại!"

Thẩm Lương Xuyên:...

"Nói Mạc Tây Thừa coi như xong, tại sao có thể nói anh? Chẳng qua anh trước kia không có bạn gái, em còn suy đoán có phải anh là gay không..."

Một câu rơi xuống, cũng cảm giác được trong xe lạnh xuống.

Kiều Luyến lập tức dõng dè tài: "Nhưng là bây giờ, ai dám nói anh gay, em là người đầu tiên phản bác!"

Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng mở miệng: "Sao em lại phản bác?"

"Em chính là ví dụ sống sờ sờ!" Kiều Luyến há miệng nói ra.

Lời vừa nói, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên liếc cô một chút, cô mới đột nhiên ý thức được mình nói gì, nhất thời ngại ngùng đỏ mặt!

Lời này của cô, cũng quá tự luyến.

Đang lúng túng, điện thoại di động lại vang lên.

Cô nghe, liền thấy Thi Niệm Điều tức hồng hồng chửi rủa:

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 322: Làm bạn gái của tôi đi (2)

"Mẹ nó! Cái gì cũng không có cách nào để hình dung tâm tình của em vào giờ phút này rồi! Tổ 1 quả thực là biến thái! Loại chuyện này đều có thể lấy ra viết, rốt cuộc bọn họ có phòng tuyến cuối cùng hay không!..."

Thi Niệm Điều nằng chừnng năm phút đồng hồ, từ trong lời nói, Kiều Luyến có thể nghe được, cô tức tức giận ra, còn có một chút áy náy.

Dù sao, hình ảnh là cô thả ra.

Lúc đăng, chỉ là vì chứng minh trong sạch cho Mạc Tây Thừa, lại không nghĩ tới, lại đem Mạc Tây Thừa vào cục diện phức tạp hơn.

Bị phú bà bao nuôi, Mạc Tây Thừa còn có thể làm sáng tỏ, cùng lắm thì nói bọn họ là chân ái.

Thế nhưng nếu như ảnh chụp thân mật với đàn ông tuôn ra, cái kia chính là bất nhả.

Thi Niệm Điều nằng xong, trong giọng nói đều mang theo nôn nóng: "Chủ biên Luyến, làm sao bây giờ?"

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "Em đừng vội."

Thi Niệm Điều thờ dài thật sâu: "Sao nam thần của tôi lại xui xẻo như vậy!"

"Làng giải trí chính là như vậy, em đừng vội, chúng ta lập tức thương lượng viết một tin khác, làm sáng tỏ thay Mạc Tây Thừa."

"Ừm, để em viết, mười phút sau gửi cho chị, chị hãy đăng lên."

Kiều Luyến gật đầu.

Sau mười phút, lời văn sắc bén của Thi Niệm Điều nóng hổi ra lò.

Cô nóng nảy đăng nhập tài khoản của mình, muốn đăng bài ra ngoài, lại phát hiện...

Cô nhú lông mày: "Sao tài khoản lại bị khóa rồi?"

Còn chưa tới nhà, cô đã bắt đầu nôn nóng, đang lúc gấp gáp, Lưu Chí Hưng gọi tới: "Kiều Luyến, tôi cho cô nghỉ hai ngày, hai ngày này, cô cũng không cần tới làm~"

Kiều Luyến lập tức nghe được manh mối: "tổng biên, là anh khóa tài khoản của tôi sao?"

"Đúng."

"Vì sao?"

"Bởi vì hiện tại, không thích hợp thay Mạc Tây Thừa sáng tỏ."

Kiều Luyến còn muốn nói chuyện, tổng biên trực tiếp để lại một câu, liền cúp điện thoại: "Cứ như vậy."

Hắn ta nói rõ ràng, không muốn tẩy trắng cho Mạc Tây Thừa!

Tẩy trắng sẽ càng mang tới chú ý hơn cho tòa soạn, nhưng hắn ta không cần, khẳng định là có người nào kiểm chế.

Ngón tay Kiều Luyến tức giận đến run rẩy: "Đây quả thực là quá phận rồi! Đến cùng là ai nhằm vào Mạc Tây Thừa, vì sao ép anh ta không buông? Là không chết không thôi sao?!"

Thẩm Lương Xuyên ngồi trên ghế lái, nghe nói như thế, rù tâm mất xuống, như có điều suy nghĩ.

-

Thi Niệm Điều gấp đến độ không chịu được, một đêm đều vô cùng lo lắng.

Ngày thứ 2 đi làm thì bị kẹt xe, còn đến muộn.

Khi cô lái xe lái vào bãi đậu xe dưới đất, điện thoại di động vang lên.

Cô nghe, liền thấy tiếng của Kiều Luyến: "Niệm Điều, em ở chỗ nào?"

"Dưới lầu, thế nào?"

"Cái kia, người đại diện Mạc Tây Thừa đến tòa soạn tìm em, nói là có chuyện muốn nói với em."

Thi Niệm Diêu: "Bây giờ em lập tức lên lầu."

Cúp điện thoại, sốt ruột đi lên lầu.

Nhưng đi được hai bước, lại dừng chân.

Thật khẩn trương, lập tức sẽ gặp được người đại diện của nam thần, không thể để cho người đại diện của nam thần có ấn tượng xấu.

Nghĩ tới đây, cô tiến đến một chiếc xe trước mặt gần nhất, sửa lại hóa trang của mình một chút, chợt phát hiện... Ngực giống như có chút nhỏ?

Cô đưa tay đẩy đẩy lại ngực, dùng sức chen lấn, mới miễn cưỡng xuất hiện một chút.

Mà đúng lúc này!

Cửa sổ xe bỗng nhiên hạ xuống!

Tiếp theo, trong xe liền xuất hiện gương mặt tuấn tú của Mạc Tây Thừa!

Thân thể Thi Niệm Diêu cứng đờ, trực tiếp ngốc tại chỗ!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 323: Làm bạn gái của tôi đi (3)

Cô hoàn toàn trợn tròn mắt.

Thân thể cứng đờ, đại não trống rỗng, thậm chí tay chân cũng không biết nên để vào đâu.

Tại sao Mạc Tây Thừa ở chỗ này?

Cô cảm giác tất cả đều trở nên không thực tế, để cho cô có một loại cảm giác hoảng hốt.

Đang ngờ ngác nhìn, chỉ nghe thấy Mạc Tây Thừa mở miệng: "Nhìn đủ chưa?"

Trông rất thật to của Thi Niệm Diêu, đen bóng lại trong suốt, lấp đầy khuôn mặt của anh.

Mạc Tây Thừa xuất đạo đến nay, không biết gặp bao nhiêu ánh mắt Fan hâm mộ, thế nhưng thuần túy giống như cô, vẫn là lần đầu tiên gặp.

Vừa mới rời ot trong xe chờ đợi người đại diện, lại không có nghĩ tới người này chạy tới trước cửa sổ xe mình phía.

Đầu tiên là soi gương, tiếp đó bắt đầu đẩy ngực, cả người buồn cười lại tràn đầy sức sống.

Cô giống như là một ánh nắng, để Mạc Tây Thừa thân trong bóng tối, bỗng nhiên có tâm tư trêu đùa.

Vốn anh ta không nên hạ cửa sổ xe xuống, nhưng quỷ thần xui khiến lại hạ.

Nhưng muốn thấy xấu hổ lại không có thấy, chỉ thấy được ánh mắt cô có sự kinh diễm và kinh hi.

Bị ánh mắt tinh khiết của cô nhìn chằm chằm như thế, Mạc Tây Thừa cảm thấy có chút không chịu nổi, chỉ có thể mở miệng phá vỡ cục diện bế tắc trước tiên.

Một câu câu anh ta rơi xuống, chỉ thấy cô gái vốn nên ngưng ngừng, giống như lấy lại tinh thần, cấp tốc đứng thẳng người, sờ lên tóc của mình, sau đó đôi mắt tỏa sáng nhìn về phía anh.

Mạc Tây Thừa:...

Thi Niệm Diêu căn bản quên đi xấu hổ vừa rồi, giờ phút này hoàn toàn bị vui sướng nhìn thấy Mạc Tây Thừa làm cho choáng váng, cho nên cô mở to hai

mắt nhìn: " Anh, anh, anh là tới tìm tôi sao?"

Câu này vừa ra, Mạc Tây Thừa hơi sững sờ: " Tôi biết cô?"

Một câu, để ánh mắt sáng ngời của Thi Niệm Điều ảm đạm xuống.

Lần trước thấy một lần, anh cho cô một tấm danh thiếp.

Thế nhưng cô không cần thận làm mất rồi.

Trong khoảng thời gian này, kỳ thật cô luôn một mực suy nghĩ làm sao có thể gặp lại anh.

Gặp lại sẽ là tràng cảnh nào.

Thật không nghĩ đến, gặp lại lần nữa, anh lại nói với cô, tôi biết cô sao?

Thi Niệm Điều cảm thấy trong lòng rất khó chịu, buồn buồn, có chút đau.

Cô nhìn Mạc Tây Thừa thật lâu, cuối cùng mở miệng, "Cái kia, đồng nghiệp tôi nói, người đại diện của anh tìm tôi, xin hỏi là có chuyện gì sao?"

Mạc Tây Thừa nghe nói như thế, giật mình: "Cô chính là phóng viên chụp ảnh kia?"

Thi Niệm Điều gật đầu.

Mạc Tây Thừa mím môi, hai đầu lông mày hiện lên không vui.

Bộ dạng này, để Thi Niệm Điều lập tức nhớ tới, Mạc Tây Thừa có phải hiểu lầm cái gì hay không?

Cô vội vàng xua tay nói: "Không phải như anh nghĩ đâu! Tôi chụp ảnh kia, chỉ là muốn rửa trắng cho anh, nói cho mọi người đêm hôm đó anh không đi cùng phụ nữ, anh là trong sạch, thế nhưng giữa tòa soạn có cạnh tranh, tổ 1 chỗ chúng tôi chơi xấu, hôm nay tôi tới làm, chính là vì đăng tin làm sáng tỏ."

Mạc Tây Thừa sững sờ, "Cô, tin tưởng tôi?"

Mấy ngày nay chuyện này huyền não xôn xao.

Anh đầu tiên là kéo theo một cô gái liên lụy, hiện tại thì tốt rồi, xuất hiện liên tục đủ loại chuyện.

Thế nhưng ký giả nhỏ này, lại luôn miệng nói anh trong sạch, một chút hoài nghi cũng không có.

Không giống như là... Sau khi thấy tin, không nói hai lời, trước hết cho anh một cái tát.

Kỳ thật, từ hôm qua cho tới hôm nay, tâm tình anh vẫn không tốt.

Nhưng hôm nay, chợt không khỏi bị một câu của ký giả nhỏ này chữa khỏi.

Lần đầu tiên Mạc Tây Thừa cảm giác được, người xa lạ quan tâm và tín nhiệm, cũng có thể để anh ta cảm giác được vui vẻ.

Ban đầu anh mất anh ta vốn có chút u ám, nhưng cũng trở nên sáng rõ mấy phần.

Thi Niệm Điều mở miệng: "Tôi đương nhiên tin tưởng anh, anh chắc chắn sẽ không ở cùng quả phụ kia! Bởi vì..."

Bởi vì ngày đó người bị anh hôn, là tôi!

Thế nhưng lời này, ở bên miệng một vòng, bởi vì thẹn thùng mà nuốt trở vào.

Cô cười hì hì rồi lại cúi đầu.

Sau đó liền nghe thấy tiếng Mạc Tây Thừa: "Cảm ơn."

Trong lời nói, có mấy phần nặng nề.

Thi Niệm Điều miễn cảm nhận ra, lập tức ngắt đầu: " Tôi cảm thấy thanh giả tự thanh, anh cũng đừng quá lo lắng, hiện tại tôi sẽ đăng tin, chứng minh trong sạch của anh. Xem như tổng biên không cho tôi đăng, tôi cũng sẽ gửi lên trên mạng!"

Mạc Tây Thừa khẽ gật đầu: " vậy thì đã làm phiền cô."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 324: Làm bạn gái của tôi đi (4)

Chuyện này chửi bới danh dự của anh ta, anh ta là có thể khởi tố.

Thế nhưng hôm nay người phụ nữ kia ở trước mặt mình khóc lóc kể lể, anh ta liền rũ tâm mất hứng.

Chuyện bây giờ chỉ có thể thông qua chính mình đến giải quyết thôi.

Nếu như Thi Niệm Điều có thể đưa tin làm sáng tỏ, như vậy chuyện này sẽ qua.

Thi Niệm Điều lập tức xua tay: "không phiền phức, sự tình là tôi gây ra, tôi sẽ nghĩ biện pháp giải quyết cho anh!"

Mạc Tây Thừa khẽ gật đầu, cầm điện thoại di động lên gọi cho người đại diện.

Người đại diện xuống, hai người cũng không biết nên nói chút gì.

Thi Niệm Điều còn ngẩng ngốc nhìn anh chằm chằm, liền nghe thấy Mạc Tây Thừa mở miệng nói: "Cô không cần đi làm sao?"

Anh ta giờ cổ tay lên, nhìn đồng hồ: "Chín rưỡi rồi."

"A?" Thi Niệm Điều vỗ đầu của mình: "Xong đời! Đến muộn!"

Cô xoay người chạy.

Thế nhưng chạy hai bước, bỗng nhiên quay đầu lại, móc ra một tấm danh thiếp từ trong túi, đưa cho Mạc Tây Thừa: "Đây là danh thiếp của tôi, phía trên có số điện thoại của tôi, có chuyện có thể gọi."

Nói xong, còn vron tay lên tai làm tư thế gọi điện, sau đó cười với anh ta, cuối cùng chạy đi.

Chờ đến khi cô chạy đi, Mạc Tây Thừa lại nhìn chằm chằm phương hướng cô rời đi, ánh mắt có chút trầm.

Sự tình nào thành như vậy, anh ta không khổ sở khẳng định là không thể nào.

Thế nhưng, dưới tình huống như vậy, có người tín nhiệm vô điều kiện, anh ta vẫn cảm thấy trong lòng ảm áp, giống như là thực vật sinh sôi trong góc, bỗng nhiên được ánh sáng chiếu tới.

-

Thi Niệm Điều chạy từ bãi đậu xe lên, còn cảm thấy trái tim nhảy loạn thành thích.

Cô hít vào một hơi thật sâu, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Cho nên, vừa rồi cô và nam thần, gặp mặt lần hai sao?

Cô nghĩ tới đây, bỗng nhiên ý thức được...

Ngày đó chính mình tham gia bữa tiệc, để tỏ lòng tôn trọng, bàn đầu còn hóa trang, làm tạo hình.

Hiện tại không trang điểm, anh không nhận ra được, cũng khó trách.

Chẳng qua cảm giác tồn tại vẫn có!

Thi Niệm Điều vỗ vỗ mặt mình, tiến vào thang máy.

Năm giây sau.

"A a a a!"

Cô rít lên một tiếng, bỗng nhiên nắm lấy tóc của mình!

Vừa rồi, trước lúc đụng phải nam thần, cô đang làm gì?

Thi Niệm Điều cúi đầu, nhìn về phía ngực mình... Ô ô ô!

Không còn mặt mũi thấy người!

Thi Niệm Điều ủ rũ cúi đầu đi ra khỏi thang máy, tiến vào văn phòng, ừ ừ chào Kiều Luyến.

Kiều Luyến nhìn bộ dạng cô, nghi hoặc hỏi: "Sao vậy? Nghe nói em gặp được nam thần dưới bãi đậu xa?"

Thi Niệm Điều... "Đừng nói nữa, ai! Sinh không thể yêu!"

Kiều Luyến: "Chuyện gì xảy ra? Nam thần đã làm gì?"

Thi Niệm Điều lắc đầu: "Anh ấy không có làm gì, là tôi đã làm... A, đúng, chủ biên Luyến, bản thảo hôm qua viết, chừng nào gửi đi

Kiều Luyến nghe nói như thế, liền ngưng tụ lông mày, cả người trở nên tức giận: "Hôm qua không cho tôi gửi, hôm nay tôi định tìm tổng biên, kết quả tổng biên cũng không đến làm."

Cái này hoàn toàn là muốn tránh bọn họ.

Thi Niệm Điều gấp gấp: "Bọn họ muốn làm gì?"

Hai người đang nói chuyện, liền thấy Tô Mỹ Mỹ dương dương đắc ý đi đến: "Kiều Luyến, sao vậy? Hôm nay không phải đến phiên mấy người quét dọn vệ sinh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 325: Làm bạn gái của tôi đi (5)

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại: "Tô Mỹ Mỹ, tổng biên đâu?"

Tô Mỹ Mỹ cười: "Cô có việc gấp sao? Hôm nay Tổng biên không rảnh đâu? ~ "

"Hắn ta ở đâu? Tôi có việc gấp muốn tìm!"

Tô Mỹ Mỹ cúi đầu loay hoay móng tay của mình: "Thế nhưng, hắn ta không đếm xỉa tới cô!"

Một câu, để Kiều Luyến hít một hơi.

Tô Mỹ Mỹ cười: "trực tiếp nói cho cô. Chuyện Mạc Tây Thừa, chúng tôi thực sự là được chỉ thị của người khác, cho nên các người đừng nghĩ lật lại!"

Cô ta nhìn về phía Thi Niệm Điều: "Còn có cô, đừng có làm ra gì! Tổng biên để cho tôi chuyển cáo, tài khoản của các cô, tạm thời bị khóa chặt, muốn đăng bài viết nào, gửi tới hộp thư trước, hắn ta sẽ tự xem xét!"

"Các người có thể như vậy sao!" Thi Niệm Điều thở hổn hển, siết chặt nắm đấm: "Tô Mỹ Mỹ, các cô quả thực là quá phẫn rồi!"

Tô Mỹ Mỹ cười lạnh: "Cái này kêu là quá phẫn sao? Thi Niệm Điều, cảnh cáo cô lần nữa, đi theo Kiều Luyến, không có quả ngon để ăn!"

Lưu lại lời, cô ta xoay người rời đi.

Đi tới chỗ cửa, lại bỗng nhiên quay đầu: "Đúng rồi, tổng biên nói, anh ta hi vọng Kiều Luyến có thể tỉnh táo một chút, để cô theo đường dây xem Thẩm phu nhân là ai mấy tháng, làm sao vẫn không có tin tức? Cô có còn muốn làm hay không!"

Cô đã sớm không muốn làm!

Nhưng câu nói này, vẫn là nuốt xuống.

Tô Mỹ Mỹ vênh vác tự đắc rời đi, Thi Niệm Điều nhìn về phía Kiều Luyến: "Làm sao bây giờ?"

Kiều Luyến nhíu lông mày: "Họ không cho đăng, chúng ta dùng weibo của mình hoặc là một tài khoản khác, đi đăng lên."

Ánh mắt Thi Niệm Điều sáng lên: "Cái này tốt."

Nói đến đây, liền đi tới trước máy vi tính, nhanh chóng đăng kí một tk mới, đầu tiên là giới thiệu chính mình, nói là ký giả tòa soạn 8 Quái, tiếp đó lấy chuyện ảnh chụp nói rõ, cam đoan tận mắt thấy, Mạc Tây Thừa đi cùng một người đàn ông khác, không có cử chỉ thân mật, đó là vấn đề góc độ.

Cái này gửi ra ngoài, rất nhanh được fan trung thành của Mạc Tây Thừa chú ý tới, mọi người lập tức chia sẻ.

Có ủng hộ Mạc Tây Thừa, rất nhanh bài viết lan rộng ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, trên mạng đều bị bài viết lan rộng.

Cuối cùng Thi Niệm Điều nhẹ nhàng tỏ ra.

Kiều Luyến nhú mày khai miệng: "Không nên hưng phấn quá sớm."

Thi Niệm Điều nghe nói như thế, vừa dần lông mày, lại nhấn lại: "Điều này cũng đúng, rõ ràng nam thần là bị người châm ngòi, đem tình thế phóng đại, nếu không với sức của anh ấy, căn bản không có khả năng lên tin nóng. Cũng không biết là ai hại như thế."

Kiều Luyến hít sâu một hơi: "Tôi chỉ biết, người hại anh ta, đối với việc này mà không được sáng tỏ, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ."

Kiều Luyến, nhanh chóng ứng nghiệm.

Gần một giờ sau, tình thế nghịch chuyển lần nữa.

Không biết là người nào hoài nghi người đăng là giả, bắt đầu tra tìm, sau cùng lại tra cái số này, thật ra là số giả của người đại diện Mạc Tây Thừa!

Còn châm chọc Mạc Tây Thừa, tòa soạn người ta không có ở trước mặt làm sáng tỏ, làm sao lại âm thầm làm sáng tỏ!

Chiều này của Mạc Tây Thừa, quả thực là nỗ lực!

Trong lúc nhất thời, trên mạng càng mắng chữi "Càng che càng lộ": "dám làm không dám chịu!" "Nếu dám ra mặt thừa nhận, tôi cũng sẽ bội phục! Làm còn giả mù sa mưa nói không có làm" "Đồ hèn nhát, dối trá!"...

Các loại lời khó nghe, tầng tầng lớp lớp, đem chuyện đẩy tới nhiệt độ cao hơn!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 326: Làm bạn gái của tôi đi (6)

Tội tệ nhất là, Tô Mỹ Mỹ cảm số đăng tin của Thi Niệm Điều, đăng một tin, nói cái số đăng bài kia căn bản cũng không phải là số của cô!

"Đơn giản không biết xấu hổ!" Thi Niệm Điều thờ phỉ phò, siết chặt nắm đấm, hộc hết đều đỏ lên.

Kiều Luyến cũng cảm thấy lần này thật sự là lại chạm tới tòa ranh giới cuối cùng.

Cô nhú lông mày.

Bọn họ dùng số đăng tin, kỳ thật đều là của tòa soạn, coi như về sau rồi chức cũng không thể mang đi. (cái này dịch cũng k rõ ٩٩)

Thi Niệm Điều càng không biết nên nói cái gì, hai người ở trong phòng làm việc, cô nhìn tôi, tôi nhìn cô, sau cùng Thi Niệm Điều tỏ ra một hơi: "Làm sao bây giờ?"

Làm sao bây giờ?

Kiều Luyến cũng muốn hỏi làm sao bây giờ.

Tô Mỹ Mỹ hoàn toàn muốn chèn ép Mạc Tây Thừa đến cùng, để bọn họ lúc này, thật không có bất kỳ biện pháp nào.

Cô cầm điện thoại di động lên: "Tôi hỏi Thẩm ảnh để một chút."

Điện thoại gọi tới, rất nhanh được kết nối.

Giọng Thẩm Lương Xuyên mang theo từ tính truyền tới: "Sao thế?"

Kiều Luyến mở miệng: "Tin tức Mạc Tây Thừa, anh xem chưa?"

Thẩm Lương Xuyên:...

Từ đêm qua về nhà, vẫn luôn là Mạc Tây Thừa, hiện tại lại là Mạc Tây Thừa.

Anh không thừa nhận chính mình ghen, chỉ là tâm tình lo lắng, giảm đi mấy phần: "xem."

"Sau đó thì sao?" Kiều Luyến lo lắng hỏi thăm: "hiện tại phải làm sao? Anh có thể giải thích cho anh ta hay không, số đần bải của em bị tổng biên giữ lại, cũng không chịu mở! Hiện tại gửi tin đều do trợ lý của tổng biên!"

"Ừm" Thẩm Lương Xuyên dúi đầu đi: "Buổi trưa hôm nay dự định ăn gì?"

Kiều Luyến:..."Còn chưa biết."

"Vậy chờ ra cửa."

"A?" Chẳng lẽ Thẩm ảnh đế muốn để cô bị đói đi làm?

"Sẽ có người mang cho em."

Kiều Luyến lại sững sờ, "Ai?"

Chợt bỗng nhiên hiểu được: "Hôm nay muốn gọi thức ăn ngoài sao?"

Thẩm ảnh đế là đang mở sử dụng thức dị dạng sao?

Quả thực là quan tâm không ngờ!

Cúp điện thoại, Kiều Luyến còn có chút rơi vào sương mù, khi nhìn thấy bộ dạng lo lắng của Thi Niệm Diêu, lúc này mới bỗng nhiên kịp phản ứng, cô quên hỏi chuyện Mạc Tây Thừa định làm sao!

-

Trong phòng làm việc của Thẩm Lương Xuyên.

Ngồi đối diện anh là Mạc Tây Thừa, còn có người đại diện của anh ta.

Cúp điện thoại, Thẩm Lương Xuyên nhìn Mạc Tây Thừa.

Người đại diện anh ta tiến lên một bước: "Thẩm ảnh đế, đã làm phiền anh, hiện tại chỉ có thể liên lạc tới anh, mới có thể lấy lại trong sạch cho anh Mạc, thật sự là rất cảm ơn anh."

"Giữa tôi và Mạc Tây Thừa, không nói chữ cảm ơn." Một câu ngắn ngủi, làm cho đối phương lập tức im miệng.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới nhìn về phía Mạc Tây Thừa: "Kỳ thật sự tình phát triển đến bây giờ, coi như tôi ra mặt làm sáng tỏ chuyện đêm hôm trước chúng ta cùng một chỗ, cậu còn chuyện gì phụ chưa nói rõ ràng."

Mạc Tây Thừa dựa vào ghế sofa, ánh mắt có chút rời rạc, giống như đối với những chuyện này đã thành thói quen, không thêm để ý.

Người đại diện của anh ta vội mở miệng: "Đúng vậy, anh Thẩm, anh có thể cho chúng tôi chủ ý gì hay không?"

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, mới mở miệng: "Vậy cũng chỉ có một biện pháp."

-

Thi Niệm Diêu cầm điện thoại di động, đang xoắn xuýt làm sao giải thích rõ ràng chuyện này cho Mạc Tây Thừa, Mạc Tây Thừa bỗng nhiên gọi tới.

Cô giật nảy mình, trong lòng run sợ nghe.

Lúc đầu cho là đối phương đến hưng sư vấn tội, thật không nghĩ đến anh trực tiếp mở một câu: "Làm bạn gái của tôi đi."

Thi Niệm Diêu:....!!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 327: Làm bạn gái của tôi đi (7)

Thi Niệm Điều ngáy ngẩn cả người, cảm thấy nhất định là mình nghe nhầm rồi!

Cô cầm điện thoại di động lên, nhìn một chút, xác định số điện thoại là của đối phương, thế là yếu ớt mở miệng: "Điện thoại di động của anh bị trộm sao?"

Mạc Tây Thừa:...

Thi Niệm Điều vừa nói, liền nhất thời cảm giác không có ý tứ, "Cái kia, chẳng qua là tôi cảm thấy, cái đó quá mộng ảo. Anh vừa nói cái gì? Khẳng định là tôi nghe lầm."

Nam thần tìm cô làm bạn gái!

Nhất định là cô còn đang nằm mơ.

Vươn tay véo mình một cái: "A!"

Đau quá!

Chính là đang xoắn xuyết câu nói kia đến cùng là thật hay giả, liền nghe thấy Mạc Tây Thừa tiếp tục mở miệng: "Chuyện scandal, phát triển đến bây giờ, đã không thể chờ giảm nhiệt độ rồi."

Thi Niệm Điều sửng sốt.

Chột cúi đầu.

Đều là bởi vì một tấm hình của cô, đã dẫn đến tràng ngôn luận này.

Quả nhiên, nhất định câu nói kia là nghe lầm, nam thần tìm cô tính sổ.

Tiếp theo, Mạc Tây Thừa nói tiếp: "Cho nên, hiện tại tôi cần một người bạn gái giúp tôi làm sáng tỏ, cô, nguyện ý không?"

Thi Niệm Điều mở to hai mắt nhìn.

Thì ra là như vậy!

Đúng rồi, chuyện hiện tại, chỉ cần nam thần có bạn gái, làm sáng tỏ với bên ngoài người lúc trước anh hôn mê là cô, vậy chẳng phải chân tướng rõ ràng sao?

Thế nhưng..

Thi Niệm Điều cần môi, nếu như người bình thường làm bạn gái của anh, khẳng định đều sẽ hạnh phúc chết, nhưng mà dưới loại tình huống này, bạn gái của anh khẳng định là phải lộ mặt, cô sẽ bị công bố...

Nghĩ tới đây, cô liền có một chút cố kỵ, do dự mở miệng nói: "Cái kia..."

"Chúng ta có thể gặp mặt trò chuyện chút."

Thi Niệm Điều nghe nói như thế, nhất thời kích động: "thật sao?"

"Ồ đâu?"

"Hiện tại tôi sẽ qua!"

Nam thần hẹn cô gặp mặt!

Còn có cái gì để cho người ta càng kích động hơn!

Cúp điện thoại di động, cô liền nhìn về phía Kiều Luyến: "Chủ biên Luyến, Tôi ra ngoài một chút ~ "

Dù sao hiện tại tổng biên không cho người tổ 2 tẩy trắng Mạc Tây Thừa, cho hai người họ thư thả, hôm nay cô tới công ty, chính là vì chuyện nam thần, hiện tại nào thành như vậy, dứt khoát không đi làm, đi cùng nam thần!

Thi Niệm Điều mang mặt mũi tràn đầy ý mừng, xông xuống lầu.

Chỗ hẹn với Mạc Tây Thừa, là một phòng riêng của khách sạn.

Lúc cô qua, nhìn trước nhìn sau có người theo dõi hay không, sau đó mới lách mình tiến vào phòng bao của nam thần.

Đi vào, liền thấy trong phòng sáng ngời, Mạc Tây Thừa ưu nhã ngồi ở trên ghế sofa, trong nháy mắt cô tiến vào, đứng lên biểu đạt hoan nghênh cô.

Ánh mắt Thi Niệm Điều, lập tức sáng lên.

Trông mong nhìn anh, miệng ngập ngừng, khẩu trương nói không ra lời!

Cô thích Mạc Tây Thừa, thích đã nhiều năm rồi.

Vì anh, cô đã từng có mặt qua các loại trường hợp, lại cũng chỉ dám đứng xa xa nhìn anh, không dám lên trước bắt chuyện.

Mà bây giờ, ai có thể nghĩ tới, có một ngày cô có thể hẹn với nam thần?

Ánh mắt cô sáng lấp lánh, để Mạc Tây Thừa cảm thấy có chút không chịu nổi, chỉ chỉ ghế sofa mở miệng nói: "Ngồi."

"A. Vâng." Thi Niệm Điều đi tới, ngồi xuống, sau đó lại... Trông mong nhìn anh.

Mạc Tây Thừa bị cô nhìn không được tự nhiên: "Thi tiểu thư..."

"Anh gọi tôi Niệm Điều là được."

Thi Niệm Điều không khách khí mở miệng.

Mạc Tây Thừa...

A anh vuốt cái trán.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 328: Làm bạn gái của tôi đi (8)

Thẩm Lương Xuyên đưa ra biện pháp này, anh ta vốn muốn cự tuyệt.

Bởi vì, cho tới bây giờ, anh ta còn không có muốn nói chuyện yêu thương với người khác.

Thế nhưng trong đầu chợt dần hiện ra khuôn mặt như thế.

Nhất là ánh mắt sáng ngời của cô, giống như là như bây giờ, mang theo nóng rực thuần túy, để anh ta không chịu nổi.

Thế là, quý thần xui khiến liền gọi điện thoại cho cô.

Lúc gọi điện thoại cho cô, anh ta còn cảm thấy mình sẽ hối hận.

Thế nhưng khi điện thoại kết nối, phản ứng của cô, lại làm cho anh ta hạ quyết tâm.

Nghĩ tới đây, anh ta mở miệng: "Không biết đề nghị của tôi, cô có thể cân nhắc không?"

Thi Niệm Điều suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "Ừm, tôi đáp ứng."

Lúc trước người trên tấm ảnh cũng là cô, cho nên để cô gánh chịu nhân vật này, không thể thích hợp hơn.

Dù theo nam thần là giả, thế nhưng Thi Niệm Điều vẫn cảm thấy rất hưng phấn.

"Ừm, vậy chúng ta, có thể chụp một tấm hình không?"

Mạc Tây Thừa hỏi.

Thi Niệm Điều gật đầu.

Mạc Tây Thừa liền cầm điện thoại di động, gửi tin nhắn cho người đại diện.

Bởi vì muốn công bố chuyện tình cảm, cho nên ảnh chụp phải đẹp mắt.

Mạc Tây Thừa để Thi Niệm Điều đưa lưng về phía camera, nhưng người đại diện lại trực tiếp hỏi: "Thi tiểu thư, cô để ý lộ mặt sao?"

Để ý sao?

Vốn là ngại!

Nhưng bây giờ, suy nghĩ một chút về ảnh chụp giữa cô và nam thần, sẽ được công bố trước mặt toàn thể giới.

Cho dù là hoang tưởng, cũng tốt!

Cho nên, Thi Niệm Điều quả quyết lắc đầu: "Không ngại! Anh cứ tùy chụp!"

"Tốt, vậy thì mời hai người ngồi cùng một chỗ."

Ngồi cùng một chỗ?

Hiện tại bọn họ ngồi ghé sô pha, là mặt đối mặt.

Chụp ảnh, bọn họ là đôi tình lữ, đương nhiên phải ngồi cùng một chỗ.

Thân thể Thi Niệm Điều cứng đờ, đang định đứng lên ngồi sang phía Mạc Tây Thừa, lại cảm giác trước mặt ảm đạm, Mạc Tây Thừa đã đi tới, thân sẽ ngồi ở bên cạnh cô.

Trên người anh có hơi thở nồng đậm, tràn ngập toàn bộ mũi, để thân thể Thi Niệm Điều cứng đờ, cảm giác trái tim đều căng thẳng!

Lưng tự giác thẳng tắp, nghe người đại diện mở miệng: "Cách gần một chút."

Thế là, Mạc Tây Thừa lại dựa gần cô.

Thi Niệm Điều cảm giác hô hấp của mình cũng quên, chỗ ngực bởi vì khăn trương, mà bị đè nén vô cùng.

"Hao người." Người đại diện dờ khóc dờ cười: "Có thể tự nhiên một chút hay không, thân mật một chút. Bạn bè trai gái giống vậy sao, hoàn toàn không có cảm giác!"

Lúc này Thi Niệm Điều mới quay đầu nhìn về phía Mạc Tây Thừa.

Vừa vặn, Mạc Tây Thừa cũng quay đầu nhìn cô.

Gò má hai người, mũi hai người dán vào nhau, lập tức đình chỉ.

Thi Niệm Điều kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, giờ khắc này, cô gần như có thể cảm nhận được hơi thở ấm áp của đối phương, phun ra trên mặt của cô.

Thân thể của cô, bỗng dưng cứng đờ.

Chỉ cảm thấy đại não trống không, giống như thời gian ngừng lại tại thời khắc này, tất cả mọi thứ chung quanh đều đã mất đi sắc thái.

"Tốt, cứ như vậy, có cảm giác rồi!"

Một câu của người đại diện, để Thi Niệm Điều lấy lại tinh thần.

Chợt, cô nhảy dựng lên.

Nhảy một cái như thế, đụng phải mũi Mạc Tây Thừa.

Lông mày Mạc Tây Thừa hơi nhíu lại, vô thức đưa tay ra, sờ lên mũi của mình.

Thi Niệm Điều bị va phải trán.

Trán mình đều đau như thế, khẳng định mũi nam thần càng đau?

Nghĩ tới đây, cô lập tức sốt ruột, không chút nghĩ ngợi tiến lên một bước, kéo lấy cổ tay của anh: "xin lỗi, tôi xem một chút có chảy máu mũi không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 329: Làm bạn gái của tôi đi (9)

Sau khi xác định Mạc Tây Thừa không có chảy máu mũi, lúc này Thi Niệm Điều mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng cô mới bỗng nhiên ý thức được, chính mình còn nắm tay nam thần!

Cô vội vàng lui về sau một bước, ngượng ngùng đỏ mặt, "Cái kia, tôi tên Thi Niệm Điều..."

"Tôi biết." Mạc Tây Thừa cắt ngang lời cô, tiếp đó tự nhiên rời khỏi tay cô: "Cảm ơn cô."

Thi Niệm Điều lập tức xua tay: "không cần khách khí!"

"Ngày mai tôi sẽ đăng tin. Đương nhiên, như lời cảm ơn, tôi sẽ phối hợp đưa ra tin tức."

-

Thi Niệm Điều rời đi tòa soạn, Kiều Luyến ở lại cũng không có ý nghĩa, dứt khoát trực tiếp tan tâm.

Gửi tin nhắn cho Thẩm Lương Xuyên, sau đó đón xe về biệt thự.

Vừa vào cửa, lại nghe được trong phòng khách truyền đến tiếng cười náo nhiệt, cái này khiến Kiều Luyến hơi sững sờ, chợt nghe được tiếng quen thuộc, ánh mắt cô sáng lên.

Hạ Diệp Hoa đang nói chuyện: "... Chờ tiểu Kiều và Lương Xuyên về nhà, liền có thể ăn được sủi cảo thơm ngào ngạt, tốt bao nhiêu."

Tuy cách Hạ Diệp Hoa cũng không xa, nhưng trong khoảng thời gian này, hoàn toàn chưa có thăm bà.

Kiều Luyến vội vàng đẩy cửa phòng khách ra, liền thấy Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi đang làm sủi cảo.

Trông thấy Kiều Luyến, Hạ Diệp Hoa lập tức vẫy tay: "Tiểu Kiều con sớm như vậy đã trở lại rồi hả? Nhanh rửa tay, đến cùng làm sủi cảo!"

Kiều Luyến...

Cô kéo ra khoe miệng, ngượng ngùng không nói cái gì, chỉ có thể tiến vào phòng bếp.

Sau khi đi ra, liền thấy Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi gói sủi cảo, chỉnh chỉnh tề tề để đó.

Cô đi qua, cầm lấy một cái vỏ, sau đó...

Nhân bánh nhiều, kết quả bóp không được, dẫn đến lộ ra.

Bởi vì nhân bánh có dầu, cho nên vỏ bóp không kín, khi nấu sủi cảo, khẳng định sẽ nát.

Nhìn thấy sủi cảo của mình mập mạp, nhìn thấy của Tống Nguyên Hi là kích thích của sủi cảo, cô kéo ra khoe miệng, ngượng ngùng cười.

Hạ Diệp Hoa đã sớm không khách khí chỉ về phía sủi cảo của cô cười ha ha: "ha ha ha ha! Ta vẫn cho là không có ai ngốc hơn ta, thật không nghĩ đến sủi cảo của con, còn khó nhìn hơn của ta!"

Kiều Luyến...

Đang suy nghĩ, nơi cửa lại truyền tới tiếng động, mấy người quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đẩy cửa tiến vào.

Hạ Diệp Hoa lại sững sờ, "Sao con trở về sớm như vậy?"

Trong lòng Kiều Luyến sinh ra một tia ngọt ngào.

Không phải Thẩm Lương Xuyên bởi vì nhận được tin nhắn của mình, cho nên cũng cùng lúc trở về chứ?

Anh đổi giày, đi vào bên trong, liền nghe thấy Tống Nguyên Hi mở miệng: "Anh Lương Xuyên, đến làm sủi cảo đi!"

Thẩm Lương Xuyên trông thấy tình huống này, khẽ gật đầu.

Rửa tay, bắt đầu làm sủi cáo.

Kiều Luyến gói không tốt, Tống Nguyên Hi liền cười: "Chị dâu, chị vẫn là nghỉ ngơi đi."

Nhìn sủi cáo của mình, thật là vô cùng thê thảm.

Cô khẽ gật đầu, đi qua ghế sofa.

Ngồi ở đó, liền nghe thấy Tống Nguyên Hi mở miệng: "Anh Lương Xuyên, em còn nhớ rõ lần đầu tiên chúng ta làm sủi cáo, anh còn gói xấu hơn chị dâu? ~Chẳng qua năm thứ hai, anh lại gói đặc biệt tốt."

Hạ Diệp Hoa thấy điều thú vị: "Con biết cái gì? Đoạn thời gian đó, ta luôn cảm giác bột mì trong nhà hết nhanh, khẳng định là tiểu tử này vụng trộm học tập!"

Kiều Luyến nhìn bọn họ, ba người bọn họ cười cười nói nói, lộ ra vô cùng hài hòa, ngược lại một mình cô ngồi ở trên ghế sofa, có chút không hợp nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 330: Làm bạn gái của tôi đi (10)

Loại cảm giác này, để cho cô có chút không vui.

Nhưng không vui chỉ lóe lên một lần, lập tức bị ném sau óc. Tiếp theo, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng gọi cô: "Tôi đây."

Kiều Luyến đứng lên, đi qua: "Sao vậy?"

Thẩm Lương Xuyên chỉ vô bánh: "Gói không tốt thì gói mấy cái, luyện từ từ sẽ tốt."

Một câu, để cho cô không khỏi nghĩ đến Từ Xuyên.

Năm đó vừa mới bắt đầu chơi game, không quá quen thuộc với trò chơi, cô luôn chơi không tốt, có chút nhụt chí.

Lúc đó Từ Xuyên cũng an ủi cô như thế: "Em chậm cần bắt đầu sớm, chơi không tốt thì chơi nhiều mấy lần, luyện từ từ sẽ tốt."

Cô bình tĩnh tinh thần, Thẩm Lương Xuyên đã đặt vỏ sủi cáo trên tay của cô.

"Thế nhưng, em gói không tốt, lúc nấu sủi cáo, sẽ làm tai họa một nồi đấy." Kiều Luyến không dám xuống tay.

Thẩm Lương Xuyên xoa xoa đầu cô: "Gói đi. Của em nấu riêng."

"Nấu để Lương Xuyên ăn!" Hạ Diệp Hoa thêm một câu.

Kiều Luyến lập tức tới hào hứng: "Được, vậy em nhất định phải gói tốt."

Cô rất nhanh liền hòa vào.

Chờ đến khi gói xong sủi cáo, buổi tối mọi người cùng nhau ăn cơm.

Kiều Luyến giới thiệu em trai Kiều Dịch cho Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi nhận biết.

Hạ Diệp Hoa rất hòa ái với Kiều Dịch, Tống Nguyên Hi vốn tồn tại cảm giác ngại ngùng, không làm sao nói.

Một bữa cơm tối, cũng coi như là trò chuyện vui vẻ.

Chẳng qua là khi sủi cáo cô gói được bung lên, người trên bàn lập tức cười.

Kiều Dịch ngáp ngừng, nhìn một bát của cô, sau cùng đưa tay ra: "Em ăn bát này."

Nhưng tay còn không có đưa tới, bát liền bị người đoạt đi.

Cậu hơi sững sờ, ngẩng đầu liền thấy Thẩm Lương Xuyên bung sủi cáo đến trước mặt mình: "Anh thích ăn nát."

Mọi người:...

Một loại cảm giác ấm áp sinh ra từ trái tim Kiều Luyến, để cho cô cảm giác được đặc biệt thân mật.

Giống như năm đó lần đầu tiên cô xuống bếp, nấu một bát mì gần như không thể nuốt xuống, ba ba cũng không nói hai lời, ăn sạch toàn bộ như thế.

Sao cô cảm giác, Thẩm Lương Xuyên càng ngày càng đáng yêu nhỉ? ~

Đêm đó, trong phòng ngủ tiến hành đối thoại như sau:

Kiều Luyến: "Thẩm Lương Xuyên, hôm nay cảm ơn anh."

"Cảm ơn cái gì?"

"Một bát sủi cảo đó, nếu anh không ăn, em cũng quá lúng túng."

"Ừm, cho nên em liền dùng miệng cảm ơn sao?"

Kiều Luyến: "Anh... ừm!"

Khi bị anh tra tấn gần như không xuống giường được, Kiều Luyến không nhận được cảm thán, về sau sẽ không tiếp tục làm sủi cảo cho anh ăn!

-

Ngày thứ hai, một tin tức nổ tung!

Trên trang của Mạc Tây Thừa công khai biểu thị, chính mình yêu đương!

Nhưng cũng không có nói ra bạn gái của mình là ai, cũng không có ảnh chụp, giống như mơ hồ chờ lấy cái gì.

Kiều Luyến đến công ty, chỉ thấy Thi Niệm Điều có loại hưng phấn, trên miệng giống như châm lửa, ngồi cũng ngồi không yên.

Kiều Luyến đi vào trong phòng làm việc, Thi Niệm Điều đứng lên: "Chủ biên Luyến, lần này nam thần của tôi được cứu rồi!"

Cái này vừa mới nói xong, liền nghe ở cửa truyền tới tiếng châm chọc khiêu khích của Tô Mỹ Mỹ: "Có thể cứu sao? A, cô thật đúng là ngây thơ! Một tin tuyên bố tình cảm, là có thể tẩy trắng sao? Anh ta đến ảnh chụp và danh tính cũng không có! Mà anh ta tẩy trắng có quan hệ gì tới cô? Hôm nay các cô không có tin tức lớn, còn không đi quét dọn vệ sinh!"

Thi Niệm Điều nghe nói như thế, khóe môi làm sao cũng không ép xuống được: "Hôm nay chúng tôi có tin tức lớn!"

"Tin tức lớn? A, hiện tại ngoại trừ bạn gái thần bí của Mạc Tây Thừa, tin tức khác căn bản là chẳng ép được tin của tổ 1 chúng tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 331: Ảnh đế đại nhân ghen (1)

Tô Mỹ Mỹ nói xong câu đó, liền hất cằm, nhìn chằm chằm Thi Niệm Điều.

Chuyện Mạc Tây Thừa bị xào lên xôn xao, hiện tại đích thật là ngoại trừ bạn gái của anh ta là ai, sự tình khác chỉ sợ đều không ép xuống.

Nhưng anh ta vừa mới công bố chuyện tình cảm, Thi Niệm Điều và Kiều Luyến không có khả năng moi được bạn gái của anh ta là ai!

Nghĩ tới đây, Tô Mỹ Mỹ híp mắt lại, càng đắc ý.

Nhưng hết lần này tới lần khác, cái này vừa mới nói xong, Thi Niệm Điều liền không nhận cười được: "Bị cô nói trúng, chúng tôi thực sự là có tư liệu trực tiếp."

Trông mắt Tô Mỹ Mỹ co rụt lại: "Cô biết chính xác bạn gái anh ta là ai?"

Cái này sao có thể!

Cô ta gấp gấp hỏi: "Là người nào?"

Thi Niệm Điều trả lời: "Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt ~ "

Tò Mỹ Mỹ sững sờ, vô thức quay đầu nhìn quanh văn phòng.

Toàn bộ văn phòng, chỉ có Thi Niệm Điều, Kiều Luyến, nơi nào còn có người khác?

Cô ta nhú lông mày, chỉ cảm thấy giờ phút này lời nói của Thi Niệm Điều không hiểu thấu.

Cô ta vẫn không khỏi chăm chọc nhìn về phía Kiều Luyến, "Thế nào, lại là cô sao?"

Cô có thể cấu kết với Phạm Kiệt, phía sau lại cấu kết với Thẩm Lương Xuyên, hiện tại lại thêm một Mạc Tây Thừa, cũng không phải là không được!

Tò Mỹ Mỹ hừ lạnh: "Cô thật sự là vì tin tức liều mạng! Làm sao, bồi ngủ với Mạc Tây Thừa? Anh ta mới quyết định như vậy? Anh ta có thể tẩy trắng, cô cũng có thể cho ra một tin tức lớn. Kiều Luyến, trước kia cảm thấy cô còn tính là có nguyên tắc, thật không nghĩ đến cô cũng không có ranh giới cuối cùng như vậy!"

Kiều Luyến nhú mày: "À, cô cũng biết cách làm của mình không có ranh giới sao?"

Tò Mỹ Mỹ sững sờ, chợt lấy lại tinh thần: "Cô...!! Đừng ở chỗ này sinh mồm mép, nói cho cô biết, bạn gái của anh ta trước đã bị chụp, cho dù là bên mặt, nhưng cũng sẽ không để người làm bộ! Cô cho rằng cô đưa tin, tổ 1 không thể phản bác sao? Mà cô còn mập mờ với Phạm Kiệt, còn chơi cùng một chỗ với Thẩm ảnh đế, cô bây giờ thật đúng là không khác gì gái tiếp khách!"

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại: "Tò Mỹ Mỹ, nói chuyện phải chịu trách nhiệm! Cô nói ai là gái tiếp khách?"

"Không phải là cô sao? Không muốn thừa nhận? Vậy cô dám nói cho tôi biết, cô không có quan hệ với Thẩm ảnh đế không? Hiện tại lại cùng với Mạc Tây Thừa, một nữ hai nam, không phải gái tiếp khách thì là cái gì?"

Kiều Luyến thật sự dở khóc dở cười edit tại [thichdoctruyen.c*m](#): "Người nào nói với cô, bạn gái Mạc Tây Thừa là tôi?"

Tò Mỹ Mỹ nghe nói như thế, sững sờ: "Đó là ai?"

Kiều Luyến nhìn về phía Niệm Điều: "Nói cho cô ta, bạn gái Mạc Tây Thừa là ai?"

Thi Niệm Điều duỗi ngón tay, dạo một vòng trên không trung, sau cùng chỉ vào mình.

Tò Mỹ Mỹ...

Trên mặt cô ta lộ nụ cười chế nhạo: "Thi Niệm Điều, tuy dung mạo cô thật sự đẹp mắt, thế nhưng tôi khuyên cô vẫn là nên nhận rõ ràng chính mình, là cô sao? Cái này sao có thể! Thật sự là người trẻ tuổi, nói chuyện cũng không sợ gió lớn làm đau đầu lưỡi!"

Thi Niệm Điều: "Thật sự là tôi!"

Tò Mỹ Mỹ cười lạnh: "Hiện tại là ban ngày, tôi khuyên cô vẫn đừng mơ mộng hão huyền!"

Nói đến đây, đi ra cửa

Thi Niệm Điều mở miệng: "Tôi đã viết xong tin, có thể lập tức đăng."

Đây là cô và Mạc Tây Thừa thương lượng xong.

Mạc Tây Thừa giúp cô tạo scandal, Thi Niệm Điều có thể cảm tin tức này, cả hai cùng có lợi, cho nên bạn gái Mạc Tây Thừa là ai, là do cô đưa tin độc quyền.

Tò Mỹ Mỹ nhếch môi, vừa muốn nói gì, điện thoại di động ba người đều có nhắc nhở có chú ý, Mạc Tây Thừa đăng bài thứ hai trên weibo!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 332: Ảnh đế đại nhân ghen (2)

Bài thứ hai của Mạc Tây Thừa, cách bài thứ nhất hai giờ, mới tuyên bố, xâu đủ mọi khẩu vị, hấp dẫn rất nhiều ánh mắt.

Nội dung rất đơn giản, một tám hình, sau đó tăng thêm mấy chữ: 【 cái thế giới hỗn loạn này, còn có em tốt. 】

Một câu, gần như sôi trào trên mạng.

Tám hình kia, Thi Niệm Diêu hơi nghiêng đầu, nhưng còn có thể thấy rõ ràng ngũ quan tương mạo.

Ngũ quan xinh xắn, phối hợp bím tóc đuôi ngựa, cái cổ thon dài trắng nõn hiển lộ rõ ràng không bỏ sót.

Cái bài gửi ra, phía dưới lập tức có đám bình luận.

Đại bộ phận đều đang nói, "Nam thần có bạn gái, tan nát cõi lòng!" còn có một số lời chúc phúc.

Fan hâm mộ Mạc Tây Thừa không nhiều, dù sao anh ta cũng không có nổi danh, thế nhưng những Fan hâm mộ này đi theo anh ta một đường nhiều năm như vậy, đã trung thành hết.

Cực đoan tương đối ít, đối với chuyện nam thần có bạn gái, vô cùng thông cảm.

Bình luận rất tốt, chỉ là đều đang suy đoán cô gái này là ai.

Tô Mỹ Mỹ nhìn về phía tám ảnh, tám hình kia, kinh ngạc mở to hai mắt.

Bởi vì, tám hình kia rõ ràng, đích thật là Thi Niệm Diêu!

Thế nhưng, cái này sao có thể?

Cái này hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi!

"Niệm Diêu!"

"Niệm Diêu, cô gái này là cô sao?"

"Niệm Diêu..."

Nơi cửa, bỗng nhiên tụ tập rất nhiều thành viên tổ 1, mọi người nhao nhao đứng đó, hiếu kỳ nhìn về phía Niệm Diêu, toàn bộ bầu không khí đều muốn sôi!

Trời! Không nghĩ tới bên cạnh bọn họ, vậy mà có một chị dâu mình tinh!

Bạn gái thân bí của Mạc Tây Thừa, lại là Niệm Diêu?!

Còn mộng ảo hơn sao?

Thi Niệm Diêu cười tự nhiên hào phóngedit tại thichdoctruyen.c*m: "Ừm, cảm ơn mọi người chú ý tới Tây Thừa nhà tôi."

Trong giọng nói, lại mang âm u.

Để mọi người tổ 1 cảm thấy phía sau phát lạnh.

Chuyện Mạc Tây Thừa, mặc dù là chủ biên và Tô Mỹ Mỹ làm, thế nhưng bọn họ cũng đều biết, lại không có một người nào dám ra đây nói câu nào thật.

Cho nên, khẳng định Niệm Diêu hận chết bọn họ?

Thi Niệm Diêu nhú mày lần nữa.

Tô Mỹ Mỹ tức hồng hên: "Cô quả thực là, cô cứ chờ, đây nhất định là giả!"

Nói xong, liền nhanh chân rời đi.

Người tổ một nhìn cô ta chăm chăm, từng người gật gù đắc ý.

Mạc Tây Thừa người ta đã công bố chuyện tình cảm, còn có cái gì là thật hay giả?

Làng giải trí, thật thật giả giả có bao nhiêu?

Nửa giờ sau.

Lưu Chí Hưng đuổi đến công ty.

Hắn ta vừa mới tiến đến, Tô Mỹ Mỹ liền nở nụ cười ngênh tiếp.

Thật không nghĩ đến Lưu Chí Hưng lại cũng chưa từng nhìn cô ta, trực tiếp tới văn phòng tổ 2.

Tô Mỹ Mỹ đứng im tại chỗ, cắn răng, đi theo.

Thái độ của hắn với Thi Niệm Diêu quả thực là xoay tròn một trăm tám mươi độ: "Niệm Diêu, không nghĩ tới cô lại là bạn gái Mạc Tây Thừa! Đây thật sự là người không thể xem bề ngoài! Bất quá cô cũng thật là, sớm nói cho tôi biết một chút ~ "

Thi Niệm Diêu cười nhìn hắn ta: "Tổng biên, tài khoản chúng tôi, có thể trả cho chúng tôi không? Cái tin tức này, phải tuyên bố?"

Bạn gái Mạc Tây Thừa là ai, đây chính là tin tức độc nhất!

Lưu Chí Hưng không chút do dự mở miệng: "Tôi sẽ mở cho!"

Kiều Luyến cười: "Tổng biên, lần này tổ 2 chúng tôi xem như lập công lớn chứ?"

Lưu Chí Hưng lập tức gật đầu, vô cùng tán thưởng: "Không phải, lần này công lao mọi người vô cùng lớn!"

Kiều Luyến nhìn về phía cửa, sắc mặt Tô Mỹ Mỹ cứng ngắt: "Hôm qua, Tô Mỹ Mỹ đáp ứng chúng tôi, nếu như chúng tôi lật về một ván, sẽ cùng chủ biên tổ 1 quét dọn vệ sinh? ~ "

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 333: Ảnh đế đại nhân ghen (3)

Lưu Chí Hưng không nói hai lời: "Đứng, làm việc! Hôm nay liền để hai người bọn họ làm."

Sắc mặt Tô Mỹ Mỹ tái nhợt, gần như đứng thẳng không được.

Lưu Chí Hưng vừa tới, cô ta liền bám lấy Lưu Chí Hưng.

Lúc đầu cho là mình sẽ từ từ đi lên, từng bước thăng chức, nhưng bây giờ mới chợt phát hiện, vì tòa soạn, Lưu Chí Hưng có thể từ bỏ cô ta dễ như trở bàn tay.

Giống như lần trước, vì tin tức Phạm Kiệt trong tay Kiều Luyến, hắn cũng như vậy...

Thân hình Tô Mỹ Mỹ lắc lư một cái, tay che ngực mình.

-

Kiều Luyến là người không thiết thời, gần như khẳng định sẽ để cho Tô Mỹ Mỹ đạt được trừng phạt.

Giữa trưa Tô Mỹ Mỹ và Trương Xuân Hoa ở lại trong phòng làm việc quét dọn vệ sinh.

Cô và Thi Niệm Diêu ra ngoài ăn cơm.

Ảnh chụp đăng ra, là một bên mặt của Thi Niệm Diêu, tết tóc đuôi ngựa, hôm nay đổi y phục, đi ra ngoài cũng không sợ bị người phát hiện.

Chỉ là các cô vừa mới xuống lầu, liền thấy xe Mạc Tây Thừa dừng ở ven đường, người đại diện anh ta đứng ở bên cạnh xe, đang vẫy tay với Niệm Diêu: "Thi tiểu thư, anh Mạc mời cô ăn cơm!"

Ánh mắt Thi Niệm Diêu lập tức sáng lên: "Đến ngay!"

Kiều Luyến...

Cái này có khác gì không nhân tính!

Đương nhiên, cô cũng minh bạch, sự tình vừa mới náo ra, bọn họ cần xuất hiện cùng một chỗ, để ký giả chụp được, tin tức ổn định, ngồi vững chuyện này.

Cho nên, khi Niệm Diêu quay đầu hỏi cô: "Có muốn cùng đi hay không?" Cô quả quyết cự tuyệt.

Nếu như người yêu bọn họ cùng nhau ăn cơm, chính mình cũng bị chọi, vậy thì lúng túng.

Thì Niệm Diêu rời đi, Kiều Luyến liền không nhìn được lác đầu.

Đang định đi đổi diện ăn cơm, điện thoại chợt vang lên.

Kiều Luyến nghe, liền nghe điện thoại truyền đến tiếng "Thì Trường" Tô Bành Hạo: "Này, chủ thuê nhà bên này muốn bán nhà, nói là để cho chúng ta mau chóng dọn nhà."

Nghe xong lời này, Kiều Luyến lập tức gấp gấp: "Chuyện gì xảy ra?"

Dọn nhà?

Bên biệt thự mới vừa trùng tu xong, mà mấy người này vừa vào ở.

Khoảng cách tranh tài không còn dài bao lâu, lúc này dọn nhà, sẽ chậm trễ huấn luyện của bọn họ, đồng thời còn phải thích ứng hoàn cảnh mới, quá phiền toái!

Cô ngưng lại lông mày, đã cảm thấy sự tình có điểm gì là lạ.

"Sao tôi biết? Cô làm sao thì làm? Chúng tôi đang huấn luyện, cái chủ thuê nhà này cứ trong phòng lái nhái, ồn ào quá!"

Tô Bành Hạo oán trách, mang theo tức giận.

Lúc đầu bọn họ chơi game, liền rất nôn nóng.

Bây giờ còn có sự tình đáng ghét khác đến.

Cho nên Kiều Luyến không có để ý, chỉ là quả quyết mở miệng: "Bây giờ tôi đi qua."

Cơm cũng chưa ăn, cô trực tiếp đón xe, đi về phía biệt thự.

Nửa đường, gọi điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên: "Căn biệt thự kia, không phải của anh sao?"

Thẩm Lương Xuyên trả lời: "Không phải. Mấy căn biệt thự của anh hoàn cảnh đều không thích hợp bọn họ ở lại, cho nên căn biệt thự, anh thuê. Thế nào?"

"Chủ thuê nhà nói muốn bán nhà, để bọn họ dọn đi. Dọn đi, chỉ ít sẽ chậm trễ hai ngày, rất phiền phức. Mà chốc lát, đi chỗ nào tìm phòng thích hợp!"

Thẩm Lương Xuyên nhíu lông mày: "Lúc ấy anh đã nói chuyện tốt với chủ thuê nhà, thuê lại một năm, một năm sau sẽ mua lại. Làm sao lại bán?"

Kiều Luyến không hiểu: "Em đi qua xem trước một chút."

"Bây giờ anh đi qua."

"Không cần." Kiều Luyến mở miệng: "Một mình em qua xem tình huống trước. Em nhớ được tối hôm qua anh bảo hôm nay có bữa tiệc rất quan trọng, không nên vắng mặt."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 334: Ảnh đế đại nhân ghen (4)

Kiều Luyến đuổi tới biệt thự, chủ thuê nhà đang ngồi ở trên ghế sofa phòng khách.

Tô Bành Hạo không nhìn được ngồi ở bên cạnh, trông thấy Kiều Luyến tới, lập tức nhẹ nhàng thở ra, đi lên lầu: "Tôi đi huấn luyện, cô chiêu đãi người đi."

Hiện tại cậu ta là đội trưởng câu lạc bộ, mỗi ngày gần như đều huấn luyện từ 10h trở lên.

Kiều Luyến gật đầu, Tô Bành Hạo liền lên lầu.

Kiều Luyến nhìn về phía chủ thuê nhà, là một phụ nữ trung niên: "Dì, chúng ta nói thuê một năm, còn chưa tới kỳ mà."

Chủ thuê nhà có chút áy náy: "Cái này, tôi có thể trả tiền mấy người, bồi thường tiền là bao nhiêu, tôi cũng có thể cho, nhưng hiện tại, nhất định phải bán nhà!"

Kiều Luyến nghi hoặc: "Vì sao?"

Chủ thuê nhà: "Có người tìm tới chúng tôi, lấy giá gấp đôi so giá thị trường mua căn phòng này. Con trai tôi cũng phải kết hôn, tôi dự tính bán đi, mua phòng cưới cho nó ở khu vực thành thị."

Kiều Luyến miễn cưỡng được từ không thích hợp: "Ai muốn mua phòng?"

"Đây là đúng dịp, người này là nữ MC cạnh tranh game, gọi Từ Tiên Từ."

Kiều Luyến...

Quả nhiên!

Cái Từ Tiên Từ lại bắt đầu gây chuyện rồi.

Cô ta nhân cơ nào mới có thể làm chuyện này khó xử họ!

Đơn giản là im lặng!

Kiều Luyến thở nặng nề trong lòng, nhúu chặt lồng mày.

Ngôi biệt thự này, ở Bắc Kinh cũng có thể bán sáu bảy trăm vạn, nếu như nhiều gấp đôi, vậy chính là hơn ngàn vạn rồi.

Dùng số tiền này xáo trộn tiết tấu bọn họ, cũng chỉ có người tài trợ phía sau Từ Tiên Từ đồng ý!

Phải biết, tiền thưởng tranh tài, đều không có cao như thế!

Xem ra, King chiến đội bọn họ, là quyết tâm được thứ nhất?

Đúng lúc này, chủ thuê nhà đứng lên: "Người xem nhà sắp tới, tôi ở chỗ này chờ khách đến xem."

Lời này rơi xuống, chuông cửa liên vang lên.

Chủ thuê nhà nhiệt tình đi ra ngoài, rất nhanh nghênh đón Từ Tiên Từ tiến vào.

Từ Tiên Từ một mặt kiêu căng, trông thấy Kiều Luyến, nhúu mày: "Vong Xuyên không ở đây?"

Kiều Luyến...

Cô ta bất chấp với Vong Xuyên cơ nào!

Kiều Luyến không có hỏi cô ta có thể đừng mua nhà này hay không, nhìn cũng không nhìn cô ta, trực tiếp nhìn về phía chủ thuê nhà: "Xem như đi muốn bán nhà, thủ tục cái gì cũng mất mấy ngày. Chúng tôi dọn nhà cũng cần thời gian, chỉ ít cho chúng tôi chậm nửa tháng đi."

Chủ thuê nhà muốn nói lại thôi.

Từ Tiên Từ cười: "Khó mà làm được, nhà này tôi thấy thích vô cùng, cho cô tối đa là ba ngày, mời rời nơi này."

Không hơn nửa câu.

Kiều Luyến không nói thêm gì nữa.

Từ Tiên Từ nhà, thừa cơ tiến vào trong chiến đội, nhìn qua.

Sau đó lúc này mới hài lòng gật đầu: "Phòng này tôi rất hài lòng, như vậy đi, ngày mai có thể làm thủ tục sang tên."

Chủ thuê nhà gật đầu.

Từ Tiên Từ nhìn về phía Kiều Luyến: "Nói cho Vong Xuyên, trận đấu này, quán quân tôi quyết định được! Khuyến cô ta tốt nhất thức thối một chút, bằng không mà nói, a..."

Kiều Luyến đi ra khỏi khu biệt thự, chỉ cảm thấy Từ Tiên Từ thật là khiến người ta buồn nôn.

Cô đang đi lên phía trước, chợt nghe phía trước có tiếng còi xe.

Ngẩng đầu lên, liền thấy xe Thảm Lương Xuyên, dừng ở ven đường.

Cô vội vàng tăng tốc, đang muốn đi qua, một chiếc xe dừng bên cạnh cô, tiếp đó liền thấy Tôn Lập Nam từ trên xe xuống, trông thấy Kiều Luyến ánh mắt sáng lên: "Luyến Luyến, sao em lại ở chỗ này?"

Kiều Luyến nhú lông mày: "Tại sao anh lại ở chỗ này?"

Tôn Lập Nam mở miệng: "Tôi đến mua nhà!"...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 335: Ảnh đế đại nhân ghen (5)

Mua nhà?

Kiều Luyến vô thức hỏi thăm: "Anh mua nhà làm gì? Mà sao lại mua nhà ở khu này?"

Lời này rơi xuống, Tôn Lập Nam liền muốn mở miệng nói chuyện.

Nhưng chiếc xe xa xa, bỗng nhiên ầm còi, trực tiếp cắt ngang đối thoại của hai người.

Kiều Luyến quay đầu, liền thấy xe Thảm Lương Xuyên, đang nhàn đèn.

Đây là không kiên nhẫn được nữa.

Kiều Luyến quay đầu, nhìn về phía Tôn Lập Nam: "Cái kia, Tôn Từ, có rảnh chúng ta sẽ liên lạc lại, hôm nay tôi còn có chút việc gấp, đi trước ~ "

Bạn của quá khứ, tuy thân thiết, nhưng cô không muốn lui tới nhiều.

Dù cô đã thấy, câu nói này vừa ra, trong ánh mắt Tôn Lập Nam hiện lên một loại bi thương, thế nhưng cô vẫn nhẫn tâm quay đầu, muốn rời khỏi.

Thật không nghĩ đến quay người như thế, cánh tay chợt bị níu lại.

Cô hơi sững sờ, quay đầu, liền thấy Tôn Lập Nam nghiêm túc nhìn cô: "Luyến Luyến, em... Có phải rất chán ghét tôi hay không?"

Anh ta cúi đầu: "Khi còn bé, tôi thích khi bắt nạt em, đó là bởi vì tôi..."

Nói còn chưa dứt lời, còi xe lại vang lên.

Kiều Luyến càng sốt ruột, muốn hất tay anh ta ra: "Tôn Từ, tôi thật sự có việc gấp, nếu anh có lời nói thì có thể gọi điện thoại cho tôi~ "

Thế nhưng Tôn Lập Nam lại dùng sức dắt lấy tay cô: "Luyến Luyến, mỗi lần gặp gỡ em đều vội vàng vàng như thế, không thể ăn một bữa cơm với tôi sao?"

Anh ta ỷ khuất nhìn Kiều Luyến, một đôi mắt thuần chân, toàn là chân thành.

Kiều Luyến hơi sững sờ.

Trước kia trong đám bạn bè, kỳ thật quan hệ của cô và Tôn Lập Nam tốt nhất.

Nghĩ tới đây, cô chỉ có thể mở miệng: "Được rồi, hay là ngày mai, ngày mai tôi tìm anh ăn cơm."

Tôn Lập Nam gật đầu: "Được, vậy hoa hồng, em còn thích không?"

Nói ra hoa hồng, Kiều Luyến không nhịn được dừng chân, quay đầu nhìn về phía anh ta: "Tôn từ, hoa hồng đừng đưa nữa."

"Vì sao?"

Kiều Luyến: "..."

Cô cũng không thể nói là Thảm ảnh để sẽ ăn dấm?

"Ách, bởi vì anh đưa đến công ty tôi, quá chói mắt."

Tôn Lập Nam suy nghĩ một chút, tỏ ra là đã hiểu: "Vậy em nói cho tôi biết em ở chỗ nào, tôi cho người đưa qua nhà."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến thở dài: "Tôn Từ, tôi đã không phải là Kiều gia đại tiểu thư trước kia rồi."

Một câu roi xuống, Tôn Lập Nam hơi sững sờ.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Cuộc sống của tôi, hiện tại vây quanh củi gạo dầu muối, không cần hoa hồng lãng phí tiền. Anh hiểu ý tứ của tôi chứ?"

Thái độ cự tuyệt, quả thực không muốn quá rõ ràng.

Tôn Lập Nam suy nghĩ một chút: "Tôi đã hiểu."

Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra, liền nghe thấy anh ta nói ra: "Vậy lần sau tôi đưa thịt, gạo, còn có đồ ăn thì sao? Hoặc là, mỗi ngày tôi mua thức ăn."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến vừa định tiếp tục nói chuyện, lại chợt nghe thấy tiếng cửa xe mở ra.

Cô lập tức gấp gấp, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy Thảm Lương Xuyên đeo kính đen và khẩu trang, từ trong xe đi ra!

Đây quả thực là... Quá nguy hiểm!

Nơi này mặc dù là vùng ngoại thành, nhưng chung quanh vẫn có người ở.

Ngộ nhờ bị người chụp được thì làm sao bây giờ?

Cô nỗ lực muốn đẩy Tôn Lập Nam ra, thế nhưng Tôn Lập Nam không buông tay cô ra, sau đó, cô liền mở to hai mắt nhìn, trơ mắt nhìn Thảm Lương Xuyên đi tới trước mặt hai người.

Hì vọng bởi vì Thảm Lương Xuyên mang theo khẩu trang và kính râm, Tôn Lập Nam không có nhận ra anh.

Nhưng ý nghĩ này mới ra, chỉ thấy Thảm Lương Xuyên tháo khẩu trang và kính râm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 336: Ảnh đế đại nhân ghen (6)

Kiều Luyến kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Gia hỏa này... Gia hỏa này làm gì vậy?

Vừa nghĩ như vậy, liền thấy Thảm Lương Xuyên không nhịn được đưa tay ra, một tay lôi kéo cô qua, thoát khỏi lôi kéo của Tôn Lập Nam.

Tôn Lập Nam hơi sững sờ: "Anh làm gì?"

Thảm Lương Xuyên nhìn cũng không nhìn anh ta, chỉ là nhìn chăm chăm Kiều Luyến.

Dáng vẻ đó, để trong lòng Kiều Luyến run sợ.

Nếu như bị Tôn Lập Nam biết quan hệ của cô và Thảm Lương Xuyên, có phải cũng sẽ bị người kia biết hay không?

Ý nghĩ này vừa ra, cô liền lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Nhưng đã nhận ra là cô khủng hoảng, Thẩm Lương Xuyên chậm rãi thu hồi tầm mắt của mình, ngữ khí lạnh nhạt mở miệng: "Kiều tiểu thư, đã nói là bản tin tức, cô còn dự định để cho tôi đợi bao lâu?"

Kiều Luyến bỗng dưng nhẹ nhàng thờ ra.

Chợt, cô cảm thấy có chút buồn cười.

Thẩm ảnh đế là... Ghen sao?

Cô vừa nghĩ tới đây, liền nghe thấy Tôn Lập Nam mở miệng: "A, anh không phải cái người nào đó? Cái người nào, tên Xuyên gì đấy?"

Kiều Luyến:...

Thẩm Lương Xuyên nổi danh như vậy, Tôn Lập Nam lại không biết anh!

Quả thực là đánh vào mặt!

Cô lặng lẽ lườm Thẩm Lương Xuyên một chút, đã thấy anh cũng không hề không vui, ngược lại rù mắt xuống: "Ừm, có chuyện gì sao?"

Tôn Lập Nam Đổn mở miệng: "Anh gấp vậy làm gì? Tôi với Kiều Luyến chỉ nói vài câu cũng không chờ được sao?"

Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Thời gian của tôi rất quý giá."

"Một giờ của anh bao nhiêu tiền, tôi mua lại!" Tôn Lập Nam đồng dục.

Một câu roi xuống, Kiều Luyến cũng không nhịn được nổi giận.

Câu nói này quả thực là quá khi dễ người!

Cô tức giận trừng mắt, nhìn về phía Tôn Lập Nam, vừa định nói chuyện, cánh tay đang nắm tay mình, chợt nắm thật chặt.

Đây là đang ám chỉ cô, không nên mở miệng?

Cô sững sờ, ngẩng đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: "Thời gian của tôi, anh mua không nổi."

Dứt lời, liền không dất Kiều Luyến đi về phía xe của mình.

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, cảm thấy Thẩm Lương Xuyên lúc này, quả thực là quá đẹp trai!

Cô quay đầu, nhìn về phía Tôn Lập Nam: "Cái kia, Tôn Tử, lần sau chúng ta hẹn gặp!"

Tiếp đó liền thấy Thẩm Lương Xuyên mở cửa xe ghế phụ, cô ngoan ngoãn lên xe.

Thẩm Lương Xuyên liền lên ghế lái, khởi động xe.

Xe rời đi, Kiều Luyến còn có thể nhìn thấy Tôn Lập Nam nhìn chằm chằm phương hướng của bọn họ.

Cô chớp mắt một chút, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng mở miệng: "Còn có lần sau?"

Kiều Luyến:...

Đổ kị trong xe, thật sự là càng ngày càng đủ!

Cô ngậm miệng, nở nụ cười.

-

Tôn Lập Nam nhìn chằm chằm phương hướng hai người rời đi, sau khi ngẩn người, lúc này mới nhú mày.

Kiều Luyến hiện tại là ký giả, cho nên phỏng vấn Thẩm Lương Xuyên là rất bình thường.

Thế nhưng, nhìn bộ dạng Thẩm Lương Xuyên, ngộ nhờ khi dễ Kiều Luyến thì làm sao bây giờ?

Nghĩ tới đây, anh ta liền trực tiếp trở lại xe, đi theo chiếc xe phía trước.

Không được, anh ta phải đi nhìn một chút.

Một mình tinh, không thể dễ khi dễ Kiều Luyến!

Anh ta khởi động xe, điện thoại di động liền vang lên, là Từ Tiên Từ gọi: "Tôn tiên sinh, anh ở chỗ nào rồi?"

Dù sao mua biệt thự tại Bắc Kinh, cũng hơn ngàn vạn, cho nên về tình về lý anh ta phải đích thân nhìn một chút.

Chẳng qua lúc này, anh ta không để ý tới những thứ này, trực tiếp mở miệng: "Nhà kia, cô yên tâm mua đi. Tôi còn có chuyện, đi trước."

Tiếp đó liền cúp điện thoại.

Lại ngẩng đầu, phát hiện xe Thẩm Lương Xuyên ngừng lại phía trước, lúc này mới yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 337: Ảnh đế đại nhân ghen (7)

Kiều Luyến ngồi trong xe, nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên.

Cô mở miệng: "Chủ thuê nhà..."

"Lần sau là ngày nào?"

Lời nói bỗng nhiên bị đánh gãy.

Cô không nhịn được phì một tiếng, cười ra tiếng.

"Anh yên tâm đi, em sẽ không gần tôn từ."

"Vì sao?"

"Bởi vì em không muốn..."

Lời nói bỗng im bật, Kiều Luyến kịp thời phanh lại.

Lời muốn nói lại thôi, để Thẩm Lương Xuyên kiên nhẫn lắng nghe.

Kiều Luyến mím môi, muốn mượn cớ, thế nhưng nhìn thấy vẻ mặt Thẩm Lương Xuyên, lời vừa tới miệng, biến thành: "Những chuyện kia, em không muốn nhắc lại."

Cô quả nhiên có ân tình!

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, chẳng qua cũng đúng, một đại gia tiểu thư, bỗng nhiên chán nản, trong đó khẳng định đã trải qua rất nhiều chua xót.

Cô không muốn nói, anh cũng không buộc cô.

Thẩm Lương Xuyên nhìn về phía trước, chủ động nói sang chuyện khác: "Chuyện nhà ở, em không cần phải để ý đến, để bọn họ an tâm huấn luyện, anh qua tìm chủ thuê mua nhà."

Kiều Luyến gật đầu.

Tuy khả năng giá cả cao một chút, thế nhưng có thể không dời đi thì tốt nhất.

Cô nhìn ra phía ngoài, phát hiện xe đang đi về phía vùng ngoại thành, lập tức mở miệng: "Chúng ta đi đâu?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô: "Em còn không có ăn cơm."

Cho nên, đây là mang cô đi ăn cơm sao?

Lúc cô đang kinh ngạc, chợt chú ý tới, biển số chiếc xe sau lưng!

Cô nhất thời sợ ngây người, sao Tôn Lập Nam cũng đi theo hả?

Nghĩ như vậy, cô liền nhủ lòng mày.

Hàng năm Thẩm Lương Xuyên tránh khỏi chó săn, cũng vô cùng miễn cảm, lập tức chú ý chiếc xe sau lưng.

Anh đề lên còi ô tô, cô lễ Tôn Lập Nam phát giác được mình bị phát hiện, cho nên dứt khoát sánh vai với bọn họ.

Kiều Luyến mở cửa sổ xe, đối diện với gương mặt Tôn Lập Nam.

Kiều Luyến nhủ mày: "Tôn Tử, anh làm gì đấy?"

Tôn Lập Nam mở miệng: "Hai người đi đâu?"

Kiều Luyến trả lời: "Tìm quán ăn cơm!"

Tôn Lập Nam: "Tôi cũng tiện!"

Kiều Luyến...

Chẳng lẽ, chỉ là tiện đường?

Nghĩ như vậy, Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Anh định đi phẩm xuyên các?"

Ánh mắt Tôn Lập Nam sáng lên, lập tức mở miệng: "Đúng vậy, tôi đã lâu không ăn món cay Tứ Xuyên, muốn đi ăn một lần!"

Thẩm Lương Xuyên rũ mắt: "Vậy chúng ta không chung con đường, anh hẳn là phải đi tới giao lộ phía trước."

Tôn Lập Nam...

Nhưng Tôn Lập Nam là ai?

Anh ta trực tiếp đổi giọng: "Tôi đột nhiên nghĩ tới, gần đây dạ dày không tốt, không ăn cay, đi mấy người ăn đi."

Thẩm Lương Xuyên: "Chúng tôi ăn đồ Trùng Khánh, cũng là đồ cay."

Tôn Lập Nam "... Tôi vẫn là nên ăn cay."

Thẩm Lương Xuyên dứt khoát không nói.

Chưa thấy qua người da mặt dày như vậy!

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng: "Tôn Tử, chúng tôi thật sự có chuyện."

Tôn Lập Nam gật đầu: "Tôi biết, tôi sẽ không quấy rầy hai người. Hai người ăn của mình, tôi ăn của tôi."

Kiều Luyến chỉ có thể gật đầu.

Xe đi một trước một sau, đi tới quán ăn.

Quán ăn cao cấp, nhất định phải có thẻ Vip mới có thể tiến vào.

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp ném xe cho phục vụ, dẫn Kiêu Luyến đi vào bên trong.

Tôn Lập Nam đi theo sau lưng hai người, muốn vào, lại bị ngăn lại.

"Ai, tôi đi cùng họ! Để cho tôi vào! Tiểu Luyến, em nói một câu đi ~ "

Kiều Luyến muốn nói điều gì, Thẩm Lương Xuyên lại không cho nói, đi lên phía trước.

Kiều Luyến...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 338: Ảnh đế đại nhân ghen (8)

Hai người đi tới phòng bao của chính mình, vừa muốn đóng cửa, liền thấy Tôn Lập Nam theo sau.

Kiều Luyến: "... Anh vào bằng cách nào?"

"Vừa vận dụng phải một người bạn mới tại Bắc Kinh, làm bảo đảm cho tôi, tôi nạp tiền làm một thẻ Vip!"

Kiều Luyến:...

Người ngốc nhiều tiền, chính là nói anh ta sao?

Cô kéo ra khoe miệng, liền thấy Tôn Lập Nam Phi vô cùng tự nhiên đi đến.

Anh ta trực tiếp ngồi ở trên ghế sofa: "hai người trò chuyện công việc của hai người, vừa vận tôi cũng muốn nghe xem, không biết phỏng vấn giữa các mình tinh ở là thế nào~ "

Kiều Luyến:...

Thẩm Lương Xuyên:...

Ba người, ngồi ở ba phương hướng trên ghế sofa.

Trong lúc nhất thời không một người nói chuyện.

Tôn Lập Nam nghi hoặc: "Hai người bắt đầu đi?"

Thẩm Lương Xuyên: "Tôi không quen bị người thứ ba nghe được đời tư."

Kiều Luyến nhìn về phía Tôn Lập Nam: "Tôn Tử, hoặc là anh tránh đi trước một chút."

Tôn Lập Nam lập tức lấy tai nghe từ trong túi ra, nhét vào lỗ tai, mở nhạc: "Như vậy tôi sẽ nghe không được, hai người tiếp tục."

Kiều Luyến:...

Thẩm Lương Xuyên:...

Cho nên, hiện tại phải làm sao?

Thật sự phải làm một cuộc phỏng vấn sao?

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng.

Cô ho khan một tiếng, nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên, đã thấy mặt anh không biểu tình, nhưng âm hàn trên gương mặt tuần tú, đã có chút không kim được rồi.

Cửa phòng bị đẩy ra, có người bắt đầu đem đồ ăn vào.

Tôn Lập Nam mang theo tai nghe, tiếng nói chuyện rất lớn, nhìn thấy một miếng xương sườn, trực tiếp gấp lên bỏ vào trong bát Kiêu Luyến: "Tiểu Luyến, em thích ăn sườn xào chua ngọt nhất!"

Kiều Luyến:...

Không cần ngần ngại, cũng có thể cảm giác được ánh mắt đăm người của Thẩm Lương Xuyên, cô ho khan một tiếng, đặt xương sườn ra bên cạnh: "Gần đây tôi không thích ăn."

Tôn Lập Nam lấy tai nghe xuống: "Hả? Vậy em thích ăn cái gì?"

"... Kỳ thật, cái gì tôi cũng không thích ăn."

"Như vậy sao được? Trách không được bây giờ em gầy như vậy! Phải biết tám năm trước, mặt mũi này em còn có chút mập! Bắp chân thì đều là thịt, em..."

Anh ta nói như thế, Kiêu Luyến liền không nhịn được nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, phát hiện mặt của đối phương càng đen hơn.

Kiều Luyến quả thực là muốn quỳ xuống Tôn Lập Nam.

Tôn Tử, đừng gài bẫy lão nương được không?

Lúc này quả thực là muốn khóc.

Đúng lúc này, Thẩm Lương Xuyên đứng lên: "Tôi đi vào phòng rửa tay."

Tiếp đó trực tiếp đi ra ngoài.

Tôn Lập Nam trông thấy tình huống này, lập tức đứng lên: "À, người anh em chờ tôi một lát, tôi cũng đi."

Kiều Luyến...

-

Thẩm Lương Xuyên đi vào phòng vệ sinh, đang rửa tay, Tôn Lập Nam đi đến.

Anh ta đứng bên cạnh Thẩm Lương Xuyên, cũng rửa tay: "À, Thẩm Lương Xuyên đúng không? Thương lượng với anh một vấn đề, có thể chứ?"

Thẩm Lương Xuyên nhú mày.

Tôn Lập Nam mở miệng: "Chút nữa, anh có thể đi trước hay không? Để cho tôi và Tiểu Luyến hẹn hò."

Thẩm Lương Xuyên...

"Anh có thể ra giá, tôi cho anh."

Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nhìn anh ta một cái, không nói hai lời, quay người muốn đi.

Nhưng vừa vặn quay người, bỗng nhiên trông thấy cạnh cửa ó dụng tấm bảng: Cần thận trọng, đi đường vòng.

Thẩm Lương Xuyên buông thõng con ngươi, lơ đãng vươn tay úp nó để sang bên cạnh.

Sau đó, anh liền vòng qua mặt đất ướt nhẹp, đi ra ngoài.

Vừa đi qua, liền nghe thấy Tôn Lập Nam mở miệng: "Tôi đang nói với anh, anh... Ai u!"

Sau đó thì bịch một tiếng, người té lộn trên đất!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 339: Ảnh đế đại nhân ghen (9)

Trên sàn nhà phòng vệ sinh, vừa rồi bị nhân viên đổ nước rửa, hiện tại đang đi tìm thứ lau dọn.

Đổ nước rửa trên mặt đất, vô cùng trơn.

Cho nên, mới có thể để băng, nhắc nhở mọi người.

Tôn Lập Nam trực tiếp bị trượt, ngã bịch một cái!

Quần áo trên người, cũng bị làm bẩn, mà... Vì mấy thứ bẩn trên đất, còn có mùi lạ?

Giống như là...

Vừa nghĩ tới đây, liền thấy nhân viên vệ sinh đi tới: "Tiên sinh, ngài không có chuyện gì chứ? Mau dậy đi!"

Được nhân viên dọn dẹp đỡ, Tôn Lập Nam đứng lên: "Đây là cái gì?"

Nhân viên dọn dẹp mở miệng nói: "... Vừa rồi có khách uống nhiều quá, nên nôn..."

"Oe!" Tôn Lập Nam nghe nói như thế, kém chút muốn nôn!

Mùi trên người quả thực là quá nặng, để anh ta vội vàng cởi áo phục ra, thế nhưng trên quần còn có...

Anh ta cũng không thể cởi quần?

Anh ta tức giận nghiêng răng nghiêng lợi: "Uống nhiều thì mấy người phải dọn dẹp sạch sẽ chứ!"

"Cái này, tôi vừa dọn dẹp qua, không phải là đi đổi nước sao?"

"Vây mấy người không thể đựng tám bảng, nhắc nhở một chút sao?" Tôn Lập Nam buồn bực nói, "Quán mấy người, đúng là không có trách nhiệm!"

Nhân viên vệ sinh muốn khóc: "Tôi có đề, anh xem, ở chỗ này? ~ "

Tôn Lập Nam nhìn theo nhân viên chỉ, liền phát hiện vị trí đặt tám bảng, không biết lúc nào bị dời sang bên cạnh.

"Mẹ nó! Người nào thất đức như vậy!"

-

Kiều Luyến ở trong phòng, kỳ thật có chút đứng ngồi không yên.

Thẩm Lương Xuyên và Tôn Lập Nam Đò đi phòng rửa tay, lấy tính cách Tôn Tử, sẽ không làm ra chuyện gì chứ?

Thế nhưng, người ta qua nhà vệ sinh nam, cô cũng không thể theo tới?

Đang suy nghĩ, cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, Thẩm Lương Xuyên đi đến.

Kiều Luyến vội vàng nhìn san anh, ý đồ tìm kiếm dấu vết Thẩm Lương Xuyên nổi giận.

Kết quả...

Đã thấy thần sắc anh nhẹ nhõm, không có một chút buồn bực.

Cho nên, đi phòng vệ sinh, xảy ra chuyện gì sao?

Cô lúng túng quay đầu nhìn ra cửa, lại không nhìn thấy Tôn Lập Nam cùng đến, thế là không nhịn được hỏi thăm một câu: "Tôn Lập Nam đâu?"

"Ở phía sau."

Kiều Luyến khẽ gật đầu, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng: "chẳng qua anh ta hẳn là sẽ không tiến vào."

Cái này vừa mới nói xong, điện thoại di động của anh liền vang lên.

Anh nhận nhìn thoáng qua, nhíu mày, ấn nghe mở loa, đặt điện thoại di động lên bàn.

"Tiểu Luyến ~" là tiếng Tôn Lập Nam

Kiều Luyến sững sờ, "Hả?"

"Tôi đột nhiên nhớ tới, còn có chút việc gấp, đi trước. Chúng ta nói rồi, ngày mai hẹn lại~ "

"A?"

Kiều Luyến mơ màng, ngẩng đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên không chút cảm xúc, trong lòng không biết vì sao có chút gấp gáp: "Anh không có chuyện gì chứ?"

"... Không có chuyện gì! Tôi có thể có chuyện gì? Tôi một chút việc nhỏ cũng không có! Tôi đi trước, ngày mai qua tòa soạn tìm em!"

Nói xong câu đó, anh ta liền trực tiếp đập máy.

Kiều Luyến:... Cho nên, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Thẩm Lương Xuyên: Có thể xảy ra chuyện gì, quần áo ô uế, còn thể xuất hiện ở trước mặt cô sao?

Nhưng hết lần này tới lần khác, cái gì anh cũng không nói, chỉ là nhìn một bàn đồ ăn, bỗng nhiên gấp một khối sườn xào chua ngọt, đặt ở trong bát Kiều Luyến: "Ăn nhiều một chút."

Kiều Luyến:...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 340: Ảnh đế đại nhân ghen (10)

Tôn Tử có bao nhiêu khó chơi, cô vô cùng hiểu.

Thế nhưng rốt cuộc Thẩm Lương Xuyên đã dùng thủ đoạn gì, để tôn tử rời đi?

Kiều Luyến muốn hỏi gì, nhưng thấy được dáng vẻ Thẩm Lương Xuyên không có ý định nói, đành phải ngậm miệng lại.

Cúi đầu, ngoan ngoãn ăn cơm.

Chờ đến khi hai người ăn xong, Thẩm Lương Xuyên đứng lên, nhìn đồng hồ, mới phát hiện lúc này đã ba giờ chiều rồi.

Anh hỏi thăm: "Còn đi làm sao?"

Kiều Luyến: "... Không đi."

Đến công ty đã 4:30, ngồi một giờ, lại trở về sao?

Đứng lên, đi theo Thẩm Lương Xuyên ra ngoài, chờ khi lên xe, thấy Thẩm Lương Xuyên khởi động xe, lúc này mới hỏi thăm: "Bây giờ chúng ta về nhà sao?"

"Không trở về nhà."

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên mở miệng: "Chúng ta đi xem phim đi."

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến hơi sững sờ.

Đi xem phim..

Cô giống như vẫn còn chưa cùng bạn trai đi xem phim.

Nghĩ đến đây, bỗng dừng, một ít chuyện tám năm trước, phun lên.

Kỳ thật lên trung học, bạn học trong lớp nói yêu thương rất nhiều.

Cô ở trường học coi như được hoan nghênh, rất nhiều người đều đưa thư tình cho cô.

Cô nhớ kỹ có một lần, cùng Tử Xuyên chơi game, điện thoại di động vang lên.

Nghe, là một cái nam sinh hẹn cô: "Bạn học Kiều Luyến, thứ sáu tuần này, chúng ta có thể cùng đi xem phim không?"

Nam sinh nói chuyện là ai, cô đã không nhớ rõ.

Nhưng lúc ấy, cô cảm thấy rất mới lạ.

Chỉ cùng người nhà đi xem phim, chưa từng có cùng bạn bè đi qua.

Thế là cô suy nghĩ một chút, trả lời một câu: "Tôi suy nghĩ một chút, ngày mai trả lời chắc chắn. Giờ xem phim là lúc nào?"

"Hai giờ chiều."

Cúp điện thoại, cô đang định nói chuyện, trong tai nghe máy tính, liền truyền đến tiếng Tử Xuyên: "Người nào hẹn em xem phim?"

Cô lập tức đùa anh: "Một nam sinh ~"

"Không được đi."

"Vì sao?"

"Xế chiều ngày mai thi đấu."

Kiều Luyến: "... Thế nhưng tranh tài là sáu giờ tối bắt đầu, bốn giờ em sẽ xem hết~ "

"Không cần làm nóng người sao?"

Kiều Luyến:..."Làm nóng người cần hơn bốn giờ?"

Ngữ khí Từ Xuyên rất lạnh, trong giọng nói mang theo biến âm rất đặc biệt: "Không được đi!"

Kiều Luyến dừng lại một chút, bỗng nhiên cười: " Từ Xuyên, có phải anh ghen hay không?"

Tiếng đối diện, lập tức dừng lại.

Một lát sau, mới nghe được Từ Xuyên trả lời: "Đúng vậy. Không cho phép đi xem phim với nam sinh."

"Thế nhưng, em chưa từng có đi xem phim với bạn bè? ~ "

"Về sau, anh dẫn em đi..."

Về sau, anh dẫn em đi.

Thế nhưng giữa bọn họ, không có sau đó.

Mấy cái ý nghĩ này, để tâm tình của cô bỗng nhiên lập tức trầm xuống.

Cảm xúc cũng biến thành sa sút, ánh mắt nhìn ra phía ngoài cửa sổ, đều trở nên u ám mấy phần.

Cô bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: " Anh đã cùng người khác đi xem phim sao?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái, yên lặng cúi thấp đầu xuống: " Ừm, xem qua."

Kiều Luyến sững sờ.

Thẩm Lương Xuyên lại lái xe, trong ánh mắt có chút hoảng hốt.

Là thật sự xem

Năm đó tiểu Kiều bởi vì anh không đồng ý, không cho xem phim cùng nam sinh kia, về sau không có cam lòng, bọn họ hẹn nhau cùng đi xem một bộ phim

Hai người đều mua hai tấm vé, chỗ bên cạnh trống không, mở thông điện thoại, bọn họ ở hai thành phố khác biệt, cùng xem một bộ phim

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 341: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (1)

Thẳng đến khi vào rạp chiếu phim, tâm tình Kiều Luyến, còn có chút phức tạp.

Cho nên tinh thần hoảng hốt, không có chú ý tới, Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mang cô tiến vào trong rạp, đi tới ngồi cạnh nhau.

Khi phim phát sóng, cô mới bỗng nhiên ý thức được, hai người bọn họ!

Vậy mà dưới mắt công chúng, cùng xem phim?!

Cái này nếu như bị ký giả chụp được, quan hệ bọn họ sẽ bị lộ ra ánh sáng!

Lòng của cô hơi nhấc lên, quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: " Thẩm Lương Xuyên, chúng ta..."

Nói còn chưa dứt lời, liền kinh ngạc mở to hai mắt.

Bởi vì!

Trong bóng đêm, Thẩm Lương Xuyên đã tháo khẩu trang và kính râm, đem mặt mình, bại lộ trước mặt người khác!

Phải biết, bên cạnh anh còn có người ngồi!

Kiều Luyến bị dọa đến mặt biến sắc, Thẩm Lương Xuyên lại nhẹ nhàng quay đầu: "Xem phim."

Kiều Luyến:... Xem cái lòng gì!

Trái tim của cô gần như muốn nhảy ra ngoài?

Khóe mắt của cô đánh giá người ở chung quanh, dùng nhạy cảm của ký giả, để quan sát có người chú ý tới anh hay không.

Cảm giác xem một bộ phim, đều nhìn kinh tâm động phách, có chút khẩn trương.

Cô kéo căng thân thể, bỗng nhiên cảm giác bên hông xiết chặt.

Thân thể cứng đờ, liền phát giác được Thẩm Lương Xuyên ôm eo của cô.

Anh chậm rãi mở miệng: "Chớ khẩn trương, không có chuyện gì."

Tiếng này, trầm ổn mang theo trọng lượng làm cho lòng người an ổn.

Cô kinh ngạc quay đầu, liền thấy trong bóng đêm, khuôn mặt của anh, được ánh đèn chiếu xuống, như gần như xa, để cho cô có một loại hoảng hốt cảm giác.

Giống như, người ngồi bên cạnh, rất quen thuộc.

Thế nhưng loại cảm giác không khỏi quen thuộc này, lại lại làm cho cô cảm thấy buồn cười.

Anh là Thẩm Lương Xuyên, là chồng của cô, thần tượng của cô, làm sao có thể không quen thuộc?

Chỉ là... Vì cái gì cô luôn cảm giác, anh còn giống như là gì đó của cô?

Nhưng loại cảm giác này, rất nhanh biến mất không thấy.

Thẩm Lương Xuyên chọn phim tình cảm, rất khiến người rơi lệ.

Kiều Luyến khóc đến khóc không thành tiếng.

Chờ đến khi xem hết, Thẩm Lương Xuyên mới đeo kính râm khẩu trang lên, dẫn cô lẩn trong đám người, đi ra ngoài.

"Khóc cái gì?" Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng hỏi, thuận tiện rút một tờ giấy, đưa cho cô.

Kiều Luyến lau nước mắt: "Rất cảm động, anh không cảm thấy sao? Nhất là sau cùng, nữ chính biết nam chính chết, bộ dạng che miệng khóc không ra tiếng, quả thực là làm cho người đau lòng."

Thẩm Lương Xuyên gọi cho cô một gáo nước lạnh: "Kỹ thuật diễn kém một chút."

"Chỗ nào kém?"

"Im ắng thống khổ, cảm xúc hẳn là ngưng tụ trong ánh mắt, ánh mắt của cô ta quá lạnh lùng, không có loại xoắn xýt phức tạp bên trong."

Kiều Luyến:...

"Và lại, khóc dữ như vậy, tại sao hóa trang không rơi?"

"..."

"Nam chính chỉ lo đùa nghịch, diễn quá giả."

"..."

Cho nên, Thẩm ảnh để anh đến xem phim, hay là bắt bẻ điện ảnh?

Kiều Luyến bởi vì xem một bộ phim như thế, mà có chút buồn bực, nương theo mấy câu của Thẩm Lương Xuyên, quét sạch sành sanh.

Cô không nhịn được châm chọc anh: "Kỹ thuật của anh tốt nhất, được chưa?"

"Ừm, vốn chính là vậy."

"..."

Chưa thấy qua ai tự luyện như thế!

Kiều Luyện yên lặng thờ dài.

Nhưng sự tình, lại vào lúc này phát sinh biến cố.

Hai người đang tán gẫu, bên cạnh có một nữ sinh kéo Thẩm Lương Xuyên, hưng phấn hô lên: "Anh, anh, anh là Thẩm Lương Xuyên sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 342: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (2)

Tiếng rất lớn, dẫn đến người chung quanh đều nghe được.

Tất cả người trong rạp, giờ phút này đang đi rai, nghe nói như thế, ngừng lại bước chân, quay đầu nhìn qua.

Kiều Luyện và Thẩm Lương Xuyên, trong nháy mắt bị bao vây!

Lòng Kiêu Luyện cũng bị nhấc lên.

Vừa mới xem phim, anh không có che mặt, không có bị phát hiện.

Thế nhưng giờ này, anh che như thế, lại bị người phát hiện?

Quả nhiên người yêu thương quen thuộc anh nhất!

Kiều Luyện vừa nghĩ đến vấn đề này, chỉ thấy người kia hét lên: "Anh, anh là Thẩm ảnh đế đúng không?"

Chung quanh càng nhiều người nhìn qua, thậm chí đã có người bắt đầu cầm điện thoại di động lên, dự định chụp ảnh.

Trong ánh điện, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên chỉ vào một người đàn ông đeo kính đen cách đó không xa: "Phạm Kiệt, cậu còn không mau tới đây?"

Theo anh nói chuyện, mọi người đồng loạt quay đầu nhìn về phía người bên cạnh, vô thức nhắm camera vào anh ta.

Người đàn ông đeo kính đen lập tức bị vây lại, anh ta không hiểu tháo kính râm xuống: "Mấy người muốn làm gì?"

Tháo kính râm, mới phát hiện, người này căn bản không phải Phạm Kiệt.

Như vậy...

Mọi người đồng loạt quay đầu lần nữa, lại phát hiện, chỗ Thẩm Lương Xuyên vừa đứng, đã không có một ai.

-

Kiều Luyện và Thẩm Lương Xuyên nhanh chóng trốn chạy ra cửa sau, đến bãi đậu xe dưới đất, mở xe, đi ra ngoài.

Trái tim Kiêu Luyện vẫn còn nhảy bịch bịch, căn bản không dừng được.

Cô hít vào một hơi thật sâu, hồi tưởng chuyện mới vừa rồi một chút, cảm thấy quả thực vẫn còn run sợ.

Cô lo lắng nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Vừa rồi, chúng ta có thể bị chụp hay không?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên chìm xuống: "Hẳn là không."

Cũng là anh sơ suất.

Vốn ở trong rạp chiếu phim, chắc chắn sẽ không có người nhận ra anh.

Thế nhưng xem xong, ra sớm nhất tại thích đọc truyện.c*ng gặp cô thương tâm, không nhin được mở miệng an ủi.

Đoán chừng người kia, là thông qua tiếng mà nhận ra anh.

Nghĩ tới đây, anh liền nhìn về phía Kiều Luyến: "Em đừng lo lắng."

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, khẽ gật đầu.

Hai người về đến nhà, Kiều Luyến chú ý tin đầu đề.

Quả nhiên, tin tức Thẩm Lương Xuyên tới rạp chiếu phim, đã lên vị trí đầu tin nóng.

Thậm chí có người nhanh tay, chụp mấy bức ảnh mờ, căn bản nhìn không ra tướng mạo.

Kiều Luyến một mực chú ý, cả tối cũng không ngủ được.

Nhưng hẳn là không có người chụp được hình cô.

Ngày thứ hai, cô vừa tới tòa soạn, liền phát giác được người tổ 1, giống như uống máu, vô cùng hưng phấn.

Kiều Luyến nhú mày, chỉ thấy Thi Niệm Diêu thần thần bí bí dắt cô tiến vào văn phòng: "Có người trên mạng nói, chụp được ảnh chính diện của Thẩm ảnh đế và Thẩm phu nhân! Người tổ 1, đã phái người liên hệ, đi mua rồi!"

Kiều Luyến hơi sững sờ, chột nhú mày.

Thi Niệm Diêu mở miệng: "Hai người cùng đi xem phim hả? Đây cũng quá lãng mạn! Thế nhưng là cũng quá kín mật rồi! Nơi công cộng, vậy mà cũng dám đi!"

"Nếu như hình của chị bị cầm về thì làm sao bây giờ? Chị dứt khoát thừa nhận tin tức cưới sao? Suy nghĩ của Thẩm ảnh đế thế nào?"

Cái này vừa mới nói xong, chỉ thấy người tổ 1 đi mua ảnh chụp hưng phấn chạy trở về: "Ảnh chụp lấy được rồi!"

Tâm Kiều Luyến, bỗng nhiên nhắc lên lần nữa!

Xong đời!

Bây giờ nên làm gì?

Cô khần trương cần môi, đi theo Thi Niệm Diêu, cùng tiến vào văn phòng tổ 1.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 343: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (3)

Trong văn phòng tổ 1.

Trương Xuân Hoa và Tô Mỹ Mỹ hưng phấn chạy ra: "Trở về rồi hả? Thật sự lấy được sao?"

Người được kêu đi mua ảnh chụp họ Lục, tất cả mọi người gọi cậu ta Tiểu Lục.

Tiểu Lục mở miệng cười: "Mua rồi! Chẳng qua giá cả có chút cao."

"Giá cả là vấn đề nhỏ! Nhanh lấy ảnh chụp ra xem!"

Tiểu Lục gật đầu: "Trong USB của tôi, tìm máy tính, mở ra nhìn xem."

Lập tức có người đem laptop ra: "Mau cho mọi người nhìn xem, rốt cuộc Thẩm phu nhân là ai!"

"Đúng đây, cướp nam thần của tôi, đến cùng là ai?"

Mọi người nhao nhao tụ lại.

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều cũng đi theo đi lên phía trước.

Đang định xem, lại nghe được Tô Mỹ Mỹ mở miệng: "Kiều Luyến, hai người ở chỗ này làm gì?"

Kiều Luyến ngẩng đầu nhìn cô ta.

Tô Mỹ Mỹ lại chỉ cửa phòng: "mời cô ra ngoài, đây là tin tức tổ 1 chúng tôi, có quan hệ gì với tổ 2 các người?"

Thi Niệm Điều cười nói: "Tôi là đến xem."

Tô Mỹ Mỹ cười lạnh: "Đến xem? Cô muốn xem cái gì? Coi như cho cô xem, cô biết Thẩm phu nhân là ai?"

Chẳng qua là một tấm hình, coi như thấy được Thẩm phu nhân, cũng không có cách nào xác định thân phận chân thật của đối phương.

Nhưng lời này rơi xuống, lại bỗng nhiên nghĩ đến, Thi Niệm Điều là bạn gái Mạc Tây Thừa, như vậy cô ta thật sự có thể biết Thẩm phu nhân là ai!

Cô ta lập tức cảnh giác nhìn về phía Thi Niệm Điều, chỉ ra cửa: "Hai người các cô ra ngoài!"

Kiều Luyến và Tô Mỹ Mỹ liếc nhau, đành phải đi ra ngoài.

Đi tới cửa chỗ, Tô Mỹ Mỹ còn đi tới, đóng cửa phòng lại.

Thi Niệm Điều lặng lẽ hỏi thăm: "Bị chụp rồi hả?"

Kiều Luyến có chút đau đầu: "Hôm qua đi xem một bộ phim."

Thi Niệm Điều tắc lưỡi: "Chỉ là gan hai người thật là lớn! Chẳng qua Thẩm ảnh đế không sợ cho ra ánh sáng đâu, cho nên mới như vậy."

Thẩm Lương Xuyên không sợ cho ra ánh sáng sao?

Kiều Luyến có chút hoảng hốt, cảnh ngày đầu tiên kết hôn, bỗng nhiên thoáng hiện trong đầu.

Anh đã từng nói, không hi vọng công bố quan hệ của bọn họ.

Chẳng qua khi đó, quan hệ bọn họ vẫn không có hòa hoãn như hiện tại, hiện tại thế nào?

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm

Kỳ thật, bỗng nhiên trong lòng có chút hoảng.

Suy nghĩ một chút, vẫn là trở lại phòng làm việc của mình, cầm điện thoại di động lên gọi cho Thẩm Lương Xuyên: "Có người chụp ảnh chính diện của Thẩm phu nhân, làm sao bây giờ?"

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút: "Hắn là không."

Hôm qua bị người hoài nghi, anh đã đem mũ của mình cho Kiều Luyến.

Mà lúc anh và Kiều Luyến đi ra, đã chọn góc chết của camera, không có khả năng bị người chụp được.

"Người tổ 1 cầm ảnh chụp rồi." Kiều Luyến trầm giọng mở miệng, trong giọng nói mang theo bất an: "Nếu như bị phát hiện, làm sao bây giờ?"

Cô lo lắng đi tới đi lui, trong giọng nói đều có thể nghe ra bối rối: "Nếu như bị chụp, cứ nói em phỏng vấn anh? Thế nhưng vì sao phỏng vấn lại chạy đến rạp chiếu phim? Cái này không được."

Cô đang sốt ruột, chợt nghe đối diện mở miệng: "Kiều Luyến."

Giọng của anh ngưng trọng, đề lòng của cô hơi trầm xuống, sau đó liền nghe anh chậm rãi mở miệng: "Công bố đi."

Công bố sao?

Kiều Luyến kinh ngạc mở to hai mắt.

Đúng lúc này, bỗng dưng cô nghe được trong văn phòng tổ 1, truyền đến một trận xô xao!

Hiển nhiên, là mở ảnh chụp ra, thấy được Thẩm phu nhân là ai!

Tay Kiều Luyến nắm điện thoại di động hơi cứng đờ!

Chương 344: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (4)

Cô đột nhiên xoay người, đi ra bên ngoài phòng làm việc, vừa đi đến cửa, liền nghe trong tổ 1 truyền ra tiếng kinh hô, là tiếng kinh hô.

Tiếng kinh hô sao?

Kiều Luyến bỗng nhiên nhẹ nhàng thờ ra.

Nếu như mình bị chụp, khẳng định không phải loại phản ứng này.

Loại phản ứng này, nói rõ người bị chụp không phải cô.

Thế nhưng, khẩu khí này buông ra, cô mới bỗng nhiên ý thức được, Thẩm Lương Xuyên ở trong điện thoại, còn đang chờ đợi câu trả lời của cô.

Anh nói công bố đi..

Không phải nói rõ, phản hợp đồng sinh con rồi ly hôn, mất hiệu lực sao?

Từ khi hai người bởi vì chuyện thuốc tránh thai náo loạn một trận khó chịu, tuy hiện tại bọn họ tốt rồi, thế nhưng Kiều Luyến cảm giác lòng của mình, vẫn như treo lấy một thanh kiếm.

Thanh kiếm kia, cũng là phản hợp đồng này.

Mà bây giờ, cuối cùng anh nhả ra rồi.

Tâm lý Kiều Luyến, bỗng nhiên xông lên một chút cảm động.

Thế nhưng..

"Hiện tại không thể. Em có nỗi khổ tâm riêng của mình, anh có thể hiểu cho em không?"

Cô áy náy nói xong câu đó, sợ Thẩm Lương Xuyên sẽ tức giận.

Đối diện dừng lại một chút, mới mở miệng: "Có thể."

Hai chữ, để cho cô hơi sững sờ, tiếp lấy nụ cười trên mặt càng lớn hơn.

Chẳng qua là một cuộc điện thoại, lại làm cho cô cảm giác, chính mình giống như càng gần Thẩm Lương, có thứ gì, giống như mọc rễ này mầm trong lòng.

Cô hít vào một hơi thật sâu, lập tức cười: "Cám ơn."

"Chúng ta là vợ chồng, không cần khách khí." Thẩm Lương Xuyên vẫn trầm ổn không gọn sóng như cũ.

"Tổ 1 bắt đầu viết bản thảo rồi! Đoán chừng không bao lâu, ảnh chụp có thể đưa ra!"

Thi Niệm Điều cắt ngang trầm mặc mập mờ giữa hai người.

Kiều Luyến lấy lại tinh thần, có chút ngượng ngừng mở miệng: "Em bận làm việc rồi."

"Ừm, gấp lại."

Cúp điện thoại, cô cảm giác trên gương mặt đều nóng bừng.

Thi Niệm Điều hiếu kỳ nhìn chăm cô chăm chăm: "Chủ biên Luyến, Thẩm ảnh đế quả nhiên lợi hại, gọi điện thoại, có thể để chị mặt hồng như vậy!"

Kiều Luyến...

Cô đẩy đẩy chán Thi Niệm Điều ra: "Được rồi, mau nhìn bọn họ, báo cáo ra, lập tức nói cho tôi biết."

Thi Niệm Điều gật đầu: " không có vấn đề. Vậy chị tiếp tục thẹn thùng đi, tôi giúp chị nhìn chăm chăm ~ "

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến cảm giác trên gương mặt có chút nóng bỏng, vươn tay che mặt.

Hành động tỏ 1 rất nhanh, đưa tin rất nhanh.

Kiều Luyến đang ngẩn người, Thi Niệm Điều lại mở miệng: "Báo cáo ra rồi, mau nhìn! Đây là ai?"

Nghe nói như thế, Kiều Luyến vội vàng mở trang web tòa soạn, đi vào, đầu tiên liền thấy một tấm ảnh chụp.

Địa điểm trên tấm ảnh, hẳn là tại một nhà hàng, Thẩm Lương Xuyên và một cô gái, đang trên thang máy.

Cô gái không có đứng vững, kém chút ngã sấp, tay Thẩm Lương Xuyên, đang kéo cánh tay của cô gái.

Trạng thái tấm hình, chỉ là anh tùy tiện đỡ người, cũng mang sang trọng và tuần nhã, để cho hai mắt người ta tỏa sáng.

Mà cô gái bị anh đỡ, mặt mũi tràn đầy áy náy, còn mang theo kinh hoàng, bộ dạng ngượng ngùng

Là Tống Nguyên Hi.

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại.

Chẳng qua lúc nào mà Thẩm Lương Xuyên mang Tống Nguyên Hi đi nhà hàng?

Đang suy nghĩ, điện thoại Thẩm Lương Xuyên gọi tới.

Kiều Luyến nghe, liền thấy anh khẽ giải thích: "Ngày ấy, anh mang Nguyên Hi đi gặp đạo diễn, không nghĩ tôi sẽ bị chụp."

Cho nên, anh thấy đưa tin, tranh thủ thời gian giải thích sao?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 345: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (5)

Người tỏ 1 tràn đầy phấn khởi, đương nhiên sẽ không viết đặc biệt rõ ràng, chỉ viết hư hư thực thực là phu nhân S xuất hiện.

Đến tên Thẩm Lương Xuyên cũng không cho ra.

Đây là điểm nhạy cảm của ký giả, ngộ nhờ đưa tin sau, cũng có thể từ chối.

Cho nên...

Thẩm Lương Xuyên đối với chuyện này, là bị động.

Bởi vì nếu như anh gửi bài làm sáng tỏ Tống Nguyên Hi không phải Thẩm phu nhân, như vậy có chút chuyện bé xé ra to, huống hồ sẽ để Tống Nguyên Hi không còn mặt mũi khi cho dự định tiến vào làng giải trí!

Thế nhưng không đề ý tới...

Chuyện này, biện pháp tốt nhất, là để Tống Nguyên Hi đăng kí weibo, công khai biểu thị bên trên, chính mình là em gái Thẩm Lương Xuyên.

"Xét duyệt công chúng trên weibo cần đến một hoặc hai ngày, cho nên chuyện này, hai ngày sau, sẽ giải quyết." Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Ủy khuất em rồi."

Kiều Luyến:...

Ủy khuất cô cái gì?

Cô ngậm miệng cười: "Vậy anh có muốn cho em ăn gì lót dạ bồi thường sao?"

"Em muốn cái gì?"

Trông mặt Kiều Luyến đảo vòng, đang suy tư muốn cái gì, lại chợt nghe đối phương mở miệng: "Bồi thường thật sao?"

Phi!

Kiều Luyến ngậy người.

Cho nên, Thẩm ảnh đế là đang nói đùa cô sao?

-

Buổi chiều, tới gần giờ tan sở, Thẩm Lương Xuyên đến đón cô về nhà.

Lúc xuống lầu, không khéo lại cùng thang máy với Tô Mỹ Mỹ.

Trên mặt Tô Mỹ Mỹ mang châm chọc: "Kiều Luyến, hiện tại Thẩm phu nhân đã xuất hiện, tiểu tam như cô có cảm giác gì?"

Kiều Luyến cảm thấy buồn cười: "Cô cảm thấy tôi nên có cảm giác gì?"

Tô Mỹ Mỹ nhếch môi: "Nhìn nụ cười giả vờ này của cô, thật là khiến người ta đáng thương. Kỳ thật, cô hẳn là sợ rồi? Nhìn dáng vẻ Thẩm phu nhân, không giống như là con gái nhà nghèo."

Cô ta nói đến đây, xích lại gần Kiều Luyến, thấp giọng: "Cô, thăm rồi."

Kiều Luyến nhú mày: "Tô Mỹ Mỹ, tôi khuyên cô vẫn là đặt ý nghĩ ấy lên người mình đi, xen vào việc của người khác như thế, cẩn thận tổng biên của cô bay mất!"

Một câu roi xuống, sắc mặt Tô Mỹ Mỹ thay đổi: "Cô có ý gì?"

"Ý trên mặt chữ."

"Cô...!"

"Đỉnh!"

Thang máy đến, Kiều Luyến từ trong thang máy đi ra, liền thấy xe Thẩm Lương Xuyên đứng ở ven đường.

Cô bước nhanh qua, lên xe.

Mở cửa ghế lái phụ ra, Tô Mỹ Mỹ có thể nhìn thấy người đàn ông ngồi ở trên ghế, chính là Thẩm Lương Xuyên.

Cô ta nhất thời cảm thấy lòng dạ không thuận, chỉ cảm thấy Thẩm phu nhân thật sự là đáng thương, híp mắt lại, siết chặt nắm đấm.

Kiều Luyến, cô đừng đắc ý!

-

Lúc Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đến biệt thự, mới nhìn thấy Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi cũng ở đây.

Mắt Tống Nguyên Hi hồng hồng, nhìn qua là biết đã khóc.

Hạ Diệp Hoa nhìn thấy hai người tiến vào, mới bắt đầu mở miệng: "Cuối cùng các con cũng trở về, mau lại đây khuyên nhủ Nguyên Hi. Đứa nhỏ này khóc cả trưa rồi."

Tiếp đó hung tợn mắng: "Cũng không biết tòa soạn nào không có tâm vậy, lại đưa tin Nguyên Hi và Lương Xuyên! Nguyên Hi là cô gái trong sạch, thật sự là không hiểu được!"

Kiều Luyến...

Tống Nguyên Hi nức nở một chút, tiếp đó nghẹn ngào mở miệng: "Chị dâu, em cũng không nghĩ tới có thể như vậy. Ngày đó gặp đạo diễn quá khản trương, lúc lên thang máy không cẩn thận bị ngã, anh Lương Xuyên đỡ em một chút, đám người kia cứ tung tin đồn như vậy..."

Nói xong, hốc mắt vừa đỏ, vuron tay che mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 346: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (6)

Nhìn dáng vẻ Tống Nguyên Hi như vậy, Kiều Luyến nói không ra là có cảm giác gì.

Tống Nguyên Hi vô tội, đương nhiên cô biết.

Thế nhưng chút chuyện nhỏ như vậy, cô bé khóc thành như vậy, giống như chính mình lòng dạ hẹp hòi.

Không phải chỉ là tin tức thôi sao?

Cũng không phải thật.

Cô nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, quả nhiên đối phương cũng nhú mày: "Được rồi, khóc cái gì."

Tống Nguyên Hi dừng khóc, sợ hãi nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Qua mấy ngày, em đăng bài lên weibo, làm sáng tỏ một chút là được."

Tống Nguyên Hi lập tức gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng: "Mấy ngày nay không có chuyện gì, em xem kịch bản nhiều một chút. Tuy anh tiến cử em với đạo diễn Vương, nhưng bất kể thế nào nghiêm túc làm việc là số 1, làng giải trí nhìn quá xốc nổi, kỳ thật em không dụng tâm diễn, đạo diễn vừa xem hiểu ngay."

Tống Nguyên Hi ngây ngốc một hồi, nghiêm túc xác nhận.

Thẩm Lương Xuyên đối với đứa em này, từ trước đến nay không quản nhiều, thấy cô nhu thuận, liền không nói gì nữa.

Anh nhắc chân lên, đi lên lầu, đi được một nửa, chợt nhớ tới: "Ngày mai đoàn làm phim có buổi họp báo, hôm nay đạo diễn Vương gọi điện thoại đến, cho em đi tham gia cùng."

Tống Nguyên Hi sững sờ, tiếp đó mừng rỡ ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt lộ ra hưng phấn, cô gật mạnh đầu: "Vâng!"

Hạ Diệp Hoa liền kéo tay Kiều Luyến lại: "tiểu Kiều, con đã lâu không có chơi game với ta, buổi tối hôm nay cùng đánh với ta hai ván nhé."

Kiều Luyến cười: "Không có vấn đề."

Mấy người ăn cơm tối, Hạ Diệp Hoa liền cùng Kiều Luyến chơi game.

Mỗi người một cái ipad, chơi trò chơi đơn giản, nhẹ nhàng vừa thích ý.

Kiều Luyến thuận miệng dò hỏi: "Mẹ, Thẩm Lương Xuyên chơi game cũng lợi hại như vậy sao?"

"Nó ư, ta nhớ được nó nói qua, nó là đệ nhất gì đấy?"

Đệ nhất gì?

Kiều Luyến ngẩn người, ngẩng đầu lên, không hiểu nhìn về phía bà.

Hạ Diệp Hoa cười: "Ta không nhớ rõ, dù sao cũng là lúc lên cấp ba, nó nghiện chơi game. Ai, mau nhìn, tiếp đó đi đâu?"

Kiều Luyến cúi đầu: "A, đi phải đi."

-

Phim của đạo diễn Vương, là một bộ thanh xuân.

Vai diễn của Tống Nguyên Hi là nữ chính Bạch Nguyệt Quang ở thời kỳ cấp 3, hình tượng cô thanh thuần, vô cùng phù hợp.

Đạo diễn Vương là đạo diễn nổi danh, thích nhất nâng người mới.

Người diễn vai diễn của ông, hiện tại đa phần đều trở thành ngôi sao hot.

Cho nên, nữ chính bộ phim này, cũng chịu đủ chú ý.

Tại buổi họp báo, hiện trường tới rất nhiều ký giả.

Tòa soạn 8 Quái, là Tô Mỹ Mỹ và người tổ 1 khác tới.

Loại tin tức này, là tin thoải mái thu được nhân cầu, xem như một chuyện tốt.

Chỉ là... Khi Tổng Nguyên Hi được đạo diễn Vương giới thiệu ra sân, Tô Mỹ Mỹ lập tức sợ ngây người.

Cái này, người này không phải nhân vật tiêu điểm gần đây, Thẩm phu nhân sao?

Thì ra, Thẩm phu nhân cũng muốn phát triển trong làng giải trí?

Tô Mỹ Mỹ luôn chú ý Tổng Nguyên Hi, khi nhìn thấy cô đứng dậy qua phòng vệ sinh, lặng lẽ đứng lên, theo đuôi.

Tiến vào phòng vệ sinh, liền thấy Tổng Nguyên Hi đứng ở trước gương, đang trang điểm lại.

Cô ta tiến lên một bước: "Thẩm phu nhân."

Tổng Nguyên Hi giống như con thỏ con bị giật mình, quay đầu.

Tô Mỹ Mỹ lập tức cười: "Thẩm phu nhân, tôi biết cô là Thẩm phu nhân, cô chớ khấn trương, tôi không có ý gì khác, tôi chính là muốn nói cho cô, Thẩm ảnh đế và một ký giả tòa soạn chúng tôi có chút không trong sạch!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 347: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (7)

Tổng Nguyên Hi nghe nói như thế hơi sững sờ, chợt nhíu lông mày, nhìn chăm chăm Tô Mỹ Mỹ: "Cô là?"

Tô Mỹ Mỹ mở miệng: "Tôi là ký giả nhật báo 8 Quái, không biết cô có biết một người tên Kiều Luyến không? Cô ta và Thẩm ảnh đế không minh bạch, tôi tận mắt thấy Thẩm ảnh đế qua tòa soạn đón cô ta về."

Cô ta nói xong câu đó, liền híp mắt lại.

Chỉ cảm thấy trong lòng đột nhiên thoải mái.

Từ khi phát hiện Kiều Luyến và Thẩm ảnh đế có chút liên lụy, cô vẫn muốn lấy bí mật này ra.

Nhưng nhìn Kiều Luyến tiêu sái như vậy, lòng cô ta tràn đầy oán hận.

Hôm nay, cuối cùng có thể mở mày mở mặt rồi!

Thẩm phu nhân này nhìn yếu ớt, thế nhưng đã có thể gả cho Thẩm ảnh đế, liền khẳng định không đơn giản!

Bị chính thất biết có tiểu tam tồn tại, Kiều Luyến sẽ xui xẻo, xui xẻo rồi!

Cô ta nghĩ tới đây, híp mắt lại, lẳng lặng chờ đợi Tổng Nguyên Hi thay đổi, thế nhưng lại để cho cô ta thất vọng, Tổng Nguyên Hi lại nhíu lông mày: "Thật xin lỗi, cô nhận lầm người."

Nói đến đây, cô liền đi ra cửa, thế nhưng bộ dạng cô hốt hoảng, vẫn để Tô Mỹ Mỹ hiểu lầm.

Cô ta theo sát: "Thẩm phu nhân, tòa soạn chúng tôi lấy được ảnh chụp của cô và Thẩm ảnh đế, tôi nhận ra cô, rất rõ ràng!"

Thân thể Tổng Nguyên Hi cứng đờ, quay đầu, thân thể khẽ run: "Cô..."

"Thẩm phu nhân, cô thật sự cam tâm để chồng của mình, bị một con hồ ly tinh mê hoặc sao? Thẩm phu nhân, cô..."

"Tôi đã nói rồi, cô nhận lầm người, tôi không phải Thẩm phu nhân."

Tổng Nguyên Hi nhíu mày, tiếp tục đi ra ngoài.

Mắt thấy phản ứng này của cô, Tô Mỹ Mỹ đành phải tiến lên lần nữa, trực tiếp móc ra một tấm danh thiếp từ trong túi, nhét vào trong tay Tống Nguyên Hi: "Thẩm phu nhân! Tôi biết bất kỳ một phụ nữ nào, bị tiểu tam cướp đi chồng mình, đều sẽ không vui vẻ. Nếu như cô muốn hiểu rõ cụ thể chi tiết, có thể liên lạc với tôi."

-

Tô Mỹ Mỹ phỏng vấn được tin tức, còn gặp được Thẩm phu nhân trong truyền thuyết, chỉ cảm thấy tâm tình đẹp đến bùng nổ.

Sau khi trở về tòa soạn, liền như có như không nhằm vào Kiều Luyến: "Có ít người, cũng không biết xấu hổ, người có vợ đều muốn cầu kết, ai! Chẳng qua bây giờ xã hội, tiểu tam sẽ không có kết cục tốt! Kiều Luyến, cô thấy tôi nói có đúng hay không?"

Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu đang xử lý tin, nghe nói như thế, nhìn về phía cửa phòng làm việc, ché giễu lại: "Xem ra Tô Mỹ Mỹ cô hiểu rất rõ về tiểu tam!"

Tô Mỹ Mỹ: "Cô... Sao mặt cô lại dày như thế!"

Kiều Luyến lập tức cười, che kín lấy mặt mình: "Không nên hâm mộ, kỳ thật là do tôi hơn cô rồi."

Tô Mỹ Mỹ thật sự là bị Kiều Luyến đâm cho nói không nên lời.

Thật sự là chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy!

Cô ta xoay người rồi đi.

Kiều Luyến thương lượng với Thi Niệm Diêu: "Xế chiều hôm nay có hai đầu dây, chúng ta tách ra hành động, trở về đưa tin, phải nhanh một chút."

Thi Niệm Diêu gật đầu.

Kiều Luyến nhìn sợi dây trong tay, nhíu mày.

Tin tức Thẩm phu nhân là ai, bọn họ không bỏ ra nổi, cho nên phải xuất ra một tin tức lớn hơn.

Không biết Phạm Lộ thanh thuần ngọc nữ mới lên của làng giải trí cố gắng chen chân nhà khác, phá hư hôn nhân người khác, có thể đè xuống Thẩm phu nhân hay không?

Bất kể như thế nào, đều phải thử một lần.

Kiều Luyến nóng lòng muốn thử.

Kỳ thật Phạm Lộ này, cô tiếp xúc qua.

Trước khi chưa thành danh, trông thấy ký giả liền chị dài chị ngắn.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 348: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (8)

Về sau thành danh lên cao, liền bộc lộ đáng vẻ xem thường người.

Thậm chí đoạn thời gian trước tuôn ra mập mờ với một phú hào, thế nhưng lúc ấy cô ta phù nhận.

Nhưng mà...

Bọn họ kiếm được thông báo, nói là hôm nay cô ta sẽ cùng phú hào kia đi cùng.

Hôm nay cô rất may mắn, ngồi chờ thời cơ phù hợp, chụp được nữ minh tinh và phú hào kia, tuy mơ hồ, nhưng có thể nhìn ra là hai người.

Cùng ngày, cô trở lại báo tòa soạn, viết xong tin, sau đó mới rời khỏi tòa soạn.

Hôm nay Thẩm Lương Xuyên có chuyện gì, cho nên không có tới đón cô về nhà.

Cô đón xe trở về.

Vừa tới cửa nhà, liền có thể ngửi thấy trong nhà truyền tới mùi đồ ăn, tiếp đó là tiếng Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi vui cười.

Quan hệ của Tống Nguyên Hi và Hạ Diệp Hoa vô cùng tốt, hài hòa giống như mẹ con ruột, đáng về cô bé mảnh mai, để Hạ Diệp Hoa vô cùng quan tâm.

Giờ phút này, trông thấy Kiều Luyến tiến đến, mắt Hạ Diệp Hoa nhất thời liền sáng lên.

"Tiểu Kiều, con trở về rồi hả? Nhanh tới dùng cơm đi, hôm nay ta hầm canh gà cho con, chút nữa con uống nhiều một chút, cái canh này, rất tốt cho tử cung. Bây giờ con và Lương Xuyên đang chuẩn bị mang thai, cần phải ăn được uống ngủ ngon, làm việc cũng không cần quá cực khổ ~"

Kiều Luyến cười tùm đi vào phòng khách, nghe vậy bước chân dừng lại, đột nhiên cảm giác có chút bức bối.

Kết quả lần trước kiểm tra sức khỏe, lại xuất hiện trong đầu.

Trong thời gian ngắn, chỉ sợ không mang thai được, phải bài trừ hết độc tố, mới có thể.

Nói cách khác, chỉ ít trong vòng nửa năm, không thể có con.

Cô nhìn Hạ Diệp Hoa: "mẹ, con..."

Hạ Diệp Hoa cười híp mắt đi tới, dặt tay cô: "Nhanh lên, trước khi ăn cơm uống một chén canh."

Nhìn mặt mũi bà tràn đầy nhiệt tình, Kiều Luyến chỉ có thể gật đầu.

Một chén canh uống vào bụng, Thẩm Lương Xuyên cũng đã về đến nhà, Hạ Diệp Hoa nhìn thấy anh, nhất thời đem một bát to khác qua: "Con xem gần đây con gầy thế nào, bận rộn như vậy có quan trọng hơn thân thể không? Con phải nhất định bồi bổ tốt, chuẩn bị giai đoạn mang thai, không cho phép hút thuốc không cho phép uống rượu, nhớ kỹ?"

Thẩm Lương Xuyên đang cở cùc tay áo, liếc qua Kiều Luyến ngồi ở trên ghế sofa.

Không biết vì sao, dù cô ngồi yên ở đó, cười nhìn bọn họ, thế nhưng anh vẫn từ trong ánh mắt của cô nhìn ra không vui.

Khẳng định là bởi vì thuốc tránh thai lần trước?

Anh ho khan một tiếng: "Mẹ, sao mẹ lại nghĩ tới cái này rồi? Chúng con còn trẻ, chuyện con cái không vội."

Hạ Diệp Hoa cười lạnh: "Trẻ cái gì, con cũng sắp 26 rồi! Còn trẻ định làm chuyện gì. Tuổi tác hai con hiện tại, sinh con là thích hợp nhất, sinh sớm khôi phục cũng nhanh."

Bà nói liên miên lái nhái, mở miệng nói: "Hôm nay Nguyên Hi nhắc nhở ta, ta mới phản ứng được, tiểu Kiều gả cho con đã hai tháng, thế nào? Có tin tức chưa?"

Bà quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Nghỉ lễ của con..."

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống: "Mẹ, tháng trước đúng hạn mà tới, tháng này, đoán chừng trong hai ngày này."

Ánh mắt Hạ Diệp Hoa lập tức sáng lên: "Nói cách khác, không chừng tháng này có đúng không?"

Kiều Luyến nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút: "Hắn là sẽ không nhanh như vậy."

"Làm sao lại như vậy? Ta thấy thân thể hai con khỏe mạnh, khẳng định không có vấn đề!" Hạ Diệp Hoa còn muốn nói điều gì, Tống Nguyên Hi tiến lên một bước, kéo cánh tay bà lại.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 349: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (9)

Tống Nguyên Hi mở miệng: "Dì, dì đừng ép chị dâu và anh Lương Xuyên, bọn họ vừa mới kết hôn, hướng hồ loại chuyện này coi trọng cơ duyên."

Hạ Diệp Hoa còn muốn nói điều gì, Kiều Luyến vội vàng nói sang chuyện khác, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Hôm nay anh làm làm gì vậy? Sao trở về muộn thế?"

Thẩm Lương Xuyên chuyển đề tài theo: "Lập tức sẽ khai máy, hôm nay người của đoàn làm phim (kiêu hùng), tụ hội một chút."

Kiều Luyến gật đầu: " À, hiểu rồi."

Lời này rơi xuống, điện thoại di động của Thẩm Lương Xuyên liền vang lên.

Anh cúi đầu, nhìn sang, hơi nhú mày.

Đi đến ban công, nghe máy, đối diện truyền đến tiếng Tống Thành: "Anh Thẩm, có minh tinh nhỏ muốn hẹn anh."

Thẩm Lương Xuyên không nhận được mở miệng: "Không còn gì tôi cúp."

"Ai, chớ cúp! Cái minh tinh này là Phạm Lộ, lần này đảm nhiệm vai nữ số 3 trong (kiêu hùng). Người ta nói, là muốn thỉnh giáo anh."

"Vậy thôi?"

Đầu năm nay, người muốn thỉnh giáo anh rất nhiều, Tống Thành sẽ không có mất giới thiệu đến trước mặt mình.

Tống Thành đành phải nói tiếp: "Cô ta là người của Lục Thiếu."

Lông mày Thẩm Lương Xuyên hơi nhú lại: "Sau đó?"

"Lục thiếu nói xem giao tình tuổi trẻ của hai người, để chúng ta giúp đỡ cô ta."

Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nói một tiếng: " Tôi đã biết."

Nói xong câu đó, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Đứng trên ban công, anh lẳng lặng nhìn chăm chú ra phương xa.

Giao tình tuổi trẻ...

Cái người bây giờ được mọi người tôn xưng một tiếng Lục Thiếu, đích thật là bạn chơi từ nhỏ của anh.

Đáng tiếc, bọn họ đã rất ít liên hệ rồi.

Cho nên số điện thoại của Lục thiếu anh còn không có, chỉ có thể liên hệ bởi Tống Thành.

Thẩm Lương Xuyên buông tròn mắt, đi vào lại biệt thự.

Hạ Diệp Hoa đã ngừng chủ đề sinh con, cùng Kiều Luyến trò chuyện cởi mở.

Nhưng có thể nhìn ra Kiều Luyến có chút không yên lòng.

Anh khẽ thở dài.

mặc dù chuyện thuốc tránh thai trở thành quá khứ đã lâu, thế nhưng cô... Vẫn là ngại sao?

-

Tiền Hạ Diệp Hoa, Kiều Luyến lên trên lầu, trực tiếp bị Thẩm Lương Xuyên ôm lấy.

Tối nay anh vô cùng dịu dàng, mỗi một động tác, đều giống như mang theo một loại áy náy nào đó.

Xong chuyện, Kiều Luyến nằm trên cánh tay của anh, nhắm mắt lại, có chút buồn ngủ.

Thẩm Lương Xuyên lại mở to mắt, nhìn người phụ nữ trong lòng mình.

Tóc của cô đều bị ẩm ướt, có mấy sợi dính trên trán.

Anh nhẹ nhàng đưa tay ra, vuốt tóc của cô, mượn ánh trăng ngoài cửa sổ, tỉ mỉ quan sát mặt cô.

Đây là tiểu Kiều của anh, tiểu Kiều vừa hận vừa yêu.

Có lẽ là mấy năm này sinh hoạt, tu luyện tính cách của cô, không để cho cô giống như tám năm trước...

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên hài lòng gọi môi, lẳng lặng nằm ở bên cạnh cô.

Ngày thứ hai, khi tia sáng mặt trời đầu tiên chiếu vào gian phòng, Kiều Luyến mở hai mắt ra.

Thân thể mỗi một, để cho cô hoảng hốt một chút, quay đầu đã không thấy Thẩm Lương Xuyên.

Lúc cô xuống lầu, vừa vận Thẩm Lương Xuyên chạy bộ trở về, mồ hôi trên trán trượt xuống, trông thấy Kiều Luyến, mở miệng nói: "Anh đi tắm, chờ anh ăn sáng."

Kiều Luyến gật đầu.

Đúng lúc này, điện thoại di động của cô vang lên.

Kiều Luyến cầm lên, phát hiện là Lưu Chí Hưng gọi tới, sau khi nghe, liền thấy tiếng Lưu Chí Hưng mắng chửi: "Kiều Luyến, có phải cô không muốn làm hay không?! Cái báo cáo kia là sao?!"

Kiều Luyến nghi hoặc: "Làm sao?"

"Cô chọc đại họa! Hiện tại lập tức đến tòa soạn!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 350: Thẩm phu nhân lộ ra ánh sáng! (10)

Kiều Luyến vội vã đuổi tới tòa soạn, còn đang nghi ngờ xảy ra chuyện gì.

Cô gặp rắc rối gì sao?

Cô cau mày, vừa đi vào văn phòng tổng biên, một phần tin đập tới.

Kiều Luyến tránh đi, liền thấy Lưu Chí Hưng tức giận nhìn cô chăm chăm: "Cô xem một chút, cô xem một chút, cô viết đây cái gì?!"

Kiều Luyến nhú lông mày, cúi đầu.

Đó là tin hôm qua cô đưa, tiêu đề là: (Thực hư chuyện nữ minh tinh họ P là tiểu tam).

Cái tiêu đề này... Không sai.

Cô nghi ngờ ngẩng đầu, liền thấy Lưu Chí Hưng tức giận hét: "Cô xem nội dung một chút, xem từ đầu đến cuối cho tôi!"

Kiều Luyến đành phải cầm tin, nhìn một chút, lại bỗng dưng mở to hai mắt nhìn!

Cô không thể tin dùng mắt ở trên cái tên đó: Phạm Lộ.

Phạm Lộ...

Cái này sao có thể?

"Tổ đường để làm ký giả, tôi thấy cô cũng không có!! Lúc tòa soạn đưa tin, sao có thể trực tiếp ghi tên thật của người khác? Cô đây là làm hư hại thanh danh có biết không?!"

Tuy thân là minh tinh, rất nhiều scandal bị tuôn ra.

Thế nhưng mọi người đều sẽ dùng tên họ ám chỉ, thay thế.

Cho dù có chứng cứ trực tiếp, cũng không thể nói thẳng ra, bởi vì sẽ tổn hại quyền danh dự người khác.

Điểm này, mỗi ký giả đều được biết.

Cho nên, sao cô lại phạm sai lầm!

Bọn họ phỏng vấn xong, trở về viết tin, đều sẽ kiểm tra xác định không có chuyện mới có thể gửi.

Nhưng...

Nếu như đưa tin xuất hiện một cái tên Phạm Lộ, có thể nói là cô sợ hãi, nhưng bây giờ, toàn văn đều dùng Phạm Lộ để thay thế!

Cô nhú lông mày: "Đây không phải..."

Lời còn chưa nói hết, ở cửa truyền đến tiếng Tô Mỹ Mỹ: "Kiều Luyến, cô làm sao vậy? Cô có biết tổ đường làm ký giả không! Hiện tại tốt rồi? Luật Sư Phạm Lộ đã tìm tới cửa! mau đi loại bỏ tin tức, đồng thời công khai xin lỗi, thừa nhận sai lầm, với cả! Còn phải bồi thường cô ta 200 vạn!"

"Cô có biết 200 vạn là gì không? Tất cả chuyện này đều là trách nhiệm cá nhân cô, quả thực là sai không hợp thói thường!"

Kiều Luyến nhìn chăm chăm Tô Mỹ Mỹ, lại quay đầu nhìn về phía tổng biên.

Cô bỗng nhiên mở miệng: "Tô Mỹ Mỹ, có phải là cô đôi của tôi hay không?"

Tài khoản gửi tin của cô, chỉ có tổng biên biết mật mã, cho nên, nếu như bản tin bị người động tay động chân, như vậy người này chỉ có thể là Tô Mỹ Mỹ!

Tròng mắt Tô Mỹ Mỹ co rụt lại, phản ứng này, để Kiều Luyến chắc chắn là cô ta.

Nhưng hết lần này tới lần khác, cô ta mở miệng: "Cô đừng ở chỗ này ăn nói bừa bãi! Chính mình phạm sai lầm, còn muốn đạp đổ trên thân người khác, thật sự là buồn cười! Tổng biên, anh mau nói một câu!"

Lưu Chí Hưng gật đầu: "Được rồi! Hiện tại quan trọng là làm bình ổn chuyện này! Tôi vừa mới liên hệ khẩn cấp với người đại diện Phạm Lộ. Họ nói, buổi tối hôm nay họ ở "Sáng Chói", cô đi tới chỗ họ, tự mình xin lỗi. Nếu như cô ta chịu nhà ra, không bồi thường 200 vạn thì coi như xong, nếu như cô ta một mực chắc chắn phải bồi thường, chuyện của cá nhân cô rồi! tòa soạn sẽ không bỏ ra 200 vạn cho cô!"

Kiều Luyến nghe Lưu Chí Hưng nói bất công, chỉ cảm thấy vô cùng tức giận.

Cô đứng tại chỗ, siết chặt nắm đấm.

Cùng lúc đó, Thẩm Lương Xuyên cũng nhận được điện thoại, là Lục Thiếu gọi tới: "anh Thẩm, đêm nay gặp ở "Sáng chói", Tôi sẽ giới thiệu Phạm Lộ~ "

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 351: Kiều Luyến nổi giận! (1)

"Tôi không đi!"

Kiều Luyến nhìn chăm chăm Tô Mỹ Mỹ, cười lạnh nói.

Tô Mỹ Mỹ trực tiếp nổi bão: "Cô không đi, chuyện của cô ai tới thu thập? Cô còn có mặt mũi nói cô không đi?"

Kiều Luyến rủ mắt, không thấy Tô Mỹ Mỹ, chỉ nhìn chăm chăm Lưu Chí Hưng: "Lưu Tổng biên, chuyện này đến cùng xảy ra thế nào, tôi nghĩ lòng dạ anh biết rồi! Là lỗi của tôi, tôi sẽ gánh chịu, nhưng nếu như không phải lỗi của tôi, muốn tôi gánh chịu, không có cửa đâu! Chân trần không sợ mang giày, nếu như các người bức bách quá đáng, cùng lắm thì thưa kiện, cho là tôi sợ các người sao?"

Lưu Chí Hưng nhú mày: "Kiều Luyến, không thể nói như thế, đưa tin là cô gửi ra ngoài, cô..."

"Là tôi gửi, thế nhưng chẳng lẽ tòa soạn không có trách nhiệm? Tất cả bản thảo gửi đi, đều phải qua xét duyệt, tổng biên, chuyện này náo ra, trách nhiệm của anh là lớn nhất!"

Lưu Chí Hưng đứng lên: "Cô...!"

Nhìn bộ dạng Kiều Luyến ngang ngược, thái độ liền mềm xuống: "Vậy Kiều Luyến, chuyện này muốn làm sao?"

Thấy hấn ta chịu yên, cuối cùng không giống như vừa rồi, lúc này Kiều Luyến mới nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ: "Buổi họp tối nay, tôi có thể qua..."

Một câu rơi xuống, chỉ thấy Lưu Chí Hưng vui vẻ.

Kiều Luyến thân nhiên nhìn Tô Mỹ Mỹ một chút, cười lạnh nói: "Chẳng qua tổng biên, tôi nghĩ một số con sâu làm rầu nồi canh trong tòa soạn, có phải anh nên xử lý một chút hay không? Lần này là Phạm Lộ, lần sau lại là cái gì? Chuyện này đối với tôi không tốt, thế nhưng thanh danh tòa soạn sẽ thế

nào? Huống hồ, chuyện này làm lớn chuyện, anh cảm thấy vị trí tổng biên, còn có thể làm được sao?"

Một câu roi xuống, sắc mặt Lưu Chí Hưng thay đổi.

Kiều Luyến nhìn Tô Mỹ Mỹ một chút, quay người đi ra ngoài.

Vừa đi đến cửa, liền nghe Tô Mỹ Mỹ ở sau lưng quát mắng: "Chí Hưng, anh xem thái độ cô ta là gì, quả thực..."

Nói còn chưa dứt lời: "ba!" Tiếng tát vang lên.

Tiếng vang dội, để Kiêu Luyến cũng cảm thấy đau.

Sau đó là tiếng răn rạy của Lưu Chí Hưng: "Cô câm miệng cho tôi! Cô đã làm gì, đừng cho là tôi không biết!"

"Chí Hưng, không phải em làm, anh oan uổng em, anh..."

"Im miệng, Cô đi ra ngoài cho tôi!"

Kiều Luyến còn chưa đi xa, liền nghe thấy động tĩnh sau lưng, vừa quay đầu lại, liền thấy Tô Mỹ Mỹ bị Lưu Chí Hưng đẩy ra.

Cửa phòng đóng lại.

Tô Mỹ Mỹ ở bên ngoài gõ cửa, thế nhưng Lưu Chí Hưng lại không để ý tới.

Cô ta cau mày, bỗng nhiên quay đầu nhìn qua, khi nhìn Kiêu Luyến, trong ánh mắt hiện lên một trận điên cuồng: "Kiêu Luyến, tốt, rất tốt, cô cứ chờ!"

Nói xong, liền đẩy Kiêu Luyến ra, nổi giận đùng đùng đi ra ngoài.

Kiều Luyến nhú mày, cảm thấy Tô Mỹ Mỹ quả thực là không cứu nổi.

Cô trở lại văn phòng, Thi Niệm Diêu khẩn trương lại gần: "thế nào? Chuyện này làm sao?"

Kiều Luyến lắc đầu: "Không dễ làm."

Dù sao viết tên thật của người ta, đích thật là một chuyện không tốt lắm.

Cô hít một hơi thật sâu, có chút bức bối ngồi ở chỗ ngồi của mình.

Ngồi trong chốc lát, cô vẫn cảm thấy tức giận.

Chỗ ngực giống như lấp đầy một đám bông, để cho cô không thở nổi.

Cô thật sự vô cùng muốn vung tay rồi đi, dạng tòa soạn này cũng không thể tiếp tục đợi.

Thế nhưng..

Cô hít vào một hơi thật sâu, mở kéo cửa mình, lấy một tấm hình từ bên trong ra.

Trên tấm ảnh, là một nhà 4 người.

Đó là ảnh gia đình lúc cô 18.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 352: Kiêu Luyến nổi giận! (2)

Ảnh chụp là trong vườn hoa nhà họ, cô và em trai đứng ở bên cạnh, cha mẹ ngồi trong vườn hoa.

Trên khuôn mặt cô gái, treo nụ cười tự tin, Kiêu Dịch từ nhỏ đã là đứa trẻ ngoan, yên tĩnh lại nhu thuận.

Mẹ trên tấm ảnh dịu dàng rung động lòng người, ba ba anh tuấn tiêu sái.

Vốn một nhà bốn người bọn họ hạnh phúc, cô vẫn cho là, loại hạnh phúc này sẽ kéo dài, nhưng ai cũng không nghĩ tới, thế sự vô thường

Cha mẹ trong miệng người khác là đại ác nhân, sợ tội tự sát.

Thế nhưng cô không tin, cha mẹ sẽ làm ra loại chuyện này.

Cho nên, nhất định cô phải cầm được chứng chỉ ký giả, đi kiểm chứng chuyện năm đó, qua đưa tin, để người trong cả thiên hạ đều nhìn thấy, ba mẹ của cô oan uổng

Để ba ba không phải gánh vác danh xấu.

Cô siết chặt ngón tay, thở dài.

Đã nhịn chính tháng, còn nhịn ba tháng nữa.

Nghĩ tới đây, cô liền thận trọng bỏ hình vào trong ngăn kéo.

Ảnh trước mười tám tuổi, đều bị trận hỏa hoạn đốt mất.

Cái này là ảnh năm đó cô kẹp trong ví tiền, cho nên mới giữ lại.

Tấm hình này, đối với cô mà nói, quá quan trọng.

Cô điều chỉnh tâm tính một chút, liền đứng lên, đi vào phòng vệ sinh.

Lúc trở lại văn phòng, liền phát hiện!

Trước cửa, đã vây quanh một đám người.

Mà trong văn phòng, lại vô cùng ồn ào, mơ hồ nghe được có đồ rơi trên mặt đất, xen lẫn tiếng Thi Niệm Diêu: "Cô dừng tay, cô làm gì vậy? Cô buông ra!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, hơi sững sờ, bỗng nhiên chạy vào, liền thấy phòng làm việc của mình, đã bị Tô Mỹ Mỹ đập không ra bộ dạng!

Tô Mỹ Mỹ giống như một người điên, quét đồ trên bàn cô rơi xuống đất, mà... 100 bông hoa Thẩm Lương Xuyên tặng cô, cũng bị cô ta hung hăng ném xuống, dùng chân nghiền nát.

Đáng giận hơn là, bởi vì đồ đạc của cô không nhiều, cho nên đồ trên bàn bị đập xuống đất, cô ta còn chưa hết giận, vậy mà kéo ngăn của cô ra, đem đồ trong ngăn kéo, trực tiếp hất tung trên mặt đất!

Hoa hồng trên đất, bị cô ta giẫm loạn.

Đồ trong ngăn kéo rơi ra lập tức liền bị nhánh hoa nhuộm đỏ.

Sau đó, trông mắt cô co rút lại, liền thấy tám ảnh gia đình kia, tung bay trên mặt đất.

Thậm chí, Tô Mỹ Mỹ vô thức dẫm chân lên tám ảnh kia!

Cô chỉ cảm thấy trong não có một dây cung bắt ra, để cho cô không chút nghĩ ngợi, trực tiếp đẩy đám người vây xem, bỗng nhiên vọt vào, giọng thê thương: "Tô, Mỹ, Mỹ!!"

Mỗi một chữ, đều giống như mang theo mười phần cừu hận, kêu ra vừa bén nhọn vừa xa lạ, để người chung quanh và Tô Mỹ Mỹ, đều lập tức ngậy đại.

Cô siết chặt nắm đấm, từng bước tiến lên phía trước.

Tô Mỹ Mỹ bị Lưu Chí Hưng đánh một cái tát, cô vừa mới chạy lại, dự định trò chuyện với Lưu Chí Hưng, xin hắn ta tha thứ cho mình.

Thế nhưng Lưu Chí Hưng tỏ thái độ kiên quyết, không có gặp cô ta.

lòng cô ta tràn đầy lửa giận không chỗ phát tiết, chỉ có thể đến gây sự với Kiều Luyến.

Đập đồ vật, mới hóa giải một chút tức giận, thế nhưng vừa nghiêng đầu, khi nhìn thấy vẻ mặt Kiều Luyến, loại tức giận kia, nhất thời hóa thành bối rối.

Lúc này Kiều Luyến, là Kiều Luyến từ trước tới nay cô ta chưa từng gặp qua.

Hốc mắt của cô đỏ bừng, trong đôi mắt mang theo tức giận như từ địa ngục, để cho người ta không rét mà run.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 353: Kiều Luyến nổi giận! (3)

Tô Mỹ Mỹ không nhìn được nuốt ngụm nước miếng.

Kiều Luyến đi qua, ngồi xổm người xuống, nhặt ảnh chụp từ nhánh hoa lên.

Màu hoa hồng, đến cùng vẫn là làm bản ảnh chụp.

Cô nhìn chăm chăm ảnh chụp, dùng tay áo lau sạch, ý định lau sạch ảnh chụp, nhưng nước mắt vẫn chứa đầy trong hốc mắt, cô mở to mắt nhìn, quật cường không cho nó rơi xuống.

Mặc dù nước hoa hồng nhạt đi, thế nhưng tấm hình, vẫn bị chút hồng.

Kiều Luyến không còn dám dùng sức lau, sợ làm hỏng ảnh chụp.

Cô cắn môi, nhìn chăm chăm ảnh chụp này, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ.

Tô Mỹ Mỹ bị dọa nói nói không nên lời, bờ môi run rẩy, lắp ba lắp bắp dùng sự ngang ngược che dấu chột dạ của mình: "Cô, cô nhìn cái gì vậy? Tôi đập đồ của cô thì thế nào? Cô có thể làm gì?"

Ánh mắt Kiều Luyến, trong chớp mắt trở nên sắc bén.

Đề câu nói kế tiếp của Tô Mỹ Mỹ, trực tiếp nuốt trở lại trong cổ họng.

Cô ta nuốt ngụm nước miếng, mới nhìn đến ảnh chụp trong tay Kiều Luyến, không nhìn được chiêm chọc lần nữa: "Một tấm ảnh, đáng sao?"

Sắc mặt Kiều Luyến, càng thêm khó coi.

Dù không nói gì, băng lãnh vẫn tràn ngập toàn bộ phòng.

Người tỏ 1 đứng ở cửa, từng người nín thở, cũng không dám thở mạnh.

Kiều Luyến xưa nay không phải một quả hồng mềm, đạo lý này, mọi người đều biết, chủ biên tỏ 1 và Tô Mỹ Mỹ nhắm vào cô lâu như vậy, cũng không có được tiện nghi, còn bị cô lên làm chủ biên tỏ 2.

Cho nên hiện tại.. Kiều Luyến khẳng định sẽ không dễ dàng buông tha Tô Mỹ Mỹ.

Như vậy, hiện tại cô muốn động thủ đánh người sao?

Vừa nghĩ tới đây, lại nghe được Kiều Luyến chậm rãi mở miệng: "Cút."

Tất cả mọi người sửng sốt.

Tô Mỹ Mỹ bỗng đứng nhẹ nhàng thở ra.

Vừa rồi ánh mắt Kiều Luyến, để cho cô ta còn tưởng hôm nay cô sẽ động thủ.

Nhưng bây giờ, mặc dù là một chữ cút, vẫn nói rõ, cô không muốn làm gì mình!

Chính cô ta đập phòng làm việc của cô, chẳng qua cô chỉ bảo cô ta rời đi.

Tô Mỹ Mỹ hừ lạnh một tiếng: "Kiều Luyến, hiện thực chính là như vậy, không quyền không thế là không được. Có tổng biên là chỗ dựa cho tôi, cô tính là gì?"

Nói đến đây, cô ta còn đưa tay ra, đẩy Kiều Luyến một cái, vênh vao tự đắc đi ra ngoài.

Thi Niệm Điều nhìn Kiều Luyến một chút, vội vàng mở miệng với người bên ngoài: "Tản ra, nhìn cái gì?"

Người tỏ 1 lập tức tan ra như chim, thế nhưng tiếng nghị luận, vẫn truyền trong tòa soạn.

Thi Niệm Điều đóng cửa phòng làm việc lại, quay đầu lần nữa, liền phát hiện Kiều Luyến vẫn thất hồn lạc phách đứng đó, cúi đầu nhìn ảnh chụp.

Cô vội vàng đi tới, liền thấy nước mắt Kiều Luyến ràn rụa.

Cô giật mình: "Chủ biên Luyến."

Kiều Luyến ngẩng đầu lên, trên mặt vẻ thần sắc kiên nghị: "Tôi sẽ không bỏ qua cho cô ta."

Thi Niệm Diêu gắt đầu: "Dáng vẻ cô ta như vậy, quả thực là không có điểm mấu chốt, kiên quyết không thể bỏ qua cho cô ta! Chủ biên Luyến, nói đi, chị muốn làm sao?"

Kiều Luyến không có xông lên đánh Tô Mỹ Mỹ, Thi Niệm Diêu biết, thù này, kết lớn.

Kiều Luyến là người yêu hận rõ ràng, nếu như cô đâm trở về, hoặc là mắng lại, nói rõ sự tình sẽ qua.

Nhưng nếu như không có... Như vậy, Tô Mỹ Mỹ thâm rồi.

Thi Niệm Diêu xắn tay áo lên: "Từ ngày đầu tiên tôi đi làm, đã nhìn cô ta không vừa mắt, bây giờ chúng ta làm một vỏ lớn! Chủ biên Luyến, tôi giúp chị!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 354: Kiều Luyến nổi giận! (4)

Trùng trị Tô Mỹ Mỹ, đương nhiên không có khả năng hạ bút thành văn.

Cần làm chút chuẩn bị.

Buổi trưa, Kiều Luyến nhận được điện thoại Thẩm Lương Xuyên: "Anh dưới lầu."

Kiều Luyến hơi sững sờ: "Hả?"

Đoàn làm phim của anh sắp quay, cho nên thời gian này công việc của anh rất bận.

Lúc sớm đi làm, còn nghe được anh bảo hôm nay có thể tăng ca, thời gian này, làm sao lại đến đây?

Cô nghi ngờ xuống lầu, liền thấy xe của anh ở ven đường.

Cô chạy chậm qua, lên lút lên xe, liền nghe thấy anh mở miệng: "Ảnh chụp đâu?"

Kiều Luyến sững sờ, "Hả?"

"Mạc Tây Thừa gọi điện thoại cho anh, nói em khóc."

Hốc mắt Kiều Luyến thực sự còn có chút đỏ, nghe nói như thế, lập tức hiểu.

Khẳng định là Thi Niệm Diêu nói cho Mạc Tây Thừa.

Chỉ là, sự tình phát sinh không có bao lâu, từ chỗ anh làm đến đây, cũng phải một giờ, người này vừa nghe được chính mình xảy ra chuyện, liền lập tức chạy tới sao?

Trong lòng của cô dâng lên một dòng nước ấm.

Cô cắn môi, một lúc sau mới từ trong ví tiền, lấy ảnh chụp ra.

"Anh sẽ tìm người, khôi phục lại một chút."

Kiều Luyến gắt đầu.

Thẩm Lương Xuyên cúi đầu, nhìn chằm chằm ảnh chụp.

Cô gái mười tám tuổi, và hiện tại chênh lệch rất lớn.

Thế nhưng Kiều Luyến mười tám tuổi... Cùng trong trí nhớ dần dần ăn khớp.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, chậm rãi trở nên phức tạp.

"Đây là cha mẹ em " Kiều Luyến cũng có lời muốn thổ lộ, giờ phút này nhìn nhện một bụng nên muốn nói ra: "Bọn họ khi em mười tám tuổi, táng thân trong hòa hoạn."

Thẩm Lương Xuyên nhú mày: " Chân Kiều Dịch..."

"Đúng, em và Kiều Dịch tan học trở về, nhìn thấy nhà cháy, em muốn xông cứu cha mẹ, Kiều Dịch kéo em lại, nó chạy vào, lại bị nện vào chân..."

Nói tới chỗ này, trăng cảnh năm đó, giống như lại xuất hiện trong đầu.

Cô gái mười tám tuổi, thống khổ vì bị lừa gạt trên mạng

Còn chưa thoát ra khỏi Từ Xuyên, trong nhà bất chợt gặp đại nạn.

Cô từ thiên kim đại tiểu thư, biến thành ăn uống trở nên khó khăn, chút xu bạc không có.

Cô khi đó mới biết được, kỳ thật tình yêu đều không tính là gì.

Những cái kia cho dù qua nhiều năm như vậy, nhưng rõ mồn một trước mắt, để cho tay chân cô lạnh buốt, giống như về lại lúc trước, nhìn cha mẹ táng thân biển lửa, nhìn em trai bị đập gãy chân, cô luống cuống, bất lực...

Cho nên, cô không thể để cha mẹ chết oan!

Đang nghĩ như vậy, tay của cô bỗng nhiên bị một bàn tay ấm áp nắm chặt.

Nhiệt độ bàn tay kia, để băng tuyết trong cô, bắt lấy một tia ấm áp.

Cô bỗng nhiên quay đầu, liền đối diện về mặt ôn hòa của Thẩm Lương Xuyên: "Đừng nghĩ nữa, đều đi qua rồi."

Nước mắt Kiều Luyến, không khỏi lăn xuống!

Cô khẽ gật đầu.

Hai người trong lúc nhất thời đều không nói gì.

Thế nhưng điện thoại Thẩm Lương Xuyên, lại tập nập vang lên.

Anh cầm lên nhìn thoáng qua, không có nghe, liền ném sang bên cạnh.

Điện thoại di động dừng lại, tiếp đó lại tới.

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Anh có chuyện gì thì đi trước đi, em thật sự không có chuyện gì."

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái: " Có cần hỗ trợ hay không?"

Kiều Luyến dứt khoát cũng không kiên dè: " Thật đúng là có một việc cần anh hỗ trợ."

"Lúc nào?"

"Hiện tại, quân tử báo thù mười năm không muộn, Kiều Luyến là tiểu nhân, hôm nay muốn để cho cô ta thấy được giáo huấn!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 355: Kiều Luyến nổi giận! (5)

Buổi chiều tòa soạn, bình thường rất nhàn nhã.

Một đám người đi ra ngoài thu thập tin tức, không ở tòa soạn, một đám người làm xong việc, liền sẽ nhìn thời gian, chờ đến khi tan tầm.

Trong văn phòng tổ 2, Thi Niệm Diêu nhìn Kiều Luyến bình chân như vại: "Rốt cuộc chị muốn trừng phạt Tô Mỹ Mỹ làm sao, chị đừng thần bí như vậy,

nhanh nói cho tôi biết đi ~ "

Kiều Luyến ngẩng đầu, cười liếc nhìn cô một cái: "Nói cho cô biết, cô quay đầu liền nói cho Mạc Tây Thừa?"

Thi Niệm Điều lập tức thề lười: "Tôi đây không phải nhìn chị rất khó chịu sao? Chị không biết, buổi trưa tôi đều bị dọa sợ. Cho tới bây giờ làm việc với chị lâu như vậy, là lần đầu tiên trông thấy chị rơi nước mắt, tôi biết tấm hình kia rất quan trọng với chị, cho nên mới nói cho Mạc Tây Thừa, chính là vì để Thẩm ảnh để đến chỗ dành chị mà ~ "

Kiều Luyến hừ lạnh một tiếng: "Vậy tôi cũng không thể nói cho em."

"Vì sao?"

Kiều Luyến cười thần bí: "Nói cho em biết, sự tình sẽ không dễ chơi ~ "

Thi Niệm Điều... "Chủ biên Luyến, chị quá nghịch ngợm rồi!"

Kiều Luyến không để ý tới cô, chỉ nhìn chăm chăm bên ngoài.

Một lát sau, liền thấy Tô Mỹ Mỹ từ trong văn phòng đối diện đi tới, đi tới phòng tổng biên.

Chuyện lần này, Lưu Chí Hưng thật sự tức giận với Tô Mỹ Mỹ, cho nên tới trưa không gặp cô ta.

Thế nhưng lúc này, cô ta đứng ở cửa phòng Lưu Chí Hưng, không biết nói gì, cuối cùng vẫn là tiến vào văn phòng.

Kiều Luyến đứng lên, cầm điện thoại di động, phát ra ngoài một tin nhắn: 【 có thể lên rồi. 】

Sau đó, ngồi ngay ngắn: "Niệm Điều, trò vui đến rồi!"

Thi Niệm Điều không rõ ràng cho lắm, cùng Kiều Luyến nhìn ra ngoài.

Sau năm phút, thang máy đình một tiếng, cửa thang máy mở ra, một người phụ nữ trang điểm dày đặc, thân hình hơi mậpvội vàng đi đến.

Nhân viên tiếp tân ngăn cản: "xin hỏi chị muốn tìm ai, có hẹn trước không?"

Người phụ nữ nhún mày: "Tôi tìm Lưu Chí Hưng!"

"Lưu Tổng? Xin hỏi chị có hẹn trước không? Không có hẹn trước, chúng tôi không thể tùy tiện cho vào."

Người phụ nữ cười lạnh: "Lúc nào mà tôi gặp Lưu Chí Hưng, cũng cần hẹn trước rồi? Cô tránh ra!"

Người phụ nữ nói xong, liền muốn đẩy người tiếp tân ra

Cô tiếp tân sững sờ, vội vàng ngăn cản: "ai, chị sao vậy? Nơi này của chúng tôi là tòa soạn! Không phải người lạ có thể đi vào!"

Người phụ nữ lập tức dừng bước, cười lạnh: "Người lạ? Cô nói tôi là người lạ? Tốt, hôm nay tôi sẽ nói cho cô biết tôi là ai! Tôi là vợ Lưu Chí Hưng!"

Một câu rơi xuống, cô gái lễ tân ngật ngã cả người: "Cái gì? Lưu Tổng kết hôn?"

Người phụ nữ trông thấy bộ dạng của cô, liền biết Lưu Chí Hưng khẳng định không có công bố, lập tức nhếch môi châm chọc, dùng sức đẩy cô ta ra lần nữa: "Cô cút ngay!"

Bà ta trực tiếp đẩy cô ta ra, đi lên phía trước, tùy tiện kéo một nhân viên: "Văn phòng Lưu Chí Hưng ở đâu?"

Khí thế bà ta quá đủ, nhân viên kia run sợ chỉ chỉ văn phòng tổng biên.

Người phụ nữ không nói hai lời, sải bước đi tới!

Hiển nhiên cửa phòng Lưu Chí Hưng bị khóa trái, thế nhưng người phụ nữ đó chuẩn bị xong, vung tay lên, phía sau đi theo một người sửa khóa, liền lập tức ngồi xổm người xuống.

Choi đùa trong chớp lát, chỉ vài giây đồng hồ: "Cạch" một tiếng, cửa văn phòng Lưu Chí Hưng mở ra!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 356: Kiều Luyến nổi giận! (6)

Người phụ nữ dùng sức đẩy cửa phòng ra ra!

Lọt vào trong tầm mắt là một hình ảnh khó coi!

Lưu Chí Hưng quần áo chỉnh tề, ngồi trước ghế nhắm mắt lại, vô cùng hưởng thụ.

Mà Tô Mỹ Mỹ thì ngồi xổm thân thể, bởi vì bàn văn phòng cản trở, cho nên không thấy rõ là đang làm gì.

Hai người trong phòng, hẳn là đến cao trào, cho nên tiếng cãi vã vừa rồi, căn bản bọn họ cũng không có nghe thấy.

Giờ phút này cửa phòng bị mở ra, Lưu Chí Hưng bỗng nhiên đứng lên!

Mà đứng lên, khi nhìn thấy người phụ nữ kia, mắt nhỏ trừng lớn, hai cánh tay vội vàng che phía dưới!

Tuy như thế không thấy gì cả, nhưng vẫn tràn đầy sức tưởng tượng, để người trong tòa soạn tới xem náo nhiệt, trợn mắt hốc mồm!

Kiều Luyến ở trong đám người, trông thấy một màn này, cũng cảm thấy... Tô Mỹ Mỹ vì nịnh nọt Lưu Chí Hưng, cũng thật sự là liều mạng!

Lúc cô đang khiếp sợ, liền nghe thấy Lưu Chí Hưng hoảng sợ hô: "Tiểu, Tiểu Lệ, sao em lại tới đây?"

"Sao tôi lại ở đây?" Tiếng người phụ nữ vang lên, bỗng nhiên đi lên phía trước.

Kéo lấy đám tóc của Tô Mỹ Mỹ bởi vì nghe được tiếng nói liền trốn dưới đáy bàn!

Kéo cô ta ra, cuối cùng mọi người phát hiện, quần áo Tô Mỹ Mỹ không chỉnh tề, đôi môi đỏ càn có chút sưng.

Vừa rồi đã làm gì, vừa xem hiểu ngay.

Người phụ nữ tức điên tiết, một tay hung hăng tát lên mặt Tô Mỹ Mỹ: "Tiện nhân! Hồ ly tinh!"

Cuối cùng Tô Mỹ Mỹ lấy lại tinh thần, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vuron tay muốn đẩy người phụ nữ ra, mở miệng kêu la: "Chí Hưng, mau cứu em!"

"Chí Hưng? Kêu thật là ngọt ngào!" Người phụ nữ cười lạnh một tiếng, lại một tát nữa lên mặt Tô Mỹ Mỹ!

Tiếp đó dùng sức đẩy về phía trước, Tô Mỹ Mỹ ngã nhào trên đất.

Tô Mỹ Mỹ tức giận nhảy lên, bởi vì bị đánh, cho nên hai bên gương mặt vô cùng sưng, thậm chí khóe miệng có chút ngai ngái.

Cô ta chỉ người phụ nữ hét lớn: "Cô là ai? Cô dựa vào cái gì đánh tôi?!"

"Chỉ bằng chuyện cô vừa làm không thể lộ ra ngoài ánh sáng!"

Tô Mỹ Mỹ tức giận trong ngực: "Tôi và bạn trai tôi làm gì thì phiền tới cô sao? Cô là ai? Vô duyên vô cớ đánh người, tôi muốn báo cảnh!"

Hôm nay thật sự là đủ!

Vốn định trừng trị Kiều Luyến, thật không nghĩ đến bị cô phản một trận, còn bị Lưu Chí Hưng tức giận.

Vừa rồi thật vất vả hạ thấp thân phận, khiến hắn ta cao hứng, này làm sao lại xuất hiện một người phụ nữ?

Cô ta cảm điện thoại di động lên, đang muốn báo cảnh sát, trước mặt chợt thêm một cái tay.

Cô ta hơi sững sờ, ngẩng đầu liền thấy Lưu Chí Hưng đứng trước mặt: "Anh làm gì vậy?"

Vành mắt Tô Mỹ Mỹ lập tức đỏ lên: "Cái người phụ nữ này bỗng đánh em, đương nhiên em phải báo cảnh! Em muốn cáo cô ta!"

"Không được!"

Lưu Chí Hưng kiên quyết mở miệng.

Tô Mỹ Mỹ sững sờ, "Vì sao?"

"Vì sao?" Người phụ nữ tiến lên một bước, trên mặt còn mang theo giận tím: "một tiểu tam, có tư cách báo sao? Tôi đánh cô là chính đáng!"

Trông mặt Tô Mỹ Mỹ bỗng nhiên mở rộng: "Cô, cô, cô và Lưu Chí Hưng có quan hệ thế nào?"

Gặp đáng về cô ta như vậy, người phụ nữ càng tức giận: "Chúng tôi là vợ chồng! Đừng nói cho tôi là cô không biết, ở chỗ này già bộ ngây thơ gì!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 357: Kiều Luyến nổi giận! (7)

Nói đến đây, lại nghĩ tới hình ảnh vừa rồi, cô ta bị chọc tức tiến lên lần nữa, nắm chặt tóc Tô Mỹ Mỹ, hung hăng đánh qua!

"Tiện nhân! Tiểu tam! Tôi để cô thông đồng đàn ông người khác! Tôi đánh chết cô!"

Nương theo tiếng nói chuyện, quả đấm của cô ta đánh lên trên người Tô Mỹ Mỹ.

Tô Mỹ Mỹ đều mơ màng.

Lưu Chí Hưng và người phụ nữ này là vợ chồng?

Sao có thể!

Không phải cô ta và Lưu Chí Hưng sẽ lập tức kết hôn sao?

Sao cô ta có thể biến thành tiểu tam?

Không biết vì cái gì, cô ta không khỏi nghĩ đến cảnh mình chằm chọc Kiều Luyến là tiểu tam, nhưng bây giờ...

Tô Mỹ Mỹ đang ngẩn người, trên bụng đột nhiên bị người phụ nữ đá một cái, đau đến thân thể lập tức liên cuộn mình: "Cô thả tôi ra! Tôi không biết, tôi không biết..."

Nói đến đây, cô ta bỗng nhiên ý thức được cái gì, nhảy dựng lên, đánh tới người phụ nữ: "Tôi để và đánh tôi này! Không cho phép đánh tôi!"

Thế nhưng, nắm đấm còn chưa xuống, liền bị Lưu Chí Hưng níu lại, hất ta dùng giọng cảnh cáo: "Tô Mỹ Mỹ, không cho phép cô đánh Tiểu Lệ!"

Tô Mỹ Mỹ bị hất ta níu lại, trên mặt lại bị người phụ nữ kia đánh một cái.

Một cái tát kia, cô ta dùng móng tay xẹt qua, lập tức phá da mặt.

Tô Mỹ Mỹ bị đánh mê man, duỗi một chân ra, đá Lưu Chí Hưng.

Lưu Chí Hưng bị đá vào gốc rễ, đau đứng không nổi, tức giận tiến lên, cùng người phụ nữ kia đánh Tô Mỹ Mỹ.

Người ở bên ngoài xem náo nhiệt, cũng không dám lên trước.

Kiều Luyến mắt lạnh nhìn tất cả, trên mặt bày ra lạnh lùng.

Thi Niệm Điều ở bên cạnh nhìn tròn mắt hốc mồm.

Thời khắc này, Tô Mỹ Mỹ giống như là một con chó rơi xuống nước, bị đánh hoàn toàn không có sức trả, cô ta ngồi trên mặt đất, giống như một người điên, ý đồ làm bị thương người phụ nữ kia và Lưu Chí Hưng.

Nhưng một người làm sao là đối thủ hai người?

Quả thực là... Quá thảm.

Thi Niệm Điều tiến đến bên tai Kiều Luyến: "Làm sao chị biết Lưu Chí Hưng kết hôn?"

Lưu Chí Hưng đến tòa soạn, tư liệu mọi người không xem được.

Mà Tô Mỹ Mỹ tuyên bố tình cảm với Lưu Chí Hưng. Lưu Chí Hưng cũng chấp nhận, cho nên người trong tòa soạn, cũng không biết kỳ thật hấn ta đã kết hôn!

Kiều Luyến buồn mắt: "Bởi vì tôi ngẫu nhiên có một lần, thấy trong phòng làm việc của hấn ta có một chiếc nhẫn kết hôn nam. Về sau không phải Tô Mỹ Mỹ khoe khoang cô ta muốn kết hôn, lấy ra một chiếc nhẫn sao? Chiếc nhẫn kia, không phải một đôi với chiếc nhẫn nam, tôi liền bắt đầu hoài nghi.

Mặt khác, có một ngày, quần áo trên người Lưu Chí Hưng, treo vài sợi tóc, nhưng là tóc ngắn, không phải tóc dài, cho nên không phải Tô Mỹ Mỹ, tôi càng xác định."

Thi Niệm Điều giờ ngón tay cái lên: "Bội phục!"

Kiều Luyến nhìn tình huống trong phòng, yên lặng ngậm miệng lại.

Nhìn dáng vẻ Tô Mỹ Mỹ, khẳng định là bị Lưu Chí Hưng lừa gạt.

Theo lý thuyết, cô ta cũng vô tội, chủ mưu trận bị kịch là Lưu Chí Hưng.

Cho nên cô mới một mực không có động thủ, thậm chí còn nghĩ có nên nhắc nhở Tô Mỹ Mỹ một chút hay không.

Thế nhưng chuyện hôm nay Tô Mỹ Mỹ làm, chạm tới váy của cô.

Cho nên cô mới khiến cho Thẩm Lương Xuyên hỗ trợ tra hồ sơ Lưu Chí Hưng, hẳn trước kia làm ở tòa soạn khác, người đại diện Tổng Thành của Thẩm Lương Xuyên quen thuộc lãnh đạo các tòa soạn, rất dễ dàng lấy được điện thoại vợ Lưu Chí Hưng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 358: Kiều Luyến nổi giận! (8)

Sau đó, liền thuận theo.

Mặc dù Tô Mỹ Mỹ thê thảm, nhưng Kiều Luyến lại không đồng tình.

Cô rũ trông mắt, đi về tới phòng làm việc của mình.

Thi Niệm Điều hấp tấp theo sau: "Chị nói, làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ?" Kiều Luyến mở miệng: "Đoán chừng Tô Mỹ Mỹ sẽ bị cuốn gói xéo đi. Về sau, cuối cùng chúng ta không cần trông thấy người chán ghét như cô ta."

Thi Niệm Điều lập tức gật đầu: "Đáng đời!"

Sự tình xử lý rất nhanh, Lưu Chí Hưng dựa vào bà xã mới đi tới hôm nay, đương nhiên không có khả năng để bà xã không vui, cho nên quyết định khai trừ Tô Mỹ Mỹ, đồng thời không cho thời gian thu dọn đồ đạc, liền đuổi cô ta ra ngoài.

Về phần cô ta kêu gào muốn đi cáo trạng sự tình của họ, Lưu Chí Hưng vô cùng phách lối: "Cô đi cáo đi! Cùng lắm thì tôi bồi thường tiền! Là cô nguyện ý ngủ với tôi, là cô dễ tiện, có quan hệ gì tới bà xã tôi?"

Tô Mỹ Mỹ bị đuổi ra khỏi tòa soạn, còn hùng hùng hổ hổ bên ngoài.

Ngẫu nhiên nghĩ tới điều gì, ánh mắt Tô Mỹ Mỹ sáng lên, mở miệng với bà Lưu Chí Hưng nói: "Cô cho rằng Lưu Chí Hưng sẽ sạch sẽ trong tòa soạn hay sao? Tôi cho cô biết! Tôi không phải phụ nữ duy nhất của hắn ta, tòa soạn chúng tôi còn có một người tên là Kiều Luyến, cũng không trong sạch, bọn họ đã ngủ qua! Kiều Luyến chính là cô ta, cô xem dung mạo của cô ta mà xem!"

Cái này vừa nói, bà xã Lưu Chí Hưng lập tức quay đầu, hung dữ nhìn về phía văn phòng, đến gần Kiều Luyến.

Kiều Luyến thật sự dờ khóc dờ cười.

Cái Tô Mỹ Mỹ này, đơn giản đáng giận đến vô cùng!

Cô đứng lên: "Tô Mỹ Mỹ cô có bệnh à?"

Lưu Chí Hưng cũng vội vàng phủ nhận: "Bà xã, không có! Thật sự không có! Chỉ có một người! Tôi thật biết sai rồi, bà xã, em tha thứ tôi đi!"

Bà xã Lưu Chí Hưng nhú mày lại, nhìn người này, lại nhìn người kia, không biết nên tin tưởng người nào.

Tô Mỹ Mỹ cười lạnh: "Cô nhìn tướng mạo cô ta, là đàn ông thì sao có thể không động tâm? Chính là cô ta! Cô ta cũng có một chân với Lưu Chí Hưng!"

Kiều Luyến xua tay, thật sự là vô tội.

Thị Niệm Điều đứng lên: "Thật sự là buồn cười, cô cũng chủ biên Luyến của tôi đẹp sao? Vậy sao phải theo chủ biên? Cô ấy xinh đẹp như vậy, muốn đàn ông gì không có?"

Một câu roi xuống, Tô Mỹ Mỹ tức sôi: "Muốn đàn ông gì không có? Đây cũng phải nhìn xem đàn ông có nhìn cô ta hay không! Cô ta có em trai gãy chân, nằm viện phải tốn rất nhiều tiền! Phụ nữ như vậy, ai dám? Lần trước tổng biên còn nói muốn cho cô ta vay hai trăm vạn!"

Cô ya bị đánh mặt mũi bầm dập, đã nhìn không ra dáng vẻ, thế nhưng còn muốn kéo Kiều Luyến xuống nước cùng, lại chỉ người tổ 1 hỏi: "Không tin cô hỏi bọn họ một chút, bọn họ cũng đều biết!"

Bà xã Lưu Chí Hưng lập tức nhìn chăm chăm đám nhân viên.

Những người kia lập tức cúi đầu, không dám nói lời nào.

Tuy Tô Mỹ Mỹ bị đuổi đi, thế nhưng bác của cô ta là chủ biên của họ!

Tuy hôm nay không ở đây, nhưng sau khi trở về biết họ nói gì, không có quả ngon để ăn!

"Tô Mỹ Mỹ, cô đừng ở chỗ này ăn nói bừa bãi!" Kiều Luyến không thể nhịn được nữa, mở miệng nói ra.

"A, cô nói cô không có gì với tổng biên? Vậy cô cảm ra chứng cứ! Không bỏ ra nổi chứng cứ, cô chính là ngủ với tổng biên!"

Lời này rơi xuống, nơi cửa bỗng nhiên truyền đến giọng nam quen thuộc:

"Tôi chính là chứng cứ."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 359: Kiều Luyến nổi giận! (9)

Bởi vì hiện trường quá mức yên tĩnh, cho nên câu nói này vô cùng rõ ràng.

Mọi người đồng loạt quay đầu, liền thấy một người mặc âu phục trắng, toàn thân cao thấp tản ra kim quang.

Hành động ưu nhã, cao quý, để cho người ta liếc một chút là có thể nhìn ra, lai lịch người này không tầm thường.

Trông rất Tô Mỹ Mỹ co rụt lại.

Toàn bộ người trong phòng làm việc, cũng đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Kiều Luyến kinh ngạc: "Tôn Lập Nam, sao anh lại tới đây?"

Ở trước mặt nhiều người như vậy, cô không có gọi nhũ danh của anh ta.

Người tới chính là Tôn Lập Nam.

Anh ta nghe nói như thế, tiến lên một bước, đứng ở trước mặt của cô, trên mặt mang tức giận: "Tôi không đến, cũng không biết em sống trong tòa soạn như vậy!"

Anh ta quay đầu, hung dữ nhìn về phía người chung quanh, kéo cô lại: "Nhìn thấy không? Tôi, Tôn Lập Nam, người thừa kế duy nhất xí nghiệp Tôn Thị Tô Châu, hiện tại mỗi ngày tôi đều đang theo đuổi Kiều Luyến. Có tôi ở đây, các người cảm thấy cô ấy bởi vì thăng chức, mà ở cùng tổng biên các người sao?"

Tôn Lập Nam, dù làm chuyện không đáng tin cậy, tính cách rất khác, thế nhưng tướng mạo tuấn nhã, có thể đem ra, trấn được tràng diện.

Lưu Chí Hưng so sánh với anh ta, lộ ra mày gian mắt chuột, cao thấp rõ ràng.

Đến bà xã Lưu Chí Hưng, giờ phút này cũng nói không nên lời gì.

Tôn Lập Nam và Lưu Chí Hưng, trừ phi mất mủ, mới ở cùng Lưu Chí Hưng!

Bà xã Lưu Chí Hưng nghĩ tới đây, nhủ này, lập tức hiểu được, hung tợn nhìn về phía Tô Mỹ Mỹ: "Cô là hồ ly tinh, tiện nhân! Ở chỗ này còn muốn oan uổng người khác!"

Tiện nhân khẳng định là muốn để cho mình khi dễ Kiều Luyến, sau đó để Lưu Chí Hưng không thể tiếp tục ở tòa soạn nữa!

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên bà xã Lưu Chí Hưng tỉnh ngộ, hét to một tiếng liền xông ra khỏi phòng: "Tiện nhân, cô đừng đi!"

Tô Mỹ Mỹ nghĩ đến tràng cảnh vừa rồi, bị dọa hét lên một tiếng, bỗng nhiên chạy ra ngoài.

Đáng tiếc thang máy tới chậm một chút, vẫn là bị giữ lại, bị đánh cho một trận.

-

Trong văn phòng, Thi Niệm Diêu hưng phấn kêu to:

"Đây thật là cảm đá đập lên chân mình!"

Cô cười ha ha hai tiếng: "Cuối cùng người này đã đi, từ nay về sau, chúng ta xem như an tĩnh!"

Tôn Lập Nam nhìn Thi Niệm Diêu một chút, nịnh nọt cười một tiếng, sau đó nhìn về phía Kiều Luyến: "Tiểu luyến, chúng ta đi ăn cơm đi~ "

Kiều Luyến nhìn đồng hồ: "không được, buổi tối hôm nay có chuyện."

Phạm Lộ còn hẹn cô tại nhà hàng "Sáng chói", nào có thời gian theo Tôn Lập Nam ăn cơm?

Tôn Lập Nam lập tức lộ ra biểu tình bi thương: "Tiểu luyến, lần trước em không giúp tôi, hôm nay lại không bồi tôi ~ "

Bộ dạng ủy khuất, để Kiều Luyến không nhận được lắt đầu: "Tôn Tử, hôm nay thật sự có chuyện, lần sau đi."

Nói đến đây, đã bắt đầu thu dọn đồ đạc, đi ra ngoài.

Tôn Lập Nam theo sau lưng cô, đi xuống dưới, vừa muốn nói gì, Kiều Luyến dừng bước, nhìn về phía anh ta: "Tôn Tử, anh còn nhớ rõ tôi ghét nhất cái gì không?"

Tôn Lập Nam Định dừng bước: "chán ghét người khác đi theo em."

Kiều Luyến gật đầu: "đúng, cho nên, chớ đi theo, buổi tối hôm nay tôi phải làm chính sự, được không?"

Tôn Lập Nam ngập ngừng, còn muốn nói điều gì, liền thấy Kiều Luyến chạy ra ven đường, cũng không quay đầu lại mà gọi taxi rồi đi.

Tôn Lập Nam đứng ở ven đường, trên mặt lộ ra vẻ mặt thất lạc.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 360: Kiều Luyến nổi giận! (10)

Bộ dạng kiên quyết của cô, liền giống như là muốn đem chính mình, những quá khứ đó, triệt để quên đi.

Tôn Lập Nam siết chặt nắm đấm, rừ mắt, lộ ra nụ cười khổ.

Sao cô lại nhẫn tâm như vậy, ai ~!

-

Kiều Luyến đến "Sáng chói", đã là 5 giờ 50 chiều, cách thời gian hẹn, còn mười phút đồng hồ.

Cô đi vào, dựa theo số phòng Phạm Lộ, lên lầu.

"Sáng chói" là một quán bar nổi tiếng, có tiếng an toàn ở Bắc Kinh, có thể tới nơi này không phú thì quý, mọi người cũng không nguyện ý ép buộc phụ nữ, cho nên cô hoàn toàn không lo lắng an toàn của mình.

Đi ra thang máy, mới vừa tới góc rẽ, lại cảm giác được trước mặt tối sầm, tiếp đó bị người đụng vào.

Kiều Luyến bị đụng lui về phía sau một bước, nhũn mày, lúc này mới ngẩng đầu lên.

Đứng trước mặt là một thân hình đàn ông cao lớn, mặc somi hoa, vô cùng dễ nhìn.

Bởi vì đưa lưng về phía ánh sáng, cho nên có chút thấy không rõ lắm ngũ quan, thế nhưng trong nháy mắt, cô đột nhiên cảm giác được người đàn ông này khá quen.

Lúc cô đang ngó chừng, liền nghe thấy người đàn ông trước mặt mở miệng: "Ô? Đây là ôm ấp yêu thương?"

Người đàn ông này nói chuyện, đồng thời mùi rượu bay ra.

Ngờ khí khinh bạc, để Kiều Luyến nhũn mày lại: "Thật xin lỗi."

Lui về sau một bước, liền muốn đi vòng qua bên cạnh anh ta.

Nhưng người đàn ông lại đưa tay ra: "Đây là lạt mềm buộc chặt?"

Kiều Luyến...

Người đàn ông hơi cúi đầu: "Ồ, dung mạo còn rất đẹp ~ "

Kiều Luyến nghiêng đầu, đánh giá anh ta: "sau đó thì sao?"

"Chẳng qua tôi không có hứng thú gì với cô, mấy trò của phụ nữ các cô, tôi nhìn phát chán!"

Kiều Luyến... Từ đâu mà có kẻ tự luyến vậy! Cái ngữ khí vô sỉ này, sao lại để cho người ta không nhịn được muốn đánh thề!

Cô nhếch khóe miệng: "Tiên sinh, ngài yên tâm, tôi không ý với loại đàn ông tự luyến như anh."

Nói đến đây, trực tiếp lách qua khoảng cách nhất định, nghênh ngang rời đi.

Người đàn ông nghe nói như thế, nhũn mày.

-

Nhanh chóng tìm được phòng của Phạm Lộ.

Kiều Luyến biết rõ chuyện này sẽ không thuận lợi, nhưng vẫn đẩy cửa phòng ra.

Lúc đầu cho là trong phòng hỗn loạn không chịu nổi, lại không nghĩ rằng bên trong rất yên tĩnh, chỉ có Phạm Lộ và tình Lục Thiếu.

Phạm lộ kéo cánh tay Lục Thiếu, ngồi ở trên ghế sofa, khi nhìn thấy cô tiến vào, vẻ mặt Phạm Lộ ác liệt.

Lục Thiếu hiểu kỳ ngẩng đầu nhìn, giống như đang chờ người nào, nhưng nhìn đến mình, có hơi thất vọng.

Kiều Luyến khách khí mở miệng: "Phạm tiểu thư, tôi là ký giả nhật báo 8 Quái, tôi tới nói chuyện với cô..."

Lời còn chưa nói hết, Phạm Lộ liền bật cười một tiếng: "Cô chính là ký giả nói tôi là tiểu tam?"

Kiều Luyến mím môi: "Phạm tiểu thư, chuyện này là tôi không đúng, tôi sẽ công khai xin lỗi vì đã phát tin tổn hại danh dự cô..."

Phạm lộ trực tiếp đứng lên, vênh mặt hất hàm sai khiến đi tới: "Xin lỗi? Xin lỗi hữu dụng, gọi cảnh sát làm gì?"

Một câu phá hỏng Kiều Luyến, cô cau mày, nhìn Phạm Lộ: "Vậy cô muốn thế nào?"

Phạm Lộ cười lạnh: "Thế nào? Hay là như vậy đi, cô trực tiếp quỳ xuống cầu xin tôi, tôi sẽ cân nhắc bỏ qua."

Quỳ xuống?

Mặt mày Kiều Luyến trầm xuống, siết chặt nắm đấm, chột cười lạnh.

Kiều Luyến cô chỉ quỳ xuống lạy cha mẹ, người khác không quỳ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 361: Cô ấy là bà xã của tôi! (1)

Lúc Kiều Luyến đến, đã ôm tâm tình dò xét.

Nhìn bộ dạng Phạm Lộ, cô liền minh bạch, rõ ràng Phạm Lộ không phải lương thiện.

Đã dạng này, như vậy chính mình cũng không cần phải đợi ở đây.

Kiều Luyến rũ con ngươi xuống, xoay người rời đi.

Nhưng vừa đi hai bước, lại chợt nghe Phạm Lộ mở miệng: "Cô dám đi, vậy ngày mai tôi sẽ đem tòa soạn cô lên tòa án, thuận tiện bồi thường hai trăm vạn cho tôi! Hơn nữa còn cần phải có người trả giá đất vì việc này! Tin về Lục thiếu cô cũng dám viết, là ăn gan hùm mật gấu sao!"

Uy hiếp trong lời nói ý vị mười phần!

Kiều Luyến quay đầu, lộ ra nụ cười châm chọc: "Sai, tôi viết không phải Lục thiếu, mà là cô, xin Phạm tiểu thư không nên nghe nhìn lẫn lộn."

Tô Mỹ Mỹ coi như đám sữa bản thảo, cũng không dám viết tên Lục thiếu lên.

Phạm Lộ nhú mày: "Cô còn lý luận? Cô..."

Nói tới chỗ này, nghiêng đầu lại, tức giận đậm chân: "Lục Thiếu, anh xem! Có người ở trước mặt anh khi dễ em như vậy!"

Cái Lục Thiếu kia ngược lại rất trầm ổn, nghe nói như thế, đứng lên, nhìn Kiều Luyến một chút: "Chuyện này..."

Lời còn chưa nói hết, liền nghe ở cửa có tiếng nói: "Lục Thiếu, Thẩm tiên sinh tới."

Lời này rơi xuống, tầm mắt Lục Thiếu vừa nhắc, vội vàng nhìn ra cửa.

Đến Phạm Lộ cũng hưng phấn ngẩng đầu, nhìn sang.

Kiều Luyến sững sờ, nghiêng đầu lại, liền thấy Thẩm Lương Xuyên một thân đồ xám, giày Tây, nhanh chân tiến vào phòng.

Dáng người anh cao lớn mang theo cảm giác áp bách, vừa tiến vào, liền khiến người ta cảm thấy khí thế mười phần.

Thế nhưng bước chân tiến đến, rõ ràng khi nhìn thấy Kiều Luyến, có chút dừng lại, lông mày nhú lại, hiển nhiên hết sức kinh ngạc, đang muốn nói chuyện, Lục thiếu đã chạy tới: "Anh Thẩm!"

Trong giọng nói của anh ta mang theo kích động và hưng phấn, giờ phút này giống như thấy được thần tượng, cùng với bộ dạng trầm ổn vừa rồi hoàn toàn khác biệt.

Lời bên miệng Thẩm Lương Xuyên, liền nuốt trở vào, nhìn về phía Lục Thiếu, khẽ đáp một câu: "Ừm."

Hốc mắt Lục thiếu có chút đỏ: "Anh Thẩm! Nhiều năm như vậy, anh cũng không liên lạc với tôi, tôi thật thương tâm! Năm đó anh đi thẳng, anh em chúng tôi cũng không cần?"

Thẩm Lương Xuyên trầm mặc, nghe nói như thế, mím môi, mới mở miệng: "Cậu gọi tôi đến có chuyện gì?"

Thái độ xa cách, lộ ra khoảng cách ngàn dặm.

Lục thiếu trầm mặc nửa ngày, liền khẽ thở dài, quay đầu nhìn về phía Phạm Lộ đã chờ ở bên cạnh, hận không thể chen giữa hai người một chút: "Giới thiệu cho anh một chút, đây là..."

"Thẩm anh để, tôi là Phạm Lộ! Nữ số 3 trong (kiểu hùng), lập tức sẽ cùng hợp tác với anh, thật sự là được sủng mà kinh, xin anh chỉ giáo nhiều hơn!"

Nói tới chỗ này, liền đưa tay về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên không có trả lời, lại nhìn về phía Kiều Luyến: "Sao em lại ở chỗ này?"

Kiều Luyến lúc này, trong lòng đều muốn cười.

Lúc đầu cho là chuyện giữa Phạm Lộ chỉ sợ không có cách nào giải quyết, thế nhưng không nghĩ tới đánh bậy đánh bạ, lại bị Thẩm Lương Xuyên đụng phải?

Hơn nữa nhìn Lục thiếu này, giống như còn có chút quan hệ với Thẩm Lương Xuyên.

Chỉ là... Lục thiếu là gia chủ xí nghiệp Lục thị, Thẩm Lương Xuyên chỉ là một ảnh đế minh tinh.

Theo lý thuyết, dạng người giống Lục Thiếu, sẽ không để một minh tinh trong mắt, thế nhưng anh ta đối với Thẩm Lương Xuyên, thái độ cung kính, để Kiều Luyến mê mang,

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 362: Cô ấy là bà xã của tôi! (2)

Thẩm Lương Xuyên, rốt cuộc là ai?

Kiều Luyến còn không có nghĩ rõ ràng, Phạm Lộ đã ác nhân muốn kiện: "Còn có thể vì sao? Người này là ký giả nhỏ, lại thích viết tin lung tung! Mang tên tôi lên tin, chính là cô ta viết! Bây giờ cô ta tới là muốn khẩn cầu sự tha thứ của tôi. Thẩm ảnh đế, anh là tiền bối, đối phó dạng người như cao dán chó này, anh nói tôi phải làm sao?"

Nói đến đây, Phạm Lộ đã lộ ra một tia đắc ý.

Trong cái vòng này người nào không biết, Thẩm ảnh đế ghét nhất chó săn?

Cô ta không muốn ở trước mặt Lục thiếu ra vẻ mình rất ngang ngược, cho nên giao chuyện nào cho Thẩm ảnh đế, tiếp tay anh giết người tốt nhất!

Nghĩ tới đây, cô ta lộ ra nét mặt hưng phấn, quay đầu hung tợn nhìn Kiều Luyến một chút: "Tôi vốn định tha cho cô ta một lần, thế nhưng ai biết người phóng viên này còn vô cùng có cốt khí, xin lỗi cũng không có tâm."

"Ai, Thẩm ảnh đế, tôi biết anh và Lục thiếu là bạn tốt. Kỳ thật người khác viết linh tinh về tôi thì không có gì, chỉ là dính líu Lục thiếu, sẽ không tốt, Thẩm ảnh đế, anh cảm thấy thế nào?"

Phạm lộ làm ra bộ dạng xem kịch vui.

Lục Thiếu vội vàng cắt đứt cô ta: "Anh Thẩm luôn luôn không thích quản loại chuyện này, loại chuyện nhỏ này phiền anh ấy làm gì? Đuổi ký giả này đi, anh Thẩm, chúng ta tâm sự một chút..."

Nhưng một giây sau, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Tôi cảm thấy..."

Ba chữ vừa ra, Lục thiếu hơi sững sờ, chột kinh hi đứng đó.

Từ tám năm trước, sau khi Thẩm Lương Xuyên rời đi, liền không còn liên lạc với bọn họ, bộ dạng như hiện tại, là nhìn mặt mũi anh ta, dự định quản chuyện này sao?

Phạm Lộ cũng lộ ra vẻ kinh hi, lúc đầu cho là Thẩm Lương Xuyên sẽ cho mình một biện pháp trừng phạt ký giả này, lại tuyệt đối không ngờ rằng, lời của anh biến thành: "Cô ấy viết không sai."

Một câu rơi xuống, Phạm Lộ và Lục thiếu đều hơi sững sờ: "Hả?"

Thẩm Lương Xuyên híp mắt, hỏi lục thiếu: "Cậu không có kết hôn?"

Lục thiếu không rõ ràng cho lắm: "Có kết!"

"Vậy cô ta không phải là tiểu tam sao?"

Lục thiếu:...

Phạm lộ:...

Cái lời này, vì sao cảm giác có điểm gì là lạ?

Trong nháy mắt Phạm Lộ cười có chút miễn cưỡng: "Cái này, Thẩm ảnh đế, cũng không thể nói như vậy, đây đều là chuyện riêng của tôi, sao cô ta có thể đem tên của tôi viết lên? Đây là xâm phạm danh dự của tôi nghiêm trọng! Cho nên, chuyện này tuyệt đối không thể nhân nhượng! Nhưng kỳ thật con người của tôi rất khoan dung đại lượng, chỉ cần cô ta quỳ xuống xin tôi, tôi sẽ bỏ qua cô ta lần này. Như vậy, anh cảm thấy thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, một cổ lãnh ý phóng thích ra ngoài.

Muốn để Kiều Luyện quỳ xuống trước cô ta sao?

Cô ta cũng xứng!

Lục thiếu lúng túng nuốt ngụm nước miếng, liền lên trước một bước: "Không để ý cô ta nữa, một ký giả nhỏ mà thôi. Anh Thẩm, một mình anh tới sao? Sao lại không mang chị dâu tới? Anh thật không có lòng! Kết hôn cũng không cho chúng tôi biết, đến bây giờ, chúng tôi cũng không nhận ra chị dâu là ai!"

Lục thiếu thuần túy là chuyện nói chuyện khác.

Thật không nghĩ đến vừa nói, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng lần nữa, giọng nói lạnh lùng: "Bây giờ cậu đã quen biết."

Lục thiếu sững sờ.

Thẩm Lương Xuyên đi đến bên cạnh, kéo cánh tay Kiều Luyện lại, ánh mắt của anh để cho người ta không rét mà run: "giới thiệu một chút, đây là bà xã của tôi, Kiều Luyện."

Lại mở miệng với Kiều Luyện: "Lục Minh."

Một câu đơn giản lưu loát, lại làm cho gian phòng yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 363: Cô ấy là bà xã của tôi! (3)

Trong nháy mắt trong phòng an tĩnh lại, Lục Minh và Phạm Lộ tròn mắt hốc mồm!

Hai người đồng loạt quay đầu, nhìn về phía Kiều Luyện.

Một lát sau, Lục Minh mới ho khan một tiếng, mở miệng nói: "Cái này..."

Phạm Lộ ngắt lời anh ta: "Cái này sao có thể!"

Đây là ký giả nhỏ, sao có thể là bà xã Thẩm ảnh đế?

Vừa mới nhất định là mình nghe lầm?

Cô ta mở to hai mắt nhìn, nuốt ngụm nước miếng, chỉ cảm thấy làm sao cũng không thể tiếp thu được.

Thế nhưng lại nhìn sang, Thẩm Lương Xuyên tự phụ đứng đó, một cánh tay còn thân đặt lên trên vai Kiều Luyện.

Ánh mắt Phạm Lộ rơi xuống người Kiều Luyện lần nữa, lúc này mới chú ý tới, cái ký giả này tuy mặc quần áo rất bình thường, thế nhưng ngũ quan lại rất đẹp, cũng không kém hơn mình tính khác!

Lục Minh cũng không hiểu nhìn về phía Kiều Luyện, lại nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, sau cùng lấy lại tinh thần: "Ai nha, đúng là lũ lụt chạy vào trong miếu, người một nhà không biết người một nhà! Vừa rồi là hiểu lầm, hiểu lầm! Chúng ta không đánh nhau thì không quen biết, đúng hay không, chị dâu?"

Kiều Luyện thấy Lục Minh trước sau tưởng như hai người, không khỏi cảm thấy một trận thoải mái.

Cô lại nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Kỳ thật, cô đoán được Thẩm Lương Xuyên sẽ giúp cô, tuy nhiên cũng không ngờ rằng, anh lại trước mặt mọi người, thừa nhận quan hệ của hai người như thế!

Giờ phút này, loại ngọt ngào, để cho khóe môi cô cũng không nhịn được giương lên.

Về phần Phạm Lộ, kéo ra khóe miệng, sau đó lập tức mở miệng: "Xem ra, cái này là một hiểu lầm."

"Hiểu lầm?" Thẩm Lương Xuyên nhú mày, lại nhìn Lục Minh một chút: "Cô ta không phải người tình của cậu sao?"

Lục Minh...

"Cho nên, cái này có gì hiểu lầm? Lục Minh, cậu bây giờ làm chuyện vẫn là bó tay bó chân, dám làm không dám chịu?"

Một câu, nói Lục Minh đỏ mặt tới mang tai, anh ta chà xát mặt: "Anh Thẩm, anh nói anh xem.. Sao miệng vẫn độc như vậy."

"Không phải miệng tôi độc, là ánh mắt cậu kém."

Lục Minh...

Thẩm Lương Xuyên ôm eo Kiều Luyến một cái, nhìn cũng không nhìn Phạm Lộ một chút, trực tiếp đi ra ngoài: "Hôm nào gặp lại."

Nói xong câu đó, đã ôm Kiều Luyến đi ra cửa phòng.

Nhưng vừa vặn đi ra ngoài, liền nghe thấy một giọng kêu lên kỳ lạ: "U, đây không phải anh tôi sao?"

Kiều Luyến nghe cái giọng quen thuộc này, ngẩng đầu lên, vừa vặn liền thấy, người mà lúc mình tiến vào, áo somi hoa, vậy mà đứng ở trước mặt bọn họ!

Anh ta hơi ngả ngón, giờ phút này lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, mà câu nói kia, là nói với Thẩm Lương Xuyên sao?

Phát giác được chuyện này, Kiều Luyến nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, lại có thể cảm nhận được bước chân anh dừng lại, thân thể cứng đờ.

Trong ánh đèn hành lang có chút tối tăm, ánh mắt Kiều Luyến, lại vừa vặn đối diện áo somi hoa.

Giờ phút này chính diện nhìn thấy đối phương, ngũ quan lập tức xuất hiện ở trong mắt cô.

Kiều Luyến bỗng dưng mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn chằm chằm ngũ quan đối phương trong chốc lát, sau đó liền quay đầu, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên..

Trách không được vừa rồi cô lại cảm thấy cái áo somi hoa này có chút quen thuộc, giờ phút này nhìn sang.. Anh ta lại có điểm giống Thẩm Lương Xuyên!

Vừa nghĩ tới đây, liền thấy ánh mắt áo somi hoa, âm thầm liếc qua trên người Thẩm Lương Xuyên, sau cùng rơi xuống người mình, chợt, anh ta làm bộ vẻ vui, bỗng dưng đưa tay ra, kéo bờ vai cô: "Anh, người phụ nữ này, em muốn rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 364: Cô ấy là bà xã của tôi! (4)

Lục chú ý của Kiều Luyến, căn bản cũng không có đặt ở trên hành động của áo somi hoa, mà chính là đặt ở trên lời nói.

Là anh...

Không phải anh Thẩm, chỉ đơn độc một chữ, cho nên người đàn ông trước mặt này là...

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, lông mày nhíu lại, còn chưa lên tiếng, Lục Minh đã khẩn trương chui từ sau lưng anh ra: "Ai u, Từ Hào, sao cậu lại ở chỗ này a? Thật đúng là đúng dịp!"

Nói lời này, liền như không có chuyện gì xảy ra, đẩy cánh tay của áo somi hoa trên vai Kiều Luyến ra.

Áo somi hoa nhìn thấy Lục Minh, lập tức nhíu mày, nói chuyện vô cùng khó nghe: "Làm sao? Hiện tại anh ấy chỉ là một mình tính nhỏ, anh còn muốn ở sau lưng anh ấy lấy lòng hay sao? Làm anh ấy vui có gì tốt? Thật sự là không có tiền đồ!"

Lục Minh quay đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, thấy anh cũng không có bởi vì câu nói này mà tức giận, ngược lại chỉ kéo Kiều Luyến bảo vệ sau lưng, cười nói: "Từ Hào, cậu đi theo tôi, vừa vặn chỗ tôi có một đồ tốt, cho cậu xem một chút ~"

Áo somi hoa lại nhíu mày: "Lục Minh, anh trước kia theo đuôi anh tôi, hiện tại sao vẫn như thế? Đồ của anh có gì đáng xem? Ngược lại tôi và anh tôi, đã ba bốn năm không gặp mặt rồi? A..."

Anh ta nói đến đây, tiến lên một bước, giống như vô cùng thân mật với Thẩm Lương Xuyên, thế nhưng Kiều Luyến lại có thể từ trong ánh mắt của anh ta nhìn ra một luồng lệ khí: "Anh, mẹ có khỏe không?"

Mẹ...

Quả nhiên!

Người trước mặt này, là em trai Thẩm Lương Xuyên!

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, môi mỏng chậm rãi khởi động: "Rất tốt."

"Tốt?" Thẩm Tử Hào sờ cằm: "Tốt là được, hôm nào em tới thăm bà."

Nói đến đây, ánh mắt di chuyển, lại rơi vào người Kiều Luyến: "Hắc, khỏi cần phải nói giấu, sao nào? Anh, anh cũng nhìn trúng cô nàng này sao? Đáng đáp cũng không tệ."

Nói đến đây, liền vươn tay, muốn sờ mặt Kiều Luyến.

Thế nhưng cái tay kia, lại bỗng dưng bị Thẩm Lương Xuyên nắm lấy.

Thẩm Tử Hào nhú mày: "Làm sao? Một phụ nữ mà anh cũng không cho em sao?"

Trong mắt Thẩm Lương Xuyên mang theo chút ản ản: "Đừng hồ nháo."

"Hồ nháo? Em thích một phụ nữ thì sao hồ nháo? Chỉ cho anh thích cô ấy, không cho phép em thích cô ấy sao?"

Lời Thẩm Tử Hào rét lạnh, mang theo ngang ngược: "Anh, người phụ nữ này, anh có cho hay không?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống: "Thẩm, Tử, Hào!"

Ba chữ, lại bị anh đọc lên vô cùng áp bách.

Ánh mắt Thẩm Tử Hào lóe lên, nhưng lại quật cường hất cằm: "Sao nào? Tám năm trước, anh cướp mẹ đi, hiện tại cho em một người phụ nữ, không phải là được sao?"

Lời này anh ta rơi xuống, cũng không giảng đạo lý với Thẩm Lương Xuyên, vươn tay lần nữa, muốn sờ Kiều Luyến.

Kiều Luyến vốn trốn ở sau lưng Thẩm Lương Xuyên, trông thấy bộ dạng anh ta như vậy, lập tức chán ghét lui lại.

Tay Thẩm Tử Hào còn chưa xuống đến người Kiều Luyến, cổ áo bị Thẩm Lương Xuyên nắm chặt.

Thẩm Lương Xuyên dùng sức đẩy, Thẩm Tử Hào lui về sau mấy bước, lúc này mới khó khăn đứng vững!

Thẩm Lương Xuyên cười lạnh: "Tám năm trước, là em không đi theo mẹ, hiện tại nổi điên cái gì?"

Thẩm Tử Hào cười nhạo một chút, không nhìn tới anh, trực tiếp nhìn về phía Kiều Luyến: "Này, mỹ nữ, biết tôi là ai không?"

Không đợi Kiều Luyến mở miệng, liền tiếp tục nói: "Cô đi theo người đàn ông này, là chó rơi xuống nước của Thẩm gia chúng tôi! Không đáng một đồng! Một diễn viên mà thôi, mà tôi, mới là người nổi nghiệp Thẩm gia!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 365: Cô ấy là bà xã của tôi! (5)

"Oh, đúng rồi, cô biết Thẩm gia là gì không? Ở trong bắc kinh nói tới Thẩm gia, chỉ sợ tất cả mọi người đều biết tới nhà chúng tôi? Thế nào? Người nào có thể mang cho cô được chỗ tốt, cô hẳn là có thể thấy rõ ràng? Đến đây, lựa chọn, đi theo chân tôi, hay tiếp tục đi theo anh ấy?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên càng sâu, nổi lên phong ba.

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng anh như vậy, vươn tay kéo ống tay áo của anh, chợt giật mình nhìn về phía Thẩm Tử Hào: "Thì ra là Thẩm thiếu gia!"

Thẩm Tử Hào lập tức đắc ý: "Xem ra cô cũng biết nhà chúng tôi, đã như vậy, còn do dự cái gì?"

Nói đến đây, đưa tay về phía Kiều Luyến: "Theo tôi đi."

Kiều Luyến chớp mắt, khẽ gạt đầu, vờn tay.

Thẩm Từ Hào đắc ý hất cằm, cảm thấy nở mày nở mặt, cái bàn tay nhỏ vốn phải rơi vào trong tay anh ta, chợt kéo cánh tay của anh ta lại!

Tiếp theo, anh ta bị người níu lại, trước mắt quay cuồng, sau đó, bị ném mạnh trên đất!

Kiều Luyến ném cú xinh đẹp qua vai, để mọi người thấy trọn mắt hốc mồm.

Sau đó, cô liền vỗ tay của mình, nhìn chằm chằm người ngã trên đất, mở miệng nói với Thẩm Từ Hào: "Tôi nghĩ, tôi bắt buộc phải giáo dục anh một chút, nói chuyện với anh trai và chị dâu mình, phải khách khí một chút!"

Lời này rơi xuống, liền thay đổi dũng mãnh của mình, lập tức y như chim non nép vào người Thẩm Lương Xuyên: "Ông xã, chúng ta đi thôi ~ "

Một màn kịch này, tất cả mọi người ở đây nhìn thấy đều sợ ngây người.

Chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến biến mất tại cuối hành lang, Lục Minh quay đầu thấy Thẩm Từ Hào còn ngồi dưới đất, hiển nhiên vừa ngã không nhẹ.

Anh ta bỗng nhiên rùng mình một cái, thì ra vừa rồi, chị dâu còn đối với mình hạ thủ lưu tình!!

-

Từ "Sáng chói" đi ra, Thẩm Lương Xuyên vẫn bình tĩnh.

Mặc dù toàn bộ thời gian anh đều mặt không biểu tình, nhưng giờ này phút này, Kiều Luyến biết, tâm tình anh thật sự không tốt.

Là bởi vì Thẩm Từ Hào kia sao?

Kiều Luyến còn muốn hỏi cái gì, thế nhưng miệng ngập ngừng, đến cùng vẫn nuốt trở vào.

Kết hôn với Thẩm Lương Xuyên lâu như vậy, kỳ thật cô vẫn là không hiểu rõ thân thể của anh.

Trước kia biết, khẳng định là anh xuất thân không bình thường, thật không nghĩ đến... Anh lại xuất thân Thẩm gia.

Kiều gia đã từng là gia tộc sản nghiệp lớn ở Tô Châu, cho nên khi đó cô biết các đại gia tộc cả nước, đại xí nghiệp. Trong đó Thẩm gia đứng hàng đầu.

Xí nghiệp Thẩm gia, bao gồm quán bar khách sạn, vận chuyển, truyền thông, giải trí các loại và nhiều phương diện, có thể nói là lão đại đầu rỗng của giới kinh doanh, người trong thương trường, không ai không biết, không người không hay!

Thì ra, địa vị Thẩm Lương Xuyên lớn như vậy!

Cô bỗng nhiên chợt nghe Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: "Về nhà, đừng nói cho mẹ chúng ta đừng phải Từ Hào."

Kiều Luyến sửng sò, lập tức gạt đầu: "Được."

Vừa rồi giằng co giữa Thẩm Từ Hào và Thẩm Lương Xuyên có thể thấy được, có thể liên quan tới mẹ của Thẩm Từ Hào và Thẩm Lương Xuyên, hẳn là không tốt.

Thẩm Lương Xuyên đã không vui, cô cần gì phải để Hạ Diệp Hoa cũng khổ theo?

Mà bây giờ, Thẩm Lương Xuyên không nói, cô cũng sẽ không đến hỏi.

Giống như là quá khứ của cô, Thẩm Lương Xuyên chưa bao giờ hỏi qua.

Hai người cứ trầm mặc một đường về đến nhà, xe vừa tiến vào, liền lại nghe thấy trong phòng khách truyền đến tiếng ồn huyên náo, rất rõ ràng, Hạ Diệp Hoa lại tới.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 366: Cô ấy là bà xã của tôi! (6)

Bầu không khí trong phòng khách, vô cùng ảm áp.

Thẩm Lương Xuyên đi vào, liền thấy Hạ Diệp Hoa và Tống Nguyên Hi, chuẩn bị xong bữa tối.

Đồ ăn rất phong phú, cũng ở trong phòng trò chuyện vui vẻ.

Thẩm Lương Xuyên không vui, bị áp chế sâu, một chút cũng không có biểu lộ ra.

Kiều Luyến nhìn anh, đáy lòng dâng lên một chút đau lòng.

Rõ ràng không cao hứng, lại muốn vui vẻ.

Hai người ăn cơm tối xong, lại chơi với Hạ Diệp Hoa trong chốc lát, chờ đến khi đưa Hạ Diệp Hoa đi, bọn họ mới cùng lên lầu, tiến vào phòng ngủ chính.

Cửa phòng đóng lại, Kiều Luyến liền lập tức quay đầu, ôm lấy Thẩm Lương Xuyên từ phía sau.

Cô có thể cảm nhận được Thẩm Lương Xuyên hơi sững sờ, nhưng một giây sau, bàn tay của anh, liền cầm tay cô.

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh.

Kiều Luyến lặng lẽ cùng đợi lặng nghe.

Qua thật lâu, Thẩm Lương Xuyên mới mở miệng, nói ngắn gọn: "Cha mẹ anh ly hôn. Anh bị đưa cho mẹ, Từ Hào bị đưa cho ông ấy."

Ông ấy, hẳn là chỉ ba Thẩm Lương Xuyên.

Có thể thấy được, Thẩm Lương Xuyên không thích ông.

Kiều Luyến lập tức an ủi: "Kỳ thật không sao, lúc hai mươi mấy tuổi, chính là thời kỳ phản nghịch, cha mẹ ly dị, hoàn toàn mang đến một chút thương tổn cho con, nhưng đợi đến khi Thẩm Từ Hào chân chính trưởng thành, sẽ tốt, cũng có thể hiểu được mẹ."

Thẩm Lương Xuyên hít sâu một hơi, khẽ gật đầu.

Xưa nay anh không có ý giải bày, cũng không quen thổ lộ hết buồn rầu của mình.

Thế nhưng câu nói an ủi của Kiều Luyến, lại làm cho anh cảm giác tâm tình giống như rất chuyển biến tốt đẹp.

Thẩm Lương Xuyên xoay người lại, bỗng nhiên đưa tay ra, ôm lấy Kiều Luyến, lúc sau mới buông lỏng cô ra: "Anh đi tắm."

Thẩm Lương Xuyên tắm rửa xong đi ra, Kiều Luyến đang chơi điện thoại.

Trông thấy anh đi tới, lập tức đứng lên, qua tắm rửa.

Điện thoại di động không có khóa, liền đặt ở trên tủ đầu giường.

Thẩm Lương Xuyên ngồi ở cạnh giường, chờ cô quay lại, điện thoại Kiều Luyến rung lên.

Thẩm Lương Xuyên gần như là theo bản năng cầm lên, phát hiện là nhóm Wechat của tòa soạn đang tán gẫu.

Anh đang định để điện thoại di động xuống, liền không cẩn thận liếc về một tin nhắn:

【 Kiều Luyến, bạn trai cô hôm nay thật là đẹp trai! 】

Thẩm Lương Xuyên sững sờ, bạn trai?

Tiếp lấy liền thấy:

【 Đúng vậy, tôi đã nghe ngóng về Tôn Lập Nam, lại là Tôn gia Tô Châu! Anh ta là con trai độc nhất nhà họ, về sau tất cả sản nghiệp trong nhà đều thuộc về anh ta! Kiều Luyến, hai người tính toán lúc nào kết hôn? 】

Thẩm Lương Xuyên nhìn đến đây, cũng không nhận được nữa, cầm điện thoại di động lên, đánh mấy chữ, gửi vào trong nhóm Wechat

Kiều Luyến tắm rửa xong, lúc đi tới, liền thấy Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh ngồi ở đó, mà điện thoại di động của cô thì nằm yên trên tủ đầu giường.

Chẳng qua không biết có phải là do giác của mình, cô luôn cảm thấy ánh mắt Thẩm Lương Xuyên nhìn cô, mang theo cảm giác âm trầm.

Kiều Luyến lau tóc, lại dùng máy sấy thổi khô, lúc này mới mặc đồ ngủ lên giường.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô, ánh mắt kia có điểm lạ, nhưng không nói chuyện như cũ, cúi đầu đùa bỡn điện thoại di động của mình, giống như đang bận rộn cái gì.

Kiều Luyến cũng không có ý quấy rầy anh, thế là cầm lên điện thoại di động của mình.

Vừa mở điện thoại di động ra, liền thấy Thi Niệm Điều gửi tới: 【 Chủ biên Luyến, mau nhìn nhóm Wechat! 】

Kiều Luyến sững sờ, mở Wechat ra, tìm nhóm công ty, sau đó liền tùy tiện mở ra, tiếp theo, cô liền phát hiện, cô vậy mà gửi vào nhóm một câu!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 367: Cô ấy là bà xã của tôi! (7)

Nhìn thời gian, rõ ràng vừa rồi cô đang tắm, làm sao lại gửi tin nhắn đi?

Mà... Mà tin nhắn này là gì!

Chỉ thấy trên điện thoại hiện ra một hàng chữ: 【 Kiều Luyến: Bà xã của tôi đang tắm. 】

Một câu, giống như vỡ tổ.

Mọi người nhao nhao nhìn lại, toàn bộ chất vấn hỏi thăm anh ta là ai.

Có người thậm chí hỏi thăm: 【 là Tôn Lập Nam sao? 】

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, tiếp tục kéo xuống.

Sau đó liền thấy anh trả lời một câu: 【 Kiều Luyến: Tôi là Thẩm Lương Xuyên. 】

Kiều Luyến...

Sau tin nhắn này, cách trợn vện thập giây, cuối cùng nổ tung.

May mắn trong đám đám người này, cho là cô hoa si, toàn bộ mọi người cười nhạo cô nằm mơ giữa ban ngày.

Lúc này Kiều Luyến mới nhìn về phía người ngồi bên cạnh, vẫn bình tĩnh như cũ.

Nét mặt của anh vô cùng tự nhiên, giống như tin nhắn trên điện thoại không phải anh gửi đi, đáng về đó, quả thực... Thật là đáng yêu!

Kiều Luyến cố nén cười, bỏ điện thoại di động xuống.

Sau đó mới tiến tới bên người Thẩm Lương Xuyên, vươn tay lắc lắc cánh tay của anh, chớp mắt to: "Thẩm Lương Xuyên ~ tin nhắn trên điện thoại di động của em, có phải là anh gửi hay không?"

Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh để điện thoại di động xuống, sau đó chậm rãi ngẩng đầu: "Em vừa rồi không có tắm sao?"

Kiều Luyến...

"Cho nên, tôi chỉ trần thuật một sự thật."

Kiều Luyến...

Gia hỏa này, đến bây giờ còn vệt chết mạnh mẽ!

Kiều Luyến nín cười: "Anh có phải là ghen hay không?"

Thẩm Lương Xuyên hơi sững sờ, thân thể cứng đờ, sau đó ho khan một tiếng: "Bị em phát hiện."

Kiều Luyến cười ha ha, sau đó, dưới ánh mắt lạnh lẽo của Thẩm Lương Xuyên, đành chỉ nụ cười, vô cùng nghiêm túc mở miệng: "Chuyện này, anh thật sự là bị thua thiệt."

Thẩm Lương Xuyên nhủ vậy.

"Cho nên, em muốn đền bù cho anh một chút."

Lời nói nói đến đây, Kiều Luyến bỗng dừng thăm dò, chủ động hôn một cái lên môi Thẩm Lương Xuyên, sau đó gương mặt hồng hồng nằm xuống.

Thế nhưng..

Cô vừa mới nằm xuống, cũng cảm giác được thân thể ấm áp, xen lẫn nóng rực, ép lên người cô.

"Này, anh... Ừm!" Kiều Luyến muốn nói điều gì, lại bị anh lập tức ngăn miệng.

Sau đó, là một nụ hôn dài nồng nhiệt.

Thẩm Lương Xuyên cảm thấy mình giống như là điên rồi, cô chủ động hôn một cái, giống như đốt lên toàn bộ hormone trong mình, để anh không nhận được muốn càng nhiều.

Một nụ hôn, sao đủ được?

Nhất là phát giác được cô phối hợp với mình, anh càng chủ động, hai cánh tay tìm tòi ở trên người cô, qua một lát sau, liền rút đi tất cả mọi chương ngại.

Cuối cùng anh ngẩng đầu lên, cúi đầu nhìn ánh mắt Kiều Luyến mê ly, gương mặt hồng hồng, bỗng nhiên gọi lên nụ cười: "một nụ hôn, làm sao đủ?"

Lời này rơi xuống, tay liền đụng tới chương ngại cuối cùng.

Thế nhưng, ngay lúc anh không kịp chờ đợi, lòng bàn tay chợt đụng phải cái gì mềm mềm.

Loại cảm xúc này...

Sắc mặt của anh, trong nháy mắt đen thui.

Lại cúi đầu, liền thấy Kiều Luyến vô tội chớp mắt, kéo ra khoe miệng: "Cái kia, em muốn nói, di cả em tới."

Thẩm Lương Xuyên:...

Nhưng cảm giác được thân thể anh cứng đờ, Kiều Luyến nhất thời cúi đầu, đem chính mình quấn trong chăn, sợ người đàn ông này giận chó đánh mèo đến mình.

Sau đó, trên môi liền không nhận được gọi lên một vòng ý cười, sau đó nghe thấy anh cắn răng nghiêng lợi mở miệng: "Kiều Luyến, em cố ý!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 368: Cô ấy là bà xã của tôi! (8)

Đêm hôm khuya khoắt, trên tầng hai biệt thự, liền truyền đến một tiếng cười to, dẫn tới giúp việc dưới lầu cũng không nhận được thò đầu ra.

Hai người này, làm gì vậy?

Chẳng qua tiếp đó, gương mặt bảo mẫu liền lập tức đỏ ửng.

Bởi vì, cô ta nghe được tiếng cười phu nhân im bật, chợt, biến thành tiếng cầu xin tha thứ và tiếng mập mờ.

-

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, Kiều Luyến mệt mỏi tỉnh lại, Thẩm Lương Xuyên lại thần thanh khí sảng.

Kiều Luyến khẽ động ngón tay như nhũn ra, suy nghĩ tới yêu cầu đêm qua của người đàn ông này, quả thực là dễ cho người đồ mặt.

Bầu không khí giữa hai người, trở nên mập mờ.

Cô luôn luôn cảm giác có chút ngượng ngùng, thậm chí đều không dám nhìn tới ánh mắt của anh.

Ăn sáng xong, anh theo thường lệ đưa cô đi làm.

Chỉ là...

Lúc xe ra cửa, Thẩm Lương Xuyên chợt dừng lại, lông mày nhíu lại nhìn về chiếc xe vừa đi qua.

Anh trầm tư một chút, quay đầu xe: "Đi chỗ mẹ một chút."

Kiều Luyến gật đầu.

Hai người vừa mới đến biệt thự Hạ Diệp Hoa, Kiều Luyến mới phát hiện, chiếc xe vừa đi qua, vậy mà ngừng ở trong sân.

Cô hiểu kỳ xuống xe, liền thấy trong chiếc xe phía trước, là áo somi hoa đi xuống.

Ai?

Đây là... Thẩm Từ Hào?

Trách không được Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên trở về, thì ra bởi vì thấy được xe Thẩm Từ Hào!

Kiều Luyến nghĩ như vậy, đã nhìn thấy cửa phòng khách phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, tiếp theo, Hạ Diệp Hoa kích động hốc mắt phát hồng xuất hiện.

Bà giống như không thể tin, nhìn chằm chằm Thẩm Từ Hào nửa ngày, bờ môi run rẩy, cảm xúc kích động mở miệng: "Từ Hào?"

Thẩm Từ Hào bật cười một tiếng, ngẩng đầu nhìn căn nhà này, nhếch miệng: "Còn tưởng rằng năm đó mẹ đi theo anh, là được ăn ngon mặc đẹp, thế nhưng mẹ xem mình bây giờ xem, chỗ này chỉ nhỏ như nhà vệ sinh của mình! Ai, mẹ, mẹ ở quen sao?"

Trong lời nói là an ủi, nhưng ánh mắt kia, lại mang theo hàn ý băng lãnh.

Hạ Diệp Hoa nhíu lông mày: "Từ Hào, con còn đang trách ta sao?"

Thẩm Từ Hào lập tức xua tay: "Làm sao lại như vậy? Con trách mẹ cái gì? Trách mẹ bỏ con và ba đi một mình sao? Con phải cảm ơn mẹ! Nếu như không phải mẹ để con ở lại Thẩm gia, như vậy hiện tại đại thiếu gia Thẩm gia chính là anh trai, con chính là một diễn viên rồi!"

Anh ta luôn mồm lấy diễn viên ra vũ nhục Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến nghe mà gân xanh nổi lên.

Hạ Diệp Hoa khiển trách: "Con im miệng! Không cho phép nói anh con như vậy!"

Thẩm Từ Hào nhún vai: "Con không nói tới tâm can bảo bối của mẹ là được chứ gì? A ~"

Tiếp đó lời nói xoay chuyển: "Con còn chưa có ăn sáng, có thể cho con một miếng cơm không?"

Lời anh ta rơi xuống, Hạ Diệp Hoa cũng dòi đi đề tài: "Có thể chứ, Từ Hào, nơi này cũng là nhà của con, con có thể tùy ý tôi."

Thẩm Từ Hào không nói chuyện, chỉ là khiêu khích nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, đi vào phòng khách.

Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến cũng đi theo phía sau anh ra.

Hạ Diệp Hoa vội vã tiến vào nhà bếp, chỉ trong chớp lát, liền chuẩn bị xong một bát mì Dương Xuân bùng ra: "Từ Hào, từ nhỏ con thích nhất ta làm mì Dương Xuân nhất, mau lại đây ăn."

Thẩm Từ Hào lúc này mới giống đại gia, từ trên ghế salon đứng lên, đi từng bước tới nhà ăn.

Anh ta nhìn thoáng qua bát kia mì Dương Xuân, trong ánh mắt toát ra lệ khí.

Chợt, anh ta nhếch môi cười, bỗng nhiên đưa tay ra, nâng bát mì kia lên.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 369: Cô ấy là bà xã của tôi! (9)

Anh ta bùng bì tới trước mặt mình, cẩn thận ngửi hương vị, sau đó bỗng nhiên đưa tay ra.

Buồng tay: " choang!" Bát mì Dương Xuân rơi trên mặt đất.

Trong nháy mắt trong phòng khách an tĩnh lại, Hạ Diệp Hoa kinh ngạc đứng đó.

Mì Dương Xuân rót xuống, nước mì còn vấy lên váy của bà.

Thế nhưng bà giống như là căn bản không cảm giác được, nhìn chăm chăm Thẩm Tử Hào.

Thẩm Tử Hào vỗ vỗ tay mình, ánh mắt nhìn chung quanh một chút, thoải mái mở miệng: "Quên nói với mẹ, hiện tại, con ghét nhất là mì Dương Xuân."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, tiến lên một bước, vừa định nói chuyện, Hạ Diệp Hoa và Kiều Luyến liền kéo anh lại.

Giờ phút này sắc mặt Thẩm Lương Xuyên khó coi, Kiều Luyến xác định trăm phần trăm, khẳng định là anh không nhận được nữa, muốn đánh tên tiểu tử thú vị này!

Thẩm Tử Hào giống như căn bản không có nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, ngược lại xoay người, ngồi ở trên ghế bàn ăn.

Hạ Diệp Hoa theo dõi anh ta, một lúc sau mới mở miệng dò hỏi: "Vậy con muốn ăn cái gì?"

"Tùy tiện."

Thẩm Tử Hào nói tùy tiện, lại làm cho Hạ Diệp Hoa tiến vào nhà bếp, tự mình động thủ bận rộn nửa giờ, lúc này mới bung ra một phần bữa sáng kiểu Tây, một phần bữa sáng kiểu Trung Quốc.

Thẩm Tử Hào nhìn những bữa sáng đó mấy lần, ngón tay gảy mấy lần.

Trong lúc nhất thời, trong phòng không có người nói chuyện.

Hoàn cảnh trở nên xấu hổ và buồn bực.

Kiều Luyến nhìn Thẩm Tử Hào, lại nhìn sang Hạ Diệp Hoa, sau đó nhìn Thẩm Lương Xuyên, đứng đó, không nói gì.

Thẩm Tử Hào đối với mẹ mình rời đi, khẳng định có đầy bụng oán niệm, cho nên, lúc này biện pháp tốt nhất, chính là để bọn họ từ từ tiếp xúc.

Tổng Nguyên Hi cũng thông minh đứng bên cạnh, giống như người tàng hình, không phát ra bất kỳ âm thanh.

Hạ Diệp Hoa thấy Thẩm Tử Hào bất động, không nhận được mở miệng: "Tử Hào, đồ ăn không hợp khẩu vị của con sao?"

Thẩm Tử Hào nhú màu, cười một tiếng đứng lên: "Không phải, đột nhiên không thấy ngon miệng rồi."

Hạ Diệp Hoa lập tức khẩn trương: "Không thấy ngon miệng cũng phải aen một chút, không ăn sáng sẽ không tốt với thân thể. Thân thể lại là tiền vốn cách mạng, anh con nhiều năm như vậy, bất kể bận rộn, đều sẽ ăn sáng..."

Một câu, để Thẩm Tử Hào híp mắt lại, chột cười nhạo: "Con nói không ăn sẽ không ăn! Mẹ quản được sao?"

Hạ Diệp Hoa hơi sững sờ, thờ dài một cái.

Thẩm Tử Hào cười nhạt một chút, đi ra cửa.

Hạ Diệp Hoa thấy bộ dạng anh ta như vậy không ngăn cản, mặt mũi tràn đầy nỗi buồn, nhưng vẫn mở miệng: "Tử Hào, nơi này cũng là nhà của con, con có thể tùy ý trở về, được không?"

Bước chân Thẩm Tử Hào dừng lại, quay đầu lần nữa, ánh mắt trầm xuống: "Được."

Anh ta mở miệng, loại không khí trầm muộn trong phòng phai nhạt mấy phần.

Hạ Diệp Hoa lưu luyến không rời tiễn anh ta đi ra ngoài, Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến đi theo sau lưng hai người.

Mất thấy Thẩm Tử Hào muốn lên xe, Tổng Nguyên Hi chột mở miệng: "Thẩm tiên sinh..."

Thẩm Tử Hào nghi hoặc quay đầu.

Tổng Nguyên Hi nhìn Hạ Diệp Hoa một chút, liền mở miệng cười: "Khó có khi mẹ con hai người gặp mặt, không bằng chụp tấm hình đi."

Một câu, nói tới lòng Hạ Diệp Hoa.

Bà lập tức nhìn Thẩm Tử Hào.

Thẩm Từ Hào nhủ mảy: "Tôi không hứng thú!"

Thẩm Lương Xuyên lại lập tức tiến lên một bước, đề bà vai Thẩm Từ Hào xuống: "Ba người chúng ta cùng chụp."

Dáng vẻ đó... Rõ ràng là dùng sức giữ anh ta lại.

Hạ Diệp Hoa lập tức tươi cười đi đến bên cạnh hai người.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 370: Cô ấy là bà xã của tôi! (10)

Tổng Nguyên Hi nắm chặt thời cơ, tay lập tức tìm trong túi, kinh ngạc một chút: "Em không mang điện thoại di động tới."

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Chị mang theo, chị sẽ chụp."

Nói xong câu đó, liền lấy điện thoại di động ra, chụp cho ba người một tấm hình.

Trên tấm ảnh, hai người đàn ông anh tuấn đứng ở đằng đó.

Mặt mũi Thẩm Từ Hào tràn đầy không tình nguyên, Thẩm Lương Xuyên thì vẫn mặt không biểu tình như cũ, chỉ có Hạ Diệp Hoa, cười to đến mắt sắp không còn.

Chụp ảnh xong, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới buông Thẩm Từ Hào ra.

Thẩm Từ Hào trừng mắt liếc anh một cái, liền trực tiếp lên xe rồi đi.

Hạ Diệp Hoa nhìn bóng lưng của anh ta, lắc đầu, tươi cười, quay đầu nóng nảy nhìn về phía Kiều Luyến: "Ảnh chụp đâu?"

Kiều Luyến đưa ảnh cho Hạ Diệp Hoa nhìn, Hạ Diệp Hoa kích động hốc mắt đều đỏ, tay run run tiếp nhận điện thoại di động của cô, nhìn chăm chăm ảnh chụp thật lâu, lúc này mới thở dài: "Tám năm, ta đã tám năm, không gặp lại Từ Hào rồi."

Một câu, khiến người ta đặc biệt chua xót.

Tổng Nguyên Hi vội vàng tiến lên một bước, an ủi bà nói: "Về sau còn có mấy lần tám năm! Thẩm tiên sinh đã tìm đến đây, nói lên không tức giận, cho nên, không vội!"

Hạ Diệp Hoa cười, nhìn về phía Kiều Luyến lần nữa: "Tiểu Kiều, cái ảnh chụp này, mau gửi cho ta~ "

Kiều Luyến mở miệng đáp ứng.

Rời khỏi biệt thự, Thẩm Lương Xuyên lái xe.

Kiều Luyến ngồi ở ghế cạnh tài xế, cảm thán nói: "Lúc Nguyên Hi nói chụp ảnh, em còn không hiểu ra sao, không nghĩ tới mẹ cao hứng như vậy."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Người trong nhà có thể thăm dò tâm tư mẹ rõ nhất, chính là Nguyên Hi."

Kiều Luyến gật đầu: "Đúng vậy, tục ngữ nói, con gái là báo bông nhỏ của mẹ~ đứa con trai, vẫn là nhờ Nguyên Hi nhắc nhở mới nghĩ tới~ "

Thẩm Lương Xuyên mỉm cười, không tiếp tục mở miệng.

Kiều Luyến nhìn dáng vẻ của anh, liền biết anh có chút không vui.

Cô suy nghĩ một chút, đưa tay ra, cầm tay của anh: "Mẹ con không thể không giải được thù, hiện tại Từ Hào oán hận với mẹ và anh, về sau sẽ tốt."

Thẩm Lương Xuyên hít sâu một hơi, trên mặt mang theo suy sút không ôm hi vọng: "hy vọng đi."

-

Cả ngày làm việc, là dài dòng nhàm chán.

Tô Mỹ Mỹ rời tòa soạn, trong tòa soạn trở nên an tĩnh.

Kiều Luyến còn cảm thấy có chút không quen, người phụ nữ mỗi ngày ở bên tai mình lú lú cứ như vậy biến mất.

Chuyện Phạm Lộ, bởi vì xử lý vô cùng thoả đáng, Phạm Lộ đã kịp thời thu hồi khó xử với tòa soạn, thậm chí ngay cả việc tòa soạn phát tin làm sáng tỏ cho cô ta cũng không đề ý đến, cái này khiến Lưu Chí Hưng càng thêm khách khí với Kiều Luyến.

Chỉ là, lúc tan việc, một chuyện kinh thiên động địa bỗng nhiên bộc phát!!

"Nhanh! Trên trang mạng!"

"Trời ạ! Đây là tin tức chấn động nhất năm nay tôi nghe được!"

"Gửi ra được năm phút đồng hồ, đã đứng đầu tin nóng!!"

Người tổ 1 hưng phấn thảo luận, cuối cùng để Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu ở tổ 2 phát giác.

Kiều Luyến vội vàng lấy điện thoại di động ra, sau khi nhìn tiêu đề nội dung, bỗng nhiên tròn mắt co rụt lại!

Tiêu đề là: 【 Công bố thân thể Thẩm ảnh đế! 】

Kiều Luyến gần như run tay, mở tin ra.

Đầu tiên, đập vào mắt, chính là tấm hình hôm nay!

Ảnh chụp Thẩm Lương Xuyên, Thẩm Tử Hào, còn có Hạ Diệp Hoa!!

Nội dung bên trong, đem thân phận của ba người lộ rõ, Thẩm Lương Xuyên cũng không phải là minh tinh bình thường, mà chính là xuất thân hào môn Thẩm gia!!

Khi nhìn đến những nội dung này, Kiều Luyến làm rơi điện thoại di động trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 371: Anh, tin tưởng em sao? (1)

Cô kinh ngạc mở to mắt nhìn, ánh mắt dừng lại trên tấm hình kia.

Sau đó, cô liền nóng nảy cầm điện thoại di động lên, nhanh chóng mở ảnh chụp đám Thẩm Lương Xuyên hôm nay.

Bất kể là góc độ, hay là pixel, đều rất giống ảnh trong máy cô.

Cô nhất thời siết chặt nắm đấm.

Đưa tin khá tốt, chỉ điểm danh thân phận của Thẩm Lương Xuyên.

Nhưng mà...

Thẩm Lương Xuyên luôn luôn chán ghét chó săn, những năm này bảo vệ Hạ Diệp Hoa kín không kể hồ, không có ai biết Hạ Diệp Hoa tồn tại, thậm chí thân phận của anh, cũng mơ màng.

Kể từ khi biết chuyện của Thẩm Tử Hào, Kiều Luyến liền hiểu, Thẩm Lương Xuyên chán ghét chó săn như vậy, điều, chính là vì che giấu thân phận của mình.

Nhưng bây giờ, tin lộ ánh sáng.

Lại là dùng tấm ảnh trong điện thoại di động của cô.

Cô bờ môi, đột nhiên phát hiện, chính mình không để mắt đến cái gì.

Cô bỗng nhiên vỗ đầu của mình, bỗng dừng nghĩ đến lúc trước cô và Thẩm Lương Xuyên vừa kết hôn, lúc ấy Thẩm Lương Xuyên nói đừng cho truyền thông biết quan hệ của họ, thế nhưng ngày thứ hai anh kết hôn tin tức liền truyền đi sôi sùng sục...

Lúc đó cô chỉ tận lực dùng ngôn ngữ thuyết phục Thẩm Lương Xuyên, thế nhưng kỳ thật sau cùng, cô và Thẩm Lương Xuyên cũng không có tra ra được là ai để lộ tin tức.

Mà bây giờ... Thẩm Lương Xuyên có thể hoài nghi cô trước hay không?

Cô siết chặt nắm đấm, do dự không biết có lên cầm điện thoại di động lên, gọi cho Thẩm Lương Xuyên.

Hiện tại quan hệ bọn họ, đã không giống lúc kết hôn.

Nếu như xảy ra chuyện, Thẩm Lương Xuyên hoài nghi mình trước, như vậy có thể nói là anh không có chút tín nhiệm với mình.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, sau khi ổn định tâm tình.

Người tỏ 1 đã bắt đầu thảo luận:

"Trời ạ! Thẩm gia! Thẩm gia tại Bắc Kinh, không nói là nhà giàu nhất Trung Hoa, cũng không kém gì nhiều!"

"A, tôi đã sớm cảm thấy diễn viên nước ta, người nào có sự sạng trọng như Thẩm ảnh đế, thì ra người ta vốn là người của đại gia tộc!"

"Xem qua tin, Thẩm ảnh đế là con cả Thẩm gia, trên lý thuyết, gia nghiệp Thẩm gia, chẳng phải là Thẩm ảnh đế kế thừa sao?"

Từng câu thảo luận, để Kiều Luyến cảm thấy trong lòng hốt hoảng.

Nếu như ảnh chụp lộ ra, như vậy địa chỉ Thẩm gia, sẽ lộ ra sao?

Cô cắn môi, cuối cùng cũng không ngồi yên nữa, cầm điện thoại di động lên, gọi cho Thẩm Lương Xuyên.

Thế nhưng điện thoại gọi tới, đối phương liền biểu hiện điện thoại di động đã tắt máy.

Trong lòng cô trầm xuống, cũng không ngồi yên được nữa, đứng lên, tạm biệt Thi Niệm Diêu, liền đi ra ngoài đánh xe về nhà.

Bên ngoài biệt thự hoàn toàn mai phục rất nhiều ký giả, thế nhưng khu nhà rất có trách nhiệm, các nhân viên an ninh trông coi rất nghiêm ngặt, trong khu biệt thự không ai có thể trà trộn vào.

Xe Kiều Luyến trực tiếp lái vào khu biệt thự, chờ đi tới trước biệt thự Hạ Diệp Hoa, nghe được bên trong truyền tới từng đợt tiếng ồn ào!

Cô xuống xe cách đó không xa, liền nhanh chạy vào.

Mới vừa vào cửa, liền thấy mấy chiếc xe sang bản số lượng có hạn ngừng trong sân.

Nếu như không phải Thẩm Lương Xuyên mua căn biệt thự này đủ lớn, nhiều xe như vậy, chỉ sợ dừng không được.

Mà nhiều xe như vậy... Đã tới bao nhiêu người?

Cô đẩy cửa phòng đi vào, liền thấy trong phòng khách, giờ phút này đều là người.

Ước chừng mười mấy bảo vệ ăn mặc tây trang đứng trong phòng, mang đến uy áp cho người trong biệt thự

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 372: Anh, tin tưởng em sao? (2)

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, theo bản năng nín thở ngưng thần.

Trong phòng trong lúc nhất thời, không có người nói chuyện, mà khách cũng giống như vừa mới tiến vào, cho nên giúp việc vừa mới bưng trà lên, đặt ở trên bàn, rồi hoảng sợ về phòng của mình.

Ánh mắt Kiều Luyến dạo qua một vòng trong phòng, đầu tiên dừng lại trên người Hạ Diệp Hoa.

Bà ngồi ở trên ghế sofa, trên mặt mang vẻ kiêu căng, mà Tổng Nguyên Hi lại giống như là một con thỏ con bị giật mình,, đứng ở sau lưng bà, hoảng sợ nhìn người trong phòng.

Thế nhưng dù sợ hãi, vẫn nắm thật chặt tay Hạ Diệp Hoa, giống như mạng cho bà một sức lực vô hình.

Đừng nói Hạ Diệp Hoa, xem như Kiều Luyến nhìn thấy tình huống này, đều sẽ cảm giác ám áp.

Thảm gia không có uống phí nuôi cô, thời khắc máu chốt, còn có thể đứng vững được bước chân.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, lúc này mới chuyển ánh mắt nhìn người tới.

Tới hai người khách.

Một là Thẩm Từ Hào, vẫn mặc áo sơ mi hoa như cũ, chỉ là hiện tại vẻ mặt lộ ra lạnh lẽo, khóe môi mang theo mỉm cười giễu cợt như có như không.

Một người khác, là người đàn ông trung niên, nhìn tướng mạo, có chút tương tự Thẩm Từ Hào và Thẩm Lương Xuyên, hẳn là... ba Thẩm Lương Xuyên.

Người trung niên này, tuy tướng mạo nho nhã tuấn lãng, cũng không có loại cảm giác kinh diễm như Thẩm Lương Xuyên và Thẩm Từ Hào.

Rất rõ ràng, mỹ mạo của Thẩm Từ Hào và Thẩm Lương Xuyên, kế thừa Hạ Diệp Hoa.

Trong phòng không có người nói chuyện, nhưng bởi vì Kiều Luyến đến, ánh mắt ba Thẩm và Thẩm Từ Hào dừng ở trên người cô.

Kiều Luyến trấn định tự nhiên, so với khí thế kia, cô cũng đã gặp, giờ phút này không thể rụt rè.

Cho nên, cô mỉm cười, tự nhiên đi tới ngồi xuống bên cạnh Hạ Diệp Hoa, sau đó cầm tay của bà, ánh mắt kiên định mở miệng: "Mẹ."

Hạ Diệp Hoa gật đầu, sau đó nhìn về phía đối diện.

Bà nhú mày, hừ lạnh một tiếng.

Ba Thẩm mở miệng trước tiên: "Vị này là...?"

Giọng nói trầm lớn, giống như áp đảo mọi người.

Hạ Diệp Hoa lơ đãng, Thẩm Từ Hào liền lập tức giải thích: "Là bà xã của anh."

Ba Thẩm gật đầu, chột nhìn về phía Hạ Diệp Hoa lần nữa, cười lạnh một tiếng.

Hạ Diệp Hoa híp mắt lại: "Thẩm Tu, nói đi, ông tới nơi này làm gì?"

"Làm gì?" Thẩm Tu hừ lạnh lần nữa: "Tin tức đầu đề hiện tại, không phải bà chứ không xem chứ?"

Trông mặt Hạ Diệp Hoa co rụt lại: "Xem thì thế nào? Từ trước đến nay con trai tôi luôn lên tin nóng, một chút gió thổi sớm động, đám ký giả liền kéo theo."

Thẩm Tu đứng lên: "Hạ Diệp Hoa! Bà thật sự là đủ rồi!"

Hạ Diệp Hoa không cam lòng yếu thế, một tay đập trên bàn trà: "ba!" một tiếng, ý đồ dùng tiếng này, dọa qua đối phương: "Thẩm Tu! Ông ở nhà tôi mà quát vậy sao? Có tin hiện tại tôi sẽ lập tức gọi bảo vệ tới đuổi ông đi hay không!"

Thẩm Tu nhú lông mày, nhìn bà chằm chằm: "Người phụ nữ như bà có thể đứng thô lỗ như thế hay không, bà cho rằng tiếng lớn, bà liền có lý? Bà có biết tin nóng của Thẩm Lương Xuyên, tạo thành tổn thất đối với Thẩm gia chúng tôi hay không?! Đại thiếu gia của Thẩm gia, là diễn viên! Cái này sẽ trở thành chuyện phiếm cho mọi người, Thẩm gia chúng tôi cũng sẽ thành chuyện cười cho xã hội thượng lưu! Đây chính là con trai ngoan bà dạy đó, thật sự là tốt, từ nhỏ đến lớn không có một chút cống hiến với Thẩm gia, ngược lại càng ngày càng gây tại họa! Nó ở đâu? Xảy ra chuyện, vì sao không thấy nó trở về? Là không mặt mũi về nhà sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 373: Anh, tin tưởng em sao? (3)

Thẩm Thu, nói từng từ đậm thẳng vào tim gan.

Kiều Luyến nghe không vô, tức giận siết chặt nắm đấm.

Bận tâm đến người trước mặt là ba Thẩm Lương Xuyên, cô không biết nên lấy thái độ gì đối mặt, cho nên liền tạm thời không nói gì.

Hạ Diệp Hoa cười một tiếng: "Ông luôn mồm đều là Thẩm gia, nhưng ông đừng quên, tám năm trước chúng ta ly hôn, Lương Xuyên đã không phải người Thẩm gia rồi!"

"Người ngoài sẽ không nghĩ như thế!" Lời Thẩm Tu rơi xuống, liền nghe thấy một giọng âm trầm truyền vào: "Tôi sẽ phát biểu tuyên bố, không có quan hệ với ông."

Vừa dứt lời, cuối cùng lửa giận Thẩm Tu không che giấu được, đứng lên, căm tức nhìn ra cửa.

Thẩm Lương Xuyên mặc tây trang đen, từng bước trầm ổn đi đến.

Anh công ánh sáng, thân hình cao lớn đứng ở cửa, giống như che cản ánh nắng trong cả căn phòng.

Anh vừa về, Kiều Luyện nhẹ nhàng thở ra, giống như là tìm được người đáng tin cậy.

Mà Hạ Diệp Hoa vừa rồi vẫn rất thẳng lưng, ngay lúc này, cũng giống như nói lỏng.

Nhưng hiển nhiên Thẩm không có cao hứng như bọn họ, tâm tình của ông lập tức trở nên kích động, nổi giận nói: "Nghịch tử! Mày còn dám trở về!"

Thẩm Lương Xuyên đi tới bọn họ trước mặt, mới chậm rãi nói chuyện: "Đây là nhà tôi, tôi muốn thì về."

"mày...!" Thẩm Tu bị anh làm tức.

Thẩm Lương Xuyên chột mồm: "Nếu như ngài không có chuyện gì khác, mời rời đi."

Thẩm Tu hít sâu một hơi: "Nghịch tử! Sao mày nói chuyện với tao như thế? Có người nói chuyện với trường bối vậy sao?"

Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu, nhìn về phía ông: "Mẹ tôi nói rất đúng, tám năm trước các người ly hôn, quan hệ chúng ta đã đoạn tuyệt rồi. Cho nên, tôi không có cha."

"Mà... Mày đây là nguyên rủa tao!"

"Tùy ông nghĩ sao." Thẩm Lương Xuyên nhìn ra cửa: "Tôi sẽ lập tức tuyên bố, cho thấy tôi và Thẩm gia không có bất cứ quan hệ nào."

"Mọi người không phải người ngu! Thấy thanh danh Thẩm xí nghiệp liên lụy, tất cả mọi người sẽ âm thầm cười tao, mày..."

"Đây không phải là chuyện của tôi." Thẩm Lương Xuyên chậm rãi ngược mắt, nhìn về phía Thẩm Tu, trong lời nói mang theo châm chọc: "Mời ông rời đi, không nên tự tiện xông vào nhà dân."

Thẩm Tu còn muốn nói gì, Thẩm Lương Xuyên liền nhíu mày: "Chuyện này náo ra, biệt thự gần đây của tôi có rất nhiều ánh mắt kỳ giả, ông còn muốn dính líu quan hệ với tôi sao?"

Một câu, triệt để dập tắt lửa giận của Thẩm Tu, ông hừ lạnh một tiếng, lúc này mới chỉ Thẩm Lương Xuyên: "Chuyện này, mày nhất định phải cho tao một giải pháp! Nếu không... Hừ!"

Nói đến đây, dẫn theo một đám người, nghênh ngang rời đi.

Thẩm Từ Hào theo phía sau ông, lúc đi tới cửa, quay đầu nhìn Hạ Diệp Hoa một chút, cái nhìn kia bao hàm thương tâm, còn mang theo cười lạnh: "Lâu như vậy không thấy, không nghĩ tới gặp một lần, lại bị lợi dụng. Ba nói đúng, người phụ nữ này, tâm tư quá sâu!"

"Thẩm, Từ, Hào!" Thẩm Lương Xuyên nổi giận gầm lên một tiếng, vừa muốn xông tới, liền bỗng dừng nghe được Tổng Nguyên Hi kêu to một tiếng: "Dì!"

Mấy người quay đầu, liền thấy Hạ Diệp Hoa hai tay run rẩy, chỉ Thẩm Từ Hào, bờ môi run rẩy, vừa rồi cãi nhau với Thẩm Tu, một chút việc nhỏ cũng không có, nhưng giờ phút này bởi vì một câu của Thẩm Từ Hào, hai chân mềm nhũn ngã xuống!

"Mẹ!"

Thẩm Lương Xuyên kêu lên một tiếng, lao đến.

Nhưng Thẩm Từ Hào chỉ liếc nhìn bà một cái, quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 374: Anh, tin tưởng em sao? (4)

Hạ Diệp Hoa mở to hai mắt nhìn chăm chăm ra phía cửa, sau khi Thẩm Từ Hào đi ra khỏi cửa, ngón tay vô lực rũ xuống, té xỉu tại chỗ.

-

Sau một phen rối loạn, Hạ Diệp Hoa nằm ở phòng VIP của bệnh viện.

Bác sĩ nhìn mọi người mở miệng nói: "Bệnh nhân giận quá dẫn đến hôn mê, không có chuyện gì, nhưng chúng tôi kiểm tra, huyết áp bà ấy có chút cao, như vậy cảm xúc thay đổi nhanh, về sau nhất định phải khống chế tâm tình, nếu không rất có thể sẽ gặp nguy hiểm."

Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến đồng loạt gật đầu.

Tiến bác sĩ đi, quay đầu nhìn Hạ Diệp Hoa nằm ở trên giường, Thẩm Lương Xuyên rũ tầm mắt.

Tổng Nguyên Hi ở trong phòng bệnh chăm sóc bà, Kiều Luyến thấy Thẩm Lương Xuyên đi ra phòng bệnh, liền đi theo ra.

Cô nhìn thấy anh đi tới ban công, cầm điện thoại di động của mình, khởi động máy.

Lúc này mới ý thức được, chuyện vừa ra, số điện thoại di động của anh, chỉ sợ bị gọi phát nổ, cho nên lúc này mới tắt máy?

Sau khi anh mở ra điện thoại di động, liền gọi cho Tổng Thành một cú, trước tiên nói về chuyện tuyên bố, sau đó mới lên tiếng: "Chuyện này, khẳng định là trong nhà có nội ứng. Ký giả không có cách nào lấy ảnh chụp, cho nên bây giờ cậu tra giúp việc trong nhà cho tôi."

Kiều Luyến đứng ở cách đó không xa, nghe được lời này, đáy lòng dâng lên một chút cảm động.

Mọi chuyện nào ra, lúc này Thẩm Lương Xuyên lại không có hoài nghi cô...

Chỉ với việc này càng khiến người ta vui vẻ.

Cô buông tầm mắt, ban đầu vốn còn muốn nói chút gì, nhưng giờ phút này lại yên lặng lui về sau hai bước, tiến vào phòng bệnh.

Hạ Diệp Hoa đến sáng hôm sau mới tỉnh lại, sau khi tỉnh liền thở dài: "Đã có tuổi, thân thể sẽ không tốt."

Kiều Luyến dụ dỗ bà cười: "Mẹ nói gì vậy? Mẹ và con ra ngoài, người khác đều cho chúng ta là chị em đấy!"

Hạ Diệp Hoa cười: "Đứa bé này!"

Tuy cười, thế nhưng khẩu vị bữa sáng cũng rất kém.

Hôm nay, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đều xin nghỉ với công ty, không có đi làm, ở trong bệnh viện với bà.

Kiều Luyến đang vắt hết óc tự hỏi, thế nào mới có thể lừa Hạ Diệp Hoa ăn thêm một miếng cơm, cửa phòng bệnh chợt bị thô lỗ đẩy ra!

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên quay đầu, liền thấy Thẩm Tu nổi giận đùng đùng đứng đó.

Ông ta trực tiếp đi tới, lạnh lùng mở miệng cười nói: "Hạ Diệp Hoa, không nghĩ tới nhiều năm như vậy, bà còn không hết hi vọng!"

Hạ Diệp Hoa hơi sững sờ: "Ông nói cái gì?"

"Tôi nói cái gì?" Thẩm Tu lặp lại một lần, đột nhiên tiến lên, dùng sức đánh ra!

"Ba!" một tiếng giòn vang, tay Thẩm Tu, liền rơi vào lên gương mặt Thẩm Lương Xuyên!

Động tác quá nhanh, ai cũng không nghĩ tới có thể như vậy.

Lúc Kiều Luyến nhìn thấy năm đầu ngón tay trên mặt Thẩm Lương Xuyên, trong lòng bỗng nhiên hiện lên con giận!

Hạ Diệp Hoa càng giận hơn: "Thẩm Tu, ông điên rồi!!"

Thẩm Tu cười lạnh: "Tôi điên rồi?"

Ông ta lại vung lên tay: "Hôm nay tôi chính là muốn đánh chết cái đứa bất hiếu ngấp nghé tài sản Thẩm gia!"

Lần này, Thẩm Lương Xuyên có cảnh giác, lui lại một bước, tránh qua, tránh né một tát này, lạnh lẽo mở miệng: "Tôi không có hứng thú với tiền của các người."

"Không có hứng thú? Vậy tại sao người đưa tin đi là bà xã cậu!" Ngón tay Thẩm Tu, bỗng dừng chỉ hướng Kiều Luyến: "Tôi phải người điều tra rõ ràng! Người gửi báo chính miệng nói, là Kiều Luyến bán tin cho hần!!"

Một câu roi xuống, tất cả mọi người trong phòng, toàn bộ nhìn về phía Kiều Luyến!!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 375: Anh, tin tưởng em sao? (5)

Thân thể Kiều Luyến bỗng nhiên cứng đờ, không thể tin nhìn về phía Thẩm Tu.

Từ khi ảnh chụp xuất hiện bị đưa tin, cô vẫn có một loại cảm giác xấu.

Cái loại cảm giác này không nói rõ được cũng không tả rõ được, giống như động vật nhạy cảm và cảnh giác đối với nguy hiểm.

Thẳng đến lúc này, thứ đè éo trái tim, cuối cùng rơi xuống.

Sự tình, cuối cùng vẫn phát sinh rồi.

Tất cả đầu mối, cuối cùng vẫn chỉ hướng cô.

Ngược lại cô có một loại cảm giác tất cả kết thúc.

Chợt, cô quay đầu nhìn về phía Hạ Diệp Hoa trên giường bệnh.

Bà nhú mày, đầu tiên nhìn cô một cái, chợt tức giận nhìn về phía Thẩm Tu.

Bộ dạng này, hiển nhiên không có tin tưởng.

Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên lần nữa.

Phản ứng của anh càng thêm trực tiếp, mặt mày lạnh lùng, trực tiếp mở miệng: "Không có khả năng!"

Thẩm Tu cười lạnh: "Cho tới bây giờ, mày còn phủ nhận? Thật sự là buồn cười! Mày nghĩ đám đám người chúng mày làm thần không biết quỷ không hay, sau khi lộ ra thân phận người Thẩm gia, Thẩm gia sẽ đón mày về nhà, sẽ phân tài sản cho mày sao? Nghĩ hay lắm! Tiền Thẩm gia, một phân cũng sẽ không cho mẹ con các người!"

Lời nói này ngoan tuyệt, mang theo lệ khí.

Không nói Thẩm Lương Xuyên, đến Kiều Luyến cũng vô cùng tức giận.

Từ nhỏ đến lớn, ba cũng không có một câu nói nặng với cô, trên thế giới này tại sao có thể có cha ruột nói ra những lời này với con trai mình?

Quả thực kỳ hoa!

Cô bị chọc tức siết chặt nắm đấm, đang muốn nói chuyện, Thẩm Lương Xuyên đã mở miệng lần nữa: "Thẩm tiên sinh, nếu như ông tiếp tục ở chỗ này hung hăng càn quấy, tôi liền báo cảnh sát!"

Thẩm Tu nghe nói như thế, nhăn lông mày: "Hạ Diệp Hoa, cô và Thẩm Lương Xuyên thật đúng là cá mè một lứa, cho tới bây giờ, còn không có ý định thừa nhận sao?"

"Không có làm qua, vì sao thừa nhận?" Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Thẩm Tu, nói ra phải chịu trách nhiệm! Ông nói Kiều Luyến làm, ông có chứng cứ sao?"

Thẩm Tu duỗi ngón tay ra chỉ Hạ Diệp Hoa: "Tốt, tốt, thật sự là không đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định, không lấy ra chứng cứ thì các người không tin! Người phóng viên đăng bài kia chính miệng thừa nhận với tôi, là người họ Kiều đem bán ảnh chụp cho hần! Hần còn tin nhắn gửi cho họ Kiều!"

Kiều Luyến vội vàng mở miệng: "Điều đó không có khả năng!"

Cô lấy điện thoại từ trong túi ra: "Từ hôm qua đến bây giờ tôi không có nhận tin nhắn..."

Lời còn chưa nói hết, trông mắt bỗng nhiên co rụt lại!

Chỉ thấy trên điện thoại di động, có một tin nhắn chưa đọc, biểu hiện là đèn qua.

Lúc này cô mới bỗng nhiên ý thức được, từ hôm qua chuyện này xảy ra, cô vẫn ở tình trạng khấn trương, không để ý điện thoại.

Như vậy cái tin nhắn này là...

Án mở, liền nhìn thấy phía trên là chuỗi số điện thoại lạ: 【Kiều tiểu thư, tư liệu đã thu, tiền đã giao.】

Kiều Luyến...

Cô nhìn chăm chăm điện thoại, chỉ cảm thấy phía sau phát lạnh!

Cô xác định, ảnh chụp không phải mình gửi, như vậy người nào vì hãm hại cô, gửi tin nhắn cho cô như vậy?

Ý nghĩ này vừa ra, điện thoại di động liền bị một bàn tay to rút đi.

Cô ngẩng đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên cầm lấy điện thoại di động của cô, nhìn vào tin nhắn này!

Khi nhìn đến tin nhắn, cô có thể phát giác được trong mắt Thẩm Lương Xuyên hiện lên một chút kinh ngạc không thể tin, chợt bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía cô, trong đồng tử hiện lên cảm xúc phức tạp.

Kiều Luyến lập tức nắm chặt nắm đấm, trong lòng không nhịn được cười khổ, lần này, không biết Thẩm Lương Xuyên vẫn sẽ tin tưởng cô hay không?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 376: Anh, tin tưởng em sao? (6)

Cô cắn môi, giải thích nói: "Em không biết đây là chuyện gì xảy ra, em..."

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Thẩm Tu, ngữ khí khẳng định nói: "Trong này có mờ ám."

Trong lòng Kiều Luyến, ảm áp lần nữa.

Nói thật, chứng cứ để ở chỗ này, nếu như không vô cùng tin nhiên cô, khẳng định đã có hoài nghi!

Nhưng bây giờ, Thẩm Lương Xuyên lại một lần nữa vô cùng kiên định đứng ở phía cô.

Thẩm Tu cười một tiếng: "Tôi còn tưởng rằng, cậu và mẹ cậu còn có thể giữ lấy một chút tự tôn, cho nên hôm nay mới không có sự tình làm đến, không nghĩ tới đến trình độ này, các người lại còn không thừa nhận! Tốt, các người không thừa nhận, vậy thì chờ tôi lấy chứng cứ trực tiếp đến!"

Ông ta nói đến đây, nhìn Hạ Diệp Hoa một chút, liền xoay người rời đi.

"Àm!" Cửa phòng bị đóng mạnh, phát ra tiếng vang kịch liệt.

Hạ Diệp Hoa nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, nỗ lực hít sâu, mới có thể áp tức giận xuống.

Thế nhưng huyết áp vẫn lên, dọa cho bác sĩ phải đến, truyền nước cho bà, cuối cùng mới chậm rãi bình phục.

Chờ đến khi Hạ Diệp Hoa ngủ, lúc này Kiều Luyến mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Chuyện đưa tin, em sẽ đi tra, em nhất định sẽ cho anh một giải thích."

Có người lợi dụng cô để khi dễ Thẩm Lương Xuyên, quả thực là quá phận!

Nhất định cô phải đào ra hắc thủ phía sai, kém nhất, cũng phải chứng minh trong sạch của mình.

Thấy được bộ dạng cô kiên định, Thẩm Lương Xuyên chậm rãi buông lỏng con người: "Ừm, anh cũng sẽ theo chuyện này."

Người gửi tin, là ký giả nổi danh, cũng là kim bài của tòa soạn "Mỗi ngày một niềm vui". Gần như hàng năm đều có thể gửi mấy tin chấn kinh toàn bộ làng giải trí.

Cho nên, muốn tìm hấn ta, rất dễ dàng.

Kiều Luyến quyết định ra tay từ người này.

Thẩm Tu nói hấn ta điểm danh là mình bán ảnh và tin tức cho hấn, những người này vì sao hăm hại mình?

Mặc dù tìm hấn ta cũng không nhất định sẽ hữu dụng, nhưng vẫn ôm thái độ muốn thử chút.

Thật không nghĩ đến đi tới tòa soạn, lại bị người ta thông báo, hấn ta đã xin nghỉ!!

Kiều Luyến càng xác định, chuyện này có người giò trò.

Nhưng cơ sở hăm hại cô, đơn thuần vì hăm hại cô, hay là vì phá hư tình cảm của Thẩm Lương Xuyên và Thẩm Tu?

Sự tình lập tức trở nên khó phân biệt.

Kiều Luyến cúi đầu trở lại biệt thự, bởi vì không có đi làm, cho nên về tương đối sớm, nghĩ đến Hạ Diệp Hoa xuất viện, cô liền không có về nhà, đi tới biệt thự Hạ Diệp Hoa trước.

Vừa đẩy cửa phòng vào, liền nghe được mấy giúp việc nói chuyện.

"Chuyện hôm trước, thật sự là phu nhân tung ra sao?"

"Phu nhân làm ký giả, cái này, không nói chính xác!"

"Thế nhưng tại sao phu nhân phải bán tin tức cho người khác?"

"Cô ngốc à! Nếu như không phải Thẩm lão tiên sinh tuôn ra chuyện này, mấy người sẽ biết là do phu nhân cho ra hay sao? Không nghĩ tới phu nhân nhìn là người tốt, ân tảng quá sâu như vậy! Thật sự biết người mà không biết lòng!"

"Đúng vậy, tiên sinh đối tốt với phu nhân như vậy, cô ấu còn có cái gì mà không biết đủ? Lại làm ra loại chuyện này!"

"Lần này Tiên sinh thương tâm! Thật sự là quá phẫn rồi!"

Kiều Luyến nghe đến đó, nhú lông mày, đang định lui ra khỏi phòng, chợt nghe tiếng Tống Nguyên Hi: "Mấy người đang làm gì đó?"

Một cái giúp việc hỏi thăm: "Tống tiểu thư, cô cảm thấy chuyện này thật sự là do phu nhân cho ra ánh sáng hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 377: Anh, tin tưởng em sao? (7)

Không biết vì cái gì, Kiều Luyến dừng bước.

Tống Nguyên Hi trong nhà, kỳ thật cảm giác tồn tại rất thấp, bình thường cơ bản sẽ không phát ra tiếng gì.

Thế nhưng cô có tình cảm rất tốt với Hạ Diệp Hoa.

Cô đến bây giờ còn nhớ kỹ, sau khi chuyện phát ra, Thẩm Lương Xuyên để Tống Thành hỗ trợ tra ra là ai tiết lộ, mỗi giúp việc trong nhà đều bị tra xét, chỉ có hai người không tra, một người là mình, một người khác, chính là Tống Nguyên Hi.

Đủ để thấy, Thẩm Lương Xuyên tín nhiệm Tống Nguyên Hi.

Cô ở trong nhà này, chỉ sợ đã được Thẩm Lương Xuyên và Hạ Diệp Hoa công nhận.

Kiều Luyến vừa nghĩ tới đây, liền nghe thấy Tống Nguyên Hi mở miệng: "Chuyện này, anh Lương Xuyên sẽ tra, mấy người đừng nói huyên thuyên. Nhanh tản đi."

Câu trả lời này...

Không có phủ nhận, cũng không có thừa nhận.

Tuy nhiên lại để trong lòng Kiều Luyến sinh ra một chút không được tự nhiên.

Hạ Diệp Hoa không có hoài nghi cô, Thẩm Lương Xuyên không có hoài nghi cô.

Thế nhưng cô lại có thể từ trên thái độ của Tống Nguyên Hi, nhìn thấy một số hoài nghi.

Cô nhú mồm, liền nghe thấy quản gia Lý ở phía sau lưng mở miệng: "Phu nhân? Sao cô không đi vào?"

Kiều Luyến liền phát giác được, Tống Nguyên Hi giống như là con thỏ nhỏ sợ hãi, bỗng nhiên quay đầu, khi nhìn thấy cô, cắn môi, có chút chật vật.

Kiều Luyến nhìn cô ấy chằm chằm, chỉ thấy ánh mắt cô ấy né tránh mấy lần, chột giống như là lấy hết dũng khí, nhìn về phía cô.

Kiều Luyến đi vào phòng, mở miệng với thím Lý: "Vừa tới cửa, còn chưa kịp vào."

Thím Lý khẽ gật đầu, liền đi bận rộn.

Tuy nhóm giúp việc hoài nghi cô, thế nhưng từ lần trước hai giúp việc khi dễ Kiều Luyến, làm cho bọn họ sinh ra sợ hãi với Kiều Luyến, từng người chột dạ bỏ chạy.

Trong phòng khách, trong lúc nhất thời chỉ còn có Tống Nguyên Hi và Kiều Luyến.

Kiều Luyến không để ý tới cô, đi lên lầu.

Vừa đi hai bước, bỗng nhiên Tống Nguyên Hi mở miệng: "Chị dâu."

Kiều Luyến dừng bước, quay đầu.

Tống Nguyên Hi nắm lấy nắm đấm, thân thể có chút run rẩy, giống như lấy hết dũng khí mở miệng hỏi: "Là chị sao?"

Kiều Luyến sững sờ, tròn mắt co rụt lại.

Tống Nguyên Hi hít vào một hơi thật sâu: "Ngày ấy, có mấy người chúng ta, ảnh chụp cũng chỉ có trong điện thoại của chị. Em, em không phải ý nói là chị, nhưng chỉ có chị là hiềm nghi nhất, em, em..."

Nói còn chưa dứt lời, Kiều Luyến bình tĩnh mở miệng: "Ảnh chụp không phải chỉ có chị có. Chị chụp xong, liền gửi cho mẹ."

Tống Nguyên Hi sững sờ, "Chị dâu, chị có ý gì? Làm sao có thể là mẹ..."

"Chị không phải ý này." Kiều Luyến xua tay: "Ý của chị là, ảnh chụp ở trong điện thoại mẹ, như vậy người từng tiếp xúc với mẹ rất nhiều, đều có thể cầm được, nói thí dụ như... Em!"

Đôi mắt Tống Nguyên Hi bỗng dung trừng lớn, gấp đến độ hốc mắt lập tức đỏ lên: "Làm sao có thể là em, em tuyệt đối sẽ không tổn thương tới dì và anh Lương Xuyên! Em..."

"Chị không có nói là em." Kiều Luyến chậm rãi mở miệng: "Ý của chị là, một cái ảnh chụp không thể nói ra cái gì."

Tống Nguyên Hi cắn môi, siết chặt nắm đấm.

Sau cùng, cô hít vào một hơi thật sâu, giống như nổi lên dũng khí lớn lao: "Chị dâu, có câu nói, em vẫn muốn nói."

Kiều Luyến nhìn cô ấy chằm chú.

Cô cho là, Thẩm Lương Xuyên đối tốt với Tống Nguyên Hi, cô cũng phải đối tốt với Tống Nguyên Hi.

Mà những ngày này, cô cũng cho là, Tống Nguyên Hi coi mình trở thành người nhà, nhưng hiện tại, xem ra cũng không phải là như thế.

Cô mở miệng: "Em nói."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 378: Anh, tin tưởng em sao? (8)

"Chị dâu, khả năng là chị không biết em là ai, nhưng em có thể nói cho chị, em là một cô nhi, tám năm trước được anh Lương Xuyên thu dưỡng, là thật sự đem cái nhà này trở thành nhà mình, đối diện với khát vọng của em, khả năng chị không có cách nào lý giải, nhưng mà... Em chỉ biết, đây là nhà của em, nếu như có người muốn làm ra chuyện xấu phá nhà này, em coi như có lấy tính mạng, cũng sẽ không bỏ qua!"

Giọng Tổng Nguyên Hi run rẩy nói ra những lời này, ánh mắt kiên quyết, giống như sắp lao tới chiến trường.

Nhưng ai cũng có thể nhìn ra là cô ấy sợ hãi, đủ để thấy, nói ra nhiều lời như vậy, dùng bao nhiêu dũng khí.

Kiều Luyến mím môi, nhìn cô ấy chằm chằm.

Tổng Nguyên Hi bị cô nhìn, đến cùng vẫn là không chịu nổi, cúi thấp đầu xuống, thừa dịp mở miệng: "Chị dâu, khả năng em nói không dễ nghe, nhưng đây là lời em từ trong tâm. Em cũng hi vọng chuyện này không phải chị làm."

Nói đến đây, liền quay người vội vàng chạy đi.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, một lát sau, mới quay đầu, đang định lên lầu, lại trông thấy Hạ Diệp Hoa đứng ở chỗ hành lang lầu hai, đang nhìn cô.

Kiều Luyến sững sờ, Hạ Diệp Hoa lại thở dài: "Tiểu Kiều, tới đây."

Kiều Luyến nỗ lực để cho mình gạt ra một nụ cười mỉm, lên lầu.

Hạ Diệp Hoa kéo tay của cô lại: "Tiểu Kiều, ta tin tưởng con."

Một câu, để cho đáy lòng cô ấm áp.

Hạ Diệp Hoa lại mở miệng: "Đứa bé Nguyên Hi này, là ta nhìn lớn lên, con đừng chấp nhặt với nó."

Tâm vừa ấm lên, nương theo câu nói này, cứng lên.

Giống như là có bông ngăn chỗ ngực, để cho cô thấy buồn.

Thế nhưng, cô thực sự không có tư cách qua Tổng Nguyên Hi.

Kiều Luyến miễn cưỡng gạt ra một nụ cười: "Mẹ, mẹ yên tâm, con sẽ không trách con bé."

Hạ Diệp Hoa gật đầu, sau đó vỗ vỗ bờ vai cô.

Hai người ở trong phòng của bà một hồi.

Kiều Luyến lại không cảm thấy nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy mệt mỏi.

Bởi vì buổi tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt, cho nên cô bất tri bất giác, ngồi dựa trên ghế sofa của Hạ Diệp Hoa trên ghế sofa ngủ thiếp đi.

Chờ đến khi cô tỉnh lại lần nữa, lại phát hiện Hạ Diệp Hoa đã không ở trong phòng.

Cô mơ màng đi ra ngoài, liền thấy Hạ Diệp Hoa từ trong phòng Tổng Nguyên Hi đi ra, Tổng Nguyên Hi theo sau lưng bà, hốc mắt đỏ bừng, hiển nhiên khóc thật lâu.

Hạ Diệp Hoa nhìn thấy Kiều Luyến, lập tức quay đầu nói với Tổng Nguyên Hi: "Còn không mau xin lỗi chị dâu!"

Tổng Nguyên Hi nhăn nhăn nhí nhí đi tới, cúi đầu không dám nhìn Kiều Luyến: "Chị dâu, thật xin lỗi, em không nên hoài nghi người nhà của mình."

Kiều Luyến nhìn bộ dáng của cô ấy, vừa nhìn về phía Hạ Diệp Hoa.

Một chút không cao hứng vừa rồi trong lòng, lập tức biến mất.

Kỳ thật Hạ Diệp Hoa cũng rất xoắn xuýt.

Một bên là con dâu của mình, một bên là con gái nuôi nhiều năm, cũng không khác con gái ruột thịt.

Bà có thể làm, chính là những thứ này.

Kiều Luyến khẽ cười, đưa tay ra vỗ vỗ bà vai Tổng Nguyên Hi: "không có chuyện gì."

Thế nhưng là... Thật không có chuyện gì sao?

Bất kể như thế nào, mọi người duy trì mặt ngoài hài hòa, là đủ rồi.

Đang nói lời này, ở cửa truyền đến tiếng động, ba người quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên sai bước đi đến.

Anh đổi giày, cho dù cách xa như vậy, cũng có thể phát giác được bầu không khí ở giữa ba người kỳ lạ.

Thế là, anh nhíu lông mày, mở miệng hỏi thăm "Sao vậy?"

Cái này vừa nói, Tống Nguyên Hi lập tức khẩn trương siết chặt nắm đấm.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 379: Anh, tin tưởng em sao? (9)

Tống Nguyên Hi giống như là một đứa trẻ làm sai chuyện, cúi đầu.

Một lúc sau, ngược lại là Hạ Diệp Hoa vội vàng mở miệng phá vỡ xấu hổ: "Không có chuyện gì, sao hôm nay con lại trở về sớm như vậy?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lướt qua ba người, chợt mở miệng nói: "Ừm, thân thể mẹ không tốt."

Hạ Diệp Hoa lập tức cười: "Xem ra sau này ta phải thỉnh thoảng thân thể không tốt, như vậy các con mới có thể ở bên cạnh ta, để cho ta được ở quanh con cháu!"

Một câu rơi xuống, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, liền như có như không lướt qua Kiều Luyến.

Hạ Diệp Hoa lại chuyển sang đề tài, thế là quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Tiểu Kiều, chuyện khác con không cần suy nghĩ nhiều, hiện tại quan trọng là sinh cho ta một đứa cháu trai."

Kiều Luyến mím môi, tuy trong lòng có chút đắng chát, nhưng nghĩ đến thân thể Hạ Diệp Hoa, vẫn là nhu thuận gật đầu.

Mấy người ăn cơm cùng Hạ Diệp Hoa.

Tống Nguyên Hi giống như bình thường, buồn bực không lên tiếng, giống như không khí.

Ăn xong cơm, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên cùng nhau về nhà.

Trên đường, Thẩm Lương Xuyên hỏi thăm: "Hôm nay thế nào?"

Thế nào?

Kiều Luyến nhìn về phía anh.

Rất muốn tố cáo!

Nhưng... Nếu như nói cho anh biết, Tống Nguyên Hi hoài nghi mình, nói ra những lời đó, người đàn ông này, sẽ đứng ở bên nào?

Nghĩ đến thái độ Hạ Diệp Hoa, Kiều Luyến liền hạ tầm mắt.

Chỉ sợ, anh sẽ giống như Hạ Diệp Hoa, dù biết rõ là Tống Nguyên Hi sai, thế nhưng đối với người thân, cũng chỉ có thể răn dạy hời hợt.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, lắc đầu: "Không có gì. Đúng rồi, hôm nay anh tra được cái gì?"

Thấy cô bắt đầu nói sang chuyện khác, Thẩm Lương Xuyên mím môi, lúc này mới lên tiếng: "Trước mắt còn không có."

Kiều Luyến gật đầu.

Hai người đều mang tâm sự nặng nề, trở lại biệt thự trong Kiều Luyến tiến vào trong phòng ngủ chính.

Cô và Tống Nguyên Hi tiếp xúc cũng không nhiều, không có cách nào yêu cầu mỗi người đều tin tưởng mình.

Thế nhưng, tâm tình vẫn hạ xuống.

Thẩm Lương Xuyên thấy cô nhìn chăm chăm điện thoại đến gần người, liền biết cô có tâm tư.

Nghĩ đến chuyện vừa rồi, anh hé mắt, quay người cầm điện thoại di động, ra khỏi phòng, đi tới thư phòng.

Trong thư phòng, hơi ẩm mưng mưng.

Trong hoàn cảnh an tĩnh, anh đi đến ban công, lúc này mới bấm gọi một dãy số: "Thím Lý, hôm nay phu nhân ở bên kia xảy ra chuyện gì?"

Thím Lý bên kia hơi sững sờ, chỉ có thể nói ra sự tình một năm một mười.

Thím Lý làm chuyện từ trước đến nay ngay thẳng, cho dù thuật lại, cũng sẽ công bằng.

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên từ đầu tới cuối duy trì bình tĩnh, trong con ngươi đen, lúc nghe Tống Nguyên Hi hoài nghi Kiều Luyến, hơi co lại.

Thẳng đến sau cùng, thím Lý mới chậm rãi mở miệng: "Tiên sinh, Tống tiểu thư cũng là có ý tốt. Tôi thấy hôm nay cô ấy còn khóc, sau khi hai người về, còn khóc một trận với phu nhân, nói mình biết sai rồi."

Nhưng coi là biết sai, không nên nói ra miệng, tạo thành tổn thương đối với người khác.

Khóe môi Thẩm Lương Xuyên khẽ tạo ra độ cong lạnh, lúc này mới lên tiếng: "Tôi đã biết."

Cúp điện thoại, anh liền ngồi ở trên bàn đọc sách, ánh mắt rơi vào điện thoại di động.

Ngón tay tùy ý đặt ở trên thành ghế, gỗ gõ không có quy luật.

Một lát sau, anh mới cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Tống Thành: "Bên đoàn làm phim của Tống Nguyên Hi, cũng sắp khai máy đúng không?"

Tống Thành trả lời: "Đúng vậy, hai ngày ngày nữa tiến vào tổ."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 380: Anh, tin tưởng em sao? (10)

"Bọn họ ở đó sao?"

Tống Thành mở miệng: "Cái này anh yên tâm, bởi vì đoàn làm phim ở ngay Bắc Kinh, cho nên Tống tiểu thư có thể về nhà mỗi ngày. Mà phần diễn của Tống tiểu thư cũng không nhiều..."

"Không cần. Lưu lại một phòng ở trong khách sạn của đoàn làm phim cho con bé."

"A?" Tống Thành ngây ngẩn cả người.

Thẩm Lương Xuyên nói tiếp: "Ở lại đoàn làm phim, ở cùng người của đoàn phim, con bé sẽ tiến vào nhân vật tốt hơn, học tập thêm kiến thức."

Tống Thành... Thế nhưng ở nhà, có thể tìm anh chỉ bảo mà!!

Kỹ thuật diễn của người nào có thể mạnh hơn anh!

Nhưng lời này đến bên miệng, lại nuốt trở vào.

Tống Thành gật đầu: "Được."

Sau đó lại mở miệng: "Thẩm tiên sinh, Tống tiểu thư đắc tội gì anh rồi hả?"

Cái này nói rõ là muốn đuổi người ra khỏi nhà? ~!

Cái vấn đề này chưa có trả lời, điện thoại đã cúp máy.

Tống Thành...

Thẩm Lương Xuyên cúp điện thoại, ngồi trong thư phòng trong chốc lát, lúc này mới đứng lên.

Đang định qua phòng ngủ, liền nhận được điện thoại từ biệt thự Hạ Diệp Hoa, vừa mới nghe, liền nghe thấy giọng thím Lý: "Tiên sinh, cậu nhanh đến đây đi! Thẩm lão tiên sinh và Từ Hào thiếu gia lại tới!"

Một câu roi xuống, Thẩm Lương Xuyên chạy ra ngoài.

Áo vừa cởi ra, liền mặc vào.

Kiều Luyến từ trên lầu đi xuống, thấy dáng vẻ anh lo lắng, nghi hoặc hỏi: "Sao vậy?"

"Anh tới chỗ mẹ."

Tâm Kiều Luyến nhắc lên: "Mẹ lại xảy ra chuyện sao? Em đi chung với anh."

"Không cần."

Anh nói đến đây, đã khởi động xe, nhanh chóng rời đi.

Kiều Luyến nhú mày, không biết vì cái gì, đáy lòng bỗng nhiên sinh ra bối rối.

Giống như là có chuyện lớn, sắp xảy ra.

Cô hít vào một hơi thật sâu, có chút đứng ngồi không yên.

Không để cho cô đợi bao lâu, qua chừng mười lăm phút, điện thoại di động của cô liền vang lên.

Cô nghe, đối diện truyền đến tiếng Thẩm Lương Xuyên: "Em tới đây một chút."

Tam Kiều Luyến nhắc lên: "Được."

Đổi quần áo, cô xuống lầu, liền phát hiện có xe đã tới đón.

Kiều Luyến lên xe, rất nhanh đã tới nhà Hạ Diệp Hoa.

Trong sân vẫn đỗ mấy chiếc xe phổ thông, chỉ là lần này, những bảo vệ áo đen đó không có tiến vào cửa, chỉ có thể canh ở bên ngoài.

Cô đi vào, liền thấy trong phòng khách ngồi mấy người.

Cô vừa vào cửa, liền thấy Hạ Diệp Hoa nhú lông mày, hiển nhiên gặp chuyện gì khó giải quyết.

Mà Tống Nguyên Hi thì tức giận nhìn cô chằm chằm, trong cặp mắt kia, giống như bao hàm tức giận gì, lại bởi vì khiếp đảm, chỉ dám nhìn cô vài lần, liền cúi thấp đầu xuống.

Dáng vẻ hội thẩm, để Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu.

Cô không có mở miệng, Thẩm Từ Hào liền đứng lên: "Lần này nhân chứng vật chứng đều có, các người còn có cái gì dễ nói?! Còn không thừa nhận sao?"

Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện, Tống Nguyên Hi lại mở miệng: "Thẩm tiên sinh, xem như xác nhận chuyện này là chị dâu tôi làm, cũng tuyệt đối không phải anh Lương Xuyên để cô ấy làm."

Một câu roi xuống, Thẩm Lương Xuyên đã răn dạy: "Im miệng!"

Tống Nguyên Hi muốn nói điều gì, lại há hốc mồm, đến cùng vẫn là ngậm lại.

Kiều Luyến nhú lông mày, nhìn ý tứ này, đối phương lấy ra chứng cứ?

Thẩm Tu chỉ vào một người trong phòng, mở miệng hỏi thăm: "Cô biết hắn ta sao?"

Theo tay ông nhìn sang, Kiều Luyến liền thấy một người ước chừng ba mươi tuổi, đội mũ lưỡi trai ngồi ở trong phòng, nghiêng đầu lại.

Nhìn thấy anh ta, cơ thể Kiều Luyến lập tức lạnh cóng!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 381: Người, tin tưởng ta sao? (11)

Trông mắt cô co rụt lại, cực lực duy trì trấn định.

Sau đó, liền siết chặt nắm đấm

Cô vẫn không nói gì, người đàn ông kia liền trực tiếp mở miệng: "Kiều tiểu thư, đã lâu không gặp!"

Một câu rơi xuống, sắc mặt tất cả mọi người trong phòng thay đổi.

Kiều Luyến cắn môi dưới, siết chặt nắm đấm.

Thẩm tu nở nụ cười gằn, mở miệng nói: "Đây chính là ký giả tòa soạn 'Mỗi ngày một vui vẻ', cũng chính là người mua tin tức từ Kiều Luyến!"

Nói đến đây, trực tiếp vung tay lên, có đồ rơi trên bàn trà: "Đây là giấy tờ của Kiều Luyến, trong hai ngày này, trong thẻ ngân hàng của cô ta nhận 200 ngàn, lại thêm điện thoại di động cô ta còn có tín nhắn, nhiều vật chứng nhân chứng như vậy, các người còn có lời gì để nói?"

Hạ Diệp Hoa nhú lông mày.

Tổng Nguyên Hi tức giận nhìn Kiều Luyến chằm chằm, ánh mắt kia, giống như là muốn tùy thời nhào tới chiến đấu với cô.

Kiều Luyến không có nhìn lấy đám người này, chỉ nhìn người đàn ông mang theo mũ lưỡi trai.

Ánh mắt thâm thúy lộ ra phức tạp.

Thẩm Tu mở miệng nói: "Muốn dùng công chúng đến tạo áp lực cho Thẩm gia chúng tôi, sau đó nhận tổ quy tông, Hạ Diệp Hoa, bà ra tính toán thật hay! Đáng tiếc, bà tính toán sai! Bà cho rằng tôi sẽ vì mặt mũi, tiếp nhận mẹ con các người về nhà sao? Nghĩ hay lắm! Nói cho bà biết, đời này bà muốn về Thẩm gia tôi, không có cửa đâu!"

Một câu rơi xuống, trông mắt Thẩm Từ Hào co rụt lại, nhìn về phía Thẩm Tu, muốn nói cái gì, nhưng đến cùng vẫn là không nói gì.

Thẩm Lương Xuyên đứng lên: "Ông nghĩ nhiều rồi."

Thẩm Tu chỉ anh: "Nghịch tử! Cậu cầm miệng cho tôi! Nếu như không phải cậu, tôi và mẹ cậu sẽ không ly hôn!"

Một câu, để trông mắt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại.

Hạ Diệp Hoa cũng đứng lên: "Thẩm Tu, ông nói đủ chưa? Tôi cho ông mặt mũi, đừng tưởng thật sự cho rằng tôi không dám ngay trước mặt con cái vạch trần!"

Thẩm Tu nghe xong lời này, bị dọa nhìn Thẩm Từ Hào một chút, thấy anh ta không có chú ý tới Hạ Diệp Hoa, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó nói sang chuyện khác, nhìn về phía Kiều Luyến: "Kiều Luyến, chuyện này, cô còn không có ý định thừa nhận?"

Mất thấy công kích lại tập trung trên người mình, Kiều Luyến vừa định mở miệng, Thẩm Lương Xuyên lại nói trước: "Ông muốn thế nào?"

Kiều Luyến hơi sững sờ, không ngờ tới trước cho tới bây giờ, Thẩm Lương Xuyên lại còn bảo vệ cô.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lạnh lùng nhìn về phía Thẩm tu: "Ông nào loạn nhiều lần như thế, là muốn làm gì?"

Thẩm Tu bị ghen, lại nói không nên một câu.

Đúng vậy, Ông đến loạn là vì cái gì?

Sự tình đã ra, cho dù điều tra ra người giở trò thì thế nào?

Thẩm Lương Xuyên đăng tin, nói đó là giả, sự thật dòng máu chảy trên người anh là của Thẩm gia, có thể bỏ qua được sao?

Không thể...

Ông chỉ là tức không nhin nổi, không quen thấy bộ dạng tự đắc của Hạ Diệp Hoa giống như là ông thiếu bà cái gì, mỗi ngày lộ ra bộ dạng chướng mắt, cho nên mới muốn lấy ra chứng cứ, để chứng minh Hạ Diệp Hoa bà đã hối hận, muốn về Thẩm gia.

Thế nhưng, xem như đã chứng minh những cái này, thì thế nào?

Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên cho đến bây giờ, một chút ý muốn trở về Thẩm gia cũng không có!

Thẩm Tu bị anh làm nghẹn lại, một lúc sau mới chậ vật nhìn về phía Thẩm Từ Hào, chỉ Thẩm Lương Xuyên và Hạ Diệp Hoa mở miệng nói: "Nhìn thấy không? Đây chính là vô lại! Về sau cách bọn họ xa một chút! Chúng ta đi!"

Nói đến đây, bọn họ quay người muốn rời khỏi, nhưng vào lúc này, Kiều Luyến bỗng nhiên quát một tiếng: "Chờ một chút."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 382: Anh, tin tưởng em sao? (12)

Giọng cô thanh thúy dễ nghe, trong hoàn cảnh anh tĩnh này, vô cùng rõ ràng.

Bước chân Thẩm Tu và Thẩm Từ Hào dừng lại, đều quay đầu nhìn về phía cô.

Hạ Diệp Hoa sớm đã bị Thẩm Tu làm cho tức giận gần chết, nghe nói như thế, cũng không hiểu nhìn về phía Kiều Luyến.

Tổng Nguyên Hi càng mở to hai mắt nhìn, không hiểu cô muốn làm gì.

Chỉ có Thẩm Lương Xuyên, vẫn vẻ mặt không gợn sóng như cũ, giống như Kiều Luyến làm xảy ra chuyện gì, anh cũng sẽ không kinh ngạc.

Kiều Luyến không để ý đến ánh mắt người chung quanh, ánh mắt vẫn dừng lại ở trên người phóng viên kia, cô đi từng bước một đến trước mặt anh ta, chậm rãi mở miệng nói: "Tôi đem bán tin tức cho anh thế nào?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Tu liền cười lạnh một tiếng: "Thấy cô từ khi vào cửa đều không nói lời nào, còn tưởng rằng không có can đảm thừa nhận, hiện tại cuối cùng cũng thừa nhận?"

Kiều Luyến quay đầu, ánh mắt sắc bén nhìn về phía ông.

Trước đó xét thấy ông là ba của Thẩm Lương Xuyên, cho nên cô vẫn nói với ông khá lịch sự.

Nhưng giờ phút này, ông năm lần bảy lượt chửi mắng Thẩm Lương Xuyên và Hạ Diệp Hoa, lửa giận Kiều Luyến đã đến đỉnh điểm, cô không khách khí mở miệng nói: "Ông luôn miệng nói là tôi, vậy cũng nên hỏi cho rõ."

Thẩm Tu bị nghẹn, sầm mặt lại: "Cô..."

Nói còn chưa dứt lời, Kiều Luyến đã không nhìn ông nữa, nhìn chăm chăm ký giả: "Anh nói, thời gian nào địa điểm nào, tôi đem bán tin tức cho anh!"

Thẩm Tu thấy đáng vẻ cô không coi ai ra gì, trong lòng càng tức giận, chỉ ký giả mở miệng nói: "Tốt, đã muốn nói, vậy thì nói rõ ràng, rõ ràng! Miễn cho có ít người nói tôi oan uổng cô ta!"

Người phóng viên kia nghe được mấy người nói như vậy, đành phải mở miệng: "Chính là hôm qua cô gọi điện thoại cho tôi, nói bán cho tôi một tin tức quan trọng..."

"Một cuộc điện thoại, có thể thành giao một khoản giao dịch 200 ngàn?"

Ký giả cười: "Người khác đương nhiên không thể, nhưng hai người chúng ta, đương nhiên tín nhiệm lẫn nhau."

Cái này vừa nói, Thẩm Tu cười ra tiếng: "Không nghĩ tới Kiều tiểu thư lại còn bán tin tức cho người quen!"

Kiều Luyến không để ý đến ông, tiếp tục nhìn chăm chăm ký giả hỏi: "Ảnh chụp tôi đưa anh thế nào?"

"Trực tiếp gửi điện thoại cho tôi." Ký giả trả lời.

Kiều Luyến tiếp tục hỏi thăm: "Tin nhắn đâu? Hoặc là thư đâu?"

Ký giả cười: "Loại đồ chứng cứ này, sao tôi giữ lại? Chúng ta đều là đồng nghiệp, loại vi phạm đạo đức nghề nghiệp như cô, đương nhiên phải làm bí ẩn."

Kiều Luyến giống như không có nghe được lời nói châm chọc của anh ta: "Vậy anh cảm thấy, tôi rất ngu xuẩn sao?"

Ký giả瑟瑟, "Kiều tiểu thư cực kì thông minh, bằng không cũng không thể đào được nhiều tin tức như vậy!"

Kiều Luyến cười nhạt một chút, bỗng đứng quay đầu, nói ra miệng từng chữ: "Cho nên, anh liền dùng thủ đoạn hãm hại kém như vậy, đến vũ nhục trí thông minh của tôi sao?"

Ký giả không hiểu mở to hai mắt nhìn, mà Thẩm Tu thì là nhú mày: "Cô lại muốn giờ trò quỷ gì?"

Kiều Luyến chỉ giấy tờ giao dịch: "Loại chuyện bán tin tức này, là vi phạm đạo đức nghề nghiệp, làm loại chuyện này khẳng định đều phải lén lút, bình thường không phải tiền mặt giao dịch, cũng là chuyện tới tài khoản khác, tôi vậy mà lại không biết, 200 ngàn quang minh chính đại trong thẻ của tôi! Mặt khác, tôi tốt xấu cũng coi là ký giả có chút danh tiếng, vậy mà muốn bán tin tức có thể tự thân ra tay!"

"Cho nên: " Cô bỗng nhiên quay đầu, hùng hổ dọa người nhìn về phía người phóng viên kia: "Anh nói, đến cùng là ai phải anh hãm hại tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 383: Anh, tin tưởng em sao? (13)

Khí thế cô đoạt người, tốc độ nói chuyện nói rất nhanh, để cho người ta căn bản là phản ứng không kịp, chờ đến khi cô bắt đầu ép hỏi, người phóng viên kia liền ngẩn người.

Anh ta còn chưa mở miệng, Hạ Diệp Hoa đã nhảy dựng lên, chỉ người phóng viên kia mở miệng hỏi: "Nói, cậu là ai phải đến hãm hại tiểu Kiều! Dám hãm hại chúng tôi, cậu là cái thứ gì!"

Ký giả nuốt ngụm nước miếng, không nghĩ tới sự tình có thể như vậy, vội vàng nhìn về phía Kiều Luyến: "Kiều tiểu thư, chuyện này sao có thể như vậy? Hai người chúng ta đã sớm là quen biết từ lâu, cho nên chuyện tiền phải chuyện trực tiếp, căn bản không cần để ý cẩn thận như vậy."

Kiều Luyến buông thông mắt xuống, tránh đi đề tài "Quen biết đã lâu", nhìn về phía Thẩm Tu, mở miệng nói: "Cho nên, những nhân chứng vật chứng này đều không tính là gì, hoàn toàn có thể là do người khác hãm hại tôi, chứng cứ trực tiếp nhất không bỏ ra nổi, liền không thể một mực chắc chắn là tôi!"

Thẩm Tu cười lạnh: "Không biết Kiều tiểu thư có tài đức gì, cần người khác hao tổn tâm cơ hãm hại cô như thế? Thật sự cho mình là gì!"

Kiều Luyến mím môi, không có nói tiếp.

Cô cũng không biết, tin tức của mình và Thẩm Lương Xuyên không có công bố, xem như là đám người này muốn đối phó Thẩm Lương Xuyên, vì sao lại ra tay trên người chính?

Cô vẫn chưa trả lời, Hạ Diệp Hoa đã đầy máu, đứng lên, khoe miệng mang theo giọng mỉa mai nói: "Thẩm Tu, Lương Xuyên căn bản cũng không cảm thấy hứng thú đối với tài sản nhà ông! Nó là đại nhân vật số 1 số 2 trong làng giải trí, cũng không cần thiết thêm thân phận để làm loạn, nếu như muốn loạn, đã sớm loạn rồi! Cho nên, chuyện này đến cùng người nào được lợi nhiều nhất, người đó là kẻ đầu têu!"

Thẩm Tu sững sờ, "Bà có ý gì?"

Hạ Diệp Hoa hí mắt: "Ông bây giờ đứng ở chỗ này, để quan hệ chúng ta hoàn toàn bế tắc, cũng là chuyện trực tiếp nhất! Cho nên, ông nói là người nào?"

Thần sắc Thẩm Tu cứng lại, chợt cười lạnh: "Hạ Diệp Hoa, không nghĩ tới nhiều năm như vậy, trình độ vô sỉ của bà lại đề cao! Làm nhiều như vậy, sau cùng lại muốn hãm hại Mai Phượng!"

Mai Phượng?

Kiều Luyến nghe được cái tên này, suy tư một chút, liền minh bạch là bà xã hiện tại của Thẩm Tu.

Hạ Diệp Hoa thấy ông nói như vậy, tức giận cười, bà chỉ ra cửa: "Ai muốn hãm hại bà ta? Bây giờ ông cứ cho tôi! Tôi thật sự là nhìn thấy ông muốn nòn! Lăn ra ngoài!"

Thẩm Tu cười nhạo: "Thẹn quá hoá giận! Hạ Diệp Hoa, chuyện này nhất định tôi sẽ tra ra manh mối!"

Sau đó phất ống tay áo ra khỏi phòng.

Ông ta rời đi, trong phòng chỉ còn sót Thẩm Từ Hào.

Trong cả quá trình, anh ta gần như không nói một lời.

Giờ phút này, anh ta chậm rãi đứng lên, ánh mắt lướt qua mỗi người trong phòng, sau cùng dừng lại trên người của Hạ Diệp Hoa.

Môi Hạ Diệp Hoa khẽ động, muốn nói điều gì, thế nhưng Thẩm Tử Hào lại cười một cái, bước chân đi theo Thẩm Tu.

Hạ Diệp Hoa mở to hai mắt nhìn, mím môi.

Dù là không nói gì, nhưng tất cả mọi người trong phòng, đều có thể phát giác được giờ phút này tâm tình của bà không tốt.

Bà có chút lão đảo, Kiều Luyến nhanh tay vội vàng đỡ và: "Mẹ, mẹ muốn chú ý thân thể."

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, cười khổ một cái, cả người giống như lập tức già đi mười tuổi.

Thẩm Lương Xuyên nhìn bộ dạng bà, mở miệng nói: "Mẹ, mẹ yên tâm, con nhất định sẽ tra rõ ràng chuyện này."

Hạ Diệp Hoa lại xua tay: "Còn tra cái gì? Chuyện này rõ ràng là Mai Phượng làm!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 384: Anh, tin tưởng em sao? (14)

Ánh mắt Hạ Diệp Hoa có chút tan rã, giống như vô lực: "Ta lúc đầu cho là, bà ta làm như vậy dự định chia cắt quan hệ của ta và Thẩm Tu, còn cười nhạo bà ta, coi như không chia cắt, chẳng lẽ ta và Thẩm Tu có thể sống chung hòa bình sao? Nhưng bây giờ, cuối cùng ta mới hiểu mục đích của bà ta. Bà không phải là muốn phân chia cắt ta và Thẩm Tu, mục đích thực sự của bà ta, chia rẽ ta và Tử Hào."

Bà nói đến đây, liền cười khổ một cái: "Chính mình không có cách sinh ra con, liền chiếm đoạt con trai ta, lại hết lần này tới lần khác..."

Hết lần này tới lần khác, Thẩm Tử Hào luôn tin tưởng Mai Phượng, cũng không tin bà!

Kiều Luyến nhìn Hạ Diệp Hoa, có thể cảm nhận được tâm tình bà lúc này như chết.

Thế nhưng chuyện Thẩm gia, dù s cô không rõ, cũng không thể tùy tiện mở miệng an ủi bà, đành phải nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thế nhưng, Thẩm Lương Xuyên lại không có trả lời ánh mắt của cô, chỉ là đi tới, ông Hạ Diệp Hoa đã đứng không vững lên: "Mẹ, mẹ yên tâm, con sẽ để cho Tử Hào thấy rõ."

-

Huyết áp Hạ Diệp Hoa, lập tức lên cao, dọa toàn bộ người trong biệt thự kinh hoàng.

Tìm bác sĩ gia đình tới, cho bà uống thuốc hạ huyết áp, cũng đợi chừng hai giờ, tất cả mới khôi phục bình thường.

Nhìn thấy cuối cùng Hạ Diệp Hoa cũng nhắm mắt ngủ, hốc mắt Tống Nguyên Hi hồng hồng.

Mấy người lặng lẽ lui ra khỏi phòng, Kiều Luyến mở miệng: "Buổi tối hôm nay em sẽ trông coi..."

Lời còn chưa nói hết, lại bị Thẩm Lương Xuyên cắt ngang: "Chúng ta về biệt thự."

Kiều Luyến sững sờ.

Tống Nguyên Hi cũng hơi sững sờ, ngẩng đầu nhìn Kiều Luyến một chút, lại liếc mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên, lập tức nhu thuận mở miệng: "VẬY em trông đi."

Lời này nói xong, liền xuống lầu tiễn họ.

Ra cửa, Tống Nguyên Hi rầu rĩ cúi đầu, nhìn chăm chăm mũi chân của mình.

Giày của cô cọ xát một chút trên mặt đất, lúc này mới ngẩng đầu lên: "Chị dâu, hôm nay em... Thật xin lỗi."

Kiều Luyến nhìn cô ấy, nghĩ tới biểu hiện của cô hôm nay, ánh mắt hiện lên không vui, nhưng vẫn che giấu đi, cô không nói chuyện, chỉ là lên xe của Thẩm Lương Xuyên.

Xe khởi động, Tống Nguyên Hi đứng ở cửa, nhìn chăm chăm xe lái đi xa.

Trong ánh mắt của cô, hiện lên một vòng ánh sáng phức tạp.

Chợt, lúc này mới quay đầu, lên lầu, đẩy cửa phòng ngủ ra, cứ ngồi ở bên cạnh giường Hạ Diệp Hoa như vậy, lẳng lặng nhìn bà chăm chăm: Di, di đừng gặp chuyện gì xấu, mau tốt lên.

-

Từ biệt thự 18, đến biệt thự số 8, kỳ thật cũng chỉ là vài phút đường xe.

Trên đường, Kiều Luyến nhíu mày, còn đang suy tư nguyên nhân gây ra chuyện này.

Cô cần môi của mình, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Chuyện này, nhất định trong nhà là có nội ứng, mới có thể để ảnh chụp truyền ra ngoài, em cảm thấy, giúp việc trong nhà quá nhiều, hẳn là nên để lại mấy người tin được, anh nói..."

"Két!"

Xe đột nhiên dừng lại.

Kiều Luyến hơi sững sờ, quay đầu thấy sắc mặt Thẩm Lương Xuyên không tốt, ánh mắt nhìn cô chăm chăm, loại vẻ mặt phức tạp nhưng lại xa cách.

Trong lòng của cô hồi hộp một chút, không biết vì cái gì, bị anh nhìn như vậy, cô có một loại cảm giác giống như cách anh ngoài ngàn dặm.

Cô cũng im bất, nhìn anh chăm chăm.

Thẩm Lương Xuyên hít mắt lại, một lúc sau mới mở miệng: "Em biết hán ta."

Cái câu không giải thích được, để Kiều Luyến phản ứng trong chốc lát, mới đột nhiên hiểu, anh nói hán ta, là chỉ người phóng viên kia!

Cô bỗng dung nắm chặt nắm đấm.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 385: Anh, tin tưởng em sao? (15)

Kiều Luyến kinh ngạc nhìn Thẩm Lương Xuyên, chợt cần môi.

Con người Thẩm Lương Xuyên, giống như nước sông lạnh lẽo, mang theo tác dụng gột rửa, để cho cô cảm thấy mình giống như có chút không thở nổi.

Một lúc sau, cuối cùng cô mới chậm rãi thở ra một hơi.

Người phóng viên kia tuy oan uổng cô, nhưng kỳ thật, anh nói không sai.

Bọn họ thực sự "Quen biết đã lâu".

Cô đương nhiên nhận biết người phóng viên kia.

Khi cô tiến vào làm ký giả, thủ đoạn đào tin tức là tầng tầng lớp lớp, vô cùng mẫn cảm với tin tức, kỳ thật cái này không phải bởi vì cô trời sinh làm ký giả, chỉ là bởi vì... Quen tay hay việc.

Mặc cho là ai, đã làm nhiều năm, còn có thể trở nên nhạy cảm.

Mấy năm trước, cô và em trai chạy tới Bắc Kinh, sinh hoạt nghèo túng, bắt lực duy trì sinh nhai.

Trong lúc ấy, bởi vì cơ duyên, quen biết người phóng viên Lão Lưu hôm nay.

Hai người bắt đầu hợp tác.

Kiều Luyến đào tin tức, sẽ bán cho Lão Lưu.

Chỉ là khi đó giá tiền thấp, một tin tức thấp nhất chỉ có thể bán được mấy trăm, cao nhất cũng là mấy ngàn, cô cũng dựa vào những thứ này, để cho mình và em trai sống sót.

Thăng đến... Chín tháng trước, cuối cùng cô tiến vào tòa soạn, mới cắt đứt tất cả liên hệ với Lão Lư.

Bởi vì, tổ đường chức nghiệp và đạo đức nghề nghiệp, không để cho cô tiếp tục làm loại chuyện này.

Hôm nay, gặp được Lão Lư, giống như bày ra tất cả chát vật trước đó ra trước mặt cô, để cho cô cảm thấy không ngắc đầu được lên.

Cô thực sự là dựa vào việc đào tư ẩn của người ta, sống quá một thời gian.

Mà Thẩm Lương Xuyên, ghét nhất cho sẵn đào tin tức.

Cho nên, cô không nguyên ý thừa nhận, càng không muốn nhắc tới chuyện trước kia.

Thế nhưng dưới ánh mắt của Thẩm Lương Xuyên, cô lại không muốn nói láo.

Cô chỉ có thể siết chặt nắm đấm, im lặng kháng cự.

Thẩm Lương Xuyên chợt đưa tay ra, nắm lấy cầm cô: "Sao không trả lời?"

Cô bị ép ngắc đầu lên, liền thấy vẻ mặt không biểu cảm của anh!

Anh tức giận...

Là bởi vì chính mình đã từng là loại người anh ghét nhất?

Cô nhủ lòng này, không biết nên nói cái gì, càng không biết phải làm những gì để giảm cơn giận của anh.

Trong mắt Thẩm Lương Xuyên, tối đen lại.

Khi phát giác được lòng này Kiều Luyến hơi nhíu lại, lúc này anh mới chợt phát hiện, chính mình nắm cầm cô quá mức dùng sức.

Ngón tay chậm rãi buông ra, nhưng vẫn là cho cầm cô, lưu lại vết đỏ.

Kiều Luyến không nói gì thêm, quật cường quay đầu, nhìn ra phía ngoài cửa sổ.

Thẩm Lương Xuyên khởi động xe, đưa cô đến biệt thự.

Kiều Luyến xuống xe trước, liền nghe thấy anh mở miệng: "Anh đi xem mẹ."

Bước chân cô dừng lại, còn không quay đầu, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên khởi động xe.

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm, đi từng bước một về phòng.

Trong biệt thự Hạ Diệp Hoa, bởi vì phát sinh chuyện lớn, tất cả giúp việc, toàn bộ đều điều qua.

Toàn bộ biệt thự, giờ phút này chỉ có một mình cô.

Hốc mắt Kiều Luyến có chút đỏ, nước mắt đảo quanh trong hốc mắt.

Khi ánh Thẩm Lương Xuyên phát ra ngoài, bị đưa tin ra, cô cho là cô và Thẩm Lương Xuyên sẽ náo một trận không thoải mái.

Nhưng từ đầu đến cuối anh luôn tín nhiệm, làm cho cô cảm thấy ấm áp trước nay chưa có, để cho cô có một loại cảm giác, dù thế sự gian khổ, cô cũng có dũng khí đi xuống.

Cô tuyệt đối không ngờ rằng, chuyện đưa tin, hai người bọn họ không có bất đồng, nhưng vì quá khứ của cô, bị anh ghét bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 386: Anh, tin tưởng em sao? (16)

Kiều Luyến rửa mặt xong, nằm ở trên giường, nhìn chăm chăm trần nhà, thế nào cũng không ngủ được.

Nhắm mắt lại, trước mặt xuất hiện ánh mắt ghét bỏ của Thẩm Lương Xuyên.

Cô đưa tay ra, ấn lên ngực mình, chỉ cảm thấy đến bây giờ, nơi đó vẫn còn.

Cô ủy khuất, thật ủy khuất.

Khi mới vừa tới Bắc Kinh, cô gần như có thể nói là người không có đồng nào.

Thân là một cô gái, cô có thể nghĩ đến biện pháp kiếm lời khác sao?

Thế nhưng, Thẩm Lương Xuyên anh dựa vào cái gì, bởi vì là quá khứ, liên sinh khí với cô? Dựa vào cái gì cảm thấy cô từng làm bạn với Lão Lư, liền phát câu rồi đi?

Cô hít vào một hơi thật sâu, nhưng vẫn không áp chế xuống được đắng chát trong nội tâm.

Cần môi một cái, cô bỗng nhiên ngồi dậy.

Không được, không thể để bị bắt nạt như vậy.

Cô lập tức mặc quần áo xong, xuống lầu, trực tiếp đi tới biệt thự 18.

Giờ phút này mới mười một giờ đêm, ánh đèn trong biệt thự vẫn sáng.

Cô đẩy cửa phòng đi vào, vừa vận dụng phải thím Lý.

Thím Lý thấy cô, có chút kinh ngạc: "phu nhân, tại sao cô cũng tới?"

Kiều Luyến xua tay, hỏi thăm: "Mẹ còn đang ngủ sao?"

Thím Lý gật đầu: "Tĩnh lại ăn chút gì đó, lại ngủ thiếp đi, bác sĩ nói nghỉ ngơi nhiều huyết áp sẽ hạ nhanh."

Kiều Luyến nhìn lên lầu một chút: "Vậy bây giờ ai trông coi mẹ?"

"Ban đầu Hi tiểu thư. Kỳ thật Phu nhân không có chuyện gì, thế nhưng Hi tiểu thư không yên lòng, nhất định phải ở trong phòng ngủ, nói là nửa đêm có chuyện gì, có thể chăm sóc lẫn nhau." Thím Lý nói đến đây, thở dài một cái: "Ban đầu Hi tiểu thư ở cùng phu nhân, giống như mẹ con ruột, khiến phu nhân không có phí công thương cô ấy."

Kiều Luyến khẽ gật đầu: "Vậy tiền sinh?"

"Ôe thư phòng."

Biết chỗ Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến liền không nói thêm lời gì: "Tôi đi lên xem một chút."

Thím Lý gật đầu.

Kiều Luyến chậm rãi lên lầu hai, đẩy cửa thư phòng ra.

Thẩm Lương Xuyên ngồi sau bàn đọc sách, đang ngẩn người.

Nghe được tiếng mở cửa, anh ngẩng đầu lên, đụng nhau với ánh mắt Kiều Luyến.

Kiều Luyến cần môi một cái, đi vào, khép cửa phòng lại.

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện, Kiều Luyến đứng ở trước mặt anh: "Thẩm Lương Xuyên, có phải anh rất chú ý quá khứ của em hay không?"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới chậm rãi ngẩng đầu lần nữa, ánh mắt dừng ở trên mặt của cô.

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng này của anh, hỏa khí nổi lên: "Em biết anh không thích chó săn, nhưng trên cái thế giới này chó săn rất nhiều, cũng không phải do anh không thích, liền không gọi sinh hoạt, Thẩm Lương Xuyên, anh không thể có thành kiến với em..."

Nói còn chưa dứt lời, lại bị anh cắt ngang: "Năm đó, Lý Thụy vượt quá giới hạn, là em kiếm được bán cho người phóng viên kia."

Kiều Luyến sững sờ, một lúc sau mới mở miệng: "Làm sao anh biết?"

Thẩm Lương Xuyên đứng lên, dáng người cao lớn, áp bách cô: "Tám năm trước, anh tiến vào làng giải trí, Lý Thụy là người duy nhất kiên nhẫn dẫn dắt anh. Nói ông ấy là thầy của tôi, cũng không đủ."

Kiều Luyến không nghĩ tới Thẩm Lương Xuyên có tình cảm tốt với Lý Thụy như vậy, cần môi: "Thế nhưng, em thực sự nhìn thấy ông ta thân mật với

người phụ nữ khác, đây là sự thật."

"Sự thật?" Thẩm Lương Xuyên trào phúng nở nụ cười: "Như vậy em có biết? Lý Thụy và bà xã, đã sớm ly hôn! Ông ấy và bạn gái, là sau khi ly hôn quen biết!"

"Nhưng bởi vì em đưa tin, ông biến thành Trần Thế Mỹ bị người kêu đánh, từ đó thôi lui khỏi làng giải trí."

"Kiều Luyến, em còn cảm thấy, em không sai sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đé Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 387: Người, tin tưởng ta sao? (17)

Lý Thụy... Là chuyện của bốn năm trước.

Lý Thụy và bà xã ngay lúc đó đều ở trong giới văn nghệ.

Bà xã ông ấy là người mới vừa tiến vào giới, Lý Thụy liền trâu già gặm cỏ non, hai người kết hôn.

Tại Lý Thụy ảnh hưởng, bà xã ông ấy mới chậm rãi đi lên.

Về sau, có lẽ là thời gian quá dài, quan hệ hai người dần dần vỡ tan.

Khi đó, cô tiến vào việc này, kỳ thật cũng không bao lâu, không có nhạy cảm như hiện tại.

Cô chỉ biết, nhận được manh mối Lão Lưu, nói là Lý Thụy ngoại tình.

Lý Thụy giống như là Thẩm Lương Xuyên, là người làm việc đặc biệt khiêm tốn, muốn đào tin tức khó càng thêm khó.

Nhưng khi đó vừa vặn phải nộp tiền thuê nhà, cô liền cắn răng, đi tới chỗ Lý Thụy có thể sẽ qua, ỉn núp ba ngày.

Cô rờn rã ba ngày không có chớp mắt, chỉ ăn bánh mì khô uống nước suối, về sau cuối cùng chụp được ảnh chụp của Lý Thụy và người mới. Vui vẻ giao ảnh chụp cho Lão Lưu, lúc ấy cô không có cảm thấy mình làm sai.

Bởi vì, cô báo cáo là sự thật.

Nhưng bây giờ...

Thẩm Lương Xuyên, lại làm cho cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Lý Thụy và vợ trước, đã sớm ly hôn?

Cô không nói gì, mang theo mờ mịt luống cuống, cô cắn môi: "Cái này, cái này sao có thể..."

Thẩm Lương Xuyên buông thõng con người: "Lý Thụy và bà xã là chia tay hòa bình, bởi vì quay phim lâu dài, ở riêng hai địa phương, cho nên tình cảm trở nên phai nhạt. Chẳng qua lúc đó ông ấy và vợ đều ở đỉnh cao sự nghiệp, cho nên hai người tin tức ly hôn không có công bố ra ngoài. Em chỉ có thấy được Lý Thụy có người mới, như vậy em có biết, bà xã ông ấy lúc ấy cũng đã có bạn trai không?"

Miệng Kiều Luyến khẽ động: "Nhưng, nhưng vì sao lúc ấy Lý Thụy không có làm sáng tỏ..."

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên u ám: "Chuyện này vừa ra, sự nghiệp vợ trước ông ấy càng tiến một bước, tất cả mọi người đều ném ánh mắt đồng tình. Ông ấy còn có chút áy náy với vợ trước, cho nên không có làm sáng tỏ, yên lặng chấp nhận."

Kiều Luyến ngạc nhiên.

Trong hiện thực, kỳ thật mọi người đối với chuyện có tiểu tam và vượt qua giới hạn, không thể dễ dàng tha thứ độ.

Lý Thụy vượt quá giới hạn, gần như hủy đi kiếp sống.

Lúc đó chính là đỉnh cao, tuôn ra chuyện này, ông ấy bị chửi, tất cả đoàn làm phim đều từ chối nhân vật của ông, ông từ đó về sau, liền mai danh ẩn tích.

Vừa nghĩ tới, bởi vì chính mình cổ chấp, liền hại một mình mình như vậy, trái tim Kiều Luyến, giống như là bị một bàn tay vô hình cầm chặt, để cho cô

không thờ nổi.

Cô chưa từng có ý muốn hại người, chỉ là muốn đem một ít chuyện công khai, thị phi đen trắng để đại chúng bình phán.

Cô cảm giác trong lòng giống như có các mùi vị, áy náy, áy náy xen lẫn hối hận và khổ sở.

Cô thậm chí không biết nên đối mặt với Thẩm Lương Xuyên ra sao, ngẩng đầu nhìn anh một cái, liền mở miệng thưa dạ: "Em, em đã biết."

Lời này rơi xuống, cô ngay lập tức chột vật rồi khỏi thư phòng của anh.

Thẳng đến khi từ trong biệt thự rời đi, hô hấp không khí bên ngoài, Kiều Luyến mới chậm rãi lấy lại tinh thần.

Vừa rời bị Thẩm Lương Xuyên nhìn soi mói, cô cảm giác mình giống như là một kẻ ăn mày bản thủ.

Nhưng cô không có phát giác, trên ban công thư phòng lầu hai, giờ phút này Thẩm Lương Xuyên đang đứng ở nơi đó, nhìn cô chăm chú.

Tâm tình của cô, anh đều nhìn thấy trong mắt.

Anh nắm chặt nắm đấm.

Năm đó theo Hạ Diệp Hoa, anh tiến vào làng giải trí, mặt ngoài giống như vinh dự vẻ vang, nhưng kỳ thật không mượn thế lực Thẩm gia, anh sao lại không bị khinh bỉ?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 388: Anh, tin tưởng em sao? (18)

Làng giải trí yêu ma quỷ quái, khó phân thật giả.

Lúc đó, Lý Thụy thân là tiền bối, thấy anh có tài, cho nên âm thầm dùng mọi phương diện chiếu cố anh, để anh nhanh chóng đứng vững bước chân.

So với Thẩm Tu, Lý Thụy đối với anh mà nói, càng giống như một người cha.

Cho nên, năm đó Lý Thụy bị đưa tin, anh vô cùng tức giận, cũng bởi vì cái này, mới hận chó săn.

Năm đó từng có một lần, một chó săn theo anh rất chặt, bị anh nhìn thấu, vốn định thả hấn rồi đi, nhưng nghe chó săn kia nói mình là ký giả ở "Mỗi ngày một niềm vui", anh đã tìm cái cớ đánh hấn một chận, cũng là vì xả giận cho Lý Thụy.

Nhưng bây giờ...

Anh lại đột nhiên phát hiện, đưa tin Lý Thụy năm đó, lại là Kiều Luyến lấy ra.

Đề anh có thể không rối rắm sao?

Ký giả chó săn chính mình chán ghét nhiều năm, lại là bà xã của mình, cái thế giới này, lại nhỏ cỡ nào!

Anh siết chặt nắm đấm, muốn để cho mình không có chán ghét Kiều Luyến, nhưng lại có chút áy náy với Lý Thụy.

Anh cúi thấp đầu xuống, trong lúc nhất thời không biết nên đối mặt với cô làm sao.

Nhưng thấy được cô đi trong đêm tối, anh vẫn là cầm lấy áo khoác, đi theo ra ngoài.

Một đường theo sau lưng cô, thấy đáng vẻ cô thất hồn lạc phách, anh nhủ chặt lông mày.

Thẳng đến khi thấy được cô tới biệt thự anh toàn, anh mới yên lặng ở cửa biệt thự nhìn nửa ngày.

Cuối cùng, vẫn là không có tiến vào biệt thự, xoay người đi tới bên Hạ Diệp Hoa.

Đã không biết nên làm sao đối mặt, vậy trước tiên tỉnh táo một chút.

Liên tiếp hai ngày, Thẩm Lương Xuyên chưa có về nhà, ở bên Hạ Diệp Hoa.

Ban ngày Kiều Luyến đi làm, ban đêm tới thăm Hạ Diệp Hoa một lần, cuối cùng chỉ có một mình trở lại biệt thự vắng vẻ.

Thẩm Lương Xuyên không có tìm cô, cô cũng không biết làm sao đối mặt với Thẩm Lương Xuyên.

Trong lòng trĩu nặng, thủy chung không được nhẹ nhõm.

Hai người bọn họ, giống như tiến vào một cái vòng lặp vô hạn, mà cái mâu thuẫn này, cũng không biết nên hóa giải như thế nào.

Hôm nay, sau khi cô tan việc vẫn tới chỗ Hạ Diệp Hoa, nói với Hạ Diệp Hoa trong chốc lát, Hạ Diệp Hoa liền kéo tay của cô: "Hôm nay ta hỏi Lương Xuyên, nó cũng không nói thật, con nói cho mẹ, có phải là nó khi để con rồi hay không?"

Dù Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên ngày càng rất tốt trước mặt Hạ Diệp Hoa, nhưng là mẹ, sao nhìn không ra hai người khó chịu?

Kiều Luyến nhìn Hạ Diệp Hoa, bởi vì sinh một con bệnh nặng, sắc mặt của bà nhìn kém hơn trước rất nhiều.

Cô vội vàng cười nói: "Không, Thẩm Lương Xuyên chỉ là không yên lòng vì mẹ, cho nên ở chỗ này vài ngày. Sao vậy, mẹ không muốn để anh ấy ở cùng sao~"

Hạ Diệp Hoa thấy Kiều Luyến cũng không nói thật, thở dài: "Các con đều lớn rồi, chuyện gì ta cũng mặc kệ, chuyện của các con ta sẽ không ép, nhưng có chút lời, mẹ vẫn muốn nói, lúc tuổi còn trẻ cảm thấy thế nào cũng không đáng kể, giận dỗi người nào cũng không chịu nhường một bước, kỳ thật sợ các con cãi nhau, chiến tranh lạnh như vậy, sẽ tổn thương cảm tình."

Bà vỗ vỗ tay Kiều Luyến: "Có chuyện gì nói ra, àm ỉ một trận còn hơn! Thực sự không được, con cứ đánh nó, con của ta ta hiểu rõ, con động thủ, chắc chắn nó sẽ không đánh trả."

Kiều Luyến:... Đây là mẹ ruột sao?

Mấy ngày liên tiếp u ám, bởi vì Hạ Diệp Hoa, tiêu tán không ít.

Hạ Diệp Hoa thấy cô cười, lúc này mới lên tiếng: "Trong cái nhà này, ngoại trừ thím Lý, người khác ta cũng không tin nổi."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 389: Anh, tin tưởng em sao? (19)

"Không phải sao, Thẩm Lương Xuyên đã điều tra xong, người tiết lộ tin tức là giúp việc Vương Lan. Ngày đó con gửi hình cho ta, ta đặt thành hình nền, cô ta vụng trộm truyền đi."

Kiều Luyến trừng mắt: "Vương Lan? Không thể nào? Cô ta xem như thành thật..."

"Lòng người khó dò, ta cũng là không nghĩ tới lại là cô ta." Về mặt Hạ Diệp Hoa có chút thản nhiên: "Vương Lan ở nhà chúng ta, làm năm sáu năm, ài!"

Kiều Luyến tranh thủ thời gian an ủi Hạ Diệp Hoa: "Vô luận nói như thế nào, cuối cùng chân tướng rõ ràng."

Hạ Diệp Hoa lắc đầu: "Tìm được đầu nguồn ảnh chụp, coi như giống như Thẩm Tu nói, chúng ta cũng không bỏ ra nổi chứng cứ cụ thể. Kẻ đắc thủ phía sau, sẽ không đơn giản như thế. Mai Phụng kia..."

Nói đến đây, trong ánh mắt bà lóe lên tia sắc bén: "Không đơn giản."

Kiều Luyến không có nói chuyện, chỉ cúi đầu.

Không đơn giản sao?

Nhìn bà ta mê hoặc Thẩm Tử Hào mê hoặc, đến mẹ ruột cũng không nhận rồi!

Chỉ là Hạ Diệp Hoa nói một chuyện khác...

Kiều Luyến cười khổ một cái, chuyện giữa cô và Thẩm Lương Xuyên, liền xem như nháo một hồi, có thể qua sao?

Kiều Luyến buông thõng con ngươi xuống.

Ngày thứ hai, là cuối tuần, Kiều Luyến không có đi làm.

Chừng mười giờ sáng, cô nhận được điện thoại của Thi Niệm Diêu: "Em giúp chị điều tra xong, rất khéo, bây giờ Lý Thụy đang ở Bắc Kinh, địa chỉ em sẽ gửi cho chị."

Muốn tra tìm địa chỉ người nổi tiếng, kỳ thật không dễ dàng, Thi Niệm Diêu hỏi Mạc Tây Thừa một chút, liền có thể hỏi rõ ràng.

Kiều Luyến gật đầu: "Được, cảm ơn."

Cúp điện thoại, địa chỉ được gửi qua.

Kiều Luyến lập tức rời giường, rửa mặt xong, mới bắt đầu đi tới chỗ Lý Thụy.

Cô cũng không phải là muốn khấn cầu Lý Thụy tha thứ, cũng không phải là muốn Thẩm Lương Xuyên tha thứ cho cô, cô chỉ là đơn thuần, muốn vì sai lầm quá khứ, nói lời xin lỗi.

Chỉ là cô cũng không biết, có một người, tới sớm hơn cô.

-

Trong biệt thự thanh lịch.

Lý Thụy người đã trung niên, nhưng anh tuấn như cũ, nho nhã nhìn lấy Thẩm Lương Xuyên, cười rót cho anh một chén trà: "Đại ảnh đế của chúng ta, làm sao rảnh rồi chạy đến chỗ tôi vậy?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn ông một cái, mím môi, cúi thấp đầu xuống: "Thầy Lý, tôi tới, là muốn nói cho thầy một chuyện."

Trong làng giải trí, người bình thường tư cách cao đều được xưng là thầy.

Người người thế được Thẩm Lương Xuyên thành ý xưng hô một tiếng thầy, chỉ có Lý Thụy.

Lý Thụy cười: "Nhìn cậu một bộ khổ lớn thù sâu như vậy, chuyện gì, đề cậu rối rắm như thế?"

Thẩm Lương Xuyên chậm rãi ngược mắt: "Năm đó, ký giả đào tin thầy ở bên ngoài, tìm được."

Lý Thụy sững sờ.

Thẩm Lương Xuyên hít vào một hơi thật sâu, đứng lên cúi đầu với Lý Thụy: "Thầy Lý, rất xin lỗi, người phóng viên này, là bà xã của tôi."

Lý Thụy lại giật mình: "Trùng hợp như vậy?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu, ánh mắt kiên nghị: "Tôi đã từng thề, tra được người đó là ai, nhất định khiến ký giả đó không thể lẫn lộn ngoài đời. Nhưng bây giờ..."

Anh nói đến đây, ánh mắt trầm xuống, trong đôi mắt mang theo thờ dài, quyết tuyệt: "Tôi chỉ sợ không làm được."

"Thầy Lý, nếu như thầy còn có lòng oán khí, cứ trút lên tôi, lỗi của cô ấy, là lỗi của tôi, tôi sẽ gánh chịu hậu quả."

Mỗi chữ mỗi câu nói ra, mang theo kiên nghị và bảo vệ, còn mang theo áy náy với Lý Thụy.

Anh cúi thấp đầu, giữa Lý Thụy và Kiều Luyến, cuối cùng anh vẫn lựa chọn cô.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 390: Anh, tin tưởng em sao? (20)

Lý Thụy thấy bộ dạng Thẩm Lương Xuyên như sắp lao ra chiến trường, không nhịn được cười lên.

Anh đứng lên, vỗ vỗ bả vai Thẩm Lương Xuyên: "Tôi không nghĩ tới, chuyện này tạo thành khốn nhiều với cậu lớn như vậy."

Thẩm Lương Xuyên ngược mắt.

Lý Thụy liền xua tay: "Ngồi xuống nói."

Thắm Lương Xuyên nghi ngờ ngồi xuống.

Lý Thụy thở dài: " Chuyện năm đó, tôi cảm thấy tuổi cậu còn nhỏ, liền không có nói cho cậu. Kỳ thật, tôi chưa từng có trách tội qua người phóng viên kia. Tôi còn muốn cảm ơn cô ấy."

Thắm Lương Xuyên sửng sốt, không hiểu nhìn ông.

Lý Thụy cười, lúc này, bà xã Lý Thụy mang hoa quả đi tới.

Lý Thụy chỉ về phía bà: "Kỳ thật, năm đó là tôi cố ý thả tin tức cho ký giả nhỏ kia."

Thắm Lương Xuyên nhú mày, kinh ngạc theo dõi ông.

Bỗng nhiên trong lòng chấn kinh.

Ông cố ý?

Nhưng vì cái gì?

Sự nghi ngờ này mới đến, liền nghe Lý Thụy giải thích: "Tôi và vợ trước đã ly hôn ba bốn năm, nhưng cô ấy một mực không muốn công bố, dẫn đến tôi và bà xã đi dạo đường phố, đều phải lén lút, kỳ thật tạo thành rất nhiều phức tạp cho cuộc sống của chúng tôi."

"Hơn nữa lúc ấy, trong công ty không để ý đến ý nguyện của tôi, còn ký hợp đồng cho tôi làm nam chính một bộ phim thần tượng. Tôi lớn tuổi như vậy ngấm, còn muốn đi đóng tổng giám đốc bá đạo, thật không tương tượng nổi, ảnh hưởng hình tượng của tôi! Nhưng công ty cũng không hé miệng."

"Hai chuyện này đặt chung một chỗ, tôi nảy sinh ý thôi lui. Kỳ thật năm đó ký giả nhỏ kia, xem xét cũng là tiểu nha đầu mới ra đời! Tôi và bạn gái tôi lừa gạt được nhiều chó săn kinh nghiệm như vậy, làm sao có thể không gạt được cô ấy? Lúc ấy là cố ý thả tin tức ra! Tôi cũng vừa có thể ẩn lui, trải qua cuộc sống của người bình thường."

Thắm Lương Xuyên nghe Lý Thụy giải thích xong, cả người lập tức ngây ngẩn!

Anh giờ phút này thật sự là hận không thể cho mình một cái tát!

Nếu như chân tướng sự tình là như vậy, như vậy hai ngày này anh xoắn xýt tính toán cái gì?

Suy nghĩ một chút chính mình làm ra chuyện khốn kiếp với Kiều Luyến, để cho cô ấy náy như vậy, Thắm Lương Xuyên đã cảm thấy anh quả thực là tên khốn.

Anh mở to hai mắt nhìn, đứng vội lên, lông mày cũng nhú lại.

Mà đúng lúc này, lại nghe được Lý Thụy mở miệng: "Kỳ thật cái tiểu nha đầu năm đó, tôi đã thấy sau khi cậu ra mắt. Còn nhớ rõ lúc đó cậu diễn vai nam hai, bởi vì diễn tốt, bị nam chính ghen tỵ hay sao? Hẳn nhiều lần xúi giục, sau cùng cậu thực sự là không nhịn được động thủ trong câu lạc bộ, tuy chuyện kia đã bị đạo diễn đè lại, nhưng lúc đó không phải cậu cũng cảm thấy mình chụp sao, chúng ta đều cho chuyện này sẽ bị nêu ra, sau đó im hơi lặng tiếng. Về sau tôi nhớ tới, lần đó ở trong câu lạc bộ, gặp qua cô ấy! Theo lý thuyết, trong tay cô ấy có không ít tư liệu liên quan tới cậu, nhưng nhiều năm như vậy, quả thực là chưa từng thấy tin tức của cậu lộ ra."

Một câu roi xuống, thân thể Thắm Lương Xuyên cứng đờ.

Anh không thể tin mà nhìn!

Lúc đó bị nam chính khi dễ, là chuyện năm sáu năm trước, khi đó Kiều Luyến hẳn là càng nghèo mới phải.

Anh lúc ấy mặc dù không nóng không lạnh, thế nhưng loại tin tức mạng tính nỗ lực kia, hẳn là bán rất tốt mới đúng.

Thế nhưng, cô vì sao không bán tin tức của mình?

Đáy lòng bỗng dựng về lên một dòng nước âm, anh đứng lên: "Thầy, tôi đi trước một bước."

Anh hiểu lầm Kiều Luyến, hiện tại anh phải đi tìm cô!

Thật không nghĩ đến vừa ra khỏi cửa biệt thự, liền thấy Kiều Luyến đang đánh giá xung quanh.

Trông thấy anh, Kiều Luyến sửng sốt, chột sầm mặt, xoay người chạy.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 391: Dụ người yêu vui vẻ (1)

Cô không biết nên đối mặt với Thẩm Lương Xuyên làm sao, động tác chạy trốn, gần như là theo bản năng.

Nhưng còn chưa đi hai bước, liền nghe sau lưng truyền đến tiếng bước chân dồn dập, tiếp đó cánh tay liền bị anh dùng sức nắm chặt, dùng sức lôi kéo một cái, cô liền đụng mạnh vào trong ngực anh.

Cái mũi đụng vào lồng ngực rắn chắc của anh, Kiều Luyến cảm thấy có chút buồn bực.

Cô ngẩng đầu, liền thấy sắc mặt Thẩm Lương Xuyên nhìn qua cô, đã thay đổi.

Không còn lạnh như băng, ngược lại, nhiều hơn mấy phần triển miên không nói rõ được.

Anh từ biệt thự Lý Thụy đi ra, hẳn là tìm Lý Thụy giải thích?

Nhìn bộ dạng anh như vậy, Lý Thụy tha thứ cho bọn họ sao?

Cô đang suy tư, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Kiều Luyến, thật xin lỗi."

Thật xin lỗi?

Kiều Luyến nghi hoặc ngẩng đầu.

Cô tới nơi này, làm xong chuẩn bị nhận tội.

Cô nghĩ đến chính mình sẽ phải nghênh tiếp cuồng phong mưa bão, nhưng thế nào cũng không nghĩ tới, vậy mà lại là một câu xin lỗi của Thẩm Lương Xuyên.

Cô ngây ngốc, chỉ nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Là anh hiểu lầm em rồi. Thầy bị em chụp được, là cố ý..."

Anh dùng lời ngắn gọn, đem chuyện xảy ra nói cho Kiều Luyến một lần.

Kiều Luyến nghe mà sửng sốt một chút.

Hai ngày này, bởi vì chính mình hủy đi con đường một người, cô áy náy bất an, còn cho là mình trở thành tội nhân nặng.

Thế nhưng không nghĩ tới, chân tướng sự tình, vậy mà như vậy.

Cô nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy tảng đá trước ngực, giống như đột nhiên bị dọn đi.

Thế nhưng, ngoại trừ nhẹ nhàng thở ra, cô không có cảm giác mừng rỡ.

Đúng vậy, cô không cao hứng.

Cô kéo căng cái cằm, nhìn Thẩm Lương Xuyên chăm chăm, ánh mắt dần dần trở nên tao nhã, vẻ mặt cũng biến thành vô cùng lạnh lùng: "Cho nên?"

Thẩm Lương Xuyên sững sờ, không biết cô đang nói cái gì.

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm.

Ngày đó bị anh chất vấn, ánh mắt của anh để cho cô cảm thấy nhục nhã trước nay chưa từng có.

Cô nhìn anh chăm chăm: "Thẩm Lương Xuyên, lần này là Lý Thụy, lần sau có phải là Vương Thụy, Triệu Thụy gì hay không?"

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, quá khứ của em bày ra ngay chỗ này, em làm qua rất nhiều theo ý của anh là rất hèn hạ, anh có phải muốn từng bước từng bước tính toán nợ cũ với em hay không?"

Giống như là lần này... Anh không hiểu thấu đã nổi giận, để cho cô bị ủy khuất.

Thẩm Lương Xuyên có chút bối rối: "Kiều Luyến, anh..."

"Yêu một người, là phải yêu toàn bộ. Em chính là như thế, quá khứ của em, hiện tại của em, tương lai của em, từ đầu đến cuối không có thay đổi. Cho nên, anh có thể tiếp nhận toàn bộ sao?"

Mỗi chữ mỗi câu của Kiều Luyến, bình tĩnh dò hỏi.

Mình tỉnh và chó săn là kẻ địch.

Cô không muốn lại bởi vì chuyện đã qua, bị anh xem thường.

Cô hèn mọn, nhưng cô không muốn trong tình yêu, tiếp tục hèn mọn.

Cô không hy vọng chuyện lần này, lần sau còn phát sinh.

Hỏi xong câu nói này, cô liền ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn anh.

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, lại lập tức ngây ngẩn cả người.

Quá khứ của cô, cô bây giờ, tương lai của cô...

Anh nhất định phải thừa nhận, anh yêu cô bây giờ.

Thế nhưng, anh có thể tiếp nhận cô tám năm trước sao?

Tình yêu tám năm trước, với anh mà nói, khác cốt ghi tâm.

Nhưng cách mạng lưới, tất cả đều trở nên hư ảo và không chân thực.

Tiểu Kiều kia, anh có thể quên đi tất cả khúc mắc, tiếp nhận cô sao?

Về mặt anh do dự, rơi vào trong mắt Kiều Luyến, để cho cô không nhận được cười khổ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 392: Dụ người yêu vui vẻ (2)

Xem đi, Thẩm Lương Xuyên quả nhiên là không thể nào tiếp thu được việc mình là chó săn...

Cô không nói gì thêm, xoay người rời đi.

Nhưng cánh tay lại bị anh níu lại lần nữa, cô quay đầu, liền thấy môi anh khẽ động, cuối cùng chỉ nói ra một câu: "Anh đưa em về nhà."

-

Trên đường lái xe về nhà, từ đầu đến cuối Kiều Luyến không có nói câu nào, trong lòng vô cùng không thoải mái, để hơi thở của cô chặn lại.

Xe vừa dừng tại biệt thự, cô liền xuống xe, tiến vào phòng khách.

Thẩm Lương Xuyên nhìn bộ dạng của cô, mím môi, buồn bã nhìn con người.

Anh không muốn nói dối cô.

Anh có thể tiếp nhận Kiều Luyến hiện tại, lại không thể nào tiếp thu được cô tám năm trước.

Tám năm trước... Là thương tổn cả đời sâu trong nội tâm anh.

Có lẽ, đến giờ, anh mới có thể nghĩ thoáng, buông tha quá khứ, mà bây giờ, anh còn không có rộng rãi như vậy.

Cô phụng phịu, anh liền giữ im lặng đi theo phía sau cô.

Mới vừa vào cửa, giúp việc liền mở miệng: "Tiên sinh, phu nhân, cơm đã chuẩn bị xong, hiện tại hai người muốn dùng bữa không?"

Thắm Lương Xuyên lập tức nhìn về phía Kiều Luyến, đã thấy cô cúi đầu, cô nhìn chăm chăm mũi chân của mình, không nhìn ánh mắt anh trả lời: "Tôi ăn rồi, không ăn."

Lưu lại một câu nói như vậy, cô liền đi thẳng lên lầu.

Thắm Lương Xuyên nhìn chăm chăm bóng lưng của cô, trông mắt hơi co rụt lại.

Kiều Luyến lên lầu, tiến vào phòng ngủ chính, nằm ở trên giường nhưng lại không biết phải làm những gì.

Cô nhìn chăm chăm trần nhà, chỉ cảm thấy con giận chỗ ngực, không nhả ra không thoải mái.

Thắm Lương Xuyên xem thường quá khứ của cô.

Thế nhưng kỳ thật, hiện tại cô thân là một ký giả, có khác gì chó săn?

Cô nở nụ cười châm chọc trào, liền nghe thấy ở cửa truyền đến tiếng bước chân.

Cô vội vàng xoay người, nằm ngang, dùng chân che chính mình, giả bộ như đã ngủ.

Tiếp theo, cửa phòng bị đẩy ra, Thắm Lương Xuyên đi vào.

Cô có thể nghe được tiếng bước chân của anh chậm rãi tới gần, sau cùng ngừng lại cạnh giường, sau đó có thứ gì đặt trên bàn, giọng anh truyền tới: "Không muốn ăn cơm, vậy thì uống cốc sữa đi."

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, không có lên tiếng.

Thắm Lương Xuyên thấy rõ ràng cô không có ngủ, lại lờ đi bộ dáng của anh, không nhận được nhú mày.

Muốn để cho cô ngồi dậy, lại không biết nên nói gì.

Anh trầm mặc một chút, cuối cùng mới mở miệng: "Kiều Luyến, anh đối với em..."

Lời còn chưa nói hết, Kiều Luyến bỗng nhiên vén chăn ngồi dậy, trực tiếp ngắt lời anh: "Em không muốn anh miễn cưỡng."

Lưu lại câu nói này, cô liền đi ra ngoài cửa, trực tiếp để một mình Thắm Lương Xuyên ở trong phòng ngủ chính.

Đúng vậy, cô biết anh muốn nói cái gì, là muốn nói sẽ không chú ý quá khứ của cô đi?

Thế nhưng, ngay lúc cô hỏi thăm, anh không trả lời, rõ ràng là ngại.

Cô không muốn để cho anh cố gắng tiếp nhận cô, cô muốn chính là toàn tâm toàn ý.

Đi ra khỏi phòng ngủ chính, cô trực tiếp đi qua phòng khách, đẩy cửa phòng ra, đi vào: "Àm!" lập tức khép cửa phòng lại.

Bộ dạng phát tác kia, Thắm Lương Xuyên nhìn tròn mắt hốc mồm.

Cái này giống như... Là lần đầu tiên Kiều Luyến phát cáu với mình?

Anh nín thở, đi theo ra, đang định qu phòng khách, chợt chú ý tới, lúc này giúp việc dưới lầu đều ngừng đầu, kinh ngạc nhìn chăm chăm lên lầu, hiển nhiên là nghe được hai người mới cãi lộn.

Anh nhất thời cảm thấy có chút không được tự nhiên, ho khan một tiếng, ánh mắt rơi vào cửa phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 393: Dụ người yêu vui vẻ (3)

Kiều Luyến chấp tay sau lưng, nằm trên giường lớn phòng khách.

Nơi này bởi vì không có người ở, cho nên không có khí người.

Cô nhìn chăm chăm trần nhà, biết có lẽ lần này mình quá xoi mói, có chút làm kiêu.

Nhưng cô vẫn tức giận.

Cảm giác tức giận trong cơ thể, làm sao cũng phát tiết không ra.

Hít vào một hơi thật sâu, vẫn cảm thấy chỗ ngực bị đè nén, cô dứt khoát cầm điện thoại di động lên, đầu tiên là lướt một vòng quanh weibo, thứ gì đều nhìn không vào, liền thoát ra ngoài, mở Lot mobi ra.

Hàng ngày đám "Thi Trường" đều đang huấn luyện, cô có thể từ trên điện thoại nhìn thấy tình hình chiến đấu của họ.

Kiều Luyến ấn mở cuộc chiến ra, bắt đầu xem so tài.

Nhưng lại phát hiện, trò chơi hấp dẫn cô nhất, giờ phút này đều không thể hấp dẫn ánh mắt của cô.

Kiều Luyến cắn môi, thờ dài.

Đang định tắt điện thoại di động, trong lúc yên tĩnh, chợt thấy, có người mời cô đánh 1v1, mà cái tài khoản kia không là ai khác, chính là lần trước dùng để so tài giữa cô và Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến sững sờ, tiếp đó cự tuyệt đối phương.

Nhưng cự tuyệt xong, Thẩm Lương Xuyên lại mời.

Kiều Luyến:...

Cô lại cự tuyệt lần nữa, liền phát hiện trong đám bạn bè, có người gửi tin cho cô.

Kiều Luyến mở tin ra, quả nhiên là Thẩm Lương Xuyên.

【 Lương Xuyên: Có dám tới đánh một ván hay không? 】

Kiều Luyến:...

Thẩm Lương Xuyên cho cô là đứa trẻ ba tuổi hay sao! Còn cần kẻ khích tướng!

Cô lập tức gõ lên điện thoại mấy lần, trả lời: 【 đánh thì đánh! 】

Ai sợ ai?

Dù là tay đã từng bị thương, nhưng thao tác trên điện thoại đơn giản hơn nhiều!

Thẩm Lương Xuyên tin gửi tới: 【 Anh thắng, em về phòng ngủ chính.. 】

Kiều Luyến:...!!

Không đợi Kiều Luyến trả lời, Thẩm Lương Xuyên mời lần nữa.

Tay Kiều Luyến run một cái, nhấn vào tiếp nhận, bắt đầu PK!

Kiều Luyến:...

Cô còn không có trả lời mà.

Cái gì gọi là anh thắng, cô về phòng ngủ chính?

Quá phẫn rồi!

Biết làm sao dụ dỗ người ta không!

Kiều Luyến bực mình, trong lòng ghen một hơi, nhìn chăm chăm vào điện thoại di động.

Bởi vì muốn thắng nổi Thẩm Lương Xuyên, cho nên cô lựa chọn anh hùng cô quen thuộc nhất, tiểu Kiêu, là pháp sư, công kích cao, máu ít.

Mà Thẩm Lương Xuyên... Lại lựa chọn một Tank (xe tăng).

Tank công kích thấp, máu nhiều.

Kiều Luyến lập tức cười, chơi với pháp sư, còn lựa chọn Tank, nào người này bị co rút sao?

Trò chơi bắt đầu, bởi vì lối đi chỉ có một, cho nên Kiều Luyến vui sướng nhảy nhót phía trước.

Chờ đến khi nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, lập tức đánh ra một chiêu choáng, tiến lên... Đánh từ đao từng đao trên người anh.

Mất thấy máu của anh còn một chút xíu, Kiều Luyến nhất thời cảm thấy trong lòng rất thoải mái!

Giống như đánh vào trên thân Thẩm Lương Xuyên.

Lừa gạt không chỗ phát tiết, cuối cùng có chỗ phát tiết.

Chờ đến khi sắp hết choáng, xe muốn đánh, Kiều Luyến lại đánh tới, tiếp tục đánh!

Đánh tới chỉ sót lại một chút máu, cuối cùng Tank có thể động, di chuyển vị trí, chạy đi.

Đối mặt lần nhất, Kiều Luyến toàn thắng!

Cô cao hứng bùng bùng xông về phía trước, tiếp tục đánh.

Tank hồi máu xong, trở về.

Lại cho choáng, đánh từng đao từng đao.

Rõ ràng có thể một chiêu giết chết đối phương, nhưng hết lần này tới lần khác cô đều bỏ qua, đánh như vậy, sáng khoái hơn!

Tank còn lại một chút máu, lại chạy đi.

Liên tục mấy lần, Kiều Luyến cũng không có địch giết đối phương, lại càng đánh càng thoải mái.

Trong phòng ngủ chính, Thẩm Lương Xuyên cầm điện thoại di động, nhìn nhân vật quen thuộc đang dùng lực đánh anh.

Thân hình nhân vật, đã sớm khắc sâu vào trong đầu của anh.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 394: Dụ người yêu vui vẻ (4)

Dù là đã nhiều năm như vậy, phục trang và hình tượng tiểu Kiều đã sớm có rất nhiều bản mới, thế nhưng Kiều Luyến dùng cái này, vẫn là tạo hình cũ.

Anh dù bận vẫn ung dung nhìn chăm chăm màn hình, nhìn thấy sắp chết, lại chạy đi hồi máu.

Liên tục bốn năm lần, anh nghĩ, lúc này, cô hẳn là đã phát tiết xong?

Nghĩ như vậy, suy nghĩ của anh, lập tức về tám năm trước.

Anh còn nhớ rõ, lúc ấy không biết bởi vì nguyên nhân gì, anh khiến cô tức giận.

Cô trực tiếp chạy tới nói chuyện: "Này, anh cũng không biết dỗ dành em sao?"

Anh khiêm tốn thỉnh giáo: "Làm sao dỗ?"

"Nói lời dễ ngon dễ ngọt!"

"Không biết."

"Vậy xin lỗi đi!"

"Thật xin lỗi." Ba chữ khô cứng, hiển nhiên đối phương không hài lòng.

Tiểu Kiều mở miệng: "Vào trò chơi, đi PK!"

Anh phối hợp lên trò chơi, đang muốn đánh, cô lại gửi tới: "Đứng yên đừng nhúc nhích, để em đánh!"

Chờ đến khi anh sắp chết, cô liền mở miệng: "Hồi máu đi đồ ngốc!"

Anh cũng không còn gì để nói, cảm thấy loại phương thức ngây thơ này thật buồn cười.

Nhưng vẫn phối hợp về hồi máu, lại tới cho cô đánh.

Thẳng đến sau cùng, cô thở ra một hơi: "thật sự sáng khoái!"

Thẩm Lương Xuyên:...

"Mất thấy cao thủ đệ nhất toàn bộ server bị em đánh thành dạng này, có cảm giác thành công!"

Thẩm Lương Xuyên:...

Từ đó về sau, bọn họ liền có ăn ý.

Anh khiến cô tức giận, liền sẽ vào trò chơi...

Nhiều lần, anh thậm chí đều hiểu, cô sinh khí lớn bao nhiêu, đánh bao lâu mới có thể phát tiết ra ngoài.

Mất thấy thời gian không sai biệt lắm, tiểu Kiều trong trò chơi không để ý phòng tuyến, anh cúi thấp đầu xuống.

Không thể thua.

Kiều Luyến đang đánh sáng khoái, cảm thấy lửa giận phát tiết không sai biệt lắm, gia hỏa này chột cái biến chiến lược.

Anh không quan tâm, hoàn toàn không để mắt đến chính mình, vọt thẳng đến dưới tháp, sau đó bắt đầu công kích.

Kiều Luyến:...

Cô bắn ra choáng váng... A? Không có choáng sao?

Lại phóng đại chiêu!

A? Không có đánh trúng!

Mà gia hỏa này hoàn toàn mặc xác cô, cũng chỉ công kích tháp.

Phòng tuyến thứ nhất bị đánh tan, cái thứ hai, thẳng đến sau cùng...

Kiều Luyến tròn tròn mắt.

Cô ngu ngơ, làm sao cũng không hiểu, tốc độ gia hỏa này né tránh đại chiêu của cô, sao nhanh vậy? Mà giống như là biết cô sẽ ra chiêu chỗ nào.

Cho nên, cô thua.

Kiều Luyến ném điện thoại qua một bên, tức giận hô to: "Hèn hạ! Có bản lĩnh đánh chính diện!"

Cô mắng xong, đầu liền nhìn qua cửa, thế nhưng nơi cửa lại không có động tĩnh.

Gia hỏa này... Còn muốn để cô tự trở về? Nghĩ hay lắm!

Cô nằm trong phòng khách, chờ anh tới đón cô, nhưng trong lúc bất tri bất giác, lại ngủ thiếp đi.

Chờ đến khi tỉnh ngủ, lại phát hiện biệt thự yên lặng, không có âm thanh khác.

Cô nghi hoặc rồi giương, xuống lầu, được giúp việc thông báo, Thẩm Lương Xuyên ra cửa.

Ra cửa!

Gia hỏa này không biết mình còn đang tức giận sao?

Kiều Luyến tức giận bất bình, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, đối diện truyền đến tiếng lo lắng của Tống Thành: "Kiều tiểu thư, cô nhanh tới đây một chút đi! Anh Thẩm xảy ra chuyện rồi!"

Tâm Kiều Luyến bỗng nhiên trầm xuống: "Thế nào? Mọi người ở đâu?"

"Địa chỉ tôi sẽ gửi cho cô."

Kiều Luyến nhanh chóng mặc quần áo từ tề, liền xông ra ngoài, chặn một chiếc taxi, thẳng đến mục đích.

Trong lòng lo lắng, cô căn bản không kịp dò xét hoàn cảnh xung quanh, liền vô cùng lo lắng đẩy cửa nhà hàng, tiếp theo, lại bị tình huống trước mắt, làm cho sợ ngây người!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 395: Dụ người yêu vui vẻ (5)

Đẩy cửa tiến vào, đập vào mắt trước tiên, là một bó hoa hồng to.

999 đóa, thật là lớn hiện ra trước mặt cô.

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, liền nghe thấy tiếng đàn vi-ô-lông truyền tới.

Quay đầu nhìn sang, chỉ thấy một người kéo đàn vi-ô-lông, đang đi tới chỗ cô.

Toàn bộ nhà hàng trống không, thế nhưng tâm Kiều Luyến, lại bỗng nhiên nhảy lên kịch liệt.

Cái này...

Cô mở to hai mắt nhìn, liền thấy Thẩm Lương Xuyên từ bên cạnh bước ra.

Người luôn luôn khiêm tốn, giờ phút này mặc vào tây trang màu đen, dáng người thẳng, làm nổi bật cao quý, khuôn mặt anh tuấn tuy vẫn không chút biểu tình như cũ, lại có thể thông qua đôi mắt kia, nhìn ra anh đang chờ đợi.

Kiều Luyến làm sao cũng không nghĩ tới, chạy tới gặp phải một kinh hi lớn như vậy.

Sau đó chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên cứng đờ chạy tới trước mặt của cô, thân sĩ đưa tay ra: "Vị tiểu thư này, có thể mời cô cùng ăn tối không?"

Kiều Luyến nỗ lực kéo căng da mặt, cuối cùng tắt cả oán niệm, tại thời khắc này, toàn bộ biến mất.

Cô biết, để Thẩm Lương Xuyên làm ra nhiều như vậy chuyện lãng mạn như vậy rất không dễ dàng, anh có thể làm đến bước này, đã vô cùng tốt.

Thấy anh nhìn mình chằm chằm, lúc này cô mới chậm rãi đưa tay ra.

Khi bàn tay trắng nõn bỏ vào lòng bàn tay anh, Thẩm Lương Xuyên nhẹ nhàng thở ra.

Kỳ thật anh rất sợ Kiều Luyến còn đang tức giận, không để ý tới anh.

Anh dắt Kiều Luyến đi tới tầng cao nhất nhà hàng.

Đó là một sân thượng.

chính giữa sân thượng, bày biện duy nhất một cái bàn ăn.

Sau khi Thẩm Lương Xuyên mời Kiều Luyến ngồi xuống, lúc này mới lên tiếng: "Nơi này là nhà hàng kiểu Pháp vừa mới khai trương, hương vị cũng không tệ lắm, em có thể nếm thử."

Kiều Luyến khẽ gật đầu, lại không nói chuyện.

Bắc Kinh mùa đông, vào sáu giờ chiều, đã tối đen rồi.

Cái sân thượng này, khi vào mùa đông được che lên một cái lồng thủy tinh to lớn, cho nên coi như ấm áp, lại không ảnh hưởng tầm mắt.

Kiều Luyến quay đầu nhìn ra phía ngoài, chỉ thấy Bắc Kinh to lớn, đông nghịt, đèn nê ông sáng chói, cảnh đêm vô cùng xinh đẹp. Mặc dù là cuối tuần, vẫn tiếng người huyên náo như trước.

Đứng ở chỗ này quan sát, có một loại tầm mắt bao quát non sông hào hùng.

Kiều Luyến đang ngẩn người, đồ ăn đã lên, là hai phần gan ngỗng chiên.

Kiều Luyến đang định cầm lấy dao nĩa, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên mở miệng: "Chờ một chút."

Anh nói đến đây, liền cầm đĩa đồ ăn trong tay đã cắt thành miếng nhỏ đưa qua.

Kiều Luyến hơi sững sờ, tiếp nhận, lúc này anh mới bung đĩa của Kiều Luyến qua.

Kiều Luyến cúi đầu nhìn gan ngỗng trong tay, trong lòng xẹt qua một dòng nước ảm.

Kỳ thật, Thẩm Lương Xuyên cẩn thận đứng lên, thật khiến người ta cảm thấy ảm áp.

Cô cúi đầu, không yên lòng ăn uống, thỉnh thoảng ngẩng đầu liếc anh một cái.

Hai người bọn họ, chuyện kia hẳn là đã qua.

Thế nhưng là vì cái gì, trong lòng vẫn có chút không thoải mái?

Kiều Luyến lắc đầu, đem chút không vui này ném sau ót, làm người không thể già mồm như thế!

Đồ ăn ở nhà hàng này cũng không tệ lắm, chờ đến khi đã ăn xong tráng miệng, Thẩm Lương Xuyên không có ý đứng dậy rời đi.

Kiều Luyến ngẩng đầu lên, nhìn anh.

Thẩm Lương Xuyên lại quay đầu nhìn ra bên ngoài.

Thuận theo ánh mắt anh nhìn sang, lại thấy bầu trời u ám, hôm nay sương mù rất nhiều, một vì sao cũng không nhìn thấy.

Gia hòa này, nhìn cái gì đấy?

Cô đang ngẩn người, trước mắt nhoáng một cái, tiếp đó...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 396: Dụ người yêu vui vẻ (6)

Một chiếc dây chuyền sáng long lanh, liền xuất hiện trước mắt!

Sợi dây chuyền tinh tế, phía dưới lại gắn thêm mấy hình dáng vì sao bằng bảo thạch lam, nổi bật ở dưới ánh đèn trong phòng, lộ ra vô cùng sáng ngời, tản ra ánh sáng.

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên.

Cô bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên nhìn cô: "Xem được không?"

Kiều Luyến gật đầu: "Thật xinh đẹp!"

Cô đưa tay ra: "Tặng cho em sao?"

Từ nhỏ lớn lên ở Kiều gia, cô thấy qua vô số đá quý, thế nhưng viên đá ngôi sao này, vẫn xinh đẹp để cho người ta không dời nổi mắt.

Ưa thích đá quý là thiên tính của phụ nữ, trên mặt cô lập tức phủ lên nụ cười.

Sau đó...

Vươn tay ra, muốn đụng vào dây chuyền kia, Thẩm Lương Xuyên lại rút tay về.

Kiều Luyến nghi ngờ nhìn về phía anh, chỉ thấy anh mở miệng: "Anh chính cho em xem một chút."

Kiều Luyến:...!!

Nụ cười trên mặt cô, nhất thời cứng đờ.

Gia hỏa này... Khẳng định là anh cố ý.

Bộ dạng cô tức giận, đôi mắt trũng lên vừa tròn vừa lớn, giống như còn sáng ngời hơn đá quý, Thẩm Lương Xuyên nhìn thấy không thể nhịn được bật cười.

Anh đứng lên, đi tới bên cạnh cô: "Đùa em thôi, anh mang lên cho em."

Kiều Luyến:...!!

Gia hỏa này sao lại ác liệt như vậy!

Cô nhếch miệng, chỉ thấy anh chậm rãi mở miệng: "Em cúi đầu xuống."

Lời này rơi xuống, tay của anh liền vén tóc của cô lên.

Hôm nay Kiều Luyến đi ra ngoài rất gấp, không có buộc tóc, sợi tóc đen nhánh xổ ra sau lưng.

Thẩm Lương Xuyên vén tóc của cô ra hai bên, ngón tay đụng phải gương mặt trơn nhẵn của cô, ánh mắt anh thì liền rơi vào cái cổ trắng nõn của cô.

Ánh mắt anh trầm xuống, từ từ đeo dây chuyền lên cho cô.

Bởi vì anh cúi đầu, cho nên hô hấp ấm áp, liền phun lên trên cổ cô, để Kiều Luyến cảm giác ngứa một chút, thế nhưng thân thể bị anh giam cầm, lại không cách nào động đậy.

Kiều Luyến cảm giác trong lòng giống như có một ngàn con kiến con đang bò, để cho cô khó mà chịu đựng, thật vất vả ráng chịu đợi anh mang dây chuyền lên cho mình, còn tưởng rằng anh sẽ rời đi.

Còn không có thờ phào, lại bị anh ôm lấy eo từ phía sau.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, cũng cảm giác được đầu anh tựa vào vai cô, chợt, một giọng êm tai trầm ấm, truyền vào trong tai: "Tiểu Kiều, anh không nên khiến em phát cáu. Về sau, lỗi của em, là lỗi của anh, anh sẽ cùng em gánh chịu."

Thân thể Kiều Luyến, lập tức cứng đờ.

Cô ngây ngốc nhìn về phía trước, trong hốc mắt, chợt nổi lên sương mù.

Thì ra, cô xoắn xuýt, kỳ thật anh đều hiểu.

Dù chuyện Lý Thụy là hiểu lầm, thế nhưng thân ở trong làng giải trí, cô cũng không có cách nào làm được mười phần hoàn mỹ.

Có đôi khi, con mắt của mình sẽ lừa gạt mình.

Cho nên, cô xoắn xuýt, khổ sở, vì chính mình rơi vào đường cùng, lưng đeo bao vải nặng nề.

Cô sợ hãi xuất hiện Lý Thụy thứ hai, Lý Thụy thứ ba...

Cô chưa từng có nghĩ tới muốn hại người, năm đó đào nhiều tin tức cho Lão Lưu vậy, chỉ là vì sinh tồn.

Mà bây giờ, anh lại nói ra một câu như vậy để cho cô cảm thấy uất ức.

Dù là phạm sai lầm, anh cũng sẽ cùng với cô gánh chịu.

Cái này so với mất luận lời nói dễ ngon dễ ngọt trên thế giới, càng làm cho cô cảm thấy cảm động, tảng đá lớn ép ở trên ngực, cũng cuối cùng rơi xuống.

Cô quay đầu nhìn qua, đôi mắt mang ánh nước, trong bóng đêm, giống như bảo thạch đen sáng rực rỡ, để Thẩm Lương Xuyên đột nhiên cúi đầu, bắt được môi cô.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 397: Dụ người yêu vui vẻ (7)

Hôn xong, gương mặt Kiều Luyến hồng hồng, theo dõi anh.

Thắm Lương Xuyên đưa tay ra, xoa xoa đỉnh đầu của cô, ý vị cưng chiều mười phần.

Ở tầng thượng nhìn bóng đêm Bắc Kinh chốc lát, đến hơn tám giờ tối, hai người đi xuống.

Thắm Lương Xuyên muốn mở cửa xe, Kiều Luyến lại kéo tay của anh lại: "Chúng ta đi dạo trên con đường này đi."

Thắm Lương Xuyên gật đầu.

Lấy khẩu trang và mũ lưỡi trai trong xe ra, mang xong, liền cùng Kiều Luyến đi trên đường phố.

Đây là khu vực Bắc Kinh phồn hoa, cho nên cách một đầu đường, chính là đường phố thương nghiệp.

Băng qua đường, Kiều Luyến nhìn trái nhìn phải, đang muốn xông về phía trước, Thắm Lương Xuyên chợt nắm lấy tay của cô.

Trời còn có chút lạnh, từ nhà hàng ấm áp đi ra, tay Kiều Luyến đã không còn có nhiệt độ, thế nhưng tay Thắm Lương Xuyên, lại khô ráo ấm áp, nhiệt độ này chuyển từ lòng bàn tay, giống như muốn lan tràn lên toàn thân, để cho thân thể cô hơi cứng đờ, quay đầu.

Thắm Lương Xuyên lại giống như không có có ý thức đến sự khác thường của cô, nhìn về phía trước: "Đừng đi loạn."

Kiều Luyến cười gật đầu.

Hai người xuyên qua đường cái, Kiều Luyến không có hất tay của anh ra, anh cũng không có muốn thả tay, liền giống như một đôi người yêu bình thường, đi trên đường phố.

Khí trời lạnh, mang mũ và khẩu trang cũng không kỳ lạ, cho nên hai người bọn họ không có dẫn tới vậy xem.

Cho dù ai cũng không cách nào nghĩ đến, nam thần quốc dân trong trái tim họ, Thắm Lương Xuyên, sẽ giống như là một người bình thường, dạo phố ở chỗ này.

Trên đường thương nghiệp vô cùng náo nhiệt, khắp nơi đều treo ảnh Thắm Lương Xuyên, ngẫu nhiên đi qua một màn hình lớn, cũng có thể nhìn thấy hình tượng đại sứ quảng cáo của Thắm Lương Xuyên.

Kiều Luyến nhìn qua xung quanh, thốt nhiên một tiếng, tiến tới lặng lẽ mở miệng nói: "Về sau coi như chia tay với anh, kỳ thật vẫn tốt."

Thắm Lương Xuyên nhíu mày.

Kiều Luyến chỉ những áp phích kia: "Em cảm giác trên thế giới này, khắp nơi đều có anh! Anh mỗi ngày đang làm gì, chỉ sợ em đều có thể biết!"

Thắm Lương Xuyên lạnh lùng mở miệng: "Em còn muốn chia tay với anh sao?"

Kiều Luyến lập tức rút cổ một cái: "Em chỉ nói một chút."

"Vậy cũng không được."

Kiều Luyến cười: "Được rồi, không nói."

Người đàn ông này quá bá đạo.

Cô đi lên phía trước, lúc hai người đi qua một cửa hàng trang sức, Kiều Luyến chợt dừng bước, nhìn thoáng qua, dắt Thắm Lương Xuyên đi vào.

Cái giờ này, mọi người đều đang dùng cơm, cho nên cửa hàng trang sức rất ít người.

Bọn họ đi vào, hai nhân viên đang xem phim trên máy tính, một người vừa nhìn vừa hoa si nói: "A, quả thực là quá đẹp!!"

"Ui... Thắm anh để rất đẹp trai, rất muốn biến thân thành nữ chính quá?"

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, quay đầu nhìn Thắm Lương Xuyên một chút.

Chỉ thấy thần sắc anh tự nhiên, giống như căn bản là không có nghe thấy.

Cô ngậm miệng, trộm nở nụ cười.

Sau đó liền dắt Thắm Lương Xuyên, đi vào bên trong.

Thắm Lương Xuyên cũng không hỏi, cũng chỉ theo chân cô.

Thấy cô chọn chọn lựa lựa ở đó, ánh mắt đánh giá bốn phía.

Một lát sau, chỉ thấy Kiều Luyến ngẩng đầu lên, cầm trong tay một mặt dây chuyền hình đao, đưa cho Thẩm Lương Xuyên nhìn: "Anh cảm thấy cái này xinh đẹp không?"

Vị trí bên này, là chỗ bán đồ vũ khí nhân vật trong LoT.

Có cây quạt, có đao, còn có dao găm... Kiều Luyến cầm cái kia, là lúc bọn họ chơi game, vũ khí mà Tank của Thẩm Lương Xuyên chọn là đại đao.

Thẩm Lương Xuyên nhìn thoáng qua cô: "Cái này giống như không thích hợp cho con gái."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 398: Dụ người yêu vui vẻ (8)

Kiều Luyến mở miệng: "Đương nhiên, đây là chọn cho anh!"

Thẩm Lương Xuyên sững sờ, "Anh?"

Kiều Luyến gật đầu: "Đúng vậy, anh tặng em một cái dây chuyền, em cũng phải trả anh một vật, tuy giá tiền không đều, nhưng đầu gì cũng là tấm lòng thành của em."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên ảm áp, ngậm miệng nhìn cô.

Kiều Luyến lại ở đó xoắn xuýt, cầm lên cái này, lại cầm lên cái kia: "Anh thích bộ dạng gì ~"

Hôm nay Thẩm Lương Xuyên chơi Tank, bởi vì luôn sử dụng kỹ năng tránh né, cho nên cũng không có cách nào nhìn ra đến cùng anh chơi có được hay không, cho nên, cô cũng không biết anh thích cái nào.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô chăm chăm, bỗng nhiên đưa tay ra, lấy một dao găm từ trên giá xuống.

Đó là...

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Anh muốn cái này."

Kiều Luyến bình tĩnh nhìn dao găm này, chậm rãi buông thông tầm mắt, che khuất gọn sóng sâu trong đáy lòng.

Cái dao găm này, là vũ khí của anh hùng Chu Du.

Chu Du là một chiến sĩ thích khách, năm đó Kiều Luyến một mực thích dùng tiểu Kiều, cho nên Từ Xuyên liền thích dùng Chu Du.

Mà bây giờ, Thẩm Lương Xuyên lại lựa chọn dao găm Chu Du...

Kiều Luyến vội vàng lắc đầu, vứt bỏ những tà niệm đó.

Từ Xuyên đã là chuyện tám năm trước, cô không thể luôn luôn thỉnh thoảng nhớ tới anh.

Như vậy là đối với Thẩm Lương Xuyên không công bằng, cô yêu cầu Thẩm Lương Xuyên toàn tâm toàn ý yêu cô, làm sao có thể để mình chần chừ?

Nỗ lực để cho mình không suy nghĩ, lúc này Kiều Luyến mới lấy dao găm kia: "Được, em đi thanh toán."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Hai người đi đến trước quầy thu tiền, hai nhân viên thu ngân còn xem phim.

Kiều Luyến đưa đồ tới: "Tính cho tôi cái này."

Một nhân viên thu ngân lập tức tươi cười, sau đó nhìn qua, nói: "188 đồng."

Kiều Luyến lấy ví tiền ra, vừa trả tiền, vừa thuận miệng hỏi thăm một câu: "Mấy người cũng thích Thẩm ảnh đế sao?"

Nhân viên thu ngân lập tức đưa hai tay lên che mặt, "Đúng vậy, rất thích! Bộ dạng anh ấy rất đẹp trai! Diễn cũng rất giỏi, trong nhà của tôi còn có rất

nhieu áp phích của anh ấy đấy? ~ Nếu như có thể để cho tôi thấy mặtThẩm ảnh để một lần thì tốt, cho dù không nói câu nào, không đúng, chỉ gặp một lần, gặp thoáng qua cũng được!"

Kiều Luyến nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, đưa tới 200 đồng tới: "Nguyên vọng này khẳng định sẽ được thực hiện."

Nhân viên thi ngân trả tiền thừa tiền cho cô, mở miệng cười: "Chúc cô tốt lành! Hoan nghênh lần sau tới nữa!"

-

Trên đường về nhà, nụ cười trên mặt Kiều Luyến, liền không có dừng lại.

Xe rất nhanh đã rời phố xá sầm uất, từ từ đi về phía biệt thự.

Tiến vào khu biệt thự, hai người muốn qua chỗ Hạ Diệp Hoa trước, sau đó mới về nhà.

Nguyên bản từ nơi cửa hướng biệt thự đi hẳn là đi ở giữa đường liền có thể, có thể lệch ngày hôm nay phổ thông có người loạn dừng xe, ngăn cản đường, Thẩm Lương Xuyên chỉ có thể lượn quanh một vòng, từ phía sau lái qua.

Xe đi qua một chỗ ngoặt, đèn đường hai bên biệt thự không sáng lắm.

Kiều Luyến tùy ý nhìn thoáng ra ngoài, chợt nhìn thấy trong góc cách đó không xa, đứng hai người.

Một người đưa cho người khác gì đó, người kia liền nhanh chóng nhét vào trong túi xách của mình.

Tuy cách xa như vậy, nhưng thường xuyên tiếp xúc với tiền, Kiều Luyến liếc mắt liền nhìn ra, đó là một xấp tiền!

Mà người đưa tiền này... Làm sao như thế giống Tống Nguyên Hi? Về phần một người khác...

Đồng tử của cô bỗng nhiên co rụt lại, người kia... Lại là giúp việc Vương Lan!

"Dừng xe!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 399: Dụ người yêu vui vẻ (9)

Kết!" Nương theo tiếng kêu của Kiều Luyến, Thẩm Lương Xuyên dừng xe lại.

Nhưng bởi vì trên đường biệt thự giờ phút này không có người, cho nên tốc độ xe Thẩm Lương Xuyên có chút nhanh, cho dù là bọn họ phản ứng cấp tốc, cũng đã vượt qua.

Kiều Luyến không nói hai lời, đẩy cửa xe ra, trực tiếp nhìn ra sau.

Chỗ hau người vừa mới đứng đấy, đã không có một ai.

Chẳng lẽ, là ảo giác của mình?

Mặc dù chỉ là nhìn thoáng qua, nhưng cảnh tượng này, thật sự là rất rõ.

Thân là ký giả, bản thân cô có tính nhạy cảm.

Cho nên, cô không nói hai lời, nhanh chóng đi về phía kia.

Thẩm Lương Xuyên vội vàng xuống xe, theo đi: "Làm sao vậy?"

Kiều Luyến chỉ bên kia: "Em vừa trông thấy nơi này có hai người, anh không thấy sao?"

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày: "không có."

Không có?

Kiều Luyến cắn môi, thật sự chẳng lẽ là mình nhìn lầm?

Cô chạy tới, nhìn quanh chỗ đó, vẫn không nhìn thấy người.

Thắm Lương Xuyên còn muốn hỏi cái gì, Kiều Luyến liền mở miệng: "Được rồi, đoán chừng là em nhìn lầm."

Bọn họ trở lại trong xe lần nữa, đi về phía nhà.

Chờ đến khi xe đứng ở bên ngoài, lúc này mới tiến vào biệt thự.

Hạ Diệp Hoa cũng không có ngủ, ở phòng khách xem tivi, nhìn thấy hai người đi tới, tuy bọn họ không nói chuyện, nhưng quan hệ giữa hai người, đã hòa hoãn.

Hạ Diệp Hoa lập tức cười: "Cuối cùng hòa hảo rồi sao?"

Kiều Luyến và Thắm Lương Xuyên liếc nhau, về mặt Thắm Lương Xuyên không thay đổi, đi đến bên người Hạ Diệp Hoa: "hòa hảo cái gì?"

Gia hòa này, rõ ràng không nhận.

Hạ Diệp Hoa nhếch miệng, chỉ anh mở miệng nói: "Tính cách Tiểu Kiều tốt như vậy, các con cãi nhau giận dữ khẳng định là con khi dễ con bé, ta cho con biết, lần sau tại thấy các con cãi nhau, ta sẽ đánh con con có tin không?"

Thắm Lương Xuyên bắt đầu nhìn bà: "Mẹ..."

Hạ Diệp Hoa lại cười tủm tỉm nhìn về phía Kiều Luyến: "Tiểu Kiều, nó về sau nếu dám khi dễ con, con liền đến nói cho ta!"

Kiều Luyến lập tức tiến tới, khoác lên cánh tay Hạ Diệp Hoa: "Không có vấn đề!"

Nói xong, còn đặc ý nhìn Thắm Lương Xuyên: "Thắm Lương Xuyên, nghe thấy chưa? Về sau không cho phép khi dễ em!"

Thắm Lương Xuyên:...

Kiều Luyến thấy dáng vẻ anh kinh ngạc, tâm tình thật tốt, lúc này mới ngẩng đầu nhìn lên lấy: "Mẹ, Tổng Nguyên Hi đâu?"

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Đi chạy bộ."

Kiều Luyến nhún mày lại: "Chạy bộ?"

Hạ Diệp Hoa gật đầu: "Đúng vậy, đi chạy bộ."

Nghĩ đến tình huống mình vừa nhìn thấy, cô hỏi thăm lần nữa: "Đã trẻ thế như vậy, con bé là nữ sao lại đi chạy bộ?"

Hạ Diệp Hoa không thêm đề ý mở miệng: "Đây là sinh hoạt nhiều năm của nó rồi. Mỗi ngày lúc này đều phải ra ngoài chạy bộ nửa giờ, mấy ngày trước ta ngã bệnh, nó không có đi."

Bà nói đến đây, nhìn lên đồng hồ treo tường: "Giờ này, chắc trở về tới."

Lời này rơi xuống, phòng cửa bị đẩy ra, mấy người quay đầu, liền thấy Tổng Nguyên Hi đi vào.

Dù hiện tại là mùa đông, thế nhưng cô bé mặc đồ thể thao giữ ấm, chạy đầu mồ hôi, sắc mặt hồng hồng.

Vừa tiến đến, nhìn thấy Kiều Luyến và Thắm Lương Xuyên, liền đứng bước, hô một tiếng: "Anh Lương Xuyên, chị dâu."

Sau đó liền ngoan ngoãn đi tới: "Em lên lầu tắm rửa trước."

Kiều Luyến vẫn còn nhìn cô bé chăm chăm, thấy cô bé lên lầu, cũng không có nhìn ra bất kỳ khác thường.

Thắm Lương Xuyên đứng lên, đi vào phòng vệ sinh, trong phòng khách chỉ còn lại Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa, Kiều Luyến không nhịn được hỏi thăm: "Mẹ, Nguyên Hi và nhà chúng ta, là quan hệ như thế nào a?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 400: Hồng bạn gái vui vẻ (10)

Tổng Nguyên Hi ở Thẩm gia, thân phận đặc thù, thế nhưng Kiều Luyến gả cho Thẩm Lương Xuyên hơn mấy tháng, đến bây giờ cũng không biết, Tổng Nguyên Hi là ai, đến từ đâu...

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, liền thờ dài : " Con bé là cô nhi. Tám năm trước Thẩm Lương Xuyên mang nó trở về, ta hỏi nó, thì cha mẹ anh em của nó đều đã chết, chỉ còn lại một mình nó. Thế nhưng..."

Hạ Diệp Hoa nhíu mày : " Ta cũng không biết vì sao Lương Xuyên mang nó trở về, chỉ là giao nó cho ta, nói là chiều cố thật tốt. Con cũng biết, ta sinh hai đứa con trai, không có con gái, Nguyên Hi biết điều như vậy, ta lập tức thích nó, kỳ thật đến bây giờ, ta cũng không biết nó là ai "

Kiều Luyến: ...

Tám năm ở chung, đích thật là có thể tin nhiệm một người.

Thế nhưng, Thẩm Lương Xuyên trịnh trọng đề Hạ Diệp Hoa chiều cố Tổng Nguyên Hi như vậy, rốt cuộc Tổng Nguyên Hi là ai?

Cô đang nhíu mày, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên từ phòng vệ sinh đi ra.

Anh rút ra một tờ giấy, lautay, mở miệng nói: "Thời gian không còn sớm, chúng ta đi thôi."

Kiều Luyến nhìn anh một cái, khẽ gật đầu.

Đúng lúc này, Tổng Nguyên Hi đã tắm vội đi xuống.

Cô bé mặc áo ngủ rất bảo thủ áo, đang xoa tóc, xuống lầu như thuận nói với Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến: "Anh Lương Xuyên lái xe chậm một chút."

Đây là đặc biệt xuống lầu tiễn bọn họ.

Kiều Luyến khẽ gật đầu với Tổng Nguyên Hi, không nói gì.

Thẩm Lương Xuyên lại giống như nghĩ đến cái gì, quay đầu : " Ngày mai em phải tiễn tổ, anh để Tổng Thành mang em tới. Sau khi tới đó thì đừng chạy tới chạy lui, lãng phí thời gian, thứ hai ở lại đoàn làm phim, em còn có thể học tập kỹ thuật diễn."

Động tác Tổng Nguyên Hi lau tóc dừng một hồi, sững sờ ngẩng đầu lên, không thể tin nhìn anh.

Chợt, hốc mắt đỏ lên, cúi đầu, thừa dịp mở miệng: "Vâng."

Sau đó nhìn về phía Hạ Diệp Hoa : " Thần thể đi không tốt lắm, em ở lại đoàn làm phim, anh Lương Xuyên hãy chuyển tới, ở cùng đi đi."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, nhìn thoáng qua Hạ Diệp Hoa, khẽ gật đầu.

Hạ Diệp Hoa nhìn Tống Nguyên Hi, lại nhìn Kiều Luyến, sau cùng nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên, miệng ngập ngừng.

Lúc Tống Nguyên Hi quay phim, con bé từng nói chuyện với Thẩm Lương Xuyên, lúc ấy nói ở nhà, Thẩm Lương Xuyên không có phát biểu ý kiến.

Nhưng bây giờ đột nhiên thay đổi chủ ý, khẳng định là bởi vì Tống Nguyên Hi hoài nghi Kiều Luyến, để Thẩm Lương Xuyên không vui rồi.

Bà muốn nói mấy câu cho Tống Nguyên Hi, dù sao là một cô gái, vừa mới tiến tổ lại ở trong đoàn làm phim, có chút để cho người ta không yên lòng.

Thế nhưng trông thấy hai người đứng ở trước mặt, lời vừa tới miệng, cứ nuốt trở vào như vậy.

Tống Nguyên Hi hoài nghi Kiều Luyến, chuyện này bản thân không đúng.

Nếu như mình bao che con bé, như vậy lại để Kiều Luyến nghĩ như thế nào?

Hạ Diệp Hoa thở dài, Khẽ gật đầu : " Ừ, cứ như vậy đi."

-

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên trở lại biệt thự số 8, đã mười một giờ đêm.

Hai người lần lượt tắm rửa, nằm ở trên giường.

Cùng nhau vượt qua một buổi tối lãng mạn, đương nhiên giờ phút này muốn làm một số chuyện không thích hợp thiếu nhi, tay Thẩm Lương Xuyên sờ trong chăn, ở giây tiếp theo, ngón tay dừng lại, sắc mặt cứng đờ.

"Dì cả em còn chưa đi?"

Kiều Luyến nín cười, vô tội nhìn anh: "Đúng vậy, dì cả phải tới nhưng năm sáu ngày, nào nhanh như vậy."

Thẩm Lương Xuyên buồn bực "Ừ" một tiếng.

Kiều Luyến ôm cánh tay của anh, không nhịn được hỏi thăm: "Này, Tống Nguyên Hi rốt cuộc là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 401: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (1)

Câu nói này rơi xuống, cô liền mượn ánh đèn yếu ớt đầu giường, nhìn anh chăm chăm.

Thế là, cô không có bỏ qua vẻ mặt của anh khi nghe vấn đề này, trong ánh mắt chợt lóe m trầm và lưỡng lự.

Anh mím môi, một lúc sau mới mở miệng: "Con bé là cô nhi."

Trên thế giới này có nhiều cô nhi lắm! Nhưng nhận một cô nhi 14 tuổi vào nhà, khẳng định là bởi vì đặc biệt!

Kiều Luyện còn muốn tiếp tục hỏi thăm, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên vén chăn lên ngồi dậy: "Em ngủ trước, Anh đột nhiên nhớ tới còn có chút việc."

Kiều Luyện: ...

Kiều Luyện mở to hai mắt nhìn, kinh ngạc nhìn anh đứng lên như vậy, đi ra khỏi phòng.

Tầm lung kia giống như mang theo gió, nhanh chóng biến mất ở cửa.

Cô hơi sững sờ, chờ đến khi cửa đóng lại, còn không có lấy lại tinh thần.

Nhưng có chuyện gì, đột nhiên như vậy.

Anh vì cái gì mà không hề đề cập tới lai lịch Tống Nguyên Hi?

Chẳng lẽ... Tống Nguyên Hi có chỗ gì không đúng?

Cô nằm trên giường, nhìn chăm chăm trần nhà.

Một người con trai 18 tuổi, kiếm một đứa trẻ 14 tuổi về nuôi, đồng thời xem như người thân, bỏ ra học phí đắt đỏ cho con bé ra nước ngoài học.

Loại tình huống này, chỉ có một khả năng, chính là...

Tròng mắt Kiều Luyện co rụt lại, nhảy xuống giường, mở cửa phòng ngủ chính ra, đi ra ngoài, lặng lẽ chạy tới thư phòng.

Cô không có gõ cửa, chỉ đẩy ra một khe hở, nhìn vào trong, liền phát hiện Thẩm Lương Xuyên mặc đồ ngủ, đang đứng trên ban công hút thuốc.

Cô liền đi vào.

Mới vừa tiến vào, Thẩm Lương Xuyên nghe được tiếng, liền quay đầu.

Kiều Luyến đang định đi vào trong phòng, không biết vì cái gì, khi anh quay đầu, nhìn cô thấy trong ánh mắt của anh, có oán niệm thật sâu.

Nhưng cảm giác oán niệm thoáng qua tức thì, nhanh để cho cô không có tỉnh táo lại, Thẩm Lương Xuyên giống như đã nhận ra cô, liền đi tới.

Cửa ban công bị đẩy ra, một mùi thuốc lá bay vào.

Kiều Luyến vội vàng kéo tay của anh, cảm thấy lạnh buốt, cô lập tức nghĩ linh tinh: "Liền xem như hút thuốc, cũng nê hút trong phòng, anh ăn mặc phòng phanh như thế, đứng ở bên ngoài bị lạnh, ngã bệnh làm sao bây giờ?"

Thẩm Lương Xuyên nghe cô nhắc tới, hàn ý trong ánh mắt, mới chậm rãi giảm đi.

Anh kéo căng cảm, cũng bắt đầu chậm rãi làm dịu, mặc cho cô lôi kéo chính mình đến bên ghế sofa, sau đó rót một ly nước nóng cho anh, lại cầm lấy một tấm thảm khoác trên người anh.

Sau cùng, anh nhìn cô còn bận rộn hơn, lúc này mới bất đắc dĩ mở miệng: "Sao không ngủ?"

Dù sao đã trễ thế như vậy, cô chạy tới là có chuyện đây?

Kiều Luyến nhìn anh một cái: "Em đột nhiên nhớ tới một chuyện, cho nên chạy ghé thăm anh một chút, may mắn em đến đây, nếu như em không đến, có phải anh muốn bị đông lạnh một đêm hay không?"

Thẩm Lương Xuyên nói sang chuyện khác: "Em tìm anh có chuyện gì?"

Đôi mắt Kiều Luyến lóe sáng, nhìn Thẩm Lương Xuyên chăm chăm: "Xem như anh không nói cho em Tống Nguyên Hi là ai, em cũng đoán được!"

Một câu rơi xuống, thân thể Thẩm Lương Xuyên kéo căng!

Trong ánh mắt của anh bỗng dưng phóng xuất tàn khốc và khản trương: "Là ai?"

Kiều Luyến căn bản cũng không có phát giác được anh kỳ lạ, đem suy đoán của mình nói ra: "Cô bé có phải là con gái của cha anh hay không?"

Cho nên anh mới gạt Hạ Diệp Hoa, còn không phải sợ Hạ Diệp Hoa biết, thương tâm khổ sở?

Kiều Luyến cảm thấy, cái suy đoán này, thiết thực nhất!

Chương 402: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ(2)

Mười hai giờ đêm

Cửa thư phòng Thẩm Lương Xuyên đột nhiên bị mở ra, tiếp theo, thân hình cao lớn của anh, giống như là xách con gà con, đẩy Kiều Luyến từ trong phòng ra.

Chỉ để lại một câu, rồi lập tức khép cửa phòng lại.

"Em trông tượng quá sức phong phú, có thể đi viết tiểu thuyết cầu huyết, nhanh đi ngủ đi."

Kiều Luyến đứng ở ngoài cửa, nhìn chằm chằm cửa phòng, nhếch miệng.

Xem ra, là đoán sai!

Nhưng nếu như không phải như vậy, thì Tống Nguyên Hi là ai?

Ôm sự nghi ngờ này, cô đi trở về phòng ngủ, nằm ở trên giường.

Bởi vì buổi trưa ngủ một giấc, cho nên lúc này, cô có chút ngủ không được, lăn qua lộn lại trên giường, cũng không biết lúc nào ngủ thiếp đi.

Chỉ là tại trong lúc mơ màng, cô cảm giác Thẩm Lương Xuyên giống như về phòng.

Tay anh có chút lạnh, sờ lên trên mặt cô, để cho cô cảm thấy có chút không kiên nhẫn, muốn vươn tay đẩy anh ra.

Sau đó, liền nghe thấy anh mở miệng mơ hồ: "Tiểu Kiều, chúng ta thật tốt..."

-

Sáng sớm ngày hôm sau, lúc Kiều Luyến tỉnh lại, bên người không có một ai.

Vươn tay kiểm tra, lạnh lạnh, Thẩm Lương Xuyên hẳn là một đêm không có trở về.

Xem ra, buổi tối hôm qua quả nhiên là mình nằm mơ.

Cô rời giường, sau khi đánh răng rửa mặt xong xuống lầu, chỉ thấy thím Lý thu dọn đồ đạc dưới lầu.

Hôm nay bọn họ muốn chuyển qua chỗ Hạ Diệp Hoa, Tống Nguyên Hi qua đoàn làm phim, khẳng định Hạ Diệp Hoa cảm thấy cô độc.

Thẩm Lương Xuyên lại không trong phòng.

Cô hiếu kỳ hỏi thăm: "Thím Lý, tiên sinh đâu?"

Thím Lý cười: "Buổi sáng sáu giờ đã ra cửa, nói là Tống tiên sinh tìm."

Kiều Luyến gật đầu, nghĩ đến chuyện buổi tối hôm qua anh nói, xem ra chuyện này, vẫn rất khả năng.

Thím Lý lại mở miệng: "Phu nhân, bữa sáng đã chuẩn bị xong, cô ăn rồi đi làm, có thứ gì quan trọng nói cho tôi biết một tiếng, chút nữa tôi sẽ dò qua cho cô."

"Đồ của tôi không nhiều, thu dọn một chút, đi xách qua giúp tôi là được."

Kiều Luyến đi về phía nhà ăn, đi tới cạnh bàn, liền thấy trên mặt bàn là bữa sáng kiểu Trung Quốc.

Một cháo trứng thịt nạc, mấy món ăn sáng, lại thêm hai cái bánh bao nhỏ.

Cô ngồi xuống, bắt đầu ăn mấy ngụm.

Thím Lý đi tới, vừa vặn muốn tới nhà bếp thu dọn, sau khi nhìn thấy bữa sáng trên bàn, cười nói: "Phu nhân, kỳ thật cháo không có dinh dưỡng gì, vẫn là nên uống nhiều sữa tươi."

Nghe được lời thím Lý, về mặt Kiều Luyến âm thầm

Thím Lý cũng cảm thấy mình lỡ miệng, liền ho khan một tiếng, dòi dề tài đi: "Cái Vương Lan này đi, bữa sáng bọn họ cũng quên chuẩn bị sữa bò cho cô. Ngày mai bắt đầu, tôi sẽ chú ý lấy sữa cho cô."

Cũng biết người tiết lộ ảnh là giúp việc Vương Lan.

Bởi vì cô ta làm ở Thẩm gia rất nhiều năm, chuyện lần này xảy ra, cô ta khóc tới nước mắt nước mũi, Hạ Diệp Hoa nhớ tình bạn cũ, liền không có làm khó.

Thế nhưng nghe ý thím Lý...

Kiều Luyến bỗng dừng ngẩng đầu: "Bà nói, sữa bò trước kia của tôi, đều là Vương Lan chuẩn bị?"

Thím Lý gật đầu: "Đúng vậy."

Cô nghĩ tới!

Vừa mới tiến vào Thẩm gia, có một buổi sáng cô nhìn thấy có giúp việc bỏ thứ gì đó vào trong sữa bò của cô, cái giúp việc kia là Vương Lan.

Kiều Luyến cảm thấy, giờ khắc trong đầu có gì dần dần hiện ra, cô đột nhiên mở miệng hỏi thăm: "Vương Lan và Tống Nguyên Hi có quan hệ thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 403: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ(3)

Thím Lý hơi sững sờ, nghe nói như thế, theo bản năng mở miệng: "Quan hệ rất tốt."

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại, chỉ thấy bà bỗng nhiên cười: "Tổng tiểu thư với ai quan hệ đều tốt. Cô ấy rất hiền lành, đối với tất cả mọi người khách khí, nói chuyện lại chậm rãi, vô cùng dịu dàng, người nào có khó khăn cũng trợ giúp một chút, cho nên tất cả mọi người thích cô ấy."

Thím Lý là người thông minh, Kiều Luyến mở đầu, bà liền hiểu ý Kiều Luyến.

Trong lời nói kia, bảo vệ Tống Nguyên Hi.

Từ khi mình vào ở đến bây giờ, ngay từ đầu quan hệ của mình và Thẩm Lương Xuyên không tốt, thím Lý rất ít bảo vệ cô, luôn luôn lấy Thẩm Lương Xuyên làm đầu, từ trước đến nay giải quyết việc chung, thế nhưng đối với Tống Nguyên Hi, bà vẫn không nhịn được nói ra mấy câu như thế.

Theo như cái này thì Tống Nguyên Hi rất được mọi người ưa thích.

Kiều Luyến buông thông con người, chợt lóe lên thứ gì, còn không có hiển hiện mà đã biến mất.

-

Hôm nay là chủ nhật, có thể không đi làm, Kiều Luyến dự định qua câu lạc bộ nhìn một chút.

Mặc dù nói đám "Thi Trường" không tin nhiệm cô, không phục cô, thế nhưng thân là huấn luyện viên, chí ít cũng cần phải hiểu tiến độ bọn họ phối hợp ăn ý.

Chỉ là... Khi Kiều Luyến đi vào câu lạc bộ, lại phát hiện "Thi Trường" Tô Bành Hạo không ở trong biệt thự.

Lần trước Từ Tiên Từ dự định mua căn biệt thự này, về sau Thẩm Lương Xuyên ra mặt, thỏa thuận giá cả với chủ thuê nhà, hơn nữa Thẩm Lương Xuyên là nhân vật công chúng, chủ thuê nhà một mực ưa thích anh, thứ hai dù sao bọn họ nhận biết, cuối cùng bị Thẩm Lương Xuyên mua lại.

Đám người này cũng liền tránh khỏi phiền phức dọn nhà.

Tranh tài còn cách mấy ngày là bắt đầu, theo lý thuyết bọn họ phải luôn chăm chỉ, nhưng hôm nay, Tô Bành Hạo đi đâu?

Đang nghi ngờ: "Hắn đại gia" chủ động mở miệng: "Huấn luyện viên, Thi Trường bị Từ Tiên Từ mời đi uống trà."

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhất thời nhú mày: "Chuyện lúc nào?"

Lúc này đã sắp giữa trưa, chẳng lẽ bọn họ còn dự định ăn cơm trưa bên ngoài?

Và lại, Từ Tiên Từ tìm Tô Bành Hạo làm gì, hầu như không cần nghĩ, cô liền biết.

Khăng định là đào người.

Theo tác của Thi Trường, trong giới trò chơi, đều ít có.

Kiều Luyến cảm thấy có chút bức mình.

Đánh cuộc cạnh tranh điện tử, mọi người công bằng một chút, nỗ lực luyện tập không tốt sao?

Tại sao phải làm nhiều hành động như vậy.

"Hắn đại gia" sờ lên mũi mình: "Khoảng 8 giờ sáng liền đi ra ngoài, lúc này còn chưa có trở lại."

Cậu ta lại nói tiếp: "Huấn luyện viên, cái Từ Tiên Từ này sẽ không phải đến đào người chứ?"

Một câu roi xuống, mọi người đồng loạt nhìn về phía Kiều Luyến.

Thi Trường trong đội ngũ này, là một nhân vật quan trọng, nếu như bị đào đi, như vậy trận tranh tài này, cũng không cần đánh.

Kiều Luyến không nói chuyện, cắn môi: "mặc kệ, nếu như có thể bị đào đi, như vậy là chuyện sớm hay muộn, nhưng nếu như không thể bị đào đi, vậy thì ăn mấy lần cơm cũng đào không đi, mấy người tiếp tục huấn luyện."

Mọi người đồng loạt gật đầu, nhưng trong thần sắc vẫn để lộ ra mấy phần lo lắng.

Kiều Luyến thở dài, đúng lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Tô Bành Hạo đi đến.

Mọi người đồng loạt quay đầu nhìn về phía cậu ta.

Tô Bành Hạo nhíu mày: "Mấy người nhìn tôi làm gì?"

Kiều Luyến không nhịn được nói chuyện: "Thi Trường, cậu tốt nhất nên giữ một khoảng cách với Từ Tiên Từ, cậu..."

Tô Bành Hạo nghe xong lời này, không cao hứng: "Tôi tiếp xúc một chút với tiểu Kiều thì thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 404: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (4)

Kiều Luyến bị một câu của cậu ta làm ghen.

Luôn cảm thấy nhìn đáng vẻ Tô Bành Hạo như vậy, có điểm quái dị.

Tô Bành Hạo nhếch miệng: "Cô ta gọi tôi ra ngoài, kỳ thật cũng tùy tiện tâm sự, trò chuyện một chút cách nhìn trò chơi, trước đó đó chúng tôi nhận biết, cô ta đã từng định kéo tôi, nhưng bị tôi cự tuyệt, về sau liền không còn có đề cập qua."

Vốn Từ Tiên Từ mời cậu ta tham gia chiến đội bọn họ, lúc ấy cậu ta còn có chút do dự.

Về sau nếu như không phải Thẩm Lương Xuyên thắng, đoán chừng bây giờ cậu ta đang ở King chiến đội rồi.

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, lúc này mới lên tiếng: "Cái Từ Tiên Từ này không có đơn thuần như trong tưởng tượng của cậu, cậu vẫn cẩn thận một chút."

Tô Bành Hạo trực tiếp liếc mắt, nói chuyện khó nghe: "Tôi nhìn, cô là tâm tư mình không thuần, cho nên xem ai cũng không thuần? Cho dù Từ Tiên Từ trước là tiểu Kiều, tuy tôi tiếp xúc với cô ta trong hiện thực không nhiều, thế nhưng với tiểu Kiều..."

Lời nói đến đây, có chút dừng lại, một lúc sau mới hừ lạnh một tiếng: "Cô yên tâm, tôi không có ngu như vậy! Tốt, bắt đầu tranh tài đi."

Sau đó trực tiếp vòng qua Kiều Luyến, đi vào trong phòng.

Hắn đại gia nhìn Tô Bành Hạo, nghi ngờ hỏi thăm: "Thi Trường, đã đến giờ cơm, sao hai người không có ăn cơm rồi trở lại?"

Tô Bành Hạo trả lời: "Cô ta có bữa tiệc... Được rồi, tôi vừa mua thức ăn ngoài, thừa dịp còn thời gian này, chúng ta có thể đánh hai ván, bắt đầu..."

Mất thấy đám người bắt đầu huấn luyện, lúc này Kiều Luyến mới lác đầu, nhàm chán ngồi trên ghế sofa, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Cô cúi đầu, phát hiện là... Phạm Kiệt.

Giống như từ lần trước Phạm Kiệt bị Thẩm Lương Xuyên uy hiếp, không có cho cô dẫn bài, để bây giờ hai người liền không có liên lạc qua.

Lúc này, Phạm Kiệt tìm cô có chuyện gì?

Nghe, liền nghe thấy đối diện truyền đến tiếng Phạm Kiệt: "Chị dâu, chị ở chỗ nào vậy?"

Kiều Luyến nhìn biệt thự một chút: "Thế nào?"

"Chúng ta ăn cơm đi, rốt cuộc chị ở đâu?"

Kiều Luyến sững sờ: "Tôi không..."

Nói còn chưa dứt lời, đối diện truyền đến giọng nói quen thuộc: "Em ở chỗ nào?"

Là Thẩm Lương Xuyên nói chuyện.

Kiều Luyến trả lời: "Câu lạc bộ."

"Ừm, anh đi đón em."

Kiều Luyến sững sờ, "A? Em không đi, mấy người ăn đi, em..."

"Cứ như vậy."

Ba chữ rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên cúp điện thoại.

-

Sau hai mươi phút, Thẩm Lương Xuyên tới đón cô.

Kiều Luyến lên xe, mới phát hiện Phạm Kiệt ngồi ở phía sau, thấy cô lên xe, lập tức mở miệng: "Chị dâu yêu quý của tôi! Chúng ta đã lâu lắm không gặp mặt!"

Nhìn bộ dạng cậu ta khoa trương, Kiều Luyến kéo ra khóe miệng: "Chúng ta giống như cũng chỉ một tháng không gặp?"

Phạm Kiệt than thở: "Một ngày không gặp như cách ba thu, một tháng, chính là chín mươi thu!"

Kiều Luyến...

Kiều Luyến nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, nhỏ giọng mở miệng: "Hai người làm gì vậy?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Là tụ hội bạn bè, bọn họ nhất định phải gọi..."

Nói tới chỗ này, ánh mắt liếc cô một chút, có ý riêng mở miệng: "Người nhà."

Người nhà...

Cái từ này, để trong lòng Kiều Luyến ầm ập.

Thì ra, cô đã là người nhà của Thẩm Lương Xuyên!

Cô cúi đầu, bởi vì cô cảm thấy mình giờ phút này khẳng định là cười rất ngốc.

Mấy người nhanh chóng đến nhà hàng, Thẩm Lương Xuyên dừng xe xong, bọn họ cùng nhau vào phòng riêng.

Đây quả thật là một tụ hội cá nhân của mình mình, trên bữa ăn, chỉ có mấy người.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 405: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (5)

Ngoại trừ Phạm Kiệt, Thẩm Lương Xuyên, còn có Mạc Tây Thừa, thêm hai diễn viên khác, Vương Toàn và Lý Mục.

Hai người kia đều là nhân sĩ nổi danh nổi danh, không có scandal.

Mọi người trước kia đều đã gặp tại bữa tiệc sinh nhật của Mạc Tây Thừa, cho nên trên cơ bản đều biết.

Mạc Tây Thừa vẫn bộ dạng u buồn như cũ, ngồi nơi hẻo lánh trên ghế sofa, trong phòng tuy có cửa sổ, thế nhưng chỗ anh ta ngồi, lại là chỗ tối tăm nhất cả phòng.

Trông thấy Kiều Luyến, mọi người đứng lên, lên tiếng chào lẫn nhau.

Sau đó liền mời Kiều Luyến ngồi xuống.

Mọi người nói chuyện phiếm, chẳng qua chỉ là nội dung của đoàn làm phim.

Lúc gọi món ăn, Kiều Luyến lặng lẽ hỏi thăm Thẩm Lương Xuyên: "Anh buổi sáng, đã ăn gì chưa?"

Cô nói thì thầm, đầu hơi dựa vào anh, bộ dạng thân mật, để trong mắt Thẩm Lương Xuyên mang theo mấy phần ấm áp, Anh chậm rãi mở miệng: "Không có."

"Vậy chút nữa anh ăn trước lót dạ một chút rồi mới uống rượu." Nói đến đây, lại lo lắng: "Kỳ thật uống nhiều rượu không tốt với thân thể, anh vẫn nên uống ít một chút..."

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Bọn anh không uống rượu."

Kiều Luyến:...

Cô mở to hai mắt nhìn, tình cảm là mình nghĩ quá rồi sao?

Chẳng qua cũng đúng, một đám mình tinh tập hợp một chỗ, nếu như uống say mèm, vậy nhất định sẽ trở thành đầu đề ngày mai.

Thẩm Lương Xuyên thấy đáng vẻ ngần người, khóe môi gợn lên đường cong không phát giác được.

Người phụ nữ này, có đôi khi thông minh rất nhiều, có đôi khi lại rất ngốc nghếch.

Đồ ăn mang lên, mấy người bắt đầu nói chuyện phiếm.

Phạm Kiệt rất sinh động, theo cái này tâm sự, theo cái kia trò chuyện, bầu không khí bàn ăn vô cùng hòa thuận.

Không biết là người nào chuyển đề tài, mọi người trò chuyện một chút, liền nói tới trò chơi.

Gần đây Lot mobi vừa mới mở rộng, đang đứng ở giai đoạn lửa nóng, vô luận là người cũ sử dụng hay là người mới sử dụng, vẫn thu hút người tới chơi.

Các mình tinh cũng không ngoại lệ.

Phạm Kiệt vô cùng hưng phấn: "... Tôi chơi vô cùng lợi hại!"

Kiều Luyến nhìn đáng vẻ cậu ta đắc ý nhin cười không được.

Phạm Kiệt lại hiểu lầm ý Kiều Luyến: "Chị dâu, tôi nói là sự thật, Vương Toàn và Lý Mục có thể làm chứng chotoi! Còn có anh Mạc, bốn người chúng tôi thường xuyên cùng nhau đánh 5V5."

Nói đến đây, còn hưng phấn nhìn về phía Mạc Tây Thừa: "Anh, anh mau nói cho em một câu!"

Mạc Tây Thừa đành phải mở miệng: "Ừm."

Phạm Kiệt:... Ừm là ý gì?

Nói ra trò chơi, Phạm Kiệt càng hăng hái, cầm điện thoại di động lên, mở trò chơi ra: "Mấy người nói xem, hiện tại chúng ta có nên làm một ván hay không?"

Bình thời mặc dù chơi game, thế nhưng dù sao tất cả mọi người không ở một chỗ, bắt đầu giao lưu cũng không đối mặt.

Giờ phút này mặt đối mặt, đánh nhau càng ra sức.

Phạm Kiệt nóng lòng muốn thử, người còn lại trong phòng, cũng đều đánh không ra đáng về...

Nhưng vào lúc này, Phạm Kiệt chợt nổi giận, nhảy dựng lên khỏi ghế: "Nha! tên cháu Trương Mậu này vậy mà khinh bỉ tôi! Nói tôi đánh như bỏ đi! Còn khiêu khích nói, hiện tại có dám đánh một ván với hấn hay không! Đánh, ngược chết hấn!"

Trương Mậu và Phạm Kiệt đều là ca sĩ, hai người xuất đạo cùng nhóm.

Hình tượng Phạm Kiệt tốt hơn, loại mạnh tính cách mềm có thể gây được tình thương của mẹ, cho nên nhân khí một mực cao hơn Trương Mậu, cái này khiến Trương Mậu không phục lắm, đã từng nhiều lần chèn ép Phạm Kiệt, sau cùng hai người xem như tan rã không vui.

Nhưng sau khi tan vỡ, Phạm Kiệt lại càng chạy càng cao, Trương Mậu biến thành ca sĩ hạng hai.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 406: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (6)

Trương Mậu luôn luôn âm hiểm, nhìn độ hot của mình không được, liền nhiều lần mượn nhờ Phạm Kiệt kéo nhân khí cho mình.

Trong thời gian trước Phạm Kiệt có đăng một đoạn video chơi game xuất sắc của mình trên weibo, rất nhiều dân mạng đều khen cậu ta đánh thật hay, nhưng lúc này, Trương Mậu chợt công khai khiêu chiến, đến tăng nhiệt độ của Phạm Kiệt, thứ hai cũng muốn nhờ vào đó mà ăn theo.

Dù sao, Trương Mậu hoàn toàn đánh không tề lắm, mà Lot mobi vừa ra, liền vang dội toàn bộ Trung Hoa.

Hấn ta công khai khiêu chiến như thế, quả thực Phạm Kiệt không đáp không được.

"Không thể bị hấn ta coi thường!" Phạm Kiệt kêu gào, xắn tay áo lên, bày ra tư thế làm một võ lớn: "Nhanh, các anh em, vào trò chơi!"

Vương Tuyên và Lý Mục liếc nhau, ho khan một tiếng: "Phạm Kiệt, ít người mà!"

Phạm Kiệt sững sờ, lúc này mới ý thức được, đám người bọn họ thường xuyên chơi game, giờ phút này chỉ có bốn người ở đây.

Lúc chơi game, nếu như không thể mặt đối mặt, bắt đầu giao lưu cũng không tiện lắm, huống hồ cái giờ cơm này, nhất định người khác không có thời gian!

Cậu ta vô ý thức chuyển ánh mắt đến Thẩm Lương Xuyên.

Còn chưa mở miệng, Mạc Tây Thừa đã nói: "Anh Thẩm từ trước đến nay không chơi game."

Một câu roi xuống, Kiều Luyến hơi sững sờ, không nhịn được nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Anh không chơi game?

Tuy chính mình chỉ đánh với anh có hai ván, còn không dùng chút kỹ xảo, cũng có thể nhìn ra, đây không phải một người không có chơi game ~

Đang suy tư, Phạm Kiệt hành quân lặng lẽ: "Vậy phải làm sao bây giờ? Thiếu một người, trò chơi này đánh như thế nào?"

Mạc Tây Thừa mở miệng: "Đừng để ý đến hấn là được."

Phạm Kiệt nhất thời hất cằm: "Không được, không đánh giống như là em sợ hấn!"

Nói xong câu đó, ánh mắt di chuyển trong phòng, dừng lại trên người Kiều Luyến, nhất thời ánh mắt sáng lên: "Chị dâu, chị đến giúp đỡ đi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, kéo ra khoe miệng, trực tiếp cự tuyệt: "Không."

Phạm Kiệt lập tức hướng về phía trước, nắm chặt tay áo Kiều Luyến: "Chị dâu, van chị đó!"

Kiều Luyến nhú mày, nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên, gặp anh không lộ vẻ gì, cái kia chính là nói có giúp hay không cũng không để ý.

Cô lập tức cười: "Tôi hỗ trợ, cậu cho tôi chỗ tốt gì?"

Phạm Kiệt lập tức mở miệng: "Muốn cái gì, chị nói thẳng!"

Ánh mắt Kiều Luyến đảo mấy người trong phòng mấy cái, cười híp mắt mở miệng: "Hoặc là như này, nếu như chúng ta thắng, về sau bốn người, tùy thời tùy chỗ tiếp nhận phỏng vấn của tôi! Có tin tức chương trình gì, trước cho tôi hết!"

Phạm Kiệt trực tiếp quyết định "Không có vấn đề!"

Coi như không thắng, có Thẩm Lương Xuyên, bọn họ có thể không giúp đỡ sao?

Bình thường chị dâu nhìn thật thông minh, làm sao lúc này lại mơ hồ rồi.

Thẩm Lương Xuyên khẽ lườm Kiều Luyến một chút, buông tầm mắt xuống.

Xem ra lần trước Phạm Kiệt bởi vì chính mình, dối ý viết tin tức, cô còn ghi ở trong lòng!

Cái này, về sau đám người này nhận thêm phỏng vấn, nhìn cũng là mặt mũi của cô, không phải là nhìn mặt mũi của mình.

Kiều Luyến cầm điện thoại di động lên, đăng nhập.

Vừa tăng thêm Phạm Kiệt làm bạn bè, Phạm Kiệt liền kinh hô một tiếng: "Oa... Chị dâu, hạng của chị cũng quá thấp! Chị, chị có phải bình thường không chơi trò chơi hay không!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, tròn mắt co rụt lại, cô thật sự là lâu không có chơi.

Phạm Kiệt liền thờ dài: "Được rồi, chị dâu, chút nữa chị nghe tôi chỉ huy đi, đi theo tôi, chia cửa từng người."

Nói xong câu đó, lại nhìn về phía mấy người bên cạnh: "Mọi người nhớ kỹ bảo vệ chị dâu. Trò chơi không có đánh thắng, chị dâu lại bị đánh khóc!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 407: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (7)

Lời này rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên liền không nhịn được kéo ra khoe miệng, tiểu Kiều sẽ bị đánh khóc sao?

Anh đột nhiên đối với trận này, có hào hứng.

Ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn mấy người kia.

Xác định với bên Trương Mậu, mấy người kéo Kiều Luyến tiến vào.

Thời điểm xánh đôi, Phạm Kiệt sững sờ, "Cái Từ Tiên Từ này là ai?"

Từ Tiên Từ?

Kiều Luyến nhú mày, nhìn về phía điện thoại di động, bên phía Trương Mậu thực sự kéo theo Từ Tiên Từ đến.

Cô đột nhiên nghĩ đến Từ Tiên Từ hẹn Tô Bành Hạo gặp mặt, lại rời đi vào giờ cơm, thì ra, là cô ta bị kéo đến bên Trương Mậu!

Vương Toàn trả lời: "Há, là nữ MC cạnh tranh nổi danh."

"Anh nói là Vong Xuyên sao?" Phạm Kiệt tràn đầy phấn khởi nhìn về phía anh ta: "Từ Tiên Từ là Vong Xuyên sao?"

Vương Toàn...

Kiều Luyến...

Mạc Tây Thừa bất đắc dĩ lắc đầu: "Vong Xuyên là Vong Xuyên, Từ Tiên Từ là Từ Tiên từ."

Phạm Kiệt gãi đầu một cái: "Trong nữ MC, tôi chỉ thích Vong Xuyên phát sóng trực tiếp, cô ấy phát sóng trực tiếp, tôi đến một trận không bỏ, cô ấy giải thích rất đúng chỗ, luôn luôn cho người ta cảm giác hiểu ra."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến vô thức nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, đã thấy anh có ý riêng nhìn mình chăm chăm, lúc cô nhìn qua, nhíu mày.

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, dời ánh mắt đi.

Phạm Kiệt lại hỏi: "Cái Từ Tiên Từ kia đánh được không? Tên Trương Mậu này thật đúng là không biết xấu hổ, vậy mà mời nhân sĩ chuyên nghiệp, nhưng chẳng qua nữ MC không nhất đánh tốt..."

Cái này vừa mới nói xong, Vương Toàn liền không nhìn được giọt gáo nước lạnh: "Từ Tiên Từ đánh riêng, cũng so với đám nghiệp dư, chủ yếu nhất là... Cái Tiểu Diện Hồ này, là tuyển thủ chuyên nghiệp."

"Tôi qua!" Phạm Kiệt nổi giận: "Cái Trương Mậu này cũng quá không biết xấu hổ! Vậy mà mời tuyển thủ chuyên nghiệp đến đánh với tôi! Bộ dạng này chúng ta làm sao thắng?"

Xem như chơi tốt, so với tuyển thủ chuyên nghiệp, cũng quá đáng rồi!

Hơn nữa có thêm 2 người nữa đánh không tệ, ván này bọn họ không thể đánh tốt.

Về mặt Phạm Kiệt khổ sở, thờ dài, lại nhiệt tình mướn phần: "Chúng ta thua người không thua trận, đánh!"

Mấy người bắt đầu chọn nhân vật.

Bình thường Kiều Luyến thích chơi tiểu Kiều, là pháp sư.

Thế nhưng lúc này Phạm Kiệt lại đoạt pháp sư trước, người chung quanh cũng đều lựa chọn nhân vật quen thuộc, xem ra trận đấu này, là lấy Phạm Kiệt làm chủ.

Kiều Luyến cau mày, lại chọn lựa trong nhân vật của mình.

Bởi vì là người mới, cho nên kim tệ rất ít, mua sắm anh hùng không có mấy cái.

Mà hiện tại có thể lấy ra...

Cô lựa chọn một thích khách.

Phạm Kiệt sững sờ, "Chị dâu, thích khách này rất cần kỹ xảo, mà thao tác độ khó hệ số rất cao, yêu cầu quá lớn với chị, chị chọn Tank đi, giúp chúng tôi tiếp nhận tổn thương là được."

Kiều Luyến khẽ mở miệng: "Tôi không có anh hùng Tank."

Phạm Kiệt:..."Vậy chị có cái gì?"

"Một pháp sư, một thích khách."

Phạm Kiệt:...

Mọi người:...

Kiều Luyến không ngẩng đầu, liền có thể tưởng tượng ra được phản ứng của mọi người.

Vương Toàn kéo ra khoe miệng, mở miệng nói: "Thích khách xuất hiện cũng làm bộ trung gian, như vậy đi, chút nữa chị giả bộ đấy, tôi cho chị biết."

Kiều Luyến ngẩng đầu, nhìn anh ta một cái, mở miệng: "Ồ."

Vương Toàn:...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 408: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (8)

Nhưng bây giờ, nhân vật đều đã đến đông đủ, nhìn thời gian, tranh tài lập tức bắt đầu, muốn thay người cũng không kịp.

Chỉ có thể kiên trì, đánh!

Tranh tài bắt đầu, Phạm Kiệt ở chỗ này chỉ huy: "Tôi đi ở giữa đường, Hai người Vương Toàn đi hai bên, anh Mạc lên trước. Chị dâu chị..."

Cậu ta hơi do dự, đã nhìn thấy nhân vật ngốc nghếch ở trên màn hình.

Kiều Luyến đã dùng kỹ năng di chuyển, chạy tới trước mặt mọi người, sau đó... Động tác vốn suýt khí, lại vẫn cứ đụng vào tường!

Phạm Kiệt...

Mọi người...

Phạm Kiệt cố nén cười, mở miệng nói: "Chị dâu, chị cái này, ít dùng đại chiêu một chút."

Kiều Luyến thì nhú lông mày.

Tuy đánh pk hai trận với Thẩm Lương Xuyên, thế nhưng cũng chỉ có một lối đi.

Nhưng với địa hình có chút giản hóa này, cô thật đúng là có chút chưa quen thuộc.

Dù sao điện thoại di động cũng không giống máy tính lắm, khoảng cách di chuyển, cũng có chênh lệch, nên vốn cô định đi xuyên qua tường, lại không xuyên qua tạo thành bị kịch.

Kiều Luyến thở dài.

Xem ra việc chơi game, cũng nhất định phải luyện thường xuyên mới được, nếu không sẽ ngượng tay.

Cô không để ý Phạm Kiệt, vòng qua vách tường, tiếp tục chạy về phía trước.

Sau đó hỏi thăm: "Địa hình đối phương cũng giống chúng ta chứ?"

Tuy xác định hẳn là giống nhau, nhưng vẫn muốn hỏi Phạm Kiệt một chút thì tương đối tốt.

Phạm Kiệt... "Như nhảy."

Thật sự im lặng có được hay không?

Vốn tưởng rằng chị dâu chơi game ít, hiện tại xem ra, quả thực là không có chơi qua!

Cậu ta ngẩng đầu, nhìn Mạc Tây Thừa một cái, sau cùng ho khan một tiếng: "Mọi người phối hợp tốt. Chị dâu chị đừng đánh dă, đem dă quái cho anh Mạc kinh nghiệm nhiều."

Mọi người bắt đầu nghiêm túc chơi game.

Lúc Phạm Kiệt và đối phương đối chiến, hơi ra khỏi tháp bảo hộ một chút.

"Trở về!"

Kiều Luyến hô một tiếng, Phạm Kiệt hơi sững sờ.

"Chị dâu lá gan quá nhỏ, tôi chỉ ra một chút, tôi..."

Nói còn chưa dứt lời, liền ngậy đại!

Chỉ thấy hai tên chiến sĩ từ trong bụi cỏ chạy ra, một tên làm choáng, một tên chém giết!

Máu của cậu ta liền mất một nửa!

Muốn về nhà, nhưng căn bản là về không được, cứ trơ mắt nhìn đối phương trực tiếp giết cậu ta rồi.

"Mẹ nó!" Phạm Kiệt gầm thét một tiếng, đứng vụt lên.

Đương nhiên cậu ta đã đề phòng mình bị ám sát, thế nhưng thăm dò ở chỗ này lâu như vậy, cũng không có thấy đối phương có người, sao giờ lập tức đi ra hai tên?

Cậu ta nhìn màn hình, còn có chút chưa kịp phản ứng, chợt gầm thét: "Mẹ nó! Tuyển thủ chuyên nghiệp tiết tấu rất nhanh, cái này vừa mới bắt đầu mà đã giết người, mấy người cẩn thận một chút."

Cái này vừa mới nói xong, chỉ thấy hai người ven đường, lại bị ba người vây đánh!

"Trở về, nhanh!"

Nhưng vẫn là muộn!

Hai người bị chế trụ, lại bị đánh chết.

Cái này vừa mới bắt đầu, liền chết ba người..

Phạm Kiệt gấp gáp: "Anh Mạc chia tháp ra."

Nói xong câu đó, mới đột nhiên ý thức được, còn có một người đâu? ~

Thế nhưng chị dâu đang ở đâu?

Xem xét trên bản đồ...

Phạm Kiệt lập tức kéo ra khoe miệng.

Chỉ thấy Kiều Luyến dùng cảm kỹ năng, bay trong cuộc.

Cũng không biết đang làm gì!

Cậu ta ngẩng đầu lên, nhìn Kiều Luyến, một lúc sau mới nhận mệnh mở miệng: "Chị dâu, chị cứ ở chỗ này nhảy đi, đừng tặng đầu đi là được."

Kiều Luyến nghiêm túc nhìn màn hình, đáp lại một câu: "Ồ."

Mấy người Phạm Kiệt cũng nhưc đầu, sớm biết, tìm người không có ở đây, còn mạnh hơn Kiều Luyến!

Vì cảm giác chị dâu không đáng tin cậy?!!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 409: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (9)

Kiều Luyến là đang quen thuộc hoàn cảnh bản đồ.

Dù sao mobi và máy tính khác biệt, cho nên không có chú ý cậu ta nói cái gì, vẫn vừa đi vừa nhảy nhót, quan sát địa hình.

Ngược lại Thẩm Lương Xuyên bên cạnh, vẻ mặt tự nhiên.

Mạc Tây Thừa ngẩng đầu, nhìn anh một cái, thực sự không nhận được, nhỏ giọng mở miệng nói: "Cậu thật không giúp đỡ?"

Quen thuộc Thẩm Lương Xuyên như vậy, đương nhiên anh ta biết thân phận của Thẩm Lương Xuyên.

Chơi game vốn là chuyện nhỏ, nhưng Trương Mậu này mời tới nhân sĩ chuyên nghiệp nghiền ép, có chút quá mức rồi.

Dựa theo tính cách bao che khuyết điểm của Thẩm Lương Xuyên, sẽ không để cho Phạm Kiệt thua trận tranh tài.

Nhưng làm sao bây giờ nhìn qua, Thẩm Lương Xuyên trấn định như vậy?

Anh đang nghi ngờ, liền nghe Thẩm Lương Xuyên tự tin mở miệng: "Trận đấu này, sẽ không thua."

Mạc Tây Thừa cũng sờ, theo ánh mắt anh, nhìn về phía Kiều Luyến đang nghiêm túc nhìn chăm chăm màn hình.

Đều nói người chăm chú là đáng yêu nhất.

Lúc này gương mặt Kiều Luyến căng thẳng, ngũ quan xinh xắn tản ra hào quang thánh khiết, để cho người ta cảm thấy giống như không phải cô đang chơi game, mà là làm chuyện đại sự.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô, không tự chủ nhập thần.

Trước kia chơi game, anh thường xuyên sẽ nghĩ, tiểu Kiều chơi game là bộ dạng gì?

Trong quá trình, lúc cô nói chuyện giọng không có gì thay đổi.

Anh còn tưởng rằng, cô lấy tư thái đạo chơi đối mặt với trò chơi, nhưng xưa nay cũng không biết, thì ra, đối với trò chơi, cô nghiêm túc như thế.

Thế nhưng cô nghiêm túc như vậy, vì sao lại đối với mình như thế?

Trong mắt Thẩm Lương Xuyên, âm đạm xuống.

-

Trong một nhà hàng khác.

Trương Mậu cầm điện thoại di động, ngồi ở đằng kia, cười to hai tiếng: "Ha ha, đánh cho họ bỏ chạy đi? Phạm Kiệt này thật ngu ngốc, thật sự là cười chết tôi rồi!"

Từ Tiên từ ngồi bên Trương Mậu, gương mặt thông dong bình tĩnh, mang theo tự tin của đại thần, nhìn xuống thời gian, lúc này mới lên tiếng: "Trận đấu này, có thể xong ngay trong vòng tám phút, đợi lát nữa tiếp tục nghe tôi chỉ huy."

Trương Mậu cười: "Không có vấn đề!"

Tiểu Diện Hồ lại cau mày: "Tôi luôn cảm thấy không thích hợp."

Từ Tiên Từ ngẩng đầu: "thế nào?"

"Theo lý thuyết, đứng giữa và hai bên, đều bị chúng ta giết, thế nhưng thích khách đâu? Lúc chúng ta đánh người, vì sao cô ta không đến trợ giúp?"

Từ Tiên Từ nghe nói như thế, cũng nhíu mày.

Tiểu Diện Hồ tiếp tục nói: "Cái thích khách này, thăng cấp kỹ năng rất lợi hại, không thể xem thường, tôi hoài nghi có phải Phạm Kiệt dẫn dụ chúng ta hay không, để cho cô ta thăng cấp."

Từ Tiên Từ gật đầu, mở sổ liệu xem xét, lập tức cười: "Cái thích khách này, cười chết tôi rồi, đến bây giờ còn không đến cấp bốn. Làm sao đánh với chúng ta?"

Nhân vật thi đấu, bình thường đều có ba đại chiêu.

Cấp bốn mới có thể mở ra chiêu thứ ba, cũng là một chiêu lợi hại nhất.

Từ Tiên Từ tiếp tục nói: "Mà cậu xem, cái thích khách này, cấp bậc cũng quá thấp, tôi thấy khẳng định là họ không có đủ tay, tùy tiện tìm người. Cậu và tôi tới, chúng ta đi giết cô ta."

Nham Hiêm lập tức gật đầu: "Được."

Hai người xuất hành, bắt đầu đi về phía Kiều Luyện.

Lúc này, thời gian đám Phạm Kiệt hồi sinh đến rồi.

Mạc Tây Thừa thấy được một đám người tiến vào địa bàn của bọn họ, lập tức nhắc nhở: "Cẩn thận, đối phương có hai người đến đây."

Phạm Kiệt tức giận: "Lại bắt người? Các huynh đệ, bảo hộ chị dâu!"

Vì vậy, ba người vừa hồi sinh, lấy khí thế hung hăng nghênh đón.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 410: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (10)

Đám ba người, cảm giác đối phương chỉ có hai người, lại thêm Kiều Luyện, bốn người sẽ không có sao.

Thật không nghĩ đến bọn họ vừa mới dự định đi qua, Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Đừng tới đây."

Ba chữ này nói xong, Phạm Kiệt lập tức mở miệng: "Không có chuyện gì, chị dâu, chị đừng sợ, cho chị xem lợi hại của huynh đệ đây!"

Nhưng vừa mới nói xong, chỉ thấy trên màn hình lấp lóe ánh sáng!

Tiếp theo, từ trong bụi cỏ bên cạnh, trực tiếp hiện ra hai người.

Một người làm choáng, một người tiến đánh, trực tiếp ảnh hưởng ba người, trong chớp mắt, ba người đều chỉ còn lại có một chút máu!

"Mẹ nó!" Phạm Kiệt kinh hô một tiếng: "Đây cũng là quá mạnh!"

Một đợt phục kích hoàn tất, ba người hết máu, đối phương còn đầy máu.

Kiều Luyến ra lệnh: "Rút lui!"

Nhưng giờ phút này Phạm Kiệt bị giết đỏ cả mắt, lại cảm thấy trong lòng vô cùng ủy khuất.

Cái này còn để cho người ra cửa hay không?

Cậu ta cắn răng nghiêng lợi mở miệng: "Lui cái gì mà lui? Các anh em lên! Đánh chết bọn họ! Chị dâu mau tới trợ giúp! Anh Mạc đừng đánh nữa, tới!"

Kiều Luyến liền ngồi xổm ở bụi cỏ cách họ không xa, kẻ địch không nhìn thấy, nhưng người một nhà có thể nhìn thấy vị trí của cô.

Nghe lời Phạm Kiệt, ngón tay Kiều Luyến hơi do dự một chút, đi ra ngoài một chút, kết quả, lập tức bại lộ trong tầm mắt của đối phương.

Tiểu Diện Hồ không hổ là tuyển thủ chuyên nghiệp, phản ứng vô cùng nhanh.

Đầu tiên là lóe lên!

Màn hình Phạm Kiệt lập tức ảm đạm, cái này là dấu hiệu tử vong.

Phía trên biểu hiện, bị đánh chết!

Phạm Kiệt đều muốn vứt bỏ điện thoại, tuyển thủ chuyên nghiệp quá kinh khủng, tốc độ này, không có cách nào chơi!

Tiếp theo, trên màn hình lại biểu hiện: Bị đánh chết!

Màn hình điện thoại Vương Toàn cũng ảm đạm, anh ta chết.

Sau đó, ngay sau đó lại bị đánh chết!

Ba người bên họ, vừa ra cửa không đến một phút đồng hồ, liền bị giết chết!

Lần này, thời gian hồi sinh mất mười lăm giây mới được.

Phạm Kiệt nóng nảy nhìn Kiều Luyến trên bản đồ, vội vàng mở miệng: "Chị dâu, chạy mau! Đám người này, đơn giản không phải là người!"

Thật không nghĩ đến lời này rơi xuống, liền nhìn thấy trên bản đồ, Kiều Luyến ban đầu nên chạy ra ngoài, lại vọt thẳng tới hai người kia!

Phạm Kiệt nhất thời bó tay.

Lúc rồi đám bọn họ chiến, chị không lên, lúc này bọn họ chết rồi, chị dâu là dự định chịu chết sao?

Cậu ta kéo ra khoe miệng: "Chị dâu, chị..."

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy trên màn hình, nhân vật Kiều Luyến bay vèo một cái xinh đẹp, tiếp đó trên màn hình hiện ra: Bị đánh chết!

Xong!

Phạm Kiệt thở dài.

Vừa bắt đầu, liền chết nhiều lần như vậy, làm cho đối phương lấy được nhiều đầu người, ván này quả thực là không có cách nào đánh!

Nhưng vừa thở dài, liền sững sờ.

A?

Trò chơi này, có phải hệ thống xảy ra vấn đề hay không?

Không phải là Tiểu Diện Hồ đánh giết chị dâu sao?

Nhưng vì sao... Biểu hiện trên màn ảnh lại là: Lưu Luyện không quên đánh chết Từ Tiên Từ!

Từ Tiên Từ là tuyển thủ chuyên nghiệp đối diện.

Thế nhưng lưu luyện không quên là cái quỷ gì?

Trong bọn họ, ai tên lưu luyện không quên?

Cậu ta ngẩn người, lúc này mới phản ứng được, có vẻ như, giống như, giống như chị dâu là lưu luyện không quên?

Cậu ta đang ngẩn người, chỉ thấy trên màn hình nhảy vọt, tiếp theo, một thân hình nghiêng ngã lao đảo nhảy về nhà, bắt đầu hồi máu.

Cái này...

Phạm Kiệt bỗng nhiên ngẩng đầu, không thể tin nhìn về phía Kiều Luyện, chỉ thấy cô hoạt động cổ tay, cảm thán nói: "Bắt đầu trò chơi đi."

Phạm Kiệt:...!! Không phải trò chơi đã bắt đầu sao?!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 411: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (11)

Từ Tiên Từ ở đối diện, ngay lúc lưu luyện không quên xông tới, liền nở nụ cười: "Tiểu Diện Hồ, lần này cho cậu giết, tôi không đoạt đầu người."

Tiểu Diện Hồ còn khiêm tốn với cô ta: "Cho cô đấy."

Từ Tiên Từ lắc đầu: "Tôi phối hợp với cậu..."

Lời này rơi xuống, liền phát ra đại chiêu thứ nhất, chợt, trên màn hình bùng hoa cả mắt.

Nhưng sau đó, trên màn hình hiện lên đã bị đánh chết!

Cô ta mở miệng cười: "Tốc độ giết người thật nhanh, chúng ta về..."

Chữ còn chưa nói xong, liền phát hiện!

Chính mình sao không động được?

Lúc này, cô ta mới phát hiện, chính mình lại chết mất rồi!

Chết mất rồi!

Làm sao lại chết mất rồi?

Vừa rồi xảy ra chuyện gì?

Lại đi xem thông báo, lưu luyện không quên đánh chết Từ Tiên Từ!

Từ Tiên Từ:...

Nụ cười trên mặt cô ta, trực tiếp cứng đờ, cả người cũng không tốt.

"Có phải hệ thống sai rồi hay không?"

Tiểu Diện Hồ không hổ là tuyển thủ chuyên nghiệp, cau mày, nhìn chăm chăm màn hình, nhìn chính mình vốn đang trạng thái đầy máu bỗng còn nửa máu, cũng hơi sửng sốt, không hiểu thế nào.

Từ Tiên Từ lập tức mở lại cảnh đánh, thả chậm tốc độ, lúc này mới phát hiện!

Chiêu thứ nhất của cô ta thật sự đánh trúng đối phương.

Mà Tiểu Diện Hồ ngay lúc cô ta thả chiêu thứ nhất, phát ra chiêu thứ nhất của mình...

Thế nhưng, đối phương chuyển vị trí né tránh cực nhanh, tiếp đó thả ra hai đại chiêu, trực tiếp đánh chết chính mình!

Cùng lúc đó, Tiểu Diện Hồ vừa thả ra chiêu thứ hai, có thể trực tiếp đưa đánh sót máu của người kia, chỉ cần đến một chút, người đó sẽ phải chết!

Nhưng vào lúc này, người kia quay đầu một cái, di chuyển vị trí...

Bịch!

Đụng phải mặt tường trước mặt.

Tiểu Diện Hồ thì bị người đó đánh cho choáng váng, cho nên không có đuổi theo, người kia trực tiếp chạy đi...

Từ Tiên Từ:...!!

Tiểu Diện Hồ mở miệng nói: "Người này... Đánh ra mấy chiêu vô cùng đẹp, nhìn qua không giống như là tân thủ, thế nhưng khi chuyển vị thì lại... Rốt cuộc cô ta đánh hay, hay là không đánh được?"

Làm sao có thể đánh hay!

Nếu như đánh hay, vì sao vừa rồi không giúp mấy người bị giết? Hơn nữa còn ngóc ngách không có tầng cấp.

Từ Tiên Từ nhú mày: "Cậu xem, mấy chiêu cô ta dùng, kỳ thật đều có Caton, vì chúng ta phớt lờ mới có thể như vậy, tôi thấy mấy chiêu vừa rồi, đoán chừng mèo mù đụng phải chuột chết..." (@@thông cảm là k hiểu game của nó)

Cái ví von này... Nếu như đối phương là mèo mù, cô ta là gì?

Tiểu Diện Hồ kéo ra khoe miệng, khề gật đầu, đồng tình với giải thích của Từ Tiên Từ, dù sao cấp bậc thực sự quá thấp, hơn nữa nhìn thao tác, còn không tính là thuần thực.

"Không có chuyện gì, chúng ta đều giết đối phương sáu lần, mới bị giết một lần, không quan trọng. Lần sau cẩn thận một chút." Từ Tiên Từ điều chỉnh tốt trạng thái: "Hiện tại ưu thế chiếm cứ, một lát lấy lại."

Tiểu Diện Hồ gật đầu.

-

Bên này, Kiều Luyện hoạt động cổ tay, lúc này mới lần cầm điện thoại di động lên lần nữa.

Tuy thao tác điện thoại đơn giản hơn máy tính rất nhiều, nhưng độ linh hoạt vẫn có yêu cầu.

Cô vừa mới chạy hai vòng, tay cứng ngắc chỉ mới cảm giác được chút linh hoạt.

Thế nhưng, cạnh tranh trên điện thoại di động càng khó hơn cô tưởng tượng, đoán chừng nửa giờ sau, nếu như còn không kết thúc, tay của cô sẽ không chịu được.

Nghĩ tới đây, cô liền hít vào một hơi thật sâu, nhìn về phía Phạm Kiệt: "Trong vòng 20 phút, kết thúc trò chơi."

Phạm Kiệt sững sờ.

Tiếp đó kéo ra khoe miệng lần nữa.

Hai mươi phút?

Đoán chừng không đến mười phút đồng hồ, bọn họ sẽ thua!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 412: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (12)

Vừa rồi Kiều Luyến giết một người đối phương, đám Phạm Kiệt thấy, đoán chừng cũng là vận khí.

Nhưng Kiều Luyến lại ngậm thờ dài.

Kỳ thật mới vừa rồi cô nhìn thấy hai người kia xông lại bắt cô, cho nên trốn họ ở trong bụi cỏ, lẳng lặng chờ đợi.

Vốn định tìm xong góc độ, một lần giết chết hai người, nhưng hết lần này tới lần khác, ba tên này lại xông lên chịu chết.

Dẫn đến cô bị bại lộ chính mình quá sớm, lúc này mới chỉ giết được mỗi Từ Tiên Từ.

Sau đó...

Nhìn chênh lệch của hai bên, Kiều Luyến cảm thấy, đây là một trận đánh ác liệt!

Đánh không tốt!

Cô nhú mồm, vừa dự định nói cái gì, Phạm Kiệt kinh hô một tiếng: "Mẹ nó! Đám người kia muốn giết chết anh Mạc. Nhanh, xông lên!"

Thế là, ba người vừa phục sinh, lại lập tức vọt tới bên Mạc Tây Thừa.

Kiều Luyến...

Kiều Luyến ngập ngừng nói: "Không..."

Lời còn chưa nói hết, Phạm Kiệt đã mở miệng: "Chị dâu, mau lại đây a!"

Kiều Luyến...

Đám người này bị đánh quá oan uổng, giờ phút này trông thấy ba người đánh Mạc Tây Thừa, không nói hai lời liền vọt tới.

Kiều Luyến lập tức kéo ra khoe miệng, trong lòng không nhịn được oán thăm một câu: Thật đúng là đứa trẻ cứu ông nội, một cái tiếp một cái!

Mà đám người này còn không có chạy tới, bên kia đã đã giết người thành công.

Mạc Tây Thừa bị đánh giết.

Ba người đến trước mặt, cứ như vậy nhìn Mạc Tây Thừa bị giết chết, Phạm Kiệt bị chọc giận, cái gì cũng mặc kệ: "Các anh em, lên!"

Kiều Luyến...

Chơi game là một chuyện rất dễ dàng tạo nhiệt huyết, cho nên bọn họ vọng động, Kiều Luyến cũng có thể lý giải.

Bây giờ cô muốn ngăn cản bọn họ cũng không kịp, chỉ có thể kiên trì, lên cùng lúc!

Đám Phạm Kiệt vừa tới, Tiểu Diện Hồ cũng vừa tới, mượn đồng đội phía trước che giấu, nhanh chóng xuất kích, trong nháy mắt giết chết một người.

Lại quay đầu, giết hai người.

Tốc độ kia quả thực là quá nhanh

Phạm Kiệt chết, nhìn màn hình gần người, kém một chút là quảng điện thoại di động, sắc mặt khó coi không cách nào hình dung.

Cậu ta cảm hận nhìn chằm chằm màn hình: " Cái nghề nghiệp tuyên thủ này, quả thực là quá đáng ghét!! Tiếp tục như vậy, còn đánh thế nào? Chúng ta một người cũng không giết chết!"

Cậu ta vừa nói xong, Vương Toàn nhắc nhở: "Giết một người."

Phạm Kiệt sững sờ, lúc này mới nhớ tới Kiều Luyến: "Chị dâu, chị ở chỗ nào vậy?"

Nhìn trên bản đồ, chỉ thấy không biết cô đứng ở đâu, cũng không nhúc nhích.

Phạm Kiệt ngẩng đầu nhìn cô, đã thấy một tay cô cầm điện thoại di động, bộ dáng rất chuyên chú...

Rốt cuộc chị có thể động một chút không?

Phạm Kiệt không nhịn được đưa tay ra chỗ cô: "Chị dâu, hoặc là chị đưa đi động cho tôi, tôi đến đánh..."

Kiều Luyến sững sờ, ngẩng đầu nhìn cậu ta: "Vì sao?"

Phạm Kiệt:...

Chị không dám lên trước, đành phải để tôi đánh!

Nhưng lời này đối đầu với ánh mắt Kiều Luyến, quả thực là không nói ra.

Nếu như vậy, sẽ để mặt mũi chị dâu quá khó nhìn, vẫn là đừng nói.

Được rồi, không phải chỉ thua một ván tranh tài thôi sao!

Phạm Kiệt một bộ bình không sợ vợ: "Không có chuyện gì, chị dâu cứ tùy tiện đánh là được, chơi vui về thì tốt."

Kiều Luyến cúi đầu, nhìn về phía điện thoại di động lần nữa, vô cùng hưng phấn và kích động: "Được rồi."

Sự hưng phấn của cô, để người ở chỗ này đều cảm thấy.

Phạm Kiệt và Vương Toàn cũng không nhịn không liếc nhau, đều kéo ra khoe miệng.

Nhưng chỉ có Kiều Luyến mới hiểu được, lúc này cô kích động cái gì.

Âm nhạc quen thuộc, nhìn người và vật quen thuộc, cô giống như về lại tám năm trước.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 413: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (13)

Cô cảm giác giống như mỗi một tế bào toàn thân, đều bị rót vào năng lượng, để cho cô hưng phấn sắp nhảy dựng lên rồi.

Mạc Tây Thừa thì tiến đến bên người Thẩm Lương Xuyên, lặng lẽ hỏi một câu: "Cô ấy đang đợi đồng đội hồi sinh sao?"

Kiều Luyến không nhúc nhích, rõ ràng là đang chờ.

Chẳng qua lúc này lựa chọn đồng đội hồi sinh, mà không xúc động đi lên một mình, cũng là rất lựa chọn chính xác.

Thế nhưng vừa mới nói xong dưới, liền nghe Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Tới rồi."

Tới rồi sao?

Người nào tới?

Mạc Tây Thừa nhìn thời gian mình hồi sinh, còn năm giây!

Nhưng vào lúc này, anh ta bỗng dưng nhìn thấy, sau khi Từ Tiên Từ hồi sinh, muốn theo đoàn, lại vừa vịn đi qua chỗ Kiều Luyến ẩn trong bụi cỏ!

Trông mắt anh ta co rụt lại, chỉ thấy trên màn hình lấp lóe một trận!

Kiều Luyến nhanh chóng ra chiêu, ba đại chiêu thả xong, Từ Tiên Từ đã ngã xuống lần nữa.

Phạm Kiệt không nhịn được đứng vụt lên: "Mẹ nói!! Chị dâu mở hack sao?!"

Mấy người trong phòng, trong nháy mắt nhiệt huyết dâng trào.

Nhưng Phạm Kiệt vì kiếm được thêm đầu người, đầu óc lập tức thanh tỉnh, vội vàng mở miệng: "Chị dâu, nhanh, mau trở lại!"

Bốn người đối diện, đã thấy vị trí của cô, cự ly cách cô không xa!

Từ Tiên Từ cảm điện thoại di động, cả người đều ngây dại.

Cô ta không thể tin nhìn màn hình của mình, làm sao cũng không nghĩ thông, chính mình mới vừa hồi sinh chưa được năm giây? Sao lại chết rồi?!

Đây quả thực là không thể tin được!

Mà Tiểu Diện Hồ, lại bình tĩnh nhìn màn ảnh, bỗng nhiên không nhận được ngẩng đầu nhìn Từ Tiên Từ một chút, chợt mở miệng nói: "Cái thao tác này, làm sao giống tiểu Kiều như thế?"

Từ Tiên Từ hơi sững sờ, trong ánh mắt hiện lên không được tự nhiên, chợt mở miệng: "Chỗ nào giống, cậu nhìn thủ pháp cô ta không lưu loát như thế, rõ ràng là tại xem mèo về hồ, năm đó tôi đánh xuống, không có cứng rắn như vậy."

Tiểu Diện Hồ suy nghĩ một chút, lời này cũng có lý.

Mà Từ Tiên Từ lại nhú mày: "Quả thực là quá phận, tôi đã hai lần bị cô ta giết chết! Cô ta dùng Caton, chuyển kỹ năng quá nhiều, mấy người mau tới, giúp tôi báo thù! Đừng để cô ta đi!"

Tiểu Diện Hồ cười rất nhẹ nhàng: "Không có vấn đề, hiện tại liền đến. Khẳng định cô ta không đi được."

Cậu ta nói xong, liền chỉ huy: "Trương Mậu, máu của anh chỉ thừa một chút, ở nơi này bảo hộ tháp, những người còn lại, cùng tôi đánh!"

Mọi người tiến về phía kia.

Tiểu Diện Hồ thường xuyên chơi game, đương nhiên hiểu thích khách có rất nhiều công năng di chuyển, thoát cái liền có thể chạy trốn tới nơi khác.

Cho nên người khác còn không có chạy tới, trước hết thả ra đại chiêu, trực tiếp giữ cô khỏi di chuyển.

Bộ dạng này, khẳng định cô không chạy được!

Nhưng...

Tiểu Diện Hồ bắt ra kỹ năng thứ ba, chính mình nhảy tới.

Nhưng mà... Người ban đầu bị mình giữ lại đâu?

Cậu ta kinh ngạc nhìn bản đồ một cái, liền phát hiện!

Lưu luyến không quên không có đào tẩu, ngược lại nghênh tiếp bọn họ xông tới!

Cậu ta chạy tới phía sau cô, thế nhưng hai gã đồng đội khác, vừa vãn vây quanh cô.

"Ngăn cô ta lại!"

Tiểu Diện Hồ ra lệnh, nhanh chóng chạy qua.

Nhưng dù sao đồng đội của cậu ta cũng không phải tuyển thủ chuyên nghiệp, phản ứng không có nhanh như vậy, tất cả mọi người cho là cô sẽ đào tẩu, lại không nghĩ rằng cô xông thẳng lên, trong lúc nhất thời đều bị cử động của cô khiến cho có chút mơ màng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 414: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (14)

Mà đồng đội nghe được mệnh lệnh của Tiểu Diện Hồ, hai người mỗi người đều thả ra một đại chiêu, đánh vào người Kiều Luyến.

Lượng máu Kiều Luyến, lập tức chỉ còn lại có ném một chút.

Mất thấy cô phải chết, cô giữ lại đại chiêu không thả, thẳng đến Trương Mậu đang bảo vệ tháp!

Rả ra ba chiêu, trong nháy mắt Trương Mậu bị giết!

Mà cô vẫn không có đào tẩu, đuổi thẳng đến hai người kia.

Lại chém giết tiếp, đánh cho hai người kia tàn máu.

Lúc này, Tiểu Diện Hồ đánh ra một đại chiêu, Kiều Luyến trực tiếp bị giết chết!

"Mẹ nó!" Phạm Kiệt không nhịn được kích động hô to một tiếng!

Nhưng vẫn không nhịn được mở miệng nói: "Chị dâu, chị đã giết Tử Tiên Tử, tranh thủ thời gian chạy trốn còn kịp, chị không nên chạy qua, một đôi một với Trương Mậu kia, không có lời!"

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến ngẩng đầu lên: "Đây có, rất có lời."

Phạm Kiệt sững sờ, "Hả?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Không có bảo vệ tháp."

Kiều Luyến lập tức quay đầu nhìn anh một cái.

Không nghĩ tới anh có thể nhanh chóng hiểu hành động của cô như vậy.

Dùng chính mình một đôi một, còn đánh cho đối phương tàn phế, nhất định bọn họ phải về nhà hỏi máu, nói cách khác, bọn họ sẽ không có ai bảo vệ!

Một người, đôi một người canh tháp.

Kiều Luyến kiểm lời lớn!

Nhưng hiển nhiên, đám Phạm Kiệt là người chơi bình thường, sẽ không quá hiểu đạo lý, cho nên Phạm Kiệt nghe không hiểu, gãi gãi đầu, tiếp tục cầm điện thoại di động lên.

"Các anh em, lại đến!"

Thế là, ba người không đợi Kiều Luyến hồi sinh, tiếp tục chạy tới!

Phạm Kiệt còn mở miệng: "Có tuyển thủ chuyên nghiệp thì thế nào? Còn không phải bị giết? Mọi người lên!"

Kiều Luyến vừa mới biểu hiện tài nghệ, giết hai người.

Nhưng ở trong mắt đám người Phạm, là bọn họ đánh đối phương tàn máu trước, cô mới xông đi giết người.

Mà Kiều Luyến sau cùng rõ ràng có thể rời khỏi, lại vẫn cứ tiến lên, kết quả bị đánh chết, cho nên vừa rồi, có phải chỉ là hiểu lầm hay không?

Quả nhiên, người vừa chơi game, liền theo như người mới đánh bạc, trước đó đã giết được người, vận may là đang nổi lên!

Ba người lại bắt đầu một đợt xông về phía trước.

Đối phương không có chết, đã hồi máu xong.

Mạc Tây Thừa gọi bọn họ: "Trở về."

Nhưng Phạm Kiệt lại giống như không nghe thấy, xông về phía trước lần nữa.

Mạc Tây Thừa đều không cần nhìn màn hình, biết ngay đối mặt, là bị một người tuyển thủ chuyên nghiệp mang theo hai người đánh chết!

Mà lúc này, Kiều Luyến mới vừa hồi sinh!

Mạc Tây Thừa quả thực là bó tay rồi.

Tuy anh ta có thể chơi game, nhưng chỉ là mình tinh.

So với tuyển thủ chuyên nghiệp, không, kỳ thật so với Tử Tiên Tử, đều là cận bã, càng đừng đề cập tới Tiểu Diện Hồ.

Toàn bộ đoàn đội, bị Phạm Kiệt mang đi chệch rồi.

Vấn này ưu khuyết quá rõ, muốn thắng, chỉ dựa vào Kiều Luyến, căn bản không có khả năng.

Mạc Tây Thừa không nhịn được nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, đưa điện thoại di động cho anh: "Cậu đến đánh đi."

Với trình độ bao che khuyết điểm của anh, chắc chắn sẽ không nhìn bà xã mình bị năm người vây đánh.

Thế nhưng, Thẩm Lương Xuyên lại nhìn chăm chăm điện thoại di động, về mặt do dự.

Nếu như anh chơi game, như vậy thao tác, liền sẽ bại lộ anh là Từ Xuyên!

Ánh mắt anh chìm xuống, chiếc di động kia, giờ phút này giống như là nặng ngàn cân.

Nhưng quay đầu nhìn thấy bộ dạng Kiều Luyến chăm chú, anh bỗng nhiên đưa tay nhận lấy điện thoại di động.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 415: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (15)

Thẩm Lương Xuyên tiếp nhận điện thoại di động, dẫn kinh động sự chú ý của mọi người.

Phạm Kiệt hơi sững sờ, không hiểu nhìn về phía Mạc Tây Thừa: "Cái này, mặc dù biết anh Thẩm không muốn chị dâu bị đánh, thế nhưng anh Thẩm không có chơi qua trò chơi, anh làm vậy có phải quá qua loa rồi không?"

Mạc Tây Thừa:... qua loa gì, có mấy người qua loa đó?

Anh ta không thèm để ý Phạm Kiệt, gia hỏa này hoàn toàn bị đối phương giết đỏ cả mắt, còn đang yên lặng chờ sống lại, tiếp tục giết? ~

Kiều Luyến nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên nhận điện thoại di động, nghĩ tới chính mình và anh đánh hai trận PK, cảm thấy thao tác của anh rất được.

Thế nhưng, Kiều Luyến nhích lại gần, mở miệng nói: "Chúng ta ra tay trước, để ba người bọn họ đi giết người đi."

Cô nói đến đây, ngừng đầu lên, nhìn anh một cái: "Em vừa mới nghiên cứu các số liệu, phát hiện cái trò chơi này có lỗ thủng, đợi lát nữa nghe em rả lẹnh."

Lúc cô nói chuyện, đôi mắt sáng lấp lánh, để Thẩm Lương Xuyên mím môi, khẽ gật đầu.

Trò chơi Lot vừa mới khai mở, không giống máy tính, khẳng định có đủ loại lỗ thủng chờ đợi người chơi phát hiện, sau tiến hành sửa đổi điều chỉnh.

Hiện tại cô nói như vậy, khẳng định cô có ý nghĩ của mình.

"Theo em đi." Kiều Luyến hoạt động cổ tay, cầm điện thoại di động lên, bắt đầu nghiêm túc đánh.

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện, yên lặng theo sau lưng cô.

Hai người giống như dính vào nhau, cô để anh làm gì, anh liền làm cái đó, hoàn toàn không để ý tới ba người Phạm Kiệt chịu chết.

Một bên khác.

Tiểu Diện Hồ có chút mơ màng, nhìn chăm chăm màn hình của mình, nhúu mày.

Trương Mậu mở miệng: "Cái lưu luyến không quên này đánh rất được!"

Từ Tiên Từ đã nói không ra lời.

Thân là nữ MC cạnh tranh điện tử, làm việc có chút danh khí, cô ta còn có phán đoán trong trò chơi.

Nếu như nói lần thứ nhất, cô giết mình, chạy đi, là vận may.

Như vậy vừa rồi, một ít động tác cô giết mình, như mây bay nước chảy, thao tác quả thực là quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn!

Tiểu Kiều!

Từ Tiên Từ vì giả trang tiểu Kiều, những năm này nghiên cứu video thao tác của Tiểu Kiều.

Cô ta xác định, đối phương là tiểu Kiều.

Bởi vì, dù cô ta bắt chước đối phương nhiều năm như vậy, cũng vẫn không có biện pháp làm được thao tác như thế.

Từ Tiên Từ nắm chặt tay, bỗng nhiên ý thức được một ánh mắt nhìn mình, cô ta lập tức ho khan một tiếng, ngừng đầu lên, đối diện ánh mắt của Tiểu

Diện Hồ.

Thân là tuyển thủ chuyên nghiệp, Tiểu Diện Hồ có trực quan tổ đường của mình, mình bạch cuộc chiến vừa rồi, cái lưu luyện không quên rất giỏi.

Mà thao tác, nhìn càng quen thuộc.

Động tác giết người, lưu loát lại quen thuộc, không phải tiểu Kiều thì là ai?

Nhưng nếu như đối phương là tiểu Kiều, Từ Tiên Từ là ai?

Tiểu Diện Hồ đã tròn tròn mắt.

Lúc đó cậu ta đột nhiên chuyển sang King chiến đội, cũng là bởi vì Từ Tiên Từ là Tiểu kiều.

Mỗi anh hùng tiền bối, hào quang rực rỡ.

Năm đó Từ Xuyên và Tiểu Kiều, chính là nhân vật như vậy.

Bọn họ trong trò chơi tám năm trước, một người chơi nữ, chỉ kém hơn Từ Xuyên, trở thành người đứng thứ hai.

Chơi qua trò chơi, tiếp xúc với Lot, không ai không biết Từ Xuyên và tiểu Kiều.

Đó là thần tượng, vàng sáng của bọn họ, đủ để hấp dẫn chính mình đi theo.

Nhưng giờ phút này...

Cậu ta lại chợt phát hiện, con đường mình đi, có chút mê mang...

Lúc đang ngẩn người, nghe được Từ Tiên Từ mở miệng: "Thi đấu tốt! Không nên nghĩ lung tung!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 416: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (16)

Ba người Phạm Kiệt chịu chết mấy lần, cuối cùng cũng hạ ý trí.

Lúc này tình thế bên bọn họ đã vô cùng nghiêm trọng.

Đoán chừng chỉ còn tám phút, là bị đối phương đánh hạ.

Đám Phạm Kiệt có chút nhụt chí, chơi cũng có chút không có tinh thần.

Kiều Luyện thấy bọn họ vấp phải trắc trở, ừ ừ xuống, lúc này mới lên tiếng: "Mấy người canh nhà, chia ra giữ cửa."

Trong trò chơi có thiết lập nhà của mình, có tháp bảo hộ, bình thường kẻ địch không dám tùy tiện tiến công.

Thế nhưng, không ra khỏi cửa thì làm sao thắng?

Chẳng qua là kéo dài hơi tàn thôi!

Phạm Kiệt ừ ừ từ một tiếng, đã không muốn nói chuyện.

Trước kia chơi game còn cho là mình lợi hại bao nhiêu, nhưng là bây giờ mới hiểu được, là bởi vì đối phương biết mình là mình tinh, cho nên một mực thổi phồng mình lên!

Nhưng trên thực tế, thao tác của cậu ta có lẽ chỉ là tầm trung mà thôi.

Cậu ta ngoan ngoãn trông coi, mắt nhìn đối phương chiếm cứ ưu thế, lại định tiến công, lập tức nhắc lên tinh thần: "Đoán chừng là trận chiến cuối cùng rồi! Mọi người hết sức là được."

Lời này rơi xuống, nhìn qua bản đồ, lại chợt phát hiện, chị dâu và Thẩm Lương Xuyên không ở trong nhà!

Vừa vịn ra ngoài đối diện năm người!

Phạm Kiệt trực tiếp hô to: "Hồngбет, chị dâu, mau trở lại! Chúng ta đánh không lại bọn họ!"

Mạc Tây Thừa:... Cậu cũng biết đánh không lại, thế sao vừa rồi làm gì!

Chẳng qua để Phạm Kiệt mở rộng tầm mắt, đám người kia trực tiếp từ đi qua trước mặt hai người bọn họ, không để ý đến bọn họ.

Phạm Kiệt:...

Lúc này cậu ta mới chú ý tới, Kiều Luyện và Thẩm Lương Xuyên đều trốn ở trong bụi cỏ.

Đây là, muốn đột kích trước sau sao?

Cậu ta lập tức hưng phấn: "Các anh em, chuẩn bị kỹ càng, chúng ta..."

Còn chưa có nói ra, đã nhìn thấy chị dâu và Thẩm Lương Xuyên đi thẳng đến sào huyệt đối phương!

Tốc độ hai người vô cùng nhanh, nhảy vọt đến phụ cận, dưới tình huống bên kia không ai trông coi, trực tiếp tiến vào!

Trò chơi cạnh tranh rất đơn giản, cũng không phải là giết bao nhiêu người để định thắng thua, mà chính là xem người nào phá hủy nhà trung tâm câu đối thủ trước.

Thế nhưng, trong khoảng cách tiến vào tháp, tháp trung tâm sẽ xạ kích, đánh kẻ địch bảo vệ mình.

Giờ phút này, Kiều Luyện và Thẩm Lương Xuyên thay phiên tránh tháp, cứ như vậy đánh trung tâm tháp tổn thương!

Phạm Kiệt trợn tròn mắt, đến đám Tiểu Diện Hồ cũng trợn tròn mắt.

Trương Mậu khẩn trương mở miệng: "Nhà sẽ không bị hủy diệt chứ? Bây giờ chúng ta về nhà đi!"

Từ Tiên Từ vừa còn bị Kiều Luyện đánh cho tim không thấy nam bắc, giờ phút này không nhịn được bật cười một tiếng: "Không cần! Vừa rồi còn tưởng rằng lưu luyện không quên là cao thủ, không nghĩ tới vẫn còn quá ngu! Tháp công kích cao như vậy, hai người muốn trộm nhà, quả thực là muốn chết!"

Nhưng lời này rơi xuống, chỉ thấy lượng máu tháp, lấy mất thường có thể thấy giảm!

Trương Mậu sốt ruột: "Nhanh về nhà!"

Tiểu Diện Hồ nhú lông mày: "Không còn kịp rồi..."

Từ Tiên Từ cười lạnh: "Không thể thành công!"

Nhưng lại không nhịn được nín thở ngưng thần, vẻ mặt vốn chắc chắn, nương theo thời gian, trở nên nôn nóng bất an.

Cuối cùng, trên màn hình mới hiển lộ ra: Trung tâm tháp giết Mạc Tây Thừa!

Từ Tiên Từ nhẹ nhàng thở ra.

Tiếp theo lại thấy hiện: Trung tâm tháp giết lưu luyện không quên!

Từ Tiên Từ cười nhạo một chút: "Thật sự là nảo tàn! Như vậy mà muốn thắng..."

Nói còn chưa dứt lời, trên màn hình lác lác!

Chợt, hai chữ thất bại hiện to, xuất hiện ở trên màn ảnh!

Từ Tiên Từ trực tiếp trợn tròn mắt!!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 417: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (17)

Trong căn phòng, đều rơi vào trạng thái quý dị.

Một lát sau, Từ Tiên Từ đứng lên, điện thoại di động rơi trên mặt đất, cô ta cầm hận nhìn màn hình: "Cái này, điều đó không có khả năng!"

Nhưng chợt liền ý thức được, đây là bản mobi, không phải máy tính, số liệu chính xác hoàn toàn không giống nhau...

Mà Tiểu Diện Hồ, cũng nhìn chăm chăm màn hình, sợ ngây người.

Tiểu Kiều, lưu luyến không quên đối diện, mới thật sự là tiểu Kiều!

Bởi vì chỉ có tiểu Kiều, mới có loại chiến lược quý dị này!

-

Trong phòng đối phương gào thét, mà phía Phạm Kiệt mở to hai mắt, không thể tin nhìn Kiều Luyến chăm chăm.

Thậm chí Phạm Kiệt cảm thấy, ngay cả lời đều nói cũng không rõ ràng, cảm thấy có chút hoang tưởng: "Cái này, cái này thắng sao?"

Toàn bộ quá trình cậu ta không có làm gì, liền chịu chết rồi!

Kiều Luyến gật đầu: "Trò chơi này có Bug, tôi đoán chừng video chúng ta chơi game phát ra, công ty game sẽ lập tức sửa đổi..."

Phạm Kiệt tiếp tục nhìn cô chăm chăm: "Thế nhưng, làm sao chị biết hai người có thể đánh thắng tháp?"

Kiều Luyến giống như là nhìn thẳng góc mà nhìn cậu ta: "Tháp này cứ một giây sẽ phát ra một lần tấn công, nhóm chúng ta có nhiều máu như vậy, cậu tính toán chẳng phải rõ ràng sao?"

Phạm Kiệt:... Chị tính toán, tính toán, tính toán, tính toán...

Tính cái gì!

Tính thế nào!

Cậu ta gốc số học có được không?

Đám người này, không chỉ trò chơi đánh tốt, mà số học còn tốt như vậy, đơn giản không có thiên lý!

Nhưng một giây sau, cậu ta chạy đến bên người Kiều Luyến: "Chị dâu, đại tẩu..."

Kiều Luyến theo dõi cậu ta, cảnh giác: "Làm gì?"

Phạm Kiệt nuốt ngụm nước miếng: "Chị thu đồ đệ không?"

Kiều Luyến:...

-

Cái trò chơi này, Trương Mậu làm một phát sóng trực tiếp online, là muốn lật đổ mặt mũi Phạm Kiệt

Thật không nghĩ đến sau cùng kịch vui hóa buồn.

Các minh tinh ảnh hưởng phi vô cùng lớn, cái video này nhanh chóng lan truyền trên mạng.

Tài khoản Lưu luyến không quên lập tức phát hỏa.

Tự hợp kết thúc, Kiều Luyến theo Thẩm Lương Xuyên về nhà.

Trên đường, cô nhìn từng bình luận trên weibo, không nhịn được cười: "Nếu hiện tại em mở thêm một tài khoản Lưu luyến không quên, có thể lập tức lên vạn Fan hâm mộ."

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái.

Kiều Luyến thề lười: "Đương nhiên không so được với mấy ngàn vạn Fan hâm mộ của anh."

Nói đến đây, vừa nhìn điện thoại di động.

Hôm nay chơi game, lúc nhiệt huyết trở về, để cho cô cảm giác giống như toàn thân tràn ngập lực lượng, làm sao cũng không phát tiết ra.

Ngửa tay vô cùng.

Tám năm trước, từ bỏ trò chơi, là bất đắc dĩ.

Nhưng hôm nay, vài phút ngắn ngủi, lại làm cho con nghiện bị áp chế tám năm đi lên.

Cô không nhận được mở trò chơi ra, liền bị danh sách thêm làm bạn bè dọa cho sợ ngây người.

Chỉ một lúc, trong trò chơi đã có mấy trăm người xin thêm cô làm bạn!

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, không để ý đến.

Đúng lúc này, thấy được có người gửi tin nhắn tới.

Lúc đầu không muốn để ý, nhưng khi thấy ID người kia là Tiểu Diện Hồ, ngón tay của cô dừng lại, chợt mở tin nhắn ra, tin thứ nhất là: 【 Tiểu Diện Hồ: Xin hỏi, cô là Tiểu Kiêu sao?】

Kiều Luyến nhất thời kéo ra khoe miệng.

Tiếp theo, nhìn xuống:

【 Tiểu Diện Hồ: Chúng ta có thể làm bạn không?】

Kiều Luyến:... Nếu như bị cậu ta biết, cậu ta đã từng vứt bỏ huấn luyện viên chiến đội, cũng là tiểu Kiêu, sẽ như thế nào?

Kiều Luyến đột nhiên, rất chờ mong ngày đó.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 418: Tiểu Kiêu biểu hiện tài nghệ (18)

Xe đến biệt thự, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên xuống xe, vừa mới vào cửa, liền thấy thím Lý đứng ở cửa, nhìn thấy hai người nhất thời mở miệng: "Cuối cùng Tiên sinh và phu nhân trở về rồi. Bà chủ... Ai!"

Kiều Luyến sững sờ, "Thế nào?"

Thím Lý nhỏ giọng mở miệng: "Giữa trưa bà chủ ăn có hai miếng cơm."

Một câu roi xuống, Kiều Luyến hơi sững sờ, vội vàng hỏi thăm: "Mẹ đang ở đâu?"

"Trên lầu."

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên liếc nhau: "Chúng ta đi xem bà một chút."

Hai người lên lầu, mới phát hiện Hạ Diệp Hoa nằm ở trên ban công phơi nắng, nhắm mắt lại.

Hai người không khỏi đều từ trên người của bà thấy được cô độc và tịch mịch.

Trước kia Tống Nguyên Hi ở nhà, sẽ nói chuyện phiếm với bà, tưới hoa, đọc sách, hiện tại Tống Nguyên Hi không có ở đây...

Trong lòng Kiều Luyến, trong nháy mắt dâng lên cảm giác chua xót.

Cô cắn môi một cái, tiến lên một bước.

Có lẽ là nghe được tiếng, Hạ Diệp Hoa quay đầu.

Trông thấy hai người, ánh mắt bà sáng lên: "Các con trở về rồi sao?"

Kiều Luyến gật đầu, chủ động mở miệng: "Mẹ, hay là vẫn để Nguyên Hi về nhà ở đi."

Hạ Diệp Hoa lập tức lắc đầu: "Không cần."

Bà nói xong câu đó, liền cười: "Ta biết con suy nghĩ gì, nhưng Nguyên Hi phạm sai lầm, liền phải tiếp nhận trừng phạt, chẳng qua tách rời hai tháng ngắn ngủi, có là gì. Cũng cho nó ghi nhớ thật lâu, con là người trong nhà, là chị dâu của nó..."

Một câu, khiến đáy lòng Kiều Luyến dâng lên một dòng nước ấm.

Hạ Diệp Hoa... Đây là thực sự coi cô trở thành người thân.

Mới không bằng lòng ủy khuất mình.

-

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên nói chuyện với bà một lát, lúc này mới trở lại phòng ngủ.

Gương mặt Kiều Luyến ngưng trọng: "Em cảm thấy, lần sau chúng ta ăn cơm, hẳn là mang theo mẹ đi cùng."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên âm trầm, nhìn cô đều là dịu dàng, khẽ mở miệng: "Ừm."

"Còn có cái gì có thể để mẹ vui vẻ không?" Kiều Luyến nghiêng đầu, nghiêm túc suy nghĩ.

Thẩm Lương Xuyên chợt nắm eo cô, áp sát từ phía sau lưng.

Nhiệt độ thân thể, cách áo ngủ thật dày, cũng có thể truyền tới, để thân thể Kiều Luyến cứng đờ: "Sao vậy? Em đang nói chính sự!"

Đầu Thẩm Lương Xuyên, tiến tới bên tai cô.

Nhìn vành tai tinh xảo, còn có cái cổ trắng nõn, trong đầu dần hiện ra, bộ dáng nghiêm túc của cô lúc chơi game.

Một sự rung động, tự nhiên sinh ra.

Anh mở miệng: "Anh cũng nói chính sự."

Giọng nói chuyện, phun lên tai cô, để cho cô cảm thấy giống như điện giật, cảm giác tê dại, từ lỗ tai, tràn ngập toàn thân.

Cô ho khan một tiếng: "Nói đi ~"

"Anh cảm thấy, làm cho mẹ vui vẻ, chỉ có một việc."

"Cái gì?"

"Sinh cho bà một đứa cháu."

Thân thể Kiều Luyến bỗng nhiên cứng đờ, lửa nóng bị anh trêu chọc, lập tức liền lạnh đi.

Cô bỗng nhiên quay người, muốn đẩy anh ra, lại bị anh kéo lại, sau đó, ánh mắt anh sáng rực nhìn cô chằm chằm: "Kiều Luyến, chúng ta sinh đứa bé đi."

Sinh đứa bé sao?

Kiều Luyến cười khò một tiếng, cúi thấp đầu xuống: "Chỉ sợ, phải chờ sáu tháng."

"Vì sao?" Thẩm Lương Xuyên sững sờ.

Kiều Luyến ngẩng đầu: "Bởi vì, anh cho em uống thuốc tránh thai quá mạnh. Bác sĩ nói, trong nửa năm này, sẽ không có con."

Một câu, để trong mắt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại: "Em nói cái gì?"

Anh cho cô uống, là thuốc tránh thai không ảnh hưởng thân thể!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 419: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (19)

Kiều Luyến cười khò một tiếng, trong lòng không nhịn được cảm thán.

Cô kết hôn với Thẩm Lương Xuyên, là bởi vì một tờ hợp đồng, cô thật sự cho là, chính mình phải sinh đứa bé cho anh.

Nhưng không nghĩ tới về sau phát sinh nhiều chuyện như vậy.

Mà cho tới bây giờ, cuối cùng Thẩm Lương Xuyên yêu cô, cuối cùng muốn sinh con với cô, cô lại không vui vẻ như trong tưởng tượng, ngược lại có chút chua xót.

Bởi vì thân thể, sáu tháng này, xem như muốn con, tỷ lệ mang thai cũng sẽ rất nhỏ.

Nghĩ tới đây, cô cúi thấp đầu xuống, khe khẽ thở dài.

Thẩm Lương Xuyên thật đúng là lạnh tình, chỉ sợ lúc ấy anh cho mình uống thuốc, cũng không nghĩ tới sẽ có một ngày thật sự thích chính?

Nhưng đang nghĩ như vậy, cổ tay chợt bị bàn tay của anh nắm chặt.

Thẩm Lương Xuyên nhíu lông mày nhìn cô: "Anh cho em uống thuốc tránh thai, là thuốc tránh thai điều chế trong cung, hiệu quả tránh thai không đặc biệt tốt, lại không có hại với thân thể."

Kiều Luyến nghe nói như thế, hơi sững sờ, bỗng nhiên ngẩng đầu, kinh ngạc mở miệng: "Anh nói cái gì?"

Lúc trước, cô oán niệm anh hận anh, không phải bởi vì anh không muốn sinh con.

Bất cứ người nào, sinh đứa bé với người phụ nữ xa lạ, cũng sẽ không nguyện ý.

Cô tức giận là anh không có để ý thân thể của cô.

Giống như mình là một công cụ dùng tiền mua được, không mang theo một chút tôn kính.

Mà bây giờ phát hiện, anh lại, thuốc tránh thai này vô hại với thân thể?

Cô đột nhiên nghĩ đến, lúc ấy hai người cãi nhau, anh nói, anh chưa từng nghĩ tới thương tổn cô...

Lúc đó cảm thấy câu nói này thật sự là buồn cười, hiện tại mới hiểu được câu nói này là ý gì!

Cho nên, Thẩm Lương Xuyên thật sự chưa từng có nghĩ muốn thương tổn tới mình!

Chuyện thuốc tránh thai, mặc dù đã qua, thế nhưng nếu như không phải hôm nay nói rõ, trong nội tâm cô sẽ đều có một vấn đề.

Mà bây giờ...

Kiều Luyến cảm giác cả người đều thở ra một hơi, giống như tảng đá lớn ép ở trong ngực bị chuyển đi.

Cô đang cảm thán, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên nhìn cô chằm chằm: "Em vừa nói thân thể của em thế nào?"

Kiều Luyến mang theo ủy khuất mở miệng: "Em đi kiểm tra sức khỏe, trên báo cáo viết, em uống thuốc quá liều, anh kiểm tra ra phương thuốc đó, hại người hại mình! Bác sĩ nói, nếu như em tiếp tục uống, không tới một tháng, khả năng cả đời sẽ không thể mang thai!"

Lúc này cô đều không có suy nghĩ nhiều.

Nhưng Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, cảm thấy không thích hợp: "Anh lấy thuốc, đã đi kiểm tra. Xác định không có tổn thương tới thân thể mới cho em uống. Cái này..."

Kiều Luyến hơi sững sờ.

Nếu như thuốc không có vấn đề, vậy...

"Báo cái kiểm tra sức khỏe của em cũng không thể giả."

Cô kiểm tra sức khỏe ở trong công ty, không định thời gian, không có khả năng sai.

Cho nên... Sau lưng cô, đột nhiên đổ mồ hôi lạnh cả người.

Giống như có một cái lưới lớn vô hình, đang từ từ quấn chặt, để cho người ta không rét mà run.

Thẩm Lương Xuyên bỗng đứng đứng lên, mặc quần áo vừa mới cởi ra.

Kiều Luyến nghi hoặc: "Anh đi đâu vậy?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô: "Anh đi tìm người tra chuyện này một chút."

Mắt thấy Thẩm Lương Xuyên đi ra ngoài, Kiều Luyến đứng trong phòng ngủ, ánh mắt phức tạp.

Nếu như không phải thuốc xảy ra vấn đề, như vậy lại là chuyện gì xảy ra?

Cô nghĩ tới đây, mím môi, đi ra ngoài.

Hạ Diệp Hoa không có ngủ trưa, đang ở trong phòng khách xem tivi, Kiều Luyến xuống lầu, đi tới bên cạnh bà

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 420: Tiểu Kiều biểu hiện tài nghệ (20)

Hạ Diệp Hoa thấy cô, mở miệng cười: "Sao không ngủ, ta thấy Lương Xuyên cũng vừa đi ra, đi làm gì vậy?"

Kiều Luyến không có nói chuyện thuốc tránh thai: "Có chút việc thôi, mẹ, cùng con chơi game đi."

Mắt Hạ Diệp Hoa lập tức sáng lên: "Được."

Hai người mỗi người cầm một cái ipad, vừa chơi game, vừa nói chuyện phiếm.

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Vẫn là chơi trò chơi với con thích nhất! Người khác, đều không chơi với ta."

Kiều Luyến nghi hoặc: "Nguyên Hi cũng không chơi game với mẹ sao?"

Hạ Diệp Hoa lắc đầu: "Nguyên Hi không thích chơi game, chưa từng có chơi với ta."

Kiều Luyến ồ một tiếng.

Đánh hai ván trò chơi, Hạ Diệp Hoa liền để ipad xuống: "Già rồi, đánh hai ván liền mệt mỏi."

Kiều Luyến cúi đầu, khẽ cười: "Vậy thì nghỉ ngơi một chút."

Hạ Diệp Hoa gật đầu, "Ừm."

Kiều Luyến nhìn bà: "Mẹ, hiện tại Vương Lan thế nào?"

Hạ Diệp Hoa nhíu lông mày, thở dài một tiếng: "Ài! Vương Lan làm ở nhà chúng ta đã hơn năm năm, ta vẫn luôn rất tín nhiệm cô ta, ai biết sau cùng lại bị tiện nhân Mai Phụng mua chuộc!"

Kiều Luyến trầm mặc một chút, lúc này mới lên tiếng: "Mẹ, xác định là Mai Phụng sao? Trước khi Vương Lan đi, thừa nhận?"

Hạ Diệp Hoa nhíu mày: "Cô ta không có thừa nhận, nhưng ngoại trừ Mai Phụng, ai sẽ làm loại chuyện phí sức không có kết quả tốt này?"

Nói cách khác, chuyện ảnh chụp, đến bây giờ còn không có kết quả!

Hạ Diệp Hoa lại giống như là mò ra máy hát, kéo tay Kiều Luyến lại: "Chuyện Thẩm gia, ta lúc đầu không muốn nói cho con biết, bởi vì ta cảm thấy có lẽ cả đời chúng ta sẽ không còn quan hệ gì đối với Thẩm gia. Nhưng bây giờ... Ai, năm đó, Mai Phụng chen chân, ta và họ Thẩm ly hôn, mang theo Lương Xuyên rời đi. Mai Phụng nhiều năm không sinh con trai, hiện tại lớn tuổi, càng không sinh được, cho nên vẫn lung lay Từ Hào."

Kiều Luyến nhìn bà: "Thế nhưng vì sao năm đó mẹ không mang theo Từ Hào rời đi?"

Hạ Diệp Hoa nhíu lông mày: "Lúc trước, Từ Hào một mực du học quốc ngoại, chưa có về nhà. Lúc đầu chuyện của Mai Phụng, ta không có ý định nói. Vì hai đứa bé, ta cũng không nghĩ tới ly hôn, nếu như không phải năm đó... Ai, dù sao ta và Lương Xuyên rời đi gấp, chờ đến khi ta gọi điện cho Từ Hào, nó đã đổi số điện thoại, ta liên lạc không được. Về sau, cuối cùng nó trở về nước, ta qua tìm nó, nó liền hiểu lầm ta vứt bỏ nó."

Hạ Diệp Hoa cúi thấp đầu xuống: "Đối với Từ Hào, ta rất áy náy. Năm đó đột nhiên xảy ra, không có bận tâm đến nó, cho nên nó oán niệm ta hận ta, ta cũng không trách nó. Chỉ hi vọng anh em bọn chúng... Không nên mỗi lần gặp gỡ đều giống như gặp kẻ thù. Con về sau nên khuyên Lương Xuyên, Từ Hào còn nhỏ, không hiểu chuyện năm đó..."

Kiều Luyến vội vàng an ủi bà: " Mẹ, mẹ yên tâm, người thân huyết mạch tương liên, bất kể cái gì đều không thể cách trở loại dòng máu này."

Hạ Diệp Hoa mờ mịt nhìn bàn trà trong phòng khách, trong ánh mắt lộ ra bi thương: "Hy vọng vậy."

Kiều Luyến cầm lấy ipad "Mẹ, lại thêm một ván?"

Hạ Diệp Hoa lập tức lên tinh thần: "Được."

Cuối cùng thành công dời lực chú ý của Hạ Diệp Hoa.

Tinh lực của Hạ Diệp Hoa không tốt, đánh trong chốc lát, liền đi lên lầu nghỉ ngơi.

Kiều Luyến đứng trong phòng khách, nghĩ đến lời Hạ Diệp Hoa vừa nói, bỗng nhiên nhìn về phía thím Lý: "Thím Lý, dì biết Vương Lan ở đâu không?"

Thím Lý sững sờ, ngẩng đầu: "Biết..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 421: Có phải con bé hay không? ! (1)

Kiều Luyến dựa theo địa chỉ thím Lý cho, tìm tới Vương Lan, đã là năm giờ chiều.

Sắc trời tối xuống.

Cô nhìn phòng trọ cho thuê thấp bé, nhú lông mày.

Lúc Vương Lan làm giúp việc, nhìn cũng tạm, không nghĩ tới sẽ ở chỗ này.

Cúi đầu, nhìn địa chỉ một chút, xác định là nhà trước mặt, cô liền tiến trước, gõ cửa phòng một cái.

Nhưng đợi rất lâu, cũng không có thấy có người tới.

Cô nhú lông mày, đang muốn rời khỏi, căn nhà bên cạnh, lại đột nhiên mở cửa, có một phụ nữ trung niên nhìn cô chăm chăm, hỏi thăm: "Cô tìm ai?"

Kiều Luyến sững sờ, chỉ gian phòng: "Tôi tìm Vương Lan, xin hỏi cô ta có ở đây không?"

Người kia nhú lông mày: "Đúng vậy, cô là gì của cô ta."

Kiều Luyến không có mở miệng: "Bà biết cô ta đi nơi nào không?"

Người kia thờ dãi: "Ờ góc rẽ phía trước bán bánh rán!"

Kiều Luyến đang muốn đi theo chỉ hướng của bà ta, nhưng lại bỗng nhiên quay người: "Dì à, có phải trong nhà Vương Lan xảy ra chuyện gì hay không?"

Người phụ nữ trung niên nhất thời lộ ra vẻ mặt thương hại: "Cũng không phải. Năm ngoái chồng cô ta chết, trước khi chết phải bỏ ra rất nhiều tiền chữa bệnh, vay nặng lãi rất nhiều. Gần đây họ không có tiền để trả, con gái bị bắt đi. Đoạn thời gian trước, cô ta vừa trở về, nói là làm giúp việc, cho cô ta một số tiền lớn sau khi chuộc con gái về, hiện tại chỉ có một mình và đưa con gái ở đây, à! Vương Lan này, lúc tuổi còn trẻ bộ dạng rất xinh đẹp, nhưng chính là số mệnh không tốt..."

Lời sau đó dì ta nói tiếp, cô cũng không có nghe lọt.

Vương Lan bị người trong nhà đuổi ra ngoài, Hạ Diệp Hoa thấy cô ta cần trọng không có truy cứu trách nhiệm, làm sao có thể cho số tiền lớn?

Con gái bị bắt đi, khẳng định tiền nợ không phải con số nhỏ!

Trong đầu của cô, bỗng dưng dần hiện ra đêm hôm đó, lúc cô và Thẩm Lương Xuyên về nhà, trên đường nhìn thấy một màn kia...

Một màn xuất hiện rõ ràng trong đầu, thân là ký giả, cô đặc biệt mẫn cảm với loại chuyện này, hẳn là không có nhìn lầm.

Cho nên, tiền cho Vương Lan, có phải là Tống Nguyên Hi đưa hay không?

Cô nhú lông mày, nhìn về phía người phụ nữ kia: "Dì, nhà bọn họ thiếu vay nặng lãi bao nhiêu?"

Người phụ nữ trung niên thở dài một chút: "Hai mươi vạn!"

Kiều Luyến gật đầu, lại nói với bà mấy câu, lúc này mới theo chỉ dẫn đi qua.

Nhưng bên đường đừng nói bán bánh rán, đến hoa quả cũng không có.

Bên cạnh có người cảm thán: "Vừa rồi người đẹp loạn đi qua, đám người kia đều bị hù chạy."

Kiều Luyến:...

Tại sao tìm được người lại khó như vậy!

Cô kéo ra khóa miệng, đánh giá chung quanh, ngay lúc cô cho là mình sợ không gặp được Vương Lan, đã thấy trong ngõ cách đó không xa, Vương Lan buộc tạp dề, ăn đồ đầy dầu mỡ, ở đó làm bánh rán.

Kiều Luyến đưa mắt nhìn cô ta nửa ngày, lúc này mới đi qua, đứng ở trước quầy bánh rán.

Vương Lan mở miệng: "Xin hỏi cô muốn vị gì..."

Nói còn chưa dứt lời, khi ngẩng đầu nhìn thấy cô, nhất thời sững sờ, "Phu nhân?"

Ánh mắt cô ta lóe lên, không dám ngẩng đầu nhìn thẳng Kiều Luyến, cúi đầu: "Phu nhân, sao cô lại tới đây? Cô tìm tôi có việc gì sao?"

"Tôi có mấy vấn đề muốn hỏi cô."

Vương Lan khăn trương nuốt ngụm nước miếng, hai cánh tay chụm trước ngực: "Cô, cô cứ nói..."

"Thuốc tránh thai, là cô đổi của tôi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 422: Có phải là con bé hay không? ! (2)

Tra hỏi sắc bén, lao thẳng tới.

Vương Lan ngáp ngừng, kinh ngạc ngẩng đầu lên, sau khi đối diện ánh mắt Kiều Luyến, lại tranh thủ thời gian cúi đầu: "tôi, tôi... Tôi không biết cô đang nói cái gì, cô..."

Nói còn chưa dứt lời, Kiều Luyến liền hùng hổ dọa người hỏi thăm: "Là ai bảo cô đổi? Thẩm Lương Xuyên? Hạ Diệp Hoa? là thím Lý, hay là... Tổng Nguyên Hí?!"

Vương Lan nhất thời chân tay luống cuống: "Phu nhân, tôi thật sự không biết cô đang nói cái gì."

Thấy cô ta một bộ chết sống không mở miệng, Kiều Luyến hí mắt lại: "Vương Lan, nhà cô thiếu hai mươi vạn vay nặng lãi, tiền kia làm sao mà trả?"

Một câu, để Vương Lan rụt rụt bả vai lại: "Tôi, tôi, tôi..."

"Bỗng nhiên có khoản tiền lớn, nếu như bà không nói rõ chân tướng cho tôi biết, vậy tôi cũng chỉ có thể mời cảnh sát đến giúp đỡ."

Nói đến đây, Kiều Luyến cầm điện thoại di động lên, ấn 110, ngay lúc cô sắp gọi, Vương Lan vừa sốt ruột, vội vàng đề điện thoại di động của cô xuống: "Phu Nhân!"

Kiều Luyến nhìn cô ta chăm chăm, trên mặt giống như cười mà không phải cười.

Vương Lan sắp phát khóc, khăn trương nhìn xung quanh, sau cùng cắn răng một cái: "Phu nhân, cô đi theo tôi."

Kiều Luyến bỏ điện thoại di động vào trong túi, đi theo cô ta vào trong góc.

Người bên kia rất ít, trên cơ bản không có người nào đi qua.

Sau khi họ đi vào trong, Kiều Luyến liền quay đầu, bình tĩnh nhìn bà ta: "là ai cho cô hai mươi vạn?"

Vương Lan cắn môi, ngay lúc Kiều Luyến cho là cô ta muốn mở miệng, đã thấy cô ta bỗng nhiên lập tức quỳ gối trước mặt cô!

Kiều Luyến giật nảy mình, bỗng nhiên lui về sau một bước: "Cô làm gì vậy?"

Hiện tại là thế kỷ hai mươi mốt, ai còn động một chút là quỳ xuống?

Mắt Vương Lan đỏ hồng, cúi đầu: Dập đầu với cô ba cái.

Trên trán đều đã sưng đỏ, cô ta nghẹn ngào mở miệng nói: "Phu nhân, cầu xin cô, bỏ qua cho tôi đi!"

Kiều Luyến thật sự là bị câu nói này chọc cười!

Cô bình tĩnh nhìn Vương Lan: "Vương Lan, bà cảm thấy tôi dựa vào cái gì buông tha, tha cho kẻ xem chút hại mình không thể sinh con?"

Vương Lan cúi đầu, khóc: "Phu nhân, tôi thật sự không thể nói..."

Kiều Luyến nhấn tâm "Vậy thì tôi sẽ canh sát."

Nhưng vừa mới nói xong, liền nghe thấy bên cạnh truyền đến tiếng nói: "Mẹ, con đói rồi."

Kiều Luyến sững sờ, quay đầu, liền thấy một đứa bé tám chín tuổi, nhưng trên mặt rất bẩn, nhìn không ra ngũ quan là con gái, nhún nhảy chạy tới.

Con bé nhìn Vương Lan, đặt mộng ngồi dưới đất: "Mẹ, con đói rồi."

Dáng vẻ đó, rõ ràng là có chút không bình thường.

Vương Lan nhìn con bé, bỗng nhiên khóc lớn, ôm chặt lấy con gái, nhìn về phía Kiều Luyến: "Phu nhân van xin cô bỏ qua cho mẹ con chúng tôi! Tôi thật sự không thể ngồi tù, con gái của tôi bị bọn vay nặng lãi bắt đi, hoảng sợ đâm ra bị điên, bây giờ sinh hoạt của nó cũng không thể tự gánh vác, tôi không thể ngồi tù, phu nhân, van cô, van cô, ô ô ô..."

Nói xong lại dùng sức dập đầu với Kiều Luyến.

Tràng diện thê lương này, để Kiều Luyến mím chặt môi.

Cô yên lặng nhìn tình cảnh trước mặt, sau cùng siết chặt nắm đấm, cầm điện thoại di động, lẳng lặng rời đi.

Thẳng đến khi đi xa, cô vẫn có thể nghe thấy tiếng khóc của bọn họ sau lưng.

Cô hít vào một hơi thật sâu, gọi cho Thẩm Lương Xuyên: "Giúp em tra giao dịch ngân hàng của Tống Nguyên Hi gần đây."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 423: Có phải con bé hay không? ! (3)

Cúp điện thoại, Kiều Luyến quay đầu nhìn mẹ con Vương Lan một chút.

Mẹ con họ đều gầy gò yếu ớt, nhìn đau khổ lại bị thảm.

Vương Lan khóc không thành tiếng, con gái cô ta lại cười hi hi cầm lấy góc áo bỏ vào trong miệng.

Vương Lan dùng tay áo lau nước mắt, sau đó đỡ con gái mình dậy.

Bọn họ đi tới trước sạp bán bánh rán.

Vương Lan còn chưa làm bánh rán, con gái đã đưa tay, cướp đi một miếng chân giò, nhét vào miệng mình.

Bộ dạng ngầu ngẩn, để người chung quanh chỉ trỏ.

Cô có thể nghe được bên cạnh có người cảm thán một tiếng: "Con bé đáng thương, lúc đầu xinh đẹp học tập lại tốt như vậy, bị đám vay nặng lãi mang đi, đói bụng ba ngày, bị sợ choáng váng! Nhân sinh khó lường!"

Kiều Luyến chậm rãi cúi thấp đầu xuống.

Cô xưa nay không đồng tình với kẻ địch, thế nhưng hai mẹ con trước mặt này sống nương tựa lẫn nhau, lại làm cho cô nghĩ đến năm đó.

Tám năm trước, cha mẹ xảy ra chuyện, sản nghiệp gia tộc phá sản, cô và em trai không có gì cả, xém một chút bị đưa đến cô nhi viện.

Cô kéo theo em trai, vất vả cầu sinh.

Trên thế giới này, người mạnh vĩnh viễn núp ở phía sau, để người yếu đi ra tiếp nhận khó khăn.

Cho nên, cô còn tiếp tục khó xử Vương Lan sao?

Mẹ con bọn họ đã sinh họa thế thảm như thế, không phải sao?

Huống chi... Không có Vương Lan, cô cũng có cách khác tra ra chân tướng.

Hai mươi vạn, không phải một số tiền nhỏ.

Nếu như Tống Nguyên Hi lấy ra một lần, khẳng định sẽ lưu lại dấu vết.

Nghĩ tới đây, cô yên lặng đi đến ven đường, đánh xe taxi, đi về nhà.

Vừa mới tiến vào biệt thự, liền nghe thấy trong nhà ăn, Hạ Diệp Hoa và thím Lý đang nói chuyện.

Thím Lý mở miệng: "Bánh trôi này là thứ Tống tiểu thư thích ăn nhất."

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Nguyên Hi cũng thích tôi làm sườn xào chua ngọt, bà cũng mang thêm mấy miếng."

"Được rồi, tôi đã biết."

Hạ Diệp Hoa mở miệng cười: "Đồ ăn trong đoàn làm phim, khẳng định rất khó ăn, cũng không biết nó ăn có quen không? Gây thì làm sao bây giờ?"

Thím Lý lắc đầu: "Bà đừng lo. nấu gây thì Hi tiểu thư sẽ rất cao hứng! Hiện tại con gái, ai mà không muốn thon thả."

Hạ Diệp Hoa lắc đầu: "Gây có gì tốt, lại như Tây Thi. Ai, tiểu Kiều sắp trở về rồi đi, bà mau đi cửa sau, chớ để con bé gặp. Đúng rồi, bánh trôi tôi để cho tiểu Kiều, bà để chỗ nào rồi?"

"Ở trên bàn ăn đó, phu nhân, tôi đi mang cơm cho Hi tiểu thư."

Chợt nghe thấy tiếng bước chân.

Kiều Luyến muốn lui lại, căn bản là không còn kịp, trực tiếp đụng tới thím Lý và Hạ Diệp Hoa.

Thím Lý hơi sững sờ, vô thức giấu hộp com sau lưng, vẻ mặt hốt hoảng mở miệng: "Phu nhân..."

Hạ Diệp Hoa cũng cứng đờ, ngẩng đầu nhìn Kiều Luyến một chút, ánh mắt kia, giống như đứa trẻ làm sai chuyện.

Kiều Luyến nhìn hai người, trong lòng cảm thán.

Hạ Diệp Hoa là thật sự ưa thích Tống Nguyên Hi, dù là con bé không trở về nhà, cũng sẽ quan tâm như vậy.

Ánh mắt Kiều Luyến, rơi vào hộp com sau lưng thím Lý.

Hạ Diệp Hoa lúng túng mở miệng: "Tiểu Kiều, cái kia, ta..."

"Mẹ." Kiều Luyến đột nhiên ngắt đầu, nhìn về phía bà: "Con sẽ đưa com cho Nguyên Hi."

Hạ Diệp Hoa sững sờ, ngẩng đầu đối diện ánh mắt chân thành của Kiều Luyến.

Nét mặt của bà chậm rãi hoà hoãn lại, sau cùng biến thành dịu dàng, vẻ mặt cũng thân nhiên: "Được."

Tống Nguyên Hi không tin nhiệm Kiều Luyến, nhưng dù sao cũng là người nhà.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 424: Có phải con bé hay không? ! (4)

Nếu như Kiều Luyến nguyện ý hạ một bậc với Tống Nguyên Hi, người một nhà sẽ hòa hảo như lúc ban đầu, đương nhiên Hạ Diệp Hoa thấy vui.

Kiều Luyến cười, nhận hộp com từ trên tay thám Lý, đi ra ngoài.

Cô cũng không biết vì sao mình làm như vậy, muốn đi gặp Tống Nguyên Hi một lần.

Muốn qua hỏi một chút, có phải con bé hay không.

Tính cách Kiều Luyến, từ trước đến nay ngay thẳng, ghét nhất làm bộ phía sau.

Thứ gì, cũng không bằng nói rõ trước mặt.

Hạ Diệp Hoa có tài xế riêng, lúc ra cửa, tài xế đưa cô tới.

Hiện tại đã là sáu giờ tối, sắc trời tối xuống.

gió lạnh lẽo gào thét, nhưng trong xe mở máy sưởi, rất ấm áp.

Kiều Luyến quay đầu nhìn cảnh đêm Bắc Kinh.

Một lát sau, cô cầm lên điện thoại di động của mình, gọi cho Thẩm Lương Xuyên.

Điện thoại vang lên một hồi lâu, anh mới nghe, nghe giọng, rõ ràng đang lái xe.

Kiều Luyến hỏi thăm: "Chuyện ngân hàng tra được chưa?"

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, khẽ trả lời một câu: "Ừm."

Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Con bé gần đây, có giao dịch khoản tiền 20 vạn nào không?"

"Có."

Thẩm Lương Xuyên mở miệng lần nữa.

Giọng của anh có chút trầm xuống, giống như mang theo bất mãn.

Tâm Kiều Luyến, lại lập tức trầm xuống.

Có, quả nhiên có.

Xem ra, đêm hôm đó nhìn thấy, đích thật là Tống Nguyên Hi cho Vương Lan hai mươi vạn.

Cô trầm mặc một chút, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Chuyện này, anh sẽ tra rõ ràng."

Kiều Luyến chỉ có thể đáp lại một chữ: "Ừm."

Cô còn muốn nói điều gì, Thẩm Lương Xuyên đã mở miệng: "Anh cúp trước."

Kiều Luyến ngáp ngừng, nghĩ đến anh còn đang lái xe, thế gật đầu: "Được."

Cúp điện thoại, cô nhún lông mày.

Bình thường Tống Nguyên Hi làm người tốt như vậy, nếu như chuyện này là thật, như vậy tâm cơ con bé không thể bảo không đáng sợ.

Nhưng nếu tâm cơ quá sâu, vì sao lại dễ dàng bỏ một lỗ thùng hai mươi vạn?

Cho nên, cái này đến cùng phải trùng hợp hay không?

Kiều Luyến đề xuống nghỉ ngơi trong lòng, rất nhanh, bọn họ đến bên ngoài đoàn làm phim.

Trong đoàn làm phim, xe không dễ dàng đi vào.

Trước khi đến, thám Lý đã gọi điện thoại cho Tống Nguyên Hi, lúc này đứng ở cửa chờ, là trợ lý của Tống Nguyên Hi.

Trông thấy Kiều Luyến, hơi sững sờ, đoán chừng là không nghĩ tới đột nhiên đổi người.

Rõ ràng trợ lý không biết Kiều Luyến, liền hỏi thăm: "Cô là?"

Kiều Luyến không muốn giải thích nhiều: "Thím Lý đột nhiên có chuyện, tôi đến đưa com."

Tiểu trợ khề gật đầu, đi lên phía trước, dẫn cô vào đoàn làm phim.

Đoàn làm phim rất lớn, khắp nơi đều là phòng chụp ảnh.

Trợ lý đưa cô vào, sau đó bỗng nhiên nhận được một cuộc điện thoại, lập tức mở miệng: "Được rồi, tôi lập tức đi tới."

Nói đến đây, liền chỉ chỉ phòng nghỉ phía trước cách đó không xa: "Buổi tối hôm nay, Tổng tiểu thư có một cảnh phim, cho nên hiện tại ở trong phòng nghỉ. Cái kia, lúc này tôi có chút việc, phải đi trước một chút."

Nhân viên ở trong đoàn làm phim, bình thường đều bận nhiều việc, cho nên Kiều Luyến gật đầu: "Cám ơn."

Chờ đến khi trợ lý rời đi, cô liền tiếp tục đi tới phía trước.

Nhưng vào lúc này, lại chợt nghe được tiếng xe.

Cô quay đầu, liền thấy một chiếc xe lái vào.

Đó là... xa Thẩm Lương Xuyên!

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, Thẩm Lương Xuyên đến đoàn làm phim, cũng là tìm Tống Nguyên Hi sao?

Cô lập tức bước nhanh hơn, muốn qua nhìn xem, bọn họ muốn nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 425: Có phải con bé hay không? ! (5)

Nhưng Kiều Luyến vừa đi hai bước, liền có một chiếc xe, đâm về phía cô!

Cô vội vàng dừng chân, liền nghe tiếng phanh xe gấp, tiếp đó liền thấy chiếc xe dừng ở trước mặt của cô.

Kiều Luyến trừng mắt nhìn chiếc xe kia một chút.

Trong đoàn làm phim, xe lái nhanh như vậy, là muốn đâm chết người à!

Mà trong đoàn làm phim, đã tách riêng lối đi bộ, chiếc xe hơi này lại hết lần này tới lần khác, đi vào lối đi bộ, quả thực là không thêm nói đạo lý.

Bất quá lúc này cô có việc gấp, liền không tính toán chi li với chủ xe, muốn vòng qua chiếc xe hơi này, tiếp tục đi lên phía trước.

Thật không nghĩ đến vừa muốn đi vòng qua, cửa ghế lái xe đột nhiên đẩy ra.

Cô sững sờ, ngẩng đầu lên, liền thấy Tôn Lập Nam từ trên xe bước xuống, vẻ mặt anh ta hưng phấn, vẫy tay với Kiều Luyến: "Kiều Luyến! Thật sự là em! Tôi vừa ở phía sau nhìn thấy bóng lưng giống em, liền lao đến, ha ha ha! Không nghĩ tới tôi chỉ đến đoàn làm phim dò xét một chút, lại có thể đụng tới em! Chúng ta quả thực là quá hữu duyên!"

Kiều Luyến:...

Làm sao ở đây cũng gặp tên cháu trai này?

Cô kéo ra khoe miệng, khề gật đầu với Tôn Lập Nam: "Ừm, là duyên phận."

Nói xong, liền muốn tiếp tục đi lên phía trước.

Nhưng Tôn Lập Nam lại kéo cánh tay của cô: "Kiều Luyến, sao khoảng thời gian này đều không thấy em đi làm? Tôi qua tìm em, đều không tìm được."

Kiều Luyến...

Cô rất muốn đi qua nghe xem Thẩm Lương Xuyên và Tống Nguyên Hi muốn nói gì, nào có thời gian tán gẫu với Tôn Lập Nam!

Cô thở dài: "Tôn tử, hôm nay tôi có chuyện rất quan trọng phải làm, hôm nào trò chuyện tiếp."

Nói xong, muốn đi, Tôn Lập Nam lại dè dặt vai của cô xuống, mùi phẫn ứn quát: "Kiều Luyến, đây là lần thứ mấy em nhìn thấy tôi, liền nói có chuyện quan trọng rồi hả? Vì sao mỗi lần nhìn thấy tôi đều bận rộn nhiều việc? Chẳng lẽ nói với tôi mấy câu, không coi là chuyện quan trọng được sao?"

Bộ dạng này, rất giống một tiểu tức phụ bị ném bỏ.

Kiều Luyến đành phải mở miệng: "Tôi thật sự có chuyện. Tôn tử, anh..."

"Có phải em muốn tới phỏng vấn hay không? Em muốn thăm người nào, em cứ nói, tôi cam đoan làm cho đối phương ngoan ngoãn nghe lời."

Kiều Luyến...

"Thế nào? Kiều Luyến, Luyến Luyến, đã nói cùng nhau ăn một bữa cơm, thế nhưng em đã mấy lần bỏ rơi tôi rồi? Tôi thấy chọn ngày không bằng đựng ngày, bây giờ chúng ta liền đi ăn cơm chiều đi."

Kiều Luyến...

Kiều Luyến nóng nảy nhìn về phía trước, chỉ thấy xe Thẩm Lương Xuyên dừng trước phòng nghỉ.

Sau đó anh xuống xe.

Cách xa như vậy, không cần nhìn về mặt anh, cũng biết bây giờ mặt anh không chút biểu tình.

Thẩm Lương Xuyên tra được tin tức ngân hàng của Tống Nguyên Hi, cho nên liền chạy tới tìm con bé chất vấn sao?

Thế nhưng... Tống Nguyên Hi sẽ thừa nhận sao?

Kiều Luyến nhíu lông mày, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên tiến vào phòng nghỉ, chốt, cửa phòng nghỉ bị đóng lại, ngăn cách tầm mắt của cô.

Kiều Luyến hận tới dậm chân, sau đó chỉ thấy Tôn Lập Nam đi tới: "Kiều Luyến, em đồng ý không?"

Kiều Luyến... Đồng ý cái rắm!

Cô là bị Tôn Lập Nam chọc tức, nghiêm sắc mặt: "Tôn Lập Nam! Tôi thật sự có chuyện, anh đừng ảnh hưởng tôi được không?"

Tôn Lập Nam ứn quát: "thế nhưng tôi thật sự rất nhớ em."

Lời nói đến đây, lại dừng một chút, mới mở miệng nói: "Đúng rồi, cuối tuần này anh hai muốn tới Bắc Kinh chơi, em có tới không?"

Cái từ "anh hai" vừa ra, thân thể Kiều Luyến bỗng nhiên cứng đờ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 426: Có phải con bé hay không? ! (6)

cô bỗng dưng quay đầu, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Tôn Lập Nam "Anh đem tin tức tôi ở Bắc Kinh, nói cho anh ta biết?"

Tôn Lập Nam vội vàng lắc đầu: "không, em không cho tôi nói, sao tôi có thể không giúp em giữ bí mật!"

Gia hỏa này luôn luôn là cái miệng rộng, có thể giúp cô giữ bí mật, mới có quý.

Chẳng qua hiện tại chỉ có thể ổn định anh ta...

Kiều Luyến nhíu lông mày: "không được nói cho bọn họ biết tôi ở chỗ này."

Ánh mắt Tôn Lập Nam lung lay, khẽ gật đầu.

Thời gian 2 người nói mấy câu, Kiều Luyến quay đầu, chỉ thấy cửa phòng nghỉ bỗng nhiên bị đẩy ra.

Tiếp theo, mượn nhờ ánh đèn ở cửa, cô thấy Thẩm Lương Xuyên mặt không thay đổi đi ra.

Nhưng dù cho như thế, cô cũng có thể cảm nhận được anh lúc này không vui.

Loại cảm xúc kia, để căn bản anh cũng không nhìn thấy Kiều Luyến, trực tiếp lên xe, khởi động xe rồi đi.

Lúc xe đi qua bên người Kiều Luyến, cô có thể thông qua cửa sổ xe, nhìn thấy góc mặt anh.

Ngồi quan anh tuần, đều không che được hàn ý lạnh lẽo.

Có lẽ là phát giác được người bên cạnh nhìn mình, cho nên, anh bỗng nhiên quay đầu nhìn qua.

Không biết vì cái gì, khi anh nhìn qua, Kiều Luyến chui vào trong xe Tôn Lập Nam, có chút không muốn để cho anh nhìn thấy chính mình.

Tôn Lập Nam đang nói chuyện với Kiều Luyến, chỉ thấy cô tiến vào ghế lái phụ, lập tức xoay người: "Em lên xe làm gì?"

Kiều Luyến nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, thuận miệng qua loa: "Không phải anh mời tôi ăn cơm sao?"

Ánh mắt Tôn Lập Nam sáng lên, lập tức vòng qua thân xe, đi tới một bên khác, mở cửa xe ra, vừa ngồi vào liền thấy Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra.

Xe Thẩm Lương Xuyên, đã rời khỏi đoàn làm phim.

Cô đẩy cửa ghế lái phụ ra, trực tiếp xuống xe.

Tôn Lập Nam: "hày, em làm gì vậy? Không phải đã nói cùng nhau ăn cơm sao?"

Kiều Luyến cũng không quay đầu, đi thẳng đến phòng nghỉ, chỉ để cho anh ta một câu: "Một mình anh ăn đi!"

Thật là bị anh ta làm tức chết đi được?

Chẳng qua cô mới vừa tới cửa phòng nghỉ, liền thấy cửa phòng nghỉ mở ra.

Khoảng cách cô đứng, vừa vặn có thể thông qua cửa phòng, trông thấy Tống Nguyên Hi.

Tống Nguyên Hi đứng đó, thân hình thiếu nữ đơn bạc đang khẽ run rẩy, giống như bởi vì cảm xúc quá kích động mang lại.

Hốc mắt của con bé đỏ bừng, lại siết chặt nắm tay, bình tĩnh nhìn ra cửa, trên mặt mang nét kiên nghị và quật cường, còn mang theo sự yếu ớt.

Một lúc sau, con bé mới chậm rãi buông lỏng nắm tay, cúi thấp đầu xuống.

Trong nháy mắt cả người giống như là bị rút đi tất cả sức lực, mờ mịt lui về sau một bước, ngã ngồi trên ghế.

Con bé giờ phút này, nhìn qua cũng làm cho người ta cảm thấy, giống là bị ủy khuất thật lớn.

Đôi mắt Kiều Luyến, không nhịn được nheo lại.

Chẳng lẽ nói, bọn họ oan uổng cô?

Sai Vương Lan, không phải Tống Nguyên Hi sao? Còn hai mươi vạn này, lại giải thích thế nào?

Cô cần môi, lại không có muốn đi vào tìm con bé chất vấn.

Kiều Luyến thờ dài, vừa vặn trợ lý Tống Nguyên Hi đi tới, trông thấy Kiều Luyến hơi sững sờ: "làm sao còn không đi vào?"

Kiều Luyến đưa hộp cơm cho trợ lý: "cậu đưa vào đi, tôi đi trước."

Sau đó, liền không đợi trợ lý nói cái gì, trực tiếp quay người về nhà.

Về đến nhà, mới phát hiện, Thẩm Lương Xuyên còn chưa có trở lại.

Hạ Diệp Hoa ngồi ở trong nhà ăn, vẫy cô: "tiểu Kiều, mau tới dùng cơm."

Kiều Luyến đi qua, Hạ Diệp Hoa lại mở miệng: "Lương Xuyên gọi điện thoại về nói ban đêm có chuyện, phải tới mười giờ mới về."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 427: Có phải con bé hay không? ! (7)

Kiều Luyến nghe đến đó hơi sững sờ.

Rõ ràng Thẩm Lương Xuyên từ đoàn làm phim của Tống Nguyên Hi đi ra, có thể có chuyện gì?

Cô chân chờ mới "vâng" một tiếng.

Hạ Diệp Hoa chỉ đồ ăn trên bàn: "Coi như nó không may, không có lộc ăn. Hôm nay trong nhà chúng ta làm nhiều đồ ăn ngon như vậy ăn! Tiểu Kiều ăn nhiều một chút."

Nói xong, liền gấp bỏ vào trong bát của cô.

Kiều Luyến ngẩng đầu: "Cám ơn mẹ."

Hạ Diệp Hoa cười: "Khách khí với tôi cái gì? Nhìn các con ăn ngon, ta mới vui vẻ."

Kiều Luyến nghĩ đến lời thím Lý nói, không có Tống Nguyên Hi ăn cơm, lượng cơm Hạ Diệp Hoa ăn đều giảm xuống.

Thế là, Kiều Luyến cúi đầu, bắt đầu ăn từng ngụm từng ngụm.

Thừa dịp gấp thức ăn, còn mở miệng với Hạ Diệp Hoa: "Mẹ, đồ ăn thật ngon, mẹ cũng ăn nhiều một chút!"

"Ai!"

Cả xúc ăn cơm sẽ bị lây nhiễm.

Quả nhiên, Hạ Diệp Hoa nhìn cô ăn ngon như vậy, tâm tình cũng khá hơn.

Một chén nhỏ cơm ăn sạch, lại còn nói với thím Lý: "Lấy thêm nữa bát."

Thím Lý tiếp nhận bát, cười nói: "phu nhân không phải đã nói, buổi tối chỉ ăn sáu phần, nếu không sẽ bỏ ăn."

Hạ Diệp Hoa lập tức do dự.

Kiều Luyến liền mở miệng: "Không có chuyện gì, mẹ, chút nữa ăn xong, chúng ta tản bộ, tiêu cơm một chút là được! Dù sao không có Thẩm Lương Xuyên, con cũng nhàm chán!"

Hạ Diệp Hoa trừng thím Lý một chút: "Đã nghe chưa? Nhanh đi xới cơm cho tôi!"

Bộ dạng kia, để thím Lý cười.

Chờ đến khi bọn họ ăn xong, thím Lý nhìn đồ ăn thừa trên bàn cơm, lắc đầu, mở miệng với Kiều Luyến: "Căn cơm với phu nhân, lượng cơm bà chủ ăn đều tăng lên, trước kia theo Hi tiểu thư, hai người đều cố định một bát cơm, không thêm cơm! Làm hại mỗi lần tôi muốn cho họ ăn cơm, phải dè ép lại."

Hạ Diệp Hoa cười: "Lượng cơm Nguyên Hi ăn, liền như mèo ăn. Cho nên mới như vậy."

Kiều Luyến trực tiếp nũng nịu: "Ai nha, mấy người là ghét bỏ con quá tham ăn sao? Mẹ, mẹ đừng sợ, con nhiều nhất chỉ ăn ba bát cơm, sẽ không ăn hết đồ trong nhà!"

"Ha ha ha!" Hạ Diệp Hoa bị cô chọc cười.

Bầu không khí trong nhà, trở nên vui mừng.

Chẳng qua nhắc tới Tống Nguyên Hi, Hạ Diệp Hoa lại hỏi một câu: "Nguyên Hi ở đoàn làm phim thế nào?"

Kiều Luyến cười, nói dối không chớp mắt: "Rất tốt, lúc con qua, cười rất vui vẻ, nói là chung đụng với các đồng nghiệp rất tốt. Bộ dạng Nguyên Hi chúng ta khá ái như vậy, đạo diễn sẽ không đành lòng mắng kỹ thuật diễn của con bé không tốt đâu? ~ "

Mặc dù bây giờ tất cả đầu mối chỉ hướng Tống Nguyên Hi, nhưng giờ phút này không có chứng cứ, Kiều Luyến sẽ không nói lung tung.

Huống chi, nếu như sự tình là Tống Nguyên Hi làm, như vậy chuyện này cần phải để Thẩm Lương Xuyên nói cho Hạ Diệp Hoa, chứ không phải cô.

Hạ Diệp Hoa trực tiếp phụ họa: "Tốt là được."

Nói đến đây, liền cảm thán nói: "Nguyên Hi nhất gan, chỉ sợ ở trong đoàn làm phim có cái gì không quen, cũng không dám nói."

Thím Lý gật đầu: "Đúng vậy. Tôi đến bây giờ còn nhớ kỹ, đáng về Hi tiểu thư 14 tuổi tới nhà, gầy gò nhỏ nhỏ, nhìn lấy cũng làm người ta đau."

Kiều Luyến hiểu kỳ: "Thím Lý, thím tám năm trước đã đến rồi sao?"

Cô nhớ kỹ, Hạ Diệp Hoa nói qua, bà là tám năm trước ly hôn với Thẩm Tu, khi đó, bà mang theo Thẩm Lương Xuyên tay trắng ra đi, theo lý thuyết, trong nhà sẽ mời không nổi giúp việc chứ?

Thím Lý còn chưa lên tiếng, Hạ Diệp Hoa đã giải thích thay: "Thím Lý là người ở Hạ gia, lúc trước ta gả cho Thẩm Tu, bà ấy đi theo ta, về sau ta rời đi, bà ấy cũng đi theo ta."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 428: Có phải con bé hay không? ! (8)

"Thím Lý của các con, đời này không cùng ta hưởng qua phúc gì, ngược lại là chịu khổ thật nhiều. Ta còn nhớ rõ tám năm trước, người không có đồng nào bị đuổi ra ngoài, ba người mỗi ngày chỉ có ba mươi đồng tiền sinh hoạt phí, thịt đều không được ăn..."

Thím Lý và Hạ Diệp Hoa, bắt đầu từ khổ đến ngọt.

Nói qua nói lại, đề tài lại chuyển tới Tổng Nguyên Hi.

"... Đứa nhỏ này lúc ấy thật là khiến người ta đau lòng, cũng nhu thuận hiểu chuyện, nhiều năm như vậy, tính khí tính cách, là một chút cũng không thay đổi. Người trong nhà đều biết, có khó khăn tìm Nguyên Hi! Ban đầu Hi tiểu thư luôn nói, con bé cũng là đi ra từ khó khăn, hiện tại có tiền, có khả năng giúp đỡ một số người liền giúp một số người."

Thím Lý cảm thán, sau cùng tổng kết: "Ban đầu Hi tiểu thư, thật là hiền lành."

Hạ Diệp Hoa gật đầu, sau đó nhìn về phía Kiều Luyến: "tiểu Kiều, con bé lần trước hoài nghi con, là con bé không đúng. Nhưng mẹ hi vọng con không ghi hận nó. nó là cô nhi, trên thế giới này thân nhân duy nhất của nó, chính là chúng ta."

Kiều Luyến nghe, vẻ mặt hơi cứng đờ, nhưng vẫn là gật đầu đáp ứng.

Nếu như, hung thủ không phải Tổng Nguyên Hi, cô chắc chắn sẽ không ghi hận con bé.

Hạ Diệp Hoa tới lúc mười rưỡi, cũng bởi vì tinh thần không tốt, đã đi nghỉ ngơi.

Một mình Kiều Luyến chờ Thẩm Lương Xuyên trở về.

Thẳng đến mười một giờ đêm, Thẩm Lương Xuyên chưa trở về nhà, mà điện thoại của anh, lại luôn tắt máy.

Kiều Luyến nằm trên giường ở phòng ngủ, lo lắng chờ đợi.

Cuối cùng, rạng sáng, mới nhìn thấy bóng dáng anh vào cửa.

Trên người anh xen lẫn ý lạnh, đập vào mặt.

Kiều Luyến không nhịn được hỏi thăm: "Làm sao muộn như vậy mới trở về? Sự tình điều tra rõ ràng chưa?"

Trời vẫn đen, trong phòng không có mở đèn lớn, chỉ mở đèn ngủ.

Ánh sáng mờ nhạt, chiếu trong phòng, chiếu vào người Thẩm Lương Xuyên.

Anh giống như là một người đi đường một mình hành tẩu trong bóng tối, cô đọc lại lần bi thương. Giống như là có cái gông xiềng nặng nề, thùy chung ép trên vai của anh.

Không biết vì cái gì, Kiều Luyến cảm thấy anh giờ phút này, có chút âm trầm.

Loại ánh mắt kia lạnh như băng, trong nháy mắt nhìn qua, để cho cô như ở trong hầm băng, sợ run cả người.

Cô mở to hai mắt nhìn, thận trọng hô một tiếng: "Thẩm Lương Xuyên?"

Anh lúc này mới giống như là lấy lại tinh thần, mới nhìn rõ ràng người trước mặt là cô, ánh mắt lạnh như băng mới có tiêu cự, dừng ở trên người cô.

Kiều Luyến còn muốn nói điều gì, anh chợt tiến lên một bước, ôm lấy cô.

Trên quần áo mang theo hơi lạnh, trực tiếp thấm thấu áo ngủ, để Kiều Luyến run lên, nhưng cô có thể phát giác được giờ phút này Thẩm Lương Xuyên cô độc, cho nên cô không nói chuyện, mà chính là vươn cánh tay, ôm eo của anh, ý đồ làm anh ấm áp.

Sau đó, cô liền nghe đến Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "tiểu Kiều, may em không có chuyện."

Tiểu Kiều...

Thẩm Lương Xuyên rất ít xưng hô như vậy, thế nhưng xưng hô thế này, lại làm cho cô trong nháy mắt cảm thấy quen thuộc.

Lúc đang ngẩn người, cũng cảm giác được sức lực anh ôm mình đang chậm rãi tăng lên, giống như là sợ cô sẽ rời đi.

Bộ dạng này của Thẩm Lương Xuyên, là Kiều Luyến chưa từng gặp qua từ trước tới nay.

Cô chỉ có thể như thế ôm ấp lấy anh.

Cũng không biết qua bao lâu, trên người anh dần dần có nhiệt độ.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới buông cô ra, anh đem áo khoác cởi ra, thả ở trên ghế sofa, đưa lưng về phía Kiều Luyến, lúc này mới lên tiếng: "Buổi tối hôm nay anh đi tìm Nguyên Hi."

Kiều Luyến lập tức lấy lại tinh thần.

Cũng đúng, tra được Tống Nguyên Hi ra hai mươi vạn, Thẩm Lương Xuyên khẳng định sẽ giúp cô đi chất vấn.

Chẳng qua đến cùng có phải Tống Nguyên Hi hay không?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 429: Có phải con bé hay không ? ! (9)

Vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên đứng thẳng người, ánh mắt thâm thúy, mở miệng: "đoạn thời gian trước em vừa mua một cái túi, hai mươi vạn."

Kiều Luyến hơi sững sờ, cũng nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Diệp Hoa cùng Thẩm Lương Xuyên đều thích Tống Nguyên Hi, nếu quả thật là Tống Nguyên Hi đổi thuốc tránh thai của mình, Tống Nguyên Hi thật sự là người xấu, như vậy Tống Nguyên Hi thật là đáng sợ.

Mà nếu là như vậy, hôm nay Thẩm Lương Xuyên qua tìm Tống Nguyên Hi, biểu hiện của Tống Nguyên Hi, cũng liền hiểu được.

Cô khẳng định là đặc biệt ủy khuất, cho nên mới có thể như vậy trực tiếp đối mặt với Thẩm Lương Xuyên.

Suy nghĩ cũng phải, thời điểm Tống Nguyên Hi hoài nghi mình, cô không phải cũng rất khó chịu sao?

Hiện tại...

Kiều Luyến thở dài: "để Nguyên Hi về nhà ở đi. Chuyện này, chúng ta hoài nghi con bé, là không công bằng với con bé."

Thẩm Lương Xuyên trầm mặc một chút, lại mở miệng: "con bé tự mình lựa chọn ở tại đoàn làm phim, nói là có thể cùng tiền bối học tập kỹ thuật diễn."

Kiều Luyến hơi sững sờ, một lúc sau ồ một tiếng.

Không phải Tống Nguyên Hi, là kết quả tốt nhất.

Nhưng cô không có chú ý tới, lúc Thẩm Lương Xuyên nói những lời này, trong ánh mắt có gì chột lóe lên.

Cô mở miệng lần nữa: "Chuyện thuốc tránh thai..."

Thẩm Lương Xuyên cúi thấp đầu xuống, một lát sau, mới chậm rãi mở miệng: "Anh đem thuốc tới cơ quan kiểm tra chuyên nghiệp, là thuốc có vấn đề."

Kiều Luyến cảm thán: "Cho nên nói, dân gian rất nhiều phương thuốc đều có thể hại chết người, anh về sau cũng không thể mê tín rồi".

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Kiều Luyến lại hỏi thăm: "Vậy Vương Lan..."

Thẩm Lương Xuyên rũ mắt: "anh phái người tra được, Vương Lan đã gặp mặt Mai Phụng."

Kiều Luyến giật mình.

Cho nên, Thẩm Lương Xuyên vừa mới tức giận như vậy, là bởi vì sự tình của Mai Phụng.

Thế nhưng, không có chứng cứ chứng minh ảnh chụp là thật, chỉ có thể để Thẩm Tử Hào tiếp tục hiểu lầm bọn họ.

Kiều Luyến tiến lên, vỗ vỗ bờ vai của anh: "huyết mạch thân tình không dễ dàng chặt đứt, em tin tưởng lâu ngày mới rõ lòng người. Thẩm Tử Hào sớm muộn cũng sẽ hiểu ra tâm lòng anh cùng mẹ."

Kiều Luyến nói xong những lời này, bỗng nhiên nghĩ đến cảnh ngộ chính mình.

Huyết mạch thân tình sao?

Kỳ thật có đôi khi, huyết mạch thân tình, cũng có thể khiến người ta thương tổn thật sâu.

Cô không nhìn thấy, lúc cô đang trầm tư, Thẩm Lương Xuyên cũng nhìn cô chăm chăm.

Trong ánh mắt ngoài cảm xúc, phức tạp cực kì.

Gặp cô không có nói chuyện này tiếp, anh nhẹ nhàng thờ ra.

-

Về sau Thẩm Lương Xuyên rửa mặt, hai người liền nằm xuống ngủ.

Nửa đêm, Kiều Luyến bỗng nhiên tỉnh lại.

Cô muốn qua nhà vệ sinh, mơ màng ngồi dậy, gần như là nhắm nửa con mắt vào nhà vệ sinh, chờ đến khi xong, trở ra, lục lọi bò lại giường, ngủ tiếp.

Sau 30 giây, cô bỗng nhiên sững sờ, hai cánh tay sờ xoạng trên giường..

Sau đó mới khiến chính mình mở to mắt, phát hiện Thẩm Lương Xuyên vốn ngủ ở bên người cô, lại biến mất không thấy.

Kiều Luyến hơi sững sờ, còn tưởng rằng đã sáng, tay sờ soạng nửa ngày trên tủ đầu giường, mới cảm điện thoại di động lên, sau đó mở ra liếc nhìn một cái.

Trên điện thoại di động hiện lên, ba rưỡi sáng.

Đêm hôm khuya khoắt, Thẩm Lương Xuyên đi đâu?

Cô nỗ lực để cho mình thanh tỉnh một chút, lúc này mới ngồi dậy, lắc lắc đầu của mình.

Vừa mới đi nhà vệ sinh, Thẩm Lương Xuyên không có ở bên trong, như vậy anh là... Ra ngoài uống nước rồi hả?

Thế nhưng là, chính mình đi nhà vệ sinh, cũng mất một thời gian, liền xem như uống nước, cũng nên trở về rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 430: Có phải con bé hay không ? ! (10)

Trong phòng một mảnh tối tăm, cô mở tròng đôi mắt, dứt khoát mở đèn ngủ ra.

Nửa bên Thảm Lương Xuyên ngủ, trên giường còn sót lại ấm áp.

Điều này nói rõ thời gian anh ra ngoài hẳn không đến nửa giờ.

Kiều Luyến dứt khoát không mặc quần áo, đeo dép lê, đi từ từ ra ngoài.

Mở cửa phòng ngủ chính ra, liền thấy trên hành lang ngoài cửa mở đèn, đèn trong phòng khách cũng bị mở ra.

Kiều Luyến nghi ngờ xuống lầu, dò xét khắp nơi.

Đây là lần thứ hai Kiều Luyến qua đêm ở chỗ này, cho nên đối với nơi này còn không quá quen thuộc.

Mặc dù cô và Thảm Lương Xuyên ở biệt thự bố trí giống nhau, nhưng gian phòng trang trí cũng có chỗ khác biệt.

Cô nhìn thấy cửa ban công mở ra, liền chậm rãi đi tới.

Nhưng bởi vì buồn ngủ nên vẫn mơ hồ, cho nên không cẩn thận, trượt chân bên cạnh một cái thùng rác.

Trong đêm yên tĩnh, phát ra tiếng "Loảng xoảng" dọa Kiều Luyến nhảy dựng một cái.

Cô đứng tại chỗ một lúc, lúc này mới xoay người, dự định nhặt thùng rác lên.

Đúng lúc này, cửa phòng vang lên một tiếng "Kéo kẹt".

Thím Lý ở dưới lầu, đẩy cửa phòng ra, trông thấy Kiều Luyến, hơi sững sờ: "phu nhân? Cô đang làm gì?"

Kiều Luyến cười xấu hổ: "Tôi, tôi tìm Thảm Lương Xuyên."

Nói đến đây, lại đi ra ban công bên nhìn một chút.

Tiếng lớn như vậy, trên ban công cũng không có động tĩnh gì.

Nói rõ, Thảm Lương Xuyên không ở bên kia.

Quả nhiên, liền nghe thấy thím Lý mở miệng nói: "Tiên sinh không có ở phòng ngủ sao?"

Kiều Luyến gật đầu.

Thím Lý nhú mày: "Tôi không nghe thấy tiếng tiên sinh đi ra, nếu như không có ở phòng ngủ, vậy hẳn là ở..."

Bà ngẩng đầu nhìn lầu ba một chút: "Ồ lầu ba."

Lầu ba?

Kiều Luyến theo ánh mắt thím Lý, ngẩng đầu lên.

Hai ngôi biệt thự đều có ba tầng.

Bởi vì người ở ít, đại bộ phận gian phòng đều trống không.

Cô và Thảm Lương Xuyên ở lại bên kia, lầu ba cơ bản là phòng chứa đồ.

Thế nhưng ở trên lầu ba của Hạ Diệp Hoa... Cô giống như không có đi lên.

Giờ phút này, cô ở dưới lầu, có thể nhìn thấy gian phòng bên trên lầu ba, có ánh đèn truyền ra.

Kiều Luyến nhẹ gật đầu, bưng tỉnh đại ngộ: " vậy tôi đi xem anh ấy một chút."

Sau đó, cô liền đặt lại thùng rác, bước lên cầu thang, dự định đi hướng lầu ba.

Vừa đi hai bước, liền nghe thím Lý mở miệng: "Phu nhân..."

Kiều Luyến dừng lại bước chân, quay đầu, chỉ thấy thím Lý có chút do dự.

Kiều Luyến nghi ngờ: "thím Lý, có lời gì thím có thể nói thẳng."

Xưa nay thím Lý không phải là một người chuyện nhiều, mà từ khi cô đi vào Thăm gia, coi như có quan tâm với cô.

Mặc dù không yêu thương như với Tống Nguyên Hi, nhưng vẫn tôn kính cô.

Nhưng mà thời điểm do dự như bây giờ, rất ít gặp.

Thím Lý thấy cô nói như vậy, thờ dài: "Tôi nói ra, phu nhân lại không vui."

Cô nhìn về phía lầu ba: "gian phòng ở lầu ba kia, tiên sinh xưa nay không cho phép bất luận ai đi lên."

Sợ Kiều Luyến cảm thấy quá nhằm vào cô, thím Lý lại bồi thêm một câu: "Ban đầu Hi tiểu thư cũng không được phép đi lên."

Giống như lại cảm thấy so sánh Tống Nguyên Hi với Kiều Luyến không tốt lắm, thế là ho khan một tiếng, lại bồi thêm một câu: "Phu nhân cũng không có đi lên qua."

Nói cách khác, gian phòng kia, ngoại trừ Thăm Lương Xuyên, không có người đi vào qua?

Kiều Luyến hiểu kỳ ngẩng đầu lên.

Đồng thời sâu trong đáy lòng, hiện lên một vòng nghi hoặc.

Căn phòng trên lầu ba kia, đến cùng có cái gì?

Mà cô, đến cùng có muốn đi lên xem một chút không?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 431: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (1)

Cô cắn môi dưới, nhìn thấy thím Lý ở đó có chút bối rối, tựa hồ sợ cô bởi vì chuyện này, náo loạn với Thăm Lương Xuyên.

Kiều Luyến lập tức cười với thím Lý: "Tôi đã biết, vậy tôi về phòng ngủ chờ anh ấy."

Thím Lý nhẹ nhàng thở ra, gật đầu.

Kiều Luyến chậm rãi lên tầng, không có đi lầu ba, mà về phòng ngủ.

Cô cởi áo khoác, nằm ở trên giường, có thể bởi vì đi xuống lầu, cũng có lẽ là thím Lý nói câu nói kia, để cho cô đột nhiên không có buồn ngủ.

Kỳ thật, mỗi người đều có bí mật.

Giống như cô đã từng thích Từ Xuyên, giống như là quá khứ của cô, cho tới bây giờ chưa nói với Thăm Lương Xuyên.

Cho nên, làm gì phải để ý quá khứ của anh?

Và lại, từ lúc cô kết hôn với Thăm Lương Xuyên cho đến bây giờ, tính ra cũng mới hai tháng, nên không thành thật với nhau cũng rất bình thường.

Cô tin tưởng, theo thời gian, căn phòng trên lầu ba kia, anh sẽ cho cô cơ hội đi vào.

Nghĩ tới đây, lòng dạ cô bỗng nhiên thoải mái, nhắm mắt lại, bất tri bất giác đi vào giấc ngủ.

-

Ngày thứ hai, theo lý thuyết Kiều Luyến hẳn là đi làm.

Nhưng Thăm Lương Xuyên mang cô đi tới công ty, báo tin một chút, lại muốn chuồn đi.

Thi Niệm Điều kéo cô lại: "Chủ biên, chị đi đâu vậy?"

Kiều Luyến thở dài, ho khan một tiếng: "Qua phòng vấn tin tức."

Sau đó thấp giọng, mở miệng nói: "sắp bắt đầu tranh tài điện tử, tôi phải đi qua xem, thương lượng một chút sách lược với đội trưởng."

Thi Niệm Điều lập tức gật đầu: "tốt, vậy chị đi đi, yên tâm, trong công ty em sẽ giúp chị gánh vác!"

Kiều Luyến cho cô ấy một nụ hôn gió, liền chạy thật nhanh xuống lầu.

Từ khi Tô Mỹ Mỹ rời tòa soạn, bên trong tòa soạn giống như không có chương khí

Chủ biên tổ 1 Trương Xuân hoa, đoạn thời gian gần nhất không biết đang làm gì, tóm lại cũng không có gây sự với cô.

Cho nên trong tòa soạn, ngược lại rất an tĩnh

Có Phạm Kiệt bảo đảm, còn có một cái phụ nữ đại Tôn Lập Nam, tổng biên Lư Chí Hưng cuối cùng cũng ý thức được, Kiều Luyến không dễ chọc, thế là đoạn thời gian này, cũng không bắt bẻ đối với cô, liền mở một con mắt, nhắm một con mắt.

Lại thêm Kiều Luyến thỉnh thoảng xuất ra một số tin tức độc nhất vô nhị, để hấn ta càng không dám nói gì.

Trong lúc nhất thời, Kiều Luyến nổi danh không ít.

Cho nên, lần đầu tiên Kiều Luyến sinh hoạt bên trong một cảnh hài hòa.

Xuống lầu, thẳng đến khi Thẩm Lương Xuyên lên xe, hai người đi về phía câu lạc bộ.

Bọn họ cùng đi đến câu lạc bộ, đã mười giờ sáng.

Các thành viên đều thức đêm, lúc này không có rời giường.

Bọn họ đợi dưới lầu hơn một giờ, cuối cùng toàn bộ mới gặp.

Tô Bành Hạo trông thấy Thẩm Lương Xuyên, vô cùng hưng phấn: "Hai ngày nữa tranh tài, chúng ta nhất định có thể lên cấp. Tôi đột nhiên nghĩ đến một chiến lược mới."

Trận đấu tranh tài điện tử, là thi dự tuyển.

Muốn từ trong một đám người, chọn lựa ra 12 đội ngũ, tiến vào trong trận đấu chân chính.

Mặc dù nói thi dự tuyển tương đối dễ qua.

Tranh tài điện tử, không phải thi đấu cá nhân, mà chính là đoàn đội phối hợp.

Câu lạc bộ của bọn họ mới vừa thành lập, các đội viên phối hợp, kỳ thật không phải là vô cùng ăn ý.

Mà các đội còn lại đều đã tham gia qua mấy lần tranh tài, đều là các đội lâu năm.

Cho nên trước thời điểm, cần dựa vào một số đặc sắc riêng và chiến lược mới.

Kiều Luyến đã sớm nghĩ thông suốt.

Bọn họ không có thời gian huấn luyện, chỉ có thể ở trong trận đấu trưởng thành từng bước một.

Chỉ là...

Kiều Luyến nhìn Tô Bành Hạo một chút.

Mình mới là huấn luyện viên của chiến đội? Cậu ta xem thường chính mình, biểu hiện cũng quá rõ ràng!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 432: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (2)

Kiều Luyến dù bận vẫn ung dung nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên, chỉ thấy anh ngược mắt lên, ánh mắt tràn đầy mong đợi nhìn về phía Kiều Luyến: "Cô ấy mới là huấn luyện viên."

Ý nghĩa: Cậu có chiến lược gì, nên thương lượng với Kiều Luyến!

Tô Bành Hạo lập tức nhếch miệng: "Nói cho cô ta, cô ta lại không hiểu..."

Kiều Luyến nhú mày: "Anh không nói, làm sao biết tôi không hiểu?"

Tô Bành Hạo cười nhạo một chút, còn muốn nói điều gì, lại chợt nghe "Ba" một tiếng.

Quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đặt ly nước lên trên bàn trà.

Mặc dù chỉ là một động tác hơi hợt, lại mang lại một cảm giác đè nén.

Tô Bành Hạo dừng một lúc, lúc này mới nhìn về phía người chung quanh: "Được, chúng ta tới đó thảo luận một chút, là thế này, tôi muốn ở trong trận đấu, lấy ra nhân vật này..."

Điện tử tranh tài, là dùng các loại nhân vật đến thi đấu.

Có pháp sư, có xạ thủ, có Tank, còn có phụ trợ... Từng người tự chia phần hợp tác.

Có nhân vật công kích rất yếu, nhìn qua cũng không có tác dụng gì, nhưng có thể phối hợp với đồng đội đánh ra kết quả ngoài dự liệu.

Tô Bành Hạo hiện tại lấy ra nhân vật này, cũng là nhân vật ít được lưu ý, người chơi bình thường cũng không hay chọn.

Cho nên cậu ta vừa lấy ra, đồng đội còn lại, liền có ý kiến.

"Không được, nhân vật này lực công kích không đủ..."

"Năng lực chạy trốn cũng kém..."

Đại gia cùng nhị gia mở miệng.

Đến Cửu Nữ Vương cũng thẹn thùng nói chuyện: "Nhân vật này hoàn toàn bỏ đi..."

Tô Bành Hạo nhếch khóe miệng, muốn nói điều gì, nhưng còn không nói ra, chỉ thấy ánh mắt Kiều Luyến sáng lên, vỗ bàn một cái: "Cái này tốt!"

Tô Bành Hạo:...

Kiều Luyến cúi đầu, nghiêm túc mở miệng: "Nhân vật này, thật là kỳ binh, chẳng qua tôi còn muốn nghiên cứu số liệu một chút, nhìn xem nên đánh phối hợp thế nào để càng đạt hiệu quả, cái này, hôm nay tôi nghiên cứu, chúng ta ngày mai đến quyết định sách lược."

Tô Bành Hạo kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Cậu ta lúc đầu cho là, mình muốn dùng nhân vật ít lưu ý đến thi đấu, Kiều Luyến khẳng định sẽ từ chối, thật không nghĩ đến, cậu ta nói một chút, đồng đội của mình còn không nghĩ rõ thâm ý trong đó, vậy mà cô rất nhanh nghĩ ra điểm quan trọng!

Kiều Luyến cũng đứng vụt lên: "Tốt, hôm nay các cậu tiếp tục huấn luyện, tôi trở về nghiên cứu một chút. Đợi đến khi nghiên cứu triệt để, chúng ta liền tạo tổ hợp thi đấu!"

Nói đến đây, muốn đi ra ngoài.

Thế nhưng đi hai bước, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, cô bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Tô Bành Hạo: "Tô Bành Hạo, việc này cậu có thảo luận qua với Từ Tiên Từ sao?"

Từ Tiên Từ vẫn luôn rất âm hiểm.

Mà chọn cái nhân vật ít bị lưu ý đến làm kỳ binh, nhất định không thể bị người ta sớm nhắm vào.

Cô vừa dứt lời sắc mặt Tô Bành Hạo lập tức thay đổi: "Cô có ý gì?"

Cả người cậu ta đều có chút nổi giận: "Nếu cô hoài nghi tôi, trận đấu này còn có thể đánh hay không?"

Đoàn đội là phải cùng tin nhiệm nhau.

Thấy cậu ta quá kích động Kiều Luyến không nhịn được lắc đầu: "Tôi không phải nói gì cậu, đương nhiên tôi tin tưởng cậu."

Nếu như không tin cậu ta, cũng sẽ không phí hết tâm tư, tìm cậu ta gia nhập chiến đội rồi.

Thế nhưn...

"Tôi không tin, là Từ Tiên Từ."

Đàn ông, mãi mãi cầu thả một số chi tiết, có thể sẽ bị người ta moi ra tin tức trong lời nói.

Mà Từ Tiên Từ tiếp cận Tô Bành Hạo, không phải là vì sách lược của chiến đội sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 433: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (3)

Tô Bành Hạo nghe nói như thế, lại càng thêm kích động: "Kiều Luyến, cô đối tôi có thể có ý kiến, nhưng tôi không cho phép cô nói như vậy về tiểu Kiều!"

"Nhân phẩm Tiểu Kiều, tôi rất tin tưởng! Tôi với cô ấy cùng nhau ăn mấy bữa cơm, trò chuyện một chút về trò chơi, nhưng cho tới nay không có thảo luận về sách lược, mấy ngày nay, tôi vội vàng huấn luyện, căn bản cũng không có thời gian liên hệ cô ấy! Mà nhân vật này, là tôi đem qua mời nhớ tới, nói như vậy, cô hài lòng sao?"

"Mặt khác, tôi lập lại một lần. Tôi nếu như đã gia nhập chiến đội này, nhất định sẽ coi chiến đội này là nhà. Nhưng Từ Tiên Từ, cũng chính là tiểu Kiều, là thần tượng của tôi, tôi đối cô ấy tin tưởng vô điều kiện. Đương nhiên, tôi tin tưởng cô ấy sẽ không phản bội câu lạc bộ!"

Tô Bành Hạo lưu lại một câu nói như vậy, quay người liền đi lên lầu.

Bộ dáng tức giận táo bạo, giống như mèo xù lông.

Kiều Luyến gặp cậu ta phản ứng quá kích động, không nhịn được kéo khóe miệng.

Lại bởi vì cậu ta tin tưởng tiểu Kiều, mà trong lòng âm áp.

Cho tới bây giờ cũng không biết, cho dù là qua nhiều năm như vậy, còn có thể có người vô điều kiện thích cô ấy.

Tô Bành Hạo kiên trì, để cho cô cảm thấy cậu ta vừa đáng yêu, lại đáng ghét.

Kiều Luyến thờ dài, nhìn Thẩm Lương Xuyên, đang định rời đi, đã thấy Tô Bành Hạo chạy từ trên lầu xuống.

Dù sao cũng là chàng trai trẻ, con tức đến nhanh, đi cũng nhanh.

Cậu ta lúc này giống như là đã khôi phục, đi đến trước mặt cô, tắt điện thoại di động của mình, quăng trên mặt bàn.

Kiều Luyến hơi sững sờ: "Làm sao?"

Tô Bành Hạo nhú mày: "Tôi nghĩ, cảm thấy cô nói cũng đúng. Dứt khoát còn có hai ngày là đến so tài, chúng ta tắt máy, kiểm tra lẫn nhau, không cùng người ngoài liên hệ, như thế này có thể bảo vệ chiến lược đến mức cao nhất."

Kỳ chiêu này đối với đoàn đội liên quan mật thiết đến thắng bại.

Tô Bành Hạo có thể nhanh lấy đại cục làm trọng, để Kiều Luyến lau mắt mà nhìn cậu ta.

Dù là tín nhiệm cậu ta, cũng sợ hãi sẽ có chuyện gì xảy ra, Kiều Luyến dứt khoát mở miệng: "Tốt, vậy trước tiên tiểu nhân, sau quân tử. Hai ngày này, vất vả mọi người."

Trong lúc nhất thời, toàn bộ câu lạc bộ, vào hình thức phong bế trong khi huấn luyện.

Cùng ngày, Kiều Luyến về đến nhà, liền vào trong thư phòng nghiên cứu chiến lược.

Cầm giấy và bút tô tô vẽ vẽ, sau cùng phối hợp ra đoàn đội hợp lý nhất.

Ngày thứ hai, cô chạy đến cầu lạc bộ, thảo luận với đám người Tô Bành Hạo

Hơn nữa còn vụng trộm dùng tổ đội đánh một ván, hiệu quả tốt ngoài dự tính!

Vốn năm người còn có chút khấn trương, khi nhìn thấy tổ đội này về sau càng lợi hại, nhất thời buông lỏng người.

Từng người chiến đấu hiên ngang, mơ màng đoạn thời gian trước, hiện tại đều biến mất, trạng thái đạt đến độ cao trước nay chưa từng có.

Loại tâm tình này, một mực duy trì đến khi tranh tài bắt đầu!

Ngày thứ ba, hai giờ chiều, Kiều Luyến và nhân viên chiến đội, cùng đi đến hiện trường tranh tài.

Trận đấu này, sẽ dẫn dắt chiến đội bọn họ trên con đường thành thần!

Điện tử cạnh tranh là một hạng mục tranh tài hấp dẫn rất nhiều Fan hâm mộ toàn cầu.

Hiện trường tranh tài có tới hơn nghìn người, rất náo nhiệt.

Đám tuyển thủ các chiến đội đều tìm tới vị trí của mình.

Hôm nay, là thi đấu tuyển chọn.

Dựa theo chiến đội tranh tài, tiến hành phân tích sắp xếp.

Bắt đầu rút thăm, đội trưởng Tô Bành Hạo đại biểu chiến đội, lên sân khấu.

Chờ đến khi rút xong, công bố kết quả, trực tiếp để Kiều Luyến tròn tròn mắt.

Đều nói oan gia ngõ hẹp, câu nói này quả nhiên không sai!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 434: Cao trào! ! Thì ra là con bé ! (4)

Cô tuyệt đối không ngờ rằng, vậy mà ván đầu tiên không tính là trận đấu tranh tài, gặp King chiến đội của Tử Tiên Tử!

Bởi vì đây là thi dự tuyển, cho nên lời đạo đầu của cả trận đấu đơn điệu, rút được tổ của đối thủ, trực tiếp thi đấu là được rồi.

Kiều Luyến ngồi trên khán đài, nhìn chăm chăm Q chiến đội.

Hiện trường nóng bỏng, Fan hâm mộ của Q không nhiều, nhưng trên khán đài, mọi người nhiệt liệt thảo luận, ngẩng cao reo hò, thêm lúc tiến vào trong trò chơi, âm nhạc quen thuộc vang lên, đều khiến cô cảm thấy trong lòng không khỏi dâng lên nhiệt huyết.

Tranh tài...

Tám năm trước, cô và Tử Xuyên muốn đánh một trận tranh tài chân chính.

Thế nhưng lần kia không biết sao lại chấm dứt.

Về sau, gia đình xuất hiện biến cố.

Cô chưa từng có nghĩ tới, sẽ có một ngày như vậy, cô, sẽ xuất hiện trên khán đài này

Nghĩ tới đây, cô cảm giác mình sắp không ngồi được nữa.

Cô ngửa đầu nhìn về phía trước, không có chú ý tới vị trí bên cạnh trống không, bỗng nhiên có người ngồi xuống.

Chợt, cổ tay Kiều Luyến bị xiết chặt.

Cô giật nảy mình, bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy thân hình cao lớn của Thẩm Lương Xuyên ngồi bên cạnh.

Anh mang theo mũ lưỡi trai và khẩu trang, ngồi bên cạnh cô.

Mà bàn tay lớn kia, giờ phút này đã cầm thật chặt tay cô.

Kiều Luyến mơ màng.

Nếu như bị người phát hiện Thẩm Lương Xuyên ở chỗ này, đoán chừng có thể gây nên toàn bộ hỗn loạn!

Thẩm Lương Xuyên lại làm động tác im lặng với cô.

Kiều Luyến nhìn chung quanh một lần, phát hiện không có người chú ý tới bọn họ, lúc này mới tiến tới bên tai anh: "sao anh lại tới đây?"

Kiều Luyến còn muốn nói điều gì, Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Tranh tài bắt đầu rồi."

Một câu, Kiều Luyến lập tức nhìn chăm chăm phía trước, hết sức chăm chú vùi đầu vào cuộc tranh tài.

Mà Thẩm Lương Xuyên lại quay đầu nhìn cô.

Trong hội trường mờ tối, tiếng người xung quanh huyền ảo.

Trong hoàn cảnh ồn ào, gương mặt cô lại nghiêm túc khấn trương.

Đôi mắt của anh trầm xuống, ánh mắt rơi vào bàn tay bọn họ.

Tiểu Kiều, anh muốn ở cùng một chỗ với em, từng bước một, đi khắp thế giới.

Cho nên, sao anh có thể không đến?

Kiều Luyến căn bản cũng không biết tâm tư của Thẩm Lương Xuyên, giờ phút này hết sức chăm chú nhìn chăm chăm cuộc tranh tài.

Ván đầu tiên, Q thua.

Ván thứ hai, Q lấy tinh thần chỉ huy của Tô Bành Hạo, thắng đối phương.

Giờ phút này, tràng diện tạo thành thế cục 1: 1.

Ván thứ ba quyết thắng bại.

Q là chiến đội tân thủ, rất cần một thắng lợi ủng hộ sĩ khí.

Cho nên đến ván thứ ba, Tô Bành Hạo nhìn Kiều Luyến một chút.

Hai người cách đám người, gật đầu với nhau.

Bọn họ quyết định, ở ván thứ ba cầm ra chiến lược của bản thân.

Trên mặt Kiều Luyến lộ ra tự tin, nhưng một giây sau, lại bỗng nhiên đổi sắc mặt!

Thi đấu trước đó, bọn họ đều sẽ nhắm vào đối thủ mạnh, lựa chọn dùng nhân vật loại trừ.

Bởi vì hai đội ngũ đều tương đối lạ lẫm, hai ván phía trước, đều dùng nhân vật rất bình thường.

Nhưng đến ván thứ ba...

Đến phiên King chiến đội lựa chọn nhân vật sử dụng, bọn họ trực tiếp sử dụng kỳ binh của Tô Bành Hạo!!

Bộ dạng này, hoàn toàn làm rối tiết tấu của họ!

Kiều Luyến đứng lên, không thể tin nhìn chăm chăm bên kia.

Cô cảm phát giác được, đội hình kỳ binh của họ, bị đối Phương Tri Hiểu được!!

Nhưng năm tuyển thủ chuyên nghiệp đều được huấn luyện bằng hình thức khép kín, có thể tiết lộ tin tức này... Ngoại trừ cô không có người khác!

Tròng mắt cô co rụt lại, liền thấy Tô Bành Hạo tức giận, đỏ mắt nhìn về phía cô.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 435: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (5)

Loại tranh tài này đều là tuyển thủ chuyên nghiệp đánh, sẽ rất ít ra một số nhân vật đặc biệt.

Gần như có thể nói, ở trong trận đấu, nhân vật hay sử dụng, không có kỳ binh của Tô Bành Hạo!

Cho nên, hầu như không cần nghĩ, liền biết đôi hình kỳ binh của bọn họ, bị đối phương hiểu được!

Tô Bành Hạo đứng vụt dậy, siết chặt nắm đấm, bỗng nhiên vỗ bàn một cái.

Cậu ta siết chặt con chuột, đôi mắt đỏ hồng nhìn cô chăm chăm!

Hai người đều mang tai nghe, có thể nói chuyện với nhau.

Kiều Luyến vội vàng xua tay, lắc đầu: "Không phải tôi, cậu..."

Nói còn chưa dứt lời, Tô Bành Hạo liền nở nụ cười gằn, xoay người muốn đi.

Kiều Luyến không để ý tới khác, từ trên khán đài đi qua.

Còn các đồng đội, cũng đều hôn mê mất rồi.

Hai ngày này bọn họ phong bế huấn luyện, cũng là luyện tập phối hợp đội hình này, nhưng bây giờ, nhân vật máu chốt lại bị cấm sử dụng?

Không có nhân vật này, còn phối hợp, là chuyện tiểu lâm!

Đột nhiên thấy Tô Bành Hạo rời đi, từng người đứng lên, mờ mịt nhìn qua.

Kiều Luyến bước nhanh đi qua, kéo Tô Bành Hạo lại: "Cậu làm gì vậy?"

Tô Bành Hạo vung ngược tay lên, đẩy cô ra: "Làm gì? Trận đấu này còn có thể đánh sao? Có huấn luyện viên bán đồng đội, coi như thắng ván này, về sau cũng không có ý nghĩa!"

Kiều Luyến thấp giọng: "Chuyện này không phải tôi làm, có tin hay không là tùy cậu, nhưng hiện tại, tôi lệnh cho cậu lập tức trở về tham gia thi đấu!"

"Thi đấu? Cô cũng có mặt nói thi đấu! Cô biết hai ngày này, năm người chúng tôi gần như mỗi một giây phút đều dính vào nhau, chính là vì có thể xuất ra cái đội hình này, đánh ra một trận đặc sắc!"

"Hiện tại, cô buộc tôi lên sân khấu, là muốn phụ trợ cho King chiến đội, xem bọn họ đại sát tứ phương, xem bọn họ lợi hại đến mức nào sao?"

Ngón tay Tô Bành Hạo phát run, lúc nói chuyện, hốc mắt đỏ bừng, cả người táo bạo đến cực hạn.

Bên cạnh, đã có nhân viên đi tới: "Xin hỏi mọi người sao vậy? Xây ra vấn đề gì sao?"

Kiều Luyến còn chưa mở miệng, Tô Bành Hạo đã nói chuyện: "Trận đấu này, chúng tôi không đánh! Trực tiếp nhận thua!"

Nhân viên hơi sững sờ: "Vì sao? Cái này..."

Nói còn chưa dứt lời, Tô Bành Hạo cười lạnh, quay người muốn đi.

Kiều Luyến mắt thấy cậu ta muốn rời khỏi, bỗng nhiên hô lớn một tiếng: "Cậu đứng lại đó cho tôi!"

Khí thế đoạt người, để bước chân Tô Bành Hạo có chút dừng lại, quay đầu.

Ánh mắt hai người đối nhau.

Không biết vì cái gì, phân nộ đến cực hạn của Tô Bành Hạo, đã mất đi tư duy lý trí, khi đối đầu với kiên quyết của cô lại chậm rãi trấn định lại.

Lúc này Kiều Luyến không nói rõ tâm tình của mình là gì, mỗi một, không thú vị, hay tăng thêm sự không cam lòng.

Cô không hiểu, vì cái gì khi đánh tranh tài, không thể đường đường chính chính, quang minh chính đại?

Cái Tử Tiên Tử này, lần một lần hai phá hư, ảnh hưởng nghiêm trọng công chính của cạnh tranh game.

Thế nhưng, cô đã trải qua nhiều chuyện như vậy, ngay ngày đầu tiên, tiếp nhận sự thật này.

Trên thế giới này, luôn luôn có một đám người như thế.

Bọn họ sẽ phá hư quy tắc, sẽ dùng thủ đoạn âm hiểm, để có được.

Mà cường giả chân chính, thì không sợ những yêu ma này.

Cô bình tĩnh nhìn Tô Bành Hạo: "Cậu thật sự nguyện ý, cứ cam tâm nhận thua như vậy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 436: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (6)

"Vất vả huấn luyện gần một tháng, hiện tại vừa trên chiến trường, cậu đã muốn rời khỏi sao?"

"Tô Bành Hạo, cậu bây giờ là một chiến sĩ, tôi chỉ nghe nói qua chiến sĩ chết trên chiến trường, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, chiến sĩ sẽ chạy trốn!"

"Hay là nói, không có cái đội hình này, cậu không có tự tin thực lực của mình? Khi cạnh tranh game, đoàn đội phối hợp là rất quan trọng, nhưng năng lực cá nhân, cũng có thể nghiền ép tất cả!"

Tô Bành Hạo nghe từng câu của cô, ánh mắt dần dần thư thái, máu đỏ bên trong, cũng từ từ rút đi.

Kiều Luyến tiếp tục nhìn cậu ta: "Tiết lộ sách lược, chuyện này, tôi nhất định sẽ tra rõ ràng, cho cậu một giải thích, mà bây giờ, cậu dám lên hay không, đánh xong trận chiến chưa có hoàn thành hay không?"

Tô Bành Hạo cứng nhắc.

Nhân viên lại không nhìn được nhìn về phía cậu ta.

Thi dự tuyển ban đầu vốn cũng không có nghiêm khắc, nhận thua, trực tiếp đá rơi là được, cho nên anh ta mở miệng hỏi thăm: "Rốt cuộc mấy người có đánh hay không? Không đánh, liền mau nhường chỗ, để tổ kế tiếp thi đấu, chứ đừng kéo dài thời gian."

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến khẩn trương nhìn về phía Tô Bành Hạo.

Ánh mắt Tô Bành Hạo nhìn cô chăm chăm, một lúc sau mới nhìn nhân viên, giận dữ hét: "Gấp làm gì? Tôi kêu tạm dừng, đi nhà vệ sinh cũng không được à!"

Nhân viên:...

Kiều Luyến:...

Mà Tô Bành Hạo không có qua nhà vệ sinh, ngược lại quay người đi về phía sân thi đấu.

5 đài máy tính sừng sững, giờ phút này cũng là vũ khí trong tay họ.

Cậu ta ngồi ở vị trí của mình, sau đó cũng không nhìn Kiều Luyến, bắt đầu trò chơi.

Toàn bộ sách lược bị phá, hoàn toàn không thể tiếp tục dùng đội hình vừa rồi.

Cho nên ván thứ ba, để trái tim con người có thể nhắc đến cổ họng.

Ván này, đối phương là màu lam, trời sinh chiếm cứ ưu thế địa lý, dẫn đến thành viên của Q, về tâm lý cũng có chút áp lực.

Tô Bành Hạo lại bình tĩnh đáng sợ.

Chờ đến khi chọn tốt nhân vật, tranh tài bắt đầu!

Bởi vì bị đối phương khám phá chiến lược, cho nên người bên Q, tâm tính cũng không tính là tốt.

Tô Bành Hạo dùng nhân vật, là loại anh hùng có thể kiểm chế toàn cục, vừa tiến lên liền kéo theo người đối phương cùng chết.

Đôi phương chỉ còn một chút máu, muốn chạy trốn.

Lúc này không thích hợp đuổi bắt, nhưng cậu ta vẫn vội vàng muốn có ưu thế, đuổi theo.

"Hồngбет!"

Kiều Luyện hô nhỏ một tiếng, sau một khắc, liền thấy trong bụi cỏ bên cạnh có người mai phục, nhảy ra đánh giết cậu ta!

Tô Bành Hạo lập tức đập xuống bàn, mắng một tiếng: "Mẹ nó!"

Cả người cậu ta đều có chút sụp đổ, mang theo toàn đội, có chút mờ mịt.

Hắn là đại gia hắn là nhị gia không nhìn được ngẩng đầu nhìn cậu ta một cái.

Kiều Luyện lại thời khắc này, nhìn chăm chăm cửa sổ trò chơi, vội vàng hô: "Hắn là đại gia mau trở lại!"

Nhưng vẫn chậm một bước, bốn người bắt lấy, lại bị giết chết!

Vừa mới bắt đầu tranh tài, liền chết ba người, thế cục thảm thiết.

Kiều Luyện mở miệng nói chuyện: "Vững vàng lấy điểm, đừng có gấp, ván này chúng ta có thể thắng."

Lời cô roi xuống, Tô Bành Hạo trực tiếp mở miệng: "Cô im miệng! Tôi mới là chỉ huy!"

Huấn luyện viên mãi mãi cũng không có nắm chắc rõ ràng thế cục như đội viên.

Cho nên, bình thường thi đấu, là đội trưởng chỉ huy tác chiến.

Huấn luyện viên, chỉ khi thấy đội trưởng bị kích thích, sẽ ra mặt quấy nhiễu, để cậu ta giữ vững tinh táo.

Nhưng giờ phút này, Tô Bành Hạo lộ ra nổi nóng không kìm chế được.

Kiều Luyện nhú mày.

Trận đấu này, chẳng lẽ phải thua sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 437: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (7)

Kiều Luyện nhìn về phía bốn người còn lại.

Hắn là đại gia hắn là nhị gia đều là người rất ôn hòa thật thà, tuy Tô Bành Hạo ngẫu nhiên gây gổ với cô mấy câu, thế nhưng những người còn lại, dù trong lòng không tín nhiệm trình độ của cô, cũng sẽ biểu hiện ra mặt ngoài tôn kính.

Vậy mà lúc này, mấy người còn lại, đều không có phản bác Tô Bành Hạo.

Tình huống này, để Kiều Luyện hiểu.

Bọn họ đều đang hoài nghi cô.

Kiều Luyện chỉ cảm thấy nơi ngực bị đè ép một tảng đá lớn.

Cô ngậm miệng lại.

Tô Bành Hạo mắng cô một câu, giống như là tìm về lý trí, phục sinh, không hề xúc động như vậy.

Nhưng yếu thế bắt đầu, lúc này hiện ra rõ!

Kiều Luyện thấy tình huống này, nhú mày.

Yếu thế dần dần bị kéo dài.

Lúc này, Kiều Luyến không nhận được hô tạm dừng.

Đừng nói Tô Bành Hạo, đến hẳn là đại gia, hẳn là nhị gia đều bị chèn ép đỏ mắt.

Bởi vì tạm dừng, Tô Bành Hạo còn ngẩng đầu lên, hung hăng nhìn cô một cái: "Kêu tạm dừng cái gì? Chúng ta ta sẽ có hi vọng thắng!"

Kiều Luyến không nói chuyện, ngược lại trong năm người, chỉ cô gái duy nhất: " Lão tổ Bạch Cốt" đứng lên: "Chúng ta vào nhà vệ sinh một chút."

Lão tổ Bạch Cốt từ phòng vệ sinh trở về, tiếp tục tranh tài.

Có lẽ là qua thời gian nghỉ ngơi, mọi người khôi phục lý trí.

Một đám người nhanh chóng điều chỉnh chiến lược.

Lấy bảo vệ mình là điều kiện tiên quyết, thủ làm chủ.

Trò chơi chậm rãi đến cuối, đội trưởng King chiến đội, bắt đầu lên tiếng: "Một đợt xong việc, mọi người lên!"

Trong nháy mắt, thời khắc khẩn trương đến.

Cuối cùng song phương giằng co lần nữa, lần này, đám Tô Bành Hạo ở thế yếu, rất dễ dàng sẽ bị thua!

Nhưng tại thời khắc mấu chốt, bọn họ tìm được một sai lầm của đối phương, lão tổ Bạch Cốt dẫn đầu đánh giết nhân vật lợi hại nhất của họ, tiếp theo, 5 đánh 4, đánh ra một đợt diệt vong!

Mà đám Tô Bành Hạo mượn nhờ ưu thế này, trực tiếp thắng được trận đấu!!

Cái kịch vui hóa ra đảo ngược, để hiện trường phát ra tiếng kinh hô.

Quá đặc sắc!

Tuyển thủ chuyên nghiệp, thao tác quả thực quá nhanh, quá đặc sắc!

Mà Tô Bành Hạo cũng ngay một khắc cuối cùng, tháo tai nghe xuống, ném mạnh lên bàn rồi nhảy dựng lên.

Hắn là đại gia, hẳn là nhị gia ôm nhau, đi tới trước mặt lão tổ Bạch Cốt: " Bạch cốt, ván thứ ba hôm nay, may mắn mà có cô!"

Lão tổ Bạch Cốt vẫn trầm mặc như cũ, khẽ gật đầu.

-

Tranh tài kết thúc, một đám người về tới biệt thự trong.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên vừa mới đi theo vào, liền thấy khuôn mặt Tô Bành Hạo bình tĩnh, đứng ở nơi đó.

Kiều Luyến muốn nói điều gì, miệng còn không có mở ra, Tô Bành Hạo cũng đã mở miệng trước.

Cậu ta trực tiếp nói với Thẩm Lương Xuyên: "Cái câu lạc bộ này, có cô ấy thì không có tôi! Có tôi thì không có cô ấy!"

Một câu roi xuống, trong cả căn phòng, liền an tĩnh lại.

Vui sướng bởi vì thắng tranh tài, cũng bị áp chế.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến cắn môi, quật cường đứng thẳng.

Quả nhiên, Thẩm Lương Xuyên không chút do dự mở miệng: "Không phải cô ấy."

Tô Bành Hạo tức giận: "Đến lúc này, anh còn bao che cô ta. Tốt, cô ta không đi, vậy tôi đi!"

Nói đến đây, trực tiếp muốn đi ra cửa.

Nhưng đi được hai bước, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng nói: "Chúng ta đã ký kết hợp đồng."

Trên hợp đồng ghi rõ, bọn họ phải hợp tác chí ít là hai năm.

Tô Bành Hạo cười lạnh: "Phí bồi thường vì phạm hợp đồng, tôi sẽ trả."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 438: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (8)

Nói đến đây, cậu ta trực tiếp đi ra cửa chính.

"Dừng lại!"

Kiều Luyến hô một tiếng.

Tô Bành Hạo quay đầu.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu: "Ta có thể chứng minh, không phải tôi làm."

Tô Bành Hạo nhíu mày.

Kiều Luyến nhìn về phía lão tổ Bạch Cốt.

Lão tổ Bạch Cốt liền đầu ra đẩy, mặt không thay đổi giải thích: "Hôm nay kêu dừng tranh tài, tôi theo huấn luyện viên Kiêu tới phòng vệ sinh. Phía sau tôi hiểu hiện ở trận đấu, đều là huấn luyện viên Kiêu chỉ huy tôi trong bóng tối. Nếu như là cô ấy bán rẻ câu lạc bộ, như vậy vì sao cô ấy lại vất hết óc, để cho chúng ta thắng?"

Tô Bành Hạo nghe nói như thế, có chút không thể tin: "Cô nói là, ván thứ ba thắng được đều do cô ấy chỉ huy cô?"

Vậy là một cục diện đảo ngược thế cục!

Nếu như không phải nhờ lão tổ Bạch Cốt, bọn họ sẽ bị thua trận đấu kia.

Lão tổ Bạch Cốt gật đầu.

Thái độ Tô Bành Hạo, cuối cùng hoà hoãn lại, cậu ta nhìn về phía Kiêu Luyến, lông mày nhíu sâu: "Nhưng như vậy, cũng không thể nói rằng chiến lược không phải do cô tiết lộ! Dù sao, chiến lược chỉ có chúng ta biết, ngoại trừ cô, không có người khác."

Kiều Luyến gật đầu: "5 người là một đội, không thể tiết lộ bí mật, tôi đã cẩn thận suy nghĩ, sự tình có lẽ vẫn là xuất hiện ở trên người tôi. Nhưng tôi chỉ sợ cũng là bị người mưu hại."

"Hừ, lời hay ai không biết nói? Một câu bị gài bẫy, liền có thể tẩy trừ tội danh sao?"

Kiều Luyến lắc đầu: "Không thể."

Tô Bành Hạo sững sờ.

Kiều Luyến liền quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Nhưng tôi tin tưởng, Thẩm tiên sinh sẽ cho mọi người một công đạo."

-

Cuối cùng làm yên lòng đám người Tô Bành Hạo, Kiêu Luyến và Thẩm Lương Xuyên lái xe về nhà, thở dài một hơi.

Kiều Luyến mở miệng: "Em cẩn thận nghĩ lại, chiến lược lần tranh tài này, em chỉ ở trong thư phòng anh, cầm giấy bút viết ra số liệu nghiên cứu."

Trải qua lần ảnh chụp trước, khẳng định Thẩm Lương Xuyên tiến hành loại bỏ giúp việc trong nhà.

Hiện tại nhà hẳn an toàn.

Cho nên Kiêu Luyến sơ sót.

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên hơi híp lại: "Trong nhà có ghi hình!"

Đôi mắt Kiêu Luyến, lập tức sáng lên.

Hai người về đến nhà, ở thư phòng mở ghi hình ra, sau đó phát hiện, chiều hôm qua hai người bọn họ đều không có ở đây, nhưng trong thời gian ghi hình, bị mất một đoạn mười phút.

Kiều Luyến nhú lông mày lại: "Đến cùng là ai làm, còn quá quen thuộc với nhà chúng ta! Đến ghi hình cũng có thể xóa bỏ!"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, lông mày nhú lại.

Đúng lúc này, cửa thư phòng bị gõ, Hạ Diệp Hoa bùng hai cốc nước đi đến: "Hai đứa về nhà, liền trốn ở trong thư phòng làm gì? Nhanh uống nước đi."

Kiều Luyến lập tức đưa tay, chuẩn bị nhận lấy.

Nhưng dưới chân bỗng nhiên bị vấp một chút, liền không cẩn thận đổ ập vào Hạ Diệp Hoa, dẫn đến đổ cả cốc nước ở trên tay bà vào người.

Hạ Diệp Hoa vội vàng nói: "Đứa nhỏ này, chuyện gì vậy? Mau đi thay đồ, đừng để bị lạnh!"

Kiều Luyến cúi đầu xem xét, nước này làm ướt hết quần áo của mình rồi.

Cô khẽ gật đầu: "Vậy con đi thay quần áo trước."

Nhưng vừa đi ra ngoài cửa, bỗng nhiên nhớ tới điện thoại di động còn ở trên bàn làm việc, thế là quay đầu, chuẩn bị lấy điện thoại.

Khi cô vừa mới quay người, lại nghe được Thẩm Lương Xuyên nghiêm túc nói chuyện: "Mẹ, con hỏi mẹ một chuyện."

"Con nói đi."

Mỗi chữ mỗi câu của Thẩm Lương Xuyên truyền tới: "Hôm qua, có phải Tống Nguyên Hi trở lại hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 439: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (9)

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, sững sờ tại chỗ.

Giọng Thẩm Lương Xuyên ép tới rất nhỏ, giống như là sợ những người khác nghe được.

Không biết vì cái gì, cô liền nuốt ngụm nước miếng, không có đi vào bên trong, đứng ở ngoài cửa.

Trong đầu lóe lên một ý niệm.

Người hết sức quen thuộc đối với cái nhà này, có thể tùy tiện ra vào thư phòng Thẩm Lương Xuyên... Ngoại trừ Tống Nguyên Hi, giống như không có người khác!

Tống Nguyên Hi... Lại là Tống Nguyên Hi.

Cô cảm thấy mình giống như bỏ quên cái gì, lại có cái suy nghĩ này xuất hiện.

Nhưng cô lập tức lắc đầu, không đứng, coo hẩn là tín nhiệm Thẩm Lương Xuyên, Thẩm Lương Xuyên nói qua, không phải con bé, vậy thì không phải là Tống Nguyên Hi.

Hiện tại, Thẩm Lương Xuyên hỏi vấn đề này, khẳng định cũng là có đạo lý của anh.

Kiều Luyến nỗ lực thôi miên mình, sau đó liền hít vào một hơi thật sâu, lắng lắng nghe tiếng trong thư phòng.

Hạ Diệp Hoa nhất thời không có trả lời, chờ trong chốc lát, mới mở miệng nói: "Không, không có..."

Nhưng trong lời nói, lại lộ ra chột dạ.

Tiếng Thẩm Lương Xuyên, mang theo chất vấn: "Thật sự không có?"

Hạ Diệp Hoa có chút gánh không được: "Chỉ trở lại mười phút đồng hồ! Nói với ta mấy câu, cầm ít đồ rồi đi. Ai, con cũng thật là, xem như trừng phạt nó, nơi này cũng là nhà của nó. Cô không thể trở về hay sao?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên ngưng trọng: "Lúc con bé trở về, là lúc nào?"

Hạ Diệp Hoa suy nghĩ một chút: "Hôm qua khoảng bốn rưỡi chiều."

Khoảng bốn rưỡi...

Kiều Luyến bỗng dung mở to hai mắt nhìn, trên ghi hình, thiếu mất mười phút đồng hồ, cũng là khoảng bốn rưỡi!

Nói như vậy...

Cô còn không có nghĩ rõ ràng, liền nghe thấy trong thư phòng truyền đến tiếng bước chân.

Cô cũng không biết mình nghĩ như thế nào, vội vàng lui về sau hai bước, bỗng nhiên chạy vào trong phòng ngủ.

Cô vừa đi vào, Thẩm Lương Xuyên liền đi qua: "Anh đi ra ngoài một chút."

Kiều Luyến bình tĩnh nhìn anh: "Anh đi đâu vậy?"

Một câu tra hỏi, để Thẩm Lương Xuyên hơi sững sờ, tay cầm áo khoác, cũng cứng đờ.

Một lát sau, anh mới mở miệng: "Có chút việc."

Sau đó liền nhanh chân rời đi.

Kiều Luyến đứng trong phòng, nhìn chăm chăm phía sau lưng anh.

Không biết vì cái gì, giờ này khắc này, cô cảm giác người này xa lạ như thế...

Những nghi ngờ trong lòng, giống như một cây gai, đâm thật sâu vào đáy lòng cô.

Không được, hoài nghi Thẩm Lương Xuyên là không đúng.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, tự an ủi mình.

Tổng Nguyên Hi ở nhà, chỉ là hoài nghi cô một chút, Thẩm Lương Xuyên có thể đuổi con bé ra khỏi nhà, trừng phạt con bé...

Nếu như nó làm chuyện xấu khác với mình, Thẩm Lương Xuyên không có khả năng thờ ơ.

Thẩm Lương Xuyên sẽ không tổn thương chính mình.

Nghĩ như vậy, cô không yên lòng đổi quần áo.

Vừa thay quần áo xong, Hạ Diệp Hoa liền đi đến, hai đầu lông mày bà còn mang theo lo lắng: "Tiểu Kiều, có phải các con xảy ra chuyện gì hay không? Ta thấy vừa rồi sắc mặt Lương Xuyên không tốt lắm."

Kiều Luyến nhìn Hạ Diệp Hoa, rất muốn nói cho bà toàn bộ sự tình.

Thế nhưng lời nói tới bên miệng, liền nghĩ đến bà gần đây, đã hai lần cao huyết áp té xỉu.

Cho nên, cô khẽ cười: "Không có việc gì đâu mẹ, mẹ đừng lo lắng."

"Ta không lo lắng, chẳng qua con mới không yên lòng, đến quần mặc ngược!"

Kiều Luyến cúi đầu, liền thấy quần của mình, quả nhiên mặc ngược rồi.

Cô cười xấu hổ, cởi quần ra, lộ ra hai chân thon dài trắng tấp.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 440: Cao trào! ! Thì ra là con bé! (10)

Hạ Diệp Hoa liền trêu ghẹo cô: "Nhìn thân hình con xinh đẹp, hẳn nên mặc quần bó sát, đẹp mắt. Đến, ta nhìn từ treo quần áo của con".

Nói đến đây, quay người mở tủ quần áo ra.

Khi nhìn đến từng kiện từng kiện quần áo ngủ lại lắc đầu: "Phụ nữ nên mua nhiều quần áo đẹp để, hôm nào chúng ta cùng đi dạo phố, ta mua cho con".

Nói đến đây, lại liếc mắt nhìn cô: "tủ quần áo của con... Để Lương Xuyên mua cho con cái mới. Nó có tiền. Đoạn thời gian trước, ta thấy Nguyên Hi mua một cái túi hai mươi vạn, nó đều quẹt thẻ, một tiếng cũng không kêu. con là vợ nó, phải học tiêu tiền của nó!"

Hạ Diệp Hoa nói lời này, Kiều Luyến có chút ngượng ngùng.

Đây là mẹ chồng sao?

Đây là mẹ đi!

Có người mẹ hăm hại con của mình như thế sao?

Bà với Tống Nguyên Hi tiêu tiền của anh coi như xong, còn muốn cổ vũ chính mình cũng đi tiêu...

Kiều Luyến vừa nghĩ tới đây, lại bỗng nhiên sững sờ, chợt ngừng đầu: "mẹ, mẹ nói là... cái túi hai mươi vạn của Nguyên Hi, chính là Thẩm Lương Xuyên trả tiền?"

Hạ Diệp Hoa sững sờ, "Đúng vậy."

Kiều Luyến không thể tin nhìn bà chằm chằm: "Việc này, Thẩm Lương Xuyên biết không?"

Hạ Diệp Hoa cười: Đương nhiên biết, thời điểm mua túi, ta gọi điện thoại cho nó ra trả tiền mà!"

Sau đó, nhìn về mặt Kiều Luyến không thích hợp, vội vàng giải thích: "Nguyên Hi không phải vừa tốt nghiệp sao, rồi muốn vào làng giải trí. Làng giải trí là cái dạng gì con cũng hiểu, không có đồ tốt, sợ rằng sẽ bị người khác xem thường, con bé bình thường không có xa xỉ như vậy..."

Thế nhưng lời giải thích của bà, Kiều Luyến không có nghe lọt dù là một câu!

Trong đầu của cô, thoáng hiện đều là lời của Thẩm Lương Xuyên đã nói...

"Con bé trả hai mươi vạn, mua cái túi."

Con bé đúng là bỏ ra hai mươi vạn mua cái túi, thế nhưng hai mươi vạn này, là anh cho!

Như vậy, anh vì sao lại đột nhiên nói ra một câu nói như vậy, để lừa dối chính mình, giải vây cho Tống Nguyên Hi?

Cô lại nghĩ tới... Anh ngay từ đầu, nói thuốc tránh thai cho cô uống, đã tìm chuyên gia kiểm tra, thế nhưng về sau, lại đột nhiên sửa lời, nói là phương thuốc có vấn đề...

Những sự tình trong quá khứ, từng cái từng cái hiện lên trong đầu, để cho cô giống như đặt mình vào hầm băng

Cô há miệng thở dốc, mở lớn đôi mắt sợ hãi.

Tất cả trước mắt, đều khiến cô cảm thấy vô cùng lạ lẫm.

Giống như tám năm trước...

Khi cha mẹ chết trong hỏa hoạn, khi chân Tiểu Dịch bị bỏng, lúc cần phẫu thuật, những người được gọi là người thân cũng như thế này, trên mặt lộ ra biểu tình hiền lành, lại có thể tính toán sau lưng...

Thân thể Kiều Luyến, không nhịn được run rẩy.

Sợ hãi, phản bội, còn kèm theo phần nộ và thương tâm, để cho cô nhất thời không biết mình đang ở chỗ nào.

"Tiểu Kiều, tiểu Kiều? Con làm sao vậy?" Tiếng Hạ Diệp Hoa theo thời gian dần trôi, đưa cô từ sự sợ hãi trong quá khứ kéo về đến hiện thực.

Cô lấy lại tinh thần, liền thấy Hạ Diệp Hoa cầm tay cô, một mặt lo lắng nhìn cô chằm chằm.

Kiều Luyến chỉ cảm thấy toàn bộ đại não đều trống rỗng, mờ mịt miến cưỡng cười với bà, cứng ngắc mở miệng: "Mẹ, con không sao."

Hạ Diệp Hoa cau mày: "Thật sự là không có chuyện gì?"

Kiều Luyến gật đầu.

Cô nhủu mầy, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, mặc quần áo vào liền đi ra ngoài: "Mẹ, con đi ra ngoài một chút."

Thắm Lương Xuyên hôm qua làm gì, cô đã đoán được.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 441: Tống Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (1)

Kiều Luyến đi ra ngoài gọi xe taxi, đi đến đoàn làm phim của Tống Nguyên Hi.

Lần trước qua tìm con bé, không có gặp mặt hỏi thăm rõ ràng, quả thực là thất sách!

Cô muốn đi hỏi con bé một chút, vì cái gì nhắm vào cô!

Cô cũng muốn đi tìm Thắm Lương Xuyên hỏi thăm rõ ràng, hỏi anh một chút vì cái gì giấu diếm chính mình!

Anh vì cái gì giúp đỡ Tống Nguyên Hi.

Nước mắt từng giọt lăn xuống, ừy khuất cùng bàng hoàng tràn ngập trong tim, để cho cô siết chặt nắm đấm của mình, thân thể nhỏ xíu phát run.

Cô cắn chặt môi.

Nếu như là trước đó, cô theo Thắm Lương Xuyên tương kính như tân, cô khẳng định sẽ không làm như vậy.

Nhưng là bây giờ...

Cô và Thắm Lương Xuyên đã yêu nhau không phải sao?

Nỗi đau từ trái tim xông ra.

Cô hít sâu, cũng không thể làm dịu.

Quay cửa kính xe xuống, con gió lạnh buốt thổi vào, trong nháy mắt, nhiệt độ toàn thân cô giống như là bị rút đi, từ đầu ngón tay đến đầu ngón chân lạnh như băng.

Có thể ngoài trời lạnh nhưng cũng không lạnh như trong tâm cô.

Cô thậm chí có chút không dám đi chứng thực suy đoán của mình, bởi vì nếu như chuyện này đều là thật...

Cô muốn đối mặt với Thắm Lương Xuyên như thế nào?

Tâm thần bất an, xe taxi rất nhanh liền đến trước khách sạn đoàn làm phim ngủ lại.

Cô xuống xe, trả tiền cho bác tài xế, liền đi tới trước khách sạn.

Bởi vì đoàn làm phim ở lại chỗ này, cho nên quán rượu quán chế cũng có chút nghiêm ngặt.

Cô vừa muốn đẩy cửa đi vào, liền bị bảo vệ cản ở bên ngoài: "tiểu thư, xin hỏi cô là đến chơi? Hay là tìm người?"

Kiều Luyến nhủu lông mày: "tìm người."

"Vậy xin cô tìm người tự mình đến làm đăng ký, chúng tôi mới có thể cho cô đi vào."

Tìm người đến đăng ký?

Cô buông mắt.

Dứt khoát cầm điện thoại di động lên: "anh chờ tôi một chút."

Cô ở bên trong tìm đến số điện thoại của Tống Nguyên Hi, vừa gọi qua, liền nghe thấy giọng nói ở xa: "Kiều Luyến?"

Vừa nghiêng đầu, liền thấy Tôn Lập Nam một mặt hưng phấn chạy vào: "Sao em lại tới đây?"

Tiếp theo, ánh mắt sáng lên: "Em tới tìm tôi sao? Làm sao em biết tôi ở chỗ này?"

Bảo an nhìn thấy Tôn Lập Nam, thái độ lập tức trở nên cung kính và khách khí.

Kiều Luyến vốn muốn phản bác Tôn Lập Nam, nhưng nhìn đến dáng vẻ của bảo an, liền nhìn về phía Tôn Lập Nam ừ, anh đăng ký cho tôi một chút, tôi muốn đi vào."

Tôn Lập Nam trực tiếp phát tay: "đăng ký cái gì, khách của tôi còn phải đăng ký?"

Bảo an lập tức lắc đầu: "khách của Tôn tiên sinh đương nhiên không cần, vị tiểu thư này, mời vào."

Tôn Lập Nam liền theo Kiều Luyến đi vào bên trong: "Kiều Luyến, em tìm đến tôi có chuyện gì sao?"

"Sắc mặt của em sao khó coi như vậy? Có phải gặp khó khăn gì hay không?"

Kiều Luyến nghe những lời này, dừng chân lại, quay đầu nhìn về phía Tôn Lập Nam: "tôi hiện tại có chuyện muốn làm, anh không nên cản tôi!"

Cô, kiên quyết lại quật cường, sắc mặt nghiêm túc để cho Tôn Lập Nam lập tức im lặng.

Từ nhỏ đến lớn, anh ta sợ nhất, cũng là lúc Kiều Luyến làm mặt nghiêm túc.

Tôn Lập Nam nhu thuận nhẹ gạt đầu.

Kiều Luyến không nói hai lời, trực tiếp đi vào thang máy, lên tầng 12.

Tôn Lập Nam đứng ở dưới lầu, nhìn thấy cô vào, liền vào một cái thang máy khác, ấn 12.

Kiều Luyến nhìn thang máy đi lên từng tầng từng tầng, mới dần buông lỏng khăn chườm.

Nếu như không có nhớ lầm, Tống Nguyên Hi hẳn ở gian phòng số 218.

"Đỉnh!" Thang máy đến rồi.

Cô từ trong thang máy đi ra, thẳng đến gian phòng của con bé, đã thấy cửa phòng con bé mở ra, tiếng Thẩm Lương Xuyên cùng con bé tranh chấp, từ bên trong truyền ra.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 442: Tống Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (2)

Kiều Luyến lẳng lặng đứng ở ngoài cửa, nghe đối thoại bên trong.

Hai người hẳn là nói chuyện được một lúc, đề tài cũng không quá thoải mái.

Thời điểm cô đi tới, vừa vặn nghe được tiếng Thẩm Lương Xuyên đề thấp lạnh lẽo mang theo sát khí: "... Tống Nguyên Hi!"

m thanh của Tống Nguyên Hi phát run, lại quật cường mở miệng: "Anh Lương Xuyên, em làm sai sao? Cô ta không xứng ở trong câu lạc bộ!"

"Cô ấy xứng hay không, không phải em có thể quyết định!"

Tống Nguyên Hi cười lạnh: "Ai có thể định đoạt? Anh sao? Anh Lương Xuyên, có phải anh yêu cô ta hay không?"

Thẩm Lương Xuyên trầm mặc, không nói gì.

Tống Nguyên Hi lại đau khổ cười, tiếng cười kia nghe khiến trong lòng không khỏi sợ hãi: "Anh Lương Xuyên, anh quả nhiên yêu cô ta. Thật sự là buồn cười... sao anh có thể yêu cô ta? Anh còn bảo vệ cô ta như thế? Cô ta không xứng! Em chính là muốn hãm hại cô ta, em chính là muốn để cô ta không tiếp tục ở lại Thẩm gia nữ! em muốn để cô ta..."

"Đủ rồi!" Thẩm anh Lương Xuyên ngang con bé: "sự tình lần trước, anh đã cảnh cáo em rồi."

Tổng Nguyên Hi chẳng sợ hãi: "Vậy thì thế nào?"

"Anh muốn làm sao xử phạt em?" Tiếng Tổng Nguyên Hi nghen ngào: " Anh là muốn đuổi em ra khỏi nhà lần nữa? Hay cắt kinh tế của em? Hay là tố cáo để em ngồi tù?"

Con bé mở miệng từng câu: " Anh Lương Xuyên, sự tình tám năm trước, anh quên nhưng em thì chưa!"

Con bé tiến lên một bước, trực tiếp nói: " Anh nói cho em biết, điều em làm đều là sai lầm sao?"

Không đợi Thẩm Lương Xuyên trả lời, con bé lắc đầu, lui lại một bước: " Em không sai, sai chính là anh. Anh đã quên dự định ban đầu của chính mình.. Anh đã quên anh với cô ta chỉ là giả kết hôn!"

Ba chữ giả kết hôn, liền giống như dao găm, hung hăng đâm vào trái tim Kiều Luyến.

Cô ở ngoài cửa, đều có chút không chịu nổi, sắc mặt trắng nhợt, lui về sau một bước.

Cô mở to hai mắt nhìn, nghe Tổng Nguyên Hi nói tiếp: "Anh Lương Xuyên, em hiện tại nói rõ ràng cho anh, trừ phi anh đưa em đến phòng giam, bằng không, em sẽ không để cho hai người hạnh phúc!"

"Cái này không phải lần đầu tiên, cũng không phải một lần cuối cùng! Em chính là muốn quấy nhiễu hai người gà chó không yên!"

Những lời ngoan tuyệt, con bé nói lý lẽ thẳng thừng.

Mà sau khi nói xong, trong phòng liền truyền tới tiếng khóc nghen ngào.

Trong lúc nhất thời, trong căn phòng không có người nói chuyện.

Toàn bộ hành lang, đều an tĩnh khiến người ta cảm thấy ngạt thở.

Cũng không biết qua bao lâu, Thẩm Lương Xuyên mở miệng: " Có anh ở đây, người nào cũng không thể thương tổn cô ấy!"

Nói xong câu nói này, anh liền đi ra ngoài cửa.

Kiều Luyến vô thức tránh ở cầu thang bên cạnh, xuyên qua cửa sổ thủy tinh, có thể nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên.

Anh luôn luôn vẻ mặt bình tĩnh, giờ phút này đều có chút sụp đổ, trên chân càng giống là mang theo xích ngàn cân, mỗi một bước, đều có cảm giác uể oải.

Bộ dạng này của Thẩm Lương Xuyên, mang theo bi thương, khiến Kiều Luyến nhìn mà không khỏi chua xót trong lòng.

Anh thất hồn lạc phách đi tới thang máy.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm bóng lưng anh rời đi, đi tới, đứng ở trước cửa phòng 218.

Sau đó, cô đẩy cửa phòng ra, đi vào.

Hốc mắt Tổng Nguyên Hi đỏ bừng, ánh mắt còn nhìn chằm chằm ra cửa, trông thấy Kiều Luyến đi tới, hơi sững sờ.

Chợt, con bé liền ý thức được cái gì, ánh mắt trầm xuống.

Kiều Luyến mở miệng trước, nói thẳng: "Tổng Nguyên Hi, cô đến cùng là ai?"

Tổng Nguyên Hi mang biểu tình đập nổi đim thuyền trên mặt, bỗng nhiên mở miệng cười nói: "Muốn biết tôi là ai? Tốt, hôm nay tôi sẽ nói cho cô biết!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 443: Tổng Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (3)

Kiều Luyến khẩn trương nhìn con bé chằm chằm.

Giờ phút này đầu óc của cô đều rối loạn.

Cuộc đối thoại của hai người, cô đều nghe rõ ràng.

Thắm Lương Xuyên đã sớm biết Tống Nguyên Hi hãm hại cô, phá hư tình cảm của bọn họ, nhưng vẫn bao che con bé, che giấu sự thật đối với mình.

Thế nhưng vừa nghe ý tứ, anh vẫn là bảo vệ cô.

Cô cũng tin tưởng, Thắm Lương Xuyên yêu cô.

Giữa bọn họ phát sinh nhiều chuyện như vậy, cô chắc chắn xác định điều này.

Giống như lúc trước, Tống Nguyên Hi chỉ hoài nghi cô, nói chuyện tổn thương tới cô, Thắm Lương Xuyên liền đem con bé đến ở lại đoàn làm phim..

Thế nhưng, Tống Nguyên Hi vì cái gì, lại không chút kiêng kỵ tổn thương bọn họ...

Con bé đến cùng là ai?

Thắm Lương Xuyên đến cùng có nỗi khổ gì?

Vì cái gì xưa nay không nói với mình? Vì cái gì chính mình nhiều lần hỏi anh Tống Nguyên Hi là ai, anh đều sẽ trốn tránh vấn đề này?

Kiều Luyến rất muốn biết, rất muốn rất muốn.

Cho nên, cô gắt gao nhìn Tống Nguyên Hi chăm chăm.

Tống Nguyên Hi nhú mày, vốn vẻ mặt ôn nhu khiếp nhược, giờ phút này lộ ra mấy phần ngang ngược, con bé nhìn Kiều Luyến chăm chăm, bỗng nhiên cười.

Nụ cười kia mang theo một loại quỷ dị, sau đó giọng của con bé, liền gần từng chữ truyền tới:

"Cô hẳn phải biết, anh Lương Xuyên có mối tình đầu?"

Một câu, để Kiều Luyến hít một hơi.

Cô vẫn luôn biết, Thắm Lương Xuyên có mối tình đầu, đồng thời anh vẫn nhớ mãi không quên đối với mối tình đầu.

Cho nên lúc bọn họ vừa kết hôn, anh cho cô uống thuốc, không muốn để cô sinh con cho anh..

Nhưng giờ phút này, Tống Nguyên Hi nói câu này...

Chẳng lẽ là... Tống Nguyên Hi có quan hệ tới mối tình đầu của anh?

Ý nghĩ này, vừa hiện lên, ánh mắt của cô bỗng dưng mở lớn.

Cô một câu cũng không nói, lẳng lặng chờ đợi con bé nói câu tiếp theo.

Quả nhiên, liền nghe thấy Tống Nguyên Hi mở miệng: "Đó là chị tôi."

Chị nó?

Đáp án này, quá mức không thể tưởng tượng, để cho cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Cô không thể tin nhìn Tống Nguyên Hi chăm chăm "Cô nói cái gì?"

"Tôi nói, mối tình đầu của anh Lương Xuyên, là chị tôi." Tống Nguyên Hi tiến lên một bước, cô gái nhu nhược trong ngày thường, giờ phút này lại giống như ma quỷ từ trong địa ngục đi ra, đứng ở trước mặt của cô, sau đó, con bé nói ra từng câu một giống như là từ trong Địa ngục truyền tới:

"Cô căn bản không xứng với anh Lương Xuyên! Anh Lương Xuyên là của chị tôi!"

"Ồ trong lòng của anh ấy, chị tôi mới là người anh ấy yêu!"

"Có muốn biết thuốc tránh thai là ai bỏ không? Là tôi! Có muốn biết ảnh chụp lần trước là ai tiết lộ không? Cũng là tôi! Lần trước anh Lương Xuyên biết sự thật, cô biết vì sao anh ấy bảo vệ tôi không, thậm chí giúp tôi giấu diếm? Bởi vì... tôi là thân nhân duy nhất của chị tôi!"

Con bé nói đến đây, từng bước từng bước tiến tới trước mặt Kiều Luyến, nói lời sắc bén lại khiến người ta khó mà tiếp nhận.

"Trong tâm anh Lương Xuyên chỉ có chị tôi!"

"Chị tôi và anh Lương Xuyên, mới là một đôi trời đất tạo nên, về phần cô... cô lấy cái gì so với chị tôi?"

"Cô không xứng ở trong câu lạc bộ, bởi vì có thể theo anh Lương Xuyên, chỉ có chị tôi!"

"Chị tôi vì anh Lương Xuyên mới có thể chết đi!"

"Cô thì sao? Cô đến xách giày cho anh ấy cũng không xứng!"

Những lời này, giống như dao găm, từng câu đâm vào trái tim của cô!

Cô bỗng dừng nghĩ đến, mối tình đầu của Thẩm Lương Xuyên, ai cũng chưa nói đến... Thậm chí Hạ Diệp Hoa cũng không biết, người nào cũng không biết cô ta ở đâu...

Mà Thẩm Lương Xuyên đối với Tống Nguyên Hi, bao dung vượt mức bình thường

Thì ra... Thì ra...!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 444: Tống Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (4)

Kiều Luyến nắm chặt nắm tay, liền thấy Tống Nguyên Hi tiến lên một bước, híp mắt mở miệng nói: "Kiều Luyến, cô tốt nhất chủ động rời khỏi, bởi vì vô luận như thế nào, cô cũng không sánh nổi chị tôi!"

Nói xong những lời này, khóe miệng Tống Nguyên Hi liền mỉm cười.

Nhìn lấy mặt Kiều Luyến trong nháy mắt trở nên tái nhợt, đáy lòng của con bé mừng thầm: Thương tâm sao? Tuyệt vọng sao? Thống khổ sao? Thế nhưng là, những điều này còn không đủ!

Nhưng lại tại lúc con bé nghĩ Kiều Luyến nhất định sẽ thất hồn lạc phách, đã thấy Kiều Luyến bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

Sắc mặt chần chờ biến mất, tiếp đó Kiều Luyến nhàn nhạt mở miệng: "Thì ra chị cô là mối tình đầu của Thẩm Lương Xuyên a..."

Tống Nguyên Hi sửng sò.

Chỉ thấy ánh mắt cô một mảnh thư thái.

Kiều Luyến lạnh nhạt thậm chí mang theo đậm đặc nhìn con bé, câu nói trước giống như còn mang theo cảm thán, câu tiếp theo liền trở nên lý trí không tương nổi: "thế này có quan hệ gì tới tôi?"

Tống Nguyên Hi nghe nói như thế, trong nháy mắt ánh mắt hiện lên một vòng điên cuồng: " làm sao không quan hệ tới cô, cô..."

Câu nói kế tiếp, vẫn suy nghĩ đến lời cảnh cáo lạnh như băng của Thẩm Lương Xuyên, lời nói cứ thế nghẹn trong cổ họng.

Con bé đến bây giờ còn nhớ kỹ, lần trước anh Lương Xuyên qua đoàn làm phim tìm mình, lúc gần đi nói câu nói sau cùng: "Chuyện đã qua, anh không muốn để cho tiểu Kiều biết."

Ánh mắt anh thời điểm đó, mang theo hơi thở khát máu, để cho con bé giờ phút này nhớ tới, không rét mà run.

Thấy con bé dừng lại, Kiều Luyến lại trực tiếp mở miệng: "Tống Nguyên Hi, tôi không biết năm đó Thẩm Lương Xuyên và chị cô, mối tình đầu oanh oanh liệt liệt cỡ nào, thế nhưng, cô ấy đã có thể vì Thẩm Lương Xuyên mà chết, cái kia chính là hi vọng Thẩm Lương Xuyên còn sống có thể hạnh phúc!! Mà không phải đem thời gian còn lại, trong sinh hoạt hàng ngày đều nhớ tới cô ấy".

Kiều Luyến nhìn chằm chằm con bé, mỗi chữ mỗi câu phản bác: "Mà hiện tại hạnh phúc của anh ấy chỉ có tôi có thể cho!"

"Tôi xứng hay không đứng ở bên cạnh anh, cô nói không tính, tôi nói không tính, chỉ có anh ấy mới có thể định đoạt!"

"Nói cho cô, không nên có ý đồ phá hư! Tôi với Thẩm Lương Xuyên sẽ hạnh phúc!"

Một câu rơi xuống, toàn thân Tống Nguyên Hi đều đang phát run: " các ngươi sẽ hạnh phúc sao? Tôi không tin, cô sẽ không ngai trong lòng của anh ấy vĩnh viễn còn có một cô gái khác? Tôi cho cô biết! Anh Lương Xuyên vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên chị tôi! Còn có, cô có biết lâu ba ở trong biệt thự, căn phòng không để cho người khác tiến vào có chứa cái gì hay không? Ở trong đó, đều là trí nhớ của anh ấy và mối tình đầu!"

Một câu roi xuống, trông mắt Kiều Luyến co lại, chợt cười nhạt một chút: "Vậy thì thế nào? Chị cô chỉ tồn tại ở trong trí nhớ, mà bây giờ người đứng bên cạnh anh ấy, là tôi!"

"Tổng Nguyên Hi, nói cho cô, người thiếu chị cô một cái mạng, là anh ấy, không phải tôi! Nếu như lần sau cô tiếp tục hăm hại tôi, đừng trách tôi không khách khí với cô!"

Lời này roi xuống, Kiều Luyến trực tiếp quay người, rời khỏi phòng.

Chỉ để lại Tổng Nguyên Hi đứng yên tại chỗ tức phát run, siết chặt nắm tay, mang theo ánh mắt oán hận lại tức giận nhìn cô chăm chăm cô, chợt, trong ánh mắt hiện lên một vòng ý lạnh:

Kiều Luyến, cô là mối tình đầu của anh Lương Xuyên thì thế nào? Anh Lương Xuyên sẽ vĩnh viễn không nói cho cô sự thật! Cho nên, bây giờ cô còn không phải bị tôi đùa bỡn trong lòng bàn tay!

Tạo ra mối tình đầu như vậy, cũng không tin cô thật không sinh ra khúc mắc trong lòng!!

-

Làm sao có thể thật không sinh ra khúc mắc trong lòng?

Lúc Kiều Luyến đi khỏi, cảm giác đau lòng đến muốn chết lặng.

Lời Tổng Nguyên Hi, là thật sao?

Có phải là con bé nói dối để lừa gạt mình hay không?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 445: Tổng Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (5)

Một giây sau, Kiều Luyến liền từ bỏ ý nghĩ này.

Tổng Nguyên Hi không cần thiết lừa gạt mình, bởi vì lời nói này, thật sự là rất dễ dàng tiết lộ, chỉ cần cô đến hỏi Thẩm Lương Xuyên, sự tình sẽ rõ...

Mà Hạ Diệp Hoa nói qua...

Thẩm Lương Xuyên năm đó muốn đi đến gặp mặt bạn gái, nhưng lúc đi tràn đầy phấn khởi ra ngoài, lúc về nhà lại thất hồn lạc phách, mang Tổng Nguyên Hi theo.

Bởi vì mối tình đầu vì cứu anh mà chết đi, cho nên anh mới cảm thấy thua thiệt với mối tình đầu, mới có thể xem Tổng Nguyên Hi như em gái ruột thịt sao?

Trong đầu của cô, lại nghĩ tới ngày đó, Thẩm Lương Xuyên qua đoàn làm phim dò xét Tổng Nguyên Hi, ban đêm lại ở lâu ba ngày người...

Là bởi vì ngày ấy, anh cảm thấy thẹn đối với mối tình đầu sao?

Kiều Luyến cười khổ một cái...

Trên mặt vô cùng mê mang.

Mỗi người đều có quá khứ khắc cốt铭心.

Cô cũng không ngoại lệ, tám năm trước, cô với Từ Xuyên còn có một mối tình đầu khắc cốt ghi tâm đến vậy.

Cô không thể bởi vì cái này liền đi chất vấn Thẩm Lương Xuyên...

Huống hồ, trước kia cô cũng biết, Thẩm Lương Xuyên có mối tình đầu?

Thế nhưng, sâu trong nội tâm vẫn có một chút không thoải mái, là chuyện gì xảy ra đây?

Cô đi ra cửa chính khách sạn, gió lạnh đập vào mặt, để cho cô hắt hơi một cái.

Đúng lúc này, có người từ sau lao đến: "Kiều Luyến."

Kiều Luyến quay đầu, nhìn thấy Tôn Lập Nam, sau đó liền chú ý tới gương mặt quan tâm của anh ta lúc này, hơi sững sờ.

Không biết vì cái gì, giờ này khắc này cô đột nhiên cảm giác có chút cô độc, cái này khiến cô lộ ra một nụ cười nhạt: "Tôn tử."

Tôn Lập Nam nhìn người trước mặt, thấy sắc mặt cô trắng như tờ giấy.

Trong ánh mắt hiện lên một chút thương cảm.

Anh ta trầm mặc một chút, bỗng nhiên mở miệng: "Kiều Luyến, có gì khó khăn, em đều có thể nói cho tôi biết, tôi sẽ trợ giúp em vô điều kiện..."

Anh nghĩ tới lần trước theo dõi Kiều Luyến, phát hiện cô tiến vào khu biệt thự xa hoa.

Một cái cô gái mang theo em trai, có thể sinh sống không tệ, cô không có khả năng đặt mua sản nghiệp như thế, trừ phi là... Gả cho một người có tiền.

Hôm nay, phản ứng của cô lại không bình thường như thế.

Vừa rồi chạy tới tầng 12, sẽ không phải là đi bắt gian chứ?

Đáy lòng Tôn Lập Nam, bỗng nhiên giống như bị một bàn tay vô hình đâm nhói một cái, để anh ta thương tâm không dứt.

Trong tâm anh ta, Kiều Luyến cho tới bây giờ đều là tùy ý làm bậy.

Chưa bao giờ, có thể nhìn thấy cô bất lực như thế?

Anh ta muốn trợ giúp cô, muốn mang đến vui vẻ cho cô, cho dù là để cho cô cười một cái, anh ta cũng cảm thấy thỏa mãn rồi.

Mà một câu nói của anh ta, cuối cùng cũng khó có được một tiếng cảm động của Kiều Luyến.

Cô nhìn người trước mặt, một lúc sau mới mở miệng: "Cảm ơn".

Nhưng vẫn không nói gì, đi đến ven đường, bắt xe.

Lần này, Tôn Lập Nam không có quần lấy cô.

-

Thẩm Lương Xuyên từ trong khách sạn đi ra, lái xe đi trên đường cái, đèn đỏ phía trước, anh ngừng lại.

Ánh mắt của anh thâm thúy lộ ra phức tạp, nhìn chằm chằm đèn xanh đèn đỏ phía trước, suy nghĩ vẫn còn ngừng lại ở cuộc cãi lộn với Tống Nguyên Hi.

Anh làm sao cũng không nghĩ tới, Tống Nguyên Hi lại khám phá ra thân phận của Kiều Luyến, còn làm ra nhiều chuyện như vậy...

Hăm hại từng cái từng cái, để anh lúc ấy thật sự là hận không giết được Tống Nguyên Hi!

Thế nhưng hết lần này tới lần khác, một câu nói của Tống Nguyên Hi rất đúng.

Anh và tiểu Kiều kết hôn... Vốn là muốn trả thù cô, tra tấn cô, để cho cô sống không bằng chết...

Thế nhưng đến cuối cùng, dự tính ban đầu lại đang từ từ phát sinh biến hóa.

Anh không nhìn nổi việc cô bị thương.

Trong lúc bất tri bất giác, thì ra anh đã yêu cô sâu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 446: Tống Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (6)

Yêu đến mức... Dù là tám năm trước cô làm những chuyện kia, anh đều không muốn để cho cô biết rõ chân tướng, không muốn để cho cô tiếp nhận những thống khổ kia.

Phía trước đèn xanh sáng lên.

Thắm Lương Xuyên trầm tư như cũ, thẳng đến khi xe phía sau phát ra tiếng còi thúc giục, lúc này anh mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần.

Nổ máy, xe tiếp tục đi lên phía trước.

Ánh mắt của anh dần dần trở nên kiên quyết.

Người, vĩnh viễn không có khả năng sinh hoạt ở quá khứ.

Giống như là anh và tiểu Kiều, nên đi lên phía trước.

Tổng Nguyên Hi muốn thương tổn cô, như vậy anh sẽ bảo vệ cô.

Những việc trong quá khứ, anh đến gánh vác.

Mà tiểu Kiều của anh, chỉ cần anh bảo vệ để cô có thể tùy ý làm việc.

Xe rất nhanh đến khu biệt thự, có bảo vệ tới mở cửa cho anh.

Thắm Lương Xuyên buông thõng mắt, bỗng nhiên nhìn bảo vệ, mở miệng: "Về sau, biệt thự này, không chào đón Tổng Nguyên Hi."

Bảo vệ đang mở cửa, nghe nói như thế, hơi sững sờ, chợt ý thức được có ý tứ gì, nhất thời mở miệng: "Vâng, Thắm tiên sinh, về sau không có ngài đồng ý, sẽ không để cho Tổng tiểu thư tiến vào."

Lúc này Thắm Lương Xuyên mới khẽ gạt đầu, lái xe tiến vào biệt thự.

Anh không nhìn thấy, xe của anh mới vừa tiến vào, một chiếc xe taxi liền lái tới, trực tiếp dừng lại ở cửa, Kiều Luyến từ trong đi ra.

Một đường tâm sự nặng nề về đến nhà, liền thấy xe Thắm Lương Xuyên đã ở trong sân, anh đã trở về rồi sao?

Kiều Luyến ngẩng đầu lên, nhìn về phía phòng ngủ lầu hai, quả nhiên, đèn đã sáng lên.

Nhưng cô lại không biết làm như thế nào đối mặt với Thắm Lương Xuyên.

Hôm nay anh nói câu kia với Tổng Nguyên Hi: "Có anh ở đây, không ai có thể tổn thương cô ấy" đích thật là để cho cô cảm động.

Thế nhưng, Tổng Nguyên Hi năm lần bảy lượt hãm hại cô như vậy, anh lại không có cách nào, thậm chí chính cô cũng muốn nút cái thua thiệt vào?

Nói không ủy khuất, là không thể nào.

Cô hiểu Thắm Lương Xuyên, nhưng sự tình xảy ra ở trên người cô, cô lại cảm thấy không vui.

Cứ như vậy lên lầu, lúc cô muốn đi vào phòng, chợt nghe thấy Thắm Lương Xuyên đang gọi điện thoại ở trên ban công, giọng của anh truyền ra: "Đạo diễn Vương, tôi hi vọng Tổng Nguyên Hi có thể ở trong đoàn làm phim, không muốn con bé chạy loạn khắp nơi."

"Ừm, đã làm phiền ông."

Kiều Luyến bình tĩnh nhìn anh, chỉ thấy anh cúp điện thoại, đứng ở đó.

Ánh trăng vẩy trên người anh, đem bóng dáng anh kéo dài vô cùng lạnh lẽo, cô độc...

Chớp mũi Kiều Luyến chưa xót, không khỏi cảm thấy không biết làm sao đối mặt với anh, quay người đi ra ngoài.

Sau đó cầm điện thoại di động lên, nhấn cho anh một tin: Tòa soạn có việc, tạm thời tăng ca.

Kiều Luyến không biết đi đâu, thế là lái xe, liền thật sự tới tòa soạn

Người bên trong tòa soạn cũng đã tan việc, cô một mình nằm ở trên ghế sofa bên trong tòa soạn to lớn, không biết lúc nào lại ngủ thiếp đi.

Khi tỉnh lại, đã là rạng sáng ngày hôm sau, bị Thi Niệm Diêu lay tỉnh, cô ấy nhỏ giọng mở miệng nói: "Này! Tổng Nguyên Hi xảy ra chuyện rồi!"

Kiều Luyến mở to mắt, nghe nói như thế, đầu óc nhất thời thanh tỉnh: "Thế nào?"

"Bên đoàn làm phim có một phần diễn ở trên cáp treo, cô ta không có tìm thể thân, chính mình diễn rồi ngã xuống! Hiện tại được đưa vào trong bệnh viện!"

Vừa dứt lời, điện thoại di động của Kiều Luyến vang lên.

Kiều Luyến cầm lên, phát hiện là Tống Nguyên Hi.

Cô nghe điện, liền thấy tiếng Tống Nguyên Hi truyền đến: "Kiều Luyến, cô cho rằng để anh Lương Xuyên hạn chế tôi ra ngoài là có thể sao? Hiện tại tôi bị thương, cô nói, anh Lương Xuyên sẽ tới nhìn tôi không?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 447: Tống Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (7)

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhanh chóng phản ứng: "Là cô cố ý?"

Phản diện trên cáp treo xác thật là có chút nguy hiểm, nhất định phải là diễn viên có kinh nghiệm mới đích thân diễn.

Bình thường người mới giống Tống Nguyên Hi đều sẽ tìm thế thân.

Con bé lại tự mình lên diễn, tiếng bên trong điện thoại lại truyền tới...

Quả nhiên, con bé mở miệng trả lời: "Không sai!"

"Kẻ điên!" Kiều Luyến không nhịn được mắng một tiếng.

Con bé là kẻ điên!

Vậy mà làm ra chuyện ác như vậy với mình, chính là vì để Thẩm Lương Xuyên đi gặp mình?

"Cô có tư cách gì mắng tôi là kẻ điên? Nếu như không phải cô nói cho anh Lương Xuyên chuyện gì, nếu như không phải anh Lương Xuyên cấm tôi ra ngoài đoàn làm phim, sao tôi lại đi một nước cờ hiểm như vậy? Kiều Luyến, tôi sẽ không để hai người hạnh phúc! Hiện tại, cô có muốn đánh cược với tôi hay không!"

Trong giọng Tống Nguyên Hi mang theo âm tàn.

Kiều Luyến sửng sốt, "Cược cái gì?"

"Cược anh Lương Xuyên căn bản là không thể quên được chị tôi! Cược anh Lương Xuyên sẽ đến nhìn tôi, sẽ tha thứ cho tôi!"

Trông mặt Kiều Luyến hơi híp: "Tôi không có thời gian rảnh!"

Chợt, cúp điện thoại.

Cô hít vào một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy ngực giống như bị một tảng đá lớn đè ép, trĩu nặng, suy nghĩ cũng không thể tập trung, không quan tâm.

Thẩm Lương Xuyên... Sẽ đi sao?

"Chủ biên, sao chị ngủ ở chỗ này? Cãi nhau với Thẩm ảnh đế sao?" Thi Niệm Điều không nhịn được nói linh tinh ở bên tai cô.

Kiều Luyến nghe nói như thế, lại cúi đầu: "không có."

Thật sự không có cãi nhau.

Thế nhưng tình huống hiện tại, so với cãi nhau càng dễ cho người khổ sở, dễ cho cô hận không thể cãi nhau một trận với anh.

Cô nỗ lực điều chỉnh tâm tình của mình, sau đó nhìn về phía Thi Niệm Điều: "Làm việc đi."

Liền đi tới chỗ làm việc của mình, ngồi xuống.

Vừa mới ngồi xuống, ở cửa liền có người tới: "Chào cô, xin hỏi vị nào là Kiều Luyến Kiều tiểu thư?"

Kiều Luyến hơi sửng sốt: "Là tôi, sao vậy?"

Người tới đưa bữa sáng trong tay qua: "Chào cô, đồ ăn cô đã đặt."

Cô đặt... Thức ăn ngoài sao?

Cô hơi sững sờ, cúi đầu nhìn về phía thức ăn trong hộp.

Là bánh bao và cháo cô thích ăn.

Bánh bao của nhà này, là Thẩm Lương Xuyên đã từng giới thiệu cho cô.

Cho nên, cái hộp thức ăn này là Thẩm Lương Xuyên gọi cho cô sao?

Ánh mắt Kiều Luyến phức tạp, nhận lấy bữa sáng, đi vào văn phòng.

Cô mở bữa sáng ra, đặt ở trên bàn trà, bánh bao trắng nõn, cháo vào miệng liền tan, đều phát tán ra hương vị mê người.

Nhưng lúc này Kiều Luyến chợt không có khẩu vị.

Cô cầm lấy một cái bánh bao, dùng sức ăn một miếng lớn.

Tiếp đến liền ho kịch liệt.

Cả người đều bị nghẹn đến đỏ mặt, cuống họng phát đau.

Cô muốn uống nước, thế nhưng khi cầm lấy chén nước, lại phát hiện bên trong cốc nước trống không.

Kiều Luyến từ từ buông cốc nước xuống, nhưng không có phun bánh bao ra, mà chính là dùng sức nuốt.

Bởi vì quá mức dùng sức, nước mắt đều chảy xuống.

Khi giọt nước mắt thứ nhất chảy xuống, giống như hồng thủy vỡ đê, từng giọt từng giọt lăn xuống.

Cuối cùng bánh bao cũng nuốt xuống, cuống họng cũng khó chịu đến đau rát.

Cô cầm khăn giấy lên, lau nước mắt.

Kiều Luyến, sao mày không có tiền đồ như thế? Ăn cái bánh bao, đều có thể khiến mình ăn đến khóc.

Thế nhưn, nước mắt kia lại càng chảy càng mãnh liệt, thẳng đến sau cùng, cô ném khăn giấy vào trong thùng rác, đưa tay ra bưng kín mặt mình.

Nước mắt theo khe hở ngón tay, từng giọt từng giọt rơi trên bàn.

Làm sao bây giờ?

Mình biết không nên ăn dấm, nhưng vẫn muốn khóc làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 448: Tổng Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (8)

Chỗ Kiều Luyến không nhìn thấy, ngay bên dưới công ty, một chiếc xe lặng lẽ đứng ở ven đường.

Thẩm Lương Xuyên ngồi ở trên ghế lái, ánh mắt nhìn chăm chú vào chỗ cô.

Buổi tối hôm qua cô nhắn cho anh, nói là phải tặng ca.

Anh ngần người, yên lặng ngồi ở bên trong phòng ngủ chính.

Không biết vì cái gì, ở nơi không có cô, lại thê lương như thế, cô đọc như thế.

Sau đó, anh cũng không biết mình có phải nào bị rút gân hay không, hơn nửa đêm đột nhiên lái xe đi ra ngoài, đi tới tòa nhà chỗ cô làm, nhưng lại mất đi dũng khí lên gặp cô.

Lần trước, anh vì bảo vệ Tổng Nguyên Hi nên lừa gạt cô.

Mà bây giờ, anh lại không muốn lừa dối cô.

Nếu như cô hỏi, sự tình ở câu lạc bộ điều tra như thế nào, anh nên trả lời thế nào?

Cứ như vậy ở dưới lầu một đêm, dù là lo lắng cô có ăn sáng hay không, cũng không dám gọi cho cô, chỉ dám gọi thức ăn ngoài, đưa qua cho cô.

Đúng lúc này, điện thoại Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên vang lên.

Anh nghe, liền truyền đến thanh âm của Vương đạo diễn: "Thẩm ảnh đế, thật sự là có lỗi, em của anh, tôi không có bảo vệ tốt. Hôm nay có cảnh trên cáp treo, Tổng tiểu thư muốn đích thân diễn, kết quả bị ngã xuống! Chúng tôi bây giờ đưa cô ấy tới bệnh viện, hiện tại đang làm kiểm tra, anh xem..."

Thẩm Lương Xuyên nghe đến đó, tròn mắt co rụt lại, vô thức trả lời: "Tôi lập tức tới ngay!"

"Được."

Cúp điện thoại, Thẩm Lương Xuyên lập tức quay đầu xe, đi thẳng đến bệnh viện.

Thế nhưng sau năm phút, anh từ từ giảm tốc độ, sau cùng đứng ở ven đường.

Anh cứ nhìn qua cửa sổ xe như vậy, thấy phong cảnh phía ngoài.

Bên ngoài câu cao đồng nghị.

Thần sắc của anh lại do dự.

Một lúc sau, anh khẽ cầm điện thoại di động lên, gọi một số: "Tổng Thành, cậu giúp tôi làm một chuyện..."

-

Tổng Nguyên Hi tiến vào kiểm tra trước, thừa dịp không người chú ý, liền gọi điện cho Kiều Luyến.

Sau đó liền bị đẩy vào phòng kiểm tra chụp X-Quang.

Kết quả rất nhanh đã có, xương bắp chân bị gãy.

Con bé bị đẩy vào phòng VIP, sau đó, con bé lẳng lặng ngồi ở trên giường, giống như là đang đợi cái gì.

Một lát sau, nghe bên ngoài truyền đến tiếng bước chân dồn dập đi đến.

Hốc mắt Tổng Nguyên Hi đỏ lên, cắn môi.

Cô liền biết, vô luận mình làm cái gì, anh Lương Xuyên cũng sẽ không thật sự tức giận.

Xem đi, cô xảy ra chuyện, anh Lương Xuyên chạy tới trước.

Vừa nghĩ như thế, lời nói của chính mình với anh Lương Xuyên hôm qua, quả thật là có chút quá đáng rồi.

Con bé duỗi cổ, nhìn về phía cửa.

Sau đó, liền thấy một thân ảnh thon dài đi đến, mặc âu phục, thế nhưng là gương mặt kia...

Sắc mặt Tổng Nguyên Hi cứng đờ, kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Tổng Thành cười híp mắt đứng ở trước mặt cô, đầu tiên là nhìn bệnh án của cô, sau đó mở miệng: "Tổng tiểu thư, cô cảm giác thế nào?"

Tổng Nguyên Hi lại cắn môi, giống như bị uy khuất rất lớn: "Sao anh lại tới đây?"

Sau đó hỏi thăm: "Anh Lương Xuyên đâu?"

Tổng Thành nghe nói như thế, nhìn con bé một cái, chợt mở miệng: "Có chút việc."

Rõ ràng là nói qua loa.

Tổng Nguyên Hi chợt cảm thấy rất thương tâm, bình tĩnh nhìn Tổng Thành.

Cô còn nhớ rõ, năm 14 tuổi, cô thành cô nhi, thường xuyên một mình khóc trong yên lặng, mỗi lần như thế, anh Lương Xuyên đều có thể phát hiện ra cô,

sau đó ngồi bên cạnh cô, nói chuyện với cô, thẳng đến khi cô khóc đủ rồi, khóc ngủ mất, anh sẽ ôm cô trở về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 449: Tống Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (9)

Cô cũng còn nhớ rõ, lúc cô đang đi học bị người khi dễ, hốc mắt đỏ lên về nhà, anh Lương Xuyên hỏi làm sao vậy, cô không nói lời nào.

Ngày thứ hai, anh Lương Xuyên liền xuất hiện trong trường học, giúp cô ra mặt...

Mà bây giờ...

Cô nhìn về phía chân mình.

Xương bấp chân gãy, anh Lương Xuyên lại không tới?

Tống Nguyên Hi nắm lấy nắm tay, lại nghĩ tới chính mình vừa mới gọi điện thoại cho Kiều Luyến, còn lời thề son sắt nói muốn đánh cược, chỉ cảm thấy giống như bị một bàn tay hung hăng đánh vào mặt mình.

Ánh mắt Tống Nguyên Hi, lập tức liền âm đạm xuống.

-

Kiều Luyến ở trong tòa soạn báo một buổi sáng, tâm tư luôn luôn không yên.

Tống Nguyên Hi bị thương, rốt cuộc Thẩm Lương Xuyên có đi bệnh viện nhìn con bé hay không?

Cô phát ngốc, bỗng nhiên cảm thấy tiếp tục như vậy là không được.

Trốn tránh, vĩnh viễn cũng không giải quyết được vấn đề.

Cô dứt khoát đứng dậy, xin nghỉ, sau đó liền đón xe về tới biệt thự.

Vừa tới biệt thự, liền thấy Hạ Diệp Hoa đang nóng nảy để cho người ta chuẩn bị.

Thím Lý lấy canh từ trong phòng bếp ra.

Hạ Diệp Hoa thờ dãi: "Uống nhiều canh xương một chút tốt cho xương. Ai, đứa nhỏ Nguyên Hi này thật không biết chiều cố chính mình, tại sao lại gãy xương?"

Thím Lý cũng lắc đầu: "Hi tiểu thư, làm chuyện gì cũng là quá chăm chỉ! Thời gian cấp bách, canh này mới nấu hai giờ, còn lại tiếp tục nấu, ban đêm lại mang đến, phu nhân đi trước thì đem những thứ này theo."

Hạ Diệp Hoa gật đầu, mang theo canh muốn đi ra cửa, vừa vặn nhìn thấy Kiều Luyến, Hạ Diệp Hoa hơi sững sờ: "Tiểu Kiều, con trở về rồi hả? Tối hôm qua tăng ca một đêm, nhanh lên lên lầu nghỉ ngơi đi! Nguyên Hi bị thương, ta tới bệnh viện nhìn con bé một cái."

Nghe nói như thế, ánh mắt Kiều Luyến lóe lên.

Đi bệnh viện nhìn con bé?

Vừa nghĩ tới thân phận của Nguyên Hi, cô đã cảm thấy như nghẹn ở cổ họng.

Kiều Luyến nhìn lấy Hạ Diệp Hoa một bộ đáng lo lắng, trực tiếp mở miệng: "Mẹ, con cùng đi với mẹ."

Hạ Diệp Hoa gật đầu.

Hai người ngồi lên xe, một đường đi tới bệnh viện.

Hạ Diệp Hoa khăn trương nhìn đồng hồ, sau đó nói liên miên lời nhai: "Đứa nhỏ Nguyên Hi này, từ nhỏ đã sợ đau. Cũng không biết hiện tại khóc thành bộ dạng gì!"

Kiều Luyến nhìn dáng vẻ bà khăn trương, đột nhiên trong lòng buồn buồn.

Nếu như Hạ Diệp Hoa biết con người thật của Tống Nguyên Hi, không biết sẽ đau khổ thất vọng như thế nào?

Cô hít thật sâu vào một hơi, liền lại nghe được tiếng Hạ Diệp Hoa: "Cũng không biết Lương Xuyên đi đâu, Nguyên Hi xảy ra chuyện lớn như vậy, vậy mà đứa nhỏ này không đến. Bận việc gì mà người thân sinh bệnh, đều không đi nhìn một chút."

Kiều Luyến nghe nói như thế, bỗng đứng sững sờ, "Mẹ, mẹ nói là, Thẩm Lương Xuyên chưa từng đi thăm?"

Vốn là tâm tình phiền muộn, bởi vì nghe được tin tức này, mà sáng sủa lên mấy phần.

Hai người rất nhanh đã tới bệnh viện.

Kiều Luyến theo Hạ Diệp Hoa đi thẳng đến phòng bệnh Tống Nguyên Hi.

Mới vừa đi vào, liền thấy Tống Nguyên Hi thất hồn lạc phách ngồi ở trên giường bệnh.

Mà Tống Thành thì là ngồi ở bên cạnh, đang xem tạp chí, nhìn thấy mấy người tiến đến, Tống Thành vội vàng đứng lên.

"Nguyên Hi, con cảm giác thế nào?" Hạ Diệp Hoa khẩn trương tiến về phía trước, trực tiếp kéo cánh tay Tống Nguyên Hi: "Đứa nhỏ này, xảy ra chuyện lớn như vậy, làm sao không nói cho ta một tiếng? Nếu không phải ta ngẫu nhiên thấy được tờ báo Tân Văn, đến bây giờ còn không biết đâu! Đau không? Không khóc chứ ~"

Tống Nguyên Hi nghe mấy câu này, hốc mắt đỏ lên, nước mắt nhất thời lăn xuống, con bé lo lắng mở miệng: "Dì, thân thể dì không tốt, sao dì lại tới đây?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 450: Tống Nguyên Hi, cô đến cùng là ai? (10)

Kiều Luyến ở bên cạnh nhìn chăm chăm, Tống Nguyên Hi quan tâm Hạ Diệp Hoa không giống làm bộ.

Mà xảy ra chuyện, con bé cũng xác thực không có gọi điện thoại cho Hạ Diệp Hoa.

Cho nên, dù là kẻ xấu đến đâu, đều có xương sườn mềm của mình.

Hạ Diệp Hoa thực tình tốt với con bé mà con bé đối với Hạ Diệp Hoa cũng là thật tâm.

Hạ Diệp Hoa nghe được Tống Nguyên Hi nói, cảm thán một câu: "Con đã như vậy, không cần lo lắng cho ta, hiện tại ta không có chuyện gì, thân thể khỏe mạnh cực kỳ!"

Nói xong câu đó, vừa nhìn ra phía sau lưng: "Tiểu Kiều, mau đưa hộp cơm giữ ấm tới, ta đổ canh ra, thừa dịp còn nóng, tranh thủ thời gian uống."

Nghe nói như thế, Tống Nguyên Hi nhìn ra cửa, lúc này mới phát hiện, Kiều Luyến cũng tới.

Trông thấy Kiều Luyến, con bé hơi sững sờ, vừa mới khiếp nhurọc liền biến mất.

Liền giống như con nhím, toàn thân đề phòng, mang lên cho mình một tầng bảo vệ.

Kiều Luyến gặp bộ dạng này của con bé, không nói gì, đi lên phía trước, đưa hộp giữ ấm cho Hạ Diệp Hoa.

Hạ Diệp Hoa liền đổ canh ra, đưa cho Tống Nguyên Hi: "Nguyên Hi, uống lúc còn nóng."

Tống Nguyên Hi vừa mới bộc lộ thật tình, giờ phút này cảm giác bị áp chế thật sâu, nhìn canh kia chăm chăm, khe gật đầu.

Con bé cúi đầu, nhìn canh chăm chăm, nước mắt một giọt một giọt lăn xuống.

Con bé cắn môi, đột nhiên nghẹn ngào.

Hạ Diệp Hoa trông thấy con bé có bộ dạng này, hơi sững sờ, tiếp đó liền ôm bờ vai của con bé: "Nguyên Hi, con khóc cái gì a? Không khóc..."

Tống Nguyên Hi bị bà ôm, hai mắt nhắm lệ mờng lung, nhìn thoáng qua Kiều Luyến.

Ngay trong cái nhìn kia, Kiều Luyến nhìn ra khiêu khích.

Quả nhiên, sau một khắc, Tống Nguyên Hi mở miệng: "Dì chị dâu, con sai rồi..."

"Ô ô, lần trước con hoài nghi chị dâu, là con sai rồi, chúng ta đều là người một nhà, con không nên như thế với chị ấy..."

"Không nghĩ tới chị dâu lại không chê con, lần trước qua đoàn làm phim đưa cơm cho con, lần này lại đến bệnh viện thăm con."

"Dì, con thật biết sai rồi."

Nói đến đây, Tống Nguyên Hi khóc không thành tiếng, lại nhìn về phía Kiều Luyến: "Chị dâu, chị nguyên ý tha thứ em sao?"

Kiều Luyến:...

Tống Nguyên Hi này, thật đúng là biết không ít chuyện xấu!

Con bé biết mình ở trước mặt Hạ Diệp Hoa, sẽ không trở mặt với nó, ngay trước mặt Hạ Diệp Hoa diễn ra như thế, đây là muốn buộc cô trước mặt mọi người nói tha thứ cho nó sao?

Sau đó, Thẩm Lương Xuyên không có lý do ngăn nó về nhà?

Nghĩ tới đây, liền thấy Hạ Diệp Hoa cũng trông mong nhìn lại.

Bà không nói chuyện, thế nhưng ánh mắt kia, rõ ràng là đau lòng Tống Nguyên Hi rồi.

Kiều Luyến thờ dài, bị buộc mở miệng: "Chị đã sớm tha thứ em rồi."

Nói một câu tha thứ, sẽ không rơi mắt miếng thịt.

Ý nghĩ này của cô mới hiện ra, liền thấy Tống Nguyên Hi đỏ hồng mắt, cắn môi: "chị dâu, em biết chị tốt."

Sau đó nhìn về phía Hạ Diệp Hoa: "Dì, con bị gãy xương, lại phải chậm trễ tiến độ của đoàn làm phim, con..."

Còn chưa dứt lời, quả nhiên Hạ Diệp Hoa gấp: "Chậm trễ tiến độ cái gì! Để con quay phim cũng là đi chơi, nhà chúng ta không thiếu số này tiền! Lập tức cho người thu dọn đồ đạc, cùng ta về nhà! Những ngày tiếp theo, con liền ở nhà cho ta, thành thành thật thật tu dưỡng! Đợi chân lành mới có thể ra ngoài".

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhũn lòng mày.

Thì ra, mục đích Tống Nguyên Hi ở chỗ này!

Thế nhưng là để cho con bé về nhà, sau đó có thể tiếp tục thuận tiện giờ trò xấu?

Nghĩ tới đây, cô nhìn về phía Hạ Diệp Hoa, thông cảm mất xuống.

May mắn cô đi đến theo, nếu không, mục đích Tống Nguyên Hi đã đạt được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 451: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (1)

Tống Nguyên Hi nghe lời Hạ Diệp Hoa, nhưng không có đáp ứng, mà ngẩng đầu lên, làm bộ đáng thương nhìn về phía Kiều Luyến.

Đáng vẻ đó, rõ ràng là đợi đến Kiều Luyến mở miệng, đón nó trở về!

Quả thực là khinh người quá đáng!

Kiều Luyến buông thông mắt, chậm rãi mở miệng: "Mẹ, mẹ nói đúng, nhà chúng ta không thiếu chút tiền."

Một câu rơi xuống, trong lòng Tống Nguyên Hi vui vẻ.

Trong ánh mắt cô ta hiện lên một sự tàn khốc.

Kiều Luyến, không phải cô đuổi tôi ra khỏi nhà sao? Vậy bây giờ tôi muốn cô phải mời tôi về nhà!

Nhưng tiếp theo, liền nghe thấy Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Nhưng cứ như vậy, công sức của Nguyên Hi sẽ vô ích."

Hạ Diệp Hoa sững sờ, "Hà?"

Kiều Luyến nhìn Tống Nguyên Hi, cười híp mắt mở miệng: "Rõ ràng các diễn viên có thể thân, Nguyên Hi lại không cần, dẫn đến tạo ra chuyện này. Mẹ, mẹ không biết, hiện tại đưa tin đều khen Nguyên Hi chuyên nghiệp. Nếu như mượn nhiệt độ này, để Nguyên Hi mang vết thương kiên trì quay chụp, như vậy Nguyên Hi sẽ nổi tiếng hơn!"

Hạ Diệp Hoa nghe đến đó, nhú lông mày: "Thế nhưng vết thương của nó..."

Kiều Luyến cảm thán, "Đúng vậy, ý của con, là để cho em ấy về nhà nghỉ ngơi, cơ hội này sẽ bỏ lỡ. Nhưng muốn sự nghiệp của Nguyên Hi tăng, thì cũng có thể ngồi trên xe lăn, miễn cưỡng quay nửa người ~ còn lại có thể tìm thể thân."

Tống Nguyên Hi nghe nói như thế, quả thực là tức muốn phun ngum máu ra ngoài!

Trước kia đã biết Kiều Luyến mồm miệng lanh lợi, đến lúc rơi xuống người mình, cô ta mới cảm nhận được hung mãnh của cô.

Lời hữu ích đều nói ra hết!

Đã nói vậy, nếu như cô ta về nhà nghỉ ngơi, vậy không đặt nặng sự nghiệp!! Dù sao, ngồi trên xe lăn cũng có thể quay chụp?

Kiều Luyến nhìn chằm chằm Tống Nguyên Hi như cũ: "Mẹ, con thấy chuyện này, vẫn là giao cho Nguyên Hi quyết định đi."

Tống Nguyên Hi nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng trên mặt vẫn ôn hòa: "Dì, chị dâu nói đúng, con vẫn kiên trì quay đi."

Hạ Diệp Hoa còn muốn nói điều gì, Kiều Luyến liền đỡ cánh tay bà: "Mẹ, người có chí riêng, Nguyên Hi thích quay phim, cơ hội này cũng là khó có được."

Hạ Diệp Hoa thở dài: "Được, ta đã biết."

-

Từ trong bệnh viện đi ra, trên đường về nhà, Hạ Diệp Hoa còn thở dài thở ngắn: "Nguyên Hi này, đều là bị Lương Xuyên làm hư, con gái coi trọng sự nghiệp như vậy làm gì? Ai!"

Kiều Luyến:...

Tuy lần này cản Tống Nguyên Hi ở ngoài cửa, thế nhưng đoàn làm phim sẽ có phần diễn, sau khi quay xong thì sao?

Nếu như không tỏ rõ ràng, vậy định dây dưa với Tống Nguyên Hi một đời sao?

Tuy vừa mở miệng ra rất thoải mái, nhưng lúc này Kiều Luyến lại cảm thấy mỗi một.

Lúc đầu cho là Thẩm Lương Xuyên bận việc, thật không nghĩ đến, về đến nhà, lại nhìn thấy anh đang ngồi ở phòng khách xem báo chí.

Kiều Luyến vào cửa, bước chân dừng lại, đứng ở cửa.

Hạ Diệp Hoa đã đổi dép lê, trông thấy Thẩm Lương Xuyên, còn rất ngạc nhiên: "Con không phải nói có chuyện sao? Đã rảnh rồi như vậy, sao không tới bệnh viện nhìn Nguyên Hi chứ?"

Nói đến đây, cảm thán nói: "Con không thấy được, cái đứa bé kia khóc đến bao nhiêu thảm thương. Về sau còn một mực lôi kéo tay ta hỏi, anh Lương Xuyên đâu, anh đâu?"

"Lương Xuyên, thân là anh trai, con có rảnh vẫn là đi nhìn con bé một chút."

Nghe được hai chữ anh, tay Thẩm Lương Xuyên cầm báo hơi cứng đờ, chột buông báo xuống, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Trong ánh mắt kia lộ ra phức tạp, nhìn về phía Kiều Luyến ở cửa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 452: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (2)

Bốn mắt nhìn nhau.

Kiều Luyến hơi sững sờ, tiếp đó có chút mất tự nhiên, thu hồi tầm mắt của mình.

Cô có chút không biết nên làm gì, nên nói gì.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí có chút xấu hổ.

Đúng lúc này, thím Lý từ trong phòng bếp đi tới: "Bà chủ, phu nhân trở về rồi sao? Cơm tối đã xong, mau đi rửa tay ăn đi."

Một câu, hòa tan không khí trong phòng.

Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa rửa tay xong, trở lại bàn cơm.

Ba người ăn cơm, người nào đều không nói gì.

Hạ Diệp Hoa lo âu Tống Nguyên Hi, cũng không có chú ý tới kỳ lạ giữa Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến.

Ăn cơm xong, Hạ Diệp Hoa liền lên lầu thu xếp hai bộ quần áo: "Ta đi bệnh viện trông coi Nguyên Hi, một mình con bé đoán chừng sẽ khóc."

Sau đó không đợi Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên cự tuyệt, liền sôi động ra ngoài.

Thím Lý và mấy giúp việc, đều ở trong phòng bếp thu dọn.

Nhất thời trong phòng khách chỉ còn lại có Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến giả bộ là rất bận rộn, cầm điện thoại di động lên lướt weibo.

Thẩm Lương Xuyên thì tiếp tục nhìn chăm chăm báo.

Nhưng Kiều Luyến chú ý tới, tờ báo trong tay anh, đã thật lâu không có lật rồi.

Anh suy nghĩ gì vậy?

Là lo lắng bệnh tình của Tống Nguyên Hi, hay là cái khác?

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống, siết chặt nắm đấm.

Một lát sau, cô thực sự là không nhịn được mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, Tống Nguyên Hi đến cùng là ai?"

Thẩm Lương Xuyên hơi sững sờ, không nghĩ tới Kiều Luyến lại hỏi một vấn đề như thế.

Anh ngẩng đầu nhìn tới, liền phát hiện Kiều Luyến nhìn anh chăm chăm.

Ánh mắt kia, mang theo quật cường và tìm tòi nghiên cứu.

Lại giống như muốn xác minh thứ gì.

Anh mím môi, chậm rãi cúi thấp đầu xuống.

Kiều Luyến lại không buông tha, trong giọng nói vẫn còn làm bộ nhẹ nhõm: "Anh vì sao không nói cho em? Chẳng lẽ, không thể nói lai lịch của Tống Nguyên Hi sao?"

Một câu, để Thẩm Lương Xuyên nghe ra mùi thuốc súng.

Anh dừng một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng: "Em gái bạn cũ."

Em gái bạn cũ...

Trong lòng Kiều Luyến không nhịn được châm chọc một chút.

Vôn cô có ôm hi vọng một chút, hi vọng Tống Nguyên Hi nói với mình những lời kia, đều là giả.

Nhưng bây giờ, từ trong miệng Thẩm Lương Xuyên, đạt được kết quả.

Cô thẳng lưng, quặt cường nhìn Thẩm Lương Xuyên, một lúc sau mới tiếp tục mở miệng: "Cái bạn cũ này, đối với anh mà nói, nhất định là rất quan trọng?"

Cô nhất định phải thừa nhận.

Cô thật sự ghen.

Mưu kế của Tống Nguyên Hi, có hiệu lực rồi.

Cô có thể không ngại Thẩm Lương Xuyên đã từng thích qua người khác, thế nhưng cô lại muốn biết, hiện tại, giữa cô và mối tình đầu, đến cùng người nào ở trong mắt anh, chiếm cứ phân lượng nặng hơn?

Cô cũng biết, chính mình làm kiêu.

Đi ăn đám với một người không có ở đây, đây có lẽ là chuyện buồn cười nhất trên thế giới.

Nhưng cô vẫn chăm chú nhìn anh chăm chăm.

Sau đó, liền nghe thấy tiếng của anh: "Ừ, rất quan trọng."

Bốn chữ hơi hột, lại giống như một con dao, hung hăng đâm vào trái tim của cô.

Kiều Luyến cảm giác, chính mình giống như là bị rút đi tất cả khí lực toàn thân, ngồi trên ghế sofa, bình tĩnh nhìn anh.

Sau đó, cô liền đứng lên: "Em buồn ngủ rồi."

Lời này rơi xuống, trực tiếp lên lầu.

Thẩm Lương Xuyên nhìn bóng lưng cô, chỉ cảm thấy loại áp lực vô hình kia, lớn hơn một số.

Kiều Luyến đột nhiên hỏi Tống Nguyên Hi, là bởi vì đã nhận ra cái gì sao?

Nghĩ tới đây, anh rù mắt xuống.

Một lúc sau, tay nắm chặt, mới chậm rãi buông ra.

Sau đó anh liền đứng lên, từ từ lên lầu, đi đến trước cửa phòng ngủ chính.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 453: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (3)

Thẩm Lương Xuyên đứng ở cửa.

Lặng lặng nhìn cánh cửa kia, anh đưa tay ra, chỉ cần nhẹ nhàng vặn chốt mở, là có thể đem mở được cánh cửa ngăn cách giữa anh và Kiều Luyến.

Thế nhưng... Mở ra thì sao?

Anh phải giải thích với cô thế nào về chuyện của Tống Nguyên Hi?

Nghĩ tới đây, tay của anh có chút dừng lại, cuối cùng vẫn chậm rãi bỏ xuống.

Trong phòng ngủ chính.

Kiều Luyến nằm nghiêng trên giường, một tay đè dưới mặt, một tay thả trước người.

Cô tròn tròn mắt nhìn chăm chăm về phía trước, trong tầm mắt, là tia sáng nhạt trên từ đầu giường.

Anh vẫn không có ý muốn giải thích với mình... Vì cái gì? Là bởi vì chột dạ sao? Bởi vì còn không bỏ xuống được "Bạn cũ" kia sao?

Cô cắn môi, liền nghe thấy ở ngoài cửa có tiếng bước chân.

Tiếp theo, cô liền ngồi dậy, trông mong nhìn ra phía cửa.

Giữa cô và anh, chỉ cách một cánh cửa.

Nhưng ai cũng không biết, sau khi đẩy cánh cửa này, nghênh đón bọn họ chính là hạnh phúc mỹ mãn, hay là tách rời như vậy...

Cô khẩn trương nắm lấy nắm tay, không nhìn được phỏng đoán vô số khả năng.

Thế nhưng qua thật lâu, cô mới nghe được tiếng bước chân anh, dần dần đi xa.

Ở trong biết thự vắng vẻ, tâm ý Kiều Luyến, cũng bị thất lạc.

Cô cứ ngây ngốc ngồi ở trên giường, chỗ ngực giống như là lấp đầy vô số bóng, để cho cô cảm giác gần như mình không thở nổi.

Lời Tống Nguyên Hi nói: "Trong lòng anh Lương Xuyên, chỉ có chị tôi!"

Câu nói này, cũng như ma chú, vẫn luôn quanh quẩn ở trong đầu cô.

Biết rõ không nên nghĩ sâu vào, thế nhưng.. Kỳ thật cô mới ở cùng với Thẩm Lương Xuyên được hơn hai tháng, Thẩm Lương Xuyên có thể buông xuống được mối tình đầu, yêu cô sao?

Cô siết chặt nắm đấm

Cuộc sống sau khi kết hôn với Thẩm Lương Xuyên, xuất hiện trong đầu từng đoạn.

Trách không được vừa kết hôn, anh luôn đối với mình rất dừ dãn.

Kỳ thật khi đó, anh đối với mình là chán ghét sao? Vì mối tình đầu, anh không muốn đụng cô sao?

Càng nghĩ, nơi ngực càng ngọt ngọt.

Toàn bộ không khí trong phòng ngủ, giống như là bị rút đi.

Cô bỗng nhiên vén chăn lên, đi thẳng ra cửa.

Mở cửa phòng ra, đã thấy phòng khách trống tuếch, không ai.

Sau đó, cô giống như là nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên ngẩng đầu, quả nhiên thấy phòng ở trên lầu ba, đã mở đèn.

Tròng mắt Kiều Luyến bỗng nhiên mở rộng.

Tống Nguyên Hi nói qua, trong phòng kia, là tất cả thứ liên quan tới mối tình đầu của Thẩm Lương Xuyên...

Thím Lý cũng đã nói, gian phòng kia, ngoại trừ Thẩm Lương Xuyên, người nào cũng không được đi vào qua.

Như vậy xem ra, trong phòng kia, đều là Thẩm Lương Xuyên tự mình quét dọn.

Nhưng kết hôn với anh lâu như vậy, Kiều Luyến biết người đàn ông này.

Anh có bệnh thích sạch sẽ, không thích đụng chạm đồ bẩn.

Thế nhưng phòng trong lầu ba kia, có bao nhiêu tro bụi...

Cô cảm giác mình giống như là không thở nổi, bình tĩnh đứng tại chỗ, nắm chặt nắm tay.

Cũng không biết là đang hờn dỗi với người nào, cô cứ đứng đó như vậy, muốn nhìn một chút anh định ngốc ở trong đó bao lâu.

Cô từ nhỏ đến lớn, lý giải tình yêu là phải toàn tâm toàn ý, cho tới bây giờ cũng không biết, một người đàn ông có thể yêu hai người phụ nữ...

Kiều Luyến cắn môi, cảm giác mình giờ phút này giống như là một kẻ ngốc, thật là ngốc đến tận xương tủy.

Cô quát cường nhìn chăm chăm lên lầu ba, ánh mắt kia giống như là muốn xuyên thấu qua vách tường, xuyên qua khoảng cách xa như vậy, nhìn một chút xem trong lầu ba đó có cái gì, nhìn một chút về mối tình đầu của anh...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 454: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (4)

Lầu ba.

Thảm Lương Xuyên lẳng lặng đứng trong phòng.

Cái này đối với người nhà mà nói, phòng thần bí nhất, kỳ thật chỉ để hai cái giá đồ.

Trên kệ, rải rác mấy thứ đồ.

Ánh đèn vẩy lên nhưng đồ vật kia, để cho người ta nhìn lấy, đã cảm thấy gian phòng này, vô cùng quạnh quẽ.

Anh vươn tay, thận trọng cầm một mô hình làm bằng đồng ở trên giá.

Đó là tạo hình tiểu Kiều.

Năm đó trong trò chơi tổ chức một cuộc tranh tài tình lữ, tiểu Kiều ghi danh thay anh, hai người lấy được thứ nhất, sau cùng thắng được phần thưởng.

Lúc đó, tổ trò chơi liên hệ với bọn họ, muốn gửi quà.

Bởi vì trong trận đấu, tiểu Kiều dùng nhân vật tiểu Kiều, anh dùng chính là Chu Du, cuối cùng, trò chơi tặng là mô hình độc nhất vô nhị bằng đồng tiểu Kiều cùng với Chu Du, nguyên bản định gửi Chu Du cho anh, tiểu Kiều gửi cho Kiều Luyến.

Nhưng Kiều Luyến nói gửi ngược lại, bởi vì...

"Chúng ta chưa từng gặp nhau ở trong hiện thực, cho nên trước khi gặp mặt, liền để mô hình làm bạn với đối phương đi! Gửi cho anh tiểu Kiều! Mặt khác, em để cho họ khắc ở phía dưới vài chữ, phía trên của anh viết Kiều, phía trên của em viết Xuyên. Cho nên, mô hình của chúng ta, đều là độc nhất vô nhị trên thế giới ~ "

Nghĩ tới đây, khỏe môi Thẩm Lương Xuyên gọi lên một nụ cười mỉm, lật mô hình qua, liền thấy phía dưới khắc chữ, rõ ràng xuất hiện tại chỗ.

Anh nhẹ nhàng đặt mô hình ở bên trên kệ.

Cái đồ cũ đã bị tróc mất sơn, đối với anh mà nói, giống như là bảo vật vô giá, động tác của anh đều mang theo cẩn thận từng li từng tí.

Anh đứng bình tĩnh trong phòng, nhìn chăm chăm tất cả nơi này.

Mỗi một vật, đều đại biểu cho tốt đẹp của anh và tiểu Kiều, đứng ở chỗ này, giống như về lại lúc còn trẻ, về lại thanh xuân không chút kiêng kỵ.

Anh đắm chìm trong trong hồi ức, không cách nào tự kiềm chế.

Trong lúc bất tri bất giác, ngoài trời nổi lên tia sáng.

Chờ đến khi anh lấy lại tinh thần lúc, đã là sáu giờ sáng.

-

Kiều Luyến đứng ở lầu hai đến nỗi tê chân.

Bởi vì chỉ mặc áo ngủ mỏng manh, cho nên dù là hơi ẩm đầy đủ, thân thể của cô cũng đã bị lạnh.

Nhưng cô lại giống như là không có phát giác.

Suốt cả đêm, anh đều ở trong phòng kia.

Không có đi ra khỏi một chút.

Cô cắn môi, nhìn chăm chú gian phòng trên lầu.

Cuối cùng, nghe thấy trên lầu truyền đến tiếng động, cô giống như là nhận lấy kinh ngạc, chạy vào phòng ngủ chính, nằm ở trên giường, nhắm mắt lại vờ ngủ.

Một lát sau, liền nghe thấy tiếng anh vào trong phòng, đổi quần áo, sau đó đi tới bên giường.

Cô nhắm mắt lại, cũng có thể cảm nhận được mình bị anh nhìn chăm chăm.

Nhưng thật lâu, anh không nói chuyện, ngược lại rời đi.

Chờ cửa phòng đóng lại, lúc này Kiều Luyến mới mở mắt lần nữa.

Cô nghiêm mặt, đi từng bước từng bước ra ngoài, mở cửa phòng ngủ, nghe thấy tiếng xe khởi động bên ngoài.

Tầm mắt của cô, dừng lại ở trên lầu ba lần nữa.

Giờ này phút này, nơi đó giống như là lực hấp dẫn, để cho cô giống như nhận lấy mê hoặc, từng bước một, chậm rãi đi lên lầu ba.

Mối tình đầu của anh, vì cứu anh mà chết...

Anh đối với cô ấy, nhớ mãi không quên tám năm.

Tất cả khiến cho Kiều Luyến, rất muốn mau mau đến xem, đến cùng là mối tình đầu của anh có bộ dạng gì.

Phòng trên lầu ba, cài khóa mật mã.

Cô đứng ở trước cửa, nhìn chăm chăm khóa này, nghĩ đến thời gian quan trọng mình từng hỏi thăm Thẩm Lương Xuyên...

Cô chậm rãi điền mật mã vào: 0517.

Cạch!

Cửa phòng mở ra.

Cô không chút do dự liền đẩy cửa gian phòng!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 455: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (5)

Kiều Luyến đứng ở cửa, bình tĩnh nhìn chăm chăm vào trong.

Trong phòng được kéo màn cửa, ánh sáng mờ tối để cho người ta nhất thời không thấy rõ lắm tình huống bên trong.

Cô đứng tại chỗ lấy lại bình tĩnh, lúc này mới hít vào một hơi thật sâu, muốn cất bước tiến vào.

Nhưng vào lúc này, dưới lầu bỗng nhiên truyền đến tiếng của thím Lý: "Phu nhân? Phu nhân cô ở đâu?"

Kiều Luyến muốn đi vào, bỗng nhiên lập tức rụt trở về.

Cô nghe thấy ở hành lang truyền đến tiếng bước chân, bị dọa vội vàng đóng cửa phòng lại, xoay người, quay đầu, liền thấy thím Lý vừa lên lầu ba.

Khi nhìn thấy Kiều Luyến đứng ở trước cửa, trong ánh mắt hiện lên một chút kinh ngạc: "Phu nhân, cô đây là...?"

Kiều Luyến cắn môi một cái, một lát sau, mới đi ra ngoài: "Tôi chỉ là, muốn nhìn một chút bên trong là cái gì."

Ánh mắt Thím Lý rơi vào khóa mật mã.

Mật mã ở đây, chỉ có tiên sinh biết, cho nên vừa rồi hẳn là phu nhân không thấy gì cả.

Bởi vì tò mò, cô đi tới nơi này, thím Lý cũng không cảm thấy kỳ quái, thậm chí cảm thấy hiểu được tâm tình của cô.

Bất cứ chồng của người nào có phòng như vậy, đều sẽ không nhịn được muốn nhìn xem chuyện gì xảy ra.

Nhưng mệnh lệnh của tiên sinh, dù sao cũng không thể chống lại.

Thím Lý không có làm khó cô, chỉ khẽ gật đầu.

Theo thím Lý đi xuống lầu, Kiều Luyến tiến vào trong nhà ăn, bắt đầu ăn sáng.

Lúc ăn cơm, thím Lý muốn nói lại thôi.

Kiều Luyến biết bà muốn nói cái gì, thế nhưng những lời kia, lại để cho cô cảm thấy khó coi.

Cho nên, ngay lúc thím Lý muốn nói chuyện, trực tiếp đứng lên: "Thím Lý, tôi ăn no rồi, đi ra ngoài trước."

Cô lên lầu đổi quần áo, ánh mắt lại tìm đến lầu ba.

Cô dừng một chút, lúc này mới dự định xuống lầu.

Nhưng vừa nghiêng đầu, liền thấy thím Lý ở trong phòng khách nhìn cô.

Ánh mắt Kiều Luyến không khỏi lóe lên.

Cô cúi đầu, đi xuống lầu.

Lúc đi qua thím Lý, cuối cùng thím Lý mở miệng: "Phu nhân, chuyện hôm nay, tôi sẽ không nói cho tiên sinh."

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, nhìn về phía thím Lý.

Thím Lý thở dài: "Nhưng đó là phòng tuyến cuối cùng của tiên sinh. Đã từng có giúp việc đi lên, hiếu kỳ, bị tiên sinh phát hiện, nổi trận lôi đình, đuổi người đi."

Kiều Luyến nắm lấy nắm tay, khẽ gạt đầu, trực tiếp đi qua người bà.

Thẳng đến khi đi ra khỏi cửa biệt thự, cuối cùng Kiều Luyến cảm giác không thấy ánh mắt thím Lý, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Sau đó cô cúi đầu nhìn đồng hồ, đã tám giờ sáng.

Đi đến ven đường, đánh xe, đi tới nơi thi đấu.

Hôm nay, chiến đội Q bọn họ, sẽ tiến hành thi đấu chọn lựa vòng thứ hai.

Cuộc so tài vòng loại, cô có lòng tin tiến vào tranh tài chính thức.

Nhưng thân là huấn luyện viên, đương nhiên nhất định cô phải ở đây.

Vô luận trong nhà xảy ra chuyện gì, đối với tranh tài, cô cũng cần lấy ra thái độ nghiêm túc.

Năm người Tô Bành Hạo đã đến, đang hoạt động ngón tay, chuẩn bị tranh tài.

Trông thấy Kiều Luyến, động tác Tô Bành Hạo dừng một chút, rồi nghiêng đầu đi.

Sự tình lần trước không có giải thích cho họ, cho nên lúc này, thái độ của Tô Bành Hạo đối với cô, chỉ sợ cũng không có đổi mới.

Kiều Luyến không xem trọng.

Bởi vì thi đấu chọn lựa, cho nên số trận tranh tài khá nhiều.

Tổng thể nhóm Q bọn họ, là thua ít thắng nhiều, ổn định trạng diện.

Chờ đến khi tranh tài kết thúc, đã là năm giờ chiều.

Kiều Luyến đang định đưa mấy người về biệt thự, lại chợt phát hiện, không thấy Tô Bành Hạo.

Lão tổ Bạch Cốt nói: "Tranh tài kết thúc, tôi nhìn thấy Từ Tiên Từ gọi cậu ta lại."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 456: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (6)

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhú lông mày này.

Cô khẽ gật đầu với bốn người họ, liền mở miệng: "Tôi đi xem một chút."

Sự tình lần trước, tuy tình báo là từ trong tay cô tiết lộ, nhưng Từ Tiên Từ là bên mua chuộc, dù cô không có cho Tô Bành Hạo một giải thích, nhưng Tô Bành Hạo hẳn là cũng nhìn ra được, chiến đội Từ Tiên Từ, không phải một chiến đội tranh tài công bằng.

Lúc này, cậu ta bị Từ Tiên Từ gọi lại, còn có gì để nói?

-

Trong góc không người chú ý, Từ Tiên Từ kéo tay áo lại Tô Bành Hạo lại: "Thì Trường, cậu có thể nghe tôi nói không?"

Về mặt Tô Bành Hạo vô cùng lạnh lùng, nhìn chăm chăm Từ Tiên Từ, trong ánh mắt hiện lên một chút thất vọng: "Tôi cảm thấy, chúng ta không có gì đáng nói."

Từ Tiên Từ sững sờ.

Chợt, cô ta cúi thấp đầu xuống, thở dài: "Tôi biết, tôi hiện tại không có gì giải thích. Tôi coi như là để cho cậu biết, chuyện tranh tài tôi không biết rõ tình hình, đoán chừng cậu cũng sẽ không tin tưởng."

Tô Bành Hạo nhú lông mày, không nói gì.

Từ Tiên Từ tiếp tục mở miệng: "Thân là đội trưởng câu lạc bộ, cậu hẳn phải biết, trong câu lạc bộ, kỳ thật cũng không phải do huấn luyện viên định đoạt, câu lạc bộ là có ông chủ đầu tư."

Tô Bành Hạo nghe nói như thế, nhú mày, không hiểu nhìn về phía cô ta.

Từ Tiên Từ cắn môi, nhìn cậu ta chăm chăm: "Chuyện này, lúc tranh tài tôi mới biết được, ông chủ của chúng tôi nói tôi làm người không biết thay đổi, liền không có cho tôi biết."

Tiếp theo, cô ta tức giận bất bình mở miệng: "Sau đó, tôi đã phê bình đội trưởng bọn họ rồi. Tranh tài là một việc công bằng, tại sao có thể sử dụng loại âm hiểm này?"

"Thì Trường, chúng ta cũng tiếp xúc qua mấy lần, tôi là dạng người gì, cậu thật sự không rõ ràng sao?"

Một câu, giống như chạm đến Tô Bành Hạo.

Tô Bành Hạo mím môi, một lúc sau mới mở miệng: "Tốt, lần này, tôi tin cô."

Sắc mặt Từ Tiên Từ vui vẻ, liền nghe thấy Tô Bành Hạo tiếp tục mở miệng: "Bởi vì cô là tiểu Kiều."

Từ Tiên Từ vui mừng bỗng cứng đờ, tiếp đó sắc mặt trở nên có chút mất tự nhiên: "Cậu biết tôi sao?"

Tô Bành Hạo nhìn cô ta một cái, nghiêng đầu đi, không nói chuyện.

Đương nhiên cậu ta biết.

Năm đó còn là một thằng nhóc, tiến vào trò chơi, người đầu tiên biết, cũng là tiểu Kiều.

Khi đó cậu ta vừa mới bắt đầu chơi game, cũng không biết thao tác nhiều, đánh phối hợp với mọi người sẽ không theo kịp.

Tiểu Kiều ở bên trong, hung hăng mắng cậu ta.

Cậu ta tức không nhịn nổi, dứt khoát cúp máy, trả lời một câu: Lão tử không đánh!

Tiểu Kiều yên tĩnh, không mắng.

Một trận đấu này, cuối cùng thắng được, toàn trường gần như là do tiểu Kiều lật trời.

Cậu ta tuy treo máy, cũng không thể không thừa nhận, thao tác tiểu Kiều rất tuyệt.

Lúc đầu cho là trận đấu này cứ như vậy, thật không nghĩ đến hệ thống nhắc nhở, có người thêm cậu ta làm hảo hữu.

Cậu ta mở ra, phát hiện là tiểu Kiều.

Trên thư xin có viết: Nửa đường rút lui là kẻ hèn nhát!

Cậu ta tức không nhịn nổi, trực tiếp đồng ý đối phương, sau đó cùng cô ở trong game cãi vã.

Cậu ta đến bây giờ, đều còn nhớ rõ tiểu Kiều.

Không có cảm thấy chơi game chỉ là một loại giải trí, đối với tôi mà nói, mỗi một trò chơi, tôi xưa nay không cho rằng là trò đùa. Cho dù phải thua, tôi cũng sẽ đánh hết. Bởi vì, mỗi một trò chơi, đều là một trận chiến.

Cứ như vậy, cậu ta và tiểu Kiều thành bằng hữu.

Cho dù bọn họ liên hệ cũng không nhiều, nhưng cậu ta cũng kiên quyết tin tưởng nhân phẩm của cô.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 457: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (7)

Cậu ta một mực yên lặng quan sát tiểu Kiều, trong trò chơi, cô là người có lòng hiệp nghĩa.

Bệnh vực kẻ yếu, tính khí ngay thẳng, tính cách cởi mở.

Không mang thù, xưa nay không làm kẻ sau lưng.

Còn đem một số kỹ xảo và tuyệt chiêu, dạy cho những người đến thỉnh giáo.

Cậu ta và tiểu Kiều không quen.

Thật sự không quen.

Nhưng khi đó, tiểu Kiều giống như là một chị cả, dẫn dắt cậu ta đăng nhập vào cái thế giới trò chơi thần kỳ này.

Cho nên, Tô Bành Hạo đối Tử Tiên Tử, có một loại tha thứ.

Cậu ta nói xong câu đó, nhìn về phía Tử Tiên Tử lần nữa, sau đó chậm rãi mở miệng: "Vậy cô có thể nói cho tôi biết, trong chúng ta, là ai tiết lộ bí mật không?"

Ánh mắt Tử Tiên Tử trở nên hoảng hốt.

Ông chủ nói qua, vô luận là trả bất cứ giá nào, cũng phải cảm được thứ nhất.

Thế nhưng, cô ta đã nhiều lần nhìn thấy ông chủ cùng với Kiều Luyện rồi.

Nếu như bị ông chủ biết, cái người gọi Kiều Luyện kia, làm công trọng chiến đội Q, phụ trách hậu cần, ông chủ có thể hướng về chiến đội Q hay không?

Nghĩ tới đây, cô cúi thấp đầu xuống: "Kỳ thật, ông chủ của chúng tôi, Tôn tiên sinh, nhận biết một nhân viên của bên mấy người."

"Người nào?" Tô Bành Hạo khẩn trương hỏi thăm.

Tử Tiên Tử cười: "Tôi chỉ biết là họ Kiều, nhưng cụ thể là ai, tôi cũng không biết."

Tô Bành Hạo nghe đến đó, hơi sững sờ.

"Họ Kiều?"

Tử Tiên Tử gật đầu: "Còn lại, tôi cũng không biết."

Cô ta nói sang chuyện khác: "Thi Trường, hôm nay lúc cậu thi đấu, thao tác quá dứt khoát..."

Kiều Luyện tìm tới bọn họ, liền thấy Tử Tiên Tử và Tô Bành Hạo trò chuyện với nhau rất vui.

Khóe miệng Kiều Luyện lập tức kéo ra.

Tô Bành Hạo này, thật đúng là nhớ ăn không nhớ đánh!

Cô trực tiếp đi qua, cắt ngang ngắm hai người: "Này, Thi Trường, cậu có đi hay không? Người khác đều chờ đợi cậu trở về!"

Từ Tiên Từ trông thấy cô, ánh mắt lóe một cái, chột cúi thấp đầu xuống.

Tô Bành Hạo thì không nhìn được nhú mày: "Tôi đến đây!"

Ánh mắt cậu ta, lướt qua người Kiều Luyến một chút, nghĩ đến Từ Tiên Từ, sinh ra thần sắc hoài nghi.

Nhưng lời lão tổ Bạch Cốt, lại vang bên tai.

Kiều Luyến này, trong trò chơi, thật sự là có chút tài năng.

Mà nếu như bí mật là cô tiết lộ, Thẩm Lương Xuyên không có khả năng giữ cô như vậy.

Cho nên, ở trong đó hẳn là có hiểu lầm gì đó?

Nghĩ tới đây, cậu ta thu liễm nghi ngờ trong lòng, đi theo Kiều Luyến đi ngoài.

Kiều Luyến quay đầu nhìn thoáng qua Từ Tiên Từ, đã thấy cô ta bình tĩnh nhìn hai người chằm chằm, ánh mắt kia lộ ra ngoài, mang theo tính toán.

Cô hít mắt lại.

Bởi vì đang quay đầu, cho nên vừa vặn đi đến góc rẽ, cô không cẩn thận đụng phải một người.

Kiều Luyến bị đụng lui về sau một bước, kém chút ngã sấp xuống.

Lại quay đầu, liền thấy một người chừng ba mươi tuổi, đàn ông thành thực ăn mặc tây trang, cười với cô: "Cô không có sao chứ?"

Người trước mặt này, ngũ quan thu vào trong mắt Kiều Luyến, để cô nhú mày.

Bộ dạng người này, sao khá quen?

Đang suy tư, chỉ thấy anh ta giống như là sốt ruột cái gì, ánh mắt dừng ở phương xa, sau đó khẽ gật đầu với Kiều Luyến: "không có chuyện gì, vậy tôi đi trước một bước."

Sau đó liền đi qua cô, thẳng đến chỗ Từ Tiên Từ.

Ngay lúc anh ta đi qua người cô, đôi mắt Kiều Luyến sáng lên, cô nhớ tới người này là ai rồi!

Năm đó cùng Từ Xuyên chơi trò game, bọn họ đã từng gia nhập qua một chiến đội, người này đội trưởng chiến đội bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 458: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (8)

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, quay đầu.

Năm đó bọn họ thường xuyên trêu chọc lẫn nhau trong chiến đội.

Mà chiến đội kia giống như là một đại gia đình, thẳng đến về sau, Từ Xuyên phản bội cô, cô mới thoát chiến đội, không tiếp tục liên hệ với bất cứ người nào tông chiến đội.

Người này, bởi vì là đội trưởng chiến đội bọn họ, được mọi người giật dây gửi qua rất nhiều ảnh chụp, cho nên cô mới có chút ấn tượng!

Thế nhưng, đội trưởng của bọn họ, tại sao lại ở chỗ này?

Kiều Luyến ngẩng đầu lên, liền thấy đội trưởng đi thẳng đến chỗ Từ Tiên Từ: "Từ Tiên từ! Cô chờ một chút!"

Kiều Luyến theo bản năng đi qua, cánh tay lại bị Tô Bành Hạo giữ chặt, sau đó mở miệng: "Này, cô làm gì vậy? Có đi hay không?"

Kiều Luyến quay đầu mở miệng với cậu ta: "Xe chờ mọi người ở ngoài, cậu và họ về biệt thự trước đi, tôi có chút việc ở đây."

Sau đó liền mặc kệ Tô Bành Hạo, đi qua bên kia hai bước.

Vừa vặn nghe được đội trưởng và Từ Tiên Từ nói chuyện.

Từ Tiên Từ bị người gọi lại, hơi sững sờ, quay đầu, nhìn thấy một người xa lạ, thân là nữ MC, lập tức có thể phát giác được người trước mặt xuất thân bất phàm, cho nên liền khách khí hỏi thăm: "Xin hỏi có chuyện gì sao?"

Đội trưởng nở nụ cười, mở miệng nói: "Cô không nhớ rõ tôi sao?"

Từ Tiên Từ sững sờ, chợt mở miệng: "Chúng ta đã gặp ở đâu sao?"

Đội trưởng cười: "Tiểu Kiều, tôi từng là đội trưởng của cô!"

Từ Tiên Từ nghe được hai chữ "Tiểu Kiều", thân thể bỗng nhiên kéo căng, sau đó nụ cười trên mặt, liền trở nên miễn cưỡng.

Cô ta làm bộ chợt hiểu ra: "À, thì ra là đội trưởng!"

Đội trưởng liền cười, "Đúng vậy, năm đó tôi thường xuyên gửi ảnh chụp trong đám, cô không biết tôi sao? Hay là tám năm không thấy, tôi già sao?"

Từ Tiên Từ rất biết cách nói chuyện: "Đâu có,, là trí nhớ quá xa xưa rồi!"

Đội trưởng lập tức gạt đầu, tiếp tục mở miệng nói: "Tiểu Kiều, những năm này cô đi đâu vậy? Đội chúng ta bây giờ vẫn còn, chẳng qua người bên trong đều già rồi! Mặc dù bây giờ rất ít chơi game, nhưng năm đó tình bạn hữu nghị gắn liền, đến bây giờ chiến đội chúng ta vẫn còn cử hành liên hoan hàng năm. Mỗi lần đều sẽ nhắc tới cô và Từ Xuyên, đáng tiếc lần nào cô cũng không có tham gia. Về sau, mọi người biết cô là nữ MC, đều qua ủng hộ cho cô. Hiện tại, cô có thể trở thành huấn luyện viên của King chiến đội, cũng coi như là làm tròn mộng tưởng năm đó rồi! Năm nay chiến đội chúng ta còn muốn tiến hành liên hoan, cô có tới hay không?"

Ánh mắt Từ Tiên Từ lóe lên.

Đi làm sao?

Đi về, bại lộ chính mình không phải tiểu Kiều sao?

Cô ta lập tức cười ha ha, sau đó đột nhiên nhìn về phía phương xa: "Đội trưởng, không còn gì, bên kia tôi có chút việc gấp, hôm nào chúng ta trò chuyện tiếp."

Đội trưởng sững sờ, còn không có lấy lại tinh thần, Từ Tiên Từ đã chạy đi nhanh như chớp.

Anh ta đang muốn đuổi theo, cánh tay chợt bị người kéo lại.

Quay đầu, liền thấy cô gái mình vừa đụng vào, nhìn anh ta chằm chằm.

Kiều Luyến gất gao nắm lấy ống tay áo của anh ta, vẻ mặt đều trở nên có chút phức tạp và xoắn xuýt, trái tim giống như là bị nắm chặt, để cho cô có chút đau đớn chờ đợi.

Vừa nghe đội trưởng, hàng năm chiến đội bọn họ đều sẽ liên hoan...

Như vậy, Từ Xuyên sẽ đi sao?

Cô nghĩ tới đây, cả người khản trương nhưng nói không nên lời.

Cô vẫn hỏi thăm từng câu, giọng cô cũng run rẩy: "Anh biết hiện tại Từ Xuyên ở đâu sao?"

Đội trưởng hơi sững sờ: "Đương nhiên tôi biết!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 459: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (9)

Một câu của đội trưởng "Đương nhiên tôi biết", để cả trái tim Kiều Luyến, đều nhắc lên!

Cô nhìn chòng chọc vào đội trưởng.

Tám năm rồi...

Trong tám năm này, cô cho là mình sẽ quên sạch Từ Xuyên!

Thậm chí, cô đã rất lâu không nghĩ cách mở nút chai.

Nhưng vừa vặn nghe được hai chữ Từ Xuyên, cô cảm giác lòng mình đều co rụt lại.

Tối hỏi thăm một câu như vậy, cũng chẳng qua là phản ứng bản năng của thân thể.

Nhưng cô tuyệt đối không ngờ rằng, vậy mà ở dưới tình huống đột ngột, nghe được tin tức Từ Xuyên.

Cô cảm giác mình khẩn trương đến không thể thờ nổi rồi.

Cô nuốt ngụm nước miếng, lúc này mới nhìn đội trưởng, mở to hai mắt nhìn anh ta, cuống họng giống như đều đã khàn, nửa ngày mới phun ra mấy chữ: "Ở đâu?"

Cô siết chặt nắm tay, nỗ lực áp chế lửa giận trong lòng.

Tám năm trước bị Từ Xuyên trêu đùa, để cho cô ảo tưởng qua vô số lần!

Nếu có một ngày, Từ Xuyên đứng ở trước mặt của cô, cô nhất định sẽ đánh tới! Vì tám năm trước mà báo thù.

Thân thể của cô có chút run rẩy, trạng thái tinh thần cả người đều rơi vào trạng thái căng thẳng.

Mà đội trưởng nhìn dáng vẻ Kiều Luyến, còn tưởng rằng lại là người mê Từ Xuyên.

Dù sao năm đó Từ Xuyên, ở trong giới trò chơi là đại thần không ai không biết.

Rất nhiều cô gái mê luyến anh.

Anh ta thờ dài cười nói: "Cái này... Tôi có thể dẫn cô đi gặp."

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến gật đầu: "Được."

-

Ngồi trong xe của đội trưởng, cả người Kiều Luyến đều rơi vào trạng thái ngu ngơ.

Coo cũng không biết, sự tình làm sao phát triển thành vậy.

Sự tình tới quá đột ngột, để cho cô đến bây giờ, bỗng nhiên có chút bối rối.

Muốn đi tìm Từ Xuyên.

Yêu trên mạng hai năm, tám năm chờ đợi, cuối cùng cô cũng gặp được Từ Xuyên sao?

Hiện tại Từ Xuyên, phải chăng đã kết hôn, đang làm nghề nghiệp gì?

Cô còn muốn hỏi anh một chút, vì sao tám năm trước không có tới gặp cô...

Lần lỡ hẹn đó, mấy cái có lẽ đã thành tâm bệnh của cô.

Cô hít vào một hơi thật sâu, đột nhiên cảm giác trong xe có chút bị đè nén, liền lặng lẽ mở cửa sổ xe ra một chút.

Gió lạnh thổi vào, để đầu óc của cô, trong nháy mắt thư thái.

Khi cô ý thức được chính mình đang làm gì, cả người đều muốn nhảy dựng lên rồi!

Cô có thể qua tìm Từ Xuyên sao?

Hiện tại cô lấy thân phận gì qua tìm Từ Xuyên?

Nghĩ tới những thứ này, cô nhìn ra phía ngoài cửa sổ, lúc này mới chú ý tới, xe đã nhanh chóng rời khỏi trung tâm thành phố, đang đi tới vùng ngoại thành.

Trông nết cô co rụt lại, nhìn qua đội trưởng: "Chúng ta muốn đi đâu?"

Đội trưởng lái xe, nghe nói như thế, thờ dài: "Không phải đi nhìn Tử Xuyên sao? Hôm nay gặp được tiểu Kiều, tôi cũng rất cảm khái, vừa vặn cũng muốn đi nhìn cậu ấy."

Lúc anh ta nói chuyện, ánh mắt thư thái, mang theo hoài niệm, không giống người xấu.

Kiều Luyến căn môi: "Tử Xuyên ở vùng ngoại thành Bắc Kinh?"

"Ừm."

Kiều Luyến vẫn luôn biết, Tử Xuyên sinh hoạt tại Bắc Kinh.

Thật không nghĩ đến tám năm, anh còn ở nơi này.

Cô trầm mặc một chút, lúc này mới bỗng nhiên mở miệng: "Anh ấy kết hôn sao?"

Đội trưởng nhìn cô một cái: "Không có."

Kiều Luyến không thể nói ra có loại tâm tình gì, phức tạp giống như có năm mùi vị.

Cô bỗng nhiên mở miệng: "Tôi vẫn không nên thấy anh ấy."

Nhưng xe lại dừng lại, đội trưởng quay đầu nhìn cô: "Chúng ta đến rồi."

Kiều Luyến bỗng nhiên quay đầu, khi nhìn đến tình huống trước mặt lúc, trông mắt co rụt lại!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 460: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (10)

Kiều Luyến khiếp sợ mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn chăm chăm trước mặt.

Nơi này là một mảnh nghĩa địa, có thể từ trên đất trống phía xa, đứng sừng sững lấy bia mộ.

Điều này nói rõ... Nơi này là một nghĩa trang!

Cô muốn tìm Tử Xuyên, thế nhưng đội trưởng lại mang cô tới nơi này...

Một loại dự cảm xấu, trong nháy mắt tràn ngập toàn thân cô.

Cô giống như nhận lấy kinh hãi, quay đầu nhìn đội trưởng.

Chỉ thấy đội trưởng khẽ gật đầu: "Cô không nhìn lầm. Tử Xuyên đã qua đời."

-

Kiều Luyến đứng lại trước bia mộ màu trắng, ánh mắt nhìn chăm chăm bia mộ.

Trên bia mộ, có ảnh chụp.

Ảnh chụp cách lâu như vậy, có chút thấy không rõ lắm.

Nhưng lơ mờ có thể nhìn ra, người này thanh tú.

Mặc dù không có đẹp trai như Thẩm Lương Xuyên, lại cũng coi là anh tuấn.

Trên bia mộ viết: mộ của Chu Tùng.

Thì ra, Tử Xuyên họ Chu?

Xuống chút nữa, thời gian từ vong... ngày 21 tháng 7 của tám năm trước?

Thân thể Kiều Luyến bỗng nhiên cứng đờ.

Nếu như không có nhớ lầm, năm đó, cô hẹn Từ Xuyên gặp mặt, là ngày 20 tháng 7!!

Sáng 21, anh gọi điện thoại cho cô, nói một câu, tiểu Kiều, không gặp nữa.

Cô nắm chặt nắm tay, bỗng nhiên quay đầu nhìn đội trưởng: "Anh, anh ấy chết như thế nào?"

Đội trưởng dài: "Cụ thể tôi không rõ lắm, tôi chỉ biết là, tai nạn xe cộ, không thể cứu chữa, tử vong vào ngày 21."

Kiều Luyến nghe được mấy câu về sau, hai chân mềm nhũn, ngã nhào trên đất.

Tai nạn xe cộ...

Sau không thể cứu, tử vong vào ngày 21.

Thế nhưng, trước khi anh chết, có gọi điện thoại cho mình, nói tạm biệt.

Khi đó, làm sao cô cũng nghĩ không thông, đến cùng là thế nào.

Giờ này khắc này, cô cảm thấy mình đã bùng nổ.

Khẳng định là trên đường đến gặp mình, xảy ra tai nạn xe cộ.

Sau đó vì không cho cô khổ sở, không cho cô áy náy, cho nên mới nói như vậy...

Từ Xuyên... Từ Xuyên!!

Hốc mắt của cô biến thành đỏ bừng, chỉ cảm thấy khí lực toàn thân, đều bị rút đi.

Tám năm trước, những hình ảnh chơi game cùng với Từ Xuyên, trong nháy mắt tràn vào trong đầu.

Cô bị giết, sẽ hô to: "Từ Xuyên, giết cho em!"

Anh sẽ mắng cô một tiếng đàn độn, nhưng vẫn báo thù.

"Từ Xuyên, sau này em sẽ không!"

Anh sẽ mắng cô một câu ngớ ngẩn, sau đó kiên nhẫn cho nàng giảng giải rất nhiều lần.

Đúng vậy.

Cũng là Từ Xuyên đáng ghét như vậy.

Dùng giọng anh biết thành vịt đực, cách khoảng cách xa như vậy, mỗi ngày đều nói chuyện phiếm với cô.

Tính khí anh không tốt, thích nể chửi người, dữ dằn.

Nhưng đối với cô lại bỏ ra mười hai phần kiên nhẫn.

Kiều Luyến ngồi trước mộ, nhìn chăm chăm ảnh chụp trên bia mộ.

Ảnh chụp mơ hồ, thậm chí để cho cô không tưởng tượng ra được bộ dáng Từ Xuyên thực sự.

Cô cảm giác lòng của mình, giống như là bị sinh mổ ra, máu chảy đau đớn.

Những năm này, cô không phải là không có nghĩ tới, có một ngày gặp mặt Từ Xuyên..

Cô nghĩ tới rất nhiều loại khả năng.

Anh kết hôn, ôm ấp vợ của mình ở trước mặt cô...

Anh chán nản, ôm bắp đùi cô khóc xin anh hối hận rồi...

Anh phát đạt, vênh vác tự đắc nhìn cô chăm chăm, dùng lời vô sỉ nói, em chính là tiểu Kiều..

Thậm chí, cô cũng nghĩ qua, anh cũng là một người bình thường, từng gặp thoáng qua cô vô số lần...

Cô suy nghĩ nhiều như vậy, lại không có nghĩ qua, anh sẽ xuất hiện trên bia mộ lạnh băng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 461: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (11)

Nước mắt theo khóe mắt, lăn xuống dưới.

Một giọt một giọt, nhỏ xuống bên trên bia đá.

Cô siết chặt ngón tay của mình, nhìn người từng đối với mình thật lòng, khóc không thành tiếng.

Giờ khắc này, cô hy vọng Tử Xuyên còn sống.

Dù là chuyện năm đó, là anh lừa dối cô, cô cũng không nguyên ý biết sự thật là như thế này.

Đội trưởng ở bên cạnh, thấy bộ dạng cô khóc thê thảm, không nhịn được thở dài, ngồi xổm người xuống, giống như là đang làm bầm lầy bầu, lại như là đang nói chuyện với anh: "Tử Xuyên, hôm nay tôi nhìn thấy tiểu Kiều rồi."

"Cô ấy hiện tại sống rất tốt, thành nữ MC nổi danh, hoàn thành huấn luyện viên của chiến đội King."

"Đúng đấy, cô ấy giống như không muốn có quá nhiều liên hệ cùng chúng ta."

"Có lẽ là bởi vì, sợ nhìn đến tôi, nghĩ đến anh mà thương tâm."

Anh ta đứng lên, vỗ vỗ mộ bia.

Một lát sau, anh ta mới thật sâu thở dài, sau đó nhìn về phía Kiều Luyến: "Cô gái, chúng ta đi thôi."

Thế nhưng lời này rơi xuống, thấy Kiều Luyến cũng không nhúc nhích.

Anh ta hơi sững sờ, liền thấy gò má cô tái nhợt, còn có ánh mắt mờ mịt, tiết lộ ra ngoài thương tâm và tuyệt vọng.

Loại thương tâm kia, để cho người ta nhìn lấy, không khỏi cảm thấy lòng siết chặt.

Ngữ khí của anh ta càng trở nên nhẹ nhàng: "Cô gái?"

Kiều Luyến không nghe được anh ta đang nói cái gì.

Dù là ánh mắt đã mờ hồ, nhưng cô vẫn lạnh lùng chăm chăm mộ bia.

Không thể nào tiếp thu được sự thật này.

Tử Xuyên chết rồi..

Tại sao Tử Xuyên có thể chết rồi?

Sắc trời dần dần tối, chung quanh thổi tới cơn gió lạnh lẽo.

Đội trưởng nhìn hoàn cảnh âm trầm chung quanh một chút, lại nhìn cô gái kia thương tâm đến đáng về mặt hồn, không nói hai lời, đưa tay đỡ cô, trực tiếp lên xe, mở xe rời đi.

Trong xe bật điều hòa, mở ra hơi ấm.

Đội trưởng nhìn chăm chăm phía trước, vừa lái xe, một bên từ kính chiếu hậu vụng trộm nhìn cô.

Cô gái giống như là mất hồn, cả người cũng lộ ra khí tức tiêu điều.

Anh ta không nhịn được mở miệng: "Cô ở chỗ nào a? Tôi đưa cô trở về?"

Lúc này Kiều Luyến mới giống như là tỉnh táo lại.

Cô nhìn chung quanh, phát hiện đã đến cách khu biệt thự của bọn họ không xa, cô lập tức mở miệng: "Tôi ở chỗ này đi."

Đội trưởng sững sờ, dừng xe ở bên cạnh: "Có thể chứ?"

Kiều Luyến không có trả lời, chỉ là đẩy ra cửa xe, xuống xe.

Đội trưởng nhìn bóng lưng cô, sau cùng lắc đầu: "Cô gái này thật đúng là kỳ lạ."

-

Giờ phút này, Thẩm Lương Xuyên đã sắp đi.

Sắc trời chậm rãi tối đen, cuối cùng kim đồng hồ cũng chỉ hướng mười một giờ đêm, thế nhưng Kiều Luyến vẫn chưa về.

Gọi điện thoại cho câu lạc bộ, Tô Bành Hạo nói khi thi đấu xong cô liền tách ra.

Thế nhưng, về sau tách ra, cô đi đâu?

Gọi điện thoại cho cô, vì sao cô không nhận?

Không phải là gặp chuyện gì chứ?

Anh lái xe, đi loang quanh bên ngoài, hận không thể phân thân tìm kiếm Kiều Luyến.

"Anh Thẩm, anh cũng đừng gấp, Kiều tiểu thư lớn như vậy, sẽ không mất tích. Lại nói, hiện tại mới không thấy năm, sáu tiếng, báo cảnh sát cũng mặc kệ!"

Thẩm Lương Xuyên hít thở: "Thực sự không được, chỉ có thể gửi weibo triệu người hỗ trợ tìm kiếm."

Tổng Thành lập tức gấp: "Anh Thẩm, anh tuyệt đối đừng! Coi như tôi van anh! Anh kêu dân chúng tìm người, làm cho hình tượng của anh mang đến ảnh hưởng trái chiều! Và lại Kiều tiểu thư không chừng là có chuyện gì, nên chậm trễ!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 462: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (12)

Thế nhưng Thẩm Lương Xuyên lại nghĩ đến chuyện tối ngày hôm qua...

Tâm tình của cô rõ ràng không thích hợp.

Không biết vì cái gì, trong lòng của anh hốt hoảng vô cùng.

Anh không nói hai lời, trực tiếp cúp điện thoại, cầm lấy weibo, lúc đang muốn phát tin tức, chợt trông thấy, bên trong khu biệt thự, trên con đường tới biệt thự 18, dưới đèn đường có một thân hình nho nhỏ ngồi co ro.

Ngón tay Thẩm Lương Xuyên cứng đờ, điện thoại di động buông xuống.

Mở cửa xe ra, vội vàng đi tới.

Cách rất gần, anh mới nhìn thấy người ngồi xổm ở ven đường, thân hình nho nhỏ kia chính là Kiều Luyến.

Cô ngồi xổm ở nơi đó, ôm đầu gối của mình, ánh mắt mờ mịt nhìn về phía trước, đôi mắt khóc đến sưng đỏ, nhìn không ra bộ dáng.

Thấy dáng vẻ đó, Thẩm Lương Xuyên không khỏi lo lắng.

Bởi vì sự tình Tổng Nguyên Hi, không biết nên tiếp tục ở cùng cô thế nào, vốn là tình huống lúng túng, lúc này lại bị anh ném sau ót.

Giờ phút này trong lòng, trong mắt anh chỉ có dáng vẻ ủy khuất của cô.

Thân hình cao lớn của anh chậm rãi ngồi xuống bên cạnh cô, nhẹ nhàng gọi cô: "Tiểu Kiều..."

Một câu rơi xuống, liền thấy Kiều Luyến thật thà nghiêng đầu lại.

Ban đầu đôi mắt đã khô khóc, về sau khi nhìn thấy anh. Bộ dạng giống như là khi bị ỳ khuất, đứa trẻ gặp được cha mẹ, nhất thời nước mắt lại chảy ra.

Cô cắn môi của mình, không biết là bởi vì lạnh, hay vì cảm xúc quá kích động, toàn thân đều run rẩy.

Trông thấy bộ dạng này của cô, Thẩm Lương Xuyên không nói hai lời, trực tiếp cởi áo khoác của mình, tiếp đó liền ôm cô đứng lên.

Cũng không để ý tới xe phía sau, trực tiếp đi về biệt thự.

Anh ôm Kiều Luyến tiến vào biệt thự, liền lên phòng ngủ chính. Sau đó một tay vén chăn phủ kín toàn bộ người cô.

Sau đó, anh quay người rời đi.

Nhiệt độ thân thể, chậm rãi trở về.

Kiều Luyến cũng dần dần khôi phục lý trí.

Cô nhìn chằm chằm cửa phòng, loại đau đớn khắc cốt铭心 kia liền truyền tới rõ ràng.

Cô nắm chặt chăn mền, ôm chặt đầu gối của mình.

Một loại tịch mịch tận cùng, đánh về phía cô.

Đúng lúc này, cửa phòng bị mở ra, cô ngẩng đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên bụng chầu đi đến.

Anh cầm lấy khăn mặt, nhưng trong nước nóng một chút, sau đó đi tới, cũng không cần cô động thủ, liền nhẹ nhàng lau mặt của cô.

Khăn lông ấm, giống như là có thể giãn ra mỗi một lỗ chân lông, xua tan lạnh lẽo ở chỗ sâu nhất trong người.

Sau đó, chăn phủ giường bị lấy ra.

Đôi mắt cô sưng đỏ, híp lại thành một đường nhỏ, khóc trông như người quái dị.

Kiều Luyến cũng không nhúc nhích, mặc cho Thẩm Lương Xuyên chiếu cố cô.

Một lát sau, anh lại bụng một chén nước đường đỏ, đưa tới bên miệng của cô.

Kiều Luyến nghe lời uống một chén.

Nước ấm này, từ trong dạ dày, lan tràn toàn thân.

Sau đó, lại xốc chăn đắp lên.

Mắt cá chân cô bị bàn tay của anh nắm chặt, tiếp lấy cởi bỏ giày cho cô, sau đó lại đặt đôi chân lạnh lẽo của cô ở bụng anh.

Quay đầu, lại nắm chặt tay của cô, dùng nhiệt độ bàn tay sưởi ấm cho cô.

Động tác của anh dịu dàng lại tỉ mỉ, để Kiều Luyến trông mong nhìn anh chằm chằm.

Cặp mắt sưng đỏ kia giờ phút này lại có xu thế muốn rơi lệ.

Anh chợt đưa tay ra ôm chặt lấy cô.

Bộ dạng lúc tìm không thấy cô, nôn nóng, nổi giận, ngay lúc này toàn bộ biến mất, hóa thành ngữ điệu ôn nhu nhất, lại có sát ý: "Tiểu Kiều, hiện tại nói cho anh biết, ai khi dễ em hả?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 463: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (13)

Thẩm Lương Xuyên híp mắt, mang theo khí thế kiên quyết.

Tại một khắc trông thấy Kiều Luyến anh liền muốn hỏi.

Người nào khi dễ cô, anh nhất định phải làm cho đối phương trả giá gấp trăm lần!

Thật không nghĩ đến vừa dứt lời, cô bé trong ngực, chột vuron hai tay, ôm eo của anh thật chặt!

Tuy cô không nói chuyện, nhưng đáng về đó lại nói cho Thẩm Lương Xuyên biết cô hiện tại cần nhất là có người làm bạn.

Thẩm Lương Xuyên mím môi, một câu đều không nói.

Anh cứ ôm Kiều Luyến như vậy, cũng không biết qua bao lâu, cô bé trong ngực bỗng nhiên không có động tĩnh.

Anh cúi đầu, liền phát hiện Kiều Luyến không biết đã ngủ thiếp đi lúc nào.

Cô nhắm mắt lại, nằm trong ngực anh, cho dù là đã ngủ, cũng không có cách gỡ ra hai đầu lông mày.

Đến cùng xảy ra chuyện gì, lại để cho cô thương tâm khổ sở như vậy?

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, nhẹ nhàng đưa cô đặt lên giường, đắp chăn lên.

Anh cứ lẳng lặng mà ngồi ở trên ghế sofa như vậy, bình tĩnh nhìn cô.

Trên giường, Kiều Luyến lại lặng lẽ mở mắt.

Bi thương qua đi, lúc này cô chỉ cảm thấy mệt mỏi, chỉ muốn phải nhanh ngủ một giấc, để cho loại cảm giác đau lòng kia giảm xuống.

Thế nhưng nằm ở trên giường, lại thế nào cũng không thể ngủ được.

Mượn nhờ chăn mền che chắn, cô có thể nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi ở trên ghế sofa.

Anh cũng không nhúc nhích, thế nhưng trong ánh mắt lộ ra lo âu và quan tâm.

Vừa rồi bởi vì thương tâm nên không có phát giác, thế nhưng lúc này, cô mới ý thức tới, Thẩm Lương Xuyên vừa mới làm cái gì.

Cô từ trước tới nay chưa từng gặp qua Thẩm Lương Xuyên ôn nhu như vậy, giống như cô mở miệng muốn sao trên trời, giống như anh cũng sẽ đáp ứng.

Nghĩ tới đây, cảm giác bi thương cùng ngọt ngào xen lẫn một chỗ nặng nề truyền tới.

Cô lại nghĩ tới hai ngày này, bởi vì sự tình Tống Nguyên Hi, cô vốn oán niệm anh.

Oán niệm anh không nói với chính mình sự thật, oán niệm anh bao che Tống Nguyên Hi...

Vậy mà giờ phút này...

Từ Xuyên chết đi, làm cho cô bị đá kích thật sâu, khi suy bụng ta ra bụng người, khi chính mình cũng cảm nhận được loại kia cảm thụ kia thật sâu, cô mới đột nhiên hiểu rõ, kỳ thật, cái mối tình đầu kia, dù là thời gian qua đi bao lâu, có lẽ đã không yêu sâu như vậy, tuy nhiên cũng sẽ tạo thành khắc cốt ghi tâm trong trí nhớ.

Cô đột nhiên cảm giác, chính mình giống như hiểu khó xử của anh, cũng hiểu khổ sở của anh...

Mỗi người đều có quá khứ.

Nếu như bọn họ muốn cùng một chỗ, phải bao dung quá khứ của đối phương.

Giống như là quá khứ của cô, thời kỳ dựa vào tìm kiếm tin tức sống qua ngày, anh nói với cô, về sau có chuyện gì sẽ cùng cô cùng một chỗ gánh chịu.

Kiều Luyến chỉ cảm thấy hốc mắt đỏ lên, giống như là lại có nước mắt muốn dừng mãi tiến ra.

Cô vội vàng cúi thấp đầu xuống, dùng chăn mền lau nước mắt.

Một động tĩnh nhỏ, lập tức đưa tới chú ý của người đàn ông trên ghế sofa.

Anh bỗng đứng đứng lên, đi hai bước tới trước mặt của cô, nhỏ giọng mở miệng: "Tiểu Kiều, em có chỗ nào không thoải mái hay không?"

Nói đến đây, liền đưa tay sờ lên trán cô.

Không có phát sốt.

Ý nghĩ này vừa mới rơi xuống, cánh tay lại bị cô ôm chặt lấy.

Hốc mắt của cô vẫn như sung đỏ lợi hại, mờ mắt: "Thắm Lương Xuyên, ngủ cùng em một giấc, được không?"

Thắm Lương Xuyên hơi sững sờ, một lúc sau gật đầu: "Được."

Anh nhanh chóng cởi quần áo ra, chui vào trong chăn, duỗi cánh tay ấm áp ôm lấy cô.

Giờ phút này, bọn họ cùng giường chung gối.

Nhưng không có tư tưởng kiểu diễm như trong ngày thường, chỉ là vì... sưởi ấm lẫn nhau trong cái thế giới rộng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 464: Tử Xuyên? Tử Xuyên! (14)

Ngày thứ hai, trời mới sáng, Kiều Luyến liền tỉnh.

Khi cô mở mắt ra, một mùi khê động thân thể, liền phát hiện mình còn gối lên trên bờ vai ấm áp.

Thân thể cứng đờ, cô quay đầu, liền thấy Thắm Lương Xuyên nằm ở bên cạnh cô, chính là nhìn cô chăm chăm.

Kiều Luyến hơi sững sờ, nhìn ánh mắt anh thư thái như là...

"Anh đã tỉnh lâu rồi sao?"

Thắm Lương Xuyên trả lời: "vừa tỉnh."

Kiều Luyến không có đâm thủng lời nói dối có thiện ý của anh, mà chính là bày ra một nụ cười: "Vâng, rời giường rửa mặt đi!"

Ngữ khí hoàn toàn nhẹ nhõm như trước kia.

Thắm Lương Xuyên nhìn cô chăm chăm, một lúc sau khẽ gật đầu.

Hai người cùng nhau rời giường, rửa mặt, sau đó xuống lầu ăn bữa sáng, bộ dạng ở chung, giống như là đều ăn ý lựa chọn quên lãng buổi tối hôm qua xảy ra chuyện gì.

Chờ đến khi ăn sáng xong, Thắm Lương Xuyên liền hỏi thăm: "Hôm nay đi chỗ nào?"

Tranh tài bên câu lạc bộ, ba ngày sau mới bắt đầu.

Cho nên cô không cần phải qua câu lạc bộ gấp.

Kiều Luyến đang tự hỏi, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Cô nghe, Thi Niệm Diêu liền ở trong điện thoại mở miệng: "Chủ biên! trong đám Wechat đều đang nói, hôm nay phát chứng nhận ký giả! Chị làm ở tòa soạn được đầy một năm rồi phải không?"

Một câu rơi xuống, ánh mắt Kiều Luyến sáng lên!

Ở tòa soạn báo chịu nhiều ủy khuất lâu như vậy, không phải là vì cảm được chứng nhận ký giả sao?

Cô lập tức mở miệng: "Hắn là vậy, cảm ơn em nhắc nhở tôi, tôi lập tức qua tòa soạn."

Cúp điện thoại, hưng phấn nhìn Thắm Lương Xuyên.

Thắm Lương Xuyên không nói những lời khác, đứng dậy mặc quần áo, lái xe đưa cô qua tòa soạn.

Trên đường đi, Kiều Luyến đều có chút trăm mối cảm xúc ngổn ngang: "trước kia cảm thấy, thời gian ở tòa soạn trôi qua thật chậm. Chủ biên nhắm vào em khắp nơi, có thời gian cũng chỉ nhìn cho qua. Hiện giờ hồi tưởng lại, kỳ thật cảm giác thời gian một năm, chỉ trong nháy mắt trôi qua."

Thắm Lương Xuyên nghe nói như thế, nhìn về phía cô.

Từ trước đến nay là người ít lời, giờ phút này lại không nhận được đáp lại một tiếng: "Đúng vậy."

Trước kia cũng cảm thấy thời gian trôi qua quá gian nan, nhưng bây giờ nghĩ đến, cùng cô tách ra tám năm, cũng giống như là trôi qua chỉ trong nháy mắt.

Hai người rất nhanh đến dưới tòa soạn, Kiều Luyến còi dây an toàn mở cửa xe ra, vừa muốn xuống xe, cổ tay chợt bị Thẩm Lương Xuyên níu lại.

Cô hơi sững sờ, quay đầu, nhìn về phía anh.

Thẩm Lương Xuyên giống như là có lời gì muốn nói, nhưng cuối cùng nhếch miệng mỉm cười, đưa tay ra xoa xoa đầu cô, một lúc sau mới mở miệng: "Buổi tối tới đón em tan tâm."

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Xuống xe, đóng cửa xe, Kiều Luyến liền nhanh như chớp chạy vào tòa soạn.

Thế nhưng khi chạy lên trên tầng, lại xoay người một cái, đi tới bên cạnh chỗ tường kính.

Tường kính này có thể nhìn ra bên ngoài nhưng bên ngoài không thấy được bên trong.

Kiều Luyến xuyên qua tường kính, nhìn ra phía ngoài.

Chiếc xe kia còn không có lái đi, giống như Thẩm Lương Xuyên đang nhìn chăm chăm bên này.

Trong nháy mắt trong lòng cô dâng lên một cảm giác chua xót.

Nói không ra là tâm tình gì.

Một lúc sau, xe của anh mới chậm rãi chuyển động, biến mất trên đường cái.

Ở bên ngoài nhìn chăm chăm phương hướng anh biến mất, lúc đó Kiều Luyến mới đi ra khỏi đại sảnh.

Nhìn qua, giống như chuyện kia đã qua, thế nhưng cô và anh đều biết kỳ thật không cho qua được.

Nhưng mà, nếu tiếp tục truy cứu chuyện đã qua đã không còn ý nghĩa, dù sao cuộc sống là phải tiến lên phía trước, không phải sao?

Lên trên tầng, quả nhiên trông thấy có mấy đồng nghiệp chung một tổ với cô đều lấy được chứng nhận ký giả.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 465: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (15)

Cô lập tức bùng bùng hứng thú chạy đến bên nhân sự: "Tôi đến lấy chứng nhận ký giả."

Vốn cho rằng bên nhân sự sẽ nhanh chóng cấp chứng nhận ký giả cho cô, thật không nghĩ đến bên nhân sự lại nghi hoặc mở miệng: "Tôi không thấy có chứng nhận của cô. Tôi cũng thấy kỳ lạ, một nhóm ký giả đều được phê duyệt, vì sao không có cô?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, trong nháy mắt sự vui mừng chợt biến mất: "Có phải tính sai rồi hay không?"

Bên nhân sự lắc đầu: "Không, thời điểm tổng biên tập đưa cho tôi, tôi đã xem, quả thật là không có của cô."

Cô nhíu lông mày: "Cô nói chứng nhận ký giả là tổng biên tập đưa cho cô?"

Bên nhân sự gật đầu.

Kiều Luyến quay người, đi tới văn phòng tổng biên Lư Chí Hưng.

Vừa đi đến cửa, liền nghe bên trong truyền tới tiếng nói chuyện.

Là tiếng của chủ biên tổ 1 Trương Xuân Hoa

Trương Xuân Hoa: "Lư Tổng biên, Mỹ Mỹ trong thời gian này gầy đi 20 cân, từ đó về sau, cái gì cũng đều không ăn được, hzz, chừng nào thì cậu có

thời gian rảnh đi xem cô ấy một chút?"

Lưu Chí Hưng nghe nói như thế, thở dài: "Tôi cũng muốn đi xem Mỹ Mỹ, thế nhưng trong khoảng thời gian này, quả thực trong nhà nghiêm trọng. Bà cũng biết, thời điểm tôi vừa làm việc, cô ấy ra ngoài du lịch."

Kiều Luyến nghe nói như thế, hơi nheo mắt lại.

Lời này có ý là... Thời điểm Lưu Chí Hưng đến tòa soạn làm việc, Trương Xuân Hoa đã biết hắn ta kết hôn rồi?

Vậy tại sao không có khuyên cháu ngoại mình?

Cô híp mắt lại, liền nghe thấy bên trong truyền ra tiếng bước chân.

Chợt, cửa văn phòng bị mở ra.

Trương Xuân Hoa đứng ở cửa, hơi sững sờ, chợt sắc mặt lạnh lẽo: "Kiều Luyến? Cô tới làm gì?"

Kiều Luyến cười: "Chủ biên tổ 1, tôi đến tìm tổng biên có chuyện chẳng lẽ còn phải báo cáo cho bà".

Trương Xuân Hoa hừ lạnh một tiếng: "Vịt chết mà còn mạnh miệng, cô không nói tôi cũng biết cô tới làm gì".

Kiều Luyến nhú mày.

Trương Xuân Hoa tiếp tục mở miệng: "Người khác được phát chứng nhận ký giả nhưng cô không có...không có chứng nhận ký giả cùng lắm cô chỉ là người làm công tại tòa soạn! Cần bản không tính là ký giả!".

Kiều Luyến nghe nói như thế, không để ý tới bà ta, trực tiếp vòng qua bà ta đi đến cửa phòng Lưu Chí Hưng: "Tổng biên, chứng nhận ký giả của tôi xây ra vấn đề gì sao?"

Lưu Chí Hưng nghe nói như thế, lập tức mở miệng cười híp mắt: "Chứng nhận ký giả của cô, có có có! Làm sao lại không có được, ở đây này!".

Nói đến đây, hắn ta mở ngăn kéo của mình, lấy chứng nhận từ bên trong ra.

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên, đang định đưa tay nhận.

Trương Xuân Hoa lại đột nhiên chạy vào: "Tổng biên, không thể cho cô ta. Cô ta từ khi trở thành chủ biên tổ 2, vẫn lười biếng, tháng này tổ bọn họ đưa lên được mấy tin tức? Dựa vào cái gì cấp chứng nhận ký giả cho cô ta!"

Lời này rơi xuống, Lưu Chí Hưng vừa vươn ra tay, liền thu về, giữ chứng nhận ký giả trong tay.

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng hắn ta, híp mắt lại.

Lưu Chí Hưng ho khan một tiếng: "Chủ biên Trương Xuân Hoa nói cũng đúng, chủ biên Kiều. nhiệm vụ tháng này của tổ cô không có đạt yêu cầu".

Câu nói này, nói rõ dự định dùng chứng nhận ký giả, đến áp chế cô lấy tin tức!

Tháng này mọi chuyện phức tạp, tổ bọn họ đúng là không có lấy được nhiều tin tức, thế nhưng tin tức nhỏ cũng không thiếu mà.

Cái Lưu Chí Hưng này, quả thực là lòng tham không đáy!

Nhìn ánh mắt tham lam của hắn ta, Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống: "Tôi hiểu ý anh".

Nói đến đây, quay người đi ra ngoài.

Cô hiện tại cần tin tức lớn, sau đó đổi lấy chứng nhận ký giả với Lưu Chí Hưng.

Đi trở về văn phòng, Kiều Luyến gọi Thi Niệm Diêu: "Đi thu thập tin tức".

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 466: Tử Xuyên? Tử Xuyên! ! (16)

Ở cửa hộp đêm "Sáng chói".

Thị Niệm Điều nhìn chăm chăm phía trước, quay đầu hỏi thăm: "Chủ biên Luyến, chị xác định nơi này có tin tức lớn?"

Kiều Luyến cười: "xác định!"

Vừa gọi điện thoại cho Phạm Kiệt, gia hỏa này rất nhiệt tâm nói cho cô, tối nay có các minh tinh tới nơi này tìm vui thác loạn, chỉ cần chụp ảnh, là có thể xong.

Loại tin tức này, Lưu Chí Hưng thích nhất.

Chẳng qua...

Kiều Luyến nhìn qua cửa: "Nơi này ra vào đều cần thẻ hội viên VIP, dù có tiền đều không cho vào."

Nói đến đây, cô cầm điện thoại di động lên: "Tôi gọi điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên, mượn thẻ hội viên của anh ấy một chút."

Lời này vừa dứt, ở trước mặt liền hiện lên một chiếc thẻ.

Ngẩng đầu lên theo tấm thẻ kia, liền thấy Thị Niệm Điều hỏi: "Là thẻ này sao? Từ khi làm thẻ, đây là lần đầu tôi dùng tới."

Kiều Luyến:...

Đã sớm biết xuất thân Thị Niệm Điều không tầm thường, nhưng không nghĩ tới cô ấy có thể suất ra thẻ hội viên cao cấp như vậy.

Kiều Luyến cũng không giả mồm, để điện thoại di động xuống, cô cầm thẻ lên: "Đi."

Mới vừa gia nhập hội sở, đang muốn tới nơi nhận được tin tức, chợt thấy góc rẽ phía trước, có thân hình quen thuộc lóe lên.

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, chợt lắc đầu, cái thân ảnh kia lướt qua quá nhanh làm cho cô không thấy rõ ràng.

Bởi vì nơi này là chỗ của hội viên cao cấp, vì an toàn cho nên có bảo vệ.

Người tới đều không phú thi quý, mỗi một người đều là người có thể diện.

Lại thêm có thẻ của Thị Niệm Điều, bọn họ thu thập tin tức rất thành công.

Chụp hình xong, lại nghe lên mấy câu.

Nhiệm vụ hoàn thành rất thuận lợi, hai người kết bạn ra ngoài, muốn sớm ra khỏi khu thị phi này.

Vừa dự định đi ra ngoài, chỉ thấy thang máy kêu "đỉnh" một tiếng.

Tiếp theo, trong thang máy đi tới mấy người nhìn qua liền biết là một đám đại gia.

Thị Niệm Điều mặt không đổi sắc, mang theo Kiều Luyến đi lên phía trước.

Kiều Luyến nhìn bọn họ chăm chăm, vốn cho rằng không có người quen biết, nhưng bỗng nhiên, liếc về phía trong thang máy, người cuối cùng đi ra này!

Lại là Thẩm Tử Hào, khuôn mặt anh tuấn mang theo vẻ trắng bệch không khỏe, thời điểm bước đi, trên mặt mang biểu tình không kiên nhẫn!

Tròng mắt Kiều Luyến co rút lại, lời kéo Thị Niệm Điều đi qua bên cạnh.

Chợt không nhận được nhú lông mày.

Mấy phú nhị đại trước mặt kia, nghe lời bọn họ thì hình như muốn gọi thêm phục vụ đặc thù.

Chuyện này nếu như bị Hạ Diệp Hoa biết, khẳng định lại sẽ thương tâm.

Chờ đến khi mấy người này đi qua họ, lúc này Kiều Luyến mới dùng Thị Niệm Điều đi tới, nhìn chăm chăm bóng lưng mấy người ngẩn người.

Thị Niệm Điều nhìn người phía trước, mở miệng chán ghét nói: "Sao bọn họ cũng có thể đi vào hội sở này? Sớm biết bọn họ có thể đi vào, tôi sẽ không làm thẻ vip này rồi!"

Một câu roi xuống, Kiều Luyến hơi sững sờ: "Sao vậy? Em biết bọn họ sao?"

Thị Niệm Điều hừ lạnh một tiếng: "Trong nơi như này, người nào không biết hắn, lúc vừa đi qua, mặc áo đỏ kia, cũng là kẻ giàu sang, ăn uống cá cược chơi gái mọi thứ đều giỏi, lại thích nhất chơi phụ nữ! Nhìn bộ dáng của bọn họ, khẳng định là lại đến tìm gái!"

Kiều Luyến liền nhủ lòng mày lại.

Hai người dự định đi ra ngoài, nhưng đám người vừa đi qua kia, lại đột nhiên đi tới hai người.

Một trong hai người, đúng lúc là người mặc áo đỏ kia.

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều liếc nhau, chui vào phòng vệ sinh bên cạnh.

Hai người kia nhìn chung quanh một lần, liền đứng ở ngoài phòng vệ sinh, nhỏ giọng nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 467: Tử Xuyên? Tử Xuyên! (17)

Người mặc áo đỏ hút một hơi thuốc, sau đó thổi ra: "đồ chuẩn bị xong chưa?"

Sau đó một người khác mở miệng: "Anh Lý, anh làm gì mà nhắm vào Thẩm Từ Hào? Không phải hấn ta chơi cùng chúng ta rất tốt sao?"

Áo màu đỏ cười lạnh: "Thẩm Từ Hào này, bình thường xem thường chúng ta, cậu nhìn nó chơi đùa với chúng ta, thế nhưng lại ra vẻ thanh cao, chắc chắn, tôi đã sớm nhìn nó không thuận mắt rồi! Tất cả mọi người đều là người giàu, chỉ biết ăn uống cá cược chơi gái, người nào mạnh hơn người nào!"

Một người khác cũng gật đầu: "Điều này cũng đúng. Bình thường chúng ta cùng nhau chơi đùa, hấn ta chỉ ở bên cạnh nhìn, như vậy thật khiến người ta không thoải mái."

Nói đến đây, móc từ trong ngực ra một cái lọ nhỏ, lấy ra một viên thuốc: "Hắc hắc, nhưng viên thuốc này có dược tính rất mạnh, cho hấn uống, cam đoan hấn ta tiêu hồn đến chết!"

Áo đỏ cười ha ha: "Lúc nữa tìm đàn ông có đam mê kia đến cho hấn."

Người kia cũng sờ, "A? Như thế này, có phải không hay lắm?"

Áo đỏ xùy một tiếng: "Có cái gì không tốt! Bình thường hấn ghét bỏ chúng ta, hiện tại để hấn ta bị nam nữ ăn sạch! Xem hấn về sau có thể ngẩng đầu lên trước mặt chúng ta không!"

Người kia hít sâu một hơi: "Chỉ sợ Thẩm gia không buông tha..."

Áo đỏ hừ lạnh: "Nhà chúng ta so ra kém nhà hấn, thế nhưng tất cả nhà chúng ta cùng nhau hợp lại, cũng không nhất định kém Thẩm gia! Hơn nữa, cậu cảm thấy hấn nói loại chuyện này ra ngoài sao? Đến lúc đó hấn không phải càng mất mặt!"

Một người khác lập tức nở nụ cười: "Đúng, vẫn là anh Lý thông minh, Thẩm Từ Hào thâm rồi."

Áo đỏ bật cười một tiếng: "Thâm cái gì mà thâm? Bình thường hấn đắc tội cũng không ít người, và lại... Chúng ta cũng là nhận ủy thác của người khác."

Lời này vừa dứt, áo đỏ hút một điếu thuốc xong, tiếp theo liền đi đến trước mặt người kia: "Đi đưa rượu này cho nhân viên phục vụ kia."

Hai người liền đi qua một bên khác.

Chờ đến khi bọn họ rời đi, lúc này Kiều Luyến mới cùng Thi Niệm Điều từ trong nhà vệ sinh đi ra.

Thi Niệm Điều nhíu mày: "Áo đỏ này lại làm chuyện xấu rồi!"

Kiều Luyến nhìn về phía cô: "Cô biết Thẩm Từ Hào?"

Thi Niệm Điều trả lời: "Có nghe qua chuyện nhà họ Thẩm. Cha mẹ anh ta ly hôn vào tám năm trước, anh trai Thẩm Lương Xuyên đi theo mẹ, tất cả mọi người nói là mẹ anh ta ngoại tình. Về sau cha của anh ta liền cưới một người mẹ kế tên là Mai Phượng. Mai Phượng này, tất cả mọi người nói bà ta là người tốt, đặc biệt quan tâm với Thẩm Từ Hào. Thẩm Từ Hào gọi bà ta là mẹ nhỏ, gọi có vẻ thân thiết, Thẩm Từ Hào cũng không hăng hái, năm đó cũng là một du học sinh ngoại quốc, thế nhưng sau khi trở về, liền bắt đầu ăn uống cá cược chơi gái, Mai Phượng đều khóc nhiều lần, anh ta cũng không hối cải..."

Kiều Luyến nhủ mảy: "Mai Phụng này, thật sự tốt như vậy?"

Thị Niệm Diêu nhún vai: "Em không biết. Nhưng chính xác danh tiếng rất tốt, ngay cả giúp việc nhà bọn họ đều nói Mai Phụng đối xử với Thẩm Từ Hào coi như con đẻ."

Tuy miệng nói như vậy, thế nhưng biểu tình Thị Niệm Diêu lại lộ ra dáng vẻ khinh thường.

Hiển nhiên không tin.

Kiều Luyến nhìn về phía trước.

Thị Niệm Diêu không nói chuyện, chờ đợi quyết định của cô.

Mặc dù Thẩm Từ Hào là em trai Thẩm Lương Xuyên, thế nhưng hết lần này tới lần khác, quan hệ bọn họ lại không tốt, thậm chí có thể nói rất ác liệt.

Cho nên giờ phút này, Kiều Luyến không biết có nên giúp đỡ hay không.

Kiều Luyến thờ dãi.

Hạ Diệp Hoa đối với cô tốt như vậy, với Thẩm Từ Hào cũng rất áy náy, hiện tại Thẩm Từ Hào gặp phiền phức, sao cô có thể không giúp đỡ được?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 468: Tử Xuyên? Tử Xuyên! (18)

Nghĩ đến đây, Kiều Luyến nhìn sang bên kia, nói với Thị Niệm Diêu: "Em mang mấy ảnh về trước, tôi đi xem một chút."

Thị Niệm Diêu cười híp mắt: "Một mình chị tôi không yên tâm, tôi đi cùng với chị."

Kiều Luyến gật đầu.

Hai người đi theo chỉ thấy trong quán đưa tới một nhân viên phục vụ, đang đứng trước cửa phòng bọn họ.

Đang muốn tay giờ lên gõ cửa, lại bị áo đỏ cho gọi lại: "Này, bồi bàn!"

Cô gái nghe nói như thế, ngây ngẩn cả người, quay đầu lại.

Kiều Luyến và Thị Niệm Diêu đứng ở đằng xa, ngay lúc cô gái quay đầu lại hai người cũng không nhận được hít vào một hơi.

Bởi vì, cô gái này quá đẹp.

Loại xinh đẹp kia là nét đẹp tinh khiết.

Môi hồng răng trắng, xem xét cũng là nét đẹp tự nhiên còn mang theo điểm yếu đuối.

Thân hình có chút hơi gầy, càng làm cho cô gái trông có vẻ yếu đuối.

Cô gái cười rất ngọt, nhìn về phía áo đỏ: "Vị tiên sinh này, xin hỏi có chuyện gì sao?"

áo đỏ nhìn thấy, nuốt ngụm nước miếng, tiến lên trước một bước: "Cô gái, bao nhiêu tiền một đêm?"

Cô gái nghe nói như thế, sắc mặt lập tức đỏ bừng lên, cô cắn bờ môi, cúi đầu: "Tôi, tôi không phải loại người như vậy..."

"Loại người nào?" Áo đỏ cười rất bí ối, đồng thời tay dè lên bờ vai cô gái.

Cô gái vội vàng lui về sau một bước, hoảng sợ nhìn lấy hắn ta: "Tiên sinh, xin anh đừng như vậy."

"Tôi như thế nào?" Áo đỏ tiến lên một bước, cười ha ha nói với cô ấy: "Cô gái, anh có tiền, chỉ cần em đi theo anh, anh khẳng định sẽ yêu thương em, được chứ?"

Cô gái bị dọa đến thất kinh, quay đầu muốn đi.

Thế nhưng áo đỏ lại ôm eo của cô: "A, bị tôi nhìn trúng, cô còn muốn chạy?"

Lời này vừa dứt, đưa tay lấy khay của cô, đưa cho người bên cạnh.

Người này hiểu ý, thừa dịp không có ai chú ý, vội vàng bỏ viên thuốc vào trong ly rượu.

Bên này, lúc đầu áo đỏ dự định trên chộc cô gái một lúc, liền đi làm chuyện chính.

Thế nhưng khi đến gần, lại thấy trên người cô có hương vị thơm ngát.

Áo đỏ chơi qua rất nhiều người, thế nhưng loại tươi mát này lại làm hắn ta nổi lên tà niệm.

Thế là, hắn ta phát tay: "Lão Lục, cậu đem loại rượu này vào, tôi đi chơi với cô gái này một chút."

"Được."

Cô gái thấy tình huống không đúng, lập tức kêu to: "Anh thả tôi ra, tôi chỉ là nhân viên phục vụ, tôi không làm chuyện gì khác..."

"Đúng vậy, nhân viên phục vụ, hiện tại vì anh mà phục vụ đi."

Nói xong liền cười dai lưng quần ra.

Cô gái gặp bộ dạng nôn nóng của hắn, liền vùng tay lên: "Ba!" Đánh lên mặt áo đỏ.

Việc này, xem như chộc tổ ong vò vẽ.

Áo đỏ ngang ngược nhỏ một bãi nước miếng: "Tao nhỏ vào, dám đánh ông!"

Vừa dứt câu, liền đâm lên bụng cô gái.

Tiếp theo, đánh từng đâm từng đâm xuống.

Cô gái ôm lấy thân thể của mình, cuộn người trong góc, bị đánh cũng không nói lời nào.

Bộ dáng nhìn nhu nhược, nhưng thật ra bên trong rất quật cường.

Kiều Luyện và Thi Niệm Điều đều nhìn đến ngây người!

Áo đỏ này thay đổi quá nhanh rồi!

Mềm không được, lại trực tiếp cứng rắn!

Đánh còn không tính, vậy mà thừa cơ xé quần áo cô gái!

Chờ đến khi hai người bọn họ lấy lại tinh thần, quần áo của cô gái đã không đủ che thân thể.

Áo đỏ vẫn còn đánh: "Cô dám đánh tôi! Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!"

Kiều Luyện tuy luôn luôn theo nguyên tắc, không xen vào việc người khác, thế nhưng bây giờ cũng nhìn không được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 469: Tử Xuyên? Tử Xuyên! (19)

Đang định ra mặt, cửa phòng lại lập tức được mở ra!

Chợt, bàn tay áo đỏ đang đánh cô gái bị người nắm chặt.

Thẩm Tử Hào đứng ở nơi đó, nhú mày nhìn hắn, trong ánh mắt hiện lên vẻ chán ghét: "người ta không nguyện ý, coi như thôi."

Áo đỏ nhú mày: "Có một số người là đồ dễ tiện, đánh một chút cũng nguyện ý!"

Thẩm Từ Hào lại kiên trì nắm chặt quả đấm của hắn, sắc mặt lạnh xuống: "Nể mặt tôi..."

Áo đỏ nổi giận: "Mày tính là gì? Sao tao phải nể mặt mày?"

Nói xong câu đó, liền hất tay ra: "Hôm nay cô gái này, ông đây muốn!"

Sau đó liền đi thẳng đến chỗ cô gái.

Đúng lúc này, bả vai bỗng nhiên bị một người nắm chặt.

Áo đỏ quay đầu, Thẩm Từ Hào liền hung hăng đánh một đấm vào mặt của hắn ta: "Vậy thì để tao nói cho mày, ông đây tính là cái gì!"

Thẩm Từ Hào giống Thẩm Lương Xuyên, đều là bộ dạng cao to.

Tuy cậu ta so với Thẩm Lương Xuyên có vẻ hơi gầy yếu một chút, nhưng vẫn cao một mét tám, bộ phận nhưng gia đình giàu có đều sẽ học một số chiêu Taekwondo phòng thân, giờ phút này, động tác của cậu ta vừa mạnh vừa nhanh, đánh áo đỏ trực tiếp ngã trên mặt đất!

Thẳng đến khi áo đỏ không thể đứng lên nữa, lúc này Thẩm Từ Hào mới dừng tay, nhíu mày, vung cánh tay của mình, nhưng thấy nắm tay của mình cũng chảy máu.

Cậu ta lại hồn nhiên không thèm để ý, chỉ là đi đến bên người cô gái, cởi áo khoác của mình ra, choàng trên người của cô.

Sau đó liền đứng lên, đi qua trước mặt cô gái.

Cô gái cúi đầu, gắt gao cắn môi, ánh mắt lại nhìn về phía người cậu, nhìn áo khoác trên người mình.

Cô quật cường mở miệng: "Cảm ơn."

Thẩm Từ Hào không nói hai lời, trực tiếp đi ra ngoài.

Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu đã nhìn đến ngây người.

Thi Niệm Diêu không nhịn được mở miệng nói: "Bình thường nhìn thấy anh ta cũng là phế vật vô dụng, không nghĩ tới còn có thể làm anh hùng cứu mỹ nhân!"

Kiều Luyến cũng cảm thấy sự tình hôm nay có chút giống kịch vui.

Nhưng hành động của Thẩm Từ Hào, lại làm cho cô cảm thấy, người này bản chất không xấu.

Nhưng cũng may náo một trận, bằng không mưu kế của áo đỏ đã đạt được.

Kiều Luyến nhìn thoáng qua áo đỏ ngã trên mặt đất, vừa nhìn về phía người bụng rệu còn chưa kịp đi vào phòng.

Trong ánh mắt hiện lên một vòng giao hoạt.

Cô bỗng nhiên kinh hô một tiếng: "A, người này làm sao vậy?"

Sau đó nhanh chóng tiến lên, không nói hai lời, cầm ly rượu cầm xuống, trực tiếp rót vào miệng áo đỏ: "tiền sinh, trước uống nước, anh không có chuyện gì chứ?"

Chờ đến lúc rượu được rót vào, lúc này mới quăng cái ly đi, liếc mắt với Thi Niệm Diêu một cái, hai người trực tiếp xông ra ngoài.

Động tác của các cô quá nhanh, lão Lục đều không phản ứng kịp, loại rượu này liền bị tràn vào trong miệng áo đỏ!

Chờ đến khi hai người đi xa, lão Lục mới kinh ngạc kêu lên một tiếng: "Hồngбет!"

-

Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu chạy tới chỗ cửa thang máy, đúng lúc nhìn thấy Thẩm Từ Hào đang đợi thang máy.

Kiều Luyến hơi nheo mắt lại, vọt tới: "Này! Thẩm Từ Hào!"

Thẩm Từ Hào nghe được tiếng, quay đầu, trông thấy Kiều Luyến, lập tức nhìn ra phía sau cô.

Không nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, cậu ta che đây thất vọng dưới đáy mắt, hừ lạnh một tiếng, giả bộ kiêu ngạo như không biết cô.

Kiều Luyến cười tủm tỉm mở miệng: "Thẩm Từ Hào, cứu người cứu đến cùng, cậu cứ ném cô bé kia ở bên đó sao, đợi lát nữa khẳng định là bị giám đốc răn dạy. Sự tình còn lại cậu cũng không quan tâm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 470: Tử Xuyên? Tử Xuyên! (20)

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, hơi sững sờ.

Tiếp tục mở miệng: "Liên quan gì tới tôi!"

Kiều Luyện...

Kiều Luyện tiến về phía trước, thờ dài: "Cô bé kia nhìn cũng biết là người đứng đắn, bằng không sẽ không bị đánh thành như thế, ai, đáng tiếc!"

Thẩm Từ Hào ngửa đầu: "Có cái gì đáng tiếc?"

"Áo đỏ bị đánh thành như thế, tiền thuốc men khẳng định không ít!"

Thẩm Từ Hào sững sờ.

"Còn có lúc các người đánh nhau, đồ vật bị hỏng, cũng phải bồi thường."

"Cô bé chiều cổ khách khứa không chu toàn, giám đốc của quán cũng sẽ không bỏ qua cho cô bé đó, phục vụ ở loại địa phương này, lương cao, nhưng trong mắt người bình thường, đều không phải là nơi làm việc đứng đắn, cô bé kia giữ mình trong sạch, tới nơi này làm việc, khẳng định là thiếu tiền, còn có..."

Lời nói còn chưa dứt, Thẩm Từ Hào liền xoay người trở về.

Trông thấy bộ dáng này của cậu ta, Kiều Luyện nhú mày, lại lặng lẽ đi theo.

Thẩm Từ Hào vốn lo lắng cho nữ nhân viên kia, lúc đi đến, liền thấy áo đỏ nằm trên mặt đất vụn vụn, sắc mặt không bình thường.

Mặt hấn đỏ lên, nhìn lão Lục: "Đây là xảy ra chuyện gì? Sao tôi nóng như vậy!!"

Lão Lục muốn khóc: "Anh Lý, vừa nãy có cô gái cho anh uống đồ anh chuẩn bị cho Thẩm Từ Hào"

Áo đỏ giận: "Cái gì?"

Lão Lục tiếp tục mở miệng: "Anh Lý, thuốc giải ở đâu, thuốc này quá mạnh, chúng ta phải giải độc ngay, nếu không phía dưới anh sẽ hỏng!"

Áo đỏ sắp khóc: "Thứ này không có thuốc giải! Nhanh, nhanh đưa tôi đi bệnh viện! A, tôi thật là khó chịu..."

Thẩm Từ Hào dừng chân, bỗng nhiên hiểu chuyện gì xảy ra, cậu ta tức giận đến nắm chặt tay, trực tiếp xông tới, nắm chặt cổ áo áo đỏ: "Nói, vì sao anh hạ thuốc tôi?"

Áo đỏ thấy Thẩm Từ Hào quay lại, cũng giật nảy mình, muốn nói cái gì, thế nhưng thần chí đã bị mê hoặc, ngẩng đầu đi đến chỗ Thẩm Từ Hào...

Thẩm Từ Hào chán ghét, một tay đẩy hấn ra, liền nhìn thấy có mấy đàn ông đi tới.

Ánh mắt Thẩm Từ Hào sắc bén, nhìn chăm chăm lên người lão Lục, lão Lục bị dọa đến nuốt một ngụm nước miếng, bỗng nhiên mở miệng: "Thẩm Từ Hào, chuyện này không liên quan đến tôi, tất cả đều là anh Lý an bài! Mấy người đàn ông này cũng là chuẩn bị cho anh!"

Thẩm Từ Hào càng thêm chân kinh: "Tôi và hấn không có thù không oán, vì sao đối với tôi như vậy?"

Lão Lục vội vàng xua tay: "Tôi không biết..."

Thẩm Từ Hào nhìn dáng vẻ của hấn, tức giận đến nói với mấy người đàn ông kia: "Máu người do hấn tìm về!"

Sau đó xoay người rời đi.

Địa phương ghê tởm này, quả thực cũng không muốn ở lại một chút nào!

Nhưng đi được hai bước, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lại quay đầu, kéo nữ nhân viên đã bị dọa sợ, nhanh chân rời đi.

Lúc đi qua bên người Kiều Luyến, cậu ta dừng chân, nghĩ đến lão Lục, giờ mới hiểu được, Kiều Luyến để cậu ta trở về, là muốn để cậu ta thấy rõ ràng con người bạn bè mình!

Cậu ta hít vào một hơi thật sâu, đến cùng vẫn không nói chuyện, trực tiếp rời đi.

Kiều Luyến đi theo phía sau cậu ta, tiến vào thang máy.

Cô vừa đi, vừa nói liên miên lái nhái: "Cái tên áo đỏ, không phải có thù oán với cậu chứ? nếu không vì sao làm vậy với cậu? Khăng định là có người sai khiến phía sau, vì cậu lại không hỏi rõ ràng?"

"Thẩm Từ Hào, hôm nay tốt xấu gì xem như tôi cứu cậu một lần, có phải cậu nên báo đáp tôi hay không? Kỳ thật cậu cũng không cần báo đáp tôi cái gì, hoặc là như vậy đi, mẹ rất nhớ cậu, cậu bớt thời gian đi xem bà một chút được chứ."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 471: Cô mới là Thẩm phu nhân! (1)

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, cuối cùng có phản ứng, hừ lạnh một tiếng: "Bà ấy có Thẩm Lương Xuyên là đủ rồi, không cần tôi."

Lời này rơi xuống, thang máy cũng đến, anh ta ôm nữ phục vụ đi ra ngoài.

Kiều Luyến còn muốn theo sau, Thẩm Từ Hào chợt dừng chân lại, quay đầu: "Muốn biết vì sao tôi không đi điều tra không?"

Kiều Luyến gật đầu.

Thẩm Từ Hào cười lạnh: "CHuyện ảnh chụp lần trước, tôi cũng cảm thấy hần là điều tra rõ ràng, nhưng kết quả sao đây?"

Sắc mặt anh ta tái xanh: "Tôi còn không đàn độn u mê, so với cái gì cũng mạnh!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, sững sờ tại chỗ.

Thẩm Từ Hào không có nói chuyện, quay người rời đi.

Nhìn bóng lưng cao lớn của cậu ta, bỗng nhiên Kiều Luyến hiểu ý trong lời cậu ta nói là gì.

Kỳ thật anh ta cũng khát vọng được Hạ Diệp Hoa yêu, thế nhưng chuyện lần trước, để cậu ta thất vọng rồi.

Nói cho cùng, anh ta vẫn là tín nhiệm Mai Phụng, không tín nhiệm Hạ Diệp Hoa.

Mà bây giờ, cả người cậu ta cũng có chút ý nghĩ bình đã vỡ.

Kiều Luyến thở dài, cảm thấy Thẩm Từ Hào đang vào thời kỳ phản nghịch, quả thực là không có cách nào giao lưu.

Đang suy tư, điện thoại di động vang lên.

Cô cầm điện thoại di động lên, nghe, đối diện vang lên tiếng Thẩm Lương Xuyên: "ở đâu?"

Kiều Luyến nhìn đồng hồ, lúc này mới ý thức được, đã đến giờ tan sở.

Cô vội mở miệng: "Em ở hội sở "Sáng chói", hoặc là tự em đánh xe về nhà."

Thẩm Lương Xuyên lại mở miệng: "Không cần, chờ anh một lát, anh lập tức tới ngay."

Cúp điện thoại, Kiều Luyến liền thấy Thi Niệm Điều thè lưỡi với cô: "Chủ biên Luyến, tôi về nhà trước, không cho làm bóng đèn với hai người~ "

Nói xong liền chạy đi.

-

Không có chờ bao lâu, xe Thẩm Lương Xuyên đã lái tới.

Kiều Luyến vội vàng đi về phía trước, đang định vòng qua thân xe mở cửa, Thẩm Lương Xuyên chợt từ ghế lái đi xuống.

Anh nhanh chóng đi qua, mở cửa ghế lái phụ cho Kiều Luyến.

Động tác này...

Kiều Luyến hơi sững sờ.

Lúc Thẩm Lương Xuyên ở bên ngoài, kỳ thật xưa nay sẽ không làm ra hành động dư thừa này.

Bởi vì dễ dàng bại lộ.

Vậy mà lúc này, Thẩm Lương Xuyên lại nhìn cô: "Lên xe."

Kiều Luyến cười, ngồi lên ngồi kế bên tay lái.

Thẩm Lương Xuyên liền đi vòng qua bên, sau khi lên xe liền phát động xe.

Kiều Luyến hỏi anh: "Sao lại đi qua mở cửa cho em?"

Thẩm Lương Xuyên trả lời: "Đây là nghĩa vụ của người chồng."

Trong lòng Kiều Luyến âm ỉ, nhưng vẫn giáo huấn anh: "Ngộ nhớ bị chụp được thì làm sao bây giờ? Lần sau không cho phép như vậy."

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm phía trước: "Cái chỗ kia ánh sáng tối tăm, coi như bị chụp, cũng không nhìn thấy mặt của em, yên tâm đi."

Lúc này Kiều Luyến mới gật đầu.

Cô hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình lại trở thành miếng quạ đen, sự tình bị cô nói trúng rồi!

Xe vừa về đến nhà, điện thoại Tống Thành gọi tới.

Thẩm Lương Xuyên lại lên tin nóng!

Là bởi vì anh mở cửa xe cho Thẩm phu nhân!

Còn bị chụp một tấm hình.

Trên tấm ảnh, mặt Thẩm Lương Xuyên hết sức rõ ràng, để tay trên cửa xe, mà Thẩm phu nhân lại đưa lưng về phía camera, đang định lên xe.

Tiêu đề là: Thẩm ảnh để ga lăng!!

Nội dung: Ai nói tình cảm của Thẩm ảnh đế và Thẩm phu nhân không hòa thuận? Nhìn cái ảnh chụp này, thân sĩ mười phần.

Tin tức này vừa ra, gây nên một trận oanh động.

Kiều Luyến nâng trán: "Xong đời, lần này Thẩm phu nhân là ai, lại phải bắt đầu tra xét!"

Một bên khác, trong bệnh viện.

Mắt Tống Nguyên Hi căm hận nhìn chằm chằm vào tin nóng trên điện thoại di động.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 472: Cô mới là Thẩm phu nhân! (2)

Quả đấm của cô ta gấp siết chặt, nắm lấy quần áo.

Cô ta nằm viện ở đây, xương bắp chân gãy, Kiều Luyến có thể vui sướng ở cùng một chỗ với anh Lương Xuyên như vậy sao?

Cô ta ném điện thoại di động sang bên cạnh, vừa muốn nằm xuống nghỉ ngơi, chỉ nghe thấy mấy y tá đi tới, bàn tán xôn xao.

Phòng bệnh VIP, bình thường yên tĩnh, cho nên bọn họ bởi vì kích động, mà không cách nào không chế giọng nói, cứ truyền tới như vậy:

"A! Mau đến xem ông xã tôi, Thẩm Lương Xuyên quá đẹp!"

"Tôi cũng rất thích anh ta! Thì ra nam thần của tôi thân sĩ như thế!"

"Mấy người nhìn Thẩm phu nhân, mặc dù chỉ là một cái bóng lưng, thế nhưng có thể nhìn ra, vóc dáng rất tốt! Thân cũng cao. Hai người đứng chung một chỗ như thế, rất xứng."

"Tôi nhớ có người suy đoán xuất thân của Thẩm phu nhân thấp hèn, nhưng mấy người nhìn, cái bóng lưng này đều có thể nhìn ra, cử chỉ Thẩm phu nhân rất cao quý! Tôi đoán dung mạo của cô ấy nhất định rất xinh đẹp!"

"Thẩm ảnh đế và Thẩm phu nhân, quả thực là quá hạnh phúc."

"..."

Nói chuyện trời đất, từng tiếng truyền đến lỗ tai Tống Nguyên Hi, để cho cô ta cảm thấy tâm tình nóng nảy hơn.

Hốc mắt của cô ta bị chọc giận đỏ bừng, siết chặt nắm đấm, lửa giận trong lòng bỗng nhiên dâng lên, để cho cô ta ngồi dậy, vung tay lên, bình hoa trên bàn lập tức rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng choang, vỡ nát!

Cô ta siết chặt nắm đấm, ngồi ở trên giường.

Thân thể tại đơn bạc có chút run rẩy.

Anh Lương Xuyên, sao nàh có thể như vậy!

Chẳng lẽ anh đã quên chuyện tám năm trước sao?

Sao anh lại có thể bảo vệ tiện nhân này như thế!

Nghĩ tới đây, cô ta ôm đầu gối, đột nhiên khóc òa lên.

Cũng không biết qua bao lâu, cô ta mới bỗng nhiên ngồi ngay ngắn.

Hốc mắt cô ta đỏ hồng, cái mũi cũng đỏ, trong ánh mắt hiện lên tàn khốc: "Tôi sẽ không từ bỏ như vậy! Chị ta không xứng đáng có hạnh phúc!"

Cô ta cầm điện thoại di động lên, bấm số Thẩm Lương Xuyên.

-

Biệt thự Thẩm gia.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên cùng ăn cơm, sau đó đưa Hạ Diệp Hoa ra cửa.

Hôm nay bà vẫn phải tới bệnh viện làm bạn với Tống Nguyên Hi.

Hạ Diệp Hoa đi, Kiều Luyến dứt khoát lên lầu, tiến vào phòng ngủ chính.

Hôm trước một đêm không có nghỉ ngơi, hôm qua lại khóc lớn một trận, hôm nay lại chạy khắp nơi, để cho tinh thần cô có chút rã rời.

Thế nhưng, nằm ở trên giường, chỉ cần an tĩnh lại, trong đầu lại luôn hiện lên Từ Xuyên...

Những trí nhớ bị cô áp chế, trong hai ngày này xuất hiện tấp nập, lúc đầu đã quên mất đi, cũng biến thành rõ ràng.

Cô nằm trên giường một hồi, đã cảm thấy tâm tình trầm muộn, dứt khoát cầm điện thoại di động lên, bắt đầu làm việc.

Giống như, chỉ có bận rộn, mới tạm thời quên mất đau khổ.

Cô ngồi ở trên giường, dùng di động làm việc, Thẩm Lương Xuyên an vị ở trên ghế sofa, nhìn kịch bản trong tay.

(Kiều hùng) lập tức khai máy, mấy ngày nay anh xin nghỉ trong nhà, qua một thời gian ngắn phải tiến vào tổ.

Thế nhưng ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, lại không tự chủ được rơi xuống người Kiều Luyến.

Dù cô che giấu rất tốt, anh vẫn có thể thấy được chút không bình thường.

Đến cùng xảy ra chuyện gì, để cho cô nhìn qua, chán chường như vậy?

Đang suy tư, bỗng nhiên điện thoại di động vang lên.

Anh cúi đầu, thấy là Tống Nguyên Hi, tròn mắt hơi híp, trực tiếp tắt máy.

Thế nhưng một lát sau, cái số kia lại gọi tới.

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới điều gì, ánh mắt lập tức trầm xuống, anh cầm điện thoại di động, đi ra ban công.

Vừa nghe, đối diện truyền đến tiếng Tống Nguyên Hi: "Anh..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 473: Cô mới là Thẩm phu nhân! (3)

Tiếng kêu thê thảm này, để Thẩm Lương Xuyên cảm thấy tâm giống như bị thứ gì nắm lấy.

Tròng mắt anh hơi híp lại, cả người đều nhu hòa xuống, thần sắc chán ghét vừa rồi, trong nháy mắt bởi vì một tiếng "anh" này, mà trở nên phức tạp, anh dừng lại một chút, lúc này mới lên tiếng: "Thế nào?"

"Em nhớ anh..."

Tiếng cô gái khóc, mang theo tuyệt vọng: "Anh có thể tới gặp em không?"

Đã từng, bao nhiêu đêm, anh đều bởi vì cô ta thút thít, mà ở cùng cô ta ngắm sao.

Nếu như lúc trước, khẳng định anh không nói hai lời, liền đi tới.

Nhưng bây giờ... Nghĩ đến nhưng chuyện nó làm với Kiều Luyến, nghĩ đến Kiều Luyến suýt chút không còn cách nào mang thai, anh ta thật sự không có cách nào tha thứ cho nó.

Thẩm Lương Xuyên buông tầm mắt: "Mẹ đã qua, lập tức đến."

"Thế nhưng em muốn anh!"

Thẩm Lương Xuyên ngược mắt, sắc bén nhìn chằm chằm ra phía trước: "Nguyên Hi, em nên hiểu."

Một câu, để cho cô ta không nói tiếng nào.

Một lát sau, cô ta mới khóc lên: "Anh Lương Xuyên, vì sao anh đối với em như vậy? Anh nói cho em biết, em làm sai gì sao?"

Làm sai sao?

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, nhìn về phía cô gái ngồi trên giường trong phòng ngủ.

Cô rũ tóc dài sau tai, cúi đầu nghiêm túc nhìn điện thoại di động, hai cánh tay nhanh chóng gõ gõ trên màn hình, hẳn là dùng di động viết bài.

Tia sáng trong phòng, vấy vào người cô, tăng lên mấy phần nhu hòa cho cô.

Đề cả phòng, đều trở nên sáng ngời lại ấm áp.

Lúc này anh mới thu hồi tầm mắt của mình, mở miệng với người bên kia điện thoại: "Em không sai."

"Là anh sai."

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, ánh mắt nhìn về ánh sao phía nơi xa, là chấm nhỏ mơ hồ.

"Thế nhưng, anh nguyện ý cứ sai như vậy."

"Nguyên Hi, anh biết em hận. Anh không thể đuổi tận giết tuyệt với em, nhưng, có cái gì, em cứ làm với anh."

Tống Nguyên Hi giống như bị anh làm cho khiếp sợ.

Trầm mặc vài giây đồng hồ, lúc này mới bỗng nhiên bộc phát: "Anh Lương Xuyên! Cái này có quan hệ gì tới anh! Chị ta là chị ta, anh là anh!"

"Hiện tại cô ấy là bà xã anh." Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng.

Tổng Nguyên Hi ngây dại.

Hai người đều cầm điện thoại di động, một hồi lâu sau, không có người mở miệng.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Tổng Nguyên Hi nở nụ cười châm chọc.

Giọng của cô ta, trở nên bình tĩnh để cho người ta cảm giác đáng sợ: "Thẩm Lương Xuyên, bất kể như thế nào, ngày mai là thời gian đặc biệt... Anh còn nhớ rõ chứ?"

Thẩm Lương Xuyên cứng đờ: "Nhớ kỹ."

Tổng Nguyên Hi cười nhạo một chút: "Nhớ kỹ, vậy tốt."

Sau đó cô ta không chút do dự cúp điện thoại.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới quay đầu, nhìn về phía Kiều Luyến lần nữa.

Cô giống như là không muốn để cho chính mình dừng lại, nỗ lực làm việc.

Giữa anh và cô, mấy ngày nay dù đang cố gắng duy trì quan hệ, thủy chung đều giống như cách một tảng sa.

Hai người thân ở một phòng, suy nghĩ khác.

Một đêm này, nhất định là không thể ngủ.

-

Ngày thứ hai, Kiều Luyến mang theo đôi mắt gấu mèo đi làm, ngáp không ngớt.

Thi Niệm Điều không nhịn được lắc đầu: "Chủ biên Luyến, chị gần đây mấy ngày không ngủ rồi~ "

Kiều Luyến xua tay với cô ấy, ném điện thoại di động cho Thi Niệm Điều: "Nhìn xem đêm qua tôi viết tin được chưa."

Sau đó liền lấy tinh dầu, day day thái dương, cảm giác... Quá thoải mái!

Cô liền vỗ vỗ mặt mình: "Kiều Luyến, cố lên!"

Làm xong những thứ này, lúc này mới hùng dũng oai vệ xông về văn phòng tổng biên.

Lấy được tin tức ngày hôm qua, hôm nay nhất định phải cầm chứng chỉ ký giả về tay!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 474: Cô mới là Thẩm phu nhân! (4)

Văn phòng Tổng biên.

Kiều Luyến đứng trước mặt Lưu Chí Hưng.

Lưu Chí Hưng cười híp mắt mở miệng: "Đưa tin đâu?"

Kiều Luyến chớp mắt: "Chúng nhận ký giả đâu?"

Lưu Chí Hưng...

Lưu Chí Hưng thở dài, cũng không có làm khó cô, lấy từ trong ngăn kéo ra chứng minh ký giả, đưa cho cô, sau đó mở miệng: "Kiều Luyến, về sau cô là ký giả chính thức, phải làm việc cho tốt, tiếp tục đào tin cho tòa soạn chúng ta~ "

Kiều Luyến cúi đầu, nhìn chằm chằm chứng nhận phóng viên.

Trên chứng nhận phóng viên, tên của cô rõ ràng thu vào đến trong mắt.

Trong tòa soạn này, ừy khuất một năm, cuối cùng lấy nó đến tay.

Thế nhưng giờ này phút này, Kiều Luyến lại không cảm thấy nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy càng thêm nặng nề.

Bởi vì, đây không phải kết thúc, mà chính là bắt đầu con đường gian nan.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, đi ra khỏi văn phòng tổng biên.

Mới đi ra, liền thấy trong tổ 1 như ong vỡ tổ.

Kiều Luyến nghi ngờ, liền nghe thấy bên kia có tiếng chúc mừng.

"Chủ biên, không đúng, hiện tại là Phó Tổng Biên, chúc mừng thăng chức!"

"Đúng, Phó Tổng Biên, đây đúng là đại hỷ sự!"

"Lấy tư chất của chị, đã sớm nên đến vị trí này!"

"Đúng đây, chẳng qua sau khi thăng chức làm Phó Tổng Biên, chị phải cực khổ hơn, về sau chị phải chú ý thân thể nhiều hơn!"

"..."

Các loại âm thanh chúc mừng truyền tới, để Kiều Luyến nhú mảy, rồi thấy Thi Niệm Diêu từ trong văn phòng đi ra.

Kiều Luyến nghi ngờ nhìn sang: "Đây là thế nào?"

Thi Niệm Diêu bĩu môi: "Chủ biên tổ 1 Trương Xuân Hoa, thăng chức làm Phó Tổng Biên rồi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhú lông mày, chợt bừng tỉnh: "Trách không được sau chuyện của Tô Mỹ Mỹ, Trương Xuân Hoa không có ở tìm tôi, tôi còn tưởng tính cách bà ta thay đổi! Thì ra là bởi vì muốn thăng chức, cho nên tạm thời dè dặt!"

Thi Niệm Diêu tới gần Kiều Luyến: "Chủ biên Luyến, trước kia chị và bà ta không hợp, hiện tại lại trở thành cấp trên, bà ta có thể tìm chúng ta phiền phức hay không!"

Kiều Luyến nở nụ cười: "không phải có thể hay không, mà chính là nhất định! Bà ta dè dặt đã lâu như vậy, làm sao có thể không gây sự đây?"

Thi Niệm Diêu vỗ vỗ bờ vai cô: "Chủ biên Luyến, khổ cực."

Kiều Luyến lắc đầu: "Được rồi, tin hôm qua tôi viết, cô xem chưa?"

Thi Niệm Diêu gật đầu: "Đã xem, tôi cảm thấy không có vấn đề, hiện tại giao cho tổng biên."

Kiều Luyến gật đầu.

Mất thấy Thi Niệm Diêu mang tin đi tới văn phòng tổng biên, nhưng cô ấy đi được chốc, lại quay về.

Kiều Luyến nghi hoặc: "Thế nào?"

Thi Niệm Diêu mở miệng: "Tổng biên nói, hiện tại chuyện duyệt bản thảo, đều cho phó tổng biên làm."

Cô ấy quay đầu nhìn về phía Trương Xuân hoa: "Tôi đi qua xem một chút."

Kiều Luyến gật đầu.

Thi Niệm Diêu đi vào văn phòng tổ 1.

Kiều Luyến liền trở về phòng làm việc của mình.

Một lát sau, chợt nghe phía ngoài có tiếng răn dạy: "... Đây là cái gì, viết từ không diễn ý, lời thoại như vậy, ai bà không biết viết? Lấy về viết lại lần nữa!"

Kiều Luyến sửng sốt, đứng lên, liền thấy Thi Niệm Diêu bĩu môi trở về.

"Không thu bản thảo?"

Thị Niệm Diêu gật đầu: "Đúng vậy, nói chúng ta viết quá trực bạch, nhưng không phải lần nào đưa tin cũng thông qua sao? Chẳng lẽ còn muốn văn về báo cáo? Cũng không sợ mọi người xem không hiểu? Cái này rõ ràng là kiểm chuyện chơi!"

Kiều Luyến bị Thị Niệm Diêu nói đùa, không nhịn được lắc đầu: "Đưa tin cho tôi, tôi qua đưa."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 475: Cô mới là Thẩm phu nhân! (5)

Thị Niệm Diêu có chút lo lắng: "Tôi qua, bà ta đã như vậy, chị đi qua, không chừng sẽ càng quá phận."

Kiều Luyến đưa tay nhận lấy bản thảo trong tay Thị Niệm Diêu, sau đó trực tiếp đi sang văn phòng tổ 1.

Cô vừa mới vừa đi vào, liền thấy Trương Xuân Hoa đang cùng đồng nghiệp khác trò chuyện mỹ phẩm dưỡng da.

Kiều Luyến đi qua: "Phó Tổng Biên, cái bản thảo này..."

Trương Xuân Hoa lập tức liếc mắt một cái: "Không thấy tôi đang trò chuyện công việc cùng người khác sao? Làm việc gì cũng có tôi trước tới sau!"

Kiều Luyến:...

Cho nên, bà ta muốn để cho mình cứ đứng ở bên cạnh chờ như vậy sao?

Nếu như tính tốt, chỉ sợ sẽ nghe theo, nhưng ai bảo tính cách Kiều Luyến căn bản không phải là người thuận theo?

Cô nhếch miệng: "Lúc nào mỹ phẩm dưỡng da thành việc của chúng ta? Tôi nhớ đưa tin về các mỹ phẩm dưỡng da, không thích hợp với bên chúng ta?"

Trương Xuân Hoa:...

Lúc này Trương Xuân Hoa mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Kiều Luyến, chợt híp mắt lại.

Kiều Luyến tiếp tục nhìn bà ta chăm chăm "Hay là, phó tổng biên tiếp tục trò chuyện, tôi đem bản thảo cho tổng biên vậy."

Nói xong, quay người muốn đi.

Trương Xuân Hoa đứng lên: "Cô trở lại!"

Kiều Luyến dừng bước, quay đầu.

Sắc mặt Trương Xuân Hoa âm trầm, đi vào văn phòng: "Tôi đây."

Kiều Luyến đi theo bà ta vào văn phòng, Trương Xuân Hoa tiếp nhận bản thảo, nhìn thoáng qua, liền ném bản thảo trên mặt bàn: "Tôi nói, bản này viết quá rõ ràng, mọi người xem tin giải trí cũng là xem bát quái, loại bát quái quy củ như cô, không có cảm giác kịch tính, trở về viết một lần nữa!"

Kiều Luyến:...

Đưa tin tình cảm, đều phải viết hình thức sao? Nghi hoặc: "Phó Tổng Biên, vậy phải viết sao?"

Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Sao cô ngốc như vậy? Lời này còn nghe không rõ?"

Kiều Luyến gật đầu: "Tôi thật sự vô cùng ngốc! Làm sao cũng không lĩnh hội ý của phó tổng biên, hoặc là như vậy đi, bà tới giúp tôi viết!"

Một câu rơi xuống, Trương Xuân Hoa liền vỗ bàn một cái: "Hoang đường! Tôi là Phó Tổng Biên, nếu như tất cả bản thảo đều để tôi viết, còn muốn các người làm gì?"

Kiều Luyến gật đầu: "Cho nên, bà đây là quyết tâm muốn làm khó tôi sao?"

Trương Xuân Hoa híp mắt lại: "Sau khi Mỹ Mỹ từ chức, liền gầy 10 cân! Bây giờ ở nhà đều không làm không ăn!"

Kiều Luyến: "Có quan hệ gì với tôi?"

Trương Xuân Hoa đen mặt: "Kiều Luyến, chúng ta là người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, lúc trước bà xã Lưu Chí Hưng, là cô tìm đến sao?"

Kiều Luyến dứt khoát gạt đầu: "Là tôi."

Trương Xuân Hoa đứng lên: "Vậy cô còn nói mình không quan hệ? Đều là cô hại Mỹ Mỹ thành bộ dạng này! Nói cho cô biết, tôi sẽ không bỏ qua cho cô! Cái bản thảo này về đổi, đổi đến khi tôi hài lòng, bằng không, hôm nay tôi các cô tăng ca, không được trở về!"

Kiều Luyến nhìn Trương Xuân Hoa, cảm giác người này quả thực là nào có bị bệnh?

Tô Mỹ Mỹ làm tiểu tam của người ta, trong miệng bà còn lý luận? Mà chính mình xử giục việc đâm người, ngược lại giờ thành tội nhân?

Cô nhếch miệng, không nhịn được cười: "Cho nên, bà trách tôi không để cho Tô Mỹ Mỹ tiếp tục làm tiểu tam?"

Sắc mặt Trương Xuân Hoa lập tức trở nên rất khó coi: "Cô đừng nói khó nghe như vậy, cái gì mà tiểu tam hay không tiểu Tam! Mỹ Mỹ và Lưu Chí Hưng vốn là người yêu!"

"Qua lại với người có vợ, còn không gọi tiểu tam?" Kiều Luyến quả thực là tam quan bị phải nát!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 476: Cô mới là Thẩm phu nhân! (6)

Đây thật sự là... trên bất chính, dưới ra oai!

Trương Xuân Hoa hít mắt lại: "Lúc Mỹ Mỹ ở bên Lưu Chí Hưng, không biết hẳn ta đã kết hôn rồi!"

"Đó cũng là tiểu tam. Coi như không biết, cũng không thể thay đổi thân phận tiểu tam, không phải sao?"

Trương Xuân Hoa nghe cô mở miệng một tiếng tiểu tam, tức giận sắc mặt cũng thay đổi.

Bà ta tiến lên một bước, kéo cánh tay của cô lại, trực tiếp mở cửa phòng, kéo cô ra ngoài.

Kiều Luyến muốn tránh thoát, thế nhưng dù sao Trương Xuân Hoa cũng là phụ nữ bốn mươi tuổi, sức lực rất lớn, trong lúc nhất thời không cách nào tránh thoát.

Khi lấy lại tinh thần, hai người đã đi tới văn phòng tổ 1.

Trương Xuân Hoa cười lạnh nhìn cô: "Tất cả mọi người tôi nghe một chút! Hôm nay tôi muốn trước mặt mọi người, vạch trần người phụ nữ này!"

Trông mặt Kiều Luyến hơi híp lại: "Bà muốn làm gì? Tôi có bộ mặt thật sự sao?"

Cô làm chính trực, ngồi thẳng, còn không biết Trương Xuân Hoa muốn nói điều gì.

Lời này rơi xuống, Trương Xuân Hoa liền cười lạnh: "Mỹ Mỹ là không cẩn thận đi vào lạc lối, nhưng nó xem như tiểu tam, nhiều lắm cũng chỉ ảnh hưởng tới gia đình tổng biên một chút, thế nhưng cô thì sao?"

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại.

Sau một phút, liền nghe thấy Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Mấy người biết, cô ta là ai không? Mấy người biết, ba mẹ cô ta là ai không?"

Người tổ 1, cộng thêm Thi Niệm Điều nghe được tin tức chạy tới, cả đám đều ngây ngẩn cả người, không hiểu nhìn về phía Kiều Luyến.

Có người hỏi thăm: "Là người nào?"

Kiều Luyến lập tức siết chặt nắm đấm, biết Trương Xuân Hoa dự định nói cái gì rồi!

Sắc mặt của cô, trong nháy mắt sắc bén.

Cô nhìn chằm chằm Trương Xuân Hoa: "Trương Xuân Hoa, bà im miệng!"

Trương Xuân khiêu mi, "Thế nào, không dám để cho tôi nói? Cô chột dạ hờ! Thế nhưng cô không cho tôi nói, tôi lại muốn nói cho mọi người, để mọi người đều biết, cô là cộng sự với họ một năm, đến cùng là hạng người gì!"

Bà ta trực tiếp quay đầu: "Mấy nguwofi còn nhớ rõ, tám năm trước, có một kiểm trúc ở Tô Châu, bởi vì Thương gia ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, dẫn đến xuất hiện sụp đổ, chết mười bảy công nhân sự không?"

Một câu rơi xuống, phần lớn mọi người lộ ra thần sắc mờ mịt.

Dù sao đám người này, đều là tuổi trẻ, tám năm trước, bọn họ đều vẫn là học sinh, sao có thể biết chuyện này.

Nhưng cũng có ký giả lớn tuổi hơn, lập tức giật mình: "Tôi nhớ ra rồi, bà nói chuyện về tòa nhà Tú Thủy kia sao? Nhà đầu tư đen này, đầu tiên xâu dựng còn chưa lấp mái, đã bắt đầu bán nhà! Tất cả mọi người giao tiền, chờ tòa nhà đó sụp xuống, thật không nghĩ đến ông ta vì kiếm tiền, ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, dẫn đến cao ốc sụp đổ! Người thi công chết 17 người không nói, những người tích góp cả đời mua nhà, cũng đều bối rối! Nhà đầu tư này đến một phần tiền bồi thường cũng không lấy ra! Năm đó chuyện này huyền ảo rất lớn! Về sau, Người kia bởi vì sợ tội tự sát."

Những lời này giải thích xong, lại nhìn về phía Kiều Luyến: "Thế nhưng những cái này, có quan hệ gì với Kiều Luyến?"

Thân thể Kiều Luyến căng thẳng, nắm chặt nắm tay.

Sau đó liền nghe thấy Trương Xuân Hoa lạnh lùng nói, "Cô ta chính là con gái của nhà đầu tư đen!"

Một câu, toàn bộ văn phòng xôn xao!

Tất cả mọi người đồng loạt nhìn sang Kiều Luyến, chỉ thấy sắc mặt cô tái nhợt như tờ giấy.

Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Chuyện năm đó, những người bỏ tiền để mua nhà mới, bán phòng cũ của chính mình đi, hiện tại cũng không có chỗ để ở cố định!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 477: Nàng mới là Thẩm phu nhân! (7)

"Những công nhân chết, gia đình của bọn họ cũng không có được bồi thường! Bao nhiêu người đều bởi vì cái này mà tan nát nhà, bao nhiêu người bởi vì cái này, nửa đời sau không có hi vọng!"

"Kiều Luyến, cô có gì mà nói Mỹ Mỹ? Mỹ Mỹ hư hỏng, cũng sẽ không hại tính mạng người! Thế nhưng ba mẹ cô, đơn giản chính là đao phủ, đoạt đi sinh mệnh của 17 người, cứ chôn vùi như vậy!"

Lúc này Trương Xuân Hoa giống như là một chiến sĩ chính nghĩa, vuron tay, chỉ mũi Kiều Luyến mắg to: "Loại đồ bỏ đi này, không bằng heo chó! Bọn họ tự sát, là làm chuyện chính xác nhất, trừ hại vì thiên hạ!"

Lúc này toàn thân Kiều Luyến đều đang phát run.

Mỗi người đều có điểm máu chốt.

Mà phòng tuyến cuối cùng của cô, cũng là cha mẹ đã chết.

Cô đến bây giờ còn nhớ kỹ, năm đó chuyện xảy ra, bộ dạng cha mẹ kinh ngạc, nhớ khi ra cửa, có người xông ra ném trứng thối vào bọn họ, cô còn nhớ rõ ở trong trường học bởi vì chuyện này, đuổi cô và em trai.

Bỏn người nhà họ, trong mắt tất cả mọi người, thành chuột chạy qua đường!

Thế nhưng là, cha mẹ không phải loại người như vậy!

Cả một đời cha mẹ lo liệu thiện chí giúp người, hàng năm sản nghiệp trong công ty Kiều gia kiếm được 10%, đều sẽ hiến cho phúc lợi.

Cha mẹ giáo dục bọn họ, cho tới bây giờ đều phải chính nghĩa.

Cho nên, bọn họ không có khả năng làm ra loại chuyện này!

Dưới tình huống khó khăn như vậy, cha mẹ đều kiên trì, chờ đợi cảnh sát điều tra chuyện đã xảy ra, cô cũng cho là, sớm muộn cũng sẽ có người giải oan

hiềm nghi ngày đó.

Nhưng không nghĩ tới, nghênh đón cô, lại là một trận hỏa hoạn.

Tất cả mọi người nói cha mẹ là sợ tội tự sát.

Thế nhưng cô biết, không có khả năng..

Cha mẹ yêu cô và em trai nhất, không có khả năng chết đi, không có cái gì bọn họ để lại.

Cô cắn môi, nhìn về phía mọi người: "Mấy người ngậm máu phun người! Cha mẹ tôi căn bản không phải sợ tội tự sát!"

"Bây giờ cô nói không phải là không phải sao? Năm đó đám cảnh sát đều định án rồi! Cô cho rằng bằng đứt khoát của cô, chúng tôi sẽ tin tưởng cô sao? Mà đồ bại hoại như thế, không tự sát làm sao còn có mặt mũi sống?!"

Kiều Luyến nhìn chằm chằm Trương Xuân Hoa, cắn răng nghiêng lợi mở miệng: "Bà nói, ai là đồ bỏ đi, ai là bại loại?"

Trương Xuân Hoa mở miệng: "Cha mẹ cô! Bọn họ chính là đồ bỏ đi, bại loại! Đáng chết! Chết không có gì đáng tiếc!"

"Bà im miệng!" Kiều Luyến nổi giận!

Ba chữ này, gần như gào thét lên tiếng.

Cha mẹ là oan uổng.

Nhiều năm như vậy, cô muốn trở thành một ký giả, muốn đào móc chân tướng năm đó, sau đó công khai, tẩy tội oan khuất cho ba mẹ.

Nhưng bây giờ, cô hận không thể xé nát miệng Trương Xuân Hoa.

Trương Xuân Hoa vẫn cười lạnh như cũ: "Làm sao không cho người nói? Là chột dạ? Nhưng miệng trên mặt tôi, tôi muốn nói!"

"Cha mẹ tâm đen, đương nhiên sinh con cũng mang tâm đen! Miệng lưỡi của Kiều Luyến cô bén nhọn, xem xét cũng không phải là thứ tốt, quả thực là như cha mẹ! Thật sự là đám bỏ đi!"

"Có cha mẹ như thế, thật sự là mắc cỡ chết! Cho nên ở trên lý lịch nhân viên, cho tới bây giờ cô ta cũng không dám viết tên ba mẹ, tôi thấy, cô cũng biết là cha mẹ mình không phải thứ tốt?"...

Một câu một câu, để lửa giận Kiều Luyến càng ngày càng tăng vọt.

Cô nhìn Trương Xuân Hoa, cuối cùng, cũng không nhịn được nữa, tiến lên một bước, bỗng nhiên đưa tay ra: "Ba!" một bàn tay, hung hăng rơi vào mặt của bà ta!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 478: Cô mới là Thẩm phu nhân! (8)

Trương Xuân Hoa bị đánh một cái tát, cả người đều có chút mơ màng.

Bà ta lui về sau một bước, sắc mặt thay đổi: "Cô dám đánh tôi!"

Nhưng nghênh đón bà ta, lại là một đám!

Kiều Luyến trực tiếp nhào lên, để cho bà ta không làm gì được, té lăn trên đất.

Chợt, quả đấm của cô đập tới từng cái từng cái.

Trực tiếp đánh lên miệng bà ta!

"Tôi để bà nói xấu cha mẹ tôi!"

"Cha mẹ tôi là người tốt!"

"Tôi để bà im miệng!"

"Trương Xuân Hoa, bà mà dám nói xấu cha mẹ tôi một câu, tôi sẽ hủy miệng bà!"

Tất cả mọi người trong phòng sợ ngầy người, từng người không thể tin nhìn bọn họ.

Tất cả mọi người là người văn minh, có rất ít người động thủ, cho nên trong lúc nhất thời, đều chưa kịp phản ứng.

Thẳng đến khi Trương Xuân Hoa kêu to truyền tới: "Cứu tôi!"

Mọi người mới hồi phục tinh thần.

Có người muốn tiến lên, có thể vừa đụng phải cánh tay Kiều Luyến, Kiều Luyến bỗng nhiên quay đầu.

Ánh mắt sắc bén, mang theo đồ thăm, giống như ác ma bò từ dưới địa ngục!

Có người muốn tiến lên, cũng bị ánh mắt cô uy hiếp, đứng tại chỗ, thừa dạ không dám động.

Kiều Luyến tiếp tục đánh.

Thế nhưng càng đánh, hốc mắt càng đỏ.

Giống như bị uy khuất to lớn.

Áp lực dư luận có thể giết chết người.

Năm đó cả nhà bọn họ đều bao phủ bởi loại bầu không khí này.

Mà dưới tình huống như vậy, có lẽ cha mẹ không nghĩ thông, lựa chọn tự sát.

Dùng cái chết của bọn họ, bảo toàn cho mình và em trai.

Dùng cái chết của bọn họ, hiểu rõ những chuyện năm đó.

Cô rất hận.

Hận chính mình năm đó bất lực, chỉ biết mỗi ngày chơi game, không muốn phát triển, gặp phải khó khăn, cũng vẫn cho là không sợ trời không sợ đất, được bọn họ chống lên.

Thế nhưng cuối cùng, vùng trời sụp đổ.

Nước mắt, từng giọt lăn xuống.

Thẳng đến khi tổng biên Lư Chí Hưng chạy tới: "Kiều Luyến, cô làm gì vậy? Cô dừng tay!"

Lúc này Kiều Luyến mới dừng lại, nhìn chằm chằm miệng Trương Xuân Hoa bị đánh máu me: "Bà, xin lỗi cha mẹ tôi!"

Trương Xuân Hoa hung hăng gất một cái: "Tôi nói không sai, bọn họ là đồ bỏ đi!"

Một câu rơi xuống, nắm đấm của Kiều Luyến, đánh tới lần nữa!

Lư Chí Hưng hô to: "Cô dừng tay cho tôi! Kiều Luyến, đánh nhau với cấp trên, cô không muốn làm sao?"

Trước kia, hán ta luôn luôn dùng cái này đến uy hiếp cô.

Dù sao công việc đối với một người mà nói, rất quan trọng.

Thế nhưng lần này, lời này rơi xuống, Kiều Luyến lại cười.

Bị mọi người vây xem, thân thể đơn bạc của cô ưỡn lên thẳng tắp.

Cô chậm rãi đứng lên từ người Trương Xuân Hoa, không thêm quan tâm bởi vì đánh bà, mà làm tay bị thương.

Sau đó, cô liền nhìn về phía Lư Chí Hưng, bỗng nhiên lấy thẻ hành nghề của mình từ trên cổ xuống.

Sau đó, cô làm ra chuyện mà một năm qua cô muốn làm nhất!

Cô dùng sức, ném chứng minh công tác lên mặt Lư Chí Hưng!

"Luu Chí Hưng, ông chủ như anh, bị tôi đuổi việc!"

"Công việc này, tôi không làm!"

Chợt, cô quay đầu, trực tiếp tiến vào văn phòng, cái gì đều không cảm, chỉ cầm điện thoại di động và túi của mình, đi thẳng ra ngoài cửa.

Trương Xuân Hoa bị đánh rơi mất hai cái răng, đau đớn kích thích bà ta, để bà ta nhìn thấy Kiều Luyến muốn đi qua, không được nhìn hô lớn: "Kiều Luyến, cô coi như không đi, tòa soạn chúng tôi cũng không muốn loại con gái thương nhân đen như cô!!"

Một câu rơi xuống, bước chân Kiều Luyến dừng lại, bỗng nhiên quay đầu.

Tầm mắt của cô, rơi vào người Trương Xuân Hoa, bị ánh mắt kia xem xét, Trương Xuân Hoa sợ run cả người.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 479: Cô mới là Thẩm phu nhân! (9)

Kiều Luyến không hề rời đi, là bởi vì cô nhìn thấy Tô Mỹ Mỹ đang đứng ở ngoài cửa cảm tức nhìn cô.

Hiển nhiên là vừa mới tới.

Kiều Luyến trông thấy cô, ánh mắt lóe lên, lại nhìn về phía Trương Xuân Hoa: "Trương Xuân Hoa, Tô Mỹ Mỹ không biết Lưu Chí Hưng kết hôn, thân là chủ biên tổ 1, bà cũng không biết?"

Trương Xuân Hoa lập tức sững sờ, ánh mắt lóe lên: "Cô đang nói cái gì?"

Tiếng Kiều Luyến truyền vào rõ ràng: "Tôi vẫn cảm thấy kỳ lạ, Lưu Chí Hưng vừa tới, sao Tô Mỹ Mỹ đã được ở bên anh ta, hiện tại mới hiểu được, tất cả đều là bác như bà làm! Biết rõ Lưu Chí Hưng kết hôn, còn gửi cháu gái của mình qua để bọ đỡ, bà làm tất cả, chẳng qua là vì thăng chức như hôm nay sao?"

Trông mặt Trương Xuân Hoa co rụt lại: "Cô đừng có càn quấy, hồ ngôn loạn ngữ!"

Kiều Luyến nhìn về người chung quanh.

Ánh mắt mọi người nhìn Trương Xuân Hoa, cả đám đều thay đổi.

Cô biết, đám người này, đều tin cô.

Trước khi đi, cô cũng phải để Trương Xuân Hoa không được trong sạch ở trong tòa soạn báo!

Lại nhìn Tô Mỹ Mỹ, chỉ thấy sắc mặt cô ta tái nhợt.

So với trước kia gầy đi rất nhiều, giờ phút này, quần áo mặc lên người rộng rãi.

Dáng vẻ đó, là không thể tin.

Cô ta bỗng nhiên tiến lên một bước, nhìn về phía Trương Xuân Hoa, nắm chặt nắm tay tới kêu lên răng rắc.

Trong khoảng thời gian này, cô ta thật sự cảm giác là sống không bằng chết.

Tuy nhiên cô ta chán ghét Kiều Luyến, tuy cô ta ái mộ hư vinh, muốn gả cho Lưu Chí Hưng, thế nhưng cô ta chưa từng nghĩ tới muốn làm tiểu tam!

Giờ này phút này, cuối cùng mới hiểu ra, thì ra tất cả đều là bác giờ trò quý!

Trương Xuân Hoa ở trong phòng, chợt nhìn thấy Tô Mỹ Mỹ, nhất thời sững sờ.

Nhưng thấy được ánh mắt cô ta nhìn mình oán hận, nghĩ đến lời Kiều Luyến vừa mới...

Nhất thời sắc mặt bà ta đại biến: "Mỹ Mỹ, cháu nghe ta nói, chuyện không phải như trong tưởng tượng của cháu..."

"Bác, những lời này bác vẫn là giữ lại để nói cho cha tôi đi!"

Lưu lại một câu như vậy, Tô Mỹ Mỹ xoay người rời đi!

-

Lúc Kiều Luyến hùng dũng oai vệ đi ra khỏi công ty, cảm giác thần thanh khí爽, quả thực là nhìn cái gì cũng đều thuận mắt.

Cái tòa soạn này, cuối cùng không cần tới.

Cô được giải phóng!

Dù là tương lai đường còn rất dài, cô vẫn cảm thấy, hôm nay là thời gian đáng giá chúc mừng.

Đang muốn băng qua đường, sau lưng đột nhiên truyền đến tiếng gọi.

Cô quay đầu, liền thấy Thi Niệm Diêu chạy theo.

Kiều Luyến nhú mày: "Sao cô cũng đi ra theo?"

Thi Niệm Diêu nhún vai: "Chị không có ở đây, tôi ở lại khẳng định sẽ bị khinh bỉ, cho nên, tôi cũng từ chức!"

Kiều Luyến có chút không nỡ với Thi Niệm Diêu: "Về sau chúng ta thường xuyên liên hệ."

Thi Niệm Diêu gật đầu: "Không có vấn đề!"

Sau đó bỗng nhiên đưa tay ra, ôm Kiều Luyến một cái: "Chữ biên Luyến, tôi thực sự không nỡ bỏ chị!"

Hai người nói chuyện tình cảm một hồi, bỗng nhiên nghe thấy bên đường có tiếng còi xe.

Kiều Luyến hơi sững sờ, nghiêng đầu qua, liền thấy xe Thẩm Lương Xuyên, không biết đứng ở ven đường lúc nào.

Thi Niệm Diêu lập tức the lười với Kiều Luyến: "Vậy tôi đi đây! Không làm kỳ đà cản mũi!"

Sau đó cũng không đợi Kiều Luyến nói chuyện, liền nhanh chóng chạy đi.

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến đưa mắt nhìn cô ấy rời đi, liền hít vào một hơi thật sâu, chạy qua xe Thẩm Lương Xuyên.

Vừa đi qua, đang muốn nói chuyện, lại chợt nghe có người gọi cô sau lưng.

Kiều Luyến hơi sững sờ, quay đầu, chỉ thấy Tô Mỹ Mỹ mang theo khí thế hung hăng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 480: Cô mới là Thẩm phu nhân! (10)

Đây là... vừa hết chiều với người bác, cháu gái lại tìm tới cửa?

Cô dù bận vẫn ung dung nhìn Tô Mỹ Mỹ, chỉ thấy đôi mắt cô ta âm thầm, nhìn cô chăm chăm: "Kiều Luyến, cô ở chỗ này luôn mồm mắng tôi là tiểu tam, cô xem thường tôi, thế nhưng không phải chính cô cũng là tiểu tam sao? Cô có tư cách gì mắng tôi? Chẳng qua mọi người là kẻ tám lạng nửa cân thôi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhất thời nhú mày: "Cô đang nói bậy bạ gì đó?"

"Nói bậy?" Tô Mỹ Mỹ hừ lạnh một tiếng: "Tôi không có nói quàng, trong lòng cô hiểu rõ! Tôi đã gặp Thẩm phu nhân rồi! Tôi cho cô biết, Thẩm phu nhân đã biết cô tồn tại, đừng tưởng rằng cô có thể giấu cao không lo!"

Kiều Luyến sững sờ, "Thẩm phu nhân?"

Tô Mỹ Mỹ thấy bộ dạng cô, cười nhạt một chút: "Đúng, Thẩm phu nhân là Tống Nguyên Hi! Lần trước tổ chức họp báo ký giả, chính miệng cô ta thừa nhận! Mà cô cho rằng mình sống rất tốt sao? Nói cho cô biết, Thẩm phu nhân thật sự sẽ có biện pháp, để làm phiền cô không ngừng!"

Kiều Luyến hít mắt lại, nghe những lời này, tiêu hóa những lời của cô ta nói.

Một lát sau, Kiều Luyến bỗng nhiên giật mình: "Cô lần trước sửa đổi tin của tôi, để tôi đắc tội Phạm Lộ, là Tống Nguyên Hi nghĩ biện pháp cho cô sao?"

Nàng nói!

Tô Mỹ Mỹ luôn luôn là kẻ ngược to mà không có não gia, mỗi lần đối phó cô, đều dùng biện pháp đơn giản nhất trực tiếp nhất.

Thế nhưng lần kia, lại âm thầm với cô.

Nếu như không phải nhờ quan hệ với Thẩm Lương Xuyên, lần kia, chỉ sợ cũng cô đã dính câu!

Thực không nghĩ đến, chuyện lần đó, vậy mà cũng là Tống Nguyên Hi làm!

Rốt cuộc cô ta đã làm bao nhiêu chuyện xấu!

Kiều Luyến nhú lông mày, đang cảm thán, Tô Mỹ Mỹ không có trực tiếp thừa nhận: "Có phải hay không, Thẩm phu nhân sẽ không bỏ qua cô! Tôi cho cô biết, tôi không có kết cục tốt, cô cũng sẽ không có kết quả tử tế!"

Câu nói này rơi xuống, cửa xe bên cạnh, chợt bị đẩy ra.

Tô Mỹ Mỹ và Kiều Luyến đều hơi sững sờ, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên không nhìn được mở miệng: "Nói đủ chưa?"

Tô Mỹ Mỹ giật nảy mình, không nghĩ đến Thẩm ảnh đế lại ở trong xe.

Cô ta mở to hai mắt nhìn, một lát sau, mới hồi phục lại tinh thần.

Cô ta nhìn thoáng qua Kiều Luyến, lại nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, siết chặt nắm đấm.

Dựa vào cái gì cô ta làm tiểu tam, mỗi ngày bị Lưu Chí Hưng sai bảo.

Mà Kiều Luyến là tiểu tam, lại có thể được Thẩm ảnh đế tự mình đến đón tan tằm!

Không công bằng, quả thực là không công bằng!

Những ý niệm này, để cho cô ta sinh ra một dũng khí, cô ta bỗng nhiên tiến lên một bước: "Thẩm ảnh đế, anh quang minh chính đại lui tới với Kiều Luyến như thế, thật sự không sợ Thẩm phu nhân biết sao?"

"Dù sao hiện tại tôi cũng có tiếng xấu, căn bản cũng không sợ tin mới gì! Nhưng gì trước kia Kiều Luyến uy hiếp, tôi đều không để ý rồi!"

"Mấy người nói, nếu như tôi đưa quan hệ của Thẩm ảnh đế ra ngoài, sẽ như thế nào?"

Nói đến đây, lại tận tình khuyên Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm ảnh đế, tôi biết đàn ông đều không tránh được hái hoa ngắt cỏ, thế nhưng bà xã trong nhà mới là vợ trên pháp luật! Khuyên anh một câu, cách hồ ly tinh này xa một chút! Nếu không phu nhân anh sẽ rất thương tâm!"

Kiều Luyến nghe những lời này, nhìn cô ta tự biến tự diễn.

Sau cùng, Thẩm Lương Xuyên thật sự là nghe không vô những lời vô lý này, trực tiếp nhìn Kiều Luyến một chút, lời ít mà ý nhiều, nói rõ: "Cô ấy chính là bà xã của tôi."

Tô Mỹ Mỹ trực tiếp im lặng!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 481: Người nào quan trọng hơn? (1)

Tô Mỹ Mỹ kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn lên hai người trước mặt.

Một lúc sau, cô ta mới thưa dạ mở miệng: "Cái này, cái này sao có thể..."

Kiều Luyến đã không thềm đề ý cô ta.

Tô Mỹ Mỹ đã gặp báo ứng, sau khi bị bà xã Luru Chí Hưng ra sức đánh, trong khoảng thời gian này cũng không dễ chịu.

Cô đang muốn lên xe, người đàn ông trong xe, lại chột mồm miệng: " Bà xã của tôi, sẽ nhận sai sao?"

Ngữ khí hồi lại, mang theo cảm giác không vui, để Kiều Luyến bởi vì chuyện cha mẹ, mà có chút đè nén tâm tình, lập tức dễ dàng mảy phần.

Cô thậm chí không kìm chế được, cười ra tiếng.

Sắc mặt Tô Mỹ Mỹ, lập tức đỏ bừng.

Thẩm Lương Xuyên không để ý cô ta, đóng cửa sổ xe, khởi động xe.

Chờ đến khi xe rời đi, Kiều Luyến còn có thể nhìn thấy Tô Mỹ Mỹ khiếp sợ đứng ở bên ngoài, cũng không nhúc nhích.

Xe ngoặt một cái, Tô Mỹ Mỹ biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Kiều Luyến mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: " Sao anh lại tới đây?"

Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Buổi chiều có một số việc, bởi tôi không thể tới đón em, cho nên hiện tại anh tới xem một chút."

Sau đó, ánh mắt rơi vào người cô: " Em là..."

Kiều Luyến ra vẻ nhẹ nhõm mở miệng: "Nhanh chúc mừng em, em từ chức!"

Một câu, để trông mắt Thẩm Lương Xuyên híp lại.

Bất công trong tòa soạn, anh đã sớm biết.

Nhưng cô vẫn luôn kiên trì làm việc, bây giờ lại lấy lý do thoái thác từ chức.

Dù là trong lòng nghi ngờ, anh vẫn mở miệng: "Chúc mừng, vậy anh em về nhà."

Kiều Luyến gật đầu.

Sau đó, hai người không có đối thoại.

Bầu không khí trong xe, lập tức có chút lúng túng.

Kiều Luyến nghiêng đầu, nhìn ra ngoài cửa sổ xe.

Nghĩ đến Tô Mỹ Mỹ làm lộ tin tức...

Tổng Nguyên Hi hăm hại cô.

Nhưng rõ ràng anh nghe được câu nói kia, lúc này lại không nhắc tới chuyện này một lời.

Bên môi Kiều Luyến kéo ra một vòng nụ cười khô.

Ngón tay cầm túi, lại không tự chủ dùng sức.

Thẩm Lương Xuyên lái xe, nhìn chằm chằm phía trước.

Đang nhìn đường nhưng thủy chung vẫn quan sát người phụ nữ bên cạnh.

Vừa rời Tô Mỹ Mỹ để anh ý thức được, Tổng Nguyên Hi ngay chỗ tòa soạn, hạ thủ với Kiều Luyến.

Vừa nghe được câu nói kia, anh liền phẫn nộ.

Anh muốn nói cái gì, nhưng lại không biết nên nói cái gì cho tốt.

Chỉ là, con người buông thông, lóe ra lệ quang.

Anh không thể tiếp tục phóng túng Tổng Nguyên Hi như thế.

Bởi vì thủ đoạn của con bé, quả thực là khó lòng phòng bị!

Anh không thể mỗi lần đều để Tổng Nguyên Hi tổn thương Kiều Luyến, lại đi đền bù, lại đi cách ly.

Anh cần chính là, chủ động xuất kích.

Chỉ là...

Hôm nay là thời gian đặc biệt, hôm nay không thích hợp, động thủ với Tống Nguyên Hi.

-

Xe lái vào biệt thự.

Thẩm Lương Xuyên cùng Kiều Luyến ăn bữa trưa.

Chờ đến một giờ chiều, anh mới thu dọn đồ, tạm biệt Kiều Luyến, sau đó đi ra ngoài.

Nhìn bóng lưng của anh, Kiều Luyến mím môi.

Từ chức ở tòa soạn, đối với cô mà nói, thật ra là một chuyện vô cùng cao hứng.

Kỳ thật cô rất muốn chúc mừng chính mình trọng sinh.

Mà bạn của cô ở Bắc Kinh cũng không nhiều, hiện tại Thẩm Lương Xuyên lại đi ra ngoài rồi..

Kiều Luyến nằm trong phòng ngủ chốc lát, bởi vì không có thói quen ngủ trưa, cũng căn bản không ngủ được.

Dứt khoát đứng dậy, mặc quần áo, dự định đi ra ngoài.

Nhưng vừa vặn xuống lầu, liền nghe phía ngoài truyền đến tiếng xe cộ

Cô lập tức đi ra cửa, chỉ thấy Hạ Diệp Hoa từ trong xe đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 482: Người nào quan trọng hơn? (2)

Kiều Luyến hơi sững sờ: "Mẹ, sao lại về?"

Trong khoảng thời gian này, trời tối là Hạ Diệp Hoa đều canh giữ ở bệnh viện làm bạn với Tống Nguyên Hi, sợ con bé cảm thấy cô đơn.

Lúc này trở về, có điểm gì là lạ a.

Cô đang nghi ngờ, liền nghe thấy Hạ Diệp Hoa gật đầu: "Ừm, Lương Xuyên đi qua, ta liền trở lại nghỉ ngơi buổi trưa một chút, buổi tối sẽ qua."

Một câu, để thân hình Kiều Luyến hơi hơi cứng đờ.

Thẩm Lương Xuyên nói anh có chuyện gấp muốn làm, chuyện này... Là đi bệnh viện thăm hỏi Tống Nguyên Hi?

Tâm tình bỗng nhiên trầm xuống, một cảm giác chua xót sinh ra.

Cô cắn môi, nỗ lực khắc chế không thoải mái trong lòng.

Đến cùng là Tống Nguyên vẫn là em gái của mối tình đầu, cho nên anh vẫn không bỏ xuống được, thăm nó...

Vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy Hạ Diệp Hoa đỡ tay cô, đi vào phòng: "Ài, hai đứa bé này có bí mật, trước kia, bất kể bận bịu, cứ đến ngày này hàng năm, đều sẽ biến mất cả ngày. Lúc đầu ta cho là năm nay Nguyên Hi bị gãy chân, hành động bất tiện, không nghĩ tới Lương Xuyên lại qua... Cũng không biết thần thần bí bí làm gì. Tiểu Kiều, Thẩm Lương Xuyên nói cho con biết không?"

Hạ Diệp Hoa chỉ là hiểu kỳ một câu, nhưng tâm lý Kiều Luyến, có năm mùi vị.

Bí mật giữa Thẩm Lương Xuyên và Tống Nguyên Hi... Không có gì khác, ngoài mối tình đầu.

Mối tình đầu của anh, cho dù là đã tử vong, lại luôn xuất hiện ở trong cuộc sống của họ.

Cô cúi thấp đầu xuống, cười an ủi Hạ Diệp Hoa: "Con cũng không biết. Chẳng qua mẹ đừng có gấp, hàng năm đều sẽ qua, vậy nói rõ khẳng định không có vấn đề."

Hạ Diệp Hoa chỉ có thể gật đầu.

Ở bệnh viện làm bạn với Tống Nguyên Hi, cho dù là phòng bệnh VIP, cũng không có khả năng nghỉ ngơi giống như trong nhà.

Hạ Diệp Hoa có chút mệt, dưới lầu nói với Kiều Luyến trong chốc lát, liền đi ngủ trưa.

Kiều Luyến ngồi trong phòng khách, lẳng lặng nhìn cái nhà này.

Trong cái nhà này, có bốn người.

Buổi tối Hạ Diệp Hoa phải đi bệnh viện làm bạn với Tống Nguyên Hi.

Hiện tại Thẩm Lương Xuyên cũng đang làm bạn với Tống Nguyên Hi.

Mà vui sướng khi cô từ chức, lại không ai có thể chia sẻ với cô.

Có như vậy trong nháy mắt, cô bỗng nhiên cảm giác rất cô độc, rất tịch mịch.

Loại cảm giác này vừa lên, liền không còn cách nào đuổi đi.

Cô dựa vào ghế sofa, tiện tay mở TV.

Ánh mắt, lại rơi vào phòng trong lầu ba kia.

Lần trước, mình muốn đi xem một chút, bị thím Lý cắt ngang.

Từ đó về sau, thím Lý có chút ý giám sát cô.

Nhưng càng như thế, cô càng hiếu kỳ, mối tình đầu của Thẩm Lương Xuyên, đến cùng là bộ dạng gì?

Cô nghĩ tới đây, liền thờ dài.

Nỗ lực để sự chú ý của mình đặt ở trên phim, thế nhưng đổi kênh khác, lại đổi kênh khác, cảm giác những tiết mục đó đều đặc biệt buồn tẻ, không có gì hay.

Cô dứt khoát cầm điện thoại di động lên, tìm tiết mục giải trí mình thích xem nhất.

Nhưng vừa bắt đầu xem, lại không xem được.

Cô dứt khoát ném điện thoại di động, một mình nằm ở trên ghế sofa, ngẩn người với trần nhà.

Cũng không biết qua bao lâu, điện thoại di động của cô bỗng nhiên vang lên.

Kiều Luyến sững sờ, quay đầu, phát hiện là Tống Nguyên Hi.

Kiều Luyến nhú mày lại, nghĩ đến cái gì, nghe, đối diện truyền đến tiếng Tống Nguyên Hi: "Kiều Luyến, cô có muốn biết, hiện tại tôi và anh Lương Xuyên ở đâu không?"

Kiều Luyến siết chặt điện thoại di động: "Ở đâu?"

Tống Nguyên Hi chậm rãi mở miệng: "Hôm nay, là ngày giỗ chị tôi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 483: Người nào quan trọng hơn? (3)

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, bỗng nhiên bừng tỉnh!

Trách không được, mỗi một năm, bọn họ đều sẽ biến mất.

Thì ra, muốn đi tế báí chị Tống Nguyên Hi?

Cô vừa nghĩ tới đây, liền nghe thấy Tống Nguyên Hi tiếp tục mở miệng: "Kiều Luyến, ở trong lòng anh Lương Xuyên, địa vị chị tôi không gì phá nổi. Người anh ấy yêu sâu đậm, chỉ có chị của tôi! Cô đến bây giờ, còn không hiểu sao?"

Còn không hiểu sao?

Cô hiện tại hiểu!

Từ Xuyên qua đời, mang đến cho cô xúc động rất lớn, để cho cô sâu sắc cảm nhận được, người đã chết, vẫn còn sinh hoạt trong lòng.

Thậm Lương Xuyên không bỏ xuống được mối tình đầu...

Kỳ thật, chính mình cũng thả xuống Từ Xuyên sao?

Hai ngày này, tuy cô nỗ lực để cho mình không nghĩ tới, nhưng trạng thái làm việc, tâm lý trống rỗng, đều để cô biết, cô không bỏ xuống được.

Thậm Lương Xuyên dùng thời gian tám năm, đều không thể quên một người.

Mà cô? Phải dùng bao nhiêu năm? bỏ được ảnh hưởng Từ Xuyên trong lòng?

Tống Nguyên Hi tiếp tục mắng cô: "Kiều Luyến, nếu như tôi là cô, khẳng định không thể nào tiếp thu được người đàn ông tôi yêu, trong lòng mãi mãi có một cô gái khác! Cô biết rõ anh Lương Xuyên thích chị tôi, không bỏ chị tôi xuống được, vì cái gì còn muốn quán lấy anh ấy, không buông tay? Sao cô hèn như vậy?"

Kiều Luyến cầm chặt điện thoại di động, một lúc sau mới mạnh miệng phản lại một câu: "Chị cô, có thể làm bạn đời này với anh ấy sao? Chị gái chết đi của cô, có thể sinh con cho anh ấy sao?"

"Tống Nguyên Hi, cảm ơn cô nói cho tôi biết chân tướng. Lúc đầu tôi còn vì Thậm Lương Xuyên đi bệnh viện mà cảm thấy không vui, chẳng qua bây giờ mới hiểu được, thì ra anh ấy dẫn cô đi tế lễ chị gái."

"Đây có phải nói rõ, nếu như không có ngày giỗ hôm nay, căn bản anh ấy sẽ không đi bệnh viện?"

Câu nói sau cùng rơi xuống, Tống Nguyên Hi tức muốn nổ tung: "Cô...!"

Kiều Luyến căn bản cũng không nghe cô ta nói tiếp, trực tiếp cúp điện thoại!

Chợt, cô ném điện thoại di động qua bên cạnh.

Thời gian này trôi qua, thật đúng là bị đè nén!

Tống Nguyên Hi luôn luôn tìm đủ loại cớ, đến thăm ngòì cô và Thậm Lương Xuyên.

Mà cô thì sao?

Dù mỗi lần đều đánh trả trở về thì thế nào?

Không thể không thừa nhận, hiện tại cô vẫn ghen.

Trong lòng ê ẩm, cô dứt khoát đứng lên.

Trong nhà không có người, cô còn có người thân!

Kiều Dịch vì có khôi phục tốt hơn, hơn một tháng trước đã đến bệnh việnj tiến hành huấn luyện khôi phục.

Vào mấy ngày trước gọi điện thoại, căn bản là đã không có vấn đề gì, qua một đoạn thời gian nữa, có thể như người bình thường.

Hôm nay nhân rồi không chuyện gì, qua tìm Kiều Dịch chúc mừng mình từ chức!

Nghĩ đến là làm, Kiều Luyến nhanh chóng đi ra ngoài, đánh xe taxi, chạy qua bệnh viện.

Nói chuyện cùng với em trai trong chốc lát, buổi tối lại cùng cậu ăn một bữa ăn dinh dưỡng tại bệnh viện.

Chờ đến tám giờ tối, Kiều Luyến mới rời đi.

Cô đứng ở ven đường, ngăn cản xe taxi.

Tài xế hỏi thăm: "Cô đi chỗ nào?"

Đi chỗ nào?

Đúng vậy, bây giờ đi đâu đây?

Về biệt thự, khẳng định là không có ai.

Không biết vì cái gì, bỗng nhiên cô báo một địa chỉ.

Là mộ Từ Xuyên.

Từ hai ngày trước biết chuyện Từ Xuyên, cho tới bây giờ, cô còn không có thăm anh.

Hôm nay đã có thời gian, liền đi qua nhìn một chút.

Nghĩ tới đây, cô liền cúi thấp đầu xuống.

Khóe miệng câu lên một nụ cười đắng chát:

Tám năm, không biết thăm viếng mộ tám năm, có thể để tâm anh lạnh hay không?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 484: Người nào quan trọng hơn? (4)

Sắc trời tối xuống.

Xe taxi dừng ở trước mộ.

Nơi này đón xe không dễ dàng, cho nên Kiều Luyến để tài xế chờ ở đây.

Còn cô, cầm một bó hoa vừa mới mua được, từ từ đi tới.

Cô không nhìn thấy, khi cô vừa mới tiến vào, ba người, từ một bên khác, chậm rãi đi ra.

Bắp chân Tống Nguyên Hi không thể động, giờ phút này ngồi trên xe lăn, được Tống Thành đẩy.

Về mặt Thẩm Lương Xuyên không biểu lộ, ba người đang đi ra ngoài, Thẩm Lương Xuyên chợt dừng bước, quay đầu nhìn sang bên cạnh, nơi đó, một thân hình quen thuộc, chợt lóe lên, biến mất ở góc rẽ.

Về mặt Thẩm Lương Xuyên cũng thờ.

Tiểu Kiều?

Không đúng, sao tiểu kiều lại tới nơi này.

Khẳng định là hoa mắt nhìn lầm rồi.

Anh nhíu mày, buông tầm mắt, sau đó bỗng nhiên nghĩ đến hôm nay cô từ chức, cả người đều lộ ra vẻ khoái lạc.

Khẳng định là cô rất muốn tìm người chia sẻ một chút?

Nhưng hết lần này tới lần khác, anh lại đến nơi này.

Dưới chân không tự chủ tăng tốc, đi qua trước mặt.

Bởi vì xe lăn Tống Nguyên Hi không thích hợp qua bãi đỗ xe, cho nên Tống Thành đi lái xe, Thẩm Lương Xuyên thì cùng Tống Nguyên Hi đứng bên giao lộ chờ.

Tống Nguyên Hi nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, bỗng nhiên mở miệng: "Anh Lương Xuyên..."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, khẽ nhìn về phía cô ta.

Tổng Nguyên Hi cắn môi: "Anh Lương Xuyên, em cho là anh sẽ giận em, năm nay không mang em tới nơi này. Không nghĩ tới...Em biết anh không giận em, đúng không?"

Cô ta biết, anh Lương Xuyên sẽ không bỏ mặc cô ta.

Xem như tức giận, cũng sẽ không mặc kệ cô ta.

Nhưng nghe nói như thế, cảm Thẩm Lương Xuyên căng cứng.

Anh quay đầu, nhìn về phía Tổng Nguyên Hi.

Ánh mắt lương bạc, tại lúc này, được ánh trắng làm nổi bật, lộ ra lạnh lùng như vậy.

Không biết là vì khí trời, hay là chuyện gì xảy ra, Tổng Nguyên Hi đột nhiên cảm giác từng đợt ý lạnh đánh tới.

Sau đó, cô ta liền thấy nửa bên mặt anh cộng ánh sáng, giọng âm trầm, mỏng manh truyền tới: "Đây là một lần cuối cùng, tôi đi với em."

Tổng Nguyên Hi nhất thời ngây ngẩn cả người.

Cô ta cảm thấy, chính mình cũng có chút nghe không hiểu anh đang nói cái gì.

Cho nên, cô ta không nhìn được mở miệng: "Anh Lương Xuyên, anh có ý gì?"

Mỗi một năm, bọn họ đều sẽ cùng đi tế bái.

Đây gần như trở thành một tập quán.

Nhưng bây giờ, anh Lương Xuyên lại nói, một lần cuối cùng, cùng đi với cô ta sao?

Ý nghĩ này mới vừa ra, chỉ thấy anh chậm rãi mở miệng: "Thủ tục xuất ngoại của em hẳn là đã làm xong."

Từ khi phát hiện Tổng Nguyên Hi tôn thương tiểu Kiều, anh đang tự hỏi, nên làm sao.

Anh không thể bắt con bé vào ngục, mà nó là người, anh cũng vĩnh viễn không có cách nào hạn chế hành động của nó.

Giống như là lần thứ hai, không phải bởi vì anh sơ sẩy, để nó đạt được sao?

Dù là chuyện nhỏ không tổn thương, nhưng một người như vậy, đặt ở Bắc Kinh, đặt ở bên người Kiều Luyện, thật sự là quá nguy hiểm.

Cho nên, chỉ có để cho con bé xuất ngoại, mới có thể tách nó và tiểu Kiều.

Tổng Nguyên Hi lại chấn kinh.

Xuất ngoại sao?

Thủ tục xuất ngoại gì?

Tổng Nguyên Hi đẩy xe lăn lên: "Anh Lương Xuyên, em không đi!"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên vẫn lương bạc như cũ: "Chỉ sợ, không phải do em."

Tổng Nguyên Hi nắm lấy nắm đấm: "Anh Lương Xuyên, xem như phải chọn giữa em và chị ta, nên là chị ta, không phải em! Sao anh có thể đuổi em đi?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 485: Người nào quan trọng hơn? (5)

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, mặt không biểu tình.

Tổng Nguyên Hi gấp bộ dáng của anh, liền biết anh đã quyết định.

Trong lòng cô ta lạnh lẽo, cảm thấy gió lạnh trong ngày đông, cũng không lạnh bằng nơi đó.

Cô khiếp sợ hỏi thăm: "Vây... Anh muốn để cho em đi bao lâu?"

"Một tháng?"

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện.

"Một năm?"

Thẩm Lương Xuyên vẫn không nói chuyện như cũ.

Toàn thân Tống Nguyên Hi đều run rẩy: "Vĩnh viễn?"

Mặc dù Thẩm Lương Xuyên không có nói chuyện, lại nhìn cô ta một cái.

Dáng vẻ này ngầm thừa nhận, để tâm Tống Nguyên Hi bỗng nhiên bị nắm chặt.

Cô ta siết chặt nắm tay, tức giận đến khàn cả giọng, mở miệng: "Anh Lương Xuyên! Tám năm trước anh đã đáp ứng coi em trở thành em trái ruột, chiếu cố cả đời! Vì một người phụ nữ, anh liền quên sao?"

Một câu, cuối cùng Thẩm Lương Xuyên có phản ứng.

Anh quay đầu nhìn về phía cô ta, vẻ mặt sắc bén mang theo kiên quyết: "Nguyên Hi, anh cũng nói qua, người nào cũng không thể tổn thương cô ấy."

Tống Nguyên Hi瑟瑟, bị khí thế của anh ép lui về sau một bước, bắp chân bị thương chổng trên mặt đất, một sự đau đớn bỗng nhiên truyền đến, để cho cô ta nhũn chặt lông mày, giờ phút này lại không rên một tiếng.

Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh nhìn cô ta: "Chỉ thị Vương Lan đổi thuốc tránh thai, em biết uống thời gian giải, đời này cô ấy cũng sẽ không có con! Nguyên Hi, dùng loại phương thức này để trừng phạt một cô gái, em không cảm thấy quá tàn nhẫn sao?"

Tống Nguyên Hi hít sâu một hơi, lưng thẳng tắp.

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục nhìn cô ta: "Về sau, e có ý tiết lộ ảnh chụp, để tất cả mọi người hoài nghi tiểu Kiều, đẩy tiểu Kiều lên đầu gió!"

"Lúc ấy, anh tra được em, anh đã cảnh cáo của em cái gì?"

Là cái gì?

Ánh mắt Tống Nguyên Hi trở nên hoảng hốt, giống như bỗng nhiên về lại lúc ấy, anh chạy vào khách sạn của cô ta, chất vấn cô ta.

Anh đã cảnh cáo, không cho phép tổn thương tiểu Kiều...

Thế nhưng...

"Em không nghe lời của anh, lại lợi dụng mẹ anh trở lại Thẩm gia, trộm lấy chiến lược câu lạc bộ trong thư phòng, hãm hại tiểu Kiều lần nữa, để cho cô ấy xuyết bị đội viên bài xích, đuổi ra câu lạc bộ!"

"Em còn cùng với nhân viên ở công ty cô ấy, cố ý hãm hại, để cho cô ta sửa lại bản thảo tiểu Kiều, hại cô ấy và Phạm Lộ đối đầu."

"Nguyên Hi, đây đều là những chuyện tra được trước mắt... Không có điều tra ra, ai biết còn có bao nhiêu?"

Anh nói từng việc từng việc cô ta làm ra.

Tống Nguyên Hi càng nghe, sắc mặt càng trắng.

Thẳng đến sau cùng, biến thành màu như tờ giấy, một chút huyết sắc cũng không có.

Cô ta nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, hốc mắt có chút đỏ lên: "Cho nên, ở trong lòng của anh, có phải em là một cô gái âm hiểm hay không?"

Thẩm Lương Xuyên không có mở miệng, nhưng dáng vẻ đó, rõ ràng chấp nhận.

Thân thể Tống Nguyên Hi, tiếp tục run rẩy: "Anh Lương Xuyên, tám năm trước cô ta đối anh như vậy, chẳng lẽ anh đều quên sao?! Vì một cô gái như thế, anh thật muốn đuổi em đi?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, tròn mắt co rụt lại.

Một lúc sau, anh mới cúi thấp đầu xuống, về mặt kiên quyết.

Tổng Nguyên Hi thất vọng cực độ: "Anh Lương Xuyên! Em trả thù cô ta, chẳng lẽ sai làm sao?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, ngẩng đầu lên.

Ánh mắt nhìn cô ta chăm chăm, một lúc sau mới chậm rãi mở miệng: "Anh nói qua, em muốn báo thù, cứ nhắm về phía anh."

Lời này rơi xuống, Tổng Nguyên Hi cũng cảm giác trên đùi mềm nhũn, ngã ngồi trên xe lăn.

Thẩm Lương Xuyên thấy đáng về cô thất hồn lạc phách, quay đầu đi, nhìn về phương xa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 486: Người nào quan trọng hơn? (6)

Tổng Thành đã lái xe tới, đứng ở bên cạnh hai người.

Sau khi mở cửa, đẩy xe lăn, để Tổng Nguyên Hi lên Minivan.

Thế nhưng trên đường đi, cô ta giống như bị rút đi tất cả khí lực, tinh thần cả người hoảng hốt.

Mãi cho đến bệnh viện, Tổng Thành muốn đẩy cô ta vào, lúc này Tổng Nguyên Hi mới ngẩng đầu, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Anh Lương Xuyên, anh tính toán lúc đưa em đi?"

Thẩm Lương Xuyên vừa muốn nói chuyện, Tổng Nguyên Hi đã khẩn cầu kéo ống tay áo của anh: "Anh Lương Xuyên, đoàn làm phim còn chưa quay xong, mặt khác, em còn muốn nói tạm biệt với gì, có thể chờ em làm xong những chuyện này, rồi đi không?"

Thẩm Lương Xuyên cúi đầu, nhìn cô ta chăm chăm, một lúc sau mới mở miệng: "Phản diện trong đàn làm phim, anh giúp em thoát thác. Chỗ mẹ, anh nói tạm biệt giúp em."

Một câu, để tròn mắt Tổng Nguyên Hi co rụt lại.

Cô ta cắn chặt môi, nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Ngày mai, anh tìm người đưa em ra ngoài."

Nói xong câu đó, anh liền không chút do dự quay người, nhanh chân rời đi.

Chỉ còn lại có Tổng Nguyên Hi, thân thể cương cứng tại chỗ.

Ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên đi xa, siết chặt nắm đấm.

Từ tám năm trước, cô ta được anh Lương Xuyên mang về Thẩm gia, anh Lương Xuyên đều rất quan tâm, vô cùng dung túng.

Nhưng bây giờ, vì người phụ nữ kia, anh trở nên vô tình với mình như thế...

Tổng Nguyên Hi nắm mạnh vào thành xe lăn.

Kiều Luyến, tôi sẽ không buông tha cô như vậy!

-

"Hắt xì!"

Kiều Luyến ở trước mộ, hắt hơi một cái.

Cô xoa xoa mũi mình, sau đó mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía mộ bia Từ Xuyên.

Trước bia mộ, đã đặt một vòng hoa, hiển nhiên có người tề bái.

Cô liền không nhịn được ngồi xuống, đặt móng ngồi bên cạnh.

"Từ Xuyên, không nghĩ tới anh mệnh độc như vậy, bạn bè cũng không phải ít."

Nói đến đây, cô đột nhiên cảm giác trở nên hoảng hốt: "Cũng đúng, anh thật ra là người trong nóng ngoài lạnh, hiệp nghĩa rất nặng. Cho nên, năm đó mới có nhiều người thích anh như vậy."

Cô nhìn chăm chú phía trước.

Một màn năm đó chơi game, giống như sống lại lần nữa, phần khởi trong đầu.

Lúc này cô mới phát hiện, những trí nhớ ban đầu vốn cho là mình đã quên, lại nhớ rõ từng chi tiết.

cô cười khỏ một cái, cúi thấp đầu xuống.

Đã qua tám năm, tình yêu vốn cho là bị phản bội, cô còn nhớ rõ, hướng chỉ mỗi tình đầu của Thẩm Lương Xuyên?

Cho nên, Thẩm Lương Xuyên cũng không cách nào quên mỗi tình đầu, chính mình có tư cách gì trách chứ?

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu.

Cô đứng dậy trước bia mộ.

Nhìn chăm chăm bia mộ, một lúc sau mới mím môi mở miệng: "Tư Xuyên, hôm nào em trở lại thăm anh."

Cô đặt hoa mình mang tới trước mặt anh.

Sau đó mới quay người, đi ra ngoài.

Lúc trở lại biệt thự, đã mười giờ tối.

Cô đẩy cửa biệt thự ra, vừa vặn nghe được tiếng Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên tranh chấp.

Hạ Diệp Hoa có chút tức giận: "Nguyên Hi ở một mình sợ hãi, ta đi ở cùng thì thế nào?"

Thái độ Thẩm Lương Xuyên kiên quyết: "Hộ lý làm bạn, hôm nay mẹ cứ ở trong nhà nghỉ ngơi thật tốt."

"Thân thể của ta, ta biết, đứa nhỏ này, con biết rõ từ nhỏ là gan Nguyên Hi đã nhỏ, một mình ở trong bệnh viện..."

"Mẹ, đây là ý Nguyên Hi."

Hạ Diệp Hoa lập tức không nói, thở dài: "Nguyên Hi là đứa trẻ tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 487: Người nào quan trọng hơn? (7)

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, ngẩng đầu nhìn về phía bà.

Đột nhiên không biết nói sao.

Lúc đem Tống Nguyên Hi về nhà, sợ mẹ không tốt với con bé.

Nhưng bây giờ, lại đối với nó quá tốt.

Nếu như ngày mai nói cho và, Nguyên Hi xuất ngoại, bà có thể tiếp nhận không?

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên buông tàn mắt xuống.

Hạ Diệp Hoa lại mở miệng: "Vậy được, ta nghe các con."

Sau đó liền đi lên lầu nghỉ ngơi.

Chờ đến khi bà tiến vào phòng, lúc này Kiều Luyến mới đẩy cửa ra, đi tới.

Ở trước cửa đôi giày, cô đang định lên lầu, eo lại bị Thẩm Lương Xuyên ôm lấy.

Tiếp theo, hô hấp ấm áp của anh phun lên cổ cô.

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ.

Ở sâu trong nội tâm, bỗng nhiên hiện lên cảm xúc kháng cự.

Hôm nay, là ngày giỗ mối tình đầu anh

Chỉ cần nghĩ đến, hơi lạnh ở trên người anh chưa có rút đi, cũng là vì đi cùng Tống Nguyên Hi đi lễ mối tình đầu.

Hôm nay cô bối vì từ chức, có nhẹ nhõm, lại chỉ có thể qua mộ chia sẻ, cô đã cảm thấy có một loại bi thương không nói được, tràn ngập giữa hai người.

Hôm nay chỉ là một chuyện nhỏ.

Nhưng nếu như tương lai, trong ngày quan trọng của cô, lại là ngày kỷ niệm khác của mối tình đầu anh, đến lúc đó, người nào ở trong lòng anh, quan trọng hơn?

Tranh thủ tình cảm với một người chết, cô cảm thấy mình thật sự là buồn cười.

Cô hít vào một hơi thật sâu, sau đó liền đưa tay ra, đẩy tay anh đang đặt bên hông mình, tiếp đó quay đầu, miễn cưỡng lộ ra một nụ cười: "Hôm nay em có chút mệt mỏi."

Sau đó, cô liền cúi đầu, vòng qua Thẩm Lương Xuyên, đi lên lầu.

Cô nhanh chóng lên lầu, sau đó đổi áo ngủ, tắm cũng không, liền chui vào trong chăn.

Hứng gió tại mộ một lát, lúc này cảm thấy hơi nhức đầu.

Đúng lúc này, cửa phòng bị đẩy ra lần nữa.

Thẩm Lương Xuyên đi đến, cước bộ của anh chậm rãi tới gần, để thân thể Kiều Luyến căng thẳng.

Tiếp theo, liền nghe thấy tiếng bước chân của anh, ngừng tại cửa.

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, nhìn chằm chằm phía trước.

Một lát sau, giọng anh vang lên trong phòng: "Ngày mai, Tống Nguyên Hi sẽ ra nước ngoài."

Một câu, để thân thể Kiều Luyến khê động, kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Anh đang nói cái gì?

Kiều Luyến có chút không thể tin ngời dậy, theo dõi anh.

Tống Nguyên Hi làm nhiều chuyện xấu như vậy, anh đều không để ý đến.

Cô cho là, Thẩm Lương Xuyên coi trọng mối tình đầu, nên vô cùng bao dung với con bé.

Giống như hôm nay...

Bọn họ mới vừa từ miệng Tô Mỹ Mỹ bên, chuyện ở tòa soạn lúc trước, cũng là Tống Nguyên Hi trò quỷ, thế nhưng quay đầu, anh lại có thể chạy đi bệnh viện gặp con bé...

Kỳ thật, nói không ngại, cô cũng không phải thánh mẫu!

Cô không chỉ có chú ý, cô còn vô cùng đề ý!

Thế nhưng giờ này khắc này, anh lại nói với chính mình... Co bé sẽ xuất ngoại?

Sao Tống Nguyên Hi xuất ngoại được, xương bắp chân gãy, còn quay phim, rõ ràng quyết tâm muốn phá hư hai người bọn họ, lúc này đột nhiên xuất ngoại... Là Thẩm Lương Xuyên cường ép sao?

Anh làm tất cả, cũng là vì chính mình sao?

tam lạnh buốt, giờ phút này bỗng nhiên tràn vào một dòng nước ấm

Đề cho cô cảm giác tay chân khôi phục tri giác.

Thắm Lương Xuyên nhìn bộ dạng cô, tiến lên một bước, vươn tay chân, xoa đầu cô: " về sau, con bé sẽ không bao giờ tổn thương em nữa."

Hốc mắt Kiều Luyến lập tức ẩm ướt. Nhưng vào lúc này, điện thoại di động Thắm Lương Xuyên liền vang lên.

Anh nghe, liền nghe đối diện truyền đến tiếng Tổng Thành: "Anh Thắm, anh mau lại bệnh viện! Tổng tiểu thư muốn nhảy lầu!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 488: Người nào quan trọng hơn? (8)

Giọng Tổng Thành quá lớn, dẫn đến Kiều Luyến cũng nghe rõ ràng.

Trông nết cô co rụt lại, chỉ thấy ngón tay Thắm Lương Xuyên cầm di động, bỗng nhiên nắm chặt.

Anh ngậm miệng, liền nói với Tổng Thành: "Tôi lập tức tới."

Cúp điện thoại, anh xoay người rời đi.

Kiều Luyến ý thức được tình thế quan trọng, đứng dậy, mặc bữa bộ đồ, liền chạy ra ngoài.

Vừa mở cửa, liền thấy xe Thắm Lương Xuyên đang muốn đi ra ngoài.

Coo ba chân bốn cẳng, chạy qua, mở ghế lái phụ, ngồi vào.

Hiển nhiên Thắm Lương Xuyên không nghĩ tới, cô lại đi theo.

Động tác lái xe có chút dừng lại, quay đầu nhìn về phía cô.

Kiều Luyến lại chỉ về đằng trước: " Mau, không có thời gian!"

Tổng Nguyên Hi muốn tự sát.

Chuyện này để cho cô có một loại dự cảm xấu.

Cô không biết là Tổng Nguyên Hi muốn chết thật, vẫn là chỉ dùng cái này đạt thành mục đích.

Cô không phải người mang tâm tư âm trầm, nhưng Tổng Nguyên Hi... Thật sự là tâm cơ nhiều lắm.

Cô không yên lòng để Thắm Lương Xuyên đi qua một mình, sợ anh trúng kế gì.

Hướng hồ... anh có thể vì cô, trục xuất Tổng Nguyên Hi, như vậy cô có thể bên anh, nói cho anh biết, vô luận thế nào, cô đều sẽ bên anh.

Thắm Lương Xuyên giống như đọc hiểu ý nghĩ trong ánh mắt cô, mím môi, không có nói chuyện, trực tiếp dẫm chân ga, xe lập tức xông ra ngoài.

Bởi vì sắc trời đã tối, cho nên trên đường Bắc Kinh, không có kẹt xe.

Từ biệt thự đến bệnh viện, chỉ tốn 20 phút đồng hồ.

Trên đường đi không biết vượt bao nhiêu đèn đỏ, cuối cùng mới đến.

Xe lái thẳng vào trong bệnh viện, có thể nhìn thấy phía trước hỗn loạn.

Chung quanh vây quanh một đám người, đều xem náo nhiệt.

Đám cảnh sát đã tới, dưới lầu đặt đệm.

Mà tất cả mọi người ngẩng đầu, nhìn chăm chăm phía trên.

Theo ánh mắt của họ, Kiều Luyến có thể nhìn thấy ở trên tầng thượng, một người nữ mặc màu bệnh nhân đứng đó.

Trong đêm gió, quần áo bị gió thổi, thân thể đơn bạc, giống như là muốn bay lên, để cho người ta nhìn mà giật mình.

Trái tim Kiều Luyến nhắc lên, vừa nghiêng đầu, liền phát Thẩm Lương Xuyên vốn đứng bên cạnh, đã đi vào thang máy lên trên.

Kiều Luyến không nói hai lời, cắn răng đi theo.

Mái gió bên trên, càng kịch liệt hơn dưới lầu, gào thét ở xen lẫn ý lạnh.

Thôi đến người vừa đến, cũng cảm giác toàn thân tê dại.

Kiều Luyến đi ra ngoài gấp, chỉ mặc một chiếc áo lông, gió lập tức thổi lạnh, để cho cô rung mình một cái.

Mà Tống Nguyên Hi phía trước, ăn mặc càng thêm đơn bạc, lại giống như là đã không cảm giác được lạnh, lẳng lặng đứng đó.

Phía sau con bé, có cảnh sát cầm mic, đang cố gắng an ủi, thế nhưng con bé giống như căn bản không nghe được, vẻ mặt dờ dẫn, ánh mắt kiên quyết.

Thẩm Lương Xuyên đã nhanh chân tới gần: "Tống Nguyên Hi! Em đang làm gì vậy?"

Tiếng vừa ra, liền phiêu tán trên không trung.

Tống Nguyên Hi giống như con rối, khi nghe nói như thế, cả người sống lại.

Đôi mắt cô ta sáng lên, lập tức nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, chột hốc mắt đỏ lên: "Anh Lương Xuyên!"

Thẩm Lương Xuyên hít sâu một hơi, tim đều nhảy đến cổ rồi.

Anh nhìn cô ta chăm chăm: "Em qua đây!"

Tống Nguyên Hi lắc đầu: "không! Em không muốn sống!"

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày: "vì cái gì?"

"Bởi vì anh không cần em nữa, em không cần sống tiếp nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 489: Người nào quan trọng hơn? (9)

Thẩm Lương Xuyên sầm mặt lại: "Tống Nguyên Hi, em xuống đi!"

"Em không xuống. Anh Lương Xuyên, anh là người thân duy nhất của em, bây giờ anh cũng từ bỏ em, sao anh còn quản sống chết của em?"

Thẩm Lương Xuyên hít vào một hơi thật sâu, tái diễn câu nói kia: "Em xuống mau, anh không có vút bỏ em."

Ánh mắt Tống Nguyên Hi sáng lên: "Anh Lương Xuyên, em không cần đi nước ngoài, được không?"

Kiều Luyến đứng ở đằng xa, sợ mình tới gần, sẽ kích thích đến cô ta.

Nhưng nghe được câu này, cô mới bừng tỉnh, thì ra, Tống Nguyên Hi ở chỗ này chờ bọn họ.

Con bé không muốn ra nước ngoài, cho nên dùng sinh tử của mình đến uy hiếp Thẩm Lương Xuyên...

Kiều Luyến cắn môi.

Đừng nói con bé là em gái mới tình đầu Thẩm Lương Xuyên, xem như người bình thường, cũng không thể thấy chết mà không cứu?

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Bỗng nhiên cảm thấy rất mệt mỏi.

Anh muốn hát mỗi tình đầu ra xa, tuy nhiên càng vung, càng đánh người.

Cô có thể trải nghiệm tâm tình của anh lúc này...

Sao có thể nhìn em gái mới tình đầu đi chết!

Cô cắn môi, chỉ cảm thấy tương lai hoàn toàn u ám, nhìn không thấy hi vọng.

Kiều Luyến cũng không nói một câu, cứ đứng ở đó.

Cô cho là, Thẩm Lương Xuyên sẽ thỏa hiệp.

Thật không nghĩ đến, cuối cùng Thẩm Lương Xuyên mở miệng, nói lại lời này: "Em coi như ra nước ngoài, vẫn là em gái anh."

Một câu, để Kiều Luyến sững sờ, bỗng nhiên ngẩn đầu.

Ánh mắt lập tức trở nên sáng rực.

Giờ này khắc này, kỳ thật dù Thẩm Lương Xuyên đáp ứng Tống Nguyên Hi, không cho cô ta xuất ngoại, chính mình cũng không thể oán trách anh.

Thế nhưng không nghĩ tới, anh còn kiên trì.

Hiển nhiên Tống Nguyên Hi cũng không nghĩ tới kết quả này, sắc mặt lập tức thay đổi.

Cô ta cắn môi: "Anh Lương Xuyên! Sao anh có thể nhẫn tâm như vậy!"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô ta chăm chăm: "Nguyên Hi, em xuất ngoại, đối với tất cả mọi người đều tốt."

"Em không! Em không! Anh để cho em xuất ngoại, em liền đi chết!"

Cô ta nói đến đây, lui về sau một bước.

Lúc đầu cô ta đứng ở chỗ gần dia, giờ phút quả thực là quá nguy hiểm!

Thẩm Lương Xuyên thấy cô ta sụp đổ như thế, hít một hơi.

Cảnh sát cũng không được nhỏ giọng an ủi: "Thẩm tiên sinh, hiện tại anh đừng kích thích cô ấy! Cái gì đều nghe cô ấy, chờ đến khi cô ấy xuống, lại nói khác! Đây là một mạng, anh đừng mang mạng người ra làm trò đùa!"

Một người cảnh sát khác gật đầu: "đúng vậy, cô ấy không muốn đi, anh đáp ứng trước rồi nói!"

Thẩm Lương Xuyên là nhân vật công chúng, hai người cảnh sát đều biết anh.

Chỉ là bọn họ đứng trên tòa nhà, người bên dưới không thấy rõ lắm bộ dạng anh.

Thẩm Lương Xuyên lại nhìn chăm chăm Tống Nguyên Hi, lạnh lùng mở miệng: "Tống Nguyên Hi, đừng để một chút tha thứ cuối cùng, làm hao mòn."

Một câu, để râm Tống Nguyên Hi như bụi!

Cô ta bình tĩnh nhìn Thẩm Lương Xuyên, sau cùng, cắn môi.

Chợt, cô ta liền nhỏ giọng mở miệng nói: "Em có thể đi, em cũng có thể không hãm hại chị ta, thế nhưng, anh có thể đáp ứng em một chuyện hay không?"

Thẩm Lương Xuyên kéo căng cằm, không nói gì.

Tống Nguyên Hi liền theo dõi anh: "Em muốn anh ly hôn với người phụ nữ kia! Không, em sẽ nhảy xuống!"

Về mặt Thẩm Lương Xuyên kiên quyết, không chút do dự: "Điều đó không có khả năng!"

Không có khả năng..

Tròng mắt Tống Nguyên Hi co rút lại, bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác: "Em nói được thì làm được!"

Dứt lời, cô ta bỗng nhiên nhảy về phía trước, hai chân rời khỏi mặt đất!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 490: Người nào quan trọng hơn? (10)

Khi Kiều Luyến nhìn thấy cô ta muốn nhảy xuống, cả trái tim liền nhấc lên!

Giờ phút này, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp chạy về phía trước, muốn kéo cô ta lại!

Thế nhưng, một giây sau, cánh tay Tống Nguyên Hi, liền bị một người cảnh sát tóm chặt, dùng sức kéo cô ta lại!

Tống Nguyên Hi lập tức ngã nhào trên đất.

Kiều Luyến không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Lại nhìn Thẩm Lương Xuyên...

Trách không được vừa rồi anh dám cự tuyệt như vậy, có lẽ là bởi vì, nhìn thấy bên này có người, lạng lẽ đi qua.

Nhưng mà... Làm như vậy vẫn quá nguy hiểm.

Lại nhìn Tống Nguyên Hi...

Kiều Luyến không khỏi sinh ra một loại nghĩ tới mà sợ.

Nếu như, vừa rồi Tống Nguyên Hi thật sự nhảy xuống, nếu như cô ta thật sự chết...

Như vậy đời này Thẩm Lương Xuyên sẽ không an tâm!

Cô và Thẩm Lương Xuyên, thật sự có thể coi như không có chuyện gì phát sinh, yên tâm sinh hoạt sao?

Nghĩ tới đây, trong lòng ngực Kiều Luyến, bỗng nhiên sinh ra một lửa giận.

Cô tiến lên một bước, đi thẳng tới trước mặt Tống Nguyên Hi.

Cô bỗng nhiên ngồi xuống, nắm chặt cổ áo của cô ta mắng: "Kẻ hèn nhát! Chỉ có Kẻ hèn nhát, mới chọn tự sát trừng phạt người khác!"

"Tống Nguyên Hi, cô tốt xấu cũng sống ở Thẩm gia nhiều năm như vậy! Chẳng lẽ không có nghĩ qua, nếu như cô thật sự chết, mẹ cô sẽ thương tâm cỡ nào sao?"

"Cô nói cô không có người thân... Cô biết không? Rõ ràng mẹ mệt mỏi, lại vẫn kiên trì muốn tới trông coi cô!"

"Còn có Thẩm Lương Xuyên... Là thật sự coi cô trở thành em gái! Cô biết đoàn làm phim thế nào hay không? Đây là bộ phim đầu tiên của cô, cô cho rằng là Thẩm Lương Xuyên tùy tiện chọn sao? Thời gian trước, mỗi ngày anh ấy đều thức đêm nhìn kịch bản, từ trong rất nhiều kịch bản, chọn lựa hình tượng thích hợp với cô nhất!"

"Cô luôn luôn cảm thấy người khác thua thiệt cô rất nhiều, cảm thấy cô đúng... Thế nhưng..."

Cô nói đến đây, nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên, chột mím môi: "Cô luận lý do lớn thế nào, hết lần này đến lần khác phá hư nhà người khác, cũng là không đúng!"

"Tống Nguyên Hi, cô muốn tôi và Thẩm Lương Xuyên tách ra? hiện tại tôi nói cho cô biết, Kiều Luyến tôi nhận định anh ấy, sẽ không tách khỏi anh ấy!"

Từng câu từng chữ, để tất cả mọi người ở hiện trường ngây ngẩn cả người.

Tống Nguyên Hi vừa mới kiểm về một cái mạng, nghe nói như thế, bỗng nhiên ngẩn đầu.

Mà Thẩm Lương Xuyên cũng nhìn qua cô, vẻ mặt kinh ngạc.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm Tống Nguyên Hi, bỗng nhiên thấp giọng: "không phải cô hận chúng tôi sao? Kỳ thật cô chết thì càng xong hết mọi chuyện! Cô là người duy nhất chứng minh chỉ cô tồn tại trên thế giới, nếu như cô cũng không còn, về sau tôi và Thẩm Lương Xuyên sẽ vô cùng hạnh phúc!"

Cô bình tĩnh nhìn Tống Nguyên Hi: "Chỉ có cô còn sống, lúc nào cũng nhắc anh ấy, chỉ cô tồn tại!"

Hai câu này, cô giảm thấp tiếng nói.

Trên sân thượng gió rất to, dẫn đến ngoại trừ Tống Nguyên Hi, người nào cũng không nghe rõ.

Mà Tống Nguyên Hi nghe được câu này, trong ánh mắt bỗng nhiên bắn ra sắc bén!

Kỳ thật...không phải cô ta muốn chết.

Cô ta chỉ là không muốn nhìn bọn họ ở một chỗ, chỉ muốn để Thẩm Lương Xuyên thỏa hiệp!

Nhưng là bây giờ...

Tống Nguyên Hi nắm lấy nắm đấm, nhìn chằm chằm Kiều Luyến, bỗng nhiên nhếch môi: "Tôi sẽ không để cho các người hạnh phúc!"

Một lúc sau, cuối cùng cô ta đứng lên, cước bộ lao đảo đi về phòng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 491: Tống Nguyên Hi, đủ chưa? (1)

Nhìn qua bóng lưng của cô ta, Kiều Luyến liền buông mắt xuống.

Đúng lúc này, trên thân bỗng nhiên ấm áp.

Cô quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên, không biết từ lúc nào, đi tới bên cạnh cô, cởi áo khoác của mình ra, choàng tại trên người cô, mắt lộ ra lo lắng: "Sao em không mặc quần áo, đã đi ra rồi hả?"

Tiếp đó cúi đầu, phát hiện cô vẫn không đeo dép lê.

Lông mày của anh nhất thời nhíu càng sâu.

Trực tiếp một tay bế cô lên, nhanh chân xuống lầu, để vào trong xe, hai người lái xe rời đi, về tới biệt thự.

Bên trong phòng ngủ chính.

Kiều Luyến bị Thẩm Lương Xuyên nhét vào trong chăn.

Sau đó, bên phía bệnh viện, Tống Thành ở lại giải quyết hậu quả.

Anh ta gọi điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên: "Lúc này cảm xúc của Tống tiểu thư đã ổn định lại, đồng thời nói với tôi, cô ta đồng ý ngày mai xuất ngoại."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu, khẽ "Ừ" một tiếng.

Tống Thành tiếp tục mở miệng: "Tống tiểu thư hỏi, ngày mai anh và phu nhân có thể đến nói lời tạm biệt không."

Thẩm Lương Xuyên nghĩ đến hôm nay con bé có hành động điên cuồng, nhíu lại lông mày.

Anh quả quyết cự tuyệt: "Không cần."

Nếu như ngày mai Tống Nguyên Hi nói với Hạ Diệp Hoa lời gì đó, khẳng định Hạ Diệp Hoa không nỡ để Tống Nguyên Hi rời đi.

Đến lúc đó lại là một trận sóng.

Thẩm Lương Xuyên cự tuyệt, Tống Thành cũng không để ý, anh ta trực tiếp mở miệng: "tôi cũng nói hi vọng không lớn, nhưng Tống tiểu thư vẫn kiên trì để cho tôi hỏi thăm một tiếng. Vậy ngày mai, anh có qua sân bay hay không?"

Kiều Luyến vừa nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Đã thấy lông mày anh nhăn lại, một lúc sau mới mở miệng: "Không đi."

"Được."

Tống Thành cúp điện thoại.

Kiều Luyến lại nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên: "Tống Nguyên Hi đi rồi, anh muốn nói sao cho mẹ biết?"

Thẩm Lương Xuyên mỉm môi: " đến lúc đó rồi nói sau."

Kiều Luyến gật đầu.

Người trong nhà, đều có quan hệ rất tốt với Tống Nguyên Hi.

Kiều Luyến liền không nhịn được thờ dài.

Cô ôm chăn mềm, nằm ở trên giường, bắt tri bắt giác ngủ mất.

Trong lúc ngủ mơ, chợt nghe "bình bịch" một tiếng.

Kiều Luyến giật nảy mình, mở mắt ra, liền thấy cửa phòng bị người gõ vang: "Lương Xuyên, Lương Xuyên, mở cửa nhanh!"

Kiều Luyến còn không có lấy lại tinh thần, người đàn ông ngủ bên cạnh cô, đã đứng lên, đi qua mở cửa phòng.

Cửa phòng vừa mở ra, Hạ Diệp Hoa liền chạy vào, bà mặc đồ ngủ, quần áo có chút lộn xộn, ngón tay đều đang run rẩy: "Lương Xuyên, nhanh, mau nhìn! Đây có phải Nguyên Hi hay không!"

Nghe nói như thế, Thẩm Lương Xuyên nhìn về phía tay Hạ Diệp Hoa...

Thì ra, sự việc hôm nay ở trong bệnh viện có người nhảy lầu, đã bị người ta gửi lên weibo, trở thành tin tức nóng.

Hạ Diệp Hoa đoán chừng nửa đêm tỉnh lại, không ngủ được, tùy tiện cầm điện thoại di động lên xem một chút, liền thấy.

Thẩm Lương Xuyên vươn tay, ấn bờ vai Hạ Diệp Hoa: "Mẹ, Nguyên Hi không có chuyện gì."

Lúc này Hạ Diệp Hoa mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp theo, bà liền nhủ mảy: "Đứa nhỏ Nguyên Hi này là xảy ra chuyện gì vậy?"

Hốt mất bà đồ lên, cũng mặc kệ đây là đêm hôm khuya khoắt, ở trong phòng ngủ của con trai và con dâu nói chuyện, trực tiếp ngồi trên sa lon, sau đó nhìn chăm chăm người trước mặt: "Nói đi, ba người các con, đến cùng là có chuyện gì xảy ra?"

Tuy trong khoảng thời gian này bà bận rộn lo bệnh tình Tống Nguyên Hi, thế nhưng cảm xúc ba đứa bé trong nhà thay đổi, bà cũng có thể cảm giác được.

Từ khi Tống Nguyên Hi nhập viện, Thẩm Lương Xuyên đều không có qua bệnh viện thăm hỏi một lần...

Hôm nay, Tống Nguyên Hi lại còn lựa chọn nhảy lầu tự sát...

Ba đứa bé này, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 492: Tống Nguyên Hi, đủ chưa? (2)

Hạ Diệp Hoa vừa hỏi, Kiều Luyến liền nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thấy anh ngậm miệng, hiển nhiên là bộ dạng nói không lên lời, Kiều Luyến chớp mắt, lúc này mới nhìn về phía Hạ Diệp Hoa, mở miệng nói: "Mẹ, Nguyên Hi và chúng con đùa giỡn, không nghĩ tới sự tình lại náo lớn như vậy... Hiện tại con bé không có chuyện gì."

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, tròn mắt híp lại: "Tiểu Kiều, con nói là sự thật?"

Kiều Luyến đang muốn nói qua loa, bà lại trực tiếp mở miệng: "Ta tuy già, thế nhưng tâm không già!"

Bà quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Các con còn muốn giấu diếm ta tới khi nào?"

Kiều Luyến muốn nói điều gì, nhưng vào lúc này, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên mở miệng: "Mẹ, có một số việc, hẳn nên nói cho mẹ biết."

Hạ Diệp Hoa sững sờ, nhìn biểu tình Thẩm Lương Xuyên nặng nề, sắc mặt liền nghiêm túc.

Sau đó, Thẩm Lương Xuyên liền dùng vài câu hỏi hột, đem sự tình Tống Nguyên Hi đã làm nói ra.

Tuy anh nói nhẹ nhõm, dù Hạ Diệp Hoa đã trải qua nhiều chuyện như vậy, dù việc Tống Nguyên Hi tự sát, hay chuyện uống thuốc tránh thai, đều làm cho bà run sợ trong lòng.

Chờ đến khi nghe xong, bà trực tiếp vịn lồng ngực của mình, nhúu mày mở miệng: "Vì sao Nguyên Hi nhắm vào tiểu Kiều như thế? Lương Xuyên, mẹ chưa từng bắt ép con nói, nhưng hiện tại, con có thể nói cho mẹ, Tống Nguyên Hi đến cùng là ai không?"

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến trực tiếp nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Tống Nguyên Hi là ai, mặc dù cô biết, nhưng cũng là từ trong miệng con bé nghe được.

Mà bây giờ, chẳng lẽ Thẩm Lương Xuyên sẽ đem chuyện mối tình đầu của anh nói r?

Cô nhìn Thẩm Lương Xuyên chăm chăm, còn nhớ rõ mối tình đầu của anh vì cái gì mà chết...

Thẩm Lương Xuyên nghe được Hạ Diệp Hoa nói câu này, liền nhúu lông mày.

Ánh mắt anh mang theo phức tạp nhìn Kiều Luyến.

Ánh mắt như thế căn bản không biết anh đang nghĩ gì.

Một lúc sau, Thẩm Lương Xuyên mới chậm rãi mở miệng: "con bé là em gái của bạn cũ."

Hạ Diệp Hoa nghi hoặc: "Bạn cũ gì?"

Thẩm Lương Xuyên mím môi, hiển nhiên không muốn nói.

Hạ Diệp Hoa liền thở dài: "Nguyên Hi làm những chuyện này... Con thật sự muốn để con bé xuất ngoại?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Chỉ có như thế cái nhà này mới có thể yên ổn."

Hạ Diệp Hoa nhìn Kiều Luyến một chút.

Nhìn hai người thật sâu, một lúc sau mới mở miệng: "Con bé Nguyên Hi kia, kỳ thật vẫn thích con".

Hiển nhiên Thẩm Lương Xuyên hiển nhiên không nghĩ nghe được một câu nói như vậy, anh nhúu lông mày, lập tức mở miệng: "Mẹ, mẹ chớ nói lung tung, con..."

"Ta không có nói lung tung, tâm tư con bé, con không hiểu, ta hiểu. Con bé nhiều năm như vậy, một mực ở nước ngoài học tập, chính là vì về nước có thể làm việc với con."

Hiển nhiên Hạ Diệp Hoa nghĩ sai: "Có phải bởi vì việc này hay không, cho nên con bé mới nhìn tiểu Kiều không vừa mắt, liền nhắm vào tiểu Kiều khắp nơi?"

Bà cảm thấy mình phát hiện chân tướng, thở dài thật sâu, còn nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Đều nói hồng nhan họa thủy, nhưng đối với tiểu Kiều mà nói, con đơn giản mới là nam nhân họa thủy! Để cho tiểu Kiều của chúng ta, không duyên không cớ bị bao nhiêu ủy khuất?"

Thẩm Lương Xuyên:...

Hạ Diệp Hoa cầm tay tiểu Kiều lần nữa: "Tiểu Kiều, vậy nửa năm này con phải dưỡng thật tốt thân thể. Chuyện sinh con không cần gấp, hẳn là nửa năm sau sẽ có!"

Kiều Luyến:...

Cùng hai người nói chuyện xong, Hạ Diệp Hoa liền nhẹ nhõm đứng lên, mở miệng cười: "Tốt, các con cố gắng nghỉ ngơi, ta cũng đi ngủ."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 493: Tống Nguyên Hi, đủ chưa? (3)

Lúc Hạ Diệp Hoa ra cửa, còn thuận tiện khép cửa phòng lại cho họ.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên liếc nhau, tiếp theo, Kiều Luyến liền từ trên giường nhảy xuống, đi tới trước cửa, xuyên qua mắt mèo, nhìn ra phía ngoài.

Nhìn ra thấy một con mắt to ở bên ngoài, dọa cô nhảy một cái.

Sau đó liền thấy Hạ Diệp Hoa ở đó, nhìn mấy lần, hiển nhiên không nhìn thấy thứ gì, liền dán lỗ tai trên cửa.

Mắt Kiều Luyến chớp chớp, nhìn Thẩm Lương Xuyên, làm ra một cái động tác im lặng.

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện.

Cũng không biết qua bao lâu, Có lẽ là Hạ Diệp Hoa cho là bọn họ ngủ thiếp đi, lúc này mới rón rén đi tới gian phòng của mình.

Lại một lát sau, bà mặc quần áo, đi xuống dưới lầu.

Kiều Luyến gấp bộ váy của bà, hầu như không cần đoán, liền biết bà đi đâu.

Dù sao Tống Nguyên Hi cũng là bà nuôi tám năm, nếu nói không có tình cảm, là không có khả năng.

-

Hạ Diệp Hoa đúng thật là đi bệnh viện.

Bà đi thẳng đến phòng bệnh Tống Nguyên Hi, thời điểm đẩy cửa tiến vào, Tống Nguyên Hi đang ngẩn người.

Nghe được tiếng mở cửa, cô ta quay đầu nhìn qua.

Một gương mặt trắng nhỏ, giờ phút này không có một chút huyết sắc.

Thân thể đơn bạc, mặc quần áo bệnh nhân màu trắng, cả người giống như cái xác không hồn, gầy yếu vô cùng.

Thấy bộ dạng này của Tống Nguyên Hi làm cho trong lòng Hạ Diệp Hoa mềm nhũn.

Hốc mắt bà đỏ lên, không nhịn được tiến lên một bước.

Bờ môi bà run rẩy, gọi một tiếng: "Nguyên Hi..."

Nước mắt Tống Nguyên Hi, liền lập tức lăn xuống.

Cô ta không để ý chân của mình, liền muốn đứng lên.

Sau khi Hạ Diệp Hoa thấy, vội vàng tiến lên, cầm tay cô ta.

Tống Nguyên Hi liền nhào vào trong ngực của bà: "Dì!"

Hạ Diệp Hoa thở dài: "Nguyên Hi, con làm gì thế! Đứa trẻ ngốc, bất kể xảy ra chuyện gì, cũng không thể phí hoài bản thân mình, biết không?"

Tống Nguyên Hi không nói chuyện, chỉ là khóc.

Hạ Diệp Hoa nhìn chăm chăm cô ta, một lúc sau mới mở miệng: "Nguyên Hi, thuốc tránh thai của tiểu Kiều, là con bỏ vào sao?"

Tống Nguyên Hi cắn môi, cúi thấp đầu xuống: "Dì, có phải đi rất thất vọng với con hay không?"

Hạ Diệp Hoa thở dài: "Con luôn luôn là người dịu dàng thiện lương, ta không tin, con sẽ làm ra sự tình tàn nhẫn như vậy. Nguyên Hi, vì sao con?"

Tống Nguyên Hi siết chặt nắm tay, một lúc sau mới nhìn bà: "Dì, con không muốn đi!"

Một câu rơi xuống, lại bắt đầu chảy nước mắt.

Cô ta nắm lấy tay Hạ Diệp Hoa: "Dì, dì có thể giúp con khuyên nhủ anh Lương Xuyên hay không, con thật biết sai rồi, con không muốn đi!"

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, lại đem tay của mình, rút ra.

Cử động này, để cho trong lòng Tống Nguyên Hi phát lạnh, bỗng nhiên ngừng đầu: "Dì..."

Hạ Diệp Hoa nhìn cô ta, đưa tay ra, vén tóc của cô ra sau tai: "Nguyên Hi, người làm chuyện sai, là phải bị trừng phạt."

Một câu, để trông mắt Tống Nguyên Hi co rụt lại.

Hạ Diệp Hoa liền mở miệng: "Con ở bên ngoài sống qua mấy năm, chờ đến khi những chuyện này đều qua đi, mọi người đều đã lớn rồi, trở lại, có được hay không?"

Nước mắt Tống Nguyên Hi, tiếp tục lăn xuống tới.

Cô ta biết, Hạ Diệp Hoa là một người có nguyên tắc.

Không thể là vì cô ta, mà làm cái gì.

Cô ta khề gật đầu.

Sau đó bỗng nhiên mở miệng: "Dì, con đi phòng vệ sinh một chút."

Hạ Diệp Hoa gật đầu.

Thế nhưng là, theo thời gian qua đi, bà phát hiện... Thời gian Tống Nguyên Hi đi phòng vệ sinh, đã quá dài!

Hạ Diệp Hoa bỗng nhiên đứng lên, đẩy cửa phòng vệ sinh ra, lại phát hiện, bên trong căn bản không có người!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 494: Tống Nguyên Hi, đủ chưa? (4)

Hạ Diệp Hoa bỗng nhiên mở to hai mắt.

Không có ai?

Ừa sao không có ai vậy?

Chẳng lẽ... Lại đi tự sát?

Tâm Hạ Diệp Hoa trực tiếp đi ra.

Bởi vì bà đến, Tống Thành nhẹ nhàng thờ ra.

Thật không nghĩ đến một lát sau, Tống Nguyên Hi lại biến mất!

Tống Nguyên vội vàng gọi điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên.

Ở trong nhà, Thẩm Lương Xuyên chờ tin tức Hạ Diệp Hoa, lại nhận được điện thoại của Tống Thành, trông mắt hơi híp: "Cậu qua sân thượng nhìn xem."

Tống Thành gật đầu, vừa chạy vừa thờ mở miệng: "Tôi đang chạy bên kia đây."

Hai phút đồng hồ sau, Tống Thành nghi hoặc: "Không có người!"

Thẩm Lương Xuyên đang mặc quần áo, quay đầu nhìn thấy Kiều Luyến bởi vì nghe được động tĩnh nên tỉnh dậy, anh vỗ vỗ bờ vai của cô trấn an: "Em ngủ đi, anh đi xem một chút."

Quả thật đến bây giờ, Kiều Luyến không muốn đi quán chuyện của Tống Nguyên Hi!

Cô cũng có tính khí được không?

Hướng chi giờ phút này thái độ Thẩm Lương Xuyên kiên quyết như vậy, cô cũng tin tưởng, Thẩm Lương Xuyên sẽ không thay đổi, bởi vậy dứt khoát nằm ở trên giường, che kín chăn mền, "Ủm."

Bên này, Thẩm Lương Xuyên mặc quần áo xong, tiếp tục đi ra ngoài: "Anh tìm nhà cao tầng xung quanh bệnh viện một chút."

Hiện tại là thời điểm về sáng, đã đến bốn giờ, lúc này chính là thời điểm người lớn mệt mỏi nhất, cho nên khi Hạ Diệp Hoa đến bệnh viện, để Tống Thành nghỉ ngơi một lúc, Tống Thành mới không cần thận ngủ quên.

Mà lúc này trong bệnh viện là lúc yên tĩnh nhất, mấy người mà muốn tìm một người rất khó!

Đi ra cửa Thảm Lương Xuyên đổi giày, cầm điện thoại di động, đến nhà để xe.

Rất nhanh xe liền khởi động.

Bên kia Tổng Thành thông báo tiến triển tìm người mọi lúc.

Bầu không khí trở nên cấp bách, lại khiến người ta lo lắng.

Dù Tổng Nguyên Hi như thế nào, thật sự xảy ra chuyện gì...

Thảm Lương Xuyên không nghĩ như vậy, Tổng Nguyên Hi đã trưởng thành, sẽ vì chuyện của mình mà tự phụ trách.

Anh nói chuyện với Tổng Thành: "Từ lúc con bé biến mất đến bây giờ là bao lâu."

Lúc nói những lời này, xe vừa vặn đến cửa biệt thự.

Tổng Thành trả lời: "Ước chừng hai mươi phút rồi. Bởi vì con bé nói đi nhà vệ sinh, phu nhân nói là sau mười phút không thấy con bé có động tĩnh, nên lúc này mới hoài nghi."

Thảm Lương Xuyên nhú lông mày.

Đúng lúc này, đối diện có một chiếc xe đi đến!

Xe mở đèn, nên Thảm Lương Xuyên bị chói mắt, không thấy gì cả.

Anh híp mắt lại, chỉ thấy chiếc xe kia lái qua bên cạnh.

Thảm Lương Xuyên không để ý, chỉ là nhú mày.

Anh luôn cảm thấy có điểm lạ.

Nếu như Tổng Nguyên Hi thật muốn tự sát, kỳ thật cái gì đều không cần nói, trực tiếp từ trên lầu nhảy xuống là xong.

Không cần gọi bọn họ đến, uy hiếp một trận.

Cho nên anh chắc chắn, Tổng Nguyên Hi không có dũng khí tự sát.

Nhưng mà bây giờ, anh lại không biết Tổng Nguyên Hi sẽ đi nơi nào...

Nếu như không tự sát, con bé muốn làm nhất chuyện gì?

Tới đây, Thảm Lương Xuyên bỗng dừng nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên anh dầm phanh lại!

Tiếp theo, liền nói với Tổng Thành: "Đi xem một chút xe của phu nhân còn ở đó hay không!"

Một câu nói cũng để Tổng Thành kịp phản ứng, vội vàng hướng nhà để xe chạy đến, ba phút sau...

"Không thấy xe của Phu nhân!!!"

Trong lòng Thảm Lương Xuyên hơi lộp bộp một chút, bỗng nhiên quay đầu xe, thẳng đến biệt thự!

Xe của anh vừa mới đến chỗ gác cổng, bảo vệ liền mở cửa cho anh: "Thảm tiên sinh, Thảm phu nhân vừa về nhà, ngài đã trở lại!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 495: Tổng Nguyên Hi, đủ chưa? (5)

Thảm Lương Xuyên nghe bảo vệ nói câu này, toàn thân cứng đờ.

Không nói hai lời, cấp tốc khởi động xe, đi thẳng đến biệt thự!

-

Kỳ thật, khi Thẩm Lương Xuyên rời đi, Kiều Luyến cũng không ngủ được.

Cô ôm chăn mền, ở trên giường lăn qua lộn lại.

Vì một mối tình đầu, liền để Tống Nguyên Hi hùng hồn tới quấy rối bọn họ.

Mà bây giờ, lại là bởi vì cái mối tình đầu này, mới khiến cho Thẩm Lương Xuyên không thể chân chính mặc kệ Tống Nguyên Hi, hơn nửa đêm bị gọi dậy hai lần.

Nói thật, cô có chút phiền.

Trở mình lần nữa, đang muốn nằm ngủ, đột nhiên bên ngoài truyền đến tiếng xe.

Kiều Luyến hơi sững sờ.

Thẩm Lương Xuyên vừa mới ra ngoài, tại sao lại trở về rồi hả?

Dù sao cũng không ngủ được, cô dứt khoát không thay quần áo, mở cửa phòng ra, đi xuống lầu.

Sau đó liền thấy cửa biệt thự bị đẩy ra.

Cô tiến lên một bước, dò hỏi: "Tìm thấy Tống Nguyên Hi rồi..."

Lời nói còn chưa dứt, khi nhìn thấy người trước mặt, đồng tử của cô cũng co rụt lại!

"Tống Nguyên Hi?!"

Cô kinh hô một tiếng!

Không sai, người đứng ở cửa, không phải Thẩm Lương Xuyên, mà lại là Tống Nguyên Hi mặc một thân quần áo bệnh nhân.

Bắp chân của cô ta đều vuron tơ máu, giờ phút này lại quật cường đứng ở đằng kia.

Cô ta không có mặc áo khoác, chỉ mặc quần áo bệnh nhân mỏng manh, bị lạnh đến phát run.

Sắc mặt cô ta tái nhợt, mang theo vẻ bệnh trạng, thế nhưng cặp mắt kia lại đen nhánh sáng ngời đáng sợ.

Kiều Luyến nhíu lông mày: "Tại sao cô lại ở chỗ này? Cô có biết hay không, Thẩm Lương Xuyên tìm cô đến điên rồi!"

Nói xong câu đó, cô vội vàng xoay người, cầm điện thoại riêng trong nhà, chuẩn bị gọi cho Thẩm Lương Xuyên, báo bình an.

Thế nhưng vừa cầm điện thoại lên, lại bị một bàn tay lạnh như băng cản lại!

Cô vừa ngẩng đầu, liền thấy Tống Nguyên Hi đứng ở trước mặt của cô.

Kiều Luyến nhíu lông mày: "Cô làm gì vậy?"

Tống Nguyên Hi cười: "Tôi làm gì? Tôi không làm gì... Tôi là bại tướng dưới tay tới cô, đương nhiên đến là để van cầu cô!"

Kiều Luyến nghiêm mặt: "tôi với cô không có lời nào để nói, mời cô ra ngoài!"

Một tay Tống Nguyên Hi kéo cánh tay cô: "Kiều Luyến, hiện tại chỉ có cô cầu tình, anh Lương Xuyên mới không đuổi tôi đi!"

Thật sự Kiều Luyến cảm thấy buồn cười: "Vậy tôi dựa vào cái gì phải giúp cô cầu tình?"

Tống Nguyên Hi híp mắt: "Cô giúp tôi cầu tình, giúp tôi không phải rời đi, tôi có thể quên đi tất cả thành kiến đối với cô."

Nói đến đây Cô ta bỗng nhiên mím môi: "Tôi không muốn đi, tôi không muốn ra nước ngoài. Kiều Luyến, coi như tôi van cầu cô!"

Kiều Luyến lui về sau một bước, tránh khỏi tay cô ta.

Cô cắn môi, nhìn chằm chằm cô ta: "Tống Nguyên Hi, cô không cảm thấy, cô nói câu này rất buồn cười không? Tôi giúp cô cầu tình, cô sẽ buông xuống thành kiến đối với tôi... Tôi vẫn là câu nói kia, nợ chị cô, là Thẩm Lương Xuyên, không phải tôi! Quá khứ của bọn họ, không có một chút xíu quan hệ với tôi!"

Tổng Nguyên Hi giống như chịu lấy kích thích: " Ai nói không có quan hệ với cô, nếu như không phải cô..."

Lời nói còn chưa dứt, cửa nhà chợt bị đẩy ra!

Chợt, Thẩm Lương Xuyên nhanh chân tiến đến!

Về sau, khi nhìn đến hai người trong phòng, thần sắc của anh lạnh lẽo: " Tiểu Kiều, cẩn thận!"

Lời nói của Tổng Nguyên Hi bị đánh gãy, trông thấy Thẩm Lương Xuyên, ánh mắt cô ta hung ác, một con dao giấu ở trong tay áo, bỗng nhiên đưa ra ngoài, vừa nhìn đã thấy đó là con dao gọt trái cây, ánh lên sắc bén, đâm tới chỗ Kiều Luyến!

Kiều Luyến nghe tiếng Thẩm Lương Xuyên nói, liền muốn lẩn chôn, thế nhưng tình huống quá đột ngột, căn bản không đi được!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 496: Tổng Nguyên Hi, đủ chưa? (6)

Dù thế nào cô cũng không nghĩ tới, Tổng Nguyên Hi sẽ điên cuồng đến tình trạng này!

Cô nghĩ là, Tổng Nguyên Hi đối với cô chỉ là một loại dịch ý, thế nhưng tại giờ này khắc này, trong nháy mắt Tổng Nguyên Hi đâm tới, cô cảm giác được, khẳng định Tổng Nguyên Hi không chỉ là "Cô cướp đi Thẩm Lương Xuyên", bởi vì, ở trong ánh mắt của cô ta, Kiều Luyến thấy được một thứ.

Thứ này, gọi là cừu hận.

Đúng vậy, cừu hận.

Tổng Nguyên Hi hận cô, thà rằng giết cô rồi cùng cô chết!

Đây tuyệt đối không phải là cảm xúc em gái của mỗi tình đầu nên có!

Những suy nghĩ này, trong lúc nhất thời hiện lên trong đầu, để cho cô nghĩ tới điều gì, nhưng lại giống như cái gì cũng không nghĩ đến.

Cô bình tĩnh đứng ở nơi đó, mắt thấy dao kia muốn đâm vào trong thân thể mình, lúc này cánh tay bị một lực lớn kéo lại, cả người cô liền rơi vào lòng ngực quen thuộc, tránh đi một dao kia.

Một dao của Tổng Nguyên Hi đâm vào không khí, quay đầu, trông thấy Thẩm Lương Xuyên bảo vệ cô, ánh mắt lại càng hiện lên vẻ điên cuồng.

Cô ta bỗng nhiên xoay người lại: " Anh Lương Xuyên, hôm nay em nhất định phải giết cô ta!"

Sau đó, gờ dao thẳng đến chỗ Kiều Luyến!

Lần này, cô có chuẩn bị, Kiều Luyến sao có thể bị đâm?

Cô hít tròng mắt, nhướng mày, lách thân tránh ra.

Vốn một dao kia chậm chạp đủ thời gian để tránh, căn bản sẽ không có chuyện gì.

Thế nhưng tiếp đó... Phát sinh một màn làm cho người ta khiếp sợ!!

Chỉ nghe được "Phập" một tiếng, truyền tới tiếng dao đâm vào thịt.

Kiều Luyến ngừng lại, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy dao trong tay Tổng Nguyên Hi, đâm vào trong lồng ngực Thẩm Lương Xuyên!

Cái này, cái này sao có thể?

Rõ ràng một dao kia, với thân thủ Thẩm Lương Xuyên có thể né tránh, nhưng mà chuyện này... Vì sao?

Ngực truyền đến đau đớn kịch liệt, làm cho khuôn mặt anh trắng bệch như tờ giấy, mồ hôi lạnh trên trán cũng tuôn ra.

Thế nhưng mặt vẫn không chút biểu tình, nhìn chằm chằm Tổng Nguyên Hi.

Tổng Nguyên Hi cũng kinh ngạc, không thể tin nhìn chăm chăm một dao kia.

Dao gọt trái cây cũng không to, nhưng là một con dao sắc bén, giờ phút này, toàn bộ thân dao đâm vào trong cơ thể của anh, chỉ để lại chuôi dao ở lại bên ngoài.

Cô ta lắc đầu, trông mắt mở lớn...

Cô ta cảm thấy mình nhất định là nhìn lầm, rõ ràng là đâm về Kiều Luyến, nhưng bây giờ vì sao lại đâm trúng anh Lương Xuyên?

Cô ta bị dọa đến buống tay, vừa muốn lui lại một bước, cổ tay chợt bị người nắm chặt.

Cái tay kia, khớp xương rõ ràng.

Đẹp mắt đến nỗi để cho cô ta từng vô số lần ảo tưởng, bàn tay đó sẽ nắm lấy mình.

Thế nhưng giờ này khắc này, cái tay kia lại lạnh buốt, giống như mang theo điện, làm tay cô ta đau nhói.

Cô ta ngẩng đầu lên, mở miệng nói chuyện: "Em, em... anh Lương Xuyên, em...em không phải là muốn..."

Lời nói còn chưa dứt, chỉ thấy anh đột nhiên tiến lên một bước, nhìn chòng chọc vào cô ta: "Một mạng đổi một mạng, đủ chưa?"

Đủ chưa?

Đủ chưa?

Tổng Nguyên Hi mở to hai mắt, ánh mắt rơi vào một vùng đỏ trên ngực.

Máu đỏ tươi, giống như là hồng thủy vỡ đê, rồi cuộc tìm được cửa đột phá, tranh nhau chảy ra.

Thảm Lương Xuyên mặc một áo lông đen.

Giờ phút này, vết thương làm màu áo càng đậm thêm...

Cô ta bỗng nhiên buống lỏng dao, cả người không khống chế được lui về sau một bước, đau đớn từ bắp chân truyền tới, làm cho hai chân cô ta mềm nhũn, cả người ngã trên đất!

Tại sao có thể như vậy? cô chưa từng có nghĩ tới, muốn thương tổn anh Lương Xuyên!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 497: Tổng Nguyên Hi, đủ chưa? (7)

Kiều Luyến lấy lại tinh thần từ trong kinh ngạc, liền thấy bước chân Thảm Lương Xuyên bắt ổn, lao đảo một chút.

Cô vội vàng tiến lên một bước, đỡ lấy anh, sau đó ánh mắt rơi xuống con dao trên lồng ngực anh lần nữa...

Một dao kia, đâm trên người anh, lại giống như là đâm trong lòng mình, để cho cô có cảm giác đau đến tận tim gan.

"Thảm Lương Xuyên..." bờ môi cô run rẩy, khăn trương hô lên câu nói này, sau đó thấy lông mày anh hơi nhíu lại.

Kiều Luyến cảm thấy luống cuống cả người, hoàn toàn không biết phải làm sao

Đúng lúc này, thím Lý từ trong phòng ngủ đi tới, nhìn thấy tình huống trước mặt, trong nháy mắt cả người sợ tới ngây người: "Trời ạ! Tiên sinh! Tiên sinh!"

Bà nóng nảy xông về phía trước.

Có lẽ là tiếng kêu này chói tai, để Kiều Luyến lập tức lấy lại tinh thần, trực tiếp hô lớn: "Nhanh gọi 110!"

Một dao kia, đâm vào ngực, nếu như đâm trúng phổi... Nếu như đâm trúng tim..

Hậu quả kia, Kiều Luyến không thể chịu nổi!

Cô chăm chú nắm chặt tay, hốc mắt đều ẩm ướt.

"Thẩm Lương Xuyên, Thẩm Lương Xuyên, anh chịu đựng cho em! Chịu đựng, đã nghe chưa?"...

Sau mười phút, xe cứu hộ đi tới biệt thự.

Các y tá đặt Thẩm Lương Xuyên lên cáng cứu thương, Kiều Luyến cũng theo lên.

Trên đường, các y tá làm kiểm tra đơn giản, sau đó nhẹ nhàng thở ra: "May mắn một dao kia có chút lệch, không có đâm bị thương đến nội tạng. Nên không nghiêm trọng."

Một câu rơi xuống, cuối cùng Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra.

-

Kiều Luyến và thím Lý, khẩn trương đi cùng xe cứu hộ.

Trong biệt thự, Tống Nguyên Hi ngồi dưới đất, ánh mắt một mực nhìn phương hướng họ rời đi.

Trong đầu, là dáng vẻ Thẩm Lương Xuyên.

Cô ta cúi đầu, nhìn về phía tay của mình.

Toàn bộ tay cô ta đều bị máu nhuộm đỏ.

Màu sắc chói mắt kích thích đồng tử, cô ta nhìn chăm chú vào một chỗ...

Tại sao cô ta có thể tổn thương đến anh Lương Xuyên?

Tại sao có thể!

Tám năm trước, khi anh Lương Xuyên đứng ở trước mặt cô ta, thời điểm mang cô ta về nhà, cô ta đã quyết định sẽ tốt với anh cả đời!

Vừa rồi, cô ta thà rằng dao gọt trái cây đâm anh Lương Xuyên cắm ở trên người cô ta, cũng không muốn một dao kia đâm trúng anh Lương Xuyên...

Nhất là khi anh Lương Xuyên nói câu nói kia...

"Một mạng đổi một mạng, đủ chưa?"

Đủ chưa?

Tống Nguyên Hi chỉ cảm thấy ngoại trừ chỗ bắp chân đau đớn, toàn bộ thân thể, chỗ nào cũng đau...

Anh Lương Xuyên...

Cô ta biết, lần này anh Lương Xuyên của cô ta sẽ không bao giờ tha thứ nữa...

Cô ta đã triệt để mất đi anh Lương Xuyên..

Lại nghĩ tới, lúc Hạ Diệp Hoa xuất hiện ở trong bệnh viện, thấy việc xuất ngoại đã không thể thay đổi, cô ta liền lâm vào một vòng lẩn quẩn.

Chính cô ta cũng không biết mình làm sao đến được nơi này, làm sao lại cầm dao gọt trái cây...

Hai tay cô ta run rẩy, cúi đầu nhìn đôi tay đầy máu của mình.

Sau đó, cô ta liền đứng mạnh lên.

Thế nhưng bắp chân đau đớn làm cho cô ta đặt mông ngồi xuống.

Cô ta bỗng nhiên bưng kín mặt mình, mặc cho máu dính trên mặt của mình.

Một lát sau, trong phòng liền truyền tới tiếng nghẹn ngào trầm thấp.

Thế nhưng một lúc sau, lại giống như truyền tới tiếng cười...

Tiếng khóc cùng tiếng cười xen lẫn, làm cho người nghe được cảm thấy trong lòng hãi...

Nhóm giúp việc trong nhà, không rõ mọi chuyện, có người không nhận được tiến lên một bước, vồ vồ bả vai Tống Nguyên Hi, cả người cô ta giống như

là nhận lấy kích thích, toàn thân rùng mình một cái...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 498: Tống Nguyên Hi, đủ chưa? (8)

Phòng VIP trong bệnh viện.

Thẩm Lương Xuyên nhắm mắt lại, sắc mặt tái nhợt, rõ ràng do mất máu quá nhiều.

Bác sĩ ở bên cạnh dặn dò: "May mắn bệnh nhân không có thương tổn đến nội tạng, nhưng bởi vì vết thương có chút sâu, còn cần nằm viện quan sát, phòng ngừa xuất huyết bên trong, trong khoảng thời gian này, anh ấy không thể vận động kịch liệt, cũng phải tránh cho miệng vết thương đụng nước gây nhiễm trùng..."

Mỗi một câu bác sĩ nói, Kiều Luyến đều ghi nhớ trong lòng, yên lặng gật đầu.

Chờ đến khi bác sĩ nói xong, một đám người trùng trùng điệp điệp rời đi, nhất thời trong phòng bệnh chỉ còn cô và Thẩm Lương Xuyên.

Cô nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên trên giường bệnh, nghĩ đến một dao của Tống Nguyên Hi đâm trên người anh...

Cô nghĩ đến lúc anh nói với Tống Nguyên Hi: "Một mạng đổi một mạng, đủ chưa?"

Lúc đó trong lời anh nói lộ ra sự kiên quyết, mang theo tức giận cùng không kiên nhẫn.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, đi tới bên cạnh giường bệnh, cầm tay anh áp lên má.

Thẩm Lương Xuyên, tại sao anh ngốc như vậy?

Anh làm như vậy, là vì mình sao?

Giờ phút này Kiều Luyến không rõ là tâm tình gì.

Từ khi biết chị Tống Nguyên Hi là mối tình đầu của anh, cho tới bây giờ, loại tâm tình phức tạp kia chưa từng biến mất.

Cô hít thật sâu một hơi, bất kể như thế nào, con đường tương lai đều phải đi.

Thẳng đến mười hai giờ trưa, Thẩm Lương Xuyên mới tỉnh lại.

Lúc này, Hạ Diệp Hoa vội vã chạy tới.

Hốc mắt của bà có chút đỏ, rõ ràng một đêm không ngủ.

Vừa vào cửa, bà liền nói: "Trong nhà phát sinh chuyện lớn như vậy, vậy mà đều nghĩ đầu ta. Ta vừa mới biết, Lương Xuyên bị thương."

Nhìn hốc mắt bà sưng vù, rõ ràng thân thể không tốt, Kiều Luyến liền không có nói nhiều, chỉ là nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Thẩm Lương Xuyên liền cười: "Mẹ, con không sao, chỉ là vết thương nhỏ."

Hạ Diệp Hoa nhìn bệnh án, lại tìm bác sĩ cẩn thận hỏi thăm một chút, xác định vết thương không quá nghiêm trọng, lúc này mới yên lòng lại.

Bà ngồi trên ghế sofa trong phòng bệnh, lòng mảy mui lại: "chuyện này đều tại ta không tốt. Nguyên Hi là ta nuôi lớn, đứa bé này từ nhỏ đã tốt bụng, ta không nghĩ tới nó cũng sẽ có thời điểm ác như vậy..."

Một câu roi xuống, Kiều Luyến nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên.

Cô không nói gì.

Thẩm Lương Xuyên lại mím môi, cũng không hỏi thăm bà.

Hạ Diệp Hoa muốn nói lại thôi, gặp hai người đều không có phối hợp bà, lúc này mới chủ động mở miệng: "Ta hôm qua về nhà, phát hiện con bé Nguyên Hi... Tinh thần xảy ra vấn đề. Xem như có khời tổ con bé cố ý đả thương người, chỉ sợ cảnh sát cũng không thể kết tội, cuối cùng ta mang con bé đi bệnh viện, chẩn đoán chính xác xong, hiện tại đưa con bé đến trại an dưỡng."

Bà thờ dài một cái, với cô gái nuôi tám năm, tình cảm rất phức tạp.

"Ta cho người trong coi ở trại an dưỡng, khẳng định sẽ không để cho con bé đi ra."

Kiều Luyến nghe nói như thế, hơi sững sờ.

Trại an dưỡng nói cho dễ nghe, kỳ thật là bệnh viện tâm thần.

Trước đó Tống Nguyên Hi lại cố ý đả thương người, ở trong trại an dưỡng, khẳng định sẽ bị quản chế, hậu quả như vậy, có thể so với ngồi tù...

Thậm chí, so với ngồi tù còn không bằng.

Có kết quả như vậy, chỉ có thể nói là cô ta tự làm tự chịu.

Nhưng mà, bầu không khí trong phòng bệnh vì câu nói này mà trở nên nặng nề.

Kiều Luyến nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên, tinh thần Tống Nguyên Hi thất thường, chỉ sợ anh cũng không nghĩ tới?

Lúc này, anh sẽ không cảm thấy áy náy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 499: Tống Nguyên Hi, đủ chưa? (9)

Chính lúc đang tự hỏi, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Cô cầm lên, lúc nhìn thấy dãy số phía trên liền đi đến ban công nghe điện.

Đối diện truyền đến tiếng của nhân viên trong cuộc thi: "Cô khỏe chứ, tôi là nhân viên trong cuộc thi. Xin hỏi có phải cô huấn luyện viên Kêu không?"

"Đúng, là tôi."

"Chiến đội Q của các cô đã thông qua dự tuyển, ba ngày sau sẽ tiến hành tranh tài chính thức".

Kiều Luyến nghe đến đó, đôi mắt lập tức sáng lên: "Tôi đã biết."

Cúp điện thoại, lúc này cô mới ý thức được, hôm nay, chính phủ công bố kết quả.

Cô cầm điện thoại di động lên, mở Website Games.

Lúc này mới phát hiện, chiến đội của họ, lấy xếp hạng thứ hai bước vào cuộc tranh tài.

Mà thứ nhất... Là chiến đội King!

Kiều Luyến nhú mày.

Hiển nhiên, chiến đội King rất có thực lực, đội viên ngoại trừ Tiểu Diện Hồ, còn lại đều là đội viên cũ, mà tỷ lệ Tiểu Diện Hồ ra sân cũng không cao.

Chiến đội như thế này, quả thật là đối thủ của bọn họ.

Những ngày tiếp theo, Kiều Luyến bận bịu xoay quanh.

Cô đi lại giữa bệnh viện cùng câu lạc bộ, để cho mình bận đến không có thời gian suy nghĩ chuyện khác.

Hôm nay, cô ở nhà hầm canh gà đem tới bệnh viện.

Múc cho Thẩm Lương Xuyên một chén canh, anh bưng canh gà uống một ngụm, liền mở miệng: "Ngày mai anh xuất viện."

Vừa dứt lời, Kiều Luyến hơi sững sờ: "Không phải bác sĩ nói nằm viện mấy ngày sao? Để vết thương mọc da non mới được."

Thẩm Lương Xuyên buông bát: "thân thể của anh, anh hiểu rõ hơn bác sĩ, anh đã gọi Tống Thành, buổi sáng ngày mai tới giúp anh làm thủ tục xuất viện."

Kiều Luyến không hiểu vì sao anh lại kiên quyết như vậy, thế nhưng nghĩ lại, lại đột nhiên hiểu được, ngày mai, không phải là chiến đội bọn họ thi đấu Bán Kết sao?

Thẩm Lương Xuyên kiên trì xuất viện như vậy, là muốn cùng cô đi xem tranh tài sao?

Cô bình tĩnh nhìn anh thêm vài lần, sau cùng nhẹ gật đầu: "Vâng."

Ngày thứ hai, đầu tiên Kiều Luyến đến bệnh viện, giúp Thẩm Lương Xuyên thu dọn đồ.

Chờ đến khi chuẩn bị thỏa đáng tất cả, lúc này mới vịn bệnh nhân rời khỏi, nói chính xác, là Thẩm Lương Xuyên đi tới hiện trường tranh tài.

Vì phòng ngừa Thẩm Lương Xuyên bị người nhận ra, vũ trang đầy đủ, trốn lẫn trong đám người, ngược lại cũng không thấy được.

Bởi vì lúc trước bọn họ làm thủ tục xuất viện, cho nên đến chậm hơn một chút.

Tới nơi, đội viên chiến đội khác đã cùng huấn luyện viên vào vị trí của mình.

Kiều Luyến giúp Thẩm Lương Xuyên tìm chỗ ngồi, liền đến phòng nghỉ ở hậu trường.

Cô đi đến hiện trường tranh tài, từ nơi này nhìn về phía trước, rất nhiều người đến xem tranh tài ngồi kín tất cả các ghế.

Dồn lại thành một đám người ồn ào.

Cảnh tượng náo nhiệt, làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào, trong đầu của cô, lại không tự chủ hiện ra Từ Xuyên.

Nếu như Từ Xuyên còn sống, nếu như Từ Xuyên vẫn còn ở đó.

Nếu không tại sự việc kia, kỳ thật tám năm trước, bọn họ có thể ngồi ở chỗ này so tài?

Nghĩ đến đây, bên môi Kiều Luyến liền hiện ra một cười khổ.

Thẩm Lương Xuyên nhớ mãi không quên đối với mối tình đầu, kỳ thật không phải cô cũng vậy sao?

Cô hít sâu một hơi, yên lặng nói với chính mình.

Trận đấu này, không chỉ vì Thẩm Lương Xuyên, không chỉ là vì ước mơ của chiến đội, cô còn vì Từ Xuyên.

Vì Từ Xuyên, cô nhất định phải đạt quán quân mùa tranh tài này!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 500: Tổng Nguyên Hi, đủ chưa? (10)

Kiều Luyến nghĩ tới đây, vẻ mặt nghiêm túc đứng lên.

Cô đi xem hậu trường trước khi bắt đầu tranh tài là muốn cổ vũ cho các đồng đội.

Thật không nghĩ đến mới vừa tới hậu trường, liền phát hiện...

Mấy người chiến đội Q, ngồi ở một góc phòng nghỉ, ban đầu đang thảo luận sách lược.

Kiều Luyến còn chưa đi qua, bỗng nhiên thấy có người đẩy cửa phòng bọn họ ra.

Người đội Q ngẩng đầu lên, chỉ thấy một người đàn ông chừng hai mươi tuổi đứng tại cửa.

Người này, Kiều Luyến nhận ra, là đội trưởng chiến đội King.

Hắn ôm cánh tay nhìn vào bên trong: "Thế nào? Trước trận đấu, huấn luyện viên Vong Xuyên của các người còn chưa từng xuất hiện, lần tranh tài này quan trọng như vậy, cũng không có ý định xuất hiện?"

Đội viên King chiến đội lập tức cùng mở miệng nói: "Tôi nghĩ, là xấu đến không dám gặp người?"

"Đúng vậy, lần trước còn cùng huấn luyện viên Từ Tiên Từ chúng ta tranh đoạt nữ MC số một cạnh tranh, anh nói, cô ta có bộ mặt gì mà được thứ nhất? Bộ mặt xấu đến không dám gặp người, trách không được mỗi lần phát sóng trực tiếp đều không lộ mặt."

Lời nói của mấy người này vô cùng khó nghe.

Sắc mặt đám người Tô Bành Hạo vô cùng khó coi.

Nhìn đám người trước mặt này, chỉ cảm thấy thực là... đầu óc có vấn đề!

Tô Bành Hạo cảm thấy mắt đám người này bị mù hay sao?

Tuy không thích Kiều Luyện, nhưng cũng không thể không thừa nhận, Kiều Luyện còn xinh đẹp hơn so với Từ Tiên Từ!

Người như vậy mà bị nói là xấu vậy trên thế giới này chỉ sợ cũng không có mỹ nhân!

Tính khí hẳn là đại gia tương đối táo bạo, trực tiếp đứng lên: "Mấy người nói cái gì? Dám dă kích huấn luyện viên chúng tôi!"

Đội trưởng chiến đội King lập tức cười nói: "Tôi không phải dă kích, tôi chỉ nói sự thực."

Vừa dứt lời, mọi người cười ha hả.

Tô Bành Hạo đứng lên, còn chưa lên tiếng, bỗng nhiên, một giọng nói dịu dàng truyền tới: "Mọi người ở chỗ này làm gì?"

Mọi người quay đầu, liền thấy Từ Tiên Từ đi tới.

Cô ta nhìn đội trưởng khiển trách: "Anh có thể đừng nói như vậy không. Hơn nữa, xinh hay xấu để làm gì? Chúng ta cũng không phải thi đấu bên ngoài..."

Một câu, mặt ngoài là răn dạy đội trưởng, nhưng trên thực tế...

Còn không phải đang giễu cợt Vong Xuyên xấu xí?

Đội trưởng lập tức cười: "Huấn luyện viên cô nói đúng, chẳng qua, tôi thấy Vong Xuyên còn không tự mình hiểu lấy, dưới trường hợp này vẫn không xuất hiện, chỉ sợ chỉ dám tránh trong đám người nhìn lên. Chẳng qua nếu như cô ta xuất hiện, đoán chừng mặt mũi bọn họ liền mất sạch! Huấn luyện viên xấu như vậy, nếu là tôi, sẽ không dám lấy ra!"

Từ Tiên Từ lập tức mở miệng: "Cậu im miệng, cậu không nói không ai bảo cậu câm"

Sau đó nhìn về phía Tô Bành Hạo, xin lỗi: "Đội trưởng, cậu ta là loại người như vậy, miệng không biết che đậy. Kỳ thật tướng mạo không phải do mình có thể quyết định, chúng ta thi đấu, người nào xem mặt...à, Vong Xuyên còn chưa tới sao?"

Từ lần thi đấu nữ MC của cạnh tranh trước, vị trí đứng đầu bị Vong Xuyên đạt được, Từ Tiên Từ vẫn không có phục.

Thế nhưng thi đấu lâu như vậy, cũng không nhìn thấy người, cô ta thật muốn nhìn Vong Xuyên một chút. xem xấu đến đâu!

Tô Bành Hạo trông thấy Từ Tiên Từ, lúc này sắc mặt mới tốt lên một tí.

Cậu ta đang định nói chuyện, liền nghe thấy giọng nói quen thuộc, mở miệng nói chậm rãi: "Tôi đến rồi."

Mọi người đồng loạt quay đầu, liền thấy Kiều Luyện chậm rãi đi tới trước mặt Từ Tiên Từ, bắt tay Từ Tiên Từ: "Chưa từng chính thức giới thiệu với mọi người, tôi là Vong Xuyên."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 501: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (1)

Hôm này, Kiều Luyện mặc bộ đồ màu trắng, càng tôn thêm nước da trắng nõn.

Đứng ở đằng kia, khuôn mặt xinh xắn như tỏa sáng thu hút ánh nhìn của mọi người.

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, giống như không nghĩ tới. Vong Xuyên trong truyền thuyết, xấu đến không thể gặp người, tại sao lại là cô

Đến Từ Tiên Từ, đều kinh hãi!

Cô ta kinh ngạc nhìn chằm chằm gương mặt Kiều Luyến, một lúc sau, trong ánh mắt hiện lên một tia sáng ghen tị!

Cô ta cắn môi.

Trong phát sóng trực tiếp cạnh tranh game, Vong Xuyên mỗi lần đều có thể nói ra lời hay, còn có thể dự kế hoạch của đội khác.

Cho nên trên internet thường xuyên có người so sánh cô ta cùng Vong Xuyên, nói cô ta là cái bình hoa.

Từ Tiên Từ đã sớm có oán niệm với Vong Xuyên!

Chỉ có thể tự an ủi mình, Vong Xuyên là cái người xấu xí, mà nữ nhân suy cho cùng vẫn cần xinh đẹp.

Nhưng là bây giờ...

Khi Vong Xuyên đứng trước mặt cô ta, cô ta đều không có cách nào lừa mình dối người!

Vẻ đẹp của Kiều Luyến tuyệt không kém so với nhóm đại minh tinh.

Nếu như nói Từ Tiên Từ coi như người đẹp, nhưng khi đứng ở trước mặt của cô, trong nháy mắt liền bị hạ xuống, chỉ có thể coi như có thể nhìn..

Từ Tiên Từ nắm chặt tay, nụ cười trên mặt có chút miễn cưỡng, cô ta đưa tay ra: " Hóa ra cô chính là Vong Xuyên."

Kiều Luyến khiêu mi, lúc tay của cô ta sắp đụng phải tay của mình, nhất thời thu hồi tay lại: " tôi đúng là rất ít lộ diện, nhưng mọi chuyện tôi làm đều là quang minh chính đại, không giống như là một số ít người, sẽ chỉ dùng âm chiêu! Từ Tiên Từ, cô nói xem?"

Đây là đang âm thầm châm chọc cô ta, lần trước lấy từ trong tay Tổng Nguyên Hi chiến lược của bọn họ

Khóe miệng Từ Tiên Từ giật một cái: "Tôi biết cô đang nói gì."

Sau đó quay đầu nhìn về phía Tô Bành Hạo: " Đội trưởng, hiểu lầm trong đó, tôi đều giải thích rõ cho cậu, tôi nghĩ cậu nên giải thích cho Vong Xuyên một chút, miễn cho cô ấy hiểu lầm tôi."

Lúc này mới quay đầu, nhìn đội viên của nhóm mình, từng người đều tròn mắt nhìn Kiều Luyến, nhất thời vẻ mặt âm trầm, cô ta cúi thấp đầu xuống: " chúng ta về phòng nghỉ của mình."

Người King chiến đội, về tới phòng nghỉ của bọn họ, lập tức tụ tập năm tập ba cùng một chỗ, bắt đầu thảo luận về Vong Xuyên.

"Trời ạ, dung mạo thật là xinh đẹp, liền giống như đại minh tinh!"

"Tiếng nói cũng dễ nghe, cả người rất có khí thế a..."

"..."

Một câu một câu, làm cho sắc mặt Từ Tiên Từ càng thêm âm trầm.

Cô ta gọi đội trưởng ra, cắn răng nghiêng lợi mở miệng: "Trận đấu ngày hôm nay, nhất định phải thắng! Loại bỏ Q!"

Cả đội thở dài một cái: " tôi quan sát đội Q phối hợp rất tốt, tôi không chắc chắn đào thải bọn họ."

Từ Tiên Từ nhú lông mày, trong ánh mắt hiện lên tia hung tàn: " Cậu yên tâm, tôi có biện pháp. Đội lát nữa lên chiến trường, không được hạ thủ lưu tình."

"Mặt khác, không cho phép nói cho Tôn tiên sinh, Vong Xuyên chính là Kiều Luyến!"

Đội trưởng tuy không rõ ràng cho lắm, nhưng vẫn gật đầu.

Từ Tiên Từ dặn dò mọi người, lúc này mới đi ra khỏi phòng.

-

Trong phòng nghỉ của Q

Phòng nghỉ tổng cộng là khoảng mười mét vuông, bên trong bày hai hàng ghế sofa, vừa vặn cho mấy người ngồi xuống thảo luận sách lược.

Tô Bành Hạo đứng ở trong góc nói chuyện với Kiều Luyến: "... Cho nên, chuyện kia không phải Từ Tiên Từ làm, là ông chủ và đội trưởng của bọn họ làm."

Kiều Luyến nghe lời này, chỉ cảm thấy buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 502: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (2)

Kiều Luyến nhìn chằm chằm Tô Bành Hạo: "Đội trưởng, cậu cũng coi như là xuất thân hào môn, những lời này, cậu cũng tin sao?"

Tô Bành Hạo sững sờ, nhúu mày.

"Một chiến đội muốn dùng nhân vật gì, cậu cảm thấy thân là huấn luyện viên, lại thật sự không biết sao?"

Tô Bành Hạo tiếp tục không nói lời nào.

Kiều Luyến thở dài: "Thì Trường, cậu cứ tin tưởng Tử Tiên Tử như vậy sao?"

Tô Bành Hạo ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn cô: "không phải tôi tin tưởng cô ấy, tôi là tin tưởng tiểu Kiều. Năm đó tiểu Kiều cùng Tử Xuyên là người nổi danh, tôi tin tưởng cho dù là tám năm sau, cô ấy sẽ không sử dụng loại thủ đoạn xấu xa này."

Nghe nói như thế, Kiều Luyến hơi sững sờ.

Trong lòng, chợt dâng lên một dòng nước ấm.

Cô và Tử Xuyên, đã biến mất tám năm trong giới game.

Thế nhưng là còn có người, ở chỗ này nhớ cô.

Cô muốn chỉ trích Tô Bành Hạo, thế nhưng lời vừa tới miệng, vẫn nuốt xuống, cuối cùng chỉ là hóa thành một câu: "Chút nữa thi đấu tốt."

Nói đến đây, lại mở miệng: "Thẩm ảnh đế cũng tới, ông chủ ở phía dưới xem mọi người tranh tài, nhất định phải lấy ra thực lực."

Tô Bành Hạo khẽ gật đầu.

Nghe Kiều Luyến nhắc tới Thẩm ảnh đế, lại hiếu kỳ ngẩng đầu nhìn về phía cô.

Một lát sau, Tô Bành Hạo mới mở miệng: "cô và Thẩm ảnh đế rất quen nhau sao?"

Tuy bọn họ không có thừa nhận quan hệ thế nào, nhưng Tô Bành Hạo có thể phát hiện, quan hệ giữa Kiều Luyến cùng Thẩm Lương Xuyên không bình thường.

Về phần cô có phải Thẩm phu nhân hay không, Tô Bành Hạo cũng mặc kệ.

Kiều Luyến thấy cậu ta hỏi Thẩm ảnh đế, có chút nghi hoặc: "Làm sao?"

Tô Bành Hạo muốn nói lại thôi, ngay lúc Kiều Luyến cho là cậu ta sẽ không nói ra lời gì, cậu ta đột nhiên mở miệng: "Thẩm ảnh đế... Có phải Tử Xuyên hay không?"

Một câu, để Kiều Luyến không thể tin, ngẩng đầu lên, vụt nhìn về phía cậu ta.

Thẩm Lương Xuyên... Là Tử Xuyên?

Cái này... Làm sao có thể.

Cô có chút dờ khóc dờ cười, nhưng lại cảm thấy có chút chua xót.

Dù sao Tử Xuyên là người tám năm trước cô thích qua, mà Thẩm Lương Xuyên lại là người yêu hiện tại của cô.

Cô lắc đầu: "không phải."

Tô Bành Hạo nhú lông mày: "sao lại thế. Lần trước tôi với anh ấy PK 1V1, thao tác của anh ấy..."

Nói tới chỗ này, cửa phòng nghi bỗng nhiên bị người đẩy ra.

Vừa vặn lời nói của cậu ta lại bị đánh gãy.

Người trong phòng, đồng loạt nhìn về phía cửa, chỉ thấy trong tay Từ Tiên Từ mang theo mấy cốc trà sữa đứng ở đằng đó: "Cái kia, vừa rồi bọn họ nói chuyện không dễ nghe, tôi nghĩ một chút, sợ trong lòng Vong Xuyên không thoải mái, thực sự có lỗi. Tôi mời mọi người trà sữa, xem như nhận lỗi!"

Nói đến đây, liền đi lên phía trước.

Kiều Luyện trông thấy bộ dạng của cô ta, lập tức ngăn trở cô ta: "cô dừng lại."

Từ Tiên Từ sững sờ.

Kiều Luyện đi tới cửa, ngăn cô ta ngoài cửa.

Cô nhú lông mày, nhìn cô ta chăm chăm, một lúc sau mới mở miệng: "Cô cảm thấy, trước khi tranh tài, chúng ta là đối thủ lớn, sẽ ăn uống đồ đối phương đưa sao?"

Từ Tiên Từ lập tức sững sờ, làm ra bộ dạng ủy khuất, nhìn về phía Tô Bành Hạo: "Mọi người, không phải mọi người hoài nghi tôi bỏ thứ gì bên trong trà sữa thứ chứ?".

Vừa dứt lời, Kiều Luyện liền nhìn Tô Bành Hạo liếc một cái: "ý muốn hại người không nên có, nhưng phải có tâm phòng bị người. trà sữa của cô, chúng tôi không muốn."

Sắc mặt Từ Tiên Từ cứng đờ, tiếp đó giống như là bị trực tức trực tiếp cầm lấy một cốc trà sữa, mở nắp ra: "cô sợ tôi bỏ gì bên trong chứ gì, vậy bây giờ tôi uống cho cô xem!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 503: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (3)

Hành động này, quả thực làm Kiều Luyện dờ khóc dờ cười.

Nơi nào lại cưỡng ép người khác uống trà sữa?

Ý nghĩ này vừa mới hiện lên, chỉ thấy có người từ sau lưng Từ Tiên Từ đi qua.

Trong nháy mắt bọn họ thoáng qua, Từ Tiên Từ giống như bị va vào, cả người liền nhào tới trước một cái!

Trong tay cô ta là trà sữa nóng hổi, trực tiếp gọi qua Kiều Luyện!

Trà sữa nóng hổi, mang theo hơi nóng

Làm cho tất cả mọi người đều kinh hô một tiếng.

Kiều Luyện thậm chí đã cảm giác được nhiệt khí ở trên mặt mình rồi!

Đúng lúc này, cánh tay bị xiết chặt, tiếp theo liền bị người kéo đến một bên.

Sau đó...

"Rào!"

"A!"

Trong nháy mắt tiếng kinh hô liền tiếp truyền tới!

Cô kinh ngạc quay đầu, liền thấy, hai tay Tô Bành Hạo bị trà sữa nóng dội đến!

Mà tay lão đại và lão nhị cũng đỏ bừng một mảng!

Gian phòng này, ban đầu vốn nhỏ, Từ Tiên Từ đến đưa trà sữa, Kiều Luyện đứng ở cửa ra vào không cho vào, các đội viên liền đứng ở phía sau, tính toán sẽ bảo vệ cô.

Khi trà sữa nóng hổi gọi tới, Tô Bành Hạo vô thức kéo Kiều Luyến lại, dùng tay của mình qua cản!

Mà lão đại cùng lão nhị đều biết tầm quan trọng của Tô Bành Hạo liền muốn bảo vệ cậu ấy, nên khi thấy cậu đưa tay qua đều vô thức muốn bảo vệ cậu ấy!

Mà phản ứng bản năng con người, là đưa tay...

Cho nên!

Cốc sữa trà này của Từ Tiên Từ, lập tức gọi lên tay ba người!

Lão đại, lão nhị bị phỏng nghiêm trọng, ngay cả Tô Bành Hạo cũng cảm giác mười ngón tay đau rất!

Trong lúc nhất thời, một đám người chấn kinh toàn bộ.

Bạch Cốt Lão Tổ trực tiếp đi tới, nhìn chăm chăm tay ba người, sau đó hung dữ nhìn về phía Từ Tiên Từ.

Từ Tiên Từ lại bưng kín miệng của mình, một đôi mắt chăm chú vào tay ba người, kinh hô kêu một tiếng: "A!"

Dáng vẻ đó, giống như so với ba người bị nóng còn muốn đau hơn!

Kiều Luyến thật sự là bị chọc tức!

Hung tợn nhìn về phía Từ Tiên Từ.

Cô siết chặt nắm tay, đồng thời trong lòng cũng dâng lên một dòng nước ấm.

Tô Bành Hạo chán ghét cô như vậy, mỗi lần đều nhằm vào cô, thế nhưng thời khắc máu chốt, cậu ấy lại vô ý thức bảo vệ cô

Nếu như Tô Bành Hạo không đỡ ở phía trước, như vậy, ly trà sữa này rất có thể sẽ gọi lên trên mặt của cô!

Cô nhìn chăm chăm Từ Tiên Từ, tuy mọi người đều trầm mặc, nhưng trong mấy người, người phản ứng đầu tiên là "Vô địch tịch mịch cỡ nào".

Một tay cậu ấy nắm chặt áo Từ Tiên Từ, đang muốn đánh tới, Kiều Luyến vội vàng ngăn lại: "Dừng tay!"

Cô kéo "vô địch tịch mịch cỡ nào" lại, sau đó mở miệng nói: "Trước khi thi đấu, đội viên động thủ đánh người, sẽ bị loại bỏ tư cách tranh tài!"

"Vô địch tịch mịch cỡ nào" luôn luôn ít nói, giờ phút này nhìn chăm chăm người phía trước, một lúc sau mới lui về sau một bước.

Kiều Luyến thì trực tiếp nhìn về phía Từ Tiên Từ.

Thù này, cô nhất định sẽ báo!

Nhưng không phải hiện tại, sau khi cuộc tranh tài kết thúc, cô có nhiều thời gian.

Cô chỉ bên ngoài: "Bây giờ, mời cô lập tức rời đi!"

Từ Tiên Từ liền thở dài: "Tôi thật không phải cố ý..."

Một câu rơi xuống, ngẩng đầu liền thấy 5 đôi mắt đỏ ngầu, cô ta lập tức nhìn về phía Tô Bành Hạo, chỉ thấy Tô Bành Hạo đã siết chặt nắm tay, tức giận đến toàn thân phát run.

Coi như bị người va chạm, cầm trà sữa tạt về phía trước, người cũng vô thức hướng xuống dưới, chứ không phải đi lên.

Hướng hồ, nhiệt độ của trà sữa... Mẹ nó...Người nào mua trà sữa, lại mua 100 độ?!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 504: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (4)

Mất thấy sau khi Từ Tiên Từ rời đi, Kiều Luyến quay đầu, xem xét tay bọn họ, nhíu mày.

Vết thương của bọn họ, nặng hơn so với tưởng tượng.

Cô còn muốn tiếp tục nhìn, Đại Gia, Nhị Gia liền bỏ tay vào trong túi, mở miệng nói với Kiều Luyến: "Không có chuyện gì, vết thương thế này chúng tôi chịu được."

Q chiến đội không có gọi người đến dự bị, hiện tại chỉ có năm đội viên.

Cô cắn răng nhìn bọn họ, hỏi thăm: "Thật sự không có chuyện chứ?"

"Thật sự không có chuyện gì."

Kể cả xem như có chuyện, cũng nhất định không thể có chuyện.

Đại Gia cùng Nhị Gia, nhìn thoáng qua nhau, ai cũng không nói chuyện.

Mà Tô Bành Hạo thì cúi đầu nhìn tay của mình, sắc mặt âm trầm đến đáng sợ.

Cậu ta thật không nghĩ tới, tiểu Kiều của tám năm trước kia, bây giờ lại biến thành bộ dạng này...

Một lần, cậu ta có lẽ sẽ tin Từ Tiên Từ, thế nhưng sự tình hôm nay... Cậu ta không ngốc!

Kiều Luyến nhìn về phía Tô Bành Hạo: "Cậu có thể chứ?"

Tô Bành Hạo cúi đầu: "Có thể."

Lúc này không tham gia thi đấu, chính là chủ động rút lui!

Tuy Kiều Luyến lo lắng bọn họ, thế nhưng còn chưa kịp xử lý vết phỏng, phía trước đã có nhân viên công tác đến gọi bọn họ: "Đến lượt các bạn rồi!"

Bán Kết, là bốn đội chia hai, tiến hành cơ chế loại bỏ.

Hôm nay, sẽ loại bỏ một đội ngũ. Bốn chiến đội, chia hai tổ đánh.

Bên thắng lên cấp, hai đội thua cuộc tiếp tục đánh, thua trận trực tiếp bị loại bỏ!

Q chiến đội đấu trận thứ nhất, đối chiến chính là King chiến đội.

Tranh tài bắt đầu, hai bên tiến hành bắt tay.

Kiều Luyến lên sân khấu, đối đầu với Từ Tiên Từ.

Từ Tiên Từ giả tình giả ý: "Tay của bọn Thi Trường thế nào rồi?"

Mặt Kiều Luyến đen lên: "Không cần giả bộ quan tâm."

Từ Tiên Từ nghe nói như thế, nhú mày.

Tất cả mọi người đều lẫn lộn lảng giải trí, không nghĩ tới lại có người thắng như vậy.

Cô thấp giọng, cười nói: "A, Vong Xuyên, hôm nay, tôi sẽ để các người thua rất khó coi! Muốn tiến vào trận chung kết? Mơ mộng hão huyền!"

Kiều Luyến hí mắt lại: "ai thua ai thắng, còn chưa biết được! Cô cho rằng lần này, cô còn có thể lấy được chiến lược của chúng tôi?"

Từ Tiên Từ nở nụ cười gằn: "Cô cứ mạnh miệng đi!"

Lời này vừa dứt, Cô ta trực tiếp quay người rời đi.

Tranh tài bắt đầu.

Trong ba trận phải thắng hai trận, trận đấu thứ nhất... bắt đầu!

Trong thời gian Q chiến đội huấn luyện vừa qua, đoàn đội phối hợp càng ngày càng ăn ý.

Lúc mở màn trạng thái rất tốt, mọi người phối hợp đánh rất hay.

Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra.

Xem ra, trà sữa của Từ Tiên Từ kia, chắc là không xảy ra chuyện gì?

Vừa nghĩ đến đây, liền phát hiện Đại Gia bỗng nhiên xuất hiện một di chuyển sai lầm!

Di chuyển sai lầm, trực tiếp bị đối phương chém giết!

Ngay sau đó, Nhị Gia lại mắc lỗi!

Hai người liên tục mắc lỗi, trực tiếp dẫn đến cục diện thay đổi.

Nguyên bản cục diện chắc thắng, lại lập tức đảo ngược.

Chẳng qua mới hai phút đồng hồ, lại bị đối phương đánh cho toàn diệt!

Kiều Luyến đứng lên, liền thấy đối phương đã đánh đổ tháp trung tâm của bọn họ.

Ván đầu tiên tranh tài, Q thua!

Kiều Luyến cảm thấy không thể tin nổi.

Rõ ràng thế cục tốt như vậy, vì sao bỗng nhiên lại đảo ngược?

Lúc này, ván thứ hai bắt đầu.

Từ khi bắt đầu, thao tác của Đại Gia, Nhị Gia, thậm chí cả Thi Trường, đều mắc sai lầm.

Không có gì bất ngờ, Q chiến đội thua.

Kiều Luyến thở dài, biết khẳng định tay của bọn họ rất đau.

Thừa dịp thời gian đội thứ hai thi đấu, cô và Thẩm Lương Xuyên đi đến phòng nghỉ xem bọn họ.

Nhưng khi vừa đi vào, chỉ thấy Bạch Cốt Lão Tổ luôn luôn là người bình tĩnh, giờ phút này đều đỏ tròng mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 505: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (5)

Kiều Luyến hơi sững sờ, chợt thấy... Tay Đại Gia, Nhị Gia, đều đã nổi lên bóng nước, bộ dạng này, căn bản không thể tiếp tục tham gia thi đấu!

Kiều Luyến siết chặt tay, hốc mắt cũng có chút đỏ.

Từ Tiên Từ này, thực quá ác độc rồi!

Cô hít thật sâu vào một hơi, trực tiếp mở miệng: "Tranh tài không thể đánh, Đại Gia, Nhị Gia nhất định phải lập tức đi bệnh viện băng bó! Tiếp tục trì hoãn, nếu bị nhiễm trùng, đầu ngón tay có thể sẽ chịu ảnh hưởng!"

Chợt nhìn về phía Tô Bành Hạo, thấy mu bàn tay cậu ta đỏ bầm một vùng, nhưng tốt xấu không có nổi bóng nước.

Nhưng tay đứt ruột xót, cậu ta khẳng định rất đau.

Đại Gia, Nhị Gia đều đau đến sắc mặt trắng bệch, giờ phút này nghe nói như thế, vội vàng mở miệng: "Thế nhưng tranh tài..."

Sau đó, bọn họ sẽ đánh với một đội thua trận khác, nhưng nếu như ván này vẫn thua trận, như vậy bọn họ sẽ bị đào thải trực tiếp!

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến siết chặt tay.

Bọn họ không thể thua.

Đây chỉ là tranh tài khu vực thành phố, còn có tranh tài cả nước, tranh tài quốc tế.

Bọn họ vừa mới bắt đầu tranh tài, làm sao có thể dừng chân ở chỗ này?

Nhưng trận đấu thiếu đi hai người, ngón tay Tô Bành Hạo còn ảnh hưởng đến thao tác...

Toàn bộ cuộc đấu, nhân vật mang tính quyết định lại không thể cho Tô Bành Hạo sử dụng rồi.

Kiều Luyện cắn môi, một lúc sau mới mở miệng: "Tôi lên!"

Một câu rơi xuống, mấy người đồng loạt nhìn về phía cô.

Bọn họ muốn nói cái gì, thế nhưng giờ khắc này, đã không thể nói chuyện.

Kiều Luyện hạ quyết tâm, ngược lại nhẹ nhàng thở ra.

Cô hoạt động cổ tay: "Bình thường tôi thường xuyên xem các cậu thi đấu, đối với các cậu cũng hiểu rất rõ, tôi sẽ tận lực phối hợp với các cậu."

"Vô địch là tịch mạch cỡ nào" mở miệng: "Có thể, nhưng vẫn thiếu một người."

Kiều Luyện nhú lông mày.

Đúng vậy, vẫn thiếu một người.

Chính lúc đang xoắn xuýt, Tô Bành Hạo mở miệng: "Thẩm ảnh đế, anh có thể chứ?"

Một câu, mọi người đồng loạt nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Tuy Thẩm Lương Xuyên bị thương còn chưa lành, thế nhưng ngón tay của anh không bị ảnh hưởng.

Nghe được lời của Tô Bành Hạo, anh hít một hơi.

Thật vất vả giải quyết chuyện Tống Nguyên Hi, từ nay về sau, anh có thể đem chuyện tám năm trước chôn sâu xuống, cũng không cần lo lắng.

Thế nhưng nếu như giờ phút này ra sân thi đấu... Bị tiểu Kiều nhìn ra anh là Từ Xuyên thì làm sao bây giờ?

Nhưng mà, anh quay đầu, nhìn đám người trong phòng này.

Đại Gia, Nhị Gia tay đã bị thương như vậy, thế nhưng trong trận đấu trước cũng vẫn kiên trì.

Mọi người đều thích thi đấu, để anh giống như quay về thời điểm tám năm trước, về tuổi thanh xuân tràn đầy nhiệt huyết đó.

Bọn họ không thể bị loại bỏ.

Bởi vì câu lạc bộ này, gánh chịu tất cả hi vọng của anh và tiểu Kiều.

Anh cúi thấp đầu xuống, gật đầu: "Được."

-

Xác định số người ra sân, Đại Gia cùng Nhị Gia liền đi đến bệnh viện.

Ván tranh tài kế tiếp bắt đầu.

Tất cả mọi người ngồi vào vị trí tranh tài.

Kiều Luyện nhìn tay của mình, nhanh chóng thao tác.

Tuy lần trước dùng điện thoại di động phối hợp với Thẩm Lương Xuyên, nhưng dù sao cũng là trên điện thoại, không giống máy tính.

Không biết thao tác Thẩm Lương Xuyên như thế nào?

Nghĩ tới đây, Cô chuyển tầm mắt sang Thẩm Lương Xuyên.

Vừa nhìn sang, liền thấy đối phương có người dự định giết người dưới thấp, khí thế hung ác!

Lúc đầu tưởng là Thẩm Lương Xuyên sẽ bị đánh chết, thật không nghĩ đến một thao tác xinh đẹp thoáng hiện, tránh né một kích kia, chột quay người, giết lại!

Thẩm Lương Xuyên lấy được một mạng!

Kiều Luyến nhìn một hồi, trông mắt bỗng nhiên co rụt lại!

Thao tác vừa nãy... Là Tử Xuyên!

Thẩm Lương Xuyên... Tử Xuyên...!! Cô chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 506: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (6)

Kiều Luyến ngẩng ngực nhìn thao tác bên kia, trong nháy mắt cả người giống như bị rút đi linh hồn, ngu ngơ tại chỗ.

Vì sao Thẩm Lương Xuyên lại thao tác giống Tử Xuyên?

Thao tác của Tử Xuyên, từ trước đến nay yêu cầu rất cao, động tác xinh đẹp nước chảy mây trôi, nhìn qua đẹp, kỳ thật độ có thao tác rất lớn.

Huống hồ Tử Xuyên luôn không thích ra bài theo lẽ thường.

Nhân vật nào trong tay anh, đều sẽ có một loại công kích riêng.

Giống như hiện tại anh chơi cái này, rõ ràng là nhân vật bảo thủ, bất kỳ người nào cũng quen thuộc, anh thoáng chạy về sau, tưởng rút lui.

Ai cũng không nghĩ tới anh lại chủ động công kích!

Đây là một sự trùng hợp? hay xảy ra chuyện gì?

Kiều Luyến nhú lông mày.

Chẳng lẽ Thẩm Lương Xuyên bắt chước thao tác của Tử Xuyên sao?

Cũng không phải không có khả năng này.

Dù sao năm đó Tử Xuyên và tiểu Kiều, đã trở thành tiêu biểu trong giới game thủ.

Rất nhiều người đều bắt chước thao tác của bọn họ, không phải Tử Tiên Tử cũng vì bắt chước cô, mà bị ngộ nhận là tiểu Kiều sao?

Thế nhưng..

Coi như bắt chước, cũng không thể thành thạo như vậy, thành thạo đến mức cho người ta cảm giác, vốn chính là thao tác của anh.

Lúc đang suy tư, đã nhìn thấy động tác của anh hơi cứng đờ, lộ ra một chút mất tự nhiên.

Kiều Luyến giật mình, cảm thấy nhất định là mình đã nghĩ sai.

Đúng lúc này, tiếng Tô Bành Hạo truyền tới: "Kiều Luyến, cô đang làm gì vậy?!"

Nghe nói như thế, bỗng nhiên Kiều Luyến lấy lại tinh thần, lúc này mới ý thức được, hiện tại là ở trong game.

Bởi vì đem tầm mắt sang nhìn Thẩm Lương Xuyên, cho nên cô không nhìn thấy, lại có người lặng lẽ đến gần bên người cô, dự định tới chém giết một mạng!

Kiều Luyến kịp phản ứng, muốn trốn, nhưng đã không kịp rồi!

Đối phương một đòn choáng váng, trực tiếp không chế cô, chỉ cần tiếp một đại chiêu, cô có thể sẽ chết!

Lúc này, thật sự là không có biện pháp gì.

Kiều Luyến cắn môi, ngay lúc cô cho rằng mình phải chết, bên người nhoáng một cái, một thân hình quen thuộc xuất hiện ở bên cạnh cô, chợt, Thẩm Lương Xuyên thoáng đánh một đại chiêu giả, làm đối phương trúng kế.

Mà Kiều Luyến cũng thừa cơ chạy trốn!

Thế nhưng giờ phút này, cô không có cảm giác vui sướng sống sót sau tai nạn, chỉ có chấn kinh cùng kinh ngạc!

Chiều thức vừa rồi... biện pháp mê hoặc... Giống thao tác Từ Xuyên như đúc.

Trông mắt Kiều Luyến, bỗng nhiên thu nhỏ.

Cô kinh ngạc ngẩng đầu lên, không thể tin nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Mà Thẩm Lương Xuyên giờ phút này nhú mày.

Phát giác được tầm mắt của cô, liền ngẩng đầu lên, nhìn cô một cái.

Chợt, lông mày anh nhẹ nhàng nhún lại.

Anh vẫn không muốn để cho cô biết mình là Từ Xuyên, cho nên từ lúc bắt đầu, cố ý lộ ra sơ hở, không cho cô phát hiện.

Nhưng mà, khi thấy cô gặp nguy hiểm...

Anh vẫn không nhịn được chạy tới cứu giúp.

Những thao tác vừa rồi... Cô hẳn không có nhận ra?

Dù sao đã qua tám năm, còn bao nhiêu người có thể nhớ kỹ anh?

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, liền ra vẻ trấn định ngẩng đầu lên, nhìn Kiều Luyến liếc một chút.

Lúc này, Tô Bành Hạo đã mở miệng, trong giọng nói của cậu ta mang theo tức giận: "Kiều Luyến, cô đến cùng có thể chơi hay không!"

Lời này rơi xuống, lại nhìn không được nói đông dài: "Không biết chơi thì nghe chỉ huy, thao tác không theo kịp, chiến lược cũng phải biết chứ?"

Câu nói này, để Kiều Luyến từ trong kinh ngạc, lấy lại tinh thần lần nữa.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua không khí trong hiện trường.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 507: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (7)

Trên khán đài là ngàn vạn người.

Hiện trường phát hình để cho người xem nhiệt huyết sôi trào.

Nhìn tất cả mọi thứ, cô bỗng nhiên minh bạch:

Đây là đang tranh tài.

Sao cô có thể ở trong thời gian tranh tài suy nghĩ chuyện khác, mà để cho mình phân tâm như vậy?

Kiều Luyến hít thật sâu một hơi, một lúc sau mới mở miệng: "Tôi đã biết."

Sau đó chuyên tâm nhìn chăm chăm máy tính, ngón tay đặt ở bên trên bàn phím và con chuột một lần nữa.

Lúc đầu cô nghĩ, mình đã hơn tám năm không chơi trò chơi, khẳng định sẽ cảm thấy ngượng tay, có lẽ sẽ không theo kịp thao tác của mọi người.

Nhưng trong nháy mắt khi ngón tay đụng lấy con chuột, cảm giác quen thuộc đã lâu tự nhiên sinh ra.

Cô nhìn chăm chăm ngón tay của mình, cảm giác giống như có một dòng điện, trực tiếp từ đầu ngón tay chạy tới trái tim.

Kiều Luyến hít sâu một hơi, nhìn chăm chăm màn hình vi tính.

Sau đó bắt đầu thao tác.

Trò chơi trên máy tính cùng trò chơi trên điện thoại di động không giống nhau.

Điện thoại di động dễ dàng nắm bắt, bắt đầu luyện cũng nhanh.

Nhưng máy tính thì cần rèn luyện.

Cho nên từ đầu lúc Kiều Luyện có chút khấn trương.

Nhưng độ phù hợp của linh hồn và bàn phím, con chuột lại càng ngày càng cao.

Sau năm phút, thao tác của cô bắt đầu thuận buồm xuôi gió.

Lúc đang định tiếp tục, chiến đội đối phương chợt kêu tạm dừng!

Tất cả mọi người hơi sững sờ, không hiểu ngẩng đầu lên.

Lại thấy các đội viên đối phương cũng đều rất mờ mịt, chỉ có huấn luyện viên đứng lên, đi ra ngoài, mà sau khi hắn ra ngoài, trên khán đài xuất hiện một thân hình quen thuộc, theo sát đi ra.

Đó là... Từ Tiên Từ.

Kiều Luyện nheo mắt.

Dứt khoát đứng lên: "Tôi tới phòng vệ sinh."

Sau đó liền cất bước đi theo.

Từ hội trường tranh tài đi ra ngoài, liền nhìn thấy Từ Tiên Từ và huấn luyện viên đang cùng bọn họ thi đấu, nhỏ giọng nói gì đó.

Kiều Luyện nhìn chung quanh một lần, vừa vặn phát hiện bên cạnh có cái bồn hoa lớn, chính là nơi ẩn thân tốt.

Thế là, cô liền lặng lẽ đi tới.

Ngồi xổm ở bên kia, nghe hai người nói chuyện.

Từ Tiên Từ mở miệng: "Huấn luyện viên Lý, kỳ thật ván này mấy người có thể thắng rất dễ dàng, tôi có thể giúp anh nghĩ cách."

Huấn luyện viên Lý hơi sững sờ: "Cách gì?"

Trận đấu này, đội nào thua liền trực tiếp bị đào thải!

Từ Tiên Từ cười: "Tôi nghĩ cách cho anh, anh có thể cho tôi cái gì?"

Huấn luyện viên Lý hơi sững sờ, tiếp tục mở miệng: "Cô muốn cái gì?"

"Nếu như trong trận đấu tiếp theo, chúng ta đối đầu, tôi hi vọng anh để cho chúng tôi thắng một ván."

Huấn luyện viên Lý biến sắc, chợt cười lạnh: "Thật xin lỗi, chúng tôi là đường đường chính chính tham gia thi đấu, huấn luyện viên Từ Tiên Từ nếu như là muốn cùng tôi trao đổi chiến thuật, tôi nguyện ý phụng bồi, còn nếu là như vậy, thì thôi. Chiến đội chúng tôi thua được."

Nói đến đây, quay người muốn đi.

Sắc mặt Từ Tiên Từ đại biến, vội vàng ngăn người lại: "Anh... Được rồi, tôi cho anh biết, hôm nay hai người Đại Gia Nhị Gia của chiến đội Q không ra sân, cũng đã đổi người. Bên trong là một cô gái tên Vong Xuyên. Cô ta không phải tuyển thủ chuyên nghiệp, đoán chừng cố gắng lên đấu, các anh muốn tìm cửa đột phá, có thể ra tay từ trên người cô ta."

Huấn luyện viên Lý liếc Từ Tiên Từ một chút, quay người trở lại hiện trường.

Chờ đến huấn luyện viên Lý rời đi, lúc này Từ Tiên Từ mới nhú lông mày, đúng lúc này, chợt nghe một đạo cười lạnh: "Hừ ~"

Từ Tiên Từ hơi sững sờ, bỗng nhiên quay đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 508: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (8)

Chỉ thấy từ chỗ bồn hoa, Kiều Luyến đứng thẳng người, lộ đầu ra.

Cô nhìn chăm chăm Tử Tiên Tử, trên mặt chăm chọc rõ ràng: "Tử Tiên Tử, với chiến đội chúng tôi, cô thật đúng là tổn tâm cơ."

Tử Tiên Tử híp mắt lại: "có câu nói gọi mèo đen mèo trắng, mèo nào bắt được chuột là mèo tốt, chỉ cần tôi có thể là người thắng lợi cuối cùng, thì có làm sao?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhìn chăm chăm cô ta: "Cho nên, cô liền có thể vứt bỏ đạo đức của chính mình?"

Sắc mặt Tử Tiên Tử cứng đờ: "cô..."

"Còn nữa." Kiều Luyến bình tĩnh nhìn cô ta: "Có câu, tôi đã sớm muốn nói rồi. Đừng luôn luôn lấy tiểu Kiều năm đó quảng cáo cho mình!"

Trông mặt Tử Tiên Tử hơi híp, thân thể cứng đờ: "Tôi nói chuyện của tôi, có quan hệ gì tới cô?"

Thấy cô ta vẫn đáng về vệt chết còn mạnh mẽ, Kiều Luyến bỗng nhiên nhếch môi.

Cô chậm rãi tiến lên, lúc đi qua bên người Tử Tiên Tử, trực tiếp mở miệng: "Giả mạo là giả mạo, xem như bất chúc theo, cô cũng không thể hiện được sự tinh tú của tiểu Kiều."

"Cô..."

Tử Tiên Tử muốn nói tiếp, thế nhưng Kiều Luyến trực tiếp đi qua bên người cô ta, bước vào hiện trường tranh tài!

Cô hoạt động cổ tay một chút, hít vào một hơi thật sâu.

Cảm giác uất ức lâu như vậy, vào ngày hôm nay, đều không muốn để ý.

Trực tiếp lên sân khấu, ngồi xuống.

Trò chơi tiếp tục tiến hành.

Chiến đội đối phương quả nhiên bắt đầu nhắm vào cô.

Kiều Luyến nhìn thấy tình huống này, trong lòng cười lạnh.

Đến nhắm vào cô, mới xem như sai lầm mười phần!

Chẳng qua cô vừa vặn không ngừng phá đối phương, tương kế tựu kế.

Cô làm ra dáng vẻ căn bản cũng không quá biết chơi game, trực tiếp dùng kỹ năng chuyển vị, chạy khắp nơi!

Mỗi một lần, đều là thừa một chút xiu máu, dẫn dụ đối phương, đuổi theo phía sau cô.

Nhưng là hết lần này tới lần khác, mỗi lần đều để cô chạy mất.

Mọi người nhắm vào cô, đương nhiên là để ba người đi theo dõi cô.

Thế là...

Toàn bộ hiện trường tranh tài, bỗng nhiên xuất hiện một màn quỷ dị.

Ba người đối phương, đuổi theo cô đến một phút đồng hồ, cuối cùng vẫn chưa bắt được cô.

Mà trong vòng một phút này, đối phương tương đương cái gì cũng không làm, để cho đội Kiều Luyến có đầy đủ thời gian.

Chờ đến lúc đối phương kịp phản ứng, thực lực của hai bên đã cách xa, đạt tới quyết định.

Mà Q thừa cơ hội này, trực tiếp tiêu diệt đối phương!!

Tranh tài ván đầu tiên.

Q thắng!

Tranh tài kết thúc, Tô Bành Hạo hưng phấn nhảy dựng lên.

Cậu ta nhìn về phía Kiều Luyện: "Chạy trốn không cần thao tác phức tạp, về sau cô tiếp tục đánh như vậy."

Kiều Luyện...

Chiến đội đối phương cũng không phải đầu óc heo, ván kế tiếp còn tìm ba người đến bắt cô!

Ván tranh tài thứ hai, rất nhanh bắt đầu.

Đối phương rút kinh nghiệm từ ván đầu tiên, trực tiếp tiến lên, tấn công bọn họ!

Tô Bành Hạo nhìn thoáng qua Kiều Luyện.

Bên họ, Kiều Luyện không giỏi chơi. Nói là 5 đánh 5, nhưng chân chính đánh nhau, không phải là 4 đánh 5 sao?

Nhưng giờ này khắc này, không có đường lui.

Tô Bành Hạo cắn răng: "Đánh!"

Sau đó căn dặn Kiều Luyện: "Người khác xông về phía trước, cô ở phía sau cản trở, chúng ta không có thời gian bảo vệ cô..."

Thế nhưng lời còn chưa nói hết, chỉ thấy trên màn hình nhaoáng một cái, Kiều Luyện đã dẫn đầu xông vào trong đội hình đối phương!!!

Tô Bành Hạo trực tiếp trợn tròn mắt, nổi giận nằng: "Mẹ nó, cô muốn chết à!"

Vọt vào trong năm người, có thể bị đánh chết trực tiếp!

Kiều Luyện này, quả thực là đồng đội heo!

Thế nhưng một giây sau, cậu ta lại chấn kinh lần nữa!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 509: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (9)

Kiều Luyện dịch chuyển một đoạn, vọt thẳng vào trong đám người đối phương.

Một chiêu, đem năm người đập bay chỉ mất 0.5 giây.

Với chút thời gian này, ai có thể đuổi theo tiếp viện?

Mà khi đối phương có thể cử động, cô liền trực tiếp chết trong đám người.

Ý nghĩ này vừa ra, đã thấy sau khi Kiều Luyện đập trúng năm người, trực tiếp dịch chuyển, đẩy một người đối phương lên trước!

Tô Bành Hạo gấp gáp: "Cô đẩy bên này, cô đẩy bên kia, người nào có thể cứu cô!"

Vừa dứt lời, đã thấy Thẩm Lương Xuyên tiếp một đại chiêu, trực tiếp đem bốn người còn lại, nhốt ở bên trong đại chiêu của anh!

Tô Bành Hạo trợn tròn mắt!

Mà trong thời gian ngắn ngủi đó, Kiều Luyện đã giết chết một người đối phương!

Mất thấy Thẩm Lương Xuyên lâm vào vòng vây, cô hét lên: "Lên, còn chò cái gì nữa!"

Mặc dù ngữ khí rắn dạn, thế nhưng cô nói ra, lại có lực lượng làm cho mọi người tin phục.

Ba người Tô Bành Hạo, Bạch Cốt Lão Tổ, trực tiếp xông tới!

Mà lúc này, Kiều Luyện quay người!

5 đánh 4!

Nếu như thao tác không có vấn đề, sẽ trực tiếp diệt toàn đối phương!

Tinh thần Tô Bành Hạo tỉnh táo, tăng tốc thao tác.

Nhưng vào lúc này, con chuột chạm tới vết phỏng trên tay.

Cậu ta đau đến sắc mặt trắng nhợt, ngón tay run lên, một thao tác sai lầm!

Tại thời khắc mấu chốt, trong hỗn chiến, một thao tác sai lầm, sẽ đem đến hậu quả liên tiếp.

Quả nhiên, một giây sau, cậu ta liền bị người không chế.

Xong đời!

Cậu ta chỉ sợ phải chết ở chỗ này rồi.

Ý nghĩ này vừa ra, chỉ thấy một thân hình từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đứng trước mặt, cản một chiêu thay cậu ta!

Lúc này, Kiều Luyến chỉ còn lại một chút máu, chỉ cần đối phương đánh lần nữa sẽ chết!

Nhưng vào lúc này, Thẩm Lương Xuyên đã đuổi tới.

phối hợp với Kiều Luyến, trực tiếp choáng váng, chém giết đối phương!

Đúng lúc này, trên màn hình xuất hiện hai chữ:

Toàn diệt!!

Tô Bành Hạo trợn tròn mắt.

Bạch Cốt Lão Tổ trợn tròn mắt.

Vô địch tịch mịch cỡ nào, cũng trợn tròn mắt.

Ba người đồng loạt quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến, đã thấy cô chăm chú nhìn chăm chăm màn hình: "Tập hợp!"

Ba người gần như đều theo bản năng, dựa theo chỉ huy của cô mà làm.

Phán đoán của cô về trò chơi, so với Tô Bành Hạo càng thêm chuẩn xác.

Hiểu rõ số liệu trò chơi, càng thêm thấu triệt hơn Tô Bành Hạo.

Trực tiếp dẫn theo bọn họ, phá hỏng trung tâm tháp của đối phương!

Chiến thắng!!

Hai chữ to này, xuất hiện trên màn hình của mấy người.

Làm cho tất cả mọi người nhìn ngây người!

Mà hiện trường trong sảnh phòng, càng trầm mặc, về sau càng phát ra tiếng vỗ tay nhiệt liệt!

Người gần bó với trò chơi giải thích, đều hưng phấn hô to: "Hoàn mỹ! Nhóm vừa rồi chiến, quả thực là quá hoàn mỹ! Nhất là phối hợp của Đại Gia cùng Nhị Gia, tuyệt!"

Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến đều không có tài khoản trò chơi, cho nên trực tiếp dùng của hai người kia.

Tiếp tục giải thích: "Đề chúng ta nhìn lại một màn phản kích của nhóm vừa thi đấu nào!"

Lời này vừa dứt, Kiều Luyến và Tô Bành Hạo, đều đồng loạt ngẩng đầu, nhìn về phía màn hình lớn.

Trên màn hình, một màn chiến đội, tất cả bước đi của mọi người đều nhìn thấy rõ ràng.

Ánh mắt Tô Bành Hạo, gắt gao nhìn chăm chăm thân hình Kiều Luyến, nhìn thấy thao tác của cô trôi chảy, nhìn thấy phối hợp của cô và Thẩm Lương Xuyên, mở to hai mắt kinh ngạc, không thể tin nhìn về phía Kiều Luyến!

Mà Kiều Luyến, giờ phút này càng khiếp sợ hơn Tô Bành Hạo!

Lúc chơi game, chỉ cảm thấy phối hợp cùng Thẩm Lương Xuyên ăn ý tới trình độ nhất định.

Để cho cô thậm chí quên đi, người phối hợp với mình là Thẩm Lương Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 510: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (10)

Bỗng có một loại cảm giác, giống như trở về tám năm trước, cảnh tượng ở chung cùng Tử Xuyên.

Lúc thi đấu, không có nhìn chăm chăm thao tác của Thẩm Lương Xuyên.

Vậy mà giờ phút này.

Trên màn hình lớn, một chiêu, một thức, cô đều có cảm giác quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn.

Đây là chiêu thức của Tử Xuyên...

Đây là thao tác của Tử Xuyên.

Đây là phối hợp của bọn họ!

Tám năm trước, trong bao nhiêu ngày đêm, hai người vì có thể phối hợp ăn ý, vất vả luyện tập.

Phối hợp như thế này, cần thời gian dài trao đổi, không có ăn ý mười phần, căn bản không thể làm được.

Mà vừa rồi, cô nghĩ muốn dùng mạng trao đổi với đối phương, cho nên liền vọt vào. Cô căn bản không nghĩ đến, Thẩm Lương Xuyên sẽ hiểu được các bước tiếp theo!

Kiều Luyến siết chặt nắm tay, nhìn chăm chăm màn hình lớn, lại quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Bởi vì thi đấu, cho nên anh tháo kính râm xuống, chỉ đội mũ lưỡi trai cùng khẩu trang.

Giờ phút này, anh ngửa đầu, mặt không thay đổi nhìn chăm chăm màn hình.

Ánh đèn hiện trường tranh tài, chiếu trên mặt của anh.

Lại bởi vì mũ lưỡi trai che lấp, để gương mặt của anh một nửa sáng sủa, một nửa u ám.

Không biết vì cái gì, giờ khắc này, Kiều Luyến đột nhiên cảm giác được Thẩm Lương Xuyên rất lạ lẫm..

Lạ thật lạ lẫm.

Lạ lẫm đến mức cô lần đầu tiên cảm giác, chính mình giống như chưa từng quen anh.

So với bia mộ lạnh băng, thậm chí ngay cả ảnh chụp đều không thấy rõ ràng, cô càng muốn tin tưởng, người trước mặt này, mới là Tử Xuyên!

Cô nuốt ngụm nước miếng.

Thế nhưng tiếp theo, lại hít mất lại.

Nếu như Thẩm Lương Xuyên là Tử Xuyên, như vậy người bên trong bia mộ là ai?

-

Khiếp sợ giống Kiều Luyến và Tô Bành Hạo, còn có Tử Tiên Tử ngồi trong thánh phòng.

Giờ phút cô này kinh ngạc nhìn chăm chăm màn hình lớn, làm sao cũng không thể nào tin nổi, những động tác kia, là Vong Xuyên đánh ra?

Này, đây không phải là tiểu Kiêu sao?

Tại sao có thể là Vong Xuyên?

Từ Tiên Từ bỗng nhiên nghĩ đến, lúc Kiều Luyến nhìn cô ta nói câu nói kia: "Giả mạo là giả mạo, xem như bất chúc giống, cô cũng chơi không ra sự tinh túy của tiểu Kiều."

Lúc đầu cô ta không hiểu ý tứ của những lời này.

Những năm này vì giả mạo tiểu Kiều, cô ta nỗ lực bắt chước thao tác của tiểu Kiều.

Tuy nhiên lại cứng nhắc, không có cái ý thức chiến đấu kia.

Cho tới hôm nay, thấy được một bộ động tác nước chảy mây trôi này, cô mới giật mình hiểu rõ ý tứ của những lời này!

Thì ra... Thì ra Vong Xuyên mới thật sự là tiểu Kiều!

Cả người cô khiếp sợ ngã ngồi trên ghế, mà Tiểu Diện Hồ trong đội dự bị cũng không thể tưởng tượng nổi, nhìn chăm chăm màn hình lớn.

Cậu ta đột nhiên cảm giác được chính mình thật sự vô cùng buồn cười.

Cậu ta nghĩ tới chính mình rời đi Q, đi vào King chiến đội làm thành viên dự bị, lý do lúc ấy rời đi Q, là bởi vì Từ Tiên Từ là tiểu Kiều!

Thế nhưng giờ khắc này, tất cả đều trở nên buồn cười như vậy!

-

Tâm tư Từ Tiên Từ và Tiểu Diện Hồ, Kiều Luyến đã không thêm quan tâm rồi.

Kết thúc tranh tài, thân là huấn luyện viên, cô cần bắt tay với huấn luyện viên đối phương.

Cô lên sân khấu, sau khi bắt tay trở về, liền phát hiện, Thẩm Lương Xuyên đã không ở hiện trường tranh tài.

Cô hơi sững sờ, hỏi thăm: "Thẩm Lương Xuyên đâu?"

Tô Bành Hạo vẫn là đáng vẻ mặt hồn mắt vía như cũ, lời nói đều không tự giác trở nên cung kính: "Anh, anh, anh ấy nói có chuyện, đi trước một bước."

Đi trước một bước?

Kiều Luyến hí tròng mắt, trực tiếp đi ra ngoài, dự định đuổi theo anh.

Nhưng cổ tay chợt bị xiết chặt.

Cô nhú lông mày, quay đầu, chỉ thấy Tô Bành Hạo chần chờ hỏi thăm: "Cô, cô mới là tiểu Kiều, đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 511: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (11)

Kiều Luyến nghe nói như thế, hơi sững sờ.

Nhưng chợt nghĩ tới, cô có thể nhận ra thao tác Tử Xuyên, như vậy Tô Bành Hạo nhận ra thao tác của cô, cũng không có gì.

Kiều Luyến khẽ gật đầu: "Không tệ, tôi chính là tiểu Kiều."

Một câu, để Tô Bành Hạo chấn kinh đến mức há hốc mồm.

Kiều Luyến không có tâm tư đi xem cậu ta, chỉ là quay người đi ra ngoài, muốn đuổi theo Thẩm Lương Xuyên.

Muốn đi hỏi một chút, anh đến cùng có phải Tử Xuyên hay không!

Nếu như anh không phải Tử Xuyên, như vậy sao anh dùng được thao tác của Tử Xuyên.

Thế nhưng, khi cô chạy tới bãi đỗ xe, lại phát hiện xe Thẩm Lương Xuyên đã lái đi.

Kiều Luyến đứng tại chỗ.

Bỗng nhiên muốn khóc, vừa muốn cười.

Cô nói không nên lời tâm tình của mình là gì.

Phức tạp giống như có năm mùi vị.

Cô vui vẻ có lẽ là vì Từ Xuyên còn sống, không có chết...

Cô bị thương, nếu như Từ Xuyên thật sự là Thẩm Lương Xuyên, như vậy, đến cùng Thẩm Lương Xuyên có biết, cô cũng là tiểu Kiều hay không?

Cô lại nghĩ tới Tống Nguyên Hi, mối tình đầu của Thẩm Lương Xuyên...

Tiếp đây nắm chặt thành nắm.

Trong lòng phun lên tức giận.

Nếu như Thẩm Lương Xuyên là Từ Xuyên, như vậy tám năm trước, lúc mình còn ở bên anh, anh đã có mối tình đầu khác cốt ghi tâm hay không?

Là anh chân đứng hai thuyền sao?

Cũng hoặc là... Anh chưa từng coi chuyện tình cảm trên mạng là gì, kỳ thật đang đùa nghịch cô?

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu.

Cô muốn tìm Thẩm Lương Xuyên, cô muốn tìm anh hỏi rõ!

Kiều Luyến quay người, đang muốn đi ra ngoài, đã thấy Tô Bành Hạo theo sau lưng cô, thấy cô quay đầu, nhất thời lộ ra bộ dạng ngôn ngoãn trước nay chưa có: "Cô, cô muốn đi đâu đấy? Tôi có thể đưa cô đi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhìn cậu ta một cái: "Không cần."

Hôm nay Tô Bành Hạo lái xe của mình, mang theo các đội viên cùng đến, đương nhiên phải đưa bọn họ trở về.

Nhưng Tô Bành Hạo lại trực tiếp xua tay: "Dừng, cô chờ đây, tôi đi lái xe!"

Cậu ta chạy về phía xe của mình, liền thấy còn có đội viên đứng đó.

Tô Bành Hạo trực tiếp vung tay lên: "... Mấy người đón xe đi, tôi đưa người về."

Sau đó, liền hấp tấp chạy đến ghế lái, mở xe, đi tới chỗ Kiều Luyến.

Lão tổ Bạch Cốt và vô địch tịch mịch cỡ nào liếc nhau, sau đó, vô địch tịch mịch cỡ nào liền chậm rãi mở miệng: "Tại sao tôi cảm giác, đội trưởng đột nhiên trở nên chân chó như thế hả?"

Nhưng xe Tô Bành Hạo lái tới chỗ Kiều Luyến chờ, lại phát hiện, đã không thấy Kiều Luyến.

Tô Bành Hạo ngây người, tròn tròn mắt.

Xong đời.

Tiểu Kiều tức giận.

-

Kiều Luyến đi ra khỏi bãi đậu xe, đánh xe taxi, trực tiếp trở lại biệt thự.

Nhưng Thẩm Lương Xuyên lại không ở trong biệt thự.

Kiều Luyến đứng ở dưới lầu, ánh mắt dừng lại chỗ lầu ba.

Cô nghĩ đến khả năng mình đoán, liền lập tức cắn môi.

Từ lần trước, cô có ý đồ tiến vào gian phòng kia, bị thím Lý ngăn lại, cô liền không có đi qua nữa.

Nhưng bây giờ...

Cô nắm chặt nắm đấm, bỗng nhiên lấy hết dũng khí, thẳng đến lầu ba.

Thím Lý đi ra ngoài mua thức ăn, không ở nhà.

Nhóm giúp việc trong nhà không được lên lầu ba.

Cho nên, cô dễ dàng mở khóa phòng trên lầu ba.

Cô muốn xem, mối tình đầu vì Thẩm Lương Xuyên mà chết, đến cùng hình dạng thế nào?

Thế nhưng, khi nhìn rõ đồ vật trong phòng, cả người cô đều lập tức ngây dại!!!

Nhưng vật trước mặt... Không phải đều là của Tử Xuyên và cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 512: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (12)

Trong phòng rất sạch sẽ, xem xét cũng là thường xuyên quét dọn.

Nghĩ đến thím Lý nói, gian phòng này đều là Thẩm Lương Xuyên tự mình quét dọn, đủ để thấy Thẩm Lương Xuyên rất quý mấy cái này.

Trong phòng chỉ có hai cái giá đỡ.

Trên kệ, cũng để rất ít đồ vật...

Kiều Luyến thấy được pho tượng đồng tiểu Kiều.

Cô không thể tin nhìn chăm chăm vào nơi đó, gần như run rẩy vươn hai tay, cầm vật kia lên.

Sau đó, ngay ở dưới đáy, thấy được hai chữ tiểu Kiều.

Nó là độc nhất vô nhị trên thế giới, để cho cô cảm thấy giống như là một sấm sét nổ tung bên tai, tinh thần có chút hoảng hốt.

Cô nắm thật chặt pho tượng kia, ánh mắt rơi vào chỗ khác, thấy được trong góc để một vũ khí số lượng có hạn.

Cô đi qua, cầm đồ vật kia lên, khi nhìn rõ thanh đao đó, cả người hơi ngây ngẩn.

Vật này... Đề suy nghĩ của cô lập tức về tám năm trước.

Lúc chơi game với Tử Xuyên, tuy cô một mực tiến bộ, nhưng có một thời gian, lại dừng lại một giai đoạn, ngừng bước không tiến.

Tử Xuyên chơi game, ngẫu nhiên xứng đôi cao thủ, mà cô một bình nước, lẫn lộn ở nơi này, mỗi cuộc tranh tài, kỳ thật đều không ra bao nhiêu khí lực.

Khi đó, cô chơi tiểu Kiều còn không thành thạo.

Tiểu Kiều là nhân vật công kích rất mạnh, nhưng chính bởi vì cô muốn mạnh lên, trong trò chơi đạt được thăng bằng, cho nên khuyết điểm của cô, là lượng máu rất ít, nói một cách khác, rất dễ bị đối phương ám sát.

Cô khi đó, đối với chuyển vị trí tránh né tổn thương cũng không quá tinh thông.

Thế là mỗi lần thi đấu, cô luôn luôn không hiểu sao lại chết rồi

Kiều Luyến khi đó rất trẻ trung, bộ dạng hi hi ha ha, thế là ngay lúc mỗi lần chơi game cùng với Tử Xuyên, trò chơi vừa mới bắt đầu, trước hết đánh một hàng chữ cho đối phương: Đại thần đối diện giết tôi.

Mỗi lần cô đánh ra hàng chữ này, đối diện sẽ có người đùa giỡn cô một chút.

Toàn bộ hành trình từ đầu đến cuối, Tử Xuyên chưa hề nói chuyện, thẳng đến một lần...

Đối diện thật sự có đại thần, bị cô cầu xin.

Trả lời một câu: Cô là em gái sao? Là em gái thì không giết.

Kiều Luyến lập tức chân chó trả lời: Người ta là em gái đánh yêu, đại thần xin tha mạng!

Triệu Vân trả lời: Tốt.

Kiều Luyến lúc đầu cho là, đối phương chỉ đang trêu chọc cô.

Thế nhưng không nghĩ tới, một lần chiến đấu như vậy, cô còn 1 điểm HP, rõ ràng Triệu Vân trực tiếp giết cô, thế nhưng chạy sang nhìn, lại trực tiếp quay người đi.

Lúc ấy Kiều Luyến trực tiếp tròn tròn mắt!

Cảm giác đối phương thật sự là đáng yêu.

Cô trở về thành hồi máu, thuận tiện đánh chữ đùa giỡn đối phương: anh trai Từ Long, cảm ơn anh!

Triệu Vân trả lời: Không cần, đánh xong thêm hảo hữu, mạng em bay.

Kiều Luyến:...

Dù là không muốn thêm hảo hữu, Kiều Luyến cũng lập tức chân chó mở miệng: anh trai Từ Long thật là đẹp trai!

Hồi máu hoàn tất, cô bắt đầu tìm đối phương Triệu Vân ở trên bản đồ.

Thế nhưng nhìn thế nào...

Liền phát hiện, đối phương Triệu Vân, lại chết rồi!

Chết rồi hả?

Cái Triệu Vân đó đánh vốn không tệ, làm sao lại chết rồi?

Kiều Luyến lập tức nhìn xung quanh một chút, phát hiện Chu Du của Từ Xuyên gần đó.

Kiều Luyến:...

Sau đó, cả trò chơi, đều tràn đầy mùi thuốc súng.

Sau khi Triệu Vân hồi sinh, vừa muốn bắt đầu trò chơi, liền bị Từ Xuyên nằm vùng bắt lại, choáng váng, chém giết!

Lại chết!

Triệu Vân ăn một lần thua thiệt, lần thứ hai cẩn thận rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 513: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (13)

Sau khi bị Chu Du bắt, còn chút máu cuối cùng chạy trốn, lại bị Chu Du đuổi quanh bản đồ, sau cùng chạy đến cửa chính, bị đánh chết!!

Triệu Vân nổi giận, gửi tin tức: Chu Du, tôi và anh có thù oán gì mà giết tôi như thế!

Kiều Luyến cũng bị bầu không khí giữa hai người làm cho quý dị.

Chờ trong chốc lát, liền phát hiện, Từ Xuyên từ trước đến nay không nói chuyện trong game, chậm rãi đánh ra bốn chữ: Mối hận đoạt vợ.

Kiều Luyến:...

Triệu Vân:...

Mọi người:...

Tất cả mọi người sợ ngây người.

Một lát sau, một trận game kinh tâm động phách, liền trở nên quỷ dị.

Một ván, Triệu Vân chết mười lần! Nhiều lần đều bị Chu Du giết chết!

Sau khi trò chơi kết thúc, Triệu Vân quả nhiên thêm cô hảo hữu, nghiệm chứng hảo hữu là: Em và Chu Du là người yêu sao?

Kiều Luyến:...

Khi đó, cô và Từ Xuyên còn không có xác định quan hệ.

Chỉ là mỗi ngày đi theo sau cái mộng anh, thường xuyên ở trong chiến đội bị người đùa giỡn một chút.

Thế nhưng nghĩ đến trò chơi, một câu mối hận đoạt vợ của Từ Xuyên, sắc mặt của cô vẫn như thiêu như đốt.

Một loại cảm giác ngọt ngào, nhộn nhạo trong lòng, để cho cô không tự chủ cúi đầu, cười khẽ một tiếng.

Nhưng tiếp theo, cô liền phát hiện, chính mình gặp tai họa rồi.

Bởi vì tiếp đó, Từ Xuyên đều không mang theo cô chơi game.

Mỗi lần cô hẹn anh, anh đều nói đang bận.

Thẳng đến một ngày, cô bỗng nhiên ý thức được, Từ Xuyên khó chịu như thế, sẽ không phải là... Ghen chứ?

Ý nghĩ này vừa ra, cô liền ngọt ngào, lại khấn trương.

Từ Xuyên tức giận, nhưng làm sao bây giờ?

Vừa vặn lúc ấy trang web làm hoạt động, đẩy ra một mô hình đại đao Chu Du số lượng có hạn.

Cô lập tức ở trong game, tặng cho Từ Xuyên.

Mà cây đao kia, hẳn là cái này.

Kiều Luyến cúi đầu lần nữa, nhìn về phía đại đao trong tay.

Khóe môi đều bởi vì quá khứ, mà hơi giương lên.

Dù đã qua tám năm, cô lại phát hiện, nhớ chuyện năm đó, lòng của cô vẫn hơi rung động.

Thậm chí năm đó bởi vì một câu mối hận đoạt vợ kia mà sinh ra cơn sóng, một mực ảnh hưởng đến hiện tại.

Cô lại cầm đại đao chỉ cỡ bàn tay, không nhận được lại bắt đầu nghĩ.

Đó là món quà đầu tiên cô tặng anh, mà anh đáp lễ...

Sau khi tặng đại đao, vừa lúc là lễ tình nhân.

Ở trên bầu trời trò chơi, liền nhận được tin của Thẩm Lương Xuyên: Tặng em một bộ quần áo.

Kiều Luyến tiến vào hòm thư, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đưa cho cô một bộ quần áo chuyên dành cho lễ tình nhân!

Đó là một bộ áo cưới đỏ thắm, cô lập tức để trong tiểu Kiêu trò chơi mặc vào, cảm thấy quả thực là đẹp phát nổ!

Cô biết, Thẩm Lương Xuyên đưa lễ vật, là không tức giận, thế là hẹn anh tiếp tục chơi game.

Lần này, anh đồng ý.

Thế nhưng, khi tiến vào cửa sổ trò chơi, cô liền phát hiện!

Thẩm Lương Xuyên mặc trên người, là bộ đồ màu đỏ!

Hai người vừa xuất hiện như thế, người trong trò chơi, đều lập tức kinh hô.

—— mẹ nó, bộ đồ tình nhân này đắt như vậy, đối diện là hai cường nhân!

—— bọn họ là vợ chồng sao?

—— ngược kẻ độc thân! Tôi nhận một vạn điểm thương tổn!

...

Lúc đó cô là tâm tình gì?

Kính hi, ngưng ngưng, còn kèm theo chờ đợi.

Tâm thiếu nữ tăng mạnh.

Khi đó, cô biết, chính mình luân hãm.

Nhưng dù như thế, cô cũng chưa từng nghĩ tới, chính mình vậy mà luân hãm thảm vậy.

Tám năm rồi...

Kiều Luyến chăm chăm đồ vật trong tay, còn có cái gì không hiểu rõ đây?

Trên mặt cô mang nụ cười, hốc mắt dần dần ướt át, sau cùng, có nước mắt nhỏ giọt xuống.

Từ Xuyên!

Thảm Lương Xuyên, chính là Từ Xuyên!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 514: Đại cao trào! Lương Xuyên là Từ Xuyên! (14)

Kiều Luyến ở trên lầu ba, ngồi hai giờ.

Những thứ kia rất ít, nhưng đựng đầy ký ức của họ.

Đang kính hi vui sướng, cô lại có nghi hoặc.

Nếu như Thảm Lương Xuyên là Từ Xuyên, như vậy vì sao anh không nhận mình?

Còn có...

Tổng Nguyên Hi luôn miệng mỗi tình đầu của anh là chị mình... Đây là có chuyện gì?

Mặt khác, người trong mộ kia, là ai? Vì sao khiến người trong đội, đều cho rằng đó là Từ Xuyên?

Cô nghĩ tới đây, cúi thấp đầu xuống.

Vui sướng rút đi, còn lại chỉ có mờ mịt.

Thăng đến, bị chuông điện thoại đánh thức, lúc này cô mới hồi phục tinh thần.

Nhìn đây số một chút, là người bên phía LOT, cô vội vàng nghe, liền nghe đối phương mở miệng: "Chào cô, tôi là người bên LOT, xin hỏi là huấn luyện viên chiến đội Q kiều sao?"

Kiều Luyến gật đầu.

Đối phương tiếp tục mở miệng: "Là như vậy, đội ngũ tiến vào Bán Kết, chúng tôi dự định làm một quảng bá, là làm quảng cáo sau chung kết, xin hỏi cô có thể dẫn nhóm đội viên của mình, tới quay không? Chúng tôi đã hẹn phòng hóa trang và thợ quay phim..."

Hiện tại điện tử cạnh tranh đều phát triển như ngôi sao.

Bị yêu cầu chụp ảnh không tính là gì.

Kiều Luyến suy tư một chút, đáp ứng.

Tuy thi đấu cũng không phải là muốn nổi danh, nhưng loại hoạt động này vẫn muốn phối hợp.

Thẩm Lương Xuyên còn không có về nhà.

Cô suy nghĩ một chút, gọi điện thoại cho anh.

Thế nhưng điện thoại của anh, giờ phút này lại tắt máy.

Kiều Luyến lại gọi cho Tống Thành, điện thoại nghe, Tống Thành đề thấp giọng nói: "Kiều tiểu thư, sao vậy?"

Kiều Luyến cắn môi: "Thẩm Lương Xuyên có ở đây không?"

Tống Thành mở miệng: "Anh Thẩm ở bên cạnh tôi, nhưng phía đoàn làm phim xảy ra chuyện, anh ấy đang nói chuyện với đạo diễn. Không thích hợp nói chuyện."

Nghe nói như thế, Kiều Luyến không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Từ khi cạnh tranh kết thúc, anh vội vàng rời đi, cô còn tưởng rằng anh bị cô phát hiện, chạy đi.

Giống như lần gặp gỡ tám năm trước, anh chưa từng xuất hiện...

Thấy anh cũng không phải trốn tránh mình, Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra: "Được, vậy tôi có việc đành đợi buổi tối nói sau."

Cúp điện thoại, Kiều Luyến lại gọi điện thoại cho Thi Trường câu lạc bộ.

Tô Bành Hạo chơi game từ trước đến nay đều kiêu ngạo, xưa nay không có quan tâm loại hình hoạt động tuyên truyền, câu lạc bộ trước đó khiến tổn giống như là không tồn tại, dẫn đến thời điểm tranh tài, Fan hâm mộ không có mấy người.

Điện thoại kết nối, Kiều Luyến mở miệng: "Thi Trường, là như vậy, ban tổ chức dự định để cho chúng ta qua chụp kiểu ảnh, cậu xem, có thời gian hay không? Cái kia, kỳ thật chúng ta chơi game..."

Đang nghĩ ngợi muốn nói chút gì thuyết phục cậu ta, liền nghe thấy Tô Bành Hạo gọn gàng linh hoạt mở miệng: "Được, thời gian nào?"

Kiều Luyến:...

Đây là Thi Trường lúc nào cũng đôi co vài câu với mình đây sạp?

Tên kia, không phải là ngã bệnh chứ!

Cô ho khan một tiếng: "Nói là sau một tiếng, bây giờ mấy người chuẩn bị xuất phát, tôi cũng đi qua ban tổ chức."

"Ừm, chút nữa gặp."

Cúp điện thoại, Kiều Luyến cảm thấy tất cả thuận lợi không thể tưởng tượng nổi.

Cô vỗ vỗ mặt mình, để cho mình lấy lại tinh thần, nỗ lực không nghĩ tới chuyện Từ Xuyên, lúc này mới đi ra ngoài, đánh xe taxi, đi thẳng đến ban tổ chức.

Vừa mới đến ban tổ chức, liền thấy một chiếc xe dừng ở cửa, Từ Tiên Từ từ trong xe ra.

Khi nhìn thấy Kiều Luyến, Từ Tiên Từ bỗng nhiên dừng bước.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 515: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (15)

Hai người phụ nữ, cách nhau ước chừng mười mét, liếc nhìn nhau.

Từ Tiên Từ không khỏi có chút chột dạ, tránh ánh mắt.

Nhưng vừa vịn né ánh mắt, liền cảm thấy mình có chút không giữ được bình tĩnh.

Cô ta chưa từng có thừa nhận qua mình là Tiểu Kiều, chỉ là bên ngoài suy đoán, cô ta chấp nhận mà thôi.

Cho nên, có gì chột dạ?

Nghĩ tới đây, cô ta liền ngẩng đầu lên, tiếp tục nhìn sang.

Nhưng vừa nhìn sang, lại phát hiện... Kiều Luyến người ta đã sớm dời ánh mắt đi chỗ khác, nhìn về phía chiến đội Q đang tới, như vậy, giống như căn bản không có để cô ta vào mắt.

Ngực Tử Tiên Tử bị chặn một hơi, hít sâu mấy lần, lúc này mới bình phục lại.

Căn bản Kiều Luyến cũng không có để Tử Tiên Tử vào mắt, ánh mắt rơi vào tay của hắn là đại gia, hắn là nhị gia.

Bởi vì bị phỏng, cho nên giờ phút này quần băng gạc.

Cô quan tâm hỏi thăm: "Tình huống thế nào?"

Hắn là đại gia và hắn là nhị gia liếc nhau, đều lộ ra nụ cười khổ: "Không có nghiêm trọng, chỉ sợ phải nghỉ ngơi mười ngày nửa tháng."

Kiều Luyến gật đầu, trong lòng cũng trĩu nặng.

Tranh tài quan trọng như vậy, hai người lại không thể ra sân, nên bị ai đường nào.

Cô mím môi, liền nghe có người mở miệng sau lưng: "Miếng vết thương mấy người thế nào? Còn có thể tham gia tranh tài ngày mai không?"

Kiều Luyến quay đầu, liền thấy Tử Tiên Tử đã đi tới, giả mù sa mưa quan tâm nói.

Hắn là đại gia hắn là nhị gia thấy được cô ta, lập tức nổi giận, hắn là đại gia tính khí nóng nảy, trực tiếp mở miệng: "Không cần cô giả mèo khóc chuột từ bị!"

Tử Tiên Tử nhất thời làm bộ ủy khuất: "Cậu, cậu đừng như vậy, tôi thật sự không cố ý..."

Đúng lúc này, ban tổ chức đã có nhân viên đi tới, nhìn tình huống này, không rõ ràng còn tưởng rằng Q chiến đội khi dễ Tử Tiên Tử đây.

Thế là lập tức mở miệng: "Mấy người đang làm gì vậy? Người ta cô gái xinh đẹp, cậu là đàn ông, thái độ sao kém như vậy?"

Hắn là đại gia nổi giận: "Cô ta..."

Trước khi hắn là đại gia mở miệng, Tử Tiên Tử đã không nhịn được cúi thấp đầu xuống: "Chuyện này là tôi không đúng, đừng trách bọn họ. Tay của cậu ấy bị thương, khẳng định tâm tình không tốt."

Một câu, lại chỉ chắc chắn hắn là đại gia khi dễ Tử Tiên Tử!

Nhìn xem, ngay cả lý do đều tìm được, hắn là đại gia bị thương, tâm tình không tốt, cho nên tức giận cô ta!

Sắc mặt nhân viên ban tổ chức trầm xuống: "Thi đấu hữu nghị thứ nhất, tranh tài thứ hai, thân là đàn ông, không thể có thù tăt báo như thế, tính toán chỉ li."

Hắn là đại gia tức giận căn bản nói không nên lời.

Tô Bành Hạo nhìn thấy bộ dạng này, tiến lên một bước: "Cô ta..."

Nói còn chưa dứt lời, lại bị Kiều Luyến lập tức ngăn lại.

Cô cười híp mắt nhìn ban tổ chức: "Đều là chuyện nhỏ, làm gì sôi sùng lên như vậy? Được rồi, mấy người mau đi chụp ảnh đi."

Đám Tô Bành Hạo nghe nói như thế, cả đám đều kinh ngạc nhìn về phía Kiều Luyến, không hiểu vì sao cô sợ như thế, nhưng bây giờ mọi người đối với cô là nói gì nghe nấy, nên dứt khoát không nói.

Ban tổ chức cười híp mắt để các đội viên đi vào chụp ảnh.

Chờ chụp xong, một đám đội viên đi ra.

Tô Bành Hạo đang tìm Kiều Luyến, chỉ thấy Kiều Luyến ôm sáu cốc trà sữa đi tới.

Cô chạy thót tha thót thều, thẳng đến Từ Tiên Từ!

Chợt, thuận thể đem trà sữa nóng, giội lên người Từ Tiên Từ!!

"A!" Trà sữa nóng, để cho cô ta phát ra tiếng kêu thê lương.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 516: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (16)

Sáu cốc trà sữa, toàn bộ hất lên người Từ Tiên Từ.

Nhiệt độ nóng, để cho cô ta đau tới hết âm lên.

Cô ta lui lại một bước, muốn phui trà sữa nóng trên chân.

Nhưng bởi vì là mùa đông, dù mặc ít hơn nữa, quần áo cũng dày cộm nặng nề, ngược lại càng nóng hơn so bình thường.

Từ Tiên Từ đau tới sắc mặt lập tức không còn chút máu, trên trán đều toát mồ hôi.

May Kiều Luyến không có mua trà sữa quá nóng, nếu không chân Từ Tiên Từ, cũng đừng muốn nữa!

Nhưng mặc dù như thế, chỉ sợ hai đùi cô ta, cũng muốn rộp một lớp da.

Kiều Luyến hí hửng, nhìn chăm chăm cô ta, một lát sau, mới làm bộ thất kinh tiến lên: "Ai nha, nóng đến vậy sao, thật xin lỗi thật xin lỗi..."

Vội vàng ngồi xổm người xuống, làm bộ muốn nhìn chân của cô ta.

Đúng lúc này, Từ Tiên Từ tức giận, bởi vì quá đau, cho nên cô ta trực tiếp đưa tay ra, dùng sức đẩy Kiều Luyến một cái!

Lực của cô ta, đương nhiên Kiều Luyến có thể né tránh.

Nhưng nhìn thấy ban tổ chức đi tới, đôi mắt Kiều Luyến chuyển động, trực tiếp đặt mông ngồi trên mặt đất: "Ai u ~"

Cô làm bộ rất đau kêu lên một câu.

Nhân viên ban tổ chức đi tới: "Chuyện gì xảy ra?"

Sắc mặt Từ Tiên Từ rất khó nhìn, chỉ Kiều Luyến, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Kiều Luyến đã tiến lên trước một bước: "Huấn luyện viên Từ Tiên Từ, thật là có lỗi, thật xin lỗi... Tôi mua 6 cốc trà sữa, nên không có nhìn kỹ đường, không thể né tránh cô..."

Một câu, nói như là Từ Tiên Từ đâm vào Kiều Luyến.

Vòng chụp ảnh, đương nhiên Kiều Luyến dễ nhìn hơn Từ Tiên Từ.

Mà Từ Tiên Từ trang điểm dày đặc, khuôn mặt Kiều Luyến thanh thuần lại xinh đẹp, hai người tương đối, Từ Tiên Từ lộ ra mạnh mẽ.

Người của ban tổ chức nhìn Kiều Luyến ăn nói khép nép xin lỗi như thế, cũng không nhận được: "Được rồi, cũng không phải cô cố ý. Mà về sau cô đi cẩn thận một chút."

Từ Tiên Từ trực tiếp bị chọc tức: "Cô ta cố ý! Không nhìn đường lại còn trực tiếp chạy về phía tôi! Với cả trà sữa nóng chết tôi rồi!"

Kiều Luyến thờ dãi: "Khoảng cách từ đây tới chỗ mua trà sữa, cũng gần một cây số đấy, tôi mua xách qua, còn có thể nóng bao nhiêu. Hay là cô coi quần, chúng tôi nhìn miệng vết thương xem sao?"

Từ Tiên Từ... Trước mặt mọi người, làm sao coi quần!

Ban tổ chức cũng nhú lông mày: "Đúng vậy, trà sữa mua uống, nhiệt độ đều vừa vặn, cho dù có nóng, cũng sẽ không khoa trương như vậy."

Nói đến đây, còn nhìn về phía Kiều Luyến: "Con gái hiện tại, thật sự là càng ngày càng yếu ớt."

Từ Tiên Từ...

Ban tổ chức ho khan một tiếng: "Được rồi, tất cả rời đi nhanh lên một chút."

Từ Tiên Từ còn muốn nói điều gì, thế nhưng lưu lại cho ban tổ chức ấn tượng xấu không tốt lắm, cho nên cô ta chỉ có thể cắn răng nhẫn nhịn!

Cô ta tức giận nhìn chằm chằm Kiều Luyến, đưa tay ra chỉ, một lúc sau mở miệng: "Tốt, rất tốt, tôi nhớ kỹ!"

Sau đó liền nện bước run rẩy, đi lên phía trước, cô ta phải nhanh tới bệnh viện bôi bôi thuốc bông!

Nhìn chằm chằm cô ta nhanh chóng lên xe, sau đó rời đi.

Lúc này Kiều Luyến mới phui tay.

Kỳ thật vào hôm tranh tài, cô đã muốn làm như vậy.

Nhưng nếu như trong trận đấu xuất hiện ầu ẩu, sẽ bị hủy bỏ tư cách.

Mà sau tranh tài... Cô sốt ruột trở về tìm Thẩm Lương Xuyên, quên mất Từ Tiên Từ.

Hiện tại... Lại dễ dàng báo thù.

Cô ta làm họ bị bóng tay, cô liền trái lại sáu cốc sữa trà!

Làm xong những việc này, vừa nghiêng đầu, liền thấy các thành viên Q, từng người đứng cách đó không xa, đang nhìn cô chằm chằm, ánh mắt kia, giống như ngậy người!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 517: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (17)

Các đội viên Q, mỗi một người đều là thiếu niên nhiệt huyết.

Gặp chuyện không công bình, thích nhất là đánh trả tại chỗ.

Nói thật, vừa rồi bị Kiều Luyến ngăn lại, để bọn họ ần ần, Tô Bành Hạo, mấy người hấn là đại gia, trong lòng đều không thoải mái.

Nhưng cũng biết sự tình gì đều lấy đại cục làm trọng.

Cái này để tâm tình bọn họ sầu não uất ức, đến lúc chụp ảnh, cũng cười không thoải mái.

Thế nhưng vừa ra khỏi cửa, bọn họ nhìn thấy cái gì?

Bọn họ rõ ràng là đi ra từ bên trái, Kiều Luyến cũng xuất hiện từ bên trái, lại chạy thẳng đến bên phải Từ Tiên Từ.

Ý đồ này, đơn giản là quá rõ ràng!

Lại nhìn cô, dù vẫn có chút chân chó như cũ, tuy nhiên lại gây ông đập lưng ông, để Từ Tiên Từ á khẩu không trả lời được!

Dạng trả thù này, so với trực tiếp đánh họ, còn mạnh hơn gấp trăm lần!

Và lại, nhìn dáng vẻ Từ Tiên Từ vừa mới bước đi, rõ ràng là bóng không nhẹ.

Hấn là đại gia, hấn là nhị gia, thậm chí là Tô Bành Hạo, cả đám đều cúi đầu nhìn về phía tay của mình.

Giờ này khắc này, ở chỗ vết thương, hình như cũng không quá đau!

Lại ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía Kiều Luyến, cũng thay đổi.

Vốn cảm thấy, Kiều Luyến cũng chỉ là trang trí.

Bọn họ thi đấu cũng không dựa theo kế hoạch của cô.

Nhưng hiện trường tranh tài hôm nay, đầu tiên là cô xuất sắc, để tất cả mọi người cảm thấy hai mắt tỏa sáng.

Hiện tại thấy được phong cách cô xử sự.

Trong lúc nhất thời, Kiều Luyến chinh phục trái tim đám người này.

Mấy người đều đang ngẩn người, Kiều Luyến đã vẫy tay: "Này, Mọi người làm gì đấy?"

Chẳng lẽ là... Bị hành động mình dùng sáu cốc trà sữa nóng với Từ Tiên Từ, làm cho sợ hãi?

Cô lập tức kéo ra khoe miệng, "Cái kia, kỳ thật tôi không phải cố ý."

Mọi người:...

"Mọi người đừng sợ, tôi rất hiền lành, làm sao lại cố ý bị phông người! Đây chính là trùng hợp!"

Mọi người:...

Mất thấy mình càng nói, đám người này càng không tin, Kiều Luyến thở dài: "Được rồi, về câu lạc bộ đi."

Lời này rơi xuống, Tô Bành Hạo liền lên trước một bước: "Huấn luyện viên Kiều."

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, quay đầu: "Cậu gọi tôi sao?"

Quả thực là quá kinh ngạc, trước kia Tô Bành Hạo đều trực tiếp hô tên, lúc nào khách khí như vậy?

Tô Bành Hạo đứng ở trước mặt của cô, "Cái kia, không phải một tuần sau tiến hành chung kết sao? Tôi chính là muốn hỏi một chút, trong khoảng thời gian này, chúng ta phải huấn luyện như thế nào."

Một tuần sau, tay hấn là đại gia, hấn là nhị gia, có lẽ có thể ra sân.

Kiều Luyến nhíu lông mày, bàn giao cho họ công việc huấn luyện, chờ đến khi giao phó xong, lúc này một đám người mới đi ra ngoài.

Vừa đi hai bước, lại chợt thấy Tiểu Diện Hồ xuất hiện ở trước mặt.

Cả người cậu ta đều có chút thay đổi, sắc mặt u ám, trở nên sầu não uất ức.

Giờ phút này, đôi mắt chăm chú nhìn Kiều Luyến, cậu ta cúi đầu, chậm rãi đi tới: "Vong Xuyên..."

Kiều Luyến ngẩng đầu nhìn cậu ta.

Tiểu Diện Hồ cúi đầu, "Cái kia, tôi có thể trở về chiến đội Q không?"

Kiều Luyến nhíu mày: "Vì cái gì?"

Tiểu Diện Hồ mở miệng: "Lúc ấy tôi rời đi, cũng là bởi vì Từ Tiên Từ nói cô ta là tiểu kiều, là bị lừa! Hiện tại tôi mới phát hiện, cô ta căn bản không phải!"

Mà từ lần trước đánh một ván với lưu luyến không quên, cậu ta phát hiện Từ Tiên từ không phải tiểu Kiều, Từ Tiên Từ liền bắt đầu tiến hành chèn ép cậu ta.

Hiện tại trên trận đấu cũng là người khác, cậu ta chỉ là một người dự bị!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 518: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (18)

Tiểu Diện Hồ tràn ngập khát vọng nhìn về phía Kiều Luyến.

Nhìn bộ dạng cậu ta, Kiều Luyến bỗng nhiên cười.

Cô nghĩ đến lúc trước, Tiểu Diện Hồ bị đào đi, trong nội tâm cô giống như là chèn khối bông.

Mà kiên quyết của Tiểu Diện Hồ, cũng làm cho cô lúc ấy thương tổn.

Hiện tại, quan hệ của hai người, giống như là trái ngược.

Kiều Luyện nhìn cậu ta: "Bây giờ cậu rời đi, phí bồi thường vì phạm hợp đồng người nào giao?"

Tiểu Diện Hồ nghe xong lời này, lập tức mở miệng: "Phí bồi thường vì phạm hợp đồng kỳ thật cũng chỉ 10 vạn, Q trả giúp tôi, không mắc!"

Kiều Luyện nhún mày: "10 vạn? Thế nhưng vì sao Q phải bồi thường phí vì phạm hợp đồng cho người từng bỏ đồng đội?"

Tiểu Diện Hồ trực tiếp sững sờ.

Kiều Luyện nhìn cậu ta: "Hiện tại, cậu phát hiện Từ Tiên Từ không phải tiểu Kiều, cho nên muốn trở về, như vậy về sau ở chiến đội khác có huấn luyện viên mà cậu thần tượng, cậu sẽ đi theo họ hay không?"

Tiểu Diện Hồ sững sờ.

Kiều Luyện chỉ đám người sau lưng kia: "Nhìn thấy không? Lúc trước, Từ Tiên Từ không chỉ có đào cậu, còn đào bọn họ. Thế nhưng tất cả mọi người không có đi, chỉ có một mình cậu đi."

Cô nhìn chằm chằm Tiểu Diện Hồ: "Q muốn, là đội viên đoàn kết nhất trí, không phải động một tí là sẽ rời đi."

Tiểu Diện Hồ thấy thái độ Kiều Luyện kiên quyết, ánh mắt rơi vào tay của hắn là đại gia, hắn là nhị gia.

Một lúc sau, mới mở miệng: "Thế nhưng tranh tài một tuần sau, có lẽ tay của hai người bọn họ còn không có khôi phục tốt, cô không sợ sẽ bị thua sao?"

Kiều Luyện mỉm cười, một lúc sau mới lắc đầu: "Chúng tôi thà rằng thua trận, cũng sẽ không muốn một đội viên không hợp cách! Thua mất, chúng tôi còn có cơ hội làm lại từ đầu."

Nói đến đây, cô xoay người rời đi.

Vừa đi hai bước, liền nghe thấy Tiểu Diện Hồ hô: "Bạch Cốt lão tổ, em cũng không cầu tình cho tôi sao?"

Một câu rơi xuống, Kiều Luyện hơi sững sờ, nhìn về phía Bạch Cốt lão tổ.

Trước kia Bạch Cốt lão tổ hình dung tiêu tụy, trong khoảng thời gian ở câu lạc bộ, Kiều Luyện cường chế bọn họ nhất định không được thức đêm, cho nên gần đây, sắc mặt dần dà tốt chút.

Nghe nói như thế, Bạch Cốt lão tổ quay đầu, nhìn về phía Tiểu Diện Hồ: "Từ khi cậu rời chiến đội trở đi, tôi sẽ không xin tha vì cậu."

Tiểu Diện Hồ cắn môi: "Bạch cốt! Chẳng lẽ em không hi vọng chúng ta có thể ở cùng một chỗ mỗi ngày hay sao?"

Bạch Cốt lão tổ lắc đầu: "Chúng ta đã chia tay."

Một câu lộ ra, để Kiều Luyện chấn kinh.

Cô không thể tin nhìn chằm chằm Bạch Cốt lão tổ: "Cô, cô đi cùng với cậu ta sao?"

Bạch Cốt lão tổ nhìn Kiều Luyện một chút, gật đầu.

Kiều Luyện:...

"Chẳng qua hiện tại chúng tôi, đã chia tay."

Kiều Luyện khẽ gật đầu.

Một hàng sáu người, quay người lên xe rời đi, chỉ còn lại có Tiểu Diện Hồ đứng tại chỗ, tức giận siết chặt nắm đấm.

Một lúc sau, cậu ta mới hít vào một hơi thật sâu: "Sẽ có ngày xin tôi gia nhập chiến đội!"

Nghĩ đến cái gì, cậu ta cầm điện thoại di động lên, gọi một dãy số...

-

Kiều Luyện đưa năm người về câu lạc bộ trước, lúc này mới để cho tài xế đưa cô về nhà.

Tính toán thời gian, cái giờ này, Thẩm Lương Xuyên cũng đã về nhà?

Thế nhưng, về tới nhà, cô mới phát hiện, Thẩm Lương Xuyên và Hạ Diệp Hoa đều không thấy đâu.

Kiều Luyến nghi ngờ, hỏi thăm thám Lý: "Tiên sinh và phu nhân đâu?"

Thám Lý mở miệng: "Tiên sinh bảo hôm nay phải họp, buổi tối không trở lại. Phu nhân... Thẩm Tổng tiểu thư rồi."

Nghe nói như thế, Kiều Luyến hơi sững sờ, cô dừng một chút, lúc này mới lên tiếng: "Tổng Nguyên Hi ở trại an dưỡng nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 519: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (19)

Thám Lý nghe nói như thế, hỏi đáp: "Tại trại an dưỡng Y Đức ngoài vùng ngoại thành."

Kiều Luyến gật đầu, biểu thị biết rồi.

Sau đó cô lên lầu.

Cùng lúc đó, trong bệnh viện.

Từ Tiên Từ nhìn bắp đùi mình bị nóng đỏ rực, tức giận nghiêng răng nghiêng lợi.

Loại đau rất, cho dù là bôi thuốc, cũng chỉ có thể làm dịu, không có cách nào tiêu trừ.

Đau.

Ngoại trừ đau, hai cái đùi này, đã không cảm thấy gì khác.

Mà bởi vì bị nóng trên bắp đùi, cho nên hiện tại cô ta mặc quần áo, liền sẽ đụng da thịt, loại đau đón kia, càng thêm tra tấn người.

Vong Xuyên!

Cô ta sẽ không bỏ qua cho cô.

Nghĩ như vậy, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, cô ta cầm lên, phát hiện là Tôn Lập Nam, lập tức nghe, giọng ngọt ngào: "Tôn tiên sinh!"

Giọng Tôn Lập Nam truyền tới: "Hôm nay tranh tài, thế nào?"

"Không có vấn đề, chúng tôi trực tiếp vào đến Chung Kết rồi."

Tôn Lập Nam gật đầu: "Ừm, được, Chung Kết, tôi sẽ đến hiện trường. Cô nhất định phải lấy thứ nhất, vô luận dùng bất kỳ phương pháp nào, hiểu không?"

Từ Tiên Từ mở miệng cam đoan: "Ngài yên tâm, khẳng định không có vấn đề!"

--

Kiều Luyến một mình ở trong phòng ngủ, loại cảm giác tịch mịch, tự nhiên sinh ra.

Cô mím môi,

Đầu tiên là cầm điện thoại di động lên, gọi cho Thẩm Lương Xuyên.

Điện thoại vang lên hai tiếng, liền được nghe.

Giọng Thẩm Lương Xuyên dễ nghe truyền tới: "Alo?"

Kiều Luyến mím môi, lúc này mới lên tiếng: "Là em."

"Anh biết."

Giọng trầm ấm, cùng với giọng nói vào kỳ đổi tiếng vịt đực năm đó, hoàn toàn khác biệt.

Giống như là một người trọng sinh, sáng chói.

Kỳ thật tám năm trước, mỗi lần cô gọi điện thoại với Tử Xuyên, nghe trong điện thoại truyền đến tiếng anh, đều sẽ giấu cọt anh.

Con trai vào thời kỳ đổi giọng, không thích nói chuyện, bởi vì giọng không dễ nghe.

Thế nhưng anh lại không biết, nghe giọng của anh, cô mới có một loại cảm giác an toàn.

Khi đó, cô thường xuyên nghĩ, sau khi giọng Thẩm Lương Xuyên hết đổi, sẽ là giọng như thế nào, có thể để cho cô cảm thấy lạ lẫm hay không?

Về sau, cô nghe được tiếng nói đặc biệt của Thẩm Lương Xuyên.

Chất phác mị hoặc dễ nghe.

Thì ra, sau khi Tử Xuyên lớn lên, chính là bộ dạng này.

Bất tri bất giác, hốc mắt lập tức chua xót.

Ánh mắt đều trở nên có chút mơ hồ.

Kiều Luyến lập tức lấy ra một tờ giấy, lau khô mắt.

Thật sự là càng ngày càng làm kiêu!

Rõ ràng muốn chất vấn anh cái gì, nhưng bây giờ, làm sao nghe được tiếng anh, đã cảm thấy lòng chua xót chứ?

Cô cắn môi, một lúc sau mới mở miệng: "Anh chừng nào thì trở về?"

"Còn không xác định."

Đối diện trả lời, mang theo chần chờ.

Kiều Luyến nắm chặt máy, một lúc sau mới mở miệng: "Em có một vấn đề muốn hỏi anh."

Đối diện bỗng nhiên an tĩnh.

Trong bóng đêm, tiếng kim rơi trong phòng cũng có thể nghe được.

Giờ phút này điện thoại đối diện trầm mặc, lại làm cho tâm Kiều Luyến, bỗng nhiên nhấc lên.

Không biết qua bao lâu, hình như là thật lâu, lại giống như chỉ một nháy mắt, một suy nghĩ, lúc này đối diện mới lên tiếng: "Em hỏi đi."

Kiều Luyến chợt dừng lại.

Cô muốn hỏi điều gì?

Anh là Tử Xuyên sao?

Nhưng vật kỷ niệm trên lầu ba, còn có thảo tác tranh tài hôm nay, đều có thể chứng minh đây là thật!

Cho nên, vấn đề này còn có ý nghĩa sao?

Nhưng đã nói đến chỗ này, Kiều Luyến nắm chặt nắm tay.

Một lúc sau mới mở miệng: "Em là tiểu Kiêu."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 520: Đại cao trào! Lương Xuyên là Tử Xuyên! (20)

Kiều Luyến không biết tại sao mình lại thốt ra câu nói này, chỉ nói xong, lại chờ đợi phản ứng của anh lần nữa.

Điện thoại đối diện, không có âm thanh lần nữa.

Ánh mắt Kiều Luyến, nhìn chằm chằm phía trước, nhìn giống như là đang nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ, nhưng kỳ thật cái gì cô cũng không nhìn.

Trong đầu cô đều là...

Có phải Thẩm Lương Xuyên không nhận ra cô hay không?

Cô nghĩ đến, lúc mình cùng đường, anh từ trên trời giáng xuống, giống như Cứu Thế, đề cập khế ước kết hôn với cô.

Cô nghĩ đến, vừa mới gả cho anh, thái độ anh đối với mình lãnh đạm, luôn luôn mang theo địch ý.

Về sau, cô cho là, Thẩm Lương Xuyên bởi vì mối tình đầu, mới có thể đối với mình như vậy.

Nhưng bây giờ, cô phát hiện không phải.

Đã không phải, như vậy vì cái gì?

Chẳng lẽ là bởi vì anh không có nhận ra mình là Tiểu Kiều?

Mấy cái suy nghĩ này, rắc rối phức tạp, xuất hiện trong đầu, để Kiều Luyến cảm giác đầu óc của mình, đều không đủ dùng.

Cô cứ nhìn về phía trước như vậy, dứt khoát cái gì cũng không thêm nghĩ nữa, chỉ muốn chờ đợi đáp án cuối cùng của anh.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Trong căn phòng, lại rơi vào trạng thái an tĩnh.

Một lúc sau, đối diện mới vang lên tiếng anh lần nữa: " Anh đã biết. "...

Một câu hỏi hột, để Kiều Luyến cảm giác trong lòng chưa xót.

Sao anh có thể bình tĩnh như vậy?

Suy nghĩ một chút, từ khi mình biết anh là Tử Xuyên, sự kích động kia, so sánh bộ dạng anh giờ phút này...

Kiều Luyến thậm chí chắc chắn, Thẩm Lương Xuyên đã sớm biết cô là Tiểu Kiều!

Nhưng nếu như đã sớm biết cô là tiểu Kiều, vì sao lại đối với cô như thế?

Kiều Luyến có rất nhiều nghi vấn, muốn hỏi từng cái rõ ràng.

Thế nhưng miệng cô ngập ngừng, lại phát hiện mình không biết nói gì.

Cô cứ ngẩn người như vậy.

Trong lúc nhất thời hay người đều không nói gì, giống như là đã không phản bác được.

Qua cực kỳ lâu, Kiều Luyến mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần.

Hiện tại cô muốn biết nhất... Vào lần gặp mặt tám năm trước, vì sao anh không tới?

Cô siết chặt nắm đấm, vừa định hỏi chuyện này, đối diện lại truyền đến tiếng Tống Thành: " Anh Thẩm, đạo diễn đang đợi anh. "

Kiều Luyến hơi sững sờ, lời vừa tới miệng, lại nuốt trở vào.

Cô liền kéo hiểu lòng người mở miệng: "Vậy anh đi trước đi, chờ anh rảnh rồi, chúng ta trò chuyện tiếp. "

Thẩm Lương Xuyên ừ một tiếng: " Em cahwm sóc mình thật tốt. "

"Được."

Cúp điện thoại, trong bóng đêm an tĩnh, Kiều Luyến nằm ở trên giường, thì ra, Thẩm Lương Xuyên thật sự đang bận, cũng không phải là đang tránh né chính mình!

Nhưng cô cũng không biết...

Trong một văn phòng ở Bắc Kinh.

Thẩm Lương Xuyên đứng trước cửa sổ sát đất, lẳng lặng nhìn chăm chú ra phương xa, trong tay anh còn cầm điện thoại di động, duy trì tư thế trò chuyện vừa rồi.

Tổng Thành đứng ở sau lưng anh, trong phòng làm việc, giờ phút này đều đã tan tầm, chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Tổng Thành ho khan một tiếng: " Anh Thẩm, cái này... Lừa gạt Kiều tiểu thư không tốt lắm đâu?"

Một câu roi xuống, liền thấy ánh mắt lạnh lùng của Thẩm Lương Xuyên nhìn qua, anh ta lập tức ngậm miệng lại, lựa chọn im lặng.

Thẩm Lương Xuyêntiếp tục nhìn chăm chăm phương xa.

Về mặt bình thân, lộ ra xoắn xuyết.

Lúc chơi game, mặc dù anh đã cực lực che giấu thao tác của mình, thế nhưng đến cùng Kiều Luyến vẫn phát hiện kỳ lạ?

Cho nên, lúc này mới gọi điện thoại cho anh.

Cô nói cô muốn hỏi một vấn đề...

Anh không cần nghĩ, cũng biết cô muốn hỏi điều gì.

Thế nhưng chuyện tám năm trước... Nói ra, cũng khiến hai người đau nhức.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 521: Chung Kết! (1)

Anh thà rằng một mình gánh chịu lấy, cũng không nguyện ý để cô biết rõ chân tướng.

-

Kiều Luyến không biết mình ngủ lúc nào, lúc tỉnh lại, trời đã sáng rồi.

Nhìn thời gian, đã hơn bảy giờ.

Cô rời giường, rửa mặt, chờ khi chuẩn bị thỏa đáng tất cả, xuống lầu liền thấy Hạ Diệp Hoa ngồi trong nhà ăn, đang ăn sáng.

Kiều Luyến vừa đi qua, Hạ Diệp Hoa lập tức kéo lại tay của cô: "Mấy ngày nay đều bận rộn quá à, cả ngày cũng không thấy các con."

Kiều Luyến cười: " Hôm nay con rảnh, có thể ở cùng mẹ."

Hạ Diệp Hoa gật đầu.

Kiều Luyến suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn mở miệng: "Mẹ, hôm nay mẹ có đi thăm Nguyên Hi không?"

Nhắc đến Tổng Nguyên Hi, Hạ Diệp Hoa liền lộ ra cảm xúc phức tạp.

Tổng Nguyên Hi là bà nhìn nó lớn lên, xem như là nữ nhi ruột thịt của mình.

Nhưng mà bây giờ, con bé làm nhiều chuyện sai lầm như vậy, nhưng tinh thần thất thường rồi...

Điều này khiến bà oán hận con bé, nhưng lại nhớ con bé.

Nghe được Kiều Luyến nói, Hạ Diệp Hoa trầm mặc một hồi, sau cùng mở miệng: "Không đi. Trại an dưỡng mỗi tuần chỉ có thể qua hai lần, không chế vô cùng nghiêm ngặt, về sau, một tuần thăm một lần là được rồi."

Một tuần thăm một lần...

Thời gian trước, lúc Tổng Nguyên Hi nằm viện, Hạ Diệp Hoa mỗi ngày canh giữ ở trong bệnh viện.

Cho nên, Hạ Diệp Hoa vẫn còn tức giận đi.

Bất quá cũng đúng, cuối cùng Tống Nguyên Hi, lợi dụng xe của bà trở lại Thẩm gia, sau cùng lại đâm Thẩm Lương Xuyên bị thương, thương tổn tâm lòng của bà.

Cho nên, Hạ Diệp Hoa như vậy cũng đúng

Ăn sáng xong, Kiều Luyến không có việc gì làm

Trong hoa viên, thấy hai người Hạ Diệp Hoa và thím Lý đang trồng hoa, cô liền lặng lẽ ra ngoài.

Sau đó đón xe đi trại an dưỡng.

Hiện tại, khi phát hiện Từ Xuyên là Lương Xuyên, phát hiện bên trong lầu ba căn bản cũng không có cái gọi là "em gái mới tinh đầu", Tống Nguyên Hi nhằm vào cô như vậy, liền biến thành điểm nghi hoặc lớn nhất.

Cô ta hận thù mình như vậy, Kiều Luyến cảm thấy nhất định là có lý do gì trong đó.

Mà lý do này, có quan hệ tới Thẩm Lương Xuyên.

Cô hít thật sâu vào một hơi, cảm thấy sự tình thật là rối loạn.

Chính lúc đang xoắn xuýt, điện thoại di động vang lên.

Cô cúi đầu, liền thấy là Tôn Lập Nam gọi điện thoại tới.

Nghe, liền nghe thấy tiếng Tôn Lập Nam: "Kiều Luyến, một tuần sau, em có rảnh không?"

Kiều Luyến nhú mày: "Sao vậy?"

"Cái kia, em biết ở Bắc Kinh có điểm tranh tài không? Chúng ta qua xem so tài! Tôi có vé vào cửa!"

Kiều Luyến:...

Cô còn cần xem sao?

Cô cũng là người tham dự tranh tài được không?

Kiều Luyến kéo ra khóe miệng, lúc này mới lên tiếng: "không cần."

Tôn Lập Nam sững sờ, "Em trước kia không phải thích nhất game cạnh tranh sao? Vì sao bây giờ không muốn đi?"

Kiều Luyến ngắt lời anh ta, "Cái kia, tôi có vé."

"A, dọa tôi một hồi, còn tưởng rằng em thay đổi hứng thú đâu!" Tôn Lập Nam nói, vừa hưng phấn lên.

Anh ta vì cho Kiều Luyến bất ngờ, đã lên kế hoạch lâu như vậy, cuối cùng có thể lấy ra rồi!

Chờ đến khi Kiều Luyến biết, đội đứng nhất tranh tài, King chiến đội là câu lạc bộ của anh ta, khẳng định sẽ thay đổi cách nhìn về anh ta!

Lúc đó anh ta sẽ đem câu lạc bộ chuyển sang tên của cô, làm lễ vật thần bí tặng cho cô

Kiều Luyến sớm muốn thành lập một câu lạc bộ, hiện tại, anh ta giúp cô thực hiện mục tiêu...

Nghĩ tới đây, Tôn Lập Nam càng thêm kích động, "Cái kia, một tuần sau, em nhất định phải đến!"

Kiều Luyến:... "Tôi khẳng định đi."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 522: Chung kết! (2)

Cúp điện thoại, Kiều Luyến đã cảm thấy Tôn Lập Nam có điểm gì là lạ.

Nhưng cụ thể lạ ở chỗ nào, cô cũng không biết.

Trước kia đi theo Tôn tử cùng nhau chơi đùa, về sau cô say mê chơi game, Tôn tử còn luôn luôn nói đông dài chơi game là không làm việc đàng hoàng, hiện tại cũng cảm thấy hứng thú như vậy sao?

Kiều Luyến lắc đầu, đem sự tình Tôn Lập Nam ném ra sau ót.

Rất nhanh, bọn họ liền tới trại an dưỡng.

Lúc xuống xe, Kiều Luyến nhìn lên kiến trúc xa hoa trước mặt này, biết đây cũng là một trại an dưỡng tư nhân, chỉ có kẻ có tiền mới có khả năng gánh chịu phí dụng này.

Cô đi tới cửa, liền bị gác cổng cản lại.

Kiều Luyến mở miệng: "Tôi là tới thăm bệnh nhân, tôi là chị dâu con bé, còn nhờ anh giúp đỡ một chút."

Gác cổng chấp hành vô cùng nghiêm ngặt: "Không được, chỉ có thứ 2, thứ 6 mỗi tuần có thể thăm viếng, thời gian còn lại, trại an dưỡng không cho phép có người tiến vào."

Kiều Luyến nghi hoặc: "thế nhưng tôi thật là có việc nên tới thăm bệnh nhân, có thể dàn xếp một chút không?"

Gác cổng lắc đầu: "thật xin lỗi, tiểu thư, đây là yêu cầu kiên quyết của chúng tôi. Bởi vì bệnh nhân nơi này đều rất đặc thù, bình thường có người lạ tiến vào, sợ rằng sẽ gây nên khủng hoảng. Mời cô hiểu cho, dù sao cô cũng có người thân ở bên trong, cũng hi vọng người thân của mình, có thể được chữa trị không phải sao?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Đạo lý là như vậy, mà trại an dưỡng có thể nghiêm ngặt chấp hành, xem ra bảo an trại an dưỡng này làm rất tốt, cũng không cần lo lắng người ở bên trong sẽ chạy ra.

Thế nhưng không đi vào, làm sao cô có thể nhìn thấy Tống Nguyên Hi, làm sao có thể biết, cái gọi là "Mối tình đầu" đến cùng xảy ra chuyện gì đây?

Chính lúc đang xoắn xuýt, nhìn thấy có một cô gái từ trong viện đi ra.

Dung mạo của cô bé rất đẹp rất, ánh mắt thiện lương ôn hòa. Trên mặt cô bé mang nụ cười, nhìn lấy liền cho người ta một cảm giác hiền lành.

Cô gái này, làm sao nhìn quen mắt thế?

Chính lúc đang tự hỏi, chỉ thấy cô bé giống như thấy có người xa lạ, nhìn Kiều Luyến một chút.

Chợt, con mắt của cô bé sáng lên, lập tức lao đến: "là chị à! sao chị đi tới nơi này?"

Kiều Luyến hơi sững sờ.

Cô gái này, nhận biết cô sao?

Có lẽ nhìn ra nghi ngờ của cô, cô bé lập tức mở miệng cười: "câu lạc bộ 'Sáng chói', chị đã quên sao?"

Câu lạc bộ Sáng chói...

Kiều Luyến bỗng nhiên nghĩ tới, đây không phải là cô bé bị đánh, về sau được Thẩm Tử Hào cứu ra sao?

Cô bé hiển nhiên rất cảm kích cô, một tay nắm chặt tay của cô: "Em là Hạ Noãn Noãn, chuyện ngày đó, thật vô cùng cảm kích mọi người, nếu như không phải mọi người..."

Nói tới chỗ này, hốc mắt của cô bé lập tức đỏ lên.

Kiều Luyến đau lòng, lập tức an ủi: "Không có chuyện gì, tiện tay mà thôi, cô chớ để trong lòng."

Hạ Noãn Noãn nhìn như yếu đuối, kỳ thật nội tâm rất kiên cường, ngày đó lúc mà bị đánh không rên một tiếng, Kiều Luyến liền biết tính cách cô gái này.

Cho nên, kỳ thật vẫn thích cô bé.

Huống hồ, giờ phút này thấy được cô bé, Kiều Luyến còn có một loại cảm giác vừa quen đã thân.

Hạ Noãn Noãn lại mở miệng hỏi thăm: "Cái kia, xin hỏi, vị tiên sinh ngày đó đã cứu em, là ai?"

Nói đến đây, trên mặt của cô bé hiện lên một vòng đỏ bừng.

Kiều Luyến nghi hoặc: "Em không biết? Về sau không phải cậu ta ôm em đi sao?"

Hạ Noãn Noãn cắn môi, cúi đầu: "Em lúc ấy bị dọa sợ, anh ấy đưa em đi bệnh viện, băng bó sau liền rời đi. Áo còn để lại chỗ em, em còn muốn nhân cơ hội trả lại anh ấy, nói lời cảm ơn trước mặt."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thâm Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 523: Chung kết! (3)

Kiều Luyến cười: "Cậu ta gọi là Thẩm Tử Hào, về phần gặp mặt, tôi cảm thấy có duyên sẽ gặp lại."

Hạ Noãn Noãn gật đầu lần nữa.

Sau đó nhìn về phía trại an dưỡng: "Chị tới nơi này là?"

Kiều Luyến mở miệng: "Tôi tới thăm một người bạn, nhưng gác cổng nói hiện tại không cho vào."

Hạ Noãn Noãn nghe đến đó, gật đầu: "Đúng, cái trại an dưỡng này quản rất nghiêm khắc, hiện tại em làm nhân viên ở trong này."

Nói đến đây, lại mở miệng: "em mang chị đi nhé."

Kiều Luyến: "Được chứ?"

Khi tiến vào bên trong trại an dưỡng, lúc này Kiều Luyến mới phát hiện chính mình lại đi cửa sau.

Hạ Noãn Noãn còn ở phía trước giúp cô giới thiệu bệnh tình Tổng Nguyên Hi: "Kỳ thật tinh thần Tổng tiểu thư khi thì tốt, khi thì xấu, hẳn là chịu kích thích gì đó. Loại tình huống này, không cần đưa đến trong viện an dưỡng, dù sao... Kỳ thật bọn họ vẫn là khát vọng ở cùng người thân."

Một câu nói xong, liền quay đầu nhìn Kiều Luyến một chút.

Kiều Luyến mím môi, không nói gì.

Kỳ thật Hạ Diệp Hoa vẫn luôn không bỏ được Tổng Nguyên Hi, nhưng trong nội tâm bà khẳng định không thoái mái.

Tổng Nguyên Hi làm ra nhiều chuyện như vậy với cô, còn thương tổn tới Thẩm Lương Xuyên...

Cô lại không có tình cảm gì với Tổng Nguyên Hi...

Nhưng hiện tại, nghe được câu nói này của Hạ Noãn Noãn, Kiều Luyến mới hiểu được.

Trong viện an dưỡng nói thật dễ nghe, kiến trúc lại hoa lệ thoải mái thì thế nào?

Một người, bị giam giữ ở chỗ này, so với ngồi tù hoàn cảnh nơi này tốt một chút đi.

Không có nhân thân, tự do, không thể tùy tiện ra vào, mỗi ngày bị người quản chế...

Những cái này, mới là trừng phạt lớn nhất với Tổng Nguyên Hi.

Kiều Luyến không nói chuyện, Hạ Noãn Noãn lập tức biết, khẳng định ở trong đó có ẩn tình, cô bé thiện lương lại miễn cưỡng, lập tức không hề nói lại đề tài này, trực tiếp mở miệng: "bình thường Tổng tiểu thư đều một mình ngồi người trong phòng, cũng không nói nhiều, có đôi khi một mình liền khóc, để cho cô ấy tới tham gia hoạt động, cô ấy cũng bất động."

Hạ Noãn Noãn mang theo Kiều Luyến, đi tới phòng ở của Tổng Nguyên Hi.

"Tổng tiểu thư ở tại đây." Cô bé chỉ vào một gian phòng trong đó.

Kiến trúc ở đây, đều rất sáng sủa.

Mà mỗi một phòng, đều là một phòng ngủ cùng một phòng khách cỡ nhỏ.

Ở chỗ này, thật là rất thoải mái, so với khách sạn năm sao còn thoải mái hơn.

Hạ Noãn Noãn đẩy cửa phòng Tống Nguyên Hi ra, Kiều Luyến liền đi vào.

Tiếng mở cửa, đều không làm Tống Nguyên Hi quay đầu nhìn một chút, giống như tiếng động bên ngoài, không ảnh hưởng đến cô ta.

Cô ta ngồi ở trên ghế sofa phòng khách, ánh mắt nhìn chăm chăm một góc trước mặt.

Theo ánh mắt của cô ta nhìn sang, Kiều Luyến liền phát hiện, vị trí cô ta nhìn, kỳ thật cũng là một khoảng tường trắng, không có cái gì.

Kiều Luyến để phòng cô ta phát bệnh, đứng cách xa cô ta một chút, sau đó đột nhiên hỏi thăm: "Cô đang nhìn cái gì?"

Tống Nguyên Hi mở to hai mắt nhìn, cô ta mặc quần áo bệnh nhân nghe tiếng mờ mịt quay đầu nhìn cô một cái, sau đó mở miệng: "Tôi đang nhìn, anh Lương Xuyên đi qua."

Kiều Luyến sửng sốt.

Nhưng nhìn ánh mắt cô ta trấn tĩnh, không giống như bộ dạng bị bệnh, liền nhú mày.

Tống Nguyên Hi đứng lên, nhìn về phía cô: "Sao cô lại tới đây? Có chuyện gì sao?"

Dáng vẻ đó, không khác gì người bình thường.

Kiều Luyến nhú lông mày: "Tôi đến hỏi cô mấy câu."

"Cô nói."

"Tống Nguyên Hi, cô vì lý do gì lại nhắm vào tôi?"

Một câu rơi xuống, ánh mắt Tống Nguyên Hi thay đổi: "bởi vì tôi hận cô! Cô hại chết...."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 524: Chung Kết! (4)

Giọng Tống Nguyên Hi hạ thấp, để cho người ta không nghe được câu nói phía sau.

Trông nét Kiều Luyến co rụt lại, bỗng nhiên đi về phía trước, một tay nắm chặt cổ tay cô ta: "Cô nói cái gì? Cô nói cho rõ ràng. Cô hận tôi cái gì? Tôi hại chết người nào của cô?"

Quả nhiên là như vậy!

Trước kia cô đã cảm thấy kỳ quái.

Nếu như chị của Tống Nguyên Hi là mối tình đầu của Thẩm Lương Xuyên, như vậy cô ta không hi vọng Thẩm Lương Xuyên ở cùng với mình là đúng, thế nhưng hận ý cô ta đối với mình lại không hợp lý!

Muốn hạ thuốc tránh thai, để một cô gái cả đời không sinh con được, thù hận sâu như thế nào mới có thể làm vậy?

Giờ nà, cô nghe đến ba chữ hại chết người, cô liền hiểu.

Quả nhiên cô và Tống Nguyên Hi có cừu hận to lớn

Cô siết chặt tay.

Bỗng nhiên nghĩ đến Thẩm Lương Xuyên đã từng nói, Tống Nguyên Hi là em gái của bạn cũ.

Bạn cũ...

Bạn cũ này, đối với Thẩm Lương Xuyên mà nói, khẳng định rất quan trọng.

Có phải, Thẩm Lương Xuyên cũng bởi vì nguyên nhân này, mới có thể oán hận cô, cho nên tám năm trước, anh không...

Tám năm sau bọn họ gặp lại, anh biết rõ mình là tiểu Kiều, nhưng không có nhận nhau, thậm chí, tại thời điểm vừa mới kết hôn, anh còn có ý hận mình...

Tất cả sự việc dần hiện lên, giống như khiến cô hoàn toàn hiểu rõ từ trong sương mù!

Thế nhưng, cô có thể hại chết người nào?

Tám năm trước, cô cũng chỉ là một cô bé mười tám tuổi.

Cô cũng không có làm gì, làm sao lại hại chết người?

Cô muốn hỏi cho rõ ràng.

Thế nhưng lúc này Tống Nguyên Hi đã phát bệnh.

Khi Kiều Luyến cầm cổ tay cô ta, cô ta liền đã kinh hoàng nhảy dựng lên, giống như là bị kinh hãi, bỗng nhiên hét rầm lên: "A, thả tôi ra, thả tôi ra..."

"A, thật là nhiều máu!"

"Anh Lương Xuyên, em không phải cố ý... hu hu..."

"Anh Lương Xuyên, anh có phải rất hận em hay không..."

Nói xong những lời này, cô ta bỗng nhiên đẩy mạnh Kiều Luyến, chạy thẳng về phía phòng vệ sinh.

Mở vòi nước ra, dùng sức chà mạnh ngón tay của mình.

"Máu, tôi muốn rửa sạch sẽ... Rửa sạch sẽ, đây không phải là máu anh Lương Xuyên..."

Tinh thần cô ta hoảng hốt, ở đó dùng sức chà mạnh, Kiều Luyến thì đứng trong phòng nhìn cô ta.

Tất cả suy nghĩ đều đã loạn lên.

Giờ nà, Tống Nguyên Hi không còn là người khiến người ta chán ghét đến hận không giết được cô ta.

Bộ dạng cô ta chán nản, để lộ ra mấy phần đáng buồn đáng tiếc...

Hạ Noãn Noãn nghe được tiếng kêu sợ hãi, chạy vào, liền thấy cảnh tượng như vậy.

Cô bé vội vàng chạy tới phòng vệ sinh: "Tống tiểu thư, cô thế nào?"

"Máu, thật là nhiều máu!" động tác Tống Nguyên Hi rửa tay vô cùng thô lỗ.

Mà lúc này, Kiều Luyến mới nhìn thấy, tay của cô ta có lẽ vì thường xuyên bị rửa, da thịt đều trở nên có chút bất thường.

Hạ Noãn Noãn vội vàng đưa tay ra, mở miệng nhỏ nhẹ: "Không nên gấp gáp, tôi tới rửa giúp cô."

Tống Nguyên Hi nghe nói như thế, nhìn cô bé một cái, đối với ánh mắt của cô bé, cảm xúc chậm rãi trấn định lại...

-

Cuối cùng làm yên lòng Tống Nguyên Hi, Hạ Noãn Noãn đưa Kiều Luyến đi ra ngoài.

Cô cảm thán nói: "Tống tiểu thư chính là như vậy, bình thường nhìn rất bình thường, nhưng chính là một ngày phải rửa tay rất nhiều, tay của cô ấy bởi vì rửa mạnh, đều đã nhiễm trùng rồi."

Là bởi vì cô ta chưa từng nghĩ tới muốn thương tổn Thẩm Lương Xuyên, cho nên mới bị chuyện này kích thích.

Kiều Luyến thờ dài, bỗng nhiên thấy điện thoại từ câu lạc bộ, ngữ khí Tô Bành Hạo rất gấp: "Huấn luyện viên Kiều, cô có thể lập tức tới một chút không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 525: Chung Kết! (5)

Nghe nói như thế, tròng mắt Kiều Luyến co rụt lại.

Câu lạc bộ, lại xảy ra chuyện rồi?

Cô vội vàng nhìn về phía Hạ Noãn Noãn, "Vây, hôm nào chúng ta trò chuyện tiếp, tôi có chút việc gấp, đi trước."

Hạ Noãn Noãn gật đầu, tiếp lấy ra một tờ giấy viết xuống số điện thoại của mình, đưa cho Kiều Luyến: "Về sau em làm ở chỗ này, bên hộp đêm không đi làm, nếu như chỉ có chuyện, tùy thời có thể gọi điện thoại cho em."

Cô đem số điện thoại của mình cho Kiều Luyến, nhưng không có xin số Kiều Luyến.

Có thể tới trại an dưỡng này, không phú thì quý.

Cô bé chỉ muốn báo ân, không nghĩ tới nhờ Kiều Luyến việc gì, càng không nghĩ tới muốn đi làm phiền cô.

Hành động tí mĩ này, làm Kiều Luyến càng ưa thích cô bé này.

Không kiêu ngạo không tự ti, hành vi cử chỉ rất có hàm súc.

Kiều Luyến nhận lấy dãy số, lập tức cầm điện thoại đi động lên, nhập vào, liền gọi đi.

Hạ Noãn Noãn thấy điện thoại đi động vang lên, cô còn kinh ngạc một chút.

Kiều Luyến giải thích: "Tôi gọi Kiều Luyến, có chuyện gì, em cũng có thể tìm tôi. Dù sao chúng ta là bạn mà!"

Hạ Noãn Noãn cười, nụ cười kia ấm áp, nhu tình như nước.

Kiều Luyến vẫy tay, rời trại an dưỡng, đón xe đi đến câu lạc bộ.

Trên đường, cô lại suy nghĩ câu nói của Tống Nguyên Hi.

Cô hại chết người nào?

Lòng Kiều Luyến, trầm xuống từng chút.

Nếu như cô thật sự hại chết người thân Tống Nguyên Hi, như vậy Tống Nguyên Hi trả thù cô, cũng là chuyện đương nhiên... Trách không được sau khi biết chân tướng Thẩm Lương Xuyên giúp cô ta che dấu, còn nói cái gì "Có chuyện gì, hướng về phía anh" như vậy

Tại lúc ấy, cô cho là, sự việc là do bản thân Thẩm Lương Xuyên, đương nhiên nên hướng về anh.

Cô là vô tội.

Nhưng bây giờ...

Trong lòng Kiều Luyến, bỗng nhiên chua xót.

Kỳ thật Thẩm Lương Xuyên một mực yên lặng, thay cô gánh vác tất cả.

Về sự việc hại chết người kia...

Cô cắn môi, cúi đầu.

Đời này cô không liên quan mạng người, một lần duy nhất... Chính là khi xây dựng của cha mẹ bị sụp đổ, làm chết 17 người công nhân.

17 người công nhân này, về sau cha mẹ đi thăm từng nhà, không nhớ có Tống Nguyên Hi.

Đến cùng là chuyện gì xảy ra, Tống Nguyên Hi điên rồi, không nói rõ được.

Xem ra, chỉ có thể hỏi ra từ chỗ Thẩm Lương Xuyên.

Vậy thì chờ, không tin anh không về nhà!

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến ép chuyện này ở trong lòng.

Xe taxi đi tới câu lạc bộ, còn chưa đi vào, liền nghe thấy tiếng bên kia ồn ào.

Kiều Luyến hơi sững sờ, đến gần, lúc này mới phát hiện, ở cửa cầu lạc bộ, có một chiếc xe chặn lại.

Mà tiếng ồn ào là từ đó truyền đến.

Cô vội vàng đi vào, liền thấy một người phụ nữ trung niên, níu lấy lỗ tai Bạch Cốt Lão Tổ, kéo cô ấy đi ra!

"Tiện nhân! Lãng gia chúng tôi nuôi cô lâu như vậy, không rên một tiếng liền chạy, cô nghĩ rằng chúng tôi tìm không thấy cô sao? Hiện tại trở về cho tôi!"

Sắc mặt Bạch Cốt Lão Tổ thản nhiên, thế nhưng thân thể gầy yếu, lại không chịu được bà ta lôi kéo.

Đại gia, Nhị gia, còn có Tô Bành Hạo. Vô Định Là Tịch Mịch Cờ Nào, muốn ra tay cứu cô ấy, nhưng chỉ cần bọn họ tới gần, người phụ nữ trung niên kia liền hô to: "Làm gì? Phi lễ! Con trai đánh con gái sao?"

Nói đến đây, một tay còn nắm chặt tóc Bạch Cốt Lão Tổ, đi về phía xe.

Kiều Luyến nhìn thấy tình huống này, sắc mặt nhất thời trầm xuống.

Cô không nói hai lời, tiến lên một bước, một tay nắm chặt người phụ nữ trung niên kia: "buông cô ấy ra!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 526: Chung Kết! (6)

Kiều Luyến quát lên, mang theo uy áp, vẻ mặt lạnh băng, để người phụ nữ trung niên hơi sững sờ, chợt mở miệng: "Cô là ai?"

"Tôi là huấn luyện viên của cô ấy, bà là ai? Tôi nơi này bắt người đi như vậy, bà đã được tôi đồng ý sao?"

Cô quay đầu, nhìn về phía bảo vệ đi tới, trực tiếp khiển trách: "Từ lúc nào tiểu khu trong biệt thự có thể có người tùy tiện đến? Các anh cũng cứ đứng nhìn như vậy?"

Kiều Luyến nghiêm túc khiển trách, trong nháy mắt hiện trường an tĩnh lại.

Nhân viên an ninh kia lập tức cúi thấp đầu xuống: "Kiều tiểu thư, tôi ngăn lại không cho vào, thế nhưng..."

Người phụ nữ trung niên lấy lại tinh thần, bỗng nhiên dương cổ lên hô to: "Tôi tới tìm con gái tôi cũng không được sao? Thiên hạ này còn có đạo lý hay không!"

Con gái?

Kiều Luyến nhất thời kinh ngạc nhìn về phía Bạch Cốt Lão Tổ.

Bạch Cốt Lão Tổ tên thật Lăng Hiểu, lớn lên gầy gò yếu ớt, ngũ quan bởi vì gầy gò lộ ra có chút lạnh lẽo, nhưng kỳ thật nhìn tinh tế, đáng đáp không tệ.

Mà người phụ nữ trung niên này, trắng trắng mập mập, xem ra cũng là ăn ngon, ngủ ngon, hai người kia, làm sao có thể là mẹ con?

Người phụ nữ trung niên trực tiếp bắt lấy Bạch Cốt Lão Tổ đẩy tới trước mặt Kiều Luyến: "Chị nói cho cô ta, tôi là ai?"

Bạch Cốt Lão Tổ căng thẳng, khuôn mặt khó coi đến cực hạn.

Nhưng khi nghe nói như thế, vẫn là mở miệng: "Mẹ em."

Người phụ nữ trung niên lập tức đắc ý ngẩng đầu lên: "Đã nghe chưa? Tôi tới tìm con gái tôi, cũng không đúng hả?"

Nói đến đây, lại nắm chặt tóc Bạch Cốt Lão Tổ:

"Bồi thường tiền hàng! Chúng tôi nuôi chị lớn như vậy, là để cánh chị cứng cáp rồi tự mình đi sao? Chị cùng tôi trở về! Tôi bảo chị tìm việc làm chị không làm, tôi nơi này chơi cái game gì!"

Nghe nói như thế, Tô Bành Hạo trực tiếp mở miệng: "Dì, chúng tôi không phải chơi game, chúng tôi là thi đấu..."

"Tôi nhờ vào!" Người phụ nữ trung niên trực tiếp nhờ tới Tô Bành Hạo.

May mắn Tô Bành Hạo phản ứng linh hoạt, lui về sau một bước, nếu không...

Sắc mặt Tô Bành Hạo biến đổi.

Người phụ nữ trung niên kia lại hai tay chống nạnh, chỉ đám người Tô Bành Hạo mắng lên: "Bốn người còn trai gạt con gái của tôi tới nơi này ở cùng nhau! Đừng cho là tôi không biết các người nghĩ cái gì!"

Một câu làm sắc mặt Bạch Cốt Lão Tổ đỏ lên: "Mẹ, chúng con không có như mẹ nghĩ!"

Người phụ nữ trung niên hừ lạnh một tiếng: "Chị cảm miệng cho tôi! Trực tiếp bỏ đi từ chỗ làm việc, chị thật đúng là người có khả năng! Chơi game? Chơi game cũng không phải việc đáng hoàng, mê muội mất cả ý chí! Vậy cũng giống như những con nhà giàu đó, công tử bột mới có thể chơi, chị là người nghèo, đi theo trộn lẫn cái gì? Tôi cho chị biết, hiện tại nhất định phải về nhà với tôi! Tiếp tục về đi làm!"

Bạch Cốt Lão Tổ cắn môi: "Mẹ, con thích nơi này..."

"Thích cái rắm! Chơi game có thể cho chị ăn ở? Có thể kiếm tiền cho em chị cưới vợ? Em trai chị lập tức kết hôn, tiền mừng đôi phương muốn còn không góp đủ! chị cũng dám mặc kệ!"

Bạch Cốt Lão Tổ nghe nói như thế, đau khổ ngậm miệng lại.

Nói chuyện với một người mẹ như thế, quả thực là không có cách nào.

Nhưng từ trong đó Kiều Luyến nghe được điểm quan trọng, cô trực tiếp mở miệng: "Ai nói chúng tôi chơi game, là không có tiền lương?"

Người phụ nữ trung niên hơi sững sờ, chợt cười xùy một tiếng: "Lừa gạt ai đây? Một đám người tập hợp một chỗ chơi game, sẽ có tiền lương?"

Kiều Luyến tiến lên một bước, nín Bạch Cốt Lão Tổ lại, sau đó nhìn về phía người phụ nữ trung niên: "có phải hay không, chơi game cũng có thể kiếm tiền, bà sẽ để cô ấy chơi?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 527: Chung Kết! (7)

Người phụ nữ trung niên nhếch miệng: "Vậy phải xem là bao nhiêu!"

Kiều Luyến trực tiếp mở miệng: "Tiền lương một vạn, cộng thêm tiền thưởng tranh tài, có đủ hay không?"

Một câu rơi xuống, người phụ nữ trung niên vụt ngẩng đầu lên, đôi mắt đều sáng lên: "Đủ, đủ!"

Sau đó trực tiếp đưa tay với Bạch Cốt Lão Tổ: "Tiền đâu!"

Bạch Cốt Lão Tổ...

Cô là từ trong nhà chạy ra, tiền trên người chỉ đủ mua một tấm vé xe, sau khi tới đây, cái gì đều dùng của câu lạc bộ, từ đâu có tiền!

Kiều Luyến móc ví ra, quất ra 5000, đưa tới tay Bạch Cốt Lão Tổ: "Đây là nửa tháng lương của em."

Lời còn chưa dứt, tiền kia liền biến mất vào một cái, lúc lấy lại tinh thần, đã đến trong tay người phụ nữ trung niên.

Bà ta cười híp mắt, cúi đầu kiểm tiền, chờ đến khi đếm xong, lúc này mới bỏ tiền vào trong túi.

Sau đó cười ha ha với Kiều Luyến: "ái chà chà, cô xem, cô vừa mới nói, cô là huấn luyện viên đúng không? Vậy tôi liền giao con tôi cho cô! Nếu con bé làm không tốt, cô cứ đánh mắng, đừng khách khí!"

Kiều Luyến...

Sau đó lại hung dữ nhìn về phía Bạch Cốt Lão Tổ: "Còn có Lăng Hiểu, tôi cho chị biết, nhất định phải đánh cho tốt! Mặt khác, nửa tháng sau, tôi tới lấy 5000!"

Kiều Luyến... Bà này trở mặt còn nhanh hơn lật sách!

Người phụ nữ trung niên nói xong những này, xoay người rời đi.

Có lẽ Lăng Hiểu đã bình tĩnh, thế nhưng Hấn là đại gia có chút không nhịn được: " Bà lại không cho cô ấy giữ một chút sao?"

Người phụ nữ trung niên lập tức hung dữ quay đầu: " Liên quan gì tới cậu? Chị ta không lo ăn không lo mặc, chỗ nào cần phải dùng tiền! Tiền này tôi phải giữ lại, trở về mua phòng cưới vợ cho em trai nó!"

Sau đó liền tăng nhanh tốc độ, trực tiếp đi ra ngoài.

Giờ này khắc này, tất cả mọi người không nghĩ tới, trò khôi hài này kết thúc như vậy...

Chẳng qua sau khi người phụ nữ trung niên rời đi, lúc này mọi người mới hỏi thăm Bạch Cốt Lão Tổ.

Từ những lời của cô ấy, nhà bọn họ trọng nam khinh nữ đặc biệt nghiêm trọng.

Kỳ thật năm nay Bạch Cốt Lão Tổ cũng mới hai mươi tuổi, theo lý thuyết hẳn là còn đến trường, thế nhưng khi cô ấy lên trung học, đã bị bắt buộc nghỉ học đi làm công, vì kiếm tiền cho em trai mua phòng cưới.

Từ nhỏ đến lớn, trứng gà trong nhà đều là em trai ăn, nhà bọn họ có hai căn phòng, em trai một gian phòng, còn cô mỗi lúc trời tối phải ở trên ghế sofa chịu đựng.

Em trai kia, giống như là quỷ hút máu, muốn rút sạch tất cả máu tươi trên người cô ấy.

Kiều Luyến nghe nói như thế, quả thực là sợ ngây người.

Bây giờ đã là thế kỷ 21, không nghĩ tới còn có thể nghe được những lời này.

Cô hít thật sâu vào một hơi, lúc này mới vỗ vỗ bả vai Bạch Cốt Lão Tổ.

Sau đó nói cho bọn họ huấn luyện cho tốt, Kiều Luyến liền đi ra ngoài.

Đi hai bước, Tô Bành Hạo đột nhiên đuổi tới: " Huấn luyện viên Kiều, tôi lái xe đưa chị đi."

Kiều Luyến sững sờ, nhìn về phía Tô Bành Hạo lần nữa.

Đã thấy ánh mắt cậu ta nhìn mình, vô cùng sáng ngời, mang theo ý tứ nịnh nọt.

Cô nhớ Tô Bành Hạo đã nói... cậu ta tin tưởng tiểu Kiều.

Kiều Luyến liền cười: "Được."

Trên đường về biệt thự.

Tô Bành Hạo một mực lặng lẽ nhìn cô qua gương chiếu hậu.

Lúc cô nhìn qua qua, lại lập tức thay đổi ánh mắt.

Kiều Luyến bĩu môi: " Đây, cậu nhấn nhấn nhó nhó như thế, làm sao giống như bé gái vậy?"

Tô Bành Hạo:...

Cậu ta không phải là sợ hãi cô bởi tức giận vì chuyện lúc trước, nên không dám nói lời nào sao?

Tô Bành Hạo ho khan một tiếng: "Đúng rồi, tôi thương lượng với chị một việc."

Kiều Luyến mở miệng: "Nói."

"Cái kia, chị có thể mua một bộ đồ cho Bạch Cốt Lão Tổ hay không."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 528: Chung Kết! (8)

Kiều Luyến từng sờ.

Tô Bành Hạo ho khan một tiếng: " Lúc đến, cô ấy không mang theo đồ vật gì, trên người cũng không có đồng nào, mỗi lúc trời tối tắm rửa, ngày thứ hai không đi làm, là mặc quần áo ẩm ướt, tôi nhìn cũng không thoải mái thay cô ấy, chẳng qua tôi là nam sinh, lại không biết quần áo nào thích hợp với cô ấy..."

Kiều Luyến kinh ngạc nhìn về phía cậu ta.

Không nghĩ tới tên này bình thường tùy tiện, kỳ thật tâm tư còn tinh tế tỉ mỉ như thế.

Cô lập tức gạt đầu: " Được."

Tô Bành Hạo đưa cô về tới biệt thự, sau đó lại có chút nhần nhó ở cửa.

Kiều Luyến nhìn cậu ta: " Cậu còn muốn nói điều gì?"

Tô Bành Hạo ho khan một tiếng: " Tại sao chị không nói cho tôi."

Nói cho cậu ta biết cái gì?

Kiều Luyến nghi ngờ một chút, chợt hiểu ra, cậu ta là nói chuyện của Tiểu Kiều đi.

Kiều Luyến như cười như không nhìn cậu ta một cái: " Người nào đó bị Từ Tiên Từ mê hoặc, tôi nói cậu có tin không?"

Tô Bành Hạo:...

Kiều Luyến cười híp mắt, bước chân nhẹ nhàng đi vào trong biệt thự.

Hồn nhiên không biết hành động của mình, bị một người nhìn thấy toàn bộ.

Trong phòng ngủ, Hạ Diệp Hoa cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên.

Điện thoại vừa kết nối, Hạ Diệp Hoa mở miệng ngay: " Lương Xuyên, con thật không trở về nhà sao? Người vợ xinh đẹp cũng không cần sao! Mẹ vừa mới nhìn thấy có cái anh chàng đẹp trai đưa tiểu Kiều về nhà!..."

Thẩm Lương Xuyên:...

Kiều Luyến căn bản không biết Hạ Diệp Hoa ở bên kia dụ hoặc con của mình về nhà, một mình nằm trong phòng ngủ.

Vứt bỏ ý nghĩ trong đầu, cuối cùng cô ngủ thiếp đi.

Những ngày tiếp theo, Thẩm Lương Xuyên vẫn không về nhà.

Tuy Kiều Luyến xoắn xuýt sự tình Từ Xuyên, nhưng cũng biết nặng nhẹ.

Chung Kết lập tức sẽ đến, mỗi ngày cô bận rộn tại câu lạc bộ, cùng tham gia quá trình huấn luyện của bọn họ.

Từ khi đánh xong một trận đấu, đám người này thấy được thực lực của cô nên sẽ nghe theo ý kiến của cô, tất cả mọi người huấn luyện đều rất thuận lợi.

Mà tay Hần là đại gia, Hần là nhị gia sau năm hôm, cuối đã rải kết vậy, có thể tiến hành một số thao tác, nói một cách khác, cuối cùng số người bước vào Chung Kết cũng đủ.

Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra.

Ngày mai là Chung Kết, Kiều Luyến dặn bọn họ sớm nghỉ ngơi một chút, lúc này mới rời khỏi câu lạc bộ.

Không biết vì cái gì, mí mắt của cô luôn nháy, luôn cảm thấy sẽ phát sinh chuyện không tốt.

Đón xe về nhà, vừa tới cửa biệt thự, liền nhận được điện thoại của Tô Bành Hạo: "Huấn luyện viên Kiều, xảy ra chuyện rồi!"

Trong lòng Kiều Luyến trầm xuống, để tài xế quay đầu xe, trở lại câu lạc bộ.

Trong câu lạc bộ.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm 5000 tệ trên bàn này, lại nhìn người trong phòng.

Tô Bành Hạo nhíu lông mày: " Bà ta mang theo ba bốn người nhà tới, cản chúng tôi lại, không nói hai lời liền mang người đi, mọi người đều không kịp phản ứng!"

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu: "Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Hắn là đại gia gấp đến độ xoay quanh: "Cũng là lúc chị vừa đi không lâu, mẹ của Bạch Cốt Lão Tổ dẫn một đám người chạy vào, ném 5000 tệ trên mặt bàn, nói là không cần tiền của chị, hiện tại bà ta có tiền, cũng không cho con gái bà ta chơi game, trực tiếp cưỡng ép mang đi!"

Có tiền?

Mấy ngày trước còn là đáng về sầu khổ, làm sao hiện tại lại có tiền?

Hơn nữa còn là lúc trước Chung Kết một đêm! Làm cho cô khó có thể đổi người!

"Vậy phải làm sao bây giờ? Chung Kết, lại thiếu người rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 529: Chung Kết! (9)

Hắn là đại gia có chút xao động.

Tay cậu ta cùng Hắn là nhị gia còn chưa biết có thể ra sân hay không

Giờ phút này lại mất một người, còn có thể tiếp tục thi đấu không?

Hắn là nhị gia tức giận: "Sự việc làm sao lại trùng hợp vậy? Ở trong đó có thể có âm mưu gì hay không?"

Một câu roi xuống, Tô Bành Hạo liền nghiêng răng nghiêng lợi: "Khẳng định là Từ Tiên Từ làm!"

Mọi người sững sờ, đồng loạt nhìn về phía cậu ta.

Tô Bành Hạo giải thích nói: "Câu lạc bộ của chúng ta cũng không phải là mọi người đều biết, lần trước bị mẹ Bạch Cốt Lão Tổ tìm tới nơi này, tôi đã cảm thấy kỳ quái, về sau hỏi cô ấy, mới biết cô ấy nói địa chỉ ở đây với Tiểu Diện Hồ. Người duy nhất biết cô ấy ở chỗ này, lại nói cho người trong nhà cô ấy, chính là Tiểu Diện Hồ. Sự tình lần trước, chỉ sợ là Tiểu Diện Hồ giả trò quỷ, nhưng lần này, khẳng định là Từ Tiên Từ!"

Một câu roi xuống, vô địch tinh mịch thể nào không thể nhịn được mở miệng: "Còn có thể thi đấu hay không!"

Trong lúc nhất thời, không khí trong phòng ngột ngạt.

Kiều Luyến nhìn một chút, tranh thủ thời gian cổ vũ mọi người: "Mọi người phải lên tinh thần, không thể chưa có tranh tài, lại mất hết khí thế!"

Tô Bành Hạo gật đầu: "Chúng ta có huấn luyện viên Kiêu, sợ cái gì?"

Một câu roi xuống, như thể mọi người lập tức tìm được người đáng tin cậy, đồng loạt nhìn về phía cô.

Ánh mắt những người kia, nóng rực lại tràn đầy hi vọng, để Kiêu Luyến hơi sững sờ.

Tô Bành Hạo cũng nhìn cô: "Huấn luyện viên Kiêu, Chung Kết, cô cũng ra sân đi!"

Kiều Luyến nhìn mọi người, một lúc sau mới cắn môi, lộ ra một nụ cười: "Được."

-

Thế nhưng từ câu lạc bộ đi ra, nụ cười trên mặt cô liền biến mất.

Ngồi trên xe taxi về nhà, cô cúi đầu, nhìn tay phải của mình.

Tại thời điểm tranh tài, cô không có chú ý.

Về sau tranh tài xong, lại bị chuyện Thẩm Lương Xuyên là Từ Xuyên quấy nhiễu, tâm thần có chút không tập trung.

Cho nên tới hôm nay, cô mới phát hiện, cái tay phải này, mấy ngày nay đã hơi run rẩy.

Đoán chừng ngày thi đấu hôm ấy đã bị bệnh rồi.

Bộ dạng này, làm sao có thể ra sân?

Nhưng mà, những lời này, cô lại không thể nói cho các đội viên.

Bởi vì bọn họ tin nhiệm cô như vậy, giống như đem tất cả hi vọng đặt trên người cô.

Cô cắn môi một cái, nỗ lực nắm lấy tay, muốn để tay của mình thư giãn một tí, lại phát hiện vốn tay chỉ hơi run rẩy, nhưng lúc này lại nghiêm trọng hơn.

Kiều Luyến cố gắng nửa ngày, cuối cùng vẫn yên lặng thờ dài, buông tay xuống.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn ra phía ngoài.

Hiện tại, chỉ có thể mong sao ngày mai cái tay này không có chuyện.

Trở lại trong biệt thự, một mình cô lẳng lặng nằm ở trên giường, lật qua lật lại, như thế nào cũng không ngủ được.

Cô dứt khoát cầm điện thoại di động lên, do dự một chút, vẫn là gọi điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên.

Điện thoại rất nhanh kết nối, tiếng nói trầm thấp của anh vang lên: "Alo."

Chẳng qua một tuần không gặp, giờ phút này nghe được tiếng anh, cô lại cảm giác giống như đã cách thật xa, nhưng thật ra Từ Xuyên chưa bao giờ rời xa cô.

Kiều Luyến mở miệng: "Là em."

"Anh biết."

Hai người lại rơi vào trầm mặc.

Từ khi cô biết anh là Từ Xuyên, gọi điện thoại cho anh, sau khi nói cho anh biết cô là tiểu Kiều, hai người liền không còn gọi điện thoại cho nhau.

Kiều Luyến luôn cảm giác, cô không biết mình muốn nói cái gì, để làm cái gì.

Lúc đang ngẩn người, cuối cùng nghe được Thẩm Lương Xuyên chủ động mở miệng: "Câu lạc bộ xảy ra chuyện rồi hả?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 530: Chung Kết! (10)

Kiều Luyến vô thức mở miệng: "Làm sao anh biết?"

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút: "Ngày mai là Chung Kết."

Kiều Luyến suy nghĩ một chút, liền đem sự tình Bạch Cốt Lão Tổ nói qua một chút: "... Chúng ta cũng không biết Bạch Cốt Lão Tổ ở nơi nào, bây giờ muốn qua tìm cô ấy có chút khó khăn, nếu như ngày mai tranh tài, cô ấy không đến, chỉ sợ em lại phải lên."

Nói đến đây, Kiều Luyến hỏi tiếp một câu: "Ngày mai, anh đến hiện trường không?"

Lời này hỏi xong, trong lòng liền thấp thỏm.

Giống như là tám năm trước, kỳ thật mỗi lần sợ hãi chiến đấu, cô đều hỏi một câu, anh tới sao?

Giống như, chỉ cần có anh, dũng khí của cô liền sẽ gia tăng, trong lòng sẽ có thêm lực lượng.

Bởi vì khi thi đấu có anh, coi như thất bại cũng có thể trở mình.

Hiện tại...

Đối diện, Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, lúc này mới lên tiếng: "Anh đang ở gần Hàng Châu."

Hàng Châu?

Kiều Luyến cũng sờ.

Liền nghe đến Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng: "Từ năm ngày trước, anh đóng phim."

Kiều Luyến cắn bờ môi, giọng nói không thể che giấu được thất vọng: "Em đã biết."

Thẩm Lương Xuyên là Thẩm ảnh đế, sớm đã không phải là Từ Xuyên năm đó rồi.

Cho nên, đương nhiên anh lấy quay phim làm chủ.

Có lẽ nghe được giọng cô sa sút, anh muốn an ủi cô: "Em..."

Trước lúc anh nói chuyện Kiều Luyến cắt ngang: "Anh yên tâm, anh không ở đây, chúng em sẽ thi đấu tốt, có em ở đây, sợ cái gì!"

Nói lời chắc chắn, nhưng vẫn nhìn tay phải đang phát run.

-

Hàng Châu.

Ở trong khách sạn, Thẩm Lương Xuyên cúp điện thoại, ánh mắt nhìn qua cửa sổ, ra phía ngoài.

Thời tiết Hàng Châu khác với Bắc Kinh, rất thường ẩm ướt.

Điểm giống nhau duy nhất, là sương mù mờ lung.

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, bỗng nhiên quay đầu, quay người, gọi điện thoại cho Tổng Thành: "Bây giờ đặt cho tôi một vé máy bay đi Bắc Kinh."

Tổng Thành: "Thế nhưng anh Thẩm, đạo diễn Vương đã nói, ngày mai muốn dẫn anh đi gặp nhà đầu tư? Đó là một bữa tiệc rất trọng yếu, chủ yếu là công ty giải trí của chúng ta mới thành lập, cũng rất cần nhà đầu tư, anh..."

"Trước đặt vé máy bay."

Năm chữ đơn giản, cắt ngang lời kẻ tiếp của Tổng Thành.

Cậu ta trực tiếp mở miệng: "Vâng."

-

Thời gian rất nhanh tới ngày thứ hai.

Kiều Luyến đi từ biệt thự, bởi vì biệt thự của câu lạc bộ cách xa hiện trường tranh tài, cho nên thời điểm Kiều Luyến đến, người trong câu lạc bộ còn chưa tới.

Trước hết, cô tạm thời đứng ở cửa chờ bọn họ.

Ở sau lưng cô, Từ Tiên Từ dẫn theo các đội viên Kinh chiến đội, đang cung kính chờ đợi.

Một lát sau, một chiếc xe Minivan màu đen chậm rãi đi tới.

Tôn Lập Nam anh tuấn mở cửa xe ra, đi ra, trên thân mùi phần khí chất quý công tử.

Từ Tiên Từ lập tức tiến lên: "Tôn tiên sinh, ngài đã tới! Tôi chuẩn bị cho ngài chỗ ngồi tốt nhất, một lúc nữa, ngài có thể xem rõ ràng!"

Tôn Lập Nam gật đầu: "Ừm, hôm nay vô luận như thế nào tôi đều muốn thắng!"

Từ Tiên Từ gật đầu: "Tôi biết. Chẳng qua hôm qua lại tiêu mười vạn tệ..."

Tôn Lập Nam trực tiếp khoát tay: "Tôi không quan tâm bao nhiêu tiền. Tôi chỉ cần giải nhất!"

Từ Tiên Từ đứng thẳng người: "Tôn tiên sinh, ngài cứ yên tâm đi!"

Lúc này Tôn Lập Nam mới hài lòng đứng lên, quay đầu nhìn chung quanh một chút, bỗng nhiên nhìn thấy Kiều Luyến cách đó không xa, đưa lưng về phía anh ta, nhất thời ánh mắt sáng lên, khoát tay với Từ Tiên Từ: "Mấy người đi vào trước, không cần phải để ý đến tôi."

Chương 531: Chung Kết! (11)

Kiều Luyến đang đợi người, chợt nghe sau lưng có tiếng nói quen thuộc: "Kiều Luyến!"

Quay đầu, liền thấy Tôn Lập Nam chạy thẳng tới.

Ánh mắt của anh ta tỏa sáng: "Tại sao em đứng ở chỗ này, không đi vào sao?"

Kiều Luyến cười ha ha: "Ừ, chờ mấy người bạn."

Tôn Lập Nam lập tức cảnh giác: "Là ai vậy? Bạn như thế nào?"

Kiều Luyến vênh mi, nhìn anh ta: "Có phải anh quân hơi nhiều hay không?"

Tôn Lập Nam trực tiếp ngậm miệng lại: "Được, tôi không hỏi."

Nhìn hội trường tranh tài một chút, đảo tròn mắt: "À, Kiều Luyến đến xem Chung Kết, khẳng định cũng chú ý tình tiết tranh tài, em thích đội nào nhất?"

Kiều Luyến còn chưa mở miệng, Tôn Lập Nam nói tiếp: "Tôi coi trọng King chiến đội nhật, đội bọn họ gần như không thua trận nào! Một đường PK đến bây giờ."

Kiều Luyến...

Cái đội này, rất đáng ghét được không?

Cô kéo khóe miệng, sau đó hỏi thăm: "Còn Q chiến đội?"

Tôn Lập Nam lập tức bĩu môi: "Q phát huy không ổn định, điều này nói rõ tố chất đội viên của bọn họ đều không cao. Khẳng định không đủ mạnh!"

Kiều Luyến:....!!

Quả thực là bị thằng ngu này chọc tức rồi?

Sắc mặt của cô trầm xuống: "Tranh tài còn chưa kết thúc, làm sao anh biết không mạnh?"

Tôn Lập Nam... Vì sao đột nhiên cảm giác được, Kiều Luyến không cao hứng chứ?

Nhưng lời nói của mình không sai mà!

Anh ta gãi đầu một cái: "Vé của tôi có vị trí tốt nhất, em có muốn không? Chúng ta cùng ngồi một chỗ, xem cho rõ."

Kiều Luyến: "... Không cần."

Tôn Lập Nam còn muốn nói chuyện, Kiều Luyến đã cảm thấy anh ta rất phiền, trực tiếp đi vào hiện trường tranh tài.

Tôn Lập Nam vội vàng đi theo phía sau cô: "Vị trí của em ở đâu vậy?"

Kiều Luyến...

Kiều Luyến quay đầu, nhìn anh ta: "Này, Tôn tử, anh không thành thật thật một lúc sao? Tôi ở đâu có sao!"

Tôn Lập Nam: "Tôi thành thật mà!"

Kiều Luyến...

Kiều Luyến dứt khoát không nói, lại đi ra bên ngoài.

Tôn Lập Nam đi theo, Kiều Luyến quay đầu: "Tôi qua phòng vệ sinh."

Tôn Lập Nam: "Tôi cũng đi!"

Kiều Luyến chỉ đối diện: "Nhà vệ sinh nữ ở chỗ này, nhà vệ sinh nam ở bên kia."

Tôn Lập Nam nhìn một chút, mắng: "Cái hiện trường tranh tài gì vậy, nhà vệ sinh cũng không có kẻ cùng một chỗ!"

Kiều Luyến...

Cuối cùng bỏ rơi được Tôn Lập Nam

Kiều Luyến đi ra hiện trường tranh tài, vừa vận nhìn thấy các đội viên Q, mặc đồng phục của đội đi tới.

Ánh mắt Kiều Luyến nhìn chỗ bọn họ, nhưng không nhìn thấy Bạch Cốt Lão Tổ, cô thất vọng mở miệng: "Bạch Cốt Lão Tổ chưa trở về sao?"

Tô Bành Hạo lắc đầu.

Kiều Luyến thở dài.

Nếu như Bạch Cốt Lão Tổ không tới, vậy cũng chỉ có thể tự mình lên thi đấu.

Tay Hấn là đại gia, Hấn là nhị gia vẫn chưa khỏi hoàn toàn, thao tác độ khó cao theo không kịp.

Cho nên, toàn bộ gánh nặng trận đấu này, đặt ở trên người cô và Tô Bành Hạo.

Đúng lúc này, sau lưng truyền đến tiếng Tôn Lập Nam "Kiều Luyến, không phải em đi nhà vệ sinh sao? Làm sao chạy đến nơi đây?"

Vừa dứt lời, đã đi tới bên người Kiều Luyến.

Sau đó, mới chú ý tới người trước mặt Kiều Luyến.

Tôn Lập Nam hơi sững sờ, chợt mở miệng: "Kiều Luyến, những người này, đều là bạn bè của cô sao? Lúc này, em cũng là đang chờ bọn họ?"

May mắn, đều là một đám người trẻ tuổi, không tạo thành uy hiếp!

Kiều Luyến nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Tô Bành Hạo nghi hoặc nhìn Tôn Lập Nam: "Vị này là?"

Lúc này Kiều Luyến mới bắt đầu mở miệng: "Tôi giới thiệu mọi người một chút."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 532: Chung Kết! (12)

Kiều Luyến vừa dứt lời, liền chỉ Tôn Lập Nam giới thiệu với đám người Tô Bành Hạo: "Tôn Lập Nam."

Sau đó chỉ đám người Tô Bành Hạo, giới thiệu cho Tôn Lập Nam: "bọn họ đều là Q..."

Còn chưa dứt lời, trong đại sảnh truyền tới tín hiệu tranh tài bắt đầu.

Kiều Luyến sững sờ, trực tiếp cắt ngang lời nói: "Chúng ta đi xem thi đấu trước."

Trận đấu hôm nay, là cả ba đội cùng nhau tranh đoạt giải quán quân.

Lần trước bên trong Bán Kết, Q chiến đội bởi vì tay Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia bị thương, tuy cuối cùng Kiều Luyến cùng Thẩm Lương Xuyên ra sân thay đổi toàn cục, cũng chỉ có thể là lấy thân phận đội đứng thứ ba, tiến vào Chung Kết.

Cho nên, trận đấu thứ nhất hôm nay, là đội đứng thứ nhất King chiến đội cùng đội đứng thứ hai Đậu Hà Lan chiến đội thi đấu.

Đội thua, sẽ cùng đội Q tranh tài, thua trận, trực tiếp bị loại bỏ!

Đội chiến thắng, sẽ cùng đội thắng lúc trước, tiến hành tranh giải quán quân!

Hiện tại, là King chiến đội cùng chiến đội Đậu Hà Lan tranh tài.

Bởi vì tiếp đó, Q sẽ thi đấu cùng đội thua cuộc, cho nên giờ phút này bọn họ ngồi trong khán đài, quan sát chiến thuật của bọn họ.

Ván tranh tài đầu tiên bắt đầu.

Kiều Luyến và Tô Bành Hạo nghiêm túc nhìn phía trên.

Tô Bành Hạo hỏi thăm: "Chị cảm thấy ai sẽ thắng?"

Kiều Luyến còn chưa mở miệng, Tôn Lập Nam nhin không được nói ra: "Đương nhiên là King chiến đội!"

Kiều Luyến:...

Tô Bành Hạo:...

Hai người đều buồn bực nhìn Tôn Lập Nam một chút.

Tôn Lập Nam lập tức ho khan một tiếng, hiện tại còn không thể nói cho Kiều Luyến biết King chiến đội là của anh ta.

Nhất định phải lấy được giải quán quân mới nói!

Cho nên, anh ta che giấu mở miệng: "Các người nhìn tên chiến đội, King, Quốc vương, nghe rất khí phách mà!"

Tên này, là anh ta lấy đây này!

Kiều Luyến cùng Tô Bành Hạo dứt khoát không để ý tới anh ta.

Anh ta tiếp tục lái nhai: "Và lại, coi như King chiến đội thua trận đấu này, so đấu cùng Q chiến đội, cũng không thành vấn đề, một tuần trước đó họ còn đánh bại Q chiến đội! Còn có cơ hội! King nhất định xứng đáng thắng cuộc!"

Kiều Luyến:..."Anh im miệng!"

Tôn Lập Nam... Vì cái gì sắc mặt Kiều Luyến khó coi như vậy? Là mình nói sai cái gì sao?

Anh thật đúng như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc!

Bên kia, Kiều Luyến quay đầu nhìn về phía Tô Bành Hạo: "Tôi cũng cảm thấy King sẽ thắng."

Tôn Lập Nam: "Xem đi xem đi, thì ra ánh mắt tôi và Kiều Luyến đều giống nhau."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến không để ý tới anh ta, tiếp tục mở miệng: "Mặc dù Đậu Hà Lan là chiến đội lâu năm, nhưng là bọn họ quá thiên về hướng bảo thủ. Mà King chiến đội, tập hợp rất nhiều thành viên ưu tú, thời gian trước cũng đánh ra thành tích không tệ."

Tô Bành Hạo gật đầu: "Cho nên, đối thủ của chúng ta, đầu tiên là chiến đội Đậu Hà Lan."

Kiều Luyến gật đầu: "Đúng."

Tôn Lập Nam ở bên cạnh nghi hoặc: "Đối thủ của các người? Có ý gì?"

Hai người tiếp tục không để ý tới anh ta, xem đi đấu.

Trận so tài bùng bùng khí thế

Fan hâm mộ hai bên, tiếng reo hò điệp tai nhức óc.

Nhưng rõ ràng nhất, Fan hâm mộ King chiến đội nhiều hơn, tiếng càng to hơn.

Toàn trường đều là King chiến đội tất thắng.

Tôn Lập Nam nhìn thoáng qua khoảng một trăm người tên này, vì King chiến đội reo hò đến khàn cả tiếng.

Lúc này, anh ta mới hài lòng gật đầu.

Đương nhiên tiếng hô King chiến đội lớn nhất!

Một trăm người này, là anh ta dùng tiền mời bọn họ đến cổ vũ.

Nhất định phải tạo ra tràng diện King chiến đội rất được người yêu mến, như vậy, đội lát nữa khi mình đem King chiến đội, đưa cho Kiều Luyến, mới có thể vô cùng có mặt mũi!

Nghĩ tới đây, Tôn Lập Nam lập tức hăng hái lên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 533: Thiếu

Cập nhật sau

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 534: Chung Kết! (14)

Tranh tài bắt đầu.

Hiện trường tranh tài, đội viên hai phe thật ra đều ở vị trí của mình trong phòng thi đấu, cách nhau quá xa, nhìn không rõ đội viên đối diện.

Mà giới thiệu đội viên, đã sớm giới thiệu ở giai đoạn trước, cho nên Chung Kết không giới thiệu các đội viên lại

Kiều Luyến thay thế vị trí Bạch Cốt Lão Tổ.

Trong lúc nhất thời, ai cũng không biết, bên Q, là huấn luyện viên ra sân.

Càng đừng nói đến Tôn Lập Nam, từ trước đến nay không quá chú ý tranh tài này.

Bởi vì không phải King chiến đội thi đấu, cho nên anh ta ở trong hiện trường có chút nhàm chán.

Một lát sau, Từ Tiên Từ đi tới.

"Tôn tiên sinh..."

Tôn Lập Nam khẽ gật đầu: "trận đấu vừa rồi đánh không tồi."

Từ Tiên Từ lập tức gật đầu, cười rất hòa thuận: "Đây cũng là Tôn tiên sinh biết cách chỉ đạo."

Tôn Lập Nam tiếp tục mở miệng: "Đội lát nữa trận đấu Chung Kết này, nhất định mọi người phải đánh hay một chút, hiểu không?"

Từ Tiên Từ:... Cái gì gọi là hay?

Tôn Lập Nam mở miệng: "Thao tác, phối hợp xuất sắc! Dùng nhân vật đẹp đánh. Đừng có dùng nhân vật xấu như vậy."

Từ Tiên Từ:...

"Vô luận là đội Đậu Hà Lan, hay là Q, đều phải bại tướng dưới tay mấy người, nhất định phải lấy được giải quán quân này."

Từ Tiên Từ đồng ý điểm ấy: "Đúng, nhất định chúng ta có được quán quân! Tôn tiên sinh đã đáp ứng tôi một trăm vạn..."

"Chỉ cần lấy được giải quán quân, một trăm vạn sẽ là của cô!" Tôn Lập Nam mở miệng.

Ánh mắt Từ Tiên Từ sáng lên: "Không có vấn đề!"

Sau đó, cô ta cười híp mắt nhìn về phía đài.

Tôn Lập Nam lại có chút lo lắng: "Mấy người có thể sẽ thua hay không?"

Từ Tiên Từ có lòng tin mười phần: "Không thể. Lấy thực lực chiến đội Đậu Hà Lan, có thể tiến vào Chung Kết là vì may mắn, thời điểm bọn họ đánh với Q, tay hai đội viên bên Q bị thương, là do vận khí tốt. Mà Q..., ngài còn nhớ rõ tôi đã nói, hôm nay bỏ ra mười vạn tệ chứ? Là như vậy..."

Cô ta đem chuyện làm sao tìm người cho mẹ Bạch Cốt Lão Tổ tiên, lại làm thế nào mang Bạch Cốt Lão Tổ đi, sau đó mở miệng: "Tôn tiên sinh, ngài nói qua, chỉ cần có thể thắng, thế nào đều được."

Tuy Tôn Lập Nam cảm thấy làm như vậy có chút thất đức, thế nhưng nghĩ đến một lúc nữa phải tỏ lộ với và tặng quà với Kiều Luyến, lập tức ném cái này sau đầu.

Anh ta là thương nhân.

Thương nhân chỉ coi trọng kết quả, không coi trọng quá trình!

Cho nên Tôn Lập Nam nhủ mảy: "Tuy không chân chính, nhưng mà quên đi."

Từ Tiên Từ...

Lúc này ánh mắt Từ Tiên Từ mới rơi xuống màn hình tranh tài.

Q chiến đội và Đậu Hà Lan chiến đội thi đấu, ở giai đoạn trước Q đánh ra ưu thế, thực lực thật sự là không yếu mà là quá mạnh.

Dáng vẻ Q chiến đội như vậy, thật sự có thực lực đánh cược một lần với King chiến đội!

Hơn nữa, còn trong tình huống đội viên có hai người tay bị thương.

Từ Tiên Từ nhìn mà trong lòng có chút run sợ, nhất là Kiều Luyến đánh thay Bạch Cốt Lão Tổ, thao tác này xinh đẹp đến cực hạn!

Một mình cô liền có thể kéo toàn bộ chiến đội thắng lợi!

Thực lực như vậy... thao tác như vậy!

Tâm Từ Tiên Từ, bỗng nhiên nhảy lên, đột nhiên cảm giác được, vốn là cục diện thắng lợi giờ lại có biến động.

Cô ta cắn môi.

Ba trận thắng hai, ván đầu tiên, Q chiến đội thắng không hề nghi ngờ!

Lúc trên màn hình xuất hiện hai chữ thắng lợi, đám người Tô Bành Hạo kích động đến hồng!

Cái này hoàn toàn là một một bên loại một bên nghiền ép!!

Đội ngũ có Kiều Luyến dẫn đầu, quả thực là đoàn kết trước nay chưa từng có!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 535: Chung Kết! (15)

Nhất là trong lúc tranh tài, toàn bộ quá trình đều là Kiều Luyến chỉ huy...

Ánh mắt mọi người nóng bỏng nhìn Kiều Luyến, lại làm cho cô cảm giác mình giống như là bị bỏ vào trong chảo dầu đang sôi.

Cô cúi đầu, nhìn về phía tay phải mình.

Loại cảm giác vô lực càng ngày càng nhiều, thậm chí run rẩy một chút, cũng biến thành kịch liệt.

Kiên trì.

Kiều Luyến, nhất định phải kiên trì, kiên trì sẽ thắng lợi!

Kiều Luyện hít vào một hơi thật sâu, tự mình động viên.

Thế nhưng, ván thứ hai thắng trong hiểm, trong nháy mắt đó tay cô run rẩy không còn hình dáng, hoàn toàn không khống chế nổi!

Cô nhú lông mày, biết sự tình trở nên nghiêm trọng.

Ban đầu tay phải vốn không được khôi phục, mỗi lần chơi game không thể vượt qua nửa giờ...

Lần trước thi đấu mỗi một, một tuần này cũng không có nghỉ ngơi tốt, hiện tại tình huống này...

Kiều Luyện cắn môi.

Nhìn qua dáng vẻ đội hữu hưng phấn hăng hái, cô đứng lên, dấu ngón tay vào trong tay áo: "Tôi đi phòng vệ sinh."

Bên trong nhà vệ sinh nữ.

Kiều Luyện vươn tay phải của mình ra.

Tay phải run rẩy lợi hại, cô nỗ lực muốn khống chế nó, nhưng đều không thể khống chế nổi.

Loại tình huống này, căn bản không có cách nào thi đấu!

Tâm tình uể oải chán chường, tự nhiên sinh ra.

Kiều Luyện đập tay lên tường.

Đúng lúc này, Từ Tiên Từ trong phòng vệ sinh chạy ra.

Trên mặt Từ Tiên Từ mang theo nụ cười vui mừng, tầm mắt của cô ta đều nhìn tay Kiều Luyện "Trách không được cho dù cô là tiểu Kiều, nhưng trước nay không lên thi đấu, thi ra... Là tay của cô xảy ra vấn đề! Ha ha ha! Lần này, quán quân nhất định là King chiến đội!"

Kiều Luyện nghe nói như thế, vội vàng đem tay của mình giấu ở phía sau, nhú lông mày: "Từ Tiên Từ, cho dù là tay tôi phế đi, đánh các người cũng dễ như trở bàn tay!"

Từ Tiên Từ cười lạnh: "Vậy thì mỗi mắt mong chờ!"

Hai người đều ra khỏi phòng vệ sinh.

Từ Tiên Từ vội vàng trở về, tìm đội trưởng: "Lúc nữa, các cậu tập trung đối phó Vong Xuyên!"

Mà Kiều Luyện, về tới chiến đội, liền thấy các đội viên xoa tay: "Huấn luyện viên Kiều, thời cơ chúng ta báo thù rửa hận, rửa sạch nhục nhã đến rồi!"

Nhìn thấy bộ dạng của bọn họ, trong ánh mắt Kiều Luyện toát ra bi ai.

Cô biết, chính mình căn bản là không kiên trì được bao lâu.

Tranh tài bắt đầu.

Lần này Kiều Luyện lựa chọn một nhân vật "anh hùng" độ khó thao tác không lớn.

Thế nhưng vừa vào trận liền gặp khó khăn lớn.

Đối phương giống như đã thương lượng xong, từng người thay phiên đến công kích cô!

Cô phải thay phiên thao tác mới không bị đánh chết!

Thế nhưng làm động tác cường độ cao, lại làm cho tay của cô càng ngày càng cố hết sức!

Thắng đến... Ngay lúc quan trọng của chiến đội.

Tay phải của cô đột nhiên mất khống chế!!

Mất khống chế làm cô không cách nào để lại con chuột, không cách nào tiến hành thao tác!

Đại chiêu không có đánh ra, trước bị giết chết!

Sau đó, đối phương 5 đánh 4, đánh Q chiến đội đoàn diệt!

Bọn người Tô Bành Hạo trực tiếp trợn tròn mắt!

Tất cả mọi người không thể tin nhìn chằm chằm cửa sổ trò chơi, sau đó bỗng nhiên quay đầu, liền thấy tay phải Kiều Luyến đang phát run kịch liệt, căn bản là không có cách nào nắm chặt con chuột!

"Huấn luyện viên, tay của chị!"

Kiều Luyến nhìn chằm chằm tay mình, cả khuôn mặt ảm đạm xuống.

Cô cắn môi: "Tiếp tục!"

Trong nháy mắt, bọn người Tô Bành Hạo hiểu ý của cô, cũng nhất thời hiểu ra nguyên nhân, cô là tiểu Kiều nhưng xưa nay không cùng bọn họ huấn luyện...

Từng con mắt đỏ lên, nhìn về phía màn hình lần nữa.

Tiếng nói của Tô Bành Hạo thậm chí có chút nghẹn ngào: "Huấn luyện viên Kiều, cố gắng, chúng ta tuy bại nhưng vinh!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 536: Chung Kết! (16)

Q chiến đội đi đến bây giờ, vô cùng không dễ dàng.

Tuy nó mới thành lập hai tháng ngắn ngủi, thế nhưng bắt đầu từ khi Thi Trường dẫn theo mọi người đánh trận đầu đầu tiên, thường xuyên gặp chuyện ngoài ý muốn.

Từ Tiên Từ gây chuyện, Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia bị thương ra trận...

Nên mọi người cảm thấy nhất định phải thắng trận đấu này.

Bọn họ cũng là cảm thấy, chính mình khẳng định sẽ thắng.

Được nhân vật trọng yếu như tiểu Kiều dẫn dắt bọn họ hướng thắng lợi, là là đường tắt duy nhất.

Thậm chí lúc đánh trận đấu này, thậm chí tại một khắc Kiều Luyến xuất hiện sai lầm, lúc bị miểu sát, bọn họ cũng cảm thấy bình thường.

Thế nhưng khi thấy tay của cô, khi phát hiện lúc hóc mắt cô phát hồng.

Mọi người mới giật mình hiểu ra.

Thì ra, thành công cách bọn họ xa như vậy.

Tiếng Tô Bành Hạo nghẹn ngào một chút, đến Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia dù là bị bỏng tay cũng không có thốt một tiếng nhưng giờ phút này cũng không nhận được đồ trông mắt.

Bọn họ không phải vì không thể cầm tới quán quân mà khổ sở, bọn họ là vì Kiều Luyến mà khổ sở.

Tiểu Kiều đã từng oai phong ở trò chơi.

Tiểu Kiều tồn tại trong trí nhớ bọn họ...

Khi bọn họ tiếp xúc đến trò chơi, sẽ xem cô như nhân vật để học tập... Nhưng giờ, tay của cô bị thương cũng đã không thể chơi game rồi.

Giống như một võ lâm cao thủ, bị phế sạch võ công tuyệt thế.

Trong lòng chua xót khó nhịn, để nhất thời bọn họ nhìn không được cảm thán.

Nhìn không được vì tiểu Kiều bị ai...

Mọi người tại nhìn sang.

Liên phát hiện tay Kiều Luyện, đã không cách nào cầm con chuột.

Tay của cô nỗ lực muốn cầm lấy, thế nhưng tay luôn luôn run rẩy buông ra.

Đúng lúc này, Kiều Luyện mở miệng: "Sống lại."

Mọi người nhìn về phía màn hình.

Kiều Luyện mở miệng: "Tiếp tục chiến đấu!"

Cô nuốt ngụm nước miếng: "Ván này, nhờ các cậu rồi."

Hiện trường tranh tài, trong lúc nhất thời vô cùng yên tĩnh.

Trong cả căn phòng, chỉ có thể nghe được tiếng Kiều Luyện chỉ huy.

"Thì Trường, cậu đánh hàng phía trước."

"Tôi Là Đại Gia, cậu cắt đối phương phía sau!"

"Tôi Là Nhị Gia, cậu bảo hộ phía sau."

"Vô địch, người chú ý chạy."

"Hiện tại, tôi đến chủ động đánh ra. Các cậu đuổi theo!"

"Tôi cảm thương tổn, các cậu đánh!"

"Không phải tôi cứu tôi! Tôi chết không quan trọng, lừa bọn họ ván này, tôi không quan trọng, là mỗi nhữ bọn họ, trọng yếu chính là các cậu còn sống!"

"Đánh!"

"..."

Từng mệnh lệnh truyền ra, mọi người nỗ lực phối hợp, cùng một chỗ tiến hành thao tác.

Tình hình tranh tài chiến đấu gay cấn.

Q chiến đội rõ ràng ở thế yếu.

Thiếu một tên tướng tài đặc lực, đều là tuyển thủ chuyên nghiệp, khẳng định không giống nhau.

Thế nhưng là các đội viên Q, lại mỗi người lộ ra cảm giác nôn nóng.

Bọn họ biết, trận đấu này, thắng thua đã không đến mức quan trọng, quan trọng là... Bọn họ đã cố hết sức.

Tuy bại nhưng vinh.

Trước kia luôn cảm thấy thua cũng là thua.

Nhưng bây giờ, lại sâu khắc cảm nhận được ý tứ của những lời này.

Bọn họ không khổ sở, bọn họ kiêu ngạo vì chính mình.

toàn bộ tháp bảo hộ của Q chiến đội đều bị phá hỏng, King chiến đội đã muốn thừa cơ thắng được tranh tài sau cùng.

Nhưng vào lúc này, Q chiến đội biểu hiện ra nghị lực cùng kiên nhẫn.

Sau cùng trung tâm tháp, King chiến đội vọt lên ba đợt, đều không có đánh tới được.

Thời gian trò chơi, đa số đều là khoảng 20 phút là kết thúc.

Thế nhưng là trận đấu này, cho đến bây giờ, đã là 40 phút đồng hồ!

Cuống hòng bình luận viên đều khàn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 537: Chung Kết! (17)

Nhiều lần, đối phương giết người Q chiến đội, lúc còn một chút là có thể thắng lợi, lại bị Q đuổi đi.

Lập đi lập lại mấy lần, bình luận viên đều kích động đứng lên.

"Trời ạ, trận đấu này tiếp tục đến bao giờ, đã qua 45 phút! Đây là hiện trường thi đấu LO T tại Bắc Kinh, thời gian dài nhất! Chưa từng có một đợt tranh tài nào có thể vượt qua thời gian này! Lại căn cứ số liệu, King chiến đội hơn Q chiến đội năm vạn điểm! dưới áp lực điểm số lớn như vậy, Q vậy mà gánh vác toàn diện bốn phía tiến công của King chiến đội! King chiến đội không hổ là vương giả chiến đội, thế nhưng tôi không thể không nói, nhìn chung, tôi càng thích sự dẻo dai cùng không chịu thua của Q chiến đội! Hiện tại, King chiến đội lại bắt đầu một đợt tiến công mãnh liệt! Một đợt này, chắc Q chiến đội không gánh được, để cho chúng ta cổ vũ vì Q chiến đội!"

Trận đấu này, đốt cháy tất cả mọi người tại hiện trường.

Vốn người đến vì cổ vũ cho Đậu Hà Lan chiến đội, giờ phút này đều bị sự kiên trì của Q chiến đội cảm động.

Từng cuồng hống gào thét vì Q cổ vũ!

Fan hâm mộ của King chiến đội, cũng bị tinh thần Q cảm động.

Dù giờ bảng King chiến đội, trong miệng cũng hô hào: "Q cố lên! Q cố lên!"

Kiều Luyện nhìn chăm chăm màn hình tranh tài: "Thi Trường, cậu dịch chuyển ra sau tháp trung tâm!"

"Tôi Là Đại Gia, xông lên!"

"Tôi Là Nhị Gia, chặn phía sau!"

"..."

Một trận đánh giết khốc liệt, bên trong đoàn chiến, Thi Trường tại trận này phát huy tác dụng quyết định!

Bình luận viên giải thích đến khàn giọng, vẫn hô to: "Một đợt đoàn chiến này, Thi Trường đơn giản là đánh dịch chuyển liên tục! Cuối cùng trực tiếp đấu 5 chọi 5 với đối phương, cả đoàn bị diệt!"

"Tiếp tục chống đỡ! Q lại tiếp tục chống đỡ một đợt tiến mới! Bọn họ là vô địch, bọn họ để cho tôi kính nể!"

"Chẳng qua đáng tiếc, hiện tại Q không có người hồi sinh, King chiến đội cũng không có người hồi sinh, sau cùng, chúc mừng King chiến đội, đội quân đẩy ngã tháp trung tâm, thu được thắng lợi ván đầu tiên! Để cho tôi nghỉ ngơi chút, sau mười phút, bắt đầu trận quyết đấu thứ hai!"

"Oa!" lập tức, toàn bộ hiện trường, thiêu đốt trong nháy mắt.

Từ Tiên Từ ngồi xem toàn bộ quá trình, trong lòng run sợ.

Biết cuối cùng thắng lợi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Cô ta âm thầm nhìn chăm chăm gian phòng tranh tài đối diện, trong lòng bàn tay đều toát mồ hôi.

Một đội đoàn chiến sau cùng, chỉ cần Q còn có một người còn sống, trận đấu này, đều có thể lật ngược!

Mà bây giờ, cuối cùng cũng thắng.

Cô ta vừa nghĩ tới đây, liền bỗng nhiên nghe được tiếng đám fan hâm mộ phía dưới, đứng vụt lên.

Bất kể là giờ bảng King chiến đội, hay là giờ bảng Đậu Hà Lan chiến đội, thậm chí là giờ bảng Q chiến đội, mấy ngàn Fan hâm mộ tại hiện trường, đồng loạt hô to: "Q!Q!"

Thậm chí, có Fan hâm mộ của Q đã khóc, rơi nước mắt hô to: "Q cố lên! Tôi yêu Q! Q là quán quân trong suy nghĩ chúng tôi!"

Từ Tiên Từ nghe được những lời hò hét kia, bỗng nhiên siết chặt nắm đấm.

Cô cắn môi, cảm thấy không thể tin.

Dựa vào cái gì?

Rõ ràng là King chiến đội thắng, vậy mà Q thu được ủng hộ toàn trường?

Cô ta nhìn về phía Tôn Lập Nam bên cạnh lần nữa, chỉ thấy anh ta cũng giống như bị hiện trường thiêu đốt.

Anh ta nhìn chằm chằm Q chiến đội, hỏi thăm "Cô nói, nếu như mua lại Q chiến đội, phải xài bao nhiêu tiền?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 538: Chung Kết! (18)

Từ Tiên Từ...

Một câu nói kia, là không tán đồng cô ta.

Từ Tiên Từ run môi, cười khổ một tiếng: "Tôn tiên sinh, tôi tới phòng vệ sinh."

Tôn Lập Nam gật đầu.

Ánh mắt Từ Tiên Từ u ám rồi đi hiện trường tranh tài, đi đến hậu trường.

Tay Kiều Luyến, đã bắt đầu thấy đau, run rẩy không dừng được.

Dùng tay trái ấn lên tay phải, cũng không cách nào khống chế.

Tô Bành Hạo nhìn cô: "Còn có thể ra sân không?"

Kiều Luyến cắn răng gật đầu.

Liền xem như cái tay này cứ như vậy phé đi, cô cũng không thể buông tha tranh tài!

Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia cúi thấp đầu, ở đó thở dài: "Trận đấu cuối cùng này, nếu động tác của tôi nhanh hơn nữa, tránh né đại chiêu của, nói không chừng có thể có cơ hội trở mình!"

"Tại tôi, không có bảo vệ tốt cô."

"Kỳ thật nên trách tôi, là tôi vừa rồi sót ruột, đứng quá gần phía trước."

Mấy người một bộ khiêm tốn, hoàn toàn không có đúng sai, đáng về khó chịu sau khi thất bại.

Kiều Luyến nhìn bọn họ, bỗng nhiên cười.

Cô vì chiến đội của mình mà kiêu ngạo.

Lúc mấy người đang nói chuyện, cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, Từ Tiên Từ đứng tại cửa, nhìn chằm chằm người ở bên trong.

"Tôi nói, danh tiếng Q các người thật đúng là đủ lớn! Rõ ràng phải thua, còn muốn làm ra bộ dạng buồn nôn như vậy! Tôi cho cô biết, liền xem như các cô hấp dẫn nhiều Fan hâm mộ, thắng là thắng, thua là thua!"

Sau khi trở mặt với Thi Trường, hiện tại Từ Tiên Từ càng ngày càng không để ý tới thể diện.

Kiều Luyến nghe nói như thế, híp mắt lại.

Bọn họ vất vả chống cự, nghiêm túc tranh tài, dưới cái nhìn của cô ta, lại chỉ là một trận giả vờ giả vệt?

Từ Tiên Từ...

"Đây là phòng nghỉ Q chiến đội, mời cô rời đi."

Kiều Luyến lạnh lùng hạ lệnh trực khách.

Từ Tiên Từ híp mắt lại: "Tôi khuyên các người ván sau trực tiếp nhận thua, đừng ở chỗ này lãng phí thời gian mọi người!"

Kiều Luyến mở miệng: "Tại hiện trường tranh tài, chỉ tồn tại một loại tình huống, cái kia chính là thấp còn người còn! Q chiến đội chúng tôi, không hiểu hai chữ nhận thua viết như thế nào!"

Từ Tiên Từ tức dậm chân, đưa tay ra chỉ Kiều Luyến: "Được, thật sự là rất được! Vậy thì chờ lát nữa cô tiếp tục kiên trì dùng cái tay bỏ đi của cô đến thi đấu đi!"

Tầm mắt của cô ta dừng lại trên người mỗi một người trong phòng, bỗng nhiên liền xoay người rời đi.

Chờ đến khi cô ta đi, mấy người trong phòng, lúc này mới bắt đầu có chút tức giận.

"Cô Từ Tiên Từ này thật sự là càng ngày càng quá đáng!"

"Trông thấy đáng về cô ta phách lối như vậy, thật sự là cảm thấy phải thắng trận này để đến đánh vào mặt cô ta!"

"Chúng ta cố lên!"

"Được!"

Ván tranh tài thứ hai, bắt đầu!

Tranh tài là ba trận hai thắng.

Nếu như ván này Q lại thua, như vậy King chiến đội, sẽ là quán quân!

Kiều Luyến lên tinh thần, cắn răng lựa chọn nhân vật tiểu Kiều am hiểu nhất.

Khi cô lấy ra nhân vật tiểu Kiều này, trong nháy mắt toàn bộ chiến đội kích động một tiếng.

Nhân vật Tiểu Kiều nổi danh nhất, cũng là tiểu Kiều.

Mà hệ số thao tác nhân vật tiểu Kiều này rất khó nên mấy ván trước Kiều Luyến rất ít khi dùng nhân vật này.

Hiện tại...

Tám năm không thấy tiểu Kiều, cuối cùng xuất hiện lần nữa.

Cho người ta cảm giác võ lâm cao thủ tái xuất giang hồ!

Tay Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia bị thương, không phát huy ra trình độ tốt nhất.

Kiều Luyến chỉ có thể dựa vào tiểu Kiều để đánh cược một lần.

Đánh cược một lần, nếu như tay của cô có thể kiên trì được, như vậy sẽ thắng.

Nếu như không kiên trì được, như vậy tiểu Kiều, cũng rất dễ dàng bị đối phương nhắm vào, sẽ thua!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 539: Chung Kết! (19)

Tô Bành Hạo nhìn về phía cô: "huấn luyện viên, chị có thể chứ?"

Kiều Luyến cụp mắt: "Có thể."

Ván tranh tài thứ hai, bắt đầu!

Nghỉ ngơi mười phút đồng hồ, Kiều Luyến cảm giác tay mình đã tốt hơn nhiều.

Lại lấy được nhân vật mình am hiểu, ván này không chừng có thể phát huy ra tác dụng lớn.

Bắt đầu hai phút đồng hồ, cô đánh thật là không tòi.

Mặc dù thao tác không có lưu loát như trước kia, nhưng chỉ ít còn có thể không phạm sai lầm.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Lực chú ý của Kiều Luyến, toàn bộ tập trung vào trò chơi.

"Thì Trường, lợi dụng kỹ năng chuyển dịch, qua nhìn một chút trong bụi cỏ có người không."

Tô Bành Hạo lập tức phối hợp: "Bốn người."

"Có thể đánh!"

Kiều Luyến hô một tiếng, dẫn đầu vọt tới.

Ba người Tồi Là Đại Gia, Tồi Là Nhị Gia, còn có Vô Định chạy theo sau lưng.

Năm đánh bốn, theo lý thuyết làm sao cũng sẽ không thiệt.

Nhưng vào lúc này, tay Kiều Luyến bỗng nhiên truyền đến một cảm giác bất lực!

Không kiểm soát được con chuột rồi.

Tồi Là Nhị Gia thấy cô bất động, bị không chế, trong lòng sốt ruột, xông lên bảo hộ cô.

Kết quả thay cô ngăn cản đại chiêu đối phương, trực tiếp mất mạng!

Kiều Luyến quá sợ hãi!

Ngón tay không cách nào động đậy, để cho cuối cùng cô ý thức được, sự tình đã không cách nào cứu vãn.

"Không cần quản tôi, rút lui!"

Kiều Luyến hô to một tiếng.

Cô chỉ có thể đứng ở nơi đó bị đánh chết, đến lúc đó bốn đánh ba, sẽ là một cục diện rất thê thảm.

Tô Bành Hạo nghe được lời cô, hiểu ý, đều không dám nhìn tới tay của cô, trực tiếp dẫn theo hai người rút lui!

Tiểu Kiều bị đánh chết!

Mọi người rút lui đến khoảng cách an toàn, lúc này Tô Bành Hạo mới quay đầu, liền thấy Kiều Luyến đang cố gắng để tay của mình cầm đến con chuột.

Thế nhưng, cái tay kia làm thế nào cũng không đụng tới...

Kiều Luyến cắn răng, sắc mặt bởi vì sốt ruột mà lộ vẻ tái nhợt, tầm mắt của cô nhìn chòng chọc vào tay phải kia.

Hốc mắt Tô Bành Hạo bỗng nhiên cay cay, quay đầu nhìn về phía màn ảnh.

Trên màn hình, tiểu Kiều nằm trên mặt đất, chết ở nơi đó.

Tiểu Kiều chết đi, rất cảnh tượng thê thảm mà mỹ lệ, có từng đọt hoa đào rải rác.

Trước kia cảm thấy nhân vật trong trò chơi đều giống nhau.

Giờ này khắc này, tiểu Kiều vẫn là tiểu Kiều trong trò chơi như cũ.

Thế nhưng lúc này Tô Bành Hạo cũng không khỏi cảm thấy vô cùng bi thương.

Giống như, nhân vật tiểu Kiều này, cũng trở nên xinh đẹp, trở nên thê lương.

King chiến đội.

Đội trưởng mở miệng với Từ Tiên Từ: "Tiểu Kiều chết! Cô ta vừa mới xông tới, dọa chúng ta nhảy một cái, lúc đầu tưởng là sẽ bị giết, kết quả cô ta lại bất động rồi! Cô ta thật không được! Ván này, thắng chắc!"

Sắc mặt Từ Tiên Từ âm trầm: " Không nên tùy tiện thắng! Cô ta không phải muốn chơi đùa sao? Cậu đi giết cô ta, giết cô ta bảy tám lần, đánh cô ta sụp đổ!"

"Được!"

Cùng lúc đó, trong khán đài.

Có một người mang theo khẩu trang cùng kính râm, võ trang đầy đủ, yên tĩnh ngồi đó.

Ánh mắt anh, thẳng tắp rơi vào hiện trường tranh tài, trong ánh mắt lóe lên một vòng nghi hoặc.

Từ thao tác một ván trước, Kiều Luyện không có phát huy tác dụng của chính mình, đánh theo quy củ.

Mà hiện tại... Sai lầm này rõ ràng không thuộc về tiểu Kiều...

Đã xảy ra chuyện gì?

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên đứng lên.

-

Giữa trận đấu.

Kiều Luyện nhìn chăm chăm tay mình.

Trong trò chơi cô đã sống lại.

Thế nhưng tay căn bản không cách nào điều khiển con chuột.

Cô nhìn chăm chăm tay mình, cái tay kia không có chút phản ứng.

Hốc mắt cô đỏ lên... Cô thật không cam tâm.

Đúng lúc này, một bàn tay ấm áp, bỗng nhiên nắm tay của cô.

Chợt, cô như nghe được tiếng anh: " tiểu Kiều, anh đến."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 540: Chung Kết! (20)

Kiều Luyện ngậy ngấn cả người.

Sợ ngậy người.

Một chút không cam lòng, khi nghe tiếng nói quen thuộc này, bỗng nhiên trấn định lại.

Cô không thể tin quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đứng ở sau lưng mình.

Không biết vì cái gì, cô giống như một đứa bé bị ỷ khuất, nước mắt bỗng nhiên chảy xuống.

Trong câu lạc bộ, lúc thiếu mất một người, cô không khóc.

Khi đánh xong trận đấu thứ nhất, lúc cô phát hiện tay của mình tái phát bệnh, cô không khóc.

Tại trận đấu thứ nhất, bởi vì cô thao tác sai lầm, mà thua trận, cô cũng không khóc.

Thậm chí lúc Từ Tiên Từ châm chọc bọn họ, cô không khóc.

Vừa nãy, loại kia cảm giác vô lực lan khắp toàn thân, cô cũng không khóc.

Thế nhưng giờ khắc này, một câu nói của anh, lại làm cho cô nhịn không được ghen ngào.

Giống như tám năm trước...

Chỉ cần địa phương có anh, giống như sẽ luôn thắng.

Cô cần môi, sưng sờ một giây đồng hồ, mới bỗng nhiên đứng lên, đem vị trí cho anh.

Anh mang theo khẩu trang, thế nhưng trong cặp mắt kia, lại lóe ra trầm tĩnh cùng trí tuệ.

Anh ngồi xuống, còn chậm trễ thời gian trong chốc lát.

Bọn người Tô Bành Hạo, từng người khiếp sợ nhìn anh.

Anh lại giống như là không có nhìn ra sự hưng phấn của họ, chỉ bình tĩnh nhìn chăm chăm màn hình: "Bây giờ, nghe tôi chỉ huy."

Giọng trầm thấp, mang theo âm thanh đặc thù của anh.

Êm tai lại khiến người ta cảm thấy tín nhiệm.

Tô Bành Hạo lấy lại tinh thần, nhìn về phía màn hình, kinh hô: "Đối phương biến mất!"

Thẩm Lương Xuyên suy nghĩ một chút, lập tức hiểu rõ: "Bọn họ trong bụi cỏ bắt người."

Tô Bành Hạo vô ý thức mở miệng: "Chúng ta né tránh bọn họ sao?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cũng không nhìn cậu ta: "Tôi Là Đại Gia đi đường vòng, Thi Trường, Tôi Là Nhị Gia, đi theo tôi."

Dứt lời, tiểu Kiều xoay người linh hoạt, đã xông ra ngoài.

Thao tác xinh đẹp này, nhất thời để Tô Bành Hạo cảm thấy thấy hoa mắt.

Không biết vì cái gì, Kiều Luyến điều khiển tiểu Kiều như thích khách.

Trốn ở trong bụi cỏ, hoặc là giết người xuất quỷ nhập thần.

Mà giờ khắc này, Thẩm Lương Xuyên điều khiển tiểu Kiều... Rõ ràng vẫn là nhân vật kia, lại làm cho Tô Bành Hạo cảm thấy, tiểu Kiều lúc này giống là một chiến sĩ!

Quanh thân tiểu kiều, cũng không có sắc thái thể lương vừa, ngược lại nhiều hơn mấy phần uy phong, giống như một nữ anh hùng, giống như một nữ tướng quân!

Cậu ta không nói hai lời, theo sau lưng Thẩm Lương Xuyên.

Bên King chiến đội.

Đội trưởng mở miệng: "Bọn họ tới! tay tiểu Kiều bị thương, rất yếu, vừa mới đoàn chiến có thể nhìn ra, trên cơ bản không tính cô ta, chờ bọn họ chạy tới, chúng ta giết cô ta trước!"

Lời này rơi xuống, liền nghe đội viên mở miệng: "Đến rồi!"

Mấy người trốn trong bụi cỏ, trơ mắt nhìn ba người chạy tới.

Đội trưởng lập tức cười lạnh: "thật là không biết tự lượng sức mình. Ba người muốn đối chiến năm người chúng ta? Đội lát nữa cho bọn họ nhìn xem..."

Còn chưa dứt lời...

Tiểu Kiều đi vào bụi cỏ trước mặt, hầu như không cần nhìn, ra một đại chiêu choáng váng!!

Năm người đều trốn ở trong bụi cỏ, tương đương tập trung.

Thế là, một cái choáng váng, trực tiếp đánh ngất xỉu ba người!

"Mẹ nó!"

Đội trưởng ngây ngẩn cả người: "Lên!"

Sau khi tiểu Kiều dùng đại chiêu choáng váng xong, Thi Trường liền tiếp tục đại chiêu, trực tiếp để lượng máu của bọn họ mất một nửa!

Hai người này phối hợp, Nhanh! Ác! Chuẩn!

Trực tiếp đánh năm người trở tay không kịp!

Hơn nữa có Tôi Là Nhị Gia phối hợp, trong năm người, HP thấp nhất, trực tiếp bị chết!

Đội trưởng gáp: "Giết!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 541: Chung Kết! (21)

Lời này vừa dứt, bọn họ vọt lên!

Tiểu Kiều lui lại, đội trưởng cho là cô muốn chôn, lập tức đuổi theo.

Nhưng vừa đuổi được hai bước, tiểu Kiều bỗng nhiên quay người, chạy thẳng lại!

Một lần chém giết thêm một chiêu đánh bay!

Lượng máu của đội trưởng, lập tức chỉ còn lại một ít!

Thi Trường đuổi theo công kích.

Đánh chết!

Chẳng qua, thời gian không đến ba giây đồng hồ đối phương đã chết mất hai người.

Trong nháy mắt thế cục san bằng!

Sau khi đội trưởng chết, lúc này mới lên tiếng: "Chạy!"

Mặt khác, ba người kịp phản ứng, vội vàng chạy tới bảo vệ tháp.

Nhưng vừa tới dưới tháp.

Tiểu Kiều cùng Thi Trường đã theo sau.

Lần này, sẽ không giết người dưới tháp chứ?

Ý nghĩ này vừa ra, chỉ thấy tiểu Kiều dẫn đầu vọt vào!

Lập tức nhận lấy công kích của tháp bảo hộ.

Ba người cảm thấy cô ta thật sự rất buồn cười.

Tiến đến như thế, không phải muốn chết sao?

Đội trưởng cũng không nhịn được mở miệng: "tiểu Kiều này, khẳng định là thao tác không được. Cô ta chết chắc!"

Thế nhưng, một giây sau!

Ba người tiến lên một bước, cảm thấy một người một đao đều có thể chém cô ta chết.

Nhưng mà, vừa mới lên trước một bước, liền nhận một cái choáng váng!

Ba người đồng thời ngây dại.

Thi Trường cùng Tôi Là Nhị Gia theo sát mà lên!

Mỗi người một đại chiêu, trực tiếp diệt hết đối phương!

Tiếp theo, tiểu Kiều đi ra ngoài, nhưng nhận công kích của tháp bảo hộ, nếu bị đánh tiếp trên người, khẳng định sẽ chết!

Ở đây mọi người cho là cô sẽ phải chết, một trị liệu, hồi máu cho cô!

Tháp bảo hộ công kích đánh vào người của cô.

Tiểu Kiều mất máu!

Nhưng mà không chết!!

Mấy người King chiến đội, trong nháy mắt sợ ngây người!

Giờ khắc này, bọn họ mới hiểu được, tiểu Kiều vừa mới trùng kích, không phải thao tác sai lầm, cô ta là tới giết bọn họ!

Thiếu chút sẽ chết, cũng muốn giết chết bọn họ...

Đội trưởng King chiến đội, không nhận được rung mình một cái.

Tiểu Kiều này, ác, đánh quá ác!!

Ba người, đem năm người bọn họ giết hết!

Mỗi đợt động tác nối liền, đều vô cùng hoàn mỹ!

Dù Tiểu Kiều đặt mình vào địa phương nguy hiểm, cũng phải đem đối phương giết chết!

Loại khí thế này, để cho người ta cảm thấy khủng bố!

Bên Q chiến đội.

Thảm Lương Xuyên vừa đến, thế cục lập tức xoay chuyển!

Anh hiểu rõ cách chiến đấu mỗi loại nhân vật hơn Kiều Luyến.

Ba người, đánh cho đối phương chết hết

Giờ khắc này, bọn người Tô Bành Hạo khó có khi cùng ý kiến với các thành viên King chiến đội.

Cái kia chính là, hung!

Thảm Lương Xuyên đánh quá ác!

Chẳng qua đây mới là phong thái của Từ Xuyên!

"Còn chờ cái gì nữa, hồi máu."

Một mệnh lệnh âm trầm, để đám người Tô Bành Hạo lấy lại tinh thần.

Kỳ thật vừa mới cùng bọn họ đánh, ba người đều trạng thái ít máu.

-

Kiều Luyến đứng sau lưng Thảm Lương Xuyên.

Tay phải của cô, không thể cử động như trước.

Thế nhưng cặp mắt kia, lại nhìn chăm chăm màn hình của Thảm Lương Xuyên, nhìn chăm chăm ngón tay của anh.

Một đường vừa rồi, người khác nhìn thấy rất trôi chảy, nhưng cũng không ai biết, vừa nãy tay của anh nhanh thế nào!

Tám năm trước, mỗi lần chơi game, cô đều có thể nghe được tiếng bàn phím của anh.

Lúc ấy cô liền suy nghĩ, không biết bộ dạng lúc anh chơi game như thế nào.

Giờ phút này, cuối cùng thấy được.

Ánh mắt Kiều Luyến, lại rơi về phía sau lưng anh.

Hắn là bộ phim đã quay, bởi vì trên tóc của anh còn có dấu vết lưu lại.

Nhưng anh không phải nói, đang ở phim trường Hàng Châu sao? Xuất hiện ở đây, là bởi vì... anh không yên lòng đi.

Hiện tại, không cần lo lắng.

Có anh ở, sẽ không thua

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 542: Chung Kết! (22)

Ván tranh tài thứ hai, bắt đầu vì đối phương giết tiểu Kiều với Tôi Là Nhị Gia, mà sinh ra ưu thế, về sau Thẩm Lương Xuyên dẫn theo ba người lấy 3 đôi 5 người, rõ ràng Q chiếm ưu thế!

Xưa nay, Thẩm Lương Xuyên là một người khi có được ưu thế sẽ tiếp tục đánh lên.

Mặt anh không chút thay đổi nhìn chăm chăm màn hình máy vi tính, trầm tĩnh tuyên bố từng câu mệnh lệnh:

"Thì Trường, đi trợ giúp Tôi Là Nhị Gia."

"Vô địch, cùng tôi tới bắt người."

"Tôi Là Đại Gia, bảo vệ cái tháp này."

"Chút nữa có thể đánh! Phóng đại chiêu nhốt chặt bọn họ! Cùng đánh lên."

Trong lúc đó, tiếng Tô Bành Hạo xen lẫn: "Đợt đánh này, chúng ta còn chút máu, bọn họ lại đầy máu có thể đánh không?"

"Có thể đánh. Tôi Là Nhị Gia giữ phía sau, đẩy bọn họ trở về."

"Thì Trường lên canh khi bọn họ còn chút máu thì dùng đại chiêu."

"Vô địch, thả trị liệu hồi máu!"

Sau một đợt đoàn chiến, đối phương chỉ còn lại hai người.

"Đuổi theo không?"

Thẩm Lương Xuyên cười lạnh: "Đuổi, một đôi hai, đáng giá!"

Thế là, lại một đợt đại đoàn diệt!

Bắt đầu được năm phút đồng hồ, King chiến đội bị Q chiến đội đánh hai lần đoàn diệt!

Bình luận viên đều muốn điên rồi: "Trời ạ! Tại hiện trường tranh tài này, King chiến đội là một chiến đội lâu năm, giờ khắc đầu cùng Q chiến đội, giống như học sinh tiểu học gặp học sinh đại học, không hề có lực chống đỡ! Xem ra một ván trước, bị King chiến đội nhiều lần khiêu khích, chọc giận Q, để bọn họ bộc phát sức mạnh!"

Đúng thật là như vậy.

Thành viên trong King chiến đội, đều là đội viên lâu năm, là nhân vật chiến đội đứng đầu.

Bọn họ không thể bị áp chế thành bộ dạng này.

Chỉ vì ván đầu tiên trong trận đấu, bọn họ nhầm vào Kiều Luyến, dẫn tới bên Q nhiều người tức giận.

Lại thêm tay Kiều Luyến vẫn đang run, bầu không khí bi tráng, dẫn đốt sự nhiệt tình của mọi người.

Giống như muốn đem tất cả năng lượng, đều đặt bên trong trận đấu này.

Toàn bộ quá trình tranh tài, dưới sự chỉ huy của Thẩm Lương Xuyên, bọn họ phát huy 100%!

Năm phút đồng hồ, căn bản đã áp chế đối phương không thờ nổi.

Sau đó, Q vẫn duy trì tiết tấu tiến công hung mãnh như cũ, đánh King chiến đội hoa rơi nước chảy.

Tranh tài kết thúc ở phút thứ tám!

Lấy 20 lần chết so 2 mạng, đạt được thắng lợi ở ván thứ hai!

Cuồng hống bình luận viên đều đau rát: "Chúng ta chúc mừng Q chiến đội thắng ván thứ hai! Q chiến đội biểu hiện ở ván này, giống như Phụng Hoàng trọng sinh! Tại ván tranh tài thứ ba, nếu như King chiến đội không điều chỉnh trạng thái, chỉ sợ khó mà cùng đội Q chống lại! Nào, mọi người nghỉ ngơi mười phút, ván thứ ba, cũng chính là ván quyết định thắng lợi sẽ bắt đầu! Hiện tại, chúng ta cùng xem lại một trận đấu phân khích này!"

Hiện trường bạo phát ra tiếng vỗ tay nhiệt liệt!

Trước kia, hai chiến đội thi đấu, Fan hâm mộ đội thắng sẽ hưng phấn reo hò, fan đội thua đều giận mắng:

Không phải là thắng một ván sao?

Có gì đặc biệt hơn người?

Thế nhưng lần này...

Toàn trường, Tất cả Fan hâm mộ của King chiến đội, đều vì Q mà reo hò!

Thậm chí có người nói: "Trời ạ, tiểu Kiều của Q chiến đội rất đẹp trai, làm sao bây giờ? Tôi muốn chuyển đội!"

Mà giữa đợt tranh tài.

Khi đánh xong trận này.

Cảm xúc các đội viên Q lập tức tăng vọt lên.

Tô Bành Hạo quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, con mắt tỏa sáng kinh hô: "Anh là Từ Xuyên!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 543: Chung Kết! (23)

Một loạt thao tác này...

Tô Bành Hạo khẩn trương nuốt ngụm nước miếng: "Anh là Từ Xuyên đúng không?!"

Từ lần đầu tiên PK cùng Thẩm Lương Xuyên, về sau bị anh đánh bại, Tô Bành Hạo vẫn luôn cảm thấy thao tác Thẩm Lương Xuyên rất quen thuộc.

Mà trong trận đấu lần trước, kỳ thật Thẩm Lương Xuyên phát huy tác dụng cũng không lớn.

Lần tranh tài này, anh hoàn toàn đánh ra thao tác thường dùng của chính mình!

Nên mới khiến Tô Bành Hạo hiểu ra.

Anh là Từ Xuyên...

Mà Cô là tiểu Kiều...

Ánh mắt Tô Bành Hạo lại rơi vào người Kiều Luyến.

Cho nên...

"Hai người là vợ chồng sao?"

Một câu làm mọi người trong phòng, đồng loạt rơi ánh mắt về phía Kiều Luyến cùng Thẩm Lương Xuyên.

Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia, thậm chí Vô địch đều kinh hô: "Nói như vậy, thật ra Thẩm phu nhân cũng là huấn luyện viên Kiều? Trời ạ....!"

Bầu không khí tranh tài chưa bay giòi tốt như vậy.

Kiều Luyện nhìn bọn họ, nhếch miệng cười.

Nhưng tại thời điểm cô cười, tay chợt bị một bàn tay lớn nắm chặt.

Cô sững sờ, liền thấy Thẩm Lương Xuyên cầm lấy tay của cô: "Tay của em làm sao vậy?"

Chóp mũi Kiều Luyện chưa xót, lập tức cúi thấp đầu xuống, nỗ lực để cho mình nở nụ cười: "Không có gì."

Sau đó liền nhét cái tay vẫn run rẩy vào trong túi, tiếp đó nhìn bọn họ: "Không được xem thường, thắng ván kế tiếp cầm quán quân về tay! Các cậu đánh tốt cho tôi! Tôi sẽ không ở đây quấy rầy mọi người nữa!"

Nói đến đây, Kiều Luyện quay người đi ra khỏi phòng.

Lúc đi ra ngoài, nước mắt của cô lại không nhịn được lăn xuống.

Trong túi áo, tay của cô run rẩy vô cùng, cảm giác vô lực tràn ra.

Q chiến đội chắc chắn đạt giải quán quân rồi.

Cô hẳn là vui mừng.

Thế nhưng, nhìn thấy dáng vẻ các đội viên cao hứng, cô đột nhiên cảm giác được chính mình rất đau xót.

Nhiều năm trước, cô đã từng ảo tưởng qua, có một ngày cô sẽ cùng Từ Xuyên đứng trên đài tranh tài, đánh ra phối hợp hoàn mỹ nhất...

Nhưng bây giờ...

Chung quy là một giấc mơ thôi.

Kiều Luyện hít vào một hơi thật sâu, nỗ lực áp chế mất mát trong lòng, lúc này mới ngẩng đầu lên, đi đến khán đài.

Từ Tiên Từ đã về tới phòng tranh tài, tạo áp lực cho các đội viên King chiến đội.

Kiều Luyện về tới vị trí ngồi của mình, liền thấy Tôn Lập Nam bu lại: "Kiều Luyện, tranh tài vừa rồi, cô thấy được không? cô thích Q hay là King?"

Kiều Luyện không nói chuyện, cảm xúc có chút mất mát.

Tôn Lập Nam cũng có chút mất mát.

Hiện tại, người có mặt, đều có thể nhìn ra, trận đấu này không chút hồi hộp rồi.

Nếu như King chiến đội không lấy được quán quân, anh ta đưa cho Kiều Luyện thì có ý nghĩa gì chứ!

Đang lúc mọi người ở đây đều có suy nghĩ riêng, ván tranh tài thứ ba, chính thức bắt đầu!

Mà cùng lúc đó.

Ở cửa nơi tranh tài.

Một người vẻ mặt bối rối, bộ dáng chật vật, vội vã chạy tới.

Người gác cổng ngăn lại, "Xin chào, tranh tài đã bắt đầu, hiện tại không thể đi vào."

Giương mặt cô gái gầy gò mang theo vẻ kiên quyết: "Tôi là đội viên Q chiến đội Bạch Cốt Lão Tổ, tôi muốn đi vào tham gia thi đấu!"

Tay Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia bị thương rồi.

Xem như Kiều Luyện có lên, cũng vẫn là thiếu người!

Cô tổn tâm sức, mới từ trong nhà trốn ra...

Người gác cổng sững sờ, "Xin lỗi, cô có thể đưa ra chứng minh thư của cô sao?"

Bạch Cốt Lão Tổ lắc đầu.

Lúc trốn ra, mang theo mười mấy đồng tiền đón xe, ngay cả điện thoại đều không lấy được.

Mà đúng lúc này, một chiếc xe taxi bỗng nhiên đứng ngay bên cạnh cô ấy, tiếp đó người phụ nữ trung niên chạy ra: "Được lắm, cô cũng dám chạy!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 544: Chung Kết! (24)

Trận đấu thứ ba, không chút hồi hộp.

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục phong cách của anh, bắt đầu liền đánh rất hung mãnh.

Trong mười phút đồng hồ tranh tài kết thúc.

Ở hiện trường, tất cả mọi người đứng lên, vỗ tay nhiệt liệt cho Q.

Tâm trạng bình luận viên càng thêm kích động: "...Q chiến đội chính thức đạt quán quân!"

Tranh tài ở Bắc Kinh cứ như vậy kết thúc.

Sau trận đấu, một chiến đội Q luôn luôn yên lặng, đánh trận thành danh!

Tranh tài phát sóng trực tiếp trên Internet, trong nháy mắt giới trò chơi nhắc lên một đợt sóng lớn.

Tiểu Kiều của Kiều Luyện, tiểu Kiều của Thẩm Lương Xuyên, hai cách đánh hoàn toàn khác nhau, lại bị người khắp nơi học theo!

Fan hâm mộ Q chiến đội, cũng nhất thời trở thành đội fan có nhiều thành viên nhất.

Tiếng vỗ tay xung quanh vang động, Kiều Luyện nhìn chằm chằm mặt những người kia.

Cắn chặt môi, ánh mắt rơi vào trong trò chơi.

Cách xa như vậy, cô không thấy rõ mặt của bọn họ.

Tuy nhiên lại có thể nhìn thấy, tất cả mọi người, đều trở nên hưng phấn.

Đều kích động thét lên, nhảy lên.

Chỉ có một bóng dáng, trầm ổn ngồi ở chỗ đó như cũ.

Rõ ràng không nhìn rõ giờ phút này anh đang làm gì, thế nhưng Kiều Luyện cảm giác ánh mắt anh nhìn xuyên qua cửa sổ thủy tinh, xuyên qua đám người, nhìn về phía cô.

Trong nháy mắt đó, cô vì chiến đội của mình mà cảm thấy tự hào!

Cô giấu tay mình ở phía sau, bỗng nhiên nhếch miệng cười.

Không sao cả.

Không thể thi đấu, cũng không sao cả.

Q chiến đội thắng, chính là cô thắng!

Nghĩ tới đây, cô lại hít vào một hơi thật sâu.

Tiếp đó, là lễ trao giải.

Nhưng trước khi lễ trao giải, cần chuẩn bị trước mười phút.

Kiều Luyện ngồi ở vị trí trước đó, chợt thấy ở cửa truyền đến tiếng cãi vã.

Dù là đám người hò hét, cô vẫn miễn cảm bắt được tiếng Bạch Cốt Lão Tổ.

Cô hơi híp trùng mắt, vội vàng đi về phía cửa.

Tôn Lập Nam cũng vội vàng theo sau: "Kiều Luyến, cô đi đâu vậy?"

Tâm trạng của anh ta rất xấu.

King chiến đội thua, còn thua thảm như vậy, khó coi như vậy.

Hiện tại anh ta lấy cái gì đưa cho Kiều Luyến?

Căn bản Kiều Luyến không biết anh ta xoắn xuýt, đã đi tới cửa.

Khi nhìn tình huống ở đó, sắc mặt lập tức đen đi!

Bạch Cốt Lão Tổ cố gắng nắm lấy một cái tượng đá ở cửa, mà người phụ nữ trung niên kia lại tóm tóc của cô ấy: "Cô cùng tôi trở về! Tôi bảo đi về cô nghe không hiểu sao?"

Bạch Cốt Lão Tổ quát cường đứng ở đằng đó, luôn ít nói, nhưng thực chất bên trong lại là người cố chấp, nghe được mấy câu này lại mở miệng: "Mẹ, xin mẹ, để con tham gia xong một trận đấu cuối cùng này, về sau con cam đoan tất cả đều nghe theo mẹ! Rồi câu lạc bộ, về nhà kiếm tiền cho em trai!"

Mẹ Bạch Cốt Lão Tổ liền "Phi" một tiếng: "Cô đi tham gia thi đấu, người ta cho tiền sẽ phải trả về! Cô về với tôi!"

"Mẹ, con xin mẹ!"

"Không được! Mỗi ngày chỉ biết chơi game, không làm việc đảng hoàng!"

Bạch Cốt Lão Tổ bám chặt tượng đá cũng không đi.

Mẹ cô ấy tức giận, bỗng nhiên đưa tay ra tát trên mặt cô ấy: "Cô có theo tôi về không?"

Bạch Cốt Lão Tổ cắn môi: "Không về"

"Ba!" Lại một cái tát.

"Có về hay không?"

Miệng Bạch Cốt Lão Tổ đều chảy máu: "Không về."

"Không đi, tôi đánh chết cô, đồ vô tích sự!"

"Ba ba ba!"

Bàn tay bà ta đánh trên lưng Bạch Cốt Lão Tổ, đánh đến khi Bạch Cốt Lão Tổ trắng bệch cả mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 545: Chung Kết! (25)

Lúc Kiều Luyến đi ra, gương mặt Bạch Cốt Lão Tổ đều đã sưng phồng lên.

Nhưng cô ấy cắn chặt hàm răng, cũng không nói lời nào.

Màn hình lớn bên ngoài chậm khoảng hai phút so với bên trong.

Cho nên, lúc cô đi tới, trên màn hình lớn đã hiện lên Q chiến đội lấy được quán quân!

Cả người Bạch Cốt Lão Tổ đều ngây ra một lúc.

Chợt, cô ấy liền nở nụ cười.

Thắng.

Chiến đội bọn họ thắng.

Tay Bạch Cốt Lão Tổ, bỗng nhiên buông lỏng ra.

Mẹ của cô ấy nghĩ đến loại tình huống này hơi sững sờ.

Bỗng nhiên Bạch Cốt Lão Tổ đứng thẳng người, hưng phấn nhảy dựng lên: "Mẹ, đội chúng con thắng!"

Mẹ của cô ấy sững sờ.

Bạch Cốt Lão Tổ cười rơi nước mắt: "Bọn họ thắng. Bọn họ không cần con rồi..."

Cô ấy nói xong câu đó, liền dùng tay áo xoa xoa nước mắt: "Mẹ, con cùng mẹ về nhà."

Mẹ của cô lúc này mới cười: "Như vậy mới đúng! Cô đi nhầm đường, đừng trách mẹ ghét co, chơi game có thể có cái gì? Có tiền đồ sao? Đi theo mẹ trở về, kiếm tiền kết hôn cho em trai xong mẹ tìm người có tiền cho cô..."

Bà ta giữ tay Bạch Cốt Lão Tổ, đang muốn đi lên xe.

Tiếng Kiều Luyến vang lên: "Bạch cốt."

Thân hình Bạch Cốt Lão Tổ cứng đờ, bỗng nhiên quay đầu, nhìn thấy Kiều Luyến liền cười một tiếng: "Huấn luyện viên, chúng ta thắng."

Hốc mắt Kiều Luyến đỏ lên, Cô nhẹ gạt đầu: "Đúng, chúng ta thắng."

Bạch Cốt Lão Tổ cười.

Kiều Luyến cũng hít vào một hơi thật sâu.

Cô hiểu tình huống trong nhà Bạch Cốt Lão Tổ.

Cô muốn nhúng tay, thế nhưng là mẹ Bạch Cốt Lão Tổ nói đúng một câu.

Chơi game, không có tiền đồ.

Bởi vì thời kỳ chơi game vàng son là trước 25 tuổi.

Sau 25 tuổi, năng lực phản ứng cùng năng lực ứng biến sẽ không có nhanh như vậy.

Mà bọn họ thành lập câu lạc bộ, không phải là bởi vì kiếm tiền mà chỉ vì ước mơ.

Cô không có cách nào yêu cầu Bạch Cốt Lão Tổ từ bỏ năm năm tuổi trẻ vì ước mơ của cô mà nỗ lực.

Mỗi người, đều có lựa chọn của mình.

Cô nhìn Bạch Cốt Lão Tổ, cuối cùng mở miệng: "Q chiến đội, vĩnh viễn cần em."

Thân hình Bạch Cốt Lão Tổ cứng đờ, cắn mạnh môi.

Cô ấy nhẹ gạt đầu, sau đó liền vội vàng quay đầu đi, cúi đầu, lau nước mắt.

Sau đó, cô ấy bỗng nhiên quay đầu, mở miệng lần nữa: "Huấn luyện viên, em sẽ trở lại! Chờ em."

"Được."

Nói chuyện xong, mẹ Bạch Cốt Lão Tổ liền hưng hăng lờm Kiều Luyến một cái: "tôi cho chị biết, đừng có dụ dỗ con gái tôi chơi game! Nhà chúng tôi chỉ là gia đình bình thường, chúng tôi không chơi nổi!"

Sau đó liền kéo Bạch Cốt Lão Tổ lên xe taxi.

Xe taxi chạy, cửa sổ xe hạ xuống.

Bạch Cốt Lão Tổ dơ ngón cái với cô.

Không biết vì cái gì, nhìn xe taxi biến mất trên đường cái, trà trộn vào dòng người mờ mịt, tâm Kiều Luyến lại giống như bị một bàn tay vô hình bóp

chặt.

Có bao nhiêu người trẻ tuổi, muốn theo đuổi giấc mộng của mình, nhưng cuối cùng vì hiện thực mà từ bỏ?

Nhưng cô tin tưởng, bạch cốt sẽ không từ bỏ.

Cô ấy sẽ trở về.

Vừa nghĩ tới đây, chợt nghe tiếng từ sau lưng: "Tôn tiên sinh!"

Kiều Luyến hơi sững sờ, quay đầu, thấy Từ Tiên Từ chạy ra, cô ta vì tranh tài thua, quá mức sốt ruột, cho nên không có chú ý Kiêu Luyến đứng cách đó không xa, đi thẳng tới trước mặt Tôn Lập Nam: "Tôn tiên sinh, lần này là sai lầm! Xem như lần tranh tài này thua, chúng ta cũng có thể đợi mùa tiếp theo!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 546: Chung Kết! (26)

Tôn Lập Nam nghe nói như thế lập tức nhú mày.

King chiến đội là có thể đợi mùa tranh tài tiếp theo, nhưng hôm nay tâm tình anh ta muốn tặng quà đều phá hỏng!

Đưa một chiến đội quán quân cùng đưa một chiến đội sắp thứ hai, cảm giác rất là khác nhau!!

Tôn Lập Nam thờ dài nhìn về phía Kiêu Luyến.

Sự việc tới mức này, vẫn muốn tặng quà.

Lập tức anh ta nhìn về phía Kiêu Luyến: "Kiêu Luyến, hôm nay, tôi đưa e, một món quà lớn."

Kiêu Luyến đã ngây dại.

Nghe cuộc nói chuyện của Từ Tiên Từ và Tôn Lập Nam..

Trông mắt Kiêu Luyến co rụt lại, nhìn về phía Tôn Lập Nam: "Là anh thành lập King chiến đội?"

Tôn Lập Nam thấy cô kinh ngạc, có chút đắc ý mở miệng: "Ừm, là tôi. Tôi nhớ được năm đó không phải là em muốn thành lập một câu lạc bộ sao? Còn nói cho tôi biết, đó là giấc mộng của em. Cho nên, tôi liền thành lập một câu lạc bộ như thế."

Nói đến đây, anh ta gỡ đầu một cái, ngượng ngùng mở miệng: "Lúc đầu dự định để bọn họ cảm giải quán quân, mới đưa cho em. Chẳng qua hôm nay Q chiến đội đánh có chút mãnh liệt, nhưng nếu như em có thể chỉ đạo bọn họ..."

Kiêu Luyến và Từ Tiên Từ đều sợ ngây người.

Lúc này Từ Tiên Từ mới phát hiện, Kiêu Luyến đứng cách hai người không xa.

Nhưng nghe ý tứ Tôn Lập Nam..

Nguyên nhân anh ta thành lập King chiến đội lại là vì muốn tặng cho Vong Xuyên?

Đây tuyệt đối không thể!

Nếu như từ lúc bắt đầu, Tôn Lập Nam thành lập câu lạc bộ là muốn đưa cho Vong Xuyên, vậy trong khoảng thời gian này cô ta là đang làm cái gì?

Cô ta tròn tròn mắt.

Kiêu Luyến cũng không thể tin nhìn Tôn Lập Nam.

Cô nghĩ đến Từ Tiên Từ cầm tiền của anh ta tiêu sài không chút kiêng kị..

Cô đã từng vì Từ Tiên Từ muốn mua biệt thự, mà ở trong lòng mắng nhà đầu tư quả thực ngu ngốc.

Lại nhìn cái người ngu ngốc đang ở trước mặt...

Kiều Luyến quả thực bó tay rồi!

Nhất là Tôn Lập Nam còn tưởng rằng bộ dáng cô lúc này vì quá cảm động, thế là có chút ngượng ngùng mở miệng: "Kiều Luyến, em không cần ngại, chúng ta chơi thân từ nhỏ như vậy, tôi đưa em một câu lạc bộ, không có gì không dám lấy, vả lại, tôi..."

"Ngừng!"

Kiều Luyến thật sự là dở khóc dở cười.

Tâm tâm niệm niệm lấy quán quân tranh tài, lại bị Từ Tiên Từ ba lần bốn lượt gây rối.

Nói không ghét cô ta, căn bản là không có khả năng.

Nhưng bây giờ mới phát hiện, người trước đó gây sóng gió đều là Tôn Lập Nam?

Cô thật sự bị Tôn Lập Nam làm tức chết?!

Nhất là Từ Tiên Từ nhúng tay, dẫn đến Bạch Cốt Lão Tổ bị người nhà tìm tới, bỏ lỡ trận Chung Kết lần này...

Kiều Luyến thật sự là hận không thể đâm cho Tôn Lập Nam mấy cái.

Cái gia hỏa này, trời sinh để tôi khắc cô phải không?

Cô bị chọc tức đến ngực đều phập phồng.

Tôn Lập Nam còn ở nơi đó mở miệng: "Ai nha, sao em kích động như vậy, đừng kích động, chỉ là một cái câu lạc bộ mà thôi..."

Kiều Luyến:..

Quả thực Kiều Luyến không biết nói gì.

Đúng lúc này, Tô Bành Hạo chạy tới: "Huấn luyện viên Kiều, nhanh, đến thời gian giao phần thưởng rồi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, lúc này mới quay đầu, bất đắc dĩ vươn tay đập Tôn Lập Nam một cái: "Anh, anh thật đúng là tốt!"

Sau đó quay đầu, trực tiếp tiến đi vào hiện trường lễ trao giải.

Tôn Lập Nam đần độn đứng ở bên ngoài, còn có chút không hiểu, quay đầu nhìn về phía Từ Tiên Từ: "Phản ứng của Kiều Luyến là sao? Không phải vui sướng sao? Sao lại nhìn giống như rất tức giận vậy? Không thể nào! Còn có, vừa nãy Tô Bành Hạo gọi Kiều Luyến là gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 547: Chung Kết! (27)

Từ Tiên Từ...

Cô ta mở to hai mắt nhìn, cũng hoàn toàn không thể tin được?

Năm đó Kiều Luyến là tiểu Kiều, hiện tại cũng là nữ MC Vong Xuyên, những chuyện này... Chẳng lẽ Tôn Lập Nam cũng không biết?

Cô kéo ra khoe miệng, hiện tại cảm thấy chuyện mình nên làm nhất là đưa đơn từ chức!

Hiện trường tranh tài.

Kiều Luyến về tới đại sảnh.

Người chủ trì lên trên khán đài nói chuyện, kể lại lịch sử khó khăn Q chiến đội cùng nhau trải qua.

Những lời nói kia khiến Fan hâm mộ phía dưới, từng người dung nước mắt.

Tô Bành Hạo dẫn Kiều Luyến đi tới bên cạnh, chờ đợi thời khắc lấy lên sân khấu lĩnh thưởng.

Giờ khắc này, Thẩm Lương Xuyên cũng đứng nơi đó.

Dù mang theo khẩu trang kính râm, ai cũng không thấy rõ tướng mạo anh, nhưng thân hình cao gầy, vẫn hấp dẫn ánh mắt nhiều người.

Kiều Luyến vừa đi qua, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, liền dừng lại trên người của cô.

Kiều Luyến cũng nhìn anh.

Một lúc sau, Cô nhìn anh lộ ra một nụ cười.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên cũng trở nên sâu xa

Ánh mắt anh nhìn về túi áo Kiều Luyến, vẫn có thể thấy được cái tay luôn phát run bên trong.

Thẩm Lương Xuyên chỉ cảm thấy hô hấp khó khăn, trái tim giống như là bị đánh một cái, để tâm anh giờ khắc này đau đến tê tâm liệt phế.

Anh nghĩ tới tám năm trước...

Khi thành lập câu lạc bộ, bọn họ thừa dịp nghỉ hè đến Bắc Kinh, mọi người cùng nhau huấn luyện, sau đó có thể tham gia thi đấu.

Cô đột nhiên gọi điện thoại tới, nói cô muốn rời khỏi.

Một khắc này, anh thật đã oán hận cô.

Dù là về sau thấy cô rời đi anh cũng không nghĩ nhiều, dù sao dưới áp lực gia đình, chơi game cũng không phải mỗi người đều có thể làm được.

Giống như anh, không phải cũng vì chơi game mà bị Thẩm Tu đuổi ra khỏi nhà sao?

Cho nên, những năm này, dù anh nghĩ thoáng, coi nhẹ, nhưng luôn cảm thấy năm đó không cùng Tiểu Kiều thi đấu, là một loại tiếc nuối.

Thẳng đến giờ phút này... Thẳng đến hôm nay.

Anh rút cuộc hiểu ra, thì ra là cô bị thương tổn.

Tiểu Kiều của anh, tại thời điểm anh không biết, tay bị thương đến không thể nào chơi game rồi.

Năm đó, lúc cô gọi điện thoại cho anh, là thương tâm tuyệt vọng đến mức nào?

Thế nhưng anh đợi một hồi, thấy cô không giải thích, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Khi đó cô cần nhất, hẳn là anh có thể ở bên cạnh cô, giúp đỡ cô đi?

Không biết vì cái gì, trước mắt anh bỗng nhiên dần hiện ra một hình ảnh:

Một cô bé mười tám tuổi, một mình lẳng lặng ôm đầu gối, yên lặng trốn ở trong góc khóc.

Loại thương tâm tuyệt vọng kia... Để Thẩm Lương Xuyên rất muốn ôm lấy cô, nói cho cô, không sao cả.

Mà đúng lúc này, người chủ trì đã bắt đầu hô to: "Tiếp theo, xin mời thành viên Q chiến đội, lên sân khấu lĩnh thưởng!"

Một câu vừa dứt, bốn người Tô Bành Hạo, Tô Là Đại Gia, Tô Là Nhị Gia, Vô địch tịch tịch cỡ nào liền lên đài.

Kiều Luyến đứng im tại chỗ trong chốc lát, chỉ thấy bốn người con trai đang lên sân khấu bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía cô.

Thân phận Thẩm Lương Xuyên đặc thù, không thể xuất hiện trước màn ảnh.

Thế nhưng Kiều Luyến có thể.

Thời khắc vinh quang này, bọn họ muốn Kiều Luyến cùng chia sẻ với bọn họ.

Từ trong ánh mắt của bọn họ hiện lên ý nghĩa như vậy.

Kiều Luyến nhếch môi, bỗng nhiên cười.

Cô đi lên.

Tôn Lập Nam và Tử Tiên Tử đã đi vào.

Tại một khắc khi thấy Kiều Luyện lên sân khấu lĩnh thưởng, cả người Tôn Lập Nam đều ngây dại, đứng yên tại chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 548: Chung Kết! (28)

Năm người đứng trên bục.

Bởi vì mọi người đều biết Thi Trường là đội trưởng, cho nên người chủ trì nhìn về phía cậu ta trước tiên: "Thi Trường, có thể nói một chút cảm thụ của cậu lúc này không?"

Tô Bành Hạo mở miệng: "Kích động, hưng phấn, dù sao cũng là cao hứng."

Người chủ trì ghen lời, tiếp đó cười: "Vậy cậu có thể nói một câu, bên trong trận đấu này người nào nhân tố quyết định?"

Nhân tố quyết định?

Đương nhiên là Thẩm Lương Xuyên...

Nếu Thẩm Lương Xuyên không đến, cuối cùng chỉ huy mọi người... Chỉ sợ bọn họ không lấy được giải quán quân này.

Thế nhưng ý nghĩ này vừa dứt, chỉ thấy Tô Bành Hạo nhìn về phía cô.

Kiều Luyện hơi sững sờ, liền nghe thấy Tô Bành Hạo mở miệng nói: "Trong cả trận đấu, tôi cảm giác năm người chúng tôi đều phát huy rất tốt. Còn người nào quan trọng hơn, tôi muốn nói, mỗi người trong đoàn đội, đều vô cùng trọng yếu. Trong trận đấu này 5 vai trò, thiếu một thứ cũng không được."

"Thế nhưng nếu như nói có, trung tâm của cả đội là huấn luyện viên của chúng tôi."

Một câu vừa dứt, người MC nhìn theo ánh mắt của cậu ta về phía Kiều Luyện.

Liền nghe thấy Tô Bành Hạo tiếp tục nói: "Nếu như không có huấn luyện viên Kiều, sẽ không có chúng tôi ngày hôm nay."

Ba người Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia, còn có Vô địch nghe nói như thế, nhất thời đều đồng loạt hưởng ứng: "Đúng, huấn luyện viên Kiều là trung tâm của cả đội chúng tôi! Là người quan trọng nhất."

Bốn người đàn ông cùng nói, tiếng vang có lực, thông qua microphone, truyền đến toàn trường.

Làm cho cả hiện trường đều có chút đông lại.

Một lát sau, người MC vỗ tay đầu tiên, một giây sau, phía dưới đồng loạt vỗ tay.

Lễ trao giải kết thúc, Kiều Luyện đi xuống.

Cô nhìn cúp trong tay mình, chỉ cảm thấy hốc mắt có chút cay cay.

Bọn người Tô Bành Hạo cùng Tôi Là Đại Gia, Tôi Là Nhị Gia, đều ở đó nhìn cô cười.

Dáng vẻ đó làm người ta cảm thấy đau lòng.

Bốn người đàn ông, bao vây cô từ trên bục đi xuống.

Tầm mắt của cô, liền rơi trong góc u ám, trước khi lên sân khấu, Thẩm Lương Xuyên còn đứng ở đằng đó.

Thế nhưng lúc này... Thẩm Lương Xuyên đã biến mất.

Trong lòng Kiều Luyện không khỏi cảm thấy trống rỗng.

Anh lại đi rồi hả?

Kể từ sau khi biết anh là Từ Xuyên, anh vẫn trốn tránh cô, là bởi vì không biết nên nói sự việc tám năm trước như thế nào, cho nên lại tránh, tránh né?

Cô nghĩ tới đây, cắn môi.

Đúng lúc này, cổ tay chợt bị người kéo lại.

Kiều Luyến quay đầu, liền thấy Tôn Lập Nam đứng ở sau lưng cô, không thể tin nhìn cô chăm chăm: "Kiều, Kiều Luyến, em, em là huấn luyện viên Q chiến đội?"

Trông thấy bộ dạng này của Tôn Lập Nam, Kiều Luyến mím môi khẽ gật đầu.

Bộ dáng Tôn Lập Nam vẫn không thể tin như cũ: "thế nhưng, thế nhưng..."

Thế nhưng anh ta căn bản cũng không biết!!!

Nếu như sớm biết, anh ta chắc chắn sẽ không để Từ Tiên Từ làm nhiều chuyện xấu như vậy!!!

Giờ khắc này, Tôn Lập Nam thật là hối hận, hối hận ruột đều tái đi rồi!

Anh ta nhìn Kiều Luyến, bỗng nhiên không nhịn được kéo cô lại: "Em theo tôi."

Động tác này của anh ta đột nhiên lại dùng sức quá mạnh, dẫn đến Kiều Luyến không cẩn thận liền bị anh ta lôi đến hành lang bên cạnh.

Tất cả mọi người đã về. Nơi này, trong lúc nhất thời không có người nào.

Tôn Lập Nam nhìn cô: "Kiều Luyến, tôi nhớ được trước kia em nói qua, em muốn có chiến đội của chính mình. Bây giờ, em bị áp chế ở Q, khẳng định không thoải mái. Đến King chiến đội đi, tôi cam đoan King chiến đội đều là của em".

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 549: Chung Kết! (29)

Kiều Luyến nghe nói như thế, dứt khoát lắc đầu cự tuyệt: "Không cần."

Sau đó xoay người muốn đi.

Tôn Lập Nam kéo cô lại: "Kiều Luyến, vì sao không muốn? Tôi cam đoan không tham gia vào, mà ta sẽ đem câu lạc bộ chuyển tới tên em..."

Kiều Luyến nhíu mày: "Vô công không hưởng lộc, vì sao tôi phải cảm đồ của anh?"

Tôn Lập Nam nhìn cô: "Của tôi chính là của em, hai chúng ta phân chia cái gì!"

"Vì sao không phân?"

Tôn Lập Nam nhìn cô: "Hiện tại sao em chăm chỉ như vậy? Câu lạc bộ đáng giá mấy đồng tiền..."

Một câu còn chưa nói hết, chỉ thấy sắc mặt Kiều Luyến thay đổi.

Cô lạnh mặt: "Thứ nhất, trước kia đối với tôi mà nói, câu lạc bộ chính xác không đáng giá mấy đồng tiền. Thế nhưng bây giờ, tôi căn bản không có nhiều tiền như vậy."

Tôn Lập Nam lập tức ý thức được mình có thể làm cho Kiều Luyến thương tâm, trực tiếp mở miệng: "Kiều Luyến, tôi không phải ý tứ kia, tôi..."

"Thứ hai, anh cho tôi câu lạc bộ, tôi có thể tặng lại anh cái gì?"

"Tôi không muốn em cho cái gì, cái gì tôi đều không muốn." Tôn Lập Nam sốt ruột thề.

Kiều Luyến lại lắc đầu: "Anh đưa tôi đồ vật cũng phải có lý do chứ."

Tôn Lập Nam sốt ruột: "Tôi, tôi chỉ là muốn em sống tốt, muốn cho em vui vẻ. Muốn cho em không khổ sở như vậy."

Một câu, ngay thẳng lại trực tiếp.

Nói cho Kiều Luyến ngây ngốc cả người.

Phải một hồi lâu, cô mới hiểu ra, cô dừng một chút: "Tôn tử, có phải anh thích tôi hay không?"

Loại lời nói tự luyến này, nếu là lúc trước cô nói như vậy, Tôn Lập Nam nhất định một bộ kiêu ngạo, thế nhưng giờ khắc này, Tôn Lập Nam xoắn xuýt một chút, lúc này mới lên tiếng: "Đúng, tôi thích em."

Một câu vừa dứt, trước lúc Kiều Luyến mở miệng, lại nói: "Em đừng hiểu lầm, tôi không nghĩ lấy được cái gì từ em. Tôi chỉ là... Chỉ là vừa nghĩ tới trước kia em là đại tiểu thư Kiều gia, muốn gió được gió muốn mưa được mưa, ở Tô Châu tồn tại như là một cô công chúa, nhưng là bây giờ lại phải ỷ khuất nghe theo người khác làm việc... trong lòng tôi liền khó chịu!"

Lời anh ta nói làm trong lòng Kiều Luyến không khỏi mềm nhũn.

Thế nhưng, anh ta chỉ thấy được cô làm ký giả vất vả, nhưng trước nay cũng không biết, nghe theo người khác làm việc, chỉ là cuộc sống bình thường nhất thôi.

Ngữ khí của cô không tự giác mềm xuống: "Tôn tử, có thân phận gì, thì phải làm cái đó. Tôi hiện tại cũng không có gì cả, mà tôi muốn làm lại từ đầu, tôi không cảm thấy mình vất vả. Nhưng, cảm ơn ý tốt của anh."

Tôn Lập Nam nghe nói như thế, thờ dãi: "tôi không hiểu rõ tình cảm mọi người trong câu lạc bộ, nhưng nhìn quan hệ của em với bọn họ, có phải em có tình cảm rất tốt với đội viên Q, cho nên không muốn rời đi? Hay là như vậy, em đưa số điện thoại ông chủ câu lạc bộ cho tôi, tôi dùng giả cao thu mua! Sau đó lại cho em, để em có quyền lên tiếng tuyệt đối, Được không?"

Kiều Luyến lắc đầu: "Anh không cần thiết làm như vậy."Bạn nào muốn đọc trước liên hệ: tttukidmh@gmail.com

Tôn Lập Nam lại tiến lên một bước, một tay cầm tay của cô: "Kiều Luyến, tám năm trước, lúc nhà em xảy ra chuyện, tôi du lịch ở nước ngoài, không thể giúp đỡ em, hiện tại để cho tôi giúp em một chút đi."

Kiều Luyến vừa định mở miệng, một tiếng nói trầm thấp, quen thuộc từ nơi không xa truyền đến: "Không cần."

Hai người đều sững sờ, bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh đứng ở nơi đó, cũng không biết đã nghe bao lâu.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 550: Chung Kết! (30)

Lúc Kiều Luyến nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên con mắt lập tức sáng lên.

Anh không đi?

Chính lúc đang suy nghĩ, Thẩm Lương Xuyên đã đi tới.

Kiều Luyến lập tức hỏi thăm: "Tại sao anh lại ở chỗ này?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Anh ra gọi điện thoại."

Sau đó ánh mắt lạnh buốt nhìn qua Tôn Lập Nam: "Vừa vặn đụng phải một màn thô lộ."

Kiều Luyến...

Giọng điệu này, làm sao nghe được có chút vị chua chua thế này.

Cô lập tức toét miệng cười, lúc đang muốn tiếp tục nói chuyện, liền nghe tiếng Tôn Lập Nam: "Thẩm Lương Xuyên?"

Thẩm Lương Xuyên mang theo khẩu trang, đeo kính râm, nghe nói như thế, lúc này mới nghiêng đầu lại.

Tôn Lập Nam thấy thật sự là anh, lập tức kinh ngạc: "Sao anh ở chỗ này?"

Hỏi lời này...

Kiều Luyến liếc Thẩm Lương Xuyên một chút.

Thẩm Lương Xuyên lại quay đầu, nhìn về phía Tôn Lập Nam " Anh tìm tôi có việc gì?"

Tôn Lập Nam đàn mặt: "Tôi tìm anh làm gì?"

Thẩm Lương Xuyên mở miệng: " Không phải anh muốn tìm nhà đầu tư câu lạc bộ Q sao?"

Tôn Lập Nam gật đầu: " Đúng vậy, tôi tìm là nhà đầu tư, cùng anh có..."

Nói tới đây, bỗng nhiên kịp phản ứng: " Anh là nhà đầu tư kia?"

Dứt lời, lúc này mới nhìn lại phía Kiều Luyến, bỗng hiểu ra: "Thì ra là anh à, anh em tốt!"

Kiều Luyến...

Thẩm Lương Xuyên... lúc nào anh thành anh em tốt của anh ta rồi hả?

Lúc đang suy tư, chỉ thấy Tôn Lập Nam tiến lên một bước, duỗi cánh tay ra, muốn ôm bờ vai của anh.

Thẩm Lương Xuyên lui về sau một bước, tránh khỏi lời kéo của anh ta.

Tôn Lập Nam cũng không thêm đề ý, chỉ là nhỏ giọng: " Anh em tốt ~ xem như tôi xin anh, câu lạc bộ này anh ra cái giá, tôi mua!"

Thẩm Lương Xuyên...

Anh ta nhìn về phía Kiều Luyến: " Thấy không? Đó là thanh mai trúc mã cũng là người yêu trong lòng của tôi, tôi muốn đưa câu lạc bộ cho cô ấy, anh hãy bán câu lạc bộ cho tôi đi, anh muốn nhiều tiền cũng được! anh em tốt, tác thành cho tôi đi."

Tác thành anh cái gì?

Tác thành anh theo đuổi bà xã của anh?!

Thẩm Lương Xuyên thật muốn lườm Tôn Lập Nam một cái.

Anh trực tiếp mở miệng: "Không bán."

"Vì sao?" Tôn Lập Nam lại kéo cánh tay của anh, không cho anh rời đi: " Anh không cho tôi lý do, tôi không thả anh đi!"

Thẩm Lương Xuyên...

Thẩm Lương Xuyên nhú mày.

Kiều Luyến đã tiến lên một bước: " Đây, anh làm gì đó?"

Tôn Lập Nam nhìn Kiều Luyến: " Tôi không thích em làm việc dưới tay người khác, tôi muốn để em làm bà chủ!"

Kiều Luyến...

" Hiện tại tôi cũng giống như bà chủ mà!"

"Sao có thể giống? Cô xem, hiện tại em còn phải nghe theo Thẩm Lương Xuyên, nhưng nếu như câu lạc bộ là của em, như vậy em muốn làm cái gì thì làm cái đó rồi..."

Kiều Luyến thật sự bị Tôn Lập Nam làm phát điên mất.

Cô còn chưa lên tiếng, Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng lần nữa: " Hiện tại, cô ấy cũng là chủ câu lạc bộ".

Tôn Lập Nam sững sờ, "A, không phải nói, câu lạc bộ là của anh sao?"

"Cũng là của cô ấy."

Tôn Lập Nam không hiểu: "Vì sao?"

Thẩm Lương Xuyên liếc Kiều Luyến một chút, bỗng nhiên ôm lấy bờ vai của cô: " Bởi vì, chúng tôi là vợ chồng."

Một câu vừa dứt, cả người Tôn Lập Nam giống như bị hóa đá, cứng lại tại chỗ.

Anh ta không thể tin nhìn mặt hai người, một lúc sau mới mở miệng: "Cái này, cái này... sao có thể?"

Căn bảnThẩm Lương Xuyên không nghe, ngược lại cảnh cáo anh ta: "Tôn tiên sinh, về sau, mời anh cách xa bà xã của tôi một chút. Còn đề nghị anh muốn mua lại câu lạc bộ cho bà xã của tôi, tôi cảm thấy không cần."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 551: Tay của cô, có thể được không? (1)

Tôn Lập Nam....!!

Bà xã anh... Bà xã anh!

Anh ta mở to hai mắt nhìn, quả thực là bị tình huống trước mặt làm cho sợ ngây người.

Ánh mắt anh ta, nhìn qua người Kiều Luyến một chút, lại nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, sau cùng không thể tin hỏi thăm: "Kiều Luyến, em, các em.."

Kiều Luyến ngay lúc Thẩm Lương Xuyên xuất hiện, liền biết, xong đời, gia hỏa này ghen.

Giờ này khắc này, cô càng thêm xác định, Thẩm Lương Xuyên thật sự ghen.

Vốn phải che giấu Tôn Lập Nam, chỉ vì không cho anh hai biết.

Nhưng bây giờ, Thẩm Lương Xuyên đã nói, cô cũng không có gì giấu giếm.

Cô gật đầu: "Đúng, chúng tôi đã kết hôn."

Tôn Lập Nam... Anh ta cảm giác mình giống như nghe được tiếng tan nát cõi lòng!

Thẩm Lương Xuyên cũng không có quản anh ta, chỉ là bỗng nhiên kéo tay Kiều Luyến lại: "Đi theo anh."

Kiều Luyến bước đi lao đảo, theo sau lưng Thẩm Lương Xuyên.

Bọn họ mới đi ra, liền đối đầu với đám Tô Bành Hạo muốn tìm Kiều Luyến.

Trông thấy Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên, khi nhìn thấy bọn họ nắm tay, mấy người lập tức đối mặt vài lần.

Tô Bành Hạo trực tiếp mở miệng: "Huấn luyện viên Kiều, nếu như không có chuyện gì, cái kia, chúng tôi về biệt thự huấn luyện trước!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Ánh mắt Tô Bành Hạo, lại rơi vào tay phải vẫn giấu trong túi của cô.

Sau đó miệng ngập ngừng, muốn nói lại thôi.

Sau cùng, nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên, đến cùng vẫn là không nói gì, đi thẳng.

Giờ phút này, đám fan hâm mộ tại hiện trường, cũng đều rời đi gần hết, cô theo sau lưng Thẩm Lương Xuyên, đi ra ngoài.

Ánh mắt lại lặng lẽ rơi vào bóng lưng cao lớn của anh.

Hôm nay anh như thiên thần từ trên trời giáng xuống, cứu vớt Q chiến đội, cũng cứu vớt cô.

Mà đây cũng là lần đầu, sau khi cô biết Thẩm Lương Xuyên là Từ Xuyên gặp anh.

Anh vẫn là Thẩm ảnh đế mặt không thay đổi như cũ, thế nhưng trong lòng Kiều Luyến, đến cùng vẫn có gì đó, lặng lẽ phát sinh thay đổi.

Cô cắn môi, chờ đến khi lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã đi theo anh lên xe.

Xe chạy trên đường, trong lúc nhất thời hai người đều không nói chuyện.

Kiều Luyến suy nghĩ một chút, mở miệng: "Anh đi về nhà thăm mẹ sao? Mấy ngày nay mẹ luôn luôn nhắc tới anh."

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái: "Không có."

Kiều Luyến ồ một tiếng, nhìn ra phía ngoài, chợt phát hiện, đây không phải đường về nhà, lập tức hỏi thăm: "Chúng ta đi chỗ nào?"

Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng: "Anh vừa mới hẹn một chuyên gia chỉnh hình."

Câu nói này rơi xuống, ánh mắt anh liền rơi vào tay cô: "Hiện tại dẫn em đi xem."

Kiều Luyến nghe nói như thế, hơi sững sờ.

Cô bỗng nhiên nghĩ đến lời Thẩm Lương Xuyên vừa mới nói, anh đi vào trong góc gọi điện thoại, như vậy vừa rồi, anh gọi điện thoại, là vì hẹn chuyên gia xem tay cho cô sao?

Lòng Kiều Luyến, lập tức âm áp mấy phần.

Cô vội vàng nhìn về phía trước, nhìn ra dòng xe cộ phía ngoài, sau đó, ánh mắt mới rơi vào tay phải của mình lần nữa.

Cái tay phải kia, vẫn đang run rẩy như cũ, không khống chế được.

Hốc mắt của cô, liền không khỏi lập tức đỏ lên.

Tám năm trước, cái tay này xảy ra chuyện ngoài ý muốn, phé bỏ.

Tám năm sau, lại đi trị liệu, còn hữu dụng sao?

Kỳ thật, bao nhiêu ngày đêm, cô đều nằm mơ, mơ chính mình lại ngồi trước máy tính lần nữa, có thể chơi game...

Cô cắn môi, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng: "tay của em... Là chuyện gì xảy ra đây?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tới PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 552: Tay của cô, có thể được không? (2)

Cái tay này, là chuyện gì xảy ra?

Kiều Luyến nghe được câu nói này của Thẩm Lương Xuyên, trong nháy mắt ánh mắt ảm đạm xuống.

Những ký ức không tốt đó, bỗng nhiên xông lên đầu.

Tay của cô...

Cô cười khổ một cái, giấu trong túi, lại gấp gấp nắm thành nắm đấm

Thế nhưng rất nhanh, cô liền điều chỉnh tốt tâm tình, nghiêng đầu nhìn ra phía ngoài cửa sổ xe, hơi hột mở miệng: "Vào buổi tối tám năm trước, em tan học về nhà, bị cướp ở khu, khi tranh chấp với họ, tay bị thương."

Nghe nói như thế, Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày.

Cái này rõ ràng chỉ là nói thật một nửa, để trong lòng anh không thoải mái.

Tiểu Kiều năm đó, đến cùng xảy ra chuyện gì, vì cái gì khiến cho hiện tại che che giấu giấu như thế?

Lại suy nghĩ tới chuyện cô một mực sợ hãi xuất hiện trước mặt công chúng...

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày.

Nhưng không có bức bách cô nói ngọn nguồn, chỉ là mở miệng: "Bác sĩ nói thế nào?"

Kiều Luyến nhìn về phía tay phải mình: "cái tay này, kỳ thật bình thường giống người bình thường, nhưng không thể vận động cường độ cao, nhất là đánh máy, chơi game, thời gian dài, sẽ bất lực, run rẩy, em cũng khống chế không nổi."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu, không nói gì thêm

Hai người nhanh chóng đến bệnh viện, xuống xe, Kiều Luyến nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Kỳ thật, không cần thiết xem, năm đó ở Tô Châu, không biết mời bao nhiêu người, đều vô dụng."

Lúc đó đang học lớp 11, việc học khẩn trương, tay của cô bỗng nhiên bị thương, dẫn đến về sau lúc cô cầm bút, cũng có chút khó khăn.

Ba ba luôn luôn sủng cô, mang cô đi thăm các bác sĩ, đều không có kết quả.

Về sau, nghe nói tới một chuyên gia chỉnh hình, muốn ôm hi vọng cuối cùng, trong nhà lại xảy ra chuyện.

Tay của cô, luôn luôn trì hoãn đã tám năm.

Chân Kiều Dịch, làm trẻ nãi tám năm, hiện tại cũng miễn cưỡng có thể đứng thẳng, tay của cô... Chuyện thao tác chuẩn, nhạy bén, sao có thể khê quan? nhưng lời này rơi xuống, tay lại bị anh níu lại.

Tay Thẩm Lương Xuyên, khô ráo, ấm áp, mang theo ấm áp, giống như muốn từ ngón tay của cô, dẫn ấm áp đến đáy lòng cô.

Cô ngẩng đầu nhìn về phía anh, chỉ thấy anh mở miệng nói: "Chỉ là đi xem một chút."

Bóng đêm mờ lung.

Khi đèn đường chiếu xuống, sắc mặt Thẩm Lương Xuyên, giờ phút này lộ ra ấm áp như vậy.

Ấm áp để Kiều Luyến không đành lòng cự tuyệt.

Dù cái tay này có lẽ đã không cứu được, nhưng nhìn thần sắc kiên định của anh, Kiều Luyến đột nhiên cảm thấy, giống như trong bóng tối có một từng tia sáng.

Cô khẽ gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên luôn luôn ít nói, giống như cảm nhận được tâm tình cô vào giờ khắc này, mang cô tiến vào bệnh viện, còn thuyết phục: "Bác sĩ này, là chuyên gia chỉnh hình nổi danh cả nước. Coi như không thể tốt, tối đa cũng cứ như vậy."

Kiều Luyến gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên nhìn tay của cô một chút, nắm thật chặt tay phải phát run của cô.

Cái tay kia, tinh tế trắng nõn, dù cho tám năm sinh hoạt không như ý, thế nhưng đôi tay này vẫn mềm mại không xương, nhìn qua giống như mười ngón không dính nước.

Trước kia, tay này có thể cùng anh không ai địch nổi trong game, nhưng bây giờ...

Chỉ cần nghĩ đến, anh ở khán đài phát giác được không thích hợp, xông vào giữa trò chơi, trông thấy tay của cô đang phát run, dáng vẻ cô nhìn chăm chăm cái tay kia, tim của anh liền hơi hơi nhói.

Khi đó, cô bất lực, cô bàng hoàng, cô thất lạc, còn có sự đau lòng của cô... Đều giống như đánh tới gấp bội.

Tiểu Kiều của anh, tại sao có thể bị thương ở tay?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 553: Tay của cô, có thể được không? (3)

Giống như Hùng Ưng bị bẻ gãy cánh, cũng không còn cách nào bay lượn.

Thẩm Lương Xuyên nghĩ đến đây, nắm tay của cô, càng thêm dùng sức.

Anh hận người bị thương kia là mình.

Rất nhanh, bọn họ đã đến phòng làm việc của bác sĩ.

Bác sĩ chuyên khoa, là một người đàn ông trung niên bốn mươi năm mươi tuổi, trước khi Thẩm Lương Xuyên đến, cũng đã tiễn bệnh nhân còn lại đi.

Thân phận Thẩm Lương Xuyên đặc biệt, đương nhiên ra vào bệnh viện phải che giấu tai mắt.

Nơi này là bệnh viện tư nhân, hoàn cảnh giữ bí mật đều tương đối tốt.

Kiều Luyến vào cửa, nhìn thấy bác sĩ kia, tròn mắt hơi híp, cảm thấy quen mắt.

Mà bác sĩ kia nhìn thấy Kiều Luyến, cũng hơi sững sờ: "Cô là... Kiều tiểu thư?"

Một câu, càng khẳng định phán đoán của Kiều Luyến.

Ánh mắt cô sáng lên: "Ông là, Triệu chủ nhiệm sao?"

Bác sĩ Triệu lập tức cười: "Không nghĩ tới bệnh nhân Thẩm tiên sinh muốn mang tôi, lại là cô. Mời ngồi."

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, cảm thấy nhân sinh thật là may mắn.

Cái bác sĩ Triệu này, là năm đó sau khi tay cô bị thương, ba ba tìm bác sĩ Tô Châu giỏi nhất.

Chẳng qua khi đó, bác sĩ Triệu không có cách nào diệt trừ bệnh cho cô, hiện tại khả năng?

Kiều Luyến nhú lông mày.

Bác sĩ Triệu lại mở miệng: "Vẫn là xem tay sao?"

Kiều Luyến gật đầu.

Bác sĩ Triệu để cô đưa tay ra, kiểm tra một phen, lúc này mới lên tiếng: "Vẫn là đi chụp trước, nhìn xem bộ phận quan trọng có vấn đề hay không. Vấn đề cái tay của cô, có chút phức tạp..."

Kiều Luyến tiếp tục gật đầu.

Bác sĩ Triệu liền lấy giấy tờ ra: "Dụng cụ ở sát vách, tôi để y tá mang cô tới."

Nói xong câu đó, cầm lấy máy riêng, gọi cho bên ngoài, một lát sau, một y tá đi đến: "Kiều tiểu thư, cô theo tôi qua bên này."

Phục vụ bệnh viện tư nhân vô cùng đến nơi, rõ ràng y tá nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên kinh ngạc một chút, nhưng vẫn duy trì đáng vẻ tốt đẹp.

Kiều Luyến gật đầu, nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Thẩm Lương Xuyên lại mở miệng: "Em đi đi, anh ở chỗ này chờ em."

Kiều Luyến lại gật đầu lần nữa, đi theo y tá rời đi.

Chờ đến khi hai người rời đi, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới nhìn về phía bác sĩ Triệu: "Bác sĩ Triệu, tôi muốn hỏi một chút, năm đó tay của cô ấy, là xảy ra chuyện gì?"

Bác sĩ Triệu nghe xong lời này, gương mặt cảm thán: "Nói đến đây, Kiều tiểu thư này năm đó thật đúng là thâm!"

Ông nhú lông mày: "Lúc ba cô ấy đưa cô ấy tới, cô ấy đã đau tới ngất đi, sắc mặt tái nhợt. Trên tay có dấu chân rất nặng, xem xét là bị người ta dẫm lên, dùng sức nghiền ép, xương cốt đều sai chỗ. Loại đau kia, người bình thường đều không chịu được. Kiều gia là nhà giàu tiếng tăm lừng lẫy Tô Châu, tiểu nha đầu cũng được nuông chiều lớn lên, tướng mạo đáng yêu, tính khí cũng coi tử, coi như có chút danh tiếng tại Tô Châu, đáng vẻ đó, rõ ràng là bị người mưu hại. Cũng không biết thù gì, oán niệm gì, hạ tay nặng như vậy."

Nghe nói như thế, Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày lại.

Xuất hiện trước mặt là đáng vẻ tiểu Kiều bị thương năm đó.

Bác sĩ Triệu tiếp tục mở miệng: "Cô bé này cũng không phải lần đầu tiên đến chỗ của tôi xem bệnh, khi còn bé có bị thương ngoài da, đều là tôi xử lý, bình thường sợ đau, thế nhưng lần kia, sau khi cô ấy tỉnh lại, nhìn tay của mình, một giọt nước mắt cũng không có rơi, đau tới môi đều cắn nát, lại hỏi tôi, tay của cô ấy, còn có thể chơi game không? Ai, dù sao cũng là đứa trẻ, không hỏi có thể sinh hoạt bình thường hay không, trong lòng đều là chơi game..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 554: Tay của nàng, có thể được không? (4)

Thẩm Lương Xuyên nghe đến đó, thân hình hơi cứng đờ.

Anh đau lòng hận không thể ôm Kiều Luyến vào trong ngực, từ nay về sau cố gắng trân quý, cũng không tiếp tục để cho cô bị thương.

Anh nín thở, liền nghe bác sĩ Triệu tiếp tục mở miệng: "Khi đó, tay của con bé, thật sự là quá đau, tôi nói bôi thuốc tề, nhưng thuốc tề có thể sẽ có di chứng, ví dụ như ngón tay không linh hoạt, cô ấy nghe đến đó, liền lập tức không đồng ý. Bình thường đàn ông tay bị thương nặng như vậy, đều chịu không nổi, nhưng cô bé này lại cắn răng kiên trì nổi."

Tay đứt ruột xót.

Chính lúc đau đớn, chỉ sợ càng đau hơn lúc bị thương!

Thẩm Lương Xuyên khẩn trương: "Về sau..."

Bác sĩ Triệu thở dài: "Đầu ngón tay trở lại vị trí cũ, nhưng vì quá đau, tay của cô ấy khôi phục có chút chậm. Lúc ấy ba ba của cô ấy mang theo cô ấy tìm rất nhiều bác sĩ tốt, về sau lại cho tôi xem. Trong mắt của tôi, kỳ thật đã coi như là bình thường, nhưng cô ấy một mực nói, tay không có khí lực. Lúc ấy không tìm được nguyên nhân, về sau, tôi nói, dù sao thương cần động cốt mất một trăm ngày, nhưng sau đó nhà bọn họ liền xảy ra chuyện..."

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại: "Xảy ra chuyện gì?"

Bác sĩ Triệu tiếp tục mở miệng: "Kiều gia bọn họ, cậu chưa từng nghe qua sao? Tám năm trước có vụ án thi công, sập chết 17 người..."

Nói đến đây, bỗng nhiên ý thức được: "À, khi đó Thẩm tiên sinh còn trẻ, còn đến trường, đâu chú ý những cái kia."

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại.

Chuyện kia, anh nghe đưa tin qua.

Thế nhưng thì ra liên quan tới Kiều gia, lại chính là nhà Kiều Luyến?

Như vậy cha mẹ Kiều Luyến...

Có lẽ là nhìn ra anh nghi hoặc, bác sĩ Triệu lại mở miệng: "Cha mẹ Kiều tiểu thư, đều là người rất hòa thuận, thật sự là người không thể xem bề ngoài, không nghĩ tới làm ra chuyện kia. Lúc đầu căn bản tôi cũng không tin tưởng là cha mẹ của cô ấy làm, về sau phát hiện bọn họ dự định đưa hai đứa bé ra nước ngoài, bị người phát hiện, mới cắt đứt, coi là muốn lẩn trốn! Về sau bị trông coi quá nghiêm, sau cùng chịu không được áp lực bên ngoài, tự sát."

"Bọn họ chết rồi, Kiều gia phá sản. Một trận hỏa này, mọi người nhìn hai đứa bé khóc thành dáng vẻ đó, từng người cũng đều mềm lòng, liền không có làm khó bọn nhỏ."

Lông mày Thẩm Lương Xuyên càng vặn càng sâu, nghĩ đến Kiều Luyến mang theo em trai, một mình phấn đấu tại Bắc Kinh, anh không nhịn được mở miệng: "Cô ấy không có người thân khác sao?"

"Có. Cô ấy có một người chú, về sau tôi nghe nói, Kiều tiểu thư sống phụ thuộc vào nhà chú, thúc trong nhà chú có người chị họ, Kiều tiểu thư giống như không hợp chị họ kia, sau nhà xảy ra chuyện, chú cô ấy nhận hai người về, nhưng Kiều tiểu thư ám i một trận với chị họ, liền mang theo em trai đi, từ đó về sau, cũng không người nào biết bọn họ đi đâu, nếu không phải hôm nay tôi đụng phải, chỉ sợ cũng không biết, hiện tại Kiều tiểu thư thế này."

Thẩm Lương Xuyên nhíu lại lông mày.

Tính cách Kiều Luyến không tốt, gia cảnh ưu việt, bản thân ưu tú, để cho cô trời sinh có tư cách kiêu ngạo.

Nhưng cô chắc chắn sẽ không bởi vì nháo với chị họ một trận, liền mang theo em trai rời nhà trốn đi.

Ở trong đó, khẳng định phát sinh qua chuyện gì.

Thẩm Lương Xuyên lẳng lặng tự hỏi.

Lại một lát sau, Kiều Luyến theo y tá trở lại.

Khi nhìn thấy cô, Thẩm Lương Xuyên đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 555: Tay của cô, có thể được không? (5)

Sắc mặt cô vẫn có chút trắng, lúc này tay phải cũng không run rẩy, nhưng vẫn còn có chút bất lực.

Thân thể đơn bạc, vậy mà đã từng đã trải qua nhiều chuyện như vậy.

Còn anh thì sao?

Lúc cô cần nhất, anh lại không ở bên cạnh cô.

Thậm chí tám năm sau... Gặp lại cô lần nữa, còn muốn trả thù cô, đả kích cô, tổn thương cô...

Giờ này khắc này, Thẩm Lương Xuyên cảm thấy mình thật là tên khốn!

Mặc kệ trong phòng còn có người, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên liền không nhìn được, lao đến, ôm chặt Kiều Luyến.

May mắn.

May mắn hiện tại cô còn tốt.

Kiều Luyến nhìn người trước mặt.

Thẩm Lương Xuyên sao thế?

Cô ôm tay của mình, đều có chút phát run, tuy một câu không nói, nhưng mang theo một loại nghĩ mà sợ.

Cái loại sức lực muốn gắn mình vào thân thể, không khỏi làm người thấy chua xót.

Chẳng lẽ nói, tay của cô...

Sắc mặt Kiều Luyến lập tức biến sắc.

Cô ho khan một tiếng, đẩy Thẩm Lương Xuyên ra, tiếp tục mở miệng: "thế nào?"

Sau đó miễn cưỡng vui cười: "Kỳ thật hiện tại tay em hoạt động bình thường hoàn toàn không có vấn đề, xem như không thể phục hồi như cũ cũng không sao, dù sao tuổi cũng lớn! Qua 25 tuổi, hiện tại còn thi đấu, chỉ sợ cũng bị người cười! Về sau em sẽ an tâm làm huấn luyện viên, cũng rất tốt ~ "

Trong lời nói này mang theo tự giễu, mang theo chua xót.

Chơi game là 25 tuổi trở xuống, thế nhưng tám năm này, cô cứ bỏ lỡ như vậy rồi.

Giấc mộng của cô, cách cô càng ngày càng xa.

Tâm lý Thẩm Lương Xuyên càng thêm chua xót.

Anh bỗng nhiên đẩy cô ra, nhìn về phía bác sĩ Triệu: "tay của cô ấy, nhất định phải trị tốt."

Bác sĩ Triệu thở dài: "Tôi sẽ hết sức."

Bởi vì kiểm tra cần nửa giờ, cho nên bọn họ ngồi trong văn phòng.

Bác sĩ Triệu đi đến trước mặt Kiều Luyến, đang tinh tế kiểm tra tay cho cô, hỏi thăm các loại công việc liên quan.

Sau cùng, bác sĩ Triệu nói liên miên: "Kiều tiểu thư, nhiều năm như vậy cô luôn ở Bắc Kinh?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

"Ai, sau khi cô đi, người nhà chú cô, một mực tìm các cô."

Nghe nói như thế, Kiều Luyến mím môi, không nói gì.

Bác sĩ Triệu tiếp tục mở miệng: "Nhà bọn họ cũng rất thăm, trước kia phụ thuộc sinh hoạt nhà cô, nhà các cô xảy ra chuyện, nhà bọn họ bị mất hết. Chi

họ cô bỏ học trung học, hiện tại trưởng thành, có thể độc lập, cũng coi như tốt rồi."

Trong ánh mắt Kiều Luyến, cuối cùng hiện lên một gợn sóng, cô mỉm cười, lúc này mới lên tiếng: "Thân thể chú tôi thế nào rồi?"

Thẩm Lương Xuyên ở bên cạnh nghe nói như thế, khiêu mi.

Chỉ hỏi chú, không hỏi thím và chị, xem ra quan hệ Kiều Luyến trong nhà bọn họ cũng không đặc biệt tốt.

"Rất tốt." Bác sĩ Triệu mở miệng.

Lại để cho Kiều Luyến cong ngón tay: "Hiện tại cảm giác gì?"

Kiều Luyến nhú lông mày: "Chưa xót bất lực, cảm giác không kiểm soát."

Bác sĩ Triệu nhú lông mày.

Thẩm Lương Xuyên hỏi thăm: "Thế nào?"

Bác sĩ Triệu thở dài: "Cần là chờ kết quả kiểm tra rồi nói."

Lúc này, có y tá cầm xét nghiệm đi tới, đưa tờ đơn cho bác sĩ Triệu.

Bác sĩ Triệu cầm lấy tờ đơn, đối chiếu ánh sáng, nhìn thật lâu, sau cùng mới buông tờ đơn, ngẩng đầu lên.

Ông vừa ngẩng đầu, Thẩm Lương Xuyên đã không kịp chờ đợi hỏi thăm lần nữa: "thế nào? Tay của cô ấy, có thể trị hết không?"

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến cũng tràn đầy mong đợi nhìn về phía bác sĩ Triệu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 556: Tay của cô, có thể được không? (6)

Đối diện ánh mắt của hai người, bác sĩ Triệu cười khổ lắc đầu.

Bộ dạng này, để trong lòng Kiều Luyến trầm xuống.

Thẩm Lương Xuyên cũng nhú lông mày.

Bác sĩ Triệu trông thấy hai người như vậy, biết bọn họ hiểu lầm, lập tức mở miệng: "Không phải như mấy người nghĩ, qua kiểm tra thấy, kỳ thật tay Kiều tiểu thư, căn bản là không sao."

Không có sao?

Kiều Luyến ngây ngẩn cả người, cúi đầu nhìn tay của mình.

Thẩm Lương Xuyên cũng nghi ngờ nhìn sang.

Bác sĩ Triệu thở dài một chút: "Nhìn trên phim chụp không ra có vấn đề gì. Mà tay Kiều tiểu thư, xem ra mấy năm này, khôi phục rất tốt, kỳ thật không có vấn đề với sinh hoạt bình thường."

Kiều Luyến gật đầu: "Thế nhưng, tay của tôi phải chơi game, tôi..."

Bác sĩ Triệu thở dài: "thân thể con người rất phức tạp, cho dù chúng tôi học y, nhưng bây giờ còn có rất nhiều khách hàng không phục vụ được. Dù sao tay của cô cũng từng bị thương, muốn khôi phục như lúc ban đầu, phải xem chính bản thân cô."

Ông nhìn về phía Kiều Luyến: "Xương tay sai chỗ, nắm trở lại, khẳng định chỗ khớp nối sẽ không linh hoạt bằng trước kia, nhưng hiện tại, trên y học, tay của cô đã khôi phục tốt."

"Tôi thật sự không biết chữa tiếp cho cô thế nào."

Kiều Luyến nghe nói như thế, cảm xúc hạ thấp, quả nhiên là khó chữa.

Kỳ thật trước khi đến bệnh viện, cô đã nhận ra.

Tay của cô, những năm này không nhứt không đau, hẳn là khôi phục tốt, thế nhưng chơi game thời gian quá dài, phát run, hẳn là mệt mỏi.

Người bình thường chơi game thời gian dài, ngón tay đều sẽ cứng ngắc, huống chi là cô?

Kiều Luyến gật đầu: "Tôi đã biết."

-

Hai người đi ra khỏi bệnh viện, Kiều Luyến nghĩ đến những lời bác sĩ Triệu nói..

Kỳ thật muốn khôi phục trình độ ngón tay linh hoạt, bình thường phải chú ý nhiều hơn, nghỉ ngơi thật nhiều.

Cho nên, từ nay về sau, cô không có duyên với game rồi?

Đang suy tư, tiếng Thẩm Lương Xuyên truyền tới: "Không nên suy nghĩ bậy bạ, tay em không sao, vậy đã nói rõ có thể chơi game như người bình thường, Tây y không tốt, chúng ta đi xem trúng y."

Kiều Luyến sững sờ, quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên kiên định: "Trên thế giới này, không có chuyện gì là làm không tốt."

Giống như anh năm đó, đi ra khỏi Thẩm gia, vốn cho là mình và Hạ Diệp Hoa sẽ chết đối đầu đường, nhưng cho tới bây giờ, còn không phải tới mức độ này sao?

Kiều Luyến nghe anh nói chắc chắn, khẽ gật đầu.

Hai người lái xe trở lại biệt thự, Hạ Diệp Hoa còn chưa ngủ.

Lúc bọn họ đi vào, Hạ Diệp Hoa đang nói chuyện Tống Nguyên Hi với thím Lý.

"Tinh thần càng ngày càng không bình thường, trước một ngày chỉ rửa tay năm sáu lần, hiện tại liền rửa mười lần trở lên, tay của con bé, đều tự mình khiến tróc da, vẫn còn nói không có rửa sạch... Đứa nhỏ này, trong lòng là không qua được chuyện chính mình tự tay hại Lương Xuyên."

Thím Lý cũng thở dài: "Ban đầu Hi tiểu thư là người hiền lành, sao lại hồ đồ như vậy. Cầm dao gọt trái cây, là muốn tổn thương phu nhân!"

Hai người nói mấy câu như thế, chợt nghe tiếng mở cửa, đều hơi sững sờ, đồng loạt quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến đứng ở cửa.

Hai người đồng thời ngừng lại đề tài, mặt mũi Hạ Diệp Hoa tràn đầy mừng rỡ: "Con không phải ở bên Hàng Châu quay phim sao? Tại sao trở lại?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, khẽ vâng một tiếng, sau đó đổi giày.

Kiều Luyến đổi giày, chuẩn bị qua phòng vệ sinh rửa tay.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 557: Tay của cô, có thể được không? (7)

Thẩm Lương Xuyên lại đi theo qua, trông thấy cô mở vòi nước, lập tức nhú lông mày: "Dùng nước nóng rửa."

Thấy cô hơi sững sờ, nói bổ sung: "Nước lạnh không tốt với khớp xương."

Kiều Luyến ngừng tay lại, trong lòng ấm áp.

Cô khẽ gật đầu, mở nước nóng ra, lúc này mới rửa tay.

Chờ đến khi ăn cơm tối, hai người lên lầu.

Sau khi Thẩm Lương Xuyên từ phòng tắm đi ra, đã nhìn thấy Kiều Luyến ngồi ở trên giường, đang nhìn anh chăm chăm.

Thẩm Lương Xuyên sững sờ.

Kiều Luyến liền mở miệng: "Chùng nào thì anh đi?"

Hôm qua gọi điện thoại, anh còn không có tính toán trở về, hôm nay đột nhiên xuất hiện tại đầu trường, nhìn phản ứng Hạ Diệp Hoa, hẳn là hôm nay anh vừa trở lại.

Hiện tại đoàn làm phim đang quay, khẳng định phải về sớm một chút?

Quả nhiên, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên mím môi: "Sáng sớm ngày mai."

Kiều Luyến gật đầu, đã sớm đoán được.

Cô mở miệng: "Trước khi đi, anh đi xem Tống Nguyên Hi một chút đi."

Thẩm Lương Xuyên sững sờ, không hiểu nhìn về phía cô.

Kiều Luyến xưa nay không làm thánh mẫu, thế nhưng lần này, cô lại chủ động nói như vậy.

Thấy vẻ mặt cô bình tĩnh, Thẩm Lương Xuyên buông mắt xuống: "Không được, chờ anh từ đoàn làm phim trở về rồi nói."

Sau đó, anh liền đi tắt đèn.

Trong phòng lập tức tối um.

Kiều Luyến nằm ở trên giường, lắng lắng nghe hô hấp của anh bên tai.

Cô bỗng nhiên quay đầu, ở trong bóng đêm nhìn về phía anh, có một loại hoảng hốt, cảm giác không chân thật.

Thẩm Lương Xuyên, cũng là Từ Xuyên.

Chuyện này, thẳng đến lúc này, cô đều cảm giác, giống như một trận ảo giác.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến bỗng nhiên không nhìn được, nhếch miệng cười.

Cô muốn nói chuyện cùng anh: "Thẩm..."

Lời còn không nói ra miệng, một cái tay ấm áp chợt ôm eo cô.

Kiều Luyến giật nảy mình.

Bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy người đàn ông bên cạnh, bỗng nhiên nhào tới mình.

Tiếp theo, hơi thở quen thuộc, đập vào mặt, lúc lấy lại tinh thần, môi của cô, đã bị anh ngậm lấy.

Một loại cảm giác hít thở không thông, bỗng nhiên đánh tới, để Kiều Luyến cảm giác khăn trương trước nay chưa có.

Thẩm Lương Xuyên là Từ Xuyên...

Giờ này khắc này, người làm chuyện thân mật nhất với mình, là Từ Xuyên của cô...

Không khỏi cảm thấy hưng phấn, để cho cô cảm giác giống như là có đồ vật gì, dâng lên trong lòng.

Một đêm này, hai người đều có chút điên cuồng.

tiếng thở dốc của người đàn ông, xen lẫn tiếng mập mờ, vang vọng trong phòng cực kỳ lâu.

Sáng sớm.

Kiều Luyến mở mắt ra, bên người đã không có người.

Cô hoảng hốt nhìn lên trần nhà, gần như đều nghĩ không ra, tối hôm qua làm sao ngủ.

Cô chỉ nhớ rõ, trong lòng giống như có thứ gì đó lập tức nổ tung, để cho cô có chút phóng túng chính mình.

Mà giờ khắc này, cô một mình nằm ở trên giường, cảm giác trong không khí còn giữ không khí đêm qua.

Bên tai, vẫn là một tiếng Tiểu Kiều tình thâm nghĩa nặng...

Giương mặt Kiều Luyến đỏ lên, vươn tay sờ lên mặt mình, lúc này mới đứng lên, nhanh chóng đánh răng rửa mặt, xuống lầu.

Hạ Diệp Hoa ở trong phòng khách, trông thấy cô, liền mở miệng cười: "Lúc con còn chưa tỉnh ngủ, Lương Xuyên nói đoàn làm phim rất gấp, liền đi trước rồi."

Nghe nói như thế, bước chân Kiều Luyến dừng lại, trong lòng trống không.

Cô khẽ gật đầu.

Xuống lầu, không yên lòng ăn bữa sáng.

Kỳ thật cô có rất nhiều chuyện, đều muốn hỏi anh.

Thế nhưng hôm qua vừa mở miệng, liền bị anh cắt ngang.

Buổi sáng hôm nay tỉnh lại lại không thấy anh.

Chẳng lẽ những vấn đề kia, phải chờ tới khi đoàn làm phim quay xong bộ phim, mới có thể hỏi thăm?

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn về phía Hạ Diệp Hoa: "Mẹ, con muốn đi tới đoàn phim."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 558: Tay của cô, có thể được không? (8)

‘thể được không? (8)

Một câu, để Hạ Diệp Hoa hơi sững sờ.

Tiếp theo, bà liền lấy lại tinh thần, lập tức cười thoải mái: "Có phải không nhờ Lương Xuyên hay không?"

Kiều Luyến sững sờ, "Không phải, con..."

"Ai nha, chó giải thích, giải thích cũng là che giấu! Lương Xuyên hình như là lên máy bay lúc 9h sáng. Hiện tại ta để cho người đặt vé cho con."

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên: "Được ạ."

Dù sao hiện tại cô cũng không cần làm việc, thời gian nhẽ nhõm, vừa vặn đi qua nhìn anh quay phim.

Nghĩ tới làm liền, Kiều Luyến lập tức lên lầu, thu dọn đồ đạc.

Chỉ là thu dọn đồ xong, vẫn muốn qua câu lạc bộ thông báo một chút.

Thế là, cô lại đánh xe đi câu lạc bộ.

Vừa tới câu lạc bộ, liền nghe bên trong có tiếng huyên náo.

Cô kinh ngạc nhú mày, đi vào, liền thấy một nam sinh thanh tú lịch sự ngồi trong phòng.

Ánh mắt Kiều Luyến lập tức sáng lên: "Cửu nữ vương, cậu trở về rồi hả?"

Lúc đầu câu lạc bộ tuyển bảy người, Tiểu Diện Hồ bỏ đi, Cửu nữ vương còn đang đi học, vừa vặn phải thi cuối kỳ, cho nên về trường học thi.

Bây giờ trở về... Giải quyết vấn đề thiếu nhân thủ!

Cửu nữ vương ngưng cười, mặt liền đỏ lên, kích động nhìn Kiều Luyến, đôi mắt tỏa sáng: "Huấn luyện viên kiều, hôm qua tôi đang thi, không có xem phát sóng trực tiếp, nhưng tôi xem phát lại, bọn họ nói, cô là tiểu Kiều! Thật sao?"

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến cười, nhìn về phía Tô Bành Hạo: "Được rồi, hôm nay tôi đến, là giảng một chút tranh tài sau này."

Cô mở miệng: " Sắp bước sang năm mới rồi, tranh tài hàng năm bắt đầu từ năm sau, cho nên hiện tại chúng ta phải điều chỉnh đội hình, nỗ lực luyện tập. Không nên cảm thấy thi đấu tranh tài Bắc Kinh, chúng ta thắng được dễ dàng như vậy. Cả nước nhiều người như vậy, ngọa hổ tàng long có khối người. Cho nên trong khoảng thời gian này, tôi cho mọi người kế hoạch huấn luyện..."

Lần này, câu lạc bộ hoàn toàn hiện ra một bầu không khí mới.

Trước kia lúc cô nói kế hoạch huấn luyện, các đội viên đều qua loa cho xong.

Giờ này khắc này, lúc Kiều Luyến nói chuyện, đám người này chăm chú cô chăm chăm, giống như sợ quên đi bàn giao của cô.

Nhìn bọn họ thay đổi, Kiều Luyến cười.

Chờ đến khi giao phó xong, Kiều Luyến gọi Tô Bành Hạo đi qua một bên.

Cô nhỏ giọng mở miệng nói: "Bạch Cốt lão tổ, vẫn không có tin tức sao?"

Tô Bành Hạo nghe nói như thế, lắc đầu.

Kiều Luyến thờ dài.

Tô Bành Hạo tiếp tục nhìn cô: " Cô xem, chúng ta có nên đến xem cô ấy không?"

Kiều Luyến suy nghĩ một chút, cuối cùng lắc đầu: " trước cứ chờ hai ngày rồi nói."

Tô Bành Hạo gật đầu.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Mấy ngày nay tôi phải đi ra ngoài, liền dẫn dắt bọn họ huấn luyện."

Tô Bành Hạo tiếp tục gật đầu, sau đó do dự, giống như là muốn nói gì.

Kiều Luyến nhú lông mày: "Có lời cứ nói."

Lúc này Tô Bành Hạo mới lên tiếng: "Huấn luyện viên Kiều, tay của cô..."

Ánh mắt cậu ta, rơi vào tay phải của cô.

Trải qua nghỉ ngơi cả ngày, tăng thêm hôm qua được bác sĩ xoa bóp, lúc này tay Kiều Luyến đã khôi phục bình thường.

Nghe lời Tô Bành Hạo, Kiều Luyến cười, vươn tay vỗ vỗ bờ vai của cậu ta: " Không cần gấp gáp. Xem như về sau tôi không thể chơi game, cậu cũng có thể trở thành tay của tôi, xem như tôi cũng đã không thể chơi game, mấy người cũng có thể đại biểu cho tôi, đánh trận chung kết cả nước, đánh vào tranh tài thế giới."

Tô Bành Hạo nghe nói như thế, hốc mắt lập tức liền đỏ lên.

Cậu ta hiểu được, ý của những lời này, tay Kiều Luyến, chỉ sợ không tốt.

"Huấn luyện viên Kiều, cô yên tâm."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 559: Tay của cô, có thể được không? (9)

' thể được không? (9)

Từ câu lạc bộ đi ra, Kiều Luyến bị dáng vẻ Tô Bành Hạo đỏ cả vành mắt, khiến cho trong lòng có chút cảm động.

Bọn họ là thanh niên nhiệt huyết, để cho cô nghĩ đến cô tám năm trước.

Khi đó, cô giống như bọn họ, có được một bầu nhiệt huyết, nhưng đến cuối cùng không bù được hiện thực.

Hiện tại, cô hi vọng, bọn họ có thể đi trên con đường mơ ước, đi xuống thông thuận.

Đón xe qua sân bay, điện thoại di động Kiều Luyến vang lên.

Là số xa lạ.

Kiều Luyến nghe, đối diện truyền đến tiếng Bạch Cốt lão tỏ: "Huấn luyện viên Kiều."

Bạch Cốt lão tỏ, bình thường là một người rất trầm mặc, nhìn qua cũng cảm giác như người áp lực rất lớn.

Giờ phút này, trong giọng cô ấy, lại để lộ ra một loại mê mang.

Kiều Luyến vội mở miệng: "Là tôi, sao vậy?"

Bạch Cốt lão tỏ cười khỏ một tiếng: "Tôi có mấy lời muốn nói với chị."

Kiều Luyến sững sờ, "Cô nói đi."

"Mẹ tôi đưa điện thoại di động của tôi cho em trai dùng, từ nhỏ đến lớn, mẹ tôi vẫn nói với tôi, đồ nhà chúng ta, đều của em trai. Sau khi tôi lớn lên, cũng phải nỗ lực kiếm tiền, cho em trai cưới vợ, mua phòng ở mới. Lúc đến trường, thành tích tôi tốt nhất, mỗi năm đều đứng thứ nhất, em trai lại nghịch ngợm gây sự, thành tích rất kém cỏi. Nhưng mẹ lại đợi khi tôi tốt nghiệp cấp 2 thì bắt bỏ học làm công, để em trai lên cấp 3, hàng năm học phí và sinh hoạt phí kèch xù, ép tôi không thở nổi. Tôi dưới tình huống như vậy, tiếp xúc với LOT."

"Tôi thích chơi game, tôi cũng yêu quý chuyến đi này. Huấn luyện viên Kiều, mẹ tôi nói đây là việc không đáng hoảng, hàng xóm chung quanh đều dùng ánh mắt khác thường nhìn tôi."

"Huấn luyện viên Kiều, hiện tại tôi rất mê mang, không biết nên làm sao bây giờ. Cũng không biết, tương lai của tôi sẽ ở đâu."

Bạch Cốt lão tỏ nói những lời này, trong giọng nói còn mang theo ghen ngào.

Cô ấy nhỏ giọng, hẳn là vụng trộm gọi tôi, không muốn bị người nghe thấy.

Dáng vẻ đó, để Kiều Luyến cảm thấy trong lòng ề ảm.

Kỳ thật, mỗi người đều không dễ dàng.

Mà lời Bạch Cốt lão tỏ, cô tin tưởng, rất nhiều người có.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm đám người vội vội vàng vàng đi bên ngoài.

Cô bỗng nhiên cười: "Bạch cốt."

Bạch Cốt lão tỏ "vâng" một tiếng.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Trên thế giới này, có một số người, nhất định tỏa sáng, có một số người, nhất định bình thường không có gì lạ. Thế nhưng, những người bình thường đó, thật sự không sung sướng sao?"

Bạch Cốt lão tỏ sững sờ.

"Bình thường có vụ về bình thường, mình theo đuổi, cũng có vui vẻ. Chuyện này chỉ có thể xem cô tự lựa chọn."

Bạch Cốt lão tỏ "à" một tiếng.

Kiều Luyến biết, cô ấy muốn đánh vỡ cuộc sống bây giờ.

Cô ấy cần một đột phá.

Có thể, kỳ thật cô ấy vẫn thiếu dũng khí.

Kiều Luyến không nhịn được mở miệng: Điều kiện trước tiên, là từ bỏ mộng tưởng. Thế nhưng cô biết tôi sao?"

Bạch Cốt lão tỏ sững sờ, "Cái gì?"

"Tôi đến theo đuổi mộng tưởng, cũng không có tư cách."

Một câu, để Bạch Cốt lão tỏ mơ màng: "Huấn luyện viên Kiều, cô có ý gì?"

"Tay của tôi bị thương, không có cách nào thi đấu."

Bạch Cốt lão tỏ vô cùng kinh ngạc: "Cái gì?"

"Bạch cốt, tôi chỉ muốn nói, cô có, kỳ thật là thứ người khác muốn."

Bạch Cốt lão tổ dừng một chút: "Huấn luyện viên Kiều, tôi hiểu được."

Kiều Luyện trầm mặc một chút, một lúc sau mới mở miệng: "Bạch cốt, Q chiến đội, còn có đám Thi Trường, một mực chờ cô về nhà."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 560: Tay của cô, có thể được không? (10)

' thể được không? (10)

Mỗi người đều có lựa chọn của mình.

Kiều Luyện vốn không có có quyền lợi, can thiệp người khác.

Thế nhưng tay của cô... Lại không để cho cô nguyện ý nhìn thấy một người có năng lực mơ tưởng, ngừng bước như vậy.

Hướng hồ...

Chơi điện tử chỉ chơi được lúc còn trẻ.

Có thể thi đấu, gần như hiếm có.

Cô thật sự không nguyện ý nhìn Bạch Cốt lão tổ cứ tiêu ma ý chí của mình.

Cúp điện thoại, cô cũng đã tới sân bay.

Kiều Luyện đi theo dòng người lên máy bay.

Hạ Diệp Hoa giúp cô mua vé máy bay, là khoang hạng nhất.

Cô đi vào, tìm tới vị trí của mình, vừa mới ngồi xuống, liền nghe thấy một tiếng kinh hô: "Chủ biên Luyện?"

Kiều Luyện sững sờ, quay đầu, liền thấy Thi Niệm Điều hưng phấn nhìn cô: "Thật sự là chị! Chị cũng đi Hoàn Điểm sao?"

Kiều Luyện lập tức nhủ mảy: "Ừ?"

Gương mặt Thi Niệm Điều, nhất thời trở nên có chút xấu hổ.

Kiều Luyện suy nghĩ một chút, bưng tỉnh đại ngộ: "Mạc Tây Thừa ở (kiều hùng), vai diễn chính là nam hai."

Thi Niệm Điều ho khan một tiếng, khẽ gật đầu.

Dứt khoát đổi vị trí với người bên cạnh Kiều Luyện.

Hai người cũng vài ngày không gặp mặt, giờ phút này gặp mặt, liền không nhận được hàn huyên.

Kiều Luyện nhìn Thi Niệm Điều: "Sau khi từ chức, cô đang làm gì?"

Thi Niệm Điều nghe nói như thế, ánh mắt sáng lên: "Chị đoán xem?"

Kiều Luyện...

"Ha ha, hiện tại không việc làm!"

Kiều Luyện...

Cô không nhận được cười: "Cây cô đến Hoàn Điểm làm gì?"

Gương mặt Thi Niệm Điều đỏ lên, ho khan một tiếng: "À, tôi thay anh tôi đến thị sát đóng phim ở Hoàn Điểm! Anh tôi là nhà đầu tư cho mấy bộ phim

bên đó, ta tới lượn một vòng."

Thi Niệm Điều là con nhà giàu, Kiều Luyến đã sớm biết.

Chẳng qua...

"Dò xét là giả, thăm viếng người nào đó là thật!"

Thẩm Lương Xuyên và Mạc Tây Thừa, đều là người làm việc rất nghiêm túc.

Quy phim ở nơi này, khẳng định là hai ba tháng không trở về nhà.

Cho nên...

Kiều Luyến khiêu mi, gương mặt Thi Niệm Điều liền đỏ lên.

Kiều Luyến tới gần cô ấy, lặng lẽ hỏi thăm: "Cô và Mạc Tây Thừa, phát triển đến chỗ nào rồi?"

Thi Niệm Điều thở dài: "Phát triển gì cũng không có!"

Kiều Luyến: "Hả?"

"Hả cái gì? Chính là như vậy."

Thi Niệm Điều cũng rất phiền muộn.

Từ lần trước truyền ra chuyện yêu đương với anh ấy, hai người gần như không có liên hệ gì rồi.

Coi như ngẫu nhiên ân cần thăm hỏi, cũng là trợ lý Mạc Tây Thừa gửi tin nhắn, ân cần thăm hỏi cô vài câu.

Thi Niệm Điều cảm thấy, thật sự là muốn điên rồi.

Vì cái gì rõ ràng là bạn gái nam thần, thế nhưng khoảng cách với nam thần, còn xa như vậy? Phiền muộn (T o T)~~

Kiều Luyến cười: "Được rồi, chớ khô. Chúng ta vừa vận cùng đi Hoành Điểm"

Thi Niệm Điều gật đầu.

Trên đường đi cười cười nói nói, thời gian trôi qua rất nhanh, hai người nhanh chóng đến Hoành Điểm.

Nơi này là nơi chuyên quay phim cổ trang, chế tạo một kiến trúc mô phỏng.

Đi tới, một hơi thở lịch sử đập vào mặt.

Đầu tiên hai người tìm một khách sạn, sau khi để hành lý xuống, lúc này mới đi dạo bên ngoài.

Thi Niệm Điều mở miệng: "Có phải chị muốn tới đoàn làm phim không? Mang theo tôi với!"

Kiều Luyến thở dài: "Tôi còn muốn nhờ cô dẫn tôi vào!"

Đã tới đây, cô đột nhiên liền rất muốn nhìn dáng vẻ Thẩm Lương Xuyên quay phim một chút.

Nếu như cô đột nhiên xuất hiện trước mặt Thẩm Lương Xuyên, gia hỏa này có phản ứng gì?

Nghĩ tới đây, cô càng thêm hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 561: Anh ta đến rồi! ! (1)

Hai người đi dạo quanh đoàn làm phim (kiểu hùng), chợt thấy phía trước cách đó không xa, rất nhiều người ngồi chờ.

Các cô vừa mới đi qua, chợt nghe có người chạy tới, mở miệng hô: "Cần mười diễn viên quần chúng, một ngày 80 tệ!"

Một câu vừa dứt, đám người kia chạy tới như một làn khói!

Người phụ trách (kiều hùng) nhìn thấy bốn phía nhiều người như vậy, nhú mào, tiện tay chỉ mấy người nhìn qua vừa mắt, đang muốn đi, bỗng nhiên nhìn thấy Kiều Luyến và Thi Niệm Điều.

Ở trong một đám người, hai người bọn họ giống như hạc giữa bầy gà, vô luận là khuôn mặt hay khí chất, đều thật sự quá đẹp mắt.

Ánh mắt người phụ trách sáng lên: "Còn có hai người các cô! Nhanh tới tập hợp! Đợi lát nữa cùng ta đi vào!"

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều nhìn nhau, hai người đều có chút sững sốt.

Người phụ trách vốn là thấy các cô xinh đẹp, mới nói như vậy.

Thế nhưng giờ phút này thấy hai người phản ứng như vậy, nhú mào: "Đến hay không? Không đến tôi tìm người khác!"

Thi Niệm Điều còn chưa lấy lại tinh thần, Kiều Luyến gật đầu: "Có, có!"

Sau đó kéo tay Thi Niệm Điều đi đến.

Khi đến gần, người phụ trách phát hiện diện mạo 2 người không kém những minh tinh kia, càng thêm vừa lòng

Vừa vặn hôm nay cần hai nhân vật... Người phụ trách nhất thời cười, lần này, có thể bàn giao cho đạo diễn rồi!

Đi theo một đám diễn viên quần chúng, cuối cùng Kiều Luyến và Thi Niệm Điều đi vào đoàn làm phim.

Người phụ trách vừa đi, vừa nói cho các cô cần phải chú ý sự việc gì khi ở trong đoàn làm phim: "Không thể tùy tiện đi loạn, không thể tùy tiện nhìn loạn! Điểm quan trọng nhất, không thể tìm các minh tinh chụp ảnh chung! Không thể chụp ảnh! Mọi người nhớ kỹ sao?"

"Nhớ kỹ."

"Tốt, hiện tại mọi người qua trang điểm, con trai đi qua phòng hóa trang bên trái, con gái đi qua phòng bên phải, hai người..." Người phụ trách chỉ Kiều Luyến và Thi Niệm Điều: "Đi theo tôi."

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều đang định đi qua gian phòng bên phải, liền nghe thấy người phụ trách nói câu này, nhất thời hơi sững sờ.

Các cô nghe lời cùng đi qua.

Người phụ trách liền bắt đầu dụ dỗ: "Nhìn tướng mạo các cô không tồi, khẳng định cũng muốn phát triển bên này, hiện tại tôi cho các cô một cơ hội. Hôm nay chúng tôi muốn quay quảng cáo, có hai nữ nhân vật quan trọng, người lúc đầu đã hẹn không có tới, liền để hai người các cô lên diễn."

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều liếc nhau, sau đó đồng loạt mở miệng: "Cảm ơn!"

Người phụ trách mang bọn họ đến phòng hóa trang có hoàn cảnh tốt hơn: "Xem hai người nghe lời như thế, lại thêm nhân vật hôm nay quan trọng như vậy, tôi mang các cô qua phòng hóa trang tốt một chút, đi theo tôi."

Cái người phụ trách này, là chàng trai hai lăm hai sáu tuổi, trông thấy hai cô gái xinh đẹp, liền không nhịn được khoe khoang.

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều, đi theo cậu ta lên phía trước.

Người phụ trách để hai người đợi trong chốc lát, rồi tiến vào phòng hoá trang..

Kiều Luyến nghe được bên trong đang nói chuyện: "Người còn đang quay phim, ít nhất nửa giờ mới có thể lại đây, ở đây tôi có hai nhân vật tương đối quan trọng, đạo diễn cũng rất xem trọng, cho nên anh hóa trang cho bọn họ, đợi lát nữa người đến, chúng ta liền rút lui."

Phải nói một đồng lời hay, lúc này đối phương mới đồng ý.

Người phụ trách trở ra: "Được rồi, vào đi."

Hai người đi vào phòng hóa trang.

Vào phòng liền bắt đầu hóa trang cho bọn họ.

Một lát sau, người phụ trách cầm hai bộ quần áo cổ trang lại đây, cho bọn họ thay.

Người phụ trách nhìn hai người một chút, nhìn Kiều Luyến mở miệng: "Cô mặc màu vàng."

Chương 562: Anh ta đến rồi! ! (2)

Lại nhìn Thi Niệm Điều nói: "Cô mặc màu đỏ."

Sau đó đi ra ngoài.

Kiều Luyến nhìn bộ cổ trang màu vàng kia, thay quần áo.

khi hai người đang thay quần áo, một trận tiếng bước chân bỗng nhiên truyền vào trong phòng

Chợt nghe được tiếng chuyên gia trang điểm: "Chị Kiều, sao chị lại tới đây?"

Sau đó liền nghe được một tiếng nói khác: "Hóa trang bị trôi, anh sửa giúp tôi một chút."

Tiếng chuyên gia trang điểm có chút bối rối: "Được, chị chờ một lát."

Sau đó tìm một cơ hội vào phòng hóa trang, "Hai cô đừng đi ra ngoài! Đợi chút vị này đi rồi đi ra!"

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều đồng loạt gật đầu.

Tiếng nói vừa nãy, Kiều Luyến nghe thấy có chút quen tai, lúc này cửa phòng hóa trang mở ra khe hở, cô nhìn ra phía ngoài, liền thấy một cô gái cổ trang ngồi trước bàn trang điểm.

Ở góc này nhìn sang, cái mũi ngay thẳng vừa vặn, mặt mày tinh xảo...

Dù đáng vẻ có chút khác biệt trong trí nhớ, nhưng Kiều Luyến vẫn liếc mắt một cái liền nhận ra cô ta!

Chị họ Kiều Y Y!

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, cả người giống như bị điện giật, cứng ngắc tại chỗ.

Cô không thể tin nhìn chằm chằm Kiều Y Y, làm sao cũng không nghĩ tới, vậy mà lại ở chỗ này gặp phải cô ta.

Cô biết, cô không có khả năng trốn tránh quá khứ cả một đời, sớm hay muộn cũng sẽ có một ngày, một lần nữa trở lại Tô Châu, đối mặt hết thảy.

Nhưng cô lại không nghĩ tới, hai người chạm mặt đột ngột như thế, làm cô vội vàng không kịp chuẩn bị.

Chuyên gia trang điểm đang cùng Kiều Y Y nói chuyện: "Chị Kiều, chị nhìn thấy Thẩm ảnh đế không?"

Kiều Y Y cười: "Gặp được, bản thân Thẩm ảnh đế so với trên TV nhìn đẹp hơn nhiều! Hơn nữa Thẩm Ảnh Đế mặc cổ trang, quá thực...!"

Chuyên gia trang điểm cười: "Nói đến cổ trang, chúng tôi bội phục nhất Thẩm ảnh đế, khí chất kia..., không nói ra lời! Chính là, hắc hắc, Thẩm ảnh đế làm người có chút lạnh nhạt."

Kiều Y Y bĩu môi, không nói chuyện.

Trợ lý Kiều Y Y liền mở miệng: "Thẩm ảnh đế lạnh nhạt với người khác, làm sao lạnh nhạt với chị Kiều của chúng ta?"

Lúc này chuyên gia trang điểm mới ý thức được mình nói sai, vội vàng sửa miệng: "Đứng đứng, chị Kiều là người nào chứ, lớn lên xinh đẹp như vậy, ai thấy có thể có thái độ không tốt? Không chừng Thẩm Ảnh Đế thấy chị Kiều liền lập tức thay đổi thái độ! Chẳng qua chị Kiều mới xuất đạo, có thể cùng nhau đóng phim với Thẩm Ảnh Đế, thật đúng là hạnh phúc!"

Lúc này Kiều Y Y mới hài lòng.

Chờ đến khi trang điểm hoàn tất, Kiều Y Y đứng lên: "Tôi đi tới phòng thay đồ, quần áo hơi lỏng"

Một câu vừa dứt, liền đến thẳng phòng thay đồ!

Chuyên gia trang điểm muốn ngăn cản cũng không kịp.

Mà Kiều Y Y mới vừa đi tới phòng thay đồ, vừa đẩy cửa ra, liền thấy có hai người ở bên trong, nhất thời giật nảy mình: "A!"

Chuyên gia trang điểm vội vàng đi tới: " Hai người bọn họ đến thay quần áo, lập tức đi ngay."

Sau đó nhảy mắt với Kiều Luyến cùng Thi Niệm Diêu: " Còn không mau đi."

Thi Niệm Diêu lập tức kéo Kiều Luyến, mang theo cô đi ra ngoài.

Nhưng lúc đi qua bên người Kiều Y Y, chợt một tay Kiều Y Y đặt trên bờ vai Kiều Luyến.

Bước chân Kiều Luyến dừng lại, không quay đầu lại, nhưng Kiều Y Y vẫn kinh ngạc hô lớn một tiếng: "Kiều Luyến?!"

Kiều Luyến vẫn không có quay đầu.

Nhưng dù cô không quay đầu lại, đối với Kiều Y Y sống cùng cô vài chục năm, sao không nhận ra?

Tay cô ta đặt trên vai cô càng dùng sức, tiếng nói tàn khốc: " Kiều Luyến! Tôi biết là cô!"

"Hừ, nhiều năm không thấy không nghĩ tới, lần gặp gỡ này, Kiều đại tiểu thư năm đó, vậy mà giờ thành một diễn viên nhỏ bé!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 563: Anh ta đến rồi! ! (4)

Lời nói khiêu khích phối hợp với dáng vẻ của cô ta thật dễ cho người ta sinh chán ghét.

Thân hình Kiều Luyến thẳng tắp, chậm rãi lấy lại tinh thần, nhìn về phía Kiều Y Y.

Khí thế cô sắc bén, để trông mắt Kiều Y Y co rụt lại.

Kiều Luyến đưa tay ra, hất tay Kiều Y Y từ trên vai của cô ra, nhếch môi: " Không sai, là tôi."

Kiều Y Y nhú mày, nhìn chằm chằm Kiều Luyến trước mặt.

Cô ta lớn hơn một tháng so với Kiều Luyến.

Năm đó cùng lên lớp, luôn luôn bị so sánh với Kiều Luyến.

Cô học giỏi, dung mạo của cô tốt, thậm chí chơi trò chơi, cũng tốt hơn cô ta.

Năm đó Kiều Luyến để cho cô ta ghen tị muốn cắt mặt của cô.

Vốn dĩ cho rằng, thiếu nữ 18 thay đổi.

Năm đó cô ta so ra kém Kiều Luyến, nhưng bây giờ, cô ta đã vô cùng xinh đẹp.

Mà Kiều Luyến thì sao, cuộc sống khổ cực tám năm, khẳng định thời gian đã sớm mài tròn góc cạnh cô, để cho cô trở nên xấu xí lại bình thường...

Nhưng mà, khi Kiều Luyến xinh đẹp động lòng người đứng ở trước mặt cô ta...

Khuôn mặt xinh xắn, còn có ánh mắt châm chọc giống như đã từng quen biết, đều làm Kiều Y Y cảm thấy ghen tị muốn điên.

Cô ta cắn răng: " Kiều Luyến, cô còn mặt mũi trở về?"

Nói đến đây, liền âm ngoan nhìn về phía cô, "Chẳng qua, mấy năm nay khẳng định cô sống không tốt!"

Cô ta vươn tay, giật giật quần áo trên người cô.

Quần áo của diễn viên quần chúng, khẳng định không so được với nhân vật chính, cô ta châm chọc cười nói: "Cho dù năm đó thế nào, hiện tại, cô cũng chính là một diễn viên quần chúng nho nhỏ, mà tôi lại là diễn viên chính bộ phim này! Thời gian tám năm, cô và tôi, mỗi người một cảnh, cô nói cái này gọi là gì? Ha ha ~ "

Kiều Luyến cười: "Đúng vậy, năm đó đi theo phía sau tôi, xin tôi đem quần áo không mặc tặng cho cô, xin tôi đem đồ trang sức không dùng cho cô mượn, xin tôi dẫn cô đi ăn tiệc đứng... Chúng ta cũng là bạn bè cũ, cô nói đúng hay không?"

Ba câu đầu, đem sinh hoạt năm đó Kiều Y Y dựa vào Kiều Luyến ra nói vô cùng tỉnh tế.

Mấy người chung quanh, lập tức ánh mắt nhìn Kiều Y Y không giống nhau.

Còn tưởng rằng con gái nhà giàu, làm nửa ngày, cũng chính là cô gái bình dân bay lên đầu cảnh biển Phụng Hoàng a!

Một câu, Kiều Luyến nói ra xuất thân Kiều Y Y, để sắc mặt cô ta cứng đờ: "Cô...!"

Kiều Luyến chớp mắt, "Thế nào, tôi nói không đúng sao?"

Ngực Kiều Y Y phập phồng lợi hại, "Kiều Luyến, tám năm không thấy, cô vẫn nhanh mồm dẻo miệng như vậy!"

"Kiều Y Y, tám năm không thấy, cô cũng vẫn như vậy... Thẹn quá hoá giận."

"Cô...!"

"Ai u, nói mấy câu liền tức giận, tính cô làm sao vẫn kém như vậy?" Kiều Luyến quả thực là có thể tức chết người không đền mạng.

Kiều Y Y nghiêng răng nghiêng lợi, một lúc sau mới hung tợn nhìn cô: "Kiều Luyến, đừng cho là tôi hiện tại không làm gì được cô! Nói cho cô biết, tôi là nữ chính bộ phim này!! Ngoại trừ Thẩm ảnh đế, không ai sánh nổi tôi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhất thời giật giật khóe miệng.

Mà nghe được tiếng nói trong phòng, người phụ trách vội vàng chạy vào.

Thấy hai bên căng co, lập tức nóng nảy, "Ai, hai diễn viên các cô, như thế nào lại chọc chị Kiều chúng tôi sinh khí? Nhanh đi ra cho tôi!"

Ngữ khí dữ dằn, ngoài sáng là dậy bão các cô, nhưng thật ra giải vây cho Kiều Luyến cùng Thi Niệm Điều.

Kiều Luyến cũng không muốn cùng Kiều Y Y náo loạn, cùng Thi Niệm Điều liếc nhau, hai người đồng loạt đi ra khỏi phòng.

Kiều Y Y lại nhìn bóng dáng Kiều Luyến, ánh mắt âm ngoan.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 564: Anh ta đến rồi! ! (3)

Người phụ trách vừa đi vừa nói chuyện với bọn Kiều Luyến: "Kiều tiểu thư có hậu trường lớn, các cô đắc tội cô ta như thế không tốt. Về sau gặp cô ta, đều đi đường vòng, biết không?"

Kiều Luyến nghe được ba chữ hậu trường lớn, ánh mắt lóe lên một cái.

Ở Tô Châu, có thể làm hậu trường cho Kiều Y Y có thể là người nào?

Môi cô dao động cúi thấp đầu xuống.

Một lúc sau, cô mới ngẩng đầu lên, cười cười với người phụ trách.

Người phụ trách tiếp tục mở miệng: "Chúng ta vẫn đi tìm người khác trang điểm, thời điểm trang điểm, tôi nói phản diện cho các cô một chút. Kỳ thật các cô cũng không cần kỹ thuật diễn gì. Chính là nam chính mang theo bạn bè của hắn đi dạo thanh lâu, sau đó về sau bị nữ chính phát hiện, chạy tới thanh lâu nhìn mà thôi."

Nghe nói như thế, bước chân Kiều Luyến dừng lại, nhìn về phía người phụ trách: "Vai diễn hai chúng tôi đóng chính là..."

"Kỹ nữ" sắc mặt Kiều Luyến lập tức liền thay đổi.

Người phụ trách tiếp tục mở miệng: "Nhưng các cô là đầu bảng!"

Kiều Luyến... Đầu bảng cũng không có tốt hơn chỗ nào a ~!

Lúc này có thể nói không diễn sao?

Mà trọng yếu nhất chính là!!!

Đội lát nữa Thẩm Lương Xuyên đi ra, thấy kỹ nữ là cô, sẽ có phản ứng gì!!!

Kiều Luyến hận không thể che mặt mình lại.

Ở phòng trang điểm, Kiều Luyến nói với người hóa trang: "Cố gắng trang điểm, tốt nhất là không nhìn ra bộ dáng thật của tôi!"

Người phụ trách:... "Bản thân cô đã rất đẹp."

Mặt Kiều Luyến không đổi sắc: "Tôi không phải sợ che mặt hào quang nhân vật chính sao? Vẫn là vẽ cho xấu đi."

Người phụ trách:...

Chuyên gia trang điểm:...

-

Một bên khác, đạo diễn đang giảng giải bộ phim cho Thẩm Lương Xuyên.

Mặt Thẩm Lương Xuyên không biểu tình, làm trong lòng đạo diễn có điểm hốt hoảng.

Đại bài như vậy, bình thường luôn luôn đều kiêu ngạo...

Cùng Thẩm Lương Xuyên tiếp xúc mấy ngày nay, ông ta lại phát hiện, thời điểm Thẩm Lương Xuyên đang quay phim đều hết sức chăm chú.

Không có phách lối giống ngôi sao khác, cũng không không nghe lời như ngôi sao khác.

Anh có sự lý giải độc đáo của chính mình, mỗi lần đều đến điểm giới hạn bộ phim mong muốn, cũng đều rất chính xác.

Đạo diễn và anh giảng giải về bộ phim đều rất nhẹ nhàng, nhưng hôm nay.....

Thẩm Lương Xuyên muốn dẫn một đám người đi dạo thanh lâu.

Trong lịch sử, Tào Tháo là kẻ rất háo sắc, thế nhưng gương mặt Thẩm Lương Xuyên luôn nghiêm túc, sao có thể nhìn ra anh ưa thích sắc đẹp?

Thẩm Lương Xuyên luôn yếu kém nhất trong bộ phim về tình cảm.

Hơn nữa..... Hôm nay dạo thanh lâu, nhất định phải hơi quá một chút...

Không phải như vậy thì khi nữ chính xông tới, không thấy được Thẩm Lương Xuyên ôm nữ nhân khác, người ta trực tiếp ở đó nổi giận, sẽ có vẻ hơi cổ tình gây sự.

Thế nhưng mà...

Thẩm Lương Xuyên có tiếng không diễn cảnh hôn, giường chiếu trong bộ phim a!

Mỗi lần diễn những cảnh này đều tìm thể thần.

Vậy mà cảnh diễn hôm nay, nếu nói quá chừng mực, kỳ thật diễn cũng không quá.

Tỉ như hôn hôn, những cái này đều không có gì sai trái, cũng là cùng nữ diễn viên thân mật một chút...

Đạo diễn ho khan một tiếng, mở miệng nói: "Cái kia, cảnh diễn hôm nay, vẫn là muốn thân mật một chút."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, nhú mồm, một lúc sau mới mở miệng: "Tôi có thể thân."

Đạo diễn khó xử: "Thế nhưng chúng tôi dự định đặc tả cảnh diễn này, thật ra phần diễn của hôm nay chỉ cần chỉ cần ôm eo của cô ấy, về phần cảnh hôn, chúng tôi có thể..."

Thẩm Lương Xuyên nhú mồm, thái độ kiên quyết.

Đạo diễn càng khó xử, vừa nghiêng đầu, nhìn thấy người phụ trách, vội vàng gọi cậu ta tới, sau đó dò hỏi: "Hôm nay tìm hai diễn viên nữ, lớn lên không xấu chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 565: Anh ta đến rồi! ! (5)

Người phụ trách nghe nói như thế, nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Đam mê của Thẩm ảnh đế, mọi người đều biết, thậm chí đã từng bởi vì chuyện này, tất cả mọi người âm thầm suy đoán, Thẩm ảnh đế không thích phụ nữ mà lại thích đàn ông.

Về sau, Thẩm ảnh đế kết hôn, cái suy đoán này mới ít đi.

Giờ phút này, nghe được lời nói đạo diễn, người phụ trách vội mở miệng: "Đương nhiên không xấu! Hôm nay tìm hai diễn viên, một xinh đẹp tinh khiết, một đúng chuẩn đại mỹ nữ! Hiện tại các cô ấy trang điểm rồi!"

Nói đến đây, vội vàng nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Hay là, tôi dẫn các cô ấy tới gặp gặp ngài? Ngài nhìn thích người nào, lúc nữa để cô ấy phối hợp diễn cũng?"

Thẩm Lương Xuyên:... Đám người này, là để anh tuyển tú sao?

Anh buông mắt, thản nhiên mở miệng: "Không cần."

Người phụ trách liền thất vọng.

Hai đại mỹ nữ này, nói thật, so với nữ chính càng đẹp hơn!

Thẩm ảnh đế nhìn thấy khẳng định sẽ thích.

Đến lúc đó đạo diễn cũng sẽ khen anh ta làm việc tốt, thế nhưng tại sao Thẩm ảnh đế lại không nhìn chứ?

Đạo diễn cũng tận tình khuyên bảo: "Một lúc nữa, anh cố miễn cưỡng một chút, ôm một chút được chứ? Chúng tôi để người khác diễn cảnh hôn..."

Ai!

Trong lòng đạo diễn khổ sở!

Người nào đụng phải diễn viên như Thẩm Lương Xuyên, đều sẽ cao hứng vui vẻ, bởi vì anh làm việc nghiêm túc.

Thế nhưng lại không diễn cảnh hôn, đây là cái sở thích gì!

Đạo diễn và người phụ trách đều vô cùng bất đắc dĩ.

Hai người đi ra ngoài, mặt mày đạo diễn ủ rũ.

Người phụ trách vội mở miệng: "Đạo diễn đừng phát sầu, ông chờ xem, đến khi hai cô gái ra sân, tôi cam đoan sẽ vừa mắt Thẩm ảnh đế! Hôm nay, tôi tìm được hai nữ diễn viên rất xinh đẹp!"

Đạo diễn chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống: "Chỉ có thể mong như vậy thôi!"

Người phụ trách cười cười, đi ra ngoài.

Người phụ trách vội vã tới phòng hóa trang, vừa đi vào mở miệng: "Chuyên gia trang điểm, nhất định phải trang điểm thật xinh đẹp cho hai người đẹp này đó!"

Sau đó lại nói với Kiều Luyến cùng Thi Niệm Diêu: "Cái kia, lúc đầu tính toán tìm chuyên viên trang điểm chuyên nghiệp cho các cô dùng, kết quả Kiều Y Y nói sao cũng không đồng ý, không có cách nào, chỉ có thể..."

Nói còn chưa dứt lời, khi nhìn đến mặt Kiều Luyến cùng Thi Niệm Diêu đều sợ ngây người.

Mẹ nó!

Lớn lên thật là xinh đẹp, sao có thể sống đến bây giờ mà không có việc gì nhỉ!

Giờ khắc này, hai người kia, quả thực là quá đẹp được không?

Thế nhưng là...

"Các cô có thể vũ mị một chút hay không? Hiện tại quá đoan trang, quá khí thế. Căn bản không giống như là nữ tử thanh lâu, ngược lại bộ dạng giống là công chúa vậy!"

Kiều Luyến...

Thi Niệm Diêu...

Người phụ trách tiếp tục cười: "Đúng, một chút nữa phải biểu hiện tốt nha! Đừng cho Thẩm ảnh đế thất vọng!"

-

Ở một bên khác, Kiều Y Y ngồi trong phòng nghỉ, trợ lý của cô ta đi đến: "Đã hỏi được, hai cô gái kia, một lúc nữa diễn vai đầu bài thanh lâu, cũng là cảnh tiếp theo của chị và Thẩm ảnh đế đại náo thanh lâu."

Nghe nói như thế, Kiều Y Y cười xùy một hồi: "Cô ta cũng chỉ xứng diễn loại nhân vật này!"

Trợ lý nghe nói như thế, cúi thấp đầu xuống.

Ánh mắt Kiều Y Y âm thầm: "Đợi lát nữa, xem tôi trừng trị cô ta như thế nào!"

-

Kiều Luyến mặc một bộ trang phục màu vàng, đi theo Thi Niệm Diêu ra sân diễn.

Lông mày Thẩm Lương Xuyên nhíu lại, trên sắc mặt mang theo chút không kiên nhẫn.

Đi theo người phụ trách đến hiện trường đóng phim đi.

Người phụ trách nịnh nọt cười: "Là như vậy, đợi lát nữa anh và bạn bè của mình, phải đi ôm hai cô gái này, anh đi diễn với cô gái mặc bộ đỏ, tôi để một người khác, diễn với cô mặc bộ vàng..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 566: Anh ta đến rồi! ! (6)

Một người khác, cũng là nhân vật chính số hai Mạc Tây Thừa.

Ở bên trong bộ phim này, anh ta là huynh đệ từ nhỏ cùng lớn lên với nhân vật chính.

Nhóm nam tử trẻ tuổi, cuối cùng sẽ đi qua thanh lâu chơi.

Thẩm Lương Xuyên nhíu mày, một lúc sau mới mở miệng: "Tôi biết phải quay như thế nào."

Anh nói đến đây, quay đầu nhìn về phía đạo diễn: "Đi dạo thanh lâu, cũng không nhất định phải ôm ấp, đợi lát nữa, có một số phần diễn dùng ánh mắt là có thể diễn ra được."

Đạo diễn...

Đạo diễn quả thực là không biết nên nói gì, muốn mắng anh, thế nhưng anh là ánh đế đỉnh cấp, ông ta nào dám mắng?

Cuối cùng chỉ có thể mở miệng: "Hoặc là cậu diễn thử xem, không được rồi nói."

Lúc này Thẩm ảnh đế mới gật đầu.

Đạo diễn thở dài, xem ra, chỉ có thể tìm thế thân rồi.

Giờ khắc này, Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu, đợi ở bên cạnh.

Quần áo của gái thanh lâu, chắc chắn sẽ không dày.

Mà bây giờ là tháng mười hai, nơi này mặc dù là phía Nam, nhưng so với Bắc Kinh, càng lạnh hơn.

Quần áo mùa hè mặc lên người làm người ta rất lạnh lẽo.

Người phụ trách trông thấy hai cô gái, cho dù khoác lên áo khoác, cũng vẫn bộ dạng lạnh đến phát run như cũ, nhìn xuống đồng hồ: "cách thời gian quay còn khoảng mười phút, các cô trước đi tới phòng nghỉ bên cạnh sẽ ấm áp một chút."

Trong phòng nghỉ mở điều hoà nên rất ấm áp.

Kiều Luyến và Thi Niệm Điều gật nhẹ đầu.

Hai người vừa đi về phía bên kia, liền thấy Kiều Y Y mở cửa phòng nghỉ, đi ra.

Vừa mở cửa, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Kiều Y Y trông thấy hai người, hất áo lông lên, đứng nguyên tại chỗ, hơi nheo mắt lại, chột ngắc đầu lên nhìn về phía người phụ trách: "Người phụ trách, các cô ta vào đây làm gì?"

Người phụ trách cười tiển lên: "Là như vậy, một lúc nữa mới đến thời gian quay, hai cô gái này cũng rất lạnh, cô xem có thể để hai cô ấy đi vào trong phòng sưởi ấm không?"

Kiều Y Y lập tức nhếch miệng: "Trong gian phòng đó, tôi có để túi đồ của mình, nếu như bọn họ tiến vào, tôi bị mất đồ vật, tìm ai hỏi?"

Người phụ trách ghen: "Cái này, ở bên trong đoàn làm phim, sao có thể mất đồ... Mà trợ lý của cô, không phải luôn giúp cô trông đồ sao?"

Kiều Y Y liền cười híp mắt, nhìn chằm chằm người phụ trách: "Phòng nghỉ trong đoàn làm phim, mặc dù không có quy định là của mình nữ chính, nhưng từ khi tôi từ tiến vào, đạo diễn liền sắp xếp cho một mình tôi ở chỗ này nghỉ ngơi, cậu nếu có ý kiến, vậy qua tìm đạo diễn hỏi một chút?"

Một câu, làm người phụ trách không còn lời nào để nói.

Cậu ta cúi đầu, còn muốn nói điều gì, Kiều Luyến liền tiến lên một bước: "Người phụ trách, hai chúng tôi có thể kiên trì được."

Với Kiều Y Y, cô thật sự là bó tay rồi.

Hai người cùng chung một dòng máu, thế nhưng cô ta đối với mình lại giống như cừu nhân.

Kiều Luyến mím môi, với sự thù hận của cô ta, không cần nói cũng biết.

Trên thế giới này, nếu như xếp hạng dựa theo mức độ thù hận của cô, như vậy Kiều Y Y khẳng định xếp thứ hai.

Về phần người đầu tiên kia...

Kiều Luyến buông mắt xuống.

Nơi này cách Tô Châu cũng không xa, theo lý thuyết, bọn họ hẳn là sẽ không gặp chứ?

Nghĩ tới đây, chỉ thấy Kiều Y Y hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đi qua chỗ đạo diễn.

Lúc đi qua bên người Kiều Luyến, Kiều Y Y thấp giọng mở miệng nói: "Gian phòng này xem như trống không, tôi cũng sẽ không để cô đi vào!"

Kiều Luyến nhất thời siết chặt nắm tay, nhú máu.

Chỉ thấy Kiều Y Y gọi lên bờ môi, cái cằm hơi nhếch lên, đắc ý đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 567: Anh ta đến rồi! ! (7)

Lúc đạo diễn đang rầu rĩ, Kiều Y Y cùng trợ lý xinh đẹp đi ra.

Kiều Y Y mặc cổ trang, tư thái gầy yếu, để cho người ta cảm giác mềm mại đáng yêu.

Để tất cả mọi người ở đây nhìn thấy hai mắt đều tỏa sáng.

Cô ta tươi cười đi tới, đầu tiên là gật đầu với đạo diễn, sau đó lúc này mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, cúi đầu: "Thầy Thẩm, một lúc nữa mong ngài chiếu cổ nhiều hơn."

Mỹ nhân tuyệt sắc như vậy thỉnh cầu, là người hân sẽ không cự tuyệt.

Đạo diễn cười híp mắt nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Trong bộ phim, bình thường nam chính cùng nữ chính cần phải trao đổi nhiều hơn, như vậy mới có thể diễn ra tình cảm mà đạo diễn muốn trong bộ phim.

Đạo diễn hi vọng Thẩm Lương Xuyên có thể quan hệ hòa hợp cùng Kiều Y Y.

Thẩm Lương Xuyên nhàn nhạt nhìn Kiều Y Y một chút, xem như lên tiếng chào.

Sau đó trong nháy mắt Kiều Y Y định mở miệng, liền quay đầu nhìn về phía người phụ trách: "Có thể bắt đầu chưa?"

Người phụ trách lập tức gật đầu: "Được, được."

Đạo diễn hô: "Các bộ phận chú ý, bắt đầu!"

Thẩm Lương Xuyên và biểu huynh Mạc Tây Thừa vừa đi vừa cười, thảo luận thế cục triều đình.

Bọn họ cất bước đi vào thanh lâu.

Tú bà trong thanh lâu lập tức tiến lên: "Ai u, hai vị công tử, không biết mấy người thích cô nương như thế nào đâu?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn về phía Mạc Tây Thừa.

Mạc Tây Thừa móc ra một thỏi bạc từ bên trong ống tay áo, ném cho tú bà: "Đem cô nương đầu bảng của các ngươi mời ra!"

Tuổi nhỏ tùy tiện, có thể tùy ý làm bậy.

Phong lưu phóng khoáng, mới là bản tính thiếu niên.

Tú bà lập tức dẫn đầu đưa hai người lên lầu.

Sau đó đẩy cửa cái một nhĩ gian.

Tại một khắc khi cửa phòng vừa đẩy ra, mọi người liền sợ ngậy người.

Chỉ thấy trong đó có hai mỹ nhân đang ngồi, thiếu nữ áo vàng thanh thuần đáng yêu, thiếu nữ áo đỏ xinh đẹp rung động lòng người.

Hai cô nương đều thuộc về nhân vật cực độ tinh xảo.

Đứng ở đằng đó, bộ dạng giống như từ trong tranh đi ra.

Đẹp!

Quả thực là quá đẹp!

Loại đẹp kia, đều muốn che đậy vàng sáng nữ chính!

Toàn bộ nhân viên làm việc đồng loạt quay đầu nhìn về phía Kiều Y Y.

Vốn cho là, Kiều Y Y là mỹ nhân cổ trang, hoá trang đã kinh điển, thế nhưng giờ phút này, dưới sự nổi bật của Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu làm Kiều Y Y lộ ra âm đậm!

Chính là toàn trường, tất cả mọi người kinh điển, cũng không bằng thời khắc này, tâm tình Thẩm Lương Xuyên và Mạc Tây Thừa chấn động.

Bọn họ nhìn thấy cái gì?

Hai người trước mặt... Làm sao lại giống Kiều Luyến cùng Niệm Diêu?

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, gắt gao dừng lại trên người Kiều Luyến.

Thiếu nữ áo vàng... Thiếu nữ áo vàng.

Tiểu Kiều trong trò chơi, cũng là một thân áo vàng!

Giờ khắc này, Kiều Luyến thanh tú động lòng, người đứng ở đằng kia, trong nháy mắt, anh liền đem cô thành tiểu Kiều trong trò chơi.

Kiều Luyến và Thi Niệm Diêu, quy quy củ củ đứng đó.

Bởi vì phản diện cũng không nặng, cho nên cũng không yêu cầu bọn họ có kỹ thật diễn gì.

Chỉ là giờ khắc này...

Thẩm Lương Xuyên mặc cổ trang đứng ở trước mặt của các cô, trong nháy mắt, khiến Kiều Luyến kinh ngạc đến ngây người!

Hôm nay thật là một sự trùng hợp.

Trong trò chơi, Chu Du luôn luôn mặc bộ quần áo màu trắng.

Hôm nay Thẩm Lương Xuyên cũng mặc một bộ áo choàng màu trắng.

Áo choàng tung bay, mái tóc màu đen dài ở sau lưng, cùng quần áo màu trắng, tạo thành sự chênh lệch rõ ràng.

Trong nháy mắt, Kiều Luyến cảm giác.

Bọn họ giống như vượt qua thời không, tiến vào trong thế giới game LOT

Giống như là xa cách tám năm, cuối cùng bọn họ cũng gặp nhau ở trong game.

Ở đó, cô là tiểu kiều, mà anh là Chu Du của cô vẫn không thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 568: Hấn đến rồi! ! (8)

Thời gian phẳng phất dừng lại tại thời khắc này.

Trong lúc nhất thời, không có người nói chuyện.

Bên tai vang lên tiếng Mạc Tây Thừa: "Không hổ là đầu bảng, quả thực là quốc sắc thiên hương."

Câu nói này, kéo bọn họ về hiện thực.

Thẩm Lương Xuyên hít một hơi, lần đầu tiên quên lời kịch.

Mạc Tây Thừa nghẹn hồng, liếc nhìn bên cạnh, nhớ người phụ trách nói người diễn cùng với mình, liền đi tới bên Kiều Luyến.

Người phụ trách nói, để anh ta ôm người áo vàng.

Khi ý nghĩ này vừa đến, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên một mực không có động tác, căn bản không nói gì, trực tiếp tiến lên, một tay nắm cổ tay Kiều Luyến, dùng sức kéo một phát.

Kiều Luyến liền thuận thế ngã vào trong ngực của anh.

Người phụ trách đứng ở bên cạnh, lập tức ngây người, nhỏ giọng mở miệng: "Ai nha, ôm sai rồi! Ôm sai rồi!"

Bên trong kịch bản nam chính yêu thích màu đỏ.

Cho nên người phụ trách mới đặt ra như vậy.

Thế nhưng ôm đã ôm, đạo diễn không hề ngừng, cậu ta cũng không thể nói chuyện!

Người phụ trách nhìn quanh hiện trường, vừa nghiêng đầu, liền thấy đạo diễn đang đánh thủ thế, để tiếp tục quay phim, người chung quanh đừng đi quấy

rầy.

Cậu ta lập tức ngậm miệng lại.

-

Gặp nhau như vậy, để Kiều Luyến cảm giác vô cùng vui vẻ.

Cô nín cười, đưa tay ra, đánh vào trong ngực Thẩm Lương Xuyên: " Ai nha, đừng nóng lòng mà ~ "

Thẩm Lương Xuyên:...

Sắc mặt của anh lập tức liền đen.

Giờ khắc này, anh dứt khoát đưa lưng về phía camera để không quay được cảnh này.

Thẩm Lương Xuyên liền câu môi, dắt cô ngồi ở bên cạnh.

Mạc Tây Thừa trông thấy bộ dạng này của anh, cười cười, kéo cổ tay Thi Niệm Diêu, ngồi ở bên cạnh.

Thi Niệm Diêu hồi hộp.

Mẹ nó, chỉ là đến làm diễn viên quần chúng mà, làm sao lại cùng nam thần tiếp xúc thân mật rồi?

Tay nam thần, đặt ở eo của cô làm gì?

Và lại, sao nam thần bỗng nhiên đến gần như thế?

Chính lúc đang suy tư, Mạc Tây Thừa đã lại gần bên tai của cô: " Tự nhiên lên, bộ dáng cô quá cứng ngắc, chỗ nào giống như là đầu bài thanh lâu trải qua vô số người?"

Thi Niệm Diêu:....!!

Một bên khác, Thẩm Lương Xuyên cũng bắt lấy Kiều Luyến, bỗng nhiên xoay người một cái, đặt cô ở trên giường.

Bên cạnh, đạo diễn đang một mực hưng phấn biểu đạt ý tứ rất tốt rất tuyệt, nhất là giờ khắc này, ông ta đều đã nhỏ giọng mở miệng: " Hôn đi, hôn đi!"

Tất cả mọi người, đều khản trương nhìn về phía trong.

Cảnh diễn phim này, Thẩm Lương Xuyên có hôn hay không, chính là cảnh quay quan trọng của hôm nay!

Chẳng qua nghĩ đến Thẩm ảnh đế từ trước đến nay không diễn cảnh hôn...

Mọi người cũng không ôm hi vọng.

Thế nhưng một giây sau, liền thấy Thẩm ảnh đế ép xuống!

Một cái môi ấm áp, bao trùm trên gương mặt Kiều Luyến làm má cô đỏ lên.

Người này!!!

Trước khi đến người phụ trách, đã nói xong, không phải hôn thật sự, là ghép cảnh!

Bây giờ anh đang làm gì?

Lập tức Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, rất muốn một tay đẩy anh ra.

Mà cách đó không xa, đạo diễn nhìn tình cảnh trong ống kính, mở miệng nói: "Trách không được xua nay Thẩm ảnh đế không diễn cảnh hôn, cậu nhìn phân diễn này, quả thực là mập mờ đến sắc mặt người phát đỏ nha. Nhất là cảnh hôn này, cái này giả cũng quá giống rồi... Ai? Tôi nhìn như thế nào, giống như là thật hôn rồi?"

Mọi người:... Vốn chính là hôn thật có được không!

Mà đúng lúc này, nhân vật Kiều Y Y diễn, bỗng nhiên đẩy cửa phòng nghỉ gian ra, chạy vào!

Sau khi nhìn đến tình huống trước mặt, trông mắt cô ta co rụt lại, bỗng nhiên chạy tới trước mặt Kiều Luyến: " Tiện nhân!"

Nói xong câu đó, hàn quang trong ánh mắt cô ta lóe lên!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 569: Anh ta đến rồi! ! (9)

Trong phim Kiều Y Y là vị hôn thê của Thẩm Lương Xuyên.

Tính cách Kiều Y Y điệu ngoa, về sau khi phát hiện Thẩm Lương Xuyên đi vào thanh lâu, đại não một trận, bởi vậy về sau Thẩm Lương Xuyên không để ý tới cô ta.

Dẫn đến, sau khi cưới bọn họ cũng không hạnh phúc.

Tiếp theo, con đường làm quan của Thẩm Lương Xuyên đầy khó khăn, lại thêm sau cùng thê tử chết đi, để anh hoàn toàn tỉnh ngộ.

Anh cảm thấy đời người vô thường, triều đình không lọt.

Muốn là kẻ thắng lợi cuối cùng trong loạn thế, không thể trở thành một anh hùng.

Bởi vậy anh đã quyết định đi lên con đường dã tâm.

Cho nên màn kịch này sẽ trở nên vô cùng quan trọng.

Kiều Y Y đại não, phải có chứng có lý, mới để cho người ta sinh ra đồng tình với cô.

Kỹ thuật diễn của Kiều Y Y cũng tạm được, về sau chạy tới, liền cắn môi, trong hốc mắt đều muốn sung huyết nhìn chằm chằm Kiều Luyến.

Loại ánh mắt oán hận kia, rõ ràng, để cho người ta nhìn đều cảm thấy cô ta diễn rất chân thực...

Thế nhưng tình huống thật lại là...

Trước đó khi cô ta còn chưa lên diễn, nghe được có nhân viên công tác ở đó cảm thán: "Trời ạ, vì cái gì mà tôi cảm thấy Thẩm ảnh đế cùng cô gái áo vàng rất xứng đôi! Cô bé này quả thực là quá đẹp! Trách không được nam chính người ta bởi vì cô gái này mà trở mặt cùng nữ chính! Nếu như tôi là nam chính, tôi cũng trở mặt!"

"Đúng vậy, lần này người phụ trách tìm được hai cô gái này từ đâu! Thiếu nữ mặc áo hồng kia thanh thuần số một. Thế nhưng cô gái áo vàng kia đáng đáp thật là đẹp!"

Kiều Y Y là nữ chính bên trong đoàn làm phim, bây giờ lại bị hai diễn viên quần chúng đè ép danh tiếng, lửa giận dâng lên tầng tầng, để cho biểu diễn của cô ta lúc này phát huy vô cùng tinh tế.

Cô ta dùng sức đẩy cái bàn ra, sau đó vươn tay, đẩy đồ ăn trên mặt bàn hết xuống đất.

Tiếp theo, cô liền tiến lên một bước, bỗng nhiên một tay nắm chặt Kiều Luyến, một bàn tay liền tát mạnh trên mặt của cô!!

"Ba!" một tiếng vang giòn, vang vọng toàn bộ hiện trường.

Tất cả mọi người, ngây người trong nháy mắt

Từ khi Kiều Y Y xông tới, bởi vì Thẩm Lương Xuyên chột dạ, liền phải làm bộ dạng đẩy cô gái kia ra, cách Kiều Luyến một khoảng.

Mà Kiều Y Y dựa theo yêu cầu kịch bản, nên là một kéo áo Kiều Luyến, sau đó hỏi Thẩm Lương Xuyên: "Tiện nhân, ai cũng có thể làm chồng, sao chàng lại để ý?"

Thế nhưng...

Cô ta không có lên tiếng, vậy mà trực tiếp đánh lên mặt Kiều Luyến?

Động tác này quá nhanh quá đột ngột, dẫn đến tất cả mọi người chưa kịp phản ứng!

Đạo diễn ngây ngẩn cả người, tất cả mọi người hiện trường cũng ngây ngẩn cả người.

Chỉ có trên gương mặt Kiều Luyến là đau rất.

Người phụ trách không nói qua cho cô có diễn như vậy, cho nên không cần nghĩ cô cũng biết đây là Kiều Y Y trả thù!

Người phụ trách cảm thấy chính mình mang hai cô gái vào, nên phải phụ trách bọn họ, lập tức kinh hô một tiếng: "Chuyện gì xảy ra?"

Kiều Y Y quay đầu, làm ra vẻ mặt lo lắng: "Đạo diễn, thật xin lỗi, tôi.., tôi vừa quá nhập thần. Tôi nghĩ đến vai diễn này, là nhân vật mạnh mẽ, như vậy thì khẳng định sẽ có hành động, nhất thời nhìn không được, quá đưa vào tâm trạng, liền, cứ như vậy, nhưng mà tôi cảm thấy, cô ấy đánh nữ tử thanh lâu này, là không có vấn đề. Còn là một loại cảm xúc bộc phát, mặt khác, đánh người, cũng có thể làm cốt truyện trở nên càng kịch liệt, không phải sao?"

Lời này, quả thực là tìm không ra một chút sơ hở!

Kiều Luyến cắn môi, cách nhiều năm như vậy, thủ đoạn của Kiều Y Y trở nên cao minh hơn rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 570: Anh ta đến rồi! ! (10)

Kiều Y Y vừa dứt lời, lập tức khiến người phụ trách tức đến không nói nên lời: "Chị Kiều, chị đột nhiên thay đổi nội dung cốt truyện, đúng ra chị nên nói cho chúng tôi một tiếng, chúng tôi là diễn viên quần chúng, không phải diễn viên chuyên nghiệp, chị như vậy... diễn viên quần chúng người tôi sẽ không cao hứng."

Kiều Y Y nhìn về phía Kiều Luyến, mở miệng nói: "Như vậy, vậy lúc nữa tôi cho cô thêm tiền thù lao, được không?"

Cô ta nhìn về phía đạo diễn: "Đạo diễn, cái này, làm sao bây giờ?"

Làm sao bây giờ?

Đạo diễn cũng cảm thấy, một cái tát này, nội dung cốt truyện càng trở nên kịch liệt.

Huống hồ, Kiều Y Y là nhà sản xuất nhét vào bên trong đoàn làm phim, giờ phút này ông ta nhất định phải bảo vệ Kiều Y Y!

Thế là ông ta lập tức mở miệng: "Được, cứ như vậy, một cái tát kia đánh đã đánh, sau đó cho diễn viên quần chúng một số tiền đền bù tổn thất. Tiếp theo diễn tiếp nội dung cốt truyện đi."

Một câu hỏi hột bỏ qua chuyện này.

Lập tức Kiều Y Y híp mắt lại, đặc ý nhìn về phía Kiều Luyến.

Kiều Luyến thật sự bị làm tức chết!

Cô tới nơi này tìm Thẩm Lương Xuyên, không phải chịu tức giận.

Nghĩ tới đây, cô vụt đứng lên, đang định đánh lại, cổ tay chợt bị Thẩm Lương Xuyên níu lại.

Kiều Luyến hơi sững sờ, lúc ngẩng đầu, liền nhìn đôi mắt thâm thúy của Thẩm Lương Xuyên.

Ồ trong đó, giống như nổi lên cái gì.

Bên kia, đạo diễn đã mở miệng: "Tiếp tục bắt đầu."

Màn ảnh kéo về.

Kiều Y Y đứng trước mặt: "Tiện nhân, ai bảo người thông đồng với chàng? Chàng là vị hôn phu của ta!"

Một câu vừa dứt, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên tiến lên, không nói một câu, một chân trực tiếp đạp lên ngực Kiều Y Y!

Một cước này dùng sức làm cho Kiều Y Y lui về sau mấy bước, mới đứng vững thân hình.

Sắc mặt của cô ta tái nhợt, làm sao cũng không nghĩ tới, từ trước đến nay Thẩm Lương Xuyên hào hoa phong nhã, vậy mà giờ phút này động quyền cước!

Kiều Y Y ngây dại.

Tất cả mọi người trong hiện trường đều ngây dại.

Ngay cả Kiều Luyện, cũng mờ to hai mắt, lộ ra biểu tình không thể tin nổi.

Tuy Thẩm Lương Xuyên mặt không biểu cảm, rất lạnh, không dễ dàng tiếp cận, thế nhưng cô và anh tiếp xúc lâu như vậy, nên biết rõ anh..

Anh xưa nay không đánh phụ nữ.

Vậy mà lúc này... giờ phút này...

Đạo diễn cũng sợ ngây người, liền thề cũng không dùng: "Này, này chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Lương Xuyên chậm rãi quay đầu, lửa giận vừa mới áp lại, thiêu đốt trong mắt.

Anh từ từ mở miệng: "Không phải nói động thủ, nội dung cốt truyện càng kịch liệt sao? Tôi cũng cảm thấy như vậy, chỉ có tôi động thủ đánh cô ta, sau này tình cảm trong bộ phim, mới có thể mâu thuẫn càng sâu."

Đạo diễn... "Nhưng, nhưng như vậy, ngài diễn như vậy..., dù sao, dù sao đi nữa, cũng không thể đánh phụ nữ chứ..."

Vai diễn Thẩm Lương Xuyên ngang ngược có dã tâm, tuy về sau có chút thủ đoạn âm hiểm, thế nhưng là trước đó, anh là một thanh niên có chí có khát vọng to lớn.

Bộ dạng động thủ đánh vị hôn thê của mình này, người chế tác khẳng định sẽ chả lại bằng.

Thẩm Lương Xuyên khề ồ một tiếng, thái độ kia, hiển nhiên là nói cho đạo diễn, anh biết.

Tiếp theo, anh liền tiếp tục mở miệng: "Tôi không có cân nhắc nhiều như vậy."

Không có cân nhắc nhiều như vậy?

Đạo diễn quả thực là muốn nôn ra máu rồi! Không có cân nhắc nhiều như vậy, ngài đòi kịch bản làm gì chứ!

Ông ta ho khan một tiếng: "Thẩm ảnh đế, lần sau cậu muốn đòi kịch bản, trước đó có thể nói cho tôi một tiếng hay không, chúng ta có thể thương lượng một chút nha, cũng miễn cho xuất hiện loại tình huống này..."

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Kiều Y Y: "Kia... mời Kiều tiểu thư lần sau tự mình sửa kịch bản, cũng nên nói trước một tiếng, miễn cho tôi ứng đối không chu toàn!"...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 571: Anh ta đến rồi! ! (11)

Một câu rơi xuống, nhất thời sắc mặt Kiều Y Y lúc trắng lúc xanh.

Cô ta cắn môi, biết giờ này phút này, mình coi như không có nói lời nào, cũng thành trò cười của mọi người!

Cô ta nắm lấy nắm tay, nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên.

Không hiểu sao Thẩm ảnh đế không quá thân cận với cô, nhưng cũng khá lịch sự.

Hôm nay sao vậy?

Cô ta cắn môi, hốc mắt lập tức đỏ lên, làm ra bộ dạng điềm đằm đáng yêu, đáng về bị khi dễ.

Chẳng qua cô ta còn không có khóc, Kiều Luyện lại mở miệng trước: "Kiều tiểu thư, tôi là diễn viên quần chúng, bị cô đánh một cái tát, lời gì cũng không nói, tin tưởng cô thân là diễn viên chuyên nghiệp, tố chất ấy vẫn phải có?"

Một câu, để Kiều Y Y ghen đỏ bừng cả khuôn mặt!

Cô ta nếu nói ủy khuất cái gì, chỉ sợ không được.

Dù sao thân là diễn viên, tổ đường công việc vẫn phải có.

Cô ta vô cùng tức giận, hung tợn nhìn Kiều Luyến một chút, sau đó mới nhìn Thẩm Lăng Xuyên.

Thẩm ảnh đế làm việc, mọi người đều biết, lần trước có một nữ diễn viên Dương Linh Tư, bởi vì bị anh nói "Điển như heo?" Mà trở thành chuyện cười trong giới.

Đến bây giờ, đến một cái kịch bản cũng không có nhận được.

Muốn lấn lộn ở trong đây, nhất định phải đạt được tán thành từ Thẩm ảnh đế.

Câu nói vừa rồi, nhất định phải để anh thu hồi.

Kiều Y Y liền không nhận được đồ cả vảnh mắt: "Thầy Thẩm, tôi biết sai, anh tha thứ cho tôi đi. Tôi, tôi chính là nghĩ đến, nhân vật vị hôn thê của anh, ở trong phim ảnh cũng là một người lợi hại, giống như loại chuyện đánh người này, làm ra hoàn toàn không có vấn đề. Cho nên mới động thủ. Tôi thật sự không phải cố ý, tôi cũng biết rõ, anh cũng không phải cố ý..."

Nói tới chỗ này, dáng vẻ đáng yêu, khiến người chung quanh cũng không nhận được nhìn qua.

Cả đám đều đột nhiên cảm thấy, kỳ thật một đá của Thẩm ảnh đế vừa rồi, có chút nặng.

Thế nhưng, đúng lúc này, Thẩm Lăng Xuyên phun ra một câu: "Kiều tiểu thư, nhân vật trong phim của cô, là mạnh mẽ, không nên động một tí liền khóc suốt suốt. Bộ dạng cô bây giờ, cùng nhân vật trong kịch bản, không giống."

Một câu, để Kiều Y Y lập tức ngẩng đầu lên, tiếp tục khóc cũng không được, không khóc cũng không được!

Kiều Y Y ngăn người, Thẩm Lăng Xuyên đã kéo cổ tay Kiều Luyến: "Tuồng vui này, ngày mai quay."

Sau đó, anh trực tiếp rời đi!

Toàn trường chấn kinh!

Thẩm ảnh đế từ khi xuất đạo đến nay, cũng là nổi danh kính nghiệp, chưa từng có bày qua dáng vẻ minh tinh.

Nhưng bây giờ...

Sắc mặt Đạo diễn đen lại, sắc mặt người phụ trách đen lại.

Đến Kiều Y Y, đều trở nên luống cuống.

Xong đời!

Cô ta cảm giác chính mình giống như đắc tội Thẩm ảnh đế, mà hậu quả đắc tội Thẩm ảnh đế...

Kiều Y Y không dám tưởng tượng!

Lại nhìn người chung quanh, thấy bọn họ đều đưa tới một ánh mắt khinh bỉ.

Cô ta nhìn về phía đạo diễn: "Đạo diễn, tôi..."

Đạo diễn phát tay, thái độ chuyển biến lớn: "Cô đi tháo trang sức đi, ngày mai quay."

Thế cục giống như xoay chuyển trong nháy mắt, Kiều Y Y gần như cảm giác được trong đoàn làm phim, thái độ mọi người thay đổi rất lớn với cô ta.

Không được.

Không thể như vậy.

Quan hệ với Thẩm ảnh đế, nhất định phải tốt.

Mà đường tắt khá hơn... Cũng là để người kia đến, thân phận của người kia, khẳng định đoàn làm phim sẽ nể tình!

Kiều Y Y cầm điện thoại di động lên, điện thoại kết nối, cô ta lập tức mở miệng cười: "Anh hai, tôi ở đoàn làm gấp chút phiền phức, anh có thể tới giúp tôi một chút không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 572: Anh ta đến rồi! ! (12)

Kiều Y Y nói xong câu đó, liền bị dọa đến chút âm thanh cũng không dám phát ra.

Đối phương trầm mặc, giống như có áp lực, để cho cô ta cảm thấy hô hấp đều không tự giác chậm dần.

Một lát sau, mới nghe được một tiếng kiêu ngạo, từ trong loa truyền ra, chỉ nghe tiếng kia, cảm giác tà mị, do tự nhiên sinh ra, dù chỉ có ngẩn ngui hai chữ: "Không rảnh."

Kiều Y Y nhất thời gấp gáp, trong giọng nói mang theo tiếng khóc nức nở: "Anh hai, hôm nay tôi bị người khi dễ. Bị người đánh, còn bị người của đoàn làm phim chế giễu, chừng nào thì anh rảnh?"

Đối diện cười một hồi, tiếp tục mở miệng: "Lúc nào cũng không không."

Kiều Y Y cắn môi, biết một giây sau, anh ta muốn cúp điện thoại.

Mà theo tính cách của anh ta, nếu như cúp điện thoại, chính mình gọi tới, khẳng định sẽ nổi giận.

Kiều Y Y gấp gáp: "Anh hai, vậy nếu như tôi cho anh biết, Kiều Luyến ở đoàn làm phim thì sao?"

Một câu rơi xuống, giọng của đối phương, trong nháy mắt vội vàng vang lên, trong giọng nói của anh ta mang theo khản trương người nào cũng không có phát giác được: "Cô nói cái gì?"

Nghe được câu nói này, Kiều Y Y biết mình đoán chuẩn tâm tư của anh ta, vội mở miệng: "Là thật, cô ta đang làm diễn viên quần chúng tại đoàn làm phim! Nhìn qua giống như trôi qua sa sút, chẳng qua, đợi mấy ngày nữa thì tôi không biết. Anh hai, chừng nào thì anh rảnh tới?"

Anh ta trầm mặc một chút, không có trả lời, lại ba lần tức cúp điện thoại.

Kiều Y Y nghe tiếng kia, trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Chợt, nắm lấy nắm đấm.

Vì sao mỗi người, nghe thấy cô ta, đều sẽ kích động như thế?

Mà Kiều Y Y, có kém bao nhiêu Kiều Luyến?

Kiều Y Y hít vào một hơi thật sâu, quay đầu gọi trợ lý, nhỏ giọng bàn giao vài câu.

Tiểu trợ lý khẽ gật đầu, chạy tới chỗ người phụ trách.

Tiểu trợ lý dắt người phụ trách tới bên cạnh, tiếp tục mở miệng: "Hôm nay diễn viên quần chúng mà anh tìm tới, đưa tiền để bọn họ đi đi. Đừng ở đoàn làm phim nữa."

Người phụ trách nghe nói như thế, trầm tư một chút.

Vốn là tìm được 2 diễn viên quần chúng đẹp mắt, để Thẩm ảnh đế phối hợp diễn, nhưng hôm nay tạo ra một trận ầm ĩ này, cậu ta cũng cảm thấy có lỗi với người diễn viên quần chúng.

Thế là khẽ gật đầu.

Tiếp theo, người phụ trách bắt đầu tìm kiếm hai diễn viên quần chúng ở đoàn làm phim.

Thế nhưng... A, người đâu?

Đúng vậy, từ khi quay xong cảnh phim, hai người liền biến mất!

Đoàn làm phim lớn như vậy, cậu ta đi chỗ nào tìm?

-

Kiều Luyến bị Thẩm Lương Xuyên dắt đi, thất tha thất thểu tiến vào phòng nghỉ của anh.

Tiếp theo, Thẩm Lương Xuyên liền không nói một lời, lấy ra hòm thuốc của mình, lại lấy từ trong tủ lạnh ra một cốc đá, đặt ở để vào khăn mặt, bắt đầu

thoa mặt cho cô.

Theo dõi thấy anh có vẻ mặt hơi âm trầm, Kiều Luyến cắn môi, một lúc sau mới mở miệng: "Này, em tới, anh không vui sao?"

Thẩm Lương Xuyên lại nhìn chăm chăm mặt cô, không có trả lời vấn đề này: "Sao không gọi điện thoại cho anh?"

Đi làm diễn viên quần chúng làm gì?

Gọi điện thoại cho anh, chẳng phải có thể đi vào sao?

Còn dễ bị đánh!

Kiều Luyến nhếch miệng: "Anh một mực trốn tránh em, em điện thoại cho anh, có tác dụng sao?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, nói sang chuyện khác: "Sao em lại tới đây?"

Kiều Luyến theo dõi anh.

Trước kia, anh là Thẩm Lương Xuyên cao cao tại thượng, cô là một ký giả nhỏ.

Đối mặt với anh, cô luôn luôn cảm thấy có chút sợ hãi.

Nhưng bây giờ, khi biết anh là Từ Xuyên, cô lại đột nhiên không sợ hãi anh nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 573: Anh ta đến rồi! ! (13)

Thế là, Kiều Luyến thuận miệng trả lời: "Em nhớ anh lắm."

một câu ngay thẳng như vậy rơi xuống, chỉ thấy mặt Thẩm Lương Xuyên không có biểu tình, bên tai, đã từ từ lộ ra đỏ bừng.

Kiều Luyến tiến về phía trước.

Trên gương mặt của cô còn mang theo dấu năm ngón tay, bởi vì gương mặt trắng nõn, vết đỏ càng rõ ràng.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chăm chăm, trông mắt càng thêm đen, cảm thấy vừa rồi đã Kiều Y Y một đá, giống như vẫn nhẹ.

Lúc anh đang tự hỏi, chỉ thấy Kiều Luyến móc điện thoại di động của mình ra, đưa cho Thẩm Lương Xuyên: "Nhanh, chụp cho em tấm hình! Đây chính là cổ trang, xem như phòng chụp ảnh, cũng không tìm tới chỗ như vậy!"

Sau đó liền lui về sau một bước, nghiêng đi ngấm mặt, này ra tư thế Tiểu Kiều thường dùng.

Hai cái tay vắt chéo sau lưng, lắc mông, cười đặc biệt vui vẻ.

Bộ dạng này, quả thực là giống tiểu Kiều trong trò chơi

Thẩm Lương Xuyên cảm thấy đáng vẻ cô như vậy, thân mật lại khiến người ta cảm thấy buồn cười.

Anh cầm điện thoại di động lên, chụp hai tấm cho Kiều Luyến, sau đó Kiều Luyến liền xông tới, đoạt điện thoại di động qua, nhìn thoáng qua rồi phàn nàn nói: "Anh chụp góc độ thật không dễ nhìn, còn không đẹp bằng em tự chụp!"

Nói đến đây, nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên: "Đứng ngay ngắn, em chụp cho anh tấm hình!"

"Anh chấp tay sau lưng!"

"Không phải kiểu ngạo như vậy, trên mặt mang một ít biểu lộ..."

Tiếng của cô, để cái phòng nghỉ vốn lạnh lẽo, đều trở nên náo nhiệt.

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên gọi lên khóe môi.

"Cạch!"

Kiều Luyến bắt lấy nụ cười đó của anh, chụp hình.

Đúng lúc này, cửa phòng bị gõ.

Tiếp theo, cửa bị mở ra, trên mặt Tống Thành mang theo nụ cười bất đắc dĩ, nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Anh Thẩm, tuy tôi biết hiện tại tôi quấy rầy hai người rất không đúng, thế nhưng, tôi có cái chuyện rất quan trọng muốn nói!"

Thẩm Lương Xuyên thu hồi nụ cười trên mặt, Kiều Luyến cũng vội vàng trở nên ngưng trọng.

Liền nghe Tống Thành mở miệng: "Vừa mới nhận được tin tức của đạo diễn, nói là người đầu tư đến. Lần trước không phải chúng ta hụt mất thời cơ mời com hay sao? Lần này là cơ hội tốt. Buổi tối mọi người cùng nhau ăn một bữa com, vừa vận dẫn tiến hai người nhận biết."

Lời nói này xong, liền nhìn về phía Kiều Luyến, một mặt khổ ép mở miệng: "Anh Thẩm, công ty của chúng ta vừa mới thành lập, cần đầu tư tạm thời, anh có thể hay không..."

Mỗi lần gặp được Kiều tiểu thư, người luôn luôn lý trí, sẽ trở nên không lý trí.

Xem đáng về vợ chồng trẻ khó rồi bọn họ, Tống Thành lo lắng, Thẩm Lương Xuyên sẽ không đi!

Ý nghĩ này vừa ra, liền nghe Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Tôi đã biết."

Tống Thành nhất thời mừng rỡ, lập tức đi ra ngoài, để gian phòng lại cho bọn họ.

-

Đầu tư muốn tới đoàn làm phim.

Toàn bộ đoàn làm phim, lập tức náo nhiệt lên.

Các nơi đều bận rộn.

Kiều Y Y vừa mới bị lạnh nhạt, thế nhưng một lát sau, đạo diễn đã mang về mặt tươi cười đến giảng giải bộ phim với cô ta, thuận tiện vì chuyện hôm nay, nói xin lỗi cô ta: "Thẩm ảnh đế cũng không có ý gì khác, chỉ là nhất thời không nhận thức."

Kiều Y Y làm ra một bộ rộng lượng: "Thẩm ảnh đế là người nổi danh, nhất thời diễn quá sâu, tôi không trách anh ấy. Chỉ cần về sau, Thẩm ảnh đế chịu mang theo tôi quay phim là được."

Lúc này đạo diễn mới gạt đầu.

Chờ đến khi đạo diễn từ phòng Kiều Y Y đi ra, sắc mặt Kiều Y Y, liền nhất thời thay đổi.

Anh hai vốn nói không tới, nhưng mà mình nói Kiều Luyến ở chỗ này, anh ta liền không kịp chờ đợi lập tức chạy tới!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 574: Anh ta đến rồi! ! (14)

Cũng không biết, người phụ trách mang Kiều Luyến đi chưa.

Nếu như bị bọn họ gặp... Kiều Y Y siết chặt ngón tay, gọi trợ lý: "Bây giờ cô đi tìm diễn viên quần chúng đuổi cô ta đi!"

Trợ lý gạt đầu, rời đi.

Đáng tiếc, ai có thể nghĩ tới, Kiều Luyến ở phòng nghỉ Thẩm ảnh đế đâu?

Chẳng qua Kiều Luyến bị mang đi, Thi Niệm Diêu không có vận khí tốt như vậy.

Thẩm ảnh đế bỗng nhiên kết thúc quay phim, Thi Niệm Diêu không có địa chỗ đi, theo Mạc Tây Thừa, nhắm mắt theo đuôi.

Hai người đứng ở trong góc bên ngoài.

Áo lông của Thi Niệm Diêu, lúc quay phim cởi ra.

Mạc Tây Thừa thân là đàn ông, không có phòng nghỉ riêng, đều phải ở chung cùng với nam 3 nam 4.

Tuy bình thường, anh đều theo Thẩm Lương Xuyên, nhưng hôm nay khẳng định Thẩm Lương Xuyên mang theo Kiều Luyến đi qua,

Anh liền không mang Thi Niệm Diêu tới làm kỳ đà cản mũi.

Giờ phút này, gió lạnh thổi đến, Thi Niệm Diêu cóng đến run cả người.

Mạc Tây Thừa trông thấy, kêu trợ lý đưa áo lông tới, khoác lên người cô.

Trên thân truyền đến hơi thở đàn ông, để Thi Niệm Diêu hơi sững sờ.

Trong áo lông còn mang theo nhiệt độ, là thuộc về Mạc Tây Thừa.

Tất cả đều khiến lòng Thi Niệm Diêu ấm áp.

Mạc Tây Thừa nhìn cô, ngữ khí trầm xuống: "Sao cô lại tới đây?"

Thi Niệm Diêu nhìn anh chăm chăm, một lúc sau mới mím môi: "Tôi, tôi tới nơi này có chuyện gì!"

Mạc Tây Thừa liền ồ một tiếng, tiếp tục mở miệng: "tới nơi này làm diễn viên quần chúng?"

Thi Niệm Diêu...

Mạc Tây Thừa cẩn thận nghĩ, sau cùng mở miệng: "Cô có phải rất thiếu tiền tiêu hay không?"

Thi Niệm Diêu....!!

Cô kéo ra khoe miệng, lúc này mới lên tiếng: "Tôi từ chức, tòa soạn tôi làm, bị tôi sa thải rồi."

Mạc Tây Thừa giật mình: "Cho nên cô liền theo Kiều tiểu thư, tới nơi này kiếm tiền?"

Thi Niệm Diêu... Cô cảm giác, có phải Mạc Tây Thừa hiểu lầm cái gì hay không?

Thi Niệm Diêu muốn giải thích, chỉ thấy Mạc Tây Thừa nhú lông mày suy nghĩ trong chốc lát, tiếp tục mở miệng: "Vậy cô ở lại đi, khẳng định đoàn làm phim thiếu rất nhiều diễn viên quần chúng, tôi sẽ chào hỏi người phụ trách, xem có thể cho cô lời kịch hay không, nếu như vậy, thù lao cũng cao một chút."

Thi Niệm Diêu định giải thích, nghe đến mấy câu này, nhất thời nuốt trở vào, cô lập tức gật đầu: "Ừm, kiếm tiền nhiều hơn!"

Mạc Tây Thừa liền cười.

Trông thấy Thi Niệm Diêu cóng đến cái mũi đỏ bừng, không biết vì cái gì, bỗng nhiên đưa tay ra, chỉ lên mũi cô một cái.

Một động tác như vậy, để hai người cũng ngáy ngẩn cả người.

Mạc Tây Thừa có chút lúng túng thu tay về.

Lúc này, nhìn ra đến đám người bên ngoài đoàn làm phim, bỗng nhiên công việc lu bù lên, tiếp đó nghe được cái gì mà người đầu tư muốn tới dò xét...

Mạc Tây Thừa dắt Thi Niệm Diêu: "Hôm nay sợ rằng không quay phim, tôi dẫn cô tới khách sạn nghỉ ngơi."

Khánh sạn...

Ánh mắt Thi Niệm Diêu, lập tức sáng lên.

Cô phải ở chung một phòng với nam thần sao?

Vừa nghĩ tới đây, người phụ trách liền chạy tới: "Ai u, xem như tìm được cô, một người bạn khác của cô đâu?"

Nói đến đây, cũng mặc kệ Thi Niệm Diêu nói cái gì, trực tiếp móc ra hai trăm đồng, nhét vào trong tay cô: "Đây là thù lao hôm nay của cô, cô đi nhanh lên."

Lời này rơi xuống, Thi Niệm Diêu liền trông mong nhìn về phía Mạc Tây Thừa.

Mạc Tây Thừa khiêu mi, mở miệng với người phụ trách: "Cậu bạn này, diễn viên quần chúng trong đoàn làm phim, có thể cho cô ấy một người hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 575: Anh ta đến rồi! ! (15)

Mạc Tây Thừa tuy là nam hai, ở làng giải trí cũng gần như không có tiếng tăm gì, những năm này không nóng không lạnh, nhưng anh là bạn thân của Thẩm Lương Xuyên.

Huống hồ, mỗi người đều có chỗ lưng.

Dù Mạc Tây Thừa không thấy được, thế nhưng chỗ lưng rất đủ, lời nói trong đoàn làm phim, bình thường cũng không có người cự tuyệt.

Nhưng nghe nói như thế, người phụ trách lại do dự.

Cậu ta xoắn xuýt nhìn Thi Niệm Điều một chút, liền nhỏ giọng mở miệng nói: "Cái này, đây không phải là tôi không cho, là Kiều Y Y truyền lời, đuổi hai diễn viên quần chúng này đi."

Lời này rơi xuống, liền thờ dài: "Kiều Y Y là ai, anh hẳn rõ ràng. Người đầu tư cắm vào, tôi chắc tôi không nổi."

Nghe được người đầu tư, Thi Niệm Điều lập tức nhú lông mày.

Một đoàn làm phim lớn, khẳng định không chỉ một nhà đầu tư.

Đoàn làm phim (kiểu hùng), cũng có mấy người đầu tư, Thi gia bọn họ cũng có trong đó.

Cô vừa muốn nói chuyện, bên kia, Mạc Tây Thừa cũng mở miệng: "Vì sao?"

người phụ trách sững sờ, "Tôi cũng không biết, có lẽ là Kiều Y Y cảm thấy Thi tiểu thư xinh đẹp?"

Khuôn mặt Mạc Tây Thừa bình tĩnh, hai con ngươi u buồn, mang theo hơi thở để cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Người phụ trách nhất thời trở nên tôn kính: "Thầy Mạc, anh cũng đừng làm khó dễ tôi, tôi chỉ là một người phụ trách nhỏ! Chuyện này, hoặc là anh qua tìm đạo diễn đi?"

Dứt lời, cậu ta không biết mình vì sao, khúm núm như thế ở trước mặt một mình tính hạng ba.

Mạc Tây Thừa nói: "Tôi đã biết."

Đến cùng không có làm khó.

Người phụ trách lập tức xoa xoa cái trán không đỡ mồ hôi, vội vàng chạy đi.

Chờ người phụ trách rời đi, sắc mặt Mạc Tây Thừa, lại u ám xuống.

Anh quay đầu, nhìn về phía Thi Niệm Điều.

Đối mặt với ánh mắt mong đợi của cô, anh đột nhiên cảm giác chính mình rất vô dụng.

Những năm này, anh một mực yên không có tiếng tăm gì, kiếm ít tiền, thỏa mãn cuộc sống của mình là đủ.

Cho tới bây giờ anh không nghĩ tới sẽ đại hồng đại tử, tâm tính cũng chưa từng có biến hóa.

Tục ngữ nói, vô dụng vô cầu.

Nhưng hôm nay, giờ khắc này, anh lại đột nhiên cảm giác nhân sinh giống như là có mục tiêu.

Mạc Tây Thừa bỗng nhiên quay người, kéo lại tay Thi Niệm Điều: "Theo tôi."

Thi Niệm Điều sững sờ, "Chúng ta đi chỗ nào?"

Mạc Tây Thừa nhìn cô, bỗng nhiên cười: " tìm đạo diễn."

Thi Niệm Diêu...

Thi Niệm Diêu cũng không biết xảy ra chuyện gì, liền bị Mạc Tây Thừa dắt lấy, đi tới trước mặt đạo diễn.

Đạo diễn trông thấy Mạc Tây Thừa, nhất thời cười: "Thầy Mạc, thế nào? Có chuyện gì sao?"

Mạc Tây Thừa không nổi, nhưng fan trung thành rất nhiều. Huống hồ ở trong vòng này nhiều năm như vậy, làm chuyện nghiêm túc, nhóm đạo diễn đều rất ưa thích anh, cũng tôn kính anh.

Mạc Tây Thừa trực tiếp mở miệng: "Kiều tiểu thư nói không thích diễn viên quần chúng, muốn đuổi cô ấy đi."

Đạo diễn sững sờ, "Ý của ngài là?"

"Có phải Kiều tiểu thư nói không thích tôi, cũng phải đuổi tôi đi không?"

Đạo diễn trực tiếp mơ màng: " Cái này, cái này sao có thể?"

Mạc Tây Thừa hí hóp mắt: " Vậy mà tôi không biết, lúc nào mà đoàn làm phim, do Kiều tiểu thư định đoạt rồi."

Sắc mặt đạo diễn vô cùng khó coi: "Thầy Mạc, lời này của anh không đúng, sao đoàn làm phim lại như vậy."

Hai người đang nói lời này, bên kia, có người chạy tới: "Đạo diễn, xe đầu tư dừng ở cửa!"

Đạo diễn nghe nói như thế, trực tiếp mơ màng: " Sao nhanh như vậy?"

Từ khi nhận điện thoại, bọn họ chạy tới, cũng hơn hai giờ!

Người này, đi máy bay tới sao?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 576: Anh ta đến rồi! ! (16)

Lần trước nhà đầu tư đã đến qua một lần, chẳng qua Thẩm ảnh để xin phép nghỉ về Bắc Kinh.

Đầu tư nói muốn đi qua, cụ thể thời gian nào đến, bình thường đều kéo lên năm, sáu tiếng.

Lần này tốc độ quả thực là quá nhanh, trực tiếp khiến đạo diễn trở tay không kịp.

Ông ta muốn đi theo ra ngoài, Mạc Tây Thừa chợt mở miệng: "Đạo diễn."

Đạo diễn nghe nói như thế, quay đầu.

Mạc Tây Thừa chỉ Thi Niệm Diêu: " Cô ấy làm sao bây giờ?"

Đạo diễn sốt ruột ra ngoài, lập tức trở nên qua loa: "Trước hết giữ đi."

Nhưng sau đó xoay người, nhanh chân rời đi.

Thi Niệm Diêu hưng phấn nhảy dựng lên, kéo cánh tay Mạc Tây Thừa lại: " Tôi có thể ở lại rồi!"

Mạc Tây Thừa quay đầu, nhìn khuôn mặt cô hưng phấn, ánh mắt sâu hơn.

Anh mím chặt môi, cứng đờ cằm.

Tính cách Thi Niệm Diêu đơn thuần, có lẽ không nhìn ra đạo diễn qua loa, thế nhưng anh lại thấy rất rõ ràng.

Sở dĩ đạo diễn để cô lại, chỉ là một loại trấn an, đến lúc đó có thể tùy tiện tìm cái lý do, đuổi Thi Niệm Diêu đi.

Mà anh thân là nam hai trong đoàn làm phim, căn bản không có quyền nói chuyện.

Mạc Tây Thừa rủ con người xuống.

Bỗng nhiên cười khỏ một cái.

Trước kia, cái gì anh cũng không để ý, nhưng bây giờ lại chợt phát hiện.

Kỳ thật có nhiều thứ, nên tranh vẫn phải tranh.

Nếu như Thẩm Lương Xuyên gặp loại chuyện này, một câu của anh, có thể không giữ được một diễn viên quần chúng sao?

Nghĩ tới đây, ánh mắt Mạc Tây Thừa trở nên kiên định.

Lúc này, có nhân viên hô to: "Đầu tư tới, mọi người không có chuyện gì, đều đi nghênh đón một chút!"

Thế là, mọi người cùng thả việc trong tay xuống, dự định đi lên phía trước.

Thi Niệm Diêu nhìn lấy điệu bộ này, không nhận được cảm thán.

Mẹ nó!

Nếu như mình lấy thân phận nhà đầu tư tiến vào, có phải cũng gặp được loại đãi ngộ này hay không?

Đúng, anh trai ở đoàn làm phim, đầu tư bao nhiêu tiền tới?

Hôm nào muốn đi hỏi một chút, đầu tư thêm, cho mình thêm một chút lợi ích!

Nghĩ như vậy, cô liền theo Mạc Tây Thừa, dự định tạm thời rời đi.

Thế nhưng vừa đi hai bước, chợt nghe một giọng nói chán ghét: "Sao cô còn ở nơi này?"

Thi Niệm Diêu quay đầu, liền thấy Kiều Y Y đứng cách cô không xa, giờ phút mặt mũi tràn đầy tinh thần, định chạy ra cửa.

Anh hai đến rồi!

Còn tới nhanh như vậy!

Đề Kiều Y Y cảm thấy mình không có mặt mũi.

Cô ta ngay cả sửa lại một chút hóa trang, liền phải ra cửa nghênh đón, thế nhưng ở trong đám người, lại đột nhiên nhìn thấy cái diễn viên quần chúng này.

Tuy vừa rồi toàn bộ lực chú ý của cô ta đặt ở trên người Kiều Luyến, thế nhưng cái diễn viên quần chúng có giá trị nhan sắc rất cao, dẫn đến cô ta muốn quên cũng không quên được.

Chỉ là... Không phải kêu trợ lý đuổi đi sao?

Sao người còn ở đây?

Cô ta vẫn còn, không phải nói rõ... Kiều Luyến cũng ở lại?

Kiều Y Y nhất thời quay đầu nhìn bốn phía, không có phát hiện Kiều Luyến, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Chợt, cô ta âm thầm nhìn Thi Niệm Diêu: "Cô bây giờ, lập tức, lập tức rời đoàn làm phim. Đã nghe chưa?"

Thi Niệm Diêu nghe nói như thế, nhếch miệng, giả bộ như không nghe thấy, đi lên phía trước.

Nhưng Kiều Y Y chợt tiến lên một bước, chỉ về phía cô ta mở miệng nói: "Người phụ trách đâu? Mang người này đi!"

Nếu như nói bị Thẩm Lương Xuyên mắng, cô ta ở đoàn làm phim nhận lấy lạnh nhạt.

Như vậy có thể nói, giờ phút này đầu tư tới, mấy người không rõ ràng đều cho là bởi vì Kiều Y Y!

Cho nên giờ này khắc này, có khối người muốn lấy lòng Kiều Y Y, nghe nói như thế, lập tức liền gọi người phụ trách và bảo vệ của đoàn làm phim.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 577: Anh ta đến rồi! ! (17)

Rất nhanh, người phụ trách chạy tới: "Thế nào?"

Kiều Y Y híp mắt, ôm cánh tay, chỉ Thi Niệm Diêu: "không phải đã nói rồi sao? Đuổi diễn viên quần chúng này đi, nàng sao cô ta còn ở trong đoàn làm phim?"

Người phụ trách nhất thời có chút khó khăn: "Cái này..."

Mạc Tây Thừa tiến lên một bước, kéo Thi Niệm Diêu sau lưng: "Đạo diễn vừa mới nói, để cô ấy lại."

Kiều Y Y cười lạnh: "Bây giờ tôi nói, đuổi cô ta đi. Nếu như mấy người không đuổi đi, chờ người đầu tư đến nói chuyện sao?"

Người phụ trách lập tức nhìn Thi Niệm Diêu một chút.

Cậu ta tiến lên một bước: "Thì tiểu thư, hoặc là, cô vẫn tạm thời rời đi trước?"

Thi Niệm Diêu không nhìn được liếc mắt, cô vốn chính là muốn tạm thời rời đi? Đây không phải bị người cản lại sao?

Để cho người đầu tư cô đi nghênh đón một người đầu tư khác, người đầu tư khác lớn như vậy sao?

Cô trước hết gạt đầu.

Bên này gạt đầu, người phụ trách nhẹ nhàng thở ra, cục diện giằng co cũng lập tức thu lại.

Cậu ta nhìn về phía Mạc Tây Thừa mở miệng nói: "Thầy Mạc, cái kia, trước tạm thời rời đi một chút mà thôi, lúc quay phim, chúng ta lại nói."

Gặp phải chuyện, đích thật là không nên cứng đối cứng.

Nhất là giờ này khắc này, địa vị Kiều Y Y ở đoàn làm phim, quả thực là nước lên thì thuyền lên.

Cho nên Mạc Tây Thừa gạt đầu.

Hai người quay đầu đang muốn đi, sau lưng truyền đến tiếng Kiều Y Y: "Một nam hai nhỏ mà thôi, nhiều năm như vậy đều không lên được, mãi mãi cũng là minh tinh hạng ba, cho là mặt mũi mình lớn bao nhiêu?"

Mạc Tây Thừa không để ý, tiếp tục đi lên phía trước.

Nhưng bước chân Thi Niệm Diêu, chợt dừng lại.

Cô bỗng nhiên quay đầu: "Cô vừa mới nói người nào?"

Kiều Y Y mở miệng: "Tôi thích nói người nào thì nói người đó, làm sao?"

Kiều Y Y nhìn về phía Mạc Tây Thừa: "Hay là tôi nói không đúng? Chẳng lẽ thầy Mạc là minh tinh hạng nhất? Sao tôi không biết?"

Ngữ khí châm chọc, nhắm trúng người chung quanh, nở nụ cười phụ họa cô ta.

Thi Niệm Diêu cười lạnh: "Cô nói tôi thì được, nhưng cô dựa vào cái gì nói anh ấy?"

Cô chỉ Mạc Tây Thừa, mở miệng nói: "Cô biết kỹ thuật diễn của anh ấy tốt bao nhiêu sao? Từ lúc anh ấy bắt đầu diễn, cô còn không biết ở trong góc nào đâu!"

Lời nói đến đây, Thi Niệm Diêu cũng châm chọc khiêu khích nói: "Há, tôi nhớ ra rồi, trước kia cô phụ thuộc cuộc sống người khác, sinh hoạt dưới mái nhà người khác, khẳng định thời gian xem tivi không nhiều, cho nên căn bản cũng không biết?"

Một câu, đâm Kiều Y Y đau nhói.

Trông mặt cô ta co rụt lại, mãnh liệt tiến lên một bước, trực tiếp đưa tay ra muốn đánh Thi Niệm Diêu: "Tiện nhân! Cô dám nói thế với tôi!"

Thi Niệm Diêu không chút sợ hãi, tiến lên một bước.

Ngay lúc cái tát sắp rơi xuống, cổ tay chợt bị một bàn tay có lực nắm chặt.

Kiều Y Y quay đầu, liền thấy Mạc Tây Thừa kéo cổ tay của cô ta lại: "Kiều tiểu thư, đủ rồi."

Sau đó quay đầu, vừa muốn nói với Thi Niệm Diêu chúng ta đi, không muốn chấp nhặt cô, đã nhìn thấy trước mắt nhoáng một cái, tiếp lấy...

"Ba!" một tiếng giòn vang, vang vọng toàn bộ hiện trường.

Thi Niệm Diêu giờ cánh tay của mình lên, dùng hết khí lực, một tát này đánh tới lòng bàn tay cô cũng thấy nóng lên.

Nha!

Người phụ nữ này đầu tiên là đánh chủ biên Luyến, hiện tại lại tới châm chọc nam thân cô, quả thực là thiếu giáo huấn!

Chẳng qua một tát này, cũng sắp hiện ra trận đánh chấn kinh rồi.

Đến Mạc Tây Thừa, tuyệt đối không ngờ rằng, Thi Niệm Diêu phản kích nhanh như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 578: Anh ta đến rồi! ! (18)

Tính cách Mạc Tây Thừa luôn luôn nguội.

Những năm này ở làng giải trí, đã nhìn hết những thăng trầm của cuộc sống.

Đã sớm luyện thành trái tim cứng cỏi.

Người khác châm chọc khiêu khích, anh có thể coi nhẹ, cho nên cho tới bây giờ đều không cảm thấy phần nộ.

Thân phận của anh, đã chủ định anh không thể đại hồng đại tử.

Yên lặng làm chuyện của mình, yên lặng sinh hoạt trong bóng mờ, đây chính trạng thái anh sống.

Cho nên nhìn thấy Kiều Y Y muốn đánh Thi Niệm Diêu, phản ứng đầu tiên là anh muốn bảo vệ Thi Niệm Diêu, mà không phải đánh trả.

Giờ này khắc này, Thi Niệm Diêu đánh trả, thật dễ anh phải khiếp sợ đến.

Anh không chế được Kiều Y Y, một cái tát của Thi Niệm Diêu đánh tới, đây quả thực là... Phối hợp cực kỳ xinh đẹp!

Anh cũng rất rất nhanh lấy lại tinh thần, nhất thời híp mắt, quay đầu nhìn về phía Kiều Y Y: "Kiều tiểu thư, xin miệng của cô tích đức."

Một câu, đem oán hận của Kiều Y Y vào người mình, bảo vệ Thi Niệm Diêu.

Giống như là vừa mới động thủ là anh.

Mà Thi Niệm Diêu cũng hướng phía trước, giờ nắm đấm huy vũ của mình: "Lần này là một cái tát, lần sau xem tôi đánh cho cô răng rơi đầy đất!"

Mạc Tây Thừa:... Gia hỏa này, đến cùng có hiểu cái gì gọi là sợ hãi hay không?

Kiều Y Y là người của đầu tư, cô ta hiện tại là người quan trọng ở trong toàn bộ đoàn làm phim.

Mạc Tây Thừa vội vàng hất cổ tay Kiều Y Y, lúc này mới dắt Thi Niệm Diêu, trực tiếp đi ra ngoài.

Thi Niệm Diêu vừa đi, còn quay đầu: "Lần này lão nương buông tha cô! Nói cho cô biết, về sau trông thấy tôi, cô phải đi đường vòng!"

Mạc Tây Thừa:...

Kiều Y Y tức giận dậm chân tại chỗ: "Các người cũng dám hợp lại đánh tôi! Mạc Tây Thừa! Anh có tin hay không! Một câu của tôi, để đoàn làm phim đổi anh!! Anh cho rằng anh là ai?"

Diễn cuồng hô hào, chợt thấy phía trước có người nói: "Người đầu tư đang tới đây!"

Kiều Y Y lập tức thu hồi dáng vẻ tức hờn hờn của mình, một tay che mặt, đi về phía trước.

Nắm đầu bàn tay trên mặt, vừa vịn là chứng cứ!

Thi Niệm Điều bị Mạc Tây Thừa dắt lấy, mau chóng rời đoàn làm phim.

Miễn cho Kiều Y Y tìm tòi, trả thù cô.

Mạc Tây Thừa nhìn Thi Niệm Điều, thờ dãi: "Cái đoàn làm phim này, cô không thể tiếp tục ở lại rồi."

Mặt mũi Thi Niệm Điều tràn đầy nghi hoặc: "Vì cái gì?"

Mạc Tây Thừa:...

Mạc Tây Thừa cảm thấy, cô gái trước mặt, quả thực là quá ngây thơ rồi.

Anh ta làm ra một bộ hung ác: "Cô có biết hay không, cô vừa mới đắc tội Kiều Y Y, về sau tôi ở tổng đoàn làm phim, cũng rất khó làm người!"

Một câu, để Thi Niệm Điều ngây ngẩn cả người.

Cô cho là, Mạc Tây Thừa giống như cô, sẽ không lỗ lã.

Thế nhưng giờ này khắc này... Nam thần ghét bỏ cô sao?

Ghét bỏ cô rước phiền phức cho anh sao?

Thi Niệm Điều cắn môi, tông đôi mắt to, tất cả đều là ủy khuất.

Mạc Tây Thừa không nhìn tới mắt của cô, trực tiếp mở miệng: "Cho nên cô đi đi. Bây giờ tôi không muốn nhìn thấy cô."

Sau đó, Mạc Tây Thừa quay người, muốn rời khỏi.

Nhưng vừa muốn đi, tay lại bị một bàn tay mềm mại không xương níu lại.

Mạc Tây Thừa sững sờ, quay đầu, liền thấy Thi Niệm Điều nhìn anh chằm chằm lấy: "Anh có phải sợ hãi Kiều Y Y sẽ trả thù tôi hay không, cho nên để tôi đi? Thế nhưng tôi đi, Kiều Y Y sẽ lấy toàn bộ thủ đoạn nhắm vào anh!"

Một câu, để Mạc Tây Thừa sững sờ.

Cô gái này, quả thực là quá thông thấu tâm tư rồi!

Mạc Tây Thừa còn chưa mở miệng, Thi Niệm Điều liền cười: "Anh yên tâm đi, tôi không sợ."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 579: Anh ta đến rồi! ! (19)

Nói xong câu đó, gấp vể mặt Mạc Tây Thừa quái dị.

Thi Niệm Điều lại không nhận được bắt đầu nghĩ.

Chẳng lẽ mình vừa mới động thủ đánh Kiều Y Y, để nam thần cho là cô thô lỗ?

Cô lập tức thu tay của mình ở sau lưng, sau đó nhìn Mạc Tây Thừa, "Cái kia, tôi bình thường rất dịu dàng! Tôi tuyệt đối không thích động thủ!"

Mạc Tây Thừa:...

-

Một phương khác, Kiều Y Y lê hoa đài vũ đi lên phía trước, muốn tìm người đầu tư.

Người phía trước tách ra, vừa vịn tạo thành một con đường.

Rẽ ngoặt, cô ta liền thấy người kia.

Anh ta ăn mặc một thân tây trang màu đen, ánh sáng chiếu vào giày da, hữu lực lại quy luật giảm trên mặt đất, hai chân thon dài trao đổi, đã đi về phía trước mấy bước, tới trước mặt Kiều Y Y.

Lúc này Kiều Y Y mới ngẩng đầu lên.

Đầu tiên đập vào mi mắt, là cặp mắt phượng, mang theo kinh diễm để cho người ta kinh tâm động phách, ngũ quan tinh xảo, giống như đao công quý phù, để trái tim con người nhảy chậm nửa nhịp.

Tiếp theo, mới có thể chú ý tới anh ta thủy chung nhí nhảnh lấy khoe môi.

Nụ cười mang tính tiêu chí, sẽ rất ít khi biến mất.

Thế nhưng, tuy anh ta đang cười, mọi người chỉ cảm thấy một loại ý lạnh.

Cái bộ dạng tà mị kia, trong lúc giơ tay nhắc chân, đều giống như mang theo lực áp bách vô tận, để cho người ta không tự chủ trở nên tôn kính.

Ánh mắt Kiều Y Y, hơi hơi sáng lên, sau đó ủy khuất hô một tiếng: "Anh hai..."

Lời mới vừa hô xong, tiến lên một bước, đem má trái bị thương bại lộ trước mặt người khác.

Đạo diễn trông thấy bộ dạng cô ta, nhất thời giật mình một cái.

Xong đời!

Kiều Y Y ở đoàn làm phim, vừa bị Thẩm ảnh đế đá một chân, người đầu tư đã vô cùng lo lắng chạy tới.

Nhưng đạo diễn không nghĩ ngợi thêm.

Giờ phút này mặt mũi Kiều Y Y là chuyện gì xảy ra đây?

Đơn giản! Người đầu tư có thể tức giận hay không!

Ông ta dùng ánh mắt nhìn về phía nhân viên bên cạnh, ý đồ hỏi thăm là chuyện gì xảy ra.

Nhưng ông ta cho là, một giây sau, người đầu tư sẽ nổi trận lôi đình, đã thấy người đàn ông nhìn không chớp mắt, giống như căn bản không có trông thấy một dạng Kiều Y Y, tiếp tục nhanh chân đi lên phía trước!

Anh ta vừa đi, ánh mắt còn lướt qua người hai bên, trong mắt mang theo vội vàng tìm người, thậm chí, anh ta căn bản không có để ý tới Kiều Y Y, ngược lại nhìn về phía đạo diễn: "Người của đoàn làm phim, đều ở nơi này sao? Diễn viên quần chúng đâu?"

Diễn viên quần chúng?

Đạo diễn lập tức mở miệng: "Diễn viên quần chúng, đều ở một phòng nghỉ phía sau..."

Nói còn chưa dứt lời, người đàn ông đã nhanh chân rời đi!

Tốc độ kia, quả thực là như gió!

Rất nhanh, một đám người liền biến mất ở chỗ này.

Kiều Y Y đứng tại chỗ, chỉ cảm thấy giống như lại bị người hung hăng đánh một cái!

Ánh mắt người chung quanh nhìn cô ta, để cho cô ta nắm lấy nắm đấm.

Nhưng đồng thời, trong lòng của cô ta cũng sinh ra một loại cảm giác khẩn trương.

Anh hai, tuyệt đối không nên đụng phải Kiều Luyện!

-

Giờ này khắc này, trong phòng nghỉ Thẩm Lương Xuyên.

Tổng Thành ở cửa thúc giục: "Anh Thẩm, người đầu tư đến rồi, anh nhanh lên! Ai, tôi thấy người đầu tư, đang đi tới đây rồi!"

Lời này rơi xuống, đi theo đạo diễn là một người đàn ông, giống như là đã nhận ra cái gì, bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía phòng nghỉ chỗ Kiều Luyện.

Sau khi Đạo diễn nhìn thấy, trực tiếp cung kính mở miệng: "Đó là phòng nghỉ nam chính Thẩm ảnh đế, lần trước anh tới, cậu ta vừa vặn có chuyện đi Bắc Kinh, không có gặp, lần này, anh muốn đi qua chào hỏi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 580: Anh ta đến rồi! ! (20)

Người đàn ông nghe nói như thế, thu hồi ánh mắt, bước chân đi tới gian phòng nghỉ của diễn viên quần chúng.

Đẩy cửa phòng ra, ánh mắt rơi vào đám người bên trong.

Không phải, đều không phải...

Anh ta đảo qua khắp nơi, sau cùng thất vọng buông thông ánh mắt.

Chẳng lẽ cô đã đi?

Anh ta quay đầu nhìn về phía đạo diễn: "Diễn viên quần chúng đều ở nơi này sao?"

Đạo diễn gật đầu: "Đúng, diễn viên quần chúng đều ở nơi này, bọn họ đều nghỉ ngơi ở đây, xin hỏi Lục tiên sinh, anh..."

Người đầu tư quả thực kỳ lạ?

Vừa tiến đến, liền chạy tới chỗ diễn viên quần chúng, muốn làm gì?

Chẳng lẽ, Kiều tiểu thư nói diễn viên quần chúng không tốt, cho nên người đầu tư tới nơi này báo thù?

Không đúng!

Người đàn ông nhíu lông mày: "xác định đều ở nơi này? Một người không thiếu?"

Theo lý thuyết, diễn viên quần chúng trước năm giờ chiều, không thể rời đoàn làm phim, bây giờ vẫn chưa tới thời gian, làm sao đi được?

Đạo diễn đang muốn gật đầu, người phụ trách nom nớp lo sợ mở miệng: "Còn hai diễn viên quần chúng, không ở nơi này."

Một câu rơi xuống, người đàn ông bỗng nhiên quay đầu nhìn lại: "Nữ?"

Người phụ trách gật đầu.

"Dáng dấp rất xinh đẹp?"

Người phụ trách tiếp tục gật đầu.

Người đàn ông kích động tiến lên một bước, nắm chặt cổ áo cậu ta: "ở đâu?"

Người phụ trách..

Trận vụ ho khan một tiếng: "Có, có một người theo, theo Mạc Tây Thừa..."

Dứt lời, người đàn ông liền buông lỏng anh ta ra, quay người nhanh chân đi ra ngoài: "Mạc Tây Thừa ở đâu?"

Người phụ trách nghe nói như vậy, quả thực là muốn khóc.

Đầu tư vừa đến đã tìm cô gái kia, là bởi vì vừa đánh Kiều Y Y sao?

Nhìn bộ dạng người đầu tư, hiện tại, chỉ sợ đến Mạc tiên sinh khó bảo toàn!

Người phụ trách đang ngăn người, đạo diễn đã chọc cậu ta một chút.

Người phụ trách lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện người đầu tư đang nhìn cậu ta chăm chăm, thế là mở miệng nói: "Cái kia, tôi vừa mới thấy bọn họ... Giống như đi bên kia."

"Dẫn đường!"

Một mệnh lệnh, để người phụ trách nhất thời gạt đầu, đi về phía trước.

Vừa ra cửa, đụng phải Kiều Y Y.

Kiều Y Y kéo tay áo người đàn ông lại: "Anh hai, anh có thể báo thù cho tôi không, anh nhìn mặt mũi tôi này, đều là bị Mạc Tây Thừa và diễn viên quần chúng đánh!"...

Mạc Tây Thừa và Thi Niệm Điều vừa mới đi ra khỏi đoàn làm phim, muốn rời khỏi.

Điện thoại di động Mạc Tây Thừa, bỗng nhiên vang lên.

Anh nghe, đối diện truyền đến tiếng người phụ trách: "Thầy Mạc, mấy người ở đâu? Người đầu tư muốn gặp anh và diễn viên quần chúng."

Trông mặt Mạc Tây Thừa hơi híp, hồng bét, người đầu tư đến báo thù cho Kiều Y Y!

Cái này, làm sao bây giờ?

Anh nhìn về phía Thi Niệm Điều, không nói hai lời, dẫn cô trực tiếp đi ra ngoài.

Thi Niệm Điều nghi hoặc: "Thế nào?"

Mạc Tây Thừa lắc đầu: "không có chuyện gì."

Nhưng vừa đi hai bước, sau lưng liền có người đuổi tới: "Thầy Mạc, thầy Mạc, hai người không thể đi! Người đầu tư muốn gặp hai người!"

Trông mặt Mạc Tây Thừa co rụt lại.

Thi Niệm Điều lại nghi hoặc: "Người đầu tư tìm chúng ta làm gì?"

Người tới...

Còn có thể làm gì?

Vừa rồi cô đánh Kiều Y Y tiểu thư, bây giờ bạn trai người ta đến báo thù rồi!

Nghĩ tới đây, nhân viên an ninh lập tức ngăn hai người họ: "Thầy Mạc, vị tiểu thư này, hai người không thể đi, đi theo tôi."

Mạc Tây Thừa ngưng trọng nhìn Thi Niệm Điều một chút, một lúc sau, mới mở miệng: "Được."

Vậy thì đi xem một chút, đảm rằng hang hổ, anh cũng nhất định phải bảo vệ tốt cô.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 581: Kiều Luyện, em là của tôi (1)

Mạc Tây Thừa và Thi Niệm Điều đi vào phòng khác, Kiều Y Y đang ngồi trong phòng, nhỏ giọng thút thít.

Đạo diễn đứng bên cạnh cô ta, đang chịu nhận lỗi: "Ồ bên trong đoàn làm phim, phát sinh loại chuyện này, thật sự là xấu hổ. Cái diễn viên quần chúng kia thật sự là quá phách lối rồi! Một hồi bọn họ tới, nhất định phải làm cho bọn họ xin lỗi cô!"

Kiều Y Y nhìn thoáng qua người đàn ông ngồi trên ghế, khoe môi vẫn mỉm cười như cũ.

Anh ta đột nhiên cho người gọi đám Mạc Tây Thừa đến, nhất định là vì báo thù cho cô ta?

Lúc đầu tưởng là, chính mình ở trong mắt anh ta không có chút địa vị nào, không nghĩ tới... Kỳ thật, anh ta vẫn còn quan tâm cô ta?

Nghĩ tới đây, tâm tình Kiều Y Y thật tốt.

Cô ta nhìn đạo diễn, khẽ thở dài: "Đạo diễn, tôi bị đánh một bàn tay ngay trước mặt nhiều người như vậy, tôi thật sự là rất khó coi..."

Đạo diễn gật đầu: " Đúng, chuyện này ảnh hưởng thật sự quá ác liệt, tôi nhất định sẽ xử lý nghiêm khắc!"

Lúc này Kiều Y Y mới gật đầu.

Một lát sau, cửa phòng bị ngõ.

Cửa phòng mở ra, Người đàn ông nhất thời chú ý ra cửa.

Đã thấy từ cửa, đi vào một người đàn ông hào hoa phong nhã lại có chút dự..., là Mạc Tây Thừa.

Trông nét người đàn ông co rụt lại, tiếp tục xuyên qua anh ta, nhìn ra phía ngoài.

Còn chưa mở miệng, Kiều Y Y đã nhủ mảy: "Cô gái kia đâu?"

Mạc Tây Thừa nhìn về phía Kiều Y Y, một lúc sau mới cúi thấp đầu xuống: " Kiều tiểu thư, sự tình hôm nay không có quan hệ tới cô ấy!"

"Cô ta đánh tôi, làm sao lại không có quan hệ?"

Mạc Tây Thừa nhìn chằm chằm cô ta: " Có chuyện gì, tôi sẽ phụ trách."

Sau đó nhìn về phía đạo diễn, ánh mắt lại rơi vào người đàn ông ngồi ở đó..

Theo lý thuyết, những ngôi sao nhỏ, lúc đối mặt với anh ta, đều sẽ mang theo một cảm giác không tự nhiên.

Thế nhưng giờ khắc này, Mạc Tây Thừa đối mặt với anh ta, lại không kiêu ngạo không tự ti.

Trong lúc nhất thời, trong phòng không ai nói chuyện.

Hai người đàn ông cùng im lặng, truyền ra khí thế cường đại.

Một lúc sau, người đàn ông mới chậm rãi mở miệng: "Anh cùng với cô ấy quan hệ thế nào?"

Mạc Tây Thừa nghe đến đó, chậm rãi cup mắt: " Cô ấy là bạn gái của tôi "

Một câu, để người trong phòng nhất thời mở to hai mắt.

Đạo diễn tròn tròn mắt.

Kiều Y Y cũng ngây ngẩn cả người, một lát sau, mới mở miệng: "Tốt, trách không được các người sẽ liên hợp cùng nhau bắt nạt tôi! hóa ra là một đôi đôi bại tiện nữ!"

Người đàn ông đang ngồi nghe vậy, ánh mắt trầm xuống.

Nguy hiểm bên trong đồng tử, bắn ra một vòng lệ quang,nhìn Mạc Tây Thừa, nụ cười bên môi cũng càng lúc càng lớn, hỏi ngược một câu: "Bạn gái?"

"Không sai."

Mạc Tây Thừa thừa nhận.

Dù trước kia là giả, nhưng bây giờ, bọn họ là thật.

Người đàn ông vụt đứng lên, toàn thân bắn ra sát khí: "Cô ấy ở đâu?"

Kiều Y Y tức hồng hân: " Các người dám liên hợp lại khi dễ tôi, thật là muốn chết! Anh hai, anh nhất định phải báo thù cho em!"

Mạc Tây Thừa rũ mắt: "Lục tiên sinh, tôi muốn cái này là chuyện của đàn ông với nhau, không có quan hệ gì với cô ấy."

Làm sao lại không quan hệ?

Đó là Kiều Luyến của anh ta!

Không có sự đồng ý của anh ta, ai dám xưng là bạn trai Kiều Luyến?

Sắc mặt người đàn ông rất khó nhìn, làm cho một đám người trong phòng, ai cũng đều không dám nói chuyện.

Trong lòng Đạo diễn càng kêu khổ, xong đời!

Mạc Tây Thừa đánh Kiều Y Y, nhà đầu tư nổi giận!

Đúng lúc này, cửa phòng bị mở ra lần nữa, Thi Niệm Điều chạy vào: " Ai làm người đó chịu! Chuyện này, không có quan hệ gì với anh ấy!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 582: Kiều Luyến, em là của tôi (2)

Lúc này Thi Niệm Điều xông tới, người trong phòng đều giật mình một chút.

Mạc Tây Thừa đi thẳng tới trước mặt Thi Niệm Điều, chặn trước mặt cô, thấp giọng mở miệng nói: "Sao cô lại tới đây?"

Thi Niệm Điều ngẩng đầu: " Người là tôi đánh, sao có thể làm khó dễ anh? Có bản lĩnh để bọn họ tới tìm tôi!"

Mạc Tây Thừa:...

Thi Niệm Điều nhìn về phía Kiều Y Y, còn dơ tay lên dọa.

Bạn gái của nhà đầu tư tính là gì?

Cô là nhà đầu tư kia!

Hôm nay, cô ngược lại là muốn nhìn, ai dám khi dễ nam thần của cô!

Nam thần cô, cô bảo vệ!

Nghĩ tới đây, Thi Niệm Điều hung tợn nhìn về phía người đàn ông ngồi ở trên ghế kia.

Đã thấy anh vừa nãy còn tức giận, vậy mà lúc này liền tiêu tan rồi.

Đôi mắt nhìn Thi Niệm Điều cùng Mạc Tây Thừa nửa ngày, lúc này mới chậm rãi mở miệng với Mạc Tây Thừa: " Cậu nói bạn gái, là cô ta?"

Trong lời nói, chính anh ta đều không có phát giác được tâm tình dần buông lỏng.

Không phải Kiều Luyến của anh, thật tốt.

Kiều Y Y lập tức gạt đầu: " Chính là cô ta! Anh hai, anh mau giúp em giáo huấn cô ta!"

Thi Niệm Điều cười lạnh: " Có bản lĩnh chúng ta tới đấu đơn! Chính mình đánh không tốt, tìm đàn ông, có gì giỏi?"

Mọi người:...

Mạc Tây Thừa kéo Thi Niệm Điều lại, nhìn thẳng về phía nhà đầu tư: " Lục tiên sinh, các người dự định làm gì?"

Lời này vừa dứt, liền chuẩn bị được ăn cả ngã về không.

Cùng lắm thì, nhân vật chính số hai này, anh từ bỏ!

Mọi người cũng đều đồng loạt nhìn về phía nhà đầu tư.

Dù sao cũng là nhân vật chính số hai trong đoàn làm phim, cũng coi như mình tỉnh có tên tuổi, đạo diễn cũng đang xoắn xuýt, muốn giúp Mạc Tây Thừa cầu tình hay không?

Kiều Y Y thì hưng phấn mở to hai mắt nhìn: " Anh hai, trừng phạt anh ta!"

Bộ dạng này, liền để mọi người thấy địa vị của Kiều Y Y cô ở trong đoàn làm phim, cũng là nói một không hai!

Khi mọi người ở đây tưởng là người đàn ông này sẽ nổi trận lôi đình, trong phòng lại đột nhiên truyền đến tiếng cười trầm thấp.

Tiếng cười?

Tất cả mọi người cảm thấy mình nghe lầm, từng người quay đầu nhìn về phía người đàn ông.

Người đàn ông đứng lên, bộ dạng giống như gặp chuyện vui gì, đi ra ngoài cửa.

Trong phòng mọi người hai mặt nhìn nhau.

Đây là thế nào?

Hiện tại muốn làm sao?

Chỉ có Kiều Y Y, khi anh ta đi qua nghe được một câu nói: "May mắn không phải cô ấy..."

May mắn không phải cô ấy...

Sắc mặt Kiều Y Y nhất thời trở nên trắng xanh, cho nên, anh ta thật ra không phải nổi giận vì mình?

Thẩm Lương Xuyên ra cửa.

Kiều Luyến ở bên trong phòng nghĩ có chút nhàm chán, vừa vặn nghe được có người đi qua trước cửa, nói sự tình vừa rồi của Thi Niệm Diêu và Kiều Y Y.

"Hiện tại cái diễn viên quần chúng và Mạc Tây Thừa đều bị nhà đầu tư kêu lên, cũng không biết sẽ như thế nào đâu!"

Nghe nói như thế, trông mặt Kiều Luyến co rụt lại!

Xong đời!

Thi Niệm Diêu xảy ra chuyện!

Cô không chút nghĩ ngợi, trực tiếp đẩy cửa phòng ra, nín người lại hỏi thăm: "Bọn người Mạc Tây Thừa ở phòng nào?"

Nhân viên hơi sững sờ, chỉ chỉ một phòng cách đó không xa.

Kiều Luyến trực tiếp chạy nhanh đến bên kia.

Đang chạy nhanh, cửa phòng chợt mở ra!

Chợt, một thân hình quen thuộc, cao lớn, trực tiếp từ trong phòng đi ra!

Trong nháy mắt khi nhìn đến anh ta, thân thể Kiều Luyến cứng đờ, giống như điện giật, đứng nguyên tại chỗ!!

Cô làm sao lại quên đi?

Ở chỗ này, có thể trở thành hậu trường lớn của Kiều Y, ngoại trừ anh hai tốt của cô ta, còn có thể là ai?

Lục Nam Trạch, thật không nghĩ tới, vậy mà gặp ở nơi này.

Đúng lúc người đàn ông cũng nhìn lại..

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 583: Kiều Luyến, em là của tôi (3)

Lúc này, Bốn mặt nhìn nhau, trong nháy mắt Lục Nam Trạch cảm giác giống như có gì đó đánh trúng vào trái tim của anh ta, để trông mắt anh ta co rụt lại, đứng bất động tại chỗ.

Tám năm rồi...

Cô gái trước mặt ngoại trừ hình dáng càng thêm rõ ràng một chút, giống như không có gì thay đổi.

Không, thay đổi.

Cô gầy.

Trước kia mang theo gương mặt có chút trẻ con, giờ phút này đã biến mất.

Thân hình đơn bạc, giống như một trận gió liền có thể thổi đi.

Những năm này, cô đến cùng chịu bao nhiêu cay đắng?

Lục Nam Trạch đứng tại chỗ, giờ phút này rất muốn chạy lên, ôm cô vào trong ngực, thế nhưng anh ta lại sợ, sợ tất cả trước mặt đều là một trận ảo giác.

Dù sao, bây giờ cô mặc cổ trang màu vàng, nói không chừng đều là anh ta tưởng tượng ra được.

Thế nhưng một giây sau...

Anh ta lại nhìn thấy cô gái kia xoay người muốn chạy trốn.

Phản ứng của anh ta nhanh hơn đầu óc, trực tiếp tiến lên một bước, một tay đè xuống bờ vai của cô: "Kiều Luyến."

Kiều Luyến...

Giọng nói êm tai lại tà mị, vẫn như cũ hấp dẫn người như vậy.

Đáng tiếc, giờ phút này đối với Kiều Luyến tiếng nói kia giống như Sứ Giả Câu Hồn ở địa ngục.

Thân thể của cô đều rung mình một cái, sau đó cô mới chậm rãi quay đầu, khoe miệng giật giật, lộ ra nụ cười: "Anh hai..."

Một tiếng anh hai mềm mại, giống như là gọi vào sâu trong linh hồn Lục Nam Trạch.

Những năm này, bao nhiêu người nhìn thấy anh ta, đều gọi anh hai?

Khi nhóm con nhà giàu bọn họ tụ tập cùng một chỗ.

Anh ta đứng thứ hai, cho nên anh hai gần như thành tên nhóm người này gọi anh.

Thế nhưng chỉ có cô gọi anh hai, không giống người khác.

Loại âm điệu mềm mại kia, thời điểm gọi như vậy, giống như làm nũng với anh ta.

Giống cô bé mấy năm trước kia.

Khóe môi Lục Nam Trạch tồn tại nụ cười, giờ phút này dần dần biến mất.

Anh ta nhìn chằm chằm Kiều Luyến: "Những năm này, em chạy đi đâu?"

Anh ta tìm cô rất lâu, làm thế nào cũng không tìm thấy cô.

Thế giới lớn như vậy, anh ta căn bản không biết cô ở nơi hẻo lánh nào.

Trong mắt Kiều Luyến hiện lên một cảm xúc phức tạp, xen lẫn cảm thán, còn mang theo tức giận cùng hận ý.

Thế nhưng trên mặt cô tuyệt không lộ ra, chỉ mở miệng: "Cũng là đi xung quanh. Tại sao anh lại ở chỗ này?"

Lục Nam Trạch nghe nói như thế, híp mắt lại, bá đạo ra lệnh: "Kiều Luyến, không nên né tránh vấn đề của anh! Nói cho anh biết, tám năm này, em ở chỗ nào? Kiều Dịch đâu? Chân của nó thế nào?"

Nghe nói như thế, Kiều Luyến giống như cười mà không phải cười: "Anh hai, quan hệ của chúng ta không có thân mật đến mức anh có thể tùy ý hỏi đến chuyện riêng tư của tôi mà?"

Một câu, để Lục Nam Trạch hơi sửng sốt.

Anh ta híp mắt lại.

Đúng lúc này, Kiều Y Y từ trong phòng chạy ra: "Anh hai, anh hai! Anh còn không có giúp em báo thù..."

Lời nói, ngay khi nhìn đến Kiều Luyến, liền im bặt!

Cô ta bỗng nhiên quay đầu, hung ác trợn mắt nhìn trợ lý của mình, sau đó tiến lên một bước: "Ài u, Kiều Luyến, thật là đúng dịp a!"

Nói xong câu đó, cô ta liền đưa tay ra, ý đồ níu cánh tay Lục Nam Trạch, tuyên bố quyền chiếm hữu của mình.

Thế nhưng một giây sau, một tay Lục Nam Trạch liền đẩy cô ta ra.

Anh tiến lên một bước, bỗng nhiên đưa tay ra, nắm cằm Kiều Luyến, ép buộc cô ngẩng đầu lên, khi ánh mắt nhìn đến trên mặt cô còn dấu bàn tay, trông mắt co rụt lại: "Mặt của em, người nào đánh?"

Ngang ngược tra hỏi, để Kiều Y Y bị dọa đến sợ run cả người.

Cô ta cắn môi, nhìn về phía Kiều Luyến, chỉ thấy Kiều Luyến nở nụ cười châm chọc: "Anh hai, anh hỏi lời này thật không có ý nghĩa, anh không phải thay bạn gái của anh đến để trút giận sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 584: Kiều Luyến, em là của tôi (4)

Một câu vừa dứt, Lục Nam Trạch hơi sững sờ: "Có ý gì?"

Kiều Luyến cười lạnh, chỉ Kiều Y Y mở miệng nói: "Cô ta đánh má phải của tôi, anh là đến đánh má bên trái của tôi?"

Lục Nam Trạch nghe nói như thế, trông mắt bỗng nhiên co rụt lại, bắn ra ánh mắt sắc bén.

Anh ta nhìn chằm chằm mặt của cô, ngậm miệng, một lúc sau mới mở miệng nói: "Em nói là, cô ta đánh em?"

Kiều Luyến nhếch môi, ý cười bên môi mang theo châm chọc: "Anh tới nơi này, là vì làm chỗ dựa cho cô ta. Cũng đừng làm bộ dạng như cái gì cũng không biết."

Lục Nam Trạch híп mắt lại.

Anh ta bỗng nhiên tiến lên một bước, một tay kéo cổ tay Kiều Luyến: "Kiều Luyến, Anh tới nơi này, là vì tìm em"

Tìm cô?

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại.

Chỉ thấy Lục Nam Trạch bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Kiều Y Y.

Kiều Y Y mở to hai mắt kinh ngạc nhìn, sợ hãi nuốt ngụm nước miếng: "Anh hai, anh đừng nghe cô ta nói bậy, em, em..."

Lục Nam Trạch tiến lên một bước đến bên cô ta, ý cười bên môi lại lộ ra nguy hiểm cùng lãnh ý: "Tôi chỉ hỏi cô một câu, mặt của cô ấy, có phải cô đánh hay không?"

Kiều Y Y muốn lác đầu nói không phải, nhưng nhìn ánh mắt của anh, đến bên miệng không nói nên lời.

Cô ta há hốc mồm: " Là em, nhưng là cô ta khiêu khích trước..."

"Ba!"

Lời nói còn chưa dứt, một bàn tay đã hung hăng đánh xuống!

Sức lực đàn ông, căn bản không phải phụ nữ có thể so sánh.

Một tát này làm cho Kiều Y Y lui về sau mấy bước, mới đứng vững thân hình.

Thế nhưng nửa bên mặt đã tê.

Cô ta cắn môi: "Anh hai..."

Lại nhìn ánh mắt anh ta như cười mà không phải cười liền cúi đầu thấp xuống.

Lục Nam Trạch đánh cô ta xong, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Bây giờ, có thể nói chuyện bình thường với anh chứ?"

Tròng mắt Kiều Luyến co rụt lại.

Anh hai từ nhỏ đến lớn, cũng là nhân vật hung ác.

Nhiều năm không thấy, sự tàn nhẫn của anh ta một chút cũng không thay đổi.

Một cái tát vừa rồi, dù là đánh Kiều Y Y, chính cô nghe được cũng cảm thấy đau.

Cô không nhịn được nuốt ngum nước miếng, lui về sau một bước, không nói hai lời, quay đầu liền chạy.

Người đàn ông này, quá kinh khủng.

Khủng bố đến, cô căn bản cũng không dám cùng anh ta nói chuyện, căn bản cũng không dám cùng anh ta đối đầu!

Thấy cô chạy như thế, Lục Nam Trạch tiến lên một bước, hai ba lần liền lập tức kéo lại cô: "Kiều Luyến, nhìn thấy anh, vì sao em lại chạy?"

Kiều Luyến bị dọa đến răng đều đang run rẩy.

Toàn thân cô đều có chút phát run.

Người đàn ông này kinh khủng để cho người ta phát run từ đáy lòng.

Cô nom nớp lo sợ nhìn chằm chằm Lục Nam Trạch: "Tôi, tôi..."

Tuy nhiên một câu cũng không nói nên lời.

Lục Nam Trạch thì hí mắt lại, nhìn thoáng qua bộ đồ cổ trang của cô: "Em thích đóng phim sao?"

Kiều Luyến còn chưa mở miệng, Lục Nam Trạch liền tiếp tục mở miệng: "Anh nói một câu, em có thể trở thành nữ chính bộ phim này."

Một câu nói làm Kiều Y Y khiếp sợ nhìn qua.

Cô ta làm nữ chính?

Vậy mình tính là gì?

Kiều Y Y nắm chặt tay, cắn môi.

Nhưng Kiều Luyến lại dùng sức giãy muốn đẩy anh ta ra: "Anh thả tôi ra, Lục Nam Trạch, anh thả tôi ra!"

"Đi theo tôi."

Kiều Luyến nghe nói như thế, giật nảy mình.

Cô còn muốn nói điều gì, trên lưng chợt bị một bàn tay ôm, nhanh chân rồi đi!

Kiều Luyến bị dọa đến tròng mắt co rụt lại, cả người đều lộ ra một sự tuyệt vọng.

Thời khắc máu chót, cô bỗng nhiên hô to một tiếng: "Từ Xuyên, cứu em!"

Một tiếng nói thanh thúy, từ trong đoàn làm phim truyền ra, truyền vào trong tai Thẩm Lương Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 585: Kiều Luyến, em là của tôi (5)

Thẩm Lương Xuyên đang cùng Tống Thành đi vào trong đoàn làm phim, định đi tìm nhà đầu tư nói mấy câu.

Nhưng bỗng nhiên nghe được câu nói này, tròng mắt nhất thời co rụt lại.

Đây là... tiếng Tiểu Kiều.

Anh trực tiếp nhanh chân chạy ra ngoài.

Vừa chạy tới, liền thấy Kiều Luyến bị nhét vào trong một chiếc xe, rất nhanh xe rời đi

Thắm Lương Xuyên gấp đến độ trực tiếp đuổi theo chiếc xe

Nhưng chạy hai bước, chiếc xe kia đã nhanh chóng biến mất ở cửa đoàn làm phim.

Thắm Lương Xuyên không nói hai lời trực tiếp mở cửa xe đoàn làm phim, kéo tài xế từ trên ghế lái xuống, chính mình ngồi lên, trực tiếp lái xe ra ngoài!

"Ai! Thắm ảnh đế, anh..." Tài xế bị ném xuống đất, tức giận đến hô to theo xe.

Lục Nam Trạch có tài xế chuyên môn.

Kiều Luyến bị Lục Nam Trạch ôm, ngồi ở phía sau, khí tức dương cương trên người đàn ông tới gần, dọa cho cô phát run.

Cô ngồi phía sau, nỗ lực lui lại, muốn dùng sức mở cửa xe.

Thế nhưng cửa xe bị khóa bên trong, cô căn bản là không mở được.

Duy nhất có thể làm, là ngồi gần cửa xe, giữ một khoảng cách với Lục Nam Trạch.

Cô cắn môi: "Anh hai..."

Lục Nam Trạch lại cười lạnh: "Em vừa rồi là gọi người nào?"

Gọi người nào?

Cô lập tức cắn môi.

Bên môi Lục Nam Trạch, dần dần tràn ra một nụ cười.

Nhiều năm như vậy, đây là dấu hiệu duy nhất lúc anh ta nổi giận.

Một nụ cười kia, quá nguy hiểm, quá giả tạo.

Kiều Luyến nuốt ngụm nước miếng: "Anh hai, em..."

"Tại sao lại gọi anh hai rồi hả? Vừa rồi không phải còn gọi Lục Nam Trạch sao?" Nói xong câu đó, anh ta liền hướng sang bên cô, cả người đều muốn nhào lên trên người Kiều Luyến.

Mặt của anh ta cách mặt của cô, chỉ cách 0.5 cm.

Lúc nói chuyện hơi thở ấm áp phả lên trên mặt của cô.

Để Kiều Luyến không nhận được nghiêng đầu sang chỗ khác.

Thế nhưng một bàn tay, lại dùng sức nắm cằm cô: "Nhìn anh."

Kiều Luyến bị ép nhìn anh ta chăm chăm, từ trên người anh ta có hương vị có chút quen thuộc lại vừa xa lạ, nhìn thấy một đôi mắt phượng xinh đẹp, đỏ cả đôi mắt: "Anh hai, anh thả tôi ra."

"Thả em ra? Vì cái gì? Kiều Luyến, em thật không hiểu chuyện. Tám năm trước, em không nói một câu, trực tiếp chạy, nói cho anh biết, tám năm này, em đã ở đâu?"

Lời này vừa dứt, vừa cười vừa tăng thêm một câu: "Nói thật, nói không chừng anh sẽ bỏ qua cho em."

Kiều Luyến lại hiểu rất rõ người đàn ông này.

Cùng nhau lớn lên từ nhỏ, chuyên độc đoán, cho tới bây giờ đều là người khủng bố.

Vật anh ta muốn, dù là dùng bất kỳ thủ đoạn nào đều sẽ phải lấy được.

Giống như tám năm trước...

Kiều Luyến cụp con ngươi: "Những năm này, tôi mang theo Kiều Dịch ra bên ngoài học hỏi."

"Ở đâu?"

Kiều Luyến tránh: "Hiện tại tôi sống rất tốt, chân Kiều Dịch cũng sắp khỏi."

Lục Nam Trạch sững sờ, trong lời nói mang theo vẻ vui sướng: "Vậy là tốt rồi."

Kiều Luyến ngẩng đầu, nhìn về phía anh ta lần nữa: "Anh hai, tôi muốn tạm biệt, không muốn trở lại cuộc sống trước kia, anh có thể thả tôi chứ?"

Giọng điệu cô tràn ngập khẩn cầu, lại làm ánh mắt Lục Nam Trạch phóng ra khí tức nguy hiểm: "Kiều Luyến, em là của tôi, sao có thể buông tha cho em đây?"

Một câu vừa dứt, anh ta liền trực tiếp hôn xuống!

Kiều Luyến gấp gáp, dùng sức một cái, đung mạnh đầu vào đầu anh ta.

Người đàn ông bị đung, trong ánh mắt hiện lên quyết tâm, dùng sức đè đầu của cô, vừa muốn cúi đầu hôn lên lần nữa, lập tức thân xe lại giống như bị thứ gì đung vào, trực tiếp ngừng lại!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 586: Kiều Luyến, em là của tôi (6)

Xe dừng lại quá đột ngột, làm thân thể Kiều Luyến và Lục Nam Trạch lao về phía trước.

Giờ phút này, toàn bộ thân thể cô đều bay lên không trung, đung vào kháng định rất đau.

Khi cô tưởng là chính mình sẽ đung đầu vào phía trước liền nghe thấy một tiếng rên rỉ.

Cô ngẩng đầu lần nữa, liền phát hiện, Lục Nam Trạch ôm cô trong ngực giúp cô ngăn cản một chút.

Trong nháy mắt Kiều Luyến hơi sững sờ, cửa sổ xe đã bị người dùng lực gõ vang.

Cô bỗng nhiên quay đầu, liền thấy ngoài cửa sổ xe, Thẩm Lương Xuyên một mặt tàn khốc đứng đó.

Kiều Luyến giống như thấy được chúa cứu thế, bỗng nhiên nhào tới cửa sổ: "Thẩm Lương Xuyên! Em ở chỗ này!"

Thế nhưng động tác của cô lại giống như chọc giận Lục Nam Trạch.

Anh ta nhíu mày, nhìn cô: "Làm sao? Người đàn ông này là ai?"

Kiều Luyến cắn môi, bỗng nhiên một tay cô đẩy anh ta ra, buộc tài xế mở cửa sổ xe xuống.

Cửa sổ xe mở ra, lộ ra gương mặt anh tuấn của Thẩm Lương Xuyên.

Lúc này.

Thẩm Lương Xuyên vừa mới thay đổi tạo hình cổ trang, bởi vì dự định gặp mặt với người đầu tư, cho nên đổi một bộ tây trang màu đen, cả người lộ ra bộ dáng cao ngất lại tuấn đạt.

Quanh người anh lạnh lẽo, để anh giống như thần tiên cách người ngàn dặm.

Mà trong xe.

Tóc Lục Nam Trạch vuốt về phía sau, tướng mạo cao ngất, khuôn mặt anh tuấn, cả người mang theo một loại hơi thở tà mị.

Một thanh lãnh, một tà mị.

Ánh mắt chạm vào nhau, va chạm ra tia lửa kịch liệt.

Một tay Lục Nam Trạch nắm bả vai Kiều Luyến, để cho cô không thể động đậy, một bên ngẩng đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm tiên sinh có chuyện gì sao?"

Thẩm Lương Xuyên là ảnh đế quốc dân.

Cả Trung Quốc, chỉ sợ không có người không biết anh.

Lục Nam Trạch biết anh, cũng chẳng có gì lạ.

Nghे được lời anh ta, Thẩm Lương Xuyên khế cụp con ngươi: "Buông cô ấy ra."

Lục Nam Trạch khiêu mĩ: "Vĩ sao? Thẩm tiên sinh có sở thích xen vào việc của người khác?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lại rơi trên cái tay anh ta ôm Kiều Luyến.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, giờ này khắc này chỉ sợ, tay Lục Nam Trạch, đã bị vạn tiễn xuyên qua.

Nhưng không thể có chuyện đó xảy ra.

Anh ta ôm Kiều Luyến như thế, một là có thể chiếm tiện nghi của cô, một cái khác cũng có thể nói là đang khống chế cô.

Nếu như Thẩm Lương Xuyên dám vọng động, như vậy sợ rằng Lục Nam Trạch sẽ làm ra việc bất lợi cho Kiều Luyến.

Ánh mắt Lục Nam Trạch, lại nhìn quanh Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến.

Một lúc sau, mới chậm rãi mở miệng: "Hai người có quan hệ thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên vừa muốn mở miệng nói chuyện, Kiều Luyến lại trực tiếp mở miệng: "Chúng tôi không có quan hệ!"

Một câu, làm Thẩm Lương Xuyên ngậm miệng lại.

Ánh mắt Lục Nam Trạch híp lại, một lát sau, mới chậm rãi mở miệng: "Vậy, Thẩm tiên sinh có chuyện gì?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn sang lần nữa, lại phát hiện Kiều Luyến cắn môi: "Anh hai, chúng ta đi thôi."

Này, để Lục Nam Trạch lộ một nụ cười nhẹ.

Chợt, Lục Nam Trạch liền đưa tay ra, nhẹ nhàng xoa đầu của cô: "Ngoan."

Sau đó, anh ta đóng cửa xe.

Xe chậm rãi chuyển động.

Kiều Luyến nhìn qua cửa sổ xe, có thể nhìn thấy ánh mắt Thẩm Lương Xuyên kiên quyết đứng ở đằng đó.

Kiều Luyến cắn môi, trong hốc mắt hiện ra tuyệt vọng và lo lắng.

Tô Châu rất gần, có thể nói là địa bàn của Lục Nam Trạch.

Nếu như Thẩm Lương Xuyên cùng anh ta đối đầu, tuyệt đối chiếm không được tiện nghi!

Vừa nghĩ tới đây, liền nghe tài xế mở miệng: "Lục tiên sinh, chiếc xe kia vẫn đi theo chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 587: Kiều Luyến, em là của tôi (7)

Một câu vừa dứt, Lục Nam Trạch nhìn qua kính chiếu hậu, nhìn chiếc xe kia, từ đầu tới cuối duy trì một khoảng không gần không xa, một mực đi theo bọn họ.

Ánh mắt Lục Nam Trạch rơi vào vào Kiều Luyến: "Em và anh ta có quan hệ thế nào?"

Kiều Luyến cắn môi: "Chúng tôi không có quan hệ."

"Vậy vì sao anh ta đi theo chúng ta?"

Kiều Luyến cúi đầu: "Dù ai nhìn thấy có người bị bắt cóc cũng sẽ theo dõi đi?"

Lục Nam Trạch nghe được câu này, nở nụ cười lạnh, anh ta tới gần Kiều Luyến, một tay bắt được cằm của cô: "Kiều Luyến, em biết thủ đoạn của tôi. Cho nên, chút nữa nếu có chuyện gì, em biết rõ nên nói như thế nào, đúng không?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, tròn mắt co rụt lại, một lúc sau mới khẽ gật đầu.

Lục Nam Trạch trực tiếp mang theo Kiều Luyến, đi tới một ngôi biệt thự.

Đến bây giờ, Kiều Luyến cũng không giả vờ nữa, đi theo anh ta xuống xe.

Vừa xuống, tài xế liền nhìn thoáng qua cổng, quay đầu nói: "Lục tiên sinh, chiếc xe kia rời đi."

Lục Nam Trạch khẽ gật đầu, tiếp đó liền dắt tay Kiều Luyến đi vào trong biệt thự.

Biệt thự này có kiến trúc tinh xảo, bên trong chỉ có hai người giúp việc.

Sau khi vào cửa, hai người giúp việc liền đi đến.

Lục Nam Trạch cúi đầu phục, tiện tay ném áo lên trên ghế sa lon bên cạnh.

Thời gian tám năm, để năm đó anh ta từ thiếu niên yêu nghiệt, biến thành một nhân vật chân chính có tiếng nói.

Anh ta nói lỏng cả vạt, lúc này nhìn về phía Kiều Luyến mới lần nữa, vẫn luôn cảnh giác nhìn anh ta: "Nói đi, năm đó nhà em xảy ra chuyện lớn như vậy, sau cùng vì sao em không tới tìm tôi xin giúp đỡ, ngược lại chạy đi? Em là trốn tránh tôi sao?"

Một câu vừa dứt, lập tức Kiều Luyến cắn môi.

Cô không nói lời nào, Lục Nam Trạch liền đứng lên, thân hình cao lớn nhìn thẳng Kiều Luyến: "Em cho rằng em không nói, tôi cũng sẽ không biết? Khi em xuất hiện ở bên trong đoàn làm phim, tôi có thể tìm ra rất nhiều thứ."

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại: "Lục Nam Trạch, anh..."

Lời nói còn chưa dứt, điện thoại di động của Lục Trạch Nam vang lên.

Anh ta khiêu mi, chột cười lạnh một tiếng: "Báo cảnh sát? Thật sự là không biết tự lượng sức mình, vậy cứ để anh ta đến!"

ở bên cạnh, Kiều Luyến nghe thấy hơi sững sờ.

Người nào báo cảnh sát?

Ý nghĩ này vừa hiện lên, chỉ thấy Lục Nam Trạch nở nụ cười: "Thật sự là buồn cười, Thẩm đại ảnh đế báo cảnh sát nói tôi bắt nhốt vợ của anh ta."

Anh ta tiến lên một bước, đứng trước mặt Kiều Luyến: "Em là vợ của anh ta?"

Bị khí thế mạnh mẽ của anh ta áp bách, Kiều Luyến cắn bản một câu cũng nói không nên lời.

Cô nhìn thấy trong ánh mắt Lục Nam Trạch đầy lệ khí, không tự chủ được run lên!

Thẩm Lương Xuyên có thể đi tới ngày hôm nay, tất cả đều là dựa vào sự cố gắng của mình.

Một đại ảnh đế, tiền lực nhân lực lại nhiều, nhưng căn bản cũng không phải là đối thủ của Lục Nam Trạch!

Cho nên, cô không thể làm liên lụy Thẩm Lương Xuyên...

Kiều Luyến cắn môi: "Không phải."

"Rất tốt." Lục Nam Trạch cười: "như vậy tỷ nữa cảnh sát tới, em biết nên nói thế nào chứ?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhất thời siết chặt tay

-

Một bên khác, sau khi Thẩm Lương Xuyên báo cảnh sát, đi theo xe cảnh sát trước cửa biệt thự Lục Nam Trạch.

Vốn loại chuyện báo nguy này, khẳng định đám cảnh sát sẽ không thụ lý.

Thế nhưng người báo cảnh sát là Thẩm Lương Xuyên vậy thì không như vậy.

Weibo Thẩm Lương Xuyên có nhiều Fan hâm mộ như vậy, nhân mạch quan hệ quá lợi hại.

Nhưng bây giờ, anh không tiến vào biệt thự, ở chỗ này chờ cái gì?

Một lát sau, một chiếc xe vội vã chạy đến, Tổng Thành nhảy xuống, tiện tay đưa một vật cho Thẩm Lương Xuyên: " Anh Thẩm, đang tốt mà, anh cầm giấy hôn thú ra để làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 588: Kiều Luyến, người là ta (8)

Tổng Thành nhìn trần trước mắt này, không khỏi nhú lông mày.

Ở trong lòng sinh ra một dự cảm không tốt.

Cậu ta nuốt ngụm nước miếng, lại liếc mắt nhìn hai tên cảnh sát sau lưng Thẩm Lương Xuyên, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên không nói một câu, cầm giấy hôn thú, đi theo cảnh sát tới trước cửa biệt thự.

Thẩm Lương Xuyên ấn chuông cửa.

Rất nhanh, liền có người làm đi tới, mở cửa cho bọn họ, tiếp đó đưa Thẩm Lương Xuyên vào phòng khách.

Vừa tiến vào phòng khách, liền thấy Kiều Luyến đang ngồi ở trên ghế sofa, trên người vẫn mặc quần áo đoàn làm phim, Thẩm Lương Xuyên nhú mày thật sâu, lúc này mới nói lòng.

Lục Nam Trạch thì vắt chéo chân, ngồi trên ghế sofa, vẫn ung dung nhìn chăm chăm bọn họ.

Khóe môi anh ta vẫn như cũ mang theo ý cười tà mị: " Thẩm tiên sinh đại giá quang lâm, không biết có chuyện gì?"

Nói xong, ánh mắt rơi vào hai người cảnh sát.

Hai người cảnh sát lập tức cười ha hả mở miệng: " Chào Lục tiên sinh."

Lục Nam Trạch gật đầu với họ, tiếp đó liền nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Ánh mắt kia trần trụi, còn thiếu việc hạ lệnh trục khách, thế nhưng giờ khắc này, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên căn bản cũng không nhìn anh ta, ngược lại theo dõi cô gái bên cạnh anh ta.

Không cần quay đầu, cũng có thể thấy ánh mắt Kiều Luyến cũng đang nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Trong lòng Lục Nam Trạch sinh ra một suy nghĩ cực kỳ điên cuồng, bỗng dưng đưa tay ra muốn ôm Kiều Luyến vào trong ngực!

Thế nhưng lúc này không phải trong xe nhỏ hẹp.

Trong nháy mắt, anh ta đưa tay Kiều Luyến lại đứng lên.

Cùng lúc đó, Thẩm Lương Xuyên vung tay lên, kéo cánh tay Kiều Luyến lại, ôm cô vào trong ngực.

Đến bây giờ, Thẩm Lương Xuyên mới phát hiện, mặt Kiều Luyến cực kỳ trấn định, thế nhưng toàn thân đều phát run, đủ để thấy, cô kinh hãi như thế nào!

Trong nháy mắt, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên sắc bén, một bên ôm cô, một bên gắt gao nhìn chăm chăm Lục Nam Trạch.

Lục Nam Trạch trông thấy bộ dáng của hai người, trong đôi con ngươi tà mị hiện lên một tia sát khí, ý cười bên môi càng sâu...

Cuối cùng Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Tôi tới đón người của tôi."

Lục Nam Trạch cười một tiếng: " Người của anh? Lời nói hay thật, toàn bộ Gang Nam, người nào không biết Kiều Luyến từ khi sinh ra đã là người của Lục Nam Trạch tôi!!"

Một câu, để trong mắt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại.

Lục Nam Trạch tiếp tục mở miệng: "Cho nên, Thẩm tiên sinh còn có chuyện gì sao? Nếu như không có, vậy thì mời buông người của tôi ra và rời đi nơi này!"

"Người của tôi" ba chữ, nói cực kỳ bá đạo, đặc biệt nhấn mạnh.

Đám cảnh sát cũng đều tiến lên một bước, nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm ảnh đế, anh xem..."

Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Đã như vậy, cáo từ."

Nói xong, ôm Kiều Luyến đi ra ngoài!

Lục Nam Trạch đứng lên: "Dừng lại!"

Thẩm Lương Xuyên không để ý tới anh ta, thế nhưng hai người cảnh sát lại bị anh ta nhìn qua, vội vàng đi tới trước cửa, ngăn bọn họ lại: "Thẩm ảnh đế..."

Thẩm Lương Xuyên đứng vững chân: "Lục tiên sinh còn có gì chỉ giáo?"

Lục Nam Trạch nhìn anh, một lúc sau mới bỗng nhiên cười ra tiếng: "Thẩm tiên sinh nói Kiều Luyến là người của anh, tôi lại nói cô ấy là người của tôi, tại sao chúng ta không hỏi cô ấy một chút đến cùng cô ấy là của người nào?"

Một câu vừa dứt, ánh mắt mọi người đồng loạt nhìn sang Kiều Luyến!

Mà phát giác được ánh mắt của mọi người, lúc này Kiều Luyến mới lấy hết dũng khí, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 589: Kiều Luyến, người là ta (9)

Lúc bị Lục Nam Trạch bắt cóc rời đi, cô hoảng sợ, sợ hãi.

Thế nhưng càng sợ hãi, thì càng lý trí.

Chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên một mình đuổi theo, cô biết, một mình Thẩm Lương Xuyên cứu không được cô.

Huống hồ trong xe không có mở khóa, nếu như Lục Nam Trạch dùng sức mạnh, là dám chạy qua Thẩm Lương Xuyên!

Dưới tình huống đó, cô nhất định phải nói không biết anh, mới có thể bảo vệ an toàn của anh.

Lúc ấy Thẩm Lương Xuyên cũng là vì bảo hộ an toàn của cô, hai người mới có thể tạm thời thỏa hiệp.

Về tới biệt thự.

Lúc Lục Nam Trạch hỏi cô có phải là người của Thẩm Lương Xuyên không... Nếu như cô nói đúng, như vậy căn bản sẽ không thể gặp mặt như thế này!

Nên cô mới nói không phải, nhìn giống như là sợ anh ta, không dám liên lụy Thẩm Lương Xuyên, theo tính cách bá đạo của Lục Nam Trạch, mới có thể để Thẩm Lương Xuyên mang theo cảnh sát đi vào, muốn để cho cô ở trước mặt người khác làm nhục nhã Thẩm Lương Xuyên...

Cô cũng đoán chắc tính cách của anh ta, nên mới làm như vậy...

Thế nhưng khi Thẩm Lương Xuyên đi tới cô liền biết.

Kỳ thật, dù cô có thừa nhận hay không, đều đã kéo Thẩm Lương Xuyên xuống nước...

Đã như vậy...

Kiều Luyến nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, bốn mắt nhìn nhau, giống như có lời gì truyền qua giữa hai người.

Nửa ngày, Kiều Luyến bỗng dưng ngẩng đầu, bình tĩnh mở miệng: "Đúng."

Một câu "Đúng" để trong mắt Lục Nam Trạch co rụt lại, trực tiếp tiến lên một bước: "Em nói cái gì?"

Khí thế của anh ta làm Kiều Luyến giật nảy mình, thế nhưng một giây sau, cảm giác được bàn tay ấm áp càng thêm dùng sức ôm eo mình.

Cái tay kia, giống như có sức mạnh vô cùng vô tận, cho cô thêm dũng khí.

Kiều Luyến trở nên không hề bằng hoàng sợ hãi, mà ánh mắt kiên quyết: "Tôi nói, tôi là người của Thẩm Lương Xuyên."

"Lục Nam Trạch, tôi và anh, không có bất cứ quan hệ nào!"

Trong nháy mắt con ngươi Lục Nam Trạch hiện lên lửa giận ngập trời.

Anh ta nở nụ cười châm chọc, liền dùng ngữ khí bất đắc dĩ mở miệng nói: "Đừng đùa nghịch, Kiều Luyến cùng tôi về nhà."

Kiều Luyến lùi ra sau lưng Thẩm Lương Xuyên.

Sóng lưng cô thẳng tắp.

Cô bình tĩnh đứng bên người Thẩm Lương Xuyên.

Ngữ khí Lục Nam Trạch trở nên u ám: "Kiều Luyến, em có qua đây hay không? Thủ đoạn của tôi, em rất hiểu."

Một câu vừa dứt, anh ta nhìn hai tên cảnh sát một chút.

Hai tên cảnh sát lập tức đi tới sau lưng Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên.

Có một người nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: "Thẩm ảnh đế, chúng tôi theo anh qua đây để hỏi ý kiến Lục tiên sinh, anh không thể không nói gì, liền mang người của Lục tiên sinh đi!"

Người của Lục tiên sinh...

Kiều Luyến gấp: "Tôi và anh ta không có bất cứ quan hệ nào, các anh không nên nói lung tung!"

Lục Nam Trạch chậm rãi mở miệng: "Kiều Luyến, tại sao chúng ta không có quan hệ? Trước lúc em mười tám tuổi, vẫn luôn đi theo phía sau tôi, người nào không biết?"

Kiều Luyến cắn răng: "Khi đó, chúng ta là kết bài anh em! Sáu người cùng một chỗ!"

Lục Nam Trạch khiêu mi: "Hà? Vậy em thừa nhận, em và tôi có quan hệ?" Tiếp theo, anh ta lộ ra bá khí mở miệng: "Cho nên, nếu như hai người không có chứng cứ quan hệ, hôm nay, người nào cũng đừng hòng ra khỏi biệt thự của tôi!"

Thẩm Lương Xuyên nghiêng người ngăn giữa Lục Nam Trạch và Kiều Luyến, chặn ánh mắt hung tàn của anh ta: "Cho tới bây giờ cũng không ai biết, Lục tiên sinh lại thích vợ người khác?"

Một câu vừa dứt, Lục Nam Trạch hơi sững sờ.

Ý tứ của những lời này, anh ta không thể hiểu hơn.

Thế nhưng... Vợ người?

Ánh mắt của anh ta nhìn qua người Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên, cuối cùng nhú mày: "Anh nói cái gì?"

Thẩm Lương Xuyên cho tay vào túi, lấy giấy hôn thú ra, mỗi chữ mỗi câu mở miệng: "Cô ấy là vợ của tôi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 590: Kiều Luyến, người là ta (10)

Trong nháy mắt, một câu nói để cả phòng đều an tĩnh lại.

Đám cảnh sát sợ ngây người.

Thẩm Lương Xuyên có vợ, cái này mọi người đều biết.

Lục Nam Trạch lại tuyệt đối không ngờ rằng, Kiều Luyến lại là vợ của anh ta!

Kiều Luyến kết hôn?

Sao cô ấy có thể kết hôn!

Lục Nam Trạch đột nhiên đưa tay, muốn đoạt giấy hôn thú tới

Thế nhưng Thẩm Lương Xuyên lại mở ra cho cảnh sát xem xét rồi trực tiếp bỏ vào trong túi của mình, chợt, anh dùng ngữ khí bình tĩnh mở miệng, nhưng lại để người ta không dám trông lại: " Cho nên, tôi đến mang vợ của mình đi, người nào có ý kiến?"

Người nào có ý kiến?

Đây quả thực là sự việc thiên kinh địa nghĩa được không?

Hai tên cảnh sát đều tròn mắt!

Mà Thẩm Lương Xuyên nói xong lời này, liền mặc kệ mọi chuyện, dắt tay Kiều Luyến đi ra ngoài.

"Dừng lại!"

Lục Nam Trạch tiến lên một bước, trực tiếp đưa tay muốn cướp đoạt!

Thẩm Lương Xuyên đẩy Kiều Luyến sang bên cạnh, chợt một chân đá về phía Lục Nam Trạch.

Lục Nam Trạch cũng không bị ấn đảm, thân hình vừa chuyển về phía Kiều Luyến.

Thẩm Lương Xuyên đã trật quay người lại, một quyền đâm lên sau gáy của anh ta.

Lục Nam Trạch nghe được âm thanh, vô thức tránh né...

Trong chớp mắt, hai người đàn ông đã đả ra vài lần!

Thân thủ giống nhau!

Nhưng Lục Nam Trạch là đến cướp người, độ khó khăn vốn cao hơn, lại thêm Kiều Luyến chạy trốn, khi Thẩm Lương Xuyên bức Lục Nam Trạch lui về sau, Kiều Luyến đã dẫn đầu xông ra ngoài.

Thẩm Lương Xuyên theo sát mà ra.

Hai người chạy thẳng đến xe của Tống Thành ở bên ngoài.

"Dừng lại! Không thể thả bọn họ đi!" tiếng nói tức giận của Lục Nam Trạch truyền tới, đáng tiếc, khi anh ta vội đi tìm Kiều Luyến nên cũng không mang bảo vệ!

Giờ phút này, bên trong căn biệt thự không có người hỗ trợ để Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên thuận lợi lên xe.

Xe chuyển động, Lục Nam Trạch cũng không có khả năng bắt người trở lại.

Anh ta tức giận siết chặt nắm đấm, nụ cười trên mặt đã không còn sót lại chút gì, cặp đồng tử tà mị gắt gao nhìn chằm chằm chiếc xe kia đi xa, một lúc sau mới nở nụ cười gằn: " Thẩm Lương Xuyên... Một ảnh đế mà thôi! Kiều Luyến, tôi sẽ để em ngoan ngoãn trở về!"

-

Lên xe, lúc này Kiều Luyến mới thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, cô mới phát hiện tứ chi bất lực, hai chân như nhũn ra.

Cô tựa trên người Thẩm Lương Xuyên, chờ đến khi bình phục tâm tình, lúc này mới ngẩng đầu, liền thấy cái cảm cương nghị của Thẩm Lương Xuyên.

Thế nhưng ánh mắt anh nhìn mình lại nhu hòa.

Kiều Luyến cắn môi: " Thẩm Lương Xuyên, thật xin lỗi..."

Cô một mực trốn tránh anh ta, không phải bởi vì sợ hãi, e ngại, mà bởi vì không có chuẩn bị kỹ càng.

Sự tình tám năm trước, cô muốn tính toán rõ ràng từng cái một.

Lục Nam Trạch quyền thế to lớn, đầu rồng ép đầu rắn, không nói Thẩm Lương Xuyên chỉ là một ảnh đế, coi như Thẩm Lương Xuyên là nhân vật lợi hại cỡ nào, ở Giang Nam, cũng không phải là đối thủ của anh ta...

Không nghĩ tới một lần gặp mặt đột ngột, lại đem Thẩm Lương Xuyên vào ân oán của cô cùng Lục Nam Trạch.

Với cô Lục Nam Trạch có thể sẽ hạ thủ lưu tình, thế nhưng đối với Thẩm Lương Xuyên...

Kiều Luyến run lên, không dám tưởng tượng hậu quả kia.

Khi lời xin lỗi của cô vừa ra khỏi miệng, cổ tay lại bị Thẩm Lương Xuyên nắm lại: "Kiều Luyến, em là vợ của anh."

Kiều Luyến hơi sững sờ, ngẩng đầu lên, liền thấy đôi mắt thâm thúy của anh.

"Tám năm trước, lúc em tan cửa nát nhà, anh không ở bên cạnh em."

"Hiện tại, tất cả mọi chuyện, anh nguyện gánh vác cùng em."

Một câu, để Kiều Luyến rơi nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 591: Lục Nam trạch PK Thẩm ảnh đế (1)

Tám năm rồi.

Cô sinh hoạt gian khổ, thận trọng từng bước.

Một mình mang theo Kiều Dịch vật vả phần đầu, còn dự định sửa lại án xử cho cha mẹ, tẩy oan trong sạch.

Thế nhưng cho tới bây giờ không ai, sẽ nói với cô như vậy.

Nguyện ý ở cùng một chỗ với cô...

Giống như một người luôn luôn hành tẩu trong bóng đêm, giờ này khắc này, Thẩm Lương Xuyên cho cô một tia ấm áp.

Kiều Luyến nhìn dáng vẻ Thẩm Lương Xuyên như vậy...

Sau đó cô gật mạnh đầu.

Chờ đến khi hai cảm xúc bình phục, Tống Thành được đóng vai trò tài xế, không nhìn được mở miệng: "Hai vị, hai người vượt ve an ủi đủ rồi, tôi cũng phải gọi một chậu nước lạnh. Đắc tội nhà đầu tư, bộ phim anh Thẩm, còn quay thế nào?"

Đầu năm nay, nhà đầu tư là đại ca, có quyền lên tiếng tuyệt đối.

Trước mặt thân phận Thẩm Lương Xuyên, chỉ là một ảnh đế, sao chống lại anh ta được?

Một câu, để bầu không khí trong xe, trở nên nặng nề lần nữa.

Một lúc sau, Thẩm Lương Xuyên mới lên tiếng: "Bình đến tường chặn, nước đến đất chặn, không có chuyện phát sinh, không nên gấp gáp."

Ánh mắt của anh kiên nghị, mang theo lòng tin người thường không có.

Lục Nam Trạch là bá chủ Giang Nam?

Anh câu môi cười một tiếng, đoán chừng người nào cũng chưa nói với Kiều Luyến, anh đã từng kinh đô bá chủ một phương?

Dù hiện tại không có gì cả, anh cũng không e ngại.

-

Ba người về tới đoàn làm phim.

Thẩm Lương Xuyên mang Kiều Luyến đi tới khách sạn của anh trước.

Chờ đến khi Tống Thành rời đi, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới ôm eo Kiều Luyến.

Nhưng phát giác từ khi cô nhìn thấy Lục Nam Trạch, hai đầu lông vẫn không cách nào tán đi một chút ưu sầu.

Thẩm Lương Xuyên thờ dài, chỉ có thể từng chút từng chút, hôn lấy gương mặt của cô, ý đồ giúp cô buông lỏng.

Ngăn cách giữa hai người, giống như trong lúc vô hình lập tức biến mất.

Kiều Luyến cũng giống như thật sợ hãi, khi anh hôn lên, bỗng nhiên kiễng chân, đáp lại anh..

Cùi khô bóc lửa, chỉ cần một chút lửa đó, chậm rãi thiêu đốt.

Sau một trận phát tiết thoải mái, Kiều Luyến vô lực trên giường.

Thẩm Lương Xuyên thì một tay nâng đầu của mình, một cái tay nhẹ nhàng vuốt ve phía sau lưng cô.

Anh rất có kiên nhẫn, không mở miệng hỏi thăm, cũng không ép cô mở miệng giải thích.

Thế nhưng cuối cùng Kiều Luyến cũng vẫn chậm rãi mở nội tâm ra: " Khi còn bé, Kiều gia ở Giang Nam, cũng là một đại thế gia. Em, Kiều Y Y, Tôn Lập Nam, còn có Lục Nam Trạch, lại thêm vài thế gia khác, thường xuyên cùng nhau chơi đùa, bởi vì tuổi tác tương tự, trong trường học cũng hoành hành một phương. Lục Nam Trạch bá đạo nhất, cũng có thể nói là nhân vật lãnh tụ trong chúng em "

"Lục Nam Trạch đối với người khác một mực ngoan lệ, thế nhưng đối với mấy người chúng em, luôn luôn có mấy phần thể diện. Thế nhưng về sau... Kiều gia sụp đổ. Em cũng vào một tối đi học về muộn, gặp thư phòng ba còn mở đèn, đi qua, nghe được ba và mẹ nói chuyện, bọn họ hoài nghi, sự kiện lần này, là Lục gia giờ trò quý. Nhưng không có chứng cứ... Ngày thứ hai, lúc em tan học về nhà, trong nhà đã nổi lên đại hỏa, cha mẹ táng thân biển lửa, Kiều Dịch vì cứu cha mẹ, nện đứt một chân."

Kiều Luyến nói đến đây là, trong hốc mắt đã ngấm nước mắt: " Em hoài nghi, cũng là Lục gia giờ trò quý."

Thẩm Lương Xuyên nghe đến đó, đưa tay ra, sờ lên đầu cô, ánh mắt kiên nghị: " không có chứng cứ, vậy thì qua tìm "

Kiều Luyến gật đầu.

Đúng lúc này, điện thoại di động Thẩm Lương Xuyên vang lên, đối diện truyền đến tiếng Tống Thành: "Anh Thẩm, hồng!! Bên đầu tư nói, anh lúc đang ở đoàn làm phim quay lại vô cơ ra ngoài, bọn họ yêu cầu bỏ cũ thay nam chính mới!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 592: Lục Nam Trạch PK Thẩm ảnh đế (2)

Tất cả mọi người quay phim, đều sẽ ký kết một số hợp đồng.

Đối với các diễn viên mà nói, trong lúc quay phim, là không thể vô cơ ra ngoài.

Những hợp đồng này quy định, đối với các minh tinh mà nói, kỳ thật chỉ là để trang trí.

Trong nhóm minh tinh nổi tiếng, người nào không tùy tiện ra vào đoàn làm phim?

Cũng chỉ có Thẩm Lương Xuyên, trước kia chưa từng có vi phạm qua cái nguyên tắc này.

Thái độ anh quay phim chăm chú, là tất cả đoàn làm phim đều khen.

Duy chỉ có lần trước... Kiều Luyến thi đấu ở Bắc Kinh, Thẩm Lương Xuyên nhận được điện thoại của cô, lo lắng trở về, không có nói trước với đạo diễn, đã đi thẳng về.

Lúc đó người đầu tư tới, cho nên tin tức anh không có ở đây, căn bản là không gạt được.

Nhưng đoàn làm phim dám khiêu chiến Thẩm ảnh đế?

Anh chính là phòng bán vé!

Cho nên, sự tình lần trước, chỉ có thể không giải quyết được gì.

Nhưng bây giờ... Lục Nam Trạch lại cảm chuyện này, tới yêu cầu ngừng quay.

Mà trên mạng, phát ra tin tức lớn.

Trước là có người vạch trần Thẩm ảnh đế lừa dối đoàn làm phim, tiếp lấy có camera quay anh ra ngoài.

Thậm chí!

Thẩm ảnh đế ở đoàn làm phim, còn không nói hai lời, liền đoạt xe của đoàn làm phim đi ra ngoài.

Có quay có ảnh chụp, trực tiếp quay cảnh đẩy tài xế ngã ra đất!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Internet như ong vỡ tổ.

Thẩm ảnh đế tuy khiêm tốn, nhưng Fan hâm mộ từ trước đến nay rất nhiều, nhìn thấy những báo cáo này nói thẳng đưa tin là giả, Thẩm ảnh đế căn bản không phải loại người thế này.

—— Thẩm ảnh đế xuất đạo 8 năm trong làng giải trí, từ trước đến nay khiêm tốn, scandal cũng rất ít, trong đám đạo diễn, dư luận cực kỳ tốt. Không có khả năng đột nhiên như vậy, nếu như Thẩm ảnh đế là người tính tình như vậy, vì cái gì sớm không bộc phát?

—— ủng hộ Thẩm ảnh đế, không được nói xấu lão công tôi!

...

Nhiều loại ngôn luận ủng hộ, oanh tạc vạch trần người đăng, dẫn đến bài đăng lên tin tức nóng.

-

Cùng lúc đó, trong một biệt thự.

Lục Nam Trạch tắm xong, mặc áo choàng tắm, lẳng lặng đứng trên ban công.

Trong tay anh ta, kẹp lấy một điếu thuốc, hút một hơi, hơi thuốc xâm nhập vào phổi của anh ta, để anh ta càng thanh tĩnh.

Trên mặt của anh ta, không có nụ cười vào ban ngày, cả khuôn mặt lạnh lùng tràn đầy lệ khí.

Ở Trung Quốc, muốn tìm một người, như vớt kim tống đáy biển.

Chỉ khi nào có mục tiêu, tra tìm sẽ trở nên nhanh.

Trên bàn của anh ta, để tin tức liên quan tới Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến.

Từ khi bắt đầu tuôn ra Thẩm ảnh đế kết hôn, đến Thẩm phu nhân là ai vẫn luôn bí ẩn, thậm chí ở giữa còn tuôn ra người khác, chẳng qua đáng tiếc, rất nhanh, người kia liền phủ nhận chuyện này.

Tất cả càng xác nhận, giấy hôn thú ngày hôm qua, là thật.

Cô thật sự kết hôn.

Lục Nam Trạch nghĩ đến đây, trong ánh mắt hiện lên một vòng tàn khóc lần nữa.

Sao cô có thể kết hôn?

Tám năm, mình ở nơi này đau khổ chờ đợi, cô lại ở cùng một chỗ với người đàn ông khác.

Cái nhận biết này, để nắm đấm của anh ta càng nắm càng chặt, sau cùng tất cả tức giận, đều hóa thành sát khí ngập trời.

Lúc này, trợ đi đi tới: "Tiên sinh, sự tình đều làm xong."

Lục Nam Trạch gật đầu: "Chút chuyện này, còn chưa đủ, thêm chút tư liệu."

Trợ lý hơi sững sờ, chợt gật đầu: "Vâng, sau đó thì sao?"

"Sau đó?" khỏe môi Lục Nam Trạch lại câu lên nụ cười, "Sau đó, chờ đợi con mồi ngoan ngoãn đến cửa!"

Cho dù là kết hôn thì đã có sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 593: Lục Nam Trạch PK Thẩm ảnh đế (3)

Một câu của Lục Nam Trạch, quấy Internet long trời lở đất!

Nguyên bản tất cả mọi người tin tưởng Thẩm Lương Xuyên khẳng định là vô tội, thế nhưng tiếp thêm một vạch trần, để cho người ta không kịp chuẩn bị.

Chuyện đùa giỡn trong đoàn làm phim vừa mới đi ra, liền có một minh tinh nhỏ Dương Linh Tư, bỗng nhiên chạy đến, ở trên weibo mắng:

Dương Linh Tư V: Cuối cùng có người nói ra một câu công chính, Thẩm ảnh đế chen ép người mới, ở đoàn làm phim lái xe hù dọa người. Tôi thừa nhận tôi đắc tội với Thẩm ảnh đế, thế nhưng một câu của anh ta, lại đoạn tuyệt tất cả đường diễn của tôi!! Thiên Đạo Luân Hồi, chính nghĩa tới hồi trỗi.

Bản thân Dương Linh Tư có mấy Fan hâm mộ, lúc trước cô ta xảy ra chuyện, liền đi ra kêu gào.

Hiện tại, Dương Linh Tư vừa gửi bài ra, lập tức có người bắt đầu phụ họa, đồng thời bắt đầu phát ra càng nhiều.

Chuyện Dương Linh Tư, mọi người còn phản kích một chút.

Thế nhưng tiếp đó, Vương Văn Hào chợt gửi weibo:

Wương Văn Hào V: Các người tin Thẩm ảnh đế, nhưng thật ra là một kẻ thô bỉ, động một tí động thủ đánh người! Bất kỳ người có tư cách, cũng sẽ không động thủ.

Hai người vừa gửi bài ra, kỳ thật cũng chỉ có thể gây nên phạm vi nhỏ.

Thế nhưng bỗng nhiên xuất hiện một nhóm người, rõ ràng thủy quân, trực tiếp đem những tin tức này, làm loạn đến cùng đầu!

Thậm chí, có người nổi danhV, đều bắt đầu gửi bài: Trên thế giới này không có chuyện gì là không có lửa thì sao có khói, Thẩm ảnh đế luôn luôn khiếm tốn, đột nhiên tuôn ra nhiều chuyện như vậy, không thể nói chỉ có Dương Linh Tư và Vương Văn Hào phản kích. Đến nhân viên làm việc đều nói như vậy, tôi tin tưởng chuyện này khẳng định là có. Hiện tại, hi vọng nhân viên làm cho Thẩm ảnh đế, có thể cho mọi người một giải thích, anh là bởi vì lý do gì, đột nhiên đẩy ngã tài xế đoàn làm phim, đoạt xe ra ngoài? Anh vì lý do gì, là một người của công chúng thì có thể ra tay sao? Nếu như anh làm sai chuyện gì, anh hoàn toàn có thể báo động, nếu như động thủ có thể giải quyết vấn đề, còn muốn cảnh sát làm gì? Thân là nhân vật công chúng, phải làm gương tốt, anh đây là đang giáo dục những thanh niên, động một chút là động thủ giải quyết vấn đề sao?

Trong lúc nhất thời, các loại lên án truyền đến, Thẩm Lương Xuyên thành chuột chạy qua đường, người người kêu đánh!

Kiều Luyến biết tin tức này, đã là sáng sớm hôm sau, Thẩm Lương Xuyên không ở khách sạn, để lại cho cô tờ giấy, trên đó viết đề cô ngoan ngoãn ở đoàn làm phim chờ.

Cả người cô đều sắp điên!

Tất cả không cần phải nói, khẳng định là Lục Nam Trạch làm!

Cô cắn môi, lúc đang xoắn xuýt, điện thoại di động vang lên.

Cô cúi đầu, khi nhìn thấy dãy số quen thuộc, có chút dừng lại, lúc sau cô mới nghe: "Anh muốn làm gì?"

Lục Nam Trạch trầm mặc một chút, lúc này mới lên tiếng: "Em còn nhớ số của anh sao?"

Kiều Luyến sững sờ.

"Kiều Luyến, nhiều năm như vậy, anh chưa từng có đôi số, liền nghĩ nếu em có gặp phải khó khăn gì, gọi điện thoại cho anh sẽ không thấy anh."

Lời này, quả thực là ám đến trái tim con người.

Đáng tiếc, Kiều Luyến lại siết chặt nắm đấm: "Anh hai, tôi đã kết hôn rồi."

"Lập tức ly hôn."

"Điều đó không có khả năng!"

Tiếng Lục Nam Trạch lập tức trầm xuống: "Ở chỗ của tôi, không có cái gì là không thể."

"Hay là, em cảm thấy anh làm còn chưa đủ? Anh ta có tiếng xấu, em không để ý, nếu như, anh làm ra một chuyện khác thì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 594: Lục Nam trạch PK Thẩm ảnh đế (4)

"Lục Nam Trạch!"

Kiều Luyến hô lớn một tiếng.

Lục Nam Trạch nở nụ cười gằn: "Một ảnh đế nho nhỏ, đi đoạt người phụ nữ của anh, đơn giản không biết tự lượng sức mình!"

Kiều Luyến cắn môi: "Lục Nam Trạch, mục đích của anh, sẽ không đạt thành."

Lục Nam Trạch tiếp tục cười: "À? Em không muốn rời anh ta, không có sao, vậy thì xem một chút, anh ta có muốn rời em hay không."

Lời này rơi xuống, tròn mắt Kiều Luyến co rụt lại: "Anh có ý gì?"

Lục Nam Trạch mở miệng: "Hôm nay, trong đoàn làm phim sẽ có một hội nghị, anh không ngại, em đến nghe một chút."

Lời này rơi xuống, đối diện trực tiếp cúp điện thoại.

Kiều Luyến nghĩ tới điều gì, đứng lên, vừa muốn ra cửa, chợt nghĩ đến thủ đoạn Lục Nam Trạch.

Cô không thể rời khách sạn.

Nếu như bị Lục Nam Trạch bắt đi lần nữa, làm sao bây giờ?

Cô muốn ở lại đây, chờ Thẩm Lương Xuyên trở về, nói cho cô đến cùng xảy ra chuyện gì.

Đối với Lục Nam Trạch, cô càng tin tưởng Từ Xuyên.

-

Trong đoàn làm phim, trong phòng họp.

Tống Thành và Thẩm Lương Xuyên ngồi ở chỗ đó.

Trong lòng Tống Thành tinh thần bất an, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên bình thường luôn luôn ưa thích thoải mái, lúc quay phim, bình thường không thích giày Tây trói buộc đáng ghét, dễ dàng ảnh hưởng cảm xúc của anh.

Thế nhưng giờ này khắc này, anh lại mặc một bộ đồ tây tốt nhất.

Làm cả người, anh tuân bắt phạm.

Ngay lúc Tống Thành suy nghĩ lung tung, cửa phòng họp, bỗng nhiên bị đẩy ra.

Tống Thành quay đầu nhìn sang, liền thấy Lục Nam Trạch nện bước thon dài, sai bước tiến đến.

Lục Nam Trạch mặc một âu phục màu trắng, mang theo một cái cà vạt tím, trên mặt mang nụ cười tà mị.

Anh ta vừa tiến đến, Thẩm Lương Xuyên liền quay đầu nhìn sang, cả người lập tức mở ra khí thế!

Hai người đàn ông đứng chung một chỗ, giống như hai mặt trời, để mọi người trong phòng thở mạnh cũng không dám, từng người nín thở ngưng thần, nhìn chăm chăm hai người.

Thẩm Lương Xuyên vẫn là vẻ mặt nhạt nhẽo như cũ, giống như cái gì cũng không nhìn ở trong mắt.

Lục Nam Trạch thấy bộ dạng anh như vậy, trong ánh mắt khó khi toát ra một sự thương thức.

Trách không được Kiều Luyến sẽ kết hôn với anh ta, với khí thế không chút rung động này, cũng không phải người bình thường.

Anh ta nghĩ tới mấy ngày trước trợ lý nói.

Nam chính Thẩm ảnh đế trong đoàn làm phim, muốn hẹn anh ta ăn cơm, thảo luận một chút vấn đề đầu tư.

Trông mặt Lục Nam Trạch co rụt lại, tiến lên một bước.

Anh ta chậm rãi dạo bước, đi tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên, gặp anh không có đứng đây, trực tiếp ngồi xuống đối diện.

Đạo diễn Vương trong đoàn làm phim, giờ phút này thành một người câm, ai cũng không dám đắc tội.

Ảnh hưởng của Thẩm Lương Xuyên trong làng giải trí, tuyệt đối quan trọng, dù người đầu tư cho anh áp lực, anh ta cũng không làm gì. Chỉ là mấy kẻ trong đoàn có mặt như mù, dám để nhà đầu tư thương thu mua, bỏ ra lời đồn bắt lợi.

Đến sau cùng, đám người này khẳng định là chết như thế nào cũng không biết.

Đạo diễn đang suy nghĩ, bỗng nhiên trông thấy Lục Nam Trạch đưa ra một phản văn kiện với Thẩm Lương Xuyên, anh ta mở miệng nói: "Đây là công ty của chúng tôi, có kế hoạch đầu tư với công ty anh, nếu như Thẩm tiên sinh có hứng thú, có thể nhìn xem."

"Mặt khác, lần này dư luận Thẩm tiên sinh phong ba, tôi cũng có thể ra mặt giúp anh đề xuống, thậm chí đoàn làm phim cũng có thể không truy cứu việc anh một mình rời đoàn làm phim."

"Đương nhiên." Lục Nam Trạch nói xong hai câu này, hai cánh tay đặt trên đầu gối, dựa vào phía sau một chút, ưu nhã nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Những chuyện này, là anh phải hôn với cô ấy."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 595: Lục Nam Trạch PK Thẩm ảnh đế (5)

Một câu rơi xuống, trong cả căn phòng lặng ngắt như tờ.

Lục Nam Trạch nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên.

Chỉ thấy anh nghe được, cuối cùng giương tầm mắt, nhìn anh ta một cái.

Cái nhìn kia, giống như là nhìn một kẻ ngu, mang theo trào phúng.

Ánh mắt này, để Lục Nam Trạch nhũn mày lại, vừa muốn nói cái gì, đã thấy anh đưa tay ra, nhận lấy hộp đồng.

Ánh mắt Lục Nam Trạch không nhận được âm đạm, trong con ngươi hiện lên một vòng châm chọc.

Xem như giả bộ thanh cao, thì thế nào?

Còn không phải vì một chút tiền, có thể từ bỏ người phụ nữ sao?

Cũng không tin, số tiền nà không động được anh ta!

Mà ý nghĩ này vừa mới xuất hiện, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên khép hộp đồng lại, ngẩng đầu lên, nhìn về phía anh ta: "Hai tỷ sao?"

Hai chữ thản nhiên, để một đám người trong phòng, lập tức sáng mắt lên!

Hai tỷ!

Đầu năm nay, cái nhà đầu tư nào, có thể trực tiếp lấy ra hai tỷ thế?

Nhưng câu nói tiếp theo, liền để mọi người mở rộng tầm mắt: "Anh cảm thấy, cô ấy đáng giá hai tỷ sao?"

Một câu, để trông mắt Lục Nam Trạch co rụt lại.

Anh ta nghiên cứu qua thu nhập của Thẩm Lương Xuyên.

Tám năm trước xuất đạo, là một tiểu tử nghèo.

trong tám năm, vốn cố định, cũng chỉ có thể.

Nhưng bây giờ, anh ta ngại ít sao?

Trông mắt Lục Nam Trạch co rụt lại: "Nếu anh cảm thấy tiền hơi ít, như vậy... Thêm hai tỷ?"

Hai tỷ!

Bao nhiêu người phấn đấu cả một đời, cũng không gặp được nhiều tiền như vậy!

Tổng Thành đều kích động, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Đã thấy Thẩm Lương Xuyên đẩy hộp đồng trở về.

Trông mắt Lục Nam Trạch co rụt lại: "Anh muốn bao nhiêu?"

Thẩm Lương Xuyên lại nở nụ cười: "Tôi cho là, anh chỉ ít thích cô ấy. Nhưng hiện tại xem ra, cũng không gì hơn cái này."

Lục Nam Trạch nhú lông mày: "Anh có ý gì?"

"Ồ trong lòng anh, cô ấy có thể định giá. Nhưng ở trong lòng tôi, cô ấy là vô giá."

Một câu, để Lục Nam Trạch hơi sững sờ.

Một lúc sau, Thẩm Lương Xuyên mới quay đầu nhìn về phía đạo diễn: "Tôi nhớ được, phí bồi thường vi phạm hợp đồng trong đoàn làm phim là 50 triệu?"

Đạo diễn sững sờ, ngây ngốc gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp móc ra một tấm chi phiếu, đặt ở trên bàn hội nghị, gọn gàng dứt khoát nói hai chữ: "Huỷ bỏ hợp đồng."

Sau đó, anh không ngừng lại, trực tiếp nhanh chân rời đi!

Một động tác này, để tất cả mọi người trong phòng, đều kinh hãi.

Người nào cũng không nghĩ tới, Thẩm ảnh để lại đột nhiên ra tay như vậy.

Đến Tổng Thành, giặt tẩy mình, ngăn ngó tại chỗ, muốn nói điều gì, nhưng nhìn bóng lưng thẳng tắp của anh, lúc này mới nuốt lời ra miệng xuống, vội vàng đi theo.

Lục Nam Trạch bình tĩnh nhìn tấm chi phiếu trên bàn.

Trong đầu, quanh quẩn là lời anh nói...

"Ồ trong lòng tôi, cô ấy là vô giá."

Cho nên...

Anh ta có thể lấy ra tất cả tiền mặt, làm trái hợp đồng, chính là vì... Bảo hộ cô sao?

Lục Nam Trạch nắm lấy nắm đấm, một lúc sau, mới hung hăng đập lên trên mặt bàn.

Bọn họ càng ân ái, càng khiến anh ta lộ ra thê lương!

Đối với Kiều Luyến mà nói, Lục Nam Trạch anh ta, đến cùng tính là gì?

-

Tổng Thành nhắm mắt theo đuôi Thẩm Lương Xuyên, vừa đi vừa nhìn thần sắc của anh, đã thấy thần sắc anh như thường, một chút cũng không có đáng về bị đá kích.

Tổng Thành ho khan một tiếng: "Anh Thẩm, chuyện này..."

"Không nên nói cho cô ấy biết."

Tổng Thành sững sờ, cái này mới phản ứng được, cô trong lời nói của anh, là chỉ Kiều Luyến.

"Vậy bây giờ..."

"Lập tức định vé máy bay về Bắc Kinh, hiện tại rời đi."

Tổng Thành gật đầu, "Đúng."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 596: Lục Nam Trạch PK Thẩm ảnh đế (6)

"Lục tiên sinh, tra được! Bọn họ định 10 h đêm nay, về Bắc Kinh."

Lục Nam Trạch nghe nói như thế, nở nụ cười châm chọc: "Mang bọn họ lại cho tôi!"

"Vâng." Bảo vệ xoay người rời đi.

"Chờ một chút."

Bảo vệ quay đầu liền thấy Lục Nam Trạch mặc áo khoác vào: "Tôi đi cùng anh."

Cùng ngày, từ trong biệt thự lái ra năm chiếc xe con màu đen.

Đồng loạt chạy tới sân bay.

Trên đường đi, dẫn tới vô số ánh mắt.

Sau một tiếng rưỡi, đến sân bay.

Lục Nam Trạch xuống xe, nhanh chân đi vào bên trong.

"Tiên sinh, bọn họ đặt vé máy bay XX, còn nửa giờ là bắt đầu đăng ký. Hiện tại tất cả mọi người, đều trông coi ở bên kia."

Lục Nam Trạch gật đầu: "Đi."

Một đám người, đi tới phòng chờ.

Một đám người đang muốn tiến lên kiểm tra, Lục Nam Trạch mắt qua, khoát tay: "Không có cô ấy, tiếp tục chờ."

"Đứng."

Nửa giờ sau.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên vẫn không có xuất hiện.

Mọi người bắt đầu đăng ký, Lục Nam Trạch hí mắt, chờ đến khi một đám người đăng ký hoàn tất, máy bay đã cất cánh, hai người vẫn không có xuất hiện!

Trông mắt Lục Nam Trạch co rụt lại: "Trúng kế diệu hồ ly son!"

-

Giờ này khắc này, Tổng Thành lái xe, đã mang hai người chạy trên đường cao tốc, chạy được mấy trăm cây số, khoảng cách Bắc Kinh còn nửa đường xe.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm cái này, từ sau khi anh trở về khách sạn, một câu không nói, thu dọn đồ đạc, mang theo mình rời đi, muốn nói lại thôi nhiều lần, cuối cùng cũng không nhận được mở miệng hỏi thăm: "Chuyện đoàn làm phim, thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, nhìn cô một cái, khẽ mở miệng: "Đã xong."

Kiều Luyến cắn môi: "Thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng: "Huỷ bỏ hợp đồng rồi."

Ba chữ, cũng không thấy nỗ lực trong đó.

Kiều Luyến lại hơi sững sờ.

Huỷ bỏ hợp đồng rồi sao?

Thẩm Lương Xuyên vì bộ phim này, đã bỏ ra rất nhiều.

Trong mấy tháng này, anh gần như thời thời khắc khắc đều ôm kịch bản nghiên cứu.

Anh rất nghiên cứu nhân vật Tào Tháo này, đã đến giai đoạn khảo cổ, thậm chí còn qua đại học lịch sử, mời giáo sư chuyên môn truyền thụ mọi chuyện liên quan tới Tào Tháo cho anh.

Anh thích bộ phim này.

Kiều Luyến có thể nhìn ra được, nhưng bây giờ, nói không cần là không cần..

Kiều Luyến cắn môi, một lúc sau mới cúi thấp đầu xuống: "Thẩm Lương Xuyên, thật xin lỗi..."

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, nhìn về phía cô, thấy bộ dạng cô áy náy bộ, không nhận được vuron cánh tay, ôm bờ vai của cô: "Tiểu Kiều..."

"Ừm?"

Kiều Luyến ngẩng đầu nhìn về phía anh.

"Mặc kệ con đường phía trước gian khổ cỡ nào, chúng ta cũng phải cùng đi xuống, được không?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, cắn môi.

Sau cùng, cô khẽ gật đầu.

Về sau rất nhiều thời kỳ, cô mới phát hiện, gật đầu dễ dàng, thế nhưng áp dụng xuống, chuyện này là gian nan cỡ nào.

Giờ phút này đã là ban đêm.

Vì mau chóng trở lại Bắc Kinh, bọn họ không có nghỉ ngơi.

Kiều Luyến ngủ một giấc tỉnh lại, sắc trời bên ngoài đã tối.

Cô nhìn chăm chăm đêm tối, đột nhiên cảm giác con đường phía trước của mình, cũng không có ánh sáng.

Quay đầu, nhìn thoáng qua, phát hiện người đàn ông bên cạnh đang nhắm mắt dưỡng thần, có lẽ là phát giác được động tĩnh của cô, anh mở mắt.

Kiều Luyến cắn môi, bình tĩnh nhìn anh, bỗng nhiên mở miệng: "Từ Xuyên, sao anh đối với em tốt như vậy?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên sâu, liền nghe thấy Kiều Luyến tiếp tục hỏi thăm:

"Từ Xuyên, tám năm trước, vì sao anh không có tới?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 597: Lục Nam Trạch PK Thẩm ảnh đế (7)

Vấn đề này vừa ra tới, tâm Kiều Luyến, liền nhắc lên.

Thậm chí, lòng của cô đều lạnh băng.

Trước kia không biết Từ Xuyên là Thẩm Lương Xuyên, có lẽ cô sẽ hoài nghi, là năm đó Từ Xuyên đùa nghịch cô.

Thế nhưng từ khi phát hiện bí mật, cô biết... Từ Xuyên không có trêu đùa cô.

Tâm lý Từ Xuyên, vẫn luôn có cô.

Như vậy, năm đó đến cùng xảy ra chuyện gì?

Lần này cô chạy đến Hoàng Điểm, là muốn hỏi vấn đề này, nhưng không có tìm được thời cơ.

Cô chăm chú nhìn anh chăm chăm, liền thấy anh nghe được câu này, tròng mắt co rụt lại, dưới môi vô thức nhếch lên.

Kiều Luyến cắn môi: "Là bởi vì... Tống Nguyên Hi sao?"

Tuy mặt Thẩm Lương Xuyên không biểu tình, thế nhưng ánh mắt có biến hóa rõ ràng.

Là bởi vì cô ấy.

Kiều Luyến không nói gì nữa.

Cô sợ hãi nghe được điều gì để quan hệ hai người, lâm vào cục diện bế tắc.

Cô cắn môi một cái, lúc này mới quay đầu nhìn ra phía ngoài: "Đợi đến khi tương lai anh muốn nói cho em, anh nhất định phải nói cho em biết."

Thẩm Lương Xuyên giống như là nhẹ nhàng thở ra, đưa tay vuốt đầu của cô.

Dù hai người chưa có giải được khúc mắc, thế nhưng giờ khắc này, bọn họ lại cảm giác, quan hệ giống như thân cận một bước.

-

Trong đoàn làm phim, lập tức lộn xộn.

Nam chính nghỉ việc!

Điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ phim không cách nào đúng hạn, sang năm không có cách nào chiếu!

Mọi thứ đã chuẩn bị đầy đủ, một ngày không chụp quay, liền tổn thất tiền nhân công một ngày, chi phí thuê, phí sân bãi!

Các loại phí dụng chung... Xem như có năm ngàn vạn của Thẩm Lương Xuyên, cũng không quay vòng lâu như vậy!

Đạo diễn gấp đến độ xoay quanh.

Cả bộ phim dựa vào mảnh lối cũng là Thẩm Lương Xuyên, nữ chính là người mới, căn bản cũng không có danh khí.

Thế nhưng còn lại, người có cấp bậc so sánh với Thẩm Lương Xuyên, cả đám đều không có lịch trình!

Đạo diễn đều muốn khóc.

Nhà đầu tư muốn hớ Thẩm ảnh đế, thế nhưng sau cùng, lại bị Thẩm ảnh đế hớ một tay!

Thẩm ảnh đế chỉ lấy ra năm ngàn vạn, toàn bộ tổn thất của đoàn làm phim, năm ngàn vạn chỉ là một số 0!

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

Đạo diễn nói với người phụ trách: "Lục tiên sinh gọi điện thoại đến, nói là tìm một nam chính, thế nhưng sao anh ta biết, nam chính ở đâu tốt được như vậy? Loại phim hoành tráng này, không có kỹ thuật diễn, hoàn toàn không bỏ ra được!"

Người phụ trách muốn nói điều gì, đúng lúc này, nam số ba của đoàn làm phim, từ bên ngoài đi vào.

Nam số ba Trần Tuấn Kiệt là một lão luyện lần mò trong làng giải trí ba năm, kỹ thuật diễn cũng được, danh khí cũng có, chỉ là không nóng không lạnh.

Nhưng đoạn thời gian trước, hắn ta quay chụp một bộ phim thần tượng, phát đỏ, để đoạn thời gian gần nhất, nhiệt độ rất cao.

Hắn ta cười nhìn đạo diễn Vương: "Đạo diễn Vương, có thời gian không? Tôi mời mọi người ăn bữa cơm."

Trên bàn cơm.

Trần Tuấn Kiệt cười híp mắt: "Đạo diễn Vương, kỳ thật tôi đối với nhân vật Tào Tháo này, có hiểu rõ rất sâu, trước khi đến đoàn làm phim, vì hiểu rõ hẳn, tôi cũng làm rất nhiều bài tập, hiện tại đoàn làm phim thiếu người, ông xem..."

Ý tứ không cần nói cũng biết.

Nhưng chuyện thay nam chính, đạo diễn Vương đạo khẳng định không có khả năng trực tiếp đáp ứng, đành phải mở miệng cười: "Tôi suy tính một chút."

Trần Tuấn Kiệt lập tức vui vẻ.

Chờ đến khi ăn cơm xong, đạo diễn Vương theo người phụ trách về đoàn làm phim.

Người phụ trách hỏi thăm: "Ông thật sự muốn để Trần Tuấn Kiệt diễn nam chính sao?"

Đạo diễn Vương nhú lông mày, vừa định nói chuyện, lại thấy phía trước, Mạc Tây Thừa ăn mặc cổ trang, đi tới.

Ánh mắt đạo diễn Vương, trong nháy mắt sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 598: Lục Nam Trạch PK Thẩm ảnh đế (8)

Ở trong đoàn làm phim, Mạc Tây Thừa vĩnh viễn là người cảm giác tồn tại thấp nhất.

Nhưng vô luận anh ta diễn bộ phim nào, có thể hoàn mỹ không một tí vết.

Toàn bộ đoàn làm phim, bất kể là ai, quay cùng với Thẩm ảnh đế, đều sẽ bị áp chế rất thảm, bởi vì khí thế Thẩm Lương Xuyên quá mạnh, kỹ thuật diễn quá tốt, để cho người ta không tự giác đi vào, luôn luôn cảm thấy người bên cạnh, không hợp nhau.

Thế nhưng chỉ có Mạc Tây Thừa, âm thầm phối hợp với anh.

Trong vòng người đều biết, kỹ thuật diễn của Mạc Tây Thừa như lửa thuần.

Sở dĩ anh ta không nổi, chỉ cần người thông minh tự hỏi một chút liền biết, bởi vì anh ta không muốn nổi, chính mình áp chế chính mình.

Kỳ thật, anh ta muốn tướng mạo có tướng mạo, có khí chất, so với Thẩm Lương Xuyên không kém, chỉ cách nổi tiếng một bước!

Đạo diễn trầm tư, người phụ trách liền tiếp tục mở miệng: "Đạo diễn?"

Vương đạo lấy lại tinh thần, trông mắt hơi híp: "Vốn tôi dự định, để Trần Tuấn Kiệt cũng được, nhưng hiện tại, có người tốt hơn."

Nói đến đây, đạo diễn Vương liền đi về phía Mạc Tây Thừa.

Mạc Tây Thừa đang cầm kịch bản xem, vai diễn của anh chính là một quý công tử nhẹ nhàng, nhưng so với kiêu ngạo của nam chính, hoàn toàn không phải một tính cách.

Vương Đạo gọi anh lại: "Thầy Mạc."

Mạc Tây Thừa quay đầu.

Vương Đạo mở miệng cười: "Thẩm ảnh đế rời đoàn làm phim, cậu biết chứ?"

Mạc Tây Thừa gật đầu.

Vương Đạo tiếp tục mở miệng: "Đối với nam chính, cậu có hứng thú không?"

Mạc Tây Thừa muốn lắc đầu theo bản năng.

Nhưng bỗng nhiên nghĩ đến đoạn thời gian gần đây, đại ngộ trong đoàn làm phim.

Trước kia, bất kể như thế nào anh đều không để vào mắt, nhưng bây giờ...

Anh trầm tư một chút, lúc này mới lên tiếng nói: "Để tôi suy nghĩ một chút."

Vương Đạo sững sờ.

Bình thường người gặp được loại chuyện này, khẳng định đều đuổi tới, cũng chỉ có Mạc Tây Thừa, còn muốn suy tính một chút.

Nhưng anh không có cự tuyệt, đã nói lên chuyện này, còn có hi vọng.

Vương Đạo gật đầu: "Tôi hi vọng, cậu có thể sớm cho tôi tin tức."

Mạc Tây Thừa gật đầu.

Chờ đến khi Vương Đạo rời đi, lúc này Mạc Tây Thừa mới cầm điện thoại di động lên, gọi cho Thẩm Lương Xuyên.

Giờ này, Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến vừa mới đến biệt thự ở Bắc Kinh.

Kiều Luyến đi tắm, sau khi xong liền trùm khăn tắm đi ra, nghe được tiếng Thẩm Lương Xuyên trên ban công: "Bộ phim này, tôi rất thích, nội dung cốt truyện cũng rất tốt, nếu như cậu thay thế nam chính, tôi cũng yên tâm."

"Đúng, tôi sẽ không trở về."

Hai câu nói, nghe mà lòng cô chua xót.

Thẩm Lương Xuyên thích bộ phim này.

Cô biết.

Cô cũng ưa thích.

Tuy nhiên lại vì cô, từ bỏ.

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống, siết chặt nắm đấm.

Thế nhưng tiếp theo, lại ngẩng đầu lên.

Đây là Từ Xuyên, cô theo Từ Xuyên, không có thua thiệt...

-

Hoành Diễm

Cúp điện thoại, Mạc Tây Thừa đứng tại chỗ.

Giữa đàn ông, có hữu nghị giữa đàn ông.

Bây giờ anh muốn nói, Thẩm Lương Xuyên sẽ trợ giúp anh.

Rất nhanh, trong hộp thư liền thêm một phần bưu kiện, là lý giải của Thẩm Lương Xuyên về nam chính, ở trong đó có rất nhiều thứ thâm thúy, có thể làm cho người ta càng hiểu rõ nam chính.

Mạc Tây Thừa bình tĩnh nhìn những tài liệu này, sau cùng đi tìm Vương Đạo: "Đạo diễn Vương, tôi đã suy nghĩ kỹ..."

Giờ này, Trần Tuấn Kiệt đang hiến ân cần với Kiều Y Y.

"Chị Kiều, chị nóng không?"

Hắn ta lấy tay làm cây quạt, nịnh nọt cười, phẩy phẩy cho Kiều Y Y.

Kiều Y Y nghe nói như thế, lắc đầu, nhếch miệng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 599: Lục Nam Trạch PK Thẩm ảnh đế (9)

Trần Tuấn Kiệt lại mở miệng: "Chị Kiều, tôi cảm thấy cái Thẩm ảnh đế kia quả thực là quá kiêu ngạo, không biết thương hương tiếc ngọc, nếu là tôi nhìn thấy đại mỹ nhân như chị Kiều, tuyệt đối đều dựa vào chị."

Lúc này Kiều Y Y bực bội muốn chết. Nghe nói như thế, chỉ là quay đầu nhìn hắn một cái, tiếp tục mở miệng: "Nói đi, thế nào?"

Trần Tuấn Kiệt cười: "Không có gì, người nào không biết trong đoàn làm phim do chị định đoạt, về sau chỉ cần chị chiếu cổ tôi là được."

Kiều Y Y nhìn tướng mạo hắn ta tuần lã, nhin cười không được: "Tốt, về sau chị bảo kê chú."

-

Trần Tuấn Kiệt nhận được điện thoại đạo diễn, hưng phấn muốn nhảy dựng lên!

Tuy hắn có quay một bộ phim thần tượng, khá lên, thế nhưng kỳ thật chính hắn biết, loại náo nhiệt này chỉ là nhất thời, nếu như hắn không có tác phẩm hay hơn, như vậy qua một thời gian, hắn sẽ im hơi lặng tiếng.

Cho nên, hắn tiếp tục bộ phim này.

Thế nhưng tiến vào văn phòng đạo diễn, lại thấy được Mạc Tây Thừa.

Trần Tuấn Kiệt nhất thời nhũ lông mày, liền nghe đạo diễn mở miệng: "Đoàn làm phim quyết định, để thầy Mạc tới đảm nhiệm nam chính, còn cậu vai nam hai."

Một câu, sắc mặt Trần Tuấn Kiệt thay đổi, hắn nhũ lông mày, muốn nói điều gì, nhưng nhìn đạo diễn và Mạc Tây Thừa, lời vừa tới miệng, cứ nuốt vào như vậy.

Trần Tuấn Kiệt thở hắt ra khỏi phòng đạo diễn, mới đi ra, liền không cẩn thận, đụng phải một người.

Hắn ngẩng đầu lên: "Ai vậy, không có mắt như thế..."

Nói còn chưa dứt lời, khi nhìn thấy người trước mặt lúc, đôi mắt lập tức trở ngược.

Bởi vì, người trước mặt không là người khác, chính là Thi Niệm Diêu.

Tướng mạo Thi Niệm Diêu, tuyệt đối ném trong đám người, liếc một chút là có thể chú ý tới.

Xinh đẹp để cho người ta cảm thấy mắt đều không nhìn tới.

Trần Tuấn Kiệt lập tức nhận ra, Thi Niệm Diêu là cái diễn viên quần chúng, cô và Mạc Tây Thừa có chút quan hệ không minh bạch.

Dung mạo cô, khẳng định cấu kết với Mạc Tây Thừa, có thể lẫn lộn trong làng giải trí.

Nghĩ tới đây, Trần Tuấn Kiệt lập tức cười híp mắt tiến lên một bước: "tiểu thư, cô tới nơi này làm gì?"

Hơi thờ buồn nôn, đập vào mặt, Thi Niệm Diêu nhũ mày, lui về sau một bước, kéo dài khoảng cách với hắn ta.

Trần Tuấn Kiệt thấy bộ dạng cô như vậy, lập tức mở miệng nói: "Không bằng, chúng ta cùng ăn một bữa cơm?"

Thi Niệm Diêu lạnh mặt: "Tôi không rảnh."

Trần Tuấn Kiệt tiếp tục mở miệng: "Kỳ thật, Mạc Tây Thừa có thể cho cô, tôi cũng có thể cho cô."

Mạc Tây Thừa vừa mới đoạt nhân vật của hắn ta, lời gì hắn ta cũng không thể nói, hiện tại, muốn cướp người phụ nữ của Mạc Tây Thừa!

Nhưng hết lần này tới lần khác, Thi Niệm Diêu lại khó chơi: "Không thích, mời anh tránh ra, bằng không tôi sẽ hô lớn."

Sắc mặt Trần Tuấn Kiệt lập tức âm trầm: "Nói cho cô biết, đi theo hắn ta, không có kết cục tốt!"

Tiếp đó rời đi.

Thi Niệm Diêu nhìn theo bóng lưng của hắn, thề lười.

-

Mạc Tây Thừa đảm nhiệm nam chính, bởi vì trang cảnh phối hợp tốt, cho nên quay từ đầu bộ phim, vẫn như nam hai đi dạo thanh lâu.

Thi Niệm Điều đổi xong quần áo, thay thế vị trí Kiều Luyến, cùng Mạc Tây Thừa mập mờ.

Tất cả mọi người đều chuẩn bị kỹ càng, bắt đầu quay.

Trần Tuấn Kiệt nhìn cô gái hóa trang xong, rất xinh đẹp, trong ánh mắt hiện lên ác độc.

"Bắt đầu!"

Nurong theo mệnh lệnh của đạo diễn, Trần Tuấn Kiệt và Mạc Tây Thừa đi vào phòng.

Sau đó, Trần Tuấn Kiệt không nói hai lời, trực tiếp ôm eo Thi Niệm Điều, định hôn lên!

Lúc quay phim, nam diễn viên chiếm tiện nghi nữ diễn viên, loại chuyện này rất nhiều! Cũng không tin buồn chọc được Mạc Tây Thừa!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 600: Lục Nam Trạch PK Thẩm ảnh đế (10)

Lúc quay phim, kỳ thật có rất nhiều kỹ xảo.

Ví dụ như những lần hôn, còn có một ít hôn thật, nhưng rất nhiều lần đều là nhìn qua kịch liệt, kỳ thật không vron đầu lưỡi.

Nhưng có vài nam diễn viên, thích chiếm tiện nghi, lúc quay thân mật, tay liền thích động chạm.

Giờ này khắc này, bàn tay Trần Tuấn Kiệt, liền đưa về phía ngực Thi Niệm Điều, trong ánh mắt của hắn đen lại. Hơn nữa còn vron đầu, dự định hôn lên mặt Thi Niệm Điều.

Mạc Tây Thừa nhìn thấy, trong lòng bắn ra một con giận, nhưng có người ôm bờ vai của anh, mang anh đi tới bên cạnh.

Đạo diễn không nói ngừng, bọn họ vẫn phải diễn, dừng lại, cho dù đạo diễn không mắng, người khác nhìn lấy, cũng cảm thấy là người có vấn đề.

Mạc Tây Thừa tiến đến bên tai của hắn, không biết nói cái gì, nhìn như thân mật, giống như hai anh em đang nói cái gì, nhưng chỉ có Trần Tuấn Kiệt biết, Mạc Tây Thừa không nói gì.

Hắn muốn tránh thoát lời kéo, qua núu Thi Niệm Điều lại, nhưng chân Mạc Tây Thừa lại duỗi ra phía trước, trực tiếp khiến Trần Tuấn Kiệt trượt chân!

Trần Tuấn Kiệt lao đảo một cái, nhào về phía trước, đúng lúc này, cũng không biết Thi Niệm Điều là vô tình hay cố ý, kinh hô một tiếng: "Khách quan, cẩn thận!"

Nhưng lúc nói lời này, lại vừa vặn làm rơi đạo cụ trên bàn.

Trần Tuấn Kiệt ngã nhào xuống đất, cũng không có gì, thế nhưng qua một lát sau, trước mặt sao thêm quả táo?

Phốc!

Hắn ta oán hận đụng phải của táo.

Trong nháy mắt táo bị vỡ ra, bắn nước ra người hắn.

Trần Tuấn Kiệt nhất thời cảm thấy một trận ác tâm, muốn đứng lên, thế nhưng Mạc Tây Thừa lại làm ra bộ muốn tiến lên nâng hắn, một chân dẫm lên bắp chân của hắn!

Trần Tuấn Kiệt:...!!

Cho nên, hắn là vận rủi gì?!

Đạo diễn đã ở bên kia gầm thét: "Trần Tuấn Kiệt, cậu làm gì vậy? Có thể quay phim hay không!"

Nhân viên chung quanh, cũng đều lạng lẽ cúi đầu, nở nụ cười.

Bởi vì Trần Tuấn Kiệt sai lầm, dẫn đến hiện trường bị làm loạn.

Phải thu dọn sàn nhà, lại phải sửa chữa, hao phí một chút thời gian.

Cho nên, lúc nhân viên bận rộn, Thi Niệm Điều liền ở bên cạnh nghỉ ngơi với Mạc Tây Thừa, chờ đợi cảnh kỹ càng.

Trần Tuấn Kiệt thì qua đôi một bộ quần áo.

Một lát sau, đạo diễn hô Mạc Tây Thừa quá giang bộ phim.

Thi Niệm Điều nhàn rỗi ở chỗ này.

Bỗng nhiên có người đi tới: "Ai, diễn viên quần chúng kia, cô qua phòng nghỉ bên cạnh chờ một lúc, chỗ này quá lạnh rồi!"

Nói xong còn chỉ cho cô.

Thi Niệm Điều nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Đi theo người kia tới phòng nghỉ.

Cô mới vừa vào cửa, cửa phòng liền bỗng nhiên bị đóng lại.

Trông mắt Thi Niệm Điều co rụt lại, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy Kiều Y Y ngồi trong phòng, đang nhìn cô chăm chăm.

Cảnh tượng này, nhìn qua đúng là kinh hoàng.

Thi Niệm Điều nhú mảy, muốn mở cửa phòng đi ra ngoài, thế nhưng cửa phòng lại bị khóa từ bên ngoài.

Thi Niệm Điều sững sờ, quay đầu nhìn về phía Kiều Y Y: "Cô làm gì vậy?"

Kiều Y Y lại nhìn cô chăm chăm: "Cô có biết Kiều Luyến hay không?"

Thi Niệm Điều nhú mảy.

Cô khẽ gật đầu: "Biết, thế nào?"

Một câu roi xuống, Kiều Y Y giơ tay lên, đổ một ly nước lạnh lên đầu cô..

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 601: Nhà đầu tư đến rồi! (1)

Thi Niệm Điều có đề phòng Kiều Y Y.

Trong nháy mắt cô ta hất chén nước này ra, cô liền lui về sau một bước.

Thế nhưng đại bộ phận nước đều rơi trên thân cô.

Cô ấy lập nhú lông mày: "Cô làm gì vậy?"

Kiều Y Y cười lạnh: "Làm gì? Bên trong đoàn làm phim, quần áo diễn viên quần chúng đều là làm riêng, bộ quần áo này của cô, chính cô cũng biết. Đã mấy ngày, cô cảm thấy, bây giờ cô nói quần áo này ướt, bọn họ có thể đổi chỗ cô hay không?"

Kiều Y Y tiếp tục nhìn chăm chăm cô: "Huống hồ, nếu như cô nói quần áo của cô ướt, cô cảm thấy... Mạc Tây Thừa sẽ làm thế nào? Có thể cãi nhau với đạo diễn hay không. Mà với thân phận của anh ta, ở trong đoàn làm phim lại tính là cái gì? Hừ! Tốt nhất là anh ta náo một hồi, để đạo diễn thay anh ta!"

Thi Niệm Điều nhìn chăm chăm cô ta: "Vì cái gì cô nhắm vào Mạc Tây Thừa?"

"Vi cái gì? Bởi vì cô! Cô với Kiều Luyến là bạn tốt, đều không phải vật gì tốt!"

Về mặt Kiều Y Y tàn nhẫn, biểu tình dữ tợn.

Từ lần trước anh hai tới, tần suất đến đoàn làm phim rất cao, nhưng từ khi Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến rời đi, anh hai một lần cũng không có tới!

Đều tại đồ đệ tiện Kiều Luyến!

Nếu như không có Kiều Luyến, cô ta cũng sẽ không bị anh hai ghét bỏ như thế.

Nghĩ tới đây, Kiều Y Y nắm chặt tay, lửa giận tràn đầy không chỗ phát tiết, Thi Niệm Điều ở lại liền thành nơi cô ta trút giận.

Thi Niệm Điều lạnh run.

Cô diễn vai gái thanh lâu, vốn mặc ít, giờ phút này nước lạnh rơi trên người, nước ở phần eo, rõ ràng nguội đi, để cho cô lạnh run.

Cô nhìn chăm chăm Kiều Y Y.

Chẳng qua là một chén nước, xem như náo lên, chỉ sợ Kiều Y Y sẽ nói mình không cần thận.

Cô ăn chắc thua thiệt này.

Thi Niệm Điều cắn môi, híp mắt lại.

Một lúc sau, bỗng nhiên cô nhếch môi cười một tiếng, vươn tay giữ chặt Kiều Y Y.

Sắc mặt Kiều Y Y thay đổi: "Cô làm gì?"

Thi Niệm Điều mở miệng: "Đương nhiên là ăn miếng trả miếng!"

Nói xong câu đó, một tay khác cầm lấy bình nước khoáng bên cạnh, sau đó, cô liền xốc cổ áo Kiều Y Y lên, đổ vào bên trong!

Kiều Y Y muốn giãy dụa.

Thế nhưng từ nhỏ Thi Niệm Điều học qua Taekwondo, cô ta ông ọ đâu phải đối thủ của Thi Niệm Điều.

Cảm giác lạnh như băng từ ngực trượt đến trên đùi.

Đề Kiều Y Y lạnh run cả người!

Nguyên một chai nước đổ xong, lúc này, Thi Niệm Điều mới buông lỏng cô ta ra, phui tay: "Gặp lại!"

Sau đó không nói hai lời, liền quay người rời đi.

Kiều Y Y tức nộ phôi: "Thi Niệm Điều, cô cũng dám đối với tôi như vậy! Cô..."

Nghe nói như thế, Thi Niệm Điều quay đầu chớp mắt: "Cô nói quần áo cô ướt, vậy cô cầm chứng cứ đến đây? Cởi hết ra cho mọi người nhìn xem?"

Đại bộ phận nước này đều dính bên trong áo ngực của cô ta, làm sao cho mọi người nhìn?!

Lúc này Kiều Y Y mới ý thức được hành động âm ngoan của Thi Niệm Điều, nhất thời tức đậm chân: "Cô nhất định phải chết!"

Thi Niệm Điều nhếch miệng, nhanh chân đi qua.

Ra gặp gió lạnh đập vào mặt, để cho cô cảm giác phần eo đều bị lạnh đến co rút lại một chút.

Cô ôm lấy bả vai, lạnh run cả người, sau đó liền thấy Mạc Tây Thừa và đạo diễn vừa nói về bộ phim xong, đang tìm cô bốn phía, về sau thấy được cô ấy, nguyên bản khuôn mặt u ám lại hơi sáng lên, đi nhanh tới.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 602: Nhà đầu tư đến rồi! (2)

Trong ánh mắt Thi Niệm Điều không tự giác lộ ra ý cười.

Mạc Tây Thừa là nam thần của cô, thế nhưng về sau khi tiếp xúc mới phát hiện, anh ấy bình thường là người vô cùng u ám, cho dù là thời điểm cười, giữa hai đầu lông mày đều mang chút uất khí.

Cả người giống như sinh hoạt trong u tối.

Nhưng bây giờ, có lẽ là vì anh ấy diễn nhân vật thiếu niên tươi trẻ nên trên người Mạc Tây Thừa, cuối cùng cũng nhiều hơn mấy phần hương vị ánh nắng.

Dạng cải biến này, để Thi Niệm Điều cảm thấy vui vẻ.

Cô đón Mạc Tây Thừa đi qua.

Mạc Tây Thừa nhìn cô: "Chạy đi đâu vậy?"

Thi Niệm Điều mím môi: "Đi nhà vệ sinh. Sân bãi bố trí xong rồi sao?"

Cô ấy cánh tay, che chỗ eo, không cho Mạc Tây Thừa phát hiện khác thường.

Đương nhiên ánh mắt Mạc Tây Thừa không có khả năng nhìn chăm chăm eo con gái, huống hồ anh luôn duy trì cảm giác như gần như xa với Thi Niệm Điều.

Cho nên nghe nói như thế, quay đầu nhìn về phía sân bãi: "Sắp rồi "

Lời này vừa dứt, người phụ trách chạy tới: "Sân bãi chuẩn bị xong, mọi người nhanh đến đây đi."

Thi Niệm Điều và Mạc Tây Thừa đồng thời gật đầu.

Lần này, Trần Tuấn Kiệt không dám giờ trò xấu, không có động thủ động cước với Thi Niệm Điều, cho nên phần diễn này vô cùng thuận lợi.

Thế nhưng sau khi Mạc Tây Thừa ôm Thi Niệm Điều, còn đụng phải phần eo ướt nhẹp của cô.

Anh hơi sững sờ.

Nhưng đang quay phim, liền không có nói nhiều.

Thi Niệm Điều tưởng là Mạc Tây Thừa không có phát hiện khác thường, nhẹ nhàng thở ra.

Nguyên bản hôm nay muốn quay cảnh nam chính và nam chính số hai cùng đi thanh lâu, nữ chính xông tới đại náo.

Thế nhưng nữ chính Kiều Y Y lại đột nhiên có chuyện, đi ra khỏi đoàn làm phim, về khách sạn.

Khiến cảnh quay này lại chậm trễ một ngày.

Thế là hiện tại chỉ có thể chờ nữ chính về quay tiếp.

Sắc mặt đạo diễn đều tái đi.

Các nhân viên làm việc xung quanh càng xì xào bàn tán.

Cảm thấy nữ chính này thật sự quá kênh kiệu rồi!

Nhưng lần này, thật sự là Kiều Y Y có nỗi khổ không nói được!

Cô ta có thể nói gì? Nói nội y ướt đầm sao? Nhất định phải về khách sạn thay quần áo!

Sau khi quay xong cảnh này, bọn họ đi xuống sân bãi.

Trợ lý Mạc Tây Thừa, lập tức lấy áo lông cho anh ấy.

Mạc Tây Thừa nhận lấy, lại trực tiếp khoác trên người Thi Niệm Điều, đồng thời nói với trợ lý: "Mang Thi tiểu thư về thay quần áo."

Thi Niệm Điều hơi sững sờ, trong lòng lại chảy qua một dòng nước ấm.

Quả nhiên Nam Thần vừa cẩn thận lại tốt bụng... Quá hạnh phúc mà~

Thi Niệm Điều đi theo tiểu trợ lý, lúc đi thay quần áo quay đầu nhìn về phía Mạc Tây Thừa, đã thấy thần sắc anh có chút lạnh lẽo, mang theo vẻ kiên quyết cô chưa từng gặp qua trước kia.

Thời điểm Thi Niệm Điều thay quần áo, điện thoại di động chợt vang lên.

Cô hơi cúi đầu, liền thấy trên điện thoại di động hiện lên "Anh hai nhiều chuyện".

Cô lập tức nhếch miệng, cầm điện thoại di động lên nghe, hưng phấn mở miệng: "Anh!"

Đôi điện truyền đến một tiếng nói trầm thấp mang theo ôn hòa: "Ồ đâu?"

Thi Niệm Điều cúi đầu: "Đoàn làm phim!"

"Đoàn làm phim nào?"

"(kiêu hùng)." Nói đến đây, Thi Niệm Điều mở miệng: "Anh hỏi rõ ràng như vậy làm gì?"

"Anh đến bên này làm ít chuyện, đi qua xem em một chút. Em khảo sát thế nào?"

Một câu vừa dứt, tâm Thi Niệm Điều nhất thời nhảy lên.

Khảo sát thế nào?

Căn bản cô không có khảo sát mà?

Cô ở chỗ này làm diễn viên quần chúng rồi!

Chẳng qua, anh hai làm nhà đầu tư, muốn tới đoàn làm phim sao?

Thi Niệm Điều cười hắc hắc, việc này, có trò vui rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 603: Nhà đầu tư đến rồi! (3)

Cúp điện thoại, Thi Niệm Điều đổi quần áo xong.

Một lát sau, quay đầu đưa đồ hóa trang cho người phụ trách, sau đó liền ôm áo lông của Mạc Tây Thừa đi ra.

Mạc Tây Thừa đang ở nơi khác quay cảnh tiếp theo.

Cô liền ôm áo lông, đứng ở bên cạnh quan sát.

Thời điểm Mạc Tây Thừa diễn vai nam chính số hai hào hoa phong nhã.

Hiện tại diễn vai nam chính lại lộ ra khí thế bá đạo.

Thi Niệm Điều nhìn một chút, không tự chủ nhìn ngây người.

Nam thần thật rất đẹp trai!!!

Nhất là từ bên cạnh nhìn sang, mũi rất cao, hình dáng gương mặt rõ ràng, một đôi con mắt thâm thúy, lộ ra ý vị mê người...

Lại thêm anh vui đùa vào trong diễn suất, quả thực là diễn cái gì, liền là cái đó, càng khiến người ta cảm thấy, người trước mặt này, giống như quý công tử cổ đại, toàn thân lộ ra ngạo khí, ngậy thơ, còn có một cổ không cam lòng.

Lúc Mạc Tây Thừa quay cũng không cảm thấy gì.

Thế nhưng khi vừa quay xong, liền phát giác được một đôi mắt sáng lấp lánh, nóng rực nhìn anh ấy chăm chăm.

Mạc Tây Thừa quay đầu, liền thấy Thi Niệm Điều đứng cách đó không xa, hai tay nâng cằm, đang nhìn anh, ánh mắt sáng rực, giống như là so với mặt trời càng sáng rực, để chính anh có chút không được tự nhiên.

Anh nghiêng đầu đi, muốn không chú ý bên c, thế nhưng khi quay cảnh tiếp theo, rõ ràng có chút thoát khỏi bộ phim.

Cho dù đạo diễn rất hài lòng kỹ xảo của anh ấy, thế nhưng chỉ có anh biết, ở bên cạnh có ánh mắt nhìn chăm chăm làm anh có chút chịu không được.

Và lại...

"Hắt xì!"... Cách đó không xa, Thi Niệm Điều hắt hơi một cái.

Mạc Tây Thừa hơi sững sờ, nhú mảy.

"Cạch!" Đạo diễn hô, sau đó mở miệng: "Thầy Mạc, hiện tại nam chính không nên nhú mảy, nên là trạng thái xuân phong đắc ý..."

Lông mày Mạc Tây Thừa cũng không vì câu nói này mà tán đi, ngược lại làm một thủ thế tạm dừng với đạo diễn, sau đó đi tới bên cô.

Ở xa, Thi Niệm Điều thấy Mạc Tây Thừa đi từng bước một tới, sau cùng đứng ở trước mặt của cô.

Thân hình cao lớn, cao hơn cô trọn vẹn một cái đầu.

Mặt đỏ hóa trang, để trái tim người ta đều nhảy loạn.

Thời điểm Thi Niệm Điều đang miên mang suy nghĩ, đột nhiên trước mặt nhiều hơn một thê phòng.

Thi Niệm Điều sững sờ, chột cả người trở nên hưng phấn!

Đây là cái gì?

Chẳng lẽ nói... Nam thần để cho cô qua phòng chờ anh ấy?!

Trời ạ...!

Nam thần muốn ngủ cùng cô sao?

Tại thời điểm Thi Niệm Điều đang bở não, liền nghe Mạc Tây Thừa chậm rãi mở miệng: "Cô tới phòng của tôi nghỉ ngơi."

Thi Niệm Điều... Thì ra, nam thần chỉ để cho cô qua nghỉ ngơi một chút, không phải là ngủ như ý nghĩ của cô... Loại cảm giác mất mát này là sao nha?!!!

Thi Niệm Điều cúi thấp đầu xuống, không cầm thê phòng: "Nhưng mà tôi muốn ở đây nhìn anh quay phim."

Mạc Tây Thừa nghe như thế, nhét thê phòng vào trong tay cô: "Cô ở đây sẽ ảnh hưởng tới tôi."

Lập tức Thi Niệm Điều mở to hai mắt không hiểu nhìn anh.

Ảnh hưởng anh ấy? Cô ở đây, sẽ mang rất nhiều phiền phức đến cho anh sao?

Tâm tình Thi Niệm Điều lập tức mất mát, có chuyện gì càng khó chịu hơn so với việc nam thần nói cô làm ảnh hưởng đến anh chứ?

Cô đón lấy thê phòng, nhẹ gật đầu.

Sau đó Mạc Tây Thừa nói với trợ lý cái gì, cô cũng không có nghe tới.

Đi vào phòng Mạc Tây Thừa, Thi Niệm Điều liền ù rũ đứng ở đó.

Một lát sau, chuông cửa vang lên, cô hơi sững sờ, lúc này Mạc Tây Thừa còn đang quay phim đâu, ai sẽ tới?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 604: Nhà đầu tư đến rồi! (4)

Thi Niệm Điều đi qua mở cửa phòng.

Liền thấy trợ lý của Mạc Tây Thừa đứng ở ngoài cửa.

Trông thấy cô, lập tức cười nói đưa đồ trong tay mình qua: "Thi tiểu thư, đây là anh Mạc bảo tôi mua thuốc cho cô, cô uống hết đi."

Mạc Tây Thừa dặn mua thuốc cho cô?

Lúc này Thi Niệm Điều mới phát hiện, có chút tắc mũi, đầu cũng có chút choáng, đây là sinh bệnh sao?

Đần độn nhận thuốc, lúc này cô mới đi vào trong phòng lần nữa.

Cúi đầu, không thể nhìn thuốc trong tay, cô có một cảm giác rơi vào trong sương mù.

Nam thần mua thuốc cho cô!!!

Nam thần quan tâm thân thể cô sao?

Lập tức Thi Niệm Điều hưng phấn lên, lúc này mới ngẩng đầu, tìm đồ để đun nước.

Lúc này, cô mới chú ý tới, trong phòng nam thần, cũng là phong cách nam thần.

Chính khách sạn cô ở, đồ vật khẳng định ném ở khắp nơi, thế nhưng phòng này sạch sẽ gọn gàng, giống như không có người ở.

Trong phòng, quần áo Mạc Tây Thừa treo ngay ngắn trong tủ quần áo.

Trên mặt bàn, bày một cái cốc nước.

Ngoại trừ cái cốc nước này liền không còn gì khác.

Thi Niệm Điều nhìn cái cốc nước kia...

Đây cũng là chăn mền nam thần đã dùng qua!!!

Cô lui về sau một bước, lập tức liền ngã xuống trên giường.

Mùi hương hoa cỏ thuốc về Mạc Tây Thừa lập tức truyền tới, để cho cô có cảm giác cả người mình đều giống như bị tẩy não vậy.

Thi Niệm Điều bưng cốc pha lê của Mạc Tây Thừa, uống một cốc thuốc, sau đó liền nằm ở trên giường của anh, lập tức ngủ mất rồi.

Thân thể có chút không thoải mái, sau khi uống thuốc, ra một thân mồ hôi.

Chờ đến khi Thi Niệm Điều tỉnh lại lần nữa, mới phát giác được trên thân dính dính.

Cô lập tức đứng lên, cảm thấy lúc nữa nam thần trở về, nhìn thấy bộ dạng này của cô..., tuyệt đối không thể!

Cô nhanh chóng cởi quần áo ra liền chạy tới phòng vệ sinh.

Thời điểm đi ra cô nhớ trợ lý nói, nam thần quay đến tám giờ mới có thể trở về.

Hiện tại mới sáu giờ, nam thần hẳn là chưa trở về... A?

Mạc Tây Thừa quả thật là phải quay chụp đến tám giờ.

Thế nhưng mới sáu giờ, tâm tư của anh liền có chút bất an.

Cô gái đó có chút ngờ ngác, cũng không biết có biết gọi com tới ăn hay không.

Đang suy nghĩ, thấy có người chạy tới nói với đạo diễn: "Kiều tiểu thư nói thân thể không thoải mái, ban đêm không quay phim nữa."

Một câu, lại làm cho sắc mặt đạo diễn thay đổi!

Cái Kiều Y Y này, đúng là càng ngày càng quá mức!

Toàn bộ người bên trong đoàn làm phim, đều đang đợi cô ta, cô ta lại từ chối không tới.

Sắc mặt đạo diễn đều đen, chỉ có thể mở miệng: "Tất cả giải tán đi."

Mạc Tây Thừa không nói hai lời, đi theo trợ lý thay quần áo, liền quay về khách sạn.

Chính anh một cái thẻ phòng dự bị đến cửa anh mở cửa phòng ra đi vào.

Có thể là vừa vặn đi vào, cả người Mạc Tây Thừa đều ngầy ngẩn cả người!

Bởi vì...

Trong phòng không có người, nhưng trong phòng tắm, lại truyền tới tiếng nước, và lại... cô gái trong phòng tắm, còn đang vừa tắm rửa, vừa ca hát.

Hát bài...

"Hôm nay tôi muốn gả cho anh..."

Mạc Tây Thừa:...

Cô gái hát có chút chạy điệu, nghe có chút không nổi bật.

Nhưng cô càng hát lại càng hăng, hồn nhiên không biết, mà âm của chính mình, đã bị người nghe được rồi.

Mạc Tây Thừa bỗng nhiên muốn biết, đợi lát nữa cô đi ra, nhìn thấy chính mình, không biết có bộ dạng gì?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 605: Nhà đầu tư đến rồi! (5)

Mạc Tây Thừa dù bận vẫn ung dung dựa vào trên cửa, nghe cô hát ca.

"Hôm nay tôi muốn gả cho anh, hôm nay tôi muốn gả cho anh..."

Tiếng hát này, đều chạy đến bầu trời rồi!

Thế nhưng, không biết vì cái gì, tiếng hát kia truyền tới, vậy mà anh không cảm thấy ồn ào, ngược lại lộ ra một loại đáng yêu.

-

Thời điểm Thi Niệm Diêu tắm rửa, bình thường không ca hát.

Nhưng hôm nay nghĩ đến tắm rửa trong phòng tắm của nam thần... Quả thực là quá kích động!

Cho nên khi chỉ có một người liền nhịn không được.

Khoảng chừng nửa giờ sau, mới tiện tay lấy khăn tắm ra, quần trên người mình, sau đó mở cửa phòng vệ sinh, lúc muốn ra cửa, tiếng hát im bật lại!

Cô mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn người đàn ông trước mặt.

Mà Mạc Tây Thừa, lập tức bị dọa rồi!

Anh chỉ muốn..., muốn nhìn Thi Niệm Diêu lúc đi ra bị xấu hổ, lại không có nghĩ qua, người sau khi tắm, là... Không mặc quần áo!

Hai người mắt to mắt nhỏ nhìn nhau, nhìn thật lâu.

Một lúc sau, Thi Niệm Diêu mới kêu một tiếng, đưa tay ra, bưng kín bờ vai của mình!

Cái khăn tắm này kỳ thật cũng không lớn, vừa vặn bao lấy vị trí trọng yếu, thế nhưng bả vai mướt mà lộ ở bên ngoài, còn có đôi chân dài thẳng tắp, trắng nõn...

Mạc Tây Thừa vội vàng dời ánh mắt đi.

Đúng lúc này, ở cửa truyền đến tiếng quét thẻ, tiếp theo cửa phòng bị đẩy ra.

Tiếng trợ lý truyền vào: "Anh Mạc, cơm tối tôi mua rồi..."

Thế nhưng còn chưa dứt câu, bả vai liền bị người đẩy, chột lui về sau một bước, sau đó, cửa phòng lập tức "Ba" một tiếng, liền bị đóng lại!

Tiếp theo, trong phòng truyền đến tiếng nói dè dặt của Mạc Tây Thừa: "Lúc nữa lại nói."

Trợ lý...Đây là làm sao?

Mà trong phòng, sau khi Mạc Tây thừa làm xong chuyện này, lúc này mới bừng tỉnh phát hiện, kỳ thật chính mình cũng nên đi theo đi ra ngoài!

Đứng ở chỗ này, quả thực là quá xấu hổ!

Mà Thi Niệm Điều, cuối cùng cũng kịp phản ứng, bỗng nhiên lui về sau một bước, chạy vào trong phòng vệ sinh, khép cửa phòng lại.

"Cái kia, tôi, tôi thay quần áo đã."

Một lúc sau, mới truyền đến tiếng Mạc Tây Thừa: "Ừ."

Một chữ, rầu rĩ, mang theo ngữ khí làm người ta xấu hổ đến cực điểm.

Giờ khắc này, quả thực Thi Niệm Điều muốn điên rồi.

Ô ô ô!

Chính mình vừa mới ca hát, anh ấy khẳng định nghe được rồi.

Ngữ âm cô vẫn luôn không được đầy đủ, vừa này cô hát hẳn không đến mức khó nghe đấy chứ?

Nghĩ tới đây, cô liền đứng tới cửa, nhin không được ho khan một tiếng: "Này, Mạc tiên sinh?"

"Ừm?"

Thi Niệm Điều ho khan một tiếng: "Tôi vừa mới..., hát thế nào?"

"Còn tạm được." Ba chữ bình tĩnh, để Thi Niệm Điều nhẹ nhàng thở ra.

Kỳ thật cô hát dọa chạy nhiều người, nhưng thời điểm ca hát vui vẻ, sẽ không phát hiện chính mình lạc giọng.

Khi vừa nhẹ nhàng thở ra, liền nghe thấy Mạc Tây Thừa tiếp tục mở miệng: "Cô vừa mới đọc thơ sao? Trầm bổng du dương, thật là dễ nghe."

Thi Niệm Điều...

Thi Niệm Điều bưng kín mặt mình, không sống được ô ô ô...

Cô cúi đầu, quả thực là không muốn đi ra cửa gặp người.

Thế nhưng là, cứ trốn trong phòng vệ sinh như vậy, cũng không phải cách.

Thi Niệm Điều đành phải đứng thẳng người, chuẩn bị mặc quần áo.

Thế nhưng... Quần áo đâu?!

Thi Niệm Điều tròn tròn mắt!

Nếu như không có nhớ lầm, quần áo của cô... Hình như đặt ở trên giường phía ngoài?

Quần áo...

A a!

Thi Niệm Điều lại đưa tay ra, bưng kín mặt mình!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 606: Nhà đầu tư đến rồi! (6)

Xong đời!

Cô đợi rất lâu trong phòng vệ sinh, lúc này mới yếu ớt tới gần cửa phòng, lặng lẽ mở ra một cái khe hở, sau đó mở miệng nói: "Này, Mạc tiên sinh... Anh có thể đem quần áo cho tôi không?"

Mạc Tây Thừa...

Mạc Tây Thừa ho khan một tiếng: "Ồ đâu?"

Thi Niệm Diêu: "Trên giường."

Mạc Tây Thừa đi hai bước vào trong phòng, lúc này mới nhìn đến trên giường lớn của mình có để mấy bộ quần áo.

Anh đi qua, đưa tay cầm lên, liền phát hiện có đồ gì, rơi trên mặt đất.

Cúi đầu nhìn, là... đồ lót.

Mạc Tây Thừa...

Đồ lót này, phía trên còn vẽ hình phim hoạt hình linh tinh, nhỏ như vậy, làm sao mặc?

Anh giờ phút này quả thực là không biết nên làm sao bây giờ.

Mà trong phòng vệ sinh, sau khi Thi Niệm Diêu nói để Mạc Tây Thừa giúp cô cầm quần áo, bỗng nhiên nghĩ đến, Mạc Tây Thừa cầm quần áo cho cô, đây chẳng phải là sẽ thấy đồ lót của cô!

Thi Niệm Diêu mặc kệ, trực tiếp mở cửa phòng vệ sinh ra, trùm khăn tắm chạy ra!

Liền liếc nhìn, đồ lót của mình rơi trên mặt đất, Mạc Tây Thừa nửa ngồi ở đó, chăm chú nhìn, về mặt này... Là đang xoắn xuýt, có giúp cô nhặt hay không?

Thi Niệm Diêu...

Quả thực là không còn mặt mũi nhìn người được không?

Cô vội vàng xông tới, không nói hai lời, nhặt quần áo của mình lên, sau đó ôm quần áo chạy vào trong phòng vệ sinh.

Trái tim đều nhảy loạn thạch thạch.

Trên gương mặt cũng như thiêu như đốt.

Nhưng lần này làm sao bây giờ?

Đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên bị người nhìn thấy đồ lót của mình...

Rất ngượng ngùng có được hay không!

Nhưng mà...

Thi Niệm Diêu cúi đầu nhìn thoáng qua đồ trong tay lần nữa.

Cô hận không thể ném đồ lót của mình đi a a a!

Mẹ luôn luôn nói quần áo của cô quá trẻ con, không gọi cảm, đàn ông đều thích kêu gọi.

Quả thực là quá mất mặt.

Nam thân sẽ không cảm thấy cô rất trẻ con chứ?

Nghĩ tới đây, Thi Niệm Diêu lại xông tới gần cửa: "Mạc tiên sinh?"

Mạc Tây Thừa lại là "Ừ" một tiếng.

Thi Niệm Diêu ho khan một tiếng: "Cái kia, tôi bình thường đều mặc màu đen, nhìn rất đẹp, cái này... Là ngoài ý muốn."

Mạc Tây Thừa...

Loại lời này, tại sao phải giải thích?

Không phải càng giải thích, càng xấu hổ sao?!

Anh ho khan một tiếng, lúc này mới lên tiếng: "Tôi vừa nãy, cái gì cũng không thấy."

Thi Niệm Điều nhẹ nhàng thở ra.

Tiếp theo, liền nghe Mạc Tây Thừa tiếp tục mở miệng: "Màu hồng thật đáng yêu."

Thi Niệm Điều....!!

Ô ô ô, không muốn gặp người rồi!

Cô nhanh chóng thay quần áo, sau đó mới mở cửa phòng vệ sinh, đi ra.

Mạc Tây Thừa đã trở thành nam chính đoàn làm phim, đài ngộ tự nhiên cũng tốt lên.

Hiện tại anh ở phòng lớn nhất toàn bộ đoàn phim.

Thế nhưng giờ khắc này, cái phòng lớn này, giống như đột nhiên trở nên chật chội vậy.

Bầu không khí nóng bức, để Thi Niệm Điều đỏ mặt tím đập lợi hại.

Tuy trở thành bạn gái Mạc Tây Thừa, nhưng kỳ thật hai người rất ít ở cùng một chỗ.

Liền xem như trước kia ngẫu nhiên tiếp xúc qua một lần, cũng là nói mấy câu liền rời đi.

Giống như hiện tại, đơn độc ở trong cùng một phòng, thật vô cùng ít.

Thi Niệm Điều có chút cảm xúc bất an, tay chân cũng không biết để vào đâu.

Cô ho khan một tiếng, sau đó mở miệng nói: "Cái kia, Mạc tiên sinh, không có chuyện gì, tôi đi trước."

Lời này vừa dứt, chỉ thấy Mạc Tây Thừa bỗng nhiên tiến lên một bước, đứng ở trước mặt của cô.

Thân hình cao lớn áp bách lấy cô: "Ừ, tôi có việc."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 607: Nhà đầu tư đến rồi! (7)

Khí tức ấm áp đập vào mặt, để cô cảm giác tim đập rộn lên, gương mặt nóng rực không thể khống chế.

Cô cảm thấy không khí trong lồng ngực, giống như bị rút ra ngoài.

Nam thần có chuyện gì?

Có chuyện gì?

Chẳng lẽ là... Muốn cùng cô ngủ?

A a a!

Cô sắp hạnh phúc chết đi được không?

Thế nhưng một giây sau, chỉ thấy nam thần mở cửa phòng ra, nói với trợ lý đã đứng bên ngoài: "Vào đi."

Tiếp theo, liền thấy trợ lý đẩy xe đồ ăn đi đến.

Thi Niệm Điều nghi ngờ nhìn về phía Mạc Tây Thừa: "A?"

"Ăn cơm."

Thi Niệm Diêu...

Thì ra là ăn com, cô còn tưởng rằng tối nay có thể vượt qua một đêm khó quên chứ!

Thi Niệm Diêu quay đầu, chỉ thấy Mạc Tây Thừa đã cởi áo khoác, bên trong lộ ra áo sơ mi trắng.

Anh vén ống tay áo lên, trên cánh tay da thịt màu lúa mì, bắp thịt rắn chắc, lộ ra sự khỏe mạnh.

Thi Niệm Diêu nhìn có chút miệng đắng lưỡi khô.

Cô nuốt ngụm nước miếng.

Chỉ là tiếng nước bọt kia giống như có chút vang, cho nên Mạc Tây Thừa nhìn qua: "Đói bụng sao?"

Thi Niệm Diêu gật đầu.

Mạc Tây Thừa chỉ thức ăn trên bàn: "Muốn ăn cái gì?"

Thi Niệm Diêu... Muốn ăn anh.

Thế nhưng lời này, nhất định không thể nói ra miệng!

Ai!

Làm sao bây giờ, rất muốn quy tắc ngầm với nam thần mà!

Thi Niệm Diêu ngượng ngùng cúi đầu, sau đó mở miệng: "Đều có thể."

Sau đó, đi theo Mạc Tây Thừa ngồi ở trên ghế sofa.

Động tác Mạc Tây Thừa rất nhanh nhẹn, rất nhanh đã bày đồ ăn ở trên mặt bàn.

Sau đó đưa một đôi đũa cho Thi Niệm Diêu.

Thi Niệm Diêu cúi đầu ăn com.

Ăn hai cái, trước mặt đột nhiên xuất hiện một đĩa đồ ăn.

Cô kinh ngạc ngẩng đầu liền thấy nam thần đang nhìn cô: "Không thích ăn?"

"Không! Tôi rất thích!"

Thi Niệm Diêu gấp gấp mở miệng.

Mạc Tây Thừa lại khê gật đầu.

Ánh mắt Thi Niệm Diêu, lại rơi vào rau xanh trong bát kia.

Trời ơi!

Đây chính là nam thần gấp rau cho cô, cô có thể không ăn mà để cứng không?!

Không nên không nên, không thể hoa si như thế, miễn cho nam thần xem thường.

Cho nên, Thi Niệm Diêu liền nhét rau vào trong miệng.

A ô...

Làm sao bây giờ, nam thần gấp đồ ăn đều ăn vô cùng ngon!!!

Bữa com này, Thi Niệm Diêu ăn đặc biệt no bụng.

Sau khi ăn xong, lúc này cô mới đứng lên: "Vậy, tôi đi trước."

Mạc Tây Thừa liền đứng lên: "Tôi đưa cô."

"A?" Thi Niệm Diêu sợ ngây người: "Không cần đi, cái kia..."

"Đêm hôm khuya khoắt một mình cô đi về, tôi không yên lòng."

Sau đó, liền không nói gì, cầm quần áo đưa cho Thi Niệm Diêu, chính mình cũng mặc áo khoác vào, liền đi ra ngoài.

Thi Niệm Diêu...

Bầu không khí giữa hai người có chút xấu hổ.

Tâm trạng Thi Niệm Diêu lại rất vui vẻ.

Nam thần mời cô ăn cơm, nam thần đưa cô về nhà... có phải nam thần coi trọng cô hay không?

Trong đầu đều là những ý nghĩ này, trên đường Thi Niệm Diêu đi theo Mạc Tây Thừa, chợt nghe có người cách đó không xa hô: "A, Mạc Tây Thừa! Là Mạc Tây Thừa sao?"

Thi Niệm Diêu sửng sốt.

Quay đầu, liền thấy một nữ Fan hâm mộ thét chói tai vang lên.

Mạc Tây Thừa nhìn thấy bộ dạng này, cười cười: "Đúng, là tôi."

Nữ Fan hâm mộ lập tức hô to: "Anh có thể cho em xin chữ ký không?"

Mạc Tây Thừa không có một chút làm kiêu: "Được."

Nữ Fan hâm mộ lấy bút từ trong túi ra, vừa sốt ruột, nắp bút liền rơi trên mặt đất.

Cô bé đang định cúi đầu nhặt, Mạc Tây Thừa đã cúi đầu, nhặt nắp bút lên, đưa cho cô bé.

Động tác kia, đối Fan hâm mộ dịu dàng lại bao dung.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 608: Nhà đầu tư đến rồi! (8)

Sau khi Thi Niệm Diêu nhìn thấy động tác này, cả người giống như bị tạt một chậu nước lạnh tinh tảo lại.

Cô đến cùng suy nghĩ gì chứ!

Mạc Tây Thừa có tiếng là duy trì fan hâm mộ của mình, anh ấy không chỉ tốt đối với mình mình, đối với Fan hâm mộ của anh càng tốt hơn!

Cho nên, cô đang mơ mộng hão huyền thứ gì?

Bọn họ tổng cộng mới gặp vài lần, sao Mạc Tây Thừa có thể thích cô?

Cô đang ngăn người ở đó, Mạc Tây Thừa đã đứng lên, ký tên cho Fan hâm mộ, đưa vở cho cô bé.

Fan hâm mộ hưng phấn nhìn Mạc Tây Thừa, lúc này mới chú ý tới, bên người Mạc Tây Thừa còn một cô gái đứng cùng.

Fan hâm mộ lập tức nhìn qua, sau đó trong nháy mắt kinh ngạc: "Nam thần, người này là trợ lý của anh sao?"

Thi Niệm Diêu nghe nói như thế, quay đầu nhìn sang.

Đã thấy Mạc Tây Thừa đưa tay ra cầm tay của cô, nói với Fan hâm mộ: "Không, cô ấy là bạn gái của tôi."

-

Thi Niệm Diêu cảm thấy như mình đang đứng trên mây.

Cho dù đã đi rất xa, vẫn rơi vào trong sương mù.

Cô cúi đầu, nhìn tay hai người đan vào vào, lại ngẩng đầu lên, nhìn về phía Mạc Tây Thừa.

Vừa rồi, anh nói cái gì?

Cô là bạn gái của anh?

Dù biết rõ, đây là một lời nói dối đẹp đẽ, thế nhưng vào thời khắc ấy, cô vẫn cảm thấy chính mình hạnh phúc đến sắp chết mất!!!

Xem như là bạn gái một ngày của Mạc Tây Thừa, cô cũng vui về!

Thi Niệm Điều cúi đầu, trên gương mặt nóng bừng.

Ánh mắt lại rơi vào tay hai người.

Nếu như nói, do có Fan hâm mộ Mạc Tây Thừa mới nắm tay cô, nhưng bây giờ, Fan hâm mộ đã đi rồi, sao Mạc Tây Thừa còn nắm tay của cô.

Ý nghĩ này vừa dứt, Mạc Tây Thừa liền tự nhiên buông lỏng tay cô.

Bàn tay ấm áp vừa rời đi, lúc này cô mới phát hiện, toàn bộ bàn tay đều giống như rơi mất cái gì.

Đề cô có chút lo được lo mất.

Lúc Thi Niệm Điều đang suy tư, liền nghe Mạc Tây Thừa mở miệng nói: "Đến rồi."

"A?"

Lúc này Thi Niệm Điều mới ngẩng đầu lên, phát hiện đã đến khách sạn.

Cô dẫn đoàn chỉ khách sạn, sau đó quay đầu nhìn về phía Mạc Tây Thừa, nhẹ gật đầu, thuận miệng mời: "Anh muốn lên ngồi một lúc không?"

Câu nói này vừa dứt, liền hận không thể che miệng của mình!

Đêm hôm khuya khoát, cô nam quả nữ, củi khô lửa bốc, cô lại còn mời đối phương vào phòng nghỉ của mình ngồi chơi, anh sẽ không hiểu lầm mình, là muốn cái kia anh chứ?

Ý nghĩ này vừa hiện, liền nghe Mạc Tây Thừa mở miệng nói: "Không được, đã quá muộn, tôi đi về trước."

Thi Niệm Điều dẫn đoàn vẫy tay với anh: "A, này, gặp lại."

"Gặp lại."

Giọng trầm thấp, để tâm Thi Niệm Điều đều tan vỡ rồi.

Sau khi hai người nói xong, còn đứng tại chỗ.

Thi Niệm Điều mở miệng: "Anh đi trước."

Mạc Tây Thừa lại lắc đầu: "Cô đi trước."

Thi Niệm Điều... "Vậy tôi, đi vào?"

Mạc Tây Thừa gật đầu.

Thi Niệm Điều đi một bước lại quay đầu lại, vẫy tay với Mạc Tây Thừa.

Dáng vẻ đó thật giống như là cô vợ nhỏ của chính mình.

Ý nghĩ này vừa hiện, Mạc Tây Thừa hơi hơi ngẩn người.

Tại sao chính mình có thể có ý nghĩ này?

Anh lắc đầu, lúc này mới quay người rời đi.

-

Mạc Tây Thừa vừa trở lại khách sạn, liền phát hiện cửa phòng của mình bị mở ra.

Anh nhú này, đi qua, liền thấy Kiều Y Y đứng ở cửa, đang chỉ huy người khác thu dọn đồ đạc.

Mạc Tây Thừa sầm mặt lại: "Kiều tiểu thư, nếu như tôi nhớ không lầm, đây là phòng của tôi?"

Kiều Y Y cười lạnh: "Anh nhớ không lầm, chẳng qua bây giờ, căn phòng lớn tốt nhất khách sạn là của tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 609: Nhà đầu tư đến rồi! (9)

Mạc Tây Thừa sững sờ.

Kiều Y Y liền mở miệng cười: "Thầy Mạc, hành lý của tôi quá nhiều, ở trong phòng của mình cảm giác đồ vật đều không để hết được, gian phòng của anh lớn nhất có thể nhường cho tôi không?"

Miệng hỏi có thể nhường cho tôi không, thế nhưng trợ lý của cô ta đã bắt đầu thu dọn đồ đạc rồi.

Mạc Tây Thừa híp mắt lại.

Bên trong đoàn làm phim, căn phòng lớn nhất đương nhiên là cho nam chính.

Trước kia thời điểm Thẩm Lương Xuyên còn thì cho anh ấy ở, hiện tại, cho anh ở...

Mạc Tây Thừa cúi thấp đầu xuống.

Đây là Kiều Y Y cảm thấy, chính mình dễ bắt nạt sao?

Kỳ thật anh cảm thấy ở đâu cũng được.

Thế nhưng bị người đuổi ra như thế này...

Sắc mặt Mạc Tây Thừa trầm xuống.

Bởi vì về sau nghe được động tĩnh, các phòng xung quanh đã có người đi ra nhìn lên.

Bọn họ cũng nghe rõ ràng.

Dáng vẻ Kiều Y Y vênh vao tự đắc, để mọi người từng rụt cổ lại, không dám nói lời nào, lại dùng ánh mắt thương hại nhìn chằm chằm Mạc Tây Thừa.

Kiều Y Y có nhà đầu tư lớn nhất đoàn làm phim làm hậu thuẫn, đương nhiên có thể phách lối đến ngang ngược.

Thế nhưng Mạc Tây Thừa... Giống như cũng không phải rất dễ dàng bắt nạt?

Mọi người đang suy tư, chỉ thấy đạo diễn vội vã từ đằng xa đi tới, trông thấy tình huống này, lập tức nhíu mày: "Sao thế này?"

Kiều Y Y liền đem lời mình vừa nói, nói lại một lần, rồi nhìn về phía đạo diễn: "Đạo diễn, tôi mặc kệ, tôi muốn ở phòng này."

Đạo diễn:...

Bộ phim này, mặc dù nói phân nam nữ chính, thế nhưng người hiểu công việc đều biết, đây là một bộ phim về nam nhân vật chính, ở bên trong tình cảm bộ phim chỉ là phụ trợ, trọng yếu ở chỗ tạo nên một anh hùng.

Phân diễn của Kiều Y Y, vốn cũng không nhiều.

Nhân vật chính của cả bộ phim là Mạc Tây Thừa.

Đề Mạc Tây Thừa đến ở trong phòng lớn nhất, tốt nhất là một loại tôn trọng.

Nhưng bây giờ...

Đạo diễn nhíu mày, một lúc sau mới nhìn về Mạc Tây Thừa: "Thầy Mạc, anh xem..."

Mạc Tây Thừa nhíu mày: "Gian phòng kia, cô có thể ở."

Một câu vừa dứt, đạo diễn nhẹ nhàng thở ra.

Quả nhiên Thầy Mạc tốt tính.

Vừa cảm thán một câu như vậy, liền nghe Mạc Tây Thừa tiếp tục mở miệng: "Nhân vật chính bộ phim này, cô cũng cùng đảm nhiệm đi."

Đạo diễn:...!!

Ngữ khí Mạc Tây Thừa rất nghiêm khắc, anh sầm mặt lại, liền có một loại khí thế không tên, từ trên người anh phát ra, để người chung quanh, đều có chút im lặng.

Mạc Tây Thừa không nói, thế nhưng không nói lời nào, so với nói chuyện càng khiến người ta cảm thấy khủng bố.

Đạo diễn nuốt ngụm nước miếng.

Kiều Y Y liền nhú mào: "Anh..."

Mạc Tây Thừa căn bản cũng không để ý đến cô ta, trực tiếp đi vào phòng của mình, nhìn thấy túi hành lý của cô ta để ở cửa, trực tiếp ném ra, sau đó lập tức đóng cửa phòng lại.

Kiều Y Y đứng ở ngoài cửa, tức giận đến dậm chân: "Anh có gì đặc biệt hơn người? Không phải là diễn viên hạng hai nhỏ nhỏ sao? Anh dựa vào cái gì ở chỗ này?"

Đạo diễn nghe những lời này, cũng kìm nén một bụng hỏa.

Ông cảm nhận được Kiều Y Y khó hầu hạ.

Thế nhưng lần này, yêu cầu của cô ta thật quá mức.

Dứt khoát không để ý tới cô ta, quay người rời đi.

Kiều Y Y ở ngoài cửa mắng thật lâu, cũng không thấy Mạc Tây Thừa mở cửa, lại quay đầu đi về phòng của mình.

Đi vào cửa phòng, Kiều Y Y liền nghiêng răng nghiêng lợi: "Anh ta là cái thá gì? Cho mình là nam chính thì giỏi sao?"

Nói đến đây, phân phó trợ lý của mình: "Ngày mai, cô đuổi diễn viên quần chúng kia đi! Không phải bạn gái của anh ta sao? Tôi chính là muốn để anh ta mất mặt!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 610: Nhà đầu tư đến rồi! (10)

Một đêm này, Thi Niệm Diêu đều lật qua lật lại ở trên giường.

Chờ đến sáng ngày thứ hai, cô vừa mới tỉnh lại, liền thấy anh hai nhắn tin: 【Hôm nay anh đến xem em.】

Thi Niệm Diêu liền nhảy dựng từ trên giường.

Anh hai muốn tới.

Cô nhất định phải làm cho anh hai dậy dỗ Kiều Y Y thành thành thật thật.

Thi Niệm Diêu rời giường, rửa mặt xong, liền bắt đầu chạy đến đoàn làm phim.

Bởi vì quan hệ với Mạc Tây Thừa, bảo vệ đoàn làm phim đã quen biết cô, cho nên khi cô chạy tới, liền để cô tiến vào.

Thế nhưng, Thi Niệm Diêu vừa đi được hai bước, chợt nghe thấy tiếng Kiều Y Y gọi: "Cô dừng lại!"

Thi Niệm Diêu dừng chân lại, quay đầu, chỉ thấy khuôn mặt Kiều Y Y bình tĩnh: "Đây là đoàn làm phim quay phim, làm sao chó mèo đều có thể tùy tiện đi vào"

Cô ta quay đầu, nhìn về phía người quản lý đang chạy tới: "Hiện tại, tôi yêu cầu anh, lập tức đem người không liên quan này đuổi ra!"

Người quản lý gấp gấp bảo người đi tìm đạo diễn.

Cảm thấy cô Kiều Y Y này thật sự là biết cách giày vò người khác!

Đạo diễn rất nhanh đi tới: "Kiều tiểu thư, cô đây là... Lại sao vậy?"

Kiều Y Y cười lạnh: "Hôm nay, không phải nhà đầu tư muốn tới sao? Sao bên trong đoàn làm phim có thể để cho người khác tùy tiện ra vào? Ngay lập tức đuổi cô ta ra. Bằng không ngộ nhờ cô ta không cẩn thận đắc tội nhà đầu tư, tôi xem cô làm sao bây giờ!"

Một câu nói làm đạo diễn rơi vào tình thế khó xử.

Hiện tại Mạc Tây Thừa là nam chính trong đoàn làm phim, chẳng qua là muốn mang người tiến vào, theo lý thuyết đạo diễn hẳn là cho anh mặt mũi này.

Thế nhưng, lời Kiều Y Y nói nghe cũng đúng...

Chính lúc đang tự hỏi, Kiều Y Y cúi thấp đầu xuống, đưa bốn móng tay của mình: "Hôm nay, nhà đầu tư tới, tuy tôi không biết, nhưng thân là cổ đông thứ hai của đoàn làm phim, đạo diễn ông cũng không nên lãnh đạm chứ? Tôi nghĩ, nếu như bị Lục tiên sinh biết, anh ấy sẽ không cao hứng."

Đạo diễn nhất thời nhú mày, lúc này mới nhìn về phía Thi Niệm Diêu: "Thi tiểu thư, hay là vậy, cô tránh né trước một chút?"

Thi Niệm Diêu nhìn người trước mặt, cảm thấy buồn cười: "Nếu như tôi nói, tôi không đi đâu?"

Kiều Y Y lập tức cười ra tiếng: "Không đi? Vậy cũng chỉ phải để bảo vệ giúp cô rời đi!"

Lời này vừa dứt, cũng không đợi đạo diễn mở miệng, trực tiếp hô: "Bảo vệ đâu? Tôi đem người này đi!"

Bảo vệ nghe nói như thế, nhìn về phía đạo diễn.

Đạo diễn khó xử nhú mày: "Kiều tiểu thư..."

"Bên trong đoàn làm phim, anh hai tôi là nhà đầu tư lớn nhất, bây giờ anh không có ở đây, tôi chính là người có quyền lớn nhất! Bảo vệ, anh đừng sờ làm gì? Tôi cho anh biết! Không nhanh đuổi cô ta đi, nếu không tôi lập tức đuổi việc anh, anh tin hay không?!"

Một câu vừa dứt, bảo vệ không dám trì hoãn, tiến lên một bước, đi tới trước mặt Thi Niệm Diêu: "Thi tiểu thư, mời cô rời đi."

Vừa dứt lời, Kiều Y Y tiến lên một bước, nhìn chằm chằm Thi Niệm Diêu, bỗng nhiên thấp giọng mở miệng nói: "Cô cho rằng tôi không biết cô đến đoàn làm phim làm gì sao? Tim ngôi sao nha, cô thích Mạc Tây Thừa, thế nhưng tôi nói với cô, có tôi ở đây, cô đừng nghĩ tiến vào!"

Nhưng vừa nói xong, ở cửa bỗng nhiên truyền đến một giọng nói: "Từ bao giờ, trong đoàn làm phim do một nữ diễn viên còn chưa xuất đạo làm chủ rồi hả?"

Mọi người quay đầu, liền thấy một người đàn ông ưu nhã, mặc tây trang màu đen, trầm ổn đi tới.

Đạo diễn thấy được anh, ánh mắt nhất thời sáng lên, vội vàng đi lên phía trước: "Thi tiên sinh, ngài đã tới!?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 611: Bắc Kinh, tôi tới (1)

Thi Niệm Diêu và Thi Tầm, là anh em ruột.

Thi gia chỉ có hai người bọn họ là anh em.

Mà Thi Tầm khi còn bé bị bệnh bạch cầu, mẹ Thi Tầm sinh Thi Niệm Diêu, để chữa bệnh cho anh.

Anh em hai người, chênh lệch gần sáu tuổi, lại thêm Thi Tầm khi còn bé bị người ôm đi, kinh nghiệm không tốt lắm, tương đối chín chắn, cho nên từ nhỏ đã biết cảm kích em gái, nhiều năm như vậy, quả thực là sủng em gái lên trời.

Trên cơ bản, Thi Niệm Diêu yêu cầu, Thi Tầm đều sẽ không cự tuyệt.

Người hiểu rõ anh ta, đều biết, anh ta là một người luyện em gái.

Lúc này, Thi Niệm Điều nhìn thấy Thi Tầm, đôi mắt lập tức cười thành trăng khuyết sáng.

Cô không nói chuyện, chỉ là mím môi, dùng miệng chu lên, chỉ ánh Kiều Y Y một cái.

Ánh mắt Thi Tầm, đen lại.

Tuy không biết em gái đang làm gì, nhưng cô rõ ràng không muốn lộ thân phận mình, nhưng là... Thân là em gái của mình, bị đối đại như vậy ở trong đoàn làm phim sao?

Quả thực là quá phận rồi!

Trong ánh mắt Thi Tầm, bắn ra một vòng tàn khốc.

Kiều Y Y lại cũng không quản những thứ này.

Cô ta nhìn Thi Tầm, thấy anh ta phong độ nhẹ nhàng, chỉ là hai đầu lông mày mang theo một luồng lệ khí, sau khi nghe đạo diễn hô một tiếng Thi tiên sinh, lập tức hiểu người này, cũng là người đầu tư thứ hai của đoàn làm phim!

Chẳng qua anh ta vừa mới nói mình như vậy, chỉ sợ không biết anh hai cô ta là ai.

Thế là, Kiều Y Y lập tức tươi cười tiến, lên một bước, đưa tay ra với Thi Tầm: "Thi tiên sinh, chào anh, tôi là Kiều Y Y, nữ chính phim này. Anh hai Lục Nam Trạch của tôi vẫn luôn muốn gặp anh một lần, không nghĩ tới anh lại tới đây."

Một câu, chỉ ra thân phận của mình.

Lời này rơi xuống, cô ta cảm thấy, khẳng định Thi Tầm sẽ cho Lục Nam Trạch mặt mũi.

Thật không nghĩ đến, cô ta đưa tay ra với Thi Tầm, Thi Tầm lại đứng đó, không nhúc nhích tí nào, một chút cũng không có ý bắt tay với cô ta.

Kiều Y Y:...

Kiều Y Y cắn môi: "Thi tiên sinh?"

Lúc này Thi Tầm mới giống như là chú ý tới cô ta, vẫn không nói chuyện như trước, chỉ là quay đầu nhìn về phía đạo diễn: "lúc nào, chó mèo trong đoàn làm phim đều có thể nói chuyện với tôi hả?"

Một câu, để sắc mặt Kiều Y Y trở nên lúc xanh lúc trắng!

Không biết có phải là ảo giác của cô ta hay không.

Vừa rồi cô ta mắng Thi Niệm Điều là chó mèo.

Lúc này, Thi Tầm liền mắng cô ta, Thi Tầm là báo thù thay Thi Niệm Điều sao?

Cô ta bị chọc tức toàn thân đều phát run: "Thi tiên sinh, bất kể như thế nào, anh cũng cần cho tôi mặt mũi chứ."

"Nể mặt cô sao?" Thi Tầm nói chuyện không chút khách khí: "Cô tính là cái gì?"

Kiều Y Y:...

Thi Tầm đi về phía trước một bước: "Ngoại trừ Lục Nam Trạch, tôi không cần cho bất kỳ ai mặt mũi."

Sau đó, anh ta mới nhìn đạo diễn: "Tôi là tới thị sát đoàn làm phim, phụ nữ ở chỗ này khoa tay múa chân, đoàn làm phim quay phim như vậy sao?"

Đạo diễn cho dù bị khiển trách, thế nhưng giờ này khắc này, cuối cùng có một loại cảm giác mở mày mở mặt!!

Kiều Y Y quả thực là kiêu bịp bợm, mỗi ngày ở đoàn làm phim kiếm chuyện.

Ông ta sớm thấy cô ta phiền!

Hiện tại, cuối cùng có người cho ông chỗ dựa, để ông ta phản kích!

Về mặt đạo diễn lập tức nghiêm túc: "Kiều Y Y, phần diễn chút nữa của cô, đã chuẩn bị xong chưa? Ở chỗ này khoa tay múa chân cái gì?! Còn không mau đi xem kịch bản một chút."

Sắc mặt Kiều Y Y thay đổi, há miệng muốn phản bác, đạo diễn trực tiếp mắng: "Cô định quay hay không quay hả? Không quay thì xéo đi! Chưa thấy

qua người quay phim như cô!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 612: Bắc Kinh, tôi tới (2)

Kiều Y Y tức giận sắc mặt tái xanh: "Ông nói cái gì?"

Đạo diễn nhú lông mày, còn muốn nói điều gì, liền nghe Thi Tầm mở miệng: "Nữ diễn viên không hiểu chuyện như thế, thật sự là Lục Nam Trạch đề cử sao? Hai người bọn họ có quan hệ thế thế nào?"

Một câu, để sắc mặt Kiều Y Y thay đổi.

Đạo diễn cũng hơi ngậm ngẩn cả người.

Cho tới nay, tất cả mọi người cảm thấy hậu trường của Kiều Y Y là Lục Nam Trạch.

Thế nhưng lần trước, rõ ràng Lục Nam Trạch cho Kiều Y Y một cái tát, nhìn như vậy, cũng không giống như nâng Kiều Y Y trong lòng bàn tay, cho nên...

Đạo diễn nhìn về phía Kiều Y Y.

Mà nhân viên xung quanh, đã sớm nhìn Kiều Y Y không vừa mắt rồi!

Giờ này khắc này, Thi Tầm không nể mặt mũi, để mọi người bỗng nhiên phản ứng kịp, đúng vậy, xem như Kiều Y Y là Lục tiên sinh đề cử tới, thế nhưng từ chuyện lần trước, Lục tiên sinh đã nhiều ngày như vậy, cũng không có đến xem cô ta

Trong lúc nhất thời, ánh mắt hoài nghi của mọi người, đều rơi vào Kiều Y Y.

Kiều Y Y tức giận siết chặt nắm đấm: "Tôi đương nhiên nhận biết anh hai, tôi và anh hai là thanh mai trúc mã lớn lên cùng nhau, hai chúng tôi..."

Nói còn chưa dứt lời, lại bị Thi Tầm ngăn cản: "Lời nói, có thể tùy tiện nói. Nếu như là thật, vậy cô gọi Lục Nam Trạch tới đoàn làm phim đi."

Vừa vặn cũng để anh ta chất hỏi một chút, dựa vào cái gì để người phụ nữ của Lục Nam Trạch, khi để em gái của Thi Tầm đây!

Kiều Y Y cắn môi: "Được, tôi gọi anh hai tới, gặp mặt Thi tiên sinh!"

Nói xong câu đó, cô ta xoay người rời đi.

Đạo diễn quay đầu, cười nhìn về phía Thi Tầm: "Thi tiên sinh, có muốn tôi mang anh đi dạo hay không?"

Về mặt Thi Tầm lạnh lẽo: "Trong đoàn làm phim không có chuyện làm sao? Tôi thấy mấy người cực kỳ nhàn rồi!"

Đạo diễn nhất thời thấp thòm lo âu.

Lúc này Thi Tầm mới nhìn về phía Thi Niệm Diêu: "Để cô ấy mang tôi đi khắp nơi đi, những người còn lại, nên làm cái gì thì làm cái đó."

Đạo diễn:...

-

Thi Niệm Diêu và Thi Tầm đi cùng một chỗ, thấy chung quanh không ai, Thi Niệm Diêu mới thề lười với anh: "Anh, đáng về anh vừa rồi, thật đúng là dọa người."

Thi Tầm khẽ mở miệng: "Cô ta khi dễ em, em cứ để cho cô khi dễ vậy sao?"

Thi Niệm Diêu cười ha ha, không nói chuyện.

Thi Tầm nhìn bộ dạng của cô, không nhịn được đưa tay ra, sờ lên đầu cô.

Đúng lúc này, nghe nói đầu tư tới, thân là nam chính, Mạc Tây Thừa dự định tới chào hỏi, vừa vặn đi qua.

Khoảng cách không xa, anh lại tỉnh tường thấy được động tác của Thi Tầm đối với Thi Niệm Điều.

Trong thần sắc người đàn ông mang theo cung chiều.

Cô gái lại xinh xắn để cho người ta cảm thấy đáng yêu.

Không biết vì cái gì, tâm Mạc Tây Thừa, lập tức trầm xuống.

-

Kiều Y Y bị chửi bỏ đi, cô ta cảm thấy vô cùng mất mặt.

Mà bây giờ, có thể giúp cô ta tìm về mặt mũi, chỉ có anh hai.

Thế nhưng từ lần trước gặp chuyện Kiều Luyến, nhị ca đánh mình một cái, còn chưa có tới đoàn làm phim.

Cô ta biết, Kiều Luyến được anh hai vô cùng sủng, không ai có thể đánh Kiều Luyến, chính mình khi dễ Kiều Luyến, khẳng định anh hai tức giận.

Cô ta không dám gọi điện thoại cho anh hai, cầm điện thoại di động, do dự thật lâu, lúc này mới nhớ tới cái gì, cắn môi, gọi điện thoại cho thư ký của anh ta.

Điện thoại rất nhanh được kết nối.

Kiều Y Y mở miệng: "Anh hai có ở đây không?"

Thư ký khách khí trả lời: "Kiều tiểu thư, Lục tiên sinh không có nói cho cô biết sao? Anh ấy ra ngoài rồi."

Kiều Y Y nhất thời sững sờ, trong bụng trầm xuống: "Anh ấy đi chỗ nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 613: Bắc Kinh, tôi tới (3)

Máy bay xét qua bầu trời một vệt trắng, hạ xuống phía dưới sân bay Bắc Kinh.

Tại cửa ra khoang hạng nhất, một người đàn ông, mặc áo khoác màu đen bước ra ngoài.

Ở phía sau anh ta, đi theo ba bốn hộ vệ áo đen.

Khí thế rất đủ, đi qua chỗ nào, mọi người không khỏi ghé mắt, người chung quanh, cũng bởi vì khí thế của anh ta, không nhìn được nhao nhao nhường đường cho anh ta.

Anh ta trực tiếp đi ra khỏi sân bay.

Người đứng phía sau nhắm mắt theo đuôi: "Lục tiên sinh, người đón ngài đã tới. Cũng chuẩn bị xong chỗ ở cho ngài, ngài thích ở khách sạn, hay là biệt thự tư nhân?"

Lục Nam Trạch nhanh chân tiến về phía trước, bước đi mang gió: "Tùy tiện."

Đi ra sân bay, bọn họ trực tiếp đi vào một chiếc xe Bentley bản dài trước mặt.

Bảo vệ cung kính mở cửa xe ra.

Nhưng người đàn ông không có lập tức tiến vào.

Anh ta chậm rãi đưa tay ra, tháo kính râm xuống, lộ ra mắt phượng tà mị đủ để mị hoặc chúng sinh.

Một đôi mắt thâm thúy, giờ phút này lại nhìn chằm chằm bầu trời tràn đầy sương mù.

Bầu trời âm u, mang theo cảm giác đè nén trầm muộn.

Đây chính là nơi cô sinh sống tám năm.

bên môi người đàn ông chậm rãi khơi gợi ý cười tự tin tà mị, anh ta híp mắt lại: Kiều Luyến, xem như trốn đến Bắc Kinh, em cho rằng, có thể trốn được không?

-

Trở lại Bắc Kinh, đã hai ba ngày, Kiều Luyến lại có chút không tập trung.

Không biết vì cái gì, cô luôn cảm giác, giống như có chuyện gì phát sinh.

Loại này tâm tình bất an, để cho cô không thể tiếp tục trờ ở trong biệt thự nữa.

Sau Thẩm Lương Xuyên từ Hoàng Điểm trở lại Bắc Kinh, vẫn bận rộn, trên cơ bản ban ngày sẽ không ở trong nhà.

Mà sau khi cô từ chức, cũng không có tìm được công việc mới.

Cô đang làm ỏ trong nhà, bỗng nhiên nhận được điện thoại Kiều Dịch.

Kiều Luyến nghe: "Alo? Kiều Dịch, sao vậy?"

Kiều Dịch không có thường gọi điện thoại cho cô, sợ quấy rầy cuộc sống của cô.

Mà trong khoảng thời gian này, vẫn khôi phục huấn luyện, Kiều Dịch bước đi đã không có vấn đề gì.

Bác sĩ nói, nửa tháng nữa, có thể khôi phục xuất viện.

Cho nên, lúc này giọng Kiều Luyến, có chút khản trương, sợ Kiều Dịch có biến cố gì.

Thế nhưng không nghĩ tới tiếng Kiều Dịch lại rất nhẹ nhàng: "Không có chuyện gì, chị, em có khách đến rồi! Chị đoán là ai?"

Khách?

Kiều Luyến cười: "Em có thể có khách nào?"

Nhưng lời này rơi xuống, liền nghe thấy đối diện thoại truyền đến một giọng nói quen thuộc khiến người sợ hãi: "là tôi."

Giọng nói này... Lục Nam Trạch!

Kiều Luyến đứng lên, vốn trên đầu gối đặt một cái laptop, cũng thuận thế rơi trên mặt đất.

Thế nhưng cô lại căn bản không qua quan những này, chỉ cảnh giác hỏi thăm: "Anh tới làm gì?"

"Không làm gì, chỉ là nhiều năm không thấy, muốn ôn chuyện với Tiểu Dịch, em có muốn tới hay không?"

Kiều Luyến nhất thời cán môi: "Được, tôi qua."

Cúp điện thoại, cô lập tức đổi quần áo, bắt xe, thẳng đến bệnh viện Kiều Dịch.

Trên đường, lòng cô nóng như lửa đốt.

Mặc dù biết, nơi này là Bắc Kinh, không phải địa phương anh ta có thể tùy tâm sở dục.

Thế nhưng cô vẫn khản trương.

Trên đường đi liên tục thúc giục tài xế nhiều lần, cuối cùng lấy tốc độ nhanh nhất đến.

Cô chạy một đường đến phòng bệnh Kiều Dịch.

Đứng ở cửa, liền nghe bên trong truyền tới tiếng cười.

Cô hơi sững sờ, trong lòng bỗng nhiên trầm tĩnh lại.

Lúc này mới đẩy cửa phòng ra, liền thấy Kiều Dịch đang cười.

Mà trên ghế sofa, một người đàn ông đang vắt chéo chân ngồi đó, chính là Lục Nam Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 614: Bắc Kinh, ta tới (4)

Lục Nam Trạch mang ý cười trên mặt.

Kiều Dịch thì cười trước ngửa sau: "Anh hai, thật sự là quá khôi hài! Anh cũng quá xấu bụng, vậy sau đó thì sao? Về sau chị của em thế nào?"

Một lúc sau Lục Nam Trạch mới mở miệng: "Vậy phải hỏi chị em rồi."

Lời này rơi xuống, Kiều Dịch nương theo ánh mắt của anh ta, quay đầu nhìn qua, liền phát hiện Kiều Luyến đứng ở cửa.

Kiều Dịch lập tức đứng lên: "Chị, chị đã đến sao? Hôm nay anh hai đột nhiên tìm tới, thật kinh ngạc! Chẳng qua nhiều năm không gặp như vậy, anh hai so với trước kia hài hước rất nhiều!"

Trước kia Kiều Dịch luôn kề cận chị gái, cùng nhau chơi đùa, Lục Nam Trạch lại đối với cậu rất ác.

Thẳng đến lớn lên, Kiều Dịch mới hiểu được, khi đó, Lục Nam Trạch thích chị gái, bởi vì cậu luôn luôn kề cận chị gái, cho nên mới hù dọa cậu.

Kiều Dịch từ nhỏ chỉ kính sợ anh ta.

Nhưng bây giờ nhìn thấy, chỉ cảm thấy thân thiết.

Kiều Luyến mím môi, nhìn chằm chằm Lục Nam Trạch, thấy anh ta không có ý lên tiếng, cũng nở nụ cười: "hai người đang nói chuyện gì?"

Kiều Dịch cười tới nước mắt đều chảy ra: "Trò chuyện khi chị còn bé, khi còn bé chị có thể là kẻ nhỉnh hót. Ba đối tốt với chị như vậy, anh hai đi nhà chúng ta, liền dùng một miếng đường mua chuộc chị, hỏi chị giữa anh ấy và ba, chị thích người nào? Kết quả, chị liền trả lời là anh hai! Ha ha ha ~ khi đó, khẳng định là ba rất buồn."

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhìn Lục Nam Trạch một chút.

Hai nhà khi còn bé, là thông gia tốt.

Chẳng qua khi cô lớn lên, Lục gia càng làm càng tốt, thế lực gia tộc cũng càng lúc càng lớn.

Mà Kiều gia lại một mực duy trì, không có thành tích đặc biệt lớn.

Mới có thể bởi vì một tòa nhà, dẫn đến toàn bộ Kiều gia phá sản.

Khi còn bé, cô theo anh hai, tôn tử chơi rất tốt.

Nhưng bây giờ... Không phải khi còn bé rồi.

Cô giật giật tay phải của mình, bỏ tay vào trong túi, trong mắt lóe lên đề phòng.

Sau đó cô liền ngồi xuống, cùng bọn họ nói chuyện phiếm.

Chờ đến khi hàn huyên xong, Kiều Dịch rất ngoan ngoãn mở miệng: "Chị, mấy người tiếp tục trò chuyện, em muốn đi làm huấn luyện khôi phục."

Lục Nam Trạch ngay lúc Kiều Luyến lắc đầu liền gật đầu nói: "Ừm, dưỡng chân cho tốt, rồi trở về trường."

Kiều Dịch gật đầu rời đi.

Chờ đến khi Kiều Dịch rời đi, lúc này Kiều Luyến mới nhìn về phía Lục Nam Trạch, sắc mặt lạnh xuống: "Anh tới làm gì?"

Bên môi Lục Nam Trạch vẫn là nụ cười tự tin như cũ: "mang em đi."

Kiều Luyến nhú lông mày: "Tôi đã kết hôn rồi."

"Vậy thì ly hôn."

Kiều Luyến nhìn anh: "Lục Nam Trạch, anh có ý tứ gì?"

Lục Nam Trạch khiêu mi: "ý tứ chính là, anh thích em, từ nhỏ đã thích em, em là của anh!"

Anh ta đứng lên: "Kiều Luyến, sao em có thể kết hôn với người khác?"

Anh ta đưa tay ra, một tay nắm chặt cổ tay cô

Câu nói này, mang theo ủy khuất cùng ưu thương.

Giống như chó con bị ném bỏ, rất đáng thương.

Nhưng Kiều Luyến biết, người đàn ông này vĩnh viễn sẽ không đáng thương.

Anh ta cường đại, tự tin, bá đạo.

Kiều Luyến cắn bờ môi: "Tôi sẽ trở về, nhưng không phải hiện tại, mặt khác, tôi chưa từng có nghĩ tới ly hôn."

"Kiều Luyến!"

Tiếng cảnh cáo, xen lẫn tức giận của Lục Nam Trạch.

Anh ta trở mặt còn nhanh hơn so với lật sách, vừa rồi còn đáng thương, trong nháy mắt liền tức giận.

Kiều Luyến theo dõi anh ta, siết chặt nắm đấm: "Tôi thích, chỉ có Thẩm Lương Xuyên."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 615: Bắc Kinh, tôi tới (5)

Tôi thích, chỉ có Thẩm Lương Xuyên.

Đối với Lục Nam Trạch mà nói, không có cái gì, ngược tâm hơn so với câu nói này.

Anh ta hít mắt lại, siết chặt nắm đấm

Một lúc sau, anh ta mới nở nụ cười gằn, giọng nói mang vẻ bất đắc dĩ và cứng chiều: "Kiều Luyến, em lại bắt đầu quật cường rồi."

Bộ dạng Lục Nam Trạch, để Kiều Luyến cảm thấy cổ tình gây sự.

Anh ta là nghe không hiểu sao?

Lục Nam Trạch lại nhỏ giọng mở miệng nói: "Lục Nam Trạch tôi muốn, không có không có được."

Kiều Luyến tức giận mở miệng nói với anh ta: "Lục Nam Trạch, nơi này là Bắc Kinh! Nơi này là phòng bệnh VIP! Nếu như anh dám cưỡng ép cái gì, anh có tin ta chỉ cần cưỡng hòng, có thể gọi cảnh sát tới! Anh muốn ngồi tù sao?"

Lục Nam Trạch cười: "Cho nên, em đây là đang quan tâm tôi sao?"

Kiều Luyến:...!!

Lục Nam Trạch tiếp tục mở miệng: "Em yên tâm, sao tôi lại thô lỗ như vậy."

Tại Hoàn Kiếm, có cách làm tại Hoàn Kiếm.

Tại Bắc Kinh, có cách làm ở Bắc Kinh.

Chỉ là...

Lục Nam Trạch bỗng nhiên mở miệng: "Em biết, Thẩm Lương Xuyên từ bỏ đoàn làm phim, giao ra gì không?"

Kiều Luyến sửng sốt, không hiểu nhìn về phía anh ta: "Cái gì?"

"Năm ngàn vạn phí bồi thường vi phạm hợp đồng."

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại!

Thảm ảnh đế trong tám năm qua, chỉ là một ảnh đế, từ không có gì cả lập nghiệp, mãi cho đến địa vị hôm nay, trong nhà tài sản cố định, chỉ sợ cũng chỉ có hai tỷ!

Thế nhưng, anh lại lập tức lấy ra năm ngàn vạn, đến bồi thường phí bồi thường vi phạm hợp đồng?

Trách không được, từ khi anh về tới Bắc Kinh, liền bận rộn không thấy bóng dáng...

Trong công ty đột nhiên thiếu đi năm ngàn vạn, chỉ sợ trong khoảng thời gian này, một mực chạy chuyện đầu tư!

Nhưng những này nỗ lực... Anh chưa từng có nói với chính mình.

Hôm nay nếu như Lục Nam Trạch không nói cho cô, có khả năng cô sẽ cả đời không biết.

Trong lòng, bỗng nhiên dâng lên một sự áy náy, để cho cô siết chặt nắm đấm, gắt gao nhìn chăm chăm Lục Nam Trạch.

Lục Nam Trạch lại nở nụ cười: "Kiều Luyến, em tin hay không, nếu như em tiếp tục cố chấp, như vậy anh ta sẽ không có gì cả!"

Một câu, để tâm lý Kiều Luyến, bỗng nhiên sinh ra một loại khủng hoảng.

Thẩm Lương Xuyên chỉ là một ảnh đế, cho dù có tiền, sao so với Lục Nam Trạch?

Cô cắn môi: "Lục Nam Trạch, anh không nên quá phận!"

Lục Nam Trạch nhìn cô chăm chăm, một lúc sau mới mở miệng: "Tôi sống ở biệt thự số 9 tiểu khu Linh Lung, tôi cũng sẽ ở lại Bắc Kinh, chờ này em đến tìm."

Lời này rơi xuống, Lục Nam Trạch liền nhanh chân đi ra cửa.

Đi tới cửa, lại đột nhiên quay đầu: "Tạm biệt Kiều Dịch hộ, nói ngày mai tôi còn tới thăm."

Nụ cười bên môi anh ta, lộ ra ý vị thâm trường: "Mặt khác, chúc chân của cậu ấy, sớm ngày khôi phục, nhưng nhất định phải chú ý cẩn thận, không nên xuất hiện ngoài ý muốn gì."

Một câu, để Kiều Luyến nắm lấy nắm đấm lần nữa.

Câu nói này ý rất rõ ràng, ngoại trừ Thẩm Lương Xuyên, anh ta còn có thể làm bộ làm tịch đến uy hiếp mình!

-

Kiều Luyến từ trong bệnh viện đi ra, cả người giống như thoát một lớp da.

Cảm giác toàn thân đều ngâm trong nước ướt nhẹp.

Cô nuốt ngụm nước miếng, ngẩng đầu nhìn sương mù trên bầu trời, một lúc sau, mới cầm điện thoại di động, gọi cho Thẩm Lương Xuyên.

Điện thoại vang lên hai tiếng, liền nghe.

Giọng của anh, mang theo trấn định và trấn an tâm người: "Tiểu Kiều, thế nào?"

Nghe được tiếng, Kiều Luyến cảm giác trong lòng giống như đột nhiên có sức lực: "Lục Nam Trạch tới."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 616: Bắc Kinh, tôi tới (6)

Đối diện chỉ trầm mặc một chút, liền trầm ổn trả lời: "Anh biết."

Một lát sau, anh lại tăng thêm một câu: "Em yên tâm."

Sáu chữ đơn giản, lại giống như là một viên thuốc an thần, để hoảng loạn trong lòng Kiều Luyến, lập tức trấn an.

Cô hít vào một hơi thật sâu, lúc này mới lên tiếng: "Được rồi. anh đang ở đâu?"

"Đang nói chuyện làm ăn." Ngắn gọn, lại lời nhắn nhủ rất rõ ràng.

"Thuận lợi chứ?" Kiều Luyến thuận miệng hỏi.

Đối diện truyền đến tiếng cười trầm thấp, một lúc sau, mới nghe thấy giọng anh: "tiểu Kiều, em lo lắng anh không kiếm được tiền, không có cách nào nuôi gia đình sao?"

Một câu đùa giỡn, để Kiều Luyến hơi sững sờ, chợt cúi đầu, hiểu ý cười một tiếng.

Năm ngàn vạn, anh cũng không thêm chớp mắt, liền ném ra ngoài.

Phản tình nghĩa này, để cho cô cảm động.

Cô ho khan một tiếng, lúc này mới ngẩng đầu lên lần nữa, "Không sao, nếu như anh không thể nuôi gia đình, em đi làm việc, em sẽ nuôi anh."

"Vậy thì vất vả bà xã đại nhân rồi."

Một câu chế nhạo, để Kiều Luyến đứng trên đường cái, gương mặt lập tức đỏ lên.

Cô đưa tay ra, sờ lên gương mặt của mình.

Bà xã đại nhân...

Bốn chữ này, nghe qua làm cho người ta cảm giác ngượng ngùng.

Cô nhìn về phía trước, ánh mắt có chút trôi đi không chừng: "vậy anh bận rộn, em cúp trước."

"Được."

Trong phòng họp công ty.

Thẩm Lương Xuyên đứng trong hành lang, khi cúp điện thoại, nụ cười trên mặt, liền không còn sót lại chút gì.

Tổng Thành đứng ở sau lưng anh, nhủ thầm: "Tháng trước chúng ta ký kết hai nghệ sĩ, đều muốn hủy bỏ hợp đồng với công ty. Tôi tự mình hỏi thăm một chút, nói mấy ngày nay vừa vận đăng kí với một công ty giải trí mới thành lập, tên là NQ, bọn họ trả giá cao kéo người đi, đồng thời biểu thị, sẽ nâng tâng bọn họ."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, con ngươi trầm xuống.

NQ.

Nam, Kiều. (南:Nan 乔:Qiao)

Trông rất anh, che lại trào phúng trong con ngươi.

Lục Nam Trạch quả là hung ác, lúc này mới mấy ngày, đã lập công ty tại Bắc Kinh sao?

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Dạng nghệ sinh không trung tâm, đi thì đi, nhưng phí bồi thường vi phạm hợp đồng, một phần tiền cũng không thể thiếu."

Tổng Thành gật đầu, tuy nhiên khuôn mặt khổ sở: "thế nhưng chúng ta làm sao bây giờ?"

Một công ty giải trí, dưới cò tổng cộng có mấy nghệ sĩ.

Quả thực là đáng thương đến không chịu được.

Thẩm Lương Xuyên trầm tư một chút, lúc này mới lên tiếng: "Tôi nhớ được, hình như hợp đồng của Mạc Tây Thừa sắp đến kỳ rồi."

Ánh mắt Tổng Thành sáng lên.

Đúng lúc này, điện thoại di động của Tổng Thành, bỗng nhiên vang lên.

Anh ta nghe, cung kính nói mấy câu, sắc mặt lập tức trở nên ngưng trọng, cúp điện thoại, lúc này anh ta mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Xong đời! Nửa tháng trước, chúng ta đã nói chuyện xong với nhà đầu tư, hiện tại muốn rút vốn! Mà trong công ty căn bản cũng không có tiền mặt lưu động, tiền lương nhân viên, đều chờ tiền nhà đầu tư rót vào! Làm sao bây giờ?"

Vốn năm ngàn vạn, là tài sản riêng của Thẩm Lương Xuyên, dự định đầu tư trong công ty, thế nhưng trực tiếp cầm đi bồi thường cho đoàn làm phim.

Dẫn đến tài sản lưu động trong công ty, xuất hiện khuyết thiếu.

Hiện tại, hậu quả ác liệt, quả nhiên đến rồi!

Tổng Thành thở dài, ngẩng đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, đã thấy thần sắc anh không có bất kỳ biến hóa nào.

Tổng Thành ho khan một tiếng: "Nếu như thực sự không được... Chúng ta đi tìm Thẩm gia đầu tư?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên khẽ nâng con ngươi.

Đối đầu với ánh mắt của anh, Tổng Thành nhất thời cúi đầu: "Coi như tôi không nói."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 617: Bắc Kinh, tôi tới (7)

Kiều Luyến từ bệnh viện đi ra, đón xe về nhà.

Muốn làm một bữa ngon cho Thẩm Lương Xuyên.

Chẳng qua vừa tới nhà, liền nghe thấy trong phòng khách có tiếng Hạ Diệp Hoa cười nói.

Cô hơi sững sờ, lúc này mới đi vào phòng, liền thấy một cô gái nhu tình như nước, đang ngồi ở trên ghế sofa, cùng Hạ Diệp Hoa nói chuyện.

Trên mặt Hạ Diệp Hoa mang nụ cười, tay cũng nắm tay cô gái kia.

Hai người nghe được tiếng mở cửa, đồng loạt quay đầu, nhìn thấy Kiều Luyến về, Hạ Diệp Hoa liền cười đứng lên: "Tiểu Kiều, đến, giới thiệu cho con bạn mới của ta một chút."

Kiều Luyến lập tức mở to hai mắt nhìn: "Hạ Noãn Noãn?"

Hạ Noãn Noãn lập tức cười: "là tôi."

Kiều Luyến không nhịn được nở nụ cười: "Sao cô lại tới đây?"

Hạ Noãn Noãn nhìn về phía Hạ Diệp Hoa: "Đi qua trại an dưỡng thăm Tổng tiểu thư, vừa vặn tôi cũng tan tâm, đi liền mời tôi tới nhà ngồi một chút."

Nói là mời...

Khẳng định là Hạ Diệp Hoa lại dùng biện pháp cũ.

Suy nghĩ một chút chính mình năm đó, cũng cảm thấy bà là một quý bà đáng thương, cho nên thành bạn với bà.

Hiện tại...

Kiều Luyến nhìn thoáng qua Hạ Diệp Hoa, sau đó ngồi bên Hạ Noãn Noãn: "Mẹ tôi bình thường không có chuyện làm, có chút cô đơn, nếu như cô có rảnh rỗi, có thể đến chơi với bà."

Hạ Noãn Noãn gật đầu: "Được, tôi cũng rất thích đi."

Hạ Diệp Hoa lập tức nở nụ cười.

Mấy người đang nói chuyện, chợt nghe bên ngoài biệt thự, truyền đến tiếng xe cộ.

Hạ Diệp Hoa hơi sững sờ: "Cái giờ này, Lương Xuyên trở về rồi sao?"

Kiều Luyến cũng nghi hoặc: "Không có khả năng a, vừa rồi gọi điện thoại cho anh ấy, còn nói chuyện làm ăn mà."

Hai người đang nghi ngờ, liền nghe thấy thím Lý hưng phấn hô: "Bà chủ, mau ra đây! Là Từ Hào thiếu gia đến!"

Từ Hào thiếu gia, vẫn là xưng hô khi ở Thẩm gia.

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, con mắt xoát lập sáng lên.

Bà đứng lên: "thật sao?"

Từ sự tình lần trước, Thẩm Từ Hào chưa từng trở về.

Hiện tại tới, không phải nói rõ, cậu ta không tức giận?

Hạ Diệp Hoa vẫn chưa ra khỏi qua, cửa phòng bị mở ra, Thẩm Từ Hào sải bước tiến đến.

Cậu ta mặc một áo sơ mi, quần tây, cả người nhìn qua so với lúc ở câu lạc bộ "Sáng chói", tinh thần không ít.

Xem ra, lần trước phát sinh chuyện ở trong câu lạc bộ, để cậu ta có chút hiểu ra, không rơi xuống nữa?

Nghĩ tới đây, chỉ thấy Hạ Diệp Hoa đã vô cùng kích động xông tới: "Từ Hào, sao con lại tới đây?"

Thẩm Từ Hào vẫn bộ dạng âm dương quái khí nói: "Tôi không thể tới?"

"Có thể, đương nhiên có thể!" Hạ Diệp Hoa kích động mở miệng, kéo tay của cậu ta lại: "Từ Hào, con có thể tới, mẹ thật cao hứng."

Thẩm Từ Hào cười xùy một tiếng: "Chẳng qua tiếp đó, pahir để mẹ thất vọng rồi."

Hạ Diệp Hoa sững sờ, "Làm sao?"

Thẩm Từ Hào nở nụ cười gằn, nhìn gian phòng một chút: "Thẩm Lương Xuyên không có ở đây sao?"

"Oh, chẳng qua cũng đúng, hiện tại anh ta gặp nhiều phiền phức như vậy, đích thật là thiếu phương pháp phân thân rồi!"

Hạ Diệp Hoa và Kiều Luyến nghe lời này, đều khẩn trương lên: "Anh ấy thế nào?"

"Thế nào? Trong công ty không vận chuyển đủ tiền, không thể đúng giờ trả lương nhân viên, nghệ sĩ ở trong công ty ồn ào nháo huỷ hợp đồng, nói anh ta chèn ép người mới. Mặt khác, đầu tư vốn đã bản tốt, đột nhiên rút khỏi, từng chuyện từng chuyện sao để giải quyết?"

Cái này vừa nói, Hạ Diệp Hoa và Kiều Luyến nhất thời ngây người!!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 618: Bắc Kinh, tôi tới (8)

Bọn họ tuyệt đối không ngờ rằng, trong công ty Thẩm Lương Xuyên, lại phát sinh chuyện lớn như vậy!

"Cái này sao có thể?" Kiều Luyến kinh hô một tiếng.

Thẩm Từ Hào tiếp tục mở miệng: "Sao không có khả năng? Đoán chừng hai ngày này, sắp đăng báo rồi. Tôi tới nơi này, chính là vì nói một tiếng. Mẹ, nếu anh ta nuôi không nổi mẹ, mẹ đến cầu xin tôi đi, có thể tôi vì mẹ đã sinh tôi, cho mẹ dưỡng lão."

Nói đến đây, cậu ta liền cười trên nỗi đau của người, xoay người rồi đi.

Nhưng cánh tay lại bị Hạ Diệp Hoa níu lại.

Thẩm Từ Hào quay đầu, khiêu mi, "Thế nào, hiện tại liền muốn cầu xin sao?"

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Từ Hào, con và Lương Xuyên là cùng máu thịt, các con là anh em ruột, chẳng lẽ, con không thể giúp nó một chút sao?"

Thẩm Từ Hào cười một tiếng: "Giúp anh ta? Vì sao tôi phải giúp anh ta? Anh ta làm hại cha mẹ tôi ly hôn, anh ta cướp đi mẹ tôi, sao tôi phải giúp anh ta?"

Nói đến đây, Thẩm Từ Hào lại mở miệng: Chẳng qua để cho tôi giúp anh ta, không phải là không thể được."

Ánh mắt Hạ Diệp Hoa sáng lên: "Làm sao?"

Thẩm Từ Hào mở miệng: "Để anh ta quỳ xuống, cầu xin tôi, đồng thời nói cho ba, năm đó anh ta sai rồi!"

Trông mặt Hạ Diệp Hoa co rụt lại: "Điều đó không có khả năng!"

Thẩm Từ Hào bật cười một tiếng: "Vậy để anh ta chờ đợi uống gió tây bắc đi!"

Nói xong câu đó, trực tiếp quay người rời đi.

Thẳng đến khi tiếng xe cộ ta truyền đến, Hạ Diệp Hoa vẫn chưa có lấy lại tinh thần như cũ.

Bà gắt gao nhìn chăm chăm ra cửa, bỗng nhiên đưa tay ra, bưng kín ngực của mình.

"Mẹ!" Kiều Luyến vội vàng đỡ bà: "Mẹ đừng có gấp."

Hạ Noãn Noãn cũng vội vàng áp dụng biện pháp cấp cứu: "Dì, gì đừng tức giận hại thân. Hít sâu, bình phục lại tâm tình..."

Chờ đến khi Hạ Diệp Hoa bình phục lại, Hạ Noãn Noãn nhìn xem tình hình không đúng, lập tức tạm biệt rời đi.

Đi ra biệt thự, cô khẽ thở dài một cái.

Mỗi một gia đình, đều có phiền não của gia đình.

Chẳng qua...Người đàn ông vừa rồi...

Cô cần môi, đi lên phía trước.

Từ trong biệt thự đi qua trạm xe, phải đi qua một vườn hoa.

Lúc đi qua nơi đó, cô chợt nhìn thấy một chiếc xe dừng ở ven đường.

Ban đầu Hạ Noãn Noãn không có để ý, thế nhưng đi vài bước, bỗng nhiên quay đầu, nhìn chiếc xe kia một hồi, liền xoay người, đi tới một đình nhỏ tổng vườn hoa.

Quả nhiên, ở nơi đó thấy được Thẩm Từ Hào, cậu ta trâm một liều thuốc, hai ngón tay cầm liều thuốc.

Giờ này khắc này, trên mặt Thẩm Từ Hào, đã sớm không còn oán hận phách lối khi ở bên Hạ Diệp Hoa.

Cậu ta đứng ở đằng kia, lộ ra một chút yếu ớt.

Cậu ta từ nhỏ đến lớn, khát vọng tình thương của mẹ như vậy.

Nhưng mẹ bởi vì anh, ly hôn với ba, dọn ra khỏi nhà, từ đầu đến cuối, đều không có nghĩ qua cảm thụ của cậu ta.

Cậu ta muốn một ngôi nhà, một ngôi nhà hoàn chỉnh.

Cậu ta hận mẹ, hận anh trai.

Thế nhưng tiền đề của việc hận, lại là cậu ta oán niệm bọn họ từ bỏ mình.

Nghĩ tới đây, Thẩm Từ Hào liền hút một hơi thuốc.

Hơi khói nồng đậm, kích thích đến phổi, để cậu ta ho kịch liệt.

Dáng vẻ đó, người xem có chút chua xót.

Hạ Noãn Noãn đi tới, đứng ở trước mặt cậu ta.

Thẩm Từ Hào nhú lông mày, ngẩng đầu nhìn về phía cô.

Hạ Noãn Noãn cắn môi: "Dì Hạ có bệnh. Không thể nhận kích thích, người bệnh bệnh tim, dễ dàng tụ huyết đột tử."

Một câu, để trông mặt Thẩm Từ Hào co rụt lại.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 619: Bắc Kinh, ta tới (9)

Hạ Noãn Noãn nhìn bộ dạng của cậu ta, mím môi, tiếp tục mở miệng: "Trên thế giới này, không có mẹ không cần con. Tôi tin tưởng, năm đó mấy người có hiểu lầm, có nỗi khổ tâm."

Một câu, để Thẩm Từ Hào đứng lên: "Có nỗi khổ gì, có thể vứt bỏ con của mình sao?"

Hạ Noãn Noãn nghẹn lại: "Tôi không biết."

Thẩm Từ Hào nhú lông mày, hừ lạnh một tiếng.

Hạ Noãn Noãn liền đi tới, ngồi bên cạnh cậu ta: "Tình anh không tốt, hoặc là tôi tâm sự với anh nhé?"

Thẩm Từ Hào đứng lên: "Cút ngay!"

Hạ Noãn Noãn không nhúc nhích.

Một lát sau, cô rút ra một trang giấy, viết xuống số điện thoại của mình: "Nếu như anh có chuyện, có thể gọi điện thoại cho tôi."

Sau đó, cô liền cúi đầu, yên lặng rời đi.

Thẩm Từ Hào nhú mày, không khỏi nhìn bóng lưng cô, hừ lạnh một tiếng, tiện tay đem tờ giấy kia, ném vào bụi cỏ bên.

Sau năm phút.

Cậu ta từ đình nghỉ mát, nhảy vào trong bụi cỏ, nhặt tờ giấy kia trở về, vo viên tờ giấy, tùy ý nhét vào trong túi.

-

Trong biệt thự.

Thẩm Lương Xuyên tới khuya về nhà, nhìn thấy hai người phụ nữ, trông mong ngồi ở trên ghế sofa chờ anh.

Anh vừa về nhà, Hạ Diệp Hoa liền đứng lên, nhét một cái thẻ cho anh: "Trong này là 200 vạn, là tài sản riêng của mẹ những năm này, con lấy ra trước, đi phát tiền lương cho công nhân đi."

Sau đó liền chỉ nhưng hàng xa xỉ bên cạnh: "Những vật này, ngày mai ta sẽ mang bán, hẳn là có thể bán một số tiền."

"Còn có, khu này của chúng ta, có hai ngôi biệt thự, ta thấy bán một cái đi rất tốt."

Nói đến đây, trầm mặc một chút: "Đều bán đi cũng được, chúng ta có thể đi thuê phòng ở."

Thẩm Lương Xuyên nhìn bà bàn giao một chút như thế, biết bà nói xong, lúc này mới khẽ mở miệng: "Nói xong rồi sao?"

Hạ Diệp Hoa gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên khẽ ồ một tiếng, thu thẻ ngân hàng vào, đi lên lầu.

Hạ Diệp Hoa:...

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến cũng đi theo lên lầu.

Lên trên lầu, trông thấy Thẩm Lương Xuyên, không nhịn được mở miệng: "Cái kia, công ty của các anh thiếu người sao?"

Thẩm Lương Xuyên nhú mày: "Làm sao?"

Kiều Luyến: "Em có thể đi làm không cần tiền lương."

Thẩm Lương Xuyên:...

Cho nên, hiện tại anh đã chán nản đến thế sao?

Anh cười, đưa tay ra, sờ lên đầu Kiều Luyến.

Tùy tiện ném thẻ ngân hàng của Hạ Diệp Hoa lên mặt bàn: "Anh đi tắm."

Chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên đi vào phòng tắm, lúc này Kiều Luyến mới cầm điện thoại di động lên.

Sau khi cầm điện thoại di động lên, liền phát hiện!

Tin về vấn đề tài vụ của công ty Thẩm Lương Xuyên, vậy mà đã sớm đưa tin!

Nhiều vấn đề này, nhìn qua làm cho người ta cảm thấy, có lẽ ngày mai sẽ phá sản!

Chủ yếu vấn đề là vốn lưu động.

Kiều Luyến cắn môi, ngẩng đầu nhìn về trong phòng tắm, người đàn ông đang tắm.

Lần này, anh phải làm sao?

Vốn đang tự hỏi, bỗng nhiên có tin nhắn tới, là số Lục Nam Trạch: (nhìn thấy báo cáo chưa? Em thật sự nhấn tâm, để anh ta không có gì cả sao?)

Kiều Luyến lập tức siết chặt nắm đấm.

Cùng lúc đó, người đàn ông đang ở trong phòng tắm, vẻ mặt trở nên càng ngày càng sắc bén.

Nước nóng từ trên đầu dội xuống, để trông mắt của anh lóe ra lệ quang.

Ngủ say quá lâu, hình như có người đã quên đi, kỳ thật anh không phải mèo, là một đầu sư tử.

Nơi này là Bắc Kinh, địa bàn của anh.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 620: Bắc Kinh, tôi tới (10)

Lúc Thẩm Lương Xuyên tắm rửa đi ra, liền phát hiện Kiều Luyến không có trong phòng.

Anh nhíu lông mày lại, tìm khắp nơi, đành phải đi xuống lầu.

Vừa xuống lầu, liền thấy Hạ Diệp Hoa đang cùng Lý tính toán cuộc sống sau này làm sao sống.

Năm nay Thím Lý 50 tuổi, một mực không có kết hôn, thủy chung đi theo bà.

"Về sau, chúng ta vẫn ăn ít thịt bò nhập khẩu một chút, mua thức ăn gì, có thể lái xe chạy xa một chút, qua chợ bán thức ăn, có thể tiện nghi hơn trong siêu thị rất nhiều! Đi sớm, còn có thể lựa được rau tươi."

Thím Lý gật đầu.

Hạ Diệp Hoa tiếp tục mở miệng: "Nhớ năm đó, chúng ta từ Thẩm gia đi ra, đã thời gian khổ cực. Hiện tại sẽ không tới loại trình độ đó, kỳ thật coi như đến loại trình độ đó cũng không có chuyện gì, tất cả mọi người là người trưởng thành."

Thím Lý tiếp tục gật đầu.

Hạ Diệp Hoa lại mở miệng: "Bà nói, Thẩm Lương Xuyên không có tiền, tiểu Kiều có thể rời nó đi hay không?"

Thím Lý:...

Thẩm Lương Xuyên:...

"Ai, ta còn chưa được ôm cháu trai mà, không được, về sau chúng ta phải đối với tiểu Kiều khá hơn một chút."

Thím Lý:...

Thẩm Lương Xuyên quả thực là bó tay rồi.

Anh tìm dưới lầu tìm một vòng, không thấy Kiều Luyến, liền hỏi thăm: "Kiều Luyến đâu?"

"Vừa ra cửa rồi."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, nhú mày lại, cả người đều ngây ngẩn cả người.

Đi ra?

Cô đi đâu?

Thẩm Lương Xuyên cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho cô, điện thoại kết nối: "Em đi đâu vậy hả?"

Kiều Luyến trả lời áp ứng: "À, chút nữa anh sẽ biết."

Bộ kia bối rối kia, để Thẩm Lương Xuyên nói không ra lời.

Cúp điện thoại, đợi trong nhà trong chốc lát, chỉ thấy Kiều Luyến bao lớn bao nhỏ từ bên ngoài đi vào.

Trong tay mang theo thức ăn mua từ trong chợ, vừa vào cửa, liền trả đồ ăn trên mặt đất, sau đó cầm một quyển sách nhỏ, tô tô vẽ vẽ bên trên.

Tiếp đó lại chạy tới phòng bếp, nghiên cứu một lần, trở lại, liền yên lặng lên lầu.

Mọi người:...

Hạ Diệp Hoa sợ ngây người: "Tiểu Kiều là nhận kích thích quá sao?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn Hạ Diệp Hoa một chút: "Con lên xem một chút."

Anh đi lên trên lầu, tiến vào phòng ngủ chính, liền thấy Kiều Luyến đang bận rộn viết cái gì đó.

Thẩm Lương Xuyên đến gần một bước.

Liền thấy cô khổ não thờ dài.

Thẩm Lương Xuyên đưa tay ra, đặt ở trên vai của cô: "Thế nào?"

Lúc này Kiều Luyến mới ngẩng đầu, móc một tấm thẻ từ trong túi sách của mình ra, bỏ vào trong tay Thẩm Lương Xuyên: "đây tiền lương mấy tháng này đi làm của em, vẫn tiền không nhiều."

Thẩm Lương Xuyên sững sờ.

Kiều Luyến đứng lên, sắc mặt của cô rất ngưng trọng, nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Từ Xuyên. Em biết, bởi vì em, bây giờ anh nhận lấy áp lực trước đó chưa từng có. Nếu như thánh mẫu, nên rời khỏi anh, miễn cho đem lại tai nạn cho anh. Thế nhưng em không phải, em rất ích kỷ. Em muốn đi cùng với anh... Chúng ta đã bỏ qua tám năm, em không muốn ở trong cuộc sống tương lai, đều mất đi anh. Em sẽ không cho anh như xe bị tuột xích, thế nhưng việc em có thể làm, thật sự vô cùng ít."

"Hiện tại, duy nhất em có thể làm, là cùng anh vượt qua cửa ải khó khăn này. Nếu như anh thật sự phá sản, chúng ta cùng nhau đổi mặt sinh hoạt tương lai. Em vừa mới nghiên cứu giá cả rau xanh một chút. Chợ bán thức ăn tiện nghi hơn siêu thị rất nhiều, có thể tiết kiệm chi phí rất nhiều. Chúng ta cũng không cần giúp việc nữa, về sau đồ ăn trong nhà, để em làm."

Thẩm Lương Xuyên cảm động nhìn lấy nàng, sau cùng mở miệng: "Người biết làm cơm sao?"

Kiều Luyến:...!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 621: Thẩm ảnh đế phản kích! (1)

Thời khắc cảm động như thế, tại sao người này lại nói loại lời này!

Quả thực là không có tế bào lãng mạn!

Kiều Luyến cong miệng lên, thật sự rất muốn hành hung Thẩm Lương Xuyên một trận.

Thế nhưng một giây sau, một cánh tay hữu lực, liền ôm bờ vai của cô, lập tức kéo cô vào trong ngực của anh.

Trên người đàn ông này có khí tức quen thuộc, xen lẫn khí tức phái nam, làm cho người ta an lòng, để lòng cô liền trầm tĩnh lại.

Nói thật.

Cô không có cảm giác an toàn.

Thời điểm vừa mới gả cho Thẩm Lương Xuyên, quan hệ bọn họ không tốt.

Trong đầu cô nghĩ tới, tranh thủ thời gian sinh đứa bé cho anh, sau đó rời đi.

Thế nhưng về sau chậm rãi tiếp xúc, phát hiện anh là Từ Xuyên, cô càng quyến luyến cái nhà ấm áp này.

Anh đã cho cô rất nhiều tổn thương, thế nhưng không thể phủ nhận là anh cũng cho cô rất nhiều ấm áp.

Anh giống như bờ vai kiên cố nhất của cô, để cho vô luận cô ở bên ngoài gặp họa gì, đều có một nơi dựa vào.

Hiện tại, Lục Nam Trạch khí thế hùng hổ mà đến.

Kiều Luyến vô cùng sợ Thẩm Lương Xuyên sẽ bị Lục Nam Trạch phá tan, từ đó từ bỏ cô.

Cho nên cô trở nên biết điều như vậy, cũng là hi vọng Từ Xuyên có thể không nỡ bỏ cô.

Cô luống cuống, lòng rối loạn.

Anh lại lập tức nhìn thấu bản chất, cô mặt ngoài cười toe toét, trong nội tâm cực độ khuyết thiếu cảm giác an toàn, anh ôm cô vào lòng, cho cô một cái ôm áp áp

Hốc mắt Kiều Luyến có chút ướt át.

Liền nghe tiếng Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng: "Tiểu Kiều, có anh ở đây."

Năm chữ, giống như là cho cô một liều thuốc an thần, để cô ấm áp trong lòng.

Cô nhẹ gật đầu, "Ừm"

Tuy buồn, nhưng vẫn mở miệng lần nữa: "Thẩm Lương Xuyên, đáp ứng em một chuyện, được không?"

"Em nói."

"Nếu như anh thật sự mệt mỏi, nói cho em biết, em sẽ tự mình rời đi."

Cô không muốn lại bị vứt bỏ, không muốn một thân một mình.

Lời này vừa dứt, bàn tay ôm eo của cô càng thêm dùng sức.

Cô có thể cảm nhận được, người đàn ông này giống như muốn đưa cô vào trong thân thể của anh.

Một lúc sau, Thẩm Lương Xuyên mới chậm rãi mở miệng: "Đừng sợ, anh sẽ vẫn luôn bên em."

Lập tức Kiều Luyến khẽ gật đầu.

-

Truyền ngôn trên internet, càng ngày càng lợi hại.

Thậm chí có người đem sự tình tiền căn hậu quả phát tán ra:

Bởi vì Thẩm ảnh đế vi phạm quy tắc của đoàn làm phim, cho nên bị đoàn làm phim khai trừ, đồng thời bồi thường năm ngàn vạn phí vi phạm hợp đồng, nên mới khiến công ty của mình rơi vào cảnh không quay vòng được vốn. Lại thêm mấy nghệ sĩ trong công ty đồng loạt muốn giải trừ hợp đồng với công ty, thậm chí kiện cáo lên tòa án, chọc kiện cáo, và nhà đầu tư đã đàm phán tốt, cũng trong lúc nhất thời mặc kệ, dẫn đến công ty giải trí của Thẩm ảnh đế sắp phá sản!

Trong lúc nhất thời, lòng người bàng hoàng, thậm chí trong công ty có người từ chức, tìm công ty khác.

Thẩm Lương Xuyên càng bận rộn túi bụi, giống như các nơi tìm nhà đầu tư ở kinh đô.

Trong biệt thự Linh Lung.

Lục Nam Trạch ngồi trên ghế sofa, nhìn chăm chăm bản tin trong điện thoại di động, cười xùy một hồi, ném điện thoại di động sang bên cạnh.

Đúng lúc này, có trợ lý đi đến: "Tiên sinh, chúng tôi phát hiện, Thẩm Lương Xuyên dự định bán bất động sản trên danh nghĩa, mà còn khắp nơi chuẩn bị tiền mặt rõ ràng đang quay vòng khó khăn."

Lục Nam Trạch nhủ mảy: "Không hồ là đại thiếu gia trong Thẩm gia, có thể kiên trì lâu như vậy."

Trợ lý hỏi thăm: "Vậy bây giờ, chúng ta nên làm sao bây giờ?"

Lục Nam Trạch cười: "Đương nhiên là thêm một mẻ lửa rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 622: Thẩm ảnh đế phản kích! (2)

Trợ lý nghi hoặc, Lục Nam Trạch cũng đã đứng lên: "Một chút nữa gọi Thẩm gia Thẩm Từ Hào gấp mặt."

Trợ lý nhất thời giật mình.

-

Lúc Hạ Noãn Noãn làm việc tại trại an dưỡng, bỗng nhiên nhận được một cuộc điện thoại xa lạ.

Cô nhìn dây số kia, nghe: "Alo, xin hỏi anh là ai?"

Đối diện trầm mặc một chút, mới mở miệng nói: "Là tôi."

Tiếng nói quen thuộc làm con mắt Hạ Noãn Noãn lập tức sáng lên. "Thẩm Từ Hào tiên sinh?"

"Ừm, gần đây thân thể bà thế nào?"

Bà?

Hạ Noãn Noãn ngẩn người, lúc này mới phản ứng được, trực tiếp mở miệng nói: "Tôi không biết. Tôi và dì Hạ, chỉ là ngẫu nhiên đụng phải."

Đối diện giống như có chút thất vọng, nhàn nhạt "oh" một tiếng.

Nghe tiếng cậu mất mát, Hạ Noãn Noãn bỗng nhiên mở miệng: "Thẩm Từ Hào tiên sinh, hôm nay tôi tan tầm, sẽ đến thăm dì Hạ một chút, sau đó gọi điện thoại cho anh, được không?"

Đối diện dừng một chút, bất đắc dĩ mở miệng: "Cứ như vậy đi."

Cúp điện thoại, Hạ Noãn Noãn không nhịn được bật cười.

Thẩm Từ Hào tiên sinh, nhìn qua phản nghịch lại không hiểu chuyện, nhưng thật ra, nội tâm của anh rất khát vọng thân tình.

Giống như là ở câu lạc bộ (Sáng chói), mình bị người khi dễ, anh liền sẽ ra tay cứu giúp.

Nghĩ tới đây, Hạ Noãn Noãn xin nghỉ ở trại an dưỡng, trực tiếp đón xe đi biệt thự của Hạ Diệp Hoa.

Đến khi từ biệt thự đi ra ngoài, cô lập tức gọi điện thoại cho Thẩm Từ Hào: "Tôi thấy thân thể dì Hạ vẫn khỏe, nhưng bà rất lo lắng cho anh trai, đem đồ trang sức mà mình thích nhất ra, dự định mang đi đầu giá."

Đối diện trầm mặc nửa ngày, lúc này mới mở miệng trái lương tâm: "... Đáng đời."

Hạ Noãn Noãn liền thờ dài: "Thế nhưng tôi nhìn dì Hạ rất buồn rầu, mới một ngày liền giống như già đi mười tuổi vậy."

Đối diện trầm mặc.

Hạ Noãn Noãn tiếp tục nói: "Thẩm Từ Hào tiên sinh, người thân luôn luôn quan trọng, phải giúp đỡ lẫn nhau."

"Sao cô nói nhảm nhiều như vậy? Cúp."

Đối diện khiến trách cô một câu, trực tiếp cúp điện thoại.

Hạ Noãn Noãn lại nhìn chăm chăm điện thoại di động, cười vui vẻ.

Cô lại phát hiện một ưu điểm Thẩm Từ Hào, chính là khi bị người nói trúng tâm sự, sẽ thẹn quá hoá giận.

Nhưng là, vì sao lại có chút đáng yêu vậy?

-

Thẩm Từ Hào cúp điện thoại, liền không nhin được đi tới đi lui trong phòng.

Trong chốc lát, điện thoại di động lại vang lên.

Cậu nghe, đối diện truyền đến một giọng nam tà mị: "Thẩm Từ Hào?"

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Anh là?"

"Lục Nam Trạch."

Trông mặt Thẩm Từ Hào bỗng nhiên co rụt lại, vẻ mặt liền trở nên không nhin được: "Có việc gì?"

Dù cậu chán ghét Thẩm Lương Xuyên, cậu có thể gài bẫy Thẩm Lương Xuyên, thế nhưng Lục Nam Trạch là cái quỷ gì? Dựa vào cái gì liền chèn ép Thẩm Lương Xuyên đến không tìm thấy phương hướng rồi hả?

Lục Nam Trạch chậm rãi mở miệng cười: "Tôi nghe nói, cậu và Thẩm Lương Xuyên không hợp, cho nên liền gọi điện thoại thử một chút."

Thẩm Từ Hào nhất thời nộ nộ cười: "Cho nên, ý của anh là?"

"Không biết Thẩm tiên sinh có hứng thú hợp tác một chút hay không, làm anh ta phá sản?"

Thẩm Từ Hào híp con mắt: "Cho nên, có phải Lục tiên sinh anh không có anh chị em không?"

Lục Nam Trạch dừng một chút, mở miệng nói: "Đúng."

"Vậy thì trách không được, anh không cách nào hiểu người khác rồi." Thẩm Từ Hào nói đến đây, trực tiếp mắng một câu: "Anh khi dễ tranh trai tôi, còn tìm tôi hợp tác, hợp tác cái em gái anh!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 623: Thẩm ảnh đế phản kích! (3)

Lục Nam Trạch nghe tiếng nằng chửi của Thẩm Từ Hào, sau đó, liền thấy cậu trực tiếp cúp máy.

Khóe môi giương lên một vòng ý cười.

Trợ lý mở miệng: "Lục tiên sinh, Thẩm Từ Hào không hợp tác..."

Lục Nam Trạch khoát tay: "Lúc đầu tôi cũng không phải tìm cậu ta."

Trợ lý nghi hoặc: "Ý ngài là...?"

Lục Nam Trạch mở điện thoại di động ra, đem thu âm cuộc trò chuyện vừa rồi: "Đưa cho mẹ kế Thẩm Từ Hào, cho Mai Phụng kia nghe."

Trong nháy mắt trợ lý hiểu rõ ý Lục Nam Trạch!

Anh ta gọi điện thoại cho Thẩm Từ Hào, căn bản là không phải để Thẩm Từ Hào hỗ trợ.

Sự tình Thẩm gia trước khi bọn họ đến, cũng là đã tìm hiểu.

Mai Phụng bởi vì không có con trai, cho nên vô cùng quan tâm Thẩm Từ Hào, việc bà ta sợ nhất, cũng là Hạ Diệp Hoa cướp đi Thẩm Từ Hào.

Mà bình thường Thẩm Từ Hào biểu hiện giống như không quan tâm Hạ Diệp Hoa, thế nhưng cuộc điện thoại này, lại nói cho đối phương biết, Thẩm Từ Hào rất quan tâm những người đó.

Như vậy.. khẳng định Mai Phụng sẽ không nhìn được ra tay phối hợp bọn họ!

Nghĩ tới đây, trợ lý lập tức cung kính cúi đầu, "Vâng."

Vẫn là Lục tiên sinh có biện pháp!

-

Thẩm Từ Hào cúp điện thoại, liền nhíu lông mày.

Đi lại mấy bước trong phòng liền vọt đứng lên, mở cửa xe, đi thẳng Thẩm gia.

Thế nhưng sau khi lái xe ra ngoài, lại không biết muốn đi đâu, thời điểm đi dạo bất tri bất giác lại đi tới biệt thự trong tiểu khu của Thẩm Lương Xuyên.

Xe ngừng tại ven đường vườn hoa, cậu ta ngồi trên ghế lái, nhìn chằm chằm cổng biệt thự.

Kỳ thật chính cậu ta cũng không biết, tại sao mình đột nhiên chạy đến nơi này.

Chỉ là khi nghe được Lục Nam Trạch gọi điện thoại cho mình, cậu ta biết, chỉ sợ, Lục Nam Trạch muốn ra đại chiêu gì rồi.

Thời điểm đang tự hỏi, bỗng nhiên trông thấy một chiếc xe đứng lại bên cạnh, tiếp theo, chỗ ngồi phía sau mở ra, Thẩm Lương Xuyên đi tới trước xe của cậu, gõ gõ cửa sổ xe.

Thẩm Từ Hào trông thấy Thẩm Lương Xuyên, hai đầu lông mày nhất thời có chút chột vạt.

Cậu lập tức nhíu lông mày, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Tại sao em lại ở chỗ này? Có chuyện gì sao?"

Thẩm Từ Hào lập tức ác lời mở miệng: "Không có gì, tôi chính tới thăm các người một chút, có phải sắp chết đói hay không! Hôm nay Lục Nam Trạch gọi điện thoại cho tôi, để tôi và anh ta hợp tác đối phó các người, tôi đến xem, có phải tôi còn chưa ra tay các người đã xong đời hay không!"

Tuy ngữ khí rất hung ác, thế nhưng Thẩm Lương Xuyên lập tức nghe rõ ý tứ cậu ấy.

Ánh mắt anh trầm xuống, con ngươi thâm thúy nhìn chằm chằm Thẩm Từ Hào: "Từ Hào, cảm ơn em."

Thẩm Từ Hào hơi đỏ mặt, cả người đều có chút xấu hổ, nhất thời khởi động xe: "Cảm ơn tôi? Đầu óc anh có bị bệnh không! Tôi mừng anh mà anh còn cảm ơn tôi!"

Sau đó liền khởi động xe, trực tiếp rời đi.

Chờ đến khi cậu rời đi, Thẩm Lương Xuyên còn nhìn theo xe.

Trên gương mặt, hiện lên một chút vui mừng không dễ nhận ra.

Trong lòng Thẩm Từ Hào kỳ thật vẫn luôn có anh, có mẹ nó.

Tổng Thành bước xuống xe, hiển nhiên cậu ta cũng nghe được lời Thẩm Từ Hào nói: "Anh Thẩm, xem ra, Lục Nam Trạch không giữ được bình tĩnh rồi."

Mặt Thẩm Lương Xuyên nhíu lại, gọi lên bờ môi: "Cả cuối cùng cũng mắc câu rồi."

Bộ dạng trầm ổn này để Tổng Thành nhẹ nhàng thở ra: "Xem ra, tán ra tin tức trong khoảng thời gian này, lại làm đến lòng người bàng hoàng, thật sự là không có phí công rồi! Anh Thẩm, liền nhìn anh phản kích ra sao!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 624: Thảm ảnh để phản kích! (4)

Khi Thảm Lương Xuyên về nhà, Kiều Luyến không có ở nhà, mà đang ở câu lạc bộ, huấn luyện mọi người chơi game.

Tuy cảm giải quán quân khi thi đấu ở Bắc Kinh, thế nhưng tranh tài cả nước, ngay tại nửa tháng sau.

Mà trong công ty, lại xảy ra sự tình ngoài ý muốn, đám người này khẳng định cũng nhìn thấy tin tức đó.

Hôm nay Kiều Luyến tới muốn trấn an bọn họ.

Lại không nghĩ rằng, sáu người này, vậy mà một câu cũng không hỏi, cũng không nói, thời điểm huấn luyện thái độ chăm chú, để cho người ta nhìn cũng cảm thấy vui mừng.

Nhưng mà, Kiều Luyến vẫn muốn thông báo cho bọn họ một chút: "Các cậu yên tâm, tiền lương của các cậu không phải ít."

Sáu người tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, cuối cùng, Tô Bành Hạo đi tới: "Huấn luyện viên Kiều, mấy người chúng tôi nghĩ, mấy tháng này không cảm tiền lương, chờ lấy được giải quán quân Chung Kết cùng tiền thưởng, lại từ bên trong tiền thưởng rút ra tiền lương là được rồi!"

Một câu vừa dứt, người chung quanh đồng loạt gật đầu.

Kiều Luyến nhìn bọn họ, trong lòng cảm thán vạn phần.

Một trận đấu, để bọn họ đoàn kết chưa từng có.

Mà đã trải qua nhiều trắc trở như vậy cô cũng tin tưởng, lại không có một đoàn đội nào, có thể đoàn kết như thế.

Từ câu lạc bộ đi ra, cô liền nghe tiếng sau lưng, quay đầu, vừa vặn nhìn thấy Bạch Cốt Lão Tổ đi theo cô tới.

Nghĩ đến tình huống trong nhà Bạch Cốt Lão Tổ, Kiều Luyến mở miệng trước, nói: "Bạch cốt, em yên tâm, tiền lương của em tôi sẽ phát đúng thời hạn."

Không phải vậy sao, tháng nào không có đưa tiền cho người trong nhà, ba mẹ cô ấy khẳng định lại chạy tới.

Bạch Cốt Lão Tổ hơi sững sờ: "Huấn luyện viên Kiều, em không phải có ý này. em muốn nói cho chị, thật ra hai ngày trước Từ Tiên Từ qua đây."

Kiều Luyến sững sờ.

Từ lần trước biết King chiến đội là chiến đội của Tôn Lập Nam, sau đó liền không có gặp lại Tôn Lập Nam rồi.

Mà sau khi đi cùng Thảm Lương Xuyên đi quay phim, sau khi trở lại liền nghe King chiến đội đã giải tán.

Như vậy Từ Tiên Từ tới tìm nhóm bọn họ làm gì?

Trông thấy dáng vẻ cô nghi hoặc, Bạch Cốt Lão Tổ cười: "Từ Tiên Từ nói công ty của chúng ta phá sản, về sau trong câu lạc bộ sẽ không trả nổi tiền lương, cô ta dự định kéo nhà tài trợ, để về sau chúng tôi đi theo cô ta."

Kiều Luyến giật mình, người này quả nhiên vẫn làm trò này.

Chẳng qua...

Bạch Cốt Lão Tổ lại mở miệng: "Nhưng bị chúng tôi cự tuyệt tập thể."

Kiều Luyến gật đầu: "Tôi biết, tôi tin tưởng mọi người."

Sau khi trải qua mưa gió, khi còn lại đám người này, mới là thành viên nòng cốt nhất của câu lạc bộ.

Bạch Cốt Lão Tổ gật đầu: "Mọi người đều cảm thấy, đi theo chị cùng thi đấu, không phải vì tiền, mà vì ước mơ. Cho nên, Từ Tiên Từ dùng tiền để lôi kéo, đã nhìn lầm chúng tôi. Và lại, chúng tôi đi theo chị thi đấu mới có cảm xúc mãnh liệt."

Nói xong câu nói này, Bạch Cốt Lão Tổ mở miệng lần nữa: "Huấn luyện viên Kiều, tôi muốn nói ý tứ của mọi người cho chị, vô luận xảy ra chuyện gì, câu lạc bộ của chúng ta đều sẽ duy trì."

Kiều Luyến nghe vô cùng cảm động, khẽ gật đầu.

Từ câu lạc bộ trở lại biệt thự, liền thấy Thảm Lương Xuyên đã trở về.

Cô vừa lên trên lầu, liền nghe Tống Thành mở miệng nói: "Tối ngày mai dạ hội thương nghiệp, toàn bộ nhân vật có mặt mũi ở Bắc Kinh đều sẽ đi qua. Chúng ta muốn tìm nhà tài trợ, cũng sẽ ở nơi đó..."

Lời còn chưa dứt, Thẩm Lương Xuyên nhếch mi: " Chuẩn bị lễ phục, tối ngày mai tôi qua."

Tổng Thành gật đầu, vừa nghiêng đầu, thấy được Kiều Luyến, nhất thời hơi sững sờ: " Kiều tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 625: Thẩm ảnh đế phản kích! (5)

Kiều Luyến gật đầu.

Sau khi Tổng Thành rời đi, Kiều Luyến bỗng nhiên tiến tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên: " Thẩm tiên sinh, xin hỏi dạ hội tối ngày mai ngài thiếu một bạn gái không?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn con mắt cô tỏa sáng, lập tức liên tưởng ý nghĩ của cô.

Cô vừa vặn nghe được Tổng Thành nói, ngày mai chính mình muốn đi tìm nhà đầu tư, sợ anh bị ủy khuất, cho nên muốn đi cùng đi?

Cô tưởng là... Chính mình muốn đi cầu người sao?

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, khóe môi hơi nhếch.

Lại nghĩ tới mấy ngày nay, dáng vẻ cô và Hạ Diệp Hoa lo lắng hải hùng, khẽ gật đầu: " Được. Vậy em ăn mặc xinh đẹp đó."

Ngày mai, sẽ trình diễn trò vui.

Cái họ Lục kia đã dám hù dọa tiểu Kiều, vậy liền để tiểu Kiều đi xem một trận trò cười đi?

-

Thời gian rất nhanh đã đến tối thứ hai.

Cho dù là mùa đông, Kiều Luyến vẫn mặc một chiếc váy lễ phục.

Bên ngoài khoác áo khoác, đi theo Thẩm Lương Xuyên vào hiện trường dạ hội.

Cái yến hội thương nghiệp này, là thương hội Bắc Kinh cử hành.

Mỗi một quý, mời nhân sĩ xã hội thượng lưu Bắc Kinh tới tham gia, giao tiếp.

Tại dạng yến hội này, không biết thành lập bao nhiêu đơn đặt hàng, đã đạt thành bao nhiêu hợp tác.

Cho nên có ít người muốn kéo đầu tư, đều sẽ cố gắng có thư mời của yến hội này, qua đó nhận biết rất nhiều nhà đầu tư.

Mấy năm trước, Thẩm Lương Xuyên chưa từng tới tham gia loại yến hội này.

Cho nên, khi anh mang theo Kiều Luyến đi vào hiện trường yến hội, lập tức đưa tới mấy người vây xem.

Có người nhất thời kinh ngạc mở to hai mắt nhìn: " Thẩm Lương Xuyên? Sao anh lại tới đây?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, quay đầu nhìn sang, ánh mắt rơi vào trên người anh ta, nhàn nhạt mở miệng: "Tại sao tôi không thể tới?"

Người kia bị anh nhìn thoáng qua, lập tức im lặng.

Người chung quanh, cũng từng người đưa tới ánh mắt kính sợ nhìn anh, từng cái xúm lại, hỏi thăm sự tình các loại.

Kiều Luyến ở bên cạnh nhìn lấy.

Đám người này, đều là người thừa kế các đại xí nghiệp thành Bắc Kinh.

Nếu như dựa theo thân phận bây giờ mà nói, Thẩm Lương Xuyên chỉ là một cái ảnh đế, đám người này sẽ không để anh vào mắt.

Nhưng bây giờ nhìn sang, lại phát hiện, Thẩm Lương Xuyên bên trong bọn phủ nhị đại này, rất được hoan nghênh, thậm chí ánh, mắt đám người này nhìn Thẩm Lương Xuyên mang theo kính nể, đủ để thấy, trước kia Thẩm Lương Xuyên tuyệt đối đã từng là bá chủ.

Người, có thể sa sút.

Thế nhưng nhân mạch tích lũy, lại vĩnh viễn không biến mất.

Những người kia đã từng đi theo Thẩm Lương Xuyên lớn lên, cả đám đều trưởng thành, có thể đảm đương riêng một phía trong xí nghiệp gia tộc mình.

Mặc dù hiện tại Thẩm Lương Xuyên chỉ là ánh đế, đám người này cũng sẽ cho anh mặt mũi.

Nhất thời Kiều Luyến cảm thấy có chút nghi ngờ.

Đã như vậy, vì sao Thẩm Lương Xuyên không tìm thấy người hỗ trợ tài chính?

Lúc đang nghi ngờ, chợt nghe một tiếng nói truyền tới: " Nghiệt tử! Ai bảo cậu tới?"

Mọi người đồng loạt quay đầu, liền thấy Thẩm Tu đi nhanh tới, trên mặt ông mang vẻ tức giận, ánh mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên, giống như hận không thể giết người.

Mà bên cạnh ông, là một người đàn ông trẻ tuổi.

Khóe miệng người đàn ông mỉm cười, mang theo mỉa mai, một đôi mắt phượng lại khóa chặt Kiều Luyến ngay ánh nhìn đầu tiên, chính là Lục Nam Trạch.

Kiều Luyến trông thấy anh ta, bỗng nhiên trông mắt liền co rụt lại.

Vì sao anh ta lại đi theo Thẩm Tu?

Quả nhiên, một giây sau, liền nghe Thẩm Tu mở miệng: " Thẩm gia chúng tôi và Lục gia hợp tác một hạng mục, từ nay về sau cũng là đồng bạn hợp tác."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 626: Thẩm ánh đế phản kích! (6)

Một câu vừa dứt, Thẩm Lương Xuyên nhất thời híp mắt lại, con ngươi sắc bén, dừng trên người Thẩm Tu.

Thẩm Tu cười cười, vỗ vỗ bả vai Lục Nam Trạch: " Hiện tại thật sự là thiên hạ của người trẻ tuổi, ý nghĩ Lục tiên sinh thật rất tốt, Thẩm gia chúng tôi thật sự cao hứng hợp tác cùng anh."

Lục Nam Trạch cười rất phách lối: " Đa tạ bác Thẩm khích lệ."

Lời này rơi xuống, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên lần nữa: " Nghe nói, vị này là con trai trưởng của ngài..."

Còn chưa dứt lời, liền bị Thẩm Tu cắt ngang: " Con trai gì? Tôi không có con trai như vậy, tôi chỉ có một đứa con trai, là Từ Hào."

Nói đến đây, còn nhìn bốn phía một chút, lớn tiếng nói: "Thẩm Tu, coi như chưa từng có nghiệt tử Thẩm Lương Xuyên!"

Hiện trường, đại bộ phận đều là quý tộc giới kinh doanh.

Nghe nói như thế, từng người nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến đứng bên người Thẩm Lương Xuyên, siết chặt nắm tay..

Đây thật sự là cha ruột sao?

Nói là cừu nhân cũng tin được!

Không biết hiện tại sự nghiệp của Thẩm Lương Xuyên đang đứng bên bờ vực sao? Ông này lại ợn tới quấy rối!

Trách không được Thẩm Lương Xuyên không kéo được tiền tài, vừa nhìn liền biết là Thẩm Tu giờ trò quỷ rồi.

Mà giờ khắc này, ông ta chăm chọc Thẩm Lương Xuyên như thế, một lát nữa, còn ai sẽ hợp tác với Thẩm Lương Xuyên, đầu tư cho anh?

Kiều Luyến cắn môi, vừa muốn mở miệng nói chuyện, Thẩm Lương Xuyên đã nhàn nhạt chăm chọc trở về: "Câu nói này, tám năm trước ông đã nói, mọi người đều biết sự thật, ông không cần thiết nhắc nhở mọi người một lần nữa, tôi tin mọi người có thể đến nơi đây, trí nhớ đều không kém."

Thẩm Tu nghe nói như thế, nhất thời híp mắt lại: "Cậu...!"

"Thẩm tiên sinh, nếu như không có chuyện gì, tôi liền đi vào trước. Tôi giống như cũng không có nghĩa vụ, ở chỗ này nghe ông đàm luận."

Thẩm Lương Xuyên lại ném ra một câu nói như vậy, liền mang theo Kiều Luyến vào trong hội trường.

Thế nhưng thời điểm đi qua bên người Thẩm Tu, ông một tay kéo Thẩm Lương Xuyên lại.

Thẩm Tu híp mắt, nhìn anh chăm chăm, sau cùng, ánh mắt lại rơi vào người Kiều Luyến.

Ông thấp giọng mở miệng nói: "Nghiệt tử, vì một cô gái, cậu muốn chính mình mất hết tất cả, đáng giá không?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, híp mắt lại, quay đầu nhìn về phía ông.

Thẩm Tu tiếp tục mở miệng: "Chỉ cần cậu và cô gái này ly hôn, Lục tiên sinh sẽ nhường cho tôi toàn bộ lợi nhuận. Đến lúc đó, tôi đón cậu và mẹ cậu trở về, được không?"

Một câu làm Thẩm Lương Xuyên nhú mày.

Anh nhìn chăm chăm Thẩm Tu, bỗng nhiên mở miệng: "Mai Phụng sẽ đồng ý sao?"

Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng: "Cậu cho rằng Mai Phụng giống mẹ anh? Đề nghị này chính bà ấy nói ra! Dù sao cậu cũng là con trai tôi!"

Thẩm Lương Xuyên thật sự cảm thấy buồn cười.

Thẩm Tu ở giới kinh doanh, cũng coi là người thành công, thế nhưng hết lần này tới lần khác, trong nhà bị Mai Phụng mê hoặc đến mất hồn.

Dạng chủ ý này, vậy mà cũng có thể nghĩ ra.

Thẩm Lương Xuyên híp mắt lại, con ngươi nguội lạnh, cuối cùng tản mát ra một cỗ tức giận: "Ông muốn bắt chước Nga Hoàng Nữ Anh, trái ôm phải ấp, có thể tìm cô gái trẻ tuổi, mẹ tôi không có hứng thú với ông!"

Một câu, nhất thời để Thẩm Tu tức giận đến sắc mặt đại biến: "Cậu..."

Thẩm Lương Xuyên không tiếp tục để ý ông ta, trực tiếp đi tới cửa.

Chờ đến khi thân hình anh biến mất tại cửa, Thẩm Tu hít vài hơi, lúc này sắc mặt mới khôi phục bình thường.

Lục Nam Trạch mở miệng cười: "Bác Thẩm không cần lo lắng, chờ anh ta chân chính cùng đường, khẳng định sẽ tìm đến ngài."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 627: Thẩm ảnh đế phản kích! (7)

Bởi vì động tĩnh ở cửa, cho nên về sau tiến vào hội trường, liền có rất ít người hướng về Thẩm Lương Xuyên.

Những người bạn từng chơi cùng Thẩm Lương Xuyên, cùng nhau lớn lên, giờ phút này cũng đều đứng xa xa, không có tới gần.

Thẩm Lương Xuyên cũng không nóng nảy, mang theo Kiều Luyến ngồi trên ghế sofa ở bên cạnh khu nghỉ ngơi, còn có tâm tình hỏi cô: "Chân đau không?"

Bình thường Kiều Luyến chỉ đi giày bệt, hôm nay tới tham gia yến hội, khẳng định đi giày cao gót.

Cô cũng không phải đại tiểu thư nũng nịu, lập tức mở miệng cười: "Không đau."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Hai người đang nói chuyện, bỗng nhiên thấy Lục Nam Trạch đi tới.

Anh ta đứng bên cạnh hai người, ánh mắt dừng lại trên chân Kiều Luyến: "Trước kia em ghét mang giày cao gót nhất, hiện tại không đau sao?"

Một câu vừa dứt, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Trước khi Kiều Luyến còn chưa mở miệng, anh đã nhàn nhạt nói: "Làm phiền Lục tiên sinh quan tâm, phu nhân tôi không có chuyện gì."

Lục Nam Trạch cười lạnh: "Anh biết Kiều Luyến từ nhỏ lớn lên như thế nào sao? Ở Tô Châu, trên cơ bản là cô ấy muốn cái gì liền có cái đó, tất cả mọi người đều chiều cô ấy, cô ấy cũng là tiểu công chúa! Nhưng bây giờ muốn đi theo anh chịu khổ..."

"Lục Nam Trạch! Tôi muốn làm gì, là tôi tự lựa chọn. Huống hồ hiện tại, tôi rất hạnh phúc!"

"Tôi thà rằng đi theo anh ấy ăn xin, cũng sẽ không đi cùng anh! Anh bỏ ý nghĩ đó đi!"

Kiều Luyến kiên định, lại giống như một lưỡi dao sắc bén đâm thật sâu vào tâm Lục Nam Trạch.

Thà rằng đi theo anh ta ăn xin, cũng không nguyện ý theo chính mình?

Trông mặt Lục Nam Trạch híp lại, ý cười bên môi càng ngày càng đậm: "Được, vậy liền để em ném thư tư vị ăn xin!"

Anh ta nói đến đây, bỗng nhiên trông thấy có người đi đến, lập tức đưa tay ra chỉ: "Em biết đó là ai sao?"

Theo hướng anh ta chỉ, Kiều Luyến nhìn sang.

Liền thấy một người cùng tuổi bọn họ mang giày Tây đi đến.

Kiều Luyến sững sờ.

Lục Nam Trạch liền mở miệng: Đó là nhà đầu tư đã đàm phán xong cùng công ty hai người, cùng lớn lên với Thẩm Lương Xuyên, là bạn bè thân thiết Lý Thần Vũ, hợp đồng của bọn họ đều đã bàn bạc tốt, lập tức sẽ ký kết, thế nhưng anh ta lại lâm thời lật lọng."

Lời này vừa dứt, anh ta liền nhìn chằm chằm Kiều Luyến, tiếp tục mở miệng: "Em biết, tại sao không?"

Kiều Luyến cắn môi, quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Lục Nam Trạch nở nụ cười: "Bởi vì, tôi cho anh ta một số chỗ tốt."

Kiều Luyến biến sắc: "Anh hèn hạ!"

Con người Lục Nam Trạch âm thầm, nhìn bọn họ chằm chằm: "Kiều Luyến, tôi đã nói, theo tôi đi, tôi buông tha anh ta."

Kiều Luyến tức đến ngực đều phập phồng.

Mà đúng lúc này, Lục Nam Trạch giống như vì kích thích bọn họ, trực tiếp mở miệng: "Lý tiên sinh!"

Lý Thần Vũ nghe được tiếng gọi, quay đầu, về sau nhìn thấy mấy người, con mắt lập tức sáng lên, thế là đi nhanh tới.

Lục Nam Trạch dõi theo anh ta, cười với Kiều Luyến mở miệng: "Hiện tại tôi giới thiệu anh ta cho em?"

Lời nói vô sỉ, làm Kiều Luyến tức đến gần như không nói ra lời.

Lý Thần Vũ là anh em tốt Thẩm Lương Xuyên, lại vì một vài chỗ tốt, phản bội anh, hiện tại Lục Nam Trạch cố ý gọi anh ta đến, chính là vì cho Thẩm Lương Xuyên khó coi!

Mà đúng lúc này, Lý Thần Vũ đã đi tới trước mặt mấy người.

Lục Nam Trạch đưa tay ra: "Lý tiên sinh, anh khỏe."

Lý Thần Vũ nở nụ cười: "Lục tiên sinh, thật là đúng dịp! Chào anh!"

Người này đầu cũng không chuyển, căn bản cũng không nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 628: Thảm ảnh để phản kích! (8)

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng này của anh ta, nhất thời cầm tay Thảm Lưong Xuyên.

Bạn bè hồi nhỏ, bây giờ lại phản bội anh, khẳng định giờ phút này Thảm Lưong Xuyên vô cùng khổ sở.

Cô cắn môi, rầu rĩ nhìn lên mặt Lục Nam Trạch và Lý Thần Vũ, nói với Thảm Lưong Xuyên: "Ông xã, em muốn vào phòng vệ sinh, anh đi cùng em chứ?"

Rõ ràng muốn mang Thảm Lưong Xuyên đi, không cho anh bị hai người trước mặt kia làm tức giận.

Thảm Lưong Xuyên nghe nói như thế, nhúu mày, nhìn bộ dáng cô bảo vệ mình, đứng lên theo.

Vừa muốn đi, lại bị Lục Nam Trạch ngăn lại.

Lục Nam Trạch chỉ Lý Thần Vũ, nói với Thảm Lưong Xuyên: "Thảm tiên sinh, mấy người dù sao cũng là bạn bè lúc nhỏ, xem như lần hợp tác này thất bại, còn có lần sau mà?"

"Có gì không làm được, cùng uống một chén? Vợ vả đi như vậy, là bởi vì Thảm tiên sinh oán hận Lý tiên sinh sao?"

Cái này là châm ngòi ly gián!

Kiều Luyến thật sự bị cái người âm hiểm này làm tức chết!

Kiều Luyến cắn môi: "Lục Nam Trạch, anh đừng quá mức!"

"Tôi quá đáng như thế nào? Chẳng qua là Lý tiên sinh cùng Thảm tiên sinh có mâu thuẫn, tôi tới giúp bọn họ làm thuyết khách."

Lục Nam Trạch trả lời, thật sự là tức chết người không đền mạng.

Kiều Luyến luôn luôn nhanh nhẹn nhanh miệng, giờ phút này đều bị anh ta vô sỉ đến tức giận nói không ra lời.

Ngược lại Thảm Lưong Xuyên nghe nói như thế, liền ngồi ở trên ghế sofa, nhúu mày, nhìn về phía Lý Thần Vũ: "Được, vậy thì nghe một chút, các anh muốn nói điều gì."

Lý Thần Vũ ho khan một tiếng, hơi có chút xấu hổ, "Cái kia, anh Thảm, lần này thật sự là không có ý ~"

Thảm Lưong Xuyên nhếch miệng.

Lý Thần Vũ nhất thời cười: "Hay là, hôm nào tôi mời anh ăn cơm, anh tha thứ tôi đi!"

Lục Nam Trạch trực tiếp mở miệng: "Việc gì phải hôm nào? Chọn ngày không bằng gấp ngày, không bằng liền hôm nay đi."

Lý Thần Vũ lập tức cười: "Được, đợi lát nữa yến hội kết thúc, chúng ta qua bữa ăn tối!"

Lục Nam Trạch nhìn chằm chằm Thảm Lưong Xuyên: "Thảm tiên sinh, anh có dám đi hay không?"

Không phải có muốn hay không đi, mà chính là có dám hay không...

Lời nói này, làm sao Thảm Lưong Xuyên cự tuyệt.

Mấy người đàn ông, anh một lời tôi một câu, lời nói sắc bén.

Ở bên cạnh, Kiều Luyến thật sự gấp thay Thảm Lưong Xuyên.

Nhưng Thảm Lưong Xuyên vẫn một bộ lạnh nhạt như cũ, giống như dù có chuyện gì cũng không thể làm anh tức giận.

Lục Nam Trạch nhìn thấy anh trấn định như thế, bỗng nhiên nhìn về phía Lý Thần Vũ: "Lý tiên sinh, chỗ tốt tôi đáp ứng, hiện tại tôi thực hiện cho anh."

Lý Thần Vũ lập tức cười: "Được, được, đợi lát nữa vừa vặn dùng số tiền kia, đi ăn cơm!"

Lục Nam Trạch tiện tay từ lấy tờ chi phiếu từ trong túi ra: "Chỉ cần anh nhớ kỹ sự tình hứa hẹn với tôi, năm ngàn vạn này, liền là của anh."

Tiện tay ký tên trên chi phiếu, đưa cho Lý Thần Vũ.

Kiều Luyến quả thực là bị chọc tức!

Cái Lục Nam Trạch này quả thực là khinh người quá đáng!

Trong âm thầm tiến hành giao dịch kia còn chưa tính, lại còn bắt đầu trả tiền ở ngay trước mặt bọn họ!

Như vậy quả thật đánh lên mặt Thẩm Lương Xuyên!

Cô thật sự hận không thể cào khuôn mặt tươi cười kia của anh ta!

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, đang định an ủi anh vài câu, đã thấy vẻ mặt Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh, ánh mắt nhìn Lý Thần Vũ.

Mà khi Lý Thần Vũ cảm chi phiếu, nhảy dựng lên, đi thẳng đến bên Thẩm Lương Xuyên: "Anh Thẩm, năm ngàn vạn tới tay, khen tôi nhanh lên!"

Một câu vừa dứt, trong nháy mắt Kiều Luyến ngây dại!

Cái này, tình huống như thế nào?

Chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên ưu nhã đứng lên, nhìn về phía Lục Nam Trạch đã híp mắt lại, phát giác sự việc không thích hợp: "Năm ngàn vạn này, tôi nhận. Lát nữa bày tiệc, anh có dám tới hay không? Đúng lúc tôi còn có bạn, giới thiệu cho anh."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 629: Thẩm ảnh đế phản kích! (9)

Tình thế lập tức đảo ngược!

Kiều Luyến ngo ngắc nhìn mấy người trước mặt, lửa giận vừa rồi lập tức biến mất.

Cô nhin không được quay đầu nhìn thoáng qua Thẩm Lương Xuyên, lại quay đầu nhìn về phía Lục Nam Trạch.

Cảm giác đến đầu óc của mình không đủ dùng.

Đây là... Chuyện gì xảy ra?

Không phải Thẩm Lương Xuyên sắp phá sản sao? Không phải Lục Nam Trạch cấu kết Lý Thần Vũ, rút đầu tư sao?

Tuy không hiểu rõ, nhưng giờ khắc này, ánh mắt Kiều Luyến lại lập tức sáng lên, trực tiếp quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Từ đầu đến cuối, Thẩm Lương Xuyên chưa từng bối rối.

Cô luôn cảm thấy, hiện tại Thẩm Lương Xuyên chỉ là một cái ảnh đế, khẳng định không có cách nào đối kháng với Lục Nam Trạch, thế nhưng ai biết... Từng bước chuẩn bị như vậy, khẳng định là từ đoàn phim trở về, liền bắt đầu chuẩn bị!

Từ Xuyên của cô, quả thực là quá đẹp rồi có được không!

Lại nhìn Lục Nam Trạch.

Sắc mặt anh ta hơi biến đổi, nhưng rất nhanh lại khôi phục như thường.

Người đàn ông có tố chất tâm lý mạnh sẽ không bị những chuyện này ảnh hưởng, anh ta chỉ khẽ nhú lông mày, nhìn về phía Lý Thần Vũ: "Vậy mà không biết, thì ra Lý tiên sinh là người nói không giữ lời?"

Thẩm Lương Xuyên không mở miệng, Lý Thần Vũ liền không nhin được nhú mày: "Tôi nói chuyện đương nhiên giữ lời, nói lần này sẽ không bỏ vốn đầu tư cho công ty anh Thẩm, sẽ làm được!"

"Ai! Thật là, đều là anh hại tôi bỏ qua thời cơ kiếm tiền tốt như vậy!"

Gương mặt Lý Thần Vũ không tình nguyện, giống như không thể cùng Thẩm Lương Xuyên hợp tác là rất uất ức vậy.

Lục Nam Trạch híp mắt lại, một lúc sau cười: "Cái năm ngàn vạn này, cũng không có cách nào thay đổi thể cục công ty của các người, chỉ là chút tiền

ấy, tôi vẫn cho nổi, coi như cho các người tiền sinh hoạt phí đi."

Nhưng khi lời này vừa dứt, liền nghe bên cạnh có tiếng nói của người truyền tới: "Anh Thẩm! Cuối cùng anh đã đến rồi! Tôi đã mang hợp đồng đầu tư tới! Anh xem một chút lúc nào ký tên cho tôi!"

Nhìn theo tiếng nói liền thấy một người đàn ông hai lăm hai sáu tuổi, đi nhanh tới, trông thấy Thẩm Lương Xuyên liền nhất thời lộ ra nụ cười nịnh nọt.

Thẩm Lương Xuyên nhìn anh ta một cái: "Trịnh tổng."

Trịnh tổng lập tức mở miệng: "Anh cũng đừng gọi tôi như vậy! Quả thực là giảm thọ tôi! Hắc hắc, chẳng qua cuối cùng lần này anh Thẩm cũng nhớ tới tôi rồi..."

Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu với anh ta: "Người anh em, lần này cảm ơn."

"Anh khách khí với tôi cái gì? Muốn cái gì mở miệng nói, lập tức đưa tới cho anh!"

Lời nói hào khí vạn trượng, để cho người nghe đều cảm thấy trong lòng sáng khoái.

Kiều Luyến ở bên cạnh nhìn.

Giờ khắc này, biểu lộ của Thẩm Lương Xuyên hòa hoãn, một đôi mắt đen ít đi mấy phần thanh lãnh, nhiều hơn mấy phần nhân khí.

Lúc bọn họ nói chuyện, ngẫu nhiên vươn tay, vỗ vỗ bả vai của đối phương.

Trong lúc giờ tay nhắc chân, mang theo một loại thoải mái không bị trói buộc, từ đó có thể thấy được quan hệ rất tốt giữa bọn họ.

Thẩm Lương Xuyên như vậy, mới là Từ Xuyên trong trí nhớ cô.

Anh cũng như vậy, hào hữu giang hồ một đồng lớn, từng người trung thành tuyệt đối với anh, đi theo Từ Xuyên vô điều kiện.

Giống như ở chiến đội năm đó, tất cả mọi người lấy anh dẫn đầu, lời anh nói, gần như không có người không tin.

Kiều Luyến nhìn một chút, liền nở nụ cười.

Mà về sau Thẩm Lương Xuyên và hai người nói mấy câu, lại nhìn về phía Lục Nam Trạch lần nữa, tiếp tục mở miệng: "Lục tiên sinh, chỉ sợ anh phải thất vọng, công ty của chúng tôi cách việc phá sản, giống như còn rất sớm."

"Mặt khác, công ty của chúng tôi bắt đầu hạng mục đầu tiên, là đầu tư cho đoàn làm phim (kiều hùng)."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 630: Thẩm ảnh đế phản kích! (10)

"Tôi rất xem trọng bộ phim (kiều hùng) này, cho nên dự định thành nhà chế tác lớn, hiện tại, tỉ lệ anh ở đầu tư trong (kiều hùng) không cao hơn 30%."

Ngay từ đầu, Lục Nam Trạch gần như chiếm cứ 60% toàn bộ đoàn làm phim, cho nên mới gần như có thể một tay che trời, trực tiếp cấm người bên trong đoàn làm phim

Mà bây giờ...

Quả nhiên, một giây sau, Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng: "Nữ chính hiện tại trong đoàn làm phim, kỹ thuật diễn quá kém, tính khí lại quá lớn, tôi đưa ý kiến cho đạo diễn thay nữ chính mới."

Tròng mắt Lục Nam Trạch co rụt lại lần nữa!

Anh ta chăm chú nhìn Thẩm Lương Xuyên, trong ánh mắt lộ ra một tia bội phục và cảnh giác đối với kẻ mạnh.

Chuyện của mình và Kiều Luyến, khẳng định Thẩm Lương Xuyên không rõ lắm.

Bằng không lúc trước cũng sẽ không thương lượng hợp tác với mình tại đoàn làm phim.

Mà anh ta xuất hiện vội vã như vậy, Thẩm Lương Xuyên căn bản cũng không có bất kỳ chuẩn bị gì.

Đổi mặt công kích của anh ta, hoàn toàn là lấy lui làm tiến!

Đầu tiên là quả quyết chỉ ra năm ngàn vạn, lui tổ.

Tiếp đó ngờ tới khi chính mình sẽ ngăn cản họ ra sân bay, cho nên trong đêm trực tiếp mang theo Kiều Luyến lái xe đường cao tốc.

Anh ta tưởng là, cho dù hai người Thẩm Lương Xuyên về tới Bắc Kinh, chẳng qua cũng là một ảnh đế, cho nên về sau thu xếp xong công việc liền chạy tới.

Anh ta trực tiếp ép Thẩm Lương Xuyên nhìn như cùng đường mặt lộ.

Nhưng hóa ra, tất cả đều là bẫy Thẩm Lương Xuyên đặt ra!

Cái gì bán nhà cửa... Công ty sắp phá sản, hoàn toàn là giả tượng Thẩm Lương Xuyên làm ra!

Anh ta nhú mày, nhìn đám người đứng ở chung quanh anh ta, lần thứ nhất nhìn thẳng vào Thẩm Lương Xuyên.

Anh ta từ nhỏ cũng là bá chủ một phương ở Tô Châu, dẫn theo một nhóm phú nhị đại, thanh mai trúc mã lớn lên.

Thế nhưng, bạn của anh ta, mỗi một người đều càng coi trọng lợi ích hơn.

Cho nên anh ta chưa từng nghĩ tới, cho dù là Thẩm Lương Xuyên sa sút đến tình trạng này, bạn của anh, vẫn sẽ toàn tâm toàn ý trợ giúp anh.

Thậm chí, Lý Thần Vũ đến giúp Thẩm Lương Xuyên, hoàn toàn không có lấy một chút chỗ tốt!

Mọi người, không phải thương nhân sao?

Vì sao lại là dạng này?

ở nội tâm của anh ta, cho tới nay đều là lạnh lùng, tự kỷ, anh ta không dễ dàng tin tưởng bất cứ người nào, chỉ có lợi ích trói chặt một chỗ, mới có thể yên tâm.

Thế nhưng cái lý luận này, ở trên người Thẩm Lương Xuyên, hoàn toàn khác biệt.

Lần đầu Lục Nam Trạch coi trọng Thẩm Lương Xuyên.

Anh, là đối thủ hợp cách.

Cho dù rời Thẩm gia, chỉ là một ảnh đế, thế nhưng những bạn bè cùng nhau lớn lên kia, có thể không chút do dự đứng bên Thẩm Lương Xuyên, đã nói lên, người này, chính mình có mị lực cá nhân.

Lục Nam Trạch có chơi có chịu, cho dù là thua, dù là sắc mặt trở nên cực độ khó coi, dù là bị Thẩm Lương Xuyên đâm một hồi, nhưng cũng chỉ trong vùn vụt hai phút, liền trấn định lại.

Anh ta hít thở lại: "Thẩm tiên sinh, chúng ta nhìn xem!"

Sau đó, anh ta vừa nhìn về phía Kiều Luyến, lộ ra nụ cười với cô!

Kiều Luyến bị anh ta nhìn thoáng qua, đã cảm thấy trong lòng sợ hãi.

Thế nhưng một giây sau, liền thấy một thân hình cao lớn đứng ở trước mặt của cô, vì cô chặn ác ý đến từ Lục Nam Trạch.

Lục Nam Trạch cười lần nữa, nhú mày, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Trợ lý Lục Nam Trạch, theo sát sau lưng anh ta: "Lục tiên sinh, làm sao bây giờ?"

Lục Nam Trạch hít thở lại, một lúc sau nở nụ cười gằn: "Đặt vé máy bay về Tô Châu."

Trợ lý sững sờ, "Hiện tại liền về?"

Lục Nam Trạch nói: "Quần tử không đứng dưới tường sắp đổ, anh ta biết đạo lý này, tôi cũng hiểu."

Nói đến đây, bên môi lại khơi gợi lên một tia cười lạnh.

Kiều Luyến, tôi ở Tô Châu chờ em.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 631: Châm ngòi ly gián (1)

Chờ đến khi Lục Nam Trạch rời hiện trường bữa tiệc.

Lý Thần Vũ nhất thời nhảy dựng lên: "Mẹ nó! Một người bên ngoài tới, lại còn muốn khi dễ anh Thẩm, quả thực là muốn chết!"

"Đúng đây, tại Bắc Kinh, ai có thể vượt qua anh Thẩm?" Cái Trịnh tổng kia cũng mở miệng nói ra.

Thẩm Lương Xuyên nhìn đáng vẻ hai người đàn ông, vẻ mặt ôn hòa.

Anh mở miệng: "Tối nay, mời hai người ăn cơm."

"Tốt!" Lý Thần Vũ mở miệng trước tiên: "Đã nhiều năm như vậy, tôi điện thoại cho anh, muốn đến ăn chục bao nhiêu lần, anh lại không cho tôi thời cơ! Anh Thẩm, tối nay tôi cần phải gọi miều món!"

"Đúng rồi, tôi đi gọi anh em trước kia, chúng ta cùng ăn!"

Thẩm Lương Xuyên nghe những lời này, dừng một chút, mới nhẹ gật đầu.

Anh gật đầu, Lý Thần Vũ nhất thời lộ ra thần sắc hưng phấn, cầm điện thoại di động lên: "Bây giờ tôi gọi người."

Người trẻ tuổi, có nhân vật mình sùng bái.

Thẩm Lương Xuyên hiển nhiên, cũng là lãnh tụ đám người này.

Kiều Luyến chậm rãi thở ra.

Thẩm Lương Xuyên đi tới, cầm tay cô.

Kiều Luyến cắn môi, theo dõi anh, bỗng nhiên tiến tới bên tai anh, nhỏ giọng mở miệng nói: "Vừa rồi, anh thật sự là quá đẹp!"

Một câu, để anh hơi sững sờ, trông mắt tối sầm.

Thẩm Lương Xuyên từ trước đến nay, tính cách bình thản, rất ít kích động.

Thế nhưng giờ này khắc này... Anh chợt cảm giác một loại giống như nhóc con, bị nữ sinh khen ngợi.

Trong ánh mắt của anh lập tức sáng lên, nhìn qua cô gái mang ánh mắt sùng bái trước mặt, bỗng nhiên có một loại cảm giác thỏa mãn.

Giống như...

Tám năm trước, lúc chơi game, anh vừa đánh, ở trong tai nghe, luôn luôn truyền đến tiếng cô: "Từ Xuyên, anh quả thực là quá tuyệt vời! Quá lợi hại rồi!"

Trông mắt Thẩm Lương Xuyên, che khuất trong mắt là một ngọn sóng, chỉ đưa tay ra, nắm tay cô, một lát sau, mới bỗng nhiên tiến tới bên tai cô, mở miệng nói: "Khuya về nhà, em thương anh thế nào?"

Trong lời nói mang theo ý trêu chọc, xen lẫn hơi thở ấm áp của anh, lập tức phá vỡ gương mặt của cô.

Để Kiều Luyến cảm thấy một loại cảm giác ngượng ngùng, thản nhiên mà đến.

Cô cố ý giả bộ như nghe không hiểu, nhỏ giọng mở miệng: "Ban đêm, làm cho anh một bữa ăn?"

Thẩm Lương Xuyên ý vị thâm trường mở miệng: "Anh không muốn ăn cơm."

Kiều Luyến sững sờ, liền nghe thấy anh lại mở miệng: "Anh muốn, ăn em."

Bốn chữ ngắn ngủi, ở trước mặt mọi người, nói ra như vậy.

Cho dù bọn họ nhỏ giọng, người khác không có nghe được, nhưng Kiều Luyến vẫn có một loại cảm giác làm trộm, trên gương mặt lập tức hiện lên mảng đỏ bừng!

Cô ho khan một tiếng, hốt hoảng quay đầu nhìn bốn phía, gặp Lý Thần Vũ tò mò nhìn cô, nhất thời cảm giác có một ngọn lửa, vụt lên trên mặt.

Cũng không biết... Người khác có nghe hay không.

Chẳng qua hiển nhiên, cô suy nghĩ nhiều, bởi vì ánh mắt Lý Thần Vũ từ trên người cô một chút, liền lập tức nhìn Thẩm Lương Xuyên mở miệng dò hỏi: "Anh Thẩm, đây là chị dâu sao?"

"Chào chị dâu!"

"Chào chị dâu!"

Người chung quanh, bắt đầu hòa theo.

Bị bọn họ xưng hô chị dâu, Kiều Luyến có một loại cảm giác giống như đi vào băng đảng.

Cô cười cùng chào hỏi bọn họ.

Một lát sau, liền thấy một thân hình đi tới.

Thẩm Tu mặt mũi tràn đầy tức giận, chỉ Thẩm Lương Xuyên: "Nghịch tử! Đều là bởi vì cậu, hại tôi tổn thất một khoản hàng! Lục tiên sinh đã hủy bỏ việc buôn bán của tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 632: Châm ngòi ly gián (2)

Một câu rơi xuống, người chung quanh, nhất thời tán ra.

Thẩm Tu đã nổi giận dùng đũa đi tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên nhìn ông, vẻ mặt không vui: "Thẩm tiên sinh, chúng ta giống như không có quan hệ."

Thẩm Tu giận dữ, chỉ anh mắng to: "Cậu nói, Lý Thần Vũ giúp cậu như thế, có phải là ý cha cậu ta hay không? Tôi biết, cha của cậu ta và mẹ cậu không minh bạch! Bằng không sao cậu ta có thể giúp đỡ cậu như thế! Đồ đệ tiện đó, năm đó không phải muốn ly hôn, là bởi vì cái này..."

Nói còn chưa dứt lời, cổ áo chợt bị Thẩm Lương Xuyên níu lại!

Trên mặt anh mặc dù không có biểu lộ, thế nhưng trong cặp mắt kia, bắn ra lửa giận: "Im miệng!"

Thẩm Tu bị anh làm giật nảy mình, nhưng một giây sau, tức giận muốn giơ chân: "Phản rồi! Vậy mà đồng thủ với tôi? Cậu có biết tôi là gì không hả?"

"Ông là gì của tôi?" Thẩm Lương Xuyên hỏi lại một câu, để Thẩm Tu nhất thời nghẹn lời.

Anh nhìn chằm chằm Thẩm Tu: "Nếu như không phải xem chút quan hệ, tôi đã sớm động thủ! Hiện tại tôi cảnh cáo ông một chút, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, nếu như ông lại đến quấy rối tôi, đừng trách tôi không khách khí!"

Thẩm Tu tức giận toàn thân phát run, nói không nên lời.

Mà đúng lúc này, một giọng nữ truyền tới: "Lương Xuyên, cậu làm gì vậy? Mau, mau buông cha cậu ra!"

Nghe được giọng này, Kiều Luyến nhú mày lại, quay đầu nhìn sang, chỉ thấy phụ nữ hơn 40 tuổi, mang giày cao gót, nhanh chóng chạy tới.

Dù bà ta hơn bốn mươi tuổi, thế nhưng dáng dấp có chút bộ dạng của phụ nữ vùng sông nước Giang Nam, bề ngoài nhìn qua, nhu nhu nhược nhược, có chút gầy, trong cặp mắt ngậm nước, giống như muốn rơi xuống.

Trông thấy bà ta, không cần người khác giới thiệu, Kiều Luyến liền biết người này là ai.

Mai Phụng.

Cái người câu dẫn Thẩm Tu, để ông ta vứt bỏ vợ.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, lông mày nhất thời nhíu lại.

Mà Mai Phụng chạy vào, liền bám lấy cánh tay Thẩm Lương Xuyên: "Lương Xuyên, có lời gì chúng ta từ từ nói, đừng thù làm gì? Cha của cậu lớn tuổi, không nhịn được cậu đánh!"

Lời này rơi xuống, theo sát đi tới, còn có Thẩm Từ Hào.

Thẩm Lương Xuyên bị Mai Phụng đụng chạm, nhất thời nhũn lòng mềm, cánh tay dùng sức một cái, muốn đẩy bà ta ra.

Mai Phụng lui về sau một bước, nhưng khóe mắt liếc qua, nhìn thấy Thẩm Từ Hào, liền nhất thời lui về sau một bước, đặt mông ngồi xổm trên mặt đất.

Bà ta kêu "A" một tiếng.

Thẩm Từ Hào trông thấy tình huống trước mắt, vẻ mặt biến đổi, nhanh chân xông lên, đỡ lấy Mai Phụng: "Di Mai, di không có chuyện gì chứ?"

Mai Phụng làm ra một bộ dạng rất đau, thế nhưng lại mở miệng: "Ta không sao, con mau đi xem cha con."

Thẩm Từ Hào ngẩng đầu lần nữa, nhũn chặt lòng mềm: "Thẩm Lương Xuyên! Anh buông tay!"

Lời này rơi xuống, liền vọt lên, muốn cứu Thẩm Từ từ trong tay Thẩm Lương Xuyên

Thẩm Lương Xuyên ngay lúc cậu ta tiến vào, liền bỗng dưng buông lỏng cổ áo Thẩm Từ ra, lui về sau một bước, sau đó vỗ vỗ tay mình.

Thẩm Từ Hào vội vàng đỡ lấy Thẩm Từ.

Thẩm Từ nổi giận: "Nguyệt tử, thật sự là nguyệt tử! Đòi tôi thật sự là khổ tám đòi! Mới có thể sinh ra cậu!"

Thẩm Lương Xuyên muốn nói điều gì, nhưng nhìn thấy Thẩm Từ Hào, đến cùng vẫn không nói gì, chỉ là quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Chúng ta đi."

Mục đích tới nơi này, là vì đối phó Lục Nam Trạch, hiện tại Lục Nam Trạch đã đi, anh cần gì phải lưu tại nơi này?

Thế nhưng vừa muốn rời khỏi, Thẩm Từ Hào liền lập tức chắn trước mặt anh: "Thẩm Lương Xuyên! Tôi muốn anh xin lỗi cha và di Mai!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 633: Châm ngòi ly gián (3)

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, mặt mày lạnh lẽo.

Thẩm Từ Hào lại quật cường nhìn anh chăm chăm.

Anh em cái gì, kỳ thật không sai biệt nhiều.

Thẩm Lương Xuyên so với Thẩm Từ Hào, lớn hơn ba tuổi.

Giờ này khắc này đứng chung một chỗ, thân cao bằng.

Nhưng trên người Thẩm Lương Xuyên, nhiều hơn một phần ổn trọng.

Thẩm Từ Hào đứng ở trước mặt anh, giống như một đứa trẻ không có lớn lên.

Hai người đứng đối diện, bầu không khí nhất thời cháy bùng.

Thẩm Từ ở bên cạnh, sợ thiên hạ không loạn, chỉ Thẩm Lương Xuyên mở miệng với Thẩm Từ Hào: "Từ Hào, con giáo huấn nó một chút cho ta! Lễ phép đều bị chó ăn vào bụng, cũng dám động tay động chân với ta!"

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, nhũn lòng mềm.

Mai Phụng ở bên đứng lên, vịn eo của mình: "Ông xã, ông đừng như vậy, tuổi con còn nhỏ, không hiểu chuyện... Sao ông có thể chấp nhận với nó?"

Lời này quả thực là chỉ Thẩm Lương Xuyên không hiểu chuyện.

Kiều Luyến ở bên cạnh nhìn, thật sự là cảm thấy ủy khuất thay Thẩm Lương Xuyên.

Mà Thẩm Từ Hào, quả thực là quá mờ hồ!

Thẩm Lương Xuyên khinh thường so đo với người phụ nữ như bà ta, cô lại không nguyên ý để Thẩm Lương Xuyên ăn thiệt thòi, trực tiếp tiến lên một bước, mở miệng nói: "Bà này, chúng tôi thực sự trẻ tuổi, làm gì cũng đều bốc đồng, không giống các người, hơi đầy liền ngã nhào trên đất, thật sự là liều rủ trong gió."

Một câu, sắc mặt Mai Phụng đỏ lên: "Cô..."

Kiều Luyến không nhìn bà ta, ngược lại nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Còn có cậu, cậu biết chuyện gì xảy ra sao? Anh trai cậu thế nào, cậu không biết sao? Nếu như không phải người khác dẫm lên phòng tuyến cuối cùng của anh ấy, cậu cho rằng anh ấy sẽ tức giận như vậy sao?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Từ Hào quay đầu nhìn về phía Thẩm Tu.

Thẩm Tu nhú lông mày, hừ lạnh một tiếng: "Xảy ra chuyện gì? Lời nói của tôi, chẳng lẽ có sai sao?"

Kiều Luyến trực tiếp nói ra, miễn cho lập lòe nước đôi, bị Thẩm Từ Hào hiểu lầm: "Thẩm tiên sinh, ông thân là trưởng bối, bình thường răn dạy Thẩm Lương Xuyên còn chưa tính, thế nhưng ông không nên lấy chuyện anh ấy ra, chửi bới thanh danh bà ấy!"

Cô trực tiếp nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Bất kể như thế nào, bà ấy cũng sinh ra nuôi nấng cậu, coi như mấy người nào loạn mâu thuẫn, chẳng lẽ có thể ở trước mặt mọi người, tùy tiện nói xấu mẹ mình sao?"

Thẩm Từ Hào lập tức mâu thuẫn, cảm xúc trở nên do dự, thậm chí nhìn về phía Thẩm Tu: "Chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Tu có chút không dám nhìn ánh mắt của cậu ta, ho khan một tiếng: "Có thể xảy ra chuyện gì? Con đừng nghe cô ota nói mò!"

Kiều Luyến lại mở miệng: "Lý Thần Vũ trợ giúp chúng tôi, nói lại..."

"Đủ rồi!" Thẩm Tu gầm thét một tiếng, sắc mặt mang theo sỉ nhục, sau đó ông quay đầu nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Ta nói mẹ con và cha Lý Thần Vũ cấu kết, không minh bạch, hiện tại con tin tưởng sao? Loại trợ giúp không có bất kỳ chỗ tốt, ngoại trừ bởi vì những tình nghĩa kia, còn có thể bởi vì cái gì?"

Một câu rơi xuống, sắc mặt Thẩm Từ Hào nhất thời trầm xuống.

Năm đó, cha mẹ đột nhiên ly hôn.

Cậu ta từ nước ngoài trở về, cha liền nói mẹ không cần cậu ta, mẹ không cần cậu ta nữa, bà mang theo anh tra, qua tìm người đàn ông khác rồi.

Mà bởi vì mẹ vượt quá giới hạn, cho nên bọn họ ly hôn.

Ở trong lòng của cậu ta, mẹ chính là kẻ phản bội gia đình này.

Cho nên giờ này khắc này, những lời này, giống như kích thích nội tâm cậu ta

Cậu ta quay đầu, hung hăng nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Cha nói chẳng lẽ không đúng không? Tôi hiện tại muốn anh, xin lỗi cha và dì Mai!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 634: Châm ngòi ly gián (4)

Một câu Thẩm Từ Hào rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên liền lạnh mặt: "Cậu cảm thấy ông ta mang mẹ những lời kia, đều là đúng?"

Trông mặt Thẩm Từ Hào co rút lại, mở miệng: "Đúng, bà ta là không biết xấu hổ! Dám làm còn không dám để cho người ta nói sao? Năm đó loại chuyện bỏ chồng con cũng có thể làm ra, còn có cái gì bà ta làm không được, bà ta chính là..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Lương Xuyên chợt đưa tay, đánh cho cậu ta một đấm!

"Ba!"

Một đấm đánh trúng khóe miệng của cậu ta, để khóe miệng của cậu ta đổ máu.

Thẩm Lương Xuyên hí mắt, trong ánh mắt bắn ra sát ý: "Có lá gan, cậu lặp lại lần nữa."

Sự tình phát sinh quá đột ngột.

Chân chính động thủ, đến Thẩm Từ Hào bị đánh, chẳng qua chỉ một nháy mắt.

Kiều Luyến đứng bên người Thẩm Lương Xuyên, đều chưa kịp phản ứng, chớ nói chi là người khác.

Thế nhưng giờ này khắc này, Kiều Luyến cũng tức giận vô cùng.

Cái Thẩm Từ Hào này, đến cùng biết đi Hạ là ai hay không?

Cô và đi Hạ ở cùng một chỗ, mỗi ngày đi Hạ không có việc gì, mỗi ngày buồn bực trong nhà chơi game, cũng bởi vì cuộc sống tẻ nhạt!

Cô muốn để đi Hạ có tình cảm lưu luyến lúc tuổi già, thế nhưng cho tới bây giờ, đi Hạ đều không có.

Thẩm Từ Hào này, sao có thể nói như vậy?

Cho nên, giờ này khắc này, cô không cảm thấy Thẩm Lương Xuyên đánh quá đột ngột, ngược lại cảm thấy, một đấm này đánh vẫn quá nhẹ!

Ngược lại Mai Phụng dẫn đầu lấy lại tinh thần trước, vội chạy tới, đỡ cậu ta lo lắng hỏi thăm: "Từ Hào, con thế nào? Không có chuyện gì chứ?"

Thẩm Từ Hào hung tợn quay đầu, phun một ngụm máu, lúc này mới quật cường nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Tôi nói, thế nào?"

Thế nào?

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại.

Nắm đấm muốn hướng phía trước, lúc sắp đánh tới, Mai Phụng bỗng nhiên ngăn trước mặt Thẩm Từ Hào.

Thẩm Lương Xuyên trông thấy bà ta xông lên, đã hạ sức lực.

Có thể đấm kia, vẫn khó khăn lắm đụng phải người của bà ta.

Nhưng lực đạo đã rất nhỏ.

Nhưng vào lúc này, Mai Phụng chợt rên khẽ một tiếng, lui về sau một bước.

Sau đó sắc mặt lập tức không còn chút máu.

Trông mặt Thẩm Từ Hào co rụt lại: "Di Mai, đi thế nào?"

Mai Phụng nhủ thầm, quay đầu, mở miệng nói: "Ta không sao, ta thật sự không có chuyện gì, con cũng đừng bởi vì ta mà đánh nhau với anh trai, hai người là anh em."

Miệng thảo luận không có chuyện, thế nhưng trên mặt, rõ ràng có chút đau.

Hốc mắt Thẩm Từ Hào lập tức liền đỏ lên.

Mẹ ruột mẹ từ bỏ cậu ta, anh trai lại đánh cậu ta.

Mà một người duy nhất cho cậu ta ấm áp, để bảo toàn cậu ta, lại là di Mai không có liên hệ máu mủ.

Thẩm Từ Hào nhìn Mai Phụng, bỗng nhiên gầm thét một tiếng: "Tôi không có anh em như vậy!"

Sau đó quay đầu, khua tay đánh Thẩm Lương Xuyên.

Đương nhiên Thẩm Lương Xuyên không cam lòng yếu thế.

Anh vươn tay, làm tư thế tránh ra với Kiều Luyến.

Kiều Luyến nhìn anh một cái.

Đây là chuyện giữa anh em họ, thật sự có đôi khi, đánh nhau cũng có thể hóa giải một chút quan hệ.

Huống hồ Thẩm Từ Hào này, đích thật là thích ăn đòn!

Cho nên, Kiều Luyến lui về sau một bước, chỉ thấy Thẩm Từ Hào đã vọt tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên, đấm một đấm vào mặt anh!

Thẩm Lương Xuyên hơi nghiêng đầu qua, hai cánh tay thuận thế giữ lại quả đấm của cậu ta, dùng sức nắm chặt, để cậu ta không có cách nào tránh thoát.

Thẩm Lương Xuyên theo dõi cậu ta: " Thân thể yếu nhược như thế, còn muốn đánh nhau phải không?"

Thẩm Từ Hào tức giận giống như một con dã thú, chân vừa nhấc, liền muốn đá vào bụng Thẩm Lương Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 635: Châm ngòi ly gián (5)

Nhưng Thẩm Lương Xuyên linh hoạt, lui lại một bước lần nữa, duỗi chân trực tiếp đá vào bụng của cậu ta!

Một đá này, một chút cũng không lưu tình.

Anh hận không thể đá Thẩm Từ Hào tỉnh táo lại!

Nhưng vào lúc này, ở cửa chọt truyền đến tiếng hét to: "Dừng tay!"

Thẩm Lương Xuyên tại nghe được câu này, lập tức dừng động tác lại.

Thế nhưng Thẩm Từ Hào, lại thừa dịp Thẩm Lương Xuyên ngây người như thế, trực tiếp vươn quyền, đánh vào mắt anh!

Mắt Thẩm Lương Xuyên, lập tức thành mắt gấu mèo!

"Thẩm Từ Hào!"

Một tiếng hét truyền đến, chọt, Hạ Diệp Hoa giẫm lên giày cao gót, cấp tốc đi tới.

Hạ Diệp Hoa biết hội thương nghiệp này, là được một người bạn thông báo cho bà.

Hào tâm nói cho bà: "Tôi nhìn thấy tin tức, gần đây Lương Xuyên thiếu một khoản đầu tư, vì sao bà không đi dạo hội thương nghiệp thử thời vận? Mọi người trước kia là bạn, cũng sẽ không thấy chết không cứu."

Người bạn này, từ khi Hạ Diệp Hoa rời Thẩm gia, liền không có làm sao liên lạc với bà.

Giờ phút này đột nhiên gọi tới, còn nói ra một câu như vậy.

Đề Hạ Diệp Hoa cảm thấy không bình thường.

Bà nhờ bạn bè nghe ngóng, quả nhiên có một bữa tiệc như thế, liền chuẩn bị quần áo, tới tham gia thử vận khí một chút.

Bà thật sự đến thử vận khí một chút.

Dù sao từ năm đó bà rời Thẩm gia, đã nhìn người ta nóng lạnh.

Thế nhưng vì cái gì vừa đến, nhìn thấy là hai anh em đang đánh nhau?

Thẩm Lương Xuyên coi như nghe bà, bà kêu ngừng, trực tiếp ngừng.

Thế nhưng Thẩm Từ Hào, lại không quan tâm đánh qua, để cho bà cảm thấy tức giận không nhẹ.

Bà trực tiếp lên, đẩy Thẩm Từ Hào ra: "Dừng tay!"

Sau đó nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Con thế nào? Có sao không đây?"

Thẩm Từ Hào vốn cảm thấy không có gì.

Thế nhưng Mai Phụng chọt vọt lên, ngăn trước mặt Thẩm Từ Hào: "Hai người anh em chúng đánh nhau, tại sao bà phải giúp Thẩm Lương Xuyên? Từ Hào chúng tôi, cũng không phải là con của bà sao?"

Một câu, nói Thẩm Từ Hào hơi sững sờ.

Đang hồi tưởng lại, Hạ Diệp Hoa vừa tiến đến, đích thật là ngăn cản chính mình.

Lửa giận trong lòng Thẩm Tử Hào, lập tức xông tới.

Sắc mặt của cậu ta, cũng lập tức lạnh lẽo.

Hạ Diệp Hoa nghe được Mai Phụng, hơi sững sờ.

Lúc bà vào cửa, liền thấy Thẩm Tử Hào muốn đánh Thẩm Lương Xuyên, Thẩm Tử Hào đưa lưng về phía bà, khi bà vào cửa, một quyền đánh trúng Thẩm Lương Xuyên.

Bà nhìn thấy, là Thẩm Tử Hào đánh Thẩm Lương Xuyên.

Cho nên vừa sốt ruột, xông lên, trước nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Nhưng giờ phút này, nghe được Mai Phụng, lúc này mới chú ý tới, khoe miệng Thẩm Tử Hào, cũng mang thương rồi.

Trông mặt Hạ Diệp Hoa co rụt lại, tiến lên một bước: "Tử Hào, con không có chuyện gì không?"

Một câu roi xuống, Thẩm Tử Hào lập tức chán ghét mở miệng: "Bà rút ngay! Tôi với bà không có quan hệ!"

Một câu, giống như lưỡi dao sắc bén, đâm vào lòng Hạ Diệp Hoa.

Để cho bà cảm thấy, giống như trái tim bị đào một lỗ đau đớn.

Bà duỗi một cái tay, bưng kín trái tim của mình.

Một bên khác, Mai Phụng đã mở miệng: "Tử Hào, sao có con thể như nói chuyện với mẹ mình như thế?"

"Mẹ?" Thẩm Tử Hào tức giận, mang theo bi thương, trực tiếp nói: "Tôi không có mẹ như vậy!"

Dứt lời, sắc mặt Hạ Diệp Hoa, liền trực tiếp thay đổi.

Bà lui về sau một bước.

Dáng vẻ đó, Kiều Luyến nhìn mà đau lòng.

Cô lập tức tiến lên, đỡ Hạ Diệp Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 636: Châm ngòi ly gián (6)

Tim Hạ Diệp Hoa luôn có vấn đề.

Hôm nay bị kích thích liên tiếp, khẳng định hiện tại thân thể không tốt.

Kiều Luyến đỡ bà, liền phát hiện cánh tay của bà, đều tức đến phát run.

Kiều Luyến vội vàng mở miệng với Thẩm Lương Xuyên: "Chúng ta đi trước đi."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Anh đi tới, chính là muốn cùng Hạ Diệp Hoa rời đi, lại bị Thẩm Tu chặn đường: "Không thể đi, hôm nay cậu nói cho tôi rõ!"

Ông ta nhìn chằm chằm Hạ Diệp Hoa: "Bà tới nơi này làm gì? Có phải tìm tình nhân cũ của bà hay không? Cha Lý Thần Vũ sao!"

Một câu roi xuống, Hạ Diệp Hoa liền nhú lông mày.

Bà luôn luôn mạnh mẽ, giờ phút này dù thân thể không thoải mái, nhưng vẫn kiên trì.

Nghe nói như thế, trực tiếp mắng trả lại: "Trong mồm chó nhà không ra ngà voi, không phải mỗi người, đều xấu xa như ông! Tôi và cha Lý Thần Vũ

trong sạch!"

"Trong sạch? Vậy bà tới nơi làm gì, chẳng lẽ không phải vì kéo đầu tư cho Thẩm Lương Xuyên?"

Một câu, để Hạ Diệp Hoa do dự một chút, Thẩm Tu liền lập tức nhảy dựng lên: "Bà cũng lớn tuổi như vậy, làm sao vẫn như tiện nhân? Cha Lý Thần Vũ có mẹ cậu ta! Bà là một phụ nữ 50 tuổi, còn muốn đi làm tiêu tam, bà có cần mặt mũi hay không?!"

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, nhất thời tức giận toàn thân đều phát run.

Ngón tay bà run rẩy, muốn nói điều gì, thế nhưng miệng ngập ngừng, bởi vì tức giận, mà mở không nổi miệng!

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng này, vội vàng tiến lên một bước, mở miệng nói: "Thẩm tiên sinh, mời ông tránh ra, có chuyện gì, chúng ta có thể trò chuyện trong âm thầm! Hiện tại, chúng tôi muốn về nhà!"

Thẩm Tu giận: "Nơi này lúc nào có phần cho cô nói chuyện? Còn có, dựa vào cái gì muốn tự mình trò chuyện? Là bởi vì những chuyện bà ta làm, nói không nên lời sao?"

"Cô không cho tôi nói, tôi lại muốn nói! Năm đó tôi đã thấy bà ta và cha Lý Thần Vũ không minh bạch, dây dưa không rõ, về sau tìm cớ, liền trực tiếp ly hôn! Tiện nhân! Nhiều năm như vậy, có phải vô cùng thỏa thích hay không?"

"Bà mặc kệ tôi còn chưa tính, đến Từ Hào cũng không quan tâm, bà xứng đáng làm con người sao?"

Từng câu từng câu, nói cho Hạ Diệp Hoa sắc mặt thay đổi.

Bà bị chọc tức chỗ ngực đập trùng, vươn tay, run rẩy chỉ Thẩm Tu.

Miệng bà ngập ngừng, muốn nói chuyện, tuy nhiên lại bởi vì tức giận, mà nói không ra lời.

Bà chỉ Thẩm Tu, sau cùng lại liếc mắt nhìn chằm chằm Thẩm Từ Hào.

Trong cái nhìn kia, mang theo mất hết can đảm tuyệt vọng.

Ở trong mắt con trai mình, bà là một người như vậy?

Trách không được Thẩm Từ Hào một mực không tha thứ cho bà!

Thế nhưng, tất cả lời giải thích, tất cả tức giận, cuối cùng đều chỉ hóa thành ba chữ: "Ông nói bậy..."

Ba chữ này, giống như là đã dùng hết khí lực nói ra.

Lại sau đó, Hạ Diệp Hoa liền tối sầm mắt, không còn tri giác.

"Mẹ!"

-

Phòng phẫu thuật bệnh viện.

Y tá cùng các bác sĩ đều ra ra vào vào, bận rộn tít bụi.

Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến đứng ở bên ngoài, làm sao cũng không ngồi được.

Bọn họ nóng lòng như lửa đốt.

Lần trước, Hạ Diệp Hoa bị tức ngất đi, bác sĩ đã nói, trái tim của bà bệnh không thể bị kích thích.

Lần này...

lúc đang tự hỏi, chợt thấy bác sĩ đi ra.

Ông nhìn hai người, mở miệng với y tá: "Đi lấy thư thông báo bệnh tình nguy kịch."

Một câu roi xuống, Kiều Luyến chỉ cảm thấy hai chân mềm nhũn!

Lại nhìn Thẩm Lương Xuyên, trên mặt của anh, cũng biến sắc.

Thư thông báo bệnh tình nguy kịch..

Điều này nói rõ, mẹ có thể nguy hiểm tính mạng!!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 637: Châm ngòi ly gián (7)

Lúc cần ký tên, tay Thẩm Lương Xuyên gần như đều có chút phát run.

Từ tám năm trước, đến bây giờ, vẫn luôn là mẹ cùng anh vượt qua gian khổ.

Năm đó, cũng là Hạ Diệp Hoa ủng hộ anh rời Thẩm gia, sáng lập câu lạc bộ.

Dù sau cùng câu lạc bộ chết, nhưng Hạ Diệp Hoa cũng chưa từng có oán trách qua anh.

Thẩm Lương Xuyên nhìn thư thông báo này, hít vào một hơi thật sâu, sau đó nỗ lực để tâm tình của mình bình phục lại.

Anh trầm ổn cầm bút, ký tên của mình ở phía trên, giống như bị rút đi tất cả sức lực, tứ chi đều có chút như nhũn ra.

Kiều Luyến trông thấy anh, không biết vì cái gì, bỗng nhiên nghĩ đến chuyện tám năm trước.

Tan học về nhà, khi thấy trong nhà hòa hoãn, cảm thấy một loại tuyệt vọng và cảm giác bất lực.

Để cho cô muốn chạy thẳng vào, cứu cha mẹ ra...

Kiều Luyến nghĩ tới đây, buông thông mất xuống, đi đến bên người Thẩm Lương Xuyên, cầm tay của anh.

Giờ này khắc này, bọn họ không phải bác sĩ, không có cách nào giải quyết chuyện trong phòng bệnh..

Mà việc duy nhất anh có thể làm, là bồi bạn anh, chờ đợi Hạ Diệp Hoa phẫu thuật kết thúc.

Đồng thời, cô ở trong lòng cầu nguyện: Mẹ, mẹ nhất định phải tốt.

Ở góc rẽ hành lang phía xa.

Thẩm Tử Hào đứng đó, đã không biết đứng bao lâu.

Cậu ta không dám tới gần, một đôi mắt đỏ bừng, nhìn chằm chằm cửa phòng phẫu thuật.

Giờ này khắc này, cả người cậu ta mờ mịt giống như đứa trẻ lạc đường.

Hạ Diệp Hoa đối với cậu ta không tốt, cậu ta hận bà, oán niệm bà...

Thế nhưng cậu ta thật chưa từng nghĩ tới, có một ngày Hạ Diệp Hoa sẽ chết.

Thư thông báo bệnh tình nguy kịch.

Thẩm Tử Hào khăn trương siết chặt nắm đấm.

Không tự chủ nhớ tới khi còn bé, Hạ Diệp Hoa ôm cậu, đút cậu ăn cơm.

Kỳ thật, Hạ Diệp Hoa cũng không phải đối với cậu ta không tốt.

Thế nhưng vì cái gì, đến lúc sắp mất đi, mới lại đột nhiên ý thức được, khi còn bé, Hạ Diệp Hoa thương cậu ta thế nào?

Đúng thế...

Tám năm trước, bà thực sự đi không từ giả.

Thế nhưng, có phải kỳ thật bà cũng có nỗi khổ tâm hay không?

Dù bà từ bỏ cậu ta, cậu ta cũng không nên trêu tức bà như vậy, còn nói ra câu nói như thế.

Hạ Diệp Hoa có bệnh, không thể tức giận, không thể kích động cảm xúc.

Cậu ta rõ ràng biết, cô gái tên Hạ Noãn Noãn, đều nói cho cậu ta, thế nhưng hôm nay tại sao não của cậu ta nóng lên, nói đã thương người như vậy?

Nghĩ tới đây, cậu ta không tự chủ đi tới, đi về phía trước một bước.

Muốn tới gần, lại không dám đến gần.

Cứ như vậy đứng ở chỗ không gần không xa, nhìn chăm chăm phía này.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Tâm Thảm Tử Hào, cũng lạnh như băng.

Một lúc sau, cậu ta mới lên tiến lên trước một bước.

Khoảng cách tới gần, Thảm Lương Xuyên quay đầu nhìn cậu ta, vốn con người mang sắc hồng, trong nháy mắt trở nên thô bạo.

Anh cái gì cũng không nói, thẳng chạy tới, nắm chặt cổ áo của cậu ta, hung hăng đánh cậu ta!

Thảm Tử Hào xưa nay không ăn thiệt thòi, hôm nay ở trong bữa tiệc còn đánh nhau với Thảm Lương Xuyên.

Thế nhưng giờ này khắc này, cậu ta lại buông lỏng cánh tay, không có đánh trả một chút.

Một đám roi vào mặt cậu ta, lại một đám roi vào người cậu ta.

Thảm Lương Xuyên tức giận, cũng không có nương theo, ngược lại trở nên càng kịch liệt, anh chỉ Thảm Tử Hào, mở miệng nói: "Cút!"

"Thảm Tử Hào, hiện tại cậu hài lòng chứ? Tôi cho cậu biết, nếu mẹ có chuyện gì, tôi sẽ không bỏ qua cho các người!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 638: Châm ngòi ly gián (8)

Thảm Tử Hào thật thà nghe Thảm Lương Xuyên răn dạy, lẳng lặng đứng đó, không nói gì.

Thảm Lương Xuyên đánh mấy lần, cũng liền buông nắm đấm xuống.

Sinh tử Hạ Diệp Hoa chưa biết, anh cũng thật sự không có có tâm tư ở chỗ này đánh người.

Toàn bộ hành lang, trong nháy mắt an tĩnh lại.

Tất cả mọi người, đều nhìn chăm chăm cửa phòng phẫu thuật.

Đúng lúc này, tiếng giày cao gót truyền tới.

Tiếp đấy vang lên tiếng Mai Phụng: "Tử Hào, mẹ con không có chuyện gì chứ?"

Thảm Tử Hào nghe được tiếng bà ta, mồm mím nghiêng đầu lại.

Mai Phụng đỡ lấy cánh tay cậu ta, nhìn thấy vết thương trên mặt cậu ta, lo lắng mở miệng nói: "Tử Hào, mặt của con sao vậy?"

Bà ta kéo cậu ta lại: "Nhanh, Nhanh đi với ta tìm y tá băng bó chút."

Kiều Luyện nhìn dáng vẻ Mai Phụng giả mù sa mưa, trực tiếp châm chọc mở miệng nói: "Mẹ cậu ta còn ở trong phòng giải phẫu sinh tử không biết, bà lại muốn dẫn cậu ta đi băng bó vết thương trên mặt sao? Di này, bà thật sự tốt với cậu ta sao?"

Mai Phụng nghe được lời này rơi xuống, trông mặt Mai Phụng co rụt lại, Thảm Tử Hào cũng hơi sững sờ.

Kiều Luyện đã nghiêng đầu đi, không nhìn bà ta.

Mai Phụng cắn môi, buông lỏng tầm mắt, nắm lấy tay Thảm Tử Hào, nhưng không có buông ra: "Tử Hào, ta không phải ý này, đương nhiên là thân

thể mẹ con quan trọng hơn. Ta là lo lắng vết thương của con nhiễm trùng..."

Thẩm Từ Hào không nói gì, thể nhưng thân thể đứng ở đằng đó, lại thẳng tắp.

Ánh mắt của cậu ta, gắt gao nhìn chăm chăm phòng phẫu thuật.

Có loại kiên quyết đợi không kết quả, thì sẽ không rời đi.

Mai Phụng trông thấy bộ dạng của cậu ta, ánh mắt lóe lên.

Một lúc sau, bà ta mới chậm rãi cúi thấp đầu xuống, lặng lẽ đứng ở bên cạnh.

Kiều Luyện mất lạnh nhìn tình huống bên này.

Hạ Diệp Hoa xảy ra chuyện lớn như vậy, thể nhưng Thẩm Từ lại không đến.

Mà Mai Phụng tới, trên danh nghĩa là đến xem Thẩm Từ Hào, kỳ thật... Là đến xem Hạ Diệp Hoa chết hay không?

Cô cắn môi, lòng tràn đầy oán giận.

Cô không biết nên xử lý tâm tình vào giờ khắc này như thế nào, càng không biết nên qua an ủi Thẩm Lương Xuyên như thế nào, chỉ có thể cầu nguyện trong lòng.

Hi vọng Hạ Diệp Hoa không có chuyện gì.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Thời gian trong chớp mắt, giờ phút này lại trở nên vô cùng gian nan.

Trong phòng giải phẫu, tiến hành phẫu thuật khẩn cấp.

Chẳng qua thời gian sáu tiếng, đã phát ra ba lần phản thông báo bệnh tình nguy kịch.

Kiều Luyện siết chặt nắm tay.

Điều này nói rõ, Hạ Diệp Hoa đã ở biên giới tử vong ba lần.

Giờ khắc này, cô cảm giác mạng người yếu đuối như thế.

Toàn bộ hành lang, trở nên yên tĩnh vừa khản trương.

Khi qua một lần nữa, bác sĩ đẩy cửa phòng bệnh đi ra, mấy người đã đồng loạt vây lại!

"Bác sĩ, mẹ tôi thế nào?" Thẩm Lương Xuyên luôn luôn bình tĩnh, giờ phút này hỏi ra câu nói này, đều mang theo run sợ.

bác sĩ nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, lúc này mới lên tiếng: "Phẫu thuật hoàn tất, nhưng còn 24 tiếng nguy hiểm cần quan sát. Qua 24 tiếng, nếu như bà ấy có thể tỉnh lại, đã nói không có chuyện gì, nếu như vẫn chưa tỉnh lại..."

Câu nói kế tiếp không nói, nhưng tất cả mọi người ở đây, đều hiểu câu nói này là có ý gì.

Thẩm Lương Xuyên siết chặt nắm đấm.

-

Trong phòng bệnh nguy hiểm quan sát.

Thẩm Lương Xuyên lặng lẽ ngồi ở bên ngoài, thông qua cửa sổ thủy tinh, nhìn chăm chăm người ở bên trong.

Kiều Luyện đứng ở bên cạnh anh.

Mà Thẩm Từ Hào, vẫn đứng ở chỗ xa nhất, không dám nhúc nhích.

Cậu ta cực kỳ sợ, thể nhưng loại sợ hãi này, lại không biết nên nói với người nào.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 639: Châm ngòi ly gián (9)

Người giám hộ canh bên cạnh, chỉ có đề hai người.

Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến ở bên trong, cậu ta không thể tiến vào.

Cứ như vậy đứng bên ngoài không biết bao lâu, thẳng đến khi Mai Phụng mang theo thức ăn nóng hổi, đi tới trước mặt cậu ta

"Tứ Hào, người là sắt, con là thép, con ăn chút cơm trước rồi đợi, nếu không thân thể không chịu nổi, coi như mẹ con tỉnh lại, cũng sẽ đau lòng." Mai Phụng, đề Thẩm Tứ Hào hơi sưng sờ.

Cậu ta ngẩng đầu: " con đói bụng, bà ấy sẽ đau lòng sao?"

Mai Phụng bị hỏi nghẹn lại, một lúc sau mới mở miệng: "Khẳng định, như thế nào đi nữa, con cũng là miếng thịt trên người bà ấy rơi xuống, sao bà ấy lại không đau lòng?"

Thẩm Tứ Hào liền cúi thấp đầu xuống, nửa ngày nói không nên lời.

Đúng vậy, bà khẳng định là thương cậu ta.

Thẩm Tứ Hào ngẩng đầu lên, nhìn về phía Mai Phụng.

Không biết vì cái gì, bỗng nhiên có mấy lời, không muốn nói với bà ta.

Cậu ta không có cảm đồ ăn kia, ngược lại đi ra ngoài.

Một mình cậu ta, lẳng lặng đi trong bệnh viện.

Lúc này, đã là ba giờ sáng.

Trong bệnh viện không có người, toàn bộ hành lang đều đen kịt.

Lúc này, nơi cửa bỗng nhiên ngừng một chiếc xe, tiếp theo, một người mẹ ôm con trai còn trong tã lót, từ trong xe chạy ra.

Cô ta vừa chạy, vừa khóc: "Nhanh thôi Bảo Bảo, con tuyệt đối đừng xảy ra chuyện..."

Người cha bên cạnh liền mở miệng: " Em khóc cái gì, con không có sao, chỉ là phát sốt."

"Anh biết cái gì! Hiện tại nó không thoải mái, em nghĩ tới liền khổ sở trong lòng..."

Một đôi vợ chồng, ôm con trai đi qua người cậu ta.

Thẩm Tứ Hào quay đầu, sưng sờ nhìn bóng lưng bọn họ.

Trong lòng, bỗng nhiên giống như bị một bàn tay vô hình nắm chặt.

Đúng vậy, trên thế giới này, tại sao có thể có người mẹ không yêu con mình?

Hôm nay cậu ta ở trong yến hội, đến cùng là thế nào? Làm sao nói ra những lời kia, để cho bà thương tâm khổ sở?

Trước kia cậu ta đã làm những gì...

Nghĩ tới đây, Thẩm Tứ Hào liền đi tới bên cạnh vườn hoa, tìm một ghế đá ngồi xuống.

Cậu ta rất muốn tìm người trò chuyện, thế nhưng lại không biết tìm ai.

Cầm điện thoại di động lên, ở trong màn đêm, liếc nhìn số điện thoại.

Sau đó cậu ta liền phát hiện, chính mình tám năm qua, trôi qua thực con mẹ nó đáng buồn.

Đến giờ này khắc này, thậm chí ngay cả một người bạn có thể thổ lộ cũng không có.

Cậu ta gần như muốn vứt bỏ điện thoại di động xuống, lại chợt nhìn thấy một cái tên: Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn...

Cái tên này, ở buổi tối hôm ấy, liền khiến người ta cảm thấy giống như cuối cùng tìm được một sự ấm áp.

Nhìn thật lâu, Thẩm Từ Hào mới phát hiện, Hạ Noãn Noãn là người đầu tiên cho cậu ta ấm áp trong tám năm qua.

Cậu ta gần như không chút nghĩ ngợi, liền trực tiếp gọi điện thoại qua.

Điện thoại vang trong chốc lát, đối diện mới nghe, truyền đến tiếng mơ màng của Hạ Noãn Noãn: "Alo?"

Lúc này Thẩm Từ Hào mới phản ứng được, hiện tại là hơn nửa đêm.

Cậu ta mím môi, cảm thấy mình thật sự là ngây thơ buồn cười, muốn cúp điện thoại, thế nhưng giọng của cô, nhu tình như nước, mang theo cảm giác làm cho lòng người ấm áp, cậu ta dừng lại một chút, lúc này mới lên tiếng: "Cô đang ngủ?"

Hạ Noãn Noãn giống như ngây ra một lúc, sau đó bỗng nhiên kịp phản ứng: "Thẩm tiên sinh?"

"Ừm."

"Anh có chuyện gì sao? Thế nào?"

Thẩm Từ Hào cũng không biết làm sao vậy, liền trực tiếp mở miệng: "Tôi ở bệnh viện, bà ấy giống như, xảy ra chuyện rồi."

Hạ Noãn Noãn dừng một chút: "Bệnh viện nào? Tôi lập tức tới ngay."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 640: Châm ngòi ly gián (10)

Hạ Noãn Noãn tới, Thẩm Từ Hào đang ngồi ở trong vườn hoa, một mình đắm chìm trong bóng đêm, giống như là bị toàn bộ thế giới từ bỏ.

Sắc trời rất lạnh.

Không biết lúc nào, bầu trời đã nổi lên bông tuyết.

Tóc và lông mày cậu ta đều trắng một tầng.

Giống như là một người tuyết đông cứng.

Nghĩ đến cái người kiêu ngạo không ai bì nổi, đem chính mình từ sáng chói đi, đồng thời nói với giám đốc không cho phép khó xử cô, nhìn nhìn cậu ta ở trước mặt, Hạ Noãn Noãn không tự chủ, căng thẳng trong lòng, một loại cảm giác đau lòng, tự nhiên sinh ra.

Cô tiến lên một bước, nhẹ nhàng địa hô một tiếng: "Thẩm tiên sinh?"

Lúc này Thẩm Từ Hào giống như là có tri giác, chậm rãi nhúc nhích cái cổ cứng ngắc, trông thấy cô, hai mắt mới có tiêu cự: "Cô đến rồi à."

Hạ Noãn Noãn gật đầu.

Thân chữa bệnh và chăm sóc, cô rất biết chiều cố người.

Đi ra phía trước, vươn tay sờ lên mu bàn tay của cậu ta, phát hiện đã lạnh băng, đoán chừng đều đã đông cứng rồi.

Lại nhìn cậu ta.

Có lẽ là từ yến hội chạy đến gấp, không có mặc áo khoác.

Chỉ có một áo sơ mi, cứ như vậy ở trong đêm tối, nhìn cả một đêm.

Toàn thân cậu ta cao thấp, đều lạnh băng, giống như không có một tia nhiệt độ.

Hạ Noãn Noãn mò tới tay của cậu ta, tròng mắt co rụt lại: "Thẩm tiên sinh, anh mau uống chút nước nóng."

May mắn trước khi đến bệnh viện, cô nhìn thấy cửa hàng ăn sáng đã dậy, mua sữa đậu nành nóng.

Cô đem sữa đậu nành nóng, bỏ lên bàn đá bên cạnh, đang định cầm ống hút cắm vào, bên hông chợt xiết chặt.

Toàn thân cứng đờ, cũng cảm giác phía sau lưng có người đứng vững.

Thân thể cô cứng ngắc, từ từ quay đầu.

Liền thấy Thẩm Từ Hào, hai cánh tay ôm lấy eo cô, giống như người chết đuối, kéo lại cộng cô cuối cùng, đầu của hắn, tựa vào ngang hông của nàng, không để cho nàng có thể quay người.

Sau đó liền nghe thấy giọng nhỏ bé yếu ớt truyền tới: "Bà ấy, sẽ chết sao?"

Một câu, để hốc mắt Hạ Noãn Noãn chua xót, trong nháy mắt nước mắt tràn ngập toàn bộ hốc mắt.

Cô cắn môi: "Sẽ không, Thẩm tiên sinh..."

"Bà ấy chết rồi, tôi làm sao bây giờ?"

Thẩm Từ Hào, để giọng Hạ Noãn Noãn nghẹn ngào: "Di Hạ ở đâu?"

"Trong phòng giám hộ."

"Chúng ta đi xem một chút được không?" Hạ Noãn Noãn dần dần dự hoặc.

Thẩm Từ Hào dừng một chút, không biết là bởi vì ngồi ở chỗ này một đêm, để thần chí của cậu ta có chút không minh bạch, hay là bởi vì giờ này khắc này, cậu ta rất muốn tìm người trò chuyện, cậu ta từ từ há mồm, đem về mặt yếu ớt nhất của mình, phoi bày ra: "Tôi không dám đi."

Đúng thế.

Cậu ta không dám đi.

Khi bệnh tình nguy kịch, cậu ta cũng cảm giác được khủng bố và sợ hãi.

Khi bác sĩ từ phòng phẫu thuật đi ra, cậu ta cảm giác ngay lúc đó nhịp tim đập muốn đình chỉ.

Thẩm Từ đã chọc tức Hạ Diệp Hoa rất nhiều lần, thế nhưng Hạ Diệp Hoa đều vô sự.

Hôm nay Hạ Diệp Hoa tức giận như vậy, khó qua như vậy, là bởi vì cậu ta.

Cậu ta hại chết mẹ.

Ý nghĩ này, giống như cỏ dại, điên cuồng nảy sinh trong đầu óc của cậu ta, để cậu ta cảm giác cả người cũng không biết phải đi con đường nào.

Dáng vẻ Thẩm Từ Hào như vậy, để Hạ Noãn Noãn nhũn mảy lại, một lúc sau, cô mới tiếp tục mở miệng: "Vậy tôi đi xem bọn họ một chút, sau đó trở về nói cho anh, được không?"

Thẩm Từ Hào gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 641: Tôi không cần cậu phụ trách (1)

Áo lông của cô ấy, khoác lên người Thẩm Từ Hào liền thấy rất nhỏ.

Thế nhưng cô lại cảm thấy, có thể cho cậu ấy một chút ấm áp, liền cho cậu ấy thêm một chút.

Giống như lúc trước, thời điểm ở (Sáng chói), cậu ấy dùng áo khoác của mình, che kín cho cô.

Hạ Noãn Noãn dẫn Thẩm Từ Hào đi vào bệnh viện, hơi ầm ầm áp đập vào mặt, để trên người dễ chịu một chút.

Cô liền mang theo Thẩm Từ Hào, ngồi ở trên ghế dài trong hành lang, đưa sữa đậu nành cho cậu ta: "Uống sữa đậu nành đi, bây giờ tôi đi thăm di Hạ."

Thẩm Từ Hào khẽ gật đầu.

Lúc này Hạ Noãn Noãn mới đi trên lầu.

-

Trong phòng theo dõi.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đều đứng ở đó, nhìn chăm chăm người trong phòng bệnh.

Đã qua ba giờ, thế nhưng bà vẫn an tĩnh nằm ở đó như cũ, giống như kêu thế nào cũng không tỉnh.

Trên mặt bà biểu lộ nét nhàn hạ, giống như chỉ ngủ thiếp đi.

Nếu như không phải trên mặt cảm ống thở, dù ai cũng không cách nào nghĩ bà là bệnh nhân.

Xuyên qua cửa sổ thủy tinh, Kiều Luyến lẳng lặng nhìn vào bên trong.

Chỉ cảm thấy giờ khắc này, mong hai mươi bốn giờ qua đi chậm rãi một chút, để cho Hạ Diệp Hoa có thể tỉnh táo lại.

Kiều Luyến thở dài.

Quay đầu, nhìn đồ ăn trên mặt bàn.

Đồ ăn mua về, đừng nói đến Thẩm Lương Xuyên, cả cô cũng không đói bụng.

Mà đúng lúc này, ở cửa truyền đến một chút động tĩnh.

Bọn họ quay đầu nhìn sang, liền thấy trong tay Hạ Noãn Noãn mang theo bữa sáng đi đến.

Kiều Luyến hơi sững sờ: "Sao em lại tới đây?"

Hạ Noãn Noãn nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, khuôn mặt mang theo ôn nhu: "Nghe Thẩm tiên sinh nói dì Hạ nằm viện, em đến xem, hai người trước uống chút sữa đậu nành, em đi xem bệnh tình hình dì một chút."

Cô ấy nói đến đây, đặt đồ ăn ở trên mặt bàn, sau đó đi tới cửa phòng theo dõi, cầm bệnh án nhìn xem.

Kiều Luyến nghi ngờ đi qua: "Em học y?"

Hạ Noãn Noãn lập tức cúi đầu: "Em học bên đại học khoa y, học hộ lý, xem bệnh không được, nhưng nhìn một số nội dung vẫn hiểu."

Kiều Luyến giật mình: "Trách không được em làm ở trại an dưỡng, thế nhưng..."

Hạ Noãn Noãn không có bất kỳ giấu diếm gì mở miệng: "Ồ (sáng chói), là em nhàn rồi không chuyện gì thì làm, dự định kiếm nhiều tiền một chút."

Kiều Luyến gật đầu.

Hạ Noãn Noãn liền tiếp tục xem bệnh án, sau khi xem hết, mới nhìn Kiều Luyến cùng Thẩm Lương Xuyên: "Dì Hạ, chín mươi phần trăm là không có chuyện gì."

Một câu vừa dứt, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đều nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Noãn Noãn tiếp tục mở miệng: "Nhưng vẫn tồn tại nguy hiểm nhất định, cho nên bác sĩ và y tá không dám nói cho mọi người biết, chẳng qua em cảm thấy, dì Hạ tỉnh lại là không có vấn đề, chính là..."

Một câu vừa dứt, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đều nhìn về cô.

Hạ Noãn Noãn cúi thấp đầu: "Về sau dì tỉnh lại..., có thể sẽ có chút vấn đề."

Thẩm Lương Xuyên nhíu mày, Kiều Luyến lập tức hỏi thăm: "Vấn đề gì?"

Hạ Noãn Noãn nhíu mày: "Dì Thẩm bị huyết áp cao, cũng bị trúng gió. Về sau bà tỉnh lại chỉ e không cách nào tự gánh vác sinh hoạt."

Nói đến đây, suy tư một chút: "Em học hộ lý, nếu như hai người tin được, vậy em tới chiếu cố dì Hạ nửa tháng, trợ giúp bà khôi phục."

Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Chúng ta làm sao không tin em được."

Hạ Noãn Noãn làm người cẩn thận lại ôn nhu.

Kiều Luyến cũng không thể hiện.

Loại chuyện chiếu cố Hạ Diệp Hoa này, cô có thể đi học, nhưng bây giờ không phải lúc biểu đạt chính mình rất hiểu thuận, cô ấy là càng thích hợp, đương nhiên chọn cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 642: Tôi không cần cậu phụ trách (3)

Thẩm Lương Xuyên cũng gật đầu: "Coi như Thẩm gia chúng ta thuê cô. Về tiền lương..."

Hạ Noãn Noãn lập tức khoát tay: "Không cần không cần."

Sau đó cô ấy nhìn về phía Kiều Luyến: "Kiều tiểu thư và Thẩm tiên sinh trợ giúp tôi rất nhiều, tôi bận bịu một chút không tính là gì."

-

Sau khi cùng Hạ Noãn Noãn thương lượng xong, Hạ Noãn Noãn liền nhẹ nhàng thở ra.

Mà Hạ Diệp Hoa cũng không như Hạ Noãn Noãn dự kiến, cuối cùng tỉnh lại sau bốn tiếng.

Chẳng qua đúng là có di chứng.

Cánh tay bên phải của bà mất cảm giác, khoe miệng cũng có chút lệch ra, một phụ nữ trung niên xinh đẹp, trở nên trong đẽ cho người ta cảm thấy rất khổ sở, rất thống khổ.

Hạ Diệp Hoa muốn nói chuyện, thế nhưng khoe miệng bị lệch, nói không nên lời, gấp đến độ hộc mắt lập tức đỏ lên.

Hạ Noãn Noãn lại mỉm cười nhìn Hạ Diệp Hoa, tính khí rất tốt mở miệng: "Dì, dì đừng lo lắng, cái này có thể khôi phục! Mỗi ngày con sẽ trợ giúp dì xoa bóp, tới đa một tháng, có thể tự gánh vác sinh hoạt rồi!"

Tiếng nói ôn nhu, nghe mà lòng được mềm hóa.

Bộ dạng Hạ Noãn Noãn không phải đặc biệt kinh diễm, nhưng lại nhu tình như nước, hoàn toàn rất thích hợp công việc hộ lý này.

Cùng thương lượng với Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên thời gian chiếu cố Hạ Diệp Hoa, Hạ Noãn Noãn liền muốn ra cửa, xin phép nghỉ ở trại an dưỡng.

Thuận tiện về nhà chuẩn bị mấy đồ quần áo thay giặt.

Trong chốc lát Hạ Diệp Hoa sẽ ra viện, cô ấy định ở lại trong bệnh viện, trước làm hộ lý, chờ sau khi xuất viện, lại đến Thẩm gia, mỗi thời mỗi khắc đều có thể chiếu cố bà, còn có thể để cho bà mau sớm khôi phục.

Từ trong phòng bệnh đi ra, Hạ Noãn Noãn đi xuống lầu một, muốn tìm Thẩm Tử Hào, lại phát hiện, vị trí Thẩm Tử Hào đã trống không!

Trong lòng Hạ Noãn Noãn căng thẳng, vội vàng cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Thẩm Tử Hào.

Điện thoại kết nối, tiếng Thẩm Tử Hào truyền tới mơ hồ: "Ai vậy?"

Nghe nói như thế, Hạ Noãn Noãn liền biết, khẳng định Thẩm Tử Hào là uống nhiều quá.

Cô vội vàng mở miệng: "Thẩm tiên sinh, anh ở đâu?"

-

Lúc Hạ Noãn Noãn đuổi tới quán Bar gần bệnh viện, trong quán bar không có bất kỳ ai.

Sàn đêm đã tàn, một mình Thẩm Tử Hào uống một chén tiếp một chén.

Cô đi qua, Thẩm Tử Hào lại nhìn cô cười khổ: "Cô nói, tôi có phải ngốc hay không?"

Hạ Noãn Noãn sững sờ.

Thẩm Từ Hào uống tới sắc mặt đỏ bừng, hai mắt đều có chút trắng: "Đó là mẹ ruột tôi, cô nói tôi đối bà như kẻ thù, tại sao tôi phải trêu tức bà chứ?"

"Kỳ thật tôi không nghĩ muốn bà ấy chết, tôi nghĩ, tôi muốn để cho bà tức giận, trong mắt của bà liền có tôi!"

"Năm đó, bà muốn rời khỏi Thẩm gia, vì cái gì không mang theo tôi? Chỉ đem anh đi một mình?"

"Vì sao bà không nghĩ đến cảm thụ của tôi? Tôi cũng muốn mẹ!"

Thẩm Từ Hào nói, hốc mắt đỏ lên, cậu ấy gio chén rượu trong tay lên, lại uống vào: "Thế nhưng nếu bà phải chết, tôi thật khó chịu..."

Hạ Noãn Noãn nghe đến đó, vội vàng ngồi xổm người xuống, nhìn về phía cậu ấy: "Thẩm tiên sinh, anh thanh tỉnh một chút, đừng uống nữa, tôi cho anh biết, dĩ Hạ không có chuyện gì! bà thoát khỏi nguy hiểm rồi!"

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, lúc này mới kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn.

Một lúc sau, cậu ấy mới mở miệng cười: "không chết... Không chết thì tốt..."

Sau đó, cậu ấy liền đứng lên, đi ra cửa.

Đi đến nửa đường.

Nhân viên phục vụ chạy tới, ngăn cản bọn họ: "Tiên sinh, anh còn chưa thanh toán."

Hạ Noãn Noãn vội vàng lấy túi tiền ra: "Bao nhiêu?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 643: Ta không cần người phụ trách (2)

"2000."

Hạ Noãn Noãn lấy tiền ra đếm, cất ví tiền của mình lại, vươn tay vào trong túi Thẩm Từ Hào, lấy ví tiền của cậu ấy ra, lấy ra 2000 tiền mặt từ bên trong, đưa cho phục vụ viên.

Sau đó mới vịn Thẩm Từ Hào đi ra ngoài.

Đi tới cửa, gọi xe taxi, liền vịn cậu ấy lên xe.

Thế nhưng Thẩm Từ Hào uống say, Hạ Noãn Noãn lại không biết đưa người đi nơi nào.

Suy nghĩ một chút, Hạ Noãn Noãn liền báo địa chỉ nhà mình.

Chờ về đến khi về nhà, vịn Thẩm Từ Hào lên lầu, tiến vào phòng của mình, Hạ Noãn Noãn cởi giày cho cậu ấy, sau đó đắp chăn lên.

Lại đi phòng vệ sinh múc nước, giúp cậu ấy dọn dẹp.

Thu dọn xong, tính toán đợi Thẩm Từ Hào thanh tỉnh, hai người rời đi, cô ấy đi bệnh viện chiếu cố dì Hạ.

Thế nhưng đang lúc thu dọn, chợt nghe trên giường truyền đến động tĩnh.

Cô quay đầu, liền thấy Thẩm Từ Hào mơ mơ màng màng mở hai mắt ra, giống như không biết đây là nơi nào, người lập tức ngồi dậy, sau đó nghỉ hoặc nhìn bốn phía.

Phòng Hạ Noãn Noãn thuê, là một căn phòng nhỏ nhỏ.

Phòng trọ 30m2, để cậu ấy rất nhanh chóng phát hiện nhà vệ sinh, chạy vào đi vệ sinh, sau lại đi ra.

Thế nhưng bị vấp phải hành lý dưới chân một chút, liền lão đảo.

Hạ Noãn Noãn nhanh tay, vội vàng đỡ lấy.

Thế nhưng Thẩm Từ Hào thật sự là quá nặng, cô ấy căn bản không đỡ chắc được.

Một trận trời đất quay cuồng, hai người cùng té lăn trên đất.

Mà Thẩm Từ Hào, cũng ép trên người cô.

Hô hấp ảm áp, đập vào mặt.

Khí tức nam tính thuộc về Thẩm Từ Hào để Hạ Noãn Noãn nhất thời mặt đỏ tim đập.

Cô ấy mở to hai mắt nhìn, chỉ cảm thấy người đàn ông đè ở trên người, rất nặng, tim của Hạ Noãn Noãn đập nhanh một chút.

Thẩm Từ Hào lại bình tĩnh nhìn cô ấy thật lâu, sau đó từ từ cúi đầu xuống.

Hạ Noãn Noãn sững sờ, tránh né cậu ấy, sau đó đẩy một chút: "Thẩm tiên sinh, anh tránh ra..."

Mùi hương dễ ngửi trên người cô ấy truyền vào mũi Thẩm Từ Hào.

Đề cậu ấy hơi sững sờ, chợt đưa tay ra, ấn đầu của cô, sau đó cúi đầu, liền hôn xuống dưới.

Hơi thở trong miệng, trong nháy mắt để Hạ Noãn Noãn kinh ngạc đến ngây người, cô ấy quên cả giấy dựa, cứ như vậy mở to hai mắt nhìn chăm chăm mặt Thẩm Từ Hào gần trong gang tấc.

Mặt Thẩm Từ Hào nhìn rất đẹp.

Ngũ quan tuấn đạt, giống Thẩm Lương Xuyên mấy phần.

Giờ khắc này, bên trong miệng cậu ta thoang thoang hương rượu, xen lẫn mùi vị đàn ông của cậu ta, để Hạ Noãn Noãn cảm thấy không khí trong lồng ngực giống như bị rút đi, khẩn trương đến sắp ngạt thở!

Thời gian cô ấy sững sờ, Thẩm Từ Hào đã bắt đầu công thành đoạt đất.

Một lát sau, cảm giác được bàn tay của cậu ta, đã lách qua quần áo sờ đến trên ngực của cô...

Hạ Noãn Noãn chỉ cảm thấy, giống như có một dòng điện, từ nơi đó bỗng nhiên truyền khắp toàn thân.

Cô ấy muốn đẩy Thẩm Từ Hào ra, thế nhưng khí lực của người đàn ông không phải cô gái có thể kháng cự được.

Hạ Noãn Noãn muốn mở miệng nhắc nhở cậu ta, thế nhưng khi há miệng, trên thân thể mẫn cảm, liền biến đổi.

Mà tiếng nói kia, giống như thuốc kích dục tốt nhất, lập tức khiến Thẩm Từ Hào giống như biến thành một người khác...

Khi cậu ta xuyên qua thân thể của cô, Hạ Noãn Noãn gần như đau đến cắn nát môi.

Cô muốn khóc, nhưng lại khóc không được, muốn gọi, lại bị cậu ta hôn...

Thẳng đến khi cậu ta lướt động một chút một chút, đến sau cùng đè chính cô, cũng đắm chìm trong đó...

Không khí trong phòng, trở nên thật kiêu diễm...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 644: Ta không cần người phụ trách (4)

Hạ Noãn Noãn ngơ ngác nằm trên thảm, nghe tiếng hít thở Thẩm Từ Hào bởi vì ngủ mà phát ra.

Cô cắn môi trong chốc lát, lúc này mới ngồi xuống, nhìn người bên cạnh mình giống như đã chết, Hạ Noãn Noãn cắn môi, hốc mắt đều đỏ.

Thế nhưng quay đầu nhìn Thẩm Từ Hào, đã thấy cậu ta vẫn ngủ rất say như cũ, một chút cũng không có bộ dáng muốn tỉnh lại.

Cô nhìn cực lâu, lúc này mới đứng lên, nỗ lực vịn Thẩm Tử Hào lên, đỡ chân cho cậu ta, lúc này mới mặc quần áo vào.

Giờ khắc này, Hạ Noãn Noãn hoàn toàn không biết nên đối mặt Thẩm Tử Hào thế nào.

Cô nhất định phải nói.

Cô thích Thẩm Tử Hào.

Ở bên trong (Sáng chói), lúc cô bị khó xử, cậu như anh hùng từ trên trời giáng xuống, để cho cô tại thời điểm đó, liền yêu Thẩm Tử Hào.

Kỳ thật có đôi khi, yêu một người, thật ra chỉ cần một giây đồng hồ.

Thế nhưng cô lại chưa từng có nghĩ tới, có một ngày, sẽ cùng cậu ấy phát sinh quan hệ.

Thân phận hai người bọn họ, chênh lệch nhiều lắm.

Hạ Noãn Noãn nghĩ tới đây, vội vàng cúi thấp đầu xuống, hốt hoảng thu thập đồ đạc, mang theo rương hành lý của mình, liền nhanh chóng rời khỏi phòng.

-

Sau mấy tiếng, Thẩm Tử Hào chậm rãi tỉnh táo lại.

Lúc mở mắt, đau đầu muốn nứt.

Nhưng nhìn thấy ga giường màu hồng, còn có mùi thơm ngát sạch sẽ, lúc này cậu ta mới nhớ tới, đã xảy ra chuyện gì.

Ánh mắt Thẩm Tử Hào ngẩn ngơ, có chút đăm đăm.

Khi mơ mơ màng màng, cậu ta nhớ rõ đã cùng Hạ Noãn Noãn...

Nghĩ tới đây, cậu ta vội vàng nhảy xuống giường, muốn tìm cô ấy.

Thế nhưng, trong phòng căn bản cũng không có người.

Thẩm Tử Hào nhú mảy, khoác lên áo choàng tắm, tìm điện thoại di động trong phòng.

Lấy ví tiền trong túi ra, tiện tay ném bên cạnh, tìm kiếm điện thoại di động lần nữa, chợt sững sờ.

Cậu ta quay đầu, lần nhìn về phía túi tiền của mình.

Đi ra ngoài, thật ra mang tiền mặt rất không tiện, đại bộ phận cậu ta đều quét thẻ.

Cho nên trong ví chỉ có 2000 đồng.

Nhưng bây giờ, 2000 này không thấy.

Thẩm Tử Hào nhú mảy, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác không thoải mái.

Đúng lúc này, điện thoại di động vang lên.

Cậu ta tìm được điện thoại di động dưới gối, liền thấy ba chữ Hạ Noãn Noãn.

Thẩm Tử Hào ngẩn ngơ, lúc này mới nghe điện thoại.

Hạ Noãn Noãn tiếng rất thấp: "Thẩm tiên sinh? Anh tỉnh chưa?"

Thẩm Tử Hào khẽ ừ một tiếng.

Trong lúc nhất thời, hai người đều không nói gì.

Một lát sau, Hạ Noãn Noãn mới mở miệng giải thích lần nữa: "Bệnh tình di Hạ, đã ổn định lại, bà đã thoát khỏi nguy hiểm tính mạng, không có việc gì."

"A."

Thẩm Tử Hào có chút không khỏi xấu hổ, cậu ấy ho khan một tiếng, "Cái kia, vừa rồi tôi..."

Hạ Noãn Noãn lại giống như nhận lấy kinh hãi, lập tức mở miệng: "Thẩm tiên sinh, tôi, tôi không cần anh phụ trách..."

Không cần phụ trách?

Thẩm Từ Hào nhún mày, ánh mắt rơi trên ví tiền của mình, khoe môi lập tức nhếch lên: "Vây 2000 đồng ngủ một giấc, giá cả không cao, nhưng cũng không rẻ."

Một câu vừa dứt, Hạ Noãn Noãn hơi sững sờ.

Đứng trên ban công phòng bệnh Hạ Diệp Hoa, cô ấy ngo ngác nhìn về phía trước.

Hạ Noãn Noãn cắn môi, tay cầm thật chặt điện thoại di động.

Thì ra, trong mắt cậu, mình là một người như vậy?

Bị cậu ngủ, cho nên cầm tiền của cậu...

Bên môi Hạ Noãn Noãn tràn ra một nụ cười khổ, chợt không muốn giải thích nữa.

Cô ấy chỉ cảm thấy, có một loại cảm giác đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 645: Ta không cần người phụ trách (5)

Bị người mình thích hiểu lầm... Cô lại không mặt mũi nói cho cậu ấy biết, cô rất nghèo, trong ví tiền chỉ có 200, không có cách nào trả tiền rượu... Cho nên chỉ có thể cầm của cậu.

Hạ Noãn Noãn dừng lại một chút, mở miệng lần nữa: "Thẩm tiên sinh, gặp lại."

Cúp điện thoại, sắc mặt của cô ấy đã khôi phục bình tĩnh.

Xem ra, cô và Thẩm Từ Hào là vô duyên.

Cô rất nghèo, nhưng là tình yêu của cô, cũng không rẻ.

Cô muốn, là tình yêu tôn trọng lẫn nhau, mà không phải bị người xem thường.

-

Sau bốn ngày, Hạ Diệp Hoa không có chuyện gì, có thể xuất viện, về nhà tiếp nhận trị liệu.

Hạ Noãn Noãn đi theo Kiều Luyến về tới Thẩm gia.

Kiều Luyến tìm phòng khách cho Hạ Noãn Noãn, để cho cô ấy nghỉ ngơi, sau đó đi xem tình huống Hạ Diệp Hoa.

Trải qua bốn ngày điều trị, tay phải bà đã có cảm giác, cũng có thể nói từng chữ, so với trước đó có tiến bộ rất nhanh.

Từ trong phòng Hạ Diệp Hoa đi ra, Kiều Luyến lại qua thư phòng tìm Thẩm Lương Xuyên, đẩy cửa thư phòng ra, đã thấy Thẩm Lương Xuyên đưa lưng về phía cô, cùng người trò chuyện video.

Đối diện là Tổng Thành, đang báo cáo cho anh tiến triển sự việc: "... đoàn làm phim (kiểu hùng), Lục Nam Trạch rút vốn, nhưng đối với toàn bộ đoàn làm phim, cũng không bị tổn thất gì. Nữ chính cũng sửa lại, đổi thành Đường Đình. Mặt khác, anh nói đầu tư... Anh Thẩm, chúng ta thật sự đầu tư bất động sản sao? Dù sao hình thức này, ai nhìn cũng không thấy tốt, ngộ nhờ bồi thường tiền..."

Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng: "Xác định đầu tư."

Tổng Thành có chút xoắn xuýt: "Anh Thẩm, tôi nhớ được năm đó khuyên anh đầu tư một chút sự nghiệp khác, anh nói tiền đủ dùng là được, hiện tại là thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên buông mắt, không có trả lời.

Thế nhưng bên trong nội tâm của anh, lại đang yên lặng mở miệng: Nếu trước đó không có đụng phải Lục Nam Trạch, thật sự anh cho là như vậy.

Tiền đủ dùng là được.

Nhưng bây giờ, nếu như mình không thể trở nên cường đại, sao có thể bảo hộ cô?

Lần này, anh có thể dựa vào bạn bè hồi nhỏ hỗ trợ.

Nợ nhân tình đều phải trả.

Mà anh có thể lấy ra cái gì để trả?

Những anh em kia, tin tưởng anh, anh dẫn tư, bọn họ đầu tư.

Dù chưa thu hồi trở về, thậm chí có thể nói dù mất trắng, đối với bọn họ mà nói, cũng là chín trâu mất một sợi lông.

Thế nhưng, anh lại không thể yên tâm thoải mái dùng tiền của bọn họ như thế.

Anh phải dùng số tiền kia để kiếm một món hời.

Đề đầu tư của bọn họ, trở nên có giá trị, biến thành đầu tư chân chính.

Cũng làm cho những người chế giễu bọn họ, phải im miệng.

Anh không giải thích cái gì, chỉ là nhìn về phía Tống Thành mở miệng: "Đi thôi."

Tống Thành ngậm miệng lại, ngoan ngoãn đóng video lại.

Kiều Luyến ở cửa, nghe được đối thoại này, cắn môi.

Những lời Thẩm Lương Xuyên không nói ra, cô đều hiểu.

Anh nguyện ý vì cô, mà làm ra một số thay đổi.

Như vậy cô cũng phải tiếp tục cố gắng.

Kiều Luyến yên lặng lui ra ngoài, không có đi vào phòng, ngược lại đi phòng ngủ chính.

Đến phòng ngủ chính, lúc này cô mới cầm lên điện thoại di động của mình.

Đã từ chức gần nửa tháng, trong nửa tháng này, trong nhà phát sinh quá nhiều chuyện, dẫn đến cô không có suy nghĩ tương lai của mình.

Nhưng bây giờ...

Là thời điểm cô nên suy nghĩ một chút, chính mình làm gì rồi.

Cô không muốn làm một người chỉ có thể phụ thuộc vào Thẩm Lương Xuyên, cô cũng phải thay đổi đến mức cường đại.

Huấn luyện câu lạc bộ, đội trưởng dẫn dắt là được, mà cô, cần phải tìm công việc thật tốt rồi...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 646: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (1)

Bệnh tình Hạ Diệp Hoa đã ổn định, người cũng dần dần sáng sủa.

Mà Kiều Luyến cũng đã gửi đi hồ sơ tìm việc.

Thế nhưng những hồ sơ đó, đều giống như đá chìm đáy biển, không có tin tức gì.

Kiều Luyến thậm chí cũng bắt đầu hoài nghi chính mình: "Chẳng lẽ, không có một cái nào tòa soạn báo nào nguyện ý muốn em?"

Thẩm Lương Xuyên an ủi cô: "Là vàng cũng sẽ phát sáng, em chỉ chưa tìm được nơi thuộc về em."

Kiều Luyến cũng chỉ có thể dùng câu nói này tự an ủi.

Nhưng thật ra, trong lòng vẫn sốt ruột.

Việc dẫn chương trình, không là không sao, nhưng mỗi ngày cứ đợi trong nhà như vậy, không có việc gì, để cho cô có cảm giác tội lỗi.

Ngay lúc cô cảm thấy, đời này tìm việc làm vô vọng, cuối cùng nhận được điện thoại phỏng vấn!

Đó là bữa trưa vài ngày sau.

Nghe được đối phương là tòa soạn báo lớn nhất, cả người cô đều hưng phấn muốn nhảy dựng lên!

Đổi lại quần áo, cô liền hào hứng chạy tới phỏng vấn.

Đến công ty, đối phương đối với cô rất khách khí, dẫn cô đi tới bộ phận nhân sự.

Đến bộ phận nhân sự phỏng vấn, là con gái, trông thấy Kiều Luyến, liền chỉ một cái ghế đối diện, để cho cô ngồi xuống, tiếp tục mở miệng nói: "Kiều tiểu thư, tòa soạn báo chúng tôi có mấy yêu cầu."

Lời này làm Kiều Luyến sửng sốt, "cô nói."

"Thứ nhất, tòa soạn báo muốn cô đi đóng vai gì để lấy tin tức cô liền đóng vai đó, trong đó có cả... Tiểu thư."

Kiều Luyến sửng sốt: "À?"

"Thứ hai, tòa soạn báo cần cô phải đến lúc nào, không có thời gian tự nhiên, tất cả thời gian của cô đều là thời gian làm việc. Thứ ba, mỗi tháng tòa soạn báo chỉ có thể cho cô 5000 đồng tiền lương."

Ba điểm này, quả thực để Kiều Luyến muốn cười: "Cho nên, tòa soạn báo là nhận người hay tìm trâu? Để trâu làm việc, cũng không có như vậy?"

Lời này vừa dứt, liền thấy chị ta bỗng nhiên cười: "Cô đánh nhau với cấp trên, cô cảm thấy có tòa soạn báo nào còn muốn?"

Kiều Luyến thấy lời nói của chị ta, có chút mơ hồ, chợt ý thức được là có ý gì, sắc mặt liền kéo căng: "Cô có ý gì?"

"Có ý gì?" Giương mặt người phụ nữ châm chọc: "Cô gần đây, hẳn là không có nhân được thông báo phỏng vấn nào?"

Kiều Luyến gật đầu.

Người phụ nữ cười: "Sự tình cô đánh nhau với Trương Xuân Hoa, đều truyền khắp trong giới, cô cảm thấy tòa soạn báo nào, sẽ còn nhận cô?"

"Tòa soạn báo chúng tôi có ba yêu cầu này, có thể đáp ứng thì ở lại, không thể đáp ứng thì rút!"...

Lúc Kiều Luyến từ trong tòa soạn báo đi ra cả khuôn mặt vẫn tái nhợt.

Hừ, Trương Xuân Hoa lại làm ra loại chuyện này!

Trách không được, đều không có ai tìm cô.

Cô cắn môi, tức giận để ngực phập phồng.

Chờ sau khi cô rời đi, Người phỏng vấn cô liền cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại: "Bạn học Trương Xuân Hoa! Hôm nay xem như tôi giúp cô báo thù! Cô cảm ơn tôi làm sao?"

Tiếng Trương Xuân Hoa, từ trong điện thoại truyền ra: "Vậy tôi sẽ nói cho cô biết, tin gần đây đứng đầu."

"Cái gì?"

"Vong Xuyên! MC câu lạc bộ, trở hết tài năng trong trận cạnh tranh game, huấn luyện viên bọn họ là Vong Xuyên! Từ khi Vong Xuyên xuất đạo đến giờ, đều vô cùng thần bí, tôi nói với cô là đề tài sốt dẻo nhất hiện nay! Công ty của chúng tôi, đã dự định tìm người qua phỏng vấn cô ấy. Nói cho cô, hai ngày nữa, câu lạc bộ Q có hoạt động, khẳng định cô ấy sẽ xuất hiện! Đến lúc đó cô và tôi ở cùng một chỗ, chúng ta qua chờ! Tìm thấy Vong Xuyên, có thể cảm tin tức mới, tuyệt đối có thể lên đầu đề!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 647: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (2)

Trương Xuân Hoa nói xong những lời này, liền cúp điện thoại.

Trong phòng làm việc, neho mắt ngồi xuống lại đứng lên.

Lúc trước, trước khi Kiều Luyến rời tòa soạn báo, đánh bà ta một hồi.

Vốn bà ta muốn báo cảnh sát, thế nhưng tổng biên Lưu Chí Hưng nói báo cảnh sát không tốt lắm, cho nên liền dè ép không để cho bà ta đi báo thù.

Lại về sau...

Kiều Luyến cố ý ở trước mặt Tô Mỹ Mỹ nói đến chính mình lợi dụng cô ta, dẫn đến bên Tô Mỹ Mỹ kia, cũng trở mặt với chính mình.

Cái này khiến bà ta cảm thấy rất bức bối, rất táo bạo.

Cho nên, bà ta nhất định phải làm cho Kiều Luyến không lẫn lộn được trong giới ký giả!

Cô không phải có cốt khí đi sao?

Vậy để cho cô không tìm được việc làm, sau cùng chỉ có thể xám xịt trở về, xin bà ta tiếp tục làm ở tòa soạn báo này!

Nghĩ tới đây, lúc này Trương Xuân Hoa mới hài lòng đứng lên.

Sau đó bà ta liền đứng lên, đi ra văn phòng Phó Tổng Biên, nhìn mấy người bên ngoài, mở miệng nói: "Chuyện Vong Xuyên tìm hiểu rõ ràng chưa? Có ai có ảnh chụp không?"

Lời này vừa dứt, liền có người trực tiếp vẫy tay: "Ồ đây có. Tôi thấy trong một video phát sóng trực tiếp, thấy được huấn luyện viên, người này hẳn là Vong Xuyên!"

Một câu vừa dứt, mọi người cùng vây lại nhìn về phía video.

Trong video, một thân hình xuất hiện ở trên đài.

Nhưng bởi vì ánh sáng trên bậc thang quá tối tăm, lại thêm cự ly khá xa, để người ta không thấy rõ lắm tướng mạo, chỉ có thể nhìn thấy một thân hình mờ mờ.

Video dừng lại lúc Vong Xuyên lên sân khấu bắt tay huấn luyện viên Phụng kia.

Mọi người đồng loạt nhìn chăm chăm.

Có người mở miệng: "Vong Xuyên này hẳn là rất dễ nhìn, bản thân hẳn rất xinh đẹp, không xấu như trên internet nói."

Một người khác liền gật đầu: "Đúng, và lại đáng người cô ấy cũng tốt, mặc quần áo cũng đẹp mắt."

"Thế nhưng... thế nào tôi cảm giác, Vong Xuyên này, khá quen đâu?"

Một câu vừa dứt, mọi người nhao nhao gật đầu: "Đúng vậy, Vong Xuyên này, làm sao quen thuộc như vậy?"

Mọi người nghe đến đó, từng người tiếp tục nhìn chăm chăm tấm hình kia.

Bỗng nhiên có người mở miệng: "Người này... Làm sao giống Kiều Luyến thế?"

Một câu vừa dứt, mọi người lập tức im lặng!

Từ khi Kiều Luyến đại náo một trận, đánh Trương Xuân Hoa, sau đó rời đi tòa soạn báo, hai chữ Kiều Luyến này, liền thành cấm kỵ bên trong tòa soạn báo.

Quả nhiên, trong chốc lát, liền nghe tiếng Trương Xuân Hoa mở miệng: "Đầu cô là đất à? Sao cô ta có thể giống Kiều Luyến? Nếu như Kiều Luyến là Vong Xuyên, chỉ cần dựa vào phát sóng trực tiếp kiếm tiền là được rồi, còn tới tòa soạn báo chúng ta làm gì? Đáng về cô ta trong tòa soạn báo, cô cảm thấy cô ta giống kẻ có tiền sao?"

Lời nói này rất có lý, thế là mọi người nhao nhao tắt lửa, không nói gì nữa.

Trương Xuân Hoa tiếp tục xem ảnh chụp.

Ảnh chụp quá tối tăm, căn bản không thấy rõ mặt lắm.

Trương Xuân Hoa liền mở miệng cười nói: "Dáng người như vậy, trên thế giới có nhiều người lắm, làm sao lại là Kiều Luyến?"

Có người yếu ớt mở miệng: "Tôi, tôi là chú ý tới đôi giày kia, Kiều Luyến có một đôi giống nhau như đúc."

"A, cô nói đôi giày kia, là bản số lượng có hạn sao?"

Người kia ghen, lắc đầu: "không phải."

Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Đúng vậy, chẳng nhẽ mặc giống nhau là cùng một người?"

Nói đến đây, liền nhìn bốn phía: "Đừng cả ngày không làm chuyện gì, ở chỗ này suy nghĩ lung tung! Nếu như Vong Xuyên là Kiều Luyến, heo đều có thể biết bay! Nên làm cái gì thì làm cái đó đi! Thử hai, hai người các cô, theo tôi đi phỏng vấn Vong Xuyên!"

"Vâng, Phó Tổng Biên."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 648: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (3)

Kiều Luyến từ tòa soạn báo đi ra, ở bên ngoài bình phục tâm tình, lúc này mới đón xe về nhà.

Không yên lòng vào nhà, đang muốn đi vào phòng, liền thấy Hạ Noãn Noãn cầm điện thoại di động, đang gọi điện thoại trên ban công.

Giọng của cô ấy rất dịu dàng: "Đúng, thân thể di Hạ không có chuyện gì."

Đối diện điện thoại là Thẩm Tử Hào, nghe nói như thế, nhẹ gật đầu: "Vậy thì làm phiền cô chiều cổ mẹ tôi trong khoảng thời gian này."

Lời nói khách khí, trong lúc nhất thời để Hạ Noãn Noãn không biết nên nói gì tiếp, thế là liền mở miệng: "Thẩm tiên sinh còn có chuyện gì sao?"

Thẩm Tử Hào muốn nghe cô ấy nói chuyện tiếp, thế nhưng đến miệng liền thành: "Không có."

"Vậy tôi cúp."

Lời này vừa dứt, Hạ Noãn Noãn liền gọn gàng linh hoạt cúp điện thoại.

Thế nhưng, nhìn qua cô ấy cũng không có lưu loát như vậy, ngược lại ôm điện thoại di động, đứng ở trên ban công, lẳng lặng nhìn chăm chú phương xa.

Đoạn thời gian gần nhất, Hạ Noãn Noãn giống như có chút kỳ quái.

Mỗi ngày đều len lén gọi điện thoại cho Thẩm Tử Hào, thế nhưng hết lần này tới lần khác, trước kia cô là người luôn rất ôn nhu, gần đây lúc gọi điện thoại, không khỏi khiến người ta cảm thấy xa cách.

Cô ấy và Thẩm Tử Hào, không phải quan hệ rất tốt sao?

Kiều Luyến lắc đầu, liền đi qua Hạ Noãn Noãn.

Vừa đi qua, chợt nghe một tiếng nôn mửa.

Kiều Luyến lập tức quay đầu, vội vàng chạy tới trên ban công, trông thấy Hạ Noãn Noãn vịn ban công cửa sổ, đang nôn khan.

Kiều Luyến vội vàng đi đến: "Thế nào?"

Sắc mặt Hạ Noãn Noãn tái nhợt, đối cô khoát tay: "Không sao, tôi cũng không biết xảy ra chuyện gì, đoán chừng là do thức đêm nhiều?"

Gần nhất, mỗi lúc trời tối, trước khi đi ngủ Hạ Noãn Noãn đều xoa bóp cho Hạ Diệp Hoa, để cho bà nhanh chóng khôi phục.

Cho nên Kiều Luyến nghe nói như thế, liền lập tức lộ ra áy náy: "Trong khoảng thời gian này, vất vả cho cô rồi."

Hạ Noãn Noãn lắc đầu: "Tôi không sao."

Hạ Noãn Noãn nghỉ ngơi trong chốc lát, cũng cảm giác tốt hơn nhiều, đi theo Kiều Luyến ra ban công.

Kiều Luyến nhìn dáng vẻ cô ấy yếu đuối, không nhịn được bảo thím Lý nhà bếp: "Thím Lý, ban đêm hầm canh gà cho Noãn Noãn đi, đoạn thời gian gần đây cô ấy mệt muốn chết rồi."

Thăm gia xưa nay không coi giúp việc là hầu, Hạ Noãn Noãn đi vào Thăm gia, lấy được đài ngộ giống Tống Nguyên Hi.

Cho nên nghe nói như thế, thím Lý lập tức gạt đầu.

Hạ Noãn Noãn muốn nói điều gì, thế nhưng đến miệng lại ngập ngừng, cuối cùng không nói gì.

Kiều Luyến liền lên lầu thay quần áo, sau thăm Hạ Diệp Hoa, cùng bà nói chuyện một hồi, lúc này mới trở lại thư phòng, cảm máy tính định tìm làm việc.

Nhìn trên internet thật lâu, lại gửi mấy bộ hồ sơ, đều như đá ném vào biển rộng.

Đến thời gian ăn cơm.

Kiều Luyến từ trên lầu đi xuống, trong không khí phiêu đảng mùi thơm canh gà.

Cô lập tức hít sâu một hơi, sau đó vọt tới trong phòng bếp: "Thím Lý, canh gà thơm quá!"

Thím Lý cười, mang ra một bát: "Vậy cô uống trước một bát."

"Vâng."

Kiều Luyến tiếp nhận bát, đi ra.

Vừa ra cửa, nhìn thấy Hạ Noãn Noãn cũng từ trên lầu đi xuống.

Sắc mặt của cô ấy còn có chút trắng.

Kiều Luyến lập tức bung canh gà đến trước mặt của cô ấy: "Noãn Noãn, cô uống trước một chén canh gà đi."

Lời này vừa dứt, chỉ thấy Hạ Noãn Noãn hình như ngửi thấy hương vị canh gà, sắc mặt càng thêm tái nhợt, trực tiếp quay đầu, chạy tới phòng vệ sinh.

Kiều Luyến sững sờ, buông xuống canh gà, vội vàng đi theo tới, vuốt lưng của cô ấy hỏi thăm:

"Noãn Noãn, cô sao vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 649: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (4)

Hạ Noãn Noãn lắc đầu: "Không sao, đoán chừng dạ dày không tốt, không có chuyện gì."

Cô ấy xoa tay, sau đó đợi đến khi ổn định, lúc này mới theo Kiều Luyến đi ra khỏi phòng vệ sinh.

Vừa ra cửa, liền thấy Hạ Diệp Hoa đứng ở ngoài cửa, nhìn chăm chăm một lúc, một lát sau, mới mở miệng: "Cháu, đến, tháng, chưa?"

Đến bây giờ, Hạ Diệp Hoa nói chuyện còn có chút không gọn gàng, nhưng bà nỗ lực từng chữ từng chữ, đem lời nói nói rõ ràng.

Mà câu nói này rơi xuống, Hạ Noãn Noãn liền mờ mịt lắc đầu: "Không có?"

Lời này vừa dứt, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, sắc mặt Hạ Noãn Noãn trực tiếp thay đổi.

Cô ấy không thể tin cúi đầu, mãnh liệt nhìn về phía bụng mình.

Hạ Diệp Hoa cũng nhìn cô ấy: "Này, cháu, có phải, mang thai, hay không?"

Sắc mặt Hạ Noãn Noãn tái nhợt.

Kiều Luyến lại đỡ Hạ Diệp Hoa: " Mẹ, Noãn Noãn còn chưa có bạn trai đâu."

Hạ Diệp Hoa bừng tỉnh đại ngộ: " Đây, khẳng định, không phải, đoán chừng là, dạ dày, vấn đề, qua, bệnh viện, nhìn xem..."

Hạ Noãn Noãn bị dọa vội vàng lắc đầu, một lúc sau mới mở miệng: "Cháu, tự cháu có thể đi, dì Hạ, dì không cần lo lắng."

Nói xong câu đó, trực tiếp lên lầu.

Một lát sau, cô liền nóng nảy mang theo túi mình đi xuống, "Cái kia, chị Kiều Luyến, dì Hạ, em có chút việc, ra ngoài một chuyến!"

Kiều Luyến nhìn bóng lưng của cô ấy, cảm thấy rất khó hiểu.

Nhưng dù sao Hạ Noãn Noãn cũng không phải người trong nhà, việc tư của người khác, không thể hỏi đến.

Cho nên, Kiều Luyến liền vịn Hạ Diệp Hoa, ngồi ở trên bàn cơm, chuẩn bị ăn cơm.

Vừa ngồi xuống, điện thoại di động của cô liền vang lên.

Nghe, đối diện truyền đến tiếng xa lạ: "Xin chào, nơi này là công ty LOT, xin hỏi cô là huấn luyện viên Kiều của chiến đội Q sao?"

Kiều Luyến sửng sốt, gật đầu: " Đúng, là tôi."

"Là như vậy, chúng tôi tổ chức hoạt động chụp ảnh, cho nên có thể phiền cô mang theo các đội viên đến phòng làm việc của chúng tôi một chuyến hay không?"

Cầm quán quân thi đấu tại Bắc Kinh, tiếp sau khẳng định sẽ có các loại tuyên truyền, loại chuyện này, những việc này tránh không được.

Cho nên Kiều Luyến lập tức gật đầu: " Được, xin hỏi là lúc nào?"

"Ngày kia cô xem được chứ?"

"Có thể."

Định thời gian xong, lúc này Kiều Luyến mới buông máy xuống.

Công việc ký giả tạm thời còn chưa tìm được, vẫn là trước xem câu lạc bộ trước!

Cô làm huấn luyện viên câu lạc bộ, quả thực là không có trách nhiệm.

-

Đã ăn xong bữa tối, xe Thẩm Lương Xuyên cũng trở về.

Mấy ngày nay, anh vẫn luôn bề bộn nhiều việc, cho nên đều chưa có trở về dùng cơm tối.

Trở về giờ này, khẳng định là chưa ăn qua.

Kiều Luyến vội vàng bảo thím Lý hâm nóng đồ ăn lên, sau đó ngồi ở trên bàn cơm, bồi anh cùng ăn.

Bộ dáng Thẩm Lương Xuyên ăn cơm, lịch sự lại nhanh chóng, nhìn qua cảm giác thật thoải mái.

Kiều Luyến chống cằm, theo dõi anh.

Thẩm Lương Xuyên liền gấp một miếng tôm nõn: " Há mồm."

Kiều Luyến há miệng ra.

Mùi tôm thơm ngát lại tươi mới liền rơi vào trong miệng cô.

Cô nhai hai lần, nuốt xuống, liền thấy Thẩm Lương Xuyên lại gấp thức ăn tới.

Kiều Luyến lập tức khoát tay: "Em ăn rồi, mà ăn đến rất no."

Thẩm Lương Xuyên nhếch mi: " Vậy sao em nhìn anh chăm chăm?"

Anh còn tưởng rằng cô cũng muốn ăn!

Kiều Luyến nghe nói như thế, lập tức cười híp mắt mở miệng: "Bởi vì anh nhìn đẹp nha!"

Thẩm Lương Xuyên:... Cho nên, anh là bị đùa giỡn sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 650: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (5)

Lúc hai người đang ăn cơm, liền thấy Hạ Noãn Noãn thất hồn lạc phách trở về.

Về mặt cô có chút suy sụp, giống như có chút không dám tin.

Kiều Luyến trông thấy bộ dáng của cô ấy, lập tức đứng lên: "Noãn Noãn, thế nào? Cô không thoải mái, đi bệnh viện khám sao?"

Hạ Noãn Noãn liền lấy lại tinh thần, mở miệng nói: "Chị Kiều Luyến, tôi không sao, tôi chỉ là có chút mệt mỏi, lên lầu trước."

Cô ấy hiện tại ở trong phòng khách lầu hai.

Kiều Luyến thấy bộ dạng cô ấy như vậy, có chút lo lắng: "Noãn Noãn không có chuyện gì chứ?"

Trong phòng khách.

Hạ Noãn Noãn ném túi sang bên cạnh, sau đó lấy từ trong túi ra một tờ giấy xét nghiệm.

Cô ấy nhìn chằm chằm số liệu phía trên...

Bởi vì thời gian quá ngắn, còn không quá rõ ràng, lại có thể thấy được, chính xác là cô mang thai...

Mà nôn khan muốn ói, là bởi vì mang thai, trong khoảng thời gian này lại quá mệt mỏi, mới có thể có phản ứng nôn nghén trước thời hạn.

Cô ấy nghĩ tới đây, cúi đầu, nhìn về phía bụng nhỏ, làm sao cũng không nghĩ tới, giờ khắc này, nơi đó vậy mà có một cái Bảo Bảo.

Thế nhưng là...

Cô ấy siết chặt nắm tay

Cái Bảo Bảo này, có muốn không?

Cô ấy vừa nhìn về phía một tờ đơn khác.

Đó là đơn thuốc hẹn trước hai ngày sau.....

-

Hai ngày sau.

Bởi vì Kiều Luyến muốn dẫn câu lạc bộ đi chụp ảnh, cho nên sáng sớm đã rời biệt thự, chạy tới câu lạc bộ.

Thiếu đi Từ Tiên Từ gây chuyện, hiện tại câu lạc bộ yên bình rất nhiều.

Một đám người đi tới địa phương chụp ảnh.

Kiều Luyến liền đề bọn họ đi vào quay chụp.

Tô Bành Hạo nhìn cô: "Huấn luyện viên Kiều, chị cũng là một thành viên trong đội, chị cùng chúng tôi chụp hình đi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, lắc đầu: "Tôi cũng không phải tuyển thủ, đừng làm rộn, cậu biết tôi không thích những việc này, các cậu chụp đi thôi."

Đám người Tô Bành Hạo, nghe nói như thế, chỉ có thể lưu luyến không rời đi vào phòng.

Thời gian Kiều Luyến chờ ở bên ngoài, nhân rồi nhàm chán, liền cầm điện thoại trên tay, cúi đầu chơi trong chốc lát.

Chính lúc đang chơi, chợt nghe bên cạnh có người nói chuyện.

"Vong Xuyên thật sự có ở đây không?"

"Lúc nữa, chúng ta có thể gặp Vong Xuyên sao?"

"Không biết Vong Xuyên có dễ nói chuyện không, có thể hẹn cô ấy phỏng vấn hay không."

"..."

Tiếng mọi người thảo luận nhao nhao truyền đến, để Kiều Luyến ngẩng đầu lên, dựa theo nhiều năm công tác, cô lập tức phát hiện, bên ngoài phòng, không biết từ lúc nào có rất nhiều nhiều ký giả tụ tập!

Đám người này... Là tới quay Vong Xuyên?

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, liền nghe sau lưng truyền tới tiếng gọi: "Kiều Luyến?"

Quay đầu, liền thấy Trương Xuân Hoa, mang theo hai người tòa soạn báo nhú mày đi tới.

Bà ta quét mắt nhìn Kiều Luyến vài lần, một lúc sau mới nhú mày: "Sao cô ở chỗ này?"

Lời này rơi xuống, lại nghĩ tới trước đó cô hay tìm được rất nhiều tin tức, đến tranh thủ ra mặt, lập tức mở miệng cười nói: "Cô cho rằng Vong Xuyên là ai, con chó con mèo đều có thể đến phỏng vấn? Một công việc cô cũng không có, vì sao người ta phải cho cô mặt mũi."

Lời này vừa dứt, chỉ thấy Kiều Luyến như cười như không nhìn bà ta.

Trương Xuân Hoa lập tức hừ lạnh một tiếng.

Thấy chung quanh không có người chú ý tới bọn họ, lúc này mới tới gần Kiều Luyến: "Kiều Luyến, muốn tiếp tục về làm việc hay không? Tôi cho cô biết, chỉ cần cô cầu tôi, tôi sẽ để cô về tòa soạn làm việc, thế nào?"

"Bằng khôn, cô tin hay không, xem như cô bắt được tin tức Vong Xuyên, cũng không có bất kỳ tòa soạn báo nào, dám đưa tin của cô!!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 651: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (6)

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến đã cảm thấy càng thêm buồn cười.

Cô nhìn Trương Xuân Hoa, đột nhiên nhếch khóe miệng: "Trương Xuân Hoa, bà không phải là thích tôi chứ?"

Trương Xuân Hoa sững sờ.

Kiều Luyến lập tức mở miệng nói: "Không phải vậy thì làm gì mà mỗi ngày nhìn tôi chăm chăm! Tôi đã từ chức, cũng không còn liên quan tới cuộc sống của bà, mỗi lần nhìn thấy tôi, đều đáng về vội vàng như thế, chẳng lẽ không đúng sao?"

Trương Xuân Hoa bị sự vô liêm sỉ của cô làm cho có chút im lặng: "Da mặt cô đúng là dày!"

"Cảm ơn, cũng là hơn bà một chút. Bà không cần ghen ghét ~ "

Đổi phiên ba hoa, mười Trương Xuân Hoa, cũng không đuổi kịp mồm mép Kiều Luyến.

Bà ta bị chọc tức đưa tay ra, chỉ Kiều Luyến: "Cô, cô..."

"Được rồi, bà lớn tuổi rồi, nên để tâm tình bình thản, nhìn bà hành động một chút là lại nổi giận như vậy, đối với thân thể không tốt."

Một câu người lớn tuổi, lại để cho Trương Xuân Hoa tức giận nói không ra lời.

Ngược lại Kiều Luyến nhú mày, nhìn về phía trước lần nữa.

Trương Xuân Hoa hừ lạnh một tiếng: "Mồm mép lưu loát có làm được gì, đợi lát nữa phỏng vấn không được tin tức, cô là thời gian cô khóc!"

Nói đến đây, quay đầu nhìn về phía người bên cạnh: "Đợi lát nữa Vong Xuyên đi ra, mấy người nhớ kỹ xông về phía trước."

"Còn có, chút nữa nói chuyện thật tốt với Vong Xuyên."

"Tranh thủ tòa soạn chúng ta lấy được tin tức."

Giao phó hai người xong, Trương Xuân Hoa lại mở miệng: "Cũng không biết Vong Xuyên thích ăn cái gì, nếu như giữa trưa có thể hẹn cô ta ăn một bữa cơm là tốt nhất rồi."

Nhìn bộ dạng bà ta vội vã cuống cuống, Kiều Luyện có loại cảm giác vui vẻ.

Cô muốn cười, nhưng suy nghĩ một chút, đến cùng vẫn nhịn.

Sau đó tiếp tục ngốc trong góc, chờ các thành viên Q đi tới.

Ước chừng hơn một giờ sau, cuối cùng ở cửa truyền đến động tĩnh.

Kiều Luyện quay đầu nhìn sang, liền thấy sáu thành viên của Q, từ phòng chụp ảnh đi ra.

Cô muốn tiến lên, thế nhưng vừa đi một bước, cánh tay lại bị Trương Xuân Hoa níu lại, tiếp đó Trương Xuân Hoa đôi liếc mắt ra ý với hai người kia, hai người kia liền vội vàng xông về phía trước: "Vong Xuyên!"

Tất cả ký giả, đều chạy tới trước mặt thành viên Q, vây quanh họ lại.

Giờ này khắc này, đám người này cầm máy chụp ảnh, dùng sức quay chụp Bạch Cốt lão tổ.

Còn có người mở miệng với Bạch Cốt lão tổ: "Vong Xuyên, xin hỏi chúng tôi có thể phỏng vấn một chút không?"

"Vong Xuyên, xin hỏi vì sao mỗi lần cô không lộ diện, như vậy là bởi vì cái gì?"

"Vong Xuyên, xin hỏi tên thật của cô là gì? Có thể công bố không?"

"Vong Xuyên..."

Từng tiếng chất vấn, để Bạch Cốt lão tổ trực tiếp mơ màng.

Kiều Luyện nhìn thấy tình huống này, muốn qua giải vây cho Bạch Cốt lão tổ.

Thế nhưng cô tay lại bị Trương Xuân Hoa gắt gao nắm lấy, Trương Xuân Hoa cười lạnh: "Kiều Luyện, hôm nay cô cũng đừng nghĩ cảm được tin tức gì!"

Dáng vẻ đó, có một loại phá, làm sao cũng không thả cô đi vào.

Kiều Luyện nhìn bộ dạng của bà ta, quả thực là dở khóc dở cười!

Đến cùng có thù oán niệm gì, để cho bà ta đối với mình như thế.

Cô dứt khoát đứng đấy bất động.

Sau đó liền thấy nơi xa, Bạch Cốt lão tổ vội vàng xua tay: "Tôi không phải huấn luyện viên, tôi không phải Vong Xuyên a..."

Một đám đám phóng viên trực tiếp tròn mắt, sau đó nhìn ra sau họ: "Vậy Vong Xuyên đâu? Vong Xuyên ở đâu?"

Tô Bành Hạo ở trong đám người nhìn một vòng, sau cùng thấy thấy Kiều Luyện phía sau, vội vàng đẩy đám phóng viên ra, đi qua bên kia: "Huấn luyện viên Kiều, chúng tôi ở chỗ này!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 652: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (7)

Một câu rơi xuống, tất cả đám phóng viên, đồng loạt nhìn ra sau.

Đám người tự giác tách ra, liền thấy Tô Bành Hạo chạy thẳng đến trước mặt Kiều Luyện, đôi mắt tỏa sáng: "Huấn luyện viên Kiều, chờ lâu lắm rồi hả."

Một đám thành viên của Q, thờ ơ với đám phóng viên, thế nhưng giờ này khắc này, nhìn thấy Kiều Luyến, từng người kích động không cách nào nói rõ.

Sáu người, vây quanh Kiều Luyến, hưng phấn lú lú, nói chuyện.

Kiều Luyến kiên nhẫn nghe bọn họ nói chuyện, chờ trong chốc lát, mới nghe được bên tai truyền đến một tiếng khiếp sợ: "Cô, cô, cô là Vong Xuyên?"

Cô quay đầu, liền thấy gương mặt Trương Xuân Hoa không thể tưởng tượng nổi, mở to hai mắt nhìn mình chằm chằm.

Cô nhếch môi: "Đúng, tôi là Vong Xuyên."

Tầm mắt của cô, rơi vào cổ tay bị Trương Xuân Hoa siết chặt: "Cho nên, hiện tại bà có thể buông tay không?"

Trương Xuân Hoa bị dọa bỗng nhiên buông lỏng tay, cả người lui về sau một bước, sau đó khiếp sợ tiếp tục nhìn cô chằm chằm: "Cô, Cô thật sự là Vong Xuyên? Cái này sao có thể!"

Kiều Luyến căn bản cũng không để ý tới bà ta.

Cô trực tiếp nhìn về phía các thành viên: "Chúng ta đi thôi."

Lời này rơi xuống, đám phóng viên chung quanh đã cùng nhau tiến lên, từng người tiến tới trước mặt Kiều Luyến, giọng và máy ảnh dò hỏi: "Vong Xuyên, Vong Xuyên, chúng tôi có thể hẹn một tin tức không?"

"Vong Xuyên, vì sao cô làm nữ MC cạnh tranh game?"

"Vong Xuyên, có thể nói một câu không?"

Kiều Luyến vốn định rời khỏi đám người này.

Thế nhưng giờ này khắc này, nghe thấy mấy cái vấn đề này, cô chợt đứng bước.

Cô quay đầu, nhìn về phía đám phóng viên kia, suy tư một chút, sau đó lúc này mới lên tiếng nói: "Bởi vì, tôi yêu quý cạnh tranh game."

Bởi vì người đó, mà yêu game, bắt đầu nhiệt huyết, tập trung ở trên game.

Cô lưu lại một câu nói như vậy, liền định rời đi lần nữa.

Lúc này, trong đám người truyền đến tiếng nộ nộ của Trương Xuân Hoa: "Vong Xuyên, Kiều Luyến, cái kia, chúng ta có thể hẹn một bài tin tức không?"

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến dừng bước, giống như cười mà không phải cười: "Cho nên, bà cảm thấy tôi có khả năng sẽ đồng ý sao?"

Trương Xuân Hoa tiến lên một bước, nhỏ giọng: "Cô đồng ý cũng phải đồng ý, không đồng ý cũng phải đồng ý! Bằng không, tôi đem tư liệu của cô, phát lên trên mạng!"

Trông mặt Kiều Luyến co rút lại, dùng sức nhìn chằm chằm bà ta.

Trương Xuân Hoa cười đắc ý: "Cuối cùng tôi biết vì sao cô xưa nay không dám lộ mặt phát sóng trực tiếp, thì ra là bởi vì cái này! Khẳng định là cô sợ chuyện cha mẹ năm đó bị lộ ra, để mọi người mắng cô!"

Nghe lời này, Kiều Luyến hít một hơi thật sâu, nhìn chằm chằm bà ta: "Trương Xuân Hoa, bà cảm thấy tôi là người sợ phiền phức sao? Cho tôi bây giờ tôi cũng không biết, pháp luật Trung quốc chúng ta, sẽ gây họa tới con cháu."

"Mặt khác, tôi không sợ, bà tùy tiện đưa tin."

"Nhưng bài tin tức này tuyệt đối sẽ không cho các người, bởi vì... Tôi ghét tòa soạn các người!"

Lưu lại một câu tuyệt tình như vậy, Kiều Luyến và các thành viên Q, trực tiếp lên Minivan, quay người rời đi.

Chờ đến khi Kiều Luyến rời đi, Trương Xuân Hoa đứng tại chỗ, sắc mặt lúc xanh, lúc trắng!

Bà ta nắm chặt nắm đấm, làm sao cũng không nghĩ tới, Vong Xuyên lại là Kiều Luyến!!

Nhưng nếu như cô ta thật sự là Kiều Luyến, như vậy vì cái gì... Vì cái gì cô ta lại ở lại tòa soạn?

Cho nên, trên người của cô ta, nhất định có bí mật!

Nghĩ tới đây, Trương Xuân Hoa hít một hơi thật sâu, gọi người đi theo, mở miệng nói: "Mấy người đi theo cô ta! Nhất định phải moi ra tư âm!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 653: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (8)

Đầu tiên Kiều Luyến đưa các thành viên của Q về câu lạc bộ.

Lúc rời đi, đám Tô Bành Hạo lưu luyến không rời cô.

Tô Bành hạo thậm chí mở miệng: "Huấn luyện viên Kiều, chúng ta không thể đánh một ván sao? Tay của chị, có thể chơi game không?"

Từ lần trước, Thẩm Lương Xuyên mang cô đi xem bác sĩ về, trong khoảng thời gian này, cô bắt đầu có một chút để ý với tay của mình.

Thế nhưng chơi game... Chỉ sợ vẫn không được.

Suy nghĩ một chút, cô cắn môi: "Chúng ta tới chơi một ván."

Con người Tô Bành Hạo, lập tức sáng lên.

Nhân vật Kiều Luyến đánh, vẫn là tiểu kiều như cũ, trước nửa giờ, thật sự thao tác rất trượt, nhưng qua nửa giờ, thao tác của cô sẽ trải qua sai lầm.

Tay của cô, cũng thỉnh thoảng sẽ có loại cảm giác bắt lực.

Sau cùng, Kiều Luyến vẫn từ bỏ: "Vẫn nên nghỉ ngơi thật tốt."

Lúc rời khỏi câu lạc bộ, sắc mặt của cô có chút mất mát.

Trong khoảng thời gian này, gần như mỗi ngày đều chú ý tay của mình, thế nhưng vì cái gì vẫn không có tiến triển?

Bởi vì lo lắng những cái này, cho nên cô không có chú ý tới, có người đi theo sau lưng cô.

Cô bắt xe taxi, trực tiếp về tới biệt thự Thẩm gia.

Vừa đến nhà, liền phát hiện Hạ Noãn Noãn ngây ngốc ngồi ở trên ghế sofa, cảm xúc có chút là lạ.

Cô tiến lên một bước, thuận miệng hỏi thăm: "Noãn Noãn, sao vậy?"

Hạ Noãn Noãn giật nảy mình, lấy lại tinh thần, khi nhìn thấy Kiều Luyến, đứng lên, che giấu mở miệng: "Không có chuyện, gì, tôi lên lầu trước."

Lên trên lầu, Hạ Noãn Noãn tiếp tục ngồi ở trên ghế sofa ngẩn người.

Hôm nay hẹn xế chiều đi bệnh viện phá thai, nhưng đến lúc phải đi, cô lại do dự, xoắn xuýt không yên.

Cô thích Thẩm Từ Hào, dù trong khoảng thời gian này, bởi vì Thẩm Từ Hào hiểu lầm, để cho cô cực lực áp chế tâm tình của mình, nhưng cô vẫn còn thích.

Nghĩ tới đây, tay của cô, liền đặt ở bụng.

Đứa bé này, là của cô và Thẩm Từ Hào.

Nghĩ tới đây, đã cảm thấy có một loại cảm giác vui sướng, lan tràn dưới đáy lòng.

Thế nhưng... Về sau đứa bé làm sao?

Cô và Thẩm Từ Hào, thân phận địa vị khác biệt, căn bản không có khả năng.

Tại sao cô có thể để con của cô, từ nhỏ đã không có ba?

Và lại, nếu như tương lai có một ngày, Thẩm Từ Hào biết đứa trẻ tồn tại, thì đối mặt đứa bé này thế nào?

Giống như, sinh đứa bé này, đằng sau sẽ vô cùng phiền phức.

Hướng hồ...

Nếu như cha mẹ biết mình chưa kết hôn mà có con, khẳng định đều bị tức chết.

Nghĩ tới đây, Hạ Noãn Noãn quyết tâm

Cô đứng lên, cầm túi của mình, trực tiếp đi ra ngoài.

Chào hỏi với Kiều Luyến, liền đi ra ngoài bắt xe buýt, đi tới bệnh viện phụ sản.

Trong bệnh viện, người đến người đi.

Đến nạo thai, đại bộ phận đều có ông xã hoặc là bạn trai đi cùng.

Thế nhưng chỉ có cô, một người, cô đơn chiếc bóng.

Cô cắn môi, lúc đi làm thủ tục, bác sĩ lại yêu cầu cha đứa bé ký tên.

Thế nhưng, cô đi đâu tìm cha đứa bé?

Hạ Noãn Noãn khẩn trương mở miệng: "Bác sĩ, một mình tôi không được sao?"

Bác sĩ khinh bỉ mở miệng: "Đương nhiên không thể! Đây là bệnh viện quy định. Cha đứa bé đâu? Xem như chia tay, cũng nên đến ký tên."

Giọng bác sĩ rất lớn, rất nhanh có người chung quanh chú ý.

Hạ Noãn Noãn siết chặt ngón tay, cúi đầu, không có cảm thấy mất mặt.

Mà đúng lúc này, bên tai bỗng nhiên truyền đến tiếng Thẩm Từ Hào: "Hạ Noãn Noãn?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 654: Đánh mặt! Cô là Vong Xuyên! ! (9)

Thẩm Từ Hào đến bệnh viện làm ít chuyện.

Mai Phụng có bệnh phụ khoa, cậu ta đến lấy thuốc giúp.

Lúc muốn rời đi, liền nghe thấy bên cạnh có bác sĩ lớn tiếng chất vấn.

Vô thức quay đầu nhìn qua, chỉ thấy một cô gái, cúi đầu, bị quát mặt không chút máu.

Cậu ta đối với loại chuyện này, bản thân cũng mặc kệ.

Thế nhưng khi thấy cô gái kia, liền dừng bước.

Cậu ta tiến lên một bước, trông thấy thật sự là cô, liền không nhịn được kinh ngạc hô lên: "Hạ Noãn Noãn sao?"

Tiếp đó nghi hoặc mở miệng: "Sao cô ở chỗ này?"

Cậu ta tiến lên một bước, chỉ thấy Hạ Noãn Noãn hốt hoảng muốn đưa giấu tờ danh sách trong tay đi.

Thế nhưng cậu ta đã sớm thấy nội dung phía trên.

Lông mày của cậu ta nhất thời nhíu lại: "Cô tới phá thai sao?"

Hạ Noãn Noãn hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt, đối mặt với Thẩm Từ Hào, không biết nên nói cái gì.

Chỉ thấy cậu ta nhíu lông mày.

Anh mắt cậu ta nhìn cô chăm chăm, mang theo mờ mịt, nghi hoặc, lại không hiểu.

Giống như muốn hỏi thăm cái gì.

Giờ khắc này, Hạ Noãn Noãn không khỏi sinh ra một loại tâm tình xoắn xuýt.

Vừa muốn cậu ta hỏi thăm, lại sợ cậu ta hỏi thăm.

Nếu như cậu ta hỏi, đứa bé này có phải là của cậu ta hay không, cô nên trả lời thế nào?

Nhưng nếu như cậu ta không hỏi...

Lúc đang do dự lúc, đã thấy Thẩm Từ Hào ngẩng đầu lên, nhìn về phía bác sĩ kia, trực tiếp nhũ mày mở miệng nói: "Đầu năm nay, phá thai phạm pháp sao?"

Ngữ khí dữ dằn, mang theo bá đạo, để bác sĩ trực tiếp ỉu xiu, vừa rồi đối mặt Hạ Noãn Noãn cường thế, giờ phút này cũng yếu xuống: "Không, không phạm pháp."

"Bác sĩ là phục vụ hành nghiệp cho mọi người. Bất kể thấy bệnh gì, cũng không thể kỳ thị bệnh nhân, thái độ của bà vừa rồi là gì?" Ngữ khí Thẩm Từ Hào không tốt: "Bác sĩ còn phải giữ bí mật bệnh tình bệnh nhân, bà lớn tiếng như vậy, có tin hay không, tôi có thể cáo bà xâm phạm quyền riêng tư?"

Bác sĩ kia trực tiếp ngây dại, dọa đến nuốt ngụm nước miếng: "Tôi, tôi..."

Thẩm Từ Hào mở miệng lần nữa: "Số nhân viên của bà là bao nhiêu? Đợi lát nữa tôi muốn đi báo cáo!"

Mặt mũi bác sĩ tràn đầy tái nhợt: "Vị tiên sinh này, tôi, tôi sai rồi, tôi thật sự biết sai rồi."

Thẩm Từ Hào lại hừ lạnh một tiếng: "Bà nói sai với tôi thì làm được cái gì? Người bà vừa răn dạy, cũng không phải tôi."

Bác sĩ kia lại nhìn về phía Hạ Noãn Noãn lần nữa: "Vị tiểu thư này, tôi sai rồi. Cô bỏ qua cho tôi lần này đi."

Hạ Noãn Noãn là người thiện lương nhất, chịu không được người khác khần cầu cô như thế.

Huống hồ thân là người chữa bệnh và chăm sóc, cô thật sự hiểu được tâm tình bác sĩ.

Mỗi ngày đều nhìn nhiều bệnh nhân như vậy, trong lòng mỗi người đều có xúc động.

Cho nên cô không muốn làm khó bác sĩ này, liền mở miệng: "Lần sau, có chuyện gì nói thẳng, đừng lớn tiếng, bị người khác nghe được không tốt."

Bác sĩ kia gật đầu: "Thế nhưng bệnh viện chúng tôi, đây là quy định, nhất định phải có cha ký tên, mới có thể làm giải phẫu."

Giờ này Hạ Noãn Noãn quần bách đều muốn tìm một cái lỗ chui vào, cô vội vàng gật đầu: "Vâng, tôi không làm."

Nói xong câu đó, quay người muốn rời khỏi.

Thế nhưng vừa đi hai bước, liền nghe thấy Thẩm Từ Hào mở miệng: "Tôi đến ký tên."

Một câu rơi xuống, bước chân Hạ Noãn Noãn dừng lại.

Cô quay đầu, chỉ thấy Thẩm Từ Hào mở miệng nói với bác sĩ kia: "Tôi là cha đứa bé, vừa rồi đi làm chút chuyện."

Bác sĩ kia lập tức gật đầu, đưa giấy tờ cho Thẩm Từ Hào: "Ký tên ở chỗ này là được."

Thẩm Từ Hào nhìn Hạ Noãn Noãn một chút, khẽ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 655: Đánh mặt! Nàng là Vong Xuyên! ! (10)

Hạ Noãn Noãn nhìn cậu ta một cái, nhìn thấy cậu ta cầm giấy tờ, nhìn trong chốc lát.

Sau đó liền ký tên lên giấy phẫu thuật.

Hạ Noãn Noãn cắn môi.

Cô buông thông tầm mắt, che lại bị thương trong lòng.

Chẳng qua suy nghĩ một chút cũng đúng.

Đứa bé này, đối với bọn họ mà nói, chỉ là một chuyện ngoài ý muốn.

Cô hít vào một hơi thật sâu, cùng Thẩm Tử Hào ngồi ghé bên cạnh, chờ đợi kêu tên.

Thời khắc này, trôi qua vừa chậm, lại vừa nhanh.

Đề Hạ Noãn Noãn có một loại cảm giác chua xót không cách nào nói rõ.

Cô không biết muốn nói gì, cũng không biết xử lý cái gì, cứ chờ như vậy.

Cuối cùng, bác sĩ gọi cô.

Hạ Noãn Noãn đứng lên, cô nhìn Thẩm Tử Hào, xoắn xuýt do dự một chút, sau đó mở miệng: "Cái kia..."

Thẩm Tử Hào ngẩng đầu lên.

Hạ Noãn Noãn cắn môi, từ từ mở miệng: "Bệnh tình di Hạ không có chuyện gì, trên cơ bản đã khôi phục sinh hoạt bình thường, nói chuyện cũng như trôi chảy rồi. Anh không cần lo lắng."

Thẩm Tử Hào khẽ gật đầu.

Hạ Noãn Noãn lại cắn môi: "Hôm nay, chúng ta vừa vận dụng phải, tôi cũng không cần điện thoại cho anh."

Thẩm Tử Hào ừ một tiếng.

Hạ Noãn Noãn nhìn thoáng qua bác sĩ kia, sau đó mở miệng: "Vậy tôi tiến vào."

Thẩm Tử Hào tiếp tục gật đầu.

Hạ Noãn Noãn liền theo bác sĩ, đi vào phòng phẫu thuật.

Con của cô còn nhỏ, không đủ bốn mươi ngày, cho nên tạm thời không có cách nào phẫu thuật, liền định uống thuốc chảy ra.

Bác sĩ mở thuốc cho cô, nói cô uống cái này trước, chờ hai giờ sau, mới uống cái kia.

Sau khi Hạ Noãn Noãn gật đầu, đi tới ghé bên cạnh.

Cô đang ở phòng uống thuốc, sau khi uống xong, quan sát bốn giờ, chảy đứa con ra, không có chuyện gì, mới có thể về nhà.

Thế nhưng ngồi đang quan sát trong phòng, cô lại nhìn viên thuốc kia, có chút uống không trôi.

Trong bụng của cô, đang chứa một đứa bé sống sờ sờ.

Mà bây giờ, viên thuốc này, có thể kết thúc đứa bé này.

Là cách làm tàn nhẫn cỡ nào

Hốc mắt Hạ Noãn Noãn, dần dần ẩm ướt.

Kỳ thật năm nay cô mới 23 tuổi, vừa mới tốt nghiệp đại học, vừa mới đi vào xã hội.

Cô không biết làm sao đối mặt với loại tình huống này, càng không biết... đối mặt tương lai như thế nào.

Cô chỉ biết, cô bây giờ, lòng đau như.

Cô bỗng nhiên đưa tay ra, che kín miệng mình, nước mắt từ trong hốc mắt trượt xuống, sau đó, cô liền gất gao cắn môi, không để cho mình nghẹn ngào lên tiếng.

Trong phòng quan sát, còn có mấy người khác.

Gương mặt bọn họ chết lặng, giống như mất đứa trẻ đã thành bình thường.

Nhìn thấy bộ dạng Hạ Noãn Noãn, có người còn vỗ vỗ bờ vai cô: "Khóc cái gì? Xem qua thì là lần đầu tiên, về sau cô sẽ bình thường!"

Hạ Noãn Noãn sững sờ.

Là như thế sao?

Có lẽ bởi vì đây là lần đầu, cô vô cùng trân quý và khổ sở.

Hạ Noãn Noãn hít vào một hơi thật sâu, cúi đầu nhìn về phía viên thuốc trong tay lần nữa, sau đó cầm nước khoáng lên.

Cô vận chai nước ra, đang định bỏ thuốc vào trong miệng, cửa phòng quan sát chợt bị mở ra!

Hạ Noãn Noãn sững sờ, quay đầu nhìn sang, liền phát hiện Thẩm Tử Hào đứng ở trước mặt của cô!

Trên mặt Thẩm Tử Hào mang theo vệt vàng và bối rối, trông thấy cô, mím môi, lúc này mới hỏi thăm: "Đứa nhỏ này, là của tôi sao?"

Hạ Noãn Noãn bị hỏi trực tiếp làm cho choáng váng.

Đứa nhỏ này, là của anh sao?

Thì ra trong lòng anh, anh cho rằng mình là người phụ nữ thay đổi sao?

Đang suy tư, liền nghe thấy cậu ta tiếp tục mở miệng: "Nếu như là của tôi, vậy thì để lại, chúng ta kết hôn đi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 656: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (1)

Hạ Noãn Noãn trực tiếp ngây dại.

Cô ngẩng đầu lên, không thể tin nhìn chằm chằm Thẩm Tử Hào.

Kết hôn?

Cô mở to hai mắt nhìn, siết chặt nắm tay.

Thật sự là không nghĩ tới, sự tình lại phát triển thành bộ dạng này...

Thế nhưng, muốn kết hôn sao?

Trái tim của cô nhảy dựng thành thịch.

Chỉ cảm thấy giống như có một loại cảm xúc không cách nào nói rõ, tán loạn trong lòng.

Kết hôn...

Cô không phải là không có nghĩ tới, đời này chắc chắn sẽ có một ngày như vậy, sẽ kết hôn.

Thế nhưng cô tuyệt đối không ngờ rằng, một ngày này tới nhanh như vậy.

Mà đứa bé này, là của anh sao?

Hạ Noãn Noãn cắn môi, đứng lên.

Cô nhìn về phía Thẩm Tử Hào, một lúc sau mới cúi thấp đầu xuống: "Không cần, tôi, không cần anh phụ trách."

Lời này, xem như gián tiếp trả lời vấn đề đứa trẻ là ai.

Về mặt Thẩm Tử Hào trầm xuống.

Thì ra, đứa trẻ thật sự là của cậu ta.

Khi thấy tờ đơn kia, cậu ta đã có hoài nghi rồi.

Nhưng nghĩ đến cô lặng lẽ cầm hai ngàn đồng, lại nghĩ tới cô làm phục vụ tại sáng chói, cậu ta đã cảm thấy có lẽ là mình suy nghĩ nhiều.

Lần đầu tiên của họ, cậu ta hoàn toàn uống say, sau đó căn bản là nghĩ không ra đến cùng xảy ra chuyện gì.

Cho nên cũng không biết, đó là lần đầu tiên của cô.

Nhưng nhìn dáng vẻ cô tiến vào phòng quan sát, cậu ta lại không nhận được sinh ra hoài nghi.

Trong lòng cũng càng ngày càng bất an.

Trong đầu luôn luôn xuất hiện đêm hôm đó, cô lại xuất hiện ở trong bệnh viện, ôm cậu ta, dỗ dành cậu ta, dùng giọng dịu dàng trấn an chính mình.

Lại nghĩ tới chính mình mấy lần vụng trộm đi tới bệnh viện thăm hỏi Hạ Diệp Hoa, luôn luôn thấy cô dịu dàng chăm sóc như vậy...

Cô dịu dàng, cảm giác làm tim của cậu ta, đều muốn mềm lại.

Nếu như không phải chuyện ngày đó, cậu ta cảm thấy, chính mình cũng đã yêu cô.

Nghĩ tới đây, cậu ta cũng không biết mình nghĩ như thế nào, bỗng nhiên đứng lên, chạy vào phòng quan sát, sau khi xúc động, nói ra câu nói kia.

Thế nhưng sau khi nói xong, cậu ta lại phát hiện, chính mình đều dễ dàng.

Đúng vậy.

Không phải là kết hôn sao?

Về sau bảo vệ cô là được rồi?

Thậm chí, nếu như đứa bé này không là của cậu ta, cậu ta cũng có thể bảo vệ cô!

Thế nhưng cô lại nói cái gì?

Không cần cậu ta phụ trách...

Ý tứ của những lời này, là đứa bé thật sự của cậu ta?

Thẩm Từ Hào không nói hai lời tiến lên một bước, kéo cổ tay của cô lại, liền dẫn cô đi ra ngoài.

Hạ Noãn Noãn giật nảy mình: "Anh, anh làm gì vậy?"

"Đứa bé này, không thể bỏ."

Hạ Noãn Noãn cắn môi: "Vì sao?"

"Bởi vì cha đứa bé không đồng ý."

Hạ Noãn Noãn:...

Thẩm Từ Hào quay đầu, hung tợn mở miệng nói với cô: "Này! Nghe chưa, tôi không đồng ý, em không thể bỏ đứa bé này!"

Hạ Noãn Noãn không nói chuyện, một lúc sau, chợt cười ra tiếng.

Nương theo tiếng cười, hốc mắt của cô, cũng lập tức đỏ lên.

Thẩm Từ Hào ngây ngẩn cả người: "Em đây là khóc, hay là cười!"

Hạ Noãn Noãn cúi đầu, không nói chuyện.

Thẩm Từ Hào cũng không để ý tới cô, trực tiếp mang cô tới bãi đỗ xe, mở xe, liền đi ra ngoài.

Hạ Noãn Noãn chưa kịp phản ứng, thẳng đến khi xe đã đi trên đường, nhìn hoàn cảnh lạ lẫm xung quanh, lúc này cô mới hơi sững sờ: "Anh dẫn tôi đi đâu?"

"Về nhà."

Hạ Noãn Noãn nhìn về phía cậu ta.

Thẩm Từ Hào mở miệng: "Về nhà cầm hộ khẩu, thẻ căn cước, chúng ta qua cục dân chính."

"Chọn ngày không bằng đừng ngày, hôm nay chúng ta đi chứng nhận trước."

Hạ Noãn Noãn...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 657: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (2)

Hạ Noãn Noãn cảm thấy sự tình biến hóa quá nhanh, nhanh để cho cô khó tiếp thụ.

Cô nhìn Thẩm Từ Hào chăm chăm, một lúc sau mới bỗng nhiên mở miệng: "Cái này, không được..."

Nói còn chưa dứt lời, chỉ thấy sắc mặt Thẩm Từ Hào đã đen.

Hạ Noãn Noãn lại nuốt trở vào, lấp ba lấp bấp mở miệng hỏi: "Chúng ta như vậy, có thể quá đột ngột hay không?"

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, híp mắt lại, quay đầu nhìn về phía cô: "Em không muốn gả cho tôi sao?"

Hạ Noãn Noãn sững sờ, vội vàng lắc đầu: "không, tôi..."

"Không có không muốn gả, vậy chính là muốn muốn gả cho tôi rồi. Vậy cứ như thế."

Hạ Noãn Noãn... Cô càng không có cách nào phản bác!

Thế nhưng, dạng này cũng quá nhanh!

Tổng cộng thời gian bọn họ gặp mặt, thời gian tiếp xúc, còn không có vượt qua một tháng!

Cô nuốt ngụm nước miếng, "Cái kia, tôi, tôi nghĩ khả năng anh hiểu lầm rồi... Tôi đối với hôn nhân, không phải tùy ý như vậy. Tôi không nghĩ, anh bởi vì con, mà muốn cuộc hôn nhân này, tôi..."

"Ừm, vừa vặn, tôi cũng không phải người rất tùy tiện. Đã cùng em kết hôn, khẳng định là suy nghĩ kỹ."

Hạ Noãn Noãn...

Hạ Noãn Noãn mở miệng nói chuyện nhiều lần, đều bị Thẩm Từ Hào làm nghẹn trở về.

Thế nhưng cô mang tâm lý hoang mang rối loạn, luôn cảm thấy chuyện này, giống như là lạ ở chỗ nào.

Còn không có yêu đương, liền kết hôn... Cái tiết tấu này, có thể quá nhanh hay không!

Hạ Noãn Noãn mở to hai mắt nhìn, bộ dáng đáng yêu vô cùng, để cho người ta không nhận được vuron tay, xoa đầu của cô.

Thẩm Từ Hào khắc chế dục vọng của mình, vốn là nhất thời xúc động muốn kết hôn, thế nhưng không biết vì cái gì, càng đi về nhà, thì càng xác định lòng mình.

Kỳ thật, mỗi ngày đều có thể nhìn cô như vậy, cũng rất tốt, không phải sao?

Dù sao, cậu ta cũng đến tuổi kết hôn, Mai Phượng cũng thúc giục nhiều lần.

Hiện tại Thẩm gia có mỗi cậu ta, bọn họ muốn sinh đời sau cũng rất tốt.

Hiện tại tốt, con cũng có rồi!

Nghĩ tới đây, Thẩm Từ Hào liền mím môi, nở nụ cười.

Cậu ta quay đầu lần nữa, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn, sau đó hỏi thăm: "Em là người ở đâu?"

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Chiết Giang Hàng Châu."

Người Chiết Giang a...

Đối với câu trả lời này, Thẩm Từ Hào rất hài lòng.

Bởi vì, ở trong ấn tượng của cậu ta, cũng chỉ có vùng sông nước Giang Nam có thể sinh ra cô gái dịu dàng như Hạ Noãn Noãn, nhu tình như nước.

Tướng mạo cô cũng là loại mảnh mai, để cho người ta không nhìn được quan tâm.

Thế nhưng trên thực tế sau khi tiếp xúc, liền có thể phát hiện, cô gái này, cũng không có nhìn qua yếu ớt như vậy.

Ồ sáng chói, cô cự tuyệt người khác yêu cầu, bị đánh thắm như vậy, lại không rên một tiếng, cũng có thể thấy được, thực chất bên trong cô, cũng là một người kiêu ngạo.

Thẩm Từ Hào nghĩ tới đây, nhất thời cảm thấy Hạ Noãn Noãn rất hợp khẩu vị của mình.

"Vậy giấy tờ mang theo người sao?"

Hạ Noãn Noãn còn dần dần chưa kịp phản ứng, nghe nói như thế thuận miệng trả lời: "Mang theo, chứng minh thư của tôi cũng đều tùy thời mang theo."

Thẩm Từ Hào khẽ gật đầu: "Vậy dễ dàng hơn rồi."

Cậu ta nhìn xuống thời gian: "Vậy chúng ta còn kịp."

Xe càng nhanh hơn một chút, rất nhanh, đã rẽ vào một biệt thự giàu có.

Cái địa phương này, chung quanh chỉ có một ngôi biệt thự như thế, chung quanh đại viện cao cường, có bảo an của mình.

Hạ Noãn Noãn mở to hai mắt nhìn, nhìn thấy biệt thự giống như cung điện, không tự chủ siết chặt nắm tay.

Cô là lần đầu tiên, đi tới hào hoa thế này.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 658: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (3)

Hạ Noãn Noãn có chút câu nệ xuống xe, theo Thẩm Từ Hào vào trong phòng khách.

Đồng thời dùng khước mắt đánh giá chung quanh, không dám xem xét bốn phía, để cho mình lộ ra không có kiến thức.

Thế nhưng, khi tiến vào phòng khách, chính tề nhìn lên mặt đất, đều có phản xạ, cô có chút không dám vào cửa.

Đi theo Thẩm Từ Hào, đi tới bên cạnh giá để giày, nhìn cậu ta đổi giày, Hạ Noãn Noãn đứng tại chỗ, không dám nhúc nhích.

Thẩm Từ Hào tùy tiện đá rơi giày, đổi lại dép lê, đang định đi vào bên trong, chợt ý thức được bên người không có người, quay đầu, nghi ngờ nhìn về phía cô.

Hạ Noãn Noãn lập tức mở miệng: "Thẩm, Thẩm tiên sinh, muốn, muốn đổi giày sao?"

Thẩm Từ Hào giật mình, lập tức gọi giúp việc: "Thím Trương, thím Trương!"

Một phụ nữ trung niên nghe được tiếng gọi, lập tức đi ra: "Thiếu gia, thế nào?"

Thẩm Từ Hào chỉ Hạ Noãn Noãn: "Cho Hạ tiểu thư đổi dép."

Thím Trương nhìn về phía Hạ Noãn Noãn, khẽ gật đầu, "Vâng."

Sau đó, nhanh chóng tìm được một đôi duy nhất, đưa cho cô.

Hạ Noãn Noãn đổi lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng vẫn cảm giác, có chút dè dặt không thoải mái.

Cô luôn cảm thấy, biệt thự xa hoa như thế, hẳn là thấy trên TV.

Cô từ nhỏ đến lớn, cuộc sống hoàn cảnh chỉ có trường học, sau khi tốt nghiệp làm làm việc, đều là người bình thường, cuộc sống bình thường.

Xem như qua nhà dì Hạ Diệp Hoa, cũng chỉ là một nhà có 3 tầng.

Thế nhưng nơi này... Hoàn toàn là cung điện lớn!

Cô nuốt ngụm nước miếng, ngẩng đầu nhìn về phía Thẩm Từ Hào lần nữa.

Lần đầu tiên ý thức được, giữa hai người bọn họ có bao nhiêu chênh lệch.

Hạ Noãn Noãn cúi thấp đầu xuống, tiến lên một bước: "Thẩm, Thẩm tiên sinh..."

Thẩm Từ Hào căn bản cũng không để ý tới cô, chỉ là mở miệng nói: "Em ở chỗ này chờ một chút, tôi đi lấy thẻ căn cước và hộ khẩu."

Hạ Noãn Noãn...

Cô đột nhiên, đối với hôn nhân này, sinh ra sợ hãi không biết làm sao?

Nghĩ đến nếu như sau khi kết hôn, phải vào ở nơi xa lạ như thế, trong lòng của cô lo sợ bất an.

Thế nhưng ngẩng đầu lên, liền phát hiện Thẩm Từ Hào đã đi hai bước, biến mất tại góc rẽ.

Cô muốn theo sau, thế nhưng khi đi qua, liền phát hiện nơi đó đã không có người, đoán chừng là lên lầu.

Hạ Noãn Noãn đứng tại chỗ, không dám nhúc nhích.

Dưới chân cũng giống như là không biết giẫm ở đâu, mặt đất sạch sẽ như vậy, để cho cô cảm giác không chỗ đặt chân.

Đang xoắn xuýt, nghe được một giọng nữ truyền tới: "Từ Hào trở về rồi hả?"

"Đúng vậy, phu nhân, thiếu gia còn mang một cô gái về."

"Cô gái?" Giọng nghi ngờ truyền tới, để Hạ Noãn Noãn vội vàng đứng thẳng người, cung kính nhìn về phía trước, chỉ thấy Mai Phụng mặc một bộ quần áo màu vàng ở nhà, giống như một quý phu nhân, đi tới.

Bà ta nhìn thấy Hạ Noãn Noãn, hơi sững sờ: "Cô là?"

Hạ Noãn Noãn muốn nói chuyện, Mai Phụng lại mở miệng: "À, bạn của Từ Hào."

Nói đến đây, bà ta nhú mày: "Lần trước Từ Hào mang về, không phải cô."

Nghe nói như thế, Hạ Noãn Noãn hơi sững sờ!

Cô không hiểu nhìn Mai Phụng, chỉ thấy bà ta giống như mê hoặc một chút, sau đó mới mở miệng cười: "Nếu là bạn Từ Hào, vậy tới phòng khách ngồi một chút. Thím Trương mau rót nước cho vị tiểu thư này."

Thái độ ôn hòa này, để Hạ Noãn Noãn cúi đầu.

Cô nhìn chằm chằm mũi giày của mình, mở miệng nói: "Không, không cần, cháu, cháu ở chỗ này chờ anh ấy."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 659: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (4)

Mai Phụng còn muốn nói điều gì, Thẩm Từ Hào đã từ trên lầu đi xuống.

Trông thấy hai người, lập tức mở miệng: "Dì Mai, vừa vặn đi ở nhà, con giới thiệu hai người một chút."

Cậu ta đi hai ba bước xuống lầu, đi tới trước mặt hai người, liền chỉ Mai Phụng giới thiệu với Hạ Noãn Noãn: "Đây là mẹ kế tôi, dì Mai."

Lúc này Hạ Noãn Noãn mới lên tiếng: "Dì Mai."

Mai Phụng kiều mi, cười: "Cô bé ngoan."

Thẩm Từ Hào lại giới thiệu Hạ Noãn Noãn cho Mai Phụng: "Dì Mai, cô ấy là Hạ Noãn Noãn, là..."

"Bạn gái mới sao?" Mai Phụng trêu ghẹo nói, "Vị Hạ tiểu thư này, ta thấy rất thích."

Thẩm Từ Hào gật đầu: "Con biết dì sẽ thích, cho nên, chúng con dự định kết hôn."

Mai Phụng lập tức cười gật đầu: "tốt..."

Nói còn chưa dứt lời, đột nhiên ý thức được ý gì, cả người lập tức chấn kinh: "Hà?"

Thẩm Từ Hào mở miệng: "Con nói, dì Mai, chúng con dự định kết hôn."

Cậu ta nói đến đây, nhìn về phía Mai Phụng: "Hộ khẩu trong nhà đâu, dì đưa cho con, con mang cô ấy đi đăng ký, hôm nay hẳn là còn đủ thời gian."

Lời này rơi xuống, Mai Phụng lập tức nhìn về phía Hạ Noãn Noãn.

Bà ta không thể tin nhìn chăm chăm Hạ Noãn Noãn, một lúc sau mới mở miệng cười: "đây thật là... Quá bất ngờ!"

Nói đến đây, liền nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Cái này, sự tình sao cũng phải ngồi xuống để nói chuyện, nói kết hôn, bộ dạng con, cũng quá đột ngột rồi."

Thẩm Từ Hào lắc đầu: "Không có gì đột ngột. Con đã quyết định như vậy."

Mai Phụng cười khổ, "Cái kia, chuyện con kết hôn, sao không hỏi ba con chứ, dì Mai không thể quyết định cái gì. Như vậy đi, chờ đến tối, cha của con trở về, chúng ta thương lượng một chút, được không?"

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, lập tức cầm điện thoại di động lên: "Vậy con gọi điện thoại cho ông ấy, được không?"

Mai Phụng gật đầu.

Thẩm Từ Hào trực tiếp gọi tới, đem sự tình bàn giao đơn giản, liền tắt điện thoại di động: "Cha nói, ông ấy lập tức trở về nhà."

Sau một tiếng.

Cuối cùng Thẩm Từ Hào về tới biệt thự, vừa vào cửa, liền nhíu mày, sắc mặt nghiêm túc: "Chuyện hôn sự này, ta không đồng ý!"

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Vì sao?"

"Vì sao? Con bỗng mang một cô gái bên ngoài về, liền nói muốn kết hôn, đầu óc con có bệnh à! Cô gái này, con đã dò gia thế bối cảnh chưa? Cha mẹ cô ta là thầy giáo, cũng là người bình thường, cùng con kết hôn, có thể mang cho con cái gì?"

Thẩm Từ Hào nói chuyện rất trực tiếp: "Con đâu Thẩm gia chúng ta, nhất định phải xứng gia thế bối cảnh!"

Thẩm Từ Hào nhất thời trả lại một câu: "Vậy cha cưới vợ, hay là cưới gia thế bối cảnh?"

Thẩm Từ Hào bị nghẹn: "Con..."

Thẩm Từ Hào liền kéo tay Hạ Noãn Noãn lại: "Cha, trong bụng của cô ấy hiện tại có con của con, cho nên việc cưới này, kết là kết, không kết cũng phải kết!"

"Cái gì?" Thẩm Từ Hào sững sờ, chợt khiếp sợ nhìn về phía Hạ Noãn Noãn.

Thẩm Từ Hào quát cường đứng đó, đáng vẻ đó, nửa điểm cũng không nhượng bộ.

Hai cha con cứ cầm cự như vậy.

Hạ Noãn Noãn cảm thấy trên mặt đặc biệt khó coi.

Bị cha chồng tương lai ghét bỏ ngay trước mặt, đây tuyệt đối là ngày trời qua khó xử nhất của cô.

Giờ này khắc này, cô thật sự là hận không thể mau chóng rời đi.

Cô cắn môi: "Thẩm, Thẩm tiên sinh, cái kia, tôi, tôi đi trước."

Sau đó quay đầu, liền đi ra ngoài.

Thẩm Từ Hào nhìn bóng lưng của cô, nhíu mày lại: "Cha, đám cưới này, con đã định! Người nào cũng không thể ngăn cản ta!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 660: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (5)

Thẩm Từ Hào lưu lại một câu nói như vậy, liền kéo tay Hạ Noãn Noãn lại, mang cô đi ra ngoài.

Mai Phụng nhìn Thẩm Từ Hào một chút, vội vàng đuổi theo, tiễn Thẩm Từ Hào đi ra ngoài.

Mặt mũi bà ta mang theo ý cười, nhìn Hạ Noãn Noãn mở miệng nói: "Noãn Noãn à, con đừng để ý, tính khí ông ấy như vậy. Nhưng con yên tâm, ông ấy tuyệt đối không có ý xem thường con."

Nói đến đây, lại nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Từ Hào, con trước đưa Noãn Noãn về nhà, ta sẽ vào nhà khuyên nhủ cha con."

Thẩm Từ Hào lập tức gật đầu: "Vâng, dì Mai, vậy chuyện này giao cho dì, tổng cái nhà này, ông ấy nghe lời dì nhất, nhờ dì rồi."

Mai Phụng bị ghen.

Nghe bà ta nhất...

Cái này nếu như Thẩm Từ Hào không đồng ý, liền thành chủ ý bà ta.

Mai Phụng cười xấu hổ, ánh mắt lại rơi vào người Hạ Noãn Noãn, sau cùng, lại nhìn về phía bụng cô, ánh mắt kia, không mang theo nửa phần tình cảm.

Bà ta gật đầu: "Không có vấn đề, con chờ tin tức tốt của ta."

Thẩm Từ Hào gật đầu.

Cái tin tức tốt này, không có chờ bao lâu.

Thẩm Từ Hào lái xe, đưa Hạ Noãn Noãn qua biệt thự Hạ Diệp Hoa, liền nhận được điện thoại Mai Phụng: "Cha của con đồng ý, nhưng giờ này không kịp rồi, vẫn là nên toán ngày tháng cho tốt, sau đó hai đứa kết hôn. Chẳng qua từ giờ trở đi, hôn lễ có thể chuẩn bị."

Thẩm Từ Hào nhất thời hưng phấn: "Vâng, con biết dì Mai nhất định làm được."

"Được rồi, về sớm một chút, ban đêm thương lượng chuyện kết hôn một chút."

"Không có vấn đề!"

-

Thẩm Từ Hào đưa Hạ Noãn Noãn về nhà, Kiều Luyến không có ở nhà.

Cô ở bên câu lạc bộ, xem bọn họ huấn luyện.

Chờ đến buổi tối, điện thoại di động của cô vang lên.

Kiều Luyến nghe, đối diện truyền đến tiếng Thẩm Lương Xuyên: "Lúc nào về nhà?"

"Thế nào?"

"Anh đang ở câu lạc bộ, cùng nhau trở về?"

Đôi mắt Kiều Luyến, lập tức cười cong cong.

Căn bản công ty Thẩm Lương Xuyên không ở gần đây, cố ý chạy tới, chính là vì đón cô về nhà.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Vậy em thu dọn đồ rồi rồi đi."

Cúp điện thoại, cô một mặt ngọt ngào từ câu lạc bộ đi ra, mới ra cửa biệt thự, liền thấy xe Thẩm Lương Xuyên dừng ở ven đường.

Kiều Luyến vội vàng chạy tới, bởi vì hưng phấn, cũng bởi vì cái biệt thự này, bình thường không có chỗ sẵn tiền đến, cho nên cô liền không chút do dự mở cửa xe ra.

Nhưng mà, cửa xe mở ra, cũng cảm giác ở xa có gì lóe lên một cái.

Thân là ký giả nhạy cảm, để Kiều Luyến lập tức ngẩng đầu lên, nhìn về phương xa.

Thẩm Lương Xuyên hỏi thăm: "Thế nào?"

Kiều Luyến nhú mày: "Luôn cảm giác, giống như là bị chụp rồi."

Thẩm Lương Xuyên cũng nhìn sang theo tầm mắt của cô, một lúc sau mới lắc đầu: "Hình như không có người nào."

Kiều Luyến gật đầu: "Hắn là bệnh nghề nghiệp."

Kiều Luyến không có đề ý, lên xe.

Chờ đến khi bọn họ rời đi, cách đó không xa, trong bụi cỏ có một người đứng lên.

Hắn ta bị dọa mặt mũi tràn đầy tái nhợt, thế nhưng lúc này lại hưng phấn gần như muốn nhảy ra ngoài!

Hắn ta cầm điện thoại di động lên, gọi cho Trương Xuân Hoa: "Phó Tổng Biên, bà đoán tôi chụp được cái gì!"

"Cái gì?"

"Tôi chụp được Vong Xuyên ở cùng với Thẩm ảnh đế! Thẩm ảnh đế lái xe tới đón cô ta! Bà nói xem... Vong Xuyên có phải là tình nhân của Thẩm ảnh đế hay không?"

Trương Xuân Hoa nghe nói như thế, trực tiếp tỉnh ngộ: "Mau trở lại, chuẩn bị đưa tin! Lần này, tòa soạn chúng ta phải nổi danh!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 661: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (6)

Trên đường về nhà, Kiều Luyến quay đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Trong khoảng thời gian này, anh một mực bận rộn làm việc, dẫn đến cả người đều có chút gầy gò.

Khuôn mặt nguyên bản góc cạnh rõ ràng, giờ trở nên càng thêm rõ ràng, nhìn quakhiến cho người ta cảm thấy rất đau lòng.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến mở miệng: "Gần đây có phải rất mệt mỏi không?"

Thẩm Lương Xuyên khiêu mi, nghi ngờ nhìn cô một cái, ý tứ rất rõ ràng: Vì cái gì nói như vậy?

Kiều Luyến mở miệng: "Em nhìn anh gầy đi, cả người cũng lộ ra rất mệt mỏi."

Thẩm Lương Xuyên lại nhìn cô một cái: "Còn tốt."

Kiều Luyến thở dài: "Đều tại em..."

Từ trước đến nay Thẩm Lương Xuyên là người không tranh quyền thế.

Trước kia thời điểm chơi game, đã có loại cảm giác này, giống như võ lâm cao thủ ẩn nấp, dưới tình huống bình thường thì không sao, nhưng nếu như ai dám đến khiêu khích, nhất định người đó bị đánh rã rơi đầy đất.

Mà lấy địa vị anh trong làng giải trí, hiện tại hoàn toàn có thể trải qua sinh hoạt nhàn nhã, lại bởi vì mình bị Lục Nam Trạch nhắm vào, liền muốn bắt đầu vùi đầu vào một vòng phấn đấu mới.

Trong lòng Kiều Luyến chua xót: "Nếu như không vì em, anh sẽ không cần mệt mỏi như vậy rồi."

Lời này vừa dứt, chỉ thấy anh bỗng nhiên nhếch môi.

Bình thường Thẩm Lương Xuyên rất ít cười, thế nhưng giờ khắc này, một nụ cười này liền giống như hoa nở trên vách núi, kinh diễm ánh mắt của cô.

Trong lúc nhất thời Kiều Luyến nhìn đến ngây người!

Thời điểm đang ngẩn người, liền nghe tiếng Thẩm ảnh đế nói: "Thẩm phu nhân, em còn phải tăng cường."

Kiều Luyến sửng sò.

Thẩm ảnh đế mở miệng: "Muốn để cho anh hết mệt mỏi, ban đêm em cần thêm nỗ lực."

Một câu nói mập mờ, để mặt Kiều Luyến lập tức liền đỏ lên, vừa mới áy náy cái gì nhất thời bay lên chín tầng mây, cô trực tiếp nhảy dựng lên: "Thẩm Lương Xuyên!"

Cái tên này, từ trong miệng của cô kêu đi ra, mang theo thẹn thùng, tức giận, còn có giọng của thiếu nữ thanh thúy, nhất là một chữ cuối cùng, ngọt một cái, kêu làm cho lòng người run lên.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên liền sâu xuống dưới.

Giờ khắc này, bọn họ đã ra đường vùng ngoại thành, chung quanh không có người nào, cách biệt thực cũng chỉ có một chút.

Bỗng nhiên Thẩm Lương Xuyên dừng xe ở ven đường.

Kiều Luyến sửng sò, "Tại sao dừng xe? Anh... ưm!"

Lời còn chưa nói hết, cái gáy liền bị tay người đàn ông nắm chặt, dùng sức kéo một phát, tiếp đó bờ môi liền bị phong kín.

Thẩm Lương Xuyên hôn nhiệt tình lại nóng rực.

Giống như một đầu mãnh thú vừa ra khỏi lồng, ở trong miệng cô tùy ý hoành hành.

Kiều Luyến bị hôn đến thất điên bát đảo, cảm thấy đại não đều không đủ dùng.

Trong xe, bầu không khí càng ngày càng kiều diễm.

Trong không khí, toàn bộ đều tràn ngập hơi thở mập mờ.

Kiều Luyến cảm giác, thời điểm chính mình sắp ngạt thở mà chết, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên buông lỏng cô ra, để cho cô có cơ hội thở dốc, sau đó, chợt nghe tiếng người đàn ông nói: "Tiểu Kiều, chúng ta, có phải còn chưa có thử qua trong xe hay không?"

Trong xe thử qua cái gì?

Kiều Luyến nghi ngờ một chút, nhất thời kịp phản ứng, lập tức xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Không được! Em... A!"

Lời cự tuyệt còn không nói ra khỏi miệng, cũng cảm giác cái ghế lái phụ khẽ ngã ra ghế lái sau.

Cả người cô liền nằm ở nơi đó.

Chợt, một đạo thân thể mạnh mẽ ép qua.

Trong xe không gian quá nhỏ, để cho cô căn bản không thể cự tuyệt.

Một nụ hôn kế tiếp, để cho cô lập tức mất phương hướng.

Cho đến cuối cùng lấy lại tinh thần lần nữa, bọn họ đã giao hòa vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 662: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thảm phu nhân! (7)

Mồ hôi Thảm Lương Xuyên, nhỏ giọt trên ngực của cô.

Kiều Luyến trừng mắt còn chút mê ly nhìn anh.

Tiếng Thảm Lương Xuyên trầm thấp xen lẫn đè nén, truyền đến trong tai cô: "tiểu Kiều, loại chuyện này, một mỗi đến mấy anh đều vui lòng."

Kiều Luyến...

Ngay lúc này, cửa sổ xe bị gõ vang!

Trong nháy mắt, lý trí Kiều Luyến trở về!

Cô lập tức muốn ngồi dậy, thế nhưng Thảm Lương Xuyên đang ở thời khắc mấu chốt, nào sẽ thả cô đi chứ?

Anh đè ép cô, làm một thủ thế im lặng với cô.

Sau đó quay đầu nhìn ra phía cửa sổ xe, đã thấy bảo vệ trong khu biệt thự, đang ở bên ngoài, tiến đến gần cửa sổ xe, nhìn vào bên trong.

Kiều Luyến:...!!"A, anh mau dậy đi, xong đời! Sẽ bị thấy được!"

Thảm Lương Xuyên lại nhỏ giọng mở miệng nói: "Không cần phải sợ, anh ta không nhìn thấy."

Kiều Luyến...

Xem như không nhìn thấy, cô cũng cảm thấy rất kỳ lạ!

Nhưng mà giờ phút này Thảm Lương Xuyên nào nghe cô nói chuyện, lúc cô muốn tiếp tục mở miệng liền dùng sức ép một chút.

Kiều Luyến lập tức cắn môi, không để cho mình phát ra tiếng.

Đồng thời, một loại cảm giác kích thích, trong nháy mắt truyền khắp toàn thân.

Ở bên ngoài, bảo an tiếp tục gõ cửa sổ, hai người trong xe lại không nhúc nhích tí nào.

Thẳng đến cuối cùng...

Về sau đương sự kết thúc, bảo an đã đi, vừa đi còn vừa lẩm bầm lầu bầu: "Sao xe này lại một mực rung chứ?"

Kiều Luyến...

Kiều Luyến liền đẩy Thảm Lương Xuyên ra, ngồi dậy, cầm quần áo lên mặc.

Đồng thời đỏ mặt như muốn rỉ máu: "Đều tại anh!"

Cô chỉ Thảm Lương Xuyên: "Cái này quá mất mặt rồi!"

Thảm Lương Xuyên lại chậm rãi mặc quần áo: "Cái này có cái gì? Anh ta lại không nhìn thấy."

Kiều Luyến:... Làm sao trước kia không biết, da mặt Thảm Lương Xuyên dày như vậy!

Về sau hai người chỉnh lý tốt chính mình, đều đã qua nửa giờ rồi.

Gương mặt Kiều Luyến vẫn phát hồng như cũ, không khí trong xe, cũng lộ ra một hương vị mập mờ.

Cô vội vàng mở cửa sổ thông gió ra, cảm giác giống như không có mặt mũi gặp người vậy!

Cả người Thảm Lương Xuyên lại trở nên thần thanh khí sảng, giống như sau khi phát tiết xong một mỗi liền biến mất.

Trông thấy bộ dạng này của anh, lúc này Kiều Luyến mới bớt khó chịu một chút.

Suy nghĩ một chút, kỳ thật ở trong xe...

Thật vô cùng kích thích.

Xe lại chậm rãi lăn bánh lần nữa, hai người đi vào trong biệt thự.

Mới vừa đi vào, liền phát hiện có một chiếc xe sang trọng phách lối đỗ trong sân.

Đó là... xe Thẩm Từ Hào?

Thẩm Từ Hào đến biệt thự làm gì?

Kiều Luyến nghi ngờ nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, Thẩm Lương Xuyên cũng nhíu chặt mày, hiển nhiên là sợ Thẩm Từ Hào lại làm Hạ Diệp Hoa tức giận, cho nên khi xe còn không dừng hẳn, liền xuống xe, nhanh chân đi vào trong.

Kiều Luyến rút chìa khóa xe ra, đóng cửa xe lại, lúc này mới đi theo vào phòng khách.

Cứ tưởng bầu không khí bên trong dương cung bạt kiếm, thế nhưng trong phòng khách lại hài hòa đến mức quỷ dị.

Loại hài hòa này, để Kiều Luyến ngây ngẩn cả người.

Đây là thế nào?

Chính lúc đang tự hỏi, liền thấy Hạ Diệp Hoa một mặt vui mừng mở miệng nói: "Tiểu Kiều, con nhanh lên! Từ Hào nói, nó muốn kết hôn!"

Kết hôn?!

Mẹ nó!

Cái tiết tấu này là sao?!

Kiều Luyến nghi ngờ nhìn về phía Thẩm Từ Hào, chỉ thấy thần sắc cậu ấy có chút không được tự nhiên, ngồi ở trên ghế sofa, mà đối diện với cậu ấy, là Hạ Noãn Noãn đang ngồi.

Kiều Luyến đi qua, Hạ Diệp Hoa lại kéo tay của cô lại: "Xe của các con dừng ở cửa lâu như vậy làm gì? Vì sao không tiến vào?"

Kiều Luyến:...!!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thôn Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 663: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (8)

Mặt Kiều Luyến, lập tức đỏ lên!

Hạ Diệp Hoa lại không nhìn thấy cô quần bách, mở miệng lần nữa: "Ta ở trong nhà chờ các con về, thương lượng một chút, kết quả nhìn thấy trong camera, xe của các con dừng ở bên ngoài, chờ đợi rất lâu cũng không tiến vào, gấp chết được, ta còn muốn ra cửa gọi các con đây..."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến cảm thấy, quả thực là không mặt mũi thấy người!

Cô hung hăng tròn mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, lúng túng lộ ra một nụ cười mỉm.

Thẩm Lương Xuyên ho khan một tiếng, nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Sao đột nhiên nói muốn kết hôn?"

Một câu, dòi đi ánh mắt của Hạ Diệp Hoa.

Hạ Diệp Hoa cũng quay đầu nhìn sang: "Đúng, chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Từ Hào nhìn bàn trà trong phòng khách.

Đây là sau khi Hạ Diệp Hoa sinh bệnh, lần đầu tiên cậu ta bước vào nơi này.

Vốn định đưa Hạ Noãn Noãn tới cửa, cậu sẽ xoay người rời đi.

Thế nhưng Hạ Noãn Noãn lại nói: "Ồ trong đó ở là mẹ anh, chúng ta muốn kết hôn, không phải nên nói cho dì Hạ sao? Nếu như bà ấy thấy con của mình muốn kết hôn, lại nghe từ chỗ người khác, như vậy bà ấy sẽ thương tâm cỡ nào?"

Vừa nhắc tới thương tâm, Thẩm Từ Hào liền nghĩ đến bệnh tim của Hạ Diệp Hoa.

Lúc này mới bắt đầu đi theo vào.

Mà khi tiến vào, cậu ta liền thấy Hạ Diệp Hoa đang chống gậy, luyện tập bước đi từng chút từng chút.

Cánh tay và chân bên phải, còn có chút chết lạng, cho nên muốn luyện tập nhiều, khôi phục nhanh hơn.

Mà qua lần sinh bệnh này, trong tóc đen của bà, cũng nhiều thêm mấy sợi tơ trắng.

Nhìn Hạ Diệp Hoa như vậy, tâm lý Thẩm Từ Hào, không khỏi chua xót.

Người này, sau khi sinh mình ra, nuôi tới mười mấy tuổi, sau đó rời đi.

Trong lòng cậu ta tràn đầy oán hận đối với bà, thế nhưng giờ này khắc này, đối mặt với Hạ Diệp Hoa già nua, những oán hận đó, làm thế nào cũng nói không nên lời.

Thậm chí những cảm xúc oán hận đó, cũng đều biến mất.

Cậu ta và Hạ Noãn Noãn cùng tiến vào phòng khách, khi tới đây, thậm chí nghe bà kêu, chờ Thẩm Lương Xuyên về nhà.

Thẩm Từ Hào đều không biết mình làm sao, đột nhiên trở nên rộng rãi rồi.

Giờ phút này, nghe được Thẩm Lương Xuyên hỏi như vậy, cậu ta ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn hơi đỏ mặt, cúi đầu.

Thẩm Từ Hào liền không nhịn được mở miệng: "Kết hôn là kết hôn, thế nào là đột nhiên kết hôn! Hai chúng tôi kết hôn, mấy người không hoan nghênh phải không?"

Một câu rơi xuống, Hạ Diệp Hoa lập tức mở miệng: "Hoan nghênh! Nhiệt liệt hoan nghênh! Đứa nhỏ Noãn Noãn này cùng ta ở chung một tháng, quả thực là quá thân mật rồi! Nó là đứa bé tốt!"

Hạ Noãn Noãn được khen sắc mặt đều đỏ.

Lúc này về mặt Thẩm Từ Hào mới hoà hoãn lại.

Thế nhưng Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng: "Thẩm Tu và Mai Phụng sẽ đồng ý sao?"

Thẩm Từ Hào ngưng tụ lông mày, ngữ khí cũng lạnh xuống: "Đương nhiên, chỉ cần tôi cao hứng, cái gì bọn họ cũng đồng ý."

Thẩm Lương Xuyên từ chối cho ý kiến này, còn muốn nói điều gì, Hạ Diệp Hoa lại cảm thấy bầu không khí giữa hai anh em không tốt lắm, vội vàng mở miệng: "Các người kết hôn định tại ngày gì?"

"Ngày mai đi lĩnh chứng trước." Thẩm Từ Hào mở miệng: "Vốn định hôm nay, như trễ mất."

Hạ Diệp Hoa lập tức gạt đầu: "Được, được..."

Nói xong câu nói này, năm người lại trầm mặc lần nữa.

Loại trầm mặc này, để Thẩm Từ Hào cảm thấy có chút không được tự nhiên, thế là đứng lên, đi ra ngoài: "Vậy tôi đi trước."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 664: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (9)

Hạ Noãn Noãn vội vàng đứng lên: "Tôi tôi đưa anh đi."

Hai người đi ra khỏi nhà, Hạ Noãn Noãn nhìn Thẩm Từ Hào: "Thẩm tiên sinh..."

"Chúng ta sắp kết hôn, em cũng đừng luôn luôn gọi Thẩm tiên sinh như vậy, về sau tôi gọi em là Noãn Noãn, em gọi tôi Từ Hào đi." Thẩm Từ Hào mở

miệng nói.

Hạ Noãn Noãn sững sờ, rú mắt xuống, khẽ gật đầu: "Được, Từ Hào."

Từ Hào...

Hai chữ, quả thực là bị cô gọi lên nhu tình như nước.

Ánh mắt Thẩm Từ Hào trầm xuống, khẽ gật đầu.

Sau khi lên xe, trực tiếp khởi động xe, đi ra ngoài.

Hạ Noãn Noãn nhìn bóng lưng xe, cả người có chút mất mát.

Không biết vì cái gì, cô luôn cảm thấy, cuộc hôn nhân này, tới không chân thật như thế.

Ngay lúc đang nghi ngờ, chỉ thấy xe bỗng nhiên quay trở về.

Hạ Noãn Noãn sững sờ, chỉ thấy Thẩm Từ Hào hạ cửa sổ xe xuống, cậu ta ho khan một tiếng, hơi có chút lúng túng mở miệng: "Cái kia, tôi không có nói qua yêu đương, cũng không biết con gái thích gì, em có muốn, gửi tin nhắn với tôi không."

Ánh mắt Hạ Noãn Noãn sáng lên, lập tức gật đầu.

Thẩm Từ Hào lại mở miệng: "Vậy ta, sáng sớm ngày mai tới đón em."

Hạ Noãn Noãn lại gật đầu một cái.

Sự mê mang, khiếp đảm, sợ hãi với hào môn thế gia, tại thời khắc này, hoàn toàn biến mất.

Cô thích Thẩm Từ Hào, đã như vậy, có cổ kị gì nữa?

Thẩm Từ Hào nói xong ngắt câu nói này, lại khẽ gật đầu lần nữa, khởi động xe.

Thông qua kính chiếu hậu, cậu ta có thể nhìn thấy Hạ Noãn Noãn một mực đứng ở cửa.

Thân thể đơn bạc, lộ ra yếu ớt như vậy, để anh ta bắt đầu sinh ra một loại ý muốn bảo hộ.

Khóe môi Thẩm Từ Hào tràn ra một ý cười, buông con người.

Đối với trận hôn nhân này, không khỏi tràn ngập chờ mong.

-

Hạ Noãn Noãn đứng yên ở cửa thật lâu, thẳng đến sau cùng, không nhìn thấy chiếc xe kia, lúc này mới quay người, tiến vào trong phòng khách.

Mới vừa vào trong phòng khách, chỉ thấy Hạ Diệp Hoa tiếp tục hỏi thăm Kiều Luyến: "Các con vừa mới làm gì? Xe ngừng ở bên ngoài, hơn một tiếng lận. Làm gì lâu như vậy..."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến kéo ra khóe miệng, một giờ tính là gì?

Nếu như không phải bảo vệ tôi, kích thích Thẩm Lương Xuyên... Chỉ sợ hai giờ đều vào không được!

Nhưng là lời này, có thể nói sao?

Cô thật sự là cực kỳ xấu hổ!

Thế là liền nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Mẹ, đây đều là do Thẩm Lương Xuyên..."

Sau đó, liền nhíu mày với Thẩm Lương Xuyên, giữa lông mày lộ ra một loại cảm xúc: Anh gây họa, Để anh giải thích!

Hạ Diệp Hoa liền nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Chuyện gì xảy ra a?"

Thẩm Lương Xuyên nói chuyện không có đỏ mặt: "À, nhận được một cuộc điện thoại quan trọng."

Kiều Luyến:... Cái này cũng được!

Hạ Diệp Hoa chỉ lắc đầu: "Đã đến ngoài cửa, lần sau con muốn nghe, thì để tiểu Kiều vào trong nhà trước, con nghe máy, tiểu Kiều lại phải chờ con hơn một tiếng lặn, rất nhàm chán."

Thẩm Lương Xuyên...

Kiều Luyến...

Kiều Luyến ho khan một tiếng, "Đúng đấy, anh lớn thế rồi, nhận cú điện thoại còn muốn em ở cùng!"

Thẩm Lương Xuyên giống như cười mà không phải cười: "Cú điện thoại này, nhất định phải có em, nếu không sao anh nghe tiếp?"

Kiều Luyến cắn môi, trực tiếp nói theo: "Anh dùng tay của anh nghe, em có làm được cái gì?"

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục khiêu mi: "Vậy anh cưới bà xã làm gì?"

Hạ Diệp Hoa... Sao chuyện nghe, lại dính lú tới chuyện cưới bà xã?

Sao bà lại cảm giác, thế giới người trẻ tuổi, nghe không hiểu?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 665: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (10)

Chẳng lẽ cái này là từ mới lưu hành trên mạng?

Hạ Diệp Hoa biểu thị, tuyệt đối không thể mở miệng hỏi thăm, miễn cho lại bị tiểu Kiều và con trai cười nhạo mình lạc hậu!

Bà liền giả bộ như nghe rất hiểu: "Ừm, ta đã biết. Được rồi, các con đi lên lầu đi."

Kiều Luyến... Mẹ biết cái gì cơ?

Cô mơ màng nhìn Thẩm Lương Xuyên, chẳng lẽ bọn họ vừa mới ám chỉ, Hạ Diệp Hoa nghe hiểu?

A a a!

Vậy thì quá mất mặt!

Mặt Kiều Luyến, lập tức đỏ ửng.

Thẩm Lương Xuyên lại rất bình tĩnh, nhắc chân lên, đi lên lầu.

Hai người đều muốn lên lầu đổi quần áo ở nhà, cho nên Kiều Luyến theo phía sau anh, thừa dịp Hạ Diệp Hoa không nhìn thấy, đưa tay ra, bấm một cái lên cánh tay anh.

Đều tại anh!

Thẩm Lương Xuyên lại cung chiều nhìn cô một cái, không nói chuyện.

Hạ Noãn Noãn đứng ở cửa, nhìn chăm chăm hai người.

Động tác nhỏ giữa bọn họ, lại có thể thấy được, tình cảm rất tốt.

Thế nhưng cô và Thẩm Tử Hào...

Cô ở trước mặt Thẩm Tử Hào, nói một câu, đều cảm giác nghĩ kỹ thật lâu.

Bọn họ, có thể duy trì hôn nhân này tốt được sao?

Hạ Noãn Noãn hít vào một hơi thật sâu, khăn trương vừa mới bình phục, lại bắt đầu.

Mấy người đều lên lầu.

Chỉ có mình Hạ Diệp Hoa ngồi ở trên ghế sofa xem ti vi tivi.

Thím Lý ngồi ở bên cạnh bà.

Hai người đang xem truyền hình, máy riềng trong nhà bỗng nhiên vang lên.

Hạ Diệp Hoa tiện tay nghe, đối diện liền truyền đến tiếng của Thẩm Tu: "Bà có biết, Từ Hào muốn cưới một cô gái bình dân không gì không?"

Hạ Diệp Hoa sửng sốt, "Tôi biết."

"Vậy bà còn đồng ý!"

Hạ Diệp Hoa không hiểu: "Vì sao không đồng ý?"

"Cô bé kia nhìn qua là kẻ mê hoặc, tuổi Thẩm Từ Hào còn nhỏ nên bị câu dẫn, bà thân là mẹ nó, không khuyên giải hiểu biết, còn đồng ý, bà xứng làm mẹ nó sao?!"

Hạ Diệp Hoa đối mặt với gây sự của Thẩm Tu, đã sớm không còn cảm giác.

Bà cười lạnh nói: "Vậy còn ông? Ông còn không phải đồng ý hay sao?"

Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng: "Tôi là sợ động chạm tình cha con!"

Hạ Diệp Hoa cảm thấy thật sự là buồn cười, lời này của Thẩm Tu có ý gì?

Tình nghĩa cha con bọn họ, vậy tình nghĩa mẹ con họ không coi vào đâu sao?

Thẩm Tu lại trực tiếp ra lệnh: "bà nói với nó, bà không đồng ý! Không thể mang phụ nữ như vậy về nhà! Cô ta lại còn mang thai để tính toán làm gì? Sinh con, con cho chúng tôi, Thẩm gia chúng tôi, đến đứa bé cũng nuôi không nổi sao?"

Một câu rơi xuống, hai mắt Hạ Diệp Hoa lập tức sáng lên: "Cái gì?"

"Hừ, bà chắc là cũng cảm thấy không đáng tin cậy, muốn mang con uy hiếp chúng tôi, cái đứa bé kia có phải của Từ Hào hay không còn chưa nhất định, bà..."

Nói còn chưa dứt lời, Hạ Diệp Hoa liền lập tức ném điện thoại xuống, trực tiếp chạy lên lầu: "Noãn Noãn, Noãn Noãn, con mang thai sao? Trời ạ, ta đã muốn có cháu trai và cháu gái!"

Thẩm Tu...

Hạ Noãn Noãn đang ở trong phòng nghỉ ngơi, nghe nói như thế, đi tới, sắc mặt lập tức đỏ lên: "Dì Hạ, con..."

Hạ Diệp Hoa lại kích động ghé gối, nhìn bụng của cô: "ái chà chà, đây chính là đại sự! Sao con không nói sớm? Mau mau, thím Lý, buổi tối hôm nay hầm canh gà cho nó!"

Nhưng giờ này, người của biệt thự Thẩm gia cũng không biết, trên mạng đăng một bài viết, chậm rãi khuếch tán không chút tiếng động.

Tên bài: Bùng nổ! Thẩm ảnh đế vượt quá giới hạn! Vong Xuyên qua lại với Thẩm ảnh đế!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 666: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (11)

Kiều Luyến đang lướt điện thoại di động, đột nhiên weibo bùng nổ.

Tiếng nhắc nhở đinh đinh, vang lên không ngừng.

Cô hơi sửng sốt, còn không biết xảy ra chuyện gì, đành phải mở weibo ra.

Vừa mở ra, điện thoại di động trực tiếp chết máy.

Làm sao cũng không có phản ứng, một lát sau, lúc này mới từ từ vào được, thế nhưng tin nhắn vẫn tới rất nhiều.

Đề Kiều Luyến nhìn qua, trông mắt co rụt lại.

Trực giác nói cho cô, khẳng định là xảy ra chuyện rồi!

Cô vội vàng mở tin nhắn ra, phía trên là một đám người đang gào thét:

—— Co và Thẩm ảnh đế quan hệ thế nào?

—— cái tin đưa lên là sự thật sao?

—— Vong Xuyên, cô có thể trả lời tôi một câu không?

Kiều Luyến vội vàng rời khỏi tin nhắn, tìm được bản tin @ về mình, sau đó trực tiếp kéo xuống, thẳng đến sau cùng, mới nhìn thấy tin tức về mình!

Đến từ, nhật báo 8 quái.

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, gắt gao nhìn chăm chăm cái nhật báo kia.

Đưa tin đã nói, có người được Thẩm ảnh đế qua câu lạc bộ, đón Vong Xuyên về nhà.

Chuyện sau đó, nói là hai người bọn họ đi khách sạn

Về phần cái khách sạn nào, liền không có nói rõ, chỉ là có ảnh chụp chứng tỏ, Vong Xuyên lên xe Thẩm ảnh đế, hơn nữa còn ngồi ở ghế lái phụ!

Chuyện này vừa ra, liền có người viết một bài đi đăng lên weibo, nói có mũi có mắt.

Đầu tiên, Vong Xuyên xưa nay không lộ mặt trước công chúng, điều này nói rõ, khẳng định là cô có cái việc gì không thể lộ ra ngoài, thế nhưng dung mạo của cô xinh đẹp như vậy, chơi game lại tốt, làm sao lại không lộ ra?

Nhưng bây giờ, mọi người minh bạch rồi!

Bởi vì Vong Xuyên là tiểu tam!

Tiếp theo, lúc trước bình trợn cừ MC, Thẩm ảnh đế đã từng đi qua kéo phiếu! Đã từng công khai biểu thị, Vong Xuyên là thần tượng của anh.

Sau cùng, lúc Vong Xuyên lên xe, còn có nét mặt của cô, đều tỏ vẻ là cô và Thẩm ảnh đế có quan hệ không bình thường!

Có lý có cứ, sau cùng đưa ra kết luận: Vong Xuyên là tiểu tam của Thẩm ảnh đế!

Cái tin này vừa ra, Fan hâm mộ của Thẩm ảnh đế, lập tức phát nổ.

Mọi người chạy tới weibo Kiều Luyến, mắng cô, cố ý thả ra tin tức giả.

Thẩm ảnh đế nhà họ, sao lại đi cùng với cô?

Thậm chí còn có người nói: "Bọn họ ở cùng một chỗ, không thể là cùng một chỗ chơi game hay sao?"

Lời này vừa ra, lập tức bị quần áo.

Kiều Luyến...

Lúc Kiều Luyến muốn đóng weibo của mình lại, một tin nhắn nhảy vào: Kỹ thuật Thẩm ảnh đế thế nào? Tôi thật hâm mộ cô! Có thể tiếp xúc cự ly gần với Thẩm ảnh đế!

Kiều Luyến:...!!

Ồ, đầu năm nay hành vi của Fan hâm mộ cũng quá kinh khủng.

Cô tranh thủ thời gian thoát khỏi, sau đó đứng lên, vừa muốn qua báo cho Thẩm Lương Xuyên, chuông điện thoại chợt vang lên.

Cô nghe, đối diện liền truyền đến tiếng Trương Xuân Hoa: "Thế nào? Nhìn thấy bản tin chưa? Cuối cùng tôi cũng hiểu, vì sao cô không dám gặp người rồi!"

Kiều Luyến...

Kiều Luyến thật sự là cảm thấy, bà Trương Xuân Hoa này suy nghĩ quá nhiều.

Cô kéo ra khoe miệng, mở miệng: "Nhàm chán!"

"Nhàm chán? Cô không sợ Thẩm phu nhân biết cô tồn tại, đến náo loạn với cô sao? Làng giải trí có bao nhiêu người làm tiểu tam, đều không có kết cục tốt!"

Kiều Luyến không nguyện ý tiếp tục nghe bà ta dông dài, cúp điện thoại.

Cô nhìn điện thoại di động, bất đắc dĩ lắc đầu.

Trương Xuân Hoa này, thật đúng là coi cô thành kẻ địch số 1.

Đúng lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Thẩm Lương Xuyên đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 667: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (12)

Kiều Luyến vội vàng tiến lên một bước, mở miệng nói: "Chuyện trên mạng..."

"Anh đã biết." Mặt Thẩm Lương Xuyên không biểu tình, mang theo trấn định, giống như không có chuyện gì lớn nhìn cô: "Em thấy thế nào?"

Kiều Luyến nhất thời cắn môi.

Cô biết, ý của những lời này, là hỏi thăm cô muốn công khai hay không.

Trước đó, cô một mực gạt công chúng, sợ bị Lục Nam Trạch phát hiện cô tồn tại.

Nhưng bây giờ, tất cả mọi người đã phát hiện cô.

Kiều Luyến cắn môi, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Vậy thì, công khai đi."

-

Nói là muốn công khai, nhưng một số công tác chuẩn bị vẫn phải làm.

Người đại diện của Thẩm Lương Xuyên, Tổng Thành lập tức dùng mạng xã hội, ban bố tin tức: Nhắm vào tin đồn Thẩm ảnh đế vượt quá giới hạn, bọn họ sẽ tổ chức họp báo vào hai ngày sau, đến lúc đó, mọi người nhất định phải trình diện.

Tin tức này vừa ra, toàn bộ Internet oanh tạc lẫn nữa.

Người nào không biết, từ khi Thẩm Lương Xuyên tiến vào vòng tròn này, cũng rất ít tại xuất hiện trước công chúng, càng không thích lên tiết mục giải trí gì, làm người khiêm tốn, dẫn đến nhiều năm như vậy, từ đầu đến cuối anh mang theo một loại cảm giác thần bí.

Nhưng bây giờ, Thẩm ảnh đế lại muốn trực diện truyền thông!

Vì để kết cục cuối cùng, càng ít người ta biết, cho nên Vong Xuyên và Thẩm Lương Xuyên, cho đến trước mắt, cũng không giải thích gì với những chuyện này.

Bọn họ tùy ý mọi chuyện lên men, đợi đến cuối cùng, chân tướng rõ ràng, mới có thể phản ứng dây chuyền nổ tung, gây nên dư luận ủng hộ càng lớn.

Bộ dạng này, đối với phát triển tương lai của Thẩm Lương Xuyên, cũng rất có ích lợi.

Chuyện này, đối với bọn họ mà nói, chẳng qua là một chuyện nhỏ.

Cho nên, khi ăn cơm tối, lên lầu lần nữa, hai người tắm xong, nằm ở trên giường, Kiều Luyến còn có tâm tình đùa giỡn anh: "Thẩm ảnh đế, tối nay, còn gọi điện thoại sao?"

Chuyện gọi điện thoại, cô còn muốn cười anh cả một đời!

Thẩm Lương Xuyên khẽ ngước mắt, một lúc sau mới bỗng nhiên mở miệng: "Đương nhiên, gọi."

Lời này rơi xuống, liền trực tiếp xoay người, đặt Kiều Luyến ở dưới thân.

Kiều Luyến lập tức vươn cánh tay, cự tuyệt anh: "Thế nhưng, phu nhân anh biết, có tức giận hay không, dù sao em là tiểu tam mà."

Một câu rơi xuống, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống: "Ồ, thì ra em thích đóng vai. Vậy em biết, nhiệm vụ tiểu tam là cái gì không?"

"Cái gì?"

"Lấy lòng ông chủ."

"..."

Cho nên đến cuối cùng, Kiều Luyến tự mình đào hố, chôn mình xuống sao?

Thẩm ảnh để rõ ràng tối nay không có ý này, thế nhưng đến cuối cùng... Chịu khổ bị liên lụy là mình!

-

Sáng sớm hôm sau, Kiều Luyến liền rời giường thật sớm, chạy sang phòng Hạ Noãn Noãn, tìm quần áo cho cô.

Dù sao hôm nay qua lĩnh chứng, bọn họ phải chụp ảnh, không thể mặc quá tùy tiện.

Chẳng qua Kiều Luyến đã thấy vành mắt Hạ Noãn Noãn có chút đen, tinh thần cả người, cũng có chút hoảng hốt.

Kiều Luyến hỏi thăm: "Noãn Noãn, thân thể em không thoải mái sao?"

Hạ Noãn Noãn lập tức lắc đầu, cô nuốt ngụm nước miếng, lúc này mới khấn trương nhìn về phía Kiều Luyến: "Luyến Luyến, chị nói, tôi thật sự phải kết hôn sao?"

Đây là hoảng sợ trước hôn nhân sao?

Kiều Luyến không nhịn được liền cười.

Cô bỗng nhiên nghĩ đến, ngày chính mình và Thẩm Lương Xuyên lĩnh chứng...

Lúc đó cô, toàn bộ hành trình đều là trạng thái mơ màng.

Bị Tống Thành dẫn đi, giống như một cô vợ nhỏ, đi theo Thẩm Lương Xuyên chụp hình, sau đó làm đăng ký kết hôn, cô còn chưa có lấy lại tinh thần.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 668: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (13)

Cho nên, căn bản cô cũng không có cảm giác như Hạ Noãn Noãn.

Suy nghĩ một chút, kỳ thật cũng kỳ lạ.

Kiều Luyến cúi đầu, cười cười, sau đó liền nắm bả vai Hạ Noãn Noãn: "Được rồi, nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, hôm nay phải vui vẻ lên chút, dù sao cũng là những ngày an nhàn của em. Chẳng qua em nói cho cha mẹ mình chưa?"

Hạ Noãn Noãn lập tức gật đầu: "Nói qua rồi. Bọn họ nói hôm nay mua vé, sẽ đến Bắc Kinh, gặp Thẩm tiên sinh... cha mẹ Tử Hào một lần."

Kiều Luyến gật đầu: "Đúng, kết hôn vốn chính là chuyện của hai gia đình, bọn họ gặp mặt, cũng có thể thương lượng quá trình kết hôn một chút."

Hạ Noãn Noãn gật đầu, nhưng không có cảm giác vui sướng khi kết hôn, chỉ có một loại nặng nề.

Hạ Noãn Noãn cắn môi, một lúc sau mới thở dài.

Đến cuối cùng, Kiều Luyến chọn cho cô một chiếc váy hồng, mặc thêm một chiếc áo khoác xanh thẫm? Cả người Hạ Noãn Noãn, giống như tiểu công chúa phấn nộn, nhìn qua sạch sẽ lại ôn nhu.

Kiều Luyến hài lòng gật đầu, đeo cho cô đồ trang sức trang nhã, sau đó hai người xuống lầu.

Hạ Diệp Hoa còn dưới lầu, đang trông đi đi khắp nơi.

Tuy hiện tại bà còn cần phải dựa vào gậy, thế nhưng kỳ thật bước đi đã rất thông thuận.

Hôm qua nghe Hạ Noãn Noãn mang thai, có sự kích động, còn trực tiếp chạy lên trên lầu.

Hôm nay nhìn thấy họ, vừa nghiêng đầu, nhìn thấy Hạ Noãn Noãn, nhất thời nở nụ cười: "Bộ quần áo này, thật sự là đẹp mắt!"

Hạ Noãn Noãn trước kia đối mặt với Hạ Diệp Hoa rất tự nhiên, nhưng bây giờ, luôn cảm thấy có mấy phần ngượng ngùng.

Cho nên liền cúi thấp đầu xuống, sắc mặt lập tức đỏ lên: "Cảm ơn dì Hạ."

"Còn gọi dì sao, chờ qua hôm nay, con phải đổi giọng gọi mẹ!"

Ánh mắt Hạ Noãn Noãn sáng lên, sắc mặt càng đỏ.

Hạ Diệp Hoa tiến lên một bước, móc từ trong túi ra một hồng bao đã chuẩn bị, nhét vào trong tay của cô: "Đây, đây là hồng bao ta cho con!! Thân thể ta không tiện, cũng không có đi ra ngoài mua lễ vật kết hôn cho con, cũng chỉ có thể lười biếng, đưa hồng bao."

Hạ Noãn Noãn muốn từ chối, Hạ Diệp Hoa tiếp tục mở miệng: "Trưởng bối thưởng, không thể từ!"

Hạ Noãn Noãn liền nắm hồng bao kít, mặt đỏ hồng, khẽ gật đầu.

Ba người ngồi trong phòng khách.

Kiều Luyến vì làm dịu cảm giác khẩn trương của Hạ Noãn Noãn, mở miệng dò hỏi: "Mau mở hồng bao nhìn xem, mẹ cho em bao nhiêu tiền!"

Nói đến đây, lại ngừng đầu lên, nhìn về phía Hạ Diệp Hoa: "Nhớ ngày đó, lúc con kết hôn, sao lại không có đãi ngộ này!"

Hạ Diệp Hoa cười: "Lúc ấy liền nghĩ cho con một gậy, còn muốn hồng bao?"

Nghe nói như thế, Kiều Luyến bỗng nhiên nghĩ đến sự tình lúc trước.

Cô và Hạ Diệp Hoa chỉ trích phượng, sau cùng lại phát hiện, con dâu của bà, là cô, mẹ chồng của cô, lại là bà.

Chuyện này, hiện tại nhớ tới, thật sự là cảm thấy khôi hài.

Kiều Luyến thề thốt: "Mẹ, mẹ không thể bắt công với con dâu! Con là con dâu cả của mẹ đấy! Mẹ không thể có người mới, liền quên người cũ!"

Hạ Diệp Hoa cười: "Được rồi, đến tết, ta cho con hồng bao!"

Lúc này Kiều Luyến mới hài lòng: "Vậy được, con nhớ kỹ đấy."

Ba người phụ nữ nói chuyện, cuối cùng nghe được ở ngoài biệt thự, truyền đến tiếng xe hơi.

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên, trực tiếp nhìn về phía Hạ Noãn Noãn: "Thẩm Từ Hào đến rồi!"

Mặt Hạ ảm áp, trong nháy mắt đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 669: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (14)

Ba người phụ nữ đều đứng lên, liền thấy Thẩm Từ Hào sai bước đi đến.

Hạ Noãn Noãn đi về phía trước hai bước, xem như nghênh đón, chỉ thấy khi cậu ta nhìn thấy Hạ Noãn Noãn, hơi sững sờ.

Bình thường thấy cô đều mặc quần áo đơn giản, rất ít trang điểm.

Thế nhưng giờ này khắc này, hóa trang cả người đều sáng lên mấy phần sắc thái.

Mà quần áo trên người, càng rất phù hợp khí chất của cô, để cho người ta nhìn lấy qua một chút là khó quên.

Bộ dạng Hạ Noãn Noãn rất đẹp, không thể nghi ngờ.

Nhưng thẳng đến lúc này, Thẩm Từ Hào mới phát hiện, Hạ Noãn Noãn có thể kinh diễm như vậy.

Mà Kiều Luyến thì nháy mắt ra hiệu: "Nhìn ngây người sao? Hôm nay có phải Noãn Noãn chúng ta rất đẹp hay không?"

Hạ Diệp Hoa cũng cười: "Hôm nay là ngày tháng tốt, nhất định phải xinh đẹp! Các con nhanh đi đi, sớm nhận chứng một chút, cầm về, giữa trưa..."

Lời nói nói đến đây, nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Nếu như cha con chuẩn bị tiệc rượu, liền đi qua, nếu như không có, giữa trưa trở lại ăn cơm, chúng ta chúc mừng các con một chút."

Mặt Hạ Noãn Noãn càng đỏ hơn, quần bách cúi đầu, không nói câu nào.

Thẩm Từ Hào lại lập tức lấy lại tinh thần, ho khan một tiếng, "Cái kia, sự tình xuất hiện một chút biến cố."

Hạ Diệp Hoa sững sờ, "Thế nào?"

Sắc mặt Thẩm Từ Hào cũng khó nhìn: "Cha tôi không cẩn thận làm ướt hộ khẩu, còn làm hư một tờ trong đó, hiện tại không có cách nào dùng, ông ấy đã qua tìm người bổ sung, chờ đến khi làm xong, mới có thể làm đăng ký kết hôn."

Một câu rơi xuống, sắc mặt Hạ Diệp Hoa lạnh lẽo.

Kiều Luyến cũng ngưng tụ lông mày, nhin không được châm chọc khiêu khích mở miệng nói: "Hộ khẩu này hòng thật là đúng lúc!"

Thẩm Từ Hào cũng có chút xấu hổ, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn, "Cái kia, thời gian cụ thể tôi thông tri cho em"

Hộ khẩu không có, bọn họ cũng không có cách nào đăng ký kết hôn.

Trong lòng Hạ Noãn Noãn cảm giác được thất lạc, yên lặng thờ ra.

Kỳ thật, cô còn không thích ứng nhanh như vậy.

May mắn hòa hoãn một chút, cũng làm cho cô nhẹ nhàng thờ ra.

Mà đúng lúc này, điện thoại di động của Hạ Noãn Noãn vang lên.

Cô vội vàng lấy từ trong túi ra, khi nhìn thấy số, nhất thời nghe: "Alo, cha."

"Cái gì? Mọi người đến Bắc Kinh rồi sao?"

Hạ Noãn Noãn kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, liền nghe đối diện mở miệng nói: "Đúng vậy, chuyện con lĩnh chứng, đương nhiên chúng ta phải chạy tới. Mặc dù nói lĩnh chứng trước tiệc rượu, thế nhưng theo lý thuyết, buổi tối hôm nay, chúng ta cũng cần họp mặt một chút, đúng hay không?"

Hạ Noãn Noãn lập tức xoắn xuýt: "Cái này, đúng, đúng..."

Thế nhưng, cô hiện tại phải nói cho bọn họ, bọn họ còn không có lĩnh chứng sao?!

Cha Hạ tiếp tục mở miệng: "Noãn Noãn, các con mấy giờ qua cục dân chính? Chút nữa tìm một khách sạn, thời khắc thế này, cũng không cần tiết kiệm tiền, biết không?"

Hạ Noãn Noãn hít sâu một hơi, gật đầu: "Con đã biết."

Cúp điện thoại, Hạ Diệp Hoa cũng che mặt: "Vậy hiện tại, thân gia đều tới, nhưng làm sao bây giờ?"

Giấy hôn thú không có, làm sao bàn giao cho người ta?

Lúc đang xoắn xuýt, Thẩm Lương Xuyên từ trên lầu đi xuống: "Xử lý hộ khẩu hỏng, tôi có người bạn ở sở cảnh sát, tôi có thể gọi điện thoại cho cậu ấy, hôm nay hai người, dựa theo thời gian hẹn, đi qua nhờ đăng ký kết hôn."

Một câu rơi xuống, ánh mắt Thẩm Từ Hào sáng lên: "Cái này tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 670: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thảm phu nhân! (15)

Hiệu suất Thảm Từ Hào làm việc rất tốt.

Cậu ta lái xe mang Hạ Noãn Noãn tới sở cảnh sát, làm chứng minh, sau đó đi tới cục dân chính.

Chỉ cần nửa ngày, giấy kết hôn đã nắm bắt trong tay rồi.

Giấy kết hôn nóng hổi, ở trong tay Thảm Từ Hào, để cậu ta có một loại cảm giác hoảng hốt.

Hạ Noãn Noãn càng cảm thấy, giống như nằm mơ, dưới chân đều mang cảm giác nhẹ nhàng.

Hai người đứng ở cửa cục dân chính, anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, cũng không biết nói chút gì.

Kỳ thật, bọn họ cũng mới vừa quen một tháng, cũng chưa quen thuộc, đã nói, chung vào một chỗ, chỉ sợ cũng không có gì nhiều.

Thảm Từ Hào ho khan một tiếng, sau đó mở miệng nói: "Cái kia, cha mẹ em.. Cha vợ mẹ vợ, đến chỗ nào rồi? Chúng ta đi đón bọn họ."

Hạ Noãn Noãn cúi đầu, nhìn chân của mình, có một loại cảm giác thẹn thùng.

Cha vợ mẹ vợ...

Anh đổi giọng thật đúng là nhanh.

Cô nhìn Thảm Từ Hào, sau cùng mở miệng nói: "Tôi, tôi gọi điện thoại hỏi một chút."

Gọi điện thoại, hỏi rõ địa chỉ, Thảm Từ Hào liền lái xe, mang cô đi tới nhà ga.

Đến chỗ hẹn, Thảm Từ Hào liền thấy hai người.

Đều hơn năm mươi tuổi, nhưng cảm giác có vẻ già hơn cha mẹ mình, quần áo trên người rõ ràng vừa mua, nhưng nhìn qua, liền biết là hàng giá rẻ.

Hai người lớn rất sạch sẽ, cha Hạ làm thầy giáo, khi nói chuyện mang theo một ngao khí văn nhân.

Mẹ Hạ là một người chữa bệnh và chăm sóc, rất ôn nhu.

Hạ Noãn Noãn thấy bọn họ, liền hưng phấn, giống như là đứa trẻ, ôm cha ôm mẹ.

Lúu rúu nhảy cẫng không ngừng, cuối cùng, chờ đến khi cha Hạ nhìn về phía Thảm Từ Hào hỏi thăm: "Đây chính là Từ Hào?"

Từ Hào?

Thảm Từ Hào ngẩn người, lúc này mới ý thức được là gọi mình.

Thế là mau tới trước, xuất thân gia giáo tốt đẹp, để giờ phút này cậu ta lộ ra nho nhã lễ độ, đứng trước cha mẹ Hạ, cung kính mở miệng: "Chào cha vợ, mẹ vợ."

Hạ Noãn Noãn ở bên cạnh nhìn, đáy lòng lơ lửng, trong nháy mắt để xuống.

Nguyên bản, cô còn lo lắng, Thảm Từ Hào nhìn như thiếu gia nhà giàu bị hư, sẽ không lễ phép với cha mẹ mình, nhưng bây giờ xem ra, hoàn toàn là suy nghĩ nhiều.

Và lại..

Bộ dạng anh chào hỏi, rất lịch sự.

Nhưng một câu nói kia của anh rơi xuống, cha mẹ Hạ nhất thời cười ra tiếng.

Thảm Từ Hào không hiểu nhìn bọn họ.

Hạ cha mở miệng: "Con xưng hô như vậy, nghe thật sự là ngoan ngoãn, con cứ như Noãn Noãn, kêu chúng ta là cha mẹ được rồi."

Thảm Từ Hào biết nghe lời: "Vâng cha mẹ. Lần đầu gặp gỡ, về sau xin dạy bảo nhiều hơn."

Cha Hạ cười không ngấm mồm vào được, gật đầu: "Tốt, tốt."

Lại quay đầu nhìn về phía Hạ Noãn Noãn: "Noãn Noãn, người chồng như vậy, tìm không sai!"

Sắc mặt Hạ Noãn Noãn lập tức đỏ lên.

Cô vội vàng muốn kéo hành lý hai người: "cha mẹ, chúng ta lên xe trước đi."

Thân thể cô nhỏ nhắn xinh xắn, đứng ở trước hai hành lý lớn, lộ ra đặc biệt suy nhược.

Thẩm Từ Hào đi qua, trực tiếp một tay xách một cái lên.

Cái này đối với Hạ Noãn Noãn mà nói, lộ ra hành lý quá lớn, ở trong tay của anh, giống như không có trọng lượng.

Cha Hạ nhìn thoáng qua, liếc nhau với mẹ Hạ, hiểu ý cười một tiếng.

Đứa con rể này, người không tệ!

Mấy người cùng nhau lên xe, Thẩm Từ Hào cầm điện thoại di động lên, giải thích nói: "Cha mẹ tôi quá đột ngột, trong nhà của con cũng không có chuẩn bị, hiện tại con gọi điện thoại về, để bọn họ thu dọn phòng khách, thuận tiện hẹn một nhà hàng, để cha mẹ con cũng tới gặp mọi người một lần."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 671: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (16)

Hạ cha, mẹ Hạ nghe nói như thế, vội mở miệng: "Chúng ta không đến nhà con đâu, chúng ta ở khách sạn bên ngoài là được."

Nói đến đây, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn, "Có lẽ, chúng ta đến ở chỗ Noãn Noãn."

Hạ Noãn Noãn lập tức gật đầu: "Đúng, ở nhà của con, bây giờ con không có ở đó, con ở nhà dì Hạ."

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, động tác gọi điện thoại có chút dừng lại, quay đầu nhìn hai người lớn một chút, trực tiếp mở miệng: "Nhà kia quá nhỏ, không thích hợp cha mẹ ở lại, hay là qua khách sạn nhà con ở đi? Miễn phí."

Nghe được miễn phí, lúc này cha mẹ Hạ mới đồng ý.

Thẩm Từ Hào liền gọi điện thoại tới, đặt một phòng tổng thống.

Chợt, lại gọi điện thoại cho Thẩm Từ.

Điện thoại vừa kết nối, tiếng Thẩm Từ truyền tới: "Từ Hào, thế nào?"

"Là như vậy, cha mẹ Noãn Noãn đến Bắc Kinh, cha xem một chút buổi trưa hôm nay hoặc là tối nay có rảnh cùng nhau ăn cơm hay không?"

Thẩm Từ lưỡng lự, "Cái này, vẫn là chờ một chút, dù sao hai đứa con chưa lĩnh chứng, nhà chúng ta..."

Thẩm Từ Hào trực tiếp mở miệng: "Chúng con vừa mới lãnh giấy kết hôn~ "

Thẩm Từ dừng lại một chút, một lúc sau mới giận dữ hét: "Con nói cái gì?"

Thẩm Từ Hào vừa lái xe, vừa nghe tai nghe Bluetooth truyền đến tiếng rống giận dữ, bên môi mưng theo ý cười: "Cha, hộ khẩu bị ướm cũng không sao, sở cảnh sát có thể chứng minh cho."

Thẩm Từ nổi giận: "Ai bảo con không thông qua đồng ý của ta, đã tùy tiện lĩnh chứng!"

Thẩm Từ Hào khiêu mi: "Không phải hôm qua cha đồng ý sao?"

Thẩm Từ:... Đây chẳng qua là kế hoãn binh mà?

Ông ta cảm thấy, Thẩm Từ Hào còn trẻ, chịu không được dụ hoặc, cho nên mới bị Hạ Noãn Noãn mê hoặc.

Kéo dài một chút, xê hạ cảm giác của Thẩm Từ Hào với Hạ Noãn Noãn, không có hứng thú.

Đây đều là sách lược ông ta và Mai Phụng thương lượng xong, còn không ảnh hưởng quan hệ cha con bọn họ.

Nhưng bây giờ...

Thẩm Tu tức giận.

Sao ông ta cảm giác, Thẩm Từ Hào giống như đã nhận ra ý đồ của mình?

Thẩm Tu hít sâu hai cái, lúc này mới lạnh lùng mở miệng nói: "hôm nay ta có cái hội nghị quan trọng, con tìm đi Mai đi."

Lời này rơi xuống, trực tiếp cúp điện thoại.

Thẩm Từ Hào nhủ lòng này.

Cha không thích Noãn Noãn, cậu ta đã sớm nhìn ra.

Nói hộ khẩu hồng, chẳng qua là kéo dài.

Thế nhưng, cậu ta biết, cha là tốt cho mình, sợ mình bị người lừa gạt, dù sao cậu ta không hiểu rõ Noãn Noãn.

Đến chính cậu ta, kỳ thật cho đến bây giờ, đều không hiểu cô sao?

Nhưng mà hiện tại cậu ta muốn kết hôn.

Đó là một loại chấp niệm.

Cha không hiểu, quên đi.

Thẩm Từ Hào cầm điện thoại di động lên lần nữa, muốn gọi điện thoại cho Mai Phụng, Hạ Noãn Noãn ngồi ở ghế cạnh tài xế, chợt cảm tay anh: "Chúng ta tìm đi Hạ đi."

Thẩm Từ Hào dừng sờ.

Hạ Noãn Noãn cúi thấp đầu xuống: "Trong một tháng này, đi Hạ rất chiều cô em, chúng ta hẳn là trước ăn một bữa cơm với bà trước. Mà đi Hạ, hiện tại rất muốn gặp cha mẹ em một chút. Hôm nay lúc ra cửa, đã chuẩn bị rồi."

Thẩm Từ Hào nghĩ về người mẹ đã già, trong lòng mềm nhũn, khẽ gật đầu.

Thế là, bọn họ đưa cha mẹ Hạ tới khách sạn trước, sau đó mới lái xe, cùng đi biệt thự Thẩm gia.

-

Thẩm tu cúp điện thoại, tức giận gọi cho Mai Phụng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 672: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (17)

Điện thoại vừa kết nối, liền mắng: "Một cái hai cái đều không bớt lo! Nó không có bạn bè ở sở cảnh sát đều! Làm sao làm được chuyện này!"

Mai Phụng trầm mặc một chút, mở miệng nói: "Tôi nhớ được, hình như Lý Thần Vũ quen cảnh sát?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Tu lập tức giận dữ: "Lại là nó! Lại là thằng trời đánh Thẩm Lương Xuyên!"

Lần này, không có mắng Hạ Diệp Hoa, dù sao lần trước Hạ Diệp Hoa bị tức đến xuất chút chết, kỳ thật Thẩm Tu vẫn có chút áy náy.

Mai Phụng liền thờ dài: "Ông cũng đừng tức giận. Con lớn cũng là đến đòi nợ. bọn họ đã nhận chứng, cha mẹ người ta cũng tới, chúng ta liền tiếp đãi một chút. Nếu không truyền đi, cũng không dễ nghe."

Thẩm Tu hừ lạnh: "Tôi không đi! Hôm nay tôi không muốn cho họ mặt mũi! Dạng này, đợi lát nữa Từ Hào tìm bà, bà đi sắp xếp bữa ăn cho tốt, tìm tốt nhà hàng sang chút, chèn ép khí thế của bọn họ, để bọn họ nhìn xem, bọn họ làm sao có mặt mũi gả con cho Từ Hào chúng ta!"

Mai Phụng lập tức gạt đầu: " Dù sao đã kết hôn rồi, không nên như vậy. Tôi đi đặt khách sạn trước, buổi tối tẩy trần cho họ."

Thẩm Tu tức giận mở miệng mắng: "Muốn đi tự bà đi! Dù sao tôi không đi!"

Nói xong câu đó, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Mai Phụng lại nhíu lông mày suy tư một chút, một lúc sau mới nở nụ cười.

Kỳ thật, bà ta không phản đối Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn, thậm chí có thể nói, bà ta giờ hai tay đồng ý.

Vì cái gì đây?

Bởi vì sau khi bà ta gả cho Thẩm Tu, đến bây giờ đều không có sinh ra con của mình.

Mà Thẩm Tu hơn bà ta mười mấy tuổi, tương lai phía trước của bà ta, bà ta chỉ có thể dựa vào Thẩm Từ Hào.

Nhiều năm như vậy, một mực lung lạc Thẩm Từ Hào, chính là vì để Thẩm Từ Hào dưỡng lão cho bà ta.

Thế nhưng nếu như để cho Thẩm Từ Hào cưới một đại tiểu thư hào môn thế gia, như vậy khẳng định mình không trấn được đối phương, uy quyền nói chuyện ở nhà cũng sẽ bị suy yếu.

Nếu như Thẩm Từ Hào cưới Hạ Noãn Noãn, vậy thì không giống.

Hạ Noãn Noãn...

Bà ta buông con người, nhìn cô gái kia yếu đuối muốn chết, khẳng định có thể bị mình khống chế trong lòng bàn tay!

Nghĩ tới đây, bà ta vội vàng cầm điện thoại, đặt một khách sạn cao cấp.

Thế nhưng đặt xong, bà ta không có đợi được điện thoại Thẩm Từ Hào.

Mai Phụng nghi ngờ nhíu mày.

Lại đợi hai giờ, mắt thấy đều đã 3,4 giờ chiều buổi, lại không gọi tới, còn kịp sao?

Bà ta vội vàng cầm điện thoại di động lên, gọi cho Thẩm Từ Hào.

Điện thoại kết nối, Thẩm Từ Hào liền mở miệng: "Dì Mai, có chuyện gì sao?"

Mai Phụng sững sờ, "Ta nghe nói cha mẹ Noãn Noãn tới, buổi tối cùng ăn một bữa được không?"

Thẩm Từ Hào dừng một chút, lúc này mới lên tiếng nói: "Dì Mai, dù sao đi cũng không cần chuẩn bị đâu, chúng con dự định ăn ở bên mẹ. Bọn họ đã làm xong đồ rồi."

Mai Phụng:...!!

Mai Phụng nhất thời siết chặt ngón tay, móng tay đâm vào trong thịt, cũng không tự biết.

Mẹ...

Lúc nào mà Thẩm Từ Hào đã gọi người phụ nữ kia là mẹ?

Mai Phụng nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng ngữ khí tận lực ôn nhu: " Vậy được rồi, như vậy ngày mai ta lại mời thân gia."

"Dì Mai, không cần."

Mai Phụng sững sờ, liền nghe thấy Thẩm Từ Hào tiếp tục mở miệng nói: "Cha không đi, đi đến cũng không có ý nghĩa. Còn muốn cho cha mẹ của Noãn Noãn nhìn ra manh mối gì sao, lúc nào cha đồng ý, chúng ta tập hợp một chỗ. Dù sao cha mẹ Hạ cũng ở Bắc Kinh một thời gian ngắn. Còn có, dì Mai giúp con chuẩn bị hôn lễ đi, chúng con muốn làm hôn lễ trước khi Noãn Noãn được ba tháng, nếu không bụng quá rõ ràng."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 673: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thảm phu nhân! (18)

Mai Phụng tức giận nghiêng răng nghiêng lợi.

Cái Thảm Từ Hào này, coi mình trở thành cái gì rồi?

Chuyện ăn cơm không tìm bà ta, làm việc liền tìm bà ta!

Nhưng hết lần này tới lần khác, cái gì bà ta cũng không thể nói!

Đến sau cùng, chỉ có thể mở miệng: "Hai con đã lĩnh chứng, như vậy buổi tối khi con về nhà, cũng mang Noãn Noãn về nhà. Ta sẽ chuẩn bị phòng."

"Cái này... Cha không thích Noãn Noãn, con sợ đi qua náo loạn. Vừa vặn mẹ con nói, Thảm gia có chỗ, Noãn Noãn tạm thời ở bên này đi."

Mai Phụng...

Con dâu ở nhà Hạ Diệp Hoa, như vậy sao Thảm Từ Hào về nhà ở!

Cái Hạ Diệp Hoa này, quả thực là tính toán thật hay!!

Dùng một đứa con dâu, liền buộc Thảm Từ Hào lại rồi!

Về mặt Mai Phụng lạnh lùng.

Tối hôm đó, quả nhiên Thảm Từ Hào không có về nhà.

Sáng sớm hôm sau gọi điện thoại tới, nói là hôm qua cùng cha vợ uống nhiều quá, trực tiếp nghỉ ngơi bên kia.

Mai Phụng vô cùng tức giận, muốn kêu Thảm Từ Hào về nhà, thế nhưng Thảm Tu cũng không hé miệng, trong lúc nhất thời gấp đến độ không được.

-

Thảm Từ Hào ở tại biệt thự Thảm gia, cao hứng nhất, không ai qua được Hạ Diệp Hoa.

Cả ngày khóa miệng đều cười toe toét, liền không có khép lại.

Nhưng bởi vì thân thể bà còn không có khôi phục tốt, cho nên liền phái thím Lý và Hạ Noãn Noãn, mang cha mẹ Hạ Noãn Noãn tới chỗ ở.

Sáng sớm hôm sau tỉnh lại, Kiều Luyến nghĩ đến, hôm nay hình như là thời gian Tổng Thành tổ chức buổi họp báo.

Thảm Lương Xuyên bởi vì còn có một cuộc hội nghị buổi sáng, cho nên sớm đi ra ngoài, hai người đã hẹn trực tiếp gặp mặt ở buổi họp báo ký giả.

Cô rời giường, rửa mặt, trang điểm xong, đi ra ngoài lại nghe được Thảm Từ Hào đứng trên ban công, đưa lưng về phía gian phòng, gọi cho Mai Phụng.

Giọng nói kia, mang theo ý vị nũng nịu: "Con biết, đi cứ yên tâm đi, đi Mai, đi quá dài dòng, khẳng định buổi tối hôm nay con sẽ trở về..."

Kiều Luyến vốn không để ý, thế nhưng vừa nghiêng đầu, lại nhìn thấy Hạ Diệp Hoa đứng cách đó không xa, hẳn là cũng nghe thấy lời của Thảm Từ Hào, một mặt mắt xoay người rồi đi, bà vịn gậy, chột vật lên lầu, sau đó tiến vào phòng ngủ của mình.

Tâm Kiều Luyến nhất thời bị nắm chặt.

Cô nhú lông mày, vừa vặn nhìn thấy Thảm Từ Hào cúp điện thoại đi tới, buổi tối hôm qua hẳn là cậu ta đã uống nhiều quá, cho nên giờ phút này nhú mày, hơi nhúc nhích.

Trên bàn trà bày biện bát canh giải rượu mà Hạ Diệp Hoa vừa bung tới.

Kiều Luyến không được nhìn chỉ lên bàn trà, mở miệng nói với Thảm Từ Hào: "Đây là sáng sớm mẹ nấu cho cậu, mau uống đi."

Thảm Từ Hào sững sờ.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Có ít người, quan tâm người khác đều là hành động, mà có ít người, cũng sẽ chỉ trên lời nói. Thảm Từ Hào, cậu cũng là người lớn, cũng nên phân chia người tốt và người xấu. Sao cậu không suy nghĩ, Noãn Noãn vì sao không nguyện ý để cậu qua Thảm gia ở?"

Thảm Từ Hào sững sờ, chột sắc mặt lạnh xuống: "Người có ý gì?"

Kiều Luyến cười lạnh: "Ý trên mặt chữ. Trước kia Noãn Noãn chưa từng qua nhà cậu, thế nhưng lần trước đi qua trở về, cậu biết tâm tình Noãn Noãn

mấy ngày nay sao không? Tôi thấy cô ấy luôn lo lắng, giống như rất sợ hãi. Nhà các người, có đồ vật gì, khiến cô ấy sợ hãi đây?"

Thẩm Từ Hào hừ lạnh: " Cô đừng ở chỗ này châm ngòi ly gián! Mà tôi cho cô biết, có thời gian quản nhiều chuyện của tôi, không bằng quan tâm chính mình nhiều hơn!"

Kiều Luyến bị lời nói không hiểu: "Tôi thế nào?"

"Thế nào? Vong Xuyên là tiểu tam anh tôi, đang là tin nóng trên mạng! Đừng nói cho tôi là cô không biết!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 674: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (19)

Kiều Luyến...

Kiều Luyến nghe nói như thế, quả thực là dở khóc dở cười.

Cô nhìn Thẩm Từ Hào, chỉ thấy Thẩm Từ Hào nhàu lông mày, mở miệng nói: "Cô đừng nhìn tôi như vậy, dù anh ta là anh tôi, tôi cũng cảm thấy chuyện này là anh ấy không đúng."

"Vong Xuyên có phải tiểu tam hay không, sự tình phát sinh cho tới bây giờ, anh ấy đều không ra mặt làm sáng tỏ, bản thân là có vấn đề! Xem như làm cái gì, cũng không nên dựa vào scandal!"

Thẩm Từ Hào hừ lạnh một tiếng: "Đều là một số thủ đoạn không ra gì."

Kiều Luyến thật sự là quý IQ của tên này rồi!

Cô ho khan một tiếng: "Không phải hôm nay tổ chức buổi họp báo ký giả sao? Tôi sẽ đi qua."

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, nhàu lông mày, một lúc sau mới mở miệng nói: "Dù sao hôm nay tôi rảnh rồi, cùng cô đi qua."

Kiều Luyến nhàu mày: "Cậu đi qua làm gì?"

"Nhìn xem rốt cuộc Vong Xuyên kia ra sao, bộ dạng hồ ly tinh gì, để anh tôi mê luyến thành bộ dạng này!"

Nói đến đây, kiêu ngạo nhìn thoáng qua Kiều Luyến: "Cô tuyệt đối đừng tự mình đa tình, cho là tôi sợ cô bị khi dễ."

Kiều Luyến...

Loại hành động giấu đầu lòi đuôi này, vì cái gì đáng yêu như thế?

Cô xem như phát hiện.

Thẩm Từ Hào nhìn qua khó chịu, không thân mật với Hạ Diệp Hoa, thế nhưng kỳ thật trong lòng của cậu ta, rất bao che khuyết điểm.

Bạn của cậu ta, người thân của cậu ta, đều không cho người khác khi dễ.

Trong lòng dâng lên dòng nước ấm, cảm thấy Thẩm Từ Hào, chí ít không phải không có thuốc nào cứu được.

Cô liền gật đầu: "Được thôi, vậy cậu đi cùng tôi đi."

-

Hai người ngồi xe, lúc đi tới công ty.

Kiều Luyến nhàn rỗi không có chuyện gì làm, liền cầm lên điện thoại di động, mở weibo.

Hai ngày trước đã muốn đi vào nhìn xem, thế nhưng bị chuyện hôn sự của Hạ Noãn Noãn và Thẩm Từ Hào làm vội, cho nên không có thời gian.

Hiện tại lên xem, mới phát hiện đi qua mấy ngày, trên trang của cô bị mắng rất thảm, sự tình đã nháo đến mức độ kịch liệt.

Rất nhiều người đều yêu cầu, cô cho một giải thích.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm những bình luận mắng kia, không còn cảm giác tức giận, chỉ cảm thấy đám fan hâm mộ của Thẩm Lương Xuyên, thật sự là đáng yêu.

Bọn họ không đi mắng Thẩm Lương Xuyên, toàn bộ mắng cô dựa vào Thẩm Lương Xuyên.

Tin tức kia, khẳng định là giả.

Thẩm ảnh đế của họ, chắc chắn sẽ không vượt quá giới hạn!

Kiều Luyến nhìn một chút, liền không nhịn được cười ra tiếng.

Cô mở weibo ra, suy nghĩ một chút, đến cùng vẫn không nhịn được, đáp lại một câu:

【 Vong Xuyên v: Nghe nói, tôi thành tiểu tam của anh? @ Thẩm Lương Xuyên V 】

Đăng bài này ra, nhất thời đưa tới oanh động trên toàn bộ Internet!

Tin này, lập tức bị phát, mỗi đại V đều chạy đến mắng cô quá phách lối rồi!

Kiều Luyến nhìn chằm chằm điện thoại di động, cắn môi.

Đang suy tư, liền thấy Thẩm Tử Hào ngồi ở ghế lái phụ tức giận mắng một tiếng: "Mẹ nó, cái Vong Xuyên này cũng quá phách lối rồi!"

Lời này cậu ta rơi xuống, liền quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Cô xem weibo sao? Cái Vong Xuyên kia, vậy mà bắt đầu công khai."

"Cô nó weibo không? Cho tôi! Tôi giúp cô mắng lại!"

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, muốn trêu chọc Thẩm Tử Hào một chút, lắc đầu: "Tôi không có."

Thẩm Tử Hào nổi giận: "Sao cô đến weibo cũng không có?"

Cậu ta cầm điện thoại di động lên, muốn gọi điện thoại cho Thẩm Lương Xuyên: "Tôi gọi điện thoại cho anh ấy hỏi một chút, đây là chuyện gì xảy ra! Để anh ấy lập tức đáp trả chuyện này."

Thế nhưng, điện thoại không có gọi đi, liền ngậy ngậy cả người, bởi vì, trên weibo, Thẩm Lương Xuyên lại trả lời rồi!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 675: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (20)

Trên weibo, Thẩm Lương Xuyên đáp lại Vong Xuyên, cái chuyện này, trong nháy mắt oanh tạc Internet!

Bởi vì, Thẩm Lương Xuyên trả lời như này:

【 Thẩm Lương Xuyên v: đừng làm loạn Vong Xuyên v: Nghe nói, tôi thành tiểu tam của anh? @ Thẩm Lương Xuyên v 】

Đừng làm loạn!!!

Mặc dù chỉ là vài chữ đơn giản, lại mang theo mơ màng vô hạn, để cho người ta suy nghĩ kỳ quái.

Giống như bạn gái nũng nịu với bạn trai, bạn trai cưng chiều nói: Đừng làm loạn...

Hai chữ này, lập tức để internet an tĩnh lại.

Tại tin tức này gửi đi hai phút đồng hồ, toàn bộ Internet, hình như cũng trầm mặc.

Thẳng đến hai phút đồng hồ sau, mới có người yên lặng leo ra, yếu ớt mở miệng hỏi thăm:

—— nam thân, anh bị trộm nick sao?

Một tin vừa ra, giống như dẫn đót thứ gì, trong nháy mắt nổ tung!

—— Mẹ nó, ảnh đế, anh sao vậy?

—— câu nói này, là răn dạy Vong Xuyên sao?

—— Sao tôi cảm giác có sự cung chiêu?

—— a a a! Cái này nhất định là ảo giác của tôi!

—— Thảm cận bã! Cho nên anh đang thừa nhận anh và Vong Xuyên có tình cảm? Anh nghĩ tới cảm thụ phụ nhân mình không?

—— a a a a! Không biết vì cái gì, biết rất rõ ràng bọn họ không đúng, thế nhưng tôi lại không kịp chuẩn bị!

—— người trên, cô nói tiếng lòng của tôi! Sao cảm giác bọn họ ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại đáng yêu như thế?

—— chẳng lẽ nói, buổi họp báo hôm nay, Thảm ảnh đế không phải đến làm sáng tỏ, mà chính là đến nói cho mọi người, anh và Vong Xuyên thật tâm yêu nhau?

...

Ngàn vạn tin tức, gần như phát ra cùng một lúc.

Dẫn đến Thảm Lương Xuyên cầm điện thoại di động, muốn gọi điện thoại cho Kiều Luyến, điện thoại lại trực tiếp chết máy!!

Thảm Tử Hào thấy được, tức giận muốn vung máy: "Thảm Lương Xuyên này, quả thực là quá phận rồi!"

"Tại sao có thể làm vậy? Tôi đều không còn gì để nói!"

Sau đó cầm điện thoại di động, muốn gọi điện thoại cho anh, lại phát hiện...

"Gọi thế nào không thông?"

Kiều Luyến: "Đoán chừng tin tức quá nhiều, chết máy."

Thảm Tử Hào:...

Thảm Tử Hào không hiểu nhìn về phía Kiều Luyến: "Sao cô bình tĩnh như vậy!"

Kiều Luyến nhìn cậu ta: "Vậy tôi nên phản ứng như thế nào?"

Thảm Tử Hào: "Mở Microblogging đôi câu nam nữ bọn họ!"

Kiều Luyến:... "Cậu mới là chó!"

Thảm Tử Hào:...

Thảm Tử Hào còn muốn nói cái gì, xe đã đến hiện trường buổi họp báo.

Thảm Tử Hào vô cùng tức giận: "Cô thật đúng là không biết tâm người tốt tốt!"

Hai người xuống xe, lặng lẽ vào hội trường.

Bởi vì tới sớm, lúc này đám phóng viên còn chưa tới.

Cho nên Kiều Luyến liền cùng với Thảm Tử Hào một chỗ, đi tới hậu trường nghỉ ngơi trước.

Kiều Luyến qua phòng vệ sinh, vừa vận dụng phái Trương Xuân Hoa!

Trương Xuân Hoa trông thấy Kiều Luyến, nhất thời nhú mày, lạnh mở miệng cười: "Vong Xuyên, cô cũng dám tới nơi này?"

Kiều Luyến bĩu môi: "Vì sao tôi không dám tới?"

"Dù là trên weibo, Thảm Lương Xuyên và cô làm loạn, thế nhưng là cái này đều không thể cải biến sự thật cô là tiểu tam! Cô cho rằng, cô đến, khóc hai câu, công chúng sẽ đồng tình cô sao? Nói cho cô, cô xong đời!"

"Nam diễn viên vượt quá giới hạn, qua mấy năm, liền sẽ bị quên lãng, nhưng phụ nữ không giống nhau!"

"Nói cho cô biết, hôm nay ký giả tụ tập, cô còn dám xuất hiện ở đây, tôi thấy cô đúng là nào bị nhúng nước!"

"Việc bây giờ cô phải làm nhất, là phát weibo, khóc lóc kể lể, thỉnh cầu mọi người tha thứ cho cô! Có lẽ như vậy, còn có thể tranh thủ một chút đồng tình! Cô lại công khai khiêu chiến với Thẩm phu nhân như vậy, quả thực là ngu đến mức cực hạn!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 676: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (21)

Kiều Luyến một mực chờ Trương Xuân Hoa châm chọc khiêu khích xong, lúc này mới nhếch miệng, chợt mở miệng: "Bà nói xong rồi sao?"

Trương Xuân hoa hơi híp tròng mắt.

Kiều Luyến buông tay: "Vậy tôi có thể đi được chưa?"

Nếu không phải Trương Xuân Hoa ngăn ở ngoài cửa, cô đã sớm rời đi, căn bản không cần ở đây nghe bà ta nói nhảm nhiều như vậy.

Trương Xuân Hoa nghe nói như thế, nhất thời có chút tức hỏn hển.

Bà ta muốn xem, là Kiêu Luyến khóc lóc kể lể, bổi rối, không biết chỗ sai.

Bà ta muốn xem Kiêu Luyến bị đánh xuống tầng chót nhất, muốn xem Kiêu Luyến chật vật không chịu nổi.

Thế nhưng Kiêu Luyến lúc này, nhìn qua vẫn luôn vênh váo tự đắc, giống như trong tòa soạn báo...

Một người mới nhỏ bé, thái độ mỗi lần nói chuyện với chính mình, đều mang sự cao ngạo.

Cái này, thật ra là Trương Xuân Hoa hiểu lầm rồi.

Từ nhỏ gia cảnh Kiêu Luyến ưu việt, những năm này dù sa sút, thế nhưng thực chất kiêu ngạo bên trong, vẫn tồn tại.

Cô hiện tại so với trước kia, đã thu liễm quá nhiều.

Trương Xuân Hoa rất thích đám nhân viên, mỗi ngày đi theo sau mông bà ta, thế nhưng Kiêu Luyến không có làm những thứ này, bà ta luôn cảm thấy Kiêu Luyến quá kiêu ngạo.

Thế nhưng lời muốn nói cũng đã nói xong, Trương Xuân Hoa đành phải tránh thân thể ra, để cho cô qua.

Kiều Luyến đi thẳng qua trước mắt bà ta.

Trương Xuân Hoa nhìn bóng lưng cô, tức giận nghiêng răng nghiêng lợi.

Bà ta hít sâu mấy hơi, lúc này mới bình phục hơi thở.

Gấp cái gì?

Dù sao đợi lát nữa buổi họp báo ký giả bắt đầu, không phải cô ta sẽ chật vật sao!

Cũng không tin ở trước mặt đám tòa soạn lớn, Thẩm Lương Xuyên sẽ thừa nhận anh ta và Vong Xuyên có tình cảm!

Trương Xuân Hoa nghĩ tới đây, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đi ra ngoài.

-

Kiều Luyến từ trong phòng vệ sinh đi ra, liền đi vào phòng nghỉ ngơi của Thẩm Từ Hào.

Thẩm Từ Hào cầm điện thoại di động xem tin, vừa lướt vừa mắng: "Đám người này quả thực là nào từ có hố!"

Sau đó ngẩng đầu, nhìn thấy dáng vẻ Kiêu Luyến, Thẩm Từ Hào nhú mày: "Sao cô vẫn không sốt ruột như thế?"

"Sốt ruột hữu dụng không?" Kiêu Luyến dù bận vẫn ung dung ngồi xuống bên cạnh, đáp lại một câu nói như vậy.

Thẩm Từ Hào suy nghĩ một chút, giống như đúng là có lý.

Sốt ruột cũng vô dụng thôi.

Thế nhưng..

Liếc nhìn Kiều Luyến từ trên xuống dưới, lúc này Thẩm Từ Hào mới do dự mở miệng nói: "Cô có phải, có chuyện gì gạt tôi hay không? Tôi luôn cảm thấy, sự tình không thích hợp."

Kiều Luyến ngậm miệng cười.

Đang muốn mở miệng, có nhân viên lập tức đi vào: "Kiều tiểu thư, Thẩm ảnh đế đã tới, Tổng Thành nói để cô qua buổi họp báo."

Kiều Luyến khẽ gạt đầu, đứng lên, dự định đi theo nhân viên ra ngoài.

Vừa đi hai bước, lại bị Thẩm Từ Hào kéo ống tay áo lại: "Này, cô sẽ không thật sự ngốc nghếch, muốn đi giúp ông xã mình làm sáng tỏ chứ?"

Kiều Luyến:...

Thẩm Từ Hào nhủ mảy: "Tôi đi chung với cô."

Sau đó, hai người liền theo nhân viên đi ra ngoài.

Bọn họ đi vào trong phòng hội nghị, liền thấy Tổng Thành đã đứng trên đài nói lời dạo đầu qua loa khách sáo: "Đầu tiên, cảm ơn mọi người trong lúc bận rộn đã tới đây..."

Thẩm Từ Hào yên lặng dò hỏi Kiều Luyến: "Cô nói, Vong Xuyên sẽ tới hay không? Thật không biết dung mạo ra sao, làm cho Thẩm Lương Xuyên mê thành dáng vẻ đó! Khăng định là hồ ly tinh."

Kiều Luyến: "... Cô ấy đã tới."

Thẩm Từ Hào nhìn bốn phía: "Ở đâu?"

Lời này rơi xuống, liền có ký giả phát hiện bọn họ, bỗng nhiên chạy lên: "Vong Xuyên, xin hỏi cô thật sự là tiểu tam của Thẩm ảnh đế sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 677: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (22)

Lúc ký giả xông lên, Thẩm Từ Hào đã có chỗ cảnh giác.

Lập tức bảo hộ trước người Kiều Luyến, khi ký giả mở miệng, cậu ta vô ý thức bảo vệ cô: "Chuyện này, các người đến hỏi Thẩm Lương Xuyên, có quan hệ gì với cô ta?"

Vừa dứt lời, bỗng nhiên ngăn cản cả người.

Thẩm Từ Hào không thể tin quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến, kinh ngạc mở to hai mắt.

Vừa rồi, đám phóng viên hô Kiều Luyến là gì?

Vong Xuyên...

Chẳng lẽ Kiều Luyến chính là Vong Xuyên?!

Mẹ nó!

Cậu ta cảm thấy, mình nhận được kinh hãi!

Thẩm Từ Hào sợ hãi nhìn Kiều Luyến, một câu cũng không nói ra được.

Kiều Luyến lại nhếch miệng cười với cậu, sau đó liền nhìn về phía ký giả.

Cô và Thẩm Từ Hào tiến đến vị trí này, so qua bí ẩn, trên lý thuyết có thể đi lại như thường.

Thế nhưng vẫn bị đám ký giả bắt được, điều này nói rõ... Bọn họ đã sớm mai phục tại đây.

Đây nhất định... Lại là Trương Xuân Hoa kêu gọi.

Bà ta thật đúng là ở khắp mọi nơi.

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống, một lúc sau mới mở miệng: "Chuyện này, tôi nghĩ bạn tôi nói đúng, Thẩm Lương Xuyên sẽ cho mọi người một câu trả lời."

Một câu roi xuống, đám phóng viên bắt đầu nổi lên:

"Vong Xuyên tiểu thư, cô gọi thẳng tên Thẩm ảnh đế, không phải nói rõ, cô và Thẩm ảnh đế rất quen sao?"

"Vong Xuyên tiểu thư, cô thật sự là tiểu tam hoặc là tình nhân của Thẩm ảnh đế sao?"

"Cô biết Thẩm phu nhân sao? Thẩm phu nhân biết cô và Thẩm ảnh đế có quan hệ tốt như vậy không?"

"Vong Xuyên, cô..."

Từng câu vặn hỏi, truyền vào trong tai.

Kiều Luyến nhìn đám người trước mặt đá này, sau đó nhìn về phía Trương Xuân Hoa lần nữa.

Một lúc sau, cô mới nhếch môi cười: "Các vị tràn đầy phấn khởi mà đến như thế, chính là vì muốn có đáp án, mà Thẩm ảnh đế quyết định tổ chức cuộc họp ký giả, mấy người ngăn đón tôi làm gì? Chờ lúc nữa, không phải Thẩm ảnh đế sẽ cho mọi người một cái câu trả lời sao?"

Một câu roi xuống, mọi người chợt rớt rít.

Đúng vậy, bọn họ là Thẩm ảnh đế gọi tới, vì sao vây quanh Vong Xuyên như thế?

Đúng lúc này, không biết người nào hô một tiếng: "Thẩm ảnh đế đến rồi!"

Kết quả là, đám phóng viên vây quanh Kiều Luyến, lập tức tan tác như chim vỡ tổ, toàn bộ chạy tới cửa chính.

Kiều Luyến bị vây ở đây, nhất thời khó hiểu.

Kiều Luyến nhíu mày.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên hẳn là ở bãi đậu xe dưới đất, sao lại từ cửa chính tiến vào, khẳng định là đi lối đi đặc biệt.

Cho nên vừa mới...

Cô quay đầu nhìn thoáng qua, liền phát hiện Tống Thành đứng ở đằng xa nháy mắt với cô.

Kiều Luyến lập tức cười, khẽ gật đầu với Tống Thành, sau đó lúc này mới đi theo Thẩm Từ Hào vào trong phòng họp.

Lúc này Thẩm Từ Hào đã sớm nói không nên lời, kinh ngạc nhìn chằm chằm Kiều Luyến hồi lâu, lúc này mới chợt hiểu: "Mẹ nó, thì ra cô chính là Vong Xuyên!"

Trách không được!

Trách không được từ đầu đến cuối Kiều Luyến không vội vã.

Trách không được Thẩm Lương Xuyên là người lạnh tình lạnh tính, vậy mà lại trợ giúp Vong Xuyên nói chuyện.

Trách không được triệu mở ký giả tuyên bố...

Đây tất cả đều là bởi vì, Thẩm phu nhân chính là Vong Xuyên!

Thẩm Từ Hào cảm thấy, chính mình hôm nay theo tới, tuyệt đối là một lựa chọn sai lầm.

Mẹ nó, chính mình từ xa chạy tới, chính là vì nhìn hai người kia xuất sắc ân ái?

Đang oán thầm, cậu ta đã ngồi xuống dưới khán đài, mà Kiều Luyến, lại đi theo đằng sau, vừa vặn nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên từ cửa sau bí mật đi đến.

Những đám phóng viên vừa mới chạy tới, biết mình bị lừa, cuối cùng lấy lại tinh thần, lúc này từng người mới yên lặng ngồi xuống chỗ ngồi của mình.

Buổi họp báo ký giả, chính thức bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 678: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (23)

Thẩm Lương Xuyên đi lên trên đài, đứng ở chính giữa.

Đám phóng viên ở phía dưới, lập tức bùng nổ.

Vừa rồi những lời hỏi thăm Kiều Luyến, cả đám đều hướng về Thẩm Lương Xuyên.

"Thẩm tiên sinh, xin hỏi ngài và Vong Xuyên có quan hệ như thế nào?"

"Sao anh lại trả lời câu nói của cô ấy trên mạng?"

"Câu đừng làm loạn kia, là có ý gì?"

"Thẩm tiên sinh, ngài làm như vậy, phu nhân ngài biết không? Ngài vẫn luôn giấu kín Thẩm phu nhân là ai, chẳng lẽ là muốn ả hôn với Thẩm phu nhân sao? Hay là nói, ngài căn bản chưa từng có kết hôn?"

"Thẩm tiên sinh..."

Thẩm Lương Xuyên nghe những lời này, vẻ mặt bình tĩnh.

Tổng Thành thì vươn tay ra trấn an tâm tình của mọi người: "Được rồi, mọi người từng người tới hỏi."

Đám phóng viên lập tức giơ tay lên.

Tổng Thành chỉ một người tông đám: "Thẩm tiên sinh, xin hỏi anh thật sự kết hôn sao?"

Thẩm Lương Xuyên trả lời: "Đúng."

Người kia còn muốn hỏi tiếp, Tổng Thành đã chỉ một ký giả khác: "Thẩm tiên sinh, ngài và Vong Xuyên quan hệ như thế nào?"

Một câu rơi xuống, mọi người đồng loạt quay đầu, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến đã trốn trong góc, nhưng vẫn có thể bị mọi người bắt được.

Thẩm Lương Xuyên câu môi lên: "Là quan hệ như mọi người nghĩ."

Một câu, hiện trường lập tức nổ tung!

Cũng là quan hệ bọn họ nghĩ...

Quan hệ mà bọn họ nghĩ, Kiều Luyến là tình nhân của Thẩm Lương Xuyên sao? Hai người bọn họ thực sự không trong sạch?

Trương Xuân Hoa trực tiếp nổi giận: "Thẩm tiên sinh, anh đây là ý gì? Anh muốn bắt chước Nga Hoàng Nữ Anh sao? Chẳng lẽ nói, Vong Xuyên và Thẩm phu nhân đều vui lòng?"

Lời nói châm chọc, nói vô cùng khó nghe.

Thậm chí còn có khó nghe hơn: "Ngày đó chúng tôi nhìn thấy, Thẩm tiên sinh lái xe đưa Vong Xuyên về khu biệt thự anh ở. Chẳng lẽ nói, Vong Xuyên và Thẩm phu nhân ở cùng một chỗ?"

Bà ta cười lạnh nhìn về phía Kiều Luyến: "Vong Xuyên, cô đã tới, vì cái gì không dám xuất hiện? Biết người ta không nhận ra mình sao?"

Những lời này nói xong, đám phóng viên chung quanh, liền bắt đầu họa theo.

"Đúng vậy, hiện tại là xã hội gì?"

"Chuyện này rốt là như thế nào?"

"Thảm tiên sinh, quan hệ hôn nhân của anh và Thảm phu nhân, chẳng lẽ xuất hiện nguy cơ?"

Thảm Lương Xuyên nghe nói như thế, bỗng nhiên cười: "Đúng vậy, tôi và phu nhân tôi, còn có Vong Xuyên, ở cùng một chỗ."

Một câu, giống như giảm âm trong hiện trường, làm cho cả hội trường hoàn toàn yên tĩnh.

Đầu năm nay, vậy mà có người công khai nói chuyện như thế sao?

Thế nhưng, ngay lúc mọi người kinh ngạc, liền nghe thấy Thảm Lương Xuyên mở miệng tiếp: "Bởi vì, phu nhân của tôi, cũng là Vong Xuyên."

Nói xong câu đó, anh bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Kiều Luyến đứng ở trong góc, đưa tay ra với cô.

Kiều Luyến giống như cảm giác được cái gì, mỉm cười lắc đầu, sau đó đi lên phía trước.

Cô đưa tay của mình, đặt ở trong tay Thảm Lương Xuyên.

Hai người dắt tay đứng ở trước mặt truyền thông, xuyên qua các màn ảnh truyền thông, phát sóng trực tiếp.

Ánh mắt Thảm Lương Xuyên, bình tĩnh rơi vào màn ảnh, giống như xuyên qua màn ảnh nhìn vào mỗi người, anh nghiêm túc mở miệng: "Giới thiệu cho mọi người một chút, đây là phu nhân của tôi, Vong Xuyên."

Đây là phu nhân của tôi, Vong Xuyên!

Mấy chữ đơn giản, quả thực là ngược người ta lớn nhất năm nay!

bất kể là ký giả, hay là người xem phát sóng trực tiếp, đang nhìn hai người đứng chung một chỗ, vai kề vai, tay nắm lấy tay, tất cả mọi người đều có ý nghĩ này!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 679: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thảm phu nhân! (24)

Thảm phu nhân là Vong Xuyên!

Đây gần như là chuyện tất cả mọi người cũng không nghĩ tới.

Chủ yếu, Vong Xuyên thật sự là quá vô danh.

Mà Thảm phu nhân... Tuy thần bí, lại là nhân vật hiện tại mọi người đào tìm thật lâu.

Lại thêm, mọi người cố định tư duy suy nghĩ, nếu như Thảm phu nhân là người trong vòng, khẳng định là rất nổi danh, hoặc là người Thảm ảnh đế rất chú ý hỗ trợ.

Cho nên, dù Thảm phu nhân có thể không phải người trong vòng, nhưng cũng là thiên kim phú gia.

Loại ý nghĩ này, kèm theo khó khăn đào móc Thảm phu nhân là ai, mà thành tư duy cố định.

Cho nên, khi chuyện của Vong Xuyên nháo ra, đầu tiên mọi người liền nghĩ đến, Vong Xuyên là tiểu tam!

Gần như tất cả mọi người, cũng không nghĩ tới, sau cùng kết cục là như thế này...

Thảm Từ Hào ngồi trong thính phòng, nhìn những ký giả kia trợn mắt há hốc mồm, trong nháy mắt cảm thấy... Vừa rồi khi tự mình biết tin tức, thật không tính là gì.

Con người đám người này đều nhanh rút ra rồi!

Cậu ta nhếch miệng, dù bạn vẫn ung dung nhìn người chung quanh.

Mà người trước hết kịp phản ứng, lại là đối thủ một mắt một còn của Kiều Luyến, Trương Xuân Hoa.

Bà ta khiếp sợ, không thể tin nhìn chăm chăm hai người trên đài, nhìn lấy bọn họ nắm tay, giọng gần như là run rẩy mở miệng nói: "Cái này, cái này sao có thể?"

Làm sao có thể?

Bọn họ đã để Kiều Luyện đào tin Thẩm phu nhân là ai, đào hơn mấy tháng!

Nếu như Kiều Luyện là Thẩm phu nhân...

Bà ta chỉ cảm thấy, lúc này chính mình, giống như là đang nằm mơ.

Đúng, đây nhất định là một giấc mơ, hơn nữa còn là một cơn ác mộng!

Trương Xuân Hoa nuốt ngụm nước miếng, nhìn lên trên đài lần nữa.

Giờ này khắc này, Thẩm Lương Xuyên còn đứng đó, đồng thời nhìn xuống tất cả mọi người, sau cùng ánh mắt rơi vào người Trương Xuân Hoa.

Ánh mắt của anh lập tức trở nên sắc bén: "Mặt khác, chúng tôi sẽ khởi tố nhật báo 8 Quái, tung ra tin tức giả! Nghiêm trọng xâm phạm quyền danh dự của phu nhân tôi! Giấy tờ kiện cáo, hẳn là chẳng mấy chốc sẽ gửi đến tòa soạn mấy người."

Lời nói sắc bén, để Trương Xuân Hoa lão đảo, lui về sau một bước, hai chân mềm nhũn, kém chút té lăn trên đất!

Nếu như Thẩm ảnh đế gửi đơn kiện...

Lại suy nghĩ địa vị của Thẩm ảnh đế bây giờ, chỉ sợ nhật báo 8 Quái sẽ khai trừ bà ta, bảo vệ tòa soạn!

Trương Xuân Hoa nuốt ngụm nước miếng, gương mặt như tro nguội.

Đám phóng viên còn lại, cả đám đều lấy lại tinh thần.

Có người trực tiếp hỏi: "Thẩm tiên sinh, anh và phu nhân quen biết thế nào?"

Nghe nói như thế, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, quay đầu nhìn về phía Kiều Luyện, một lúc sau mới mở miệng nói: "Chúng tôi quen biết trên mạng."

Quen biết trên mạng sao?

Yêu trên mạng sao?!

Đám phóng viên lại bùng nổ: "Vong Xuyên là fan của anh sao?"

Thẩm Lương Xuyên nói: "Tôi là Fan hâm mộ của cô ấy."

Có người lập tức cười hỏi thăm: "Đó là ai theo đuổi trước?"

Vấn đề này vừa ra, Thẩm Lương Xuyên liền nở nụ cười.

Người nào theo đuổi người nào?

Thẩm Lương Xuyên đang ngẩn người, Kiều Luyện chợt tiến lên một bước, xinh xắn mở miệng nói: "Đương nhiên là anh ấy theo đuổi tôi trước."

Một câu, để Thẩm Lương Xuyên nở nụ cười: "Em chắc chắn chứ?"

Kiều Luyện lập tức bắn ánh mắt tới, Thẩm Lương Xuyên liền gật đầu: "Tôi xác định, là tôi theo đuổi cô ấy trước."

Ở giữa hai người ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, ầm ập lại lại khiến người ta nhìn qua muốn cười.

Thế nhưng, Tô Châu, Lục Nam Trạch đang xem phát sóng trực tiếp, giờ phút này lại bóp nát cái ly trong tay.

Bọn họ càng ân ái, anh ta nhìn lấy, càng chướng mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 680: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (25)

Lục Nam Trạch hít mắt, nhìn chằm chằm màn hình phát sóng trực tiếp.

Camera rơi vào mặt Kiều Luyến, để mặt mũi của cô, rõ ràng xuất hiện ở trên màn ảnh.

So với tám năm trước, gương mặt này càng xinh đẹp hơn.

Giờ này khắc này, nụ cười của cô tự nhiên hào phóng, lại có sự rụt rè.

Mỗi khi bị ký giả hỏi một câu, chưa từng nói mà chỉ cười.

Nhưng Lục Nam Trạch lại có thể nhìn ra cô khấn trương.

Bởi vì hai cánh tay cô, rũ xuống hai bên, một mực nắm lấy góc áo.

Đây là động tác lúc cô khấn trương.

Lục Nam Trạch chợt nhớ tới khi còn bé...

Khi đó bọn họ mới 15 tuổi, lên cấp ba, trong trường học yêu cầu bọn họ biểu diễn một tiết mục.

Đều là người xuất thân hào môn, khẳng định mọi người đa tài đa nghệ.

Chỉ có Kiều Luyến, từ nhỏ bị làm hư, cái gì cũng không biết.

Mấy người tụ cùng một chỗ, thương lượng biểu diễn cái gì, cô gái nuông chiều rống to: "Tôi mặc kệ, tôi muốn nào động!"

Thế là, mấy người nam sinh bọn họ, liền khiêm nhường chuẩn bị để cô khiêu vũ.

Kiều Luyến khiêu vũ rất có thiên phú, kỳ thật cô rất thông minh, học cái gì đều rất nhanh.

Tiết mục nhanh chóng chuẩn bị xong, thế nhưng đến này diễn tập, Kiều Luyến luôn luôn không sợ trời không sợ đất, lại khấn trương lên.

Lục Nam Trạch hỏi cô: "Vì sao khấn trương?"

Kiều Luyến: "Ngồi phía dưới nhiều người như vậy, đều nhìn em, em có thể không khấn trương sao được?"

Lục Nam Trạch cười an ủi cô: "Em coi như phía dưới đều là cái trắng. Lúc khiêu vũ, trên mặt mang theo ý cười là được. Lúc khấn trương, nụ cười có thể hóa giải khấn trương, còn có thể lộ rõ là em hào phóng."

Kiều Luyến gật mình.

Bắt đầu từ khi đó, Kiều Luyến đối mặt truyền thông, trên mặt mãi mãi là nụ cười.

Nhưng qua một đoạn thời gian, Lục Nam Trạch liền phát hiện cái động tác nhỏ này của cô.

Nghĩ tới đây, khóe môi Lục Nam Trạch, nhin không được câu lên.

Nhiều năm như vậy, kỳ thật Kiều Luyến cũng không thay đổi, vẫn là cô năm đó.

Vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy trên màn hình, có lẽ Thẩm Lương Xuyên phát hiện cô khấn trương, bỗng nhiên vươn tay, ôm bờ vai cô.

Cái cử động thân mật này, để đám phóng viên lập tức điên cuồng.

Từng người giờ lên máy ảnh, điên cuồng chụp ảnh.

Mà Kiều Luyến... Lại được đối phương bảo vệ như thế, dần dần buông lỏng.

Nụ cười trên mặt cô, cũng biến thành chân thành tha thiết lại buông lỏng.

Trông mặt Lục Nam Trạch co rụt lại, ngón tay nắm thật chặt.

Ánh mắt gắt gao nhìn vào tay Thẩm Lương Xuyên khoác trên vai cô, trong ánh mắt bắn ra ánh sáng khát máu.

Sau đó liền nghe "Rắc" một tiếng, ly pha lê trong tay anh ta, nát ra.

Mảnh thủy tinh đâm vào trong tay, thế nhưng từ đầu đến cuối, anh ta không rên một tiếng.

"Anh hai!"

Kiều Y Y vừa vặn bụng trà đi tới, nhìn thấy bộ dáng anh ta như vậy, giật nảy mình, bỗng nhiên tiến lên, quỳ gối bên cạnh, đau lòng nhìn về phía tay của anh ta, chợt, cô ta mở tay anh ta ra, phát hiện những mảnh pha lê, đều đâm tiến vào trong rất nhiều.

Kiều Y Y cắn môi, hốc mắt đều đỏ, ánh mắt rơi vào màn hình, khi nhìn thấy Kiều Luyến, trông mắt bỗng nhiên co rụt lại.

Kiều Luyến, lại là Kiều Luyến!

Chẳng qua cũng đúng, trên thế giới này, một người duy nhất có thể làm cho anh hai không kim chế được nổi nóng, luôn là cô!

Kiều Y Y tức giận nghiêng răng nghiêng lợi.

Đã nhiều năm như vậy! Một mực hầu hạ ở bên anh hai, là cô ta!

Thế nhưng, vì cái gì cô ta không thể tiến vào trong lòng anh ta?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 681: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (26)

Về mặt của Lục Nam Trạch và Kiều Y Y, Kiều Luyến ở Bắc Kinh xa, đương nhiên không có khả năng biết.

Buổi họp báo ký giả hoàn tất, cô theo Thẩm Lương Xuyên về nhà.

Hai người ngồi chỗ ngồi phía sau, Thẩm Tử Hào ngồi ở vị trí kế bên tài xế, gương mặt không tình nguyện: "Hừ, công bố tình cảm, lại còn thần bí như vậy!"

Căn bản là Thẩm Lương Xuyên cũng không để ý tới cậu ta.

Ngược lại Kiều Luyến lại cười: "Tôi có thể hiểu thành, cậu ước ao ghen tị không? Cậu cũng có thể công bố tình cảm với Noãn Noãn? Phú nhị đại lớn nhất Bắc Kinh, bí mật cưới Hạ Noãn Noãn!"

Thẩm Tử Hào nghe nói như thế, lập tức im miệng.

Được, giỏi mồm mép, cậu ta tuyệt đối nói không lại cô.

Ngược lại Kiều Luyến bỗng nhiên mở miệng: "Noãn Noãn đâu? Thẩm Tử Hào, sao hôm nay cậu không cùng cha mẹ Noãn Noãn đi dạo Bắc Kinh một vòng?"

Thẩm Tử Hào nhếch miệng: "Bắc Kinh có gì vui. Mà hôm qua tôi đã uống nhiều quá, hôm nay Noãn Noãn kêu tôi nghỉ ngơi."

Kiều Luyến liền "A" một tiếng.

Thẩm Tử Hào lại mở miệng: "Cô nói xem, hai người công bố tình cảm, bình luận trên mạng sẽ ra sao? Kiều Luyến, cô thật sự không sợ Fan hâm mộ Thẩm Lương Xuyên nhổ cô sao?"

Kiều Luyến cãi chính: "Cậu hẳn phải gọi Thẩm Lương Xuyên là anh, gọi tôi là chị dâu."

"Cát ~ cô tính là chị dâu gì?" Thẩm Tử Hào liếc mắt, quay đầu lại, nhìn về phía trước.

Kiều Luyến lại bị vấn đề của Thẩm Tử Hào, nâng lên hứng thú.

Vội vàng cầm điện thoại di động lên, mở weibo ra, lên xem bình luận.

Cái đề tài # Thẩm phu nhân nổi lên mặt nước #, trực tiếp lên đứng thứ nhất.

Sau khi nhấn vào, có ảnh cô và Thẩm Lương Xuyên sóng vai đứng yên.

Phía dưới bình luận, rất có tính công kích.

Phần lớn mọi người không thể nào tiếp thu được người đàn ông mình thích có bà xã, hơn nữa còn là nữ MC cạnh tranh không có danh tiếng gì!

Cho nên rất nhiều người, bắt đầu tiến hành công kích với Kiều Luyến.

—— cắt, bộ dạng Thẩm phu nhân xinh đẹp như vậy, xem qua đã sửa mặt rồi!

—— dù là cô gái xinh đẹp, cũng không xứng với ông xã tôi!

—— Thẩm phu nhân là thá gì! Ông xã là của tôi!

—— Thẩm phu nhân, đến PK!

...

Mọi bình luận như thế, quả thực tầng tầng lớp lớp.

Kiều Luyến vô cùng tức giận: "Tôi đây là tự nhiên không ô nhiễm! Sao lại thành sửa mặt rồi hả?"

Cô ném điện thoại di động, trực tiếp vào ngực Thẩm Lương Xuyên: "Fan hâm mộ của anh thực không thể yêu!"

Thẩm Lương Xuyên khiêu mi, cúi đầu, cầm điện thoại di động lên, nhìn thoáng qua.

Chợt bỏ điện thoại di động sang bên cạnh.

Thẩm Tử Hào ở phía trước cười trên nỗi đau của người khác: "Cho cô đặc ý! Bây giờ bị mắng? Ha ha ha ~ "

Kiều Luyến tức giận, kỳ thật cũng chẳng làm sao, hành vi của Fan hâm mộ, đương nhiên không để thần tượng nổi hơn.

Huống hồ, người đầu là cô.

Đám fan hâm mộ ghen ghét, cô cũng lý giải.

Liên không chấp nhận với bọn họ!

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến liền cầm điện thoại di động của mình lên, bắt đầu lướt weibo, xem tin nóng.

Đây là từ khi làm ký giả, có thói quen.

Chỉ cần không có chuyện làm, sẽ lướt tin.

Đang xem nội dung khác, liền nghe thấy tiếng Thẩm Tử Hào: "Mẹ nó! Đây là bọc lộ xuất sắc ân ái! Quả thực là không biết xấu hổ!"

Kiều Luyến nghi ngờ ngẩng đầu: "Sao vậy?"

Thẩm Tử Hào nhắc nhở cô: "Xem weibo đi! của Thẩm Lương Xuyên!"

Bởi vì sự tình vừa mới náo ra, cho nên Kiều Luyến đã chặn bình luận và tin nhắn của mình để tránh quấy rầy.

Lúc này nghe được Thẩm Tử Hào nói, liền vội vàng cầm điện thoại di động lên, mở weibo ra, liền thấy Thẩm Lương Xuyên vừa tung tin tức:

【 Thẩm Lương Xuyên v: Bà xã, sờ đầu một cái @ Vong Xuyên v 】

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 682: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (27)

Sờ đầu một cái là cái biểu cảm.

Kiều Luyến...

Tin này vừa ra, nhất thời đưa tới mọi người điên cuồng.

Phía dưới có người bình luận:

—— Thảm ảnh đế, đây là nhằm vào cái sửa mặt sao?

Thảm Lương Xuyên trả về một câu:

【 Thảm Lương Xuyên V: Mọi người yên tâm, không thể giả được, tôi đã kiểm tra từng cái. 】

Kiểm tra từng cái!!

Bốn chữ này, quả thực là quá mập mờ được không?

Cái gì gọi là kiểm tra từng cái!

Quả nhiên, phía dưới bình luận, nhất thời đọc ngấu!

—— a a a a, nam thần ầm áp làm sao bây giờ?

—— ông xã, anh cứ vứt bỏ em như vậy sao? Em cũng muốn bị anh kiểm tra từng cái!

—— nam thần, anh không trong sáng!! Thế nhưng vì sao đáng yêu như thế!

—— nam thần, anh là dùng cái gì tới kiểm tra?

...

Nhiều loại bình luận, người xem quả thực là mặt đỏ tim run!

Người này!

Trong nháy mắt đỏ sắc mặt Kiều Luyến thành táo đỏ, cảm giác bị ngôn ngữ của anh đùa giỡn!

Cô cắn môi, ngẩng đầu lên, tức giận theo dõi anh.

Khuôn mặt đỏ bừng, trong hốc mắt cũng bởi vì kích động, mà mang theo ánh nước, thời khắc này Kiều Luyến, quả thực là đẹp không sao tả xiết, để Thảm Lương Xuyên cảm thấy ánh mắt ảm đạm.

Kiều Luyến liền đưa tay ra, chỉ anh: " Anh, anh chờ đó cho em!"

Sau đó liền cầm điện thoại di động lên: bắt đầu đánh chữ " ba ba ba".

Điện thoại di động của cô, mở âm thanh nhấn bàn phím, đánh chữ mang theo tiết tấu.

Chờ đến khi đánh chữ xong, lúc này mới ngẩng đầu lên, khiêu khích hát cầm với Thảm Lương Xuyên.

Thảm Lương Xuyên khiêu mi, cầm điện thoại di động lên, quả nhiên thấy được cô gửi tin, đồng thời @ chính mình.

【 Vong Xuyên v: Thế nhưng em chưa có từng kiểm tra qua anh! Ngộ nhớ anh sửa mặt thì làm sao bây giờ? @ Thảm Lương Xuyên v 】

Thảm Lương Xuyên trông thấy cái bình luận này, khoe mồm câu lên.

Người luôn luôn băng lãnh, giờ này hoàn toàn không biết mình cười đến mức hại nước hại dân cỡ nào.

Kiều Luyến trực tiếp nhìn tới ngay người.

Sau đó, chỉ thấy tay anh đánh máy.

Một lát sau, điện thoại di động Kiều Luyến rung lên một cái.

Cô cúi đầu, cầm điện thoại di động lên, mở khóa, liền thấy Thảm Lương Xuyên trả lời lại:

【 Thảm Lương Xuyên V: Tùy thời tùy chỗ hoan nghênh kiểm tra Vong Xuyên v: Thế nhưng em chưa có từng kiểm tra qua anh! Ngộ nhớ anh sửa mặt thì làm sao bây giờ?? @ Thảm Lương Xuyên v 】

Kiều Luyến:... Được, cô nhận thua!

Da mặt người này, quả thực là quá dày rồi!

Mà cái bình luận phía dưới, cũng lập tức nổ tung.

—— thời điểm kiểm tra, mời phát sóng trực tiếp!

—— a a, nam thần của tôi cũng muốn kiểm tra!

—— sao nam thần của tôi có thể sửa mặt? Khôi hài!

—— nam thần à, sự lạnh lùng đâu? Vì sao tôi cảm giác ấm áp như thế!

—— ô ô ô, vội vàng không kịp chuẩn bị, miệng đồ đầy thức ăn cho chó! Nam thần hãy cùng em!

...

Kiều Luyến bưng kín mặt mình, quả thực là không mặt mũi thấy người.

Hết lần này tới lần khác, Thẩm Từ Hào tại mở miệng: "Hai người hiện tại, muốn kiểm tra từng cái sao? Có thể coi tôi là không khí, thật đó."

Kiều Luyến:...

Thẩm Lương Xuyên:...

Kiều Luyến trực tiếp ném điện thoại di động xuống, hung hăng trợn mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Thẩm Lương Xuyên cúi đầu, tiếp tục xem điện thoại di động.

Không biết nghĩ tới điều gì, cầm điện thoại di động gõ chữ.

Dáng vẻ anh nghiêm túc, để Kiêu Luyến không còn dám qua quấy rầy, đành phải cúi đầu, tiếp tục chơi điện thoại di động.

Một lát sau, lại thấy được tin của anh @mình.

Gia hỏa này... Lại đùa mình sao?

Nha! Kiêu Luyến quyết định, chính mình nhất định phải nhận sợt! Thế là, mở weibo ra.

Nhưng tiếp theo, khi nhìn thấy câu nói kia, hốc mắt của cô lập tức đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 683: Xuất sắc ân ái! Vong Xuyên là Thẩm phu nhân! (28)

【 Thẩm Lương Xuyên V: Mỗi một sinh mệnh đều có khuyết điểm, đối với anh mà nói, em là viên mãn lớn nhất đời anh. Cảm tạ e, cuối cùng trở lại bên cạnh anh @ Vong Xuyên v 】

Một câu đơn giản, thế nhưng trong lời nói đã bao hàm nhiều ý như vậy.

Để Kiêu Luyến nghĩ đến chuyện tám năm trước...

Nghĩ đến cho tới bây giờ, đều không có làm rõ ràng hẹn ước.

Kiều Luyến cúi thấp đầu, không khỏi cảm thấy, rất đồng ý câu nói này.

Kỳ thật trời cao đúng là công bình, gia đình bị đả ngộ không công bằng, cô lại có thể có tình yêu, cuối cùng viên mãn.

Kiều Luyến cắn môi, không có trả lời câu nói này.

Thế nhưng bình luận phía dưới, lại lập tức sôi trào.

Vốn mọi người đối với cô và Thẩm Lương Xuyên, cũng không coi trọng, thậm chí bởi vì ghen ghét mà công kích Kiêu Luyến.

Thế nhưng giờ này khắc này, đều bị câu nói này cảm động.

—— ô ô ô, rất cảm động nên làm sao phá?

—— tôi cũng muốn một cái viên mãn.

—— mọi người không nên mắng Thẩm phu nhân, kỳ thật Thẩm phu nhân đứng chung một chỗ với Thẩm ảnh đế, thật sự vô cùng xứng.

—— hi vọng hai người có thể luôn tốt.

—— tình yêu trong vòng giải trí, bảo đảm chất lượng rất ngắn. Thế nhưng tôi cảm thấy, Thẩm ảnh đế và Vong Xuyên, sẽ trở thành vợ chồng truyền kỳ trong làng giải trí, chúc phúc hai người.

—— chúc hai người đầu bạc răng long.

...

Đủ loại kiểu dáng chúc phúc, để Kiều Luyến nhìn qua, khỏe môi cũng giương lên.

Cô để điện thoại di động xuống, trộm trộm nhìn thoáng qua tài xế và Thẩm Từ Hào trước mặt, sau đó liền yên lặng đưa tay ra, dùng ngón tay nhỏ, ôm lấy ngón tay Thẩm Lương Xuyên.

Trên mặt của cô, vẫn duy trì trấn định, thế nhưng khi chạm lấy tay ấm áp của anh, trái tim vẫn không thể ức chế nhảy lên.

Trong lòng tràn đầy hương vị ngọt ngào.

Cái này có tính là Thẩm Lương Xuyên tỏ tình với cô không?

Đúng lúc này, liền thấy Thẩm Từ Hào bỗng nhiên quay đầu: " Mẹ nó! Thẩm Lương Xuyên, anh còn có thể buồn nôn vậy sao sao? Còn viên mãn... Nhân sinh của anh, viên mãn chỗ nào?"

Cậu ta nhú mày, hừ lạnh một tiếng, quay đầu lại lần nữa, giống như nghĩ đến tám năm trước anh và Hạ Diệp Hoa rời khỏi Thẩm gia, vút một mình cậu ta lại, mặt mũi tràn đầy oán giận.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên liếc nhau, đồng loạt bỏ qua đề tài này.

Mấy người nhanh chóng trở về nhà.

Đúng lúc, đã năm giờ chiều rồi.

Thế nhưng đám Hạ Noãn Noãn, còn chưa có trở lại.

Hạ Diệp Hoa ở trong phòng khách luyện tập thân thể, trông thấy ba người, lập tức nở nụ cười.

Ánh mắt Thẩm Từ Hào, dạo qua một vòng trong phòng, không nhìn thấy Hạ Noãn Noãn, liền nghi ngờ nhú lông mày lại: " Tại sao còn chưa có trở lại? Hai người lớn đi dạo lâu như vậy, không mệt mỏi sao?"

Nghe nói như thế, Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa liếc nhau, đều nhú mày.

Cái Thẩm Từ Hào này, rõ ràng là quan tâm Hạ Noãn Noãn, nhưng hết lần này tới lần khác lời nói nói khó nghe như vậy, thật là một đứa trẻ khó chịu.

Thẩm Từ Hào không nhận được cảm điện thoại di động lên, gọi cho Hạ Noãn Noãn.

Điện thoại vang lên thật lâu, mới nghe.

Thẩm Từ Hào mở miệng: "Mọi người đang ở đâu?"

Chợt, Thẩm Từ Hào đứng lên: "Cái gì? Tôi lập tức tới ngay!"

Treo điện thoại di động, cậu ta liền nhanh chân đi ra ngoài.

Hạ Diệp Hoa vội vàng ngăn lại: "Thế nào?"

Thẩm Từ Hào mở miệng: "Cha con và dì Mai gọi điện cho Noãn Noãn, cái cô gái ngốc này, vậy mà trực tiếp mang cha mẹ vợ đi tham gia tiệc rượu rồi! Đây không phải dê vào miệng cạp sao?!"

Kiều Luyến:...! Cái hình dung này!

Thì ra, Thẩm Từ Hào cũng không có ngu ngốc như vậy, biết chính nhà mình là đầm rồng hang hổ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 684: Thương lượng hôn sự (1)

Kiều Luyến nhìn cười không được, lắc đầu.

Liền thấy Thẩm Từ Hào vội vã xông ra ngoài, lái xe, chạy đi.

-

Hạ Noãn Noãn mang theo cha mẹ, đang đi dạo một vòng Bắc Kinh, điện thoại di động vang lên, cô nhìn thoáng qua, phát hiện là một số lạ.

Hạ Noãn Noãn hơi sững sờ, nghi ngờ nghe máy, mới phát hiện, lại là Mai Phụng, mẹ kế Thẩm Từ Hào.

Không biết vì cái gì, cô cảm giác cả người lập tức khẩn trương lên, lập tức mở miệng: "Dì Mai, có chuyện gì sao?"

Đối phương dừng lại một chút, lúc này mới mở miệng cười: "Là như vậy, cha Từ Hào biết người thân con tới Bắc Kinh, có ý đề ta gọi điện thoại cho các con, hẹn một chút, chúng ta cùng ăn một bữa cơm, con xem buổi tối hôm nay có thời gian không?"

Cha Thẩm Từ Hào...

Hạ Noãn Noãn lập tức nhìn về phía cha mẹ.

Cha Hạ đã nghe được nội dung trong điện thoại, vội vàng gật đầu với cô.

Hạ Noãn Noãn liền cắn môi: "Thế nhưng..."

Cha Hạ lại lập tức giành lấy điện thoại di động: "Được, buổi tối chúng ta gặp!"

Mai Phụng cười híp mắt gật đầu: "Được, vậy mời mọi người tới nhà ngồi một chút."

Cúp điện thoại, cha Hạ giáo dục Hạ Noãn Noãn: "Vừa nhìn liền biết xuất thân Thẩm Từ Hào không tệ, nhà như vậy, chúng ta hẳn là đi xem một chút, ta cũng phải gặp cha của nó."

Hạ Noãn Noãn muốn nói cái gì, đã chậm.

Cha đều đáp ứng, cô còn có thể nói không đi sao?

Mấy người liền ngăn cản một chiếc xe, đi về Thẩm gia.

Trên đường, Hạ Noãn Noãn nhớ tới nói cho Thẩm Từ Hào một tiếng, điện thoại Thẩm Từ Hào liền gọi tới, cô nghe, nói cho đối phương biết tình huống, sau khi cúp điện thoại, không biết là bởi vì một câu kia của Thẩm Từ Hào: "Được, tôi lập tức tới ngay."

Hay là cái gì, cô luôn cảm thấy, trong lòng có chút hoảng, giống như là buổi tối hôm nay, sẽ phát sinh một số chuyện không tốt.

Hạ Noãn Noãn hít vào một hơi thật sâu, áp chế bất an trong lòng.

Lúc trước Thẩm Lương Xuyên vì không muốn có liên quan tới Thẩm gia, mua biệt thự, cách Thẩm gia rất xa.

Lại thêm đám Hạ Noãn Noãn đang ở khu vực thành thị, so với Thẩm Từ Hào càng nhanh.

Khi xe taxi ngừng tại cửa, Thẩm Từ Hào cũng vừa mới xuất phát, cự ly đến bên này, chỉ sợ phải mất một giờ.

Hạ Noãn Noãn đứng ở cửa, nhìn nơi giống như cung điện này, có chút không biết làm sao.

Lần trước theo Thẩm Từ Hào tới nơi này, xe Thẩm Từ Hào, là trực tiếp tiến vào, cửa tự động mở ra.

Thế nhưng lần này...

Cha mẹ Hạ cũng nhìn cánh cửa, cảm thấy vô cùng áp lực.

Thậm chí mẹ Hạ lấp ba lấp bắp hỏi mở miệng: "Noãn Noãn, Từ Hào, Từ Hào ở chỗ này sao? Trong này, ở bao nhiêu người?"

Chỉ nhìn diện tích bên ngoài, giống như là một vườn hoa.

Thậm chí mẹ hạ cho là, nơi này là khu biệt thự, giống như chỗ Thẩm Lương Xuyên.

Hạ Noãn Noãn nhìn mẹ một chút, liền cúi đầu, mở miệng nói: "Nơi này, đều là nhà anh ấy."

Cha Hạ ngây dại.

Mẹ Hạ kinh ngạc: " Cái này, cái này cũng quá lớn đi! Nhà Từ Hào, có tiền như vậy sao?"

Hạ Noãn Noãn liền khẽ gật đầu.

Cha Hạ nhìn Hạ Noãn Noãn, ho khan một tiếng: "Được rồi, đừng ngạc nhiên, chút nữa khiến con gái mất mặt."

Mẹ Hạ lập tức gật đầu: "Đúng, đúng."

Lúc này cha Hạ mới nhìn về phía Hạ Noãn Noãn: "Qua gõ cửa đi."

Hạ Noãn Noãn tiến lên một bước, gõ cửa phòng.

Một lát sau, cuối cùng nghe được bên trong truyền đến một giọng không kiên nhẫn: "Ai vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 685: Thương lượng hôn sự (2)

Hạ Noãn Noãn không khỏi căng thẳng, nhỏ giọng mở miệng: "Là tôi."

Cửa hông bên cạnh cửa sắt, lập tức mở ra, bên trong đứng một bảo vệ, thấy được Hạ Noãn Noãn nhất thời nhú lông mày: "Cô là ai?"

Hạ Noãn Noãn sững sờ, cúi thấp đầu xuống: "Tôi..."

Cha Hạ liền lên trước một bước: "Chúng tôi là Thẩm Từ Hào..."

Nói còn chưa dứt lời, bảo vệ liền nhú lông mày: "Có hẹn trước không?"

Lời này rơi xuống, cha Hạ sững sờ, "Hả?"

Bảo vệ không nhìn được phát tay: "Đi đi đi! Không có hẹn trước, muốn tiến trong này sao? Mấy người cho rằng đây là nơi du lịch hả? Tiên sinh và phu nhân nhà chúng tôi bận bịu muốn chết, nào có thời gian gặp mấy người nghèo các người!"

Một câu nghèo, để hạ cha Hạ nhất thời tức giận.

Hạ Noãn Noãn cũng kinh ngạc ngẩng đầu lên.

Lần trước tới nơi này, ngoài việc nhận được Thẩm gia phú quý ra, còn cảm thấy người làm Thẩm gia, mỗi người đều rất có lễ phép.

Thế nhưng người này...

Cô cắn môi.

Một loại cảm xúc khó chịu, lóe lên trong đầu, để cho cô cảm giác cả người mình đều có chút không xong.

Hạ Noãn Noãn là người ngoài mềm trong cứng, mình bị mắng, có lẽ sẽ không nói cái gì, thế nhưng người đến ba mẹ của mình cũng mắng...

Cô có chút tức giận, kéo tay cha lại, nhìn về phía người bảo vệ kia: "Hôm nay, chẳng lẽ đi Mai không có thông báo cho mấy người chúng tôi sẽ đến sao?"

Bảo vệ sững sờ, "Mấy người là ai vậy? Người làm Thẩm gia chúng tôi, còn ăn mặc tốt hơn các người, nơi nào có thân thích nghèo như vậy?"

Người làm còn ăn mặc tốt hơn họ...

Cái này, Hạ Noãn Noãn tin.

Bởi vì lần trước cô gặp qua, những người giúp việc kia đều mặc trang phục tập thể được đặt riêng.

Toàn bộ người trong biệt thự, quản lý rất nghiêm ngặt.

Xưa nay Hạ Noãn Noãn sẽ không cảm thấy mình nghèo sẽ như thế nào, xưa nay cô cũng không hăm mộ trong nhà người ta có tiền.

Thế nhưng...

Bị người trực tiếp nói ngay trước mặt.

Sắc mặt cha Hạ, trực tiếp đen: "Cậu nói cái gì?"

Mẹ Hạ cũng nhíu lông mày, nhìn người kia, tức giận đến ngực phập phồng!

Hạ Noãn Noãn nhìn chăm chăm bảo vệ, một lúc sau mới cắn môi: "Tôi là bà xã Thẩm Từ Hào."

Một câu roi xuống, người bảo vệ nhất thời bừng tỉnh: "À, thì ra là cô!!"

"Phu nhân, thật là có lỗi! Tôi không có nhận ra, dù sao..."

Hắn ta không có có lễ phép nhìn Hạ Noãn Noãn một chút, sau đó mới cười hi hi, lui về sau một bước: "Như vậy, mấy người chờ đây, tôi đi thông báo một tiếng!"

Nói xong câu đó, cửa sắt liền lập tức đóng lại.

Hạ Noãn Noãn...

Hốc mắt của cô lập tức liền đỏ lên, cảm giác giống như chưa từng nhận qua loại nhục nhã này.

Cô quay đầu nhìn về phía cha Hạ, cha hạ liền không nhịn được hỏi cô: "Nhà bọn họ, đều không coi ai ra gì như thế sao?"

Mẹ Hạ ở bên cạnh mở miệng nói: "Được rồi, chớ để ý như vậy. Ông nhìn dáng vẻ Từ Hào khách khí như vậy, khẳng định gia giáo không tệ. Người bảo vệ này.. Có lẽ là có rất nhiều người tới gây chuyện, nên cho chúng ta là..."

Lời nói đến đây, đều nói không được nữa!

Hạ gia bọn họ, mặc dù ở nơi nhỏ, thế nhưng ở chỗ họ ở, cũng coi như là khá giả.

Lại thêm cha Hạ là thầy giáo, nhận tôn kính.

Chưa từng nhận qua con giận như thế!

Và lại...

Đã biết thân phận của bọn họ, vì cái gì còn đóng cửa?

Trong lòng ba người đều giống như bị lấp một khối băng, làm cho lòng người khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 686: Thương lượng hôn sự (3)

Mùa đông Bắc Kinh, tới 5h chiều, đã tối sầm.

Giờ phút này, đèn ở ven đường cũng đã mở.

Gió lạnh gào thét, thổi khiến ba người đều có chút lạnh.

Hạ Noãn Noãn cắn môi, một lúc sau mới mở miệng: "Cha mẹ, hay là chúng ta đi về trước đi."

Một mình cô nhận sự khó dễ không có là gì, dù sao cô hiểu tâm tình Thẩm Tu, con của mình đột nhiên không nói một câu, lấy về nhà cô gái, khẳng định sẽ cảm thấy con trai bị mình mê hoặc.

Thế nhưng ba mẹ của cô lại không có sai.

Đám người này, dựa vào cái gì đối với bọn họ như vậy?

Hốc mắt Hạ Noãn Noãn đều đỏ, mây mẩn sắc trời tối đen, cha mẹ nhìn không ra, nếu không không biết bọn họ sẽ khó chịu thế nào.

Vừa nói ra, cha Hạ liền nhũn lòng mây, một lúc sau quay đầu nhìn thoáng đại viện, mở miệng cười: "Không có chuyện gì, đảm bảo vệ bảo lên từng tầng từng tầng, đoán chừng phải mất một chút thời gian, chúng ta đợi một lát."

Dáng vẻ cha Hạ, để Hạ Noãn Noãn đau lòng.

Cô biết cha vì cái gì như vậy.

Cả một đời ông đều cao ngạo đã quen, lúc nào hạ thấp như vậy?

Bộ dáng như hiện tại, còn không phải cảm thấy, nếu như bọn họ đi, cô và cha mẹ chồng sẽ sinh ra mâu thuẫn, sau cùng khó xử là mình sao?

Con của mình, chính mình đau lòng.

Lúc này Hạ Noãn Noãn, lần đầu tiên đối với hôn nhân này, sinh ra một loại hối hận.

Vào ngày thứ hai bọn họ kết hôn, cô liền hận hôm qua không đi lĩnh chứng.

Mẹ hạ cũng mở miệng: "Đúng, chúng ta đợi một lát, không nên gấp, đứa nhỏ này, quá nóng lòng."

Hạ Noãn Noãn cúi thấp đầu, không nói hai lời, cầm điện thoại di động lên: "Con gọi chiếc xe, chúng ta đi thôi. Không ở chỗ này chờ."

Khẳng định khu biệt thự không có xe taxi tới, xe taxi chở bọn họ tới, cũng đã đi.

Hiện tại muốn rời đi nơi này, chỉ có thể gọi xe.

Thế nhưng xe cách bọn họ gần nhất, cũng phải đi mười phút đồng hồ mới tới.

Hạ Noãn Noãn không chút do dự gọi xe.

Lại 5 phút đồng hồ trôi qua.

tay Hạ Noãn Noãn đã lạnh buốt.

Mẹ hạ tiến một bước, nắm tay của cô: "Noãn Noãn, đông lạnh rồi. Đến, mẹ ủ ấm cho con."

Hạ Noãn Noãn thật sự muốn khóc rồi.

Một loại sỉ nhục chưa bao giờ có làm cho cô siết chặt tay.

Cô vừa định nói cái gì, đúng lúc này, cánh cửa lập tức mở ra!

Tiếp theo, một giọng nói truyền ra: "Ai u! Thông gia! Đây thật là... Tôi đã mắng Tiểu Triệu rồi! Làm sao có thể để mấy người cứ chờ ở bên ngoài như vậy!"

Mai Phụng mặc áo khoác bằng da chôn, cả người giống như phu nhân giàu sang đứng ở bên trong cửa, trên mặt mang theo nụ cười áy náy.

Sau khi nhìn thấy mấy người, lập tức tiến lên một bước, dẫn đầu kéo tay Hạ Noãn Noãn lại: "Ai nha, tay Noãn Noãn lạnh quá! Mấy người chắc đông lạnh rồi? Nhanh tiến vào! Nhanh tiến vào!"

Bà ta nói liên miên: "Sau khi tôi gọi điện thoại cho mọi người, ở trong phòng bếp nhìn người nấu cơm, trong lúc nhất thời quên bàn giao với gác cổng. Mấy người không biết, ở chỗ chúng tôi quá nổi bật, thường xuyên có rất nhiều phần tử ngoài vòng luật pháp tới, cho nên bảo vệ luôn luôn công chính nghiêm minh. Tôi vừa mới mắng cậu ta rồi! Thật sự là không có mắt! Thông gia, mấy người đừng có tức giận!"

Thái độ thành khẩn, lại nói xin lỗi, ngược lại để cha mẹ Hạ không nói được gì.

Ngược lại mẹ Hạ cười ha hả tiến lên một bước: "Không có chuyện gì, không tức giận, chờ trong chốc lát, không tức giận."

Sau đó nhìn về phía sa Mai Phụng: "Cha Từ Hào đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 687: Thương lượng hôn sự (4)

Theo lý thuyết, thông gia đến cửa, hẳn là cha mẹ Thẩm Từ Hào ra mặt nghênh đón, mới có thể hiện ra là họ có ý.

Thế nhưng giờ này khắc này... Chỉ thấy được Mai Phụng, sao không nhìn thấy Thẩm Từ Hào?

Lời mẹ Hạ rơi xuống, cha hạ liền ho khan một tiếng.

Mai Phụng thờ dài: "Đây không phải là vừa từ công ty trở về sao? Đang ở trên lầu tắm rửa thay quần áo! Ông ấy, ưa thích coi trọng! Mấy người tới nhanh như vậy, chúng tôi cũng rất bất ngờ, cho nên đều không có chuẩn bị kỹ càng."

Tôi nhanh như vậy, bất ngờ.

Nói giống như là bọn họ đuổi tôi vậy.

Hạ Noãn Noãn chỉ cảm thấy trên mặt lúc xanh lúc trắng.

Bà mở miệng giải thích: "Lúc bà gọi điện thoại cho chúng tôi, chúng tôi cách nơi này không xa."

Mai Phụng lập tức mở miệng: "Trách không được! Tôi còn tưởng hôm qua thông gia đến, bây giờ còn đang ở trong khách sạn! Dù sao từ khách sạn chạy tới, cũng phải hơn một giờ. Cha Từ Hào cũng không thể đi ra tiếp mọi người, thật sự là không có ý tứ, mau vào đi!"

Nói xong, liền nhường đường cho họ đi vào.

Hạ Noãn Noãn cắn môi, nhìn Mai Phụng: "Di Mai đã không có chuẩn bị kỹ càng, hoặc là hôm nào chúng con lại đến đi."

Cô thật sự không muốn để cho cha mẹ tiến vào.

Ai biết tiến vào, bên trong sẽ có cái gì?

Mà Mai Phụng nghe nói như thế, lập tức thờ dài: "Sao được, thông gia đã đến trước cửa, sao có thể không vào! Cha Từ Hào, còn đang chờ hai vị, chúng ta vừa vận thương lượng một chút hôn sự của hai đứa bé!"

Vốn cha Hạ nghe được Mai Phụng nói để cho họ đi vào, đã ngẩng đầu lên, nhìn về phía cái cửa này.

Dù sao Hạ Noãn Noãn và mẹ Hạ chưa từng va chạm xã hội, cho nên không hiểu nhiều.

Thế nhưng ông biết rất nhiều.

Hào môn thế gia coi trọng quy củ, người nào đi cửa gì, đều chỉ rõ.

Hiện tại Mai Phụng chỉ mở ra một cái cửa hông cho bọn họ đi vào, thật giống như bọn họ là thiếp thất cổ đại.

Theo lý thuyết, hai nhà làm thông gia, bọn họ phải mở cửa chính, nghênh đón bọn họ đi vào mới đúng.

Nhưng giờ này khắc này... Nhìn Mai Phụng một mặt không tìm không phổi, cha hạ không nhịn được suy nghĩ, bà ta là cố ý sao?

Cha Hạ bởi vì chuyện này, trong lòng kết luận, muốn rời khỏi, thế nhưng nghe thấy một câu kia "Thương lượng một chút hôn sự hai đứa bé" của Mai Phụng, lòng muốn rời đi, lập tức trầm xuống.

Hai người linh chứng, hôn lễ cũng phải tổ chức mới đúng.

Dù sao truyền thống người Trung Quốc, chỉ có cử hành hôn lễ, mới xem như chính thức kết hôn.

Xem như vì Noãn Noãn, bọn họ cũng không thể đi.

Mẹ Hạ cũng nghĩ như ông, lập tức mở miệng cười: "Tốt, vậy thì ném thử đồ ăn nhà mấy người."

Sau đó cùng Mai Phụng đi vào.

Cha Hạ dè không thoải mái trong lòng xuống.

Ông nhìn thoáng qua cửa kia lần nữa, đến cùng vẫn không nói gì, đi theo vào.

Vừa vào cửa, mẹ Hạ liền bị tràng cảnh trước mặt làm cho rung động.

Thế nhưng nhớ kỹ mình không thể làm Noãn Noãn mất mặt, cố nén đi theo cha Hạ vào trong.

Mai Phụng mở miệng: "Ông xem, nhà này lớn vô cùng, tôi từ trong nhà ra cửa, đi mất năm phút đồng hồ! Như vậy mới khiến mọi người đợi lâu."

Nói lời này, mấy người vào phòng.

Hạ Noãn Noãn cắn môi: "Di Mai, đi quá khách khí."

Lời này rơi xuống, liền nghe thấy trên lầu truyền tới tiếng gọi: "Di Mai gì? Phải gọi mẹ."

Mọi người đồng loạt quay đầu, liền thấy Thẩm Tu đi xuống, một đôi con người sắc bén, nhìn chăm chăm Hạ Noãn Noãn: "Đây là mẹ con."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 688: Thương lượng hôn sự (5)

Hạ Noãn Noãn trực tiếp bị choáng váng.

Thẩm Từ Hào gọi Mai Phụng là di Mai, lúc trước giới thiệu cho cô cũng gọi là di Mai.

Cô thân là vợ Thẩm Từ Hào, đương nhiên phải theo Thẩm Từ Hào.

Cho nên lúc này mới mở miệng gọi di Mai với Mai Phụng.

Nhưng bây giờ... Thẩm Tu lại muốn để cho cô gọi mẹ sao?

Nhưng, trên pháp luật, Mai Phụng đích thật là mẹ của Thẩm Từ Hào.

Mà bây giờ là thế kỷ hai mươi mốt.

Huống hồ Mai Phụng gả cho Thẩm Tu, Thẩm Từ Hào đã mười lăm mười sáu tuổi rồi!

Thẩm Tu không có cách nào cưỡng chế yêu cầu Thẩm Từ Hào đến gọi mẹ, cái này hiện tại...

Hạ Noãn Noãn quả thực là tình thế khó xử.

Cô và Mai Phụng lại không quen, Mai Phụng là dạng người gì, cô cũng không hiểu.

Thế nhưng, không gọi mẹ, sẽ chọc đến cha chồng, gọi mẹ, có lẽ đắc tội ông xã!

Cái Thẩm Tu này, vừa xuống đã cho cô một vấn đề khó khăn không nhỏ.

Hạ Noãn Noãn động môi, muốn nói điều gì, Mai Phụng đã tiến lên một bước: "Được rồi, ta chính là mẹ kế, gọi gì cũng được? Đồ ăn đã dọn bên kia, chúng ta qua ăn cơm đi!"

Thẩm Tu nghe nói như thế, liền nhíu mày, trực tiếp khiển trách: "Mẹ kế cũng là mẹ, về sau trong nhà gọi bà là mẹ, di Mai là ai dạy con?"

Lời này rơi xuống, che mắt lần nữa!

Lần thứ nhất gặp cha chồng, dù biết rõ cha chồng không thích cô, thế nhưng ngay trước cha mẹ của cô, tại sao phải giáo huấn cô như thế?

Cô cắn môi, muốn nói điều gì, liền nghe thấy cha Hạ mở miệng: "Ôi trời ông này, lời này của ông là sai, Noãn Noãn gọi gì, sao do ông bắt được!"

Lời nói kia mang theo thân mật, nhưng lại khiến cho người ta cảm thấy phản cảm.

Thẩm Tu nhìn về phía cha Hạ: "Vậy ông nói do ai định?"

"Tử Hào! Noãn Noãn là vợ Tử Hào, đương nhiên phải nghe Tử Hào rồi."

Thẩm Tu lập tức nhíu lông mày: "Theo lý thuyết Tử Hào cũng phải gọi Mai Phụng là mẹ."

Cha Hạ mở miệng cười: "Đúng vậy, đứa nhỏ Tử Hào này, rất không biết lễ phép rồi! Đợi lát nữa thấy nó, tôi nói với nó một chút."

Một câu, đáp lại Thẩm Tu!

Ông không phải nói Noãn Noãn nhà tôi không hiểu chuyện sao? Như vậy Noãn Noãn nhà tôi gọi cái gì, còn không phải do Tử Hào ông dạy sao?

Một lời giao đầu, cứ qua lại như vậy.

Thẩm Tu không nói, ho khan một tiếng, lúc này mới nhìn về phía Mai Phụng: "Đồ ăn chuẩn bị xong chưa?"

Mai Phụng lập tức mở miệng cười: "Tôi đi xem một chút, mấy người nói chuyện trước đi."

Sau đó, tìm người tới, châm trà cho bọn họ.

Dùng cụ trà của Thẩm gia, đều có một phong cách riêng, nhưng bên ngoài giống như không giống nhau lắm.

Nhìn mấy thứ đó, Hạ Noãn Noãn khẩn trương nhìn về phía mình cha mẹ.

Cha Hạ và mẹ Hạ cũng là một mặt căng cứng, nhìn qua rùm rà, sợ mình xấu mặt để con gái hổ thẹn, thế là cha Hạ trực tiếp mở miệng: "Nhà chúng tôi trước khi ăn cơm không uống trà!"

Mẹ Hạ nghe nói như thế, trực tiếp nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Noãn Noãn ở bên cạnh nhìn lấy, cảm thấy lòng rất chua xót.

Cha luôn luôn thích những thứ này, nhưng bây giờ vì cô...

Vụ hôn nhân này, thật sự đúng sao?

Đang tự hỏi, Thẩm Tu liền tiếp tục mở miệng: "Hai đứa bé nhận chứng, như vậy chuyện hôn lễ này, cũng phải nói lại rồi."

Cha Hạ lập tức gật đầu: "Đúng, lần này hai chúng tôi chạy tới, chính là vì chuyện này, không biết mấy người chuẩn bị xử lý hôn lễ lúc nào?"

Thẩm Tu ho khan một tiếng: "Bọn họ lĩnh chứng quá mau, để chúng ta một chút chuẩn bị cũng không có."

Một câu rơi xuống, sắc mặt ba Hạ cứng đờ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 689: Thương lượng hôn sự (6)

Lĩnh chứng quá mau, một chút chuẩn bị cũng không có.

Cái này hoàn toàn không có ý định cho bọn họ thể diện.

Sắc mặt cha Hạ cũng đen lại, ho khan một tiếng, phản kích nói: "Đúng, lĩnh chứng quá gấp, sau khi chúng tôi nhận được tin tức, cũng không chuẩn bị. Hai đứa bé này thật sự làm việc không đáng tin cậy!"

Lại nhắc tới Thẩm Tử Hào.

Thẩm Tu nhíu lông mày: "Đúng, Tử Hào từ nhỏ lớn lên trong nhà, hoàn cảnh sinh hoạt đơn thuần, chưa thấy qua cái việc đòi gì, không hiểu chuyện, tôi nói xin lỗi với hai vị trước!"

Trong lời nói lời nói không ngừng sắc bén!

Sắc mặt cha Hạ xanh mét.

Ý tứ của những lời này, quả thực là quá rõ ràng.

Còn không phải nói Thẩm Tử Hào không hiểu chuyện, kỳ thật chuyện hai người kết hôn, đều là con gái ông giờ trò quý?

À!

Không nên khi dễ người như vậy.

Cha Hạ cúi thấp đầu xuống: "Vậy thông gia ông không coi trọng hôn sự này sao?"

Thẩm Tu thông buông con người, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm.

Cha Hạ còn muốn nói điều gì, mẹ Hạ lập tức kéo lấy tay áo của ông.

Cha Hạ hít vào một hơi thật sâu, nỗ lực đè lại lửa giận trong tim: "Chuyện cho tới bây giờ, thông gia là có ý gì?"

"Đương nhiên là phải làm hôn lễ lớn, hôn lễ Thẩm gia chúng ta, cũng không thể xử lý nhỏ, bằng không, sẽ lại bị người xem thường."

Lại...

Như vậy sự xem thường trước, không phải bởi vì cưới một dân thường như Noãn Noãn nhà họ sao?

Hạ Noãn Noãn tức giận hốc mắt đều đỏ.

Cô cắn môi, bỗng nhiên đứng lên: "Con, con đột nhiên có chút không thoải mái, cha, mẹ, nếu không hôm nay chúng ta đi về trước đi."

Cô thật sự hối hận, hối hận mang cha mẹ tới nơi này chịu nhục.

Ý của Thẩm Tu quá rõ ràng, là không thích cô, cũng xem thường cô.

Hạ Noãn Noãn vừa nói, Thẩm Tu liền nhìn chăm chăm bụng của cô: "Làm sao? Là cháu của tôi có chuyện gì sao? Nhanh, Mai Phụng, gọi điện thoại gọi bác sĩ gia đình tới nhà xem"

Xảy ra chuyện rồi, muốn gọi điện thoại bác sĩ gia đình, mà không phải đi bệnh viện, đây mới là khác nhau giữa hào môn cùng bọn họ.

Cha Hạ và mẹ Hạ liếc nhau, trong lòng hai người, giống như đè ép một tảng đá to.

Con gái vào nhà như thế, thật sự có thể hạnh phúc sao?

Bọn họ thờ dài.

Thẩm Tu lại nhìn chăm chăm bụng Hạ Noãn Noãn.

Kỳ thật ông ta cũng rất muốn có cháu, được rồi.

Ông ta thu hồi suy nghĩ tiếp tục làm khó dễ, tiếp tục mở miệng: "Như vậy đi, một tháng sau, là ngày tháng tốt, bên chúng tôi sẽ chuẩn bị cho chúng hôn lễ, không biết mấy người có yêu cầu gì?"

Cuối cùng nói một câu tiếng người!

Cha Hạ và mẹ Hạ liếc nhau, đều nhẹ nhàng thở ra.

Cha Hạ vội vàng mở miệng: "Không có yêu cầu gì, chỉ cần hai đứa bé hạnh phúc là được."

Thẩm Tu lại gật đầu, nhíu lông mày, một lúc sau mới hỏi thăm "Chúng ta định cho 888 vạn tiền mừng, đồ cưới mấy người thì sao?"

Ông ta cảm thấy cần phải hỏi ra, miễn cho đến lúc đó, đối phương chỉ bỏ ra 10 vạn đồ cưới, vậy thì thật là quá khó nhìn!

Cha Hạ nghe được 888 vạn tiền mừng, sắc mặt trực tiếp trợn trắng.

888 vạn!

Ông ta đời này, cũng chưa từng thấy qua nhiều tiền như vậy!

Thế nhưng, người ta đã hỏi, bọn họ có thể nói cái gì?

Cha Hạ và mẹ Hạ liếc nhau, cha Hạ trực tiếp mở miệng: "Chúng tôi cho 999 vạn đồ cưới!"

888 vạn tiền mừng, tặng thêm 111 vạn, cũng là đồ cưới rồi.

Tuy tiền trong nhà không đủ, thế nhưng Hạ Noãn Noãn là con gái duy nhất, con gái duy nhất của họ, không thể để cho cô bị ủy khuất. Cha Hạ quyết định, về nhà đi vay tiền!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 690: Thương lượng hôn sự (7)

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, giật nảy mình: "Cha, nhà chúng ta nào có nhiều tiền như vậy?"

Trong nhà có bao nhiêu tiền, lòng dạ cô biết rõ.

Năm trước cha sinh một trận bệnh, đã tiêu hết tiền tiết kiệm rồi.

Lúc này cô mới sốt ruột kiểm tiền, đi sáng chói làm phục vụ.

111 vạn, trong nhà xem như bán nhà cửa, cũng thu thập không đủ!

Cô không muốn cha mẹ vì mặt mũi của cô, mà sinh hoạt quần bách như vậy, như vậy còn muốn con gái này làm gì?

Thế nhưng vừa nói ra, cha Hạ liền nhủ lòng mảy: "Người lớn nói chuyện, con gái như con xen vào làm gì? Tiền trong nhà, ta và mẹ con nắm chắc! Nhà chúng ta tuy nghèo, nhưng người nghèo chỉ không ít! Ta nói với con, sau khi kết hôn cũng không thể không đi làm việc, con gái nhà chúng ta, không phải loại kia chỉ biết đợi ở nhà làm một gạo! Phải đi ra ngoài đi làm, có kinh tế của mình, biết không?"

Lời này, là nói cho Thẩm Tu nghe.

Cha Hạ cảm thấy, nếu như con gái ở trong nhà này, sau này địa vị khó giữ được.

Phụ nữ, chỉ có kinh tế độc lập, tài năng độc lập.

Sắc mặt Thẩm Tu tối đen, "Cái này..."

Cha Hạ quay đầu nhìn về phía Thẩm Tu: "Tôi biết, gả cho các người, không cần làm gì đều có thể ăn no, thế nhưng là người, nên có chút truy cầu cùng lý tưởng, ông cứ nói đi!"

Thẩm Tu...

Cha Hạ liền đứng lên: "Sắc trời cũng đã tối, chúng tôi không ở lại nhà quấy rầy. Có cơ hội, mấy người qua nhà chúng tôi, chúng tôi mời khách ăn cơm."

Sau đó liền nhìn về phía mẹ Hạ: "Chúng ta đi thôi."

Nói xong, liền đứng lên, mang theo mẹ Hạ và Hạ Noãn Noãn cùng đi ra ngoài.

Thẩm Tu cũng không giữ người lại.

Ngược lại Mai Phụng giống như là mới chú ý tới, vội vàng từ trong phòng bếp đi ra: "Đây là thế nào? Đồ ăn lập tức làm xong, không ở lại dùng cơm sao? Thằng nhóc cứng đầu Từ Hào vừa gọi điện thoại về nhà, nói lập tức tới ngay!"

Cha Hạ nhìn về phía bà: "Không cần."

Một nhà ba người, sốt ruột đi ra cửa.

Vừa đi đến cửa, nghe được bên ngoài có tiếng xe.

Chợt, Thẩm Từ Hào như gió chạy vào.

Trông thấy dáng vẻ ba người, hơi sững sờ: "Sai vậy?"

Cha Hạ cười làm người ta sợ hãi: "Không có chuyện gì, chỉ là hôm nay nhà ta đi dạo một ngày, mệt mỏi, không ăn cơm, đi về nghỉ trước."

Thẩm Từ Hào không biết xảy ra chuyện gì, lại nhìn Thẩm Tu và Mai Phụng một chút, lập tức gật đầu: "Được, con tiến mọi người."

Một câu roi xuống, Thẩm Tu nhú mày: "Con suốt ngày chạy ra bên ngoài, không làm chính sự! Hôm qua bắt đầu không trở về nhà! Thật sự là hoang đường! Chuyện đưa thông gia, để tài xế trong nhà là được!"

Nói đến đây, nhìn về phía quản gia nói: "Ông đi gọi người lái Bentley Minivan, đưa thông gia trở về."

Quản gia lập tức gật đầu: "Vâng, tiền sinh."

Thẩm Từ Hào bị quát không hiểu, nhưng vẫn muốn đi ra ngoài: "Vậy con đưa họ ra cửa."

Đi theo cha Hạ mẹ Hạ ra ngoài.

Thẩm Từ Hào xin lỗi: "Cha, mẹ, cha con mồm mép không tha người, mấy người đừng để trong lòng. Về sau con và Noãn Noãn sinh hoạt, không có quan hệ gì với ông ấy! Hôm nay chịu ủy khuất sao?"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, cắn môi.

Ngược lại cha Hạ nhìn cậu một cái, một lúc sau mới giả bộ như nghi ngờ hỏi: "Từ Hào, có một vấn đề, ta cảm thấy nhất định phải hỏi thăm rõ ràng."

"Cha nói."

"Nhà các con, con gọi mẹ kế hay là dì Mai? Cha con vừa rồi còn ép Noãn Noãn gọi mẹ, cái này, chúng ta muốn sớm nói xong."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 691: Thương lượng hôn sự (8)

Thẩm Từ Hào:...

Sắc mặt Thẩm Từ Hào lập tức đen lại.

Cậu ta ho khan một tiếng, lúc này mới lên tiếng nói: "Cha con, thật đúng là không biết nặng nhẹ. Dì Mai đều không nói lời gì, ông ấy thật nhiều chuyện! Không có chuyện gì, cứ gọi dì Mai, tuổi dì Mai còn nhỏ, gọi mẹ cũng không đúng!"

Cha Hạ liền giống như cười mà không phải cười nhìn cậu ta: "Lúc cha con nói lời kia, dì Mai con ở bên cạnh, ta nhìn ba ấy rất thật rất muốn con gọi là mẹ, Từ Hào, con đi xem một chút đi."

Thẩm Từ Hào sững sờ, khẽ gật đầu.

Chờ đến khi bọn họ lên xe, Hạ Noãn Noãn cũng muốn lên xe theo, Thẩm Từ Hào chợt mở miệng: Noãn Noãn, em ở lại đây đi, chúng ta đã kết hôn, có thể ở cùng một chỗ."

Lời này rơi xuống, cha Hạ lộ đầu từ trong xe ra: "Từ Hào, đừng dừng. Cha con nói, các con đã không hiểu chuyện. Truyền thống trung Hoa chúng ta là làm hôn lễ xong mới có thể ở cùng một chỗ, đừng để cha con lại nói Noãn Noãn không hiểu quy củ."

Thẩm Từ Hào không ngu ngốc, một câu nói rõ cha cậu đã giáo huấn Noãn Noãn, sắc mặt của cậu ta lập tức đen lại.

Chờ đến khi bọn họ rời đi, Thẩm Từ Hào nổi giận đùng đùng về nhà.

Cậu ta tức giận nhìn chằm chằm Thẩm Tu: "Cha, cha hôm nay cũng quá đáng rồi! Nào ai bộ dạng như cha! Hôm nay là lần đầu tiên người nhà Noãn Noãn tới, cha cứ không cho mặt mũi như vậy!"

Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng: "Nuôi ra loại hồ ly tinh như vậy, khẳng định cũng không phải người tốt lành gì! Cái Hạ Noãn Noãn ta đã điều tra, từng làm phục vụ lại sáng chói, có thể là người tốt lành gì! Con sinh ra, ta cũng muốn đi làm DNA, miễn cho nuôi con người khác!"

Thẩm Từ Hào:...

Thẩm Từ Hào nhìn bộ dạng Thẩm Tu, lần lần đầu tiên cảm thấy, tại sao cha có thể cay nghiệt như thế.

Trước kia ông không phải như thế...

Cậu ta cũng là lần đầu tiên nghĩ đến, năm đó mẹ không một chút xu nào đi khỏi, đó là quyết tâm lớn bao, bà sợ dĩ không phải muốn rời khỏi cha, rời đi cái nhà này, thậm chí rời đi vợ vàng như vậy, có phải không còn có nỗi khổ tâm khác trong lòng hay không?

Trong ánh mắt Thẩm Tử Hào lóe lên mấy phần thâm thúy.

Cậu cúi thấp đầu xuống, một lúc sau, mới không nói tiếng nào lên phòng ngủ.

Cậu ta cảm thấy, cậu ta cần an tĩnh một chút.

--

Hạ Noãn Noãn qua Thẩm gia ăn cơm, đừng bảo là người nhà họ nom nớp lo sợ, đến Hạ Diệp Hoa cũng cảm giác được đứng ngồi không yên.

Thẩm Tu là dạng người gì, nó so với ai khác đều rõ ràng.

Thăng đến khi Hạ Noãn Noãn về tới khách sạn, lúc này Hạ Diệp Hoa mới thở phào nhẹ nhõm.

Kiều Luyến nhìn dáng vẻ Hạ Diệp Hoa mà dờ khóc dờ cười.

Nhưng rất nhanh, cô liền không cười được.

Vào mười giờ tối, gác cổng khu biệt thự gọi điện thoại tới, nói có người tìm Kiều Luyến.

Kiều Luyến nghi hoặc, người nào sẽ tìm đến cô?

Gác cổng nói lời có chút trở ngại, chỉ nói kêu cô nhanh ra ngoài.

Kiều Luyến đành phải mặc xong quần áo, đi ra ngoài.

"Anh đi với em." Thẩm Lương Xuyên đi theo phía sau cô.

"Sao vậy? Không yên lòng, sợ em và người khác hẹn hò sao?" Trên đường, Kiều Luyến đùa giỡn nói ra.

Nhưng rất nhanh, cô liền không cười được.

Đi tới cửa chỗ, cô liền thấy một đám người đứng đó.

Có người nhận ra cô, vội vàng tiến lên một bước, một tay kéo tay áo cô: "Chính là cô ta! Con gái gian thương! Cô trả tiền nhà cho chúng tôi! Cô trả mạng cho con tôi... Ô ô ô!"

Nghe đến mấy câu này, trong não Kiều Luyến ơng ơng một chút, nổ tung!!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 692: Con gái gian thương! (1)

Kiều Luyến kinh ngạc nhìn đám người trước mặt.

Nhìn qua ước chừng có ba mươi, bốn mươi người.

Giờ này khắc này, bọn họ lộ ra ánh mắt tức giận nhìn cô.

Mà sau lưng đám người này, những ký giả muốn chụp được scandal của Thẩm ánh đế và Thẩm phu nhân, liền giơ lên máy ảnh, chạy về phía trước.

Có ký giả hỏi thăm: " Chuyện gì xảy ra?"

Cái này vừa hỏi, mọi người lập tức vỡ tổ.

"Đây là con gái gian thương! Gian thương! Hại mạng con tôi, con trai tôi chết thật thê thảm! Đến bây giờ, tiền bồi thường cũng không có..."

"Ô ô ô, nhà chúng tôi cũng đáng thương, năm đó muốn mua tòa nhà, chúng tôi bán nhà hiện tại, mua nhà của bọn họ. Đây chính là thu nhập cả đời chúng tôi! Muốn sau khi lấy nhà mới, cho con trai kết hôn! Kết quả, nhà sập rồi! Đến bây giờ đều không có người hòa giải. Con trai tôi nói con dâu bởi vì không có bà, đã bỏ chạy! Cả nhà chúng tôi để dành, cứ như vậy hết rồi! Đến bây giờ, cả nhà đều chen trong một căn nhà có 30m, ô ô ô... Ngân hàng cho vay, còn tôi tìm chúng tôi bắt trả tiền, cả nhà chúng ta sao thảm như vậy!"

"Đúng, gian thương, con trai tôi xảy ra chuyện ở công trường, bọn họ không có một câu trả lời, tiếp lấy bạn già tôi cũng bởi vì thương tâm quá độ mà qua đời, hiện tại cả nhà của tôi chỉ có mình tôi, ô ô..." Một ông già hơn sáu mươi tuổi đi ra, bụm mặt khóc lóc.

"Đúng, tên gian thương kia... Ô ô!"

"..."

Nhiều loại lời nói, theo nhau mà đến.

Đề Kiều Luyến giống như bị hóa đá, cương cứng tại chỗ.

Cô nhìn một đám người kêu gào trước mặt, nhìn bọn họ mặc bình thường, từng người lộ ra phần nộ, ánh mắt oán hận, chỉ cảm thấy cả người giống như bị rút đi linh hồn, không biết làm sao...

Đám phóng viên lại từ trong đó nghe được nguyên nhân: "Trời ạ, nói cách khác... Thảm phu nhân thật ra là con gái gian thương làm cho tòa nhà sập đổ tám năm trước sao?"

"Đúng! Tục ngữ nói, cha nợ còn con! Hiện tại cô ta sống tốt như vậy, ở biệt thự, lái xe sang trọng, những người bị hại này, dựa vào cái gì chịu khổ?"

"Tôi không muốn gì khác, tôi chỉ cần một lời giải thích. Tôi muốn con trai tôi..."

"Loại người này, cô dựa vào cái gì còn sống?"

Mặt khác, có ký giả chậm rãi mở miệng: "Thế nhưng, cha mẹ không phải sợ tội tự sát sao?"

"Đúng vậy, sợ tội tự sát, cho nên chúng tôi càng không có chỗ để nói rõ lý lẽ, thế nhưng những thua thiệt của chúng tôi, là đáng đời sao? Mạng con trai tôi, liên đáng đời sao? Mười bảy người, bao nhiêu tòa nhà, phá hỏng bao nhiêu gia đình?!" Có người tức giận mở miệng, mà lời này, nhất thời đưa tới người khác đồng tình.

"Tôi muốn đánh chết cô! Báo thì cho con tôi!"

"Đúng, đánh chết cô ta!"

"Bồi thường tiền!"

"Tôi muốn cô ta bồi nhi mạng con tôi! Tôi không cần tiền, tôi chỉ cần con trai tôi có thể sống lại, ô ô ô..."

Nương theo những lời này, đám người liền tiến về phía trước một bước.

Không biết là người nào lấy từ trong túi ra một quả táo, trực tiếp ném vào đầu Kiều Luyến!

Có người dẫn đầu, người khác cũng bắt đầu lấy rau xanh hoa quả ra ném.

Mà đám người này cũng cùng nhau tiến lên, vây đám Kiều Luyến ở giữa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 693: Con gái gian thương! (2)

"Đi!"

Lúc lời Thẩm Lương Xuyên, truyền vào trong tai Kiều Luyến, đã không còn kịp rồi.

Kiều Luyến bị người vây quanh, có người kéo cánh tay của cô lại: "Không được đi!"

Lời này rơi xuống, cũng cảm giác trên thân tê rần, có cả chua nện vào người cô, lực mạnh để cho cả chua trực tiếp vỡ nát, chất lỏng cả chua, tung tóe

trên người cô.

Kiều Luyến cắn môi, thống khổ nhắm mắt lại, siết chặt nắm đấm.

Chuyện năm đó, từng chuyện từng chuyện truyền vào trong đầu của cô.

Đám người trước mắt này, cô rất quen thuộc.

Dù là tám năm trôi qua, kỳ thật bọn họ không có gì thay đổi.

Tám năm trước, cũng là bọn họ, bao vây ở cửa nhà mình, cầm băng rôn, luôn mồm muốn giải thích.

Dẫn đến sự tình đưa tin lên trên báo chí, cha mẹ thành người hô đánh qua đường.

Cuộc sống của cô và em trai, cũng từ đó về sau, thay đổi tất cả.

Cô còn khá tốt.

Mọi người nhiều nhất nghị luận sau lưng cô.

Có đám người Lục Nam Trạch, không người nào dám ở trước mặt nói cái gì.

Thế nhưng em trai... Cô nhớ kỹ, có một ngày, vừa mới tan học, lúc cô đợi nó, đã thấy nó sung mặt sung mũi, hỏi nó vì sao cũng không nói.

Về sau mới biết được, bởi vì người khác mắng nó, đánh nó...

Nó từ đó có chút mâu thuẫn đến trường.

Kỳ thật, trước không nói sự tình đến cùng là như thế nào.

Vậy cũng là chuyện của ba mẹ, còn cô và em trai có quan hệ gì?

Thế nhưng đám người này cũng nắm chặt bọn họ không thả... Chẳng đến trận đại hỏa kia.

Trận đại hỏa kia, cha mẹ táng thân biển lửa, hai chân em trai bị nện gãy.

Tòa nhà sụp đổ, cha vay tiền của ngân hàng, ngân hàng thu hồi nhà của bọn họ, để công ty của họ tuyên bố phá sản.

Cô lúc ấy, đến tiền xem bệnh cho em trai cũng không có, làm sao có tiền, trả lại đám người này?

Cô biết, bọn họ cũng là vô tội.

Thế nhưng vì cái gì, nhất định phải buộc bọn họ như thế... Bức bọn họ chết theo cha mẹ mới có thể dừng tay sao?

Cô nhìn chất lỏng cà chua trên người, cả người đều có chút ngán người.

Đúng lúc này, cánh tay bỗng nhiên bị người kéo một phát, chợt, cô liền rơi vào trong lòng ngực rộng rãi.

Cô hơi sững sờ, kinh ngạc ngẩng đầu lên, liền thấy Thẩm Lương Xuyên ôm bờ vai cô, ôm cô vào trong ngực của mình, chợt xoay người một cái, dùng phía lưng mình, chặn những đồ vật bay tới.

Ánh mắt Kiều Luyến mờ mịt, có chút tiêu cực, nhìn chằm chằm người đàn ông trước mặt.

Đột nhiên trong lòng chua xót vô cùng.

Thẩm Lương Xuyên, là ám áp duy nhất trong đời mình.

Cô cắn môi, đang muốn nói chuyện, cũng cảm giác được có vật gì ám áp rơi xuống.

Sắc trời có chút đen, đèn đường cũng tản ra ánh sáng mờ nhạt.

Cho nên cô không có thấy rõ ràng, chỉ là nghi ngờ đưa tay sờ trán của mình, cúi đầu nhìn về phía tay, thứ sền sệt... Là máu!

Cô bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, lúc này mới ý thức được, đám người kia ném đồ, xen lẫn một cục gạch!

Mà cục gạch này, bị Thẩm Lương Xuyên ngăn trở, vừa vịn nện vào đầu của anh!

Kiều Luyến lập tức gấp gáp: "Thẩm Lương Xuyên!"

Liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: "Tiểu Kiều, có anh ở đây, không có chuyện gì."

Lời này rơi xuống, hai mắt anh liền nhắm lại, người ngã quỵ xống đất!

Kiều Luyến nỗ lực muốn đỡ lấy anh, lại đi quỵ trên mặt đất theo anh.

Cho đến lúc này, mọi người mới phát hiện, mặt mũi anh đầy máu.

Trong lúc nhất thời, người bên ngoài đều an tĩnh lại.

Kiều Luyến nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên, bỗng nhiên nhào tới, khàn cả giọng hô: "Thẩm, Lương, Xuyên!!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 694: Gian thương nữ nhi! (3)

Trong bệnh viện, bên ngoài phòng giải phẫu.

Hạ Diệp Hoa nhíu mày, lo lắng ở bên ngoài đi tới đi lui.

Kiều Luyến thì cúi thấp đầu, ngồi ở trên ghế dài trong hành lang, ánh mắt nhìn chăm chăm phía trước, nhưng lại trống rỗng mờ mịt, giống như không có tiêu cự.

Bác sĩ nhanh chóng đi ra.

Lúc này Kiêu Luyến mới giống như tìm được người đáng tin cậy, mãnh liệt đứng lên, vọt tới trước mặt ông.

Bác sĩ mở miệng: "Không có chuyện gì, chỉ là mất máu quá nhiều, nghỉ ngơi thật tốt là được, vết thương trên trán, chúng tôi đã băng bó kỹ."

Nghe thấy không có việc lớn gì, chỉ là bị thương ngoài da, lúc này Kiêu Luyến mới thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ là Thẩm Lương Xuyên chưa có tỉnh lại, trước hết bọn họ chuyển dời đến phòng bệnh VIP.

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên trắng bệch, nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, mặt không có chút máu.

Hạ Diệp Hoa thì ngồi ở trên ghế sa lon bên cạnh, vỗ ngực của mình, rõ ràng có chút không thoải mái.

Kiều Luyến vội vàng tiến lên một bước, đỡ Hạ Diệp Hoa: "Mẹ, mẹ thế nào?"

Hạ Diệp Hoa thở dài nhẹ nhõm: "Không có chuyện gì, chỉ là có chút hoảng hốt."

Kiều Luyến vội vàng vịn bà nằm xuống ghế sofa: "Con đi mua bữa sáng trở về."

Hạ Diệp Hoa liền gật đầu.

Kiều Luyến đi ra cửa phòng bệnh, đang muốn qua cửa hàng đồ ăn sáng, liền chợt thấy phía trước có một đám người, chạy thẳng tới!

Những người kia, từng người khiêng camera, cầm máy ảnh, khi nhìn thấy Kiêu Luyến, liền giống như sói gặp dê, con mắt phát sáng!

"Thẩm phu nhân, xin hỏi Thẩm ảnh đế bị thương như thế nào?"

"Thẩm phu nhân, xin hỏi chuyện tòa nhà tám năm trước sụp đổ, cô chính là người nhà họ sao?"

"Thẩm phu nhân, xin hỏi bây giờ cô sống thư thái như vậy, là bởi vì năm đó cha mẹ cô chuyển tiền tài đi sao?"

"Thẩm phu nhân, Thẩm ảnh đế biết thân phận của cô sao? Cô đang giấu giếm anh ấy? Hay là anh ấy và cô cùng thông đồng làm vậy?"

"Xin hỏi, thân thể Thẩm ảnh đế có tiền như vậy, không phải là bởi vì năm đó nhà các cô giấu tiền đi chứ?"

Từng vấn đề sắc bén, trực tiếp đập tới.

Đập Kiều Luyến không biết làm sao!

Cô nhú lông mày, trực tiếp mở miệng: "Chuyện nhà chúng tôi, không có quan hệ tới Thẩm Lương Xuyên!"

"Vậy có quan hệ với ai? Anh ấy biết thân phận của cô sao? Anh ấy biết, cha mẹ cô năm đó làm ra loại chuyện bản thủ lương tâm vậy sao?"

Đôi mắt Kiều Luyến trực tiếp đỏ lên: "Cha mẹ tôi đã chết, mời các vị miệng dưới lưu tình!"

"Bọn họ chết rồi, thế nhưng những tổn thương mà họ gây ra làm sao bây giờ? Thẩm phu nhân cân nhắc qua chưa? Nhiều năm như vậy, cô cũng chưa từng có trở về, chưa từng nghĩ muốn đền bù tổn thất cho bọn họ sao?"

Kiều Luyến bị nghẹn: "Tôi không có..."

"Vậy tại sao cô không quay về, cho bọn họ một công đạo?"

Kiều Luyến cắn môi: "Tôi không có tiền..."

"Không có tiền? Cô bây giờ và vợ chồng với Thẩm ảnh đế, không phải cô có tiền sao? Cô cảm giác chúng tôi tin sao? Hay là Thẩm ảnh đế không muốn cho cô tiền? Hoặc là, Thẩm ảnh đế cũng không có tiền?"

Vấn đề của các ký giả vẫn đề, càng ngày càng sắc bén, để Kiều Luyến hoàn toàn chống đỡ không được.

Cô nắm chặt nắm đấm, nhìn chằm chằm đám người trước mặt: "Hiện tại là chuyện nhà tôi, sao các người cứ luôn nhắc tới Thẩm Lương Xuyên?"

"Thẩm phu nhân, cho nên bây giờ cô là thẹn quá thành giận sao?"

Kiều Luyến quả thực là im lặng!

Cô còn muốn nói điều gì, liền nghe có người nói ra: "Nơi này là bệnh viện, cần yên tĩnh, mấy người cứ để đám ký giả này đi vào hay sao?"

Mọi người quay đầu, liền thấy Thẩm Tử Hào mang theo mấy bảo vệ, đi nhanh tới.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 695: Con gái gian thương! (4)

Ký giả bị các nhân viên an ninh xua tan, Thẩm Tử Hào thì cau mày nhìn Kiều Luyến một chút, liền hừ lạnh một tiếng, đi vào trong phòng bệnh.

Trong tay cậu ta, còn mang theo bữa sáng.

Kiều Luyến nhìn thấy, cúi thấp đầu xuống, đi theo phía sau cậu ta: "Sao cậu lại tới đây?"

Thẩm Tử Hào bật cười một tiếng: "Đều là đại minh tinh, một chút gió thổi cỏ lay, liền lên tin nóng, tôi muốn không biết cũng khó khăn!"

Nói lời mặc dù khó nghe, lại mang theo bao nhiêu quan tâm.

Kiều Luyến bỏ qua thành phần không tốt, mở miệng nói: "Cảm ơn."

Thẩm Tử Hào dừng bước một chút, sau đó đi tiếp: "Đừng cảm ơn tôi, muốn cảm ơn thì cảm ơn Hạ Noãn Noãn, cái cô gái ngốc kia, vừa nhìn thấy các người xảy ra chuyện, gọi điện thoại cho tôi, nhất định để tôi đến! Nói các người không ăn được bữa sáng! Đây không phải buồn lo vô cớ sao? Chẳng qua may mắn tôi đến đây, nếu không các người thật đúng là không kịp ăn!"

Nhưng nếu như cậu ta quyết tâm không đến, cũng chẳng phải tới.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu.

Đi theo Thẩm Tử Hào.

Đi hai bước, Thẩm Tử Hào bỗng nhiên đứng bước: "này, tôi nói cô bình thường sôi nổi kêu gào, hôm nay ỉu xìu như thế, tôi thật không quen!"

Kiều Luyến cười khổ một cái: "Nếu như sự tình phát sinh ở nhà mấy người, mấy người sẽ cao hứng sao?"

"Vậy cũng không nên lộ ra vẻ mặt tàng khốc! Có chút chuyện, người đầu đã chết, bọn họ còn muốn thế nào? Loạn như thế, còn không phải bởi vì muốn tiền, cô cho ít tiền chẳng phải giải quyết được sao?"

Nghe nói như thế, Kiều Luyến buông tầm mắt xuống.

Cô biết, cô và Thẩm Lương Xuyên là vợ chồng.

Theo lý thuyết, cô cầm tiền của Thẩm Lương Xuyên, hẳn là điều hiển nhiên.

Thế nhưng..

Đây không phải một người, hai người, mà là một đám người...

Muốn đền bù tổn thất cho họ, là một khoản phí dụng rất lớn!

Cô căn bản là không bỏ ra nổi, nếu để cho Thẩm Lương Xuyên trả, này tương đương muốn nửa tài sản Thẩm gia!

Sao cô có thể mở miệng được!

Cô cắn môi, không nói gì, ngược lại đi theo Thẩm Từ Hào tiến vào phòng bệnh.

Thẩm Lương Xuyên còn chưa có tỉnh, ở trạng thái hôn mê.

Hạ Diệp Hoa cũng mệt mỏi nằm trên ghế sofa, ngủ thiếp đi.

Bữa sáng đặt ở đó, Kiều Luyến cũng không đói bụng ăn.

Cô liền dứt khoát cầm điện thoại di động lên, nhìn tình thế phát triển một chút.

Tin nóng đầu đề, chỉ là chủ đề # Thẩm phu nhân và 17 mạng người#.

Cái tin này, rất âm mưu, trực tiếp viết là, năm đó bỗng nhiên bị rút bất động sản, Kiều gia nếu như bỏ xuống, khẳng định là sẽ phải bồi thường tiền.

Cho nên Kiều gia lựa chọn ăn cả ngã về không!

Muốn dùng cốt thép giá rẻ thay thế cốt thép bình thường, lại thêm độ cao tòa nhà, dẫn đến nhà không chịu nổi, sụp đổ chết 17 người, làm bị thương 45 người!

Phía sau, Kiều gia tuyên bố phá sản, vợ chồng Kiều thị tự sát, lại đem khoản tiền lúc trước, chuyển ra ngoài!

Mà chuyển chuyển khoản tiền đi, liền cho em trai và Kiều Luyến, hai người ăn ngon uống say nhiều năm ở Bắc Kinh.

Càng thậm chí hơn, Thẩm phu nhân Kiều Luyến bao nuôi Thẩm ảnh đế!

Cho nên, bây giờ Thẩm ảnh đế mới có tiền như vậy!

Mà lúc trước, sau khi Thẩm ảnh đế kết hôn, sở dĩ lựa chọn cưới giấu, cũng là không muốn tuôn ra thân phận của Thẩm phu nhân.

Về sau, nếu như không phải bị bức ép đến mức nóng này, cũng sẽ không tổ chức buổi họp báo ký giả.

Bọn họ tổ chức buổi họp báo ký giả, khẳng định là ôm lòng chờ may mắn, nhưng không nghĩ tới, sẽ bị người nhận ra!

Sau cùng, bài văn biểu thị: Không biết, ban đêm lúc bọn họ ngủ, có thể gặp ác mộng hay không?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 696: Con gái gian thương! (5)

Dù sao những số tiền kia, bọn họ dùng để hưởng thụ, đều là máu và mồ hôi của người khác, tiền bán mạng! Dạng vợ chồng như thế, đoạn thời gian trước còn công khai xuất sắc ân ái, công bố quan hệ, tôi cảm thấy buồn nôn!

Thu được bài gửi của người khác, lập tức dẫn đến mọi người điên cuồng.

Một nhóm người trên mạng bắt đầu mắng bọn họ, nói bọn họ không hổ là đời sau của gian thương, quả thực là không biết xấu hổ.

Kiều Luyến nhìn từng câu bình luận này, tức giận đến ngực phập phồng.

Cô cắn môi, siết chặt nắm đấm.

Mình bị mắng, còn chưa tính, thế nhưng đám người này dựa vào cái gì liền mắng cả Thẩm Lương Xuyên?

Thẩm Lương Xuyên đã làm sai điều gì?

Cô cắn môi, tuyệt đối không ngờ rằng, tình thế sẽ lên men như vậy.

Cô nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên trên giường bệnh lần nữa.

Anh thấy cục gạch ném tới, không nói hai lời, ngăn trở cho cô.

Mà sau khi bị đánh, một câu anh cũng không nói, trước khi hôn mê, nói cho cô, anh không có chuyện gì.

Anh mang đến cho cô nhiều bảo vệ như vậy, thế nhưng cô thì sao?

Nam chính (kiêu hùng) thay người...

Anh trong khoảng thời gian này bận rộn gần như đều không nhìn thấy người...

Đến ngày hôm nay, lại bởi vì cô mà bị công chúng mắng to...

Cô mang đến cho anh, mãi mãi là mặt trái.

Lần đầu tiên Kiều Luyến cảm thấy, chính mình vô dụng như thế, một phế vật như thế.

Cô cắn môi, nhìn chăm chăm người đàn ông trên giường bệnh.

Một lúc sau, cô bỗng nhiên đứng lên, đi ra ngoài.

Thẩm Tử Hào trông thấy cô, hơi sững sờ, vội vàng đi theo phía sau cô: "Cô định làm gì?"

Kiều Luyến trừng mắt: " Làm chuyện nên làm "

Thẩm Tử Hào nhíu lông mày: " Chuyện gì nên làm? Cô có biết hay không, hiện tại bên ngoài bệnh viện đều là ký giả! Lại còn có đám đòi nợ kia, cô đi ra ngoài như vậy, không phải dẽ vào miệng cọp sao?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Thẩm Tử Hào: " Đây, chẳng lẽ cứ muốn một mực tránh né như thế sao?"

Thẩm Tử Hào bị nghẹn.

Kiều Luyến cũng không để ý cậu ta, trực tiếp sai bước đi ra ngoài!

Thẩm Tử Hào gấp gấp: "Ồi trời ơi!"

Cậu ta vội vàng về lại phòng bệnh: " Thẩm Lương Xuyên, anh nhanh tỉnh lại đi, bà xã anh điên rồi!"

-

Kiều Luyến đứng ở cửa bệnh viện.

Ký giả phía ngoài, cùng đám đòi nợ, đã thấy cô.

Bọn họ đồng loạt nhìn cô chăm chăm, giống như cô chỉ cần bước ra cửa bệnh viện, sẽ bị bọn họ vây quanh.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu.

Đúng lúc này, điện thoại di động vang lên.

Cô cúi đầu, nhìn cái số kia, trừng mắt hơi híp.

Một lúc sau, cô mới nghe điện thoại.

Đối diện truyền đến tiếng Lục Nam Trạch: "Ly hôn với anh ta, trở lại bên cạnh tôi, tôi giúp em giải quyết những chuyện này."

Kiều Luyến lại giống như nghe được chuyện buồn cười nhất trên thế giới: "Lục Nam Trạch, chuyện này, là anh giờ trò quỷ sao?"

Lục Nam Trạch không có trả lời.

Kiều Luyến lại nhìn về phía trước: "Nhưng mà, anh cho rằng không có anh, tôi sẽ không có cách nào giải quyết chuyện này sao?"

Lục Nam Trạch lập tức gấp gấp: "Em muốn làm gì?"

"Rất nhanh anh sẽ biết."

Kiều Luyến không nói hai lời, cúp điện thoại, chọt đi ra bệnh viện!

Ngay lúc cô đi ra, đám người kia liền lập tức vây quanh cô!

"Thẩm phu nhân, xin hỏi cô muốn đi ra cho chúng tôi một công đạo sao?"

"Kiều tiểu thư, cô đến trả tiền cho chúng tôi sao?"

"Cô trả mạng cho con trai tôi!"

Nghe được tiếng mắng chửi chung quanh, còn có tiếng chất vấn, Kiều Luyến bỗng nhiên cười.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 697: Con gái gian thương! (6)

Chỉ là cái nụ cười này, lộ ra bi thương như vậy.

Cô nhìn người chung quanh, bỗng nhiên đi tới trước mặt người phụ nữ luôn mồm muốn cô trả mạng cho con trai của mình, đột nhiên đưa tay ra, đưa một con dao gọt trái cây cho bà ta, tiếp tục mở miệng nói: "Bà muốn tôi trả mạng cho con trai mình đúng không? Được, hiện tại tôi cho cô một cơ hội, giết tôi, báo thù cho con bà!"

Về mặt cô quyết tuyệt, cái này vừa nói, khiến người phụ nữ hung hăng trực tiếp mở mồm!

Bà ta cúi đầu, nhìn con dao trong tay Kiều Luyến.

Bà ta cắn môi, chỉ thấy Kiều Luyến nắm tay của bà ta, muốn đâm vào ngực mình. "Bà giết tôi, trước mặt nhiều người như vậy, tôi tuyên bố, bà giết tôi, không cần phụ bất kỳ trách nhiệm pháp luật! Được hay không?"

Lời nói và biểu lộ ác liệt, dọa người phụ nữ kia lui về sau một bước: "A!"

Đồng thời, dao gọt trái cây rơi trên mặt đất.

Người phụ nữ ngậm miệng lại.

Tất cả mọi người hiện trường, đều ngậm miệng lại.

Mọi người không thể tin nhìn Kiều Luyến, trong lúc nhất thời bị hành vi của cô dọa cho nói không ra lời.

Kỳ thật, đám người này tới nơi này, chẳng qua là cảm thấy nên đào móc chân tướng, bị dư luận lợi dụng, bản thân bọn họ vốn không xấu.

Có ký giả tiến lên một bước, chỉ Kiều Luyến: "Cô điên rồi!"

Kiều Luyến nhìn về phía người chung quanh, khóe môi nụ cười tuyệt vọng như vậy: "Đúng, tôi điên rồi! Đó cũng là bị các người bức điên!"

"Mà các người, hiện tại có thể nghe tôi nói sao?"

Kiều Luyến nói xong câu đó, liền nhìn về phía tất cả mọi người, ánh mắt lướt qua từng người.

Bên ngoài đứng gần trăm người, thế nhưng giờ này khắc này, lại không ai dám nói chuyện, an tĩnh nhìn cô chằm chằm.

Đĩ nhiên Kiều Luyến không phải thật sự muốn tự sát, chỉ là cảm xúc đám người này, bị chọc giận, bị phóng đại, nếu như cô vừa ra khỏi cửa, liền nói có lời muốn nói, chắc chắn đám người này sẽ không cho cô thời cơ.

Cho nên, cô mới có thể dùng hành vi chấn động nhất, hù sợ họ.

Giờ phút này, không có người nói chuyện, cô liền hít vào một hơi thật sâu, lúc này mới lên tiếng: "Tám năm trước, tòa nhà sụp đổ, tôi không đến mười tám tuổi, em trai tôi, Kiều Dịch 15 tuổi."

"Tôi không biết gian thương trong miệng mấy người là dạng gì, nhưng bọn họ là ba mẹ của tôi. Tôi tận mắt thấy bọn họ ngày đêm không ngủ, trầm tư suy nghĩ ứng đối khoản tiền ngân hàng, nghĩ đến đền bù cho các người như thế nào... Cha tôi nói qua, vô luận như thế nào, các người bởi vì công ty Kiều gia, mới có thể mất đi thân nhân, mới có thể mất đi nhà ở, cho nên vô luận như thế nào, đều muốn đền bù."

"Cho vay trong ngân hàng thu hồi, công ty Kiều gia phá sản, tất cả bất động sản danh nghĩa, đồ trang sức, tất cả thứ đáng giá, toàn bộ đều bị mất, thế nhưng cha tôi lại nói qua, dù ông ấy đập nồi bán sắt, dù ông ấy làm trâu làm ngựa, cũng sẽ hết sức trả lại mọi người! Bởi vì, các người mới là người bị hại vô tội nhất!"

Lời này rơi xuống, mọi người đều lộ ra biểu lộ thất thất.

Ký giả cũng mở miệng: "Sau đó thì sao?"

Kiều Luyến cười khò: "Về sau? Về sau một trận hỏa hoạn lấy mạng cha mẹ tôi! Em trai Kiều Dịch của tôi, hai chân tàn phế! Nó mới 15 tuổi! Nhưng từ này chỉ có thể nằm ở trên giường, bởi vì tôi không có tiền xem bệnh cho nó!"

Cô tiến lên một bước, nhìn đám người này: "Tôi vào cấp ba, nó mới cấp hai. Thế nhưng hai chúng tôi, lại cùng nhau bỏ học. Không có bất kỳ nguồn kinh tế gì, chúng tôi chỉ có thể sống nương tựa lẫn nhau."

Cô chỉ mình: "Tôi, mười tám tuổi làm qua rửa bát nhà hàng:"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 698: Con gái gian thương! (7)

"Mỗi ngày phải rửa ước chừng tám, chín tiếng, mỗi ngày có thể rửa hai nghìn cái. Vô luận là mùa đông hay là mùa hè! Tiền lương rửa bát, một ngày 80 đồng."

"Chúng tôi lưu tại Tô Châu, luôn luôn bị người nói, nhìn, đó là con của gian thương! Hai chúng tôi không muốn đối diện với mấy chuyện này, cho nên phải rời khỏi nhà, bắt đầu lại từ đầu. Thế nhưng về xe từ Tô Châu đến Bắc Kinh, mất 1000 đồng. Chúng tôi mua không nổi! Tôi đem toàn bộ tiền trong nhà, toàn bộ lấy ra, ngồi xe tới Nam Kinh trước... Chúng tôi không có tiền dừng chân, sẽ ngủ ở phía dưới cầu vượt. Không có tiền ăn cơm, tôi sẽ đi tìm một công việc tạm thời. Tôi là vị thành niên, những nơi dám dùng tôi, đều là cửa hàng mặt tiền nho nhỏ."

Có một lần, ông chủ cửa hàng nói cho tôi biết, chỉ cần cô hai ngày có thể rửa xong những đồng đồ chất đồng này, liền sẽ cho tôi 500 đồng.

Vì 500 đồng, tôi hai ngày không ngủ không nghỉ, rửa xong rồi.

Thế nhưng sau cùng, ông chủ kia lại chơi xấu, không trả tiền.

Tôi là một cô gái mười tám tuổi, có thể thế nào? Tôi chỉ có thể cắn răng, tiếp tục tìm công việc, bởi vì, em trai tôi đã đói bụng hai ngày rồi!"

"Các người nói tôi lấy tiền của các người, tại ăn ngon uống say... Hiện tại tôi cho các người biết, cũng không có!"

"Tôi không có tiền! Chân em trai tôi, bởi vì không có tiền trị liệu, chậm trễ bệnh tình, mãi cho đến thời gian trước, cuối cùng mới có thể đứng thẳng!"

"Mà tôi, tôi đến bây giờ, tiền tiết kiệm trong thẻ ngân hàng, đều là bốn chữ số!"

"Tôi biết các người khổ, nhưng các người có nghĩ tới hay không, tôi và em trai thì sao? Chúng tôi không phải vô tội sao?"

"Tất cả mọi người nói, cha mẹ tôi là tự sát. Nhưng nếu như bọn họ thật sự là gian thương, tiền tài chuyển di, vì cái gì không rời đi trong nước, đàn độn chờ chết trong nước?"

"Bọn họ xem như dời tài sản đi, vì cái gì lúc em trai tôi cần phẫu thuật cấp bách, không lấy ra?"

"Bọn họ đều đã chết! Giữ lại tiền, còn có cái gì dùng?!"

"Nếu như tôi và em trai có tiền, chúng tôi có thể thành bộ dạng hiện tại này sao?"

"Tôi đã nói bất cứ chuyện gì, đều có dấu vết mà lần theo! Tôi không sợ bị tra, thậm chí mấy người có thể đi tra tài khoản ngân hàng của tôi!"

"Về phần Thẩm Lương Xuyên, tất cả đều không có bất cứ quan hệ nào tới anh ấy!"

Giọng Kiều Luyến vang vọng.

Nói đám người này, đều có chút không dám nói lời nào.

Hốc mắt của cô đều đỏ.

Những khổ cực đã qua, cô thân là đại tiểu thư Kiều gia kiêu ngạo, xưa nay không nguyện ý nói cho người khác biết.

Cho tới bây giờ cũng không muốn nói ra ngoài, bị người chê cười.

Giống như quá khứ bị cô nỗ lực che lấp, giờ này khắc này, trước mặt mọi người nói ra, giống như vạch ra vết sẹo.

Như coi như là như thế, cũng có một số người, không thêm chịu nề mặt mũi.

Có ký giả tiến lên một bước: "Chúng tôi biết, cô cũng không dễ dàng, nhưng bây giờ cô sống tốt như vậy, sao cô có thể nhẫn tâm nhìn những người này, vẫn còn giữa sự thống khổ?"

"Vô luận chân tướng năm đó là gì, chúng tôi chỉ nhìn hiện tại, hiện tại, cô ở chính biệt thự, đi xe sang trọng, ăn một bữa cơm đều hơn ngàn đồng, nhưng những người bị hại năm đó... Ngoại trừ cô, ai có thể cho họ công đạo?"

Một câu, để mọi người nhao nhao gật đầu.

Kiều Luyến nhìn bọn họ, lại nhẹ nhàng thở ra.

Đám người này, cuối cùng khôi phục lý trí.

Cô bình tĩnh nhìn bọn họ, mỗi chữ mỗi câu, âm vang hữu lực mẽ miệng nói: "Mấy người yên tâm! Những số tiền kia, tôi sẽ trả!! Kiều Luyến tôi ở chỗ này thế! Từ nay về sau, tôi sẽ tận hết khả năng, kiểm mỗi một khoản tiền, đều lấy ra trả cho các người!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 699: Con gái gian thương! (8)

Lời nói mạnh mẽ, nói ra đều khiến người không thể không tin.

Mọi người đồng loạt nhìn cô chăm chăm.

Giờ khắc này, mọi người bỗng nhiên hiểu cô.

Thẩm Lương Xuyên có tiền, thế nhưng đó là tiền của anh.

Kiều Luyến cũng không muốn liên lụy người khác, lại không có nói không phụ trách.

Thậm chí, cô đưa ra lời hữu hiệu hơn: "Tôi ở trong ngân hàng, làm một cái tài khoản, cái tài khoản kia, chính là bồi thường cho mọi người! Mỗi một tháng, đều gửi tiết kiệm bên trong, mấy người cũng có thể tìm người giám sát, được không?"

Chuyện này, sớm tới phải giải quyết.

Bọn họ đã trốn tránh tám năm rồi.

Bây giờ, có năng lực sinh hoạt tự gánh vác, đích thật không nên chạy trốn.

Mà biện pháp này, hữu hiệu lại đơn giản.

Mọi người anh nhìn tôi, tôi nhìn anh.

Người ta liền chết còn không sợ, bọn họ không lấy tiền, còn có thể làm sao?

Trong lúc nhất thời, không có người phản đối.

Đến đám phóng viên, đều không nói.

Mà thông qua các máy quay của ký giả, cái cảnh này cũng bị phát sóng trực tiếp cả nước.

Lục Nam Trạch ở Tô Châu phía xa, giờ phút này trông mắt mở rộng, rõ ràng bị cô làm khiếp sợ.

Anh cho tới bây giờ cũng không biết, thì ra Kiều Luyến đã từng ném qua nhiều khổ như vậy...

Trong đầu giống như trực tiếp xuất hiện một thân hình đơn bạc.

Cô sinh ra tính đại tiểu thư... Ngồi xổm trong góc nhà hàng rửa chén.

Anh ta chăm chú nắm lấy nắm đũa, ánh mắt tĩnh mịch.

Đúng lúc này, Kiều Y Y bung cà phê vừa mới pha đi tới, đặt cà phê lên bàn.

Sau đó ngẩng đầu lên: "Anh hai, anh..."

Nói còn chưa dứt lời, Lục Nam Trạch bỗng nhiên khó dễ, vươn cánh tay, lập tức đẩy đổ cà phê trước mặt!

Anh ta đứng lên, bỗng nhiên đưa tay, nắm chặt cổ Kiều Y Y, cảm tức nhìn cô ta: "Nói, tin tức Kiều Luyến ở Bắc Kinh, có phải là cô nói cho đám người này hay không?"

Kiều Y Y bị nắm cổ họng, cả người hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt.

Hai cánh tay cô ta dùng sức níu lấy cổ tay Lục Nam Trạch: "Anh hai, anh thả tôi ra, tôi... Tôi chỉ là không quen nhìn, cô ta dựa vào cái gì đối với anh như vậy?"

"Đây là công việc của chúng tôi, có quan hệ gì tới cô?!"

Lục Nam Trạch nói ra câu nói này, dùng sức, trực tiếp đẩy Kiều Y Y lui về phía sau mấy bước, ngã nhào trên đất.

Lục Nam Trạch từ trên cao nhìn xuống: "Kiều Y Y, tôi hi vọng đây là một lần cuối cùng, nếu không, lần sau tôi không bảo đảm, chính mình có thể bóp chết cô hay không!"

Trong ánh mắt Kiều Y Y nhất thời lộ ra vẻ mặt âm tình bất định.

-

Bắc Kinh, bên ngoài bệnh viện.

Kiều Luyến nói xong câu nói kia, liền đứng đó.

Người chung quanh trong lúc nhất thời, không có người nói chuyện.

Kiều Luyến gạt đầu: "Mọi người đã không có ý kiến, như vậy..."

"Tôi có ý kiến." Một câu hư nhược rơi xuống, thân thể Kiều Luyến cứng đờ, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy trên đầu Thẩm Lương Xuyên mang theo băng gạc, sắc mặt tái nhợt, cước bộ vô lực đi tới.

Kiều Luyến nhất thời cắn môi.

Đúng vậy, tiền lương sau này của cô, kỳ thật cũng là của Thẩm Lương Xuyên, tài sản sau khi kết hôn, cũng là tài sản chung, không có qua đồng ý của Thẩm Lương Xuyên, sao cô có thể tùy tiện lấy ra?

Vừa nghĩ tới đây, chỉ nghe thấy Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Chuyện 17 công nhân xảy ra năm đó, tôi đã liên hệ công ty bảo hiểm, sẽ dựa theo số định mức bảo hiểm, thanh toán một lần duy nhất, về phần mua nhà của những người kia... Tôi đã cho người tiếp nhận chỗ sụp đổ! Năm sau, có thể giao nhà!"

Nói tới chỗ này, ánh mắt của anh hơi híp.

Một mực trốn tránh cũng không giải quyết được vấn đề, anh muốn bắt đầu phản kích!

Qua Tô Châu! Thuận tiện tra ra, chân tướng năm đó cha mẹ Kiều Luyến từ vong!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 700: Con gái gian thương! (9)

Chuyện lần này, rõ ràng là có người thổi động phía sau.

Hậu trường sai sử, không cần nghĩ, cũng biết không thoát quan hệ với Lục Nam Trạch.

Kiều Luyến vừa mới bùng nổ quan hệ Thẩm phu nhân, đám người này lập tức chạy tới...

Không khỏi quá mức trùng hợp!

Và lại, có thể phát động một đám người tới như thế.

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, buông thông con người xuống, bên môi tràn ra một tia cười lạnh.

Lục Nam Trạch không tìm đến anh, anh cũng muốn đi tìm Lục Nam Trạch rồi.

Hiện tại, càng không thể luôn luôn bị động.

Mà Kiều Luyến đứng ở bên cạnh anh, giờ phút này đã sợ ngây người.

Cô không thể tin nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên...

Năm ngàn vạn lần trước, anh không chút do dự cầm ra.

Dẫn đến vốn lưu động trong công ty bị thiếu, mà lần này... Bàn kế hoạch xây lại tòa nhà, khẳng định không chỉ là năm ngàn vạn!

Đền bù tổn thất cho 1 7, đã hơn ngàn vạn.

Tòa nhà xây nên...

Những tiền tài đó, quả thực là không cách nào tưởng tượng.

Kiều Luyến há hốc mồm, muốn nói điều gì, đã thấy Thẩm Lương Xuyên xoay đầu lại, nhìn về phía cô: "Anh nói qua, chúng ta là vợ chồng, quá khứ của em, chúng ta cùng nhau gánh chịu."

Cùng một chỗ gánh chịu, những trách nhiệm không cách nào trốn tránh.

Cùng gánh chịu một chỗ, những nợ nần cha mẹ thiếu.

Hốc mắt Kiều Luyến, lập tức ẩm ướt.

Dù là giờ phút này sắc mặt Thẩm Lương Xuyên tái nhợt, thế nhưng trong mắt của cô, lại trở nên mạnh mẽ như vậy.

Anh giống như là vì cô chống lên một bầu trời.

Trần an những người bên ngoài bệnh viện, lại thêm cả quá trình, đều có ký giả phát sóng trực tiếp toàn bộ quá trình.

Dẫn đến những người nói xấu Thẩm Lương Xuyên trên mạng, trong lúc nhất thời biến mất toàn bộ.

Ngược lại, anh ra mặt, chống đỡ tất cả mọi chuyện, lập tức giữ lại đám fan hâm mộ.

Càng có một số người nhấn lại:

—— trước kia, chỉ cảm trong làng giải trí có rất ít người có lòng trách nhiệm, hiện tại phá vỡ ý nghĩ này.

—— vốn không có cảm giác gì với Thẩm ảnh đế, thế nhưng qua chuyện này, tôi quyết định thay đổi ủng hộ anh.

—— tình cảm của Thẩm ảnh đế và Thẩm phu nhân, quả thực là quá tốt, không nghĩ tới loại chuyện này, Thẩm ảnh đế cũng sẽ ra tay! Nam thần của tôi, quả nhiên là nam thần!

...

Các thức khách lễ, để Thẩm Lương Xuyên, trong một ngày nhiều thêm mấy trăm vạn Fan hâm mộ.

Mà bởi vì chuyện này, dẫn đến lập tức đứng trên đầu đề.

Thẩm Lương Xuyên tiếp nhận xây tòa nhà, thành người mà mọi tầng lớp đều chú ý tới.

Công ty Thẩm gia.

Thẩm Tu còn chưa tới làm, liền thấy tin tức trên mạng, trực tiếp lạnh lùng mở miệng cười nói: "Thật sự là ngu xuẩn!"

Thế nhưng, lời này rơi xuống, liền nhận được một cuộc điện thoại.

Nhìn thấy số trên điện thoại, Thẩm Tu nổi lòng tôn kính, sau khi nghe, cung kính hô: "Cha."

"Con, lập tức đến khu nhà cũ."

Thẩm Tu mở miệng: "Vâng."

Cúp điện thoại, Thẩm Tu còn có chút không rõ ràng cho lắm.

Hiện tại, gia chủ Thẩm gia, kỳ thật cũng không phải là Thẩm Tu, mà chính là ông cụ Thẩm, cũng chính là cha Thẩm Tu.

Chuyện trong công ty, tuy giao cho Thẩm Tu, ông cụ Thẩm chỉ có Thẩm Tu là đứa con trai, tương lai cũng nhất định sẽ giao cho ông, thế nhưng...

Chỉ có Thẩm Tu biết, chủ tịch của ông ta, chỉ là trên danh nghĩa, cổ phần trong công ty, từ đầu đến bây ông cụ còn không có giao vào tay ông ta.

Đến nhà cũ Thẩm gia.

Thẩm Tu rất cung kính nhìn về phía ông cụ ngồi trên ghế sofa phòng khách.

Ông đã 78 tuổi, thế nhưng giờ này khắc này, nhìn qua vẫn trắng kiện khỏe mạnh như cũ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 701: Em chán ghét tôi như vậy sao? (1)

Một đôi mắt sáng ngời có thần, như được theo dõi ông ta: "Chuyện của Lương Xuyên, con hẳn là đều biết rồi."

Thẩm Tu lập tức gật đầu.

Ông cụ tiếp tục hỏi thăm: "Con đối với chuyện này, thấy thế nào?"

Thẩm Tu nhất thời hừ lạnh một tiếng: "Cái thằng nghiệt tử đó, quả thực là náo nhúng nước rồi! Vì một người phụ nữ, đem tiền tài nhiều năm lưu giữ, đầu tư toàn vào một công trình bã đậu! Nó..."

Nói còn chưa dứt lời, ông cụ trực tiếp ngắt lời ông ta: "Ta hỏi là, con đối với công trình đó, thấy thế nào?"

Thẩm Tu sững sờ, chợt biết, đây là ông cụ đang khảo nghiệm ông ta, lập tức mừng thầm một trận trong lòng.

Ông cụ đột nhiên gọi điện thoại cho ông ta, ông ta liền đoán được hẳn là có quan hệ tới Thẩm Lương Xuyên, cho nên sớm có chuẩn bị, nghe nói như thế, mở miệng nói: "Cái tòa nhà này, tuyệt đối lỗ lớn! Trước khi cần phải nói, nói tới công trình kia, tuy khu vực tương đối tốt, thế nhưng bỏ trống tám năm, cũng không có người tiếp nhận, đã nói lên chắc chắn không kiếm được tiền."

Lại nói, năm đó tòa nhà đã được dựng lên, sử dụng nguyên liệu có vấn đề, là một vấn đề lớn. Tòa nhà cao như vậy, muốn hủy đi cũng là vô dụng, có tháo cốt thép ra cũng hoàn toàn là đổ bỏ đi. Hơn nữa con đã hỏi tư vấn qua. Tám năm trước, bất động sản cũng không có nóng như vậy, lúc ấy là một

tiểu khu, Kiều gia bán được chắc hơn trăm hộ. Hiện tại, giá phòng thay đổi một phen, kỳ thật coi như Thẩm Lương Xuyên có xây cho 300 gia đình, không nói trước được vấn đề có bán được không, đến chi phí, và tiền bồi thường cũng cao! Huống hồ, 100 gia đình trong đó, nó muốn miễn phí cho họ! Quả thực là không kiếm lời!"

Nói xong lời cuối cùng, Thẩm Tu cười một tiếng: "Trừ phi, trong vòng nửa năm, giá phòng bỗng nhiên tăng, bằng không mà nói, buôn bán của nó, tuyệt đối sẽ mất hết vốn liếng! Cái tài sản kia, cũng sẽ không còn sót lại chút gì!"

Trần đầy phần khởi phân tích nhiều như vậy, Thẩm Tu liền nhìn ông cụ, chờ đợi lấy hấn khích lệ.

Lại không nghĩ tới ông cụ nghe xong những lời này, chỉ là khẽ gật đầu một cái, liền mở miệng nói với ông ta: "Ừm, con đi làm đi."

Thái độ này, khiến cho Thẩm Tu như là hòa thượng sờ mái không thấy tóc.

Nhưng đợi đến khi Thẩm Tu rời đi, ông cụ liền thở dài.

Quản gia đi theo nhiều năm nói: "Lão tiên sinh, ngài đây là thế nào? Tôi nhìn Thẩm tiên sinh phân tích rất đúng."

Ông cụ lắc đầu: "Thẩm Tu tư chất hữu hạn, giao Thẩm gia cho nó, chỉ có thể thủ, cũng sẽ không có tiến bộ hơn. Ai, không nghĩ tới một người trưởng thành như nó, lại còn kém hơn người tuổi trẻ..."

Quản gia nghe đến đó, hơi sững sờ: "Lão tiên sinh, ngài có ý gì?"

Ông cụ hạ tầm mắt xuống: "Chờ đợi xem đi, nếu như tôi đoán không lầm..."

-

Thẩm Lương Xuyên hoàn toàn không biết, mình đã bị Thẩm Tu và ông nội thảo luận một phen.

Vết thương anh không nghiêm trọng lắm, tình lại cùng ngày, đi qua kiểm tra xác định không có chuyện, liền rời bệnh viện, về tới Thẩm gia.

Qua hai ngày, chờ đến khi cảm thấy không có chuyện gì, liền mua vé máy bay, bay qua Tô Châu bận chuyện tòa nhà.

Lần này, đương nhiên Kiều Luyến đi theo.

Trên máy bay.

Kiều Luyến nhìn chăm chăm phía trước, cuối cùng không nhịn được, quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm Lương Xuyên, tương lai anh sẽ hối hận chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 702: Em chán ghét tôi như vậy sao? (2)

Hiện tại, bọn họ tranh chấp tuổi trẻ thanh xuân.

Anh nguyện ý vì tình yêu, bỏ ra hơn trăm triệu tài sản.

Thế nhưng, khi thật sự không có gì cả, anh sẽ hối hận hành động hôm nay hay không?

Mở lại công trình đã bỏ, vô luận thế nào, đều sẽ bồi thường tiền mua bán, anh cũng không có chớp mắt, liền làm.

Kiều Luyến biết, tất cả đều là bởi vì cô.

Hai ngày này, cô không có nói qua chuyện này.

Thế nhưng trong hai ngày này, cô cũng nghĩ rất nhiều.

Cô không phải thánh mẫu, vì Thẩm Lương Xuyên, sẽ chọn rời anh, để anh không nợ.

Cô chỉ có thể lựa chọn, yên lặng ủng hộ anh.

Nhưng hôm nay, mắt thấy máy bay sắp hạ xuống, bọn họ lập tức đi tới Tô Châu, cuối cùng cô không nhịn được hỏi một câu như vậy.

Anh sẽ hối hận chứ?

Thẩm Lương Xuyên giống như là đã nhận ra tâm tình của cô, buông thõng con người, quay đầu nhìn cô, một lúc sau mới mở miệng: "Tám năm trước, anh không có gì cả. Hiện tại, cùng lắm thì trở lại như trước kia, có cái gì hối hận? Và lại, chúng ta không nhất định sẽ bồi thường tiền."

Kiều Luyến sững sờ.

Thẩm Lương Xuyên liền quay đầu nhìn về phía trước: "Tiểu Kiều, hiện tại cái gì anh không thể nói, nhưng anh có thể nói cho em, anh lần này, là đang đánh cược. Thắng, chúng ta không có việc gì. Nhưng nếu như thua, giống như em nói, không có gì cả."

Lời anh rơi xuống, cảm thật chặt tay Kiều Luyến: "Nhưng dù cho không có gì cả, chúng ta vẫn phải đấu một chỗ."

Kiều Luyến nghe nói như thế, hốc mắt nóng lên, khẽ gật đầu.

Cô giống như thề mà mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, anh yên tâm, cho dù là thua, chúng ta cũng có thể lại đến một lần nữa."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu cười.

Thế nhưng trong ánh mắt của anh, không có nhẹ nhàng như vậy.

Đúng, đây là một canh bạc.

Mà xác suất anh có thể thắng lợi, chỉ có 50%.

Thắng, đương nhiên không có vấn đề gì.

Thế nhưng thua, anh không chỉ mất đi Kiều Luyến.

Không tiền không thế, căn bản là không có cách chống lại Lục Nam Trạch, đến lúc đó, Kiều Luyến sẽ bị cướp đi.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Cho nên, anh không thể thua!

-

Máy bay bay lảnh một đường trên trời, hạ xuống sân bay Tô Châu.

Đi vào Tô Châu lần nữa, Kiều Luyến có một loại cảm giác dường như đã qua mấy đời.

Lần trước, bọn họ chật vật thoát khỏi Hoàn Điểm.

Thế nhưng lúc này mới cách bao lâu, bọn họ lại quang minh chính đại trở về rồi.

Đúng vậy, quang minh chính đại.

Lần trước, thân phận Thẩm phu nhân của cô không có công bố, Lục Nam Trạch có thể dùng cường quyền bắt cô đi.

Thế nhưng lần này, bọn họ đi tới chỗ nào, đoán chừng đều sẽ có ký giả đi theo, cũng coi như bảo vệ.

Hướng hồ...

Kiều Luyến quay đầu nhìn thoáng qua mấy người bảo vệ mặc tây trang đen sau lưng Thẩm Lương Xuyên, kéo ra khoe miệng.

Mấy người này, xem xét cũng là lính đặc chủng xuất ngũ, Thẩm Lương Xuyên đột nhiên tìm bảo vệ mạnh mẽ như vậy, không cần nghĩ, đều biết là phòng người nào!

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, bất đắc dĩ cười.

Sau đó bọn họ đi ra sân bay.

Mới vừa đi ra, liền thấy Tổng Thành đứng ở cửa, đang nhận điện thoại, nhìn thấy mấy người, lập tức đi nhanh tới: "Anh Thẩm, cuối cùng mấy người cùng đến rồi!"

Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu với anh ta: "Sự tình làm thế nào rồi?"

"Đã nói chuyện với chỗ thi công, không cần đám dân Tô Châu, chúng ta mời từ nơi khác tới. Những vật khác cũng đều đã chuẩn bị thỏa đáng, chỉ cần

lấy được thư thông báo xét duyệt, là có thể khởi công."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 703: Em chán ghét tôi như vậy sao? (3)

Kiều Luyến nghe nói như thế, hơi sững sờ.

Chờ đến khi lên xe, lúc này mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Anh đã sớm để Tống Thành đến đây sao?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Ừ, anh gần đây một mực bận rộn hạng mục đầu tư, kỳ thật chính là cái này."

Bất động sản rất phức tạp, cũng không nhìn qua đơn giản như vậy.

Mua đất theo quốc gia, xây nhà, các loại đều bận rộn.

Cho nên những chuyện này, tuyệt đối không phải mấy ngày có thể làm được!

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn.

Thẩm Lương Xuyên lại một bộ đương nhiên nhìn về phía trước.

Lúc trước, Kiều Luyến nói tới nguyên nhân cha mẹ chết, còn nói thêm công trình, Thẩm Lương Xuyên đã lập tức minh bạch rồi.

Sở dĩ Kiều Luyến kiên trì làm ký giả như vậy, là muốn trả trong sạch cho cha mẹ mình.

Cho nên, sớm muộn cô cũng sẽ trở lại Tô Châu.

Anh ra tay trước thì chiếm được lợi thế, chuẩn bị những chuyện này.

Vôn định để qua một thời gian ngắn mới nói cho Kiều Luyến, nhưng mà ai biết Lục Nam Trạch nào động lên loại chuyện này, dẫn đến Kiều Luyến biết sớm.

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, liền hạ tầm mắt.

Tiểu Kiều nghĩ, anh đều sẽ nâng từng thớ đến trước mặt của cô.

Bởi vì tiểu Kiều cô, này tám năm, trôi qua thật sự là quá khổ.

-

Hai người đến khách sạn, Thẩm Lương Xuyên đã bắt đầu bận rộn không ngừng.

Đi theo Tống Thành làm các loại xét duyệt.

Liên tiếp bận rộn một tuần, lúc này mới gần xong bảy tám phần.

Nhưng quá thuận lợi để cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Kiều Luyến cảm thấy, đây không phải phong cách của Lục Nam Trạch!

Dù Thẩm Lương Xuyên tiếp nhận tòa nhà này, là hao tổn, thế nhưng Lục Nam Trạch cũng sẽ không để bọn họ hài lòng, không có trò xấu, thật sự là kỳ quái.

Kiều Luyến thậm chí mở miệng nói với Thẩm Lương Xuyên: "Em luôn cảm thấy, khá là quái dị, chẳng lẽ tên kia đổi tính rồi sao?"

Lời này rơi xuống, liền nghe thấy Tống Thành gõ cửa.

Mở cửa phòng ra, Tống Thành đi đến, trông thấy hai người, trực tiếp ngưng tụ lông mày: "Anh Thẩm, cũng không biết chuyện gì xảy ra, bên cục quản lý, một mực có người giữ lại, nói công ty của chúng ta tư chất xét duyệt không qua!"

Anh ta nhủ thầm: "Thù tặc khác chúng ta đều xử lý xong, chỉ còn lại một cái như thế! Mà chúng ta đã sớm chuẩn bị xong, tuyệt đối không có vấn đề! Tôi

hỏi bọn họ đến cùng là xét duyệt không qua ở đâu, đám người kia còn áp ứng không có giải thích. Thậm chí tôi nói muốn gặp lãnh đạo bọn họ, lãnh đạo bọn họ lại còn tránh không gặp, nói là ra khỏi nhà! Tôi cảm thấy, không có đơn giản như vậy, khẳng định là có người giờ trở quý!"

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến liền không nhìn được nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Đến rồi!"

Cô một mực lo lắng, cuối cùng rơi xuống.

Lục Nam Trạch ở chỗ này chờ cô.

Chẳng qua xét duyệt công ty sao?

Cái này làm sao bây giờ?

Vừa nghĩ tới đây, liền thấy Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh như trước, mở miệng: "Tôi đã biết."

Anh đừng lên, mang theo khí phách tính trước kỹ càng: "Tôi đi với cậu một chuyến."

Nhìn như vậy, đã sớm biết sẽ có chuyện, cho nên đã sớm chuẩn bị kỹ càng!

-

Thẩm Lương Xuyên và Tống Thành, rất nhanh đã tới đơn vị liên quan.

Tống Thành vẫn mở miệng nói với nhân viên: "Tôi muốn gặp bộ trưởng mấy người một lần."

Người kia nhìn thoáng qua Tống Thành, ánh mắt liền rơi vào Thẩm Lương Xuyên, một đôi mắt thẳng tắp, nhưng nghĩ đến bộ trưởng bàn giao, liền lập tức mở miệng cười: "Cái kia, bộ trưởng chúng tôi ra khỏi nhà, trước mắt không ở Tô Châu, rất xin lỗi, Thẩm ảnh đế."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, khẽ gật đầu: "Tôi đã gọi ông ấy không ra, này cũng chỉ có thể tìm người khác tới ra mặt."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 704: Em chán ghét tôi như vậy sao? (4)

Lời này vừa nói, nhân viên nhất thời sững sờ.

Cô ta nhú lông mày, nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên dù bận vẫn ung dung ngồi đó, chậm rãi mở miệng: "Tôi muốn xây tòa nhà, xử lý chuyện của công ty Kiều thị năm đó, đoán chừng người cả nước chú ý cũng không ít, tất cả hành vi của tôi, đều đi con đường hợp pháp, xin hỏi, mấy người lấy lý do gì mà không chấp nhận tư chất của chúng tôi? Nếu như bộ trưởng không ở đây, như vậy tôi cũng chỉ có thể phát động ký giả giúp tôi tìm xem ông ta ở đâu."

Hiện tại, anh đến đây bàn chuyện tòa nhà, đã trở thành chú ý của mọi người.

Cái công trình kì, khu vực vô cùng tốt.

Thế nhưng nhiều năm như vậy, từ xưa tới nay, chưa từng có ai ra tay tiếp nhận.

Hiện tại, cuối cùng có người muốn ra tay, không nói tới đám phóng viên, đến chính phủ Tô Châu, đều có phần quan tâm kỹ càng.

Nhân viên nghe nói như thế, lập tức minh bạch quan hệ lợi hại trong đó, vội vàng đứng lên: "Tôi đi gọi điện cho bộ trưởng, xem ông ấy tới chỗ nào."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Trước khi tới, anh biết, ở trên địa bàn của Lục Nam Trạch, sự tình gì cũng sẽ không quá thuận lợi.

Cho nên đã sớm chuẩn bị.

Giờ này khắc này, anh cũng không tin, bộ trưởng kia sẽ nguyện ý vì Lục Nam Trạch, cũng không cần tiền đồ của mình!

Nhưng anh lại không nghĩ tới, lúc này, có người sớm hơn một bước, ở trong văn phòng bộ trưởng.

Tôn Lập Nam ăn mặc một thân tây trang màu đen, trải qua chuyện câu lạc bộ cạnh tranh lần trước, anh ta đã kinh biến đến mức thành thực rất nhiều, giờ này khắc này, anh ta đứng ở trước mặt bộ trưởng, mở miệng nói: "Chú, chú đã đáp ứng con, giúp con một chuyện, nói rồi không thể không tính."

Tôn bộ trưởng chính là chú của Tôn Lập Nam, nghe nói như thế, lộ ra thần sắc khó khăn: "Lập Nam, không phải chú không giúp con, đây là mệnh lệnh Lục thiếu."

Tôn Lập Nam hạ con ngươi: "Chú, chuyện này chú giúp con thông qua, tất cả hậu quả, con đến gánh chịu, nếu như anh hai nổi giận, để anh ấy tới tìm con!"

Tôn bộ trưởng sững sờ, "Thế nhưng..."

"Chú, chuyện này quyết định như vậy đi."

Hiện tại Tôn Lập Nam là gia chủ Tôn gia, anh ta, đối với Tôn bộ trưởng mà nói, vẫn là rất quan trọng.

Huống hồ đây là đánh cược giữa những người tuổi trẻ, bộ trưởng như ông cũng không dễ liên lụy trong đó.

Tôn bộ trưởng thờ dài một cái: "Con cần phải biết, đặc tội Lục thiếu, ở Tô Châu, Tôn gia chúng ta sẽ có kết cục gì, con và họ lớn lên cùng nhau, tính khí Lục thiếu, con hẳn biết rõ."

Tôn Lập Nam gật đầu: "Con biết."

Thế nhưng, tám năm trước, anh ta không có giúp đỡ.

Tám năm sau, cô gặp nạn rồi, sao anh ta có thể khoanh tay đứng nhìn?

Tôn bộ trưởng thờ dài một cái, khẽ gật đầu: "Vậy được, hiện tại ta sẽ xét duyệt cho họ thông qua."

Tôn bộ trưởng nói xong câu đó, vừa vặn điện thoại liên vang lên, nghe được nhân viên nói Thẩm ảnh đế và Tổng Thành lại tới, Tôn bộ trưởng cũng không có nghe câu nói kế tiếp, liền trực tiếp mở miệng: "Được rồi, xét duyệt thông qua cho bọn họ đi."

Trời đất xui khiến, để Thẩm Lương Xuyên tưởng rằng uy hiếp của mình có tác dụng.

Cầm xét duyệt tư chất, trở lại khách sạn, lại trông thấy cửa khách sạn, lại bị một đám người bao vây!

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, nhìn đám người kia, là đám người tới Bắc Kinh đòi nợ, thuận tiện còn mang theo một đám ký giả, tim của anh liền trầm xuống.

Lại xảy ra chuyện gì rồi sao?

Tiểu Kiều thế nào?

Anh tăng tốc bước chân, đi lên phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 705: Em chán ghét tôi như vậy sao? (5)

Chờ đến khi đến gần, liền thấy người lúc trước đòi bồi thường, nắm lấy tay áo Kiều Luyến, không biết đang nói cái gì.

Sắc mặt anh lạnh lẽo, vẻ mặt trở nên sắc bén, nhanh chân tiến lên phía trước, tiến vào trong đám người, lạnh lùng mở miệng nói: "mấy người đang làm gì?!"

Một câu roi xuống, mọi người đồng loạt quay đầu.

Sau khi nhìn thấy anh, ánh mắt Kiều Luyến sáng lên, trong lời nói lộ ra nhẹ nhõm: "Cuối cùng anh về rồi!"

Nhìn dáng vẻ đó của cpp, lại không giống như là bị dẫn đo, ngược lại mang theo chút bất đắc dĩ.

Thẩm Lương Xuyên sững sờ, chỉ thấy người đàn ông 60 tuổi nắm lấy tay áo Kiều Luyến, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, trực tiếp tràn đầy mừng rỡ lao đến: "Thẩm ảnh đế, xem như thấy anh rồi!"

Ánh mắt ông ta roi lên trán Thẩm Lương Xuyên.

Trên trán của anh còn mang theo băng gạc, vết thương còn không có hoàn toàn tốt.

Trong mắt người kia, liền toát ra thần sắc áy náy.

Ông ta cúi đầu, bỗng nhiên cho mình một cái tát: "Thẩm ảnh đế, cậu đánh tôi đi, là tôi không tốt, cục gạch lúc ấy, là tôi ném."

Thẩm Lương Xuyên sững sờ.

Hốc mắt ông cụ lập tức đỏ lên: "Tôi, tôi nghĩ đến đám các người thật sự là gian thương, mặc kệ chúng tôi, lúc ấy tôi rất tức giận, cho nên..."

Cái này còn chưa dứt lời, liền cúi thấp đầu xuống, nghẹn ngào.

Chung quanh có người khác tiến lên, giúp ông giải thích nói: "Ai, nói đến cùng, ông Lưu cũng là người đáng thương, tám năm trước, ông ấy và vợ bắt mất nhà ở, mượn thật nhiều tiền, mới thanh toán được tiền đặt cọc tòa nhà. Về sau tòa nhà không có, cả nhà bọn họ liền chen trong căn phòng thuê mà sống qua ngày, nòng dậu của con ông ấy bỏ chạy, vợ ông ấy cũng bị tức giận phát bệnh, hai năm trước chết rồi. Lúc trước vay tiền của những thân thích, cũng bắt đầu đến cửa đòi nợ, sợ ông ấy chịu không được, cũng đi theo, số tiền kia của họ sẽ trôi theo dòng nước. Hiện tại ông ấy mạng theo con trai của mình làm việc tốn sức lực ở công trường."

Nghe đến đó, Kiều Luyến liền cắn môi.

Kỳ thật, trên pháp luật, cha mẹ nợ, không có quan hệ gì với con gái.

Thế nhưng, nhìn những người này, cuối cùng cả đời, chỉ vì một phòng nhỏ, mà phòng nhỏ thành đám vụn, bọn họ cảm thấy tối tăm không mặt trời.

Cuộc sống như vậy, thật sự rất thê thảm.

Cô không phải thánh mẫu, cô chẳng qua là cảm thấy, chuyện năm đó, huyên náo quá lớn, người đã chết cứ chết rồi, không có người cho ra một giải thích chính xác, những người mua nhà kia, cũng đều táng gia bại sản...

Những người này, không phải người xấu.

Bọn họ cũng là người bị hại.

Mà chân chính hại chết ba mẹ mình, cũng không phải bọn họ, là một số người phía sau.

Kiều Luyến buông thõng xuống con người, liền thấy Thẩm Lương Xuyên nhìn cô một cái, sau đó quay đầu nhìn về phía người nói chuyện kia, lúc này mới lên tiếng nói: "Không có chuyện gì, tôi hiểu mấy người, nhưng xin mấy người về sau phải lý trí đối mặt với chuyện, không nên bị người mê hoặc."

Người kia lập tức gạt đầu, khóc không thành tiếng.

Sau đó một đám người liền nhìn Thẩm ảnh đế, nói ra mấy lời hữu ích:

"Thẩm ảnh đế, cậu thật đúng là chúa cứu thế!"

"Thẩm ảnh đế, về sau tôi khẳng định là Fan hâm mộ của cậu!"

"Thẩm ảnh đế, cậu đã cứu đám người chúng tôi!"

...

Đủ loại kiểu dáng, để Thẩm Lương Xuyên đỡ khóc đỡ cười.

Chờ đến khi vát và tiễn đám người này đi, Kiều Luyến liền nhìn đặc sản bọn họ để lại, trong lòng không thoải mái.

Thẩm Lương Xuyên ôm eo cô: "Thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 706: Em chán ghét tôi như vậy sao? (6)

Kiều Luyến ngẩng đầu nhìn về phía anh, một lúc sau mới mở miệng nói: "Cảm ơn anh."

Thắm Lương Xuyên không nói chuyện.

Anh biết, giờ này khắc này, Kiều Luyến tận mắt thấy đám người này sinh hoạt, khẳng định sẽ nảy sinh ý này.

Mà một tiếng cảm ơn này, chẳng qua là thay những người kia, cảm ơn sự ra tay của anh.

Thắm Lương Xuyên liền nắm bờ vai cô, chậm rãi mở miệng nói: "Không có gì."

Tiếp đó nhìn ra phía ngoài: "Hôm nay thông thả, đây là nơi em lớn lên từ, hoặc là chúng ta đi thăm lại đi."

Nghe nói như thế, Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Hai người trở lại quán rượu, đổi một bộ quần áo.

Thắm Lương Xuyên liền che cực kỳ chặt chẽ, theo Kiều Luyến ra cửa.

Bọn họ lái xe, chạy ở trên đường phố Tô Châu không có mục đích, nhìn cảnh sắc chung quanh, Kiều Luyến cảm thán: "Tô Châu phát triển cũng quá nhanh, tám năm không có tới, con đường này em cũng không nhận ra."

Cô chỉ chung quanh: "Khi còn bé em thường xuyên ăn canh miến ở nhà hàng đó, canh miến nhà bọn họ ăn rất ngon."

Sau đó lại nhìn về phía trước, chỉ phía trước: "Nhà kia bánh bao nhân thịt ăn rất ngon."

"..."

Kiều Luyến lú lú, nói không ngừng ở bên tai Thắm Lương Xuyên.

Thắm Lương Xuyên liền cười, lái xe, mặc cho cô xem, cô nói.

Đột nhiên cảm giác được, loại chuyện này, có một loại cảm giác năm tháng tốt đẹp.

Đang suy tư, đã thấy Kiều Luyến bỗng nhiên không nói gì.

Anh quay đầu, liền thấy đôi mắt Kiều Luyến, nhìn chăm chăm một khu biệt thự trước mặt.

Anh nhìn theo tầm mắt của cô, liền phát hiện bên kia là mộ khu rất lớn.

Trong đồng Kiều Luyến từ lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng được.

Thắm Lương Xuyên hỏi thăm: "Sao vậy?"

Trên mặt Kiều Luyến biểu lộ thương cảm, không cách nào che lấp: "Đó là nhà em."

Đó là nhà đã từng của cô.

Cô sinh sống vài chục năm.

Nó đã bao hàm một cuộc sống hạnh phúc cho cả gia đình.

Thế nhưng căn nhà kia, từ tám năm trước, chẳng phải đã từng bị đốt sao?!

Xe đứng ở ven đường, cô liền mở cửa xe ra, lập tức nhảy ra ngoài, sải bước đi tới.

Vừa tới cửa, liền dừng bước, ngẩng đầu nhìn tất cả quen thuộc trước mặt.

Thắm Lương Xuyên đi theo bên cạnh cô, trông thấy nét mặt của cô, liền biết có chút không ổn, tiếp tục hỏi thăm: "Thế nào?"

Hốc mắt Kiều Luyến trực tiếp ẩm ướt: "Anh thấy chứ? Góc cây kia, là từ năm em sinh ra, đã lớn lên cùng em."

"Chậu hoa bên kia, hóng một góc, đó là khi em còn bé không cẩn thận đập vỡ, nhưng là chậu hoa đó có giá trị không nhỏ, cho nên cha không có chịu bỏ đi."

Cô lại chỉ vào cái dây đu ở bên kia hàng rào: "Đó là chỗ em thích nhất, mùa hè, em luôn ngồi ở đằng đó, cha đứng ở phía sau, đây rất cao rất cao cho em, cao đến khi em có thể nhìn thấy cả con đường."

Tất cả đều thực sự quá quen thuộc, quen thuộc để cho cô cảm thấy, chính mình giống như về lại tám năm trước, đeo cặp sách tan học về nhà, cô cảm

thấy cô đi lên phía trước, gõ cửa nhà, sẽ có cha mẹ tới đón tiếp cô.

Hốc mắt Kiều Luyến, lập tức ẩm ướt, cũng không dừng được tiến lên một bước, không nói hai lời, ấn lên chuông cửa.

Đúng lúc này, cổ tay của cô, chợt bị cánh tay ấm áp nắm chặt.

Kiều Luyến bỗng nhiên quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên nhìn cô chăm chăm: "Không phải em nói nhà em từ tám năm trước, bị một hỏa hoạn, thiêu đến không còn gì sao?"

Một câu rơi xuống, để Kiều Luyến bỗng nhiên về lại hiện thực!

Cô quay đầu, từ ánh mắt lóe lên vẻ mặt như gặp quý!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 707: Em chán ghét tôi như vậy sao? (7)

Đúng!

Tám năm trước, trận hỏa hoạn kia đem đồ trong sân đốt rụi toàn bộ rồi!

Đến cái chậu hoa kia, cũng bị thiêu đến đen sì, rõ ràng thành phế phẩm.

Nhưng nếu thật sự là như thế, như vậy tất cả xuất hiện trước mắt, đều là ảo giác của cô sao?

Cô quay đầu, chỉ thấy gương mặt Thẩm Lương Xuyên cũng ngưng trọng.

Kiều Luyến dọa đến lui về sau một bước, kéo tay Thẩm Lương Xuyên, ngay lúc muốn nói điều gì, cửa nhà chợt được mở ra.

Bên trong đi ra một người có tuổi, giọng khàn khàn mở miệng nói: "Ai vậy?"

Sau khi đi ra, trông thấy hai người trước mặt, sau cùng ánh mắt lập tức rơi vào Kiều Luyến, nhìn một lúc, lúc này ánh mắt sáng lên, kích động hô: "Tiểu thư? Tiểu thư về rồi!"

Bà ta lập tức tiến lên một bước, kéo tay Kiều Luyến lại!

Kiều Luyến cũng chấn kinh: "Vú Trương?!"

Đây là quản gia từ nhỏ đến lớn ở nhà họ!

Năm đó cha mẹ xảy ra chuyện, liền xua tán giúp việc trong nhà đi.

Vú Trương lúc ấy ra đi, nước mắt nước mũi, còn để tiền mà nhiều năm tích trữ, vụng trộm bỏ lại, muốn trợ giúp bọn họ vượt qua khổ sở.

Lúc đó cha mẹ còn đang lo lắng, không có những nhu cầu cấp bách này, cuộc sống vú Trương sau này như thế nào?

Nhưng bây giờ...

Ai có thể nói cho cô, đây là thế nào?

Chẳng lẽ... Cô vượt qua thời không?

Không đúng, vú Trương nhìn đã rất già, với tám năm trước hoàn toàn không phải một bộ dạng.

Cô cũng không kịp cảm động thế nào, liền trực tiếp kéo tay của bà: "Vú Trương, sao bà lại ở chỗ này?"

Hốc mắt vú Trương hồng hồng nhìn cô: "Đại tiểu thư của tôi, những năm này, cô thật đúng là chịu khổ rồi! Vú Trương từ sáu năm trước đã trở lại, một mực chờ cô về nhà, thế nhưng sao cô nhẫn tâm như vậy, một mực không có trở lại..."

Sáu năm trước đã trở lại rồi...

Cô nhìn biệt thự này, bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng: "Biệt thự này là..."

"Là Lục tiên sinh từ mua lại giá cao từ trong ngân hàng, đồng thời hao tổn rất nhiều tâm tư, mới khôi phục nguyên dạng, cậu ấy nói, ngày nào đó cô về nhà, mới có cảm giác hồi nhỏ."

Nghe được ba chữ Lục tiên sinh, thân thể Kiều Luyến bỗng nhiên cứng đờ!

Cô cắn môi, trong lồng ngực cảm động và chấn kinh, giờ phút này toàn bộ biến thành hoảng sợ.

Cô nhìn tất cả trước mặt, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên lại đỡ bờ vai của cô: "Đừng sợ."

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Vú Trương lại mở miệng: "Tiểu thư, nhanh vào nhà đi! Trong phòng cũng không hề thay đổi gì! Gian phòng của cô còn duy trì nguyên dạng! Tôi cũng làm cho cô món thịt kho tàu mà cô thích nhất, mau tiến vào dùng cơm đi."

Nghe lời này, Kiều Luyến lại lắc đầu: "Vú Trương, không cần."

Lục Nam Trạch mua lại biệt thự, biệt thự dưới danh Lục Nam Trạch, cô kiên quyết không vào!

Vú Trương nhìn bộ dạng của cô, thở dài: "Lục tiên sinh từ ngày cô tới Tô Châu, liền bàn giao, mỗi ngày đều làm món mà cô thích ăn, liền biết sẽ có một ngày, cô trở lại..."

Vú Trương còn muốn nói điều gì, Kiều Luyến lại trực tiếp cắt ngang: "Vú Trương, tôi còn có chuyện, liền đi trước, hôm nào, tôi trở lại thăm bà."

Nói đến đây, dắt Thẩm Lương Xuyên lên xe.

Đến khi lên xe, còn chưa mở miệng, điện thoại di động Kiều Luyến liền vang lên.

Cô cầm lên xem xét, phát hiện là số Tô Châu, suy nghĩ một chút, liền nghe, đối diện trực tiếp truyền đến tiếng của người bạn chơi cùng hồi nhỏ: "Mẹ nó! Kiều Luyến, cô mau đến đây đi! Anh hai sắp đánh chết Tôn Từ rồi!!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 708: Em chán ghét tôi như vậy sao? (8)

Kiều Luyến nghe nói như thế, cả người nhất thời có chút mơ màng.

Cô vô thức mở miệng: "Anh nói cái gì?"

"Cái gì cái gì! Nhanh tới đi!"

Kiều Luyến nghi hoặc: "Cái này có quan hệ gì với tôi?"

"Mẹ nó! Cô có còn lương tâm hay không? Tôn Lập Nam nhờ quan hệ, cho Thẩm Lương Xuyên thông qua xét duyệt, hiện tại anh hai đánh chết rồi!! Làm người cũng không thể như vậy!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, cả trái tim bỗng nhiên liền nhấc lên.

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, không thể tin quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thì ra trong đó, Tôn Lập Nam còn đâm một chân?

Suy nghĩ tới thủ đoạn của Lục Nam Trạch, Kiều Luyến bỗng nhiên run lên.

Lục Nam Trạch tâm tư âm tàn, thủ đoạn độc ác.

Đừng nhìn Tôn Từ lớn lên với anh ta, nếu như thật sự xúc phạm anh ta, anh ta sẽ đánh không buông!

Và lại, rất có thể không cẩn thận, liền xảy ra án mạng!

Huống hồ, anh ta đối với xí nghiệp Tôn gia, khẳng định cũng sẽ ra tay.

Suy nghĩ một chút phản ứng dây chuyền, cô lập tức mở miệng: "Mọi người ở đâu?"

"Chỗ cũ!"

"Tôi lập tức đi tới."

Cúp điện thoại, Kiều Luyến liền mở miệng nói với Thẩm Lương Xuyên: "Trước đưa em đi một nơi, cứu mạng đã!"

Thẩm Lương Xuyên cũng không hỏi xảy ra chuyện gì, trực tiếp dựa theo Kiều Luyến phân phó, đi thẳng về phía trước.

Tô Châu vốn cũng không phải là một thành phố lớn, Kiều Luyến đối với nơi này, quả thực là quá quen thuộc, dù có nhiều con đường sửa lại, thế nhưng đại khái lộ tuyến, vẫn không có thay đổi.

Sau hai mươi phút, bọn họ liền đi tới câu lạc bộ Gia Hào, Kiều Luyến không nói hai lời, nhảy xuống xe.

Suy nghĩ một chút, lại quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Anh yên tâm, bọn họ sẽ không làm gì em, anh ở trên xe chờ em."

Nếu như Thẩm Lương Xuyên đi theo vào, đám người cùng nhau lớn lên kia, khẳng định sẽ hợp nhau tấn công anh.

Kiều Luyến không muốn để cho anh ssi vào nhận lời nói vũ nhục gì.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Nhưng anh chưa quen thuộc với Tô Châu, nơi này là địa bàn của Lục Nam Trạch, cũng là địa bàn của Kiều Luyến!

Cho nên anh trầm mặc một chút, lúc này mới lên tiếng: "Nửa giờ sau không ra ngoài, anh đi vào tìm em."

Kiều Luyến biết Thẩm Lương Xuyên không yên lòng, khẽ gật đầu, liền nhanh chóng chạy vào.

Rất nhanh, cô đi tới mấy phòng mà khi còn trẻ đám người bọn họ thường xuyên tụ họp, trực tiếp đẩy cửa phòng ra!

Trong phòng đều không có có bất kỳ biến hóa nào, giống nhau tám năm trước.

Giờ này khắc này, trong phòng ngồi năm người.

Ngoại trừ Lục Nam Trạch và Tôn Lập Nam, còn có Kiều Y Y, cùng hai phú nhị đại khác lớn lên cùng.

Lục Nam Trạch mặc tây trang đen, vắt chân, ngồi ở trên ghế sofa, có vẻ cuồng vọng, trên khóe miệng ngậm lấy nụ cười tà khí, cả người tản ra khí tức tà mị.

Kiều Y Y ngồi bên người Lục Nam Trạch, thờ ơ cũng không dám.

Mặt khác hai người ở gần Lục Nam Trạch, có chút cung kính lại e ngại nhìn anh ta.

Mà Tôn Lập Nam, thì đặt mông ngồi dưới đất, mặt mũi bặm dập.

Sau khi Kiều Luyến vào cửa, Lục Nam Trạch đang nhìn anh ta chằm chằm, ánh mắt kia, giống như là nhìn một thứ chán ghét bị vứt bỏ: "Là mấy năm nay tôi đối với các người quá tốt, mới khiến cho mệnh lệnh của tôi, cũng dám chống lại?"

Tôn Lập Nam bị đánh đau đớn không thôi, trong miệng đều đang chảy máu, nhưng nghe nói như thế, vẫn không nhịn được ngẩng đầu lên: "Anh hai, tất cả mọi người cùng nhau lớn lên, anh đừng khi dễ tiểu Luyến, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 709: Em chán ghét tôi như vậy sao? (9)

Câu nói này nói ra được, còn có chút khó khăn, trong giọng nói có thể nghe ra là giờ phút này anh ta rất bi thương.

Lục Nam Trạch hít một hơi, theo dõi cậu ta: "Cậu cảm thấy, tôi đang khi dễ cô ấy sao?"

Tôn Lập Nam siết chặt nắm đấm: "Anh hai, anh làm vậy cũng chưa tính là khi dễ sao?"

Anh ta tức giận nhìn chằm chằm Lục Nam Trạch: "Bây giờ cô ấy sống rất hạnh phúc, cái này là đầy đủ rồi! Anh hai, chân chính ưa thích một người, không phải muốn chiếm cô ấy thành của mình, mà chính là nhìn cô ấy sống vui vẻ, anh cũng vui vẻ theo."

Tròng mắt Lục Nam Trạch nhú lại, đứng lên: "Tôi không cần cậu dạy tôi cái gì là thích!"

Lời này rơi xuống, đã duỗi chân ram trực tiếp đá vào ngực Tôn Lập Nam!

Tôn Lập Nam bị đá lui về sau mấy bước, cuối cùng mới ngã xuống đất.

Người còn lại, thì nhanh chóng đứng lên, muốn đi đỡ, lại vừa nhìn về phía Lục Nam Trạch, không dám nhúc nhích.

Từ nhỏ Lục Nam Trạch đã âm tàn, năm đó có Kiều Luyến đè ép anh, coi như khắc chế.

Thế nhưng Kiều Luyến mất tích tám năm, Lục Nam Trạch giống như một tên dã thú tàn nhẫn, bỗng nhiên giác tỉnh, dần dần chiếm cứ toàn bộ cơ thể.

Đề đám người này, nương theo Lục gia quật khởi, càng e ngại anh ta.

Kiều Luyến đi tới gần cửa, nghe những lời này.

Cô bị chọc tức siết chặt nắm tay, mắt thấy Lục Nam Trạch còn muốn tiếp tục đánh Tôn Lập Nam, trực tiếp gầm thét một tiếng: "Lục Nam Trạch, anh đừng tay cho tôi!"

Lục Nam Trạch quơ nắm đấm lên, bởi vì nghe lời này, mà bỗng nhiên dừng lại, quay đầu, liền thấy Kiều Luyến sai bước tiến đến!

Âm nhạc trong phòng mở lớn, cho nên vừa rồi tất cả mọi người không có nghe thấy tiếng Kiều Luyến mở cửa.

Giờ phút này cô đột nhiên xuất hiện, tròng mắt Lục Nam Trạch nhú lại.

Mà đôi thành hai người bạn bên cạnh, lại đều lộ ra biểu lộ thờ dài một hơi.

Ánh mắt Kiều Luyến, lại rơi vào người Tôn Lập Nam.

Gia hỏa này mặt mũi bầm dập, toàn thân bị thương.

Có thể thấy được, Lục Nam Trạch xuống tay độc ác.

Cô bị chọc tức cả người đều run rẩy lên.

Vốn còn e ngại Lục Nam Trạch, giờ phút này cũng bởi vì tức giận, mà nhất thời biến mất.

Cô vội vàng chạy tới trước mặt Tôn Lập Nam, trực tiếp đỡ anh ta dậy: "Tôn tử, anh không có chuyện gì chứ!"

Tôn Lập Nam nhếch miệng cười, muốn lộ ra bộ dạng thoải mái với Kiều Luyến, thế nhưng hé miệng, khe động vết thương khóe miệng, đau đến anh ta nhất thời hít vào một hơi, thế nhưng trong miệng vẫn nói qua: "Không có chuyện gì, chỉ là bị thương ngoài da một chút. Tôi và hai đứa giỡn thôi!"

Đùa giỡn đây sao...

Anh ta là không muốn để cho mình lo lắng!

Kể từ khi biết Từ Tiên Tử là người của Tôn Lập Nam, Kiều Luyến đã cảm thấy tên này quá đáng ghét, mang đến cho câu lạc bộ của họ bao lớn phiền phức.

Mà từ đó về sau, Tôn Lập Nam giống như cũng biết mình làm sai, không còn xuất hiện trước mặt của cô, thế nhưng giờ này khắc này, cô lại không nghĩ tới, Tôn Lập Nam sẽ vì cô, mà đi đắc tội Lục Nam Trạch.

Hốc mắt của cô lập tức đỏ lên, cắn răng, vịn cánh tay của anh ta: "Có thể đứng lên không?"

"Cái này tuyệt đối không có vấn đề!" Tôn Lập Nam miễn cưỡng đứng lên: "Anh hai sẽ không nặng tay với tôi, yên tâm đi."

Cái này còn không nặng... Vậy có phải đánh chết người mới xem như nặng tay!

Trong lòng Kiều Luyến dâng lên ngọn lửa tức giận, để cho cô cắn môi, lúc này mới nhú lông mày: "Tôi dẫn anh đi bệnh viện."

Tôn Lập Nam chần chờ một chút.

Anh hai không nói để anh ta đi, anh ta cũng không dám đi!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 710: Em chán ghét tôi như vậy sao? (10)

Trông thấy dáng vẻ anh ta sợ hãi Lục Nam Trạch như thế, tâm lý Kiều Luyến, lại chưa xót.

Rõ ràng anh ta sợ hãi anh hai, lại vì chính mình...

Kiều Luyến bỗng nhiên siết chặt nắm đấm: "Anh nhìn anh ta làm gì? Có bản lĩnh, hôm nay anh ta giết hết đám người chúng ta đi!"

Cô nói đến đây, bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Lục Nam Trạch.

Hốc mắt Kiều Luyến đỏ bừng, cả người giống như đã nổi giận!

Cô gắt gao nhìn chằm chằm Lục Nam Trạch, nổi giận mắg: "Rốt cuộc anh có còn nhân tính hay không? Mỗi người ở đây, đều cùng nhau lớn lên với anh, là anh em với nhau! Anh có thể ra tay độc ác với anh em của mình vậy sao?! Lục Nam Trạch! Anh xứng để cho mọi người gọi anh một tiếng anh hai hay không?!"

Lục Nam Trạch nhìn cô gái trước mặt, trong ánh mắt hiện lên hoảng hốt.

Tám năm sau gặp lại, lúc cô nhìn thấy mình, luôn luôn là sợ hãi và sợ hãi.

Giờ này khắc này, cô lớn tiếng hô lên như vậy, lại làm cho anh ta tìm được cảm giác tám năm trước.

Anh ta làm người vì tư lợi, xưa nay không hiểu tình nghĩa là gì.

Năm đó, nếu như không phải Kiều Luyến dắt anh ta dung nhập vào đám người này, chỉ sợ đến bây giờ, anh ta cũng không có bạn.

Mà mấy người trước mặt này, đích thật là bạn bè duy nhất của anh ta.

Trong ánh mắt anh ta hiện lên một tia hoài niệm, không biết vì cái gì, lại nghĩ tới chuyện năm đó mấy anh em bọn họ kết bái.

Kiều Luyến khi đó, mỗi ngày đều cho mình là chị cả, nhưng kỳ thật, tuổi của anh ta đều lớn hơn họ một tuổi, cho nên được tôn sùng là đại ca.

Kiều Luyến không cam tâm, mở miệng nói: "Nghe Đại ca, sao giống xã hội đen như thế? Chúng ta xếp hạng từ lão nhị sao?"

Sau đó liền cười híp mắt nhìn anh ta: "Lục Nam Trạch, sau này anh sẽ anh hai của chúng tôi, anh cảm thấy thế nào?"

Hai...

Cái số này đương nhiên không tốt.

Nhưng nhìn cô cười nói dịu dàng, trong ánh mắt đều mang ranh mãnh, rõ ràng là đang trêu cợt anh ta, Lục Nam Trạch liền nuốt xuống lời vừa tới miệng.

Từ nay về sau, anh ta cũng là anh hai bọn họ.

Lúc Lục Nam Trạch đang nhớ lại, liền thấy Kiều Luyến đã vịn Tôn Lập Nam đi đến cửa.

Đến một ánh mắt, cũng khinh thường cho anh ta.

Trong lòng bỗng nhiên đau xót, Lục Nam Trạch hơi nheo mắt lại, vừa mới ôn hòa, bỗng biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó, là một loại lạnh lẽo và tàn khốc: "Cứ đi như thế sao?"

Kiều Luyến và Tôn Lập Nam dừng bước, quay đầu nhìn anh ta.

Lục Nam Trạch cúi đầu, nhìn tay của mình, bên môi nụ cười tà khí, lại càng tà mị: "Xem cậu là anh em tôi có thể bỏ qua cho cậu, nhưng Tôn gia..."

Nói còn chưa dứt lời, nhưng ý kia, rất rõ ràng!

Anh ta sẽ không bỏ qua Tôn gia!

Kiều Luyến lập tức siết chặt nắm đấm: "Lục Nam Trạch, anh đừng quá mức!"

Lục Nam Trạch cười lạnh: "Quá mức? Toàn bộ Tô Châu đều biết tôi muốn làm khó đầu tư mới tôi, cậu ta lại đi ra ngoài đánh mặt, nếu tôi hời hợt bỏ qua, về sau ở Tô Châu, còn đặt chân thế nào?"

Kiều Luyến tức giận theo dõi anh ta: "Cái này anh không cần lo lắng, đến anh em thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên cũng dám đánh, chỗ anh đi qua, sẽ không người nào dám chọc cái người gian ác như anh!"

Trong lời nói có ý châm chọc, vô cùng quá rõ ràng.

Lục Nam Trạch nở nụ cười gằn, khuôn mặt lộ ra càn tà mỉa: "Tùy em nói thế nào."

Thế nhưng Tôn Lập Nam cũng không dám đi, đứng tại chỗ nhìn anh ta: "Anh hai, chuyện này là tôi một người quyết định, không có quan hệ gì với Tôn gia, muốn đánh muốn giết, anh đừng liên lụy Tôn gia!"

Lục Nam Trạch cười lạnh: "Muốn không liên lụy đến Tôn gia cũng được, trừ phi..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 711: Em chán ghét tôi như vậy sao? (11)

Ánh mắt anh ta, rơi xuống Kiều Luyến, ý đồ trong lời nói hết sức rõ ràng.

Trông mắt Tôn Lập Nam co rụt lại, tức giận siết chặt nắm đấm, nhìn chằm chằm Lục Nam Trạch mở miệng nói: "Anh hai, anh thật sự không nhớ tình anh em sao?"

Lục Nam Trạch nói: "lúc cậu không nhớ tình anh em, cậu cảm thấy tôi vì cái gì có tình anh em với cậu?"

Anh ta nhìn về phía Kiều Luyến: "Trừ phi em đáp ứng tôi một cái điều kiện, bằng không mà nói, Tôn gia sống không qua năm tháng!"

Kiều Luyến lập tức siết chặt nắm đấm.

Yêu cầu của anh ta, anh ta không nói, cô cũng biết!

Khẳng định lại chuyện ly hôn với Thẩm Lương Xuyên, trở lại bên cạnh anh ta.

Cô cần môi.

Lúc đang xoắn xuýt, Tôn Lập Nam đã mở miệng: "Anh hai, vậy thì gặp trên thương trường!"

Tôn Lập Nam anh ta, không cần vì một cô gái mà giữ gìn gia tộc của mình!

Lục Nam Trạch nghe nói như thế, chợt cười, anh ta thậm chí đưa tay ra, vỗ tay: "Tốt! Vì một cô gái, vậy mà đến toàn gia tộc cùng không để ý! A, chẳng qua, Kiều Luyến, em thật sự, không nghe một chút điều kiện của tôi sao?"

Trông mắt Kiều Luyến híp lại, nghe nói như thế, hơi sững sờ: "Anh còn có thể có điều kiện gì?"

"Điều kiện của tôi là..." Anh ta nói đến đây, ánh mắt rơi trên người cô, một lúc sau, bờ môi lương bạc hơi động, mở miệng nói, "Em cùng tôi ăn một bữa cơm tối, đồng thời, giúp tôi chọn một bộ quần áo."

Kiều Luyến:...

Cái gì?!

Cô có nghe lầm hay không?!

Điều kiện lại đơn giản như vậy?

Cô nhú lông mày, không thể tin nhìn lấy Lục Nam Trạch: "Chỉ như vậy?"

Lục Nam Trạch gật đầu: "Chỉ như vậy."

Kiều Luyến còn chưa mở miệng, một người khác vội mở miệng: "Kiều Luyến, mau đáp ứng đi!"

"Anh hai, tôi thay Kiều Luyến đáp ứng! Vậy buổi tối hôm nay hai người đi ăn cơm, hai chúng tôi đưa tôn tử đi bệnh viện!"

Lời này rơi xuống, hai người liền nhanh chóng tiến lên một bước, một người một bên, đỡ Tôn Lập Nam, mắt thấy anh ta còn muốn nói chuyện, vội vàng đưa tay ngăn chặn miệng của anh ta, liền kéo anh ta rời phòng.

Chờ đến khi bọn họ đi ra ngoài, Tôn Lập Nam liền trầm mặc xuống.

Một người thở dài thật sâu, mở miệng đối với Tôn Lập Nam: "Tôi cho là, anh hai thật sự không có nhân tính, vừa rồi đã đồ mồ hôi thay cậu, không nghĩ tới... Ai!"

Một người khác cũng khẽ gật đầu, quay đầu nhìn thoáng qua phòng: "Anh hai trong những năm này, kỳ thật đối với chúng ta không ít, chuyện này, ta tôi thấy anh ấy muốn bỏ qua. Nói lên điều kiện kia, căn bản cũng không phải là điều kiện."

Tôn Lập Nam nghe hai người, cũng buông tầm mắt.

Đương nhiên anh ta hiểu.

Anh cũng cảm thấy, anh hai sẽ không ác như vậy, mới có thể tự chủ trương, đi trợ giúp Kiều Luyến.

Những năm này, kỳ thật quan hệ của anh ta và anh hai tốt nhất, anh hai cũng trợ giúp Tôn gia bọn họ rất nhiều...

-

Trong phòng, Kiều Luyến đứng ở đằng đó, nhìn chăm chăm Lục Nam Trạch.

Lục Nam Trạch, để cho cô cũng rất nhanh hiểu được, anh ta là tìm cho mình lối thoát, cũng không phải thật sự muốn làm khó Tôn Lập Nam.

Thế nhưng để cho cô ăn một bữa cơm tối với anh ta...

Kiều Luyến buông thông con người.

Lục Nam Trạch đã đi ra cửa, quay đầu nhìn cô: "đi thôi."

Kiều Luyến liền xem như không tình nguyện, cũng chỉ có thể theo phía sau anh ta.

Chỉ là, vừa đi ra câu lạc bộ, liền thấy thân hình thon dài của Thẩm Lương Xuyên đứng ở đằng đó, khi Lục Nam Trạch đi ra, ánh mắt hai người đàn ông, lập tức va chạm trên không trung!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 712: Em chán ghét tôi như vậy sao? (12)

Một thanh lãnh, một tà mị.

Vào giờ phút này, đều trở nên cảnh giác, giống như dựng lên gai trên toàn thân, tùy thời chuẩn bị khai chiến.

Ánh mắt của hai người, va chạm ra tia lửa kịch liệt trên không trung.

Nếu như nói, ánh mắt có thể giết người, Kiều Luyến không chút nghi ngờ, giờ phút này hai người đã đại chiến ba trăm hiệp rồi!

Cô tiến lên một bước, ngăn chặn trước mặt Thẩm Lương Xuyên, đem chuyện trong phòng, đại khái kể một chút cho anh, chợt đưa lưng về phía Lục Nam Trạch mở miệng nói với Thẩm Lương Xuyên: "Cái kia, hay là anh về khách sạn chờ em trước, hiện tại bọn em không có việc gì. Lục Nam Trạch cũng không dám giống như lần trước, tùy tiện bắt cóc em."

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Kiều Luyến lập tức rút cổ một cái, cảm giác được một cỗ ý lạnh đánh tới.

Đúng thế.

Biết rõ Lục Nam Trạch mang ý đồ xấu với cô, cô còn muốn theo Lục Nam Trạch đi ăn cơm, khẳng định Thẩm Lương Xuyên sẽ tức giận.

Cô rầu rĩ, làm sao giải thích cho Thẩm Lương Xuyên, lại nghe được Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Riêng lời anh ta Em cùng tôi ăn một bữa cơm, đồng thời, giúp tôi chọn một bộ quần áo" sao?"

Kiều Luyến sững sờ, không hiểu nhìn anh, khẽ gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên liền ừ một tiếng, sau đó bỗng nhiên vòng qua cô, đi về phía Lục Nam Trạch.

Kiều Luyến sững sờ, tâm bỗng nhiên bị nhấc lên.

Nếu như Thẩm Lương Xuyên làm Lục Nam Trạch nổi lên, chọc giận Lục Nam Trạch, Lục Nam Trạch có thể nhắm vào tôn tử hay không!

Huống hồ, nơi này lại là Tô Châu, ngộ nhờ làm sao, thua thiệt cũng là Thẩm Lương Xuyên!

Nghĩ đến đây, cô liền khản trương.

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên bước tới gần Lục Nam Trạch, vừa đi qua, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên đưa tay ra với Lục Nam Trạch: "Lục tiên sinh, anh đã có phần quan tâm tới tiểu Kiều, vợ chồng chúng tôi mời anh ăn một bữa cơm, cũng là nên."

Kiều Luyến:...

Lục Nam Trạch:...

Lúc nào, Kiều Luyến cùng Lục Nam Trạch ăn một bữa cơm, biến thành vợ chồng bọn họ mời anh ta ăn cơm rồi sao?

Kiều Luyến trợn mắt hốc mồm nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Bỗng nhiên nghĩ đến, Lục Nam Trạch nói đúng lắm, để cho cô và anh ta ăn một bữa cơm, nhưng không có nói, hai người bọn họ ăn một bữa cơm!

Thẩm Lương Xuyên này, hoàn toàn chui qua chỗ sơ hở này!

Nhưng mà, cũng coi như hợp tình hợp lý!

Kiều Luyến liền không nhịn được, không nói gì.

Để cho cô một mình theo Lục Nam Trạch ăn cơm, hoàn toàn có chút gian nan, nếu như Thẩm Lương Xuyên bồi bạn...

Nghĩ tới đây, liền ngẩng đầu yên lặng nhìn về phía Lục Nam Trạch.

Quả nhiên, trông thấy sắc mặt của anh trực tiếp đen lại.

Kiều Luyến ho khan một tiếng, không nói gì.

Ánh mắt Lục Nam Trạch, sắc bén lướt qua người Thẩm Lương Xuyên, sau cùng rơi vào cô gái đứng bên cạnh, một lúc sau, mới nỗ lực áp chế phần nộ trong nội tâm xuống, khẽ môi câu lên lần nữa: "Vậy thì mời."

Nói xong, ánh mắt rơi vào cái tay kia của Thẩm Lương Xuyên.

Lông mày anh ta nhíu lại, ngón tay giật giật, lúc đang suy tư muốn nắm lấy hay không, Thẩm Lương Xuyên chợt thu tay của mình về.

Lục Nam Trạch:...

Gia hòa này, tuyệt đối là cố ý!

Anh ta ngẩng đầu lên lần nữa, đưa mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, lúc này mới đề xuống lửa giận trong lòng, quay người đi tới trước Minivan của mình, chợt nhìn về phía Kiều Luyến: "Kiều Luyến, lên xe."

"Không cần, chúng tôi lái xe tới."

Một lời chúng tôi, tận lực nhấn mạnh.

Đề tâm lý Lục Nam Trạch trầm xuống.

Đúng vậy, hiện tại, bọn họ là "Chúng tôi", mà anh ta, chỉ là anh ta.

Ý nghĩ này, để trái tim của anh ta giống như là bị vật gì vô hình nắm chặt.

Chương 713: Em chán ghét tôi như vậy sao? (13)

Xe Lục Nam Trạch lái trước mặt, Thẩm Lương Xuyên liền lái xe mang theo Kiều Luyến, đi theo đằng sau.

Ước chừng chạy trên đường hơn nửa giờ, hai chiếc xe một trước một sau, liền tới một nhà hàng tư gia không đáng chú ý.

Xuống xe, Kiều Luyến nhìn thấy nơi này, đôi mắt trầm xuống.

Nơi này, là tám năm trước, bọn họ thường xuyên đến ăn cơm.

Bên cạnh cũng trường cấp 3 bọn họ học.

Bởi vì buổi trưa ở trong trường về nhà ăn cơm rất phiền, mà đồ ăn trong trường học, bọn họ cũng ăn không quen, cho nên mấy nhà, liền mở quán riêng, chuyên làm đồ ăn cho đám người họ.

Lúc đó mỗi một tuần, bọn họ đều có thể tự chọn menu.

Về sau, bởi vì nơi này mới tới đầu bếp có tiếng, là quán đồ ăn đơn giản, danh tiếng dần dần đi lên.

Nhưng phòng bao của họ, gần như là không đổi.

Cô vừa nghĩ tới đây, liền thấy Lục Nam Trạch dừng xe ở bên cạnh, đi vào, bà chủ bên trong lập tức đi tới: "Lục tiên sinh, vẫn là vị trí cũ?"

Lục Nam Trạch khẽ gật đầu, liền quay đầu, nhìn Kiều Luyến một chút.

Bà chủ quay đầu, thấy được Kiều Luyến, đôi mắt xoát lập tức sáng lên: "Kiều tiểu thư?! Kiều tiểu thư cũng tới! Tôi đã tám năm không có gặp cô rồi! Cô so với tám năm trước càng xinh đẹp hơn!"

Kiều Luyến khẽ cười với bà chủ.

Sau đó, ánh mắt bà chủ, liền rơi vào Thẩm Lương Xuyên đang đeo khẩu trang mang kính râm.

Tin tức Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến cưới, công bố xôn xao, đương nhiên bà chủ biết, giờ phút này, đi theo bên cạnh cô, còn mặc thành bộ dạng này... Ngoại trừ Thẩm ảnh đế, còn có ai?

Ánh mắt bà chủ, liền lập tức rơi vào người Lục Nam Trạch, lại quay đầu nhìn về phía Thẩm ảnh đế, vốn muốn chào hỏi Kiều Luyến, nói mấy câu, lập tức bởi vì áp suất hai người mà bị áp chế trở về, rất cung kính đứng đó.

Ba người, một trước hai sau đi vào trong phòng.

Trong phòng cách âm hiệu rất tốt, bà chủ tự mình đến chiêu đãi: "Lục tiên sinh, Kiều tiểu thư, còn có Thẩm tiên sinh, mọi người muốn ăn cái gì?"

Kiều Luyến liền tiếp nhận menu, vừa muốn bắt đầu gọi món, chợt nghe Lục Nam Trạch há miệng nói ra một đồng tên món ăn: "Sườn kho, dò heo nướng tương, mì thịt băm, sườn xào chua ngọt..."

Anh ta một hơi gọi hai mươi mấy đồ ăn, mà mỗi một món, bà chủ liền không nhận được nhìn Kiều Luyến một chút.

Không vì cái gì khác, bởi vì mấy đồ ăn này, đều là Kiều Luyến thích ăn.

Chờ đến khi Lục Nam Trạch nói xong những lời này, lúc này mới quay đầu, khiêu khích nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Ý tứ rất rõ ràng, anh ta càng hiểu Kiều Luyến hơn.

Bởi vì bọn họ là thanh mai trúc mã lớn lên.

Thẩm Lương Xuyên cầm thực đơn một hồi, chậm rãi ngẩng đầu lên, tiếp theo, ném menu lên trên mặt bàn, chợt mở miệng: "Vừa vặn, thứ tiểu Kiều thích ăn, cũng đều là thứ tôi thích ăn, cảm ơn."

Kiều Luyến:...

Nha, Thảm ảnh đế, anh còn có thể càng ác miệng hơn một chút sao?

Cô cúi đầu, vụng trộm nhìn Lục Nam Trạch, quả nhiên phát hiện sắc mặt gia hỏa này, hoàn toàn đen.

Ý Thảm Lương Xuyên quá rõ ràng.

Liên xem như anh biết cô ấy thích ăn cái gì thì thế nào? Cô ấy thích ăn, đều là tôi thích ăn! Chúng tôi mới là vợ chồng!

Trong lúc nhất thời, trong phòng không có người nói chuyện.

Bà chủ cầm thực đơn đi ra ngoài chuẩn bị đồ ăn, trong phòng liên triệt để an tĩnh lại.

Một lát sau, Lục Nam Trạch mới mở miệng nói: "Ăn xong bữa cơm, có cần tới trường học nhìn xem hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 714: Em chán ghét tôi như vậy sao? (14)

Kiều Luyến nghe nói như thế, ngẩng đầu lên, siết chặt ngón tay.

Còn chưa mở miệng, Thảm Lương Xuyên đã nói chuyện: "Không làm phiền Lục tiên sinh, chúng tôi sẽ tự mình qua."

Kiều Luyến:...

Lục Nam Trạch vốn định dùng chuyện trường học, làm kịp nổ.

Dẫn xuất chuyện của trước kia, thật không nghĩ đến đề tài vừa mở ra, liền bị Thảm Lương Xuyên chặt đứt.

Giờ phút này lại nói chuyện trong trường học, cũng không thích hợp.

Anh ta dứt khoát ngậm miệng không nói.

Một lát sau, đồ- ăn lên.

Nhìn những đồ ăn quen thuộc kia, Kiều Luyến cũng cảm thấy khẩu vị mở rộng.

Đang định cầm đũa qua gấp thức ăn, một miếng xương sườn đặt ở trong bát cô.

Cô sững sờ, ngẩng đầu lên, liền thấy Lục Nam Trạch vừa thu hồi qua: "ta nhớ được, người trước kia thích ăn nhất xương sườn, nhưng là bên này đồ ăn phân lượng rất nhỏ, chúng ta lấy một người một khối liền xong rồi, ta mỗi lần, đều là đem chính mình tặng cho người."

Một câu, để Kiều Luyến ngưng tụ lông mày.

Cô nhìn về phía Thảm Lương Xuyên, muốn giải thích cái gì, liền nghe thấy Thảm Lương Xuyên mở miệng: "Cảm ơn Lục tiên sinh chiếu cố."

Chợt quay đầu, nhìn về phía Kiều Luyến, một mặt cứng chiều mở miệng: "Ăn nhiều một chút."

Kiều Luyến:...!!

Trong nội tâm cô đang nín cười, cúi đầu, bắt đầu ăn cơm.

Cái này Lục Nam Trạch, luôn luôn âm trầm, chỗ nào vượt được Từ Xuyên ác miệng?

Năm đó ở trên trò chơi, Từ Xuyên đã từng bởi vì mắng chửi người, mà mắng đối phương khóc!

Lục Nam Trạch ngồi ở đằng kia, nhìn lấy hai người đối diện.

Thảm Lương Xuyên giống như không quá thích thức ăn này, cho nên không có ăn bao nhiêu, toàn bộ quá trình đều đang nhìn Kiều Luyến.

Mà cô lại ăn vô cùng không tìm không phôi.

Bộ dạng này, để Lục Nam Trạch càng tâm nhét.

Một bữa cơm, bởi vì không có người mở miệng nói chuyện, nửa giờ, đã kết thúc.

Trước khi đi, bà chủ đi tới: "Lục tiên sinh, ký sổ, hay là quét thẻ?"

Thẩm Lương Xuyên đứng lên, vừa định nói chuyện.

Lục Nam Trạch lại mở miệng: "Bữa này tôi mời khách."

Anh ta nở nụ cười gằn: "Dù sao anh đầu tư vào nhiều tiền vào công trình bã đậu như vậy, sớm muộn cũng sẽ hết giá trị bản thân, bữa cơm này vẫn là giữ lại khẩn cấp đi."

Dứt lời, đưa thẻ của mình cho bà chủ.

Kiều Luyến nghe lời này, liền tức giận ngẩng đầu lên: "Lục Nam Trạch, anh có ý gì?"

Lục Nam Trạch cười lạnh: "Có ý gì? mấy người đã dám mở tòa nhà, liền phải biết trong này phải chịu bao nhiêu mạo hiểm! Chẳng lẽ mọi người không có nghĩ qua, tòa nhà bắt đầu phiên giao dịch, không có người mua, kết cục là gì không?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, trông mặt co rụt lại.

Bọn họ tính toán, tất cả phòng trọ đều bán đi, Thẩm Lương Xuyên sẽ đem toàn bộ gia sản bồi vào.

Mà nếu như phòng không bán được... Như vậy bọn họ không bỏ ra nổi tiền bồi thường!

Hiện tại phòng ở, đều do ngân hàng cho vay một phần, ở giai đoạn trước đơn sơ, sau khi sử dụng tiền tài, đại bộ phận đều dự là lúc bán đi, bán được tiền.

Mà nếu như phòng không bán được, tòa nhà này của họ, có lẽ sẽ như năm đó, sẽ gác lại.

Kiều Luyến nhú lông mày: "Lục Nam Trạch..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Lương Xuyên chợt ngăn trở cô, trực tiếp nhìn về phía Lục Nam Trạch nói: "Trên thế giới không có chuyện khẳng định, tôi là muốn kiếm một món hời, hay là phá sản, để cho chúng ta rửa mắt mà đợi."

Một câu roi xuống, Lục Nam Trạch liền mở miệng: "Tốt, rửa mắt mà đợi! Nửa tháng sau, các người muốn bắt đầu bán, tôi nghĩ, không bao lâu, khi đó có thể gặp phân chia!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 715: Người liền chán ghét như vậy ta? (15)

Ăn xong bữa cơm, Lục Nam Trạch tiếp tục lái xe, mang bọn họ đi tới cửa hàng phụ cận mua quần áo.

Kiều Luyến muốn hoàn thành xong nhiệm vụ, dự định tùy tiện chỉ một bộ, đưa cho Lục Nam Trạch.

Sau khi đi vào cửa hàng, Kiều Luyến đánh giá chung quanh.

Sau cùng bị Lục Nam Trạch mang theo, tiến vào một cửa hàng may sẵn cao cấp.

Quần áo bên trong kiểu dáng nhiều mặt, so với bên ngoài càng thêm đặc sắc.

Bởi vì đây là cửa hàng nam trang, cho nên phục vụ tiến lên một bước, đánh giá Lục Nam Trạch và Thẩm Lương Xuyên, nghi ngờ mở miệng: "Xin chào, xin hỏi là vị tiên sinh nào muốn mua đồ?"

Lục Nam Trạch tiến lên một bước: "Tôi."

Ánh mắt Kiều Luyến, tùy ý dạo qua một vòng trong phòng, bỗng dừng ánh mắt sáng lên: "Bộ này không tệ!"

Treo giữa cửa hàng là mộ bộ âu phục.

Thiết kế đuôi én, để lễ phục nhiều thêm một phần xinh xắn.

Lại thêm màu sắc cà vạt, càng làm toàn bộ lễ phục, tăng lên mấy phần sắc thái, để nó lập tức trở hết tài năng.

Kiều Luyến chạy tới.

Lục Nam Trạch cùng Thẩm Lương Xuyên liếc nhau, đi theo qua.

Lục Nam Trạch nhìn chằm chằm bộ đồ kia: "Ừ, bộ này không tệ."

Chỉ cần cô chọn cho anh ta, cũng không tệ.

Nhưng ý nghĩ này vừa roi xuống, chỉ thấy Kiều Luyến hưng phấn quay người, kéo cánh tay Thẩm Lương Xuyên lại: "em cảm thấy bộ này đặc biệt thích hợp với anh! Anh mau thử xem, cho em nhìn!"

Lục Nam Trạch:....!!

Lục Nam Trạch nhú lại lông mày, không nói hai lời, chỉ bộ đồ, mở miệng nói với nhân viên: "Giúp tôi lấy bộ này."

Nhân viên nghe nói như thế, nhất thời lộ ra dáng vẻ khổ não: "Lục tiên sinh, bộ đồ tây này là bản số lượng, tiệm chúng tôi chỉ có một bộ."

Lục Nam Trạch đi đến trước mặt Kiều Luyến: "Tôi..."

Nói còn chưa dứt lời, liền thấy Thẩm Lương Xuyên trực tiếp đưa bộ đồ cho nhân viên: "Tôi mua."

Trông mặt Lục Nam Trạch hơi híp: "Hình như hôm nay là tôi tới giúp mua quần áo?"

Thẩm Lương Xuyên khiêu mi: "Cho nên, người nào quy định tôi không thể mua?"

Lục Nam Trạch:...

Kiều Luyến ở bên cạnh ủng hộ Thẩm Lương Xuyên: "Đúng vậy, bộ quần áo này, cũng cũng không thích hợp với anh. Ngược lại tôi cảm thấy..."

Kiều Luyến bỗng nhiên đảo trông mặt giả hoạt một lần, trực tiếp xách từ bên cạnh xuống đến một bộ đồ chủ yếu, đưa cho Lục Nam Trạch: "Anh thích hợp bộ này."

Lục Nam Trạch nhìn bộ đồ trong tay, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Bộ đồ kia xanh xanh đỏ đỏ, hoàn toàn không hợp với hình tượng anh ta.

Nhưng ngẩng đầu, trông thấy trong ánh mắt Kiều Luyến chợt lóe lên tia ranh mãnh, lửa giận của anh ta, lại lập tức dập tắt.

Anh ta đứng ở đằng đó, bình tĩnh nhìn Kiều Luyến.

Giờ này khắc này, cô trêu, lại làm cho anh ta cảm giác giống như là cuối cùng về lại lúc trước.

Nụ cười bên môi, dần dần biến mất, cả khuôn mặt đều lạnh xuống.

Chợt, hán lấy bộ đồ mà Kiều Luyến lựa chọn, trực tiếp đưa cho nhân viên: "Gói bộ này cho tôi."

Cử động này, để Kiều Luyến kinh hãi!

Cô chẳng qua là buồn phiền, tìm trong tiệm bộ khó coi nhất cho anh ta đó.

Thế nhưng sao anh ta lại có thể mua?

Anh ta như vậy, hoàn toàn vượt ra khỏi nhận biết của Kiều Luyến.

Kiều Luyến ho khan một tiếng, không nói gì.

Chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên và Lục Nam Trạch đều trả tiền, hai người mang theo một cái túi, ba người hướng cửa ra bãi đậu xe.

Xe hai người, đỗ ở cùng nhau.

Ba người sẽ vì vậy mà tạm biệt.

Kiều Luyến không nói lời gì, trực tiếp dự định lên xe.

Nhưng vào lúc này, cổ tay chợt bị Lục Nam Trạch nắm lại!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 716: Em chán ghét tôi như vậy sao? (16)

Vô luận là ăn cơm, hay là về sau mưa sấm, tất cả đều thuận lợi để Kiều Luyến cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng giờ này khắc này, mắt thấy liền sắp tách ra.

Cô đã buông xuống cánh giác, lại bị anh ta dùng sức kéo cổ tay lại.

Kiều Luyến kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, cũng cảm giác một trận trời đất quay cuồng, tiếp theo bị Lục Nam Trạch đè ép vào thân xe.

Đèn bãi đậu xe dưới đất, cũng không phải là rất sáng.

Giờ này khắc này, Lục Nam Trạch đưa lưng về phía ánh sáng, để cho cô không thấy rõ lấm lét mặt của anh ta, thế nhưng bên tai lại truyền đến tiếng Lục Nam Trạch: "Kiều Luyến, em chán ghét tôi như vậy sao?"

Lời nói mang theo sầu não, để trái tim con người cũng không nhận được mà co rụt lại.

Kiều Luyến cực kỳ kinh ngạc, cô biết Lục Nam Trạch, luôn luôn quái đản, phách lối.

Giống như là khi còn bé, tính cách anh takhông tốt, kiêu ngạo để cho người ta cảm thấy chán ghét.

Cô nhìn anh ta mở miệng: "Bộ dạng anh như vậy, vĩnh viễn không có bạn bè!!"

Lục Nam Trạch lại cười lạnh một tiếng: "Không có bạn thì thế nào? Bạn là cái gì? Tôi có tiền là đủ rồi!"

Anh ta hoàn toàn không biết mình rất đáng thương, cũng không vì mình không có bạn bè cùng nhau chơi đùa mà cảm giác được tự oán hối tiếc.

Người đàn ông này, cường đại, lãnh huyết.

Đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy anh ta, lộ ra một mặt khiếp nhược như thế.

Kiều Luyến nhú lông mày.

Cùng lúc đó, Thẩm Lương Xuyên khẽ quát lên: "Buông cô ấy ra!"

Giọng lạnh lẽo, mang theo ý giận ngút trời.

Mà nương theo câu nói này, bên tai Kiều Luyến truyền đến một trận cuồng phong!

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, Lục Nam Trạch cũng đã buông lỏng tay ra, lui về sau một bước.

Chợt, bên hông Kiều Luyến xiết chặt, bị Thẩm Lương Xuyên ôm trong ngực.

Anh chắn trước mặt Kiều Luyến, một đôi mắt băng lãnh không có bất kỳ tình cảm gì nhìn chằm chằm Lục Nam Trạch: "Xin anh hãy giữ một khoảng cách."

Lục Nam Trạch tà khí cười, đôi mắt lại nhìn cũng không nhìn Thẩm Lương Xuyên, lướt qua người Kiều Luyến, sau cùng mở miệng: "Kiều Luyến, anh sẽ chờ em trở về."

Giọng nói kia, giống như đùng phải đứa bé của mình không có hiểu chuyện, đi ra ngoài du lịch, anh ta sẽ ở trong nhà một mực chờ lấy, chờ cô mệt mỏi, tự mình về nhà.

Kiều Luyến hí mắt lại, nắm chặt cánh tay Thẩm Lương Xuyên: "Lục Nam Trạch, chúng ta đã không có bất cứ quan hệ nào rồi."

Ngoan tuyệt trong lời nói, để Lục Nam Trạch hí mắt lại lần nữa.

Một lúc sau, anh ta mới nở nụ cười gằn: "Kiều Luyến, người này có gì tốt?"

"Tôi đã điều tra qua, anh ta là người năm đó cùng em chơi game kia!"

"Thế nhưng, tám năm trước, anh ta không có xuất hiện. Em hỏi anh ta nguyên nhân chưa?"

"Một người đàn ông có thể đem tình cảm ra đùa, em bị coi thường như vậy, cam nguyện đi theo anh ta sao?!"

Lục Nam Trạch tra hỏi từng câu, để Kiều Luyến cắn môi, lần đầu tiên cảm thấy, không cách nào phản bác.

Chuyện tám năm trước, là gai trong lòng cô và Thẩm Lương Xuyên.

Anh không đề cập tới, cô không hỏi.

Nhưng kỳ thật, bọn họ cũng đều biết, chuyện kia, không qua được.

Lục Nam Trạch nhìn thấy nét mặt của cô, liền cười một tiếng.

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng: "Không làm phiền Lục tiên sinh nhúng tay quản lý chuyện sinh hoạt giữa vợ chồng chúng tôi."

Ý tứ trong lời nói, bọn họ thế nào, không có một xu quan hệ với anh ta?

Một câu rơi xuống, ánh mắt Lục Nam Trạch âm trầm xuống.

Anh ta châm chọc cười: "Tốt, tốt, tôi liền đợi đến lúc nhìn anh chán nản! Tốt nhất hai người nên trân quý thời gian tốt đẹp nửa tháng này đi!"

Vừa nói, anh ta quay đầu, lên Minivan của mình, lại biến thành người đàn ông vì tư lợi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 717: E, liền chán ghét tôi như vậy sao? (17)

Xe Lục Nam Trạch, chậm rãi rời đi.

Bãi đỗ xe, Kiều Luyến nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên.

Anh biểu lộ nghiêm khắc, trong mắt lóe ra ánh sáng phức tạp.

Nửa ngày, khi xác định Thẩm Lương Xuyên sẽ không nói cho mình chuyện của tám năm trước, lúc này cô mới dời đi ánh mắt, quay đầu lên xe: "Chúng ta trở về đi."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Hai người giống như chuyện mới vừa rồi căn bản cũng không có phát sinh.

Nhưng chỉ có Kiều Luyến biết, trong nội tâm cô không bỏ qua được.

Cô trong tuổi thuận khiết nhất, tại thời kỳ cô chân thật nhất với tình yêu, vì sao anh lại lừa dối?

Cũng là chuyện kia, để cho cô sau tám năm, sinh ra mâu thuẫn đối với tình yêu.

Những ngày tiếp theo, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đều trở nên bận rộn.

Thời gian qua nhanh chóng, rất nhanh nửa tháng đã qua rồi.

Tất cả mọi chuyện về tòa nhà đều đã giải quyết, lập tức có thể bắt đầu thi công!

Mà đồng thời, bọn họ cũng lấy được tư cách dự bán, có thể bắt đầu bán nhà từ ngày mai!

Giá nhà tám năm trước, đương nhiên không thể theo với hiện tại.

Trừ bỏ 100 hộ đã mua tám năm trước, mặt khác còn hai trăm nhà, dựa theo giá nhà xung quanh đánh dấu, cái tòa nhà này tính được, hao tổn nghiêm trọng.

Trong khách sạn.

Thẩm Lương Xuyên và mấy người Tổng Thành ở gian phòng cách vách hợp.

Kiều Luyến thì cảm sở sách tiền bạc dự tính Tổng Thành vừa mới thống kê, nhìn lấy sổ phía trên, khuôn mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy.

Lúc chưa có mở tòa nhà, cô đã biết chắc sẽ thua thiệt.

Lại cũng không nghĩ tới, sẽ hao tổn vô cùng như vậy.

Nếu mà như vậy... Như vậy Thẩm gia tan cửa nát nhà, chỉ sợ cũng không đủ số tiền kia!

Lúc đang suy tư, cửa phòng khách sạn bị đẩy ra, Thẩm Lương Xuyên đi đến.

Kiều Luyến ngẩng đầu nhìn anh, nghĩ đến anh vì tòa nhà làm ra nhượng bộ, nhất thời cảm thấy lòng xoắn xuýt.

Cô hít vào một hơi thật sâu, tiến lên một bước, cho anh một cái ôm lớn.

Thẩm Lương Xuyên nhìn bộ dạng của cô, rút bảng dự đoán ra, lại nhìn về phía mặt bàn, lập tức đi qua, đóng tài liệu trong máy tính lại, sau đó nhìn về phía cô mở miệng nói: "Sự tình không có đơn giản như em thấy."

Kiều Luyến biết, hiện tại anh nói như vậy, là đang an ủi mình.

Trừ phi những phòng ốc này có thể bán được giá cao, bằng không không thể có lợi nhuận.

Nhưng giá phòng cũng không phải một mình anh có thể điều tiết khống chế.

Kiều Luyến cắn môi, đang muốn cảm khái nói cái gì đó, cửa phòng khách sạn bỗng nhiên bị Tổng Thành đẩy ra.

Bình thường anh ta làm việc ôn hòa, tuyệt đối sẽ không hoảng loạn như vậy, bộ dáng giờ phút này, khẳng định là xảy ra đại sự gì!

Vừa nghĩ tới đây, Kiều Luyến liền nghe thấy anh ta kinh hoàng mở miệng nói: "Anh Thẩm, mau xem bản tin! Mau nhìn tin trên mạng đi!"

Nghe nói như thế, Kiều Luyến nhú lông mày, lập tức mở tivi ra, tìm được Đài Truyền Hình, đang phát tin tức: "... Năm đó công trình bê đậu, đều dùng chất liệu kém, công trường xảy ra chuyện, cũng là bởi vì cốt thép đứt gãy, hiện tại Thẩm ảnh đế đầu tư cải biến, chất lượng làm cho người đáng lo."

Lại đi nhìn trên mạng, đại bộ phận đều là mắng tòa nhà của Thẩm Lương Xuyên, chọn mua vật liệu cấp thấp nhất.

Thậm chí có người vạch trần: Mọi người nghĩ, cái tòa nhà này, khẳng định là bồi thường tiền, hiện tại vấn đề, bồi nhiều hay là bồi ít, không nói trước chất lượng tòa nhà như thế nào, khẳng định không phải tòa nhà cấp cao! Nếu như vật liệu đều dùng tốt nhất, đem Thẩm ảnh đế bán đi, đều không đủ xây!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 718: Em chán ghét tôi như vậy sao? (18)

Công trình còn chưa bắt đầu xây dựng, trên mạng đã mắng một mắng!

Đưa tin mặt trái toàn bộ mở ra.

Thậm chí có người nói, năm đó 17 công nhân chết ở chỗ này, âm khí quá nặng!

Tuy đã trải qua nhiều năm như vậy, người mê tin đã rất ít đi.

Nhưng mua nhà liên quan đến chuyện cả đời, bản thân mọi người liền vô cùng thận trọng.

Một nơi âm khí quá nặng, lập tức đưa tới mâu thuẫn rộng rãi.

Thậm chí có người nói, kiên quyết không mua nhà!

Càng có mấy hộ tám năm trước đã từng mua qua, ở trên mạng hô hào, ở trước mặt ký giả hô hào: "Hiện tại, tôi chỉ muốn trả lại tiền cho tôi, phòng tôi từ bỏ. Vì căn phòng này, chúng tôi cũng đã chờ tám năm rồi! Thực sự không muốn tích góp cả đời, lấy một thứ phẩm như thế."

Lại có người nói: "Ông thoát nước quản lý không được, mùi ngất trời, trong phòng quá khó ngủ!"

"Ông nước nỏ tung, khí ga xảy ra chuyện, đều là chuyện lớn! Mua nhà là dễ dễ chịu, nếu như mỗi ngày đều nom nớp lo sợ, ở loại phòng này thì có ích lợi gì?"

...

Nhiều loại ngôn luận, chen ép hoàn toàn.

Sắc mặt Tống Thành vô cùng khó coi: "Như vậy, ngày mai còn bắt đầu được dự bán sao?"

Tòa nhà này, là bởi vì lực ảnh hưởng của Thẩm Lương Xuyên, đánh quảng cáo đủ rồi.

Căn bản không cần gì tiền quảng cáo, toàn bộ Tô Châu liền biết có một tòa nhà như thế, ngược lại tiết kiệm một số tiền lớn.

Nhưng bây giờ!

Sự tình nào đến trình độ này, mọi người còn nguyên ý đến mua phòng sao?

Nếu như không bán được số lượng trong dự tính, đến việc xây dựng, đều là vấn đề lớn!

Kiều Luyến cũng gấp: "Cái này là Lục Nam Trạch!"

Chuyện tòa nhà, đã công bố hơn nửa tháng, lại trước một ngày giao bán, nào thành trạng thái gay cấn.

Lại nghĩ tới Lục Nam Trạch từng nói, nửa tháng sau thấy rõ ràng, Kiều Luyến làm sao cũng không biết, tất cả đây là do Lục Nam Trạch giờ trò quỷ!

Sao anh ta không thể tốt đẹp được chứ?

Kiều Luyến tức tới nghiêng răng nghiêng lợi.

Cô và Tống Thành đều nhìn về ngắm Thẩm Lương Xuyên, đã thấy thần sắc anh bình tĩnh.

Anh chậm rãi buông xuống con người, chậm rãi nâng đầu nhìn về phía hai người, chỉ là dáng vẻ tính trước kỹ càng, lại làm cho mấy người lập tức minh bạch...

"Anh đã sớm biết, có thể như vậy?"

Kiều Luyến kinh ngạc hỏi thăm.

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Nửa tháng này quá thuận lợi, anh biết anh ta chắc chắn sẽ giờ trò quỷ vào lúc bán."

Bộ dạng anh như vậy, để Tống Thành và Kiều Luyến đều bình ổn xuống, hai người đồng loạt nhìn về phía anh: "Vậy kế tiếp, làm sao bây giờ?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống: "Không vội."

Tòa nhà khởi động lại, tên đã sửa lại, hiện tại tòa nhà, tên là Dục Tú Viên.

Chuyện Dục Tú Viên, đã khiến cho xã hội chú ý, cho nên, khi anh bắt đầu bán ra, đám phóng viên liền chạy tới thật sớm!

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên ngồi xe, cùng đi tới chỗ bán.

Cô cảm giác lòng bàn tay của mình đều ướt nhẹp.

Nếu như không ai đến mua phòng, vậy làm sao bây giờ?

Tâm tình khẩn trương, khi nhìn thấy cả đám người ở trước chỗ mua bán, tâm bỗng nhiên dễ xuống.

Chỉ cần có người, liền được người yêu mến!

Thế nhưng, cô nghĩ, vẫn là quá tốt rồi.

Khi cô nhẹ nhàng thở ra, cùng Thẩm Lương Xuyên đi vào chỗ giao bán, chờ đến lúc người mua đi vào, đã thấy Tống Thành một mặt u ám đi tới: "Anh Thẩm, đám người này đều là chủ hộ đã mua nhà 8 năm trước, hiện tại bọn họ yêu cầu trả phòng!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 719: Em chán ghét tôi như vậy sao? (19)

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến lập tức giậm chân: "Cái gì?"

Tổng Thành nhíu mày, cũng là một mặt tức giận.

Nhìn thấy nhiều người như vậy, lúc đầu tưởng rằng muốn tới mua phòng, lại không nghĩ tới...

Anh ta tức giận nghiêng răng nghiêng lợi.

Kiều Luyến càng cảm thấy uất khí xông lên.

Cha mẹ nọ, trên pháp luật con cái có thể không trả.

Hiện còn khiến Thẩm Lương Xuyên xây nhà, chính là vì cho họ một công đạo, thế nhưng không nghĩ tới đến cuối cùng, lại là đám người này tới gây chuyện với họ!

Đang suy tư, liền nghe thấy trong đám người, đã có người giận mắng lên.

Cô nhíu mày, đi theo ra tới cửa, liền thấy mấy người kia đã chia làm hai phe.

Một phe là đám người tới khách sạn của họ đến cảm tạ, một phe là người sáng suốt thấy được, liền biết là tới gây chuyện.

Mọi người đang tranh chấp.

"Tôi nói này, Trương lão tam, mấy người cũng quá đáng rồi! Bây giờ Thẩm tiên sinh người ta xây nhà cho chúng ta, vốn chính là thâm hụt tiền mua bán! Mấy người có chút lương tâm được không?"

"Tôi nhờ vào! Tôi bỏ ra nhiều tiền như vậy, đến sau cùng tới tay là nhà đổ nát, tôi không cần! Có số tiền này, sao tôi không thể đi địa phương khác mua nhà? Đó là tiền mồ hôi nước mắt của tôi, tôi lấy tiền của mình, có lỗi sao?"

"Ông ông..."

"Huống hồ, từ tám năm trước, giá nhà đã thay đổi, chúng tôi yêu cầu dựa theo giá nhà hiện tại, trả tiền mặt cho chúng tôi!"

"Yêu cầu này càng quá phận, ông..."

Hai phe tranh chấp, Kiều Luyến nghe, siết chặt nắm đấm.

Cô nhíu mày, vừa muốn tiến lên một bước, chỉ thấy người cầm đầu gây chuyện, mang theo ký giả dò hỏi: "Mặc dù nói bán nhà giao tiền, liền không thể hối hận! Nhưng mấy người cũng nên cho chúng tôi cái bình cái lý, tám năm trước giao tiền, đến bây giờ không có nhà, tiền là cả nhà chúng tôi tích góp cả đời, chúng tôi muốn nhà chất lượng tốt hơn, sao khó như vậy?"

Đám phóng viên nghe đến đó, cũng đều thờ dài.

"Thảm ảnh đế, cậu đi ra! Chúng tôi muốn trả phòng!"

"Trả phòng!"

Có năm sáu hộ dẫn đầu nháo sự, đám người này liền có chút do dự.

Kiều Luyến vô cùng tức giận.

Nếu quả thật bị trả nhà, tòa nhà này bán thế nào?

Mà đám người gây chuyện kia, rõ ràng là Lục Nam Trạch tìm tới!

Cô tiến lên một bước, vừa muốn nói điều gì, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên tiến lên một bước: "Mấy người thật sự muốn trả nhà?"

Đám người kia trông thấy Thẩm Lương Xuyên, nhất thời kêu lên: "Đúng, chúng tôi muốn trả nhà!"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, vẻ mặt thanh lãnh mở miệng: "Trả nhà, có thể, hi vọng mọi người không hối hận. Tổng Thành, thống kê một chút có bao nhiêu người muốn trả phòng."

Lời này vừa nói, Kiều Luyến và Tống Thành đều vội vàng tiến lên một bước.

"Anh Thâm!"

"Thâm Lương Xuyên!"

Bây giờ còn chưa có người đến mua nà, sao có thể lui ra ngoài chứ?

Thâm Lương Xuyên lại mang thái độ kiên quyết: "Thống kê một chút, dựa theo giá hiện tại, trả tiền nhà cho họ."

Một câu roi xuống, đám phóng viên liền vỗ tay âm ỉm.

Cả đám đều khích lệ anh làm người hào phóng.

Mà những chủ nhà kia, nghe xong có thể trả nhà với giá hiện tại, nhất thời hưng phấn lên.

Vốn bán được 100 nhà, hiện tại đang xem xét tiền mặt hoàn trả, lại có thêm năm mươi mấy hộ muốn trả nhà.

Tống Thành ở bên thống kê, đầu lòng vô cùng.

Cái này mất bao nhiêu tiền chứ!

Nhà còn chưa có xây đâu, trước hết bỏ ra ngoài nhiều tiền vậy!

Những người không có trả nhà, dẫn đầu chính là người đàn ông đã từng cầm cục gạch ném bọn họ, ông ta trông thấy bộ dạng này, nhú mày, lo lắng nhìn Thâm Lương Xuyên: "Vậy nhà này còn xây sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 720: Em chán ghét tôi như vậy sao? (20)

"Xây, vì sao không xây?"

Thâm Lương Xuyên nói đến đây, lại nhìn về phía Tống Thành lần nữa: "Có người đến mua nhà hay không?"

Tống Thành nhìn tình huống bên ngoài một chút, cuối cùng lắc đầu.

Ánh mắt Thâm Lương Xuyên buồn bã: "Như vậy vừa đủ."

"Hả?" Tống Thành ngây ngẩn cả người.

Kiều Luyến lại nhìn về phía Thâm Lương Xuyên, không biết vì cái gì, giờ này khắc này, Thâm Lương Xuyên vẫn mặt không chút biểu tình như cũ, để cho người ta nhìn không thấu đến cùng anh đang suy nghĩ gì, chỉ là cô lỡ mồm cảm thấy, hiện tại tất cả mọi chuyện, hình như cũng trong lòng bàn tay anh.

Trong biệt thự Lục gia.

Lục Nam Trạch nhìn chăm chăm màn hình, ký giả phát sóng trực tiếp, nhìn tràng cảnh nơi đó, nở nụ cười.

Có anh ta an bài một đợt ngôn luận, lại thêm mấy người trợ giúp, cái tòa nhà này chỉ sợ cũng muốn kết thúc!

Thâm Lương Xuyên muốn trợ giúp Kiều Luyến xử lý những chuyện này? Có hỏi qua đồng ý của anh ta sao?

Anh ta hiện tại, chính là muốn để anh làm ra hết thảy nỗ lực, đều phó mặc!

Lục Nam Trạch nở nụ cười, chờ xem trò cười của bọn họ.

Sự tình đã như vậy, khẳng định không có người đến mua nhà, nếu như ngày dự bán đầu tiên không đủ nóng...

Lục Nam Trạch nở nụ cười, liền ngừng đầu nhìn thời gian một chút.

Chín giờ sáng, là thời gian tòa nhà bắt đầu phiên giao dịch.

Nói cách khác, đến chín giờ, thời gian anh ta chế giễu, đã đến!

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, anh ta nhìn thấy Tổng Thành nhất nhất đuổi đám người kia đi, đồng thời ký kết hiệp nghị, nụ cười bên môi, càng tà mị.

Chín giờ.

Tòa nhà bắt đầu phiên giao dịch!

Giá nghiên cứu bán, cũng sẽ công bố trong ngày!

Lục Nam Trạch hít mắt lại, chờ nhìn tin tức Thẩm Lương Xuyên công bố giá nhà, lại không ai đến mua mà quần bách.

Ngay lúc cửa khu dự bán mở ra.

Thẩm Lương Xuyên đi ra, sau lưng, Tổng Thành giờ một tấm bảng, treo ở trước cửa.

Khi nhìn thấy mấy chữ phía trên, tròn mắt Lục Nam Trạch hít lại, đứng lên!

Lúc đầu cho là, hôm nay dán ra giá cả bán nhà, thế nhưng giờ này khắc này, phía trên kia chỉ có bốn chữ: Tạm không dự bán!

Tạm không dự bán!!

Là bởi vì, Thẩm Lương Xuyên biết sẽ không có người đến mua, cho nên tìm cho mình một bậc thang sao?

Lục Nam Trạch hừ lạnh một tiếng, coi như hiện tại không bán, sớm tối cũng phải bán ra, không phải sao?

Anh ta chờ đợi nhìn chuyện cười của anh!

Trong khách sạn.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên về đến phòng.

Thẩm Lương Xuyên tắm vội đi ra, trên thân khoác khăn tắm.

Kiều Luyến nhìn bộ dạng của anh, vội vàng đứng lên, chạy tới: "Thẩm Lương Xuyên, có phải anh có chuyện gì gạt em hay không?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, lập tức cười: "Cuối cùng em cũng phát hiện sao?"

Kiều Luyến thấy anh như vậy, lập tức gạt đầu: "Đúng, anh đã sớm cho rằng Lục Nam Trạch sẽ đánh ép chúng ta, lại cũng không tạo thế sớm, thậm chí ngày đầu tiên dự bán lại treo lên tấm bảng không bán, loại tình huống này nhìn qua giống như là bị đánh ép đến bất lực, căn bản không phải tác phong của anh!"

Thẩm Lương Xuyên hít mắt lại: "Nếu như anh không có đoán sai, hai ngày này, hẳn là sẽ có tin tức."

"Tin tức gì?"

Lời này rơi xuống, điện thoại di động của Thẩm Lương Xuyên, bỗng nhiên vang lên.

Anh sai bước đi tới, sau khi nhìn thấy dãy số phía trên, vội vàng nghe, nghe được nội dung bên trong, trong đôi mắt đen tỏa sáng.

Cúp điện thoại, anh liền nhìn về phía Kiều Luyến cười.

Kiều Luyến nghi hoặc: "Có chuyện gì vui sao?"

Thẩm Lương Xuyên gạt đầu, khó có khi mặt mày hớn hở: "Chuyện vui lớn! Quốc gia công khai chính sách mới! Ngày mai sẽ công bố! nửa năm sau, giá nhà sẽ tăng trưởng trên diện rộng! Kiều Luyến, lần này chúng ta đánh bạc, thắng!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 721: Thẩm ảnh đế đánh vào mặt! (1)

Lúc Thẩm Lương Xuyên mở lại tòa nhà, liền biết đây là một địa phương không kiếm lời vững vàng.

Thế nhưng theo khứ giác của anh ở Bắc Kinh, cảm thấy nhà sẽ tăng cao.

Lục Nam Trạch là bá chủ một phương Tô Châu.

Anh lại là Phách Vương Bắc Kinh.

Lần này tuy đến Tô Châu mở tòa nhà, bản thân chiếm cứ yếu thế, nhưng mà!

Thẩm Lương Xuyên trời sinh thương nhân!

Đây chính là anh đánh bạc.

Thắng, anh sẽ kiếm một vỏ tiền lớn!

Thua, anh sẽ không có gì cả, gánh vác một thân nợ nần!

Trong hơn nửa tháng này, tuy anh đang bận rộn chuyện tòa nhà, nhưng kỳ thật một mực chờ đợi tin tức tại chính phủ.

Trong lòng của anh áp lực vô cùng lớn.

Thắng đến lúc này cuối cùng anh mới yên lòng!

Đạt được tin tức này, cả người anh đều trở nên hưng phấn.

Kiều Luyến nghe nói như thế, phản ứng trong chốc lát, lúc này mới bỗng nhiên hiểu được!

Tương lai nửa năm, giá phòng sẽ căng vọt, điều này nói rõ... Tòa nhà bọn họ cũng sẽ căng vọt.

Giá cả tòa nhà tăng càng lớn, lợi nhuận bọn họ thì càng nhiều!

Nghĩ tới hôm nay, đám người kia muốn trả phòng, Thẩm Lương Xuyên không nói hai lời, dựa theo giá thị trường mà trả cho bọn họ.

Thế nhưng nếu như ngày mai bọn họ biết tin tức... Còn không biết hối hận cỡ nào

Giờ khắc này, Kiều Luyến nhìn người đàn ông trước mặt, không biết vì cái gì, trong máu giống như có gì thiêu đốt!

Anh một mực giữ im lặng, nhìn như bị Lục Nam Trạch chèn ép.

Thế nhưng kết quả mỗi lần đều có thể cho cô một niềm vui bất ngờ!

Mà đúng lúc này, Kiều Luyến nhận được điện thoại, đối diện điện thoại, là tiếng Lục Nam Trạch: "Nhà bán không được? Xem việc chúng ta thanh mai trúc mã, có cần tôi đến giúp đỡ hay không? Hoặc là, ngày mai mời vợ chồng hai người ăn cơm?"

Thẩm Lương Xuyên lấy được tin tức, là tin tức truyền tay.

Hiện tại còn chưa công bố ra ngoài.

Cho nên Lục Nam Trạch cũng không biết, bản tính của anh ta đã thất bại rồi!

Kiều Luyến nhìn Thẩm Lương Xuyên, nghĩ tới hôm nay Lục Nam Trạch làm ra những chuyện kia, rất muốn đánh mặt!

Cô trực tiếp mở miệng: "Được, ngày mai ăn cơm cùng nhau."

Cúp điện thoại, cô liền lộ ra một nụ cười với Thẩm Lương Xuyên: "Ngày mai chúng ta qua báo thù!"

Sáng sớm hôm sau.

Biết được muốn ăn cơm cùng với Lục Nam Trạch, Thẩm Lương Xuyên yên lặng lấy ra bộ đồ lần trước Kiều Luyến đã mua cho anh.

Sau khi mặc vào, lộ ra thân hình cả người đặc biệt thon dài, hình dáng càng thêm lập thể.

Kiều Luyến tùy tiện mặc một bộ đồ, quay đầu nhìn thấy bộ dạng của anh, nhất thời phì một tiếng, liền không nhịn được cười rộ lên.

Cái Thẩm Lương Xuyên này, mặc bộ quần áo này, khẳng định là muốn tức chết Lục Nam Trạch.

Lòng dạ đàn ông hẹp hòi, quả thực là thật đáng sợ.

Cùng Thẩm Lương Xuyên xuống lầu.

Tiến vào thang máy, Kiều Luyến còn nhón chân lên, chỉnh ngay ngắn cả vạt cho anh.

Thẩm Lương Xuyên cũng đưa tay ra, vẫy một chút tóc cho cô.

Tổng Thành đứng cạnh hai người, không nhịn được ho khan một tiếng: "Anh Thẩm, chị Kiều, xuất sắc ân ái, bị chết sớm!"

Quả thực là khi dễ anh ta không có bạn gái, hu hu hu!

Kiều Luyến lập tức mím môi, cười đến không nhịn được.

Hai người đi xuống lầu, liếc mắt liền thấy Lục Nam Trạch ăn mặc tây trang giày tây, ngồi trong nhà ăn chờ bọn họ.

Từ xa nhìn lại, khỏe mỗi anh ta mang theo ý cười, lộ ra xinh đẹp tuyệt đại phong hoa.

Giống như ngược được Thẩm Lương Xuyên, cho nên cả người mang theo một loại hăng hái.

Lúc Kiều Luyến nhìn sang, anh ta cũng nhìn thấy bọn họ, tròn mắt hơi híp.

Chỉ là ánh mắt kia, khi nhìn thấy âu phục trên người Thẩm Lương Xuyên, nụ cười khỏe miệng, lập tức cứng đờ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 722: Thẩm ảnh đế đánh vào mặt! (2)

Kiều Luyến chú ý tới biến hóa của anh ta, nín cười, quay đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, đã thấy anh vẫn mặt không biểu tình như cũ, giống như căn bản không có phát giác được Lục Nam Trạch thay đổi.

Càng giống là bộ quần áo hôm nay mặc, chỉ là thuận tay cầm tới.

Kiều Luyến lập tức cúi thấp đầu xuống, cảm thấy người đàn ông này, quả thực là xấu bụng.

Hai người đi tới trước mặt Lục Nam Trạch.

Lục Nam Trạch cười một tiếng, nhìn chằm chằm quần áo trên người Thẩm Lương Xuyên, khinh thường mở miệng nói: "Cậu nói người dựa vào ăn mặc thật không tệ."

Ý lời nói bên ngoài, châm chọc bộ dạng Thẩm Lương Xuyên không ra sao, tất cả đều dựa vào quần áo chống đỡ.

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Cho nên, anh hẳn là nên mua nhiều bộ đồ vào."

"Phốc!" Kiều Luyến phì cười, liền vội vàng cúi đầu.

Lục Nam Trạch cũng không giận, chỉ cười nhìn hai người họ, Chẳng qua bây giờ anh hoàn toàn nên mặc đẹp một chút, tôi sợ qua thời gian ngắn, quần áo cũng bị rơi lấy mất!"

Thẩm Lương Xuyên khiêu mi: "Vậy cũng không cần anh quan tâm."

Lục Nam Trạch hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía Kiều Luyến, tà khí trong con ngươi, mang theo phách lối: "Tôi cho là, đêm qua các người sẽ không ngủ được, dù sao nhà đến một căn cũng không bán được."

Lời này rơi xuống, có phục vụ đưa bữa sáng tới cho họ.

Kiều Luyến không nhịn được trả lời một câu: "Đó là bởi vì chúng tôi không có bán!"

"A! Em cảm giác mình bán nó đi, sẽ có người mua sao?"

Kiều Luyến...

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, cúi đầu nhìn xuống thời gian, mở miệng với phụ vụ: "Mở ti vi, chuyển đến kênh tin tức."

Phục vụ theo lời làm việc.

Lục Nam Trạch cười lạnh: "Thảm tiên sinh có tâm tư đi tin tức, chẳng bằng quan tâm chuyện của tòa nhà một chút."

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên, toàn bộ nhìn chăm chăm vào TV, căn bản không để ý tới anh ta rồi.

Lục Nam Trạch đành phải thuận theo bọn họ, cùng nhìn sang.

Phía trước là một số tin tức khác, Lục Nam Trạch không có để ý.

Thế nhưng trong chốc lát, sau khi nghe nội dung, Lục Nam Trạch bỗng nhiên ngẩng đầu đến, trông mắt co rụt lại!

Thân là thương nhân, đối với những thứ này, anh ta miễn cảm nhất.

Chính sách mới ra.

Toàn bộ thành phố hạ tầng nhất hạ tầng hai, đều đang sôi trào!

Tất cả nhà đầu tư đều sẽ kiếm lời lớn!

Lục Nam Trạch nhũn mảy, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Ngày hôm qua tạm dừng dự bán, là anh cố ý?"

Thẩm Lương Xuyên ăn một miếng bánh mì, đặt đĩa xuống, sau đó cầm lấy khăn ăn, ưu nhã lau miệng, lúc này mới ngẩng đầu lên: "Không tệ."

Nói đến đây, anh còn mở miệng: "Còn muốn cảm ơn Lục tiên sinh hỗ trợ, để đám người kia trả nhà, chúng tôi mới có càng nhiều lợi nhuận."

Lục Nam Trạch....!!

Đúng vậy, đám người kia lấy giá hiện tại trả nhà, nhưng nếu như muốn mua lại, cũng không phải là giá tiền này rồi!

Thế nhưng anh ta vẫn mạnh miệng mở miệng nói: "Coi như thế, thì sao? Phòng bán không được, cũng chỉ ở trong tay của anh!"

Lời này rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên giống như cười mà không phải cười nhìn anh ta một cái.

Cái nhìn kia, để Lục Nam Trạch cảm thấy mình vừa mới nói lời kia, đơn giản cũng là chuyện tiểu lâm!

Tòa nhà bọn họ, vị trí rất tốt, mà tương lai giá phòng tăng cao, chỉ cần tòa nhà bọn họ tiện nghi hơn so với chung quanh, liền bán rất nhiều!

Huống hồ...

Thẩm Lương Xuyên đứng lên: "Còn phải cảm ơn Lục tiên sinh giúp chúng tôi bớt đi một số tiền quảng cáo lớn."

Anh ta chửi bới Dục Tú Viên, cũng coi như làm lớn danh tiếng cho Dục Tú Viên.

Lời này Thẩm Lương Xuyên rơi xuống, Tống Thành ở bên cạnh liền đi tới: "Anh Thẩm, đều làm tốt rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 723: Thẩm ảnh đế đánh vào mặt! (3)

Lời này rơi xuống, liền cầm điện thoại di động lên, cho Thẩm Lương Xuyên xem.

Thẩm Lương Xuyên nhìn mấy lần, khiêu mi đưa điện thoại di động cho Lục Nam Trạch.

Liếc nhìn một chút, Dục Tú Viên chiếm tin tức nóng trên bất động sản.

Lục Nam Trạch đem sự tình huyền ảo xôn xao, hôm nay, cuối cùng bọn họ phát ra sách lược ứng đối!

Toàn bộ tiểu khu của họ, sẽ kiến thiết thành tiểu khu cao cấp.

Đã đem giả thuyết xây dựng tiểu khu lên trên mạng, hoàn cảnh ưu nhã, huống hồ nơi này, giao thông thuận tiện, nếu như giá phòng dâng lên, nơi này tăng

giả nhanh nhất.

Mà bất động sản trong nước nổi danh nhất là công ty Vật Nghiệp, đã ký kết.

Kiến trúc tài liệu, cũng đều lựa chọn công xưởng dư luận lớn nhất trong nước.

Lại thêm mời rất nhiều đội thi công nổi danh, vấn đề chất lượng, hoàn toàn không cần lo lắng!

Có những cái này còn không tính, trong tòa nhà, mời được đại sư phong thủy đến thăm dò.

Đại sư phong thủy nổi danh trực tiếp chỉ ra, mảnh đất này là một vùng đất trù phú, năm đó xảy ra chuyện, chỉ sợ là bởi vì nơi này không ép được dương khí.

Cho nên, muốn thiết kế một con sông chảy gần đây.

Mà thiết kế vườn hoa phía sau, là một xu hướng phong phú!

Trong lúc nhất thời, đem việc Lục Nam Trạch tạo ra các loại lý do, toàn bộ phản bác từng cái!

Thẩm ảnh để đối ứng dễ dàng tại làng giải, quả thực là người chuyên gia.

Lục Nam Trạch lựa chọn ra tay dư luận, không khác múa rìu qua mắt thợ!

Giờ phút này, phía dưới tin tức nhấn lại, nhao nhao đều muốn mua nhà, hỏi bọn họ lúc nào bắt đầu phiên giao dịch!

Dục Tú Viên vốn bán không được nhà, trong nháy mắt thành hàng bán chạy.

Càng có nhân viên tiêu thụ gọi điện thoại đến: "Tống tiên sinh, xin hỏi chừng nào thì bắt đầu dự bán, có tin tức chưa? Hôm nay đột nhiên tới rất nhiều người, đều hỏi thăm tin tức dự bán."

Tống Thành nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên chậm rãi phun ra một ngày: "sau ba tháng."

Giá phòng căng vọt, cũng chỉ trong hai tháng này, hai tháng sau, sẽ ổn định lại.

Nửa năm sau, đoán chừng sẽ trúng liên.

Cho nên sau ba tháng bán nhà, sẽ là thời cơ tốt nhất.

Mà không ai từng nghĩ tới, lần này giá nhà tăng, lớn ngoài ý liệu!

Ba tháng, gần như tăng 50%!

Những người đã từng trả nhà, đều đến khóc xin, muốn dựa theo giá gốc mua về, quả thực biết vậy chẳng làm!

Về phần Thẩm Lương Xuyên, cũng dựa vào tòa nhà này, mở ra con đường trong giới kinh doanh của anh.

Đương nhiên, đây đều là nói sau này.

Tiền Lục Nam Trạch sắc mặt cực độ khó coi, Kiều Luyến cảm thấy quả thực là xả được con giận.

Trong khoảng thời gian này bị Lục Nam Trạch chèn ép, biệt khuất không chịu được, mà bây giờ, phản kích thành công.

Sự tình định ra, tất cả đi đến quỹ đạo.

Chuyện Tô Châu sẽ có một kết thúc.

Chỉ là năm đó, nguyên nhân cái chết ba mẹ Kiều Luyến, còn những vật liệu rẻ tiền là chuyện gì xảy ra, muốn thẩm tra, lại nhất thời không chỗ ra tay.

Bọn họ mua sắm cốt thép xuất hiện vấn đề, ngược lại tòa nhà sụp đổ, công xưởng bán cốt thép, năm đó đã phá sản, người lãnh đạo cũng không biết tung tích.

Muốn đi thăm dò, còn phải tốn sức thời gian.

Trong lúc nhất thời, hai người không có việc gì làm.

Tô Châu cách Hoành Điểm không xa, cho nên ngày này, hai người bọn họ quyết định qua đoàn làm phim kiều hùng đồ xét.

Trên đường đi, Kiều Luyến nghĩ đến Thi Niệm Điều, gọi điện thoại cho cô: "Em còn ở Hoành Điểm không?"

"Còn." Tiếng Thi Niệm Điều, có chút hữu khí vô lực.

Kiều Luyến sững sờ, "Em thế thế?"

Thi Niệm Điều thờ dãi: "Chị nói xem, nam thần của em sao thế? Trong khoảng thời gian này, một mực lãnh đạm với em..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 724: Mạc Tây Thừa, em thích anh! (1)

Bọn họ đến Tô Châu, còn không có tiền tổ, trước hết đụng phải Thi Niệm Điều.

Thi Niệm Điều mặt mũi tràn đầy vẻ u sầu, cả người âu sầu thất bại.

Trông thấy Kiều Luyến, liền dắt cô qua bên cạnh đoàn làm phim, nói thì thầm.

Thẩm Lương Xuyên nhìn hai người giống như một lát sẽ không ngừng, liền đi tìm Mạc Tây Thừa.

Kiều Luyến nhìn Thi Niệm Điều, nghi hoặc: "Em còn ở đây làm diễn viên quần chúng sao?"

Thi Niệm Điều gật đầu: "Đúng vậy. Nếu không sao ở lại đoàn làm phim?"

Kiều Luyến:... Gia hỏa này cũng rất cố chấp!

Thi Niệm Điều chống cằm, giống như thiếu nữ u buồn: "Chị nói xem, tôi có thể cảm giác được, nam thần giống như có một chút cảm giác với tôi, thế nhưng vì cái gì đột nhiên lạnh nhạt đi hả?"

Kiều Luyến nhìn cô: "Hai người xảy ra chuyện gì sao?"

Thi Niệm Điều lắc đầu: "Bởi vì không có chuyện gì phát sinh, cho nên anh ấy mới lãnh đạm như vậy!"

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến nhìn cô chăm chăm: "lúc nào?"

"Thì lần trước đầu tư đến đoàn làm phim dò xét, không phải Kiều Y Y luôn luôn khi dễ tôi sao? Anh ấy đối với tôi còn rất tốt, Kiều Y Y đi, anh ấy liền không để ý tới nữa. Ai ~ chẳng lẽ phải tìm người khi dễ tôi, anh ấy mới có thể bảo vệ tôi sao?"

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến nhìn cô nửa ngày, lúc này mới đột nhiên hỏi thăm: "Em đối với Mạc Tây Thừa, đến cùng là loại ưa thích minh tinh, hay là thích gì?"

Thi Niệm Điều thờ dãi: "Lúc đầu tôi đối với anh ấy, ngoài thích theo đuổi minh tinh, đã nhiều năm như vậy, tôi một mực yên lặng chú ý anh ấy. Thế nhưng sau khi tiếp xúc, tôi mới phát giác được, hình như tôi đối với anh ấy... Không phải như vậy."

"Đó là như thế nào?"

"Trước kia, tôi sẽ giới thiệu bạn bè cùng thích anh ấy, hiện tại, tôi lại cảm thấy, chỉ có một mình tôi thích anh ấy là đủ rồi."

Mất Thi Niệm Điều ngậm nước nhìn Kiều Luyến chăm chăm, cô công chúa, giờ phút này lại giống như đứa trẻ lơ đãng: "Anh ấy không để ý tới tôi, tôi cảm thấy thật khó chịu. Làm sao bây giờ?"

Kiều Luyến suy nghĩ một chút, không nhận được mở miệng nói: "Em thổ lộ với anh ta chưa?"

Thi Niệm Điều nói: "Không có."

Kiều Luyến nhìn Thi Niệm Điều chăm chăm: "kỳ thật, muốn biết rốt cuộc anh ta có thích em hay không, rất đơn giản, qua thổ lộ không phải tốt sao?"

Thi Niệm Điều vốn từng du học nước ngoài, trên thân thiếu đi mấy phần hàm súc, nhiều hơn mấy phần thẳng thắn lớn mật.

Huống hồ, trong đoạn thời gian gần nhất, thái độ Mạc Tây Thừa đối với cô, để cho cô cảm thấy quả thực là bị đặt trên lửa nung, cô thường xuyên bất an, sợ một hành động của mình chọc giận anh.

Loại tâm tình lo được lo mất, để chính cô đều phi nhỏ chính mình rồi.

Thị Niệm Điều đứng lên: "Luyện luyện, tôi cảm thấy chị nói rất đúng! Đã thích anh ấy, nên lớn mật thổ lộ. Nếu như bị cự tuyệt, vậy nhiều nhất tôi còn coi anh ấy là thần tượng của tôi."

Kiều Luyện gật đầu.

Một giây sau, tay áo liền bị Thị Niệm Điều níu lại, cô làm bộ đáng thương nhìn cô chăm chăm: "Luyện Luyện, chuyện này liền nhờ chị rồi."

Kiều Luyện:..."Nhờ tôi cái gì?"

"Tôi không thể gần nam được, làm sao tôi thổ lộ! Luyện Luyện, chị giúp tôi hẹn nam thần đi!"

"Xin nhờ đó, hạnh phúc chị em, liền đặt ở trên người chị rồi!"

"Luyện Luyện, cố lên!"

Kiều Luyện:...

Thực sự trong đoàn làm phim quân chế vô cùng nghiêm ngặt.

Trong khoảng thời gian này, Mạc Tây Thừa vội vàng quay chụp.

Thị Niệm Điều là một diễn viên quần chúng nhỏ, nếu như anh ta không muốn gặp, đích thực cô rất khó tiếp cận đến anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 725: Mạc Tây Thừa, em thích anh! (2)

Lúc Kiều Luyện tìm Thẩm Lương Xuyên, Thẩm Lương Xuyên đang đứng ở hiện trường đóng phim quan sát.

Đạo diễn ở bên kia quay phim, Mạc Tây Thừa đang quay một cảnh quan trọng.

Kiều Luyện đi qua, liền thấy ánh mắt Thẩm Lương Xuyên nhìn chăm chăm Mạc Tây Thừa, đen kịt vô cùng.

Trong lòng của cô, liền nhất thời có chút không dễ chịu.

Thẩm Lương Xuyên một năm chỉ tiếp nhận một bộ phim.

Anh đối với quay phim vô cùng chú trọng, nghiên cứu rất nhiều.

Từ khi cô gả cho Thẩm Lương Xuyên, Thẩm Lương Xuyên vẫn nghiên cứu nhân vật (kiểu hùng) này, nhưng sau cùng, lại vì cô...

Kiều Luyện lập tức lắc đầu, không nghĩ chuyện này, ánh mắt lại rơi phía trong.

Mạc Tây Thừa hoàn toàn có thực lực.

Kiều Luyện gặp qua Thẩm Lương Xuyên diễn, để cho người ta rơi vào cảm giác, giờ này khắc này, ở trên người Mạc Tây Thừa, cũng có biểu hiện ra.

Một màn quay xong, nếu như không phải thiết bị chung quanh, còn có đạo diễn, Kiều Luyện thậm chí cảm thấy, chính mình giống như vượt qua đến thời Tam quốc, tận mắt thấy được Tào Tháo mưu trí.

Chờ đến khi quay xong.

Lúc này đạo diễn mới cùng Mạc Tây Thừa đi tới chỗ Thẩm Lương Xuyên

Đạo diễn trông thấy Thẩm Lương Xuyên rất kích động: "Thẩm ảnh đế! Sao anh lại tới đây?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu với đạo xiển: "Đến dò xét."

Mạc Tây Thừa tiến lên một bước, hai người đàn ông, duỗi năm đấm ra, nện lên vai của đối phương, im ắng lộ ra được hữu nghị giữa họ.

Tiếp theo, đạo diễn liền nhìn về phía Mạc Tây Thừa: "Vậy phần diễn hôm nay của thầy Mạc, liền chuyển qua ngày mai chụp đi! Khó có khi Thẩm ảnh đế tới một lần, buổi tối thấy Mạc thay đoàn làm phim, mời Thẩm ảnh đế ăn bữa cơm!"

Vương Đạo và Thẩm Lương Xuyên quan hệ rất tốt.

Lần trước bởi vì chuyện đầu tư, khiến cho Vương Đạo cũng cảm thấy rất có lỗi với Thẩm Lương Xuyên.

Về sau Thẩm Lương Xuyên tìm ông thương lượng chuyện đầu tư, ông lập tức đáp ứng.

Mà Lục Nam Trạch đầu tư trong đoàn làm phim, lập tức hạ xuống còn 30%.

Tính cách của anh ta, cho tới bây giờ bá đạo, ở đoàn làm phim không có tiếng lòi, dứt khoát rút vốn rồi đi.

Nhưng có Thẩm Lương Xuyên đầu tư, Vương Đạo cũng không sợ không có khoản tiền kia.

Cho nên hiện tại, Lục Nam Trạch đã không phải là nhà đầu tư của đoàn làm phim, Thẩm Lương Xuyên mới là.

Vương Đạo biết tính cách Thẩm Lương Xuyên, không thích khoa trương, cho nên dứt khoát để Mạc Tây Thừa qua chiêu đãi.

Mạc Tây Thừa gật đầu: "Vâng, tôi đi thay đồ."

Thẩm Lương Xuyên tùy tiện đi dạo quanh đoàn làm phim, Kiều Luyến lại vô cùng sốt ruột, nhìn chung quanh một chút, liền hỏi Thẩm Lương Xuyên: "Buổi tối chúng ta đi chỗ nào ăn cơm?"

Thẩm Lương Xuyên khiêu mi: "Em đói bụng sao?"

Kiều Luyến lắc đầu: "Không có."

"Vậy em sốt ruột làm gì?"

Kiều Luyến: "... Anh mau nói cho em!"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới lên tiếng: "Nếu như không xảy ra vấn đề, chúng ta hẳn là qua tiệm lẩu ở đối diện đoàn làm phim."

Mùa đông ăn lẩu, vô cùng hợp.

Tiệm lẩu đối diện đoàn làm phim, là nơi bọn họ thường xuyên qua.

Bên trong có phòng, cách âm hiệu cũng tốt.

Nghe nói như thế, Kiều Luyến lập tức gật đầu, gọi điện thoại cho Thi Niệm Diêu: "buổi tối hôm nay, gặp ở quán lẩu!"

Như làm trộm gọi xong cuộc điện thoại, lại đợi nửa giờ, Mạc Tây Thừa mới đi tới.

Trên đầu của anh ta còn mang theo cái tóc, chỉ là đổi quần áo, bỏ hóa trang.

Trông thấy Thẩm Lương Xuyên, mở miệng nói: "Đeo nó quá phiền toái. Đêm nay tôi có một cảnh phim, nên không bỏ xuống."

Ba người đi tới quán lẩu, mới vừa đi vào, Kiều Luyến liền khoa trương mở miệng: "Ai nha, đây không phải Niệm Diêu sao? Thật sự là thật trùng hợp! Em cũng để ăn lẩu sao? Cùng một chỗ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 726: Mạc Tây Thừa, em thích anh! (3)

Thi Niệm Diêu vô cùng phối hợp: "À, chủ biên Luyến, thật là đúng dịp! Vậy mà đụng phải mọi người! Vậy thì cùng một chỗ đi!"

Thẩm Lương Xuyên:...

Mạc Tây Thừa...

Hai cô gái này, cho hai người bọn họ là nào tàn sao?

Thi Niệm Điều một mình đến ăn lẩu sao?

Mà lại diễn khoa trương thế... Tại Hoành Điểm, quả thực là không đáng chú ý!

Khỏe môi Thẩm Lương Xuyên hơi giương lên, giờ mới hiểu được gia hỏa này vừa rồi một mực hỏi ý kiến hỏi mình là ăn cái gì.

Về phần Mạc Tây Thừa...

Khi anh ta thấy Thi Niệm Điều, ánh mắt là âm đạm.

Vốn con người u ám, giờ phút này càng thâm thúy hơn.

Anh ta tuy không nói chuyện, thế nhưng quanh thân lập tức nhiều hơn một loại cảm giác xa cách.

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng này, lập tức minh bạch lời Thi Niệm Điều nói là có ý gì.

Mạc Tây Thừa... Hình như đối với Thi Niệm Điều, không quá hoan nghênh.

Nhưng Mạc Tây Thừa có gia giáo cũng sẽ không để anh ta cự tuyệt phụ nữ, cho nên cái gì cũng không nói, chỉ là hơi xa cách đối với Thi Niệm Điều, lên tiếng chào, lúc này mới dẫn đầu đi vào phòng.

Thi Niệm Điều há hốc mồm, muốn nói điều gì, thế nhưng Mạc Tây Thừa đã đi.

Lời vừa tới miệng, lập tức nghẹn lại rồi.

Cô ừy khuất nhú mày, u oán nhìn chằm chằm bóng lưng Mạc Tây Thừa.

Trong phòng.

Bởi vì có bốn người ăn cơm, cho nên phòng cũng không lớn.

Màu sắc kiến trúc cổ xưa cổ kính, chỉ có bốn cái ghế, hai người một hàng.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đi vào, liền thấy Mạc Tây Thừa đã ngồi xuống.

Cô vội vàng níu Thẩm Lương Xuyên lại, cùng anh ngồi ở một bên, sau đó nháy mắt ra hiệu với Thi Niệm Điều, ý tác hợp cô và Mạc Tây Thừa, không nên quá rõ ràng.

Thi Niệm Điều liền đi qua, ngồi ở bên người Mạc Tây Thừa.

Đối với chuyện như vậy, Mạc Tây Thừa không có bất kỳ biến hóa nào, trong lúc vô hình, hơi dựa sang bên một chút, kéo ra khoảng cách với Thi Niệm Điều.

Động tác tinh tế này, để Thi Niệm Điều hơi sững sờ, kinh ngạc quay đầu nhìn về phía anh.

Kiều Luyến cũng cảm thấy, hành động này của Mạc Tây Thừa, hình như có chút quá mức.

Cô quay đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện.

Tình cảm anh em, anh cũng không có cách nào chọc vào.

Nếu như Mạc Tây Thừa không thích Thi Niệm Điều, anh có thể buộc Mạc Tây Thừa theo Thi Niệm Điều sao?

Cảm xúc Thi Niệm Điều, lập tức xuống thấp.

Mà bởi vì cử động này, bầu không khí trong phòng bao, cũng trầm xuống.

Thẩm Lương Xuyên và Mạc Tây Thừa tìm đề tài, bắt đầu trò chuyện về nhân vật Tào Tháo.

Kiều Luyến lại mắt to nhìn mắt nhỏ với Thi Niệm Điều, nhìn một lúc sau, Thi Niệm Điều trề môi.

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến vươn tay, chọc chọc Thẩm Lương Xuyên, cắt ngang anh và Mạc Tây Thừa, sau đó tiến tới, nhỏ giọng mở miệng: "Anh nói chuyện với em đi!"

Đây là cho Mạc Tây Thừa và Thi Niệm Điều cơ hội nói chuyện!

Thẩm Lương Xuyên:...

Một bên khác, cuối cùng Thi Niệm Điều tìm được thời cơ, bung nước trái cây trên bàn lên, nhìn về phía Mạc Tây Thừa: "Mạc Tây Thừa, cảm ơn anh trong khoảng thời gian này đã chiều cố cho tôi."

Mạc Tây Thừa buông thông tầm mắt, cầm lấy nước trái cây trên bàn, uống một ngụm, sau đó lãnh đạm mở miệng: "Không cảm cảm ơn."

Thi Niệm Điều:... Cái thái độ này! Đề tài hoàn toàn không cách nào tiếp tục!

Một lát sau, nôi lấu bung lên.

Lấu ở nơi này, là nôi lấu nhỏ, một người một cái nôi.

Bốn cái nôi, phục vụ đặt từng vị trí đúng chỗ.

Chờ đến khi đến bên người Thi Niệm Điều, giày cao gót của phục vụ lệch một chút, cái nôi lấu này, trực tiếp văng lên người người Thi Niệm Điều!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 727: Mạc Tây Thừa, em thích anh! (4)

Kỳ thật nước canh trong nôi, giờ phút này nhiệt độ không cao, xem như văng lên người Thi Niệm Điều cũng không ngại.

Hướng hồ, người phục vụ chỉ lệch ra một chút, lập tức thu hồi lại, giữ vững thân thể.

Khi nôi lấu tới gần Thi Niệm Điều, cũng chưa có đụng vào người cô.

Thế nhưng trong nháy mắt đó, vẫn để người ta cảm thấy trong lòng run sợ một chút.

Kiều Luyến liền không nhịn được lên tiếng kinh hô: "Cẩn thận!"

Thi Niệm Điều cũng kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, muốn tránh sang trái.

Nhưng cô cũng không biết mình đang suy nghĩ gì, vào thời khắc ấy, hành động Mạc Tây Thừa dịch ghế, bỗng nhiên thu vào trong đầu.

Cô không nhịn được nghĩ, nếu như mình nhào vào trong ngực anh, anh có thể cho là mình cố ý hay không?

Ý nghĩ này vừa ra, cô liền không nhúc nhích.

Đúng lúc này, bờ vai xiết chặt, bị người kéo một phát, thân thể liền không khống chế được mà ngã sang, trực tiếp ngã vào ngực Mạc Tây Thừa.

Hai cánh tay anh che cô lại, cảnh giác nhìn phục vụ.

Phục vụ đứng vững lại thân thể, nhất thời lộ ra thần sắc áy náy: "Thật xin lỗi thật xin lỗi..."

Sau đó liền đặt nôi lấu ở trước mặt Thi Niệm Điều, quan tâm hỏi thăm cô: "Tiểu thư, cô không có chuyện gì chứ?"

Lúc này toàn bộ đại não Thi Niệm Điều đều trống rỗng.

Bời vì!

Giờ này khắc này, trong mũi của cô tràn ngập hương vị của Mạc Tây Thừa.

Loại hơi thở quen thuộc xa lạ kia, để cho cô cảm thấy đầu óc choáng váng, cả người đều có chút ngơ ngác.

Mạc Tây Thừa cứu cô sao?

Nam thần cứu cô sao!

Ý nghĩ này, không ngừng lên men trong đầu cô, sau cùng, ánh mắt của cô tỏa sáng nhìn về phía Mạc Tây Thừa.

Có phải nam thần không phải không có ý gì với cô hay không?

Nghĩ tới đây, vừa mới tiêu tan, lập tức bốc cháy lên lần nữa.

Đúng lúc này, nghe được phục vụ nói, Thi Niệm Điều mới phát hiện, chính mình còn đồ vào trong ngực nam thần.

Cô vội vàng ngồi ngay ngắn, ho khan một tiếng, sắc mặt đều đỏ, nhìn Mạc Tây Thừa mở miệng nói: "Cái kia, cảm ơn anh."

Mạc Tây Thừa nhìn chằm chằm tay mình, nghĩ đến vừa mới đỡ cô, nhịp tim ngừng nửa, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn về đồ ăn trên bàn.

Trong đầu bỗng nhiên hiện ra ngày đó, nhà sản xuất tiến tổ, hành động thân mật của cô và nhà sản xuất.

Mạc Tây Thừa xa cách mở miệng lần nữa: "Không cần."

Một bữa cơm, lại trở nên lúng túng.

Cuối cùng ráng chịu ăn xong, bốn người đứng lên đi ra ngoài.

Kiều Luyến nhìn Thi Niệm Điều, vội vàng đỡ Thẩm Lương Xuyên: "Chúng ta từ từ trở về đi, nhìn xem bóng đêm. Bầu trời Hoàn Kiếm, thật là tốt!"

Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sương mù, đến ngôi sao cũng không thấy, không khác gì Bắc Kinh.

Chẳng qua anh cũng không có đâm thủng Kiều Luyến, khẽ gạt đầu, liền tạm biệt Mạc Tây Thừa.

Kiều Luyến còn nhìn Thi Niệm Điều: "Mạc Tây Thừa, Niệm Điều cũng ở tại khác sạn cạnh đoàn làm phim, tôi nhờ anh, đưa cô ấy về."

Nói xong, còn nháy mắt ra hiệu với Thi Niệm Điều.

Thi Niệm Điều hít sâu một hơi, lặng lẽ làm một dấu Ok với cô.

Chờ đến khi Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên rời đi, Thi Niệm Điều liền theo Mạc Tây Thừa, chậm rãi đi trên con đường về đoàn làm phim.

Thi Niệm Điều nghĩ đến lời lát nữa muốn nói, khăn trương tay đều ướt.

Cô nuốt mấy miệng nước bọt, mắt thấy sắp đến đoàn làm phim, lúc này mới bỗng nhiên hô một tiếng: "Chớ đã, Mạc Tây Thừa."

Mạc Tây Thừa dừng bước lại, quay đầu.

Thi Niệm Điều cúi thấp đầu xuống, nhìn lấy mũi giày của mình, "Cái kia, anh, anh thiếu một người bạn gái đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 728: Mạc Tây Thừa, em thích anh! (5)

Vấn đề này vừa ra, nhịp tim Thi Niệm Điều, lập tức loạn cả lên.

Nhảy loạn "thình thịch".

Cô không dám ngẩng đầu nhìn Mạc Tây Thừa, chỉ là cúi đầu chăm chú nhìn mặt đất, thế nhưng toàn bộ lực chú ý lại đặt ở trên người Mạc Tây Thừa.

Anh giống như bị mình hỏi ngây ngẩn cả người, trong lúc nhất thời không nói gì.

Thi Niệm Điều đã lớn như vậy, là lần đầu tiên thổ lộ với người khác.

Tâm tình khăn trương thấp thòm bất an, để cho cô cảm thấy mình sắp bị tra tấn điên rồi.

Đến cùng là được hay không!

Vô căn môi, hi vọng thời gian trôi qua nhanh một chút, để cho mình nghe được đáp án.

Lại vừa hy vọng thời gian cứ dừng lại ở thời khắc này như vậy, miễn cho nghe được đáp án, nghĩ khác với mình.

Một lát sau, Mạc Tây Thừa vẫn không trả lời, bộ dạng này, để Thi Niệm Điều hận không thể thu hồi chính mình vừa nói.

Cô ho khan một tiếng, ngẩng đầu lên, vừa muốn nói gì, liền nghe thấy Mạc Tây Thừa nghi ngờ nhú lông mày: "Cô, có ý gì?"

Có ý gì?

Thi Niệm Điều quả thực là muốn quỳ với anh.

Đơn giản như vậy, đều nghe không hiểu sao?

Cô trực tiếp mở miệng: "Ý tôi là, tôi thích anh, tôi có thể làm bạn gái của anh không?"

Hỏi ra lời này, mặt của cô lập tức đỏ lên.

Cô cắn môi, ngẩng đầu lên, cũng không biết lấy hết dũng khí thế nào, cứ nhìn chăm chăm Mạc Tây Thừa như vậy.

Giống như không chiếm được đáp án, liền không bỏ qua.

Nhưng tiếp theo, liền thấy Mạc Tây Thừa trầm mặc thật lâu.

Trên mặt của anh không lộ vẻ gì, ánh mắt vẫn là loại u buồn như cũ, thâm thúy giống như có bao chuyện.

Không biết vì cái gì, nhìn thấy vẻ mặt như thế, trong lúc nhất thời Thi Niệm Điều giống như bỗng nhiên biết anh muốn nói gì.

Vội vàng dời ánh mắt đi, muốn nói sang chuyện khác, "Cái kia, hôm nay sắc trời thật tốt."

Thế nhưng, tiếng Mạc Tây Thừa, vẫn truyền tới: "Tôi trước mắt, không có dự định yêu đương."

Thi Niệm Điều sững sờ.

Cô cảm giác lòng mình vừa rồi tràn đầy mong đợi, bỗng giống như lập tức bị ném vào băng tuyết.

Cả người cũng giống như là bị một chậu nước lạnh dội từ đầu xuống.

Cô kinh ngạc nhìn Mạc Tây Thừa, nhìn thật lâu, mới hiểu được, chính mình là bị cự tuyệt rồi.

Nhưng... Ở trước mặt nam thần, cố gắng duy trì thái độ của mình tốt nhất.

Thi Niệm Điều nuốt ngụm nước miếng, tiếp đó gạt ra một nụ cười còn khó coi hơn khóc: "À, loại khi nào anh muốn yêu đương, nhớ kỹ nói cho tôi đầu tiên."

Câu nói này, lúc đầu chỉ là tìm cho mình một cái bậc thang.

Thi Niệm Điều cơ trí như vậy, làm sao lại nhìn không ra, Mạc Tây Thừa xa cách cô chứ?

Ánh mắt Mạc Tây Thừa u tối, một lúc sau mới mở miệng: "Được."

Sau đó, Thi Niệm Điều liền mở miệng: "Tôi đột nhiên nhớ tới, tôi, tôi tìm chủ biên Luyến có chút việc, cái kia, anh đi trước đi, tôi về tìm bọn họ."

Chung quanh đều là đường phố buôn bán, cho nên nơi này rất an toàn.

Hướng hồ, giờ phút này phụ nữ muốn khóc, loại quật cường tăng thêm kiêu ngạo cho chính mình, cũng không muốn bị nhìn thấy bộ dạng quần bách của mình.

Mạc Tây Thừa khẽ nói: "Được."

Thi Niệm Điều liền xoay người, đi từng bước về phía quán lẩu.

Bóng đêm tương đối đen, ánh đèn tương đối tối.

Không ai có thể thấy rõ ràng nét mặt của cô, thế nhưng Thi Niệm Điều lại cảm thấy chỗ ngực giống như là bị chặn một cục bông.

Cô nỗ lực áp chế tâm tình của mình, nỗ lực nói với chính mình đừng khóc, bằng không mình quá mất mặt!

Tò tình với người ta, bị cự tuyệt, có gì phải khóc!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 729: Mạc Tây Thừa, em thích anh! (6)

Nhưng cho dù là nghĩ như vậy, nước mắt của cô vẫn không khống chế nổi chảy ra, từng giọt nước mắt, lăn theo gương mặt xuống.

Cô đi một mình trên đường phố Hoàn Kiếm.

Mạc Tây Thừa lặng lẽ theo sau lưng cô, nhíu mày, không biết đang suy nghĩ gì, anh giống như là có chút chân tay luống cuống, không biết làm sao trấn an cô.

Biết cô không muốn để cho chính mình tới gần, cũng không yên tâm bỏ mình cô lại.

Kiều Luyến dắt tay Thẩm Lương Xuyên, một mực đi theo sau lưng hai người, không gần không xa.

Mạc Tây Thừa và Thi Niệm Điều nói chuyện, bọn họ nghe không được, thế nhưng giờ này khắc này, đáng về Mạc Tây Thừa và Thi Niệm Điều, hai người còn có cái gì không hiểu?

Kiều Luyến nhìn Thẩm Lương Xuyên một cái, hai người tách ra làm việc.

Kiều Luyến đi tới bên người Thi Niệm Điều, vỗ bờ vai cô một cái.

Thi Niệm Điều quay đầu thấy được cô, nhất thời cảm thấy càng thêm khổ sở và ủy khuất, trực tiếp hô một tiếng "Luyến Luyến!", liền khóc lớn.

Kiều Luyến ôm bờ vai cô.

Thi Niệm Điều lại ở chỗ này co lại.

Một lúc sau, lúc này Thi Niệm Điều mới ngẩng đầu lên, lau khô mắt: "Kỳ thật không có gì phải khóc."

Kiều Luyến gật đầu: "Đúng, trên thế giới này khó tìm con cóc ba chân, đàn ông hai chân thì khó tìm sao? Bộ dạng chúng ta xinh đẹp như vậy, còn sợ không có có đàn ông thích sao?"

"Luyến Luyến, chị nói cái gì đó?!" Thi Niệm Điều bĩu môi, mở miệng nói, "nam thần không thích tôi, khẳng định là bởi vì tôi chưa đủ ưu tú. Chị nói xem, toàn thân cao thấp tôi có chỗ nào không tốt?"

Kiều Luyến:...!!

Nói nhiều như vậy, con bé này còn chưa hết hi vọng?

Thi Niệm Điều cau mày: "Theo lý thuyết, bộ dạng cha mẹ tôi cũng không tệ, tướng mạo tôi hẳn là không có vấn đề. Bằng cấp càng không có vấn đề, này chẳng lẽ là..."

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, nghĩ thầm chẳng lẽ Thi Niệm Điều còn có chỗ nào không hoàn mỹ sao?

Vừa nghĩ như vậy, chỉ thấy Thi Niệm Điều vỗ đầu mình một cái: "Chẳng lẽ anh ấy ghét bỏ đáng người tôi không tốt?"

Đáng người?

Kiều Luyến nhìn về phía Thi Niệm Điều lần nữa.

Cặp móng ra cặp móng, còn có chỗ nào không tốt?

Vừa nghĩ như vậy, liền nghe thấy Thi Niệm Điều cúi đầu, nhìn về phía ngực mình: "là có chút nhỏ."

Kiều Luyến:...

Thi Niệm Điều nắm chặt tay: "Có phải tôi nên ăn nhiều đu đủ hay không?"

Kiều Luyến:...

-

Một bên khác, Thẩm Lương Xuyên đi tới bên người Mạc Tây Thừa.

Theo ánh mắt của anh ta, đang nhìn chăm chăm hai người phụ nữ cách đó không xa.

Kiều Luyến không biết nói cái gì, Thi Niệm Điều vừa rồi còn khóc ưu thương, lập tức tốt lên, hai người ở đó réo rất không biết đang nói cái gì.

Thẩm Lương Xuyên mím môi, mở miệng nói: "Nhìn cậu đối với cô ấy, cũng không giống là không có ý gì, vì sao cự tuyệt?"

Mạc Tây Thừa buông mắt.

Bên môi anh mang theo một nụ cười châm chọc, một lúc sau mới mở miệng: "Cậu cảm thấy, thân phận như tôi, nên liên lụy một người khác sao?"

Thẩm Lương Xuyên yên lặng, không phản bác được.

Một lúc sau, lúc này anh mới lên tiếng: "Cho nên, đây là việc nhiều năm như vậy, cậu đều không có thử nghiệm yêu đương sao?"

Mạc Tây Thừa nhìn về phía anh, khẽ gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên nhất thời thờ dãi: "Là chính cậu, trói buộc chính cậu."

Mạc Tây Thừa buông mắt: "Huyết mạch thân tình, chém không đứt."

Anh là con riêng.

Mãi mãi là người không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Mà cô, giống như một mặt trời, để anh ta không cách nào kháng cự, nhưng lại không đành lòng liên lụy đến cô, cho nên, vẫn là sớm nói rõ thì tương đối tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 730: Mạc Tây Thừa, em thích anh! (7)

Huống hồ... Cô còn có lựa chọn tốt hơn, không phải sao?

Mạc Tây Thừa rũ mắt.

-

Ban đêm, trở lại khách sạn.

Mặt mũi Thi Niệm Điều tràn đầy vui vẻ tạm biệt với Kiều Luyến: "Được rồi, tôi về trước đây~ "

Kiều Luyến có chút lo lắng: "Tối nay, hay hay là tôi ở cùng em nhé."

Thi Niệm Điều lập tức xua tay, nháy mắt ra hiệu nói: "Không cần, Thẩm anh để nhà chị phòng không gối chiếu, không phải sẽ hận chết tôi sao! Và lại, không phải là bị cự tuyệt tỏ tình sao? Có gì ghê gớm đâu!"

Kiều Luyến còn muốn kiên trì, Thi Niệm Điều lại xua tay: "Thật sự không cần, chị đi nhanh một chút đi."

Kiều Luyến chỉ có thể gật đầu.

Trở lại khách sạn, Thẩm Lương Xuyên đã ở trong phòng.

Kiều Luyến nghĩ đến Mạc Tây Thừa, nhin không được có chút giận: "Niệm Điều của chúng ta có chỗ nào không tốt, vì sao Mạc Tây Thừa không tiếp nhận cô ấy? Hai người bọn họ đứng cùng một chỗ, quả thực là phối hợp!"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, mím môi, cuối cùng vẫn là đi tới, ôm eo cô mở miệng nói: "Mạc Tây Thừa không muốn liên lụy cô ấy."

Kiều Luyến sững sờ, "Là sao?"

Thẩm Lương Xuyên đơn giản phổ cập cho Kiều Luyến một chút về gia thế Mạc Tây Thừa.

"Mẹ cậu ấy, là tình nhân chủ tịch công ty Mạc gia nuôi ở bên ngoài, Mạc phu nhân biết hai người bọn họ tồn tại. Mẹ cậu ấy và chủ tịch Mạc gia nói là chân ái, cho nên lúc mẹ cậu ấy còn trẻ, liền cầu Mạc phu nhân không đuổi họ đi, sau đó một mực được Mạc chủ tịch, cũng chính là cha Mạc Tây Thừa, nuôi ở bên ngoài. Bên Mạc phu nhân còn sinh ra một anh trai không hơn Mạc Tây Thừa bao nhiêu. Mẹ cậu ấy không thể rời bỏ cha cậu ấy, nhưng lại cảm thấy có lỗi với Mạc phu nhân, cho nên một mực nỗ lực áp chế Mạc Tây Thừa, không cho Mạc Tây Thừa có bất kỳ cái nhìn gì với sản nghiệp Mạc gia."

Kiều Luyến nhú lông mày: "Người phụ nữ này có bị bệnh không? Đời này, liền tình nguyện làm tiểu tam cho người khác? Còn Mạc phu nhân kia cũng vậy, đàn ông như vậy, làm sao không ly hôn đi?! Lại còn sinh con cho ông ta!"

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Tính cách Mạc phu nhân lương bạc, cũng xem như bạn mẹ anh. bà ấy năm đó cũng chẳng hay biết gì, thẳng đến khi sinh con, lúc này mới phát hiện con trai mình không kém em trai mấy ngày. Lúc ấy muốn ly hôn, mà Mạc gia chắc chắn sẽ không để cho bà ấy mang con cùng đi. Mạc phu nhân cũng không cam chịu để lại tất cả cho tiểu tam, cho nên ở lại, chẳng qua nhiều năm như vậy, bà ấy và cha Mạc Tây Thừa, chỉ là hình thức hôn nhân."

Nói đến đây, Thẩm Lương Xuyên thở dài: "Đáng tiếc là, con trai của Mạc phu nhân, cũng chính là anh trai cùng cha khác mẹ với Mạc Tây Thừa, có chút... Nói như thế nào đây, áo lụa, không muốn phát triển, hiện tại đang thực tập trong công ty Mạc gia, đáng tiếc tiếng oán than đầy đất, tất cả mọi người không phục. Hai năm trước, lúc họp hội đồng quản trị, thậm chí có người nói ra, để Mạc Tây Thừa cùng tiến công ty thực tập, cũng chính từ khi đó, Mạc phu nhân bắt đầu đè ép Mạc Tây Thừa, mẹ Mạc Tây Thừa, cũng chèn ép cậu ấy không cho ra mặt, cảm thấy mình đoạt chồng Mạc phu nhân, đã rất không đúng, không thể để cho Mạc Tây Thừa cướp đi danh tiếng của anh trai mình."

Kiều Luyến nghe, trợn mắt hốc mồm!

Cô chỉ gặp qua vì con trai mình, ủy khuất người của mình, từ trước tới nay chưa từng gặp qua, tự mình ủy khuất con trai mình!

Đã biết mình không đúng, vậy tại sao không rời đi, cho gia đình người ta trong sạch?

Tình yêu trong miệng bà, quan trọng như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 731: Mạc Tây Thừa, em thích anh! (8)

Trách không được, rõ ràng Mạc Tây Thừa có năng lực tạo nên sự nghiệp trong làng giải trí, nhưng vẫn không nóng không lạnh.

Những phim ảnh có thể làm nổi, xưa nay anh ta không nhận.

Thậm chí, anh ta không có bất kỳ tiếng tăm gì, thì ra là vì áp chế chính mình.

Có người mẹ như thế, cũng thật sự là say.

Kiều Luyến đột nhiên cảm giác được Mạc Tây Thừa rất đáng thương.

Trách không được ánh mắt của anh ta luôn luôn tràn đầy u buồn, cả người giống như thực vật không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Kiều Luyến thở dài.

Nếu như Thi Niệm Diêu ở cùng Mạc Tây Thừa, không chừng phải gặp bao nhiêu ủy khuất!

Giờ khắc này, Kiều Luyến bỗng nhiên hiểu được ý nghĩ của Mạc Tây Thừa.

-

Ngày thứ hai, hai người dự định về nhà ăn tết.

Chuyện bất động sản bên Tô Châu, đi lên quỹ đạo, chỉ chờ ba tháng bắt đầu phiên giao dịch bán nhà.

Mà sáng sớm, liền thấy Thi Niệm Diêu mang theo hành lý của mình, đứng ở cửa khách sạn bọn họ.

Kiều Luyến sững sờ, "Em đây là?"

"Không phải mọi người về Bắc Kinh sao? Tôi đi cùng mọi người." Thi Niệm Diêu đi tới, trên mặt vẫn treo nụ cười, thế nhưng nụ cười kia, thủy chung mang theo gượng ép.

Kiều Luyến nhìn bộ dạng của cô ấy, liền biết chuyện ngày hôm qua, kỳ thật vẫn tổn thương tới cô.

Hiện tại để cho cô rời đoàn làm phim, cũng rất tốt.

Thế là, Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Lúc ba người cùng tới đi, Mạc Tây Thừa đến tiễn bọn họ.

Đêm qua Mạc Tây Thừa phải quay, trong mắt có tia máu đỏ, khi nhìn thấy Thi Niệm Diêu kéo theo hành lý đứng ở bên cạnh hai người, hơi sững sờ.

Cũng không có nói nhiều một câu.

Dù sao, kỳ thật anh ta xem như có chút hảo cảm với Thi Niệm Diêu, nhưng cũng chỉ là hảo cảm, giống như là một mầm non mới nảy.

Thi Niệm Diêu thấy thần sắc anh ta lãnh đạm, người càng hạ thấp hơn một chút.

Sau cùng, đi theo hai người lên máy bay.

-

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên trở lại Bắc Kinh, đã là cuối năm.

Hạ Diệp Hoa vội vàng mua sắm đồ tết, giúp việc trong nhà cũng đều chuẩn bị đồ ăn tết.

Hôn lễ của Hạ Noãn Noãn và Thẩm Tử Hào, định vào 15 tháng riêng năm sau.

Dù sao cũng không thể để bụng lớn, mặc áo cưới không dễ nhìn.

Bởi vì thời gian cấp bách, cho nên cha mẹ Hạ dứt khoát cũng không trở về, ở lại Bắc Kinh, chuẩn bị hôn lễ.

Năm mới tới.

Trong nhà cũng càng thêm náo nhiệt.

Thế nhưng đến ban đêm, Kiều Luyến lại phát hiện, Hạ Diệp Hoa đứng ở cửa phòng Tống Nguyên Hi, lộ ra hoài niệm.

Lúc này Kiều Luyến mới chợt hiểu, Tống Nguyên Hi ở trại an dưỡng, đã sắp hai tháng.

Cũng không biết cô ấy hiện đang khôi phục thế nào?

Cô nghĩ tới đây, liền buông con người xuống.

Tống Nguyên Hi, là nguyên nhân chuyện từ tám năm trước.

Thẩm Lương Xuyên một mực không nói cho cô nguyên nhân lỡ hẹn, có lẽ có thể từ chỗ Tống Nguyên Hi, tìm được cái gì.

Lần trước đi xem cô ấy, bệnh tình không tốt.

Cũng không biết trong khoảng thời gian này, bệnh tình của cô ấy ổn hơn chưa.

Nghĩ tới đây, ngày thứ hai, Kiều Luyến lấy cớ, đi trại an dưỡng.

Gác cổng trại an dưỡng, vẫn không cho cô tùy tiện đi vào.

Kiều Luyến định gọi cho Hạ Noãn Noãn, để cho cô ấy giúp mình một chút.

Thật không nghĩ đến, đứng ở ven đường, đang định gọi điện thoại, đã thấy một chiếc xe sang trọng lái tới.

Kiều Luyến cũng không có để ý, nhưng khi chiếc xe kia tót, hạ cửa xem xuống, xuyên qua cửa xe, Kiều Luyến liếc mắt liền thấy được người ngồi ở bên trong—— Mai Phượng!

Kiều Luyến sững sờ, Mai Phụng tới nơi này làm gì?! Bà ta đến thăm người nào?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 732: Chuyện tám năm trước! (1)

Bởi vì hôm nay không phải thời gian tới thăm, cho nên gác cổng ngăn đón không cho vào.

Mai Phụng không biết gọi điện thoại cho ai, liền có người đi ra, không chỉ nghênh đón Mai Phụng đi vào, còn để bọn họ lái xe tiến vào.

Cái đài ngộ này...

Thế nhưng, Mai Phụng cũng có người thân ở trong viện dưỡng lão sao?

Lúc ấy Kiều Luyến cũng không có suy nghĩ nhiều.

Cô chỉ gọi điện thoại cho Hạ Noãn Noãn.

Lập tức bước sang năm mới, thân thể Hạ Diệp Hoa cũng đã khôi phục, cho nên Hạ Noãn Noãn đã đi làm lại rồi.

Chờ năm phút đồng hồ, Hạ Noãn Noãn từ trong viện dưỡng lão đi ra.

Áo lông màu trắng, khiến cô càng nhu tình như nước, một đôi mắt biết cười, để cho người ta trông thấy cô, cũng cảm giác trong lòng ấm áp.

Dù lúc nào, Hạ Noãn Noãn cũng cho người ta cảm giác, mãi mãi là con gái vùng Giang Nam.

Cô ấy trông thấy Kiều Luyến, ánh mắt sáng lên, đi tới: "Mọi từ từ Tô Châu trở về rồi sao?"

Kiều Luyến gật đầu.

Hạ Noãn Noãn lập tức cười híp mắt lại: "Hôm trước đi Hạ còn lảm bảm, mọi người không có thể về nhà ăn tết sao? ~ "

Kiều Luyến trêu ghẹo cô: "Hiện tại còn gọi đi Hạ, sao em còn không đổi giọng?"

Hạ Noãn Noãn hơi đỏ mặt: "Cái này, đây không phải là vì chưa có cử hành hôn lễ sao?"

"Không có cũng có thể đổi giọng, chứng đã nhận."

Kiều Luyến nói đến đây, cúi đầu nhìn về phía bụng Hạ Noãn Noãn.

Bởi vì đứa bé vẫn chưa tới hai tháng, lại bọc lấy áo lông dày, cho nên căn bản là nhìn không ra.

Nhưng Kiều Luyến vẫn theo bản năng đưa tay ra sờ: "Bảo Bảo có ngoan hay không?"

Hạ Noãn Noãn liền cười: "Chị thích Bảo Bảo như thế, sao không cùng Thẩm ảnh để sinh một đứa?"

Nghe nói như thế, tay Kiều Luyến sờ bụng Hạ Noãn Noãn, có chút dừng lại.

Cô mím môi, lúc này mới đứng thẳng người: "Tuổi chúng ta còn trẻ, chẳng qua em yên tâm, tôi không thể quá muộn so với em!"

Nói chuyện, hai người đã tiến vào trại an dưỡng.

Những ngày này Hạ Noãn Noãn đi theo Hạ Diệp Hoa càng tốt, cho nên dần dần cũng hiểu quan hệ của Tống Nguyên Hi và nhà họ.

Đối với chuyện Kiều Luyến giấu Hạ Diệp Hoa đến xem Tống Nguyên Hi, cô hiểu.

Kiều Luyến hỏi thăm: "Gần đây bệnh tình cô ấy thế nào?"

Hạ Noãn Noãn mở miệng nói: "Kỳ thật em cảm thấy, tâm tình của cô ấy đã ổn định lại, bệnh tình cũng hóa giải. Dù sao cô ấy cũng là nhất thời nhận lấy kích thích. Thế nhưng mỗi lần đi Hạ đến xem cô ấy, cô luôn luôn không nói, khiến mọi người cũng không biết đến cùng cô ấy có khỏe hay không."

Hạ Noãn Noãn thở dài: "Bình thường, Tống tiểu thư cũng rất yên lặng, ở chỗ này giống như không có bất kỳ ý kiến gì. Nhưng em cảm thấy, cô ấy không

giống như còn sinh bệnh, giống như là..."

Kiều Luyến nhìn cô: "Giống như là cái gì?"

"Giống như tự mình lưu đây." Hạ Noãn Noãn nhỏ giọng: "Em học qua tâm lý, loại tình huống này, hình như cô ấy đối với chuyện tổn thương Thẩm ảnh đế, canh cánh trong lòng, hiện tại tự giam mình ở nơi này, có một loại cảm giác giam giữ mình. Bình thường cô ấy cũng không ra khỏi cửa, chỉ ở trong phòng."

Hạ Noãn Noãn nhủ mảy: "Kỳ thật một người bình thường, nếu như thời gian lâu dài, không tiếp xúc với bên ngoài, như vậy có thể sẽ bị bệnh tự kỷ."

Kiều Luyến nhủ mảy, nghe Hạ Noãn Noãn nói xong những lời này, đi về phía trước hai bước, chợt thấy xe Mai Phụng, vậy mà dừng cạnh phòng làm việc của Hạ Noãn Noãn.

Sau đó, cô liền thấy Mai Phụng xuống xe, đi tới phòng Tổng Nguyên Hi!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 733: Chuyện tám năm trước! (2)

Kiều Luyến kinh ngạc mở to hai mắt nhìn!

Lúc đầu cô cho là, có lẽ Mai Phụng tới nơi này là vì thăm viếng người khác, nhưng bây giờ...

Tổng Nguyên Hi không phải em gái bạn cũ Thẩm Lương Xuyên sao?

Đến Hạ Diệp Hoa cũng không biết thân phận của Tổng Nguyên Hi, vậy Mai Phụng... Tại sao tới thăm hỏi Tổng Nguyên Hi?

Cô lập tức ngắt ngẩn cả người, liền nghe thấy Hạ Noãn Noãn ở bên cạnh kinh ngạc mở miệng: "Di Mai? Thì ra trong miệng người khác, phu nhân thường xuyên đến thăm Tổng tiểu thư, là di Mai sao?"

Một câu roi xuống, Kiều Luyến bắt được cái gì, vội vàng nhìn về phía Hạ Noãn Noãn: "Có ý gì?"

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Thời gian trước, không phải em xin phép nghỉ một tháng đi chăm sóc di Hạ sao? Sau khi trở về, em liền rất chú ý Tổng tiểu thư, đồng nghiệp em nói, có quý phụ nhân, luôn luôn đến thăm Tổng tiểu thư. Em cũng không nghĩ nhiều... Chỉ là, tại sao di Mai biết Tổng tiểu thư?"

Trực giác Kiều Luyến mách bảo, khẳng định trong đó có lừa dối!

Cô cắn môi, bỗng nhiên thăm dò một chút, sau đó một kéo Hạ Noãn Noãn: "Đi theo chị!"

Bình thường Hạ Noãn Noãn cũng là cô gái ngoan ngoãn, giờ phút này thấy Kiều Luyến không có đi từ cửa chính vào, ngược lại cúi đầu, khom người, vòng qua tòa nhà, đi ra phía sau.

Cô cũng chỉ đi theo.

Đến đằng sau, Kiều Luyến ngẩng đầu nhìn: "Tổng Nguyên Hi ở lầu hai chỗ này sao?"

Hạ Noãn Noãn gật đầu.

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "Em canh chừng cho chị, chị nghe bọn họ đang nói cái gì."

Hạ Noãn Noãn...

Hạ ừ ảm chân chờ một chút, liền gật đầu: "Được."

Sau đó khẩn trương mở miệng: "Cẩn thận bị phát hiện."

Kiều Luyến làm một hủ thế Ok.

Cô nhìn bốn phía một chút, thấy ở đây có đường ống duy nhất, cũng là đường ống điều hòa, thế là cô hít vào một hơi thật sâu, sau đó hai cánh tay bám vào điều hòa, lập tức nhảy lên phía trên, chậm rãi đứng thẳng người, nhón mũi chân, lúc này mới miễn cưỡng nhìn thấy tình huống bên trong.

Dứt khoát, trên ban công lầu hai, có một cái bồn hoa, vừa dễ dàng che kín đầu của cô.

Cô liền nhìn thấy.

Trong phòng vô cùng ấm, thế nhưng cửa sổ lại mở.

Kiều Luyện đứng ở chỗ này, cũng có thể cảm giác được hơi ấm đập vào mặt.

Tổng Nguyên Hi mặc chiếc váy ngủ đơn bạc màu trắng, cứ ngồi ở chỗ gần cửa sổ như vậy.

Có thể nhìn ra được, mặt của cô đã cồng đến trắng bệch như tờ giấy, xõa tóc đen nhánh, cả người đờ đẫn nhìn về phía trước.

Mai Phụng nhú mồm, buông bánh ngọt trong tay xuống.

Hai người người nào cũng không nói chuyện, cứ đợi trong phòng như vậy.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, Kiều Luyện đang suy tư, Mai Phụng này đến thăm Tổng Nguyên Hi, chẳng lẽ chính là vì ngồi đối mặt nhau như thế?

Ý nghĩ này vừa qua khỏi, cuối cùng nghe thấy Mai Phụng mở miệng nói: "Bệnh của cô, kỳ thật đã tốt, đúng hay không?"

Tổng Nguyên Hi không nói lời nào.

Mai Phụng liền nở nụ cười: "Cô cho rằng, cô ở đây giả bệnh, người bên ngoài sẽ áy náy sao? Tôi cho cô biết, anh Lương Xuyên mà cô thương nhớ, đã sớm công khai Thẩm phu nhân là ai!"

Ngón tay Tổng Nguyên Hi đặt ở trên đầu gối, khi nghe được câu này, hơi hơi co rụt lại.

Mai Phụng liền đứng lên: "Tôi biết cô không có chuyện gì. Tôi cũng biết rõ cô là bởi vì lần trước đâm anh Lương Xuyên của mình, cho nên mềm lòng, thế nhưng chẳng lẽ cô đã quên chuyện tám năm trước sao?!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 734: Chuyện tám năm trước! (3)

Một câu, kích thích Tổng Nguyên Hi.

Cô ta nắm chặt nắm đấm, cuối cùng ánh mắt chết lặng có tiêu cự, bình tĩnh nhìn về phía Mai Phụng.

Môi của cô ta vẫn mím thật chặt như cũ.

Mai Phụng nhìn thấy bộ dạng của cô ta, lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, vội vàng ngồi xổm ở trước mặt của cô ta, nói lời mang theo dụ dỗ: "Tổng tiểu thư, cô đừng quên, năm đó anh trai cô chết như thế nào! Chẳng lẽ cô không báo thù sao? Chẳng lẽ cô muốn để Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyện, cứ có cuộc sống hạnh phúc vậy sao? Cô cam tâm sao?!"

Cam tâm sao?

Tổng Nguyên Hi nhú lông mày.

Cô ta nhìn chăm chăm Mai Phụng.

Một lúc sau, Tổng Nguyên Hi mới chậm rãi mở miệng: "Vậy tôi còn có thể làm gì?"

Trong ánh mắt Mai Phụng hiện lên ý cười: "Cuối cùng cô cũng mở miệng."

Tổng Nguyên Hi mặt không biểu tình.

Thân thể đơn bạc, giống như một trận gió có thể thổi đi.

Cô ta mảnh mai nhìn chăm chăm Mai Phụng, giống như một đứa trẻ mờ mịt, không biết nên đi nơi nào.

Lúc này Mai Phụng mới đứng lên: "Đi về nhà. Cô phải nghĩ biện pháp trở lại Thẩm gia, chỉ cần cô ở Thẩm gia, chỉ cần lúc nào cô cũng xuất hiện ở trước mặt Thẩm Lương Xuyên, cậu ta sẽ không thể nào quên đau đớn tám năm trước!"

"Cô bé à, tôi biết cô rất đau khổ. Nhưng mà năm đó anh trai cô tử vong, so với cô càng thêm thống khổ! Cô xem như là vì báo thù cho anh trai mình, cô phải nổi lên!"

Lời này để Tống Nguyên Hi nhủ lòng mày.

Mai Phụng vỗ vỗ bờ vai cô ta: "Còn lại, cũng không cần tôi đến dạy cô làm sao chứ?"

Tống Nguyên Hi ngẩng đầu nhìn bà ta, vẻ mặt thật thà, cuối cùng có gọn sóng.

Một lúc sau, cô ta mới khẽ gật đầu.

-

Kiều Luyến từ điều hoà không khí nhảy xuống.

Tay chân của cô lạnh buốt, khăn trương nuốt ngậm nước miếng.

Cô nhìn chăm chăm vào phía trước, cảm giác trên lưng có một cơn gió lạnh thổi qua.

Chuyện tám năm trước...

Tám năm trước, trong nhà Tống Nguyên Hi, đến cùng xảy ra chuyện gì?!

Anh trai của cô ấy chết, đến cùng có quan hệ gì với mình?

Kiều Luyến nhủ chặt lòng mày, làm sao cũng nghĩ không ra được chuyện tám năm trước có thể xảy ra chuyện gì.

Lần này cô trở lại Tô Châu, tìm được danh sách nhân viên năm đó thi công gặp nạn, phía trên căn bản cũng không có anh trai Tống Nguyên Hi!

Điều này nói rõ, nguyên nhân cái chết của anh trai Tống Nguyên Hi, không phải là bởi vì tòa nhà kia.

Nhưng nếu là như vậy, đến tột cùng là vì cái gì?

Mà Mai Phụng, lại cùng tám năm trước, có gì gút mắc?!

Cô siết nắm tay, ngẩng đầu nhìn chăm chăm cửa sổ lầu hai.

Không khỏi cảm giác có một trận lạnh ý thâm thấu, để cho cô không tự chủ rùng mình một cái.

Hạ Noãn Noãn đứng ở phía dưới, không biết phía trên đối thoại thế nào, thế nhưng nhìn bộ dạng của Kiều Luyến lúc này, như là có chuyện gì, cô liền lên trước một bước, vỗ vỗ bờ vai Kiều Luyến: "Chị sao thế?"

Kiều Luyến giật nảy mình, lấy lại tinh thần, nhìn Hạ Noãn Noãn, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Một lúc sau, cô mới chậm rãi mở miệng: "Chị không sao. Chị chỉ là..."

Hạ Noãn Noãn nghi ngờ nhìn cô chăm chăm: "Chị còn đi xem Tống tiểu thư sao?"

Kiều Luyến lắc đầu: "Chị nhớ ra rồi, chị còn có chuyện, muốn về nhà trước."

Sau đó liền hốt hoảng chạy ra cửa.

Chờ đến khi ra khỏi trừ an đường, cô liền vội vàng gọi một chiếc xe taxi, hoảng hoảng về biệt thự Thẩm gia.

Không biết vì cái gì, cô luôn cảm thấy có hơi lạnh.

Và lại, cô muốn trở về hỏi Thẩm Lương Xuyên một chút, đến cùng tám năm trước xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 735: Chuyện tám năm trước! (4)

Vì cái gì tất cả mọi người đều gạt cô?

Nhưng khi xe taxi đứng ở trước biệt thự Thẩm gia, cô xuống xe, nhìn lên biệt thự lớn trước mặt, nhúu mày.

Một lúc sau, cô mới chậm rãi đi vào.

Mới vừa vào cửa, liền thấy Hạ Diệp Hoa và thím Lý mua rất nhiều cá biển trở về, đang đặt trong tủ lạnh.

Trông thấy cô vào cửa, liền lập tức mở miệng: "Tiểu Kiều, con mau xem, cá hôm nay thật tươi!"

Kiều Luyến đi qua, nhìn thoáng qua cá biển, khẽ gật đầu, quay đầu nhìn bốn phía một chút: "Mẹ, Thẩm Lương Xuyên đâu?"

"Há, vừa mới nhận được một cuộc điện thoại, đi rồi."

Thẩm Lương Xuyên lại không ở nhà?

Kiều Luyến khẽ gật đầu, liền nghe thấy Hạ Diệp Hoa và thím Lý ở đó nói liên miên, nói qua chuyện mời cha mẹ Hạ Noãn Noãn tới nhà ăn cơm, chuẩn bị thực đơn.

Một tiếng đồng hồ sau, cuối cùng Thẩm Lương Xuyên trở về.

Vào cửa liền cởi áo khoác, thế nhưng Kiều Luyến phát hiện, sắc mặt của anh có chút lãnh ý, chỉ là trông thấy người trong phòng, hơi trở nên ấm áp.

Hạ Diệp Hoa nhìn thấy anh, thuận miệng hỏi một câu: "Con vừa mới vội vội vàng vàng đi đâu?"

Thẩm Lương Xuyên vô thức mở miệng: "Không có đi chỗ nào..."

Nhưng lời nói vừa xong, lại cảm thấy, không nên gạt Hạ Diệp Hoa.

Anh mím môi, lúc này mới lên tiếng: "Vừa rồi trại an dưỡng gọi điện thoại cho con, nói là Tống Nguyên Hi yêu cầu gặp con."

Vừa nghe đến tin tức Tống Nguyên Hi, Hạ Diệp Hoa hơi sững sờ, nhìn về phía anh: "Cậy các con, nói cái gì?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, liền im lặng quan sát Kiều Luyến, một lúc sau mới mở miệng nói: "Con bé nói, muốn về nhà ăn tết."

Muốn về nhà ăn tết...

Quả nhiên, là Mai Phụng ra chủ ý!

Kiều Luyến nhúu mày, ngẩng đầu lên.

Hạ Diệp Hoa cũng ngậy ngẩn cả người: "Vậy con đáp ứng?"

Nói cho hết lời, liền cảm thấy câu nói này của mình thực là nói nhảm.

Nếu như đáp ứng, vậy Tống Nguyên Hi đã sớm theo anh trở về rồi.

Bây giờ nhìn bộ dạng anh, hiển nhiên là không có đáp ứng.

Hạ Diệp Hoa có chút mất mát cúi thấp đầu xuống, nhưng lại giữ vững tinh thần: "Mẹ biết ý của con."

Ý Thẩm Lương Xuyên rõ ràng, anh không có đáp ứng Tống Nguyên Hi, sợ Tống Nguyên Hi lại đến tìm Hạ Diệp Hoa hỏi thăm, cho nên nói trước một tiếng, cũng miễn cho Hạ Diệp Hoa mềm lòng, để Tống Nguyên Hi trở về.

Thế nhưng nghĩ đến một mình Tống Nguyên Hi lẻ loi ở bệnh viện ăn tết, tâm Hạ Diệp Hoa không thoải mái.

Kiều Luyến nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, nhẹ nhàng thờ ra.

Nghe được lời Mai Phụng, Kiều Luyến thật sự sợ Tống Nguyên Hi lại làm ra thủ đoạn gì, để Thẩm Lương Xuyên mang cô ta về nhà.

Không phải cô sợ hãi Tống Nguyên Hi trả thù cô, nàng chỉ là sợ hãi, Tống Nguyên Hi lại quấy nhiễu ngôi nhà không yên.

Chờ đến khi ăn cơm tối, cô theo Thẩm Lương Xuyên lên lầu.

Cô nằm ở trên giường, đang suy tư chuyện của Mai Phụng, bên hông chợt xiết chặt, chợt thân thể dựa vào gần cô...

Sau một trận vận động qua đi, sắc mặt Kiều Luyến rất hồng, thờ mạnh nằm ở bên cạnh.

Thẩm Lương Xuyên nằm ở bên cạnh cô, ôm cô.

Kiều Luyến có thể nghe được tiếng tim đập của Thẩm Lương Xuyên, rõ ràng như vậy, chân thật như vậy, để cho cô cảm thấy giống như tất cả khó khăn, ở trước nhịp tim này, đều không tính là gì.

Cô hít vào một hơi thật sâu, còn muốn hỏi anh chuyện tám năm trước, đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Thế nhưng lời nói đến bên miệng, nghĩ đến mỗi lần hỏi thăm vấn đề này, phản ứng của anh, cuối cùng vẫn là nuốt trở vào.

Trong bóng tối, Kiều Luyến híp mắt lại.

Anh không nói, cô có thể tra.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 736: Chuyện tám năm trước! (5)

Ngày thứ hai, Kiều Luyến tỉnh lại, Thẩm Lương Xuyên đã xuống tập thể hình.

Sau khi cô rửa mặt xong, xuống lầu, liền thấy Hạ Diệp Hoa nhíu mày, ngồi ở trên ghế sofa, đang nói chuyện với thím Lý: "Ông ta khẳng định có ý! Biết rõ buổi tối hôm nay tôi hẹn thông gia ăn cơm, liền cố ý đi hẹn hôm nay!"

"Ông già Thẩm Tu này, chính là muốn đối nghịch với tôi mới có thể dễ chịu! Tức chết tôi rồi!"

"Hôm qua trong nhà mua nhiều đồ ăn như vậy..."

Hạ Diệp Hoa vừa nói, vừa ủy khuất đỏ cả vành mắt.

Kiều Luyến trông thấy, liền hơi sững sờ, vội vàng xuống lầu: "Mẹ, sao thế?"

Thím Lý cũng lòng đầy căm phẫn: "Lúc đầu phu nhân hẹn thân gia buổi tối hôm nay tới nhà ăn cơm, tất cả mọi người nói xong, thế nhưng Thẩm Tu chợt gọi điện thoại cho phu nhân, nói ông ta vừa mới hẹn thân gia, buổi tối ăn cơm ở Tự Đức, thương lượng hôn sự."

Một câu thương lượng hôn sự, xem như cha Hạ muốn đến nhà bọn họ, chỉ sợ đều tới không được!

Dù sao, gả chồng theo chồng, Hạ Noãn Noãn gả cho Thẩm Từ Hào, mà hiện tại Thẩm Từ Hào là người của Thẩm gia.

Ba Hạ không thể là vì Hạ Diệp Hoa, đi đắc tội Thẩm Tu, về sau con gái gả tới Thẩm gia!

Nghĩ đến hôm qua Hạ Diệp Hoa vì ngênh đón thân gia, trong nhà bận rộn cả ngày, giờ phút này khẳng định mất mát.

Kiều Luyến nhíu lông mày.

Đang suy tư, máy riêng trong nhà vang lên.

Cô đi qua, nghe, đối diện truyền đến tiếng Hạ Noãn Noãn: "Alo?"

"Là chị, Noãn Noãn, sao vậy?" Kiều Luyến gấp vội mở miệng.

Giọng Hạ Noãn Noãn dịu dàng, cách điện thoại, cũng có thể khiến người ta như tắm gió xuân: "Là như vậy, vừa rồi cha Từ Hào gọi điện thoại, nói hẹn tối nay ở Tự Đức, muốn cùng nhau ăn cơm. Thế nhưng cha em đã hẹn với dì, cho nên em vừa thương lượng với Từ Hào một chút, muốn hỏi dì, không biết bà ấy có muốn tới cùng mọi người hay không?"

Ý trong lời nói rất rõ ràng.

Thẩm Tu trực tiếp đặt phòng, xong mới hẹn cha Hạ!

Dẫn đến người của Hạ gia một chút chuẩn bị cũng không có.

Mà suy nghĩ một chút, tính khí Thẩm Tu, cũng biết khẳng định ông ta không có lời hay, nói thông báo, không chừng cũng là mệnh lệnh.

Hạ Noãn Noãn sợ Hạ Diệp Hoa buồn, mới nghĩ tới biện pháp này.

Kiều Luyến liền thuật lại ý của Hạ Noãn Noãn cho Hạ Diệp Hoa, Hạ Diệp Hoa nghe đến đó, trực tiếp cười lạnh: "Đi, vì cái gì không đi? Ta chưa từng có làm chuyện gì có lỗi với ông ta, ta có gì sợ gặp ông ta?!"

Lời nói này xong, thím Lý liền không nhịn được đẩy bà một cái: "Được rồi, rõ ràng là bà lo lắng cho thiếu phu nhân Noãn Noãn bị bọn họ làm khó dễ lần nữa, lúc này mới chạy tới, làm gì nói giống như muốn phá quán vậy?"

Lần trước, cha mẹ Hạ đi Thăm gia, cơm tối cũng chưa ăn liền đi.

Không cần nghĩ, liền biết chắc chắn phát sinh chuyện không thoải mái!

Cho nên, Hạ Diệp Hoa mới mời bọn họ tới dùng cơm, chính là vì đền bù một chút.

Lần này, đương nhiên bà muốn đi, hơn nữa còn muốn dẫn Kiều Luyến và Thảm Lương Xuyên qua, làm chỗ dựa cho Hạ Noãn Noãn!

Nghĩ tới đây, Hạ Diệp Hoa đứng lên, vừa vặn thấy Thảm Lương Xuyên tập thể hình xong, từ bên ngoài đi tới, Hạ Diệp Hoa thấy được anh, lập tức nói: "Tối nay, con gọi một chiếc xe qua đón cha mẹ Hạ đi."

Thảm Lương Xuyên gật đầu.

Thời gian nhanh chóng đến buổi tối, nhân khẩu nhà Thăm gia, hùng dũng oai vệ đứng ngoài nhà hàng.

Vừa tới nhà hàng, liền thấy Mai Phụng đã ở trong phòng, nhìn thấy mấy người, trông mắt hơi híp, chợt nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 737: Chuyện tám năm trước! (6)

Lúc đám Kiều Luyến tới nhà hàng, cha mẹ Hạ cũng vừa đến.

Hạ Diệp Hoa nắm tay mẹ Hạ, cười cười nói nói với cha Hạ, cùng tiến vào phòng.

Nhìn thấy Mai Phụng, Hạ Diệp Hoa liền nở nụ cười.

Mai Phụng vội vàng đứng lên, hiền lành mở miệng: "Mọi người đã tới? Mau mời ngồi!"

Sau đó giải thích nói: "Cha của Tử Hào có chút việc gấp ở trong công ty, mở xong hội nghị sẽ lập tức tới. Thân gia, tôi bồi mấy người trước."

Cha Hạ có thể nói cái gì?

Tuy trong lòng không cao hứng, trên mặt cũng phải gín giữ lấy ý cười, "Không sao, sự nghiệp làm trọng mà!"

Thảm Tử Hào nghe nói như thế, lại không cao hứng: "Cha thì có thể có chuyện gì? Chuyện gì có thể quan trọng hơn việc con trai cưới vợ?"

Một câu rơi xuống, liền nghe chỗ cửa truyền đến tiếng của Thảm Tử: "Thằng nhãi con này! Công ty lớn như vậy, con cũng không giúp ta quản lý, một mình ta giải quyết được sao?"

Nương theo lời này, ông ta đi tới, khi nhìn thấy Hạ Diệp Hoa, hừ lạnh một tiếng, liền dịch chuyển ánh mắt khỏi.

Hạ Diệp Hoa cảnh giác nhìn đám người trước mặt, sợ Thảm Tử nói chút lời gì, để cha Hạ không cao hứng.

Nhưng Thảm Tử lần này, giống như cố kỵ Thảm Tử Hào ở đây, vậy mà một câu cũng không nói, thái độ có chút kiêu ngạo, có chút lạnh.

Tổng thể mà nói, mở màn cũng không tệ lắm.

Lúc này Hạ Diệp Hoa mới thở phào nhẹ nhõm.

Kiều Luyến trông thấy dáng vẻ đó của Hạ Diệp Hoa, không nhịn được cười.

Một lát sau, đồ ăn mang lên.

Hạ Diệp Hoa nhìn thấy một cánh gà hầm ớt, lập tức gấp lên, bỏ vào trong bát Thảm Tử Hào, nịnh nọt mở miệng cười: "Tử Hào, con thích ăn nhất."

Thẩm Từ Hào trong thời gian này, bởi vì quan hệ với Hạ Noãn Noãn, chạy qua bên Hạ Diệp Hoa nhiều hơn.

Vốn là mẹ con ruột, cho dù chuyện năm đó giải thích không rõ ràng, dưới sự dịu dàng của Hạ Diệp Hoa, Thẩm Từ Hào cũng không mặt lạnh giống như trước kia.

Giờ phút này, Hạ Diệp Hoa gấp một cái cánh, không có gấp cho Thẩm Lương Xuyên trước, ngược lại là cho cậu ta trước, Thẩm Từ Hào liền híp mắt lại trong lòng vô cùng hưởng thụ.

Cậu ta cúi đầu, vừa định ăn một miếng, liền nghe thấy Mai Phụng mở miệng: "Chị Hạ, Từ Hào từ khi còn bé thích ăn cánh gà, nhưng hiện tại, Từ Hào cũng đặc biệt thích ăn gà luộc."

Lời này rơi xuống, gấp một miếng gà luộc đặt vào trong bát Thẩm Từ Hào, sau đó mở miệng cười: Khẩu vị con người, cuối cùng sẽ thay đổi."

Một câu, để Thẩm Từ Hào híp mắt lại.

Nghĩ đến trong tám năm này, chỉ sợ căn bản bà cũng không có hiểu rõ thói quen của mình.

Sắc mặt lập tức lạnh xuống.

Cậu ta hừ một tiếng, bỏ cánh gà ra: "Đúng, hiện tại tôi không thích ăn."

Hạ Diệp Hoa bị kích thích hộc mắt đỏ lên, miệng khê động, sau cùng chỉ có thể mở miệng nói: "Là mẹ sai, không biết thói quen bây giờ của con, con thích ăn cái gì? Nói cho mẹ, lần sau mẹ làm cho con."

Trên thế giới này, hiểu rõ con trai nhất, vốn là mẹ.

Nhưng mẹ của cậu ta, lại còn phải hỏi cậu ta thích ăn cái gì.

Thẩm Từ Hào chỉ cảm thấy bị thương, mặt lạnh nói: "Không cần làm phiền, dù sao cơ hội cũng không nhiều."

Lời trong ý ngoài, nói là về sau cậu ta sẽ không đi Thẩm gia.

Hạ Diệp Hoa nheo lại, bầu không khí trong phòng, trong nháy mắt lạnh xuống.

Mất thấy Hạ Diệp Hoa không hạ xuống được, Kiều Luyện đang định nói câu gì, liền nghe thấy Hạ Noãn Noãn mở miệng nói: "Từ Hào, em cũng thích ăn cánh gà."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 738: Tám năm trước sự tình! (7)

Lời này rơi xuống, liền đuổi đưa ra, gấp cánh gà cậu ta vừa mới bỏ xuống lên, sau đó còn cười nhìn Hạ Diệp Hoa: "Dì, lần sau con qua nhà ăn cơm, nhất định dì phải chuẩn bị cho con ~"

Xinh xắn, để không khí trên bàn ăn, trong nháy mắt biến tốt.

Mẹ hạ không nhịn được chỉ về phía cô mở miệng nói: "Đứa nhỏ này, sao tham ăn như thế? "

Hạ Noãn Noãn liền ngượng ngừng cười, dùng bàn tay bảo vệ, ăn một miếng cánh gà.

Hạ Noãn Noãn không thể ăn cay, giờ phút này ăn một miếng, liền cay không chịu được, nhưng lời đã nói ra, giờ phút này cũng không thể không ăn, cho nên liền chịu đựng, muốn cắn tiếp một miếng.

Chẳng qua cô chưa kịp ăn hết, cánh gà lại bị Thẩm Từ Hào cướp đi: "Anh cướp của em làm gì?"

Chi tiết ẩn chứa trong đó, mọi người đều thấy được.

Cha mẹ Hạ nhất thời liếc nhau, cảm thấy rất hài lòng.

Mà Hạ Diệp Hoa cũng nở nụ cười.

Kiều Luyến nhìn Mai Phụng một chút.

Vốn Thâm Từ Hào không có mâu thuẫn với Hạ Diệp Hoa như vậy, nhưng tất cả bởi vì một câu của Mai Phụng.

Cô nhủ lòng này, nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên trong ánh mắt hiện lên một sự giao hoạt, liền chỉ Hạ Noãn Noãn mở miệng nói: "Noãn Noãn, em còn mở miệng một tiếng đi, rõ ràng đều đã lĩnh chứng, lúc này sắp bước sang năm mới rồi, em còn không mau hô một tiếng mẹ! Chị vụng trộm nói cho em biết, hôm nay có thể mẹ đã chuẩn bị một cái hồng bao lớn đấy!"

Một câu rơi xuống, sắc mặt Hạ Noãn Noãn liền xoát lập tức đỏ lên.

Cô vụng trộm nhìn thoáng qua Thâm Từ Hào, thấy Thâm Từ Hào không có tỏ thái độ, liền nhỏ giọng gọi Hạ Diệp Hoa một tiếng: "Mẹ."

Hạ Diệp Hoa nhất thời cười không ngấm mồm vào được.

"Ai!"

Sau đó lấy từ trong túi ra một cái hồng bao lớn, đưa cho Hạ Noãn Noãn

Không khí trong phòng, lập tức trở nên náo nhiệt.

Mọi người trò chuyện vui vẻ, thế nhưng Kiều Luyến lại chú ý tới, sắc mặt Mai Phụng có chút khó coi, nhất là khi Hạ Noãn Noãn gọi Hạ Diệp Hoa là mẹ, Mai Phụng gần như là muốn cắn răng nghiền lợi.

Thế nhưng bà ta rất nhanh chỉnh xong, cúi đầu nhìn thức ăn trên bàn, một lúc sau gọi lên khước môi, ngẩng đầu lên, nhìn Kiều Luyến một chút.

Cái nhìn kia, để trong lòng Kiều Luyến bỗng dưng run lên.

Không biết vì cái gì, giờ phút này ánh mắt Mai Phụng trấn định ", lại làm cho trong nội tâm cô sinh ra một dự cảm xấu.

Đúng lúc này, điện thoại di động của Thâm Lương Xuyên vang lên.

Anh nhìn mọi người một chút, cầm điện thoại di động, đi tới bên cạnh nghe điện.

Kiều Luyến chú ý tới, lúc Thâm Lương Xuyên nghe, ánh mắt Mai Phụng nhìn qua, mang theo cười trên nỗi đau của người khác.

Cho nên, Mai Phụng biết, nội dung cú điện thoại này của Thâm Lương Xuyên sao?

Cô vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy Thâm Lương Xuyên quay đầu, ngồi ở bên cạnh cô.

Kiều Luyến nhỏ giọng hỏi thăm: "Sao vậy?"

Thâm Lương Xuyên mím chặt môi, nhìn về phía cô: " Tổng Nguyên Hi, không thấy."

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhất thời kinh ngạc mở to hai mắt.

Tổng Nguyên Hi... Không thấy?!

Vừa nghĩ tới đây, chỉ nghe thấy phòng cửa phòng bị gõ vang lên, tiếp đó có phục vụ mang theo một cô gái vào: " Thâm tiên sinh, vị tiểu thư này nói là tới tìm mọi người."

Nghe nói như thế, mọi người đồng loạt quay đầu, liền thấy Tổng Nguyên Hi vẫn mặc bộ quần áo màu trắng của trại an dưỡng như cũ, đứng ở cửa!

Cô ta hẳn là chạy từ trại an dưỡng ra, giờ phút này sắc mặt bị đông cứng đến trắng bệch, thân thể còn có chút run rẩy, thế nhưng cặp mắt kia, lại dừng ở trên người Thâm Lương Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 739: Chuyện tám năm trước! (8)

Trông thấy Tổng Nguyên Hi, người trong phòng bỗng yên tĩnh.

Hạ Diệp Hoa dẫn đầu đứng lên: " Nguyên Hi, sao con lại tới đây?"

Tổng Nguyên Hi nghe nói như thế, ánh mắt rơi vào bàn cơm, một lúc sau mới mở miệng: "Vì sao con không thể tới?"

Cha Hạ mẹ Hạ đều nhìn cô ta, không rõ ràng cho lắm.

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng: "Anh kêu người đưa em trở về."

Tổng Nguyên Hi cúi thấp đầu xuống.

Tình trạng của cô ta thật sự không tốt.

Hạ Diệp Hoa sợ, Tổng Nguyên Hi ở trường hợp này, nói ra cái gì không đúng, vội vàng áy náy mở miệng với cha mẹ Hạ: "Tinh thần con bé xảy ra chút vấn đề, bây giờ đang ở trại an dưỡng. Hiện tại tìm người đưa nó trở về."

Một bên khác, Mai Phụng chợt đứng lên: "Đây là... Tổng tiểu thư? Cũng là tám năm trước, mấy người thu dưỡng sao? Đứa nhỏ này nhìn rất bình thường, mà lúc này cũng sắp bước sang năm mới rồi, tại sao phải để một đứa trẻ ở bên ngoài, đã tới, tất cả mọi người là thân gia, cũng không sợ mất mặt! Nhanh mang thêm một cái ghế cho Tổng tiểu thư!"

Phục vụ lập tức lấy ra một cái ghế, đặt ở bên người Mai Phụng.

Tổng Nguyên Hi cũng không đợi người mời, trực tiếp đi qua, ngồi xuống, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn người trước mặt.

Bị ánh mắt cô ta nhìn chằm chằm, tất cả mọi người cảm thấy có chút kinh hoàng.

Đặc biệt là Kiều Luyến, dùng sức nhìn chằm chằm Tổng Nguyên Hi, không biết vì sao cô ta đột nhiên chạy tới nơi này, là vì cái gì.

Cô ta ngoại trừ có thể cho mình và Thẩm Lương Xuyên ngọt ngào, còn có thể làm gì?

Đang suy tư, liền nghe thấy Mai Phụng hỏi thăm: "Nguyên Hi đúng là nhu thuận, vì sao năm đó mọi người lại thu dưỡng con bé?"

Lời này rơi xuống, ánh mắt Mai Phụng, liền rơi vào người Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên, trong ánh mắt, mang theo không có ý tốt.

Tròng mắt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại.

Kiều Luyến lại hít một hơi.

Cô nắm chặt nắm đấm.

Hôm nay, có lẽ Tổng Nguyên Hi sẽ thuận theo tâm ý Mai Phụng, ở chỗ này náo một trận, thế nhưng cô cũng vừa dễ dàng biết được chuyện tám năm trước xảy ra cái gì!

Cô nghĩ tới đây, đôi mắt nhìn chằm chằm Tổng Nguyên Hi, hy vọng có thể từ trong miệng của cô ta, biết rõ chân tướng!

Thế nhưng ánh mắt Tổng Nguyên Hi, thủy chung nhìn chằm chằm mâm thức ăn, không có ý muốn nói chuyện.

Hạ Diệp Hoa thì nhíu mày: "Cái này hình như là chuyện riêng của chúng tôi, không liên hệ gì tới bà."

Mai Phụng liền cười: "Tôi cũng không nói cái gì, chỉ là... Năm đó mấy người rời khỏi Thẩm gia, nghèo khó như vậy, đến Từ Hào cũng không thể mang, vì sao đột nhiên nuôi một bé gái? Bé gái này, khẳng định là có thân phận khác biệt?"

Một câu rơi xuống, tròng mắt Thẩm Từ Hào co rụt lại.

Ánh mắt độc ác rơi vào người Hạ Diệp Hoa.

Cậu ta bỗng nhiên gọi lên khoe môi: "Nói đến đây, tôi vẫn luôn biết Tổng tiểu thư là bà nuôi dưỡng, thế nhưng thân phận cô ta là gì? Đến cùng là từ đâu tới? Hiện tại tôi cũng rất tò mò."

Một câu, để Hạ Diệp Hoa bối rối: "Từ Hào, ta..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Lương Xuyên chợt đặt ly rượu trong tay lên trên mặt bàn.

Anh khí thế mười phần, một động tác như thế, nhất thời để trong phòng lặng ngắt như tờ.

Chợt, anh khẽ nâng con ngươi lên, nhìn đám người trong phòng: "Buổi tối hôm nay, không phải muốn thảo luận hôn sự của Từ Hào sao?"

Lời này rơi xuống, cả phòng yên tĩnh.

Tổng Nguyên Hi chợt đứng lên: "trước khi thảo luận hôn sự, tôi có chuyện muốn nói."

Chương 740: Chuyện tám năm trước! (9)

Một câu nói ra, đề tâm Kiều Luyện, bỗng nhiên kéo căng.

Cô nắm chặt năm đấm, nhìn chăm chăm Tống Nguyên Hi.

khoảng thời gian khiến cô khôn nhiều, chuyện tám năm trước, thật sự công bố vào hôm nay sao?

Cô cắn môi, nhìn chăm chăm Tống Nguyên Hi.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, trong giọng nói mang theo nghiêm túc và cảnh cáo: "Tống Nguyên Hi!"

Hạ Diệp Hoa một mực không biết thân phận của Tống Nguyên Hi, Nhưng giờ khắc này, nhìn Tống Nguyên Hi ngồi ở bên người Mai Phụng, bà biết, khẳng định sẽ có chuyện không tốt phát sinh.

Cho nên Hạ Diệp Hoa cũng vội vàng ngăn cản: "Nguyên Hi, đừng làm rộn, tới đây ngồi ở bên cạnh ta."

Mai Phụng cười nhìn hai người: "Các người sao thế? Chẳng lẽ thân phận của Tống tiểu thư, không được để người biết sao? Một người hai người không cho cô ấy nói chuyện? Kỳ thật khiến người hiểu kỳ, Tống tiểu thư, đến cùng cô là ai?"

Thẩm Lương Xuyên đứng lên, nhìn Tống Nguyên Hi.

Tuy anh không nói chuyện, thế nhưng vẻ mặt này, lạnh băng giống như Bắc Cực.

Thẩm Tu lập tức đặt đĩa ở trên mặt bàn: "Đây là thế nào? Không phải ăn một bữa cơm sao? Có lời gì thì nói đi!"

Lời này rơi xuống, ngược lại nhìn về phía Tống Nguyên Hi: "Tôi cũng rất tò mò, Tống tiểu thư lai lịch ra sao!"

Một câu rơi xuống, ánh mắt của mọi người, đồng loạt rơi vào người Tống Nguyên Hi.

Tống Nguyên Hi bình tĩnh đứng đó.

Cô không có nhìn người nào, một đôi mắt vẫn nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên, một lúc sau mới mở miệng: "Các người muốn biết rõ thân phận của tôi sao?"

Một câu, gọi lên chú ý của mọi người!

Cô ta chợt mỉm cười.

Hốc mắt của cô ta lập tức đỏ ửng, mang theo ủy khuất, cô ta nắm chặt năm đấm, đáng vẻ đó, giống như muốn đánh một chầu với Thẩm Lương Xuyên, giống như muốn khóc lóc kể về việc ác của anh...

Mai Phụng tràn đầy mong đợi nhìn Tống Nguyên Hi!

Nói đi!

Trong lòng có gì oan khuất, nói hết ra!

Không phải nhà Hạ Diệp Hoa quấy nhiễu nhà bà ta không yên sao?

Như vậy bà ta muốn để bọn họ, cũng vạn phần thống khổ!

Bà ta tràn đầy mong đợi nhìn Tống Nguyên Hi, lộ ra biểu lộ xem kịch vui, trong ánh mắt lóe lên một vòng âm tàn.

Sau đó, liền nghe thấy Tống Nguyên Hi mở miệng: "Tôi sẽ không nói."

Mọi người:...!!

Mai Phụng kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Bà ta không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm Tống Nguyên Hi, liền thấy Tống Nguyên Hi bỗng nhiên cười: "Bởi vì, tôi đã đáp ứng anh Lương Xuyên, sẽ không ở trước mặt cô ta, nói chuyện đã qua."

Mai Phụng:...!

Mai Phụng quả thực là cảm thấy muốn phun ra một ngụm máu!

bà ta gọi Tống Nguyên Hi tới, chính là vì quá nhiều Hạ Diệp Hoa.

Nhưng bây giờ, đây là chuyện gì xảy ra?

Bà ta quay đầu, không thể tin nhìn về phía Tống Nguyên Hi.

Liền thấy mặt cô ta không biểu tình, đứng ở đó, thân thể đơn bạc giống như một trận gió có thể thổi đi.

Kiều Luyến cũng hít mắt lại, vô thức nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Không thể nói cho cô chuyện tám năm trước...

Vì sao không nói cho cô?

Lúc cô đang tự hỏi, nghe thấy Thẩm Lương Xuyên hỏi thăm: "Hôm nay em tới nơi này là vì cái gì?"

Tống Nguyên Hi cúi thấp đầu xuống: "Em tới nơi này, là muốn nói cho mọi người mấy chuyện."

Cô ta ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên: "Không phải anh luôn một mực hỏi em, làm sao biết cô ta là tiểu Kiều năm đó sao?"

Thẩm Lương Xuyên nhú mày lại.

Mai Phụng đột nhiên cảm giác được nội tâm bắt đầu thấp thỏm không yên!

Bà ta giống như là đã nhận ra cái gì, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy Tống Nguyên Hi bỗng nhiên chỉ hướng bà ta: "là bà ta nói cho em biết!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 741: Chuyện tám năm trước! (10)

"Anh Lương Xuyên, anh không phải một mực nghi hoặc em lấy được thuốc tránh thai từ đâu ra sao? Cũng là bà ta cho em!"

"Lần trước, tiết lộ ảnh chụp của Thẩm Tử Hào và mọi người, cũng là bà ta để cho em làm!"

Tống Nguyên Hi nói đến đây, nhìn qua tất cả mọi người.

Sau cùng, tầm mắt của cô ta rơi vào người Thẩm Tử Hào.

Cô ta bỗng nhiên nở nụ cười, chậm rãi mở miệng: "Tôi tới nơi này, chỉ là vì vạch trần người phụ nữ giả nhân giả nghĩa này! Bà ta một mực không yên lòng với di Hạ, vẫn luôn ở trong bóng tối phải tôi giám thị bọn họ. Từ khi Kiều Luyến và anh Lương Xuyên kết hôn, bà ta có liên lạc của tôi ở nước ngoài! Lần này, tôi có thể từ trại an dưỡng chạy ra, cũng là bà ta an bài, các người ở chỗ này ăn cơm, cũng là bà ta nói cho tôi biết!"

Cô ta nói đến đây, nhìn về phía Thẩm Tử Hào, bỗng nhiên câu môi, nở nụ cười: "Thẩm thiếu gia, anh thật đúng là đáng thương. Di Hạ vì anh mà nát tâm can, tôi từng vô số đêm, nghe được bà bởi vì nhớ anh mà thút thít. Tôi cũng từng thấy tận mắt, di Hạ mỗi ngày nghĩ lễ, đều làm đồ ăn mà anh thích ăn nhất, dù căn bản là anh không ăn được... Thương hại anh bị một người phụ nữ xấu xa như thế mê hoặc, tách ra cùng với mẹ ruột của mình!"

Cô ta đẩy cái ghế ra, đi tới bên người Mai Phụng, sau đó cứ đứng tại cửa như vậy, bình tĩnh nhìn tất cả mọi người trong phòng.

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, sự tình vậy mà đảo ngược như thế!

Bao quát cả Kiều Luyến, giờ này khắc này, cũng không thể tin nhìn Tống Nguyên Hi.

Đến Thẩm Lương Xuyên, hai đầu lông mày đều lộ ra mấy phần ngạc nhiên.

Hạ Diệp Hoa càng thêm hốc mắt đỏ lên, bà nhìn chăm chăm Tống Nguyên Hi, không nhìn được mở miệng: "Nguyên Hi..."

"Di." Hốc mắt Tống Nguyên Hi cũng đỏ lên, cô ta nỗ lực để cho mình cười.

Cô ta lại nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Anh Lương Xuyên."

Cô ta tới gần cửa, cúi người thật sâu với họ, tiếp tục mở miệng: "Thật xin lỗi."

"Con chưa từng nghĩ tới thương tổn mọi người, con chỉ là muốn báo thù."

Cô ta ngậm miệng, nước mắt từ trong hốc mắt lăn xuống: "Chẳng qua bây giờ... anh Lương Xuyên, anh nói đúng, một mạng đền một mạng, thù này, em không báo."

"Anh Lương Xuyên, di Hạ, mọi người đều là người tốt, người tốt nên có báo đáp."

"Mà tôi, cũng sẽ không bị người mê hoặc, làm ra chuyện không cách nào cứu vãn nữa."

Tống Nguyên Hi nói đến đây, nước mắt đã rơi đầy mặt.

Cô ta giống như là đem nhãn nhện mấy tháng, trong ngày này, toàn bộ phun ra.

Mà nói xong những lời này, cả người cô ta giống như thác xuống quần áo nặng nhọc.

Tầm mắt của nàng, bình tĩnh rơi vào Thẩm Lương Xuyên trên thân, nhìn lấy hắn đứng ở đằng kia, sau cùng bỗng nhiên cười: "Lương Xuyên ca, chúc người hạnh phúc."

Lời này rơi xuống, cô ta liền xoay mạnh người, trực tiếp chạy ra ngoài!

"Nguyên Hi!" Hạ Diệp Hoa đứng lên, muốn đuổi theo.

Thế nhưng thân thể của bà mới vừa khôi phục, bước đi có chút bình thường, như sao theo kịp cô ta?

Thẩm Lương Xuyên sững sờ tại chỗ.

Thẳng đến khi Kiều Luyến đẩy anh một cái: "Còn không mau đuổi theo!"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới hồi phục lại tinh thần.

Ánh mắt anh, lướt qua người Kiều Luyến một vòng, rồi bỗng nhiên quay đầu, đuổi theo ra ngoài.

Trong phòng lập tức an tĩnh lại.

Kiều Luyến đứng đó, ánh mắt phức tạp.

Tuy cô rất muốn biết, tám năm trước xảy ra chuyện gì, thế nhưng là khi Tống Nguyên Hi trở mặt lại, cô vẫn cảm thấy vô cùng cảm động.

Cô biết, Tống Nguyên Hi không phải một cô gái xấu.

Cô ta chỉ là bị người lợi dụng.

Bị người lợi dụng...

Nghĩ tới đây, lúc này Kiều Luyến mới nhìn về phía Mai Phượng lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 742: Kiều Luyến, chúng ta thật tốt (1)

Giờ này khắc này, tất cả mọi người trong phòng, ánh mắt đều rơi vào người Mai Phượng.

Thẩm Từ Hào càng không thể tưởng tượng nổi nhìn chăm chăm bà ta, ánh mắt kinh ngạc, giống như xưa nay không nhận biết người trước mắt.

Sắc mặt Mai Phụng tái nhợt như tờ giấy.

Bà ta không thể tưởng tượng nổi nhìn tình huống trước mặt, cả người giống như bị dọa phát sợ.

Một lúc sau, bà ta bỗng nhiên lấy lại tinh thần, bỗng nhiên nhảy dựng lên: "Cô ta nói hươu nói vượn! Tôi căn bản không biết cô ta!"

Nói đến đây, mãnh liệt nhìn về phía Thẩm Tử Hào: "Tử Hào, con tin ta! Năm qua, di Mai đối với con như vậy? Trong lòng con hẳn có tính toán sẵn!"

Bà ta nói xong, hốc mắt liền đỏ lên.

Chợt không nhìn được nhìn về phía Hạ Diệp Hoa, cắn môi: "Hôm nay vốn là hai bên thân gia ngồi cùng thương lượng hôn sự lễ, chị Hạ, vì sao chị hết lần này tới lần khác lựa chọn hôm nay, làm khó dễ tôi vậy?"

Một câu, giống như đòi hết mọi chuyện do Hạ Diệp Hoa chỉ đạo!

Thẩm Tử Hào nghe đến đó, lại nhìn về phía Hạ Diệp Hoa.

Trong lúc nhất thời, cậu ta không phân biệt ra thật giả.

Hạ Diệp Hoa nhìn thấy ánh mắt hoài nghi của Thẩm Tử Hào, chỉ cảm thấy trong lòng đau xót.

Bà siết chặt nắm tay: "Tôi thích Noãn Noãn như vậy, sao hôm nay lại gây sự?"

Mai Phụng cúi thấp đầu nói: "Đúng, câu nói này tôi cũng muốn hỏi chị. Tử Hào cả đời kết hôn một lần, vì cái gì chị nhất định phải chọn vào hôm nay?"

Hạ Diệp Hoa thấy đến bây giờ Mai Phụng vẫn còn muốn chống chế, tức giận vuren cánh tay ra, chỉ về phía bà ta: "Cô..."

Kiều Luyến thấy sự tình phát triển đến loại tình trạng này, đột nhiên đứng lên, cô nhìn chằm chằm Mai Phụng: "Bà nói, bà không biết Tống Nguyên Hi?"

Mai Phụng nhíu lông mày: "Tôi chỉ nghe nói qua, đích thật là không gặp qua."

Kiều Luyến cười lạnh: "Vậy bà đi trại an dưỡng gặp cô ấy, là vì cái gì?"

Trông mặt Mai Phụng co rụt lại: "Cô nói cái gì? Tôi nghe không hiểu."

Kiều Luyến mở miệng: "Hôm qua bà qua trại an dưỡng gặp Tống Nguyên Hi, còn trong phòng cô ấy nói chuyện một hồi, chuyện này không chỉ tôi thấy được, Noãn Noãn cũng nhìn thấy!"

Lời này rơi xuống, Hạ Noãn Noãn liền đứng lên, khễ gật đầu: "Đúng, con và Luyến Luyến cùng nhìn thấy."

Người khác, có lẽ Thẩm Tử Hào sẽ nghi vấn.

Thế nhưng Hạ Noãn Noãn cũng đi ra làm chứng, cậu ta lập tức nghi ngờ nhìn về phía Mai Phụng, cậu ta nhíu mày: "Di Mai, di tới trại an dưỡng gặp Tống Nguyên Hi làm gì?"

Nếu như không phải sớm có câu kết, làm sao bà lại biết Tống Nguyên Hi ở trại an dưỡng?!

Giờ khắc này, tầm mắt mọi người, đều rơi vào người Mai Phụng.

Mai Phụng nhìn Thẩm Tử Hào, bỗng nhiên hốc mắt đỏ lên: "Tử Hào, con đây là hoài nghi ta? Con không tin nhiệm ta!"

Thẩm Tử Hào nhíu lông mày: "Di Mai, di..."

Mai Phụng bỗng nhiên đưa tay ra, bưng kín ánh mắt của mình, thế nhưng nước mắt vẫn từng giọt từng giọt rơi xuống: "Tử Hào, di Mai tự nhận xưa nay không làm việc trái với lương tâm, những năm này đối với con như vậy, con hẳn là cũng có thể cảm giác được. Vì sao ta phải làm như vậy? Ta làm như vậy có chỗ tốt gì?!"

Bà ta nói đến đây, không nhìn được khóc lên: "Ta đi theo cha con nhiều năm như vậy, cũng không có một đứa con của mình, ta thật sự coi con trở thành con của mình! Sao con có thể hoài nghi ta?"

Tiếng khóc nghe vô cùng thê thương, để Thẩm Tử Hào nhíu lông mày.

Kiều Luyến lại nghe không nổi, cái Mai Phụng này, quả thực là giỏi giả bộ!

Mọi chuyện như vậy còn không thừa nhận!

Cô trực tiếp mở miệng: "Mai Phụng phu nhân, khóc có thể giải quyết vấn đề sao? Nếu như bà không thể cho ra một câu giải thích hợp lý, chuyện hôm nay, bà cũng đừng nghĩ rửa sạch!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 743: Kiều Luyện, chúng ta thật tốt (2)

Một câu dứt lời, Mai Phụng lập tức ngẩng đầu lên.

Bà ta nhú mày, nhìn Kiều Luyện, lộ ra bộ dạng ủy khuất.

Bà ta hít sâu mấy hơi, lúc này mới lên tiếng: "Tôi đã đi qua trại an dưỡng, tôi cũng thực sự gặp qua Tổng tiểu thư!"

Một câu rơi xuống, trông mặt Thẩm Từ Hào co rụt lại.

Nhưng tiếp theo, liền nghe được Mai Phụng nói, "Thế nhưng, vậy cũng là chuyện trong công ty! Xí nghiệp Thẩm gia chúng tôi, hàng năm đều sẽ quyên tiền, hiến yêu thương. Tôi hàng năm đại biểu công ty qua mấy nơi động viên, đại bộ phận đều là Cô Nhi Viện, viện dưỡng lão, năm nay là trại an dưỡng! Tôi thực sự tới trại an dưỡng, thậm chí còn đi qua nhiều lần, nhưng mỗi một lần tôi qua, đều sẽ gặp rất nhiều người! Tôi làm sao nhớ được, ta đến cùng gặp người nào?!"

Nói xong câu đó, chỉ ủy khuất cắn môi, nước mắt lăn xuống.

Mà lời rơi xuống, cũng cuối Thẩm Từ Hào mở miệng: "Năm nay quyên tiền cho trại an dưỡng, là quyết định của tôi, mấy ngày nay, dĩ Mai thực sự do tôi phải đi qua trại an dưỡng."

Mai Phụng cắn chặt bờ môi, khóc không kèm chế được, bà ta nhìn chăm chăm Hạ Diệp Hoa: "chị Hạ, tôi biết chị muốn để Từ Hòa hồi tâm chuyển ý. Thế nhưng chị chỉ cần đối tốt với nó, nó sẽ sớm biết chị tốt, vì sao chị lại đối với tôi như vậy? Người nào không biết Tổng Nguyên Hi là con gái nuôi nhà chị, tuy cô ta không cùng dòng máu, thế nhưng quan hệ với chị đã tốt từ nhỏ..."

Lời trong ý ngoài, là nói Hạ Diệp Hoa cố ý hãm hại bà ta!

Ánh mắt Thẩm Từ Hào, di chuyển giữa Hạ Diệp Hoa và Mai Phụng, trong lúc nhất thời, lại không biết mình nên tin ai.

Đúng lúc này, Thẩm Từ Hào hừ lạnh một tiếng, nhìn Hạ Diệp Hoa mở miệng nói: "Không nghĩ tới tám năm trôi qua, thủ đoạn của bà vẫn như thế! Hạ Diệp Hoa, tôi thực sự là coi thường bà!"

Nói đến đây, ông ta trực tiếp quay đầu, ánh mắt lướt qua người Kiều Luyện, sau cùng rơi vào người Hạ Noãn Noãn.

Lông mày của ông ta nhíu lại: "Cô sau này sẽ là con dâu Thẩm gia! Làm chuyện gì, nói cái gì, đều phải hiểu rõ rồi nói!"

Đây là giận chó đánh mèo cô vừa chỉ vào Mai Phụng rồi.

Nói đến đây, lại hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía cha Hạ: "Chuyện hôn lễ, hôm nào chúng ta hẹn lại, chuyện của hôm nay nào thành dạng này, không có cách nào nói chuyện!"

Nói đến đây, phất ống tay áo một cái, trực tiếp rời đi!

Mai Phụng khóc không kèm chế được, thế nhưng giờ phút này lại theo sát tại sau lưng Thẩm Từ: "Cha Từ Hào, ông đừng đi, hôn lễ này còn có nửa tháng là phải cử hành, ông ở lại, trò chuyện một chút, đừng bởi chuyện này làm trễ nải hôn lễ Từ Hào! Tôi không sao, tôi thật sự không ủy khuất, ông đừng nóng giận..."

"Là tính khí bà quá tốt! Sự tình nào thành như vậy, còn trò chuyện cái gì? Tôi đã nói tại sao bà ta cứ cùng theo dùng cơm cùng, thì ra là không chuyện tốt!..."

Hai giọng nói, dần dần đi xa.

Trong phòng, sắc mặt Hạ Diệp Hoa trắng bệch.

Bà thấy Thẩm Từ Hào, muốn mở miệng nói chuyện, lại phát hiện mình nói cái gì, đều vô ích.

Giờ này khắc này, song phương đều không có chứng cứ.

Dựa vào trực giác của Thẩm Từ Hào thôi.

Thế nhưng bà từ trong mắt Thẩm Từ Hào, đã sớm là một người mẹ vứt bỏ đứa con, cho nên sao cậu tin tưởng mình được?

Quả nhiên, bà từ trong mắt của Thẩm Từ Hào, thấy được thất vọng.

Bà cho là, Thẩm Từ Hào sẽ giống như trước mắt bà, thế nhưng cậu ta còn chưa mở miệng, Hạ Noãn Noãn đã kéo cánh tay của cậu ta,

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 744: Kiều Luyến, chúng ta hảo hảo mà (3)

Hạ Noãn Noãn thấp giọng, mở miệng nói: "Tìm dì Hạ không tốt, chuyện này đến cùng là gì xảy ra, cũng không có tra rõ ràng, Từ Hào, anh không thể giận chó đánh mèo vào dì Hạ."

Thẩm Từ Hào hừ lạnh một tiếng: "Chuyện này còn gì nữa? Chẳng lẽ không rõ ràng sao? Còn muốn tra cái gì?"

Cậu ta lưu lại một câu như vậy, đến cùng không có phát câu với Hạ Diệp Hoa, mà chính là nhìn về phía cha mẹ Hạ, mở miệng nói: "Cha mẹ, con đưa mọi người trở về."

Sự tình náo thành như vậy, khẳng định là bữa cơm này ăn không vô nữa.

Cha Hạ, mẹ Hạ đều chưa quen thuộc hai người Hạ Diệp Hoa và Mai Phụng, dù trong lòng thích Hạ Diệp Hoa, thế nhưng không có chứng cứ, cũng không thể nói lung tung.

Cha Hạ đành phải nhìn về phía Hạ Diệp Hoa: "Vậy hôm nào đến nhà chơi."

Hạ Diệp Hoa gật đầu.

Thẩm Từ Hào dẫn mấy người rời đi.

Trước khi rời đi, Hạ Noãn Noãn quay đầu, nhìn Kiều Luyến một chút.

Kiều Luyến khẽ gật đầu với cô, làm một thủ thế yên tâm.

Chờ đến khi người đầu rời đi, trong phòng lập tức chỉ còn lại có Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa.

Kiều Luyến đỡ Hạ Diệp Hoa, liền phát hiện thân thể của bà, có chút run rẩy.

Trông thấy bộ dạng bà như vậy, Kiều Luyến thật sự là hận không thể vạch mặt Mai Phụng!

Biết rất rõ ràng mẹ có tâm bệnh, lại luôn khiêu khích.

Mà tên gốc Thẩm Từ Hào kia!

Chuyên đơn giản như vậy, đều không làm rõ ràng được!

Chính ở trong lòng mắt Thẩm Từ Hào, liền nghe thấy Hạ Diệp Hoa mở miệng nói: "Ta không trách Từ Hào, ai cũng không trách, muốn trách thì trách lúc đầu ta tự cho mình là đúng, tự cho là bỏ Từ Hào lại Thẩm gia, là vì tốt cho nó..."

Hạ Diệp Hoa nói đến đây, hốc mắt đỏ lên, bên môi tràn ra một nụ cười khô.

Kiều Luyến sợ bà không thoải mái, vội vàng lấy thuốc an thần từ trong túi ra cho bà, cho bà uống hết, hai ở lại trong phòng chốc lát, lúc này Hạ Diệp Hoa mới hòa hoãn lại.

-

Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa trở lại biệt thự Thẩm gia, Thẩm Lương Xuyên vẫn chưa về.

Bởi vì bước sang năm mới rồi, toàn bộ giúp việc trong nhà đều đã về nhà, toàn bộ biệt thự, chỉ còn lại có thím Lý.

Trông thấy hai người, bà lập tức lo lắng đi tới: "Phu nhân, sắc mặt bà sao khó coi như vậy? sao thế?"

Kiều Luyến lắc đầu với thím Lý, ra hiệu thím Lý đừng nhắc lại.

Sau đó mới vịn Hạ Diệp Hoa vào phòng ngủ của bà.

Mất thấy bà ngủ thiếp đi, an ổn lại, lúc này Kiều Luyến mới thở phào nhẹ nhõm.

Cô cũng không có trở về phòng, cứ ngồi ở trong phòng ngủ của Hạ Diệp Hoa gần người.

Bữa cơm tối hôm nay, phát sinh rất nhiều chuyện.

Đề cho cô cảm thấy đầu óc rất loạn.

Chuyện Mai Phụng đã đổi trắng thay đen, cô cũng bị tức giận không nhẹ, thế nhưng giờ này khắc này, khi tất cả chung quanh đều an tĩnh lại, khi trong căn phòng, chỉ có thể nghe được tiếng Hạ Diệp Hoa hít thở, những ý nghĩ loạn kia, liền lập tức tràn vào trong đầu.

Cô cảm thấy, chuyện tám năm trước, giống như là một loại chấp niệm.

Thẩm Lương Xuyên giấu càng kín kẽ, cô càng muốn biết rõ chân tướng.

Mà cho đến trước mắt, giống như người biết, chỉ có ba người.

Thẩm Lương Xuyên, Tống Nguyên Hi, còn có một người... Cũng là Mai Phụng.

Cô đang miên mang suy nghĩ, chợt nghe phía ngoài có tiếng xe cộ.

Cô lập tức đứng lên, rón rén đi ra khỏi phòng ngủ của Hạ Diệp Hoa, liền thấy Thẩm Lương Xuyên mang theo hơi lạnh đi vào trong phòng.

Kiều Luyến nhìn ra phía sau anh: "Tống Nguyên Hi đâu?"

Thẩm Lương Xuyên nói: "Con bé chạy, không có tìm được."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 745: Tiểu Kiều, chúng ta thật tốt (4)

Chạy?

Không có tìm được?

Kiều Luyến lập tức mở to hai mắt nhìn.

Nói thật, đến bây giờ, kỳ thật cô đã không ghét Tống Nguyên Hi rồi.

Kỳ thật nói cho cùng, khẳng định trong đó có hiểu lầm gì đó.

Cô hi vọng Thẩm Lương Xuyên có thể mang Tống Nguyên Hi trở về.

Nhưng giờ này khắc này...

Thẩm Lương Xuyên một mặt lo lắng, anh nhíu mày: "Năm nay là ba mươi tết, cũng không biết một mình con bé, có thể chạy đi nơi đâu... Bên ngoài rất loạn..."

Thẩm Lương Xuyên nói tới chỗ này, lại cúi thấp đầu xuống: "nhưng con bé cũng không phải cô gái bình thường, nó đã trưởng thành."

Khẳng định là Tống Nguyên Hi cảm thấy, không nguyện ý trở lại cái nhà này, cho nên mới rời đi.

Cô ta không cách nào tiếp tục đối mặt với Thẩm Lương Xuyên, càng không cách nào đối mặt với Kiều Luyến.

Kỳ thật, chưa chắc không phải một loại giải thoát.

Có lẽ sẽ mở ra một cuộc sống mới?

Nghĩ tới đây, tâm Thẩm Lương Xuyên, lại buông ra, anh cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Tống Thành: "Tìm mấy người, tiếp tục tìm, tìm được... Cũng chớ kinh động con bé, chỉ cần cuộc sống của nó đi đến quỹ đạo, liền để cho người chúng ta rút về."

Tống Thành ở đối diện trả lời: "Vâng."

Cúp điện thoại, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới buông xuống lo lắng, nhìn về phía Kiều Luyến: "Sao trở về sớm như vậy?"

Kiều Luyến đem chuyện sau khi Thẩm Lương Xuyên rời đi, nói cho anh.

Kiều Luyến tức giận đến không chịu được: "Em lúc ấy nghe lén đối thoại của bọn họ, nhưng bởi vì cạnh điều hoà, cũng không có cơ hội quay lại, không nghĩ tới lại bị bà ta chui một cái lỗ như thế!"

Thẩm Lương Xuyên nhíu mày: "Mai Phụng làm việc, từ trước đến nay giọt nước không lọt. Bằng không nhiều năm như vậy, sao Từ Hào có thể bị bà ta đùa nghịch xoay quanh? Bà ta đã dám đi trại an dưỡng, khẳng định làm xong các loại phòng bị, sẽ không lưu lại một nhược điểm cho người khác như thế."

Nói đến đây, anh hơi nheo mắt lại: "Huống chi, bà ta sẽ tin nhiệm Nguyên Hi sao?"

Đúng vậy, bởi vì biết Tống Nguyên Hi là do Hạ Diệp Hoa nuôi lớn, tình cảm của bọn họ rất tốt.

Cho nên Mai Phụng xem như tìm Tống Nguyên Hi, loàm sao lưu lại nhược điểm?

Không có chứng cứ, như vậy chân tướng sự tình, còn không phải bị Mai Phụng tùy tiện nói sao?

Kiều Luyến nhíu mày: "Cái Mai Phụng này, thật sự lợi hại như vậy sao?"

Lời này vừa mới nói xong dưới, bên ngoài liền có tiếng pháo nổ đoàng đoàng.

Trong thành phố Bắc Kinh, không cho phép tùy tiện đốt pháo.

Hàng năm, cũng chỉ có thời gian này có thể cho nổ.

Cô bị đánh động, hai người liền đi ra ban công.

Bên ngoài, pháo hoa cùng nhau bắn ra.

Đủ mọi màu sắc, màu mới xuất hiện.

Từng pháo hoa sáng lên trên bầu trời, tản mát ra hình dáng xinh đẹp.

Sau đó, bọn họ liền nghe thấy tiếng chuông trong nhà vang lên: "đông! Đông!..."

Tiếng vang tròn 12 giờ.

Cùng lúc đó, tiếng pháo nổ phía ngoài càng thêm lớn hơn.

Toàn bộ Bắc Kinh giống như là đã hẹn trước, Bách Hoa cùng vang lên.

Đứng ở chỗ này nhìn sang, cảnh sắc này, vô cùng hùng vĩ.

Kiều Luyến duỗi cổ nhìn, đúng lúc này, bên hông bỗng nhiên bị Thẩm Lương Xuyên ôm lấy.

Chợt, hơi thở đàn ông, liền tràn quanh mũi.

Anh ôm cô từ phía sau, đặt cằm ở trên vai của cô, lời nói phun bên tai cô, ngứa một chút.

Anh nói: "tiểu Kiều, đây là năm đầu tiên chúng ta cùng trải qua."

Không biết vì cái gì, nghe nói như thế, Kiều Luyến lại có một chút thương cảm.

Cô khẽ gật đầu.

Thế nhưng, bọn họ bởi vì một cái gì hiểu lầm mà không không biết nguyên nhân, cứ thế chậm trễ tám năm.

Lúc cô đang suy tư, tiếng anh lại truyền tới lần nữa:

"Tiểu Kiều, chúng ta thật tốt."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 746: Kiều Luyến, chúng ta thật tốt (5)

Ở trên ban công nhìn pháo hoa trong chốc lát, chờ đến rạng sáng, tiếng pháo nổ phía ngoài cùng dần dần giảm bớt.

Tất cả chung quanh, đều sa vào ngủ say.

Không khí Bắc Kinh ăn tết, vô cùng nồng đậm, trên đường phố, trong khu cư xá, khắp nơi đều treo chữ Trung Quốc.

Trong Thẩm gia, cũng bởi vì Hạ Diệp Hoa thích náo nhiệt, cho nên dán chữ Phúc,

Đến một giờ, lúc này hai người bọn họ mới lên lầu.

Đầu tiên là qua phòng ngủ Hạ Diệp Hoa nhìn bà một chút, thấy bà ngủ rất ngon, không có bộ dạng không thoải mái, hai người mới trở lại phòng ngủ chính.

Thẩm Lương Xuyên đi tắm: "Đêm nay anh trông mẹ, ngộ nhờ bà không thoải mái."

Giúp việc trong nhà đều không có, tuổi thím Lý cũng lớn.

Hôm nay Hạ Diệp Hoa bị kích thích, đích thật là sợ ban đêm bà không thoải mái.

Kiều Luyến khẽ gật đầu: "Anh trông nửa đêm trước, em trông nửa đêm về sáng."

Thẩm Lương Xuyên lắc đầu: "không cần."

Hắn nói xong câu đó, liền đi vào trong phòng tắm.

Chờ đến khi tắm vội đi ra, lại phát hiện Kiều Luyến còn chưa ngủ.

Giờ này khắc này, đã hai giờ sáng.

Thẩm Lương Xuyên đi tới bên cạnh cô: "Làm sao còn chưa ngủ?"

"Đón giao thừa!" Kiều Luyến cười híp mắt mở miệng, nhưng thật ra là bởi vì, nghĩ quá nhiều, có chút ngủ không được.

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, liền mở miệng: "Vậy anh cùng em."

Kiều Luyến gật đầu.

Hai người ra phía ban công gần chỗ Hạ Diệp Hoa, bọc chăn lông, ẩm áp nhìn mặt trăng.

Bầu trời Bắc Kinh, bởi vì pháo hoa, khói như sương mù.

Mặt trăng cũng chỉ có thể nhìn thấy một chút, căn bản thấy không rõ lắm.

Bọn họ tựa sát lẫn nhau.

Kiều Luyến bỗng nhiên mở miệng: "Từ Xuyên, em muốn hỏi anh mấy vấn đề."

"Em nói đi."

Kiều Luyến hỏi thăm: "Tám năm trước, anh và mẹ, vì sao rời khỏi Thẩm gia? Vì sao Từ Hào luôn luôn hiểu lầm mẹ như thế? Cái Mai Phụng kia, lại làm gì sao?"

Sau khi cô hỏi, liền ngưng thần nghe Thẩm Lương Xuyên trả lời.

Muốn thông qua những thứ này, đạt được đáp án mình muốn.

Thẩm Lương Xuyên dừng một chút, lúc này mới lên tiếng: "Mai Phụng trước kia, là thư ký của ông ta."

Ông ta này, là chỉ Thẩm Tu.

Kiều Luyến gật đầu: "Sau đó, bọn họ ám muội sao?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Ừm, nhưng bọn họ vô cùng bí ẩn, trên cơ bản người nào cũng không biết. Anh là có một lần, đi tới công ty của ông ta, vụng trộm trốn ở phòng trong văn phòng chơi game, ngẫu nhiên đụng phải một lần."

Anh nói đến đây, híp mắt lại.

Thiếu niên mười tám tuổi, thích chơi game.

Nghe được tiếng bước chân, vội vàng tắt tiếng, nín thở ngưng thần, sợ bị cha nhìn thấy mình "Không làm việc đàng hoàng" mà răn dạy anh.

Thế nhưng, chỉ nghe được ở bên ngoài có tiếng sột soạt.

Anh lặng lẽ mở hé cánh cửa nhìn sang, liền thấy hai thân thể, quần giao cùng một chỗ...

Khi đó, Thẩm Lương Xuyên chỉ muốn nôn.

Sau này tạo ra anh có bệnh thích sạch sẽ.

Kiều Luyến sững sờ, "Sau đó thì sao?"

"Sau đó, anh lao ra ngoài." Thẩm Lương Xuyên híp mắt lại: "Anh nhìn Mai Phụng và ông ta hốt hoảng thất thố, ông ta còn có ý đồ giải thích, không phải như anh thấy..."

Thẩm Lương Xuyên châm chọc cười: "Anh mười tám tuổi, không phải trẻ sơ sinh tám tháng. Thế là, anh liền đem chuyện này, nói cho mẹ."

"Mẹ rất phản nộ, bởi vậy cùng ông ta ầm ĩ một trận. Từ đó về sau, ông ta thấy anh đặc biệt không vừa mắt, nhưng có mẹ bảo vệ, ông ta cũng không thể bắt anh làm gì."

Nói đến đây, anh dừng một chút: "Thắng đến lần kia, chúng ta quyết định tổ chức câu lạc bộ cạnh tranh."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 747: Người đàn ông trong bia mộ(1)

Kiều Luyến nhớ kỹ, trước khi thành lập câu lạc bộ cạnh tranh, anh vẫn là thiếu gia nhà giàu, thông qua nói chuyện có thể thấy được.

Thế nhưng, sau khi thành lập cạnh tranh game, anh chợt trở nên nghèo rớt mồng tơi.

Lúc đó thành lập câu lạc bộ, cô có thể cảm giác được anh thiếu thốn, cho nên đã từng kiếu tiền chuyển cho anh mười vạn...

Khi đó, anh đã bị từ chối ra ngoài sao?

Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng: "Anh nói với người tổng nhà, anh muốn thành lập câu lạc bộ, cuối cùng ông ta tìm được cớ, bằng vào lý do anh không học, đánh anh một trận, mẹ nhìn không được, lúc này mới mang theo anh, nhất định phải ly hôn với ông ta. Ông ta bị chọc tức, nói muốn ly hôn, chỉ có một lựa chọn, chính là người không rời đi."

"Mẹ lúc ấy còn có chút do dự, là anh nói với bà, anh có thể nuôi bà, lúc này bà mới hạ quyết tâm."

Ngữ khí Thẩm Lương Xuyên rất bình thản.

Tĩnh lặng khiến người ta cảm thấy không chút bi thương.

Thế nhưng Kiều Luyến vẫn cầm tay của anh.

Mẹ không nhìn được... Đó là đánh vô cùng ác!

Lại liên tưởng đến ánh mắt Thẩm Tu hận không thể đập chết Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến nhú lông mày: "Ông ta, quả thực là quá phẫn rồi!"

Thẩm Lương Xuyên không nói gì, chỉ buông tầm mắt xuống.

"Tử Hào sinh ra, liền được ông ta sủng trong lòng bàn tay, ông ta đối với anh cũng không khá lắm. Lúc ấy bạn anh rời khỏi Thẩm gia, người không có đồng nào. Anh tìm bạn bè vay tiền dần xếp cho mẹ, khi đó không có tình lực dẫn theo Tử Hào. Huống hồ, Tử Hào đang ở nước ngoài du học, học phí một năm của nó, anh đều không bỏ ra nổi. Lúc ấy liền nghĩ, để nó du học trước, chờ đến khi nó trở về nước, lại nói cho nó biết chân tướng. Thật không nghĩ đến, lại bị Mai Phụng và Thẩm Tu làm chủ trước, Thẩm Tử Hào bị lừa dối."

"Lúc trước Mai Phụng ở cùng với ông ta, thật sự là quá mức bí mật, ngoại trừ anh và mẹ, gần như không có ai biết, Mai Phụng ở trước mặt Tử Hào không phải là bên thứ ba, mà chính cậu ấy bị mẹ bỏ, Mai Phụng chiều cổ, hai người mới có tình cảm. Cho nên ở tâm lý Thẩm Tử Hào, Mai Phụng rất quan trọng."

Thẩm Lương Xuyên nói xong những lời này, lúc này mới nhìn về phía Kiều Luyến: "Thủ đoạn của Mai Phụng, em cũng thấy đấy, không lộ liễu, bí ẩn."

Bà ta qua trại an đường, đều có lý do chính đáng.

Người này, thật sự vô cùng đáng sợ.

Kiều Luyến nhú lông mày, thờ dãi: "Em cảm thấy, về sau thời gian ảm áp, có lẽ không dễ chịu."

Thẩm Lương Xuyên không ý kiến.

Hai người cứ ôm nhau nói chuyện, vậy mà trò chuyện không có buồn ngủ.

Nhưng đến nửa đêm, bụng hai người, liền đều kêu rột rột.

Thẩm Lương Xuyên đứng lên: "Anh đi làm hai bát mì ăn."

Kiều Luyến gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên bận rộn ở trong phòng bếp, Kiều Luyến liền ở bên ngoài nhìn lấy.

Nhìn trong chốc lát, cảm thấy nấu cơm không có ý nghĩa, dứt khoát cầm điện thoại di động lên, đăng nhập vào game LoT.

Cô đăng nhập, là số tiểu Kiều kia.

Vừa mới lên, liền thấy tin chiến đội.

Cô tiện tay mở ra, liền phát hiện đội trưởng gửi tới, nội dung là, chiến đội liên hoan, vào mừng 2 tết tại Bắc Kinh, đồng thời cơm nước xong xuôi, dẫn mọi người qua thăm Tử Xuyên. Tham gia xin trả lời tin nhắn.

Nhìn đến đây, tròn mắt Kiều Luyến bỗng nhiên co rụt lại!

Cô đứng thẳng người.

Cô đột nhiên ngừng đầu, nhìn Thẩm Lương Xuyên ở trong phòng bếp.

Tử Xuyên rõ ràng còn sống, như vậy, người trong bia mộ là kia, là ai? Vì sao người trong chiến đội, đều nói anh ta là Tử Xuyên?

Mấy cái nghi vấn này, tiến vào đầu óc, để Kiều Luyến bỗng nhiên siết chặt nắm tay, trả lời tin kia: Tôi tham gia.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 748: Người đàn ông trong bia mộ(2)

Tin nhắn vừa gửi đi, liền thấy Thẩm Lương Xuyên bung mì từ trong phòng bếp đi tới, trông thấy cô, hỏi một câu: "Đang làm gì?"

Kiều Luyến có tật giật mình, tay run một cái, liền vội vàng thoát ra khỏi trò chơi, sau đó đứng lên, đi tới bàn ăn.

Trên mặt bàn để hai bát mì.

Nước mì rất nhạt, sợi mì hiện ra màu vàng của lúa mì, lại thêm chút rau, nhìn qua vô cùng muốn ăn.

Bụng Kiều Luyến, liền lập tức kêu lên.

Buổi tối không có ăn cơm, lúc này thật sự đói tới ngực dán vào lưng rồi.

Cô tiến lên một bước, liền ngồi xuống, cầm lấy đũa ăn một miếng.

Mùi vị thích hợp, nước ngon mì đẹp, lại thêm lúc bụng đói kêu vang, để cho người ta hận không thể cắn roi đầu lưỡi của mình.

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên, không nói hai lời, ăn uống thả cửa.

Thẳng đến khi nước mì uống hết, lúc này Kiều Luyến mới buông đũa và bát xuống, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên đang ăn như trước, tướng ăn nhả nhai, xem xét cũng là do đại gia tộc huấn luyện và hun đúc.

Suy nghĩ một chút động tác ăn cơm của mình, lại so sánh bộ dạng của anh, Kiều Luyến không nhịn được bật cười.

Đã ăn xong, cô liền chống cằm, dứt khoát nhìn anh.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên sâu lại: "còn muốn ăn?"

Kiều Luyến lập tức gật đầu: "Ừm."

Sau đó liền lập tức cầm đũa của bản thân, cũng không đợi Thẩm Lương Xuyên nói chuyện, trực tiếp gấp một đũa mì, liền bắt đầu cho vào miệng hút.

Giống như chuyện cướp ăn, càng ngon hơn!

Đúng lúc này, Thẩm Lương Xuyên cũng nở nụ cười, giống như muốn cùng cô náo loạn, cũng gấp mì lên, bỏ vào trong miệng của mình.

Hai người cứ ăn như vậy... Đến sau cùng, lại phát hiện bọn họ ăn cùng một mì sợi!

Kiều Luyến nhất thời mở to hai mắt nhìn.

Đúng lúc này, nhìn thấy ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, bỗng nhiên đứng lên.

Anh từng chút từng chút, đem sợi mì lơ lửng giữa không trung ăn vào trong miệng, thẳng đến sau cùng, sợi mì trong miệng hai người, chỉ còn lại có mấy cm

Kiều Luyến kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, chợt hơi đỏ mặt, vội vàng cắn đứt mì!

Nhưng vào lúc này, một đôi môi ôn nhuận, đã dán lên môi cô!

Cách một bàn ăn, hai cánh tay anh chống trên bàn, cứ hôn chiếm hữu cô như vậy!!

Kiều Luyến:...

Hôn chỉ là tiếp xúc.

Thế nhưng anh lại thật lâu không có rút lui.

Không khí trong phòng, lập tức trở nên mập mờ.

Trong cả căn phòng, tràn đầy hơi thở kiều diễm.

Sợi mì còn lại, cũng dứt khoát không ăn.

Thẩm Lương Xuyên dứt khoát lượn quanh một vòng, đi tới bên ghế Kiều Luyến, trực tiếp gấp cả lưng.

Nếu như vừa rồi là nụ hôn chuẩn chuẩn lướt nước, như vậy hiện tại là cuồng phong bạo vũ!

Anh bao phủ toàn bộ khoang miệng cô, tới vừa mãnh liệt vừa vội...

Một lát sau, anh dứt khoát ôm eo cô, vừa muốn tiến hành bước kế tiếp, liền nghe một tiếng ho khan truyền tới!

Kiều Luyến:...!!

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, có thể cảm giác được Thẩm Lương Xuyên cũng giật nảy mình.

Hai người đều đứng thẳng người, đồng loạt quay đầu, liền thấy Hạ Diệp Hoa đứng ở trên lầu, trừng lớn đôi mắt hiếu kỳ, đang theo dõi hai người nhìn lấy.

Thẩm Lương Xuyên:...

Bà bít lấy miệng mình, ho khan vừa rồi, hẳn là không phải cố ý phát ra.

Phát hiện hai người đều nhìn mình chăm chăm, bà liền xua tay: "À, vừa rồi ta không thấy gì cả, các con tiếp tục."

Nói xong, quay người tiến vào phòng của mình.

Kiều Luyến:...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 749: Người đàn ông trong bia mộ (3)

Sắc mặt Kiều Luyến đỏ bừng, trực tiếp đưa tay ra, một tay đẩy Thẩm Lương Xuyên ra.

Sau đó liền trực tiếp lên lầu, vừa muốn đi vào phòng ngủ, liền thấy Hạ Diệp Hoa mở cửa phòng ngủ, lặng lẽ vươn đầu, nhìn ra phía ngoài.

Kiều Luyến:...

Bà ngó dáo dác, giống như còn muốn tiếp tục xem nhìn người phía dưới xong việc hay không.

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến yên lặng đi lên trước, hô một tiếng: "Mẹ."

Hạ Diệp Hoa giật nảy mình, vội đứng thẳng người: "Ai u, tại sao ta lại ở chỗ này, có phải ta mộng du hay không?"

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến liền dờ khóc dờ cười mở miệng: "Mẹ, có phải mẹ đói bụng hay không?"

Hạ Diệp Hoa nhất thời quay đầu, mặt mũi tràn đầy cảm kích: "Tiểu Kiều, vẫn là con quan tâm mẹ nhất!"

Kiều Luyến cũng nghĩ đến, kỳ thật buổi tối căn bản cũng không có ăn cơm ngon, vừa rồi cô và Thẩm Lương Xuyên đều đói như vậy, buổi trưa Hạ Diệp Hoa ăn không nhiều, lúc này khẳng định đều đã đói bụng lắm.

Cô vội vàng nhìn xuống dưới lầu, nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên, mở miệng nói: "Mẹ đói bụng, anh lại đi nấu điểm mì đi."

Thẩm Lương Xuyên:...

Anh bắt đắc dĩ nhìn hai người phụ nữ trên lầu.

Hai người kia, là hai người phụ nữ quan trọng hơn tính mạng anh.

Anh quay người, đeo tạp dề lên, bắt đắc dĩ về lại phòng bếp lần nữa.

Đúng lúc này, điện thoại di động của Thẩm Lương Xuyên vang lên đứng lên.

Kiều Luyến cầm lên xem xét, phát hiện là Tổng Thành.

Cô ở trên lầu hô một tiếng: "Tổng Thành gọi điện thoại."

Sau đó liền chạy xuống lầu, hai cánh Thẩm Lương Xuyên đều bận, mở miệng: "Em nhận giúp anh đi."

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Cô nghe, đối diện là tiếng Tổng Thành truyền tới: "Tôi nói này anh Thẩm, mặc dù năm nay chúng ta không quay phim, đi đầu tư làm ăn, thế nhưng có phải anh quên rồi không, anh vẫn là một mình tỉnh! Năm hết tết đến rồi, người khác ở trên weibo phát tin phát chúc, anh thì sao?"

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến liền mở miệng: "Há, vậy để chút nữa tôi bảo anh ấy gửi."

Tổng Thành:...

Tổng Thành: "Chị Kiều, đừng, chị cũng đừng để anh ấy gửi, chị thay anh ấy gửi đi. Anh Thẩm từ trước đến nay, không thích phát loại tin tức này, mỗi một năm, tôi đều phải thúc giục nhiều lần!"

Kiều Luyến mở miệng: "Vậy được."

Cúp điện thoại, cô nhìn người đàn ông bận rộn trong phòng bếp.

Suy nghĩ một chút, bỗng nhiên cầm lấy điện thoại di động của Thẩm Lương Xuyên, chụp một tấm ảnh anh trong phòng bếp.

Sau đó mở ra weibo của anh ra, gửi một tin:

【Thẩm Lương Xuyên v:Ngày đầu tiên năm mới, ăn nhiều nhiều phúc.】

Thuận tiện tăng thêm tấm hình kia.

Gửi lên, cô liền đợi tin tức.

Gần như vừa phát ra, liền đến rất nhiều tin tốt.

Phản ứng của mọi người đều là như vậy:

—— a a a, vì sao đáng về ông xã tôi nấu cơm lại đẹp mắt như vậy!

—— thật muốn ăn quá!

—— Thẩm ảnh để lại phát lời chúc? Tôi cảm thấy, là người khác làm!

—— tôi dám nói, khẳng định là Thẩm phu nhân hỗ trợ gửi!

Kiều Luyến:...

Gia hỏa này bình thường đến cùng lạnh lùng thế nào, chỉ phát một bài phổ thông như vậy, đám người này lại nổi lên như vậy?

Lúc Kiều Luyến ném điện thoại di động đi, Thẩm Lương Xuyên vừa vặn nấu xong mì sợi.

Hạ Diệp Hoa xuống lầu, lúc ăn cơm không rên một tiếng.

Sau năm phút, giải quyết hết một tô mì, liền trực tiếp lên lầu: "Được rồi, không gian trong nhà đều cho các con! Trong nhà ăn, trong phòng bếp, trong phòng khách, trên ghế sofa, trên tủ, vô luận chỗ nào, các con tùy tiện!"

Kiều Luyến:...!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 750: Người đàn ông trong bia mộ(4)

Mùng một đầu năm, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đi bệnh viện, đưa Kiều Dịch tiếp trở về.

Mọi người cùng nhau vui mừng qua năm mới.

Chân của Kiều Dịch đã hoàn toàn khỏi rồi, những năm này cậu luôn bỏ xuống việc học, thế nhưng học đại học ở trong nước, tuổi cũng đã lớn.

Thẩm Lương Xuyên liền xin cho cậu ra nước ngoài học.

Cho nên, Kiều Dịch về nhà trong thời gian này, liền muốn tự học ở Thẩm gia, mãi cho đến khi nhận được thư thông báo từ nước ngoài.

Hạ Diệp Hoa rất thích Kiều Dịch, chàng trai nhu thuận, lại bởi vì đau lòng cậu, cho nên mỗi ngày làm đồ ăn ngon cho cậu.

Có người trong nhà bởi bạn với Hạ Diệp Hoa, tâm tình Hạ Diệp Hoa, cũng cởi mở.

Mùng hai tết.

Kiều Luyến từ khi mở mắt, liền suy nghĩ, chính mình nên lấy có gì, đi tới tham gia liên hoan chiến đội.

Thắm Lương Xuyên đối với chuyện tám năm trước, kìn miệng như bưng.

Cô muốn biết cái người ở trong bia mộ là người nào, nhất định phải qua chiến đội nhìn xem.

Có lẽ, có thể có được tin tức hữu dụng gì.

Ăn sáng xong, cô liền thay bộ đồ ra ngoài.

Sau đó chậm rãi xuống lầu.

Hạ Diệp Hoa và thím Lý bận rộn làm cơm trưa trong phòng bếp.

Thắm Lương Xuyên thì cùng Kiều Dịch ngồi ở trên ghế sofa trong phòng khách, riêng phần mình thì nhìn văn kiện trong máy tính.

Nghe được tiếng bước chân, hai người đồng loạt quay đầu, khi nhìn thấy Kiều Luyến đổi quần áo, Thắm Lương Xuyên khiêu mi: "Em muốn đi ra ngoài?"

Kiều Luyến ho khan một tiếng, ánh mắt có chút lấp lóe, "Ừm."

Thắm Lương Xuyên nghi hoặc: "Em ra ngoài làm gì?"

Cái này vừa mới nói xong, điện thoại di động của anh liền vang lên.

Thắm Lương Xuyên cúi đầu, tại nhìn thấy một chuỗi dãy số phía trên, hơi sững sờ.

Anh mím môi, chỉ thấy Hạ Diệp Hoa lau tay đi ra, nghe được điện thoại di động của anh, hơi sững sờ: "mùng hai tết, người nào điện thoại cho con vậy?"

Vốn chỉ là thuận miệng hỏi một câu, lại không nghĩ tới ngữ khí của Thắm Lương Xuyên nghi ngờ mở miệng: "Ông nội con."

Hạ Diệp Hoa sững sờ, chợt kinh ngạc: "Ông cụ gọi điện cho con làm gì? Nhanh nghe!"

Năm đó sau khi Thắm Tu kết hôn, liền dời khu nhà cũ ra ngoài ở.

Thắm Lương Xuyên và ông nội, không thể thường xuyên gặp mặt.

Nghe lời Hạ Diệp Hoa, anh khẽ gật đầu, nghe: "Ông nội."

Đối diện không biết nói cái gì, Thắm Lương Xuyên nhú lông mày, tuy có chút không tình nguyện, nhưng vẫn mở miệng: "Ừm, Được, bây giờ con qua."

Cúp điện thoại, anh nghi hoặc ngẩng đầu: "Ông ấy kêu con qua khu nhà cũ một chuyện."

Hạ Diệp Hoa liền thở dài: "Hiện tại ông cụ cũng hơn bảy mươi tuổi, kêu con đi, con cứ đi xem một chút, dù sao cũng là ông nội con, kỳ thật khi con còn bé, ông ấy đối với con cũng không tệ lắm. Nhưng về sau, cha con không để cho con đi khu nhà cũ, cho nên tình cảm mới lạnh nhạt."

Thắm Lương Xuyên đối với lời này, khịt mũi coi thường.

Nếu như ông cụ đối tốt với anh, năm đó anh và mẹ không mạng gì rồi đi, khẳng định bên kia biết tin tức, thế nhưng đã nhiều năm như vậy, cũng không thấy ông quan tâm tới mình.

Nhưng Hạ Diệp Hoa nói không sai.

Dù sao cũng là ông nội anh, ở trong trí nhớ, tuy ông nội không phải rất thân với anh, nhưng cũng không lạnh lùng.

Thắm Lương Xuyên gật đầu: "Vậy con đi xem một chút."

Nói xong lên lầu, rất nhanh đổi quần áo xuống, lúc đi qua bên người Kiều Luyến, mới nhớ ra cái gì đó: "Em đi đâu?"

Kiều Luyến: "... Em, em hẹn Niệm Điều đi dạo phố."

"Ồ đâu? Anh đưa em đi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 751: Người đàn ông trong bia mộ (5)

Kiều Luyến lập tức khoát tay: "không cần! chút nữa Niệm Diêu tới đón em."

Đề anh đưa sao?

Biết mình đi tham gia thi đấu chiến đội, ngộ nhờ muốn đi theo, làm sao cô hỏi thăm chuyện Từ Xuyên?

Huống hồ, cô luôn cảm thấy, Từ Xuyên kia, có quan hệ mật thiết tới cô.

Thảm Lương Xuyên khiêu mi, bình tĩnh nhìn cô: "Vây được."

Sau đó liền nhanh chân rời đi, lái xe, đi ra ngoài.

Kiều Luyến không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Vừa nhẹ nhàng thở ra, liền nghe thấy Kiều Dịch mở miệng: "Chị, kỹ thuật chị nói dối sao vẫn kém như vậy?"

Kiều Luyến:...

"Vừa rồi rõ ràng anh rẽ nhìn ra chị nói láo, lại không chọc thủng. Sao chị lại lừa gạt anh nữa? Chị muốn đi đâu? Không phải bí mật đi gặp tiểu thịt tươi chứ!"

Kiều Luyến lập tức đưa tay ra, chọc lên trán Kiều Dịch một chút: "Tuổi còn nhỏ, xem sách đi!"

Sau đó mới lặng lẽ đi ra ngoài.

Kêu một chiếc xe, cô liền thẳng đến tiệc tại Bắc Kinh!

Đội trưởng chiến đội bọn họ, năm đó cũng là phú nhị đại nhỏ, nhiều năm như vậy, đã trở thành một chủ tịch xí nghiệp.

Hơn ba mươi tuổi, thành thực ôn trọng, đồng thời duy trì một tấm lòng son.

Nhiều năm qua chiến đội vẫn liên hoan, cho tới bây giờ đều là một mình anh ta lo liệu, lần này lại là anh ta bỏ vốn.

Tám năm, dù người chiến đội không còn chơi game, thế nhưng giữa thành viên chiến đội, tạo thành một hữu nghị.

Kiều Luyến đến bữa tiệc, dựa theo thông báo, đi tới phòng 888.

Cô đứng ở cửa, chợt có chút khẩn trương.

Thuở thiếu thời, chiến đội đều là người quen trên mạng.

Cô chưa từng có gặp qua trong hiện thực.

Cũng không biết đẩy ra cánh cửa này, những người vui cười trên mạng, biến thành sống sờ sờ, sẽ là bộ dạng thế nào?

Đang suy tư, liền thấy có phục vụ viên đi tới, muốn mang đồ ăn vào.

Kiều Luyến nghiêng thân thể, liền thấy phục vụ viên đẩy cửa phòng ra, đi vào.

Xung quanh một cái bàn lớn trong phòng, đã hơn hai mươi mấy người.

Có nam có nữ, khuôn mặt xa lạ, lại trò chuyện vô cùng vui vẻ.

Kiều Luyến còn chưa đi vào, liền nghe thấy bọn họ trò chuyện về LoT.

"Thi đấu Bắc Kinh kết thúc, chọn lựa ra Q chiến đội, muốn đi tham gia Chung Kết cả nước. Mọi người cảm thấy, Q có mấy phần thắng?"

"Cái này còn phải nói gì nữa sao?"

"Bọn họ đến bây giờ, chỉ lấy được tư cách tranh tài Chung Kết cả nước! Cậu quên chiến đội KG Thượng Hải lâu năm sao? Đây chính là tổng quán quân liên tục năm năm cả nước!"

"Tôi thấy trong Q chiến đội có một Thi Trường, đánh cũng không tệ lắm. Mà trong trận đấu lần trước, thao tác của Bạch Cốt lão tổ bên họ, dứt khoát!"

Chiến đội thành viên bị thương, không thể tham gia thi đấu, tuy Kiều Luyến lên, thế nhưng là dùng tài khoản người khác.

Cho nên đám người này không biết Bạch Cốt lão tổ là cô đánh.

"Nói tới Bạch Cốt lão tổ, mọi người có cảm thấy, thao tác cô ấy có chút quen thuộc không?"

"Đúng đúng, tôi nhìn thấy có điểm giống tiểu Kiều! Thế nhưng không thể chắc được, bởi vì tôi nghiên cứu tranh tài của Q trước đó, thao tác của Bạch Cốt lão tổ, không phải phong cách này! Huống hồ hai trận thi đấu Chung Kết Bắc Kinh, cô ấy giống như đổi thành người khác, phong cách biến hóa cũng quá nhanh rồi!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, không nhịn được bật cười.

Đương nhiên biến hóa nhanh rồi!

Hai ván sau, là thao tác Từ Xuyên, đương nhiên không giống tiểu Kiều.

"Bạch Cốt lão tổ hoàn toàn xem như hắc mã, nhưng mọi người đừng quên, KG chiến đội, có một mình quán quân cả nước, Thái Tử!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 752: Người đàn ông trong bia mộ (6)

"A, nói tới thái tử, tôi quả thực là quá mê anh ta rồi!" Một người chơi nữ mở miệng nói, "vóc người đẹp trai, đánh vừa dứt khoát, không có cách nào hình dung!"

"Đúng, thái tử tuyệt đối xứng đáng đệ nhất!"

"Không thể nói tất cả trong game, nhưng trong LOT, thái tử có thể xưng đệ nhất. Anh ta chơi game, tuyệt đối là có thiên phú của mình! Qua nhiều năm như vậy, tôi đã thấy trong đám tuyển thủ, chỉ có thái tử lợi hại nhất!"

"Đúng, tôi cảm thấy thái tử thật vô địch."

Có người chơi nữ không cao vui: "So với Từ Xuyên thì sao?"

Một câu rơi xuống, trong phòng bỗng yên tĩnh!

Tất cả những người nói chuyện trời đất, đều nhìn về người nói chuyện.

Kiều Luyến vốn định đi vào, nghe nói như thế, cũng dừng bước.

Từ Xuyên...

Từ Xuyên năm đó ở trong chiến đội, cũng giống như thần tồn tại.

Nghe nói như thế, người kia thở dài: "Nếu như Từ Xuyên còn, nếu như Từ Xuyên có thể như thái tử, trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, tham gia tranh tài, có lẽ có thể sánh vai. Nhưng nói những thứ này có làm được cái gì? Từ Xuyên không phải, không có ở đây sao?"

Mọi người lập tức trầm mặc xuống.

Giống như tận mắt thấy ngôi sao từ từ bay lên, nhưng vẫn bị lạc.

Loại thương tiếc kia, để bọn họ cảm thán.

Kiều Luyến nhìn bọn họ, cũng không khỏi sinh lòng cảm thán.

Đám người này, dù đã lớn lên, dù có lẽ đã có nghề nghiệp riêng của mình, đều có tâm tư, thế nhưng đối mặt với trò chơi, vẫn một mảnh chân thành.

Cô mỉm cười, nở nụ cười.

Phục vụ mang đồ ăn vào xong, dự định đi ra, đã thấy Kiều Luyến đứng ở cửa, không nhịn được nghỉ hoặc khách khí hỏi thăm: "Vị tiểu thư này, cô cũng tới phòng này sao?"

Một câu, để tầm mắt của mọi người, toàn bộ rơi vào người Kiều Luyến.

Kiều Luyến trông thấy đám người này, mím môi, cô khẽ gật đầu với phục vụ: "đúng."

Sau đó liền đi vào.

Phục vụ khách khí cười với cô, đi ra ngoài.

Có người nghi hoặc: "Cô cũng là tới tham gia liên hoan chiến đội sao?"

Kiều Luyến gật đầu.

"Cô là ai? Tại sao trước kia chúng tôi không có gặp qua cô?"

Nhìn người kia, Kiều Luyến ngẩn người, vừa định mở miệng nói cái gì, đội trưởng nhất thời búng tỉnh nhớ ra: "À, là cô sao?"

Lời đội trưởng vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người nghi ngờ: "đội trưởng, anh biết cô ấy?"

Đội trưởng cười: "Lần trước không phải tôi nói cho mọi người, có cô gái khóc như mưa trước mộ Từ Xuyên sao? Chính là cô ấy!"

Mọi người nghe nói như thế, từng cái quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến.

"Thì ra là cô ấy, sao cô ấy biết chiến đội chúng ta liên hoan? Chẳng lẽ cũng là người trong đội?"

"Có phải nơi khác hay không, cho nên trước kia chưa thấy qua..."

Mọi người nghị luận âm ỉ bên trong, đội trưởng đã đứng lên, cúi mở miệng nói: "Bất kể thế nào, đã tới, cũng là khách! Chúng ta vốn là bởi vì trò chơi kết duyên, quen biết nhau coi như một loại thiện duyên. Đến đây, cô ngồi ở chỗ này!"

Đội trưởng cười nói đề cho Kiều Luyến ngồi vào

Kiều Luyến tiếp tục nhìn đám người này.

Có người đang hiếu kỳ đánh giá cô, thậm chí có người không nhìn được mở miệng: "Sao tôi thấy, cô ấy quen mắt thế nhỉ?"

Đoạn thời gian trước, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên công bố tình cảm, trang điểm khá nhiều.

Giờ phút này, cô mặc áo lông màu trắng, quần bò, nhìn qua giống như một người qua đường xinh đẹp, cho nên cho dù gặp qua ảnh chụp Thẩm phu nhân, trong lúc nhất thời cũng không có nhận ra Kiều Luyến.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 753: Người đàn ông trong bia mộ (7)

Kiều Luyến tới nơi này, bản thân là vì điều tra một chút, người trong bia mộ là người nào, đối với chuyện nói cho họ cô là tiểu kiều, cô có thể nói có thể không nói.

Cô không có gì cần phải che giấu.

Một đám người cười cười nói nói, không khí trong phòng, náo nhiệt lên lần nữa.

Tất cả mọi người thôi phòng lẫn nhau.

Chiến đội vẫn còn, thế nhưng hai mươi mấy người bây giờ ngồi ở chỗ này, trong đó có một nửa, đã không thể nào đánh.

Một nửa duy nhất kiên trì, bây giờ cũng đều trở thành một loại giải trí.

Đương nhiên, chơi game chỉ là một trò giải trí.

Cảm xúc đội trưởng rất sâu: "Người đã già, đích thật không được, những trò chơi kia đều là thanh niên 25 tuổi mới đánh được, mấy ngày trước tôi từng đánh một ván, thua thật thê thảm!"

"Ha ha ha, đội trưởng cũng hơn ba mươi tuổi, khẳng định đánh không lại đám người kia! Hiện tại thanh niên, từng đưa càng lợi hại!"

"Chúng ta đều già, đều bị đào thải!"

"Thôi đi, kỳ thật nói cho cùng, vẫn là năng lực cá nhân không được, chứ sao bây giờ tiểu Kiều cũng không tệ?"

Kiều Luyến lập tức ngẩng đầu lên.

Lại có người mở miệng: "Tôi xem qua mấy tranh tài của Từ Tiên Từ, mặc dù nói còn có thể, nhưng với năm đó, không có cách nào dựng lên, đến cùng vẫn là lớn tuổi!"

Lúc này Kiều Luyến mới nghĩ đến, chuyện cô là tiểu Kiều, kỳ thật còn không có công bố với mọi người.

Ở trong mắt đám người này, Từ Tiên Từ vẫn là tiểu Kiều?

Đang suy tư, người tầm 25, 26 tuổi ngồi bên cạnh cô, dánh dáp mi thanh mục tú, lúc thấy Kiều Luyến ngồi ở bên người, lập tức mở miệng: "Chào cô, tôi ở bên trong chiến đội có nickname là Tam Lang."

Tam Lang?

Kiều Luyến nhất thời nhú mày.

Cái tên Tam Lang này, lúc ấy bị bọn họ cười nhạo nhiều lần.

Cô còn nhớ rõ, đó là một thanh niên rất ngượng ngùng, bởi vì lúc nghe giọng nói, cũng nghe qua tiếng của cậu ta.

Với tròng trai trước mắt, tính cách tương xứng.

Kiều Luyến cười với cậu ta: "Thì ra là cậu!"

Ánh mắt Tam Lang sáng lên: "Cô biết tôi?"

Một cô gái bên người Tam Lang, liền lập tức mở miệng nói: "Ai có thể không biết cậu, bây giờ cậu cũng coi như là cao thủ trong LoT, năm đó chúng ta chúng ta xếp hạng cũng là hai mươi top đầu! Ai, Cậu bây giờ, cũng không mang mấy cô gái chúng tôi đi thi đấu nữa rồi!"

Tam Lang gãi đầu một cái: "Gần đây trong công việc có chút bận bịu."

Sau đó nhìn về phía Kiều Luyến: "Cô thích chơi nhân vật nào?"

Thích chơi nhân vật nào sao?

"Tiểu Kiều."

Thích nhất, đương nhiên là cái này.

Tam Lang cười: "Dung mạo tiểu Kiều xinh đẹp, các cô gái đều thích! Tôi cũng am hiểu nhất là tiểu Kiều!"

Nói xong, lộ ra một bộ kiêu ngạo.

Cô gái bên cạnh lập tức cười: "Đúng, đúng, cậu là tiểu Kiều đứng nhất tại khu Tây Thành!"

Tam Lang liền nở nụ cười, khiêm tốn mở miệng: "Kỳ thật tôi chỉ chơi bình thường."

Sau đó cậu ta lấy điện thoại di động ra: "Chúng ta có thể thêm hảo hữu trong game không? Đến lúc đó, tôi mang cô đi đánh vài ván!"

Cô gái bên cạnh lập tức cười, ranh mãnh mở miệng nói: "U, Tam Lang dẫn người chơi game, còn phải xem bộ dạng ha, mấy người chúng tôi, cậu có phải cảm thấy chưa đủ xinh đẹp, không muốn mang đi hả?"

Lời đùa giỡn, lại mang theo thiện ý, để sắc mặt Tam Lang lập tức đỏ lên.

Cậu ta ho khan một tiếng: "Không, tôi mang cô đi còn không được sao?"

Tam Lang nói xong câu đó, nhìn về phía Kiều Luyến lần nữa: "ID trò chơi của cô là gì?"

Kiều Luyến báo ra một dãy số.

Tam Lang liền tìm kiếm: "Tốt, tôi thêm cô là hảo hữu..."

Nói còn chưa dứt lời, khi nhìn thấy nhân vật ứng với ID, nhất thời kinh ngạc mở to hai mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía cô!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 754: Người đàn ông trong bia mộ (8)

Kiều Luyến báo là nich chính của mình.

Cũng chính là tài khoản tiểu Kiều.

Tam Lang kinh ngạc nhìn chằm chằm ID, nhìn biệt danh phía trên, nhìn ảnh chân dung quen thuộc, sau đó bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Kiều Luyến, miệng há ra rất lớn, kích động nói không ra lời: "Cô, cô là..."

Bộ dạng lấp ba lấp bắp, để cô gái bên cạnh cũng nở nụ cười.

Cô gái đẩy cậu ta một cái: "Tam Lang, cậu đừng không có tiền đồ như thế được không? Nhìn thấy cô gái xinh đẹp là nói không ra lời."

Tam Lang lại nuốt ngụm nước miếng.

Kiều Luyến cười rất thản nhiên, mang theo một loại cảm giác cao thủ thần bí: "đúng, là tôi."

Tam Lang mở to hai mắt nhìn.

Người trên bàn, đều nói chuyện phiếm với nhau, gấp liền tình cảm, ngoại trừ cô gái bên cạnh Tam Lang, không có người chú ý tới bộ dạng của cậu ta.

Kiều Luyến nhìn thấy bộ dạng này của cậu ta, liền quay đầu nhìn về phía đội trưởng ngồi một bên.

Hôm nay cô tới nơi này, chủ yếu là muốn hỏi chuyện Từ Xuyên.

Cô vừa muốn nói cái gì, cửa phòng lập tức bị đẩy ra.

Chợt, một người đàn ông bụng phệ, cứ cười toe toét đi đến.

Trông thấy anh ta, tròng mắt đội trưởng co rụt lại, vội đứng lên: "Họa Vô Diễm, sao cậu lại tới đây?"

Họa Vô Diễm sao?

Kiều Luyến nhìn về phía người ở cửa, lại là một người trong chiến đội!

Chỉ là... Kiều Luyến nhú lông mày.

Một loại cảm xúc phản cảm tự nhiên sinh ra.

Cái Họa Vô Diễm này, lúc trước cũng ở trong chiến đội, nhưng lời nói và làm việc, đặc biệt để cho người ta không vui.

Lúc bọn họ chơi game, Họa Vô Diễm luôn luôn lải nhải, đi theo cái mộng mọi người.

Thế nhưng về sau, bọn họ có một lần biết, lúc Họa Vô Diễm chơi game, vì tán tỉnh em gái xinh đẹp, nói ra bên ngoài, anh ta là anh em tốt của Từ Xuyên.

Từ Xuyên làm người cao ngạo, tính cách lạnh lùng.

Ngoại trừ đám người trong chiến đội, không phản ứng người ngoài.

Anh ta là người duy nhất trong toàn bộ server, có rất nhiều em gái, nhóm em gái muốn biết anh, Họa Vô Diễm mở ra như thế một con đường.

Lúc trước Từ Xuyên biết chuyện này, trực tiếp cảnh cáo anh ta trong chiến đội.

Về sau, Từ Xuyên chơi game, liền không dẫn anh ta theo nữa.

Từ Xuyên từng nói với cô: "Hiện tại tuổi chúng ta còn nhỏ, Họa Vô Diễm này lại áp dụng loại phương thức đầu cơ trục lợi, điều này nói rõ, anh ta tâm tư bất chính. Dạng người này, phải cách xa một chút."

Kiều Luyến bởi vậy cũng không trao đổi với Họa Vô Diễm.

Bây giờ nhìn thấy Họa Vô Diễm... Kiều Luyến không thể không nói, tương tuyền tâm sinh!

Cái Họa Vô Diễm này bộ dạng béo mập, tai to mắt nhỏ, xem xét vô cùng bì ỏi!

Một đôi mắt như hạt đậu, liền ngừng lại người đội trưởng, cười hắc hắc: "Đây không phải là liên hoan chiến đội sao? Tại sao tôi lại không thể tới?"

Đội trưởng nhú mày, theo dõi anh ta.

Họa Vô Diễm lại mình nhìn xung quanh, tìm vị trí, chính mình ngồi xuống.

Thân thể anh ta mập mạp, mặc quần áo đặt may, trong tay mang theo một cặp công văn, ngồi xuống liền lập tức ngẩng đầu, nhìn tất cả mọi người ở đây: "Mọi người trong chiến đội, hôm nay tôi có việc liên quan tới "Tứ Xuyên", muốn xin nhờ mọi người một chút."

Nói đến đây, trực tiếp móc ra một xấp tiền: "Ở đây có mười vạn, mọi người chia nhau, xem như tôi cho mọi người hồng ba ăn tết."

Trông mắt đội trưởng híp lại: "Rốt cuộc anh muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 755: Người đàn ông trong bia mộ (9)

"Là như vậy, không phải tôi mở rộng ngành game sao? Sự nghiệp vừa cất bước, cũng nên có mảnh lớn, hấp dẫn mọi người tới chơi. Không phải Tứ Xuyên rất nổi danh trong LoT sao? Cho nên tôi muốn mượn tên tuổi của cậu ấy."

Lời này vừa nói, Kiều Luyến ngẩng đầu lên.

Mượn dùng tên của Tứ Xuyên?

Cô còn chưa kịp nói chuyện, đội trưởng liền nhú lông mày: "Tứ Xuyên đã qua đời tám năm, anh muốn mượn dùng làm gì?"

Họa Vô Diễm cười hắc hắc: "Kỳ thật, đều nói Tứ Xuyên chết rồi, nhưng trừ chúng ta, ai biết Tứ Xuyên chết rồi?"

Trông mắt đội trưởng hơi híp: "Anh có ý gì?"

"Ý chính là, tôi định tìm chơi giả mạo Tứ Xuyên, đến chơi game câu tôi, làm nam chính truyền bá, nhất định có thể hấp dẫn rất nhiều người."

Nói đến đây, Họa Vô Diễm lại đẩy mười vạn lên trước: "Ừm, cái kia, kỳ thật là như vậy, tôi muốn mọi người kín miệng một chút."

Sau đó chấp hai cánh tay mập mạp lại với nhau: "xin nhờ mọi người!"

Kiều Luyến lập tức híp mắt lại, ánh mắt rơi vào mười vạn này.

Hiện trường hai mươi mấy người.

Mười vạn, phân chia mỗi người, đều được bốn năm ngàn.

Số tiền kia, đối với các minh tinh mà nói, không tính là gì, nhưng đối với đại bộ phận mà nói, lại là nửa tháng tiền lương, thậm chí nhiều hơn!

Cho nên...

Kiều Luyến đang suy tư, đội trưởng liền đứng lên: "không được!"

Họa Vô Diễm nhất thời không vui, quay đầu nhìn về phía anh ta: "Vì sao không được?"

"Tứ Xuyên đã chết, anh tìm người giả mạo cậu ấy, là không tôn trọng cậu ấy!"

Họa Vô Diễm nhếch miệng: "Đội trưởng à, cậu cũng đừng ở chỗ này luôn miệng nói không được, không chừng Tứ Xuyên còn cảm kích tôi đây, chết đã nhiều năm như vậy, lại có thể nổi danh."

Giọng nói kia, tràn đầy khinh bỉ.

Đừng nói đội trưởng, đến những người khác, trong nháy mắt đều kích động lên.

Mà một câu nói kia, cũng làm cho đội trưởng siết chặt nắm tay: "Anh nói cái gì đó?"

Sau đó, vuron nắm đấm, muốn đánh anh ta!

Họa Vô Diễm vội vàng lui về sau một bước, cười ha ha nhìn đội trưởng, chung quanh có người tiến lên một bước, kéo đội trưởng lại: "Đội trưởng, cậu đừng kích động, đừng động thủ đánh người."

Họa Vô Diễm cũng mở miệng: "Đúng, có chuyện gì từ từ nói, táy máy tay chân làm gì? Chúng ta đều là người văn minh, mọi người cũng không muốn nháo đến sờ cảnh sát đúng hay không?"

Họa Vô Diễm nói xong câu đó, liền nhìn người chung quanh: "Và lại, chuyện này, kỳ thật tôi cũng là đến thông báo mọi người một chút. Lại nói, 10 vạn này, cậu không nhìn trong mắt, cậu là kẻ có tiền, thế nhưng không chừng người khác lại nhìn trong mắt đó."

Anh ta cười híp mắt, nhìn chằm chằm người chung quanh: "Nếu như mấy người không có ý kiến, cầm tiền, đến lúc đó ngậm chặt miệng là được."

Lời này rơi xuống, tất cả mọi người chung quanh, cả đám đều lộ ra biểu lộ tức giận.

Thế nhưng bọn họ biết, hiện tại tất cả mọi người là người trưởng thành, động thủ đánh người, là có thể bị khởi tố cố ý đã thương người!

Tất cả mọi người không nói lời nào, một lát sau, có người tiến lên một bước, cầm lấy mười vạn.

Họa Vô Diễm lập tức cười: "Rất tốt, kẻ thức thời mới là tuân kiệt mà!"

Thế nhưng lời này rơi xuống, người cầm tiền, liền trở tay, đem ném mười vạn vào mặt của anh ta!

"Chúng tôi nghèo, nhưng chúng ta cũng sẽ không bán đi lương tâm của mình!"

Họa Vô Diễm bị mười vạn đập vào làm cho choáng váng, nghe nói như thế, nhất thời tức giận: "Tôi nói cho các người biết, dù

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 756: Người đàn ông trong bia mộ (10)

Một câu tiểu Kiều đồng ý, trong nháy mắt để trong phòng sững sờ.

Tam Lang quay đầu nhìn về Kiều Luyện, chỉ thấy Kiều Luyện cũng nhú mày, theo dõi anh ta.

Đội trưởng đều cứng đờ: "anh nói cái gì?"

Họa Vô Diễm hừ lạnh một tiếng, ngồi xổm trên mặt đất, nhét tiền lên, mấy tờ tán loạn anh ta cũng không để trong mắt, nhét tiền vào trong túi của mình, lúc này mới ngẩng đầu lên nhìn vào đội trưởng: "Chính là ý trên mặt chữ! Tôi liên hệ với tiểu Kiều, cũng ngay tại lúc này là Từ Tiên Từ, cô ta đồng ý cách làm của tôi! Đồng thời tôi mời được cô ta đảm đương là người phát ngôn cho trò chơi."

Đội trưởng tức giận ngón tay đều run: "Anh quả thực là không biết xấu hổ!"

Họa Vô Diễm câu môi: "Tôi chính là không biết xấu hổ, thế nào? Thương nhân vốn chính là có thể vì mục đích, không từ thủ đoạn. Còn các người... Hừ!"

Anh ta nhìn mọi người trong phòng một chút, lúc này mới lên tiếng nói: "Tôi nói thật cho các người biết, tôi cũng không sợ các người ở trên mạng chửi bới tôi! Từ Xuyên thân bí như vậy, các người nói chết thì đã chết sao? Ai có thể chứng minh người chết là Từ Xuyên? Chỉ cần tiểu Kiều nói còn sống, anh ta còn sống!"

Một câu, vô cùng phách lối.

Đội trưởng tức giận run rẩy lên: "Anh, anh..."

Họa Vô Diễm nở nụ cười gằn, sau đó lại khiêu mi: "À, đúng, hôm nay tôi còn mời tiểu Kiều cùng tới. Nếu anh có ý kiến gì, có thể nói với tiểu Kiều!"

Lời này rơi xuống, điện thoại di động của anh ta liền vang lên.

Anh ta cúi đầu nhìn một chút dây số, lập tức nghe: "À, cô đến rồi hả? Vậy thì đến phòng 888 đi!"

Cúp điện thoại, anh ta nhìn đám người trong phòng, trực tiếp mở miệng cười: "Tôi đã cho tiểu Kiều trăm vạn làm phát ngôn! Các người cảm thấy, cô ta sẽ đứng về phía các người sao? Chắc chắn... ngây thơ thật!"

Một đám người trong phòng nhất thời không nói.

Họa Vô Diễm liền nhếch miệng, một lát sau, cửa phòng bị gõ.

Họa Vô Diễm mở miệng: "Tiến vào!"

Cửa bị đẩy ra, Từ Tiên Từ mặc quần áo kiểu diễm, muốn tiến vào, thế nhưng nhìn đám người trong phòng, nhất thời ngây ngẩn cả người: "Mấy người đây là...?"

Họa Vô Diễm mở miệng cười: "Chúng ta không phải tới liên hoan chiến đội sao?"

Sau đó vẫy tay với cô ta: "Tiểu Kiều, à, không đúng, hiện tại hẳn là gọi Từ Tiên Từ, mau tới đây, tôi giới thiệu cho cô mọi người."

Hiện tại Họa Vô Diễm là ông chủ game, Từ Tiên Từ là người phát ngôn, vì lấy được đại sứ hình tượng, đương nhiên cô ta không thêm đếm xỉa gì, cho nên nghe được Họa Vô Diễm nói câu này, tuy bước chân cô ta dừng lại, nhưng vẫn đi vào.

Cô ta không phải tiểu Kiều, đương nhiên cô ta biết.

Cho nên xưa nay không tham gia loại hoạt động liên hoan này, miễn tiết lộ thân phận của mình.

Vậy mà lúc này, nhất định cô ta phải tiến đến, nhất định phải khẳng định mình là tiểu kiều, bằng không mà nói, đại sứ hình tượng trò chơi sẽ không cảm được!

Từ lần trước, cô ta làm huấn luyện viên cho King chiến đội bị thua, Tôn tiên sinh liền nổi giận, trực tiếp giải tán câu lạc bộ, còn cắt đi tri phí tài trợ, dẫn đến một nữ MC như cô ta, cũng lập tức thiếu một khoản thu nhập!

Gần nhất, cuộc sống cô ta khó khăn, tiếp tục làm đại sứ hình tượng, để cho mình trở lại trong vòng cạnh tranh lần nữa.

Nghĩ tới đây, Từ Tiên Từ nhú lông mày, ưu nhã đi đến.

Người trong phòng rất nhiều, Kiều Luyến tận lực trốn ở trong góc, cho nên Từ Tiên Từ nhất thời không nhìn thấy cô, tự nhiên hào phóng đứng trước mặt người khác: "Chào mọi người, tôi là tiểu kiều."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 757: Người đàn ông trong bia mộ (11)

Tam Lang không rõ ràng cho lắm, nhìn chăm chăm Từ Tiên Từ nhìn trong chốc lát, lại quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến.

Trong mắt to lộ ra một loại bối rối, giống như không hiểu, người nào mới thật sự là tiểu Kiều.

Kiều Luyến ngồi ở trong góc, khòe miệng câu lên một nụ cười châm chọc.

Cái Họa Vô Diễm này, thật đúng là bị Thẩm Lương Xuyên nói trúng rồi!

Quả thực đây lòng bất chính, không học!

Tìm người phát ngôn, là một hàng giả, lại còn muốn tìm người đến giả mạo Từ Xuyên!

Đơn giản là là có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục.

Cho dù trong tám năm, cô sinh hoạt gian khổ, cũng coi như là gặp qua thị trường, người có thể như vậy, vẫn là để cho cô mở rộng tầm mắt.

Kiều Luyến đứng ở trong góc nhỏ, nhìn chăm chăm Họa Vô Diễm và Từ Tiên Từ, ngược lại muốn nhìn một chút, bọn họ có thể diễn xuất cái gì!

Liền thấy Từ Tiên Từ nói xong, đội trưởng liền vội vàng tiến lên một bước, kéo cổ tay Từ Tiên Từ lại: "tiểu Kiều, cô đáp ứng anh ta tìm người giả dạng Từ Xuyên rồi hả?"

Từ Tiên Từ nghe nói như thế, liền khẽ đẩy tay đội trưởng ra, sau đó nhú mày, quay đầu nhìn về phía Họa Vô Diễm, một lát sau, lúc này mới quay đầu, mở miệng nói: "Tôi nghe không hiểu anh đang nói cái gì."

Đội trưởng gấp: "tiểu Kiều, tuy Từ Xuyên đã đi, thế nhưng sao cô có thể đối với cậu ấy như vậy?"

"Đúng rồi! Từ Xuyên đi tám năm, cô đã qua mộ của cậu ấy nhìn chút nào chưa?"

"Năm đó, Từ Xuyên đối tốt với cô như vậy, hai người ở trong game gần như là cặp tình nhân điển hình, tại sao cô có thể như vậy chứ!"

"Tiểu Kiều, cô nên xứng đáng với Từ Xuyên! Từ Xuyên chết rồi, chúng tôi cũng không cần cô khổ sở, cũng không cần cô đắm chìm trong trong thống khổ, thế nhưng cô không thể không có lương tâm như thế!"

"..."

Mọi người anh một lời, tôi một lời, chỉ trích vô cùng.

Từ Tiên Từ nghe nói như thế, híp mắt lại, một lúc sau mới chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra bộ dạng ủy khuất: "Thế nhưng, mấy người nói cái gì, tôi thật sự nghe không hiểu! Từ Xuyên chết rồi? Chuyện xảy ra khi nào? Hô qua anh ta còn nói chuyện phiếm với tôi đấy!"

Một câu, để tất cả mọi người trong phòng, toàn bộ kinh ngạc mở to hai mắt nhìn!

Kiều Luyến híp mắt lại.

Quả nhiên, liền nghe thấy Từ Tiên từ mở miệng nói: "Những năm này chúng tôi luôn luôn ở cùng một chỗ, sao Từ Xuyên lại chết, cái Từ Xuyên kia... Là người nào giả."

Lời này rơi xuống, cô ta liền thờ dài: "Mấy người luôn miệng nói đó là Từ Xuyên, thật sự là Từ Xuyên sao?"

Một câu rơi xuống, tất cả mọi người trong phòng, trong nháy mắt ngậm miệng lại!

Bởi vì bọn họ đột nhiên phát hiện, Từ Tiên Từ giống như nói cũng đúng.

Mà Kiều Luyến lại híp mắt lại, nín thở ngưng thần.

Cuối cùng, nhắc đến nguyên nhân vì sao lại biết Từ Xuyên chết...

Cô đang chờ đợi, liền nghe thấy đội trưởng mở miệng: "Tiểu Kiều, cô, cô có phải bị người lừa rồi hay không?"

Anh ta nhú lông mày, chỉ tất cả mọi người xung quanh: "Vào năm đầu tiên tụ hội, mọi người chúng tôi đều gặp Từ Xuyên! Người chết sao làm bộ được!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhất thời sững sờ.

Tụ hội lần đầu tiên.

Tụ hội lần đầu tiên, hẳn là chín năm trước rồi.

Chín năm trước... Cô nghĩ tới!

Có một lần, cũng là đội trưởng tổ chức liên hoan chiến đội, nói là để người ở Bắc Kinh, đều gặp một lần.

Kiều Luyến bởi vì thân ở Tô Châu, không cách nào chạy tới, bởi vậy rất thất vọng.

Mặc dù cô là đại tiểu thư Kiều gia, tuy xuất hành một chuyến tới Bắc Kinh rất dễ.

Thế nhưng cô và Từ Xuyên yêu đương trên mạng, lại chưa từng có nghĩ tới, trước lúc 18 tuổi, phát triển vào trong hiện thực.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 758: Người đàn ông trong bia mộ (12)

Chín năm trước, cô còn vị thành niên.

Nghĩ đến những người khác trong chiến đội, liền muốn nhìn thấy Từ Xuyên hình dạng thế nào, thế nhưng cô và Từ Xuyên thân mật nhất, lại không gặp được anh, cô liền tràn đầy khó chịu.

Từ Xuyên biết ý nghĩ của cô, liền mở miệng cười nói: "Loại liên hoan nhảm chán này, anh sẽ không đi."

Kiều Luyến lập tức liền vui vẻ: "Anh không đi, là bởi vì cảm thấy đám người kia đều là thế giới giả tưởng, hay là bởi vì em?"

Từ Xuyên mở miệng: "Anh chưa từng coi bạn ở trong trò chơi xem như giả tưởng, cũng chưa từng có đem tình yêu trong trò chơi, xem như là giả."

Một câu, nói khiến mặt cô đỏ bừng.

Về sau, chuyện liên hoan, bởi vì cô không có tới, liền không có chú ý.

Người đi liên hoan, cũng không có nói Từ Xuyên đi.

Hiện tại, nghe ý đội trưởng, năm thứ nhất... Từ Xuyên tới sao?

Cô híp mắt lại, kéo Tam Lang bên cạnh cô, sắc mặt hoang mang, ánh mắt dạo qua người cô và Từ Tiên Từ, mở miệng nói: "Chín năm trước, cậu cũng đến sao? Từ Xuyên có tới hay không?"

Tam Lang nghe nói như thế, giật nảy mình, cậu ta ho khan một tiếng, lúc này mới lên tiếng: "Tôi, tôi không có tới, khi đó tôi còn nhỏ, người trong nhà không cho tôi đi."

Kiều Luyến rất gấp, muốn tìm người biết chuyện hỏi ý kiến một chút.

Liền nghe thấy cô gái bên cạnh Tam Lang hừ lạnh một tiếng: "Liên hoan chín năm trước, tôi có đến! Cái tiểu Kiều này, quả thực là nói láo! Vừa rồi Họa Vô Diễm mới nói, Từ Xuyên đã chết! Đã nói lên vì sao Họa Vô Diễm chạy vào bịt miệng chúng ta như vậy? Cái Từ Tiên Từ này, thật sự là vô sỉ, hiện tại dự định, khiến cho Từ Xuyên còn sống sao?"

Nghe được lời này, Kiều Luyến lập tức nóng nảy hỏi thăm: "Chín năm trước, không phải anh ấy nói không đến sao? Tại sao lại tới?"

Cô gái hơi sững sờ, một lúc sau mới mở miệng: "Chuyện đã quá lâu, tôi cũng quên đi, lúc ấy đội trưởng nghênh đón tôi. Ài, về sau, Từ Xuyên nhờ chúng tôi không nên đem chuyện anh ấy tới nói ra, bởi vì sợ tiểu Kiều biết ăn dấm. Từ Xuyên đối với tiểu Kiều, thật tốt, nhưng bây giờ..."

Rõ ràng Từ Xuyên không có tới, Từ Xuyên giả lại tới.

Thậm chí, Từ Xuyên giả biết mình và Từ Xuyên có hạn, nói cho mọi người, không nên nói cho cô biết anh ta tới.

Mọi người cũng kín miệng như bình.

Những chuyện này, quán cô choáng váng.

Từ Xuyên đó... Đến cùng là ai?

Cô đang tự hỏi, liền nghe thấy đội trưởng đã cùng Từ Tiên Từ phân tranh: "Cô từ nơi nào tìm được Từ Xuyên? Là Từ Xuyên thế nào? Nếu như Từ Xuyên còn sống, vì sao không xuất hiện? Cô không bỏ ra nỗ lực chứng cứ người kia là Từ Xuyên, chuyện này, tôi nhất định phạt bồi tới cùng!"

Đội trưởng nói xong câu đó, đứng thẳng người.

Thân thể cường tráng cao lớn, để Từ Tiên Từ co rụt lại.

Đội trưởng cười lạnh nhìn về phía Họa Vô Diễm: "Anh biết thế lực nhà tôi, tôi có nhiều thời gian và tiền tài, nói cho anh biết, chuyện này, tôi quản!"

"Chiến đội là tôi thành lập. Năm đó Từ Xuyên tin nhiệm tôi, gia nhập chiến đội của tôi! Tôi phải phụ trách với Từ Xuyên!"

"Từ Xuyên khi còn sống, là một người kiêu ngạo như vậy. Hiện tại Từ Xuyên mất, tôi cũng tuyệt đối không để một người giả mạo, đến giả mạo Từ Xuyên!"

Tranh luận vang lên trong phòng, trong phòng giống như vang vọng lấy năng lượng này.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 759: Người đàn ông trong bia mộ (13)

Họa Vô Diễm giống như cũng bị anh ta làm cho khiếp sợ.

Chờ đến khi lấy lại tinh thần, sắc mặt Họa Vô Diễm trở nên vô cùng khó coi.

Anh ta nhìn chòng chọc vào đội trưởng: "Đội trưởng, cậu có phải cũng quyết chủ ý như vậy, muốn đối nghịch với tôi sao?"

Đội trưởng hừ lạnh: "Tôi chỉ nói một câu công đạo, không nhằm vào người nào đó!"

Họa Vô Diễm nhìn đám người trong phòng, tiếp đó liền cười: "Được, vậy anh cứ việc phóng ngựa tới!"

"Ngược lại tôi muốn nhìn xem, thấp giọng như vậy, với tiểu Kiều có quan hệ với Từ Xuyên, là anh nói có thể tin, hay là tiểu Kiều nói có thể tin!"

Họa Vô Diễm nói đến đây, quay đầu nhìn về phía Từ Tiên Từ: "Cô nói, ai mới là Từ Xuyên?"

Trông mặt Từ Tiên Từ co rụt lại, nhất thời thờ dãi: "Tôi nói cho mọi người, mọi người thật sự đều bị lừa! Mấy người cho rằng Từ Xuyên kia, căn bản không phải Từ Xuyên. Từ Xuyên là người khiêm tốn như vậy, làm sao lại tới tham gia liên hoan chiến đội? Mà trong trò chơi, chỉ có tôi và Từ Xuyên quen thuộc nhất!"

"Kỳ thật những năm này, tôi và Từ Xuyên đã phát triển từ trong trò chơi ra hiện thực, nếu mọi người không tin, tôi có thể gọi Từ Xuyên đến, cho các người nhìn xem."

Một câu rơi xuống, mọi người nhao nhao liếc nhau một cái.

Có ít người đã bắt đầu có chút do dự: "Từ Xuyên đến cùng là chết, hay là không chết? Từ Xuyên năm đó, chẳng lẽ là giả sao?"

"Chớ nói lung tung!" Đội trưởng bỗng nhiên gầm lên một tiếng, quay đầu nhìn mọi người nói một tiếng, sau đó lại nhìn về phía Từ Tiên Từ: "Tiểu Kiều, cô thật sự muốn giả mạo Từ Xuyên? Không nhìn về mặt tình cảm quá khứ của mọi người sao?"

Từ Tiên Từ nói: "Tôi thực sự nói thật, mọi người chớ bị Từ Xuyên kia lừa gạt! Năm đó Từ Xuyên thi lên đại học, về sau chuyển tâm lên đại học, đại học tốt như vậy, sao anh ấy lại từ bỏ? Chúng tôi đã hẹn cùng thành lập một câu lạc bộ, sau cùng vô tật mà chấm dứt."

"Từ Xuyên thật sự không chết sao?"

Đã có người hỏi thăm.

Từ Tiên Từ gật đầu: "Thật sự không chết, vậy các người nói xem, Từ Xuyên chết kia, có thể có chứng cứ sao?"

Có chứng cứ sao?

Thế giới trên mạng, bọn họ có chứng cứ gì?

Nếu như không phải một lần liên hoan kia, bọn họ biết bộ dạng Từ Xuyên thì thế cái nào cũng không biết.

Thế nhưng hiện tại nhớ tới...

Có người nhíu mày: "Kỳ thật bây giờ suy nghĩ một chút, cái Từ Xuyên kia, hoàn toàn chính có điểm gì là lạ."

Mọi người quay đầu: "thế nào?"

Người kia mở miệng nói: "Sau khi anh ta tới, đứng ở bên ngoài không có vào, về sau tiến vào, lời nói cũng rất ít, mấy người còn nhớ rõ, lúc ấy chúng ta gặp mặt, không phải muốn so một vấn hay sao, để cho con Xuyên Lai chỉ huy, anh ta lại cự tuyệt, còn nói trong nhà có chuyện, liền trực tiếp rời đi, hiện tại nhớ tới, ngay lúc đó có chuyện gì, kỳ là từ chối thôi? Mà anh ta nói không đề cho chúng ta nói chuyện anh ta tới đó, là sợ tiểu Kiều ăn dấm, mọi người liền không nhắc lại, bây giờ suy nghĩ một chút, sự tình thật sự vậy sao?"

Người chết, bản thân là giả.

Giờ phút này bị vạch trần, khẳng định sơ hở rất nhiều!

Người này nói xong, những người tham gia lần liên hoan đầu tiên, đều cảm thấy, có lẽ bọn họ thật sự bị lừa?

Đội trưởng gấp đến độ không được: "Mấy người chớ tin cô ta! Cô ta chỉ là hồ ngôn loạn ngữ!"

Rõ ràng, đội trưởng đã chiếm thế hạ phong.

Họa Vô Diễm cười lạnh: "Sao tôi lại hồ ngôn loạn ngữ rồi hả? Đội trưởng, vì sao anh lại lừa gạt mọi người? A? Anh ngược lại nên nói một chút, anh lừa gạt tình cảm tám năm của mọi người, đến cùng là vì cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 760: Người đàn ông trong bia mộ (14)

Đội trưởng nhíu lông mày, nắm chặt tay.

Tuy anh ta có tiền có địa vị, nhưng hoàn toàn giống như là Họa Vô Diễm nói, anh ta không có chứng cứ.

Nhận biết với Từ Xuyên, vốn chính là ở trên mạng.

Anh ta thậm chí cũng không biết Từ Xuyên ở đâu, cũng không biết trong nhà Từ Xuyên có người nào.

Anh ta chứng minh như thế nào, người chết kia, là Từ Xuyên sao?

Anh ta nhìn Họa Vô Diễm, buông tay xuống, chẳng lẽ, cứ tùy ý anh ta và tiểu Kiều, đổi trắng thay đen sao?

Còn có tiểu Kiều...

Sao cô có thể... Sao có thể đối đãi với Từ Xuyên như thế!

Anh ta cảm giác toàn thân đều đang run rẩy, thế nhưng lúc này, lại không ai có thể giúp một tay.

Bởi vì, mọi người cũng không nhận ra Từ Xuyên là ai!

Họa Vô Diễm thấy người trong phòng không có nói chuyện, lúc này mới cười lạnh: "cái này có tính là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt không? Vừa rồi đưa tiền không muốn, lúc này muốn tiền, cũng không có!"

Nói đến đây, anh ta tiến lên một bước, ôm eo Từ Tiên Từ: "Được rồi, tiểu Kiều, đã lên tiếng chào mọi người, vậy chúng ta liền đi thôi, chúng ta qua phòng sát vách, thảo luận hợp đồng công việc một chút."

Thế nhưng tay kia, lại còn bóp hông Từ Tiên Từ một chút.

Ý đồ quá rõ ràng.

Người trong chiến đội nhìn, đều nhíu lông mày.

Có người thờ dãi: "Sao tiểu Kiều lại biến thành như vậy?"

Mắt thấy hai người đi tới cửa, muốn mở cửa phòng, đi ra ngoài, đúng lúc này, chợt nghe sau lưng có giọng trong trẻo hô lên: "Dừng lại!"

Tất cả mọi người trong phòng, đều ngây ngẩn cả người.

Đội trưởng cũng đột nhiên ngẩng đầu đến, liền thấy Kiều Luyến đi ra!

Đội trưởng sững sờ, chợt nghĩ tới điều gì, anh ta thờ dãi: "Cô gái à, chuyện Từ Xuyên, ai, chúng tôi cũng là vô năng bất lực."

Kiều Luyến nghe nói như thế, khẽ gạt đầu với anh ta, sau đó mở miệng: "Ai nói chúng ta vô năng bất lực?"

Cô trực tiếp quay đầu, nhìn về phía Họa Vô Diễm: "Muốn tìm Từ Xuyên giả, cũng phải hỏi ý kiến của tôi trước!"

Họa Vô Diễm đều ngây ngẩn cả người, một đôi mắt sáng rực nhìn chăm chăm Kiều Luyến.

Mà Từ Tiên Từ, giờ phút này lại như gặp ma, nhìn chăm chăm Kiều Luyến!

Kiều Luyến! Vong Xuyên! Tiểu Kiều!

Sao cô ta lại ở chỗ này?!

Về Mặt Từ Tiên Từ, trong nháy mắt trở nên tái nhợt, khẩn trương nhìn chăm chăm người chung quanh.

Cô ta nuốt ngụm nước miếng.

Lúc đầu dự định, chờ đến khi ký hợp đồng với Họa Vô Diễm, liền không sợ bị chọc thủng cô ta là tiểu Kiều giả.

Nếu như bây giờ bị chọc thủng, như vậy đại sứ hình tượng kia...

Nghĩ tới đây, Từ Tiên từ nhất thời khoác lên cánh tay Họa Vô Diễm "Ông chủ, chúng ta đi thôi."

Họa Vô Diễm lại nhìn chăm chăm Kiều Luyến, sắc mặt mở miệng nói: "Làm sao? Vị tiểu thư này... Là cô mới tới sao? Sao trước kia tôi lại không có gặp qua cô?"

Kiều Luyến châm chọc nở nụ cười: "Họa Vô Diễm, sao nhiều năm như vậy không thấy, đều béo thành một con lợn rồi hả?"

Một câu rơi xuống, khoe miệng Họa Vô Diễm, lập tức giật một cái.

Mấy năm trước, bọn họ ở trong chiến đội, Họa Vô Diễm gửi qua ảnh chụp.

Thời điểm đó Họa Vô Diễm còn tính là người bình thường, không có bí ối như hiện tại.

Nghe lời Kiều Luyến, sắc mặt của anh ta trực tiếp đen lại: "Cô nói cái gì?"

Nhưng lời này rơi xuống, lại kinh ngạc: "Sao cô lại nhận biết tôi?"

Họa Vô Diễm đột nhiên cảm giác, vì sao người này, ngữ khí nói chuyện với chính mình, quen thuộc như vậy?

Loại này vênh vào tự đắc, ngữ khí đúng lý hợp tình...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 761: Người đàn ông trong bia mộ (15)

Kiều Luyến tiến lên một bước, châm chọc nhìn anh ta: "Tôi nói anh, một cái đầu heo lớn, thật đúng là như một con heo!"

Họa Vô Diễm càng nổi giận hơn: "Con nhóc như cô từ chỗ nào xuất hiện? Cô dám nói thêm câu nào, có tin tôi đánh cô hay không!"

Đội trưởng lập tức tiến lên một bước: "Nếu anh dám động thủ, tôi lập tức báo động! Và lại, anh cho là chúng tôi đều ăn chay sao?"

Đội trưởng rất có lực thu hút ở chiến đội, lời này rơi xuống, chung quanh lập tức có một đám người tiến lên, đứng ở bên người đội trưởng.

Họa Vô Diễm hừ lạnh một tiếng: "Vậy anh để cô ta quản tốt miệng của mình!"

Kiều Luyến câu môi: "Tôi chỉ nói tình hình thực tế mà thôi, không phải đầu heo, cũng không làm được loại chuyện này!"

Họa Vô Diễm sững sờ, "Cô có ý gì?"

"Ý chính là... Anh muốn tìm người giả mạo Từ Xuyên còn chưa tính, thế nhưng vì sao còn muốn tìm tiểu Kiều giả mạo?"

Họa Vô Diễm nghe nói như thế, cả người choáng váng, bỗng nhiên quay đầu nhìn Từ Tiên Từ.

Tiểu Kiều giả mạo?

Kỳ thật anh ta vào tám năm trước, liền có ý với tiểu Kiều trong chiến đội rồi.

Thời điểm đó, mặc dù tiểu Kiều không có gửi qua ảnh chụp, nhưng giọng nói thanh thúy, còn có tính cách trực sáng, rất dễ dàng gây nên hảo cảm của mọi người.

Khi đó, trong chiến đội có nhiều người đều thích tiểu Kiều.

Chỉ là tiểu Kiều và Từ Xuyên một đôi, mọi người e ngại Từ Xuyên, không dám nói ra mà thôi.

Họa Vô Diễm đã sớm YY tiểu Kiều trong đầu vô số lần!

Mà không nghĩ tới, tám năm sau, anh ta lại làm được!

Có trời mới biết, khi anh ta ra vào trên người Từ Tiên Từ, loại cảm giác kích thích có bao nhiêu thoải mái.

Đem tiểu Kiều ý vào tự đắc ép dưới thân thể, nhìn cô ta ở dưới người mình cầu xin tha thứ, cái loại cảm giác này...

Nhưng bây giờ, người này nói cái gì?

Nói Từ Tiên Từ là tiểu Kiều giả sao?

Giả?

Anh ta bỗng dưng quay đầu, nhìn về phía Từ Tiên Từ!

Từ Tiên Từ cố gắng duy trì trấn định.

Cô hít vào một hơi thật sâu, lúc này mới lên tiếng nói: "Cô ở đây nói loạn cái gì đấy?"

Kiều Luyến cười lạnh: "Tôi nói lung tung sao? Tôi nói cái gì, lòng dạ cô biết rõ! Giả chính là giả, vĩnh viễn cũng không có khả năng trở thành sự thật!"

Từ Tiên Từ khăn trương siết chặt nắm tay: "Cô, cô chớ nói lung tung!"

Cô ta khoắc lên cánh tay Họa Vô Diễm: "Ông chủ, anh đừng nghe cô ta nói lung tung... Chúng ta đều đã như vậy, tại sao anh có thể bởi vì người ngoài, không tin tôi?"

Họa Vô Diễm thở ra một hơi thật sâu, bình tĩnh nhìn Kiêu Luyến: "Cô có chứng cứ gì?"

Kiều Luyến hí mắt lại, nhìn về phía mọi người xung quanh, một lúc sau, cô mới chậm rãi mở miệng: "Tôi chính là chứng cứ."

"Cái gì?"

Họa Vô Diễm giống như căn bản là nghe không hiểu.

Thế nhưng lời này rơi xuống, Tam Lang liền hô to lên: "Cô ấy cũng là tiểu Kiều! Cô ấy mới thật sự là tiểu Kiều!"

Một câu, giống như một đạo sấm sét, nổ tung trong phòng.

Tất cả mọi người, toàn bộ không thể tưởng tượng nổi, nghiêng đầu bình tĩnh nhìn về phía Kiêu Luyến.

Đội trưởng cũng như thế, anh ta không thể tin nhìn Kiêu Luyến, trong ánh mắt chợt lộ ra bùng bùng!

"Trách không được, trách không được lần trước cô ở trước mộ, khóc thương tâm như vậy, cảm giác linh hồn cũng không có!"

Trách không được, cô sẽ biết địa chỉ chiến đội bọn họ liên hoan, thậm chí...

Đội trưởng vỗ đầu của mình: "Tôi nhớ ra rồi! Tiểu Kiều trả lời tôi, nói sẽ đến chúng ta cùng liên hoan!"

Họa Vô Diễm vạn phần khiếp sợ nhìn chằm chằm Kiêu Luyến.

Không cần nói cái gì, anh ta đã tin!

Bởi vì loại cảm giác quen thuộc này, anh ta nghĩ tới tiểu kiều!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 762: Người đàn ông trong bia mộ (16)

Họa Vô Diễm hít vào một hơi thật sâu, bỗng nhiên quay đầu, liền thấy sắc mặt Từ Tiên Từ đã tái nhợt.

Từ Tiên Từ chỉ về phía cô: "Cô, cô nói bậy!"

"Tôi nói bậy?" Kiều Luyến tiến lên một bước, mở miệng cười: "vậy cô biết tài khoản trò chơi của tiểu Kiều sao?"

Từ Tiên Từ lấp ba lấp bấp hỏi mờ miệng: "Tôi, mặt khẩu của tôi bị trộm..."

"Vậy cô biết đám người trong chiến đội này, là ai không?"

Từ Tiên Từ nuốt ngụm nước miếng: "Cách tám năm, tôi, tôi quên rồi..."

"Thế nhưng tôi nhớ được." Kiều Luyến thuộc như lòng bàn tay: "Tam Lang, Ngạo Thiên, Thượng Tâm..."

Cô nhắc tới tên nào, những người bị cô gọi tên, đều tiến lên trước một bước.

Một lát sau, cô liền chỉ điểm các chiến hữu Bắc Kinh một lần.

Cô chỉ Tam Lang mở miệng nói: "Tiểu Kiều của cậu, là tôi dạy. Chúng ta đánh ván đầu tiên, tôi không dùng tiểu Kiều, để cậu dùng."

Tam Lang kích động lên: "Đùng, tôi nói tôi phải dùng tiểu Kiều, cô liền đề cho tôi, sau đó cô dùng Chu Du!"

Kiều Luyến gạt đầu, nhìn về phía Ngạo Thiên: "H chúng ta, từng cãi nhau trong chiến đội, bởi vì lúc cậu chịu chết, tôi luôn luôn không đi cứu cậu."

Ngạo Thiên híp mắt lại, nhưng kích động tới nổi hốc mắt có chút đỏ: "Cái gì gọi là chịu chết! Tôi đó là anh dũng có đi không có về!"

Kiều Luyến cười, vỗ vỗ bờ vai của anh ta, chuyển hướng kể tiếp.

Cô nhớ kỹ.

Đám người này, cô đều nhớ.

Thời gian hai năm của tám năm trước, là hai năm đời này cô vui vẻ nhất.

Cô nhớ kỹ mỗi một chi tiết nhỏ cùng họ.

Gần như chào hỏi hết tất cả người quen biết trong phòng, lúc này cô mới quay đầu, nhìn về phía Từ Tiên Từ: "Cho nên hiện tại, cô còn muốn nói, cô là tiểu kiều sao?"

Từ Tiên Từ sắc mặt tái nhợt, không lời nào để nói.

Kiều Luyến híp mắt lại: "Cô tùy tiện trộm dùng danh nghĩa của tôi, tôi sẽ khởi tố, giữ gìn danh dự của tôi!"

Giọng nói hữu lực, mang theo thanh thúy đặc trưng, lại làm cho mỗi người ở đây, cũng không dám khinh thường.

Mọi người đồng loạt nhìn cô.

Thân hình Kiều Luyến làm chủ ở giữa đám đàn ông, lộ ra nhỏ nhắn xinh xắn như vậy.

Thế nhưng giờ này khắc này, bọn họ lại cảm thấy giống như ngẩng đầu nhìn cô.

Cô gái trẻ, thân hình gầy yếu, lại giống như khi chiến đội khô cạn, rót nước vào, làm cho cả chiến đội, gần như có sinh lực mới!

Cô đứng ở đằng đó, không để ý đến Từ Tiên Từ, mà chính là nhìn về phía Họa Vô Diễm: "Mặt khác, anh muốn muốn tìm người giả trang Từ Xuyên, anh hỏi qua tôi sao? Ở chỗ này, tôi tin tưởng không có có bất cứ người nào, có tư cách hơn tôi, quyết định Từ Xuyên là ai!"

Họa Vô Diễm đã không lời nào để nói.

Từ Tiên Từ cũng đã lạng lẽ lui lại, muốn rời khỏi.

Nhưng vừa đi đến cửa nơi cửa, Họa Vô Diễm chợt quay người, nắm chặt tóc Từ Tiên Từ, trực tiếp đánh hai cái lên mặt cô ta!

"Tên lừa đảo, cô là đồ lừa gạt!"

Chợt, anh ta liền quyền đâm cước đá.

Đám người Kiều Luyến cứ đứng ở đằng đó, mắt lạnh nhìn bọn họ.

Chờ đến khi Họa Vô Diễm đánh xong, Từ Tiên Từ đã ngã trên mặt đất, thút thít dậy không nổi.

Họa Vô Diễm lại quay đầu, ánh mắt rơi vào người Kiều Luyến, sau khi thấy được quần áo trên người cô, xác định cô không có tiền, anh ta nhất thời híp mắt lại: "Cô ta đã là già, vậy thì nếu như game của tôi, muốn mời cô tới làm đại sứ hình tượng, cô cảm thấy thế nào? Giá cả, có thể thương lượng."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 763: Người đàn ông trong bia mộ (17)

Nghe nói như thế, tròng mắt Kiều Luyến hơi híp!

Họa Vô Diễm tiến lên một bước, một đôi mắt mị sắc nhìn chăm chăm cô: "Tôi cho cô ta giá trăm vạn, cho cô... Hai trăm vạn, thế nào?"

Một câu rơi xuống, chung quanh liền vang lên tiếng hít vào.

Làm phát ngôn, một nữ MC cạnh tranh đang hot, tới đa cũng chỉ ít tiền.

Thế nhưng anh ta lại muốn cho Kiều Luyến hai trăm vạn?

Cái số này, quả thực là quá hấp dẫn rồi!

Đến đội trưởng, đều ngưng tụ lông mày lại.

Tiểu kiều thật đang ở trước mắt, hơn nữa nhìn cô, hẳn là gia cảnh không có giàu có.

Hai trăm vạn... Bất luận một người bình thường gì, đều sẽ tâm động!

Tiểu Kiều, sẽ lựa chọn thế nào?

Kiều Luyến nghe nói như thế, nhũ mày, chợt nở nụ cười gằn: "Thật có lỗi, tôi không làm đại sứ hình tượng."

Họa Vô Diễm lại nhìn cô chăm chăm: "năm trăm vạn, thuận tiện đem Từ Xuyên cùng ký."

Oa!

Trong phòng đều nổ tung.

Năm trăm vạn!

Ở Bắc Kinh là đều có thể mua nhà nội thành!

Chỉ là làm đại sứ hình tượng!

Giờ khắc này, tất cả mọi người động tâm rồi.

Kiều Luyến lại theo dõi anh ta, bỗng nhiên không nhịn cười được: "năm trăm vạn, anh còn không mời nổi Từ Xuyên."

Thẩm Lương Xuyên là ảnh đế cấp bậc cao, hiện tại cát-sê đều tám ngàn vạn!

Anh rất ít làm đại sứ hình tượng quảng cáo, nhưng một cái quảng cáo lớn, cũng là mấy ngàn vạn!

Năm trăm vạn...

Cái Họa Vô Diễm này, là đang cười nhạo Thẩm ảnh đế sao?

Họa Vô Diễm nhất thời híp mắt lại: "Tiểu Kiều, cô đừng ở chỗ này lên giá ào ào, năm trăm vạn, tôi đều có thể mời một mình tinh hạng hai!!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, lại nghiêng đầu một chút, bỗng nhiên nhịn cười không được: "Cho nên?"

"Cho nên, đừng tiến thêm một tấc lại muốn thêm một thước!"

Kiều Luyến đưa tay ra, vịn cằm của mình: "Tôi chỉ trình bày sự thật."

Câu nói này rơi xuống, Họa Vô Diễm liền híp mắt lại.

Từ Tiên Từ nằm dưới đất, giờ phút này lại không nhin không được bỗng nhiên cười lên

Thật sự là buồn cười.

Kiều Luyến là Vong Xuyên, Vong Xuyên người ta là Thẩm phu nhân!

Bà xã Thẩm ảnh đế! Chỉ với mảnh lời này, cũng không chỉ năm trăm vạn!

Cô ta thấy Họa Vô Diễm nhìn chăm chăm Kiều Luyến, chịu đựng đau đớn trên người, mở miệng nói: "Ông chủ, anh thuê tôi đi, cô ta, cô ta đã kết hôn rồi!"

Kết hôn!

Một câu, nổ tung cả căn phòng.

Tiểu Kiều còn trẻ như vậy, làm sao có thể kết hôn?

Tiểu Kiều kết hôn với ai rồi?

Trông nét Họa Vô Diễm cũng hơi co rụt lại, nhìn chăm chăm Kiều Luyến nửa ngày, chưa từ bỏ ý định mở miệng nói: "Xem như kết hôn thì thế nào? Cô nhìn bộ dạng cô mình xem, đàn ông của cô cũng không được! Không bằng đi theo tôi, tôi cho cô năm trăm vạn, thế nào?"

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến liền chán ghét, nhúu chặt lông mày.

Cái Họa Vô Diễm này, quả thực là buồn nôn!

Đội trưởng cũng không nhin được tiến lên một bước: "Họa Vô Diễm, đừng ở chỗ này dây dưa với tiểu Kiều!"

Họa Vô Diễm nở nụ cười gằn, chỉ đội trưởng mở miệng nói: "Đừng ở chỗ này giả bộ người tốt lành gì! Anh có ý đồ đối với tiểu Kiều, đừng cho là tôi không biết! Làm sao?"

Anh ta nhìn về phía Kiều Luyến: "Ông xã cô không có tiền, cho nên, cô liền theo đội trưởng sao? Anh ta cho cô bao nhiêu tiền? Đủ để mua nhà mua xe sao?"

Vũ nhục tổng lời nói, để Kiều Luyến nghe chỉ muốn cười.

Cô cảm thấy cái Họa Vô Diễm này, giống như là tên hề, đứng ở đằng đó, liền mang làm cho người ta chán ghét!

Miệng cô khẽ động, vừa muốn nói điều gì, chợt nghe nơi cửa truyền đến tiếng gọi!

Chợt, cửa phòng bị đẩy ra, một thành hình cao lớn thẳng tắp xuất hiện: "Tiểu Kiều, cùng anh về nhà."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 764: Người đàn ông trong bia mộ (18)

Thẩm Lương Xuyên không biết Kiều Luyến muốn đi làm gì.

Nhưng mừng hai tết, cô muốn ra cửa chơi, anh cũng cảm thấy tùy tiện.

Dù sao Kiều Luyến thật sự không có bạn bè gì ở Bắc Kinh, trong nhà nhin nhin nhiều ngày như vậy, theo Thi Niệm Điều ra ngoài giải sầu một chút cũng tốt.

Thế nhưng lúc đi đến trên nửa đường, anh lại nhận được điện thoại của Thi Niệm Điều.

Thi Niệm Điều mở miệng: "Thẩm ảnh đế, Luyến Luyến nhà anh đâu? Hôm nay tôi có thể cô ấy đi chơi không? Trong nhà thật sự là quá nhàm chán."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, lông mày nhúu lại: "không phải hai người đã hẹn trước sao?"

Nếu như không có hẹn, một mình Kiều Luyến, có thể đi chỗ nào?

Thi Niệm Điều nghi hoặc: "Không có, tôi đây không phải lo lắng anh không đồng ý, gọi điện thoại hỏi thử anh trước, anh đồng ý, Tôi mới hẹn cô ấy~ "

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên trở nên ngưng trọng.

Xe cô trên đường rất ít, dù sao ăn tết, mọi người đều ở nhà, rất ít đi ra ngoài.

Thẩm Lương Xuyên từ từ dừng xe ở ven đường, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức cúp điện thoại, sau đó nhanh chóng mở LOT, đăng nhập tài khoản Từ Xuyên đã lâu không vào!

Nếu như anh không có nhớ lầm, đám người trong chiến đội, hàng năm đều sẽ hẹn nhau liên hoan vào mừng 2 tết

Vừa đăng nhập, quả nhiên liền thấy tin tức.

Tiệc tại Bắc Kinh.

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp ném điện thoại di động sang bên cạnh, không nói hai lời, lái xe chạy thẳng tới.

-

Giờ này khắc này, nơi cửa đã xúm lại một đám phục vụ.

Từng người than hải nhìn Thẩm Lương Xuyên, che miệng, lộ ra kinh hi vừa khẩn trương.

Kiều Luyến trông thấy Thẩm Lương Xuyên, liền chú ý tới anh còn ăn mặc chiếc áo khoác buổi sáng đi gặp ông nội Thẩm, bởi vì lái xe, cho nên trên tay mang theo bao tay màu đen.

Thế nhưng gương mặt tuần tú này lại không có bất kỳ che lấp, đủ để thấy, gia hỏa này vội vã chạy tới, vô cùng gấp gáp.

Anh đang khẩn trương cái gì?

Anh đang sợ tự mình biết cái gì?

Kiều Luyến nghĩ tới đây, quay đầu nhìn đội trưởng, nhìn về phía chiến đội.

Cô xác định một lần nữa, người đàn ông trong bia mộ, khẳng định có quan hệ tới chiến đội.

Có lẽ, đáp án ngay chỗ này.

Cô nghĩ tới đây, liền nghe thấy một đám người trong phòng, đều đã kinh hô lên: "Thẩm ảnh đế!"

"Trời ạ! Thẩm Lương Xuyên! Nam thần của tôi!"

Một đám người đều khiếp sợ nhìn chằm chằm ra cửa, nhìn Thẩm Lương Xuyên, giống như không hiểu tại sao anh lại chạy tới nơi này.

Đội trưởng và Họa Vô Diễm càng sợ hãi há miệng thành hình chữ o.

Chợt thấy Thẩm Lương Xuyên đi lên phía trước, nói ra câu nói kia: "Tiểu Kiêu, cùng ta về nhà."

Tiểu Kiêu?

Mọi người đồng loạt quay đầu, nhìn về phía Kiêu Luyến.

Cùng anh về nhà sao?

Có người bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, đứng lên, chỉ Kiêu Luyến mở miệng: "Trời ạ, tôi nhớ ra rồi! Cô ấy là nữ MC Vong Xuyên!"

"Cô ấy cũng là Thẩm phu nhân!"

Cái từ Thẩm phu nhân vừa ra, trong cả căn phòng, trong nháy mắt chấn kinh!

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm Kiêu Luyến, lộ ra biểu lộ không thể tin.

Thế nhưng tiếp theo, lại nghĩ tới vừa rồi Họa Vô Diễm dùng tiền mời cô làm đại sứ hình tượng, cô nói anh ta mời không nổi...

Đúng vậy.

Thẩm phu nhân!

Chỉ là Thảm phu nhân, liền đáng giá bao nhiêu tiền?!

Lại nghĩ tới vừa rồi, Họa Vô Diễm nói ông xã của tiểu Kiều là người nghèo rớt mồng toi...

Lại đi nhìn qua Thảm Lương Xuyên... Hoàn toàn không có một chút nghèo nàn?

Người nào không biết Thảm ảnh đế làng giải trí nam diễn viên có cát-sê cao nhất trong làng giải trí?

Người nào không biết, Thảm ảnh đế rất ít làm đại sứ hình tượng, bất kể là đại sứ hình tượng, đều phí phát ngôn tới mấy ngàn vạn!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 765: Người đàn ông trong bia mộ (19)

Dạng người này, làm sao lại nghèo!

Họa Vô Diễm cũng cảm thấy sắc mặt lập tức đen lại.

Công ty bọn họ, kỳ thật cũng là công ty khoa học kỹ thuật hữu hạn, công ty nhỏ làm trò chơi cũng không có bao nhiêu tiền.

So với Thảm ảnh đế, đơn giản là tiểu vu gặp đại vu!

Họa Vô Diễm chỉ cảm giác trên mặt của mình, giống như bị đánh hai cái tát!

Thảm Lương Xuyên sai bước đi đến, ánh mắt lướt qua đám người xung quanh, sau cùng rơi xuống người đội trưởng, khẽ gật đầu với anh ta, lúc này mới cầm tay Kiều Luyến.

Kiều Luyến thấy anh muốn rời khỏi, biết một khi mình đi, muốn từ trong miệng đội trưởng lấy được tin tức gì, liền khó khăn, thế là miệng khẽ động, lập tức lộ ra bộ dạng ủy khuất: "Ông xã, anh ta là Họa Vô Diễm, anh ta nói, để cho em ở cùng anh ta một đêm, anh ta cho em năm trăm vạn..."

Ngữ khí ủy khuất, lại làm cho ánh mắt Thảm Lương Xuyên lạnh lại, bỗng dừng quay đầu nhìn qua.

Ánh mắt sắc bén, để Họa Vô Diễm bị dọa đến co rụt cổ, phía sau phát lạnh.

Anh ta vội vàng xua tay: "Tôi, tôi không, cái kia, tôi không phải... Tôi không biết cô ấy là bà xã anh..."

Kiều Luyến hùng hổ dọa người: "Anh không phải còn nói chồng tôi là một phế vật? Cho nên mới để cho tôi đi theo anh."

Sắc mặt Thảm Lương Xuyên, càng đen hơn.

Họa Vô Diễm quả thực là muốn khóc!

Người nào có thể biết, bà xã Thảm Lương Xuyên, đi ra ngoài mặc phở thông như thế.

Người ta tốt xấu vác theo một cái túi hiệu, cũng có thể để nhận ra!

Họa Vô Diễm quả thực là muốn khóc rồi.

Công ty nhỏ như của anh ta, làm sao động một tí là hơn ngàn vạn như anh, không thể lấy cứng đối cứng!

Anh ta toét miệng, kéo ra khóe miệng, muốn cười... Thế nhưng nụ cười kia, lại có vẻ vô cùng đáng chất.

Thảm Lương Xuyên mở miệng: "Anh làm công ty game?"

Công ty game sao?

Họa Vô Diễm còn chưa mở miệng, đội trưởng đã trả lời thay: "Cũng chỉ là công ty khoa học kỹ thuật!"

Thảm Lương Xuyên giống như là đang tự hỏi, một lúc sau mở miệng: "Mấy người làm trò chơi này, là thuộc về vương giả?"

Họa Vô Diễm bị dọa đến không dám nói lời nào, đội trưởng lập tức gật đầu: "Đúng, chính là cái này!"

Thẩm Lương Xuyên lại buông con người: "Trò chơi này, hoàn toàn bắt chước LOT. Nhưng hình tượng nhân vật thô ráp xấu xí, hình thức cũ kỹ, số liệu có vấn đề. Khắp nơi đều là Bug, dạng trò chơi này, các người xác định, sẽ có người chơi?"

Lời ác miệng này, để cho người ta rất muốn rút đầu lưỡi của anh.

Họa Vô Diễm bị dọa đến mồ hôi lạnh chảy ròng: "Anh, anh có ý gì?"

Thẩm Lương Xuyên vẫn đạm mạc như cũ: "vừa vặn, có bạn đề cử trò chơi này cho tôi, tôi thử nghiệm một chút. Tôi sẽ đem tất cả cảm nhận, gửi lên trên weibo."

Một câu, để Họa Vô Diễm chấn kinh!

weibo của Thẩm Lương Xuyên, chỉ vài phút là có thể lên tin nóng!

Mấy ngàn vạn Fan hâm mộ kia, hoàn toàn không nỡ đi theo anh!

Anh nói trò chơi này không dễ chơi, như vậy công ty bọn họ, còn có bao nhiêu người chơi?!

Quả thực! Cho công ty bọn họ! Mang đến! Tai nạn! Hủy diệt!!

Hai chân Họa Vô Diễm mềm nhũn, ngã nhào trên đất.

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, muốn tìm Kiều Luyến, lại phát hiện Kiều Luyến đã thừa cơ, dắt lấy đội trưởng, đi tới bên cạnh.

Kiều Luyến nhỏ giọng mở miệng nói: "Đội trưởng, buổi liên hoan chín năm trước, Từ Xuyên tới thế nào?"

Đội trưởng nghe nói như thế, nhú lông mày, nhớ lại mở miệng nói: "À, nhắc tới thì là. Lần đầu liên hoan, người ở Bắc Kinh đều tới, lúc ấy cậu ấy tới muộn nhất."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 766: Người đàn ông trong bia mộ (20)

"Sau khi tới, đứng ở cửa hỏi cô có tới hay không, lúc ấy tôi đã cảm thấy, khẳng định cậu ta là Từ Xuyên! Hỏi cậu ta một câu, cậu ta cũng không có phản ứng. Tôi đưa cậu ta vào, về sau, toàn bộ quá trình cậu ta không nói mấy câu, liền đi."

Kiều Luyến nhíu mày: "Vậy anh làm sao biết, tin tức anh ấy mất?"

Đội trưởng thở dài: "Lúc ấy Từ Xuyên và em cùng nhau biến mất khỏi game, tôi đã cảm thấy buồn bực, tìm em thì tìm không thấy, tôi gửi tin nhắn cho cậu ta, cách vài ngày cậu ta mới trả lời tôi một câu..."

Nói đến đây, trong mắt đội trưởng bày ra chấn kinh khi vừa nghe thấy tin tức.

Tin nhắn trả lời là: 【 Cậu ấy đã chết. 】

Năm chữ đơn giản, lại làm cho đội trưởng nhìn mà hãi hùng.

Vội vàng hỏi thăm đối phương:

【 Cậu là ai?】

Đối phương lại cách thật lâu mới trả lời: 【 Tôi là bạn cậu ấy. 】

Đội trưởng trầm mặc rất lâu, mới hỏi thăm 【 Tôi và Từ Xuyên cũng coi là bạn cũ, có thể qua thấp hương cho cậu ấy không? 】

Đối diện liền gửi một địa chỉ.

Rồi đối phương trực tiếp biến mất.

Về sau, không còn lên trò chơi.

Cho nên anh ta mới xác định, người chết đi kia, chính là Từ Xuyên.

Anh ta nói những lời này cho Kiều Luyến, Kiều Luyến nghe mà trong lòng đau đớn.

Cô ngẩng đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Tài khoản của Từ Xuyên, Thẩm Lương Xuyên rất ít cho người khác.

Cho nên có thể vào nick để gửi tin nhắn, sẽ chỉ có anh.

Vì sao anh nói với người khác, Từ Xuyên chết rồi?

Đến cùng tám năm trước xảy ra chuyện gì, để anh mất hết can đảm với game!

Một người quyết định bỏ game, mới có thể nói cho người khác biết, mình đã chết...

Kiều Luyến nhú lông mày.

Còn muốn tiếp tục hỏi thăm cái gì, Thẩm Lương Xuyên đã xử lý chuyện của Họa Vô Diễm, đi nhanh tới.

Trông thấy cô và đội trưởng nhỏ giọng nói gì đó, ánh mắt lóe lên, đi tới cắt ngang hai người: "Ông cụ còn ở trong nhà chờ chúng ta, mau cùng anh trở về."

Đây là thúc giục rồi.

Mà bây giờ thân phận của cô bại lộ, nhìn người trong chiến đội xung quanh, dùng loại ánh mắt kính sợ nhìn bọn họ, nếu như cô tiếp tục ở lại nơi này, cũng sẽ ảnh hưởng tâm tình liên hoan của bọn họ.

Hướng hồ, chuyện muốn biết đã biết, Kiều Luyến cũng xác thực không có gì để ở lại.

Thế là, cô liền khẽ gật đầu với đội trưởng, vừa nhìn về phía người chung quanh: "tôi có việc, liền đi trước."

Một câu rơi xuống, tất cả mọi người toát ra đáng vẻ không bỏ được.

Tam Lang trực tiếp mở miệng: "Tiểu Kiều, mọi người là bạn tri kỷ với cô đã lâu, không thể lưu lại sao?"

Lời này rơi xuống, đội trưởng nhất thời chọc anh ta một chút, cười nhìn về phía Kiều Luyến: "được rồi, vậy hai người đi đi."

Nói đến đây, tiến đến bên người Kiều Luyến, nhỏ giọng mở miệng nói: "Chỗ Từ Xuyên, tôi sẽ đưa bó hoa thay cô."

Kiều Luyến...

Kiều Luyến quay đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Lời đội trưởng, anh khẳng định nghe được rồi.

Thế nhưng anh lại một chút biểu lộ cũng không có, giống như không muốn bại lộ thân phận của mình.

Kiều Luyến khẽ gật đầu, đi theo Thẩm Lương Xuyên ra ngoài.

Vừa đi, còn nghe được Tam Lang ở sau lưng gọi bọn họ: "Ài, đi thật à! A, đội trưởng, anh luôn luôn chọc tôi làm gì?"

Đội trưởng mở miệng: "Ông xã Tiểu Kiều tới, cô ấy còn ở lại đây làm gì? Dù sao chuyện của Từ Xuyên, tiểu Kiều kiêng kỵ chồng mình? ~ "

Kiều Luyến...

Đi theo Thẩm Lương Xuyên, cùng đi đến thang máy, đang muốn xuống lầu, sau lưng chợt vang lên tiếng đội trưởng: "tiểu Kiều, chờ một chút! Tôi đột nhiên nghĩ đến, còn có chuyện..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 767: Anh ta là Mạc Vô Tâm (1)

Kiều Luyến nghi ngờ quay đầu, liền thấy đội trưởng lao đến.

Anh ta giống như có chút e ngại Thẩm Lương Xuyên, không dám nhìn tới anh, chỉ có thể nhìn chằm chằm Kiều Luyến.

Kiều Luyến nghi hoặc: "Đội trưởng, thế nào?"

Đội trưởng liền gãi đầu một cái: "Kì thật, tôi biết không nên hỏi cô, nhưng tôi lại cảm thấy, chỉ sợ ngoại trừ cô, không có ai biết chuyện này..."

Anh ta dài dòng văn tự, nói liên miên lái nhái, nói tới Kiều Luyến nổi lên nghi ngờ: "đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Đội trưởng lặng lẽ nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, sau đó mở miệng nói: "Là như vậy, cô nhớ trong chiến đội chúng ta, có Mạc Vô Tâm không?"

Kiều Luyến sững sờ, "Đương nhiên."

Mạc Vô Tâm, năm đó cậu ta và Từ Xuyên, là bạn bè tốt nhất trong chiến đội.

Thao tác Từ Xuyên rất quen, có đôi khi thi đấu, người còn lại trong chiến đội, đều không theo kịp tiết tấu cậu ấy.

Về sau, Từ Xuyên bồi dưỡng được người như mình, ở trong chiến đội bọn họ bị coi bạn gay.

Ba người bọn họ, có thể xưng là Thiết Tam Giác.

Cô và Từ Xuyên là người yêu, Mạc Vô Tâm liền tự phong cho mình: Bóng đèn.

Khi đó, ba người bọn họ thường xuyên cùng nhau thi đấu, trò chuyện âm thanh cũng nhiều nhất.

Chỉ là về sau, cô và Từ Xuyên hẹn hò, Từ Xuyên thất hẹn, từ đó về sau Từ Xuyên biến mất tại giới trò chơi, cô cũng không đăng nhập tài khoản của chính mình, cũng mất đi liên hệ với Mạc Vô Tâm.

Cô nghi hoặc nhìn đội trưởng: "Thế nào?"

Đội trưởng nhú lông mày, thờ dài, mở miệng nói: "Không phải Mạc Vô Tâm cũng ở Bắc Kinh sao? Năm đó liên hoan nói là muốn tới, cũng không có tới, về sau Từ Xuyên qua đời, cô không lên tài khoản của chính mình, cậu ta cũng biến mất."

"Tôi liền suy nghĩ, có phải cậu ta cũng là bởi vì chuyện của Từ Xuyên, nhận được đã kích, cho nên không tốt không?"

"Lúc ấy quan hệ của tôi và Mạc Vô Tâm cũng rất tốt, cho nên muốn hỏi rõ ràng. Dù sao năm đó, ở trong game, chúng ta cùng nhau chơi đùa ba năm, cũng coi là bạn cũ rồi."

"Gia hỏa này thật sự làm cho người ta thương tâm, cứ biến mất như vậy..."

Đội trưởng ở đó liên miên lái nhái, Kiều Luyến lại cảm thấy câu nói này, giống như một dòng điện, để trước mắt cô nhoáng một cái, lóe lên báo hiệu.

Có suy nghĩ lập tức bùng lên.

Cô bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Đã thấy Thẩm Lương Xuyên vẫn mang vẻ mặt nhàn nhạt như cũ, nhưng cặp đồng tử kia, lúc này lại có vẻ là sâu như vậy, thâm thúy để cho Kiều Luyến không thể tìm tòi nghiên cứu tâm tình của anh.

Cô kinh ngạc theo dõi anh, giống như mình bạch cái gì.

Đội trưởng còn ở nơi đó nói chuyện, nói xong giống như đã nhận ra bầu không khí không thích hợp, ngẩng đầu nhìn thấy sắc mặt hai người đều có chút không dễ nhìn, anh ta vội vàng ngậm miệng lại: "Khục, cái kia, hay cô bạn thì cứ đi trước! Tiểu Kiều, có chuyện, cô cứ tìm tôi..."

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

"Đình" một tiếng, thang máy đến rồi.

Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đi vào, cửa thang máy chậm rãi đóng, ngăn đội trưởng ở bên ngoài.

Trong thang máy, lập tức an tĩnh lại.

Kiều Luyến quay đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, đã thấy anh không có bất kỳ biểu lộ gì.

Cô ngập ngừng, đến cùng vẫn không nói gì thêm.

Giữa hai người bày ra một loại không khí an tĩnh quý dị.

-

Thẩm Lương Xuyên thật sự là sợ Kiều Luyến hỏi thăm anh cái gì, anh biết cô thông minh, thân là ký giả, cũng mẫn cảm, khẳng định cô đã nhận ra. Cho nên, thang máy đóng lại, anh lẳng lặng chờ lấy, chờ trách móc của cô.

Thế nhưng, cô vẫn không nói một lời.

TâmThẩm Lương Xuyên, dần dần trầm tĩnh lại.

Đến bãi đậu xe dưới đất, hai người lái xe, đi từ trong tiệm com ra.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 768: Anh ta là Mạc Vô Tâm (2)

Tết mừng hai, trên đường phố rất ít người.

Thẩm Lương Xuyên lái xe, ánh mắt thủy chung rơi vào Kiều Luyến.

Hai người đều không nói gì, Thẩm Lương Xuyên đang suy tư, chợt nghe Kiều Luyến mở miệng: "Chờ một chút."

Trông nất Thẩm Lương Xuyên co rụt lại, nghiêng đầu lại.

Kiều Luyến bình tĩnh nhìn anh, một lát sau, cô mới mở miệng: "Gần sang năm mới, đi thăm ông, cũng không thể tay không, em nhìn thấy tiệm trái cây bên kia mở cửa, chúng ta đi mua một ít hoa quả đi."

Thẩm Lương Xuyên muốn nói không cần, nhưng chống lại ánh mắt Kiều Luyến, ánh mắt của anh lấp lóe, khẽ gật đầu.

Hai người dừng xe ở ven đường, qua tiệm trái cây mua quả ướp lạnh.

Thẩm Lương Xuyên đứng ở bên cạnh, đánh giá cô.

Bởi vì là mua hoa quả cho người già, cho nên Kiều Luyến chọn lựa đặc biệt cẩn thận và nghiêm túc.

Chờ đến khi chọn xong, lúc này Kiều Luyến mới trả tiền.

Sau đó, bọn họ liền đi một đường thuận lợi tới nhà cũ Thẩm gia.

Đây là lần đầu tiên Kiều Luyến tới nhà cũ Thẩm gia.

Khác biệt vùng sông nước Giang Nam, khu nhà cũ Bắc Kinh, cũng là một cái Tứ Hợp Viện.

Tứ Hợp Viện thật to, ở trung tâm thành phố.

Chiếm diện tích rất lớn, vừa nhìn liền biết Thẩm gia rất giàu.

Xưa nay Kiều Luyến chưa từng tới loại địa phương này, cho nên đối với chung quanh tràn ngập tò mò.

Tứ Hợp Viện này, cũng khác biệt với Tứ Hợp Viện hay đi dạo.

Kiến trúc tuy tràn đầy cảm giác lịch sử, nhưng đã tu bổ hoàn toàn mới, nhìn lấy không giống như nhà ở, ngược lại cho người ta một loại cảm giác tôn kính.

Xe đứng ở trong sân.

Hai người xuống xe, liền có một quản gia hơn bảy mươi tuổi tới nghênh đón, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên mặt mũi tràn đầy vui vẻ: "Thiếu gia, cậu đã tới!"

Thế nhưng khi nhìn tới Kiều Luyến, liền hơi sững sờ: " vị này là... Thiếu phu nhân?"

Rất hiển nhiên, ông cụ chỉ gọi Thẩm Lương Xuyên tới, không nghĩ tới Thẩm Lương Xuyên sẽ mang theo Kiều Luyến tới.

Kiều Luyến gật đầu cười với quản gia.

Thẩm Lương Xuyên liền khẽ mở miệng: "Ông Thái, ông không cần gọi tôi là thiếu gia, tôi đã không có quan hệ với Thẩm gia."

Một câu xa cách lạnh lùng, để quản gia hơi sững sờ, chột thờ dài.

"Thiếu gia, trong lòng tôi, cậu chính là đại thiếu gia."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, từ chối cho ý kiến, đi theo quản gia, cùng vào bên trong.

Kiều Luyến theo phía sau anh, hai người đi một đoạn đường, lúc này mới đi sân của ông cụ.

Bọn họ tới chỗ cửa, xa xa liền thấy đứng ở phía ngoài là một đám người, nhìn sang, lại là Thẩm Tu, Mai Phụng, còn có Thẩm Tử Hào!

Kiều Luyến nhú lông mày, ba người bọn họ ở chỗ này làm gì?

Lúc cô đang nghi ngờ, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên giải thích nói: "Sau khi ông ta kết hôn, liền dọn khỏi đây qua biệt thự Thẩm gia. Từ đó về sau, hai bên liền tách ra ở. Hàng năm đều đến chúc tết, tết mừng hai đến ăn bữa cơm đoàn viên."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến cảm thấy, quan hệ Thẩm Tu và ông cụ, có chút xa.

Nơi nào có cha con như vậy?

Kiều Luyến lắc đầu, cùng đi theo vào, liền nghe thấy Thẩm Tu ở bên kia nhú mày, không nhịn được nhìn giúp việc: " Ông ấy còn luyện Thái Cực?"

"Đúng vậy, tiên sinh, mỗi ngày lão tiên sinh đều luyện trên hai giờ."

Thẩm Tu liền không nhịn được khoát tay áo.

Ba người tiếp tục đứng ở ngoài sân chờ, tuy không kiên nhẫn, cũng không dám lộ ra một chút đáng vẻ không nguyện ý.

Nghe được tiếng bước chân, lúc này Thẩm Tu mới nghiêng đầu lại, khi nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến, lập tức híp mắt lại!

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 769: Anh ta là Mạc Vô Tâm (3)

Ánh mắt của ông ta lập tức trở nên cảnh giác lại miễn cưỡng, đôi mắt nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, ngữ khí rất không hiền lành: "Cậu tới làm gì?"

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện.

Thẩm Tu liền hừ lạnh một tiếng: "Muốn lấy lòng ông cụ sao? Là chủ ý của Hạ Diệp Hoa? Hừ, Thẩm Lương Xuyên, tôi cho cậu biết, cậu chính là một con chó mất chủ bị tôi đuổi ra khỏi nhà! Cậu đã bị Thẩm gia xoá tên, dựa vào cái gì tới nơi này? Cút ra ngoài cho tôi!"

Lời này rơi xuống, tròn mắt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại, anh không nói chuyện, ngược lại nhìn Thái quản gia một chút.

Thái quản gia lập tức mở miệng: "Đại thiếu gia không phải tự mình tới, là ông cụ mời cậu ấy tới."

Một câu rơi xuống, Thẩm Tu liền híp mắt lại: "Mời nó sao? Vì sao mời nó? Nó là một diễn viên, có tư cách gì tới nơi này? Còn có, đại thiếu gia gì! Nhà chúng tôi chỉ có một thiếu gia, là Tử Hào!"

Nói đến đây, mặt mũi tràn đầy tức giận.

Thái quản gia cúi đầu, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm.

Đúng lúc này, có người từ trong đi tới: "Ông cụ nói, có phải đại thiếu gia tới hay không, đại thiếu gia tới, không cần chờ, để cậu ấy trực tiếp đi vào, xem ông ấy luyện Thái Cực đến đâu rồi ~"

Một câu roi xuống, liền giống như cho Thẩm Tu một cái tát!

Đề sắc mặt của ông ta, một hồi trắng, một hồi xanh!

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, không có biểu lộ đặc biệt gì, mở miệng nói với người kia: "Ông đi nói với ông ấy, đã có người không chào đón tôi, vậy hôm nào tôi lại tới."

Nói đến đây, quay đầu nín Kiều Luyến lại, liền muốn rời khỏi.

Nhưng vừa bước chân, liền nghe thấy sau lưng có giọng vang dội truyền tới: "Ai dám đuổi cháu của tôi đi?"

Một câu roi xuống, mọi người đồng loạt nghiêng đầu lại.

Kiều Luyến liền thấy, một ông cụ hơn bảy mươi tuổi, nhưng tinh thần sáng láng, mặc một bộ đồ tập thể dục màu trắng, đi ra.

Hai tay ông vắt chéo sau lưng, bởi vì lớn tuổi, cho nên thân hình có chút khom, là người thấp nhất.

Thế nhưng quanh người tràn đầy một loại khí thế đặc biệt, để cho người ta không dám xem thường.

Thẩm Tu cao hơn ông một cái đầu, giờ phút này lại bị dọa đến cúi đầu, cung kính gọi: "Cha."

Ông cụ hừ lạnh một tiếng: "Quanh năm suốt tháng không có đến được mấy lần, tới ngay chỗ này đùa nghịch uy phong? Đây là khu nhà cũ, tôi còn chưa có chết đâu! Không tới phiền cậu chơi nhà!"

Một câu làm cho sắc mặt Thẩm Tu đỏ bừng, ông ta ấp úng, nói không nên một câu.

Ông cụ Thẩm căn bản không chờ ông ta nói chuyện, trực tiếp đi tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên.

Một đôi mắt dò xét, nhìn Thẩm Lương Xuyên từ trên xuống dưới, sau cùng gật đầu: "Lương Xuyên trưởng thành, bộ dạng cao hơn cha mình."

Thẩm Lương Xuyên cúi đầu, cung kính hô một tiếng: "Ông nội."

Trong giọng nói có cung kính, nhưng không có thân mật.

Ông cụ Thẩm giống như nghe được ý trong lời gọi của anh, liền thờ dãi: "Con rời nhà tám năm, ăn tết cũng không biết đến xem ông cụ này, thật sự là không có lương tâm!"

Thẩm Lương Xuyên đứng đó, tiếp tục không nói lời nào.

Ông cụ Thẩm liền quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến, ánh mắt lợi hại, nhìn một vòng ở trên người cô.

Kiều Luyến cảm giác rõ ràng được, hình như ông cụ không thích mình lắm, nhưng giống như, cũng không có chán ghét.

Về mặt ông cụ quá sâu sắc, để cho người ta nhìn không ra hi nộ.

Đang suy tư, liền nghe thấy ông cụ hỏi thăm: "Đây chính là người vợ của con sao?"

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 770: Anh ta là Mạc Vô Tâm (4)

Lời này roi xuống, cuối cùng Thẩm Lương Xuyên có phản ứng, mở miệng giới thiệu với ông cụ: "Cô ấy tên Kiều Luyến."

Sau đó lại nhìn về phía Kiều Luyến: "Gọi ông nội."

Kiều Luyến lập tức nhu thuận hô một tiếng: "Chúc mừng năm mới ông nội, mong ông nội sống lâu."

Ông cụ liền cười: "Tốt, tốt."

Sau đó nhìn về phía quản gia Thái: "Còn đứng lầy làm gì? Còn không mau để đại thiếu gia vào trong phòng ngủ, ở chỗ này chờ cho thêm lạnh!"

Quản gia Thái cười xác nhận: "Đại thiếu gia, cậu mau cùng tôi vào."

Ông cụ liền mở miệng: "Ta đi đổi quần áo, một chút nữa tới, ông cháu chúng ta nói chuyện một chút."

Thái độ tốt, để cho người ta cảm thấy ông cụ nghiêm túc kia, giống như tồn tại ở trong áo giáp.

Ông cụ đối với Thẩm Lương Xuyên tốt như vậy, bên kia sắc mặt Thẩm Tu càng khó coi.

Ông ta cắn chặt hàm răng: "Cha..."

Nói còn chưa dứt lời, ông cụ căn bản cũng không để ý đến ông ta, trực tiếp đi vào trong phòng.

Sắc mặt Thẩm Tu lập tức xanh lại.

Cái đãi ngộ này quả không giống nhau rồi!

Thân là con ruột, cha Thẩm Lương Xuyên, ông ta tới, ông cụ đều chưa từng nói qua một câu bên ngoài lạnh lẽo, để vào trong phòng chờ.

Nơi này rõ ràng là nhà ông ta, nơi ông ta lớn tên từ nhỏ.

Thế nhưng mỗi lần ông ta tới, giống như một người khách! Khắp nơi nghe người bỏ trí.

Mà Thẩm Lương Xuyên thì sao?

Thẩm Tu nhú lông mày.

Thái quản gia cũng không để ý tới ông ta, nhìn Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến: "Trong nhà biết cậu muốn tới, cho nên chuẩn bị món bánh tâm bột là hời bé cậu thích ăn nhất, thiếu phu nhân không phải là người Bắc kinh sao? Có chưa từng ăn qua bánh tâm bột nhỉ? Muốn qua nếm thử hay không?"

Một câu, để Thẩm Lương Xuyên có chút ý động, nhìn Kiều Luyến một chút, lúc này mới gật đầu: "Được."

Bọn họ liền tiến vào trong phòng.

Đừng nhìn nơi này là nhà trệt, thế nhưng bên trong lại ấm áp vô cùng, sàn ấm rất đủ.

Kiều Luyến theo Thẩm Lương Xuyên ngồi ở trên ghế sofa trong phòng khách, đánh giá chung quanh.

Nơi này bài trí không giống bên ngoài.

Cô còn tưởng rằng cổ kính, thế nhưng đồ dùng bên trong cũng rất hiện.

Thái quản gia nhanh chóng bưng thịt bánh bột lên.

Thẩm Lương Xuyên cầm lấy một miếng, đưa cho Kiều Luyến: "Em nếm thử, với bên ngoài bán, không giống nhau."

Bánh tâm bột là món nổi danh tại Bắc Kinh, thế nhưng kỳ thật từ khi bắt đầu ăn, lại không ăn quá ngon.

Mà giờ khắc này, món của Thẩm gia, nhìn trong suốt sáng long lanh, để cho người ta rất muốn ăn.

Cô ăn một miếng nhất thời khen không dứt miệng.

Ăn hai miếng xong, ông cụ cũng đổi xong quần áo, mang theo một đám người Thẩm Tu đi đến.

Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến vội vàng đứng lên.

Ông cụ nhìn bọn họ một chút, liền trực tiếp sáng khoái mở miệng nói: "Ừm, kỳ thật hôm nay ta gọi con qua đây, là muốn nói một chút với các con. Tuổi Lương Xuyên đã lớn như vậy, chuyện đã qua liền qua đi, Lương Xuyên về nhà đi."

Một câu roi xuống, Thẩm Tu liền trực tiếp kêu to: "Không được!"

Ánh mắt ông cụ, lập tức chuyển qua.

Câu nói kế tiếp của Thẩm Tu, liền cứ thế cắm ở trong cổ họng, ông ta hít vào một hơi thật sâu, lúc này mới lên tiếng: "Cha, nó là con trai con, con có

quyền lợi quyết định. Tám năm trước, nó ngỗ nghịch trưởng bối, mà hiện tại nó lại là diễn viên! Để nó trở về, Thẩm gia chúng ta đều sẽ mất mặt!"

Thẩm Tu mở miệng một tiếng diễn viên, nói Kiều Luyến cũng không thích nghe, cô bị chọc tức siết chặt nắm tay, hiện tại diễn viên, đương nhiên không giống cô đại! Ông ta là có ý tại gièm pha Thẩm Lương Xuyên.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 771: Anh ta là Mạc Vô Tâm (5)

Kiều Luyến còn chưa mở miệng, ông cụ đã nổi giận: "Cậu đủ rồi! Đây là con của cậu, nói nó như vậy, cậu cảm thấy đẹp mặt sao? Mà nó trở về hay không, đều là cháu trai Thẩm gia!"

Ông cụ khiển trách Thẩm Tu, lúc này mới nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, một lúc sau mới mở miệng nói: "Tám năm trước, con không làm việc đàng hoàng, như là trứng gà nhất định phải mở một câu lạc bộ gì đó, cha con trừng phạt con, về sau con lại đi nhảm đường, tiến vào làng giải trí. Chẳng qua ta nhìn thấy, Lương Xuyên đã bắt đầu hồi tâm rồi. Chuyện mảnh đất Tô Châu kia, con làm không tệ! Ánh mắt độc ác, rất có đầu óc và ánh mắt kinh tế, rất giống lúc ta còn trẻ!"

Một câu, nói chơi sắc mặt Thẩm Tu cực kỳ khó coi.

Lúc trước, ông cụ có ý gọi ông ta tới hỏi thăm chuyện Thẩm Lương Xuyên, ông ta còn nói Thẩm Lương Xuyên hồ nháo, lúc ấy ông cụ đã mang ý vị không rõ.

Hóa ra khi đó, ông cụ dự cảm được, giá phòng sẽ tăng!

Thẩm Tu cảm giác trên mặt rất khó coi.

Ông ta vậy mà thua con của mình!

Cái này khiến ông ta nhớ lúc còn trẻ, ông cụ luôn luôn răn dạy ông ta đần độn, răn dạy ông ta không có đầu óc buôn bán...

Hiện tại, lại cho Thẩm Lương Xuyên trở về, chẳng lẽ...

Ánh mắt Thẩm Tu, lập tức trở nên sắc bén.

Ông ta quay đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, mở miệng ác độc nói: "Cho nên, nó trở về, Hạ Diệp Hoa thì sao? Cũng muốn theo về Thẩm gia sao? Nhưng hiện tại vợ trên pháp luật của con là Mai Phụng, bà ta trở về lấy thân phận gì? Tiểu tam sao?"

Một câu roi xuống, mặt mày Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, bỗng nhiên đi về phía trước một bước: "Ông im miệng!"

"Sao tôi phải im miệng? Cậu là đứa nghịch tử không hiểu thuận! Tết mừng hai, liền chạy tới ngọt ngào tôi! Tám năm trước không phải cậu luôn miệng nói mình có thể xông ra trời đất hay sao? Làm sao, hiện tại lăn lộn ngoài đời không nổi, liền muốn mặt dày mày dạn trở về rồi hả? Nói cho cậu, tôi không đồng ý!"

Thẩm Lương Xuyên nghe mấy câu này, hừ lạnh một tiếng.

Anh nhìn cũng không thèm nhìn Thẩm Tu, trực tiếp nhìn về phía ông cụ Thẩm: "Ông nội, không cần ông quan tâm, cái nhà này, có ông ta không có con. Con sẽ không trở về."

Nói đến đây, quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Chúng ta đi."

Kiều Luyến gật đầu, hai người trực tiếp rời đi!

Thẩm Tu nhất thời thở ra nhẹ nhàng.

Nhưng ông cụ nhìn thấy vẻ mặt kiên quyết của anh, quay đầu, đánh một cái lên đầu Thẩm Tu: "Cái nhà này, đến cùng là ai làm chủ?"...

Thẩm gia náo nhiệt, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên đã không thấy được.

Bọn họ lái xe rời khu nhà cũ, đi về nhà.

Kiều Luyến lặng lẽ nhìn Thẩm Lương Xuyên, thấy anh không có bất kỳ cảm xúc biến hóa gì, hiển nhiên đối với loại chuyện này tập mãi thành thói quen.

Về đến nhà, anh càng đối với chuyện của Thẩm gia, ngậm miệng không nói.

Tết mừng hai, vẫn xem như ngày tốt ăn tết.

Buổi tối mọi người ở cùng một chỗ vô cùng náo nhiệt, ăn một bữa cơm tối, chơi thật lâu trong phòng khách.

Cả ngày, Thẩm Lương Xuyên đều phát hiện, Kiều Luyến giống như cũng không nhận được ảnh hưởng của liên hoan chiến đội, cười cười nói nói, vui chơi giải trí, cùng Hạ Diệp Hoa đánh mấy ván game, lại lại nhai với Kiều Dịch vài câu.

Anh liền nhẹ nhàng thờ ra, cô không có phát hiện, thì tốt.

Thăng đến mười một giờ đêm, lên lầu ngủ.

Đóng cửa phòng ngủ lại, Thẩm Lương Xuyên dự định qua tắm rửa, lại nghe được Kiều Luyến gọi anh: "Thẩm Lương Xuyên."

Thẩm Lương Xuyên quay đầu.

Chỉ thấy trên mặt cô không có bất kỳ biểu lộ gì, cô chậm rãi hỏi thăm: "Người trong bia mộ, là Mạc Vô Tâm, đúng không?"

Tay Thẩm Lương Xuyên cầm khăn, nhất thời buông lỏng, khăn tắm rơi trên mặt đất.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 772: Anh ta là Mạc Vô Tâm (6)

Trong phòng ngủ, mở đèn thủy tinh, chiếu sáng cả phòng như ban ngày.

Giờ này khắc này, hai người mặt đứng đối diện, người nào cũng không nói gì.

Trong phòng là yên tĩnh.

Khăn tắm rơi trên mặt đất, Thẩm Lương Xuyên đều không có cúi lưng nhặt lên.

Anh nhìn chăm chăm vào Kiều Luyến, trong ánh mắt hiện lên bi ai người nào đều không có phát giác được.

Đúng vậy.

Anh phải sớm biết, cô thông minh như vậy, khẳng định có thể phát giác được cái gì.

Anh chậm rãi buông con ngoi xuống.

Những lời này của cô, cũng là câu hỏi, nhưng kỳ thật không bằng nói là khẳng định.

Quả nhiên, không biết qua bao lâu, lúc này cô mới lại chậm rãi buông ra: "Cái người mất đó, cũng là Mạc Vô Tâm, anh ta là anh trai Tổng Nguyên Hi, đúng không?"

Thân thể Thẩm Lương Xuyên cứng đờ.

-

Chuyện đã xảy ra hôm nay hơi nhiều, Kiều Luyến tiếp thu được tin tức, cũng có chút loạn.

Trên mặt cô nhìn qua giống như vui vẻ ăn tết với Hạ Diệp Hoa, nhưng kỳ thật, cô một mực suy tư.

Thăng đến lúc này, cuối cùng cô muốn làm rõ ý nghĩ trong đầu.

Thẩm Lương Xuyên vẫn không trả lời vấn đề của cô, nhưng cô cũng đã khẳng định phỏng đoán của mình.

Mạc Vô Tâm..

Thì ra người kia, là Mạc Vô Tâm

Cô nuốt ngụm nước miếng, gắt gao nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, chờ đợi nh trả lời.

Anh đứng đờ đẫn, một đôi mắt tình mịch, trở nên sắc bén lại thâm thúy, sau đó, anh chậm rãi mở miệng: "Đúng."

Đúng, trả lời anh ta là Mạc Vô Tâm

Là trả lời anh trai của Tống Nguyên Hi, là Mạc Vô Tâm

Kiều Luyến nhất thời nắm lấy nắm tay.

Cô nghĩ đến ngày giỗ, là ngày cô và Thẩm Lương Xuyên hẹn nhau, là Thẩm Lương Xuyên gọi điện thoại cho cô, nói không hề gặp vào ngày đó.

Cho nên, chuyện tám năm trước, kỳ thật cũng có liên quan tới Mạc Vô Tâm sao?

Cô tiến lên một bước, nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên: "Mạc Vô Tâm là chết thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên mím môi.

Kiều Luyến kéo cánh tay của anh lại: "Có quan hệ với em sao?"

"Không có." Câu trả lời của anh rất nhanh, giống như là muốn phủ nhận quan hệ với cô.

Thế nhưng, dáng vẻ đó lại rõ ràng, sao có thể không có quan hệ?

Cô cắn chặt môi: "không có quan hệ, như vậy vì cái gì Tống Nguyên Hi luôn miệng nói em là kẻ thù của con bé?"

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên quay đầu, quay đầu nhìn cô chằm chằm.

Ánh mắt kia, sắc bén mang theo vài phần giẫy dụa.

Kiều Luyến bình tĩnh nhìn anh, muốn tìm kiếm một đáp án.

Thế nhưng Thẩm Lương Xuyên lại vẫn im lặng, một lúc sau chỉ lưu cho cô một đáp án: "Con bé hiểu lầm rồi."

Hiểu lầm sao?

Chuyện tám năm trước, khẳng định là hiểu lầm!

Cô cũng không có làm gì!

Cô đến mặt của Mạc Vô Tâm cũng không có nhìn thấy, làm sao có thể hại anh ta?

Kiều Luyến tiến lên một bước, còn muốn nói điều gì, đã thấy Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên xoay người, nhặt khăn tắm lên: "Anh đi tắm."

Sau đó liền nhanh chân tiến vào phòng vệ sinh, khép cửa phòng lại.

Kiều Luyến đứng ở ngoài cửa, nhìn chằm chằm cửa phòng vệ sinh.

Đột nhiên cảm giác mình rất bất lực, vì cái gì có một số việc, anh cũng không muốn nói?

Nói chân tướng cho cô, khó như vậy sao?

Cô hít vào một hơi thật sâu, cúi thấp đầu xuống, lúc này mới đi đến bên giường, ngồi xuống.

-

Thẩm Lương Xuyên tắm, tắm hơn nửa giờ.

Trước mặt của anh, vẫn luôn xuất hiện dáng vẻ Kiều Luyến vừa rồi.

Anh không biết nên làm sao ra ngoài đối mặt với cô.

Dính đến chuyện tám năm trước...

Anh hít vào một hơi thật sâu, đến cùng vẫn trằm khấn tẩm lên, từ trong phòng vệ tẩm đi ra.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 773: Anh ta là Mạc Vô Tâm (7)

Kiều Luyến đã nằm ở trên giường, xem ra là ngủ thiếp đi.

Anh liền đi qua, nằm xuống bên cạnh cô.

Tóc vẫn ướt nhẹ, anh không có tính ngủ.

Cho nên dựa vào giường, cầm điện thoại đi động lên.

Nhưng lúc nhìn thấy điện thoại đi động, không biết vì cái gì, chợt nghĩ đến hôm nay chiến đội liên hoan.

Đội trưởng của tám năm trước, luôn thích gửi ảnh, rất tự luyến.

Thế nhưng tám năm không thấy, cuối cùng anh ta cũng rút đi sự ngây ngô lúc trước, trở nên thành thực vững vàng.

Người còn lại, mặc dù anh không có gặp qua, thế nhưng loại cảm giác quen thuộc kia, vẫn để anh cảm thấy rất hoài niệm.

Có lẽ là gặp được những người cũ kia, cho nên suy nghĩ của anh, lập tức thả bay đến tám năm trước.

Anh và Mạc Vô Tâm, tại một trận đấu đôi nhận biết.

Lúc đó Mạc Vô Tâm ở đối diện anh.

Lúc ấy anh đứng cùng bốn đồng đội, đoán chừng đều là tân thủ, đánh vô cùng kém.

Mỗi lần đoàn chiến, tất nhiên bọn họ sẽ không có kết cấu gì xông về phía trước, dẫn đến đoàn chiến luôn luôn đánh không lại.

Anh tuổi trẻ khí thịnh, từ trước tới giờ không thể nhẫn nhịn.

Bị đám người kia làm cho tức giận, một mình mạnh mẽ đâm tới đường biên ám sát đối thủ.

Một cái, hai cái...

Thăng đến về sau, Mạc Vô Tâm ở đối diện gửi ra một tin:

(toàn bộ) Mạc Vô Tâm: Thật lòng buồn cho Từ Xuyên đối diện... Bốn đồng đội đều là heo!)

Một khắc này, Thẩm Lương Xuyên quả thực là có một loại cảm giác thoải mái không nói ra được.

Anh rất ít khi mắng chửi người trên game.

Nhưng có đồng đội như vậy thật là để cho người ta im lặng.

Câu nói này của Mạc Vô Tâm, để anh cảm giác thoải mái!

Lúc đó Từ Xuyên, kỳ thật cũng không nổi danh.

Trận đấu kia, sau cùng, anh thắng nguy hiểm.

Tranh tài kết thúc, anh nhìn thấy phần thêm hảo hữu, giống lúc trước, mỗi một trận đấu, luôn luôn có mấy người thêm anh hảo hữu.

Anh coi thường muốn bỏ qua, lại chợt phát hiện Mạc Vô Tâm

Suy nghĩ một chút đến việc cậu ta đánh cũng không tệ lắm, lại thêm câu nói kia, để anh không khỏi nhún đồng ý.

Sau khi đồng ý, đối phương gửi một tin nhắn:

【 Mạc Vô Tâm: Cùng một đội chứ? 】

Lúc ấy anh cũng không biết đang suy nghĩ gì, liền trực tiếp mời.

Đánh một ván, phối hợp không tệ, lại bắt đầu ván thứ hai, ván thứ ba...

Kỳ thật có đôi khi, hữu nghị giữa con trai, tôi cũng không hiểu thấu như thế.

Năm đó anh không coi ai ra gì, lại cũng bởi vì một câu nói như vậy, quen biết Mạc Vô Tâm, kết bạn với anh ta, hiểu nhau.

Anh mang Mạc Vô Tâm tiến vào chiến đội, mang theo Mạc Vô Tâm và tiểu Kiều theo đuôi, thẳng đến về sau, bọn họ thi đấu trong chiến đội, người còn lại thường xuyên đổi, thế nhưng ba người bọn họ, cũng rất ít khi có biến động.

Ba người bọn họ, giống như là bị trói định ở cùng nhau...

Dẫn đến về sau, anh thành lập câu lạc bộ, người thứ nhất nghĩ tới, cũng là Mạc Vô Tâm, người thứ nhất tán đồng, vẫn là Mạc Vô Tâm.

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, chậm rãi buông con ngoi.

Thành lập câu lạc bộ, là một chuyện phức tạp, chạy thật nhiều chương trình, tài năng dẫn dắt câu lạc bộ.

Lại phải thuê phòng, còn mua máy tính...

Rất nhiều chuyện chung vào một chỗ, một mình anh bận tới mày tới mặt.

Đoạn thời gian kia, là Mạc Vô Tâm và anh kè vai chiến đấu, thẳng đến sau cùng, thành lập câu lạc bộ, anh gọi điện thoại cho tiểu Kiều, muốn để tiểu Kiều tới.

Thế nhưng khi đó...

Tay Kiều Luyện bị thương, cô ở trong điện thoại nói, cô không thể đánh game...

Trong nháy mắt đó, Thẩm Lương Xuyên có một loại cảm giác bị vứt bỏ, nhưng chỉ có Mạc Vô Tâm, vẫn như cũ bởi vì nhiệt huyết, đi theo anh tới cùng.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 774: Anh ta là Mạc Vô Tâm (8)

Thẩm Lương Xuyên nghĩ đến quá khứ, đôi mắt dần dần nhắm lại.

Không biết chuyện gì xảy ra, anh giống như lại trở về quá khứ.

Anh và Mạc Vô Tâm đều ở Bắc Kinh, cho nên đã sớm phát triển thành bạn trong hiện thực.

Bọn họ thường xuyên hẹn chơi, cùng nhau chơi đùa.

Có đôi khi đôi mặt chơi game, cũng có thể giao lưu tốt hơn.

Anh giống như về tới mùa hè nào đó, anh ở trong nhà, mở điều hoà không khí, ngồi trước máy tính, cùng tiểu Kiều trò chuyện, chờ đợi Mạc Vô Tâm.

Tiểu Kiều có chút ăn dấm: "Hai người sắp vượt qua người yêu rồi."

Nghe giọng thiếu nữ trong trẻo, anh tà khí cười: "Em ghen sao?"

"Không có! Sao Mạc Vô Tâm còn chưa tới! Trò chơi bắt đầu hay không!"

Thẩm Lương Xuyên liền cúi đầu nhìn xuống đồng hồ.

Chín giờ sáng.

Bọn họ hẹn thời gian này, sao Mạc Vô Tâm còn chưa tới?

Anh nghỉ ngơi nhứu lông mày.

Một giây sau, chuông cửa vang lên.

Anh cười: "nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến. Chút nữa để Mạc Vô Tâm chơi Tào Tháo."

Tiểu Kiều lập tức cười: "Tốt, vậy anh vẫn là Chu Du, em là tiểu kiều, để anh ta ở một bên ăn đấm~ "

"Ừm."

Giúp việc dưới lầu, hẳn là mở cửa cho Mạc Vô Tâm.

Anh ta lên lầu.

Cửa phòng bị gõ vang, Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu hô một tiếng: "Vào đi."

Thế nhưng, ngoài cửa lại không có tiếng gì.

Anh đẩy ghế ra, đứng lên, nói với tiểu Kiều: "Mạc Vô Tâm này, còn muốn anh tự mình đi đón cậu ta sao?"

Anh chậm rãi đi qua, mở cửa phòng, muốn mời Mạc Vô Tâm tiến vào.

Một thân hình, ngay khi cửa phòng mở ra, bỗng nhiên nhào tới!

Chợt, cổ của anh giống như bị người bắt được, một giây sau, đập vào mi mắt, lại là một trưng gương mặt máu me!!

Tiếng Mạc Vô Tâm khàn khàn: "Thẩm Lương Xuyên, cậu xứng đáng với tôi sao?"

Tâm Thẩm Lương Xuyên, bỗng nhiên nhấc lên!

Anh mở mắt, cảm giác cổ bị người ôm lấy.

Anh ngồi bật dậy, bỗng nhiên lập tức bắt lấy cánh tay trên cổ, đem người ôm lấy chính mình, đẩy ra!

"Bịch!"

Kiều Luyến bị đẩy mạnh lên mặt đất.

Cô kinh ngạc nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, sao cũng không nghĩ tới lại là tình huống này.

Thẩm Lương Xuyên đi tắm, cô nằm ở trên giường, lại nghĩ đến chuyện ban ngày, như thế nào cũng ngủ không được.

Anh một mực gạt cô chuyện tám năm trước...

Thế nhưng cô lại muốn biết, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Lúc anh tắm rửa lâu vậy, liền để cô biết, khẳng định anh không nguyện ý nói với chính mình.

Cho nên, khi anh ra khỏi cửa, cô sẽ giả bộ ngủ thiếp đi.

Sau đó nghe anh đi tới bên cạnh mình, nằm xuống.

Cô suy nghĩ rất loạn, ý nghĩ trong đầu rất nhiều, đan vào một chỗ, để cho cô lúc này, không nhận được có chút muốn khóc.

Cô nghĩ, chính mình ép hỏi anh, anh không nói, như vậy có lẽ cô có thể áp dụng một số biện pháp khác?

Cho nên, cô quay người liền ôm cổ anh.

Không phải đều nói, đàn ông trong lúc làm xong chuyện đó, là dễ nói chuyện nhất sao?

Cô chủ động như thế, đang định động đây thân thể, chủ động hôn qua, đã thấy anh bỗng nhiên mở mắt, sau đó bỗng nhiên dùng sức, đẩy cô ra!

Trên sàn nhà tuy đã đặt thảm dày, thế nhưng giờ phút này, Kiều Luyến lại không khỏi cảm giác rất đau.

Không phải là bị té.

Mà là bởi vì lúc anh đẩy mình, mang theo hoảng sợ, ánh mắt lại xen lẫn mấy phần chán ghét!

Cô kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, nắm lấy chặt nắm tay.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 775: Anh ta là Mạc Vô Tâm (9)

Kiều Luyến bỗng nhiên nghĩ đến, lúc mình vừa mới gả cho Thẩm Lương Xuyên, anh nhìn mình, cũng là loại ánh mắt này, giống như hận chết cô, cô muốn dẫn vật cô đến chết.

Trong khoảng thời gian ngọt ngào này, trong khoảng thời gian ân ái này, để cho cô xém chút quên đi, lúc trước anh và mình kết hôn, cũng là vì trả thù cô!

Nơi ngực Kiều Luyến, giống như là bị một bàn tay vô hình nắm chặt, để cho cô hít thở lại, theo dõi anh.

Sau khi Thẩm Lương Xuyên đẩy người xuống mặt đất, lúc này mới phát hiện, chính mình vừa mới ngủ thiếp đi.

Tất cả, đều là một giấc mộng.

Thế nhưng, bộ dạng Mạc Vô Tâm máu me đầy mặt, lại làm cho anh thẳng đến lúc này, còn có chút tim đập nhanh.

Anh nhìn chằm chằm ánh mắt Kiều Luyến, mang theo tức giận chính anh đều không có phát giác được.

Giống như cả người lập tức về tám năm trước, về tới lúc chuyện xảy ra!

Anh siết chặt nắm tay, giống như lúc vừa kết hôn với Kiều Luyến, sâu trong đáy lòng bỗng nhiên tuôn ra một sự ác liệt.

Nhưng tiếp theo, anh liền thấy ánh mắt bị thương của Kiều Luyến.

Giống như một chậu nước lạnh, trực tiếp dội trên đầu anh, để anh giật cả mình, bỗng nhiên tỉnh táo lại!

Tim của anh nhấc lên, lúc này mới ý thức được chính mình vừa mới làm cái gì, anh vội vàng xuống giường, đi tới trước mặt Kiều Luyến, đưa tay ra muốn đỡ cô dậy: "Tiểu Kiều, anh..."

Thế nhưng vươn tay ra, lại lập tức bị đẩy ra.

Tiếp theo, Thẩm Lương Xuyên liền thấy trong ánh mắt Kiều Luyến, mang theo xa cách cùng lạnh lùng.

Cô nhíu mày, hai tay khê chống, mới từ dưới đất bò dậy.

Sau đó, cô liền nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên không biết nên nói cái gì, nhưng Kiều Luyến như vậy, để anh cảm thấy trong lòng hoảng hốt.

Anh muốn nói gì, thế nhưng lời đến khóe miệng, lại không biết nên nói cái gì.

Cứ đứng ở đó như vậy, vô lực nhìn Kiều Luyến.

Trong lúc nhất thời, trong phòng an tĩnh lại.

Trong đêm tĩnh mịch, phía ngoài tiếng pháo không ngừng nổ.

Ở không khí của năm mới, không khí trong phòng, giống như hạ xuống khí lạnh.

Sau đó, Kiều Luyến quay người, muốn đi ra ngoài.

Thế nhưng bỗng nhiên nghĩ đến, bên ngoài còn có Kiều Dịch và Hạ Diệp Hoa.

Gần sang năm mới, nếu như cô cứ đi như thế, Kiều Dịch và Hạ Diệp Hoa sẽ lo lắng cỡ nào?

Giờ khắc này, Kiều Luyến đột nhiên cảm giác được bị ai.

Dù cùng anh cãi nhau giận dữ, cô đều không có chỗ có thể đi...

Kiều Luyến đang suy tư, lại nghe được anh gọi cô: "Tiểu Kiều."

Kiều Luyến dừng bước tại cửa gian phòng.

Anh cho là, anh sẽ tới dỗ dành cô, sẽ đến xin lỗi cô.

Một cô gái, chủ động tiến lên, lại bị người đàn ông này đẩy ra, kỳ thật cái này là một chuyện đặc biệt mất mặt.

Thế nhưng một giây sau, lại nghe được anh nói, "Anh qua thư phòng."

Tâm Kiều Luyến, lập tức trở nên lạnh buốt.

Cô cứ như vậy nhìn Thẩm Lương Xuyên, đi qua bên người cô, từ từ đi ra ngoài, từ từ khép cửa phòng lại.

Một khắc này, Kiều Luyến đột nhiên cảm giác được, trong lồng ngực giống như là bị ngọn lửa nhả nhin rất nhiều, lập tức nổ tung thân thể của cô!

Cô không sợ cãi nhau, tám năm trước, bọn họ chơi game, làm to không biết bao nhiêu mà đếm!

Thậm chí mỗi lần cãi nhau, kỳ thật đều có thể nói rõ rất nhiều vấn đề.

Cô không thích nhất, cũng là loại chiến tranh lạnh này!

Anh không nói một lời, để người ta căn bản không biết mình đến cùng đã làm sai điều gì.

Loại cảm xúc đó làm cho người ta phát điên, xông lên đầu, tức giận khiến cô quay đầu ngồi ở trên giường, hung hăng cầm gối đầu, đánh mấy lần!

Lồng ngực của cô phập phồng từng chút từng chút, thật là, tức chết cô!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 776: Hắc là Mạc Vô Tâm (10)

Một đêm này, Kiều Luyến nằm ở trên giường, xoay người khó ngủ.

Trong thư phòng, Thẩm Lương Xuyên cũng đứng oqr trên ban công, nhìn chăm chú phương xa, hút thuốc cả đêm.

-

Sáng sớm hôm sau.

Kiều Luyến rời giường, dùng nước lạnh rửa mặt xong.

Một đêm không ngủ, sắc mặt cô vô cùng tiêu tụy.

Thế nhưng nghĩ đến Hạ Diệp Hoa và Kiều Dịch còn ở dưới lầu đợi cô ăn cơm, liền vỗ khuôn mặt của mình, cố động cho mình cố lên: "Kiều Luyến, cố lên!"

Hít vào một hơi thật sâu, cô gạt ra một nụ cười vui sướng, lúc này mới mở cửa phòng ra.

Cùng lúc đó, thư phòng đối diện phòng ngủ cũng mở ra một chút, Thẩm Lương Xuyên đi ra.

Hai người đều dừng lại, bốn mắt nhìn nhau.

Nụ cười trên mặt Kiều Luyến, lập tức cứng trên mặt.

Anh cũng hắc một đêm không ngủ, mặt mũi tràn đầy tiêu tụy, vừa đi ra, một mùi thuốc liền đập vào mặt.

Kiều Luyến nhất thời nhú mày.

Sau đó, liền thấy anh đứng ở đằng đó, ánh mắt nhìn cô, vô cùng phức tạp.

Trong lòng Kiều Luyến có tức giận, nở nụ cười gằn.

Cô thật sự không biết, cái gì anh cũng không nói, những tình cảm phức tạp kia đến từ nơi nào!

Nghĩ như vậy, liền nghe thấy anh mở miệng: "Tiểu Kiều..."

Kiều Luyến nhất thời nở nụ cười gằn, không nói hai lời, liền trực tiếp đi xuống lầu.

Đi hai bước, liền nghe thấy tiếng bước chân sau lưng, anh giống như là cũng đi theo xuống.

Hai người một trước một sau, bầu không khí lại làm cho Kiều Luyến ngẹn cả lòng.

Trong phòng khách dưới lầu, Hạ Diệp Hoa và Kiều Dịch đang ngồi trong nhà ăn, giờ phút này thím Lý bụng bữa sáng ra, Kiều Dịch liền mở miệng cười: "Dì, đồ ăn nhà dì làm ngon thật đấy, tay nghề thím Lý không gì đến nói! Con mới ở hai ngày, cảm giác đều sắp béo lên hai cân!"

Một câu rơi xuống, Hạ Diệp Hoa cười ha ha: "Đứa nhỏ này, miệng nhỏ làm sao ngọt vậy! Con có thể ăn, hai ngày có thể béo lên hai cân sao?"

Kiều Dịch lập tức vỗ vỗ bụng mình: "Thật sự, trước kia con ăn cơm rất khắc chế, đều là ăn no tám phần, thế nhưng ở chỗ này, mỗi lần đều bắt tri bắt giác, ăn tới không vô..."

Thím Lý cũng không nhịn cười được: "Tiểu Dịch tiên sinh, cậu lớn lên cũng là quá gầy! Cậu nhìn vóc dáng cậu cao như vậy, mới 60 cân, giống như cây gậy trúc, cần thận sau này bạn gái ghét bỏ!"

"Hừ, cô ấy dám ghét bỏ con, con liền đánh cô ấy!" Kiều Dịch, để Hạ Diệp Hoa và thím Lý không nhịn được lại cười lên ha ha.

Bầu không khí trong phòng khách hài hòa như thế, để sắc mặt Kiều Luyến, cũng không có cứng như vậy.

Cô liền tiến lên một bước, mở miệng cười: "Mọi người nói cái gì đó?"

Ba người đồng loạt quay đầu, nhìn thấy Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên, Hạ Diệp Hoa liền phát tay: "Mau lại đây ăn cơm"

Thím Lý bụng hai bát cháo lên cho họ.

Kiều Luyến không nói một lời mà bắt đầu ăn.

Lúc đang cầm thìa ăn một miếng, liền nghe thấy Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Thẩm Lương Xuyên, con có công việc gì bận rộn như vậy, tết mừng hai lại ở thư phòng tăng ca một đêm! Mặc dù kiếm tiền trọng yếu, thế nhưng năm hết tết đến rồi, con không thể ở cùng tiểu Kiều nhiều sao?"

Thẩm Lương Xuyên cầm cái thìa một hồi, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn Kiều Luyến một chút, lúc này mới lên tiếng: "Mẹ, con đã biết."

Lời này rơi xuống, Hạ Diệp Hoa lại nhìn về phía Kiều Luyến: "Các con chính là như keo như sơn, phải thật tốt, tình cảm như vậy, chịu phải chuyện lớn cũng dễ bỏ qua, đừng cho là mình còn trẻ không có chuyện gì, như vậy đi, hôm nay tốt nhất con bồi tiếp vợ mình đi dạo phố!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 777: Anh như bóng với hình (1)

"Mẹ, không cần!"

"Được."

Hai giọng nói, gần như phát ra cùng một thời gian.

Kiều Luyến ngẩng đầu, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên nhìn cô chăm chăm: "Ăn tết không có mua đồ gì, hôm nay cùng em đi mua."

Trong lòng Kiều Luyến có tức giận, muốn nói không cần.

Nhưng một giây sau, liền nghe thấy Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Cái này là được rồi! Ăn tết, thanh niên phải mặc thật xinh đẹp! Mẹ làm chủ, các con qua! Cảm ơn của mẹ, hôm nay mua quần áo, đều tính vào nó! Còn có các con cũng nhìn xem, mua cho Tiểu Dịch mấy bộ quần áo!"

Lời nói tuyệt nhiên như thế, nếu như Kiều Luyến kiên trì không đi, vậy thì có vẻ bọn họ bất hòa.

Lời Kiều Luyến vừa tới miệng, cứ như vậy nuốt xuống.

Ăn sáng xong, Hạ Diệp Hoa liền bắt đầu thúc giục bọn họ: "Giữa trưa cũng ăn ở bên ngoài, ta sẽ đặt nhà hàng cho các con, lãng mạn một chút."

Còn làm chủ cho bọn họ: "Ở chỗ ta có thể tích lũy cửa hàng mới mở, các con đi dạo chỗ đó, giữa trưa ăn tại nhà hàng phụ cận."

Sau đó liền đẩy hai người đi ra ngoài.

Khi Thẩm Lương Xuyên lái xe, mang theo Kiều Luyến rời biệt thự, còn có thể nhìn thấy Hạ Diệp Hoa đứng ở cửa, phất tay với hai người.

Kiều Luyến mím môi, chờ đến khi xe đổi góc, không nhìn thấy Hạ Diệp Hoa, mới hờn dỗi mở miệng: "Anh có thể ở cho em xuống phía trước."

Thẩm Lương Xuyên trầm mặc một chút, lúc này mới lên tiếng: "Buổi tối trở về, khẳng định mẹ sẽ muốn nhìn quần áo mua cho em. Đến lúc đó không bỏ ra nổi, làm sao bây giờ?"

Hòa khí của Kiều Luyến, lập tức đi lên, cô trực tiếp mở miệng: "Vậy em tự đi mua được rồi? Dù sao anh cũng không thích trông thấy em!"

Đêm qua, đáng về anh đẩy cô, đã thương cô triệt để.

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, trông thấy cô bị chọc tức giống như là quả tên lửa, đột nhiên cảm giác được, kỳ thật bọn họ mâu thuẫn như vậy, giống như cũng có thể chút sắc thái.

Anh ho khan một tiếng, lúc này mới lên tiếng: "Ánh mắt em không tốt, anh không yên lòng."

Kiều Luyến:...!!

Kiều Luyến thật sự cảm thấy, quả thực là giận không chỗ phát tiết!

Cái Thẩm Lương Xuyên này, còn có thể vô si thêm sao?

Rõ ràng là lỗi của anh, dựa vào cái gì hài khí như thế?

Kiều Luyến dứt khoát nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn phía ngoài cửa sổ, không để ý tới anh.

Hai người rất nhanh đã tới cửa hàng, Thẩm Lương Xuyên dừng xe ở bãi đậu xe dưới đất.

Sau đó mang theo khẩu trang và kính râm, đi theo Kiều Luyến lên lầu.

Hai người tiến nhập vào cửa hàng bán quần áo trước.

Thẩm Lương Xuyên trông thấy sắc thái rực rỡ, đi tới tận cùng bên trong, cầm lấy một chiếc áo khoác hồng, đưa cho cô: "Cái này đẹp mắt."

Kiều Luyến nhìn cũng không nhìn anh, trực tiếp lạnh lùng mở miệng: "Em không thích!"

Sau đó, liền tự mình tùy tiện ôm hai bộ, tiến vào phòng thử áo.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô, nhìn áo trong tay mình, khổ não thở dài.

Một lát sau, anh liền cầm điện thoại di động lên, không biết nhấn cái gì...

Mặc dù Kiều Luyến biết, thân là phụ nữ không thể già mồm.

Thế nhưng chuyện tới ngày hôm qua, thật không thể nhịn!

Cô thật sự rất tức giận, không cách nào khống chế tâm tình của mình, cảm giác cái thân thể này giống như là bị một nóng này chiếm lấy rồi, một động tác, một câu của anh, đều có thể bốc lên lửa giận của cô.

Kiều Luyến tại trong phòng thử áo, nhìn bộ đồ trong tay mình, tùy tiện mặc trên người.

Kiều Luyến vóc người cao, da thịt lại trắng, bản thân không chọn đáng quần áo, cho nên cái áo lông màu trắng này mặc ở trên người của cô, lập tức nổi bật khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn như sứ.

Cô từ phòng thử áo đi ra, lại phát hiện nhân viên phục vụ nhìn cô, có chút không giống.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 778: Anh như bóng với hình (2)

Kiều Luyến hơi nhú lông mày.

Nhân viên ngoài cửa, vẻ mặt tươi cười, nhìn bộ dạng của cô, mang theo ân cần vừa rồi không có.

Chẳng lẽ, bộ đồ này thế nào sao?

Kiều Luyến nhìn trên dưới một chút, phát hiện cái áo này rất thích hợp, không có cái gì không đúng.

Vậy chính là...

Kiều Luyến quay đầu, nhìn về phía ở Thẩm Lương Xuyên ở trong phòng nghỉ.

Giờ phút này, anh đã đứng lên, cặp mắt sau kính râm, trực tiếp nhìn cô.

Khẳng định là gia hỏa này vũ trang đầy đủ, nhưng nhân viên cũng phát hiện anh? Cho nên mới đột nhiên đối với mình trở nên ân cần như thế.

Kiều Luyến ho khan một tiếng, dự định tiến vào tiếp tục thay quần áo, liền nghe thấy nhân viên mở miệng nói: "Phu nhân, tiên sinh đối với cô tốt như vậy, cô đừng nóng giận."

Một câu, nói Kiều Luyến cảm giác không hiểu thấu.

Chẳng lẽ, bộ dạng cô tức giận, đã biểu hiện rõ ràng như vậy sao?

Kiều Luyến ho khan một tiếng, ồ một tiếng, sau đó tiến vào phòng thử áo, chờ đến khi đổi một bộ khác đi ra, Thẩm Lương Xuyên tiếp tục nhìn cô: "Rất xinh đẹp."

Kiều Luyến thử hai bộ, đều có thể.

Dự định trực tiếp mua trở về để giao nộp.

Lúc tả tiền, cô lấy thẻ mua sắm của Hạ Diệp Hoa ra.

Đối phương nhìn cô cười, sau đó cầm quần áo đưa cho cô.

Chợt, đưa cho cô một cái thẻ.

Kiều Luyến không để ý, tiện tay nhận lấy, tùy ý liếc qua, liền phát hiện!

Phía trên thẻ, vậy mà viết chữ: Bà xã, đừng nóng giận.

Vài chữ cái, để cho trông mắt cô nhất thời co rụt lại.

Bỗng dưng quay đầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đang đứng ở sau lưng cô.

Nhân viên cũng đang cười híp cả mắt nhìn cô, chợt mở miệng: "Thẩm tiên sinh, Thẩm phu nhân, chúc hai người đầu bạc răng long, vĩnh kết đồng tâm."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến khẽ cười với nhân viên, đã cảm thấy chuyện này, nghe không thấu.

Cô đi theo Thẩm Lương Xuyên đi ra cửa hàng, bên ngoài bỗng nhiên đi tới một người.

Mặt mũi nữ sinh kia tràn đầy kích động, cầm trong tay một bó hoa hồng hoa.

Cô ấy chạy thẳng tới trước hai người, đi tới trước mặt của bọn họ, trực tiếp đưa hoa cho cô: "Thẩm phu nhân, cô đừng nóng giận!"

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến nhìn chung quanh một lần, liền phát hiện, chung quanh đã tụ tập không ít người.

Lòng của cô bỗng nhiên nhấc lên, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, trực tiếp dắt Thẩm Lương Xuyên, chạy vào cửa hàng bán quần áo lần nữa.

Sau đó, cô liền nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên: "Đây là chuyện gì xảy ra? Anh bị người nhận ra! Chúng ta vụng trộm nhìn xem chỗ nào có thể đi thẳng tới bãi đậu xe dưới đất..."

Lời còn chưa nói hết, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Cô cảm lên, liền phát hiện là Thi Niệm Diêu gọi tới, nghe, đối diện liền vang lên tiếng khoa trương của Thi Niệm Diêu: "Chủ biên Luyến, chị và Thẩm ảnh đế sao vậy? Vì sao giận dữ?"

Kiều Luyến: "... Làm sao em biết?"

Làm sao cảm giác, giống như người toàn thế giới đều biết?

Đang suy tư, nghe được Thi Niệm Diêu nói: "Chị đi nhìn weibo đi!"

Kiều Luyến:...!

Kiều Luyến lập tức cúp điện thoại, trực tiếp mở weibo ra, liền phát hiện weibo của mình bị oanh tạc!

Không biết bao nhiêu người đều @cô.

Cô dứt khoát không để ý tới những lời kia, trực tiếp hướng xuống dưới, sau đó liền thấy kẻ đầu têu, quả nhiên là Thẩm Lương Xuyên:

【 Thẩm Lương Xuyên V: Xin giúp đỡ, bà xã tức giận làm sao đỡ? 】

Kiều Luyến:...!!

Trách không được, giống như toàn thế giới đều biết cô tức giận, thì ra căn nguyên nhân ở chỗ này! Gia hỏa này, gia hỏa này phát lên weibo...!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 779: Anh như bóng với hình (3)

Cái này vừa ra, bình luận phía dưới, cũng lập tức bị nổ tung.

Thay quần áo mất một lúc như thế, bình luận phía dưới đã có mấy trăm tin.

—— đương nhiên là đè ép cô ấy! Thẩm ảnh đế đẹp trai như vậy, khẳng định đè ép khiến cho tức giận của cô ấy đều tiêu tan!

—— đưa quần áo, tặng hoa, đưa túi, tặng quà. Chẳng qua mỗi ngày nhìn thấy gương mặt kia của Thẩm ảnh đế, có cái gì để tức giận sao?

—— a a a, tôi phát hiện địa chỉ Thẩm ảnh đế gửi tin! Tân quan Thiên Địa! Trời ạ, tôi đang ở đây! Thẩm ảnh đế chờ tôi, tôi giúp anh tặng hoa!

—— toàn dân hô hào, Thẩm phu nhân, đừng tức giận nữa!

—— vì cái gì cảm giác, cái tin này rằng đây thức ăn thừa vậy? Mấy người không cảm thấy sao?

...

Kiều Luyến đều nhìn tới ngây người rồi.

Cô ngẩng đầu lên, không thể tin nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên.

Chỉ thấy anh đưa tay ra, bỗng nhiên ôm bờ vai cô, sau đó nhỏ giọng chậm rãi mở miệng: "Tiểu Kiêu, đừng nóng giận."

Hốc mắt Kiêu Luyến, lập tức ẩm ướt.

Giống như tất cả ụy khuất, vào giờ phút này, lập tức tìm được một cửa đột phá.

Cô bấu môi: "Anh gửi tin gì đấy!"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô: " Anh không biết làm sao khiến em vui vẻ, cho nên liền đi hỏi một chút."

Kiều Luyến cong miệng lên: " vậy đêm qua anh đẩy em ra!"

Thẩm Lương Xuyên ôm chặt lấy cô: "Là lỗi của anh."

"Hôm nay anh còn mặt lạnh với em!"

"Lỗi của anh."

"Em bị làm tức chết, anh cũng không xin lỗi."

"Lỗi của anh."

"Đều là lỗi của anh, bà xã, thật xin lỗi."

Kiều Luyến nghe được câu nói sau cùng, trực tiếp nín khóc mỉm cười.

Cô dùng sức đẩy Thẩm Lương Xuyên, lại phát hiện không có đẩy người ra được, cô liền mở miệng: "Vậy làm sao bây giờ? Anh đừng tin làm lộ địa chỉ của chúng ta rồi."

Giờ phút này, bên ngoài cửa hàng quần áo đã xúm lại một đám người, lúc này hét lên kinh ngạc.

"Thẩm anh đế! Thẩm phu nhân!"

"Cùng một chỗ!"

"Thẩm phu nhân, đừng nóng giận!"

Tiếng hoan hô của mọi người, để Kiều Luyến cảm thấy không có ý tứ.

Thẩm Lương Xuyên thấy cô giống như không có tức giận, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó kéo tay của cô lại: " Đi theo anh."

Đằng sau cửa hàng quần áo, có cửa sau.

Bọn họ đi vòng qua, cúi đầu, chạy phi nước đại.

Sau đó trực tiếp tiến vào thang máy, đi tới bãi đậu xe.

Đến bãi đỗ xe, ngay lập tức đề xe, trực tiếp đi ra ngoài.

Chờ đến khi rời khỏi tân quang thiên địa, lúc này Kiều Luyến mới nhẹ nhàng thở ra.

Thẩm Lương Xuyên thấy bộ dạng của cô, khẽ cười.

Kiều Luyến hỏi thăm: "Vậy bây giờ chúng ta, đi chỗ nào?"

Thẩm Lương Xuyên vừa định đáp cái gì, điện thoại di động chợt vang lên.

Anh nghe, đối diện truyền đến tiếng của thím Lý: "Tiên sinh, Thẩm Tu đến rồi! Đang ở nhà cãi lộn! Tội sợ phu nhân sẽ xảy ra chuyện..."

Nói tới chỗ này, sắc mặt Thẩm Lương Xuyên đã trầm xuống: " Tôi tới ngay."

Cúp điện thoại, anh nhìn về phía Kiều Luyến: " Thời gian còn sớm, chúng ta về nhà xử lý chuyện Thẩm Tu trước."

Kiều Luyến gật đầu.

Hai người lái xe, trực tiếp về nhà.

Xe trực tiếp đứng ở trong sân, vội vã xuống xe, liền nghe thấy trong phòng khách truyền đến tiếng cốc chén đập vỡ!

"Ba!"

Thanh âm thanh thúy, vang vọng bên tai.

Trông mặt Kiều Luyến co rụt lại, cùng Thẩm Lương Xuyên bước nhanh hơn, trực tiếp đẩy cửa nhà ra, chạy vào.

Liên thấy thím Lý và Hạ Diệp Hoa, đang đứng ở cầu thang.

Mà Thảm Tu lại cầm bình hoa trong nhà, đang ném xuống đất!

Nương theo bọn họ tiến vào, lại choang một tiếng!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 780: Anh như bóng với hình (4)

Bình hoa trong nhà, đã vỡ hết.

Mảnh vỡ bắn tung tóe, văng đến chân Hạ Diệp Hoa đứng ở cầu thang.

Bà lui về sau một bước, nhìn chăm chăm Thảm Tu: "Ông điên rồi!"

"Điên rồi? Tôi chính là điên rồi!" Thảm Tu tức hỏn hển, chỉ Hạ Diệp Hoa: "Tiện nhân! Bà cho rằng để Thảm Lương Xuyên trở lại Thảm gia, liền có thể lấy đi tài sản Thảm gia sao? Nói cho bà biết, không có cửa đâu!"

Ông ta bị chọc tức, lời này rơi xuống, liền xem xét bốn phía, tức giận ném đồ trong phòng.

Bàn trà đã bị đập bể, kính thủy tinh nứt.

Thảm Tu giống như ác ma, đem nhà hoàn chỉnh, hủy diệt không còn hình dáng.

Hạ Diệp Hoa tức giận, thím Lý không dám lên trước, đỡ bà, thuận khí cho bà, sợ bà chịu không được, té xỉu.

Kiều Dịch bị hai hộ vệ áo đen chế trụ, giãy dụa ở bên cạnh.

Xem ra là cậu vừa định động thủ, lại bị người kiểm chế.

Trong phòng già yếu tàn tật, bị khi dễ không ra bộ dáng.

Không nói tới Thảm Lương Xuyên, Kiều Luyến trông thấy bộ dạng này, đôi mắt lập tức đỏ lên!

Thế nhưng cô còn chưa kịp nói chuyện, Thảm Lương Xuyên đã nhanh chân tiến vào!

Anh đi thẳng đến trước mặt Thảm Tu, mắt thấy ông ta muốn cầm lấy một bình hoa khác đập xuống, trực tiếp đưa tay ra, nắm lấy cổ tay của ông ta!

"Dừng tay!"

Thảm Lương Xuyên lạnh lùng nói, giống như cho Thảm Tu một tia lý trí.

Đề ông ta nhú lông mày.

Quay đầu nhìn Thảm Lương Xuyên, lửa giận trong con ngươi, lại cháy bùng rực lần nữa: "Nghịch tử! Cậu còn dám trở về?!"

Thảm Lương Xuyên mở miệng: "Tôi nói qua vô số lần, tiền Thảm gia, tôi một phân cũng không cần, ông đừng ở chỗ này cố tình gây sự!"

Thảm Tu lại cười lạnh: "Không cần? Cậu cho rằng tôi là nãi tử, sẽ tin tưởng câu nói này sao? Đừng ở chỗ này giả bộ vô tội, cậu và mẹ mình quả là giống nhau! Hai người thật sự là khắc tinh của tôi, là tai tinh của Thảm gia chúng tôi! Hạ Diệp Hoa, khi nó còn bé bà liền để Thảm Lương Xuyên qua nịnh nọt ông cụ, khiến ông cụ có hảo cảm, không phải là muốn ông cụ truyền gia tộc cho Thảm Lương Xuyên sao? Bà gấp ghé tài sản Thảm gia như thế, đến cùng còn mặt mũi hay không!"

Hạ Diệp Hoa thật sự là bị tức đến độ không thở được.

Thế nhưng đồ trong nhà, cứ bị đập thật như vậy để người tức giận!

Bà nhìn chăm chăm Thảm Tu, nói thẳng chỗ đau Thảm Tu: "Ông cụ đã nói từ nhỏ ông không có thiên phú thương nghiệp! Ông ấy thích Thảm Lương Xuyên, là bởi vì Thảm Lương Xuyên thông minh! Ông đến con của mình cũng không sánh nổi, còn luôn luôn dùng tâm tư u ám của mình để phỏng đoán người khác, trước kia bởi vì ông cụ nhìn Lương Xuyên với con mắt khác, nên luôn lãnh đạm với nó, cảm thấy đến nỗi con trai cũng đi chèn ép, cũng trách không được ông cụ nhìn ông không vừa mắt!"

Một câu, để hai mắt Thẩm Tu đỏ thắm: "Tiện nhân! Căn bản không hề có chuyện như vậy!"

Ông ta muốn tiến lên, qua động thủ với Hạ Diệp Hoa, thế nhưng Thẩm Lương Xuyên lại tiến lên một bước, ngăn cản ông ta.

Thẩm Tu giật ra, muốn tránh thoát lời kéo của Thẩm Lương Xuyên, nhưng căn bản là không tránh thoát.

Ông ta tức thì nóng giận, quay đầu nhìn về phía mấy bảo vệ theo sau: "Mấy người lên cho tôi! Hôm nay tôi muốn đánh chết tên súc sinh này!"

Dứt lời, liền có hai bảo vệ tiến lên!

Thẩm Lương Xuyên thấy bọn họ chạy tới, trực tiếp buông lỏng Thẩm Tu ra, xoay người một cái, một chân đá vào chỗ ngực một bảo vệ, trực tiếp đá ngã anh ta

Sau đó lại cùng một người bảo vệ khác, quần cùng một chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 781: Anh như hình với bóng (5)

Khi Thẩm Lương Xuyên còn bé luyện qua, hướng chỉ nhiều năm như vậy, vì đóng phim, anh đối với võ thuật Trung Quốc và Taekwondo nước ngoài cũng hết sức quen thuộc, hơn nữa bình thường anh hay rèn luyện thân thể, hai hộ vệ, đều không phải đối thủ của anh!

Anh dễ dàng làm hai hộ vệ lực té xuống đất, đập một cái lên lưng hộ vệ, để cho họ không dậy nổi, lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Thẩm Tu.

Ánh mắt của anh lạnh như băng, mang theo tức giận, lạnh buốt làm cho người ta nhìn mà trong lòng sợ hãi.

Thẩm Tu bị dọa sợ lui về sau: "Cậu định làm gì? Chẳng lẽ ngay cả tôi cũng muốn đánh sao?"

Thẩm Lương Xuyên thân nhiên nhìn ông ta, chẳng qua là khạc ra một chữ: "Cút."

Sắc mặt Thẩm Tu, lập tức đen như than.

Thẩm Lương Xuyên cũng không thèm nhìn ông ta, trực tiếp xoay người, đi về phía Hạ Diệp Hoa.

Nhưng mà mới đi hai bước, liền chợt nghe "bịch!" một tiếng.

Cả gian phòng, chợt an tĩnh lại.

Mọi người, cũng không thể tin nhìn chuyện phát sinh trước mắt.

Kiều Luyến kinh ngạc tròn to hai mắt, thế nào cũng không thể nào tin nổi mình vừa thấy gì...

Thẩm Tu cầm lấy bình hoa trong tay, trực tiếp đập vào đầu Thẩm Lương Xuyên!

Nhưng Hạ Diệp Hoa phản ứng tương đối mau, tiến lên từng bước, đẩy Thẩm Lương Xuyên ra, bình hoa này, liền trực tiếp nện vào lưng bà!

Hạ Diệp Hoa bối rối.

Sau lưng đau đớn, để cho trước mắt bà tối sầm, thiếu chút nữa ngất đi.

Mà ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, vội vàng ôm lấy thiếu Hạ Diệp Hoa xuyết chút ngã xuống đất, anh tròn to hai mắt: "Mẹ!"

Hạ Diệp Hoa lại cười thờ phào nhẹ nhõm: "May không có đập vào con."

Bộ dạng này, để cho ánh mắt Thẩm Lương Xuyên lập tức đỏ lên.

Anh ngẩng mạnh đầu, căm tức nhìn Thẩm Tu.

Kiều Luyến cảm giác cả đại não mình cũng nóng, trong cơ thể có một cơn giận không chỗ phát tiết.

Nhìn Thẩm Lương Xuyên ôm Hạ Diệp Hoa, căn bản không tiện ra tay, cô đột nhiên không nói một lời, trực tiếp tiến vào phòng bếp!

Trở ra, trong tay của cô đã cầm một con dao thái.

Cô quơ dao, hướng về phía Thẩm Tu và những người hộ vệ kia nói: "Tới đây! Có bản lĩnh mấy người tiến lên! Không sợ chết mà!"

Tiếng rống giận dữ, giống như là động vật gào thét, để cho những người hộ vệ kia bị dọa cho lùi về sau từng bước.

Ngay cả Thẩm Tu, lùi về sau vài bước, núp ở sau lưng hộ vệ.

Kiều Luyến giờ dao, trực tiếp đứng ở trước mặt Thẩm Lương Xuyên, cô nhìn chăm chăm Thẩm Tu: "Rốt cuộc mấy người có đạo lý hay không?! Mẹ tôi và ông đã không còn quan hệ, tại sao nhiều lần tới khiêu khích vậy!"

Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng, nhìn chăm chăm Hạ Diệp Hoa.

Giờ phút này Hạ Diệp Hoa, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Ánh mắt Thẩm Tu lóe lên một cái, cũng biết mình làm hơi quá.

Ngữ khí của ông ta cũng không bằng vừa rồi, ánh mắt vẫn âm ngoan nhìn chăm chăm hai người như trước: "Cậu nói cậu không có mơ ước tài sản Thẩm gia, vậy mấy người có dám thề hay không, đời này sẽ không lấy một phân tiền của Thẩm gia!"

Những lời này rơi xuống, ông ta giống như là tìm được biện pháp tốt, ánh mắt sáng lên, tiến lên từng bước: "Chỉ cần các người thề, đời này không bước vào Thẩm gia, không cầm một phân tiền của Thẩm gia, sau này tôi bảo đảm không tới gây sự với các người nữa!"

Ông ta giống như bố thí, giống như cho bọn họ một con đường sống, nói xong câu đó, còn mang theo khí thế trên cao nhìn xuống.

Kiều Luyến nhìn, cũng muốn cười.

Cô nghiêng đầu nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên nheo lại ánh mắt, một lúc sau chợt lạnh lùng mở miệng cười: "Ông cảm thấy, tại sao tôi phải thề?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 782: Anh như hình với bóng (6)

Một câu nói, để cho Thẩm Tu con người co rụt lại: "Cậu..."

Thẩm Lương Xuyên híp mắt theo dõi ông ta, mở miệng nói: "Vốn tôi đối với tài sản Thẩm gia là không có hứng thú. Nhưng bây giờ, tôi có hứng thú."

Thẩm Tu tức giận sắc mặt lập tức tối lại: "Thẩm, Lương, Xuyên!!"

Thẩm Lương Xuyên đã không còn nhìn ông ta, chẳng qua mở miệng: "Cút."

Kiều Luyến nghe nói như thế, lập tức huy vũ con dao lần nữa.

Thẩm Tu muốn nói điều gì, nhưng khi nhìn đến con dao kia, cái gì cũng không dám nói.

Ông ta đưa tay ra, chỉ vào Thẩm Lương Xuyên một cái: "Được, được! Hiện tại cậu lộ nguyên hình chứ gì! Tôi cũng biết, mục đích của các người chính là cái này!! Cậu đã tâm tư không trong sạch, vậy cũng chờ tôi sau này không khách khí!"

Ông ta xoay người, phát tay: "chúng ta đi!"

Mới vừa đi hai bước, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: "Thím Lý, đi báo cảnh sát."

Bước chân Thẩm Tu dừng lại.

Thẩm Lương Xuyên lại bình tĩnh nhìn ông ta: "Tự tiện xông vào nhà dân, tổn hại vật chất, tôi muốn truy cứu trách nhiệm luật pháp của ông ta! Thuận tiện gọi điện thoại cho luật sư của tôi, tra hỏi một chút, tội này, phải phán hình thế nào!"

Thẩm Tu chợt quay đầu lại: "Cậu muốn tố cáo tôi?!"

Thẩm Lương Xuyên không có lên tiếng, đỡ Hạ Diệp Hoa, khẽ phân phó: "Đồ vật trong phòng, cũng không nên lộn xộn, chờ đợi cảnh sát tới lấy chứng

cứ."

Sau đó, liền không nhìn người trong phòng khách nữa, trực tiếp đỡ Hạ Diệp Hoa lên lầu.

Mất thấy Thẩm Lương Xuyên và Hạ Diệp Hoa biến mất ở cầu lầu, thím Lý do dự nhìn Kiều Luyến: "Phu nhân, cái này..."

Kiều Luyến nhìn chằm chằm người phía trước.

Đừng nói Thẩm Lương Xuyên, ngay cả bọn cô cũng hận chết Thẩm Tu.

Thân thể mẹ không tốt, không chịu nổi kích thích.

Lần trước bị kích thích thiếu chút nữa không rời được giường, thể nhưng Thẩm Tu này, lại không niệm tình vợ chồng của bọn họ, cứ nổi tiếp, tới cửa khiêu khích.

Nếu như không cho ông ta ăn chút dạy dỗ, sợ rằng cuộc sống sau này không dễ chịu hơn!

Cho nên Kiều Luyến trực tiếp nheo mắt lại: "Gọi 110!"

Thím Lý thấy thái độ cô kiên quyết, lập tức vâng một tiếng, trực tiếp đi tới bên điện thoại.

Thẩm Tu thấy dáng vẻ này, nóng nảy.

Thẩm gia ở tổng xã hội thượng lưu, cũng có thân phận địa vị, coi như xảy ra chuyện, muốn bắt bọn họ, cũng cần thông qua luật sư của họ, cho nên con người Thẩm Tu co rụt lại, không thể ở chỗ này chờ cảnh sát tới, nếu không, bị mang tới đồn cảnh sát, liền quá mất mặt!

Vì vậy, ông ta gấp gấp mở miệng: "Chúng ta đi!"

Cuối cùng mang theo những người của mình, rời đi nơi này.

Kiều Luyến hít một hơi thật sâu khí, nhìn mảnh vụn trong phòng.

Kiều Dịch đi tới, cúi thấp đầu: "Chị, em thật không có tác dụng, em muốn bảo vệ di cũng không có bảo vệ tốt."

Kiều Luyến vỗ vỗ bờ vai của cậu.

Thím Lý cầm điện thoại lên, đã bấm 110, quay đầu nhìn về phía Kiều Luyến: "Phu nhân, thật sự báo cảnh sát sao?"

Thật sự báo cảnh sát sao?

Chẳng qua vừa rồi là hù dọa Thẩm Tu, vào lúc này không biết làm sao.

Đang suy tư, liền nghe thấy giọng nói ở trên lầu: "Báo."

Thím Lý nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Tiên sinh, dù sao ông ấy cũng là... cha cậu."

Thẩm Lương Xuyên buông thông xuống con người: "Tôi không có cha như vậy."

Sau đó quay đầu, tiến vào căn phòng.

Thím Lý nhìn bộ dạng của anh, thở dài.

Sau khi báo cảnh sát, cảnh sát tới lấy chứng cứ, hơn nữa có thể thông qua camera, thấy được người nào phá nhà, cái án kiện này, rất nhanh định ra vụ án.

Trước khi cảnh sát đi nhìn Thẩm Lương Xuyên, mở miệng nói:

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 783: Anh như bóng với hình (7)

"Ừm, chuyện này chúng tôi sẽ mau chóng xử lý, trước đi xem bên Thẩm Tu tiên sinh, có nguyện ý tiếp nhận xin lỗi hay không, hoặc là tiếp nhận cảnh sát

trùng phạt."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Tôi hy vọng có thể giải quyết việc công."

Đám cảnh sát lập tức hiểu ý của anh, khẽ gật đầu.

Chờ đến khi cảnh sát rời đi, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới lên lầu lần nữa.

Sau lưng Hạ Diệp Hoa bị bình hoa đập một cái, vết thương không nghiêm trọng lắm, chỉ là bị thương ngoài da.

Lúc này nằm trong chốc lát, cũng tốt hơn nhiều.

Tình huống trong phòng khách, làm cho lòng người khó chịu, Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng: "Thu dọn đồ đạc, chúng ta chuyển qua biệt thự số 8."

-

Chuyện chuyển nhà kỳ thật rất phiền phức.

Tuy kiến trúc hai biệt thự như nhau, phong cách cũng rất giống nhau, thế nhưng muốn mang đồ đạc thường ngày chuyển tới, dọn dẹp một chút, thời gian một ngày, cũng đi qua rồi.

Bởi vì vừa chuyển tới, mọi người quét dọn vệ sinh cũng khá mệt mỏi, cho nên lúc tối, Kiều Luyến đề nghị gọi thức ăn ngoài ăn.

Đám Hạ Diệp Hoa, thím Lý biểu thị đồng ý.

Kiều Luyến liền mở điện thoại di động ra, tìm một quán ăn, chọn một số đồ ăn đưa tới.

Mọi người trở về phòng của mình nghỉ ngơi một giờ, sau đó lại đi ra ngoài com nước xong xuôi.

Tiến vào phòng ngủ chính, Kiều Luyến không nhìn được nhìn Thẩm Lương Xuyên.

Cha ruột đối với mình tàn nhẫn như vậy, khẳng định giờ phút này trong lòng anh rất khó chịu?

Nhìn bối cảnh anh đơn bạc, Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu.

Đêm qua cùng anh mâu thuẫn, đối với việc trước mắt, triệt để buông xuống.

Giờ này khắc này, Kiều Luyến dừng nói giận anh, chỉ cảm thấy Thẩm Lương Xuyên làm cho người ta vô cùng đau lòng.

Cô tiến lên một bước, ôm lấy anh từ phía sau, muốn cho anh ấm áp.

Thẩm Lương Xuyên bị cô ôm lấy, liền quay người ôm cô.

Hai người tựa sát nằm ở trên giường.

Bọn họ không có làm gì, cứ ôm như vậy, sưởi ấm lẫn nhau.

Thẳng đến sau cùng, Kiều Luyến nghe được Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Tiểu Kiều, cảm ơn em."

-

Lúc đồ ăn đưa tới, đã là tám giờ tối.

Mọi người đói bụng một ngày, từng cái bụng đói kêu vang.

Kiều Luyến xác định đồ ăn gọi tới, chợt phát hiện: "Ồ, sao thêm một hộp?"

Nhân viên giao thức ăn đội mũ bảo hiểm, lại thêm mùa đông, bên ngoài rất lạnh, anh ta bọc khăn quàng cổ thật dày.

Nghe nói như thế, nhân viên giao thức ăn lập tức mở miệng cười: "Bởi vì mấy người gọi nhiều đồ ăn, cho nên trong tiệm quyết định đưa thêm hộp đồ nhắm."

Nói xong câu đó, nhân viên giao thức ăn liền nhắc nhở một câu: "Cái hộp nhắm này, vô cùng đặc biệt."

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Chờ nhân viên giao thức ăn rời đi, mang theo đồ ăn đi tới bàn cơm, khoa trương hô: "Ăn cơm thôi!"

Kiều Dịch vô cùng phối hợp, lập tức mở miệng cười: "Đói chết rồi!"

Đem đồ ăn chuẩn bị kỹ càng, mấy người ngồi xuống, Kiều Luyến liền hô một tiếng lên lầu: "Thẩm Lương Xuyên, xuống dùng cơm!"

Thẩm Lương Xuyên vừa rồi đang tắm, lúc này hẳn là xong rồi.

Nghe thấy trên lầu lên tiếng, lúc này Kiều Luyến mới ngồi xuống lần nữa.

Thím Lý đưa đũa, gấp thức ăn trong hộp nhắm, ăn một miếng, sau đó liền phun ra "phi phi!".

Kiều Luyến nghi hoặc: "Sao vậy?"

Về mặt Thím Lý: khò sở " cái món này, vị nói sao kỳ lạ thế! Đây là thứ gì vậy?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, cũng nhìn sang, liền phát hiện là một món rau xanh, chỉ là rau này cô chưa từng nếm qua.

Ngay lúc mấy người đang xoắn xuýt, Thẩm Lương Xuyên đi xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 784: Anh như bóng với hình (8)

Tóc của anh còn có chút ướt nhẹp, đi tới, thuận miệng hỏi thăm: "Sao thế?"

Kiều Luyến liền cầm lấy điện thoại di động, đi tra tìm, bỗng hiểu ra: "Loại thức nhắm này, là một loại lá! Gọi rau diếp cá! Chẳng qua, cho tới bây giờ em chưa ăn qua!"

"A, trách không được khó ăn như vậy, chỉ là đây là cái gì của hàng a, làm sao cầm cái này chút thức ăn, tới làm đưa tặng, hương vị cũng quá kì quái!" Thím Lý nói tiếp.

Hạ Diệp Hoa suy nghĩ một chút: " Tôi nhớ ra rồi, người Tứ Xuyên, rất thích ăn món này. Loại thức ăn này, người thích sẽ rất thích ăn, không thích, liền không thích ăn. Mọi người có thể nếm thử, nhìn xem có phải khẩu vị mọi người hay không."

Thím Lý nghe nói như thế, nói lầm bầm: "Loại đồ có mùi lạ này, người nào sẽ thích!"

Kiều Luyến thấy mọi người nói liên miên, bầu không khí cũng không tệ, liền nở nụ cười.

Cô quay đầu đưa bát cơm cho Thẩm Lương Xuyên, đã thấy Thẩm Lương Xuyên như là gặp ma, nhìn chằm chằm món đó.

Kiều Luyến ngậy ngẩn cả người, đưa tay ra, quơ quơ ở trước mặt Thẩm Lương Xuyên: "Này, này!"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới giống như lấy lại tinh thần: "À" một tiếng.

Anh không yên lòng cầm cơm, ngồi ở trên mặt bàn, nhưng ánh mắt vẫn nhìn chăm chú vào món ăn kia.

Kiều Luyến nhìn thấy rất kỳ lạ: " Anh biết món này sao?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ mở miệng: "Ừm."

"Anh thích ăn?"

"Không thích."

Thế nhưng có người thích.

Mạc Vô Tâm thích.

Anh nhớ kỹ, lúc ấy ở trong game quen biết nửa năm, anh và Mạc Vô Tâm hẹn gặp mặt trong hiện thực.

Bọn họ hẹn vào giữa trưa, tại một nhà hàng ăn cơm.

Theo lễ phép, anh đề Mạc Vô Tâm chọn.

Mạc Vô Tâm liền chọn đồ ăn Tứ Xuyên ở nơi hẻo lánh Bắc Kinh.

Khi đó, liền gọi một đĩa rau diếp cá.

Anh ăn một miếng, cau mày nuốt xuống.

Mạc Vô Tâm lại ăn vô cùng thoải mái: "Đa phần đồ ăn Tứ Xuyên đều rất cay, cái rau diếp cá này, thanh nhiệt giải độc, trời Bắc Kinh như vậy, dễ dàng phát hỏa! Cậu ăn nhiều mấy lần, ăn quen thuộc sẽ cảm thấy ăn cực kỳ ngon."

Thẩm Lương Xuyên cúi đầu ăn cơm, trong đầu thoáng hiện, lại là cái bóng đáng quen thuộc kia.

-

Thẩm Lương Xuyên lại nằm mơ.

Anh mơ thấy mình đã hẹn Mạc Vô Tâm đi chọn máy tính, thế nhưng ở trên đường phố, làm thế nào cũng không tìm thấy cậu ấy.

Cuối cùng thấy được bóng lưng, anh lập tức chạy tới, vỗ lên vai Mạc Vô Tâm.

Mạc Vô Tâm quay đầu, gương mặt lại đầy máu tươi!

Thậm chí, trong mộng cậu ấy còn chất vấn anh: "Tứ Xuyên, nghe nói, bây giờ cậu và tiểu Kiều sống rất tốt?"

"Cậu xứng đáng với tôi sao?"

Thẩm Lương Xuyên vội mở mắt.

Lọt vào trong tầm mắt là một mảnh đen kịt, chỉ có đèn đêm mờ nhạt, cho anh biết, đây là đêm khuya.

Trái tim của anh nhảy lên rất mạnh, toàn thân toát ra một trận mồ hôi lạnh.

Thẩm Lương Xuyên hít vào một hơi thật sâu, nỗ lực đè xuống áy náy trong lòng, lúc này mới chậm rãi quay đầu.

Anh thấy được Kiều Luyến đang say ngủ.

Ban ngày dọn nhà, quét dọn vệ sinh, hẳn là cô mệt muốn chết rồi, cho nên giờ phút này ngủ rất yên ổn.

Gương mặt nhỏ nhắn trắng nõn, hô hấp đều đều.

Thẩm Lương Xuyên hít vào một hơi thật sâu, không biết vì cái gì, trước mắt bỗng nhiên hiện ra gương mặt kia của Mạc Vô Tâm.

Mặt Mạc Vô Tâm, cùng mặt Kiều Luyến, hiện ra đan xen trước mặt anh.

Anh lắc đầu, bức bối trong lòng, lại càng bạo động.

Loại tâm tình áy náy, trong đêm tối bị phóng đại, thăng đến sau cùng, giống như biến thành một khối tảng đá nặng trĩu, đặt ở nơi ngực của anh, để anh không thể thở nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 785: Anh như bóng với hình (9)

Thẩm Lương Xuyên dứt khoát vén chăn lên, ngồi dậy.

Trong bóng tối, tiếng Kiều Luyến hít thở truyền tới, giống như mèo nhỏ, để cho người ta thương tiếc.

Thẩm Lương Xuyên quay đầu nhìn sang, cô co lại thành một đống, lại làm cho anh không biết nên làm sao đối mặt.

Anh chăm chú nắm lấy nắm tay, bỗng nhiên xuống giường, đổi quần áo, trực tiếp đi ra ngoài.

Anh lái xe, đi loạn trong đêm Bắc Kinh.

Anh không biết nên đi nơi nào.

Thế nhưng đợi đến khi anh lấy lại tinh thần, lại phát hiện anh đã đi tới trước mộ của Mạc Vô Tâm.

Trong đêm gió rất lạnh.

Gào thét thổi qua xe anh.

Anh dừng xe lại.

Ngồi trên ghế lái trong chốc lát, liền đẩy cửa xe ghế lái ra, sau khi xuống xe, đi ra phía sau, lấy ra một bình rượu, sau đó anh chậm rãi đi vào.

Trong khu nghĩa trang, gió lạnh thổi, nhưng anh chưa bao giờ tin quỷ thần, dù là giờ này khắc này, sắc trời tối đen như vậy, anh vẫn đi lên phía trước, đi thẳng tới trước mộ Mạc Vô Tâm.

Trên mộ khắc tên thật của cậu ấy: Tuần Tụng.

Sắc trời đen như vậy, chung quanh cũng không có ánh đèn, chỉ có đèn đường chiếu tới, để ảnh chụp trên bia mộ hiện ra nhan sắc kỳ dị, âm u đáng sợ, nhưng đối với anh mà nói, lại không cảm thấy sợ hãi.

Qua tám năm, tướng mạo cậu ấy, cũng vẫn dừng lại ở tám năm trước.

Thẩm Lương Xuyên ngồi xổm người xuống, lẳng lặng ở nơi đó, nhìn cậu ta.

Mạc Vô Tâm, cậu, có phải không cam tâm hay không?

Anh giờ bình rượu lên, đặt móng ngồi ở bên cạnh bia mộ, lại lấy từ trong túi ra hai cái ly rượu.

Mở bình rượu, rót vào hai cái ly.

Sau đó anh liền cầm lên một chén, nâng ly với bia mộ: "Anh em, thật có lỗi, Tống Nguyên Hi tự mình rời đi, đến nay còn không có liên lạc."

"Minh biết, con bé không có cách nào đối mặt với mình và tiểu Kiều."

"Anh em, mình sẽ tìm được con bé, đồng thời chiếu cố tốt nó, cậu yên tâm."

"Mình và tiểu Kiều... Có lỗi với cậu."

Nói xong câu nói này, anh ngửa đầu, nốc ly rượu cay vào bụng.

Cái loại cảm giác này, nồng độ rượu rất cao, uống hết như vậy, giống như là một đám lửa, trực tiếp thiêu đốt trong dạ dày.

Anh ngồi đó, bình tĩnh nhìn bia mộ kia.

Một lúc sau, anh mới cúi thấp đầu xuống.

Sau đó, liền không nói câu nào, chỉ nốc từng ly vào trong bụng.

Hốc mắt của anh, đều có chút ướt át.

Nhưng đàn ông không dễ rơi lệ.

Anh nhìn chằm chằm phía trước, giống như lại về ngày tám năm trước...

Từ nhỏ anh có gia giáo rất nghiêm, sẽ rất ít khi uống rượu như vậy.

Lần đầu uống rượu như vậy, là bởi vì lần kia...

Anh và Mạc Vô Tâm, vất vả chuẩn bị một tháng, câu lạc bộ hoàn chỉnh, chỉ chờ tiểu Kiều đến Bắc Kinh đoàn tụ với họ.

Thế nhưng cô lại gọi điện thoại tới.

"Thật xin lỗi, em không thể chơi game..."

Lời đơn giản, để tim của anh, lúc ấy đều co rút.

Anh không nói chuyện, trực tiếp cúp điện thoại.

Năm ý, vì thành lập câu lạc bộ, bị Thẩm gia đuổi ra ngoài, cùng Hạ Diệp Hoa gặp phải nguy cơ sinh tồn.

Thế nhưng xem như là vậy, anh vẫn cần rằng kiên trì mộng tưởng.

Anh vẫn cho là, trên cái thế giới này, tiểu Kiều là người duy nhất sẽ không phản bội anh.

Bọn họ cũng từ trò chơi, đi đến hiện thực, dẫn tới hôn lễ.

Anh vẫn cảm thấy, cho dù bọn họ là yêu trên mạng, thế nhưng tình cảm giữa bọn họ, cũng đã kiên trì tốt hơn nhưng cái hiện thực.

Anh thậm chí muốn dắt tay cô, cùng đi tới đỉnh cạnh tranh game.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 786: Anh như bóng với hình (10)

Nhưng khi bọn họ bắt đầu ở đỉnh cao, cô lại lựa chọn rời khỏi.

Trong nháy mắt đó, anh cảm giác giống như là bị toàn bộ thế giới từ bỏ.

Thậm chí, anh bắt đầu hoài nghi, hành hạ chính mình như thế, đến cùng là vì cái gì?

Anh khổ sở, thống khổ, đối với tiểu Kiều, không cách nào tiêu tan.

Còn nhớ lúc ấy, là Mạc Vô Tâm mang theo hai bình rượu, đi tới phòng thuê cho câu lạc bộ, liền cầm lấy hạt lạc mua trong siêu thị, bọn họ ngồi trên mặt đất, trước nâng ba chén.

Lửa nóng thiêu đốt cảm giác một chút, làm dịu tâm tình.

Cậu ấy vỗ vỗ bờ vai của anh, mở miệng nói: "Đàn ông, là đàn ông thì tỉnh lại! Không có tiểu Kiều thì thế nào? Còn có tôi đi đến cùng với cậu!"

Nhiệt huyết của cậu ấy, tràn đầy cuồng nhiệt trong ánh mắt: "Cậu có gì tổn thương sao? Cậu xem, câu lạc bộ chúng ta thành lập! Chúng ta cũng sắp bắt đầu tranh tài rồi! Chúng ta dẫn dắt đội hình cạnh tranh trong nước! Chúng ta còn có thể đi tham gia tranh tài quốc tế, cầm lấy quán quân quốc tế! Đợi đến khi chúng ta đi đến cuối, đứng ở trên đài lĩnh thưởng, tiểu Kiều của cậu, nhất định phải đứng ở dưới đài, yên lặng cổ lên vì cậu!"

Đến sau cùng, hai người uống say mềm.

Ngày thứ hai tỉnh lại, cậu ấy lại khuyên anh: "Chính cậu thành lập cái câu lạc bộ này thế nào, xảy ra điều gì, trong lòng cậu rõ ràng."

"Bọn họ cũng không bằng nhà chúng tôi, nhà chúng tôi không có cha mẹ, tôi thích làm gì không ai ngăn cản."

"Thế nhưng cậu suy nghĩ một chút, nếu như tiểu Kiều muốn tới, gặp phải khốn cảnh như cậu. Cậu là đàn ông, cậu có thể đi chưa biết đường, tiểu Kiều thì sao? Cậu nguyện ý để tiểu Kiều cũng giống như cậu, bị người trong nhà đánh gần chết, sau đó đoạn tuyệt cha mẹ sao?"

Nghe cậu ấy, anh mới phát hiện, anh không nở.

Thông qua nói chuyện bình thường, anh biết, Kiều Luyện có em trai, có cha mẹ yêu cô.

Cô sinh hoạt hạnh phúc, không giống như là anh...

Theo đi đến một con đường tràn đầy chông gai như vậy, anh thà rằng để cô nhìn, cùng anh cùng hưởng thành công vui sướng.

Cho nên, anh nghĩ thông suốt.

Là Mạc Vô Tâm khuyên bảo, để anh không có bởi vì chuyện lần đó, mà mất đi cô.

Thế nhưng về sau...

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên buông thông mắt xuống lần nữa, nhìn chằm chằm ly rượu trước mặt.

Gió đêm lạnh thấu xương.

Chờ đến khi một bình rượu thấy đầy, lúc này anh mới đứng lên.

Trong thoáng chốc, giống như trông thấy một bóng người đen nhanh chóng hiện lên.

Về mặt anh căng thẳng, hô lớn một tiếng: "Người nào?"

Thế nhưng là, cái bóng đáng kia, lại chạy ra sau bìa mộ cách đó không xa.

Thẩm Lương Xuyên cau mày.

Ở trong nghĩa trang, anh vẫn lớn mật tiến lên một bước, muốn đuổi theo xem rõ ngọn ngành.

Thế nhưng khi anh đi qua, lại không thấy gì cả.

Anh cảm thấy mình hẳn là không nhìn lầm, nhưng trước mặt lại trống không, một bóng ma cũng không nhìn thấy.

Chẳng lẽ... Thật sự là anh nhìn lầm rồi sao?

Thẩm Lương Xuyên lắc đầu, lại bị gió lạnh thổi, nhất thời cảm thấy đầu hơi choáng váng.

Có lẽ là bởi vì, hôm nay uống nhiều.

Anh cầm điện thoại di động lên, gọi cho Tống Thành, sau đó liền từ từ đi ra ngoài, lên xe của mình.

Một lát sau, Tống Thành cho gọi người tới, lái xe, muốn đưa anh trở về.

"Thẩm tiên sinh, xin hỏi anh muốn về nhà sao?"

Về nhà sao?

Thẩm Lương Xuyên cúi thấp đầu xuống.

Quay đầu nhìn nghĩa trang kia.

Bóng đêm đen kịt, bên trong u ám đáng sợ.

Một lúc sau, anh mới chậm rãi mở miệng: "Qua công ty."

"Được."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 787: Anh như bóng với hình (11)

Hôm sau lúc Kiều Luyến tỉnh lại, phát hiện Thẩm Lương Xuyên không ở bên người.

Cô hơi sững sờ, còn tưởng rằng anh rời giường sớm, xuống lầu tập thể hình.

Thật không nghĩ đến xuống lầu, lại nghe được Hạ Diệp Hoa nói: "Buổi sáng Lương Xuyên gọi điện thoại đến, nói là công ty có chút việc gấp, hai ngày này không về nhà."

Kiều Luyến nghe nói như thế, hơi sững sờ, cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là khẽ gật đầu.

Mới ăn tết, cô cũng nhàn rồi không chuyện gì làm, buổi trưa, cô đột phát ý tưởng, cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Tống Thành.

Điện thoại kết nối, truyền đến tiếng Tống Thành: "Chị Kiều."

"Thẩm Lương Xuyên ở công ty sao?"

"Ha ha, chị kiều đến tra người sao? Gần đây anh Thẩm vẫn luôn ở công ty, chị yên tâm."

Kiều Luyến nghe nói như thế, mỉm môi lại cười, không tiếp tục nói gì khác, cúp điện thoại.

Thế nhưng đến mười một giờ, cô lại mang theo hộp com, thẳng đến công ty Thẩm Lương Xuyên.

Hôm qua ăn thức ăn ngoài, buổi sáng hôm nay có việc ở bên ngoài, cô cảm thấy Thẩm Lương Xuyên cần ăn một số thức ăn khỏe mạnh.

Cô theo hộp com đi vào công ty, lại phát hiện công ty giải trí Thẩm Lương Xuyên mới thành lập đều rất lạnh tanh.

Đường chỗ công ty bọn họ xem như một khu náo nhiệt ở Bắc Kinh, chẳng qua giờ phút này trên đường trước mặt, xe cộ cũng rất ít.

Vừa mới ăn tết, gần như không có người tới làm.

Nhìn công ty trống rỗng, Kiều Luyến cảm thấy, Thẩm Lương Xuyên thật đúng là... đáng thương.

Cô khẽ lắc đầu, đi vào trong sảnh.

Vừa mới vừa đi vào, liền thấy phía trước có một nhân viên đang xách thức ăn mua ngoài, ngẩng đầu nhìn tòa nhà, trong miệng nỉ non: "tầng 12..."

Sau đó tiến vào thang máy.

Kiều Luyến từ xa chạy tới, muốn đè lại thang máy, nhưng đến gần đã chậm một bước, tro mắt nhìn nhân viên đưa thức ăn đi mất.

Cô cũng chỉ có thể ở dưới lầu chờ chốc lát.

Bởi vì là ngày nghỉ, cho nên cũng chỉ có một thang máy.

Nhìn tầng 12 trên thang máy, Kiều Luyến mới phát hiện, người đưa thức ăn ngoài tới tầng Thẩm Lương Xuyên.

Vậy người vừa rồi, không phải là Thẩm Lương Xuyên kêu thức ăn ngoài chứ?

Nghĩ như vậy, thang máy liền xuống, vốn cho là trong thang máy trống không, lại không nghĩ tới nhân viên vừa mới giao hàng đã đi xuống, thức ăn cũng đưa xong rồi.

Cái này... Cũng quá nhanh đi.

Ý nghĩ này, chỉ lóe lên một cái trong đầu, cô liền không có lưu ý.

Chờ đến tầng 12, cô vừa đi ra khỏi thang máy, liền thấy một nhân viên giao thức ăn mặc trang phục màu vàng đi tới.

Kiều Luyến nhìn tầng 12 một chút, toàn bộ tầng 12 đều trống rỗng, hiển nhiên không có người nào tặng ca.

Chẳng lẽ nói, Thẩm Lương Xuyên gọi hai phần thức ăn ngoài?

Kiều Luyến không có để chuyện đó ở trong lòng, chỉ là nhân viên kia nhìn thấy Kiều Luyến, liền vội vàng cúi đầu, đè ép mũ lưỡi trai, để cho người ta không thấy rõ lắm tướng mạo mình.

Kiều Luyến cũng không có để ý, chỉ gấp thoáng qua.

Cô đi thẳng đến văn phòng Thẩm Lương Xuyên.

Cửa kính phòng Thẩm Lương Xuyên mở ra, cho nên cô ở bên ngoài, trực tiếp liền thấy tình huống bên trong.

Thấy trên bàn trà bày mấy phần đồ ăn, mà Thẩm Lương Xuyên cầm com trong tay, đưa đưa, ánh mắt lại rơi tại đồ ăn, giống như là ngẩn người, không có ăn.

Thẩm Lương Xuyên thật sự là không có ăn.

Anh nhìn chằm chằm này thức ăn ngoài, lại là tặng rau diếp cá, liền nhú lông mày.

Rau diếp cá, lại là rau diếp cá.

Lúc nào, thức ăn ngoài của các nhà hàng, đều thích đưa rau diếp cá làm đồ ăn sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 788: Anh như bóng với hình (12)

Rau diếp cá.

Cái món này hương vị rất kỳ lạ, người thích ăn rất ít.

Theo lý thuyết, nhà hàng đưa thức ăn nhắm, không phải lựa chọn khẩu vị đại chúng hay sao?

Thẩm Lương Xuyên nhíu mày, nhìn rau diếp cá, giống như là thấy được Mạc Vô Tâm.

Anh lập tức mất đi khẩu vị, buông đũa xuống, cơm trong tay cũng để lên trên mặt bàn.

Tiếp theo, anh liền cầm lên một hộp thuốc, mở ra, rút ra một điều.

Một loại bực bội bỗng xông lên đầu, để anh hôm qua uống rượu, đau đầu muốn nứt, thậm chí còn có chút buồn nôn.

Anh nhíu lông mày, vừa đốt điều thuốc, một bàn tay nhỏ, lại đè xuống bàn tay của anh.

Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu lên, liền đối đầu với vẻ mặt Kiều Luyến cười híp mắt.

Kiều Luyến cười rất vui vẻ, giơ hộp cơm trong tay lên: "Có phải đã mất đi hứng thú với đồ ăn ngoài hay không? May mắn em sớm phát giác, đưa cơm cho anh rồi! Ăn qua nhiều, vẫn là cơm thím Lý làm, món ngon nhất?"

Thẩm Lương Xuyên kinh ngạc nhíu mày.

Chỉ thấy cô ngồi xuống bên cạnh anh, sau đó đem đồ ăn từ trong hộp cơm ra, bày từng món trước mặt anh.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm những món kia, tròng mắt co rụt lại, ngẩng đầu lên.

Kiều Luyến vừa chuẩn bị, vừa nói liên miên: "Đang bận cũng phải nhớ kỹ ăn cơm."

Nói đến đây, vươn tay, lấy điều thuốc trong tay anh đi: "Những thứ này, ít hút đi. Biết khẳng định là anh rất mệt mỏi, mệt mỏi thì đi ngủ một lát, không nên miễn cưỡng chính mình như thế."

Nói liên miên lái nhai, để lòng Thẩm Lương Xuyên nóng bừng bực bội, cuối cùng bình tĩnh trở lại.

Anh nhìn đồ ăn trên bàn, mang theo hương vị thím Lý làm ra, để lòng lạnh lẽo của anh, tìm được một tia ấm áp.

Tiếp theo, trong tay thêm một đôi đũa, anh ngẩng đầu liền thấy ánh mắt Kiều Luyến: "Ăn đi ~"

Thẩm Lương Xuyên đành phải cúi đầu, cầm đũa ăn một miếng.

Từ nửa đêm hôm qua đến bây giờ, anh luôn không có ngủ, cũng không có ăn cái gì.

Đồ ăn vào bụng, giống như là có một dòng nước nóng, tuôn vào toàn thân, để cuối cùng anh tìm về lý trí.

Anh vui cười, bắt đầu ăn.

Những thức ăn ngoài đó, đặt ở bên cạnh, nhìn qua hẳn là món từ nhà hàng sang trọng làm ra.

Kiều Luyến nhìn thoáng qua, ánh mắt rơi vào rau diếp cá.

Cô hơi sững sờ: "Lúc nào, món này thành thứ yêu thích nhất của nhà hàng vậy?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên dùng đũa, ngẩng đầu lên.

Kiều Luyến nhìn chằm chằm: "Có ăn ngon như vậy sao? Em đến ném thử!"

Nói xong, cầm đũa lên, gấp lên một miếng, chuẩn bị cho vào miệng.

Không biết vì cái gì, một loại cảm xúc phức tạp tự nhiên sinh ra, để Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên đưa tay ra, đẩy đũa cô ra.

Đũa rơi trên sàn nhà phòng làm việc, rau diếp cá cũng rơi trên mặt đất.

Thẩm Lương Xuyên nhìn bộ dạng Kiều Luyến kinh ngạc, lúc này mới cảm thấy mình phản ứng quá độ.

Anh nhìn Kiều Luyến đang theo dõi anh, nhú lông mày, đưa tay ra vuốt thái dương của mình, nhưng lại không biết giải thích thế nào.

Miệng anh ngập ngừng, muốn nói điều gì, nhưng vào lúc này, tiếng Kiều Luyến truyền tới: "Thẩm Lương Xuyên, có phải là anh không thoải mái hay không?"

Không thoải mái?

Thật sự là anh không thoải mái.

Anh đứng lên: "Anh đi nằm một chút."

Có lẽ, anh hẳn là ngủ một giấc, để cho mình nghỉ ngơi đủ rồi, vứt bỏ những tạp niệm đó.

Kiều Luyến thấy Thẩm Lương Xuyên đi vào phòng nghỉ, vẻ mặt lập tức phức tạp, ánh mắt rơi vào món rau diếp cá.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 789: Anh như bóng với hình (13)

Thẩm Lương Xuyên bắt đầu từ đêm qua, cũng có chút không bình thường.

Hôm nay lại như thế này.

Tất cả, đến cùng là thế nào?

Nghĩ như vậy, cô liền thở dài, cầm lấy cây chổi, chuẩn bị quét rau diếp cá trên đất, thuận tiện giúp anh thu lại đồ ăn không dùng trên bàn.

Nhanh chóng thu dọn đồ đạc, cô đi tới trước bàn làm việc của anh, muốn lau cái bàn của anh một chút.

Thế nhưng là vừa đi qua, cả người lập tức ngây dại.

Cô vốn cho là, trong máy vi tính của Thẩm Lương Xuyên, giờ phút này hẳn là tài liệu của anh, thế nhưng không nghĩ tới, trên màn hình lớn, lại là cửa sổ trò chơi LOT.

Cô ngây ngẩn cả người, tự mình nhìn ngắm, phát hiện trong máy vi tính, thứ gì đều không mở ra, thật sự chỉ mở ra mỗi trò chơi.

Cho nên, này chút công việc bận rộn, thật ra là ngăn người trước giao diện này sao?

Cô đứng ở đó, ánh mắt lại rơi vào cửa phòng, giống như muốn xuyên thấu qua cửa phòng, nhìn người ở bên trong, xem anh đang suy nghĩ gì, anh đang làm gì...

Cô có thể cảm giác được bị thương của anh, nhưng lại không biết vì sao anh lại bị thương...

Nhưng vào lúc này, cô bỗng dừng nghe thấy trong phòng truyền tới một giọng hô nhỏ.

Cô hơi sững sờ, nhanh chóng xông vào trong phòng.

Gian phòng này của Thẩm Lương Xuyên, là chuyên môn chuẩn bị cho anh nghỉ ngơi, cái phòng xếp, bên trong có một cái giường để một người ngủ.

Giờ phút này anh nằm đó, khuôn mặt vô cùng trắng.

Giống như gặp ác mộng, bị đánh thức, trong ánh mắt thâm thúy để cho người ta cảm giác đáng sợ.

Anh nhú mày, khi tỉnh lại, ý thức được chính mình ở nơi nào, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Lại qua thời gian mấy hơi thở, anh chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía Kiều Luyến, sau đó dò hỏi: "Anh ngủ bao lâu?"

Anh cảm thấy, chính mình giống như là ngủ rất lâu.

Thế nhưng, Kiều Luyến lại nhìn anh trong chốc lát, chợt mở miệng: "Năm phút đồng hồ."

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại, tiếp lấy nhướn mày lần nữa.

Năm phút đồng hồ.

Anh khuya ngày hôm trước, cùng Kiều Luyến náo loạn một trận, trên cơ bản xem như một đêm không ngủ.

Hôm qua lại dọn dẹp nhà, ban đêm ngủ hơn một giờ, liền bị ác mộng bưng tỉnh, tiếp đó đến bây giờ, lại không ngủ.

Anh vừa rồi mệt mỏi, lúc đầu cho là mình ngủ một giấc, có thể nghỉ ngơi tốt.

Thế nhưng không nghĩ tới, chỉ ngủ năm phút đồng hồ.

Trách không được anh cảm giác đau đầu như muốn nứt, trong đầu giống như là có mấy trăm cây châm đang đâm vào.

Kiều Luyến kinh ngạc nhìn anh, cũng không hỏi cái gì, mở miệng nói: "Anh lại ngủ một chút đi."

Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu.

Kiều Luyến đi ra khỏi phòng ngủ, xuyên qua cửa sổ, có thể nhìn thấy anh ngồi trên giường trong chốc lát, lúc này mới nằm xuống lần nữa.

Cặp con ngươi hẹp dài kia, chậm rãi nhắm lại.

Thế nhưng nhắm lại không đến bao lâu, lại mở mắt lần nữa.

Tiếp theo, anh giống như là không muốn để cô lo lắng, cứ tròn tròn mắt như vậy, nhìn lên trần nhà.

Tâm Kiều Luyến, đều hung hăng nắm chặt.

Nhìn dáng vẻ Thẩm Lương Xuyên như vậy, cô thật sự là cảm thấy đau lòng.

Đến cùng là thế nào?

Đến cùng anh đang chịu đựng cái gì?

Lần này bọn họ cứ vượt qua như vậy.

Anh nằm trong phòng ngủ tới chiều.

Cô liền ở bên ngoài ngồi đến chiều.

Trời dần dần tối xuống.

Thẩm Lương Xuyên giả bộ như vừa tỉnh ngủ, từ trong phòng ngủ đi ra.

Kiều Luyến thoải mái mở miệng: "Ngủ đến chiều, có phải tinh thần tốt hơn hay không? Bây giờ chúng ta nên về nhà hay không?"

Lời này rơi xuống, liền nghe thấy anh chậm rãi mở miệng: "Anh còn có việc bận."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 790: Anh như bóng với hình (14)

Kiều Luyến nhìn anh.

Một loại cảm xúc ưu thương, lưu động giữa hai người.

Kiều Luyến đột nhiên có loại cảm giác vô lực.

Thẩm Lương Xuyên đứng ở đằng đó, cao lớn như vậy, giống như có thể che gió che mưa cho cô.

Thế nhưng cô giờ phút này, lại cảm thấy giống như là có đồ vật gì, cách trở giữa hai người, để cho cô làm sao cũng không đột phá nổi cái chướng ngại

kia, tiến tới cánh cửa lòng anh.

Kiều Luyến có chút thất vọng gật đầu.

cô đi ra cửa, đi hai bước, lại quay đầu: "Com tối..."

"Anh gọi thức ăn ngoài."

Bốn chữ đơn giản, để Kiều Luyến gật đầu lần nữa.

Kiều Luyến lại nhìn anh một chút, tiếp tục mở miệng: "Vậy anh buổi tối hôm nay, sớm nghỉ ngơi một chút."

"Được."

Lúc này Kiều Luyến mới ngậm miệng lại, rời khỏi phòng làm việc của anh.

-

Trong phòng an tĩnh lại.

Cả tầng đều không có người, chỉ có phòng làm việc của anh, tản ra ánh sáng yếu ớt.

Thẩm Lương Xuyên mệt mỏi ngồi ở trên ghế làm việc, ánh mắt lại rơi vào màn hình máy vi tính.

Không biết vì cái gì, hôm nay chỉ cần nhắm mắt lại, trước mắt sẽ xuất hiện vẻ mặt Mạc Vô Tâm đầm đìa máu thịt, như thế nào cũng ngủ không được.

Và lại...

Anh muốn về nhà.

Thế nhưng nghĩ đến Mạc Vô Tâm, anh lại cảm thấy làm sao cũng không căng ra cái miệng này.

Hắn biết ma chướng của mình, nh phải chỉnh lý tốt tâm tình, lại trở về.

Miễn cho xuất hiện ngày ấy, tràng cảnh đẩy Kiều Luyến ngã trên đất.

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên liền vô lực ngồi ở trên ghế sofa.

Một lát sau, điện thoại di động của anh vang lên.

Anh nghe, đối diện truyền đến tiếng Kiều Luyến: "Em vừa mới giúp anh đặt trước một phần thức ăn, một chút nữa đưa qua. Anh phải nhớ kỹ ăn com."

Tâm lý Thẩm Lương Xuyên ám áp, khẽ "Ừ" một tiếng.

"Chiều cố tốt chính mình."

"Ừm"

"Vậy, em cúp."

Thẩm Lương Xuyên nghe tiếng của đối phương, bỗng nhiên mở miệng: "Tiểu Kiều."

Kiều Luyến sững sờ, "Ừm?"

"Đêm nay anh về nhà."

Tiếng Kiều Luyến lập tức mừng rỡ: "Được, em chờ anh."

Cúp điện thoại, Thẩm Lương Xuyên mới cười.

Anh nhìn máy tính, trực tiếp tắt trò chơi đi.

Anh cảm thấy mình nhất định đầu óc nở hoa, làm sao lại để Mạc Vô Tâm đến ảnh hưởng cuộc sống của anh?

Anh đứng lên, cầm áo khoác lên, đang muốn đi ra ngoài, lại chợt thấy có người đưa thức ăn ngoài tới.

Anh nhú mày lại, nhận lấy.

Người đưa thức ăn ngoài cười: "Tiên sinh, nhà hàng chúng ta đưa ngài một phần nhỏ đồ ăn."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, tròn mắt co rụt lại.

Anh bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, cúi đầu nhìn về phía hộp đồ ăn, trực tiếp mở ra, liền phát hiện... Thức ăn này, vẫn là rau diếp cá!

Rau diếp cá!

Thẩm Lương Xuyên híp mắt lại, cuối cùng mơ hồ cảm thấy lạ ở chỗ nào rồi!

Đầu tiên là bóng người trong khi mờ, về sau có việc rau diếp cá, những chuyện này đều bị khiến cho mấy ngày nay cảm xúc của anh không thích hợp.

Bởi vì anh luôn luôn có một loại cảm giác, Mạc Vô Tâm giống như ở bên cạnh anh.

Loại cảm giác này, quả thực là quá kinh khủng.

Cái này không bình thường.

Rau diếp cá này, không bình thường.

Nghĩ thông suốt những thứ này, anh bỗng nhiên ngẩng đầu lên, liền thấy người đưa thức ăn ngoài, đã biến mất không thấy gì nữa!

Trông mắt anh co rụt lại.

Ném đồ ăn xuống đất, trực tiếp nhanh chóng chạy tới thang máy.

Vừa đi qua, liền thấy thang máy đã đi xuống.

Anh nhanh chóng chạy tới cầu thang, thẳng đến dưới lầu!

Chạy nhanh như làn khói xuống dưới, thấy được nhân viên giao thức ăn trước mặt, anh bước nhanh hơn, trực tiếp chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 791: Anh như bóng với hình (15)

Thẩm Lương Xuyên vỗ lên bờ vai người giao hàng một cái: "Rốt cuộc anh là ai?!"

Cái người giao thức ăn bị dọa đến nỗi bỗng nhiên quay đầu, nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, con mắt xoát lập tức sáng lên: "Anh, anh là Thẩm Lương Xuyên ành ế sao?"

Dáng vẻ đó... Căn bản không giống như là có tật giật mình.

Anh nghi ngờ nhú lông mày, một lúc sau mới mở miệng nói: "Thức ăn ngoài của tôi, là anh tặng sao?"

Người nhân viên giao thức ăn ngẩng đầu lên, nhìn về phía tầng 12: "Thì ra, tầng 12 nhận thức ăn ngoài, trách không được! Trách không được trợ lý của ngài cũng không để cho tôi vào bên trong, chỉ ở thang máy giao thức ăn thôi."

Trợ lý?

Trợ lý gì?

Anh nhú lông mày: "Vừa rồi mới đem thức ăn đến phòng của tôi, không phải anh?"

Người kia cũng hơi sững sờ: "Đúng vậy, là trợ lý của ngài nói, bởi vì thân phận ngài đặc thù, cho nên trực tiếp cầm thức ăn từ thang máy vào.."

Lời này rơi xuống, cuối cùng Thẩm Lương Xuyên đã nhận ra là lạ: "Hôm nay nhà hàng mọi người tặng thêm món gì?"

Người kia cũng sững sờ.

Loại nhà hàng cao cấp như bọn họ, đương nhiên không có khả năng tìm nhân viên phía ngoài đưa bữa ăn, đều là người của nhà hàng.

Tặng thức sao?

Người kia không hiểu mở miệng: "Tặng gì, xưa nay chúng tôi không đưa thức nhắm!"

Thẩm Lương Xuyên chỉ cảm thấy phía sau phát lạnh, giống như là bị thứ gì bám vào, để anh sợ run cả người.

Anh nhú lông mày, một lúc sau mới mở miệng hỏi thăm: "Cái người trợ lý nhận thức ăn ngoài, dung mạo ra sao?"

Cuối cùng giống như là người giao hàng minh bạch chuyện gì không được bình thường, anh ta mở to hai mắt nhìn: "Tôi, tôi... Tôi giống như không thấy rõ ràng bộ dạng anh ta thế nào..."

Thẩm Lương Xuyên buông lỏng tay người giao thức, chợt bỗng nhiên quay đầu.

Người kia hẳn là đã đi.

Nhưng đến cùng là ai, vì thức ăn mà anh gọi ngoài, lại có rau diếp cá?

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày.

Anh vội vàng cầm điện thoại di động lên, tìm được buổi trưa hôm nay, còn có đêm qua đặt thức ăn ngoài.

Điện thoại gọi tới, đối diện vang lên giọng nói: "Ngài khỏe chứ, nơi này là nhà hàng XX, xin hỏi có gì có thể phục vụ cho ngài sao?"

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp mở miệng: "Hôm qua mọi người tặng thức ăn ngoài, tặng là cái gì?"

"Thật có lỗi, tiên sinh, ngày hôm qua thức ăn của chúng tôi, cũng không có thêm món nhắm gì."

Tròng mắt Thẩm Lương Xuyên co rút lại, càng xác định suy đoán của mình.

Có người, ở thức ăn ngoài của anh, động tay chân!

Thế nhưng, người này đến cùng là ai?!

Người này, lại có mục đích gì?

Thẩm Lương Xuyên quay người, lên lầu, cầm thức ăn ngoài, liền đi ra ngoài.

Anh trực tiếp đi tới cơ quan chuyên nghiệp kiểm tra, giao thức ăn ngoài cho đám người kia: "Giúp tôi tra một chút, trong này có cái gì."

Nhân viên làm việc gật đầu: "Vâng, tiên sinh."

Thẩm Lương Xuyên quay người, vừa muốn rời khỏi.

Sau lưng bỗng nhiên có người hô: "Thẩm tiên sinh!"

Thẩm Lương Xuyên quay đầu, liền thấy có người nghi ngờ lấy từ trong hộp thức ăn ra một cái thẻ: "Thẩm tiên sinh, tấm thẻ này, là cho ngài sao?"

Lần này trong thức ăn ngoài, lại có một cái thẻ?!

Thẩm Lương Xuyên nhanh chóng tiến lên một bước, đưa tay tiếp nhận tấm thẻ, trực tiếp nhìn sang.

Sau khi nhìn thấy nội dung phía trên, anh chỉ cảm thấy lông tơ toàn thân đều chuẩn bị dựng đứng!

Bởi vì, phía trên kia, dùng bút màu đỏ như máu viết: Xuyên Từ, chào cậu.

Xuyên từ...

Tròng mắt Thẩm Lương Xuyên co rút lại, bỗng ngưng siết chặt nắm tay

Đây là Mạc Vô Tâm, xưng hô đặc biệt đối với anh!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 792: Anh như bóng với hình (16)

sau khi anh và Mạc Vô Tâm nhận biết trong hiện thực, thường xuyên gặp mặt.

Mạc Vô Tâm biết tên thật anh là Thẩm Lương Xuyên, lúc này mới cười vỗ vỗ bờ vai của anh: "Cậu biết danh tự của cậu, ở nhà chúng tôi, sẽ xưng hô như thế nào không?"

Thẩm Lương Xuyên lắc đầu.

Mạc Vô Tâm cười: "Xuyên tử! Ai u, cùng với Tử Xuyên, trực tiếp trái ngược, ha ha, Xuyên tử..."

Từ đó về sau, cậu ấy thường xuyên gọi anh Xuyên tử.

Cái tên này, mặc dù là mình cậu ấy xưng hô, nhưng người trong chiến đội, biết cũng không ít.

Cho nên, không thể căn cứ một cái tên, đã cảm thấy là Mạc Vô Tâm!

Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh nhìn chữ cái kia, căng thẳng, bỗng dừng ngẩng đầu, nhìn về phía nhân viên: "Làm phiền mấy người mau giúp tôi nhìn xem trong thức ăn ngoài này có thêm thứ gì hay không."

Những nhân viên đó liền gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên đi ra ngoài, đi được một nửa, bỗng nhiên quay đầu, vờn cánh tay: "Kiểm tra từ trong thức ăn không dễ, thế nhưng là từ trong máu, lại tương đối nhanh..."

Từ khi đi khỏi khi kiểm tra, Thẩm Lương Xuyên đứng trên đường phố.

Một trái tim giống như chìm xuống đáy nước, là anh sơ suất.

Trong máu của anh, bị tra ra được chút thuốc kích thích.

Đối với thân thể không có tổn hại, nhưng lại dễ tinh thần hưng phấn, trách không được mấy ngày nay ngủ không được, tâm tình cũng trở nên bực bội, anh là người tự chủ tốt, vậy mà nhiều lần đều suýt chút nữa tổn thương tới tiểu Kiều.

Nhưng, ai hạ thuốc sau anh?

Thẩm Lương Xuyên nhún lông mày, cúi thấp đầu xuống, nhìn về phía tấm thẻ trong tay.

Mạc Vô Tâm

Mấy ngày nay, toàn bộ đầu óc anh đều là Mạc Vô Tâm

Thuốc kích thích làm giải phóng tất cả cảm xúc của anh, loại kia tâm lý áy náy, để nhiều lần anh lại không nhận được nổi giận với tiểu Kiều.

Vẫn vì Mạc Vô Tâm

Đối phương cũng là đang lợi dụng tâm lý áy náy của anh và Mạc Vô Tâm, là đến báo thù giúp Mạc Vô Tâm!

Người này... Là ai?

Trông mắt anh hơi híp, bỗng nhiên cảm điện thoại di động lên, gọi cho Tổng Thành: "Tìm thêm mấy người, tra tung tích Tổng Nguyên Hi."

Dù là cú điện thoại này gọi ra ngoài, anh vẫn cảm thấy, không thể nào là Tổng Nguyên Hi.

Tổng Nguyên Hi muốn phá hư bọn họ, chỉ cần thỉnh thoảng con bé xuất hiện, liền có thể nhắc nhở anh chuyện của Mạc Vô Tâm, không cần quanh co lòng vòng như thế.

Nhưng ngoại trừ Tổng Nguyên Hi, trên thế giới này, Mạc Vô Tâm còn có những bằng người bạn khác sao?

Thẩm Lương Xuyên cúi thấp đầu xuống.

Một lúc sau, anh mới hít vào một hơi thật sâu.

Đang định lái xe về nhà, điện thoại di động vang lên, nghe, tiếng thím Lý truyền tới: "Tiên sinh, Tử Hào thiếu gia tới."

Nghe nói như thế, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, một lúc sau mới mở miệng nói: "Ừm, bây giờ tôi về."

Kiều Luyến về đến nhà, phát hiện Thẩm Tử Hào và Hạ Noãn Noãn.

Mặc dù hai người không có cử hành hôn lễ, thế nhưng đã nhận chứng, cho nên là đến chúc tết.

Bọn họ đến, để Hạ Diệp Hoa cười không ngậm mồm vào được, giống như chuyện Thẩm Tu đến náo loạn không tồn tại.

Kiều Luyến cũng rất vui vẻ, dắt Hạ Noãn Noãn, nhìn bụng của cô, không nhịn được mở miệng: "Làm sao vẫn không nhìn ra nhỉ!"

Hạ Noãn Noãn liền cười: "Ba tháng mới bắt đầu lộ ra, thời gian này vẫn chưa tới."

Kiều Luyến giật mình: "Hóa ra là như vậy."

Sau đó kéo Hạ Noãn Noãn, ngồi xuống, không có cùng Hạ Diệp Hoa trò chuyện.

Đến buổi tối, Hạ Diệp Hoa kêu hai người ở lại ăn cơm.

Thẩm Tử Hào liền trực tiếp đứng lên: "Cơm cũng không cần, Chẳng qua, tôi có chuyện, muốn phiền bà."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 793: Anh như bóng với hình (17)

Một câu rơi xuống, ánh mắt Hạ Diệp Hoa nhất thời sáng lên: "Con nói đi, con nói đi, chuyện con muốn ta làm, sao có thể phiền chứ? Có phải hôn lễ các con, cần ta hỗ trợ? Không có vấn đề! Muốn ta làm gì đều được!"

Nghe nói như thế, Thẩm Tử Hào ho khan một tiếng: "Chuyện hôn lễ, không có gì, đi Mai đều chuẩn bị xong. Cái kia..."

Cậu ta ngẩng đầu nhìn Hạ Diệp Hoa một chút, có chút do dự.

Trông thấy bộ dạng của cậu ta, trong lòng Kiều Luyến cũng nhắc lên, làm cho Thẩm Tử Hào đều nói không ra miệng, khẳng định không phải chuyện gì tốt.

Quả nhiên, một giây sau, liền nghe thấy Thẩm Tử Hào mở miệng: "Có thể rút đơn kiện về không, ngày ấy cha tôi... Là bị chọc tức, không phải cố ý."

Một câu, để Hạ Diệp Hoa kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Kiều Luyến càng nhưng mảy.

Thẩm Tử Hào còn muốn nói điều gì, Hạ Noãn Noãn đứng lên: "Tử Hào..."

Thẩm Tử Hào sững sờ, quay đầu.

Hạ Noãn Noãn mở miệng cười: "Hôn lễ của chúng ta, kỳ thật còn hơn mười ngày."

Nói một cách khác, xem như tòa có tuyên án gì, cũng sẽ không chậm trễ hôn lễ bọn họ.

Thẩm Tử Hào nhủ lòng mảy: "Thế nhưng dù sao có chút xúi quẩy. Đi qua tòa án, người của hào môn đều biết, mặt mũi cah tôi cũng không còn."

Cậu ta nghĩ tới buổi sáng hôm nay, dáng vẻ của cha sầu mi.

Về sau đi Mai cũng than thở, gần sang năm mới, bầu không khí trong nhà không tốt lắm.

Di Mai nói cho cậu ta, chỉ sợ ở trong hôn lễ của cậu ta cha không ngẩng đầu lên được, cho nên không muốn tới hôn lễ của cậu ta.

Nhưng như vậy sao được?

Thân là cha chồng, không có mặt hôn lễ, cũng không có cách nào bàn giao với cha mẹ Hạ Noãn Noãn.

Thẩm Tử Hào liền nghĩ đến Hạ Diệp Hoa, cho nên dù biết mình yêu cầu, có lẽ có chút quá mức.

Thế nhưng một câu di Mai nói rất đúng.

Một bên là mẹ, một bên là cha, kỳ thật là rất khó khăn.

Nhưng nếu như Hạ Diệp Hoa vì muốn tốt cho cậu ta, nhất định có thể hiểu nỗi khổ tâm.

Nghĩ tới đây, Thẩm Từ Hào lại ngẩng đầu lên lần nữa: "Dù sao cũng không phải đại sự gì, đập bể đồ vật, tôi đến bồi, bà thấy thế nào?"

Một câu, nói khiến cho Hạ Diệp Hoa dâng lên khí huyết.

Đập hư đồ vật nó trả...

Thẩm gia bọn họ, liền thiếu chút đồ kia sao?

Bọn họ khời tố Thẩm Tu, chính là vì chút đồ kia sao?

Lần này thật vất vả bắt được nhược điểm Thẩm Tu, cho nên muốn chỉnh sửa ông ta, thế nhưng bà thực sự không để mắt đến, còn có Thẩm Từ Hào.

Hạ Diệp Hoa nhú lông mày.

Bên cạnh, thím Lý đã cầm điện thoại lên, gọi cho Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến nhìn Thẩm Từ Hào, buông thõng con ngươi.

Cuối cùng thì Thẩm Từ Hào là bị Thẩm Tu và Mai Phụng nuôi lớn, tam quan đều bất chính!

Thế nhưng lúc này nói cho cậu ta biết, ý nghĩ của cậu ta quá ngây thơ, cậu ta sẽ không cảm thấy đám người là vì kiếm chuyện chứ?

Huống hồ, lần trước com tát niên, tan rã trong không vui, đến bây giờ chỉ sợ Thẩm Từ Hào cũng không biết chân diện thật của Mai Phụng, trong lòng còn đang hoài nghi Hạ Diệp Hoa!

Lúc này trực tiếp cự tuyệt, hư hao quan hệ của bọn họ và Thẩm Từ Hào!

Nhưng nếu như đồng ý, cũng không tránh khỏi để Thẩm Tu quá đắc ý, về sau chỉ sợ càng thêm một tác lại muốn tiến một thước.

Mai Phụng để Thẩm Từ Hào tới tìm họ cầu tình, quả thực là một chiêu tiến có thể công, lui có thể thủ!

Kiều Luyến hòa hoãn cảm xúc, lúc này mới lên tiếng nói: "Không nói những chuyện này, hôm nay thật vất vả đến chúc tết mẹ, buổi tối ở chỗ này ăn com đi."

Hạ Noãn Noãn lập tức mở miệng: "Được."

Mọi chuyện, chờ Thẩm Lương Xuyên trở về rồi nói.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 794: Anh như bóng với hình (18)

Thẩm Từ Hào còn muốn nói điều gì, nhưng nghe được Hạ Noãn Noãn nói tốt, nhú mày nhìn cô một cái, nhưng cuối cùng vẫn không có nói gì khác, cúi đầu.

Thím Lý vội vàng tiến vào nhà bếp bận rộn, Hạ Diệp Hoa liền theo Kiều Luyến, cùng ngồi với đám Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn trên ghế sofa.

Kiều Luyến và Hạ Noãn Noãn, ngay mỗi lần Thẩm Từ Hào mở miệng nói cái gì, đều sẽ vội vàng nói sang chuyện khác, để Thẩm Từ Hào không cách nào tiếp tục chủ đề vừa rồi.

Lúc đồ ăn nấu xong, cuối cùng mấy người nghe được bên ngoài có tiếng xe cộ.

Thẩm Từ Hào sững sờ, ngẩng đầu lên.

Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa liếc nhau một cái, Kiều Luyến nhất thời nở nụ cười, tiếp đó liền thấy Thẩm Lương Xuyên đẩy cửa nhà ra, sải bước đi vào.

Không biết vì cái gì, rõ ràng chỉ có hai ngày, khí sắc Thẩm Lương Xuyên, nhìn qua giống như suy sút rất nhiều, cũng gầy gò rất nhiều.

Anh vào cửa, ánh mắt trực tiếp rơi vào người Thẩm Từ Hào.

Một lúc sau, Thẩm Lương Xuyên mới chậm rãi mở miệng: "Là Thẩm Tu để cậu tới cầu tình?"

Lông mày Thẩm Từ Hào nhú lại.

Từ nhỏ cậu ta đã có chút sợ người anh trai này, giờ phút này thấy anh vừa vào cửa, liền nói lời này, nhất thời nhú lông mày, không nhận được mở miệng nói: "Mấy người không muốn thì thôi, cũng đừng tìm cái cớ khác..."

Lời này rơi xuống, chỉ thấy sắc mặt Thẩm Lương Xuyên khó coi tới hẳng đến trước Thẩm Từ Hào.

Tròng mắt Kiều Luyến co rụt lại, trực tiếp đi qua, kéo cánh tay Thẩm Lương Xuyên lại.

Tuy cô cũng rất muốn hành hung Thẩm Từ Hào một cái, để cậu ta tỉnh ngộ lại, thế nhưng dù sao gần sang năm mới, huống hồ Hạ Diệp Hoa cũng không muốn nhìn thấy hai đứa con trai ra tay đánh nhau.

Cô nhẹ nhàng vỗ vỗ Thẩm Lương Xuyên một chút, nói nhỏ về Hạ Diệp Hoa bên kia.

Thẩm Lương Xuyên liền cho cô một ánh mắt yên tâm, sau đó trực tiếp đi tới trước mặt Thẩm Từ Hào.

"Cậu đi cùng tôi tới một nơi."

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Đi chỗ nào?"

"Đi thì biết, làm sao, không dám?"

Thẩm Từ Hào hừ lạnh một tiếng: "Có cái gì không dám?"

Cậu ta quay đầu, cầm lên áo khoác của mình, đi theo Thẩm Lương Xuyên ra ngoài.

Hạ Noãn Noãn và Hạ Diệp Hoa muốn theo sau, Kiều Luyến chợt đưa tay ra, kéo hai người lại: "Mẹ, Noãn Noãn, bọn họ là anh em, bọn họ có biện pháp giải quyết của mình, để bọn họ đi đi."

Hạ Diệp Hoa lo sợ bất an: "Sẽ không đánh nhau chứ?"

Kiều Luyến lại không nhận được nghĩ trong lòng: Nếu như Kiều Dịch không phân phải trái như thế, cô đánh chết nó! Thẩm Từ Hào, cũng là thích ăn đòn!

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng cơ sở vẫn lo lắng.

Thẩm Lương Xuyên không phải là cảm thấy động thủ trước mặt Hạ Diệp Hoa không tốt, cho nên kéo Thẩm Từ Hào tìm địa phương khác, thật sự đánh nhau sao?

Nghĩ tới đây, liền nhú lông mày.

Quay đầu, nhìn thấy Hạ Noãn Noãn, cũng gương mặt lo lắng, cô liền lập tức mở miệng: "Mẹ, Noãn Noãn, chúng ta ăn cơm trước đi."

Hạ Diệp Hoa muốn nói cái gì, Kiều Luyến cười: "Chúng ta có thể bị đói, thế nhưng không thể để cho Noãn Noãn bị đói! Em ấy còn phải ăn cho hai người."

Một câu nhẹ nhõm, để hai người cũng không thể nói chút nữa, ngồi ở trên nhà ăn cơm.

-

Thẩm Lương Xuyên mang theo Thẩm Từ Hào ra ngoài, xe ra biệt thự, Thẩm Lương Xuyên liền dò hỏi: "Sau khi Thẩm Tu tìm đến, về nhà thì như thế nào?"

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, ho khan một tiếng: "Cha biết sai rồi."

Nghe xong lời này, liền biết khẳng định Thẩm Tu mang theo bộ dạng khí thế.

Thẩm Lương Xuyên không có nói chuyện, mà chính là dừng xe ở biệt thự số 18.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 795: Anh như bóng với hình (19)

Bóng đêm đã tối.

Trong biệt thự số 18 tối om, sau khi anh tiến vào, tuy tự động mở đèn hành lang, nhưng trong lúc nhất thời, vẫn là thấy không rõ tình huống bên trong.

Thẩm Từ Hào nghi ngờ nhú lông mày, đã thấy Thẩm Lương Xuyên dừng xe lại, sau đó xuống xe.

Thẩm Từ Hào đành phải đi theo xuống.

Tiếp theo, liền nhìn lấy Thẩm Lương Xuyên đi vào trong biệt thự.

Cậu ta nhú lông mày, cũng đi theo vào trong.

Đi tới cửa, Thẩm Lương Xuyên quay đầu nhìn cậu: "Tôi đoán, Thẩm Tu trở về, khẳng định là tức hờn hển, mắng tôi ngỗ nghịch trưởng bối, còn muốn động thủ đánh ông ta, đúng không?"

Dù sao cũng là cha con, cùng một chỗ sinh sống vài chục năm, tính tình Thẩm Tu, anh đều hiểu.

Thẩm Từ Hào muốn nói mấy câu vì Thẩm Tu: "Bất kể như thế nào, anh cũng không dám động thủ với cha, dù sao tuổi ông ấy lớn, hướng hồ ngày ấy, còn bị anh đẩy một cái, mấy ngày nay một mực hồ đau thất lưng."

Lời này rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên hừ lạnh một tiếng, chợt đi vào trong phòng, mở đèn treo trong phòng ra!

Ánh sáng nhu hòa, từ đèn treo phát ra, trong nháy mắt chiếu sang căn phòng giống như ban ngày, cũng đem dáng vẻ chật vật trong phòng, thu vào trong mắt Thẩm Từ Hào!

Thẩm Từ Hào không thể tin mở to hai mắt nhìn.

Trong phòng bàn tra bằng thủy tinh, giờ phút này đã vỡ vụn, khắp nơi đều là mảnh kính bể.

Cốc nước, bình hoa, đều rơi vỡ trên mặt đất.

Ghế sofa bị lật ngược lại, trong phòng căn bản cũng không thể để người ở lại.

Thẩm Lương Xuyên châm chọc nở nụ cười: "Đây chính là ông ta mang người đập."

"Cũng bởi vì mừng hai tết, tôi đi chúc tết ông nội thì phải?" Anh tiến lên một bước, nhìn chằm chằm Thẩm Từ Hào: "Rồi Thẩm gia tám năm, tôi chưa từng có trở lại khu nhà cũ, ngày đó cậu cũng nghe, là ông nội gọi điện thoại để cho tôi trở về. Sau này trở về, tôi lại nói cái gì? Ông ta cho là tôi gấp ghe tài sản Thẩm gia!"

Giọng châm chọc, để gương mặt Thẩm Từ Hào phát hồng.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm phía trước: "Ăn tết, tất cả giúp việc về nhà rồi. Cậu cảm thấy nơi này, còn ở thế nào? Cho nên chúng tôi chuyển về bên kia cùng ngày, cậu chỉ nghĩ đến cha của mình có thể mất mặt, thế nhưng cậu không có nghĩ qua, mẹ sẽ như thế nào sao?"

"Trong nhà không có bảo vệ, chỉ có hai người phụ nữ và một đứa trẻ, không có bảo vệ, ông ta mang theo bảy tám người xông tới, đập loạn cả lên, nếu như là cậu, cậu sẽ như thế nào?"

Có người dám làm càn ở nhà họ như vậy, khẳng định cậu ta kêu tay chân, đánh lại!

Nghĩ như vậy, Thẩm Tu chỉ bị đau eo, chỉ sợ Thẩm Lương Xuyên vẫn là hạ thủ lưu tình.

Nghĩ tới đây, cậu ta liền nhú lông mày.

Nghe nói, mãi mãi cũng không bằng tận mắt thấy.

Cha chết một câu hỏi hột, đập nhà bọn họ, để cậu ta chỉ cho là làm vỡ mấy cốc nước, nhưng hóa ra là thâm liệt như vậy...

Những câu tình đó, Thẩm Từ Hào đều nói không ra miệng!

Đang rầu rĩ, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên không nói hai lời, xoay người rời đi.

Cậu ta đứng ở trong phòng bữa bọn, thờ dài thật sâu.

Quay người đi theo.

Thẩm Lương Xuyên mang theo cậu ta về tới số biệt thự số 8, ba người phụ nữ đều không yên lòng ăn cơm, thấy bọn họ mau chóng trở lại, ba người lập tức đứng lên.

Trong đôi mắt Hạ Diệp Hoa mang theo lo lắng, thấy trên người bọn họ không có thương tổn, lúc này mới yên lòng lại.

Vừa muốn mở miệng nói cái gì, Thẩm Lương Xuyên lại tiến lên một bước: "Mẹ, lộ phía sau lưng của mẹ."

Hạ Diệp Hoa sửng sốt.

Thẩm Lương Xuyên lại tiến lên một bước, đỡ Hạ Diệp Hoa, vén áo của bà lên.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 796: Anh như bóng với hình (20)

Lúc này Hạ Diệp Hoa mặc, là một bộ đồ ở nhà tách ra.

Giờ phút này, áo của bà chỉ bị vén lên một chút, lộ ra phần eo.

Da thịt Hạ Diệp Hoa rất trắng, dù lớn tuổi, da thịt có chút lỏng, nhưng có thể nhìn ra lúc còn trẻ tinh tế tỉ mỉ.

Giờ này khắc này, trên da trắng như vậy, lại có vết máu ứ đọng.

Thẩm Lương Xuyên chăm chọc nhìn Thẩm Từ Hào: "Ông ta chỉ nói cho cậu thấy, ông ta bị thương, ông ta có nói cho cậu biết, ông ta là đánh mẹ trước, tôi mới đẩy ông ta ra không?"

"Không biết cậu thấy vết thương trên lưng ông ta, có nghiêm trọng như mẹ không?"

"Ông ta nằng tôi ngộ nghịch, như vậy ý ông ta, là để cho tôi trơ mắt nhìn ông ta đánh mẹ hay sao?"

Từng câu chất vấn, để Thẩm Từ Hào gần như đều không ngẩng đầu được lên.

Tuy cậu ta hận Hạ Diệp Hoa từ bỏ cậu ta, những năm này Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên thế nào, cậu ta lại một mực chú ý.

Cậu ta biết, Thẩm Lương Xuyên à Hạ Diệp Hoa đi tới hôm nay, không dễ dàng.

Cho dù hiện tại bọn họ ở biệt thự, trong nhà cũng mời ba bốn giúp việc.

Thế nhưng so với Thẩm gia, biệt thự này giống như một góc Thẩm gia.

Cho nên, trong mắt cậu ta, mẹ và Thẩm Lương Xuyên đều trải qua sinh hoạt nghèo khó, đây là giá cao lúc trước bọn họ vứt bỏ cậu ta.

Chính là bởi vì như vậy, giờ phút này ngược lại cậu ta cảm thấy, Thẩm Tu mang người lấn át bọn họ như thế, thật sự là không nên!

Hướng hồ, Hạ Diệp Hoa...

Thẩm Từ Hào không nói hai lời, kéo Hạ Noãn Noãn lại: "Tôi đã biết, vậy chúng tôi đi về trước."

Không nhắc lại yêu cầu không hợp lý.

Cũng không nói gì nữa, bởi vì cậu ta không biết làm sao đối mặt với Hạ Diệp Hoa.

"Từ Hào, ăn cơm rồi đi!"

Hạ Diệp Hoa đi về phía trước hai bước, muốn giữ bọn họ lại.

Thẩm Từ Hào dừng bước một chút, lại mở miệng: "Không cần."

Không nói hai lời, mang theo Hạ Noãn Noãn ra cửa, lên xe trực tiếp rời đi.

Nghe tiếng xe khởi động, Hạ Diệp Hoa thở dài.

Bà quay đầu, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, do dự một chút, lúc này mới lên tiếng nói: "Lương Xuyên, hay là..."

"Không được." Thái độ Thẩm Lương Xuyên kiên quyết: "nếu như lần này bao dung ông ta, như vậy còn có lần sau."

Hạ Diệp Hoa nghẹn lại, nói không nên lời.

Kiều Luyến nhìn thấy, vội mở miệng nói: "Mẹ, Thẩm Lương Xuyên, trước tới dùng cơm, tất cả chờ ăn cơm rồi nói!"

Hạ Diệp Hoa muốn nói lại thôi, đến cùng vẫn là ngậm miệng lại.

Ba người ngồi trên bàn cơm, lẳng lặng ăn bữa tối.

Thẩm Lương Xuyên liên tục ba ngày không được ngon giấc, tinh thần rất kém cỏi, toàn bộ chỉ lực kiên trì.

Bởi vì không có nghỉ ngơi tốt, dẫn đến khẩu vị cũng cực kém, ăn hai miếng, cuối cùng không ăn vô nữa.

Hạ Diệp Hoa phát giác, lập tức hỏi thăm: "Thế nào? Có phải bạn quá hay không, không thoải mái?"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới khẽ ngẩng đầu: "Không có chuyện gì."

Kiều Luyến nghe nói như thế, lo lắng nhìn anh một cái.

Thế nhưng cái gì cô đều không nói, chỉ cúi đầu, tiếp tục ăn cơm.

Anh không muốn nói, quên đi.

Cô đã biết người trong bia mộ năm đó là người nào, chuyện tám năm trước, sớm muộn cũng sẽ để lộ.

Vừa nghĩ tới đây, liền nghe thấy chuông cửa vang lên.

Thím Lý đi qua mở cửa, một lát sau, con người trở về: "Chuyển phát nhanh nhà chúng ta, phụ nhân, cô mua đồ trên mạng sao?"

Hạ Diệp Hoa sững sờ, "Không có? Là tiểu Kiều mua sao?"

Kiều Luyến cũng sững sờ, "Không có."

Tiếp lấy ba người đồng loạt nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên.

Kiều Luyến có thể chú ý tới, đầu tiên là Thẩm Lương Xuyên sững sờ, vô thức muốn mở miệng: "Tôi không có..."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 797: Anh như bóng với hình (21)

Nói còn chưa dứt lời, giống như đột nhiên ý thức được cái gì, trông mắt co rụt lại, tiếp tục mở miệng: "Là của tôi."

Anh trực tiếp buông đĩa xuống, đi đến bên thím Lý, vươn tay nhận lấy đồ chuyển phát nhanh: "Tôi đi xem một chút."

Sau đó liền lên lầu.

Nhìn bóng lưng của anh, Kiều Luyến rũ mắt xuống.

Thẩm Lương Xuyên... Đến cùng sao vậy?

-

Thẩm Lương Xuyên cầm chuyển phát nhanh, đi lên trên lầu.

Anh tiến vào thư phòng, dùng cây kéo cắt bỏ hộp, sau đó lấy từ trong đó ra một cái thẻ.

Trên thẻ, vẫn là câu nói kia như cũ: Xuyên tử, chào cậu.

Xuyên tử...

Lại là cậu ấy.

Mạc Vô Tâm

Thẩm Lương Xuyên thống khổ nhắm mắt lại.

Trong lòng của anh nôn nóng, mang theo một loại cảm xúc sắp nổ tung.

Ba ngày không có ngủ, đối với người nào tới nói, đều là một loại tra tấn.

Mà dù biết rõ cái này là của người khác âm mưu, anh lại không có cách nào ức chế loại cảm giác áy náy kia.

Giống như là một hạt giống, phát mầm ở tông lòng anh, chậm rãi mọc ra một gốc mầm non, khi anh phát hiện, cũng không cách nào ngăn cản nó trưởng thành được.

Thẩm Lương Xuyên hít vào một hơi thật sâu, nỗ lực để cho mình bình phục lại.

Sau đó, anh đem tấm thẻ kia, ném vào sọt rác bên cạnh.

Anh đứng lên, lúc đứng lên, cảm giác trước mắt hoa lên, đồ vật trước mặt thành bóng chông.

Đây là phản ứng thiếu ngủ cực độ.

Thẩm Lương Xuyên đứng yên tại chỗ hít thở sâu mấy lần, lúc này mới đi từ từ về phòng ngủ chính.

Anh nằm ở trên giường, cảm giác mỗi một dâng lên, giống như tứ chi cũng không đủ sức nằm đó.

Anh nhắm mắt lại.

Quá mệt mỏi, anh cần phải ngủ một giấc thật tốt.

Ngủ say, anh lại mơ thấy Mạc Vô Tâm.

Anh mơ tới lúc bọn họ vừa quen tiểu Kiều...

Anh và Mạc Vô Tâm, nhận biết sớm hơn tiểu Kiều hai ba tháng.

Khi đó, bọn họ chơi game đã bồi dưỡng được ấn ý.

Về sau, lúc anh lập đội, trong lúc vô tình đụng phải tiểu Kiều.

Về sau, tiểu Kiều đuổi theo sau anh, tuyên bố muốn đánh bại anh.

Thêm anh làm hảo hữu, quấy rối anh, tiến vào chiến đội của anh...

Cuối cùng anh không thể nhịn được nữa, quyết định đánh đội với cô.

Bọn họ đán ván đầu tiên, liền có Mạc Vô Tâm.

Khi đó, tiểu Kiều vừa mới tiếp xúc trò chơi, đánh rất kém cỏi, ý thức chơi game đều không có.

Anh cảm thấy cô là đồ ngốc.

Mà ở trong game, Mạc Vô Tâm cùng cùng cô làm rùm beng.

Ngay từ đầu, hai người đánh chữ:

【 Mạc Vô Tâm: Tiểu Kiều kia, cô là heo sao? 】

【 Tiểu Kiều: Anh là chó sao? 】

【 Mạc Vô Tâm?? 】

【 Riều Kiều: Đại thần đều không có nói lời nào, anh lại ở đây làm có chó không nhả ra được ngà voi.)

【 Mạc Vô Tâm... 】

【 Tiểu Kiều: Cũng là bởi vì có những người đánh không tốt như chúng tôi, cho nên mới có thể lộ ra mấy người đánh tốt. Huống hồ, anh cứ chờ, về sau khẳng định tôi sẽ lợi hại hơn anh. 】

【 Mạc Vô Tâm... 】

【 Tiểu Kiều: Tức chết tôi rồi! Nói với anh nửa ngày, chậm trễ tôi chơi game! Anh mở giọng nói ra! 】

Toàn bộ quá trình chơi game, nhìn đến đây, chỉ thấy Mạc Vô Tâm mở ra giọng nói trong trò chơi.

Lúc ấy anh chỉ thuần túy muốn nghe một chút, cái tiểu Kiều luôn một mực theo anh, đến cùng là hạng người gì, thậm chí anh còn mang theo tâm tính xem trò vui đi mở giọng nói, muốn nghe một chút Mạc Vô Tâm luôn luôn nhanh nhẹn miệng, sẽ mắng cô nhóc này phát khóc thế nào...

Anh đeo tai nghe lên, trước hết nghe được giọng nói quen thuộc của Mạc Vô Tâm: " Tôi là Mạc Vô Tâm, thì sao?"

Lời này rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên là lần đầu tiên nghe được giọng của tiểu Kiều

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 798: Anh như bóng với hình (22)

Lúc đầu cho là, giọng của cô sẽ rất điệu ngoa, giống như đại tiểu thư không hiểu chuyện, vừa lên sẽ liền chỉ trích chửi mắng Mạc Vô Tâm.

Anh đều chuẩn bị kỹ càng, đợi lát nữa làm sao cùng Mạc Vô Tâm, mắng cô tới khóc.

Thật không nghĩ đến, đối diện là giọng thanh thúy êm tai, lời nói ra, để hai người đều sợ ngấy người, cô mở miệng: "Đại thần, dạy tôi một chút nên chơi như thế nào đi! Anh chỉ huy, chẳng phải tôi không ngốc sao?"

Thẩm Lương Xuyên:...

Mạc Vô Tâm...

Anh không biết lúc trước, tâm tính Mạc Vô Tâm là gì, dù sao da mặt của người này, đối mới anh nhận biết.

Mạc Vô Tâm liền lập tức trầm mặc.

Đầu tiên người ta hô đại thần, cậu ấy không có ý nói gì.

Tiếp theo, đối phương là một em gái, cậu ấy luôn luôn trước mặt nữ sinh, tương đối nói chuyện tốt.

Cho nên lúc này liền ho khan một tiếng: "Nhường cho Từ Xuyên chỉ huy đi."

Thẩm Lương Xuyên:...

Anh cứ như vậy bị đẩy đi.

Bất đắc dĩ mở miệng nói chuyện, chỉ huy bọn họ thắng lợi tranh tài.

Tranh tài kết thúc, tiểu Kiều ở trong game hô to: "Đại thần, anh quá đẹp rồi! Chỉ là..."

Nói còn chưa dứt lời, trò chơi kết thúc, giọng nói cũng bị gián đoạn.

Chỉ là cái gì?

Thẩm Lương Xuyên vô cùng hiếu kỳ.

Một ván đánh xong, anh và Mạc Vô Tâm đều không muốn mang cô chơi, cho nên hai người mở một ván.

Chờ đến khi đánh xong ván này, liền phát hiện tiểu Kiều gửi tin tới:

【 tiểu Kiều: Đại thần vừa rồi tôi còn chưa nói dứt, anh chỉ huy rất tuyệt, chẳng qua giọng nói thật khó nghe!)

Thẩm Lương Xuyên...

【 tiểu Kiều: Đại thần, sao anh lại không mang tôi theo? Ván kế tiếp mang tôi nhé! Tôi chờ anh.)

Anh nhìn tin nhắn này, liền ngăn người, chốt, lại tới một tin nhắn mới:

【 tiểu Kiều: Đại thần, tôi nhìn anh chơi xong, mang tôi mang tôi mang tôi!)

Thẩm Lương Xuyên...

Cho nên, cô vẫn đang ngó chừng anh sao?

Thẩm Lương Xuyên thờ dài, gửi tin cho Mạc Vô Tâm

【 Từ Xuyên: Lại mang tiểu Kiều kia, đánh một ván? 】

Mạc Vô Tâm trả lời.

【 Mạc Vô Tâm: Xuyên tử, cậu yêu cô ấy thật sao?)

Yêu?

Thẩm Lương Xuyên hơi nghi hoặc một chút, anh vừa mới nhận biết tiểu Kiều, làm sao lại yêu cô chứ?

Khi đó, anh cũng chỉ cảm thấy cô gái này rất dính người, nếu như anh không đáp ứng cô, có lẽ cô sẽ gửi anh rất nhiều tin nhắn.

Mà anh làm sao cũng không nhớ rõ, lúc ấy gửi tin cho Mạc Vô Tâm, thanh ra như vậy?

Đúng lúc này, Mạc Vô Tâm gửi tin khác qua.

Anh ấn mở, một loạt kiểu chữ màu đỏ, lập tức xuất hiện ở trên màn hình!

【 Mạc Vô Tâm: Cho nên, cậu không giúp tôi báo thù thật sao? 】

Tâm Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên nhấc lên, bỗng dưng mở mắt, ngồi vụt dậy.

Lúc này anh mới phát hiện, lại nằm mơ.

Anh thở dốc từng ngum từng ngum, một tay vịn lồng ngực của mình, tim đập rộn lên, vô cùng kịch liệt.

Anh nhíu lông mày, lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía đồng hồ.

Sau đó, trông mắt anh co rụt lại.

Mới ngủ mười phút đồng hồ.

Mười phút đồng hồ...

Anh cảm thấy đầu đầu muốn nứt, đầu giống như là muốn nổ tung.

Đây là bởi vì nghỉ ngơi không đủ.

Lại nằm xuống, anh nhắm mắt lại, ép buộc chính mình không nghĩ những chuyện kia, nhưng như thế nào cũng ngủ không được.

Tâm tình bực bội, lần nữa xông tới, để anh nghiêng người sang.

Lúc này, anh nghe được cửa phòng nhẹ nhàng mở ra.

Tiếng kia, thật sự rất nhỏ, nếu như là bình thường, khẳng định cũng sẽ không chú ý tới, thế nhưng giờ này khắc này, lại giống như bị phóng đại n lần, để anh nhíu mày.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 799: Anh như bóng với hình (23)

Kiều Luyến phát hiện anh đang nghỉ ngơi, cho nên rất càng thêm thả chậm bước chân.

Động tác của cô rất nhẹ, thậm chí ngay cả hô hấp, đều ngừng lại rồi.

Sau đó, cô liền đi tới phòng tắm, anh nghe được cửa phòng tắm bị khóa, tiếp theo, tiếng nước truyền ra.

Trước khi ngủ, muốn tắm rửa.

Huống hồ hiệu quả cách âm gian phòng này rất tốt, tiếng tắm rửa, gần như đều có thể xem nhẹ.

Thế nhưng giờ này khắc này, lại ào ào, để anh cảm thấy vô cùng ồn ào.

Thẩm Lương Xuyên dứt khoát mở to mắt, ngồi dậy.

Chỗ ngực giống như là bị tảng đá đè ép, hô hấp không thông.

Anh bình tĩnh ngồi ở chỗ đó, đôi mắt nhìn thẳng.

Thời gian buổi tối trở nên dài đằng đặc.

Cô rõ ràng chỉ là tắm rửa mười lăm phút, anh nhìn lấy, lại giống như là qua mười lăm tiếng.

Chờ đến khi cuối cùng Kiều Luyến tắm xong đi ra, lúc này anh mới cảm giác nhẹ nhàng thở ra.

Kiều Luyến trông thấy anh ngồi ở đó, có chút kinh ngạc: "Anh không ngủ sao?"

Thẩm Lương Xuyên xoa huyết thái dương, khẽ gật đầu: "Ngủ không được."

Ngủ không được?

Kiều Luyến kinh ngạc nhìn anh.

Thẩm Lương Xuyên luôn luôn chú trọng bảo dưỡng, thế nhưng giờ này khắc này, hốc mắt anh hõm sâu, giống như thật lâu không ngủ được ngon giấc rồi.

Nghĩ đến tình huống chiều nay ở trong công ty anh, Kiều Luyến đi tới: "Em giúp anh đi."

Thẩm Lương Xuyên sững sờ, "Ừm?"

Kiều Luyến đi tới, lên giường.

Cô khẽ dựa gần, một mùi hương tươi mát truyền tới.

Ngửi được mùi vị này, tâm lý Thẩm Lương Xuyên không khỏi bình tĩnh trở lại.

Cô ngồi bên cạnh, vỗ vỗ chân mình: "đến đây, nằm xuống."

Thẩm Lương Xuyên nghi ngờ nằm xuống, một giây sau, một bàn tay mềm mại, đặt ở trên huyết thái dương của anh.

Cô nhẹ nhàng nhấn một cái, để anh cảm giác vô cùng êm ái.

Sau đó, liền nghe thấy cô mở miệng: "Em thấy ý mẹ, hình như không muốn khởi tố Thẩm Tu."

Thẩm Lương Xuyên hừ lạnh một tiếng.

Kiều Luyến liền hỏi thăm: "Hôm nay anh mang Thẩm Từ Hào đi đâu vậy?"

"Biệt thự 18."

Cô gái trên đầu, lập tức kinh ngạc một chút: "Cho nên, anh không tìm người thu dọn bên kia, cũng là chờ cho Thẩm Từ Hào nhìn sao?"

Thẩm Lương Xuyên không có phủ nhận.

"Em nói này! Anh thật đúng là, sao anh biết Mai Phụng sẽ ra một chiêu này?"

"Đoán."

Kiều Luyến búng tỉnh đại ngộ: "Anh thật lợi hại!"

Anh được khích lệ, tim của anh, không khỏi bình tĩnh trở lại.

Vái tay nhỏ bé trên đầu, còn đang chậm rãi ấn nắn, để loại cảm giác căng đau của anh từ từ biến mất.

"Em cảm thấy, lần này nhìn vào mặt mũi Từ Hào, buông tha Thẩm Tu đi, mẹ thật sự không muốn để cho Từ Hào khổ sở."

Chuyện nhà nói đông dài, ngược lại để Thẩm Lương Xuyên cảm thấy cuộc sống càng thêm chân thực, không giống như là nghĩ đến Mạc Vô Tâm, vô cùng khổ sở.

Anh liền hừ lạnh một tiếng.

Kiều Luyến tiếp tục mở miệng: "Lúc em vừa lên lầu, mẹ nói với em, để cho em khuyên nhủ anh. Bà không phải là không muốn trừng trị Thẩm Tu, thế nhưng Thẩm Từ Hào nói đúng, cả một đời cậu ấy, có một lần hôn lễ, dù Mai Phụng không thêm đề ý, bà cũng đề ý. Bà không muốn cho Từ Hào bất kỳ lá chắn."

"Ai, trên thế giới này, vĩ đại nhất là người mẹ. Bà là một người duy nhất, có thể làm oan chính mình, cũng sẽ không ủy khuất con cái."

"Tuy em cũng cảm thấy không thể tha thứ Thẩm Tu, thậm chí muốn mượn lần này, cho ông ta khó coi, mới có thể để cho ông ta thêm chút giáo huấn. Nhưng nhìn đáng về mẹ, em thật sự chưa tốt cho bà."

"Thẩm Lương Xuyên, có đồng ý hay không, anh quyết định."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 800: Anh như bóng với hình (24)

Kiều Luyến nói xong câu nói này, chờ trong chốc lát, mới nghe được Thẩm Lương Xuyên nhẹ nhàng thở ra, một lúc sau mới mở miệng: "Được."

Kiều Luyến cũng thở dài một hơi.

Bỏ qua cơ hội này, lại muốn tóm lấy chứng cứ Thẩm Tu, chỉ sợ cũng khó khăn.

Nhưng kỳ thật...

Dù nhìn Thẩm Lương Xuyên lạnh tình lạnh tính, đối với Thẩm Từ Hào, cũng có tình cảm sâu đậm.

Bằng không mà nói, sao bọn họ có thể dễ dàng lui một bước như vậy?

Cô nghĩ tới đây, thở dài.

Sau đó còn muốn nói chút gì, lại nghe được tiếng hô hấp đều đều của anh.

Anh ngủ thiếp đi.

Tay Kiều Luyến, trầm tĩnh lại.

Lại xoa bóp năm phút đồng hồ, cô muốn buông ra, chợt nghĩ đến dáng vẻ của anh nằm trong phòng nghỉ xế chiều hôm nay.

Tầm mắt của cô, rơi vào lông mày hơi nhíu lại của anh.

Anh cần nghỉ ngơi thật tốt.

-

Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn rời khỏi biệt thự Thẩm gia, Thẩm Từ Hào lái xe, người có chút trầm mặc.

Hạ Noãn Noãn ngồi ở ghế cạnh tài xế, quay đầu nhìn thấy bộ dáng của cậu ta, suy nghĩ một chút, đến cùng vẫn không nhận được mở miệng: "Kỳ thật chuyện này, cha làm có chút không giảng đạo lý."

Lễ mừng năm mới, sau khi đổi giọng, Hạ Noãn Noãn trực tiếp đổi giọng rồi.

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, tâm tình càng thêm bức bối, cậu ta khẽ gật đầu, "Ừm."

Hạ Noãn Noãn nhìn cậu ta một cái, sau đó mới buông tầm mắt xuống, mở miệng nói: "Di Mai giúp đỡ anh như vậy, hôm nay chuyện này, làm không tốt lắm."

Thẩm Từ Hào không nhận được hỏi thăm: "Là sao?"

Hạ Noãn Noãn liền thờ dài: "Một bên là cha, một bên là mẹ, chuyện này, bản thân anh có tình cảm với họ. Để anh tới nói... Mẹ có đồng ý không tó, mẹ y khuất. Mẹ không đồng ý, quan hệ của anh và mẹ sẽ cứng lại."

Một câu rơi xuống, Thẩm Từ Hào hơi sững sờ.

Hạ Noãn Noãn trộm nhìn thoáng qua thần sắc của cậu ta, sau đó mới ho khan một tiếng, mở miệng nói lần nữa: "Huống hồ... Cha đã làm sai chuyện, nên đến xin lỗi. Lần này mẹ không tó, lần sau cha tiếp tục đến khi dễ bọn họ làm sao bây giờ?"

Trông nết Thẩm Từ Hào trầm xuống, thế nhưng trong miệng vẫn mở miệng nói: "Chớ nói lung tung."

Hạ Noãn Noãn lập tức ngậm miệng lại.

Thẩm Từ Hào đưa Hạ Noãn Noãn đến khách sạn, sau đó về tới Thẩm gia.

Một đường đi qua khu vườn tinh xảo, nhìn thấy bởi vì ăn tết, mọi chỗ dán đầy chữ Phúc, cậu ta đột nhiên nghĩ đến phòng khách tan nát, tâm lý Thẩm Từ Hào trầm xuống.

Cậu ta tiến vào phòng khách, phát hiện Mai Phụng và Thẩm Tu đều ở đó.

Hai người ngồi trong phòng khách

Mai Phụng trông thấy cậu ta, vội đứng lên: "Từ Hào, con trở về rồi hả? Mẹ của con... Đồng ý không tó hay không?"

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, mím môi.

Thẩm Tu liền hừ lạnh một tiếng: "Nhìn bộ dạng này, liền biết bà ta không đồng ý! Tiện nhân này, không cho nhà chúng ta một chút phiền phức, liền không bỏ qua! Không biết Từ Hào muốn kết hôn sao? Trong lúc mấu chốt, kiểm chuyện chơi với chúng ta! Tôi biết, bọn họ không có lòng tốt!"

Câu nói này rơi xuống, Thẩm Từ Hào không biết vì cái gì, bỗng nhiên nghĩ đến lời nói của Hạ Noãn Noãn.

Cha làm không đúng.

Thế nhưng giờ này khắc này, đến một chút thái độ nhận sai đều không có.

Còn có lời ông nói...

Thẩm Từ Hào nhú lông mày, nghe Thẩm Tu nói dông dài, bỗng nhiên không nhận được mở miệng: "Cha, cha cũng vậy, trong lúc mấu chốt này, có chuyện gì không thể nhận một chút, không phải đi tới nhà họ đập phá, sau đó để bọn họ bị ủy khuất không lên tó sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 801: Anh như bóng với hình (25)

Một câu, sắc bén để Thẩm Tu ngậm miệng lại, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía cậu ta.

Mai Phụng cũng ngây ngẩn cả người.

Hai người nhìn cậu một hồi, Thẩm Tu nổi giận: "Con nói nói gì vậy? Con còn trách ta qua đập nhà bọn họ sao? Có phải là đợi đến khi Thẩm Lương Xuyên cướp đi tài sản nhà chúng ta, con liền cao hứng? Để ông cụ trao chọn cái công ty cho nó, con liền cao hứng?"

Thẩm Từ Hào nhíu lông mày: "cha, công ty là của ông nội, ông muốn giao cho người nào, không phải ông quyết định sao?"

Thẩm Tu bị nghẹn, lại mở miệng cười lạnh: "Sau đó thì sao? Để cái nghiệt tử, tiện nhân và Hạ Diệp Hoa kia, cầm lấy công ty, về sau chúng ta đều phải như có vầy đuôi vui mừng trước mặt họ sao?"

Mai Phụng cũng vội vàng tiến lên một bước, hốc mắt lập tức đỏ lên: "Từ Hào, con chớ cãi nhau với cha con. Chúng ta không thể bởi vì người ngoài, liền làm loạn nội bộ của mình! Cha của con cũng là vì tốt cho con, muốn đem tất cả tốt nhất của Thẩm gia, đều giao cho con."

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, tất cả chỉ trích, đều nuốt trở vào.

Mai Phụng thở dài: "eo cha con không tốt, cũng không có đi ngủ, một mực oán trách ta, vì cái gì cho con đi cầu tình, còn khiến con bị ủy khuất. Ai! Chuyện này... Được rồi, ngày mai ta qua tìm bà ấy, ta tìm bà ấy cầu tình, cầu bà ấy buông tha cho cha con."

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Đi đi?"

Tuy không nghĩ ra đạo lý trong đó, thế nhưng cậu ta luôn cảm giác, bà qua giống như là không thích hợp.

Mai Phụng liền gật đầu: "Cha con là đàn ông, roi không được mặt mũi, thế nhưng ta không sợ mất mặt, vì cha của con, càng vì hôn lễ của con, chuyện này cũng không thể nháo đến sờ cảnh sát. Và lại, mẹ con... Hẳn là oán trách ta, ta đi, cúi đầu với bà ấy, khẳng định bà ấy cao hứng. Kỳ thật chuyện này, chính là chúng ta có người cúi đầu xin lỗi thì tốt, dù sao không phải đại sự gì, đúng không?"

Thẩm Từ Hào luôn cảm thấy câu nói này không đúng chỗ nào, thế nhưng trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra.

Mai Phụng lại mở miệng: "Tốt, con đi nghỉ ngơi đi."

Thẩm Từ Hào gật đầu, lên lầu.

Đi đến cầu thang, nghe được Mai Phụng mở miệng: "Cha Từ Hào, eo ông không sao chứ? Tôi dìu ông lên lầu. Ai, đến cùng là con của ông, sao có thể hạ ác tay như vậy?"

Thẩm Từ Hào không biết vì cái gì, bỗng nhiên nghĩ đến vết bầm trên người Hạ Diệp Ho.

Cậu ta có chút lo lắng Thẩm Tu, cho nên tiến vào phòng của mình, cầm bình thuốc trị thương, liền trực tiếp đi tới phòng ngủ chính, gõ cửa phòng, cậu ta đẩy cửa tiến vào: "Cha, chỗ này của con có thuốc, cha..."

Nói còn chưa dứt lời, liền thấy hai người trước mặt vội vàng tách ra.

Rất rõ ràng là vừa rồi đang làm chuyện mà người không thể nhìn.

Mặt Mai Phụng đỏ bừng, Thẩm Tu cũng không được tự nhiên, giờ phút này, áo Thẩm Tu cởi bỏ, hẳn là Mai Phụng muốn đám bốp cho ông, nhưng va chạm gây gỗ rồi.

Thẩm Từ Hào vội vàng lui ra ngoài.

Trong phòng, Thẩm Tu đã có chút tức hờn hển: "Sao con tiến vào mà không gõ cửa?"

Thẩm Từ Hào ho khan một tiếng: "Con gõ cửa. Không sao thì con về trước."

Thẩm Từ Hào đi hai bước, bỗng nhiên ý thức được cái gì, dừng bước.

Trên lưng Thẩm Tu, trắng tinh, không có thương tổn.

Cậu ta nhíu lại lông mày, lại nghĩ tới chuyện vừa rồi, trong lòng phun lên một sự nghi hoặc.

Trong phòng ngủ.

Mai Phụng đẩy Thẩm Tu ra: "Già mà không đứng đắn, Từ Hào trông thấy, quá lúng túng."

"Xấu hổ cái gì? Em là bà xã của tôi, tôi hôn em thì thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 802: Anh như bóng với hình (26)

Mai Phụng hừ một tiếng.

Tay Thẩm Tu, đã không ở yên, lần mò từ dưới vạt áo bà ta: "Phụng Nhi, mau tới... Nó lớn như vậy, khẳng định cái gì đều hiểu, nàng dâu đều có, con trai cũng có, tất cả mọi người là người trưởng thành, thẹn thùng cái gì?"

"Ài, ông nhẹ chút, không phải nói đau thắt lưng sao?"

"Chỉ một chút vết thương, không có chuyện, không tin, em thử một chút..."

"Già mà không đứng đắn... A..."

-

Nửa đêm lúc Thẩm Lương Xuyên tỉnh lại, trong cả căn phòng hoàn toàn yên tĩnh.

Anh vô thức đưa tay qua sờ điện thoại di động, nhưng hơi động một chút, lại phát hiện mình nằm trên một cái đùi mềm mại.

Anh ngẩn người, lúc này mới nghĩ đến tình huống trước lúc ngủ.

Anh lập tức ngẩng đầu lên, mượn nhờ ánh sáng nhỏ trong phòng, anh thấy rõ ràng tình huống.

Kiều Luyến hẳn là một mực xoa bóp cho anh, nhưng đến sau cùng, chịu không được, cho nên cứ như vậy ghé vào bên cạnh, ngủ thiếp đi.

Thế nhưng chân của cô, lại một cử động cũng không dám, giờ phút này khẳng định đã tê.

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, cầm điện thoại di động lên, phát hiện đã 5 giờ sáng.

Nói cách khác, một giấc ngủ này, anh ngủ năm tiếng.

Thế nhưng thân thể, lại giống như khôi phục lại, đầu cũng không bị đau như vậy.

Anh lặng lẽ đứng lên, muốn thu thập chính mình một chút, đi ra ngoài, lại chợt nghe thấy động tĩnh trên giường, cô gái mơ màng nói ra một câu: "A, em ngủ thiếp đi! Đầu anh còn đau không?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, quay đầu.

Trong lòng âm áp.

Anh đi đến bên giường, ôm eo Kiều Luyến, để cho cô thoải mái nằm ở trên giường, sau đó hôn lên trán cô: "Đã năm giờ, em nghỉ ngơi thật tốt, anh ra ngoài chạy bộ."

Kiều Luyến làm bầm một tiếng, liền quay người, ngủ thiếp đi.

Thẩm Lương Xuyên nhẹ nhàng chạm tay vào gương mặt của cô, nhưng sau đó xoay người, rời phòng ngủ chính.

Thời gian còn sớm.

Anh thay đồ thể thao, đi ra ngoài công viên chạy vài vòng.

Hít thở không khí hơi sương ở Bắc Kinh, anh lại cảm giác mình mấy ngày trước, quả thực là trúng tà.

Đã lựa chọn cùng với tiểu Kiều, như vậy, anh phải kiên định cái tín niệm này.

Biết làm như vậy, rất không công bằng với Mạc Vô Tâm, nhưng đã lựa chọn, không phải sao?

Anh hít vào một hơi thật sâu, không khí lạnh tiến vào phổi, để anh cảm giác đại não đều thanh tỉnh.

Chờ đến khi chạy bộ trở về, anh liền lên lầu, cầm điện thoại di động lên, tiến vào thư phòng, anh gọi điện thoại cho Tống Thành: "An bài cho tôi bác sĩ gia đình."

Tống Thành lập tức sợ ngây người: "Anh Thẩm, anh thế nào? Chỗ nào không thoải mái sao?"

"Ừm."

"Vậy tôi mau chóng sắp xếp! Gặp mặt ở nơi nào?"

"Chỗ cậu."

"A?"

"Bây giờ tôi đi qua."

Thẩm Lương Xuyên cúp điện thoại, liền lấy có phải bận rộn, lái xe đi tới nhà Tống Thành.

Mang theo kính râm và khẩu trang, một đường anh tránh né chó săn và người qua đường, đi tới trước cửa nhà Tống Thành.

Ấn chuông cửa, cửa phòng lập tức được mở ra.

Chợt Tống Thành đứng tại cửa, gương mặt xoắn xýt do dự, trong cặp mắt, mang theo lệ quang, nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên: "anh Thẩm, mau vào!"

Thẩm Lương Xuyên không để ý tâm tình của anh ta, đi vào.

Tống Thành liền thở dài: "Anh Thẩm, muốn giấu diếm chị Kiều và phu nhân sao?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Tống Thành nhú lông mày: "Thế nhưng có gạt cũng không phải vấn đề, vì cái gì không nói cho bọn họ, cùng nhau đối mặt?"

Thẩm Lương Xuyên nghe lời này, có chút kỳ quái, nghi ngờ ngẩng đầu lên

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 803: Anh như bóng với hình (27)

Tống Thành liền cúi thấp đầu xuống: "Có đôi khi, bệnh nhân cần một tâm tình tốt. Huống hồ anh không nói cho bọn họ, tương lai chuyện quá đột ngột, bọn họ cũng sẽ khó mà tiếp nhận."

Cuối cùng Thẩm Lương Xuyên ý thức được cái gì: "Cậu đang nói cái gì đấy?"

Tống Thành hai mắt lưng tròng ngẩng đầu: "Ánh Thẩm, nói đi, anh mắc phải bệnh gì, muốn tránh chị kiều và phu nhân, tự mình gặp bác sĩ? Trong bệnh viện không có cách nào trị liệu sao? Muốn tìm bên ngoài?..."

Thẩm Lương Xuyên:...

Khóe miệng Thẩm Lương Xuyên giật một cái, một lúc sau mới đứng lên: "Cậu có thể ngậm miệng."

Sau đó, anh nhìn về phía bác sĩ gia đình: "Giúp tôi lấy chút thuốc ngủ."

Tống Thành:... Cho nên, anh ta hiểu lầm cái gì sao?

-

Kiều Luyến tỉnh lại, Thẩm Lương Xuyên không ở bên người.

Sắc trời đã sáng rõ, hôm nay khó có khi ánh nắng tươi sáng, sương mù cũng không nghiêm trọng.

Cô rời giường rửa mặt, xuống lầu thì thấy được Hạ Diệp Hoa đang xem báo, Kiều Dịch thì an tĩnh đọc sách.

Cô liền lên tiếng chào với Hạ Diệp Hoa.

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Hôm qua ngủ không ngon sao? Lúc Lương Xuyên rời đi nói, không nên gọi con, để con ngủ tiếp."

Kiều Luyến lập tức nở nụ cười, "Vâng."

Ăn bữa sáng, đã mười một giờ trưa.

Thẩm Lương Xuyên trở về rồi.

Hạ Diệp Hoa và Kiều Luyến trông thấy anh, đều có chút kỳ quái: "Làm sao cái giờ này đã trở về rồi hả? Công việc không vội sao?"

Kỳ thật, căn bản cũng không có công việc gì.

Thẩm Lương Xuyên gật đầu, không nói chuyện, ánh mắt rơi vào Kiều Luyến, thấy cô ngù đến gương mặt đỏ bừng, giống như táo đỏ, yên lòng.

Hạ Diệp HOA đã hô một tiếng với thím Lý trong bếp: "Thím Lý, Lương Xuyên về rồi! Com trưa làm cho nó!"

"Được rồi!"

Trong phòng bếp, truyền đến tiếng thím Lý.

Trong lúc nhất thời, không khí trong phòng khách hòa hợp, vô cùng hòa thuận.

Nhưng rất nhanh, cái bầu không khí này, liền bị người phá hủy.

Chuông cửa vang lên, thím Lý đi mở cửa, tiếp lấy thím Lý kinh ngạc, lớn giọng chán ghét truyền tới: "Sao cô lại tới đây?"

Đám Kiều Luyến ngẩng đầu lên, liền thấy một người phụ nữ không mời mà tới.

Mai Phụng đứng ở cửa, trên mặt chất đầy nụ cười, đi theo phía sau là hai bảo vệ, trong tay mang theo quà tặng lớn.

Bà ta khiêm tốn mở miệng nói: "Mẹ Từ Hào, tôi đến nhận lỗi với mọi người!"

Lời này rơi xuống, hai bảo vệ tiến lên trước một bước, đẩy thím Lý ra, tiếp Mai Phụng đi đến.

Nhìn dáng vẻ bọn họ cường thế, Kiều Luyến nhú mày lại, lập tức đứng lên, ngăn ở trước mặt Hạ Diệp Hoa.

Ánh mắt Mai Phụng, lại rơi trong phòng, đánh giá chung quanh, mặc dù không có nói câu nào, có thể nhìn thấy, rõ ràng ánh mắt mang theo châm chọc.

Giống như châm chọc bà: Trước kia, bà ở biệt thự Thẩm gia, nhưng bây giờ, nữ chỉ nhân Thẩm gia, là Mai Phụng bà!

Cái ánh mắt tràn đầy ác liệt, để trông mắt Hạ Diệp Hoa co rụt lại, không khách khí mở miệng: "Mời cô rời đi."

Mai Phụng lại thở dài: "Mẹ Từ Hào, có chuyện gì, chúng ta không nên ngồi xuống nói chuyện hay sao? Tôi là thay cha của thằng bé tới xin lỗi bà. Bà xem, nghe nói thân thể bà không tốt, cho nên những quà tặng này, là tôi mua tới tẩm bổ thân thể cho bà."

Hạ Diệp Hoa lạnh lùng như băng: "Không cần, tôi không muốn nhìn thấy cô, nếu như cô còn không đi, cũng đừng trách tôi báo cảnh sát!"

Một câu rơi xuống, trông mắt Mai Phụng co rụt lại.

Chợt, bà ta bỗng nhiên tiến lên một bước: "Bịch" lập tức quỳ gối trước mặt Hạ Diệp Hoa!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 804: Anh như bóng với hình (28)

Hành động này quá mức đột ngột, để mấy người giật nảy mình.

Thế nhưng lấy lại tinh thần, lại không ai tiến diu bà ta đứng lên.

Bà ta phá hủy gia đình Hạ Diệp Hoa, để bọn họ rời đi trắng tay, cái quỷ này cũng là đương nhiên.

Hạ Diệp Hoa nhận được!

Hạ Diệp Hoa nở nụ cười gằn: "Cô làm cái gì vậy?"

Kiều Luyến ở bên cạnh cũng châm chọc khiêu khích: "Mẹ, con nhớ được, nhóm tiểu thiếp ở cổ đại, vào cửa đều phải quỳ xuống dập đầu cho chủ mẫu, chẳng lẽ đi Mai đây cũng muốn để mẹ thừa nhận thân phận của bà ta?"

Một câu, nói cho bầu không khí, nhất thời nhẹ nhõm hài hước.

Còn châm chọc Mai Phụng, Kiều Duyên có thể thấy được sắc mặt bà ta trực tiếp đen lại.

Kiều Duyên ra về không biết mở miệng: "Ai nha, hiện tại xã hội mới, không có chú ý nhiều như vậy rồi~ Mai phu nhân, bà vẫn là mau dậy đi."

Một câu nói cho Mai Phụng nghiêng răng nghiêng lợi.

Bà ta bị chọc tức cho ngực đập trùng.

Nhưng đến cùng vẫn ần ần, rất nhanh nuốt tức giận xuống, sau đó cúi đầu, che giấu oán hận trong mắt, bà ta mở miệng nói: "Chị Hạ, mẹ Tử Hào, tôi cầu chị đừng đi kiện nữa có được hay không? Hôn lễ của Tử Hào sắp đến, cái này nếu mà dính vào cảnh sát, cũng xúi quẩy! Vì Tử Hào, coi như tôi xin chị, được không?"

Một câu, nói Hạ Diệp Hoa tức hỏn hển.

Vì Tử Hào...

Bà vốn dự định không khởi tố, nhưng bây giờ đáp ứng bà ta, không phải là bởi vì nhìn bà ta quỳ xuống, cho nên mới đáp ứng sao?

Hạ Diệp Hoa thật sự là bị bà ta làm tức chết, nhú chặt lông mày, siết chặt nắm tay.

Mai Phụng liền quỳ ở đó: "Tôi biết chị không thích tôi, những năm này trong lòng oán hận, hiện tại tôi quỳ xuống, để chị hả giận, chị đừng làm khó để Tử Hào được không? Trong lòng Tử Hào, thật ra là có người mẹ như chị!"

Hạ Diệp Hoa:...

Lúc nào mà bà khó xử với Thẩm Tử Hào rồi hả?

Bà muốn, chỉ là Thẩm Tu không hề tới quấy rối!

Bà lui về sau một bước, nhú lông mày.

Kiều Duyên liền lên trước một bước, nhìn Mai Phụng: "Mai phu nhân, mời bà rời đi."

Mai Phụng lắc đầu: "Nếu như không buông tha cho Tử Hào, tôi liền quỳ hoài không dậy!"

Cái này là chiêu vô lại!

Kiều Duyên và Thẩm Lương Xuyên liếc nhau, nở nụ cười: "Vậy bà cứ quỳ đi, mời bà đi ra ngoài, không nên ở nhà tôi, bằng không tôi liền gọi cảnh sát đến!"

Mai Phụng sững sờ, trông thấy Kiều Duyên tiến lên một bước, liền muốn động thủ, bà ta đứng lên, lui về sau hai bước.

Chợt, cửa phòng lập tức đóng lại.

Mai Phụng hít mắt lại, một lúc sau, khẽ gạt đầu với bảo vệ.

Người kia liền đưa điện thoại luôn nắm trong tay ra, đem chuyện mới vừa quay lại, đưa cho Mai Phụng nhìn.

Mai Phụng nhìn thoáng qua, nở nụ cười gằn, chợt gửi lên mạng.

Loại chuyện này, náo loạn ra, mắt mặt đương nhiên là Thẩm gia!

Bà ta là người phụ nữ nhỏ nhỏ, không sợ mất mặt.

Bà ta là sợ Thẩm Tử Hào thật sự bị Hạ Diệp Hoa thu mua.

Từ khi Hạ Noãn Noãn theo Thẩm Tử Hào lĩnh chứng, bà ta đã cảm thấy, Thẩm Tử Hào thoát ly khống chế của bà ta.

Hiện tại, bà ta muốn để Thẩm Tử Hào nhìn xem, mẹ ruột của nó chết sống không nhượng bộ, mà bà ta ở đây nhận hết ỳ khuất.

Nghĩ tới đây, ánh mắt bà ta trở nên kiên quyết, trực tiếp lui về sau một bước, quỳ xuống lần nữa.

Cùng lúc đó, cái video trên mạng, cũng nhanh chóng lưu truyền ra. Phía trên kia, một phụ nữ, quỳ gối trước cửa biệt thự, gần sang năm mới, nhìn qua vô cùng tiêu điều.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 805: Anh như bóng với hình (29)

Lúc này Thẩm Từ Hào đang bồi Hạ Noãn Noãn, cùng cha mẹ Hạ, ở trong khách sạn ăn cơm trưa.

Sau khi bọn họ cơm nước xong, chuẩn bị đi thử áo cưới.

Bởi vì hôn lễ tương đối gấp, đi đặt áo cưới yêu cầu đã không còn kịp, cho nên tìm kiểu dáng kinh điển, sửa lại chút.

Hạ Noãn Noãn cũng không có xoi mói đối với mấy cái này, huống hồ bản thân dung mạo của cô xinh đẹp, cũng không chọn đồ.

Đang dùng cơm, Thẩm Từ Hào nhận được điện thoại, là Thẩm Tu gọi tới.

Vừa nghe, liền nghe thấy tiếng Thẩm Tu: "Mau lên mạng xem! Lần này mẹ con quá phận rồi! Tại sao bà ta có thể nhục nhã Mai Phụng như thế! Dù sao Mai Phụng cũng là mẹ kế con!! Bà ta có ý kiến, để cho bà ta động đến ta! Nhục nhã người như thế, có ý tứ sao? Không phải đập đồ nhà bọn họ sao? Cần phải như thế à?"

Thẩm Từ Hào nghe ra sự tình trong nhà, liền đau đầu.

Cậu ta nhíu lông mày: "Thế nào?"

"Con đi xem video liền biết! Đem loại video này truyền lên trên mạng, lại nói cho mọi người, Thẩm Tu ta phải cúi đầu với bọn họ sao?! Quả thực là quá phận rồi!"

Lời này rơi xuống, Thẩm Tu liền trực tiếp cúp điện thoại.

Thẩm Từ Hào không rõ ràng cho lắm, mở điện thoại di động ra, lên weibo, liền thấy cái video kia.

Trong video, một phụ nữ quỳ xuống, dù chỉ soi khía cạnh, cũng có thể nhìn ra, đó là Mai Phụng.

Trông mặt Thẩm Từ Hào co rút lại, liền nghe thấy Mai Phụng nói chuyện: "Tôi biết bà không thích tôi, những năm này trong lòng bà khổ sở, hiện tại tôi quỳ xuống cho bà, để bà chút giận, bà đừng làm khó dễ Từ Hào được không? Trong lòng Từ Hào, thật ra là có người mẹ như bà!"

Thẩm Từ Hào đứng lên, hốc mắt lập tức đỏ lên.

Mai Phụng nhận được khuất nhục như vậy, quả thực là quá phận rồi!

Ngực của cậu ta phập phồng, sắc mặt đều đen lại, khẽ gật đầu với cha mẹ Hạ, mở miệng nói: "Trong nhà có chút chuyện, con trở về nhà một chuyến."

Sau đó đứng lên, liền đi ra ngoài.

Hạ Noãn Noãn trông thấy bộ dạng của cậu ta, vội vàng đi theo ra ngoài, theo sát ở phía sau cậu ta: "Thế nào?"

Hốc mắt Thẩm Từ Hào đỏ bừng: "Một người mẹ ruột, một người mẹ kế, làm sao lại hoàn toàn khác biệt vậy? Nếu như không phải tuổi tác không đúng, tôi cũng hoài nghi, Mai Phụng mới là mẹ ruột tôi!"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, nhất thời ngậm miệng lại, không dám nói chuyện.

Thế nhưng trong lòng, lại lo lắng.

Cô không nói hai lời, nhìn Thẩm Từ Hào mở cửa xe, vội vàng đi đến ghé lái.

Thẩm Từ Hào nhìn cô một cái.

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Em đi qua cùng anh."

Em đi qua cùng anh...

Một câu, ấm áp trái tim Thẩm Từ Hào.

Hạ Noãn Noãn luôn luôn có loại mị lực, bất ngờ nói ra lời, xưa nay sẽ không để cậu ta cảm thấy phản cảm.

Thậm chí sẽ để cho cậu ta cảm thấy, vô luận trải qua việc gì, cô gái này, luôn luôn theo ở cùng với mình.

Cô nhìn yếu đuối, kỳ thật có trí tuệ, nói lời luôn luôn có đạo lý.

Tâm Thẩm Từ Hào, không tự chủ bình tĩnh trở lại.

Hạ Noãn Noãn lại mở miệng: "Di Mai qua Thẩm gia làm gì?"

Thẩm Từ Hào thở dài: " Là vì chuyện của cha."

Ánh mắt Hạ Noãn Noãn lóe lên mấy phần: "A" một tiếng, thở dài: "Lúc mẹ rời khỏi Thẩm gia, có phải cảm thấy, cha và di Mai không minh bạch không?"

Thẩm Từ Hào lập tức hừ lạnh một tiếng: "Đó là bà ấy tìm có!"

Hạ Noãn Noãn sững sờ, "Nhưng sau cùng, không phải di Mai ở cùng cha sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 806: Anh như bóng với hình (30)

Thẩm Từ Hào sững sờ.

Cậu ta bỗng nhiên dừng xe lại, quay đầu nhìn về phía Hạ Noãn Noãn: "Em có ý gì?"

Hạ Noãn Noãn cúi thấp đầu xuống: "Em, em chính là nói như vậy. Dù sao, chuyện nhà các anh, em cũng không rõ ràng."

Dáng vẻ cô khiếp nhược như thế, để Thẩm Từ Hào không phát hỏa được.

Mà lại là "Nhà các anh"sao?

Ánh mắt Thẩm Từ Hào lóe lên một cái, lúc này mới ho khan một tiếng, nhìn về phía trước: "Kỳ thật năm đó, cha mẹ đột nhiên ly hôn, mẹ mang theo Thẩm Lương Xuyên rời đi Thẩm gia, không phải tôi chưa từng hoài nghi."

Hạ Noãn Noãn ngẩng đầu lên, quay đầu nhìn về phía cậu ta, nghe cậu ta nói chuyện đã qua.

Thẩm Từ Hào tiếp tục mở miệng: "Lúc ấy, tôi từ nước ngoài trở về, cha nói, mẹ là có quan hệ với cha Thiên Vũ, cho nên mới chết sống rời khỏi Thẩm gia. Thậm chí chút xu bạc không cảm, tịnh thân rời đi."

"Về sau, tôi qua tìm mẹ, mẹ lại nói, là cha và di Mai vượt quá giới hạn bị bà phát hiện, bà mới rời khỏi."

Hai bên đều có giải thích.

Hạ Noãn Noãn nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Như vậy, là cái gì để anh tin tưởng cha, mà không có tin tưởng mẹ?"

Thẩm Từ Hào hít sâu một hơi: "Lúc mẹ nói lời này, bản thân cũng có chút từ ngữ mập mờ, vả lại, nếu như mẹ hoài nghi chồng mình, vì sao tịnh thân rời đi? Xem như ly hôn, cũng có thể làm thủ tục bình thường! Rời đi sạch sẽ, hoàn toàn là muốn thoát khỏi Thẩm gia... Huống hồ, lúc ấy tôi hỏi qua rất nhiều người, tôi cũng điều tra qua rất nhiều, cha và di Mai, thật sự không có gì, hoàn toàn là quan hệ nhân viên, thế nhưng mẹ và cha Thiên Vũ... Đích thật là có qua lại nhiều lần."

Qua lại nhiều lần, cậu ta nói nói ra từng chữ.

Cậu ta nói đến đây, còn kéo căng cằm: "Lúc cha tôi còn trẻ, nổi danh là rất thích mẹ, hai người bọn họ xem như thanh mai trúc mã lớn lên, chẳng qua về sau mẹ gả cho cha, khi tôi còn bé thường nghe cha nói, ông sợ hãi mẹ sẽ từ bỏ chúng tôi."

Nói đến đây, cậu ta lại trầm mặc một chút, sau đó mở miệng nói: "Mẹ Thiên Vũ sinh Thiên Vũ xong thì qua đời, cũng bởi vì cảm thấy cha của Thiên Vũ ở cùng mẹ tôi, trong lúc trong thán tâm tình không tốt, sau cùng chết đi."

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, nhất thời minh bạch tất cả nội dung.

Mẹ Thiên Vũ qua đời, để Thẩm Từ Hào hoài nghi Hạ Diệp Hoa thật sự có cái gì với cha Thiên Vũ.

Lại thêm Thẩm Tu chỉ đạo, Thẩm Từ Hào cảm thấy Hạ Diệp Hoa bỏ nhà quên con, không tính là gì.

Thế nhưng...

"Nhưng bây giờ, cha và di Mai ở cùng một chỗ, mà mẹ và cha Thiên Vũ không có ở cùng một chỗ... Với lại, em ở bên phu nhân lâu như vậy, cũng chưa từng gặp qua cha Thiên Vũ đi qua thăm bà, nói rõ hai người, thật sự trong sạch. Em ở bên kia, cũng coi như là ở hơn một tháng."

Câu nói này rơi xuống, Thẩm Từ Hào liền ngây ngẩn cả người.

Tuy lời ả Noãn Noãn không xuôi tai, cũng rất có đạo lý.

Vô luận như thế nào, cha cũng ở cùng Mai Phụng.

Thế nhưng mẹ không có ở cùng một chỗ với cha Thiên Vũ.

Thẩm Từ Hào nhú lông mày.

Lúc nghe được Mai Phụng quỳ gối ở Thẩm gia, vô cùng lo lắng, trong lúc vô tình, cứ như vậy chậm rãi biến mất.

Sắc mặt cậu ta nghiêm túc, cứ mang theo Hạ Noãn Noãn đi tới biệt thự Thẩm gia.

Mới vừa đến Thẩm gia, liền thấy thân hình Mai Phụng lao đảo muốn ngã, quỳ gối bên ngoài biệt thự.

Hiện tại là mùa đông, gió thổi lạnh lẽo.

Loại này quý phu nhân giống như Mai Phụng, mặc đều ít ỏi, đại bộ phận ở ngoài chỉ phủ thêm một chiếc áo choàng lông, bởi vì bọn họ hoạt động rất ít bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 807: Là ai ghi chép ngấm video? (1)

Giờ này khắc này, Mai Phụng bị đông cứng, sắc mặt trắng bệch, thân hình phát run, vẫn còn kiên trì trong gió.

Trông thấy bà ta, trông mất Thẩm Từ Hào co rụt lại, cả người đều giống như mèo bị đâm đuôi, lập tức nổ tung!

"Két!" Xe dừng lại trong nháy, cậu ta liền mở cửa xe, nhảy xuống.

Đi thẳng đến chỗ Mai Phụng!

Lúc trên đường tới, đáy lòng sinh ra nghi ngờ với Mai Phụng, vào giờ phút này, nương theo bộ dạng bà ta thê thảm, mà lập tức biến mất!

Dù Mai Phụng là giả, thì thế nào?

Bà ta đến chỗ này vì mình, cầu Hạ Diệp Hoa giờ cao đánh khẽ.

Cậu ta lập tức đi tới trước mặt của bà ta, trực tiếp kéo cánh tay của bà ta lại: "Di Mai, đi ở chỗ này làm gì? Di đứng lên!"

Mai Phụng nghe nói như thế, từ từ nghiêng đầu lại, giống như mới chú ý tới Thẩm Từ Hào đến, nhất thời kinh ngạc, mở miệng nói: "Từ Hào, sao con lại tới đây?"

Sắc mặt Thẩm Từ Hào tái xanh, nhìn cửa đóng chặt.

Ở cửa sắt này, lạnh băng không có một tia nhiệt độ.

Liền giống như muốn cắt trở cậu ta bên ngoài.

Trong lòng của cậu ta, bỗng nhiên sinh ra một loại ý nghĩ bi thương.

Giống như là tám năm trước, Hạ Diệp Hoa mang theo Thẩm Lương Xuyên rời đi Thẩm gia, từ bỏ cậu ta!

Thẩm Từ Hào nắm lấy nắm tay, sau đó trực tiếp đi về phía trước!

Cậu ta giờ cánh tay lên, dùng sức nhấn chuông cửa.

"Đình đình đình" vang lên, cậu ta còn không biết dừng, dùng sức nhấn.

Một lát sau, cuối cùng cửa sắt mở ra.

Thím Lý xuất hiện tại chỗ, trong giọng nói mang không kiên nhẫn: "Làm sao? Quỳ không nổi nữa à? Vậy cô đi đi, còn muốn làm gì?"

Nói cho hết lời, cũng thấy rõ ràng người trước mặt, nhất thời kinh ngạc mở to hai mắt: "Tử Hào thiếu gia?"

Ánh mắt Thẩm Tử Hào giống như là muốn ăn người, chăm chọc nhìn thím Lý: "thím Lý, bà chẳng qua là một giúp việc nhà tôi trước kia! Thật sự coi mình là rể hành rồi hả?! Bà tránh ra cho tôi!"

Người ác miệng, đang bị giận điên, hoàn toàn không bận tâm, một câu nói của mình, có thể sẽ đã thương người luôn đi theo mẹ mình!

Sắc mặt Thím Lý trắng nhợt.

Bà lui về sau một bước, Thẩm Tử Hào đã vọt vào.

Nghe tiếng phá cửa bên ngoài, Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên liền liếc nhau, vội vàng từ trên lầu xuống, đi ra ngoài.

Vừa đi đến cửa nơi, liền nghe được câu nói kia của Thẩm Tử Hào, Kiều Luyến nhìn sắc mặt Thẩm Lương Xuyên đen lại, anh trực tiếp tiến lên, kéo tay Thẩm Tử Hào lại: "Cin lỗi thím Lý!"

"Xin lỗi? Tôi dựa vào cái gì xin lỗi? Tôi nói chẳng lẽ không đúng không? Bà ta chỉ là giúp việc, dựa vào cái gì hô to gọi nhỏ?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Hạ Diệp Hoa đã nghe được tiếng, từ trong phòng đi ra, trông thấy Thẩm Tử Hào, lập tức kinh ngạc: "Tử Hào tới?"

Thẩm Tử Hào nở nụ cười gằn: "Tôi tới, nếu như tôi không tới, làm sao biết bà chà đạp di Mai của tôi như thế! Mẹ, cho tới bây giờ tôi cũng không biết, bà là người tâm ngoan thủ lạt như thế!"

Cậu ta quay đầu, nhìn về phía đuôi Mai Phụng đuôi thao, nhìn bà ta được bảo vệ nâng đỡ, hai cái đùi đều đang phát run, ăn mặc đơn bạc, quỳ trên mặt đất lâu như vậy, khẳng định đều đông lạnh!

Tim của cậu ta liền lập tức bị hút.

Cậu ta bỗng nhiên nghĩ đến, năm năm trước, chính mình bởi vì bị mẹ vứt bỏ tâm tình không tốt, ở bên ngoài hồ nháo chọc họa, cha cũng phạt cậu ta qua Từ Đường quỳ.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 808: Là ai ghi chép ngắt video? (2)

Đó cũng là một mùa đông, mặt đất lạnh thấu xương.

Một mình lẻ loi trợ trợ, cảm giác giống như bị toàn thế giới từ bỏ.

Cậu ta không nhận được sẽ nghĩ, nếu như mẹ ở nhà, lúc này sẽ nói mấy câu thay cậu ta, cậu ta sẽ không khổ sở như thế.

Về sau, cậu ta biết, cậu ta quỳ gối trong từ đường, Mai Phụng liền quỳ gối trước mặt cha, xin ông bỏ qua cho mình.

Cuối cùng cha bỏ qua, Mai Phụng liền đỡ cậu ta, đồng thời lập tức còn đắp chăn lên đầu gối cậu ta, còn nói: "Đầu gối quan trọng nhất, chỗ chỗ khớp thì ngàn vạn không thể để bị lạnh, ta chính lúc còn trẻ không có chú ý, mặc đơn bạc, hiện tại thỉnh thoảng đầu gối đau."

Đầu gối của bà không tốt, có thể vì cậu ta, chịu nhiều khổ như vậy.

Một khắc này, cậu ta liền thề, về sau xem Mai Phụng như mẹ mà đối đãi.

Mẹ ruột không muốn cậu ta, có người muốn cậu ta.

Mà bây giờ, Mai Phụng lại một lần nữa bởi vì cậu ta quý xuống, còn bị người truyền lên mạng, tùy ý nhục nhã!

Sắc mặt Thẩm Tử Hào lập tức đỏ bừng lên.

Hạ Diệp Hoa nghe được bốn chữ âm ngoan thủ đoạn, cước bộ dừng lại.

Bị Thẩm Tử Hào đã thương nhiều lần như vậy, bà cảm thấy mình tâm đều đau nhức chết lặng.

Bà nhìn chăm chăm người trước mặt.

Một lúc sau cuối cùng mới không nhịn được mở miệng nói: "Tử Hào, ta trước kia cho tới bây giờ đều cảm thấy, để con ở lại Thẩm gia, là lựa chọn chính xác nhất. Nhưng bây giờ, ta thật hối hận rồi!"

"Nếu như sớm biết, có một ngày con lại biến thành một người không phân phải trái như thế, bị người nắm mũi dẫn đi, lúc trước cho dù ăn xin, ta cũng phải mang con theo!"

Tròng mắt Thẩm Tử Hào co rụt lại.

Hạ Diệp Hoa là trách cậu ta không phân phải trái?

Cậu ta nở nụ cười châm chọc, chỉ cảm thấy trong lòng lạnh buốt.

Trong ánh mắt Hạ Diệp Hoa mang đủ loại biểu tình thất vọng, triệt để đã thương cậu ta.

Mai Phụng đã kêu lên: "Chị Hạ, chị chán ghét tôi không sao! Thế nhưng chị đừng giận chó đánh mèo Tử Hào! Tử Hào ưu tú như vậy, làm sao lại không phân phải trái hả? Người nào đối tốt với nó, chính nó có cảm giác!!"

Bà ta giống như là bị chọc tức, giống như là để bảo toàn ý đồ của mình, bỗng nhiên vọt tới trước mặt Thẩm Tử Hào, trực tiếp đứng trước mặt Thẩm Tử Hào, nhìn Hạ Diệp Hoa: "Chị Hạ, tôi vẫn câu nói kia, chị có thể mắng tôi, nhưng xin chị đừng mắng Tử Hào!"

"Tôi còn muốn cảm tạ chị để Tử Hào lưu tại Thẩm gia, để tôi có đứa con trai tốt như vậy! Chị không muốn, tôi muốn!"

Chị không muốn, tôi muốn..

Trong nháy mắt hốc mắt Thẩm Tử Hào biến đỏ.

Đúng vậy, cho tới bây giờ cậu ta đều là người mẹ không muốn

Bà muốn, mãi mãi là Thẩm Lương Xuyên!

Nghĩ đến đây, Thẩm Tử Hào nở nụ cười châm chọc: "Hạ phu nhân, rất xin lỗi để bà thất vọng rồi! Có phải Thẩm gia chúng tôi, trở thành trò cười toàn bộ Bắc Kinh hay không, có phải hôn lễ của tôi, trở thành đề tài câu chuyện nhiều nhất toàn bộ Bắc Kinh hay không, bà liên vui về?!"

Một câu, nói Hạ Diệp Hoa hơi sững sờ: "Con có ý gì?"

"Có ý gì sao?!" Thẩm Tử Hào cầm lên điện thoại di động, trực tiếp mở video ra, đưa tới trước mặt mọi người.

Mặt mũi cậu ta tràn đầy tức giận, mở miệng nói: "Để đi Mai trở thành đàm tiếu trên mạng, đây chính là trả thù của bà sao?!"

"Bà thật đúng là đủ hung ác! Nếu như vậy, về sau đi Mai còn mặt mũi nào gặp người?!"

"Hạ phu nhân, làm phiền bà lần sau muốn trả thù người khác, có thể suy nghĩ một chút cho con trai tốt của bà hay không, để anh ta có thể ngẩng đầu trước mặt mọi người!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 809: Là ai quay video? (3)

Thẩm Tử Hào nói cho tất cả mọi người ngăn cản cả người.

Video phát lên, lời đồn cũng không phải rất nhanh.

Mai Phụng cũng không phải đại minh tinh, lại thêm không có chỉ rõ là ai, cho nên lúc này cũng chỉ vài vụn nhẩn.

Bởi vậy Kiều Luyến, Thẩm Lương Xuyên đều không nhìn thấy.

Hạ Diệp Hoa cũng kinh ngạc nhìn chằm chằm này video: "Cái này, cái này người nào gửi!"

"Người nào gửi? Ngoại trừ bà, còn có ai!" Thẩm Tử Hào nở nụ cười gằn: "cho tới bây giờ, bà còn giả bộ với tôi!"

Cậu ta quay đầu nhìn Mai Phụng một chút, thấy Mai Phụng nhìn thấy video này, sắc mặt lập tức trở trắng, lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, bà ta chăm chú nắm lấy nắm đấm, giống như nhận lấy cái gì vô cùng nhục nhã, thân thể cũng lung lay sắp đổ, sắp ngất đi!

Thẩm Tử Hào càng thêm đau lòng.

Cậu ta quay đầu, nhìn về phía Hạ Diệp Hoa: "Quý xuống đã với nhục nhã người, bà còn nhất định phải ác như vậy sao?"

Hạ Diệp Hoa nhíu lông mày: "Không phải ta gửi!"

Lời này rơi xuống, liền nghe ở cửa truyền đến tiếng động, mọi người đồng loạt quay đầu, liền thấy Thẩm Tu chạy vào.

Sắc mặt ông ta vô cùng âm trầm, vừa tiến vào, liền nóng nảy nhìn về phía Mai Phụng, thấy bà ta không có chuyện, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, chợt hung tợn nhìn về phía Hạ Diệp Hoa: "Cái này là mục đích của bà sao! Quyết tâm muốn hại tôi, chính là vì tra tấn a Phụng sao?! Người phụ nữ này, tại sao có thể ác tâm như vậy!"

Một người hai người, đều nói là Hạ Diệp Hoa gửi ra video.

Hạ Diệp Hoa liền nở nụ cười gằn: "Tôi nói, video không phải tôi gửi!"

Tầm mắt của bà rơi vào Thẩm Tử Hào: "Là tôi buộc cô ta quý xuống sao?"

Thẩm Tử Hào bị nghẹn.

Mai Phụng lập tức mở miệng: "Không, là chính tôi cam tâm tình nguyện."

"Là tôi buộc bà ta tới sao?"

Mai Phụng cũng lập tức lắc đầu: "Không, là chính tôi muốn tới."

"Cho nên?" Hạ Diệp Hoa nhìn chằm chằm bà ta: "Cho nên sao tôi biết mà gửi video lên? Tôi căn bản cũng không biết hôm nay cô ta sẽ đến!"

Bà nhìn về phía Thẩm Tử Hào lần nữa: "Cô ta đột nhiên chạy đến cửa nhà tôi quý, tôi có cách nào? Cô ta quý một chút, tôi chính là lòng dạ rắn rết, có phải hay không tôi quý xuống trước cô ta, cô ta cũng là kẻ đen tối?!"

"Logic đơn giản như vậy, đến cùng có biết hay không?!"

Thẩm Tử Hào hít một hơi.

Mai Phụng lại lập tức khóc lên, bà ta cúi đầu, thút thít, thân thể bởi vì lạnh lẽo mà run rẩy.

Bà ta mở miệng nói: "Cha Tử Hào là người tính cách kiêu ngạo, khẳng định tôi sẽ tới..."

Một câu, để Thẩm Tu gật đầu: "Đúng, nhà chúng tôi có thể cúi đầu xuống cầu bà, sẽ chỉ có cô ấy! Sao bà có thể nghĩ không ra? Hôm qua bà không cho Tử Hào mặt mũi, không phải là vì đợi cô ấy tới cửa cầu xin sao?!"

"Nhưng lần này, bà làm quá phận rồi!"

Hạ Diệp Hoa không để ý đến ông ta, chỉ là nhìn Thẩm Tử Hào: "Con tin bọn họ, không tin ta sao?"

Thẩm Tử Hào nhíu lông mày: "Video là từ nơi này phát ra, nơi này trừ mấy người, còn có ai?"

Trên mặt Hạ Diệp Hoa lộ ra bi thương.

Kiều Luyến trông thấy bộ dạng này, vội vàng tiến lên một bước, đỡ Hạ Diệp Hoa.

Mặc dù Hạ Diệp Hoa không có nói chuyện, thế nhưng dáng vẻ đó, rất rõ ràng nói cho mọi người, bà rất thương tâm.

Trông thấy bộ dáng của bà, Thẩm Tử Hào hít một hơi.

Nhưng vào lúc này, Thẩm Lương Xuyên lại tiến lên một bước, ánh mắt trực tiếp vào Thẩm Từ Hào: "Nơi này ngoại trừ chúng tôi, còn có bà ta!"

Dứt lời, tay của anh, liền chỉ hướng Mai Phụng.

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Anh có ý tứ gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 810: Là ai quay video? (4)

Thẩm Lương Xuyên hít một hơi, cầm lấy điện thoại di động của Thẩm Từ Hào.

Anh chỉ phía trên hình ảnh, mở miệng nói: "Cậu nhìn kỹ góc độ quay một chút! Nhìn xem lúc quay video này, người đứng đây!"

Góc độ quay sao?

Góc độ quay, là từ trong góc đi vào.

Nếu như Mai Phụng quỳ ở cửa, như vậy góc độ quay, ngay ở bên trái Mai Phụng.

Bên trái Mai Phụng?

Bên trái là ở ngoài Thẩm gia!

Lúc đó, người của Thẩm gia đứng ở trong cửa, làm sao có thể quay ở ngoài được?

Trông mặt Thẩm Từ Hào co rụt lại, nhìn ra sau.

Khi đó, đứng ở bên cạnh Mai Phụng, chỉ có thể là bảo vệ!

Thẩm Từ Hào nhíu lông mày.

Mà câu nói này vừa ra, Mai Phụng liền rũ con ngươi xuống, bà ta cười khổ một cái, lộ ra dáng vẻ bi thương: "Chị Hạ đối với tôi như vậy, tôi cho là đã tòi tẹ nhất, không nghĩ tới lại còn muốn nói xấu tôi sao?"

Bà ta cười khổ ngẩng đầu lên: "Tôi là kẻ ngu sao? Tự gọi nước bẩn vào mình như thế?"

Cái này vừa nói, Thẩm Từ liền trực tiếp mở miệng nói: "Vấn đề góc độ, đều có thể giải thích! Không chừng lúc ấy các người có người đứng ở chỗ này! Cậu muốn dựa vào góc độ, thế nhưng cậu có chứng cứ sao?"

Có chứng cứ sao?

Thẩm Lương Xuyên nói: "Đương nhiên có."

Một câu, để mắt Mai Phụng lóe lên mấy phần.

Bà ta dám làm như thế, chính chắc chắn, lúc ấy ngoại trừ người của Thẩm gia, cùng chỉ có hai bảo vệ bà ta mang tới, không có người ngoài.

Nên vào lúc đó không có nhân chứng khác.

Bà ta một mực chắc chắn, thì thế nào?

Nhưng bây giờ, Thẩm Lương Xuyên lại nói, câu ta có chứng cứ sao?

Sao cậu ta có thể có chứng cứ?

Mai Phụng nhíu lông mày, lại bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, vội ngẩng đầu lên.

Nếu như nói, thật sự có chứng cứ, như vậy thì nhất định là...

Tiếp đó nghe thấy Thẩm Lương Xuyên nói: "Ngoài cửa có giám sát."

Quả nhiên là như vậy!

Ngón tay Mai Phụng xiết chặt, quay đầu nhìn sang.

Thẩm Lương Xuyên đã mở miệng nói: "Giám sát ở cửa cứ qua sáu ngày sẽ xóa, vừa rồi quay lại, hẳn là đều có. Làm sao? Có muốn hiện tại mang cậu lên lầu nhìn giám sát hay không, đến cùng là ai quay video?"

Thẩm Tu cười lạnh: "Đưa lưng về phía giám sát, ai có thể nhìn thấy động tác nhỏ này?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn về phía ông ta: "Chúng ta muốn nhìn, cũng không phải là quá trình quay, mà chính là trong cả quá trình, người của Thẩm gia có đi ra ngoài hay không! Nếu như toàn bộ quá trình không có người đứng ở bên phía Mai Phụng, như vậy có phải nói rõ, tất cả đều là bà ta tự biên tự diễn một tuồng kịch?!"

Một câu roi xuống, sắc mặt Mai Phụng thay đổi!

Mà Kiều Luyện nghe được Thẩm Lương Xuyên nói câu này, liền quay đầu chạy vào biệt thự.

Hệ thống theo dõi trong nhà sẽ tự động lưu trữ video, cô trực tiếp mang Laptop chạy đến, thao tác mấy lần phía trên, thời gian giám sát trở về lúc Mai Phụng đến.

Cô mang laptop, trực tiếp đặt ở trong tay Thẩm Từ Hào!

Mai Phụng vào cửa quỳ xuống, toàn bộ thu vào đến trong mắt Thẩm Từ Hào.

Là bà ta tự động quỳ xuống, Hạ Diệp Hoa thậm chí không có nói câu nào...

Bọn họ chỉ khép cửa phòng lại, biểu thị cũng không chào đón bà ta...

Mà toàn bộ quá trình bên trong, người Thẩm gia hoàn toàn không có người đi ra ngoài.

Về phần đứng ở phía sau Mai Phụng, vừa lúc là bảo vệ của bà ta!

Nhưng bởi vì hệ thống theo dõi có điểm mù, cho nên người hộ vệ kia đưa lưng về phía giám sát, căn bản là không nhìn thấy động tác.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 811: Là ai quay video? (5)

Nhưng mà, rốt cuộc video là do ai quay, vừa xem hiểu ngay!

Trông mặt Thẩm Từ Hào co rụt lại, không thể tin nhìn về phía Mai Phụng.

Gương mặt Mai Phụng bối rối, một lúc sau mới xua tay: "Thật sự không phải ta quay, ta, sao ta có thể chửi bởi chính mình như thế? Ta thân là vợ hai của ba con, đã bị người cười nhạo, nếu như bị người ta biết... Ta còn có sống nổi không?"

Lời nói này rất đúng.

Những năm này, mỗi lần hào môn tụ họp, Mai Phụng vẫn luôn là đối tượng bị tranh luận.

Cậu ta đã từng không cẩn thận đi vào trong đám phụ nhân, nghe được bọn họ thảo luận đi Mai.

Cho nên, bà không có khả năng đặt mình vào trung tâm!

Quỳ xuống trước vợ cả, loại chuyện này nói ra, đều sẽ mất mặt.

Thẩm Từ Hào bỗng nhiên nắm chặt bảo vệ tổng đó: "Nói, đến cùng là ai sai anh quay video lại?"

Bảo vệ kia nhúu chặt lông mày, vô thức mở miệng: "Không phải tôi..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Từ Hào đã đánh một đấm vào mặt của hắn ta: "Không phải anh còn có thể là ai? Trong giám sát cho thấy!"

Hộ vệ kia nghe nói như thế, ngược lại ánh mắt sáng lên: "Đúng, thiếu gia, giám sát! Cái góc độ này, cũng không phải chỉ có tôi! Còn có giám sát!"

Còn có giám sát...

Một câu, để tay Thẩm Tử Hào hạ giữa không trung, thật lâu không có rơi xuống.

Mai Phụng cũng đã nhỏ giọng khóc thút thít, giống như cuối cùng tẩy thoát ỷ khuất của mình.

Thẩm Tử Hào nhú lông mày.

Cả người đã hỗn loạn.

Cậu ta quay đầu, nhìn Hạ Diệp Hoa một chút, lại nhìn về phía Mai Phụng khóc ỷ khuất.

Sau cùng, ánh mắt rơi vào đầu gối Mai Phụng.

Giờ này khắc này, người của hai bên, ông nói ông có lý bà nói bà có lý, cậu ta hoàn toàn không biết, phải tin tưởng phương nào.

Thẩm Tu đơn giản hơn cậu ta nhiều, trực tiếp nhìn Hạ Diệp Hoa mắng to: "Được lắm, thì ra ở chỗ này chờ chúng tôi! Nếu như không phải bảo vệ phản ứng rất nhanh, chúng tôi đều sẽ bị các người lừa bòn "

"Hiện tại, các người còn có lời gì nói?"

Hạ Diệp Hoa hoàn toàn không muốn đề ý đến ông ta.

Người của hai bên, trong lúc nhất thời đều không có người nói chuyện.

Thẩm Tu nhìn về phía Thẩm Tử Hào: " Tử Hào, con đang do dự cái gì? Hiện tại là tình huống như thế nào vẫn chưa rõ sao? Con thà rằng tin tưởng người phụ nữ vứt bỏ con, cũng không tin đi Mai nhất tâm với con sao?"

Đúng vậy.

Cậu ta đang do dự cái gì?

Thẩm Tử Hào vừa nghĩ tới đây, trên cổ tay cũng ẩm áp.

Cậu ta hơi sững sờ, nghiêng đầu qua liền thấy Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn nhìn cậu ta, mở miệng nói: "Tử Hào, không có chứng cứ, không nên oan uổng bất cứ người nào. Hiện tại không có chứng nói sẽ đi Mai tự quay video, nhưng cũng không có chứng cứ, nói rõ là mẹ quay, không phải sao?"

Đúng vậy, đều không có chứng cứ.

Ý Hạ Noãn Noãn cậu ta hiểu.

Phải công bằng.

Thẩm Tử Hào còn muốn nói chuyện, Hạ Noãn Noãn đã mở miệng: " Thân thể mẹ không tốt, anh nói ít vài lời đi."

Một câu, để Thẩm Tử Hào nghĩ đến lần trước Hạ Diệp Hoa suýt không sống nổi.

Đồng tử của cậu ta co rút lại, lập tức quay đầu nhìn về phía Hạ Diệp Hoa, chỉ thấy sắc mặt bà trắng bệch lần nữa.

Cậu ta siết chặt nắm đấm, lúc này mới đỡ Mai Phụng: " Được rồi, chuyện này... Tôi sẽ tra rõ ràng! Hiện tại chúng ta về trước."

Mai Phụng muốn nói lại thôi, nhưng đến cuối cùng không nói gì, đi theo Thẩm Tử Hào ra ngoài.

Thẩm Lương Xuyên đi theo đám bọn họ ra cửa, muốn đợi sau khi đám người rời đi, đóng cửa lại, lại không nghĩ rằng mới qua, liền thấy một nhân viên chuyển phát nhanh đứng ở bên ngoài: "Ngài khỏe chứ, đây là chuyển phát nhanh của Thẩm tiên sinh!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 812: Là ai quay video? (6)

Nghe được hai chữ chuyển phát nhanh, trông mắt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại.

Anh nhìn về phía nhân viên đưa hàng, ánh mắt rơi vào thẻ làm việc, xem ra là nhân viên chính thức.

Lúc anh đang suy nghĩ, Kiều Luyến liền đỡ Hạ Diệp Hoa đi ra.

Một bên khác, Thẩm Tử Hào đã đỡ Mai Phụng lên xe, đang định đi qua một bên khác, tiến vào ghế lái, Hạ Diệp Hoa chợt mở miệng: "Tử Hào."

Bước chân Thẩm Tử Hào dừng lại.

Cậu ta không quay đầu lại, không biết nên đối mặt với Hạ Diệp Hoa làm sao.

Nếu như Hạ Diệp Hoa lại nói xấu Mai Phụng, cậu ta nghe, vẫn phản bác sao?

Đang suy tư, liền nghe thấy Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Chúng ta đã rút đơn kiện rồi."

Một câu roi xuống, để thân thể Thẩm Tử Hào bỗng dưng cứng đờ.

Cậu ta không thể tin quay đầu, nhìn về phía Hạ Diệp Hoa, chỉ thấy Hạ Diệp Hoa bình tĩnh nhìn mình: "Sáng sớm hôm nay, liền rút đơn kiện rồi."

Câu nói kia của bà, là trước khi Mai Phụng đến, đã rút đơn kiện.

Cho nên, căn bản bà không có nghĩ thiết kế Mai Phụng!

Trông mắt Thẩm Tử Hào hơi híp, quay đầu nhìn về phía Mai Phụng ở trong xe.

Sắc mặt bà ta tái nhợt, cả người cóng đến phát run, nhìn vô cùng đáng thương.

Ánh mắt Thẩm Tử Hào trầm xuống, mím môi.

Cậu ta không biết nói cái gì, sau cùng chỉ có thể mở miệng: "Mẹ, cảm ơn."

Hạ Diệp Hoa lại lắc đầu, một lúc sau mới mở miệng: "Ta hi vọng, con có thể trở thành một người chính trực, làm rõ sai trái, có thể đảm đương."

Nói xong câu nói này, bà liền không che giấu được thất vọng, quay đầu, theo Kiều Luyến trở vào biệt thự.

Thẩm Tử Hào đứng tại chỗ, chỉ cảm thấy bóng lưng của mẹ, thô lương để cho người ta muốn khóc.

Cậu ta nắm lấy nắm tay, không biết vì cái gì, trái tim giống như là bị bàn tay vô hình cầm chặt, có chút đau nhức không thờ nổi.

Cậu ta hít vào một hơi thật sâu, sau đó lúc này mới quay đầu, lên xe.

Trên đường đi, Thẩm Tu đều hùng hùng hổ hổ.

"Tiền nhân kia, quả thực là không thể nói lý!"

"Càng ngày càng có tâm kế rồi! Loại chuyện này, đều làm được! Về sau đi Mai của con làm sao ra ngoài gặp người?"

"..."

Nói liên miên lái nhai, để tức giận của Thẩm Tử Hào lập tức đi lên, cậu ta trực tiếp quát: "Cha, cha có thể bớt tranh cãi hay không?"

Thẩm Tu bị nghẹn, một lúc sau mới mở miệng: "Làm sao? Ta cứ nói! Bà ta dám làm còn không cho người nói sao? Ta cho con biết! Hôm nay ta là muốn nói! Con về sau cách bọn họ xa một chút, không được tới nhà họ! Con kết hôn, cũng không cho gả thiệp cho họ! Càng không cho phép bọn họ trình diện! Người nhà bọn họ, ta không chào đón! Bọn họ căn bản là không coi chuyện kết hôn con là gì! Trước hôn lễ, làm ra nhiều chuyện như vậy..."

Thẩm Tử Hào từ kính chiếu hậu, có thể nhìn thấy Thẩm Tu tức giận mặt đỏ cả lên.

Trước kia cảm thấy, cha rất uy nghiêm, lúc nổi giận rất khủng bố, nhưng hôm nay Thẩm Tử Hào, lại cảm giác Thẩm Tu, không có một chút trách nhiệm.

Cậu ta đột nhiên mở miệng: "Cha, nếu như không phải cha chạy đến nhà bọn họ, đập nhà bọn họ, bọn họ cũng sẽ không khởi tố cha?"

Một câu, trực tiếp làm cho Thẩm Tu á khẩu không trả lời được!

Ông ta bị chọc tức, muốn nói điều gì, Mai Phụng cũng đã mở miệng: "Tử Hào, chuyện này là cha con làm không đúng, ông ấy cũng là bị chọc tức! Ai, ta và cha con chỉ có một đứa con trai, đương nhiên hi vọng hôn lễ của con có thể thập toàn thập mỹ. Con yên tâm, hôn lễ của con không cần quan tâm, chúng ta đều sẽ chuẩn bị cho con tốt nhất..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 813: Là ai quay video? (7)

Đang nói ba ba làm không đúng, lại đột nhiên chuyển dời đến ngắm phụ mẫu vì hấn làm cái gì.

Thẩm Từ Hào lập tức liền ỉu xiu xuống dưới.

Thế nhưng trong xe, lại có một đôi mắt, thủy chung tràn đầy tín nhiệm theo dõi cậu ta.

Thẩm Từ Hào sững sờ, quay đầu nhìn sang, liền thấy Hạ Noãn Noãn cổ vũ nhìn cậu ta, giống như cậu vừa mạnh mẽ với Thẩm Từ, đều là đáng giá.

Thẩm Từ Hào lập tức thẳng sau lưng, giống như tìm được người đáng tin cậy, cậu ta trực tiếp cắt ngang Mai Phụng, "Di Mai, cha, chuyện này, đến cùng là nhà chúng ta không đúng, về sau, mấy người đừng tới nhà mẹ con nữa."

Lời nói kiên quyết, mang theo lực lượng.

Mai Phụng bị nói sững sờ, không thể tin nhìn Thẩm Từ Hào.

Sự tình hôm nay, giống như tất cả nằm ngoài dự đoán của bà, trở nên càng không giống nhau.

Bà ta qua Thẩm gia quỳ, trên lý thuyết, Thẩm Từ Hào nổi giận bùng bùng mà đến, theo tính tình nóng nảy của nó, cái gì cũng không nghĩ, trực tiếp có thể khiến Hạ Diệp Hoa té xỉu lần nữa.

Nhưng hôm nay, lại trở nên bình tĩnh rất nhiều.

Để cho bà ta kém một chút, liền lộ ra sơ hở.

May mắn bảo vệ nhanh nhẹn, nhanh chóng đẩy chuyện lên camera giám sát.

Nếu không hôm nay hoàn toàn không thể hạ màn.

Mà trong xe, mấy lần bà ta dùng lời cảm động, lại bị cắt ngang..

Mai Phụng nhíu lông mày, ánh mắt rơi vào người Hạ Noãn Noãn.

Vừa rồi rõ ràng bà ta nhìn thấy Hạ Noãn Noãn cho Thẩm Từ Hào một ánh mắt, khích lệ cậu đem những lời kia nói ra.

Lúc đầu bà ta cho là, Hạ Noãn Noãn chỉ là một cô gái bình thường, lại không nghĩ tới, cô gái này, ảnh hưởng đối với Thẩm Từ Hào, lớn như vậy.

Cô hít một hơi lại.

Xe rất nhanh đã tới biệt thự.

Mai Phụng xuống xe, vừa định nói chuyện, Thẩm Từ Hào đã lại lên xe: "Cha, di Mai, con đưa Noãn Noãn trở về."

Mai Phụng:...

Trước kia, chính mình bị thương, khẳng định cậu sẽ chăm sóc bà ta trước tiên, hỏi han ân cần.

Nhưng bây giờ, lại muốn đưa Hạ Noãn Noãn trở về trước.

Cái nhận biết này, để cho bà ta cảm giác trong lòng không thoải mái, lại cũng chỉ có thể khẽ gật đầu.

Thẩm Từ Hào lái xe đưa Hạ Noãn Noãn ra ngoài.

Trên đường, Hạ Noãn Noãn trộm nhìn cậu ta một cái, lúc này mới lên tiếng: "Trên thế giới này không có người mẹ không suy nghĩ vì con mình, hôm nay mẹ bị anh nói như vậy, cuối cùng vẫn thỏa hiệp. Kỳ thật cả chuyện náo xuống, nhận ủy khuất nhất, vẫn là mẹ."

Thẩm Từ Hào nhíu mày.

Đúng vậy, nhưng không phải bà sao?

Nhà của mình, bị Thẩm Tu đập.

Hôm nay lại náo loạn một trận như thế.

Cậu ta bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn: "Em cảm thấy, video này, là ai đưa lên mạng sao?"

Hạ Noãn Noãn lại nhìn cậu ta: "kỳ thật, vô luận là ai đăng lên, hiện tại cũng không quan trọng."

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Quan trọng là sao?"

"Quan trọng là, hiện tại mẹ rất đau buồn."

Thẩm Từ Hào ngẩn ngơ.

Hạ Noãn Noãn thở dài: "Em vẫn là câu nói kia, em tin tưởng mẹ không có phản bội cha, không có những chuyện như anh nói."

Thẩm Từ Hào trầm mặc không nói.

Một lát sau, Hạ Noãn Noãn mới thở dài thườn thượt: "kỳ thật, mẹ là dạng người gì, bình thường trong nhà đều có thể biểu hiện ra ngoài, anh từ nhỏ lớn lên với bà, thật sự không hiểu rõ bà sao?"

Một câu, để Thẩm Từ Hào ngẩng đầu lên.

Hạ Noãn Noãn lại mở miệng: "Trong lòng anh, đã có đáp án, không phải sao?"

Thẩm Từ Hào siết chặt nắm tay: "Nhưng anh không hiểu, vì sao bà ta làm như thế."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 814: Là ai quay video? (8)

Hạ Noãn Noãn không có trả lời vấn đề này.

Cô không hiểu rõ cái nhà kia, cũng không hiểu rõ Mai Phụng.

Điều duy nhất cô có thể làm vì Thẩm Từ Hào, cũng là những thứ này.

-

Thẩm Từ Hào đưa Hạ Noãn Noãn đến khách sạn, một mình lái xe về nhà.

Vừa vào trong nhà, liền thấy Mai Phụng chờ cậu ta trong phòng khách.

Cậu ta vào cửa.

Mai Phụng liền lập tức đứng lên, trên mặt mừng rỡ nhìn cậu ta: "Từ Hào, con về rồi!"

Một màn quen thuộc, đã từng khiến Thẩm Từ Hào ảm áp.

Nhưng bây giờ, loại cảm xúc cảm động kia, lại phai nhạt rất nhiều.

Cậu ta khẽ gật đầu.

Mai Phụng liền thu xếp bữa trưa chuẩn bị cho cậu ta.

Nhìn Mai Phụng bận rộn như vậy, cậu ta không nhịn được mở miệng: "Di Mai, chân của di không có chuyện gì chứ?"

Mai Phụng lập tức cười: "Không có chuyện gì."

Lời này rơi xuống, bên cạnh liền có giúp việc mở miệng nói: "Làm sao không có chuyện gì? Đầu gối phu nhân ứ máu mủm lớn như vậy, gần như đều đi không được! Nếu không phải Tiểu Hồng đảm bớp cho lâu như vậy, chỉ sợ hiện tại còn không thể xuống giường!"

Mai Phụng đợi bà ta nói xong, lúc này mới lên tiếng: "Bà ta im miệng!"

Sau đó nhìn về phía Thẩm Tử Hào: "Tử Hào, ta không sao, con mau lại đây ăn cơm, đừng để mình đói bụng."

Tất cả đều lấy cớ ta làm chủ.

Đây chính là Mai Phụng của tám năm qua.

Vừa mới bắt đầu, cậ ta còn hoài nghi có phải Mai Phụng có ý khác hay không.

Thế nhưng cậ ta tin tưởng, một phụ nữ, không có khả năng diễn kịch tám năm.

Về mặt Thẩm Tử Hào hoà hoãn lại, cậ ta nhìn Mai Phụng: "Di Mai, chân của di không thể chậm trễ, phải đi bệnh viện nhìn xem."

Mai Phụng cười: "Không có chuyện gì. Con mau ăn cơm."

Nhìn bộ dạng cậ ta ăn không yên lòng, Mai Phụng thở dài, tiếp tục mở miệng nói: "Tử Hào, tuy năm đó mẹ con từ bỏ con, thế nhưng khẳng định là bà ấy có nỗi khổ tâm, con nhìn hôm nay, vì con, cuối cùng bà ấy vẫn lùi bước."

Thẩm Tu vừa từ trên lầu đi xuống, nghe nói như thế, hừ lạnh một tiếng: "Vì nó cái gì? Tôi thấy, là bởi vì bà quý xuống cầu xin!"

Lời này rơi xuống, Mai Phụng liền nhất thời trừng mắt liếc ông ta một cái: "Ông đừng nói mò."

Sau đó quay đầu, nhìn về phía Thẩm Tử Hào: "Tử Hào, con đừng nghe cha của con nói mò, người đương mẹ con rất yêu con..."

Nếu là lúc trước, nghe đến đó, khẳng định Thẩm Tử Hào đã giậm chân.

Bởi vì cậ ta không muốn nghe nhất một câu, mẹ của con rất yêu con...

Mai Phụng hi sinh chính mình, thậm chí ăn khổ thời gian dài như vậy, chính là vì để Thẩm Tử Hào và Hạ Diệp Hoa mỗi người một ngả.

Chuyện lần này... Theo lý thuyết hẳn là thành công?

Thật không nghĩ đến, Thẩm Tử Hào nghe nói như thế, lại chỉ ngẩng đầu lên, nhìn bà ta chăm chăm trong chớp lát, lúc này mới gật đầu: "Con cảm thấy di Mai nói đúng. Cuối cùng bà ấy vì con nhượng bộ, cho nên, con không nên chán ghét bà ấy như vậy mới đúng."

Mai Phụng:...!!

Mai Phụng kinh ngạc theo dõi cậ ta, giống như là không biết Thẩm Tử Hào.

Tiếp theo, bà ta liền nghe thấy Thẩm Tử Hào mở miệng: "Trước kia di luôn nói, trên thế giới không có có người mẹ không tốt, con còn chưa tin, thế nhưng Noãn Noãn cũng nói cho con biết câu nói này... Con cảm thấy mẹ con, là quan tâm con."

Hạ Noãn Noãn... Lại là Hạ Noãn Noãn!

Mai Phụng lập tức siết chặt nắm tay.

Bà ta không thể tiếp tục ngồi yên như thế.

-

Lại nói Thẩm gia.

Sau khi đám người Thẩm Tử Hào rời đi, Thẩm Lương Xuyên liền cầm lấy chuyển phát nhanh, lên lầu, tiến vào thư phòng, mở gói đồ ra.

Lần này chuyển phát nhanh, vẫn là tám thẻ như cũ.

Chỉ trên tám thẻ, cuối cùng thay đổi: Xuyên tử, cậ quên cừ hận của tôi sao?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 815: Người kia, là ai? (1)

Trông mắt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại, gắt gao nắm chặt tấm thẻ trong tay.

Quên cừu hận của cậu ấy sao?

Anh một ngày cũng không quên.

Thế nhưng, anh lại không cách nào báo thù cho cậu ấy.

Anh lẳng lặng ngồi trong thư phòng chốc lát, sau đó mới đứng lên, xé nát tấm thẻ, ném vào trong sọt rác.

Anh hít mắt lại, lúc đang tự hỏi, cửa thư phòng, lẳng lẽ đẩy ra một cái khe hở.

Anh mở to mắt nhìn sang, liền là Kiều Luyến, trong tay cầm cốc sữa bò, đi đến.

Cô chớp mắt, đặt sữa bò lên trên bàn của anh, sau đó mở miệng nói: "Anh vừa mới kêu thím Lý bùng cả phê cho anh, em đưa tới cho anh rồi."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, hơi sững sờ, ánh mắt rơi vào sữa bò trong tay cô.

Kiều Luyến cười rất chân chó: Không có tinh thần, liền đi ngủ. Không nên uống cà phê nâng cao tinh thần, như vậy thần kinh không tốt."

Cô tiến lên một bước, tự động đi tới phía sau anh, vươn tay, ấn trên huyệt thái dương của anh: "Như vậy thư thái chứ?"

Xúc cảm mềm mại, mùi thơm ngát, để tâm tình Thẩm Lương Xuyên vô cùng bình tĩnh.

Anh nhận biết Kiều Luyến, cho tới bây giờ đều tính cách tùy tiện.

Lúc nào cẩn thận như thế, nịnh nọt qua như thế?

Thẩm Lương Xuyên cảm tay của cô, sau đó đem mặt mình, vùi vào trong lòng bàn tay của cô.

Là anh cho cô quan tâm

Anh ôm eo cô, đứng lên: "Được rồi, chúng ta xuống lầu ăn cơm trưa."

Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra, đi theo anh xuống lầu.

Kiều Dịch đang bồi Hạ Diệp Hoa nói chuyện phiếm như trước, cái miệng rất ngọt, nói lời vô cùng dễ nghe, khiến người ta yêu thích, hai người gần như đều thành bạn vong niên, bọn họ đi xuống, Hạ Diệp Hoa đang cười.

Tuy cười rất miễn cưỡng, nhưng lại có thể thấy được, Kiều Dịch đã khiến Hạ Diệp Hoa vui vẻ.

Kiều Luyến xuống lầu, đầu tiên là ôm lấy Hạ Diệp Hoa, sau đó lúc này mới lên tiếng: "Xong rồi, bây giờ mẹ có Tiểu Dịch, đều không thích con rồi!! Con bị thất sủng rồi!"

Hạ Diệp Hoa nhất thời cười tươi hơn: "Làm sao có thể, ta luôn thích con nhất!"

"Mẹ, mẹ phải nhớ kỹ lời mẹ nói ra, cho dù Tiểu Dịch tốt, cũng không thể gọi mẹ, con mới là con dâu!"

Hạ Diệp Hoa đưa tay ra chỉ về phía cô: "Cái đứa ranh mãnh con, quả thực là cười chết ta rồi!"

Thẩm Lương Xuyên đứng ở một bên, nhìn một màn ấm áp này.

Anh biết, tiểu Kiều của anh, là sợ Thẩm Tử Hào tổn thương Hạ Diệp Hoa, cho nên nỗ lực khiến bà cười vui một tiếng.

Sở dĩ cô đối tốt với Hạ Diệp Hoa như vậy, là bởi vì Hạ Diệp Hoa là mẹ anh.

Cô cố gắng như vậy, đáng yêu như thế, thân mật như thế.

Sao anh nỡ tổn thương cô chứ?

Sao anh có thể tổn thương cô?

Thẩm Lương Xuyên rũ con ngươi xuống.

Mấy người cùng ăn cơm, Thẩm Lương Xuyên liền lấy cớ qua thư phòng xử lý công việc, sau khi tiến vào thư phòng, uống hai viên thuốc ngủ.

Chờ đến khi uống xong, anh ở trong phòng một hồi, lúc này mới đi về phòng ngủ.

Mới vừa đi vào, liền thấy Kiều Luyến cầm điện thoại di động, nằm lì ở trên giường, đang xem video.

Anh nghi ngờ đi đến phía sau cô, từ cao góc độ nhìn sang, mới phát hiện, thì ra cô đang luyện tập làm sao xoa bóp.

Cô vừa xem, vừa đưa tay ra chỉ.

Bộ dạng chăm chú, nhìn qua cũng làm người ta cảm thấy trong lòng ấm áp.

Thẩm Lương Xuyên đề xuống tất cả cảm xúc trong lòng, cứ áp tới như vậy.

Đột nhiên xuất hiện áp lực, để Kiều Luyến trầm mê trong video, giật nảy mình.

Cô còn không có lấy lại tinh thần, liền bị anh cầm chế hai cánh tay.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 816: Người kia, là ai? (2)

Chợt, một cái hôn mang theo hơi thở nóng rực, rơi vào môi cô.

Kiều Luyến sững sờ, tiếp đó cũng cảm giác được một trận mừng rỡ.

Mấy ngày nay cảm xúc của Thẩm Lương Xuyên không bình thường, đương nhiên cô biết.

Thế nhưng cô không biết mình nên làm gì cho anh, chỉ có thể tận chút sức mọn.

Giờ này khắc này, Thẩm Lương Xuyên giống như nghĩ thông cái gì, chủ động thân mật với cô.

Cô cũng liền đáp lại nụ hôn của anh.

Một nụ hôn, từ lướt qua, sau cùng, nhiệt độ giữa hai người đều lên cao, biến thành màn không thích hợp thiếu nhi...

Một trận vận động thoải mái làm qua đi, Thẩm Lương Xuyên nằm ở bên cạnh Kiều Luyến.

Không biết là thuốc ngủ có tác dụng, hay là giờ phút này bầu không khí giữa hai người quá tốt, mí mắt Thẩm Lương Xuyên, dần dần trở nên nặng nề.

Anh giống như là đã thú thỏa mãn, cả người rơi vào trạng thái buông lỏng, cuối cùng lâm vào giấc ngủ.

Kiều Luyến lại ngủ không được, theo dõi khuôn mặt tuấn dật của anh ngẩn người.

Mạc Vô Tâm, đến cùng là chết như thế nào?

Vì sao anh cũng không nói?

Kiều Luyến nằm ở bên cạnh hắn, nhìn chăm chăm trần nhà.

Hiện tại là giữa trưa, thế nhưng cô sớm đã không còn cái thói quen ngủ trưa rồi.

Nhưng vào lúc này, cô chợt nghe thấy người đàn ông bên cạnh nhỏ giọng nỉ non: "Mạc Vô Tâm, thật xin lỗi."

Thật xin lỗi...

Anh đến cùng có bao nhiêu áy náy, mới có thể trong lúc ngủ mơ, cũng không thể bỏ qua chính mình.

Kiều Luyến đột nhiên rất đau lòng cho anh.

Rất đau lòng, rất đau lòng.

Thẩm Lương Xuyên là bị chuông điện thoại đánh thức.

Lúc tỉnh lại, chuông điện thoại di động rung lên bên tai, mà anh lại có chút mờ mịt nhìn chăm chăm trần nhà.

Có lẽ là quá lâu không có ngủ say như vậy, để anh phản ứng một hồi lâu, mới biết chính mình ở chỗ nào.

Lúc anh đang ngẩn người, chuông điện thoại di động cũng ngừng lại.

Anh liền trở mình, muốn tiếp tục ngủ.

Nhưng vào lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, Kiều Luyến cầm điện thoại di động của cô, đi đến: "Thẩm Lương Xuyên, Tổng Thành nói có chuyện quan trọng tìm anh."

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới ngồi xuống, cầm lấy điện thoại di động của Kiều Luyến, bỏ vào bên tai: "Alo..."

"Anh Thẩm, tìm được Tổng Nguyên Hi!"

Tất cả buồn ngủ của Thẩm Lương Xuyên, đều nương theo câu nói này, mà tan thành mây khói!

Tổng Nguyên Hi không cách nào đối mặt với anh và tiểu Kiều, cho nên lần trước chạy đi.

Đoạn thời gian gần nhất, thậm chí cả năm, cũng không biết con bé ở nơi nào.

Con bé giống như bốc hơi khỏi Bắc Kinh, làm sao cũng tìm không thấy.

Đoạn thời gian gần nhất, Thẩm Lương Xuyên một mực nơm nớp lo sợ.

Nếu như Tổng Nguyên Hi xảy ra chuyện, như vậy anh không cách nào bàn giao với Mạc Vô Tâm rồi.

Cuối cùng hôm nay tìm được!

Anh vén chăn lên, xuống giường, cầm lấy quần áo mặc vào: "Ở đâu?"

-

Bọn họ hẹn gặp mặt tại một quán Cafe.

Thẩm Lương Xuyên nhanh chóng chạy đến, Tổng Nguyên Hi đã ngồi ở đằng đó, trong tay bưng một ly Cappuccino.

Trông thấy Thẩm Lương Xuyên, cô đứng vội lên.

Tổng Nguyên Hi vẫn luôn là cô gái yếu đuối, thế nhưng giờ này khắc này, cô ấy mặc một chiếc váy tinh xảo, ăn mặc giống như một con búp bê.

Đầu tiên Thẩm Lương Xuyên liền chú ý tới, quần áo trên người có giá trị không nhỏ.

Lúc Tổng Nguyên Hi rời khỏi bọn họ, là từ trại an dưỡng đi ra.

Cũng không có mang bất kỳ tài sản, tiền trước kia anh cho, cô cũng không đựng.

Như vậy quần áo này, là ai mua cho?

Hoặc là nói, cô lấy tiền từ đâu?

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, nhanh chân đi đến trước mặt của cô ta.

Hai người cứ đối mặt nhìn nhau như vậy, một lúc sau, Thẩm Lương Xuyên mới mở miệng: "Cùng anh trở về."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 817: Người kia, là ai? (3)

Tổng Nguyên Hi nghe nói như thế, nhất thời cười.

Nụ cười của cô, lúc này lại có vẻ thảng thốt rất nhiều.

Thân thể mảnh mai, lại mang theo cổ chấp, cô ta mở miệng: "Anh Lương Xuyên, em sẽ không đi cùng anh."

Thậm Lương Xuyên nhú lông mày.

Hai người tiếp tục đối mặt.

Trước kia, Tổng Nguyên Hi sợ anh nhất, anh nói cái gì, cô ta đều sẽ nghe.

Nhưng bây giờ, Tổng Nguyên Hi lại cứ nhìn anh trừng trừng như vậy, dù là trong ánh mắt vẫn hiện lên mấy phần e ngại, tuy nhiên lại cố chấp không để cho mình biểu hiện ra ngoài.

Sau cùng, Thậm Lương Xuyên thở dài, anh ngồi ở đối diện Tổng Nguyên Hi.

Tổng Nguyên Hi ngồi xuống theo: "Anh Lương Xuyên, anh uống gì?"

Thậm Lương Xuyên còn chưa mở miệng, Tổng Nguyên Hi đã đưa tay, gọi phục vụ: "Một tách Latte, cảm ơn."

Cùng Thậm Lương Xuyên sinh sống tám năm, anh thích uống cà phê gì, cô ta đã sớm thuộc lòng.

Thậm Lương Xuyên nhìn cô ta chăm chăm: "Gần đây em ở đâu?"

Tổng Nguyên Hi nghe nói như thế, cười: "Anh Lương Xuyên, anh đang lo lắng cho em sao?"

Thậm Lương Xuyên gật đầu, "Ừm."

Tổng Nguyên Hi mở miệng: "Anh quan tâm em, là bởi vì lo lắng, không cách nào giao nộp cho anh em sao?"

Thậm Lương Xuyên trầm mặc một cái, tiếp đó gật đầu.

Tổng Nguyên Hi liền cười: "Anh không cần lo lắng. Anh đã nuôi em tám năm, em trưởng thành, anh không có khả năng quản em cả đời. Hứa hẹn của anh với anh em, đã làm được."

Ánh mắt Thậm Lương Xuyên trầm xuống.

Trước khi cậu ấy chết, sau cùng nhắc nhở, cũng là chiếu cố tốt em gái.

Anh lại ép Tổng Nguyên Hi, xuyết chút tình thần thất thường.

Kỳ thật, trong lòng anh còn có áy náy.

Thậm Lương Xuyên nhú lông mày, tiếp tục hỏi thăm: "Đừng nói sang chuyện khác, nói cho anh biết, bây giờ em ở chỗ nào?"

"Nhà bạn."

"Người bạn nào?"

Tổng Nguyên Hi mím môi: "Anh Lương Xuyên, em đã trưởng thành."

Thậm Lương Xuyên lại nhìn cô ta chăm chăm: "Em có bạn sao?"

Lúc Tổng Nguyên Hi đến trường, tính cách quái gở, cho nên bạn ở Bắc Kinh rất ít.

Về sau xuất ngoại, tính cách mới chậm rãi trở nên cởi mở.

Tổng Nguyên Hi mím môi.

Mà đúng lúc này, cửa quán Cafe, lại bị đẩy ra, chợt một người đàn ông chừng ba mươi tuổi sai bước tiến đến.

Anh ta mặc một thân âu phục, mang theo con mắt kim tiền, toàn thân lộ ra một loại khí chất nho nhã. Vừa nhìn liền biết xuất thân đại gia tộc, gia giáo tốt đẹp, để Thậm Lương Xuyên hít mắt lại.

Anh ta đi từng bước một, chậm rãi đi tới bên người Tổng Nguyên Hi.

Tổng Nguyên Hi trông thấy anh ta, trong ánh mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, liền đứng lên.

Người đàn ông trông thấy Thẩm Lương Xuyên, liền đưa tay ra với anh: "Chào anh."

Thẩm Lương Xuyên theo dõi anh ta: "đây là...?"

Tổng Nguyên Hi bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, ánh mắt sáng lên, cô ta đưa tay ra, ôm cánh tay người đàn ông: "Đây là bạn trai em, em mấy ngày nay, đều ở chỗ anh ấy."

Cô ta nói xong câu đó, trên mặt lộ ra nụ cười.

Thẩm Lương Xuyên hé mắt: "Bạn trai em sao?"

Tổng Nguyên Hi gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên nhìn thoáng qua người đàn ông kia lần nữa, một lúc sau, anh mới đứng lên.

Anh mở miệng với Tổng Nguyên Hi: "Cửa Thẩm gia, vĩnh viễn mở ra cho em."

Hốc mắt Tổng Nguyên Hi, nhất thời ẩm ướt.

Thẩm Lương Xuyên quay người muốn đi, trước khi rời đi, dừng bước, quay đầu nhìn về phía cô: "Nguyên Hi, hi vọng em có thể có được hạnh phúc của mình."

Tổng Nguyên Hi gật đầu lần nữa.

Thẩm Lương Xuyên nhanh chân rời đi.

Tổng Nguyên Hi rơi lệ như mưa.

Anh Lương Xuyên, hẹn gặp lại.

Ngay lúc cô ta đang khóc lóc, trước mặt chợt thêm một tờ giấy ăn.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 818: Người kia, là ai? (4)

Tổng Nguyên Hi nhận lấy, lau nước mắt.

Lại đột nhiên ý thức được cái khăn giấy này là ai đưa cho cô, lập tức giật nảy mình.

Cô ta quay đầu, trông thấy người trước mặt, vội mở miệng: "Tôi..."

"Em thế nào? Là thân ái, bạn gái của tôi sao? Hoặc là nói, tôi nhật về nhà, bạn giường?"

Giọng người đàn ông mang theo thuần hậu đùa giỡn, giống như đàn vi-ô-lông, mang theo mị lực mê hoặc người.

Sắc mặt Tổng Nguyên Hi, trong nháy mắt liền đỏ lên, cô ta chăm chú nắm lấy nắm tay, trên mặt lộ ra một vòng xấu hổ.

-

Thẩm Lương Xuyên đứng ở ngoài quán Cafe, xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh, có thể nhìn thấy người đàn ông kia, cùng Tổng Nguyên Hi, ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại.

Hai người bọn họ, quan hệ không tầm thường.

Mà nếu như mấy ngày nay Tổng Nguyên Hi một mực đi cùng với người đàn ông này, như vậy, cái người chuyển phát nhanh cho mình, đưa thức ăn ngoài, cũng không phải là con bé.

Anh hiểu rõ Tổng Nguyên Hi.

Vừa rồi hai người đối thoại có thể thấy được, Tổng Nguyên Hi thật sự buông xuống cừ hận của bọn họ.

Cô bắt đầu cuộc sống mới của mình.

Dạng này, cũng tốt.

Thẩm Lương Xuyên quay người, lên xe.

Lái xe, đi loạn trên đường Bắc Kinh, trong đầu của anh, lại đang suy tư, đến cùng là ai, có thể biết nhiều chuyện của anh và Mạc Vô Tâm như vậy, thời khắc khắc nhắc nhở anh báo thù?

Không phải Tống Nguyên Hi, mà người kia mang đến cho anh một cảm giác, lại rất quen thuộc giữa anh và Mạc Vô Tâm.

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên hạ tầm mắt xuống.

Anh bỗng dừng nghĩ đến người lúc trước đưa đồ ăn cho anh, lúc ấy mang theo mũi lưỡi trai, cúi đầu, để cho người ta không thấy rõ lắm tướng mạo của mình, nhưng bây giờ ngẫm lại, bóng lưng của anh ta... Cùng Mạc Vô Tâm năm đó, giống nhau đến mấy phần!

Chẳng lẽ nói...

Anh nghĩ tới đây, vội vàng cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Tống Thành: "Giúp tôi tra một chút, ghi chép cái chết câu Tuần Tụng năm đó, tôi muốn kỹ càng, một chút cũng không được buông tha!"

"Mạc Vô Tâm", tên thật Tuần Tụng.

Tuần Tụng, là anh trai Tống Nguyên Hi.

Hai người một người họ mẹ, một người họ cha.

Cho nên lúc đó, Kiều Luyến nhìn mộ bia kia, mới có thể không đem Tuần Tụng liên hệ với Tống Nguyên Hi.

Nếu như Tuần Tụng không chết... Như vậy tất cả, có phải sẽ trở nên dễ dàng hơn hay không?

Anh dần xuống tảng đá trong đáy lòng, cũng không trầm trọng như vậy.

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên hít vào một hơi thật sâu.

Hi vọng, hi vọng sự tình như anh nghĩ...

Tống Thành cung kính mở miệng: "Được rồi, Thẩm tiên sinh, Tuần Tụng chết tám năm trước, tra lại có thể sẽ khá phiền toái, cần thời gian nhất định."

"Ừm."

-

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Trong chớp mắt đã đến 14 tháng riêng. Ngày mai sẽ là ngày Hạ Noãn Noãn và Thẩm Tử Hào kết hôn, thế nhưng mấy ngày gần đây, rõ ràng Kiều Luyến phát giác được Hạ Diệp Hoa không yên lòng.

Lúc ăn cơm, bà càng không đói bụng, chỉ ăn hai miếng cơm, tìm cớ, lên lầu.

Kiều Luyến nổi lên nghi ngờ, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Tử Hào sắp kết hôn, sao thấy mẹ sầu não uất ức?"

Thẩm Lương Xuyên cũng nhíu lông mày, không rõ ràng cho lắm.

Đúng lúc này, thím Lý từ trong phòng bếp đi tới, thở dài: "Ngày mai sẽ là hôn lễ của Tử Hào thiếu gia, nhưng đến bây giờ, Thẩm gia không có người đưa thiệp mời cho phu nhân."

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến bừng tỉnh.

Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên dời khi Thẩm gia, đã không hề có quan hệ với Thẩm gia.

Nếu như không có thiệp mời, bọn họ không vào được lễ đường.

Chẳng lẽ nói, hôn lễ Thẩm Tử Hào, Hạ Diệp Hoa không có cách nào có mặt?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 819: Hôn lễ! ! (1)

Kiều Luyến nhìn chăm chăm bóng lưng Hạ Diệp Hoa, thờ dài.

Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên đều là người kiêu ngạo.

Thẩm gia không có người đưa thiệp mời tới, bọn họ sẽ không mở miệng.

Thế nhưng..

Thẩm gia bận rộn như vậy, nếu như Mai Phụng có ý sót lại Hạ Diệp Hoa, Thẩm Tử Hào cầu thả như vậy, làm sao biết được?

Còn có nhà gái Hạ Noãn Noãn, càng không có khả năng chú ý tới khách mời hôn lễ!

Chuyện này... Nếu như bọn họ không có người ra mặt, như vậy người cảm thua thiệt, liền ăn chắc!

Sau đó, chắc chắn là Mai Phụng nói một câu, thật xin lỗi, là bà ta sơ sót.

Kiều Luyến nhú mày.

Hiện tại, làm sao bây giờ?

Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên không hạ xuống mặt mũi này, cô có thể!

Kiều Luyến lặng lẽ cầm điện thoại di động lên, đi lên trên lầu, suy nghĩ một chút, cô bấm số Hạ Noãn Noãn.

Hôm nay Hạ Noãn Noãn đang hóa trang, ngày mai cô dâu thế nào, nhà thiết kế muốn thiết kế ra mấy kiểu tóc, để cho cô lựa chọn.

Loại chuyện này, mẹ Hạ và Mai Phụng, còn có Thẩm Tử Hào đều tới.

Điện thoại kết nối, Hạ Noãn Noãn ngồi đó, mặc cho nhà tạo mẫu tóc làm tóc cho cô.

Kiều Luyến mở miệng: "Noãn Noãn, bây giờ em thuận tiện nói chuyện không?"

Hạ Noãn Noãn nhìn mấy người sau lưng một chút, nhỏ giọng mở miệng: "Thuận tiện."

"Ừm, là như vậy, hôn lễ Thẩm gia, vì cái gì không có thư mời của mẹ?"

Ánh mắt Hạ Noãn Noãn lóe lên, nhất thời hiểu ý Kiều Luyến: "Em đã biết."

Cúp điện thoại, Hạ Noãn Noãn giống như là người không có việc gì, chờ đến khi thợ trang điểm làm tóc xong, lúc này cô mới đứng lên.

Cô mang theo thẹn thùng cúi đầu, da thịt trắng noãn lộ ra.

Một thân áo cưới màu trắng, nổi lên khí chất xuất trần, giống như thiên sứ, để tất cả mọi người nhìn ngây người.

Cô hóa trang không đậm, chỉ tô chút son môi, cả người liền lập tức tăng lên độ sáng ngũ quan.

Bình thường Hạ Noãn Noãn nhu tình như nước, đứng ở đằng đó xinh đẹp, nhưng dù sao cho cũng không thể cho người ta cảm giác được, thế nhưng giờ này khắc này, cô giống như sân nhà thế giới, nhất cử nhất động, dẫn động lòng người.

Chỉ ít, nhất Thẩm Tử Hào đều nhìn thẳng.

Trước kia cậu ta chỉ biết là Hạ Noãn Noãn xinh đẹp, thật không nghĩ đến vậy mà xinh đẹp như vậy.

Mẹ Hạ cũng cười ha hả tiến lên một bước: "Noãn Noãn nhà chúng ta, thật xinh đẹp!"

Nói qua, hốc mắt liền đỏ lên.

Hạ Noãn Noãn mỉm cười.

Mai Phụng ở bên cạnh nhìn lấy, không nhịn được dấm một câu: "Tay nghề thợ trang điểm thật đúng là tốt!"

Hạ Noãn Noãn không đi so đo ý trong lời nói bà ta, mà chính là nhìn Thẩm Từ Hào, chợt mở miệng nói: "Mẹ một mực nói, khuôn mặt này, đem đầu tóc cuộn lại sẽ càng xinh đẹp, em còn không tin, cảm thấy xoắn tóc đẹp mắt, không nghĩ tới xoắn lại, đích thật là càng đẹp mắt, chờ ngày mai gặp mẹ, khẳng định mẹ sẽ giữu cọt em."

Câu nói này rơi xuống, Hạ Noãn Noãn liền chú ý tới, trên mặt Mai Phụng, hiện lên mấy phần không được tự nhiên.

Thẩm Từ Hào nghe nhắc tới Hạ Diệp Hoa, trong lòng trầm xuống.

Nhưng nhìn tóc của cô, cũng cảm thấy, cô xoắn tóc lại đẹp mắt.

Cậu ta gật đầu: "Ánh mắt mẹ, luôn luôn không tệ."

Khi còn bé, mẹ của cậu ta, trong số tất cả người mẹ, xinh đẹp nhất.

Tham gia hội phụ huynh, mẹ đi, có thể thu hoạch được cái nhìn chăm chú của người khác.

Chờ đến khi các gia trưởng đi, các bạn học cũng đều quay chung quanh cậu ta, khích lệ mẹ xinh đẹp.

Nghĩ tới đây, trong nháy mắt Thẩm Từ Hào có sự giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 820: Hôn lễ! ! (2)

Kỳ thật, Hạ Diệp Hoa lưu cho cậu ta, cũng không hoàn toàn là trí nhớ không tốt.

Thì ra từng có lúc, mẹ cũng là niềm kiêu ngạo của cậu ta.

Liền xem như hiện tại, người tuổi giống mẹ, tại lỗi ăn mặc, cũng không bằng mẹ.

Nghĩ tới đây, tâm Thẩm Từ Hào mềm mại lần nữa.

Hạ Noãn Noãn thấy thần sắc của cậu ta, liền mở miệng nói: "Cũng không biết, mẹ sẽ tới hay không."

Sẽ tới hay không?

Làm sao có thể không đến?

Thẩm Từ Hào vô thức nghĩ tới đây, nhưng lại lập tức ngăn cả người.

Trước đó mấy ngày qua nhà bọn họ nào loạn một trận, cũng không biết mẹ có tức giận hay không.

Có lẽ là nhìn ra ý nghĩ của cậu ta, Hạ Noãn Noãn bỗng nhiên mở miệng: "Mẹ không phải người hay thù."

Nói đến đây, cô chớp mắt: "Không biết thiệp mời đưa qua chưa, nếu như không có, buổi tối chúng ta tự mình đưa qua cho mẹ?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Từ Hào liền nhìn về phía Mai Phụng, thất vọng mở miệng nói: "Mấy ngày hôm nay thiệp mời đã gửi ra ngoài rồi nhì."

Giờ phút này Mai Phụng đã hận hằm răng ngứa ngứa!

Hôn lễ của Thẩm Từ Hào, bà ta thân là mẹ kế của Thẩm Từ Hào đến chủ trì, rất có mặt mũi, thế nhưng Hạ Diệp Hoa tới, bà ta đứng chỗ nào?

Thân phận bà ta lúng túng trong hôn lễ, cũng sẽ để cho bà ta cảm thấy khó chịu.

Cho nên, bà ta mới cố ý không có phát thiệp mời cho Thẩm gia, đánh chủ ý, bà ta không nói, ai cũng không biết.

Đến lúc đó Hạ Diệp Hoa không có tới, lấy kiêu ngạo của Thẩm Từ Hào, cũng không có khả năng đến hỏi vì sao không tới.

Hạ Diệp Hoa kiêu ngạo, cũng không có khả năng đến hỏi vì sao không cho bà ta thiệp mời.

Hai bên ai cũng không nói, khúc mắc giữa mẹ con sẽ càng ngày càng tăng, căn bản là không cời được.

Nhưng bây giờ...

Bà ta quay đầu nhìn về phía Hạ Noãn Noãn...

Lại là Hạ Noãn Noãn!

Vào lúc này nói ra câu nói này, chuyện về thiệp mời bà ta không thể văn chương!

Mai Phụng tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, lại vẫn còn phải mở miệng: "Con xem ta bận rộn, ta nhớ ra rồi! Ta dự định để con tự mình đi đưa thiệp mời, thế nhưng nhìn con bận rộn như vậy, lập tức quên mất!"

Hạ Noãn Noãn lập tức ngạc nhiên mở miệng: "Vậy thì thật là tốt, buổi tối con và Từ Hào cùng đưa qua."

Thẩm Từ Hào ho khan một tiếng, rõ ràng trong lòng rất muốn đi, trên mặt cũng lộ ra một bộ không tình nguyện: "em muốn qua thì tôi sẽ qua."

Nhìn dáng vẻ cậu ta khó chịu như vậy, Hạ Noãn Noãn không nhịn được cúi thấp đầu xuống, nở nụ cười.

Thẩm tiên sinh... Kỳ thật anh vô cùng đáng yêu.

Sau khi thử xong, Hạ Noãn Noãn thay đổi áo cưới, sau đó người một nhà đưa mẹ Hạ về khách sạn, tiếp đó theo Thẩm Từ Hào cùng tới Thẩm gia đưa thiệp mời.

Mai Phụng đứng ở trong khách sạn, nhìn bóng lưng Hạ Noãn Noãn, bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía mẹ hạ, bà ta vừa cười tiến lên một bước, thở dài, kéo tay mẹ Hạ, lấy ra một tờ chi phiếu từ trong túi: "Mẹ Noãn Noãn, cái này là tiền biểu nhà chúng tôi, 888 vạn."

Mẹ hạ sững sờ, bình tĩnh nhìn chi phiếu.

888 vạn đối với Thẩm gia mà nói, không coi là nhiều.

Thế nhưng dùng hình thức chi phiếu đến thanh toán... Đây ý là, để đồ cưới ngày mai của họ, cũng dùng chi phiếu sao?

Mẹ Hạ gật đầu, tạm biệt với Mai Phụng, đi thẳng lên phòng tìm cha Hạ.

Cha Hạ nhìn thấy chi phiếu, nhíu lông mày, một lúc sau mới mở miệng: "Có lẽ, đây là thói quen hào môn bọn họ, hôm nay dùng chi phiếu làm tiền biểu, đã nói lên ngày mai cũng phải dùng chi phiếu làm đồ cưới, đã như vậy, vậy chúng ta cũng dùng chi phiếu đi."

Hạ mụ mụ thở dài: "Tôi luôn cảm thấy, chi phiếu có chút không đáng tin cậy."

Đám người này không biết, cái này hoàn toàn là Mai Phụng, bày cái bẫy cho Hạ Noãn Noãn.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 821: Hôn lễ! ! (3)

Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn tự mình đưa thư mời tới, để Hạ Diệp Hoa cười tới nếp nhăn trên mặt đều rung lên.

Bà cười híp mắt dắt tay Hạ Noãn Noãn và Thẩm Từ Hào, hỏi thăm chi tiết hôn lễ.

Sau đó, bà cho Thẩm Lương Xuyên một ánh mắt, để Thẩm Lương Xuyên và Thẩm Từ Hào nói chuyện, bà thì dắt lấy Hạ Noãn Noãn, đi lên lầu.

Nhìn Hạ Noãn Noãn, Hạ Diệp Hoa liền khẽ thở dài: "Noãn Noãn, sau khi kết hôn, còn liền phải chuyển tới Thẩm gia, về sau, con sẽ phát hiện, kỳ thật sinh hoạt mới vừa mới bắt đầu. Mẹ ở nơi này cũng không nói cái gì."

Bà đưa tay ra, lấy từ trong túi ra một tấm thẻ, đưa cho Hạ Noãn Noãn: "Trong này có 2 triệu, là một chút tâm ý ta cho con và Từ Hào."

Hạ Noãn Noãn lập tức sợ hãi: "Mẹ, làm như vậy không được!"

Hạ Diệp Hoa lại cầm thật chặt tay cô: "Noãn Noãn, hai trăm vạn, đối với Từ Hào mà nói, không tính là gì. Nhưng mẹ biết, con có thể hiểu được cái 200 này đối với mẹ mà nói, là không dễ dàng. Đây là tiền riêng của mẹ, cũng là tan thâm là mẹ, tỏ tâm ý với Từ Hào, trưởng bối cho thưởng, không thể chối, con cũng đừng cự tuyệt."

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, đành phải cầm thẻ ngân hàng.

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Hào môn so với quan hệ vợ chồng bên ngoài, càng thêm phức tạp, hôn lễ ngày mai, đồ cưới nhà các con, kỳ thật không cần quá nhiều."

Lúc này, cho bọn họ lấy tiền làm đồ cưới, cũng là xem thường Hạ gia, Hạ Diệp Hoa sẽ không như thế.

Ngược lại bà từ từ mở miệng nói: "Bởi vì, cha mẹ con đã đập nổi bán sắt, lấy ra tiền, ở hào môn mà nói, đều không đủ nhìn. Cho nên đã như vậy, vì cái gì không chỉ năng lực của mình, người khác thích nói như thế nào, liền nói thế nào, chỉ cần con và Tử Hào sinh hoạt vui vẻ, là được rồi. Tử Hào cũng sẽ không chú ý đồ cưới nhà con ít nhiều, đúng hay không?"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, hốc mắt lập tức ẩm ướt, đáy lòng cũng vô cùng dễ chịu.

Trong khoảng thời gian này, kỳ thật lớn cô phát sầu, cũng là vấn đề đồ cưới.

Cha đã nói cho 999 vạn.

Sau khi Thẩm gia cấp ra 888 vạn, nhà bọn họ lấy thêm 111 vạn ở đâu?

Tiền rong nhà, cũng chỉ năm sáu mươi vạn!

Huống hồ cha mẹ cũng chỉ là nhà khá giả, không có tiền tiết kiệm gì.

Sau khi trở về, cô nhất định phải nói chuyện với cha.

Hạ Noãn Noãn siết thẻ ngân hàng ở trong lòng bàn tay.

Đây là mẹ cho Thẩm Tử Hào, như vậy cô giữ lại vì Thẩm Tử Hào.

Ngộ nhỡ, Thẩm Tử Hào có việc gấp, cô cũng có thể lấy ra.

-

Dù sao Thẩm Tử Hào mới gây một trận với Hạ Diệp Hoa, cho nên giờ phút này, có chút xấu hổ.

Nhất là Thẩm Lương Xuyên, luôn luôn dùng loại ánh mắt nhìn đồ con lợn theo dõi cậu ta, càng làm cho cậu ta đứng ngồi không yên.

Chờ đến khi Hạ Noãn Noãn từ trên lầu đi xuống, cậu ta như trút được gánh nặng, đứng lên.

Vừa muốn đi, Thẩm Lương Xuyên lại nắm bờ vai của cậu ta: "sau khi kết hôn, em chính là người trưởng thành rồi, về sau làm việc phải suy nghĩ nhiều hơn."

Thẩm Tử Hào:...

Đây là nói trước kia cậu ta làm việc không có não sao?

Trong lòng hừ một tiếng, cậu ta không tính toán với anh.

Mang theo Hạ Noãn Noãn, một đường đưa cô về khách sạn, sau đó liền mở miệng: "Buổi tối hôm nay đi ngủ sớm một chút, sáng sớm ngày mai phải ngồi dậy để trang điểm, sẽ rất mệt mỏi."

Hạ Noãn Noãn gật đầu.

Thẩm Tử Hào rời đi, Hạ Noãn Noãn lên lầu, tiến vào trong phòng, mới vừa vào cửa, liền thấy cha mẹ một mặt đấng chất đứng ở đằng đó, đang rầu rĩ.

"Thì ra, muốn nhận tiền mặt hơn năm vạn, phải hẹn trước một ngày! Bây giờ chúng ta không lấy ra 999 vạn, làm sao ngày mai có thể lấy ra 999 vạn đồ cưới?!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 822: Hôn lễ! ! (4)

Hai người già đứng đối diện, mỗi người đều mang gương mặt khổ sở.

Trong ngân hàng, đột nhiên đưa ra 999 vạn tiền mặt, bọn họ căn bản cũng không cho lấy!

Mà tiền mừng này, cũng phải quá muộn một chút!

Hiện tại, ngày mai để bọn họ đột nhiên lấy ra một tờ chi phiếu 999 vạn, bọn họ không bỏ ra nổi!

Nhưng nếu như, lúc đó trả lại chi phiếu 888, đến lúc đó khẳng định mặt mũi không dễ nhìn.

Dù là mọi người đều biết, 999 vạn, bao hàm 888 vạn tiền biếu của Thẩm gia, thế nhưng người coi trọng, đều sẽ cảm giác trên mặt không ánh sáng!

Cái này, làm sao bây giờ?

Hạ Noãn Noãn nhìn bộ dạng của bọn họ, cảm giác từng đợt đau lòng.

Cô mở miệng: "Cha, mẹ, kỳ thật mọi người không cần như vậy, kết hôn là chuyện của con và Thẩm Từ Hào, có quan hệ gì với những đồ cưới này."

Cha Hạ nhú mày: "Nói vậy! Đồ cưới để con mang vào nhà bọn họ, là vì nói cho bọn họ, con gái chúng ta không lo ăn không lo mặc, không phải ăn nhà bọn họ, về sau con ở nhà bọn họ, có thể sống thẳng lưng!"

Nói đến đây, liền thở dài thở ngắn: "Nếu không ta lại nghĩ một chút biện pháp."

Hạ Noãn Noãn nhìn thấy bộ dạng này, cắn môi.

Cha căn bản cũng không có tới qua Bắc Kinh, bây giờ ông muốn lấy ra biện pháp gì?

Cô cắn bờ môi: "Cha, con đi nghĩ biện pháp."

-

Lúc Kiều Luyến nhận được điện thoại của Hạ Noãn Noãn, đã là chín giờ tối.

Sắc trời đều đã đen, trông thấy điện thoại của cô, trong lòng Kiều Luyến hơi hồi hộp một chút.

Ngày mai sẽ là hôn lễ, muộn như vậy, Hạ Noãn Noãn còn gọi điện thoại đến, khẳng định là có chuyện gì rồi.

Sau khi nghe, Hạ Noãn Noãn giản lược chuyện đã xảy ra một lần, sau cùng mở miệng: "Em không thể lấy ra 999 vạn, thế nhưng nhà em ở Bắc Kinh, thật sự là không có bạn bè nào, em..."

Cô nói đến đây, trên mặt cảm thấy nóng nảy đến hoảng.

Kiều Luyến lại hiểu ý cô: "Em đừng vội, chị đi hỏi Thẩm Lương Xuyên một chút, khẳng định sẽ có biện pháp."

Cô không có cúp điện thoại, liền đi vào thư phòng của Thẩm Lương Xuyên.

Bởi vì sốt ruột, cô không có gõ cửa, trực tiếp đẩy cửa vào.

Liền thấy anh ngồi trên ghế, đang theo dõi bình thuốc trong tay.

Cô hơi sững sờ, tiến lên một bước: "Đây là thuốc gì?"

Thẩm Lương Xuyên trông thấy cô, trong con ngươi lóe lên vẻ bối rối, chợt anh liền bình tĩnh bỏ bình thuốc vào trong ngăn kéo của mình: "Vitamin, em tìm anh, có chuyện gì?"

Kiều Luyến bị nói sang chuyện khác, lập tức mở miệng, chỉ điện thoại di động, đem chuyện của Hạ Noãn Noãn Direct nói một lần.

Thẩm Lương Xuyên đứng lên, cầm lấy áo: "Em nói với cô ấy, chúng ta lập tức qua."

Cúp điện thoại, trên đường đến khách sạn, Kiều Luyến nhìn Thẩm Lương Xuyên, cảm thấy kỳ thật anh là trong nóng ngoài lạnh.

Mặc dù để Thẩm Từ Hào vào mắt, thế nhưng dính đến hôn lễ của cậu ta, anh lại bận bịu đến nghĩ biện pháp, trợ giúp Hạ Noãn Noãn như thế, khẳng định là nhìn mặt Thẩm Từ Hào.

Có Thẩm Lương Xuyên ra mặt, rất nhanh, một tờ chi phiếu 999 vạn viết tên Hạ Noãn Noãn, liền viết xong.

Cha Hạ cảm thấy rất áy náy, vô cùng cảm kích Thẩm Lương Xuyên.

Chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến rời đi, cha Hạ nhìn Hạ Noãn Noãn, nghiêm túc mở miệng nói: "Ta thấy mẹ kế ở Thẩm gia, có chút khó chống đỡ, về sau muốn con nên theo mẹ ruột của Từ Hào. Dù sao cũng là liên hệ máu mủ, về sau các con xảy ra chuyện gì, có thể giúp đỡ các con, có lẽ chỉ có mẹ ruột và anh trai ruột."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 823: Hôn lễ! ! (5)

Ngày thứ hai, là hôn lễ của Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn.

Sáng sớm, Hạ Diệp Hoa liền rời giường, gọi Kiều Luyến vào, hai người phụ nữ ở trong phòng thay quần áo thương lượng muốn mặc đồ gì.

Hạ Diệp Hoa khẩn trương cầm một bộ đồ màu đỏ: "Hôm nay là ngày vui Từ Hào, ta mặc áo quần này, thế nào?"

Kiều Luyến mở miệng: "Xinh đẹp, còn vui mừng!"

Hạ Diệp Hoa lại lắc đầu: "Thế nhưng quá tươi, ta đã tuổi này... Được rồi."

Nói xong, muốn ném bộ đồ sang bên cạnh.

Kiều Luyến nhanh chóng nắm chặt tay Hạ Diệp Hoa: "Mẹ, hôm nay mẹ là mẹ chồng! Đương nhiên phải mặc đẹp một chút! Mẹ mặc quá thanh lịch, Từ Hào sẽ không vui vẻ!"

Hạ Diệp Hoa có chút xoắn xuýt do dự.

Thẩm Lương Xuyên mặc bộ đồ tây chỉnh tề, đứng ở cửa: Mmẹ, không phải là đi tham gia hôn lễ thôi sao? Sao mẹ khẩn trương như vậy?"

Hạ Diệp Hoa lập tức liếc mắt: "Con biết cái gì? Đây chính là lần đầu tiên con trai cưới vợ! Đương nhiên mẹ phải khẩn trương!"

Lời nói vừa ra khỏi miệng, trong cả căn phòng, bỗng nhiên an tĩnh một chút.

Hạ Diệp Hoa vội vàng ngẩng đầu lên, liền thấy quả nhiên là Kiều Luyến hơi ngây ngẩn cả người.

Nhìn Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn chuẩn bị hôn lễ, Kiều Luyến luôn cảm thấy, trong lòng là lạ, luôn có cảm giác khó chịu.

Giờ này khắc này, cuối cùng cô hiểu rõ.

Bởi vì, hôn lễ thuộc về cô, còn chưa tới.

Giờ này khắc này, bị Hạ Diệp Hoa nhắc tới, Kiều Luyến bỗng nhiên cũng có chút không biết làm thế nào.

Cô cũng không biết tiếp câu nói này như thế nào, ánh mắt lóe lên mấy lần, bỗng nhiên quay đầu, đối mặt ánh mắt của Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên cũng không có nghĩ đến vấn đề này, nghe lời Hạ Diệp Hoa, trông mắt anh tối đen, ngẩng đầu nhìn về phía Kiều Luyến, đã thấy ánh mắt cô, rõ ràng có chút không muốn nói tới vấn đề này.

Nghĩ đến dự tính ban đầu lúc mình cưới cô, nghĩ đến anh còn thiếu cô một hôn lễ, lại nghĩ tới gần nhất, cô luôn luôn nghĩ biện pháp để anh và Hạ Diệp Hoa vui vẻ.

Thế nhưng anh, vậy mà bởi vì Mạc Vô Tâm, mấy ngày lạnh nhạt cô.

Anh nhất thời cảm thấy lòng sinh áy náy, bỗng nhiên đi vào trong phòng.

Hắn chậm rãi mở miệng: "Tiểu Kiều, anh sẽ cho em một hôn lễ đặc biệt."

Nói đến đây, anh liền nhìn về phía Hạ Diệp Hoa: "Mẹ, vừa vặn hôm nay mẹ đi học tập một chút, vì lấy kinh về sau chuẩn bị hôn lễ cho con."

Hạ Diệp Hoa phát giác được xấu hổ giữa hai người, lập tức cầm tay Kiều Luyến, mở miệng cười: "Ừm, đến lúc đó chúng ta không cử hành ở Bắc Kinh, chúng ta đi tìm một cái đảo! Nhất định phải làm vô cùng lãng mạn mới được!"

Kiều Luyến nghe Thẩm Lương Xuyên và Hạ Diệp Hoa, cố ý lạnh lùng, sau đó mở miệng nói: "Ai nói muốn gả cho anh, anh đến cầu hôn không có! Em không muốn gả cho anh!"

Nói đến đây, vừa nghiêng đầu, kiều ngạo bắt đầu cho lễ phục cho mình.

Hạ Diệp Hoa cho Thẩm Lương Xuyên một ánh mắt, cầm bộ đồ trong tay, lặng lẽ rời khỏi phòng.

Kiều Luyến căn bản không biết phía sau xảy ra chuyện gì, đang nghĩ xem hôm nay mặc lễ phục gì, chính đang suy tư, một cánh tay ấm áp, bỗng nhiên ôm eo cô, chợt, hơi thở đàn ông, liền phun lên trên cổ của cô: "Tiểu Kiều, anh yêu em."

Kiều Luyến...

Động tác Kiều Luyến cứng đờ.

Cô không thể tin đứng đó, chỉ cảm thấy hốc mắt có chút chua xót.

Cô cúi thấp đầu xuống: "Ừm" một tiếng.

Thẩm Lương Xuyên liền mở miệng lần nữa: "Em, nguyện ý gả cho anh không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 824: Hôn lễ! ! (6)

Em nguyện ý gả cho anh không?

Làm sao Kiều Luyến có thể không nguyện ý!

Tám năm trước, cô đã ảo tưởng qua, có một ngày sẽ cùng anh từ trên mạng tiến tới hiện thực, từ hiện thực hướng tới hôn nhân.

Thế nhưng tất cả, đều từ lần gặp gỡ tám năm trước, bị phá hư rồi.

Ai có thể nghĩ đến, quanh đi quẩn lại nhiều năm như vậy, cuối cùng bọn họ lại ở cùng một chỗ.

Dù dự tính ban đầu là bởi vì hận, thế nhưng loại hận ý kia, cũng là bởi vì yêu.

Hốc mắt Kiều Luyến có chút ướt át.

Cô quay đầu, bỗng nhiên mở miệng: "Cái này, em phải suy nghĩ thật kỹ một chút."

Không thể tùy tiện đáp ứng anh, nếu không những ngày này, bị ủy khuất thì tính là cái gì?

Thẩm Lương Xuyên nhìn mắt của cô, bên trong lộ ra một tia giao hoạt: "muốn cân nhắc bao lâu?"

"Cái này, muốn nhìn biểu hiện của anh~ "

Thẩm Lương Xuyên tới gần cô: "Làm sao biểu hiện? Em là chỉ biểu hiện trên giường buổi tối sao?"

Gương mặt Kiều Luyến, lập tức đỏ lên, vội vàng muốn đẩy anh ra: "Anh khôn khiếp!"

"Vậy thì em chỉ cái gì?"

Tròng mắt Kiều Luyến dạo qua một vòng: "Hừ, muốn để em đáp ứng anh, có bản lĩnh cùng em PK!"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống: "Được thôi."

Kiều Luyến đẩy anh một chút: "Được rồi, hôn lễ Từ Hào sắp bắt đầu, chúng ta mau mặc quần áo."

"Ừm." Anh nói đến đây, từ trong quần áo, chọn lựa một bộ lễ phục màu rượu vang: "Mặc cái này đi, tùy tiện một chút, quá đẹp đoạt đi danh tiếng của cô dâu thì làm sao bây giờ?"

Kiều Luyến...

Gia hỏa này nói dễ ngon dễ ngọt, tại sao có thể dễ như trò bàn tay thế!

Cô ho khan một tiếng, liền nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Anh nói là, em lớn lên xinh đẹp sạp?"

Nói xong, sờ lên mặt mình: "Thì ra em trong mắt anh, đã vậy còn quá xinh đẹp!"

Hạ Noãn Noãn là cô gái xinh đẹp như vậy, gia hỏa này lại sợ cô đoạt danh tiếng đôi phương.

Thẩm Lương Xuyên ho khan một tiếng: "Ừm, dù sao trong mắt người tình biến thành Tây Thi."

Kiều Luyến...

Sắc mặt Kiều Luyến hồng hồng, đôi lễ phục màu rượu vang, sau đó lúc này mới đi ra ngoài, mặc áo khoác lên, đi theo Hạ Diệp Hoa lên Minivan.

Một đường không nói chuyện, bọn họ nhanh chóng đã tới khách sạn cử hành hôn lễ.

Xa xa nhìn sang, liền có thể nhìn thấy trong hoàn cảnh xa hoa, vui mừng hân hờ, khắp nơi đều dán đầy chữ hỉ.

Thẩm gia là hào môn rất có địa vị ở Bắc Kinh, cho nên mới tham gia hôn lễ, không phú thì quý!

Thậm chí, Kiều Luyến còn chứng kiến ngắm người thường xuyên trên TV, ông cụ Thẩm cũng ở hiện trường, chẳng qua, không có bao nhiêu người, đáng giá ông tự mình ra cửa nghênh đón.

Thẩm Tu và Mai Phụng đứng tại cửa, vui mừng hân hờ, mặt mũi tràn đầy vui mừng, mỗi một người đi vào cửa, đều sẽ nói một câu chúc mừng với bọn họ.

Kiều Luyến theo Thẩm Lương Xuyên xuống xe, nhìn thấy cảnh tượng này, cuối cùng minh bạch, hào môn như Thẩm gia, đến cùng là có bao nhiêu thế lực.

So với bọn họ ở Tô Châu năm đó, quả thực là mạnh hơn nhiều!

Loại cường đại này, không phải dựa vào một người, mà chính là dựa vào mấy đời phát triển, giữ gìn thành đại hào môn!

Nhưng Thẩm gia như vậy, năm đó Từ Xuyên nói không cần là không cần.

Anh vì thành lập câu lạc bộ, đến cùng bỏ thứ gì?

Cô nghĩ tới đây, liền nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, lại phát hiện anh đã quen thuộc với mấy cái này, hiện tại có lẽ anh phấn đấu cả một đời, đều không cách nào đạt đến phú quý.

Thật giống như, những cái này trong mắt anh, đều không tính là gì.

Trong lòng Kiều với Thẩm Lương Xuyên, không tự chủ sinh ra kính nể, một loại kính yêu đến cô không có phát giác được.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 825: Hôn lễ! ! (7)

Đây mới là người đàn ông cô ái mộ, đây mới là người đàn ông Kiều Luyến cô thích tám năm, nhớ mãi không quên!

Loại người từ trong lộ ra kiều ngạo, không người có thể so sánh.

Cô nghĩ tới đây, đột nhiên ngẩng đầu, sau đó đỡ Hạ Diệp Hoa, đi theo đám bọn họ, cùng đi tới cửa chính.

Mai Phụng và Thẩm Tu đang tiếp khách, nhìn thấy bọn họ, Kiều Luyến có thể chú ý tới trong ánh mắt Mai Phụng chột lóe lên xấu hổ và âm tàn.

Nhưng chột, bà ta giống như là không có phát sinh gì, mặt mũi tràn đầy ý cười tiến lên một bước: "Mẹ Từ Hào, chị đã đến!"

Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng, không có tiến lên, ngược lại đứng tại chỗ, khuôn mặt vừa mới còn cười đùa, nhất thời trở nên tái nhợt.

Mai Phụng cũng không để ý tới ông ta, trực tiếp mở miệng: "Cảm ơn mọi người tới tham gia hôn lễ của Từ Hào, nhanh, đi vào nhanh một chút, sẽ có

người an bài chỗ ngồi cho mọi người! Chút nữa nhất định phải ăn được uống được ~ "

Bộ dạng nữ chủ nhân, Kiều Luyến nhìn mà cảm thấy chướng mắt.

Cô nhìn về phía Hạ Diệp Hoa, tuy cô không nói chuyện, thế nhưng cô cũng có thể cảm giác được bị thương trong lòng Hạ Diệp Hoa.

Con của mình kết hôn, thế nhưng hôn lễ lại không phải mình lo liệu, bà tới tham gia hôn lễ, cũng là lấy thân phận khách khứa.

Nghĩ tới đây, Hạ Diệp Hoa cúi thấp đầu xuống, không nói gì, trực tiếp vịn Kiều Luyến, đi vào.

Loại trường hợp này, đều sẽ sắp đặt nhân viên kế toán.

Ba người đi vào, liền lập tức có phục vụ đi tới, dẫn dắt bọn họ đến phòng sổ sách, đây là nơi cho tiền mừng.

Thẩm Lương Xuyên lấy ra một hồng bao, đưa tới.

Sau đó ba người đi tới, Kiều Luyến nhìn đáng vẻ Hạ Diệp Hoa, hẳn là rất muốn đi xem cô dâu.

Cô liền hỏi thăm phục vụ: "Cô dâu tới chưa? Ở phòng nghỉ sao?"

Phục vụ trực tiếp mở miệng: "Hẳn là sắp tới! Thư mời của ba vị đâu? Có thể cho tôi xem một chút không?"

Trên thư mời, viết chỗ ngồi của bọn họ.

Kiều Luyến đưa thư mời tới.

Phía trên thư mời, viết là bàn 3 khu A.

Cô nghĩ đến, bình thường tiệc rượu đều bắt đầu từ khu A, bàn 3 khu A, tuy không phải bàn thứ nhất, tốt xấu cũng gặp nhau tương đối gần.

Thật không nghĩ đến... Đi theo phục vụ tới, cô đã cảm thấy không được bình thường, mắt thấy kháng cách bức tới hôn lễ, càng ngày càng xa, cô nghi ngờ nhú lông mày, hỏi thăm phục vụ: "Đây là khu A sao?"

Phục vụ viên gật đầu: "Đúng vậy, nơi này chính là khu A."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến nhíu lông mày, ánh mắt rơi vào đài cao.

Chờ một lát, hôn lễ sẽ cử hành ở đó.

Hôm nay tới tham gia hôn lễ rất nhiều người, nếu như tiếp tục ngồi phía sau, chỉ sợ chút nữa bọn họ chỉ có thể nhìn thấy cô dâu chú rể trên màn hình!

Sắc mặt của cô lập tức đen lại: "Người chịu trách nhiệm nơi này câu mấy người là ai? Làm phiền người bọn họ tới một chút!"

Phục vụ nghi hoặc: "Sao vậy?"

"Có biết chúng tôi là ai không? Mẹ tôi là mẹ ruột chú rể, ngồi tại khu A, anh cảm thấy đúng sao?"

Phục vụ nghe mà sững sốt một chút.

Nhưng anh ta lập tức mở miệng: "Mời mọi người chờ một chút, tôi qua hỏi ý kiến nhân viên chủ trì."

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Thật không nghĩ đến, ba người bọn họ, cứ đứng ở đằng đó năm phút đồng hồ, người kia còn không có tới!

Mà đúng lúc này, người chung quanh đều ngồi xuống, bọn họ đứng ở đó có chút kỳ lạ, ánh mắt của mọi người, liền rơi vào người bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 826: Hôn lễ! ! (8)

Kiều Luyến nhú lông mày, nhìn đám người tới lui, nhưng không có phục vụ đến quán bọn họ.

Sắc mặt của cô, âm trầm xuống.

Cô biết, đây nhất định là chủ ý của Mai Phụng!

Thế nhưng người ngồi chung quanh, đại bộ phận đều biết Hạ Diệp Hoa, giờ phút này thấy bà đứng ở đằng đó không có người chiêu đãi, từng tiếng bàn luận khe khẽ, có mấy lời truyền tới:

"Ai, tại sao bà ta cũng tới?"

"Thì Thẩm Từ Hào cũng là con của bà ta, sao có thể không đến?"

"Nhưng như thế này rất xấu hổ, bà nhìn, đứng ở đằng đó, đến người chiêu đãi cũng không có."

"Mà đáng thương biết bao, bà xem hôn lễ Thẩm gia, lại nhìn bà ta xem, lúc đầu đứng ở đằng đó, chiêu đãi chúng ta, hẳn là bà ta mới đứng."

"..."

Từng câu, từng lời, để sắc mặt Kiều Luyến tái xanh, cô siết chặt nắm tay, liền thấy tròng mắt Thẩm Lương Xuyên hơi híp, bước chân, vừa muốn có hành động gì đó, Hạ Diệp Hoa liền kéo anh lại, thấp giọng mở miệng nói: "Lương Xuyên, đừng làm loạn."

Bà nhìn bốn phía, lúc này mới lên tiếng: "Những người ngồi châm chọc, ta đã sớm không để ở trong lòng rồi. Hôm nay em trai của con kết hôn, ta không muốn có bất kỳ tí vết, chúng ta ủy khuất, liền cứ để ủy khuất đi."

Đáng thương cho lòng cha mẹ trong thiên hạ.

Hạ Diệp Hoa không muốn để hôn lễ Thẩm Từ Hào, mang đến bất kỳ phiền phức.

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, kéo căng cơ cằm.

Ba người đứng đó, trong lúc nhất thời không có người nói chuyện.

Sau cùng, Hạ Diệp Hoa thở dài: "Chúng ta an vị tại bàn khu A đi."

Sau đó ngẩng đầu nhìn, dự định đi qua.

Thẩm Lương Xuyên lại tiến lên một bước: "Mẹ, mẹ yên tâm, con sẽ không tìm phiền toái."

Anh nói đến đây, nhìn về phía trước: "Mấy người chờ một chút."

Không có người quán bọn họ, như vậy anh tự mình quán.

Chuyện Mai Phụng làm, cũng không thể không để người khác biết.

Anh nhanh chân đến bàn gần bục cao nhất.

Ông cụ Thẩm ngồi trên một cái bàn, nhận lấy người khác lấy lòng, một đôi mắt lão luyện, nhìn chăm chăm chung quanh.

Đang nhìn, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên nhanh chân đi đến trước mặt ông: "Ông nội."

Ông cụ Thẩm lập tức nở nụ cười: "Lương Xuyên, con đã đến?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Ông cụ Thẩm liền mở miệng cười: "Con ngồi bên cạnh ta."

Câu nói này rơi xuống, mấy người ngồi cùng bàn, liền ngậy ngẩn cả người.

Người có thể ngồi ở chỗ này, đều là nhân vật đỉnh cao, đợi lát nữa cô dâu chú rể cũng ngồi ở bàn thứ hai.

Hiện tại, ông cụ Thẩm lại làm một đứa cháu bị trục xuất khỏi Thẩm gia ngồi bên cạnh mình...

Mọi người lại liên tưởng đến đoạn thời gian trước, mảnh đất của Thẩm Lương Xuyên tại Tô Châu, từng người lập tức nở nụ cười, bắt đầu khích lệ Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên bình tĩnh nhận lấy kích lệ của mọi người, trên mặt không có một gợn sóng.

Chờ đến tới khi chào hỏi với từng người, lúc này mới lên tiếng: "Con chính là muốn hỏi ông nội một chút, mẹ con ngồi ở đâu?"

Mẹ cậu?

Ông cụ Thẩm sững sờ, "Thì ngồi gần bàn này!"

Thẩm Lương Xuyên nói: "Chúng con ở khu A."

Khu A?

Cho tới bây giờ ông cụ không quan tâm những chuyện đó, thế nhưng nghe nói như thế, vô thức cảm thấy có vấn đề.

Ông ngẩng đầu nhìn vị trí một chút, nhất thời minh bạch, sắc mặt lập tức liền trở nên khó coi, ông trực tiếp quay đầu nhìn về phía phục vụ: "Mau kêu Mai Phụng đến!"

Thẩm Lương Xuyên đứng đó, không rên một tiếng.

Một lát sau, Mai Phụng nhanh chóng đi theo phục vụ tới, khi nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, bước chân dừng lại, nhất thời minh bạch cái gì, sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 827: Hôn lễ! ! (9)

Mai Phụng quyết định, Hạ Diệp Hoa sẽ không chủ động nào lên.

Trước kia không phải là như vậy sao?

Nếu như song phương đụng phải trường hợp nào đó, khẳng định Hạ Diệp Hoa sẽ né tránh.

Huống hồ, hôm nay là hôn lễ Thẩm Từ Hào!

Nhưng bây giờ, đây là tình huống gì?

Thẩm Lương Xuyên lại đi đâm thọc ông cụ Thẩm sao?

Không phải nói, Thẩm Lương Xuyên rời Thẩm gia, chưa từng gặp qua ông cụ sao?

Địa vị của ông cụ là gì, bà ta rất rõ ràng!

Mai Phụng vừa nghĩ tới đây, liền nghe thấy ông cụ mở miệng nói: "Quả nhiên là nàng dâu đã loại (k biết dịch sao), làm chuyện không có một chút thoả đáng, để tâm chút chuyện như vậy, không rộng rãi!"

Một câu, nói cho sắc mặt Mai Phụng vô cùng khó coi!

Nàng dâu đã loại...

Việc này nói bà ta và Thẩm Tu không phải thành thân nghiêm túc!

Mai Phụng muốn phản bác, bọn họ đường đường chính chính nhận chứng, thế nhưng ngay trước mặt ông cụ, bà ta thờ ơ cũng không dám!

Giờ này khắc này, người chung quanh đều chú ý đến động tĩnh bên này, trước mặt nhiều người như vậy, ông cụ lại mắng bà ta...

Bà ta chỉ cảm thấy, ném mặt mũi về tận nhà rồi!

Con dâu bị cha chồng răn dạy, bà ta sợ người ở trong hào môn đầu tiên

Về sau, bà ta còn mặt mũi nào gặp người?

Mai Phụng gấp gấp siết chặt nắm tay, cúi đầu, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh trên trán đều tuôn ra, sợ ông cụ nói chuyện gì, sẽ để bà ta càng thêm khó coi, vội vàng mở miệng: "Cha, có phải con dâu có chỗ nào làm không tốt hay không, cha nói ra, con sẽ thay đổi."

Ông cụ cũng nhớ tới hôm nay là ngày gì, chỉ Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Cô đi sắp xếp cho Lương Xuyên và mẹ Tử Hào ở bàn kia?"

Mai Phụng lập tức mở miệng: "Con đã xếp ở bàn thứ ba rồi."

Thẩm Lương Xuyên hừ lạnh: "Đúng là bàn thứ ba, đáng tiếc, là khu A."

Mai Phụng giả bộ như rất kinh ngạc: "Sao lại vậy? Đây nhất định là có vấn đề! Tôi, tôi qua đổi!"

Ông cụ hừ lạnh một chút, nhưng ánh mắt đó, để Mai Phụng cảm thấy không được tự nhiên, cúi đầu, lúc này mới dự định rời đi.

Ông cụ mở miệng: "Không cần sắp xếp cho Lương Xuyên, thêm vị trí bên cạnh tôi, nó có thể ở chỗ này."

Một câu, để sắc mặt Mai Phụng bỗng nhiên tái nhợt.

Bàn của ông cụ, đều là người đời trước, nói một câu cũng có thể làm cho kinh đô run lên.

Thẩm Tu lẫn lộn lớn như vậy, cũng không có tư cách ngồi ở bên cạnh ông, nhưng bây giờ, ông lại cho Thẩm Lương Xuyên ngồi ở chỗ này... Đây là, có ý tứ gì?

Nghĩ tới đây, Mai Phụng liền nhú lông mày.

"Còn không mau đi!"

Mai Phụng lập tức hoảng hốt: "Vâng, vâng."

-

Kiều Luyện và Hạ Diệp Hoa, sau cùng đều ngồi ở bàn thứ ba.

Bọn họ vừa mới ngồi xuống, nơi cửa liền có một trận xôn xao, cô dâu tới.

Buổi lễ kết hôn bắt đầu.

Tất cả làm theo từng bước, chẳng qua là khi Thẩm Tu và Mai Phụng ngồi ở bàn thứ hai, Thẩm Tu nhìn thấy Hạ Diệp Hoa, giống như cũng muốn ăn thịt người rồi.

Người chủ lễ đều an bài hết trình tự cho đâu vào đấy.

Khi Hạ Noãn Noãn và Thẩm Tử Hào trao nhẫn, Hạ Diệp Hoa kích động hốc mắt đều đỏ.

Người chủ lễ mở miệng: "Tốt, hiện tại tôi tuyên bố, hai người chính thức kết làm vợ chồng! Hiện tại, chúng ta bắt đầu dập đầu với cha mẹ!"

Nói xong câu đó, liền nhìn xuống phía dưới: "Cho mời cha mẹ tiểu thư Hạ Noãn Noãn, cha mẹ Thẩm Tử Hào tiên sinh lên sân khấu!"

Một câu rơi xuống, Thẩm Tu đứng lên, ông ta cũng không nhìn Hạ Diệp Hoa, trực tiếp kéo Mai Phụng, liền đi lên trên đài.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 828: Hôn lễ! ! (10)

Mai Phụng định tỏ chối từ, nhưng Thẩm Tu lại lớn tiếng mở miệng: "Những năm này, Tử Hào do bà vất vả chiều cố, tuy bà không phải mẹ ruột Tử Hào, lại đối với nó còn tốt hơn mẹ ruột. Mà hiện tại bà là vợ của tôi, bà không theo tôi lên, người nào có tư cách ngồi ở bên cạnh tôi?"

Một câu, mặc dù là nói cho Mai Phụng nghe, nhưng cũng cho hiện trường tất cả mọi người nghe.

Ông cụ có thể làm mặt rắn dạy Mai Phụng, cũng sẽ không rắn dạy ở trước mặt Thẩm Tu.

Bởi vì Thẩm Tu đã là người lớn, là gia chủ cái nhà này!

Mai Phụng nghe nói như thế, hốc mắt lập tức đỏ lên.

Thẩm Tu cứ mang theo Mai Phụng lên đài như vậy.

Hạ Diệp Hoa ngồi ở bàn thứ ba, cảm giác được ánh mắt chung quanh, toàn bộ rơi lên người bà, những ánh mắt kia, để cho bà cảm thấy gương mặt đều nóng rực lên.

Kiều Luyến càng vô cùng tức giận.

Cái Thẩm Tu này quả thực là quá ghê tởm!

Ông ta để Mai Phụng lên sân khấu, thì cứ lên chứ sao.

Hạ Diệp Hoa chưa từng có nghĩ tới đoạt cái gì cùng với Mai Phụng!

Mà lúc ông ta đang khích lệ Mai Phụng, là muốn chửi bới Hạ Diệp Hoa sao?

Kiều Luyến siết chặt nắm tay, lại bị Hạ Diệp Hoa nắm chặt, cô ngẩng đầu, liền thấy Hạ Diệp Hoa bất đắc dĩ cười.

Bà mở miệng: "Chỉ cần Tử Hào trôi qua vui vẻ, trôi qua hạnh phúc. Ta cũng không đáng kể."

Đây mới là mẹ ruột.

Kiều Luyến gạt đầu.

Một đôi người mới bắt đầu đổi giọng.

Thẩm Tử Hào quỳ xuống trước cha mẹ Hạ Noãn Noãn, sau đó dập đầu, hô một tiếng cha mẹ, cha mẹ Hạ Noãn Noãn, cho cậu ta một cái hồng bao.

Hạ Noãn Noãn quỳ xuống trước Thẩm Tu và Mai Phụng, hô một tiếng "Cha."

Sau đó nhìn về phía Mai Phụng.

Lúc cô do dự, nghe được Tử Hào mở miệng: "Di Mai."

Nàng cũng liền theo hô một tiếng Mai đi.

Sắc mặt Mai Phụng, lập tức có chút không kèm được.

Nhưng bà ta vẫn để mặt mũi mình tràn đầy vui cười, cho đôi người mới hồng bao.

Thậm chí, bà ta còn ngẩng đầu lên, nhìn Hạ Diệp Hoa một chút.

Cái nhìn kia, đã bao hàm quá nhiều thứ.

Giống như là khoe khoang: Xem đi, xem như con trai con dâu không gọi tôi là mẹ thì thế nào? Hiện tại bọn họ quỳ xuống, cùng Thẩm Tu đứng trên đài, vẫn là tôi!

Người mới đổi gọi kết thúc, người chủ lễ tuyên bố, kết thúc buổi lễ.

Sau đó cũng cô dâu chú rể mời rượu.

Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa đang ngồi bàn ba, bỗng nhiên trông thấy Hạ Noãn Noãn xuống đài, kéo Thẩm Tử Hào lại, cách xa như vậy, cũng không biết bọn họ nói cái gì, Thẩm Tử Hào liền nhìn về phía bên này một chút.

Trên mặt cậu ta còn có chút không tình nguyện, thế nhưng Hạ Noãn Noãn lại nói cái gì, Thẩm Tử Hào liền không nhìn được khe gạt đầu.

Sau đó, hai người mỗi người cầm lên một ly rượu, cũng không có bắt đầu từ bàn một, ngược lại đi tới bàn ba trước.

Lễ đường kết hôn, lớn vô cùng, tuy rất nhiều người, thế nhưng khoảng cách tới bàn, vẫn rất rộng rãi.

Hạ Noãn Noãn và Thẩm Tử Hào đi tới trước mặt Hạ Diệp Hoa.

Sau đó hai người lui về sau một bước, bỗng nhiên quỳ gối trước mặt Hạ Diệp Hoa.

Hạ Noãn Noãn hô một tiếng: "Mẹ."

Hạ Diệp Hoa vội đứng lên, vội vàng ngồi xổm người xuống đỡ cô: "Mau dậy đi..."

Hạ Noãn Noãn liền nhìn bà cười: "Mẹ, mẹ cùng đừng đổi cách xưng hô."

Lúc này Hạ Diệp Hoa mới lập tức minh bạch.

Hai người, đây là ở trước mặt mọi người, cho bà một thân phận người thân!

Bà siết chặt tay, hốc mắt lập tức đỏ lên.

Kiều Luyến nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng thờ dài.

Con dâu hiểu chuyện như thế, là quan trọng cỡ nào!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 829: Hôn lễ! ! (11)

Cô vội vàng đỡ Hạ Diệp Hoa, phòng ngừa bà, mở miệng nói: "Mẹ, con thấy mẹ cao hứng tới ngốc rồi. Mau lên, tặng quà cưới!"

Khăng định quà đã chuẩn bị xong.

Hạ Diệp Hoa lấy từ trong túi của mình, móc ra một cái hồng bao, đưa cho Hạ Noãn Noãn, sau đó mở miệng nói: "Về sau pahir sống thật tốt với Từ Hào, mẹ chúc các con đầu bạc đến già."

Chúc phúc chân thành, so với lúc trên kia, êm tai hơn lời căn dặn quy củ của Thẩm Tu rất nhiều.

Đến Thẩm Từ Hào, cũng không nhận được đồ cả vành mắt.

Hạ Noãn Noãn gật đầu: "Con đã biết, mẹ."

Thẩm Từ Hào do dự một chút, lúc này mới lên tiếng: "Biết rồi."

Sau đó, lại bổ sung một câu: "Mẹ."

Tràng diện lập tức trở nên cảm động, đám người xung quanh, có người không nhận được đồ cả vành mắt.

Không biết vì cái gì, vừa rồi bọn họ lên trên nhận lời gọi, đều không có như hiện tại, để cho người ta cảm động.

Mai Phụng ngồi ở bàn một, chăm chú nắm lấy nắm tay, móng tay ấn vào trong thịt.

Lúc đầu cho là mình còn hơn Hạ Diệp Hoa một bậc, thế nhưng không nghĩ tới, quay người lại bị cái tiểu tiện nhân này phá hủy!

Vừa rồi, đám người kia cách khá xa, không có nghe được Hạ Noãn Noãn nói chuyện, bà ta hiểu ra.

Xuống dưới, Hạ Noãn Noãn liền nói cho Thẩm Từ Hào: "Chúng ta qua cúi chào mẹ đi."

Thẩm Từ Hào: "Không cần phiền toái như vậy?"

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Anh kết hôn cả đời chỉ có một lần, đừng sợ phiền phức, em là lo lắng, không đập đầu với mẹ, sợ rằng chúng ta sẽ lưu lại tiếc nuối. Thân thể mẹ cũng không dễ, bà vừa mới trông mong nhìn anh, em nhìn mà cảm thấy lòng chưa xót."

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, thái độ trở nên lập lòe nước đôi: "tùy em"

Sau đó, cậu ta liền bị Hạ Noãn Noãn dắt đi tới.

Tất cả, đều là Hạ Noãn Noãn giờ trò quỷ!

Bà ta bị chọc tức, hận không thể gọi cái ly trong tay vào mặt cô!

Thế nhưng, bà ta vẫn cố gắng duy trì phong độ của mình, để chính mình lạnh nhạt như cũ.

-

Sau đó, cũng mời rượu cô dâu chú rể.

Hạ Noãn Noãn mang thai, cho nên chén rượu này, kỳ thật đều là nước.

Mọi người cũng không làm khó bọn họ, một vòng uống xong, Thẩm Tử Hào có một chút men say.

Tiệc cưới vào hai giờ chiều, chính thức kết thúc.

Mọi người lần lượt rời đi.

Hạ Diệp Hoa lo lắng nhìn Thẩm Tử Hào và Hạ Noãn Noãn: "Hai người kia, một phụ nữ có thai, một uống rượu nhiều như vậy, làm sao bây giờ?"

Thẩm Lương Xuyên an ủi bà: "Thẩm gia nhiều người như vậy, mẹ quan tâm nhiều rồi."

Hạ Diệp Hoa liền thở dài.

Xem như lo lắng thì thế nào?

Sau đó bọn họ muốn qua Thẩm gia, bà còn có thể đi theo hay sao?

Cứ như vậy trở mắt nhìn lấy Thẩm Tử Hào bị người đỡ vào nhập trong xe, Hạ Noãn Noãn cũng ăn mặc áo cưới, tiến vào trong xe, sau đó nhìn xe chạy, rời khỏi khách sạn.

Hạ Diệp Hoa nhìn chăm chăm bên kia, thẳng đến khi không nhìn thấy xe nữa, lúc này mới thở dài.

Minivan của Thẩm Lương Xuyên đã tới: "Chúng ta đi thôi."

Hạ Diệp Hoa gạt đầu, lên xe.

Khi bọn họ về đến biệt thự, Hạ Noãn Noãn và Thẩm Tử Hào, cũng về tới Thẩm gia.

Từ khi tiến vào cửa Thẩm gia, vượt qua vườn hoa, cuối cùng đi đến nơi giống như là cung điện, Hạ Noãn Noãn cũng cảm giác cả người giống như bị một sợi dây vô hình trói buộc lại.

Xuống xe, cô liền thở mạnh cũng không dám, liền theo Thẩm Tử Hào, tiến vào phòng cưới của họ.

Thẩm Tu còn ở khách sạn xử lý chuyện sau đó, Mai Phụng đi theo đám bọn họ về trước.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 830: Hôn lễ! ! (12)

Nhìn thấy Thẩm Tử Hào, Mai Phụng trực tiếp mở miệng: "Noãn Noãn, Tử Hào uống nhiều quá, con chiều cổ nó tốt."

Hạ Noãn Noãn khẽ gạt đầu.

Mai Phụng dẫn theo nhóm giúp việc, rời phòng ngủ của bọn họ.

Hạ Noãn Noãn tự mình bỏ đi áo cưới cồng kềnh, sau đó liền đi vào phòng vệ sinh tháo cài tóc xuống, chờ làm xong, bắt đầu tháo trang sức.

Tất cả xử lý tốt về, cuối cùng cô đổi lại quần áo ở nhà, sau đó mới đi tới bên giường.

Trên giường, Thẩm Tử Hào uống nhiều quá, đang ngủ, tiếng hít thở vô cùng đều, trong không khí, tràn ngập mùi rượu thơm ngát.

Hạ Noãn Noãn nhìn chăm chăm Thẩm Tử Hào.

Bọn họ kết hôn.

Cuối cùng kết hôn.

Từ nay về sau, cô chính là bà xã của người này.

Dù cho tới bây giờ, vẫn cảm thấy giống như nằm mơ.

Lúc cô đang suy tư, Thẩm Từ Hào chợt bắt đầu chuyển động, cậu ta nhú chặt lông mày, đầu nghiêng một bên, trực tiếp nôn ra.

Mang theo mùi chua xót, để Hạ Noãn Noãn một mực không có nôn nghén, nhất thời cảm giác trong dạ dày run rẩy.

Cô vội vàng che miệng mũi, chạy về phía cửa sổ, mở cửa sổ ra, miệng thở dốc.

Chờ đến khi người cảm giác tốt hơn nhiều, lúc này mới quay đầu, đã nhìn thấy Thẩm Từ Hào nhú mày, lại nằm ở trên giường.

Lúc này cô mới đi qua, phát hiện trên người Thẩm Từ Hào lại không có việc gì, chỉ là trên mặt thảm..

Trông thấy một mảng sệt sệt, cô cảm giác trong dạ dày lại co quắp một trận.

cô vội vàng nghiêng đầu sang chỗ khác, mở cửa sổ ra, muốn khử mùi trong căn phòng một chút.

Sau đó mới đi tới cửa, mở cửa phòng ra.

Từ trước đến nay cô không phải người yếu ớt, thế nhưng là phụ nữ có thai, có đôi khi thật sự là không cách nào khống chế phản ứng sinh lý của mình.

Cô đi xuống lầu, liền thấy Mai Phụng đang chỉ huy mọi người tháo chữ hi xuống.

Cô đi qua, nhỏ giọng hô một tiếng: "Di Mai."

Mai Phụng quay đầu nhìn qua.

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Có thể tìm người hỗ trợ quét dọn một chút hay không, Từ Hào nôn rồi."

Một câu rơi xuống, chỉ thấy Mai Phụng cười: "Noãn Noãn, con gả cho Từ Hào chúng ta, có phải nên chiều cổ tốt nó hay không."

Hạ Noãn Noãn sững sờ, "Con người được mùi đó..."

Nói còn chưa dứt lời, lại bị Mai Phụng cắt ngang lần nữa: "Ta biết, khẳng định mùi nôn khó ngửi, thế nhưng đó là chồng con, hưởng hờ, để giúp việc đi vào chăm sóc nó uống say, con cảm thấy có thể chứ?"

Hạ Noãn Noãn bị nói á khẩu không trả lời được, cô gật đầu: "Con đã biết, di Mai."

Thế là lên lầu, tiến vào phòng vệ sinh, cầm lấy đồ lau nhà, đi tới, quét dọn vệ sinh

Cổ nện run rẩy trong dạ dày, cuối cùng cô đem vết bẩn trên mặt thảm dọn dẹp sạch sẽ, sau đó liền không nhịn được chạy vào phòng vệ sinh, ói lên ói xuống, đem đồ ăn ban trưa, nôn hết toàn bộ.

Toàn thân Hạ Noãn Noãn đều có chút bất lực, đi tới ngồi ở trên ghế sofa nghỉ ngơi.

Đúng lúc này, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Cô nghe, đối diện truyền đến tiếng mẹ: "Noãn Noãn, buổi chiều ta và cha con trở về, trong nhà chuẩn bị kỹ càng, chờ ba ngày sau con lại mặt."

Hạ Noãn Noãn không nở, cô mở miệng: "Mẹ..."

"Ai, kết hôn, sau này sẽ là người lớn, phải chiều cổ tốt chính mình, đã nghe chưa?"

"Vâng."

"Còn có, đồ cưới hôm nay, là chỉ phiếu, ở trong tay di Mai, con nhớ kỹ lấy về. Nếu như bà ta không đề cập tới, con liền nhắc nhở một chút."

"Vâng."

"Vâng mẹ cúp."

"Mẹ..."

"Thế nào?"

Chương 831: Hôn lễ! ! (13)

"Không có gì." Trong lòng Hạ Noãn Noãn sinh ra một loại cảm giác bi thương. "Con, con chính là nhớ mẹ."

"Đưa ngọc, nhớ ta làm gì? Ba ngày sau chúng ta có thể gặp lại! Còn có chuyện sao? Không có chuyện ta cúp."

"Không có chuyện gì."

"Ừm, nhớ kỹ đồ cưới, tiền kia, là tất cả để dành của chúng ta."

Hạ Noãn Noãn gật đầu lần nữa.

Sau khi cúp điện thoại, cô liền ngồi đó, có chút mờ mịt nhìn chăm chăm tất cả xa lạ chung quanh, cuối cùng ánh mắt rơi vào Thẩm Từ Hào trên giường.

Cậu ta xuất thân là đại thiếu gia, không biết chiều có người.

Thế nhưng Thẩm Từ Hào đối cô thật tốt.

Hiện tại cô cảm thấy không thoải mái, khẳng định là bởi vì, vừa mới đến một hoàn cảnh lạ lẫm, cô không thích hợp lắm. Khẳng định là như vậy.

Nghĩ tới đây, Hạ Noãn Noãn liền hít vào một hơi thật sâu.

-

Sắc trời dần tối, cuối cùng Thẩm Từ Hào tỉnh táo lại.

Ngủ một giấc, cậu ta cảm thấy đầu còn có chút đau.

Hạ Noãn Noãn thấy cuối cùng cậu ta tỉnh lại, liền nhẹ nhàng thở ra.

Thẩm Từ Hào hỏi thăm: "Mấy giờ rồi?"

"Sáu giờ." Hạ Noãn Noãn tiến lên một bước: "Anh cảm giác thế nào?"

Thẩm Từ Hào xoa đầu của mình, ngồi dậy, sau đó mở miệng: "Đã trở thể như vậy, ăn cơm tối chưa?"

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Không có."

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Không đói bụng sao?"

Hạ Noãn Noãn vội vàng mở miệng: "Không đói bụng."

Nhưng nương theo câu nói này, trong bụng phát ra tiếng "Ừ ừ".

Thẩm Từ Hào:...

Thẩm Từ Hào đứng lên: "Nơi này chính là nhà của chúng ta, về sau đói bụng cứ nói."

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, ngẩng đầu lên, cô muốn nói điều gì, thế nhưng đến cùng cái gì cũng không nói.

Nơi này là nhà anh, nhưng không phải nhà cô.

Hạ Noãn Noãn nở nụ cười, ôn nhu gật đầu.

Hai người cùng xuống lầu, Mai Phụng ngồi trong phòng khách, đang chờ bọn họ, thấy bọn họ xuống, lúc này mới lên tiếng: "Có thể ăn cơm rồi!"

Thẩm Từ từ trong thư phòng trên lầu đi xuống.

Hạ Noãn Noãn nhìn thấy ông ta, lập tức hô một tiếng: "Cha."

Thẩm Tu nhú lông mày, lạnh lùng "Ừ" một tiếng, sau đó mở miệng khiển trách: "Về sau làm chuyện gì, đều phải hỏi ý kiến người lớn một chút, nay ở hội trường, còn qua đập đầu với người phụ nữ kia, con hỏi qua đồng ý củ ta sao?"

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, nhất thời nhú lông mày: "Đây là chủ ý của con!"

Thẩm Tu lập tức trừng mắt nhìn: "Chủ ý của con? Ta thấy khi con chưa kết hôn, cũng không có cái chủ ý này!"

Thẩm Tu nhìn về phía Hạ Noãn Noãn, còn muốn nói điều gì, Hạ Noãn Noãn đã cúi đầu, đỏ cả vành mắt: "Cha, con biết sai rồi."

Một câu, để Thẩm Tu bị nghẹn.

Còn muốn nói cô chút gì, nhưng Hạ Noãn Noãn cúi đầu, hốc mắt phát hồng, là người nhìn thấy đều có chút không đành lòng.

Cuối cùng cô vẫn là cô gái nhu tình như nước, để cho người ta lớn tiếng rống một câu, cảm thấy là một loại tội ác.

Lời Thẩm Tu vừa tới miệng, liền biến thành: "Về sau đừng như vậy!"

Sau đó đi qua người Hạ Noãn Noãn.

Mai Phụng trông thấy bộ dạng này, trong ánh mắt hiện lên một sự tàn khốc.

Buổi tối lúc ăn cơm, bốn người không nói câu nào.

Ăn xong cơm, Hạ Noãn Noãn nhìn Mai Phụng, chờ bà mở miệng nói chuyện 999 vạn.

Thế nhưng Mai Phụng giống như là quên đi chuyện này, không nói câu nào.

Đã đến chín giờ tối, Thẩm Tu đứng lên: "Được rồi, hôm nay đều nghỉ ngơi đi."

Hạ Noãn Noãn nhìn thấy hai người muốn đi lên lầu, cuối cùng không nhịn được, cô mở miệng nói: "Cha, dì Mai!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 832: Hôn lễ! ! (14)

Hai người dừng lại, quay đầu.

Hạ Noãn Noãn liền cắn môi: "Dì Mai, con, đồ cưới của con... Chi phiếu kia, có phải để chỗ đi không..."

Cái này nói còn chưa dứt lời, chính cô đã nghẹn đến sắc mặt đều đỏ.

Mà câu nói này rơi xuống, liền nghe thấy Mai Phụng mở miệng: "A, con không nói, ta đều quên rồi."

Hạ Noãn Noãn nhẹ nhàng thở ra.

Cho là tiếp xuống Mai Phụng sẽ trực tiếp cho cô, lại không nghĩ tới Mai Phụng trực tiếp mở miệng nói: "Cha con nói, Từ Hào kết hôn, cũng coi như là người lớn rồi, dự định cho Từ Hào qua công ty thực tập, về sau tiêu xài dựa vào tiền lương của mình. Còn đồ cưới của con, ta giúp các con nhận trước, sợ Từ Hào lười biếng, con phụ cấp cho nó."

Hạ Noãn Noãn nghe đến đó, lập tức liền gấp.

Tiền kia, có 111 vạn là cha mẹ cho cô.

Cha mẹ chưa từng có muốn lấy về, thế nhưng tiền kia cũng là cha mẹ cho cô!

Nếu đặt trong tay Mai Phụng, tính toán chuyện gì?

Huống hồ, cô biết, Mai Phụng không thích cô.

Hạ Noãn Noãn muốn nói điều gì, Mai Phụng liền cười híp mắt nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Tiền để chỗ ta, các con sẽ không phải không yên lòng chứ? Từ Hào, con cứ nói đi?"

Cái này vừa nói, Thẩm Từ Hào liền mở miệng theo bản năng: "Không có nhiều tiền, coi như cho đi Mai cũng không có gì, có cái gì không yên lòng!"

999 vạn, căn bản Thẩm Từ Hào không để vào mắt.

Mua chiếc xe, với số tiền này, trong ga-ra Thẩm gia bọn họ, để đó mấy chiếc xe!

Hạ Noãn Noãn trực tiếp trợn mắt hốc mồm!

Cái Thẩm Từ Hào này, đến cùng có biết đạo lý đối nhân xử thế hay không!

Đồ cưới của cô dâu, anh có thể lăm miệng nói chuyện sao?

Thế nhưng giờ này khắc này, tiền kia, thế nào cũng nếu không trở lại rồi!

Cô cũng không thể nói ngay trước mặt người khác, nói Thẩm Từ Hào sai.

Hạ Noãn Noãn cắn môi, chỉ cảm thấy nơi ngực giống như ngăn chặn một đám bông.

Hai bên tạm biệt, Hạ Noãn Noãn và Thẩm Từ Hào về tới phòng ngủ của mình.

Mới vừa vào phòng ngủ, Hạ Noãn Noãn liền nhìn về phía Thẩm Từ Hào, một lúc sau mới mở miệng: "Từ Hào, 999 vạn này..."

"Được rồi, anh biết em không yên lòng, ngày mai anh cho em 999 vạn có được hay không? Chi phiếu hôm nay, liền cho bà ấy đi. Và lại, chi phiếu kia viết tên của em, không có em, bà ấy lấy không được, em yên tâm đi."

Hạ Noãn Noãn còn có thể nói cái gì?

Nhưng đến ngày thứ hai, Thẩm Từ Hào liền phát hiện!

"Thẻ của tôi, sao lại đóng băng rồi?! Một phen tiền đều không lấy ra được!"

Lúc này bọn họ mới ý thức được, Mai Phụng nói câu nói kia, là có ý gì!

Thẩm gia dự định, đoạn tuyệt nguồn kinh tế của Thẩm Từ Hào, chính là vì để cậu ta ngoan ngoãn đi làm!

-

Hạ Noãn Noãn sinh hoạt bị thâm cỡ nào, mỗi ngày Hạ Diệp Hoa ở nhà nom nớp lo sợ.

Buổi sáng, Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Không biết Mai Phụng có ngược đãi Noãn Noãn hay không."

Giữa trưa, Hạ Diệp Hoa lại nói: "Noãn Noãn sẽ không làm cơm trưa chứ?"

Buổi tối, Hạ Diệp Hoa lại nói dông dài: "Các con nói, Noãn Noãn và Từ Hào đang làm gì? Sẽ không quét dọn vệ sinh chứ?"

Bộ dạng kia, để Kiều Luyến cảm thấy khôi hài: "Mẹ, cái này biết đến, là biết mẹ cưới con dâu, không biết, còn tưởng rằng mẹ gả con gái!"

Hạ Diệp Hoa cũng biết mình nói dông dài rất buồn cười, bà cười: "Ta đây không phải sợ Mai Phụng khi dễ Noãn Noãn sao? Tính cách Noãn Noãn không giống con, khá yếu đuối..."

Kiều Luyến mở miệng cười: "Thế nhưng con cảm thấy, Hạ Noãn Noãn là người có trí tuệ lớn."

Thẩm Lương Xuyên đứng ở đằng đó, vừa muốn nói điều gì, điện thoại di động của anh liền vang lên.

Anh nghe, đối diện truyền đến tiếng Tổng Thành: "Anh Thẩm, tư liệu Mạc Vô Tâm, toàn bộ tra được."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 833: Đây là thuốc ngủ! (1)

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên co rút lại, quay đầu nhìn Kiều Luyến một chút, không để ý đến bọn họ, đi thẳng lên lầu.

Anh tiến vào thư phòng, lúc này mới lên tiếng: "Gửi đến hộp thư của tôi."

"Đã gửi tới rồi."

"Ừm."

"Anh Thẩm?"

"Ừm?"

"Tôi xem tư liệu một chút, xác định Mạc Vô Tâm.. Đích thật là chết rồi."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, bắt đầu lo lắng, một lát sau, lúc này mới lên tiếng: "Tôi đã biết."

Cúp điện thoại, anh liền ngồi ở sau bàn làm việc, ánh mắt dừng lại mỗi một vị trí trên bàn sách.

Năm đó, Mạc Vô Tâm chết, kỳ thật anh cũng không có tận mắt thấy thi thể.

Anh còn nhớ rõ, ngày ấy, là thời gian anh hẹn Kiều Luyến gặp mặt.

Anh ở trong quán cà phê, nhìn cô.

Lúc ấy cô đang cùng bạn thân nói chuyện điện thoại.

Anh cứ như vậy, bình tĩnh nhìn cô.

Về sau, hẳn nhận được Tống Nguyên Hi gửi tới:

【 Tống Nguyên Hi: Anh em chết rồi. 】

Bốn chữ đơn giản, lại làm cho anh đứng dậy, không nói hai lời rời quán cà phê, thẳng đến bệnh viện.

Anh đến bệnh viện, thi thể Mạc Vô Tâm, đã bị đẩy vào nhà xác.

Về sau hoá táng, tiến vào phần mộ.

Cho nên, từ đầu đến cuối, anh chưa từng gặp qua thi thể Mạc Vô Tâm.

Giờ này khắc này, những tài liệu kia, ngay trong máy vi tính.

Anh hít vào một hơi thật sâu, mở máy tính ra.

Tư liệu Mạc Vô Tâm, liền lập tức xuất hiện.

Tai nạn xe cộ, xuất huyết bên trong, không cứu được, tử vong.

Ảnh Mạc Vô Tâm xảy ra tai nạn xe cộ, nằm trên giường trong bệnh viện, ảnh tử vong...

Thậm chí, khi cậu ta chết, không nhắm mắt lại.

VẬu ta mở to hai mắt, nhìn không thấy bất luận cái gì, nội tạng xuất huyết, từ trong cổ họng phun ra đọt máu...

Có thể từ trên tấm ảnh nhìn ra, trước khi chết, rất thống khổ.

Cái nhận biết này, để Thẩm Lương Xuyên cảm thấy trái tim giống như là bị thứ gì níu lại, dùng sức lôi kéo, đau đến anh đưa tay ra, đặt ở trên ngực của mình.

Mạc Vô Tâm.. Mạc Vô Tâm!

Anh lập tức, đóng lại màn hình máy vi tính.

Thế nhưng trong miệng hô lớn.

Anh cho tới bây giờ cũng không biết Mạc Vô Tâm lại là chết như vậy.

Anh nắm lấy nắm tay.

Một lát sau, cửa thư phòng bị gõ, anh ngẩng đầu lên, liền thấy Kiều Luyến đứng ở cửa, đang thử thăm dò nhìn anh: "Sao anh còn chưa ngủ?"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới chú ý tới, đã mười giờ tối rồi.

Anh đứng lên: "Rm đi trước đi, chút anh tới."

Kiều Luyến gật đầu, lui ra ngoài.

Thẩm Lương Xuyên hít vào một hơi thật sâu, mở ngăn kéo ra, cầm lấy thuốc ngủ, vừa ăn một viên, cửa thư phòng bị đẩy ra lần nữa, Kiều Luyến đứng ở đó: "À, quên nói với anh, em tắm xong rồi."

Lời mời quá rõ ràng.

Thế nhưng trước mắt Thẩm Lương Xuyên, lại xuất hiện dáng vẻ lúc Mạc Vô Tâm từ vong.

Anh chỉ cảm thấy từng đợt buồn nôn, xông lên đầu.

Anh nhú lông mày, khẽ gật đầu, "Ừm."

Anh đứng lên, đi theo Kiều Luyến vào phòng ngủ, anh cầm lấy khăn tắm, qua tắm rửa.

Thế nhưng sau khi anh tắm rửa xong, lại phát hiện, Kiều Luyến không có ở bên ngoài.

Anh nghi ngờ đi ra ngoài, thấy thư phòng của mình mở đèn.

Đi qua đây cửa ra, liền thấy Kiều Luyến ngẩng đầu uống một hộp nước, mà trong tay của cô, chính là cầm bình thuốc ngủ!

Tròng mắt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại: "Em đang làm gì vậy?!"

Kiều Luyến xua tay: "Em ăn mấy viên Vitamin bình thường anh hay uống!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 834: Đây là thuốc ngủ! (2)

Mấy viên?

Lại liên tưởng đến hành động cô uống thuốc, Thẩm Lương Xuyên giật nảy mình, nhanh chóng tiến lên một bước, nóng nảy nhìn cô: "Uống mấy viên? Mau nôn ra!"

Kiều Luyến trốn về sau: "Vì cái gì? Vitamin uống nhiều cũng không làm sao!"

"Bây giờ em có cảm giác gì? Nhanh nôn ra! Đó là thuốc ngủ, ăn nhiều sẽ chết người!"

Thẩm Lương Xuyên sốt ruột, hô to.

Thế nhưng vừa nói, trong thư phòng an tĩnh lại.

Kiều Luyến kinh ngạc theo dõi anh: "Thì ra, đây là thuốc ngủ?"

Thẩm Lương Xuyên trông thấy phản ứng của cô, giờ mới hiểu được, chính mình bị lừa rồi.

Kỳ thật, căn bản cái gì cô cũng chưa uống.

Kiều Luyến hoàn toàn không uống.

Mấy ngày nay, tuy nhìn Thẩm Lương Xuyên khôi phục sinh hoạt như thường.

Thế nhưng, cô có thể cảm giác được, anh một mực miễn cưỡng chính mình.

Miên cưỡng chính mình đối tốt với cô, miễn cưỡng chính mình không nổi giận, thậm chí ngay cả ngủ, đều miễn cưỡng chính mình.

Cuộc sống của anh và trước kia, không có gì khác biệt.

Nhưng cô có thể cảm giác được, không giống nhau.

Đến cùng vẫn không giống nhau.

Lúc anh đang cười, đều cười qua loa.

Cô vừa rồi tới gọi anh, nhìn thấy anh uống thuốc, đã cảm thấy thuốc này là lạ, cho nên cố ý xếp đặt một cái bẫy như thế.

Nhưng thì ra...

Đây là thuốc ngủ.

Trong khoảng thời gian này, mỗi ngày trước khi ngủ, anh đều uống thuốc, vậy mà là thuốc ngủ!

Rốt cuộc anh vì sao, tại sao phải dựa vào thuốc ngủ trợ ngủ!

Kiều Luyến đứng lên, theo dõi anh: "Thẩm Lương Xuyên, anh nói cho em biết, vì sao anh uống thuốc ngủ?"

Liều thuốc ngủ đã tăng.

Thẩm Lương Xuyên cảm giác mình không mở mắt ra, toàn bộ não đều có chút hỗn loạn.

Anh nhìn Kiều Luyến: "Tiểu Kiều, đừng làm loạn."

Kiều Luyến lại lắc đầu: "Em không có náo, thể nhưng loại thuốc này, không thể uống!"

"Được, anh không uống."

"Vậy anh nói cho em biết, vì sao anh uống thuốc?"

Thẩm Lương Xuyên vuốt huyệt thái dương: "Gần đây ngủ không được, áp lực quá lớn."

Kiều Luyến nghe cái lý do qua loa này, sau cùng nhắm mắt lại.

Trong tay của cô siết chặt này bình thuốc, một lúc sau mới mở miệng: "Bây giờ chúng ta đi ngủ."

"Được."

Cô theo Thẩm Lương Xuyên, đi vào trong phòng ngủ.

Nằm ở trên giường, không bao lâu, liền thấy tiếng hít thở của Thẩm Lương Xuyên, hẳn là ngủ thiếp đi.

Kiều Luyến lại ngủ không được, tròng mắt thật to, nhìn chăm chăm trần nhà.

Đến cuối cùng, cuối cùng cô nhắm mắt lại.

Cả một đêm, cô đều ngủ được không được an ổn, sau đó nửa đêm, chợt nghe người bên cạnh, ngồi dậy.

Cô mở mắt, liền thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi ở đó, anh giống như rất đau đầu, đè chặt đầu của mình, sau đó anh liền đứng lên, rón rén đi ra ngoài.

Kiều Luyến ngồi dậy, lặng lẽ đi theo phía sau anh.

Liền thấy anh vào thư phòng, mở ngăn kéo ra, đang tìm kiếm cái gì.

Kiều Luyến đi vào, nhìn lấy anh, cầm lên thuốc ngủ nắm trong lòng bàn tay cô: "Anh lại tìm cái này sao?"

Thẩm Lương Xuyên quay đầu nhìn thấy thuốc, kéo căng cằm, sau cùng khẽ gật đầu.

Kiều Luyến cũng không nói gì, tiến lên một bước, đưa thuốc ngủ đưa cho anh.

Thẩm Lương Xuyên nhận lấy, mở cái bình ra, tiện tay lấy hai viên, nhét vào trong miệng của mình.

Sau đó, một bình nước liền được đưa đến trước mặt mình.

Anh quay đầu, liền thấy Kiều Luyến đang giúp anh bưng nước.

Thẩm Lương Xuyên do dự một chút, vươn tay, nhận lấy chén nước: "Thuốc này không có gì, bác sĩ nói qua..."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 835: Đây là thuốc ngủ! (3)

Lời còn chưa nói, liền thấy hai hàng nước mắt, từ trong hốc mắt Kiều Luyến tiến ra.

Nước mắt như hạt châu, lăn xuống theo gương mặt cô, rơi trên đất.

Lại giống như nước nóng nóng bỏng, nhỏ giọt trái tim anh.

Tâm Thẩm Lương Xuyên co lại.

Anh vội vàng thả thuốc trong tay ra, thả nước trong tay ra, hốt hoảng cầm lấy khăn tay, lau nước mắt cho cô.

Thế nhưng, nước mắt của cô lại càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mãnh liệt, sau cùng để Thẩm Lương Xuyên chân tay luống cuống.

Anh nhìn lấy cô: "Tiểu Kiều, em đừng khóc, anh..."

Nói còn chưa dứt lời, Kiều Luyến chợt quay người, ôm lấy anh!

"Đàn ông! Thuốc ngủ đều có tác dụng phụ, anh cho rằng em là kẻ ngốc sao? Tại sao anh phải uống những thuốc này, tổn thương thân thể của mình?"

Tiếng khóc của cô, để cả người anh không biết làm thế nào.

Anh bối rối nhìn cô, chỉ có thể tái diễn một câu: "Đừng khóc, tiểu Kiều, đừng khóc."

"Vậy anh đáp ứng em, không uống thuốc nữa, có được hay không?"

"Được."

"Em giúp anh xoa bóp, gần đây em học xong rất nhiều xoa bóp."

"Được."

Lúc này Kiều Luyến mới đình chỉ thút thít, dặt tay Thẩm Lương Xuyên, đi vào phòng ngủ chính.

Anh nằm ở trên giường, cô an vị trước mặt của anh, đưa tay ra, nhẹ nhàng xoa bóp trên đầu anh.

Anh nhắm mắt lại.

Trong lúc nhất thời, trong phòng không có người nói chuyện.

Mười phút đồng hồ trôi qua, hô hấp của anh, trở nên đều đều, giống như là ngủ thiếp đi.

Kiều Luyến không có ngừng.

Một giờ đi qua, anh không nhúc nhích, tần suất hô hấp, cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Kiều Luyến vẫn không có ngừng.

Hai giờ đi qua.

Người đang ông trên giường, mở mắt.

Anh bỗng nhiên quay người, ôm lấy Kiều Luyến.

Anh cho là, chính mình ngủ thiếp đi, cô sẽ nghỉ ngơi.

Thế nhưng không nghĩ tới, anh đã ngủ hai giờ giấc, cô vẫn không có dừng.

Anh biết, cô thủy chung đều biết, anh không có ngủ.

Giờ khắc này, anh chỉ cảm thấy lòng chua xót.

Kiều Luyến cũng ôm anh.

Hai người, nằm ở trên giường, chăm chú ôm nhau.

Thế nhưng bọn họ, người nào đều không có mở miệng nói chuyện, cứ như vậy... Mở mắt đến hừng đông.

Cuối cùng sắc trời sáng lên.

Thẩm Lương Xuyên nhẹ nhàng thở ra, nhìn xuống thời gian, liền ngồi dậy.

Anh nhìn Kiều Luyến, xoay người hôn lên trán cô một cái: "Anh ra ngoài tập thể hình, em ngủ bù đi."

Nhìn Kiều Luyến không nói lời nào, anh lại mở miệng: "Anh đáp ứng em, sẽ không tiếp tục uống thuốc ngủ, được không?"

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên đổi đồ thể dục, đi ra ngoài.

Cửa phòng bị đóng lại, Kiều Luyến vui đầu vào trong chăn, nước mắt lại lăn xuống.

Cô không biết mình vì cái gì mà khóc, cô chỉ biết, mắt ngủ không dễ chịu.

Cô cũng biết, thuốc ngủ uống nhiều, không tốt đối với thân thể.

Nhưng bây giờ, cô nên làm cái gì?

Một đêm không ngủ được, đối với Thẩm Lương Xuyên mà nói, là thống khổ dường nào?

Mà thân thể người, cũng sẽ bị đánh gục!

Nội tâm của anh, đến cùng nhận cái gì?

Kiều Luyến siết chặt chăn mền, khóc đến không thành tiếng.

-

Lúc Thẩm Lương Xuyên tập thể dục, cũng có chút không quan tâm.

Gần đây triệu chứng mất ngủ của anh, thật ra là có chỗ làm dịu.

Thế nhưng, hôm qua nhìn thấy ghe chếp tử vong của Mạc Vô Tâm, loại triệu chứng kia, liền biểu hiện tăng cường rất nhiều.

Không khí lạnh sáng sớm, thổi vào người anh, để suy nghĩ của anh, tại lúc này vô cùng rõ ràng.

Anh hiểu được, anh bị lừa rồi.

Người gửi đồ cho anh, không phải Mạc Vô Tâm, lại làm cho anh tự mình đi kiểm chứng, khiến những thống khổ hơn tám năm trước, ôn lại một lần.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 836: Đây là thuốc ngủ! (4)

Thậm chí, tám năm trước, anh chưa từng gặp qua hiện trường Mạc Vô Tâm tử vong.

Tám năm sau, anh gặp được.

Những cái này càng khiến anh áy náy.

Mà bây giờ, dù anh biết rõ đây là một m mưu, nhưng vẫn lấn vào.

Anh trốn không được tâm ma của mình!

Ban ngày còn tốt, anh có thể khống chế chính mình không đi nghĩ những chuyện kia, đến ban đêm, trong lúc ngủ mơ, anh liền mất đi khống chế của mình.

Anh mất ngủ, không phải ngủ không được.

Mà chính là không dám ngủ.

Bởi vì chỉ cần lấm vào giấc ngủ, trong mơ tất cả đều là Mạc Vô Tâm.

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, cúi thấp đầu xuống.

Tập thể hình hoàn tất, anh vừa mới về đến phòng, liền thấy thám Lý cầm một phần chuyển phát nhanh tiến đến.

Cái chuyển phát nhanh này, gần như mỗi ngày một phần!

Trước đó đều là một cái thẻ, trên thẻ viết: Xuyên tử, chào cậu.

Anh cho là hôm nay cũng thế.

Cho nên, liền lên lầu, tiến vào thư phòng.

Tiện tay mở chuyển phát nhanh ra, lại phát hiện hôm nay trên thẻ, nội dung thay đổi: Mạc Vô Tâm bị chết thảm như vậy, anh thật sự có thể yên tâm thoải mái sao?

Trông mặt Thẩm Lương Xuyên co rụt lại, ném thư được chuyển phát nhanh vào trong giỏ rác.

Anh ngồi trong thư phòng một chút, lúc này mới đứng lên.

Gần nửa tháng mất ngủ, để anh cảm giác tổ chất thân thể mình hạ xuống rõ ràng.

Anh tiến đến phòng tắm, tắm vội, lúc này mới thả chậm bước chân, đi vào phòng ngủ.

Mới vừa tiến vào, liền nghe trong phòng truyền đến tiếng nghẹn ngào.

Anh hơi sững sờ.

Lập tức kéo màn cửa ra, đi tới bên giường.

Anh vén chăn lên, liền thấy vành mắt Kiều Luyến đỏ ửng, đang nhỏ giọt nước nỏ.

Nhìn tóc cô xõa ra, hốc mắt và cái mũi đỏ bừng, tâm Thẩm Lương Xuyên, lập tức nắm chặt.

Anh trực tiếp ôm lấy Kiều Luyến, còn chưa lên tiếng, liền nghe thấy Kiều Luyến mở miệng: "Chúng ta đi gặp bác sĩ, có được hay không?"

Có được hay không?

Thẩm Lương Xuyên ngăn người, một lúc sau mới mở miệng: "Được."

-

Bọn họ hẹn bác sĩ tâm lý nổi danh trong nước.

Kiều Luyến và anh đi qua, đứng ở bên ngoài, không có đi vào.

Đề cùng nói chuyện với bác sĩ, nhất định Thẩm Lương Xuyên phải phải có mười phần tin nhiệm đối phương.

Mà chuyện trong lòng Thẩm Lương Xuyên, Kiều Luyến không biết, hán cũng không muốn để Kiều Luyến biết.

Kiều Luyến ở ngoài cửa phòng bác sĩ, đợi rất lâu.

Ước chừng hơn hai giờ, cửa phòng bệnh bác sĩ, lúc này mới mở ra.

Sắc mặt Thẩm Lương Xuyên tái nhợt đi ra, Kiều Luyến nhìn về phía bác sĩ: "Bác sĩ, tình huống thế nào?"

Bác sĩ tâm lý mở miệng cười: "Kỳ thật chỉ là có tâm sự, không có việc lớn gì, không có nghiêm trọng như mọi người tưởng tượng. Còn thuốc ngủ, cũng có thể dùng ít đi, nhưng không nên ỷ lại. Mặt khác chính là, mọi người cần phải buông lỏng tâm tình. Đề nghị của tôi là, mọi người ra ngoài du lịch đi! Triệt để buông lỏng, cũng rời Bắc Kinh."

Kiều Luyến nghe rất nghiêm túc, khẽ gật đầu.

Theo Thẩm Lương Xuyên trở lại Thẩm gia, Kiều Luyến còn đang suy tư đi chỗ nào chơi.

Thẩm Lương Xuyên là đại minh tinh, khẳng định du lịch bên ngoài đều không tiện, mà Trung Quốc lớn, chỗ nào đều có một đám người, vậy mà không có cách nào triệt để buông ra.

Hai người vừa mới tốt, liền thấy tim tình Hạ Diệp Hoa bất an.

Kiều Luyến nghi hoặc: "Mẹ, mẹ sao thế?"

Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Hôm nay, Từ Hào muốn cùng Noãn Noãn qua Hải Nam lại mặt, ta có chút không yên lòng."

Hải Nam..

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên: "Cái này có cái gì không yên lòng, chúng con cùng qua! Coi như cả nhà du lịch!"

Chính là dễ dàng đổi hoàn cảnh, có chuyện gì làm, cũng có thể chuyển đi lực chú ý!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 837: Chuyển đi Hải Nam (1)

Phi cơ xẹt qua bầu trời.

Từ Bắc Kinh sương mù, chậm rãi tới bầu trời xanh thẳm.

Bắc Kinh vẫn là trời đông giá rét, Hải Nam lại bốn mùa như mùa xuân.

Từ sân bay đi ra, Kiều Luyến ngẩng đầu, nhìn bầu trời xanh thăm thẳm, luôn cảm thấy chỉ có khi còn bé, mới thấy qua loại bầu trời này.

Hô hấp không khí không có hơi sương, cô cảm giác cả người đều giống như bài đọc, tâm tình đều trở nên không giống nhau.

Hạ Noãn Noãn nhìn bộ dạng của cô, cười nói: "Hải Nam tốt sao? Hiện tại Hải Nam bán nhà cửa, đều mảnh lối rồi."

Kiều Luyến gật đầu: "Nơi này thật tốt, chúng ta thực sự nên mua biệt thự ở chỗ này, ngày nghỉ lễ đi du lịch! Không khí bên này quá tốt rồi!"

Hạ Diệp Hoa cũng nhìn bốn phía: "Trách không được da thịt Noãn Noãn tốt như vậy, không khí tốt, độ ẩm trong không khí cũng cao!"

Thẩm Từ Hào và Thẩm Lương Xuyên đi tới sau cùng.

Trong tay mỗi người đều mang theo hai cái hành lý, sắc mặt bọn họ đều có chút đen, nhìn ba người phụ nữ trước mặt, kéo ra khóe miệng.

Thẩm Từ Hào và Thẩm Lương Xuyên nhìn nhau hai sinh ra chán ghét, ba người phụ nữ, cả một đường trò chuyện đến bây giờ, khoái hoạt không thôi.

Mà bọn họ vừa tới sân bay, liền có Thẩm Lương Xuyên an bài tốt người tới đón.

Thẩm Lương Xuyên đeo kính đen và khẩu trang, kéo lấy hai cái hành lý đi theo đám người.

Đi đến lối ra, có người đẩy một chút sau lưng, Thẩm Lương Xuyên vươn tay cầm hành lý, khẩu trang cũng bởi vì động tác này, mà lập tức rơi xuống.

Đúng lúc này, có người liếc một chút nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên, nhất thời kinh hô: "Thẩm ảnh đế?"

Một câu, giống như vỡ tổ, mọi người đồng loạt nhìn bên này!

Thẩm Lương Xuyên nhú mày lại, vội vàng đưa tay ra, nhặt khẩu trang lên, mặc kệ sạch sẽ hay không sạch sẽ, tranh thủ thời gian mang lên lần nữa.

Anh đẩy hành lý, muốn đi lên phía trước, thế nhưng đám người cũng đã ngăn chặn.

"Thảm ảnh đế! Anh là Thảm ảnh đế sao?"

Đám người chen chúc tới.

Thảm Tử Hào và Thảm Lương Xuyên đứng chung một chỗ.

Mà ba người phụ nữ một thân nhẹ nhõm, thì bị dòng người tách ra rồi!

Hạ Noãn Noãn mang thai, khẳng định không thể chen vào trong.

Thân thể Hạ Diệp Hoa không tốt, Kiều Luyến phải nhìn hai người bọn họ, không dám quay đầu lại cứu Thảm Lương Xuyên!

Lúc này, tâm Kiều Luyến đều nhắc lên.

Sớm biết có thể như vậy, còn không bằng mang theo Tổng Thành và đám bảo vệ tới!

Chính là vì có thể thực sự nghỉ phép, bọn họ không để mắt đến chuyện Thảm Lương Xuyên bị nhận ra!

Xong đời.

Cái này, có thể nhiễu loạn lớn hay không?

Các nhân viên an ninh, không biết lúc nào đã chạy tới?

Đang suy tư, chợt nghe trong đám người có một tiếng cười: "Các người nói tôi là Thảm ảnh đế? Mở to hai mắt nhìn xem thật kỹ một chút! Bộ dạng tôi cùng với Thảm ảnh đế có giống nhau lắm hay không!"

Đây là...

Tiếng Thảm Tử Hào.

Kiều Luyến ở phía trước đoàn người, căn bản cũng không biết chuyện phát sinh trong đám người.

Trong đám người.

Thảm Lương Xuyên cúi đầu, đang định đẩy ra đám người đi lên phía trước, nhưng lại bị ngăn.

Đám người chen chúc tới, anh nhú lông mày, định làm một hành động bảo Thảm Tử Hào đi trước.

Nhưng vào lúc này, nghe được câu nói kia của Thảm Tử Hào, anh hơi sững sờ, nghiêng đầu lại, chỉ thấy Thảm Tử Hào tháo mũ xuống, đem cả khuôn mặt mình bại lộ trước mặt người khác: "Ai, mấy người nhìn xem! Nhìn kỹ một chút, tôi tuy giống anh ta đến mấy phần, nhưng kỳ thật so với Thảm ảnh đế bộ dạng tôi đẹp trai hơn!"

Thảm Tử Hào vốn giống Thảm Lương Xuyên đến mấy phần, giờ phút này bại lộ trước mặt người khác, nhất thời để mọi người sững sờ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 838: Chuyển đi Hải Nam (2)

"Thì ra, không phải!"

"Là tôi nhìn lầm!"

Thảm Tử Hào thở dài: "Cho nên, mọi người có thể tránh ra không?"

Mọi người nhao nhao lui lại, tránh đường cho bọn họ.

Nhìn thấy Thảm Tử Hào và Thảm Lương Xuyên nhẹ nhàng từ trong đám người đi tới, Kiều Luyến cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Chờ đến khi lên Minivan, mọi người còn cảm thấy sự tình phát sinh quá nhanh, có chút chống đỡ không được.

Thẩm Từ Hào hừ lạnh một tiếng: "Anh không có chuyện gì làm mà lại làm diễn viên, nhìn xem, ra cửa đều phiên toái như vậy!"

Lời mặc dù không dễ nghe, Thẩm Lương Xuyên lại nghĩ đến hành động vừa rồi cậu bảo vệ mình.

Trong lòng vẫn chảy ra một dòng nước ấm.

Anh nhìn Thẩm Từ Hào một chút, sau đó lại nhìn về phía trước, không có trả lời câu nói này.

Ba người phụ nữ, cô nhìn tôi, tôi nhìn cô, sau cùng đều lập tức nở nụ cười.

Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn lại mặt, đương nhiên sẽ đến nhà Hạ Noãn Noãn.

Ba người Kiều Luyến, trước khi đến đã đặt xong khách sạn.

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Mẹ, mẹ và anh cả thật vất vả mới tới một lần, cha mẹ con nói, khẳng định phải mời mọi người ăn cơm, nhất định mọi người phải đi."

Hạ Diệp Hoa khẽ gật đầu: "Được, hôm nay các con đi lại mặt trước, dù sao chúng ta cũng ở Hải Nam vài ngày, hôm nào ta đến nhà con."

Hạ Noãn Noãn khẽ gật đầu.

Mấy người lái xe, đưa Hạ Noãn Noãn và Thẩm Từ Hào đến Hạ gia, sau đó mới lái xe tới khách sạn.

Khách sạn đã đặt, là khách sạn sáu sao.

Tất cả thiết bị đầy đủ.

Ba người ở phòng có hai phòng ngủ một phòng khách, gian phòng rất dễ chịu.

Kiều Luyến vừa vào cửa, liền trực tiếp té nhào lên trên giường, sau đó ngoắc ngoắc đầu ngón tay với Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên đi qua, ngồi xuống.

Giờ phút này sắc trời đã tối, bọn họ kêu người đưa bữa tối tới, sau khi cùng Hạ Diệp Hoa ăn xong, liền về phòng mình, bắt đầu nghỉ ngơi.

Không khí tốt, hoàn cảnh tốt, lại đổi một nơi xa lạ.

Kiều Luyến xoa bóp cho Thẩm Lương Xuyên, sau năm phút, anh lại không có dựa vào thuốc, ngủ say.

Kiều Luyến trông thấy anh ngủ, mừng rỡ vô cùng!

Lần này đi ra ngoài, thật sự là một lựa chọn chính xác!

-

Có người ngủ say, có người lại mất ngủ.

Hạ Noãn Noãn nằm ở gian phòng của mình, nhìn tất cả quen thuộc, rất hưng phấn, cảm xúc cũng cao lên.

Rõ ràng đã ở Thẩm gia ba ngày, thế nhưng cô lại cảm giác, giống như là qua ba năm đằng đặc.

Về tới nhà, cuối cùng có thể thở phào một hơi.

Cô vừa lăn vừa xoay người ở trên giường, thế nào cũng ngủ không được, dứt khoát đứng lên, đi ra ngoài phòng.

Mới đi ra, liền thấy mẹ ngồi trên ghế sofa trong phòng khách, đang ngăn người.

Hạ Noãn Noãn sững sờ, "Mẹ?"

Mẹ Hạ đứng lên: "Tại sao còn chưa ngủ?"

Hạ Noãn Noãn cúi đầu: "Con ngủ không được."

Mẹ Hạ liền đưa tay ra: "Vậy mẹ con chúng ta đến tâm sự."

"Vâng."

"Noãn Noãn, ở Thẩm gia trời qua thế nào?"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, thoáng sùng sốt, sau đó mới mở miệng: "Rất tốt."

Mẹ Hạ tiếp tục gật đầu, chợt mở miệng cười nói: "Noãn Noãn chúng ta, đúng là lớn rồi, lập gia đình, hiện tại cũng sắp làm mẹ. Về sau phải chú ý thân thể hơn, biết không?"

Hạ Noãn Noãn gật đầu: "Sao mẹ không ngủ?"

Trong ánh mắt mẹ Hạ lóe lên một cái, sau đó mới lên tiếng: "Mẹ có chút ngủ không được."

Hạ Noãn Noãn ngây ngẩn cả người: " Vì cái gì?"

Trong bóng tối, mẹ Hạ cười có chút miễn cưỡng: "Ta không nỡ bỏ con."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 839: Chuyến đi Hải Nam (3)

Hạ Noãn Noãn không có chú ý tới mẹ Hạ kỳ lạ, vươn cánh tay, ôm lấy mẹ Hạ, làm nũng nói: "Mẹ, có cái gì lo lắng, mẹ coi như con vẫn đi học, hàng năm đều sẽ tới thăm mẹ. Nếu mẹ nhớ con, có thể cùng ba đến Bắc Kinh ở nhé."

Mẹ Hạ nghe nói như thế, nhất thời có tâm tư: "Qua Bắc Kinh thuê phòng ở cũng được, trái lại nhà cũng không có..."

Nói còn chưa dứt lời, lập tức dừng lại.

Hạ Noãn Noãn hiếu kỳ: " Trong nhà không có gì?"

Mẹ Hạ cười nhìn cô: " trong nhà cũng không có con, Bắc Kinh có con! Ta và ba con, chỗ có con mới là nhà!"

Hạ Noãn Noãn nghe lời ám áp này, liền nở nụ cười.

Hai mẹ con trò chuyện thì thầm, ba Hạ trong phòng ngủ, liền đứng ở cửa, vụng trộm nhìn bên ngoài.

Mặt già nước mắt chảy ngang.

Đem khuê nữ mình nuôi từ nhỏ đến lớn, cứ cho người khác như vậy.

Thật sự là không nỡ!

Thế nhưng không nỡ, cũng phải bỏ.

Bây giờ nhìn Thẩm Tử Hào đối với khuê nữ không tệ, xem như yên tâm, cũng không uổng phí bọn họ...

Nghĩ tới đây, cha Hạ liền thở dài.

Hạ Noãn Noãn cùng mẹ Hạ tới khuya mới ngủ.

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, trời đã sáng, liền lập tức tỉnh lại.

Đêm qua, cha mẹ ngủ muộn, giờ phút này đều không tỉnh.

Cô lại nghĩ đến nỗi buồn của cha mẹ ngày hôm qua, quyết định hôm nay làm bữa sáng cho họ.

Thẩm Tử Hào còn đang ngủ, cô liền rón rén từ trong phòng ngủ đi ra, sau đó đẩy cửa phòng ra, đi ra ngoài.

Một đường đi tại trên phố, cước bộ cô nhẹ nhõm.

Cái nơi lớn lên từ nhỏ đến lớn, cô nhắm mắt lại, đều biết chợ bán thức ăn ở nơi nào.

Chờ đến khi đi tới chợ bán thức ăn, cô đang ở đó lựa chọn rau xanh và hải sản, một bác gái liền tiến tới trước mặt của cô: "Ai ư, đây không phải Noãn Noãn sao?"

Hạ Noãn Noãn sững sờ, "A, là dì Lý!"

Dì Lý là đồng nghiệp của ba.

Dì Lý trông thấy Hạ Noãn Noãn, lập tức cười: "Nghe nói con bây giờ rất có tiền đồ! Đến Bắc Kinh rồi! Vậy về sau, muốn định cư tại Bắc Kinh sao?"

Hạ Noãn Noãn cười, "Vâng."

Dì Lý tiếp tục cười: "Vậy lần này con trở về, là tới đón cha mẹ con sao?"

Hạ Noãn Noãn sững sờ, "Dạ?"

"Cha mẹ con trong thời gian trước, vô cùng lo lắng bán nhà, không phải định đến Bắc Kinh ở cùng con sao? Đây là muốn đi theo hưởng phúc! Khi con còn bé, ta đã nói Noãn Noãn là đứa trẻ có phúc khí, không nghĩ tới..."

Câu nói kế tiếp của dì Lý, Hạ Noãn Noãn đều không có nghe lọt.

Nàng đầy trong đầu đều là nàng phía trước câu nói kia.

"... Vô cùng lo lắng bán nhà..."

Nhà kia, bọn họ ở gần hai mươi năm rồi!

Đó là cha mẹ khổ cực cả một đời, mới mua được!

Nhưng bây giờ, lại bán mất?

Cuối cùng cô hiểu, đồ cưới của cô, thêm ra 111 vạn là thế nào rồi!

Hóa ra là như vậy.

Hốc mắt Hạ Noãn Noãn, lập tức liền ẩm ướt.

Cô thả rau xanh trong tay ra, trực tiếp chạy về nhà.

Vừa chạy tới cửa, liền nghe thấy cha mẹ đang nói chuyện bên trong:

Mẹ Hạ nói: "Đứa nhỏ Noãn Noãn này, sáng sớm đã không thấy tắm hơi! Có thể đi chỗ nào?"

Cha Hạ trả lời: "Sẽ không phải qua chợ bán thức ăn chứ?"

Mẹ Hạ vỗ bắp đùi của mình: "Này không xong! Tôi chỉ dặn dò hàng xóm đừng nói chuyện bán nhà, ngộ nhỡ ở chợ đụng phải người quen làm sao bây giờ?"

Lời này rơi xuống, cha Hạ lập tức đứng lên: "Tôi đi qua tìm nó trở về!"

Thế nhưng, vừa mở cửa, liền thấy Hạ Noãn Noãn đứng ở ngoài cửa, roi lệ đầy mặt!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 840: Chuyến đi Hải Nam(4)

"Cha!"

Hạ Noãn Noãn kêu một tiếng, cô cắn môi: "Cha, mẹ, sao mọi người ngốc như vậy?"

Cha Hạ mẹ Hạ trông thấy bộ dạng của cô, vô ý thức quay đầu nhìn vào trong phòng ngủ, thấy Thẩm Tử Hào còn chưa tỉnh lại, lúc này mới kéo Hạ Noãn Noãn lại, vọt vào trong phòng ngủ.

Hạ Noãn Noãn nhìn hai người.

Rõ ràng cha mẹ mới hơn năm mươi tuổi, thế nhưng nhìn tuổi đi Hạ còn trẻ đẹp hơn, Mai Phụng nhìn giống như cô gái ba mươi tuổi, mà cha mẹ, lại tiều tụy, già nua.

Lúc ấy cô nên nghĩ tới, trong nhà căn bản cũng không có tiền, làm sao cha mẹ lấy ra 111 vạn.

Mà bây giờ, đoán chừng 111 vạn, đem tất cả tích góp của cha mẹ đều tiêu sạch.

Nhà cũng bán mất, về sau cha mẹ ở nơi nào?

Hạ Noãn Noãn đứng lên: "cha mẹ, mọi người bán nhà cho người nào? Trả tiền cho họ, chúng ta không bán!"

Cô trực tiếp lấy tay lau nước mắt, nhưng lau mãi cũng không khô.

Cha Hạ thờ dài: "Đứa trẻ ngốc, tiền đều cho, sao có thể đột nhiên nói không bán hả?"

Hạ Noãn Noãn lập tức tức nức nở: "Vậy con về Bắc Kinh, tìm đi Mai muốn chi phiếu, đem tiền bán nhà trả lại cho họ! Mọi người mua nhà về!"

Mẹ Hạ nhất thời nghe được máu chốt: "Con nói là, chi phiếu kia, còn ở trong tay mẹ kè Tử Hào sao?"

Hạ Noãn Noãn bị ghen, một lúc sau mới khẽ gạt đầu: "Bà ta nói, muốn giúp chúng con bảo quản, miễn cho chúng con phung phí."

Mẹ Hạ lập tức nhú lông mày: "Cái này cũng quá đáng rồi!"

Hạ Noãn Noãn nhìn bọn họ: "Cha mẹ, sao mọi người ngốc như vậy? Tại sao phải bán nhà cửa!"

Cha Hạ thờ dài: "Con gà cho người không bình thường, người ta là hào môn. Con cũng không biết, lúc các con kết hôn, ta và mẹ con còn nghe được có người nghị luận con..."

Hạ Noãn Noãn đứng thẳng người: "Nghị luận con cái gì? Con luôn làm việc xứng trời xứng đất! Con có gì tốt bị nghị luận, con cũng không sợ bị bọn họ nghị luận! Cha mẹ, người sống đều là cho mình, không phải cho người khác, mặt mũi quan trọng, hay là sinh tồn quan trọng? Bây giờ mọi người bán nhà, ở chỗ nào?"

Cha Hạ bị khí thế của cô dọa sợ: "Trong nhà của chúng ta còn có mấy ngàn, ta và mẹ con dự định thuê phòng... Chúng ta đều có tiền lương! Nuôi được bản thân!"

Mẹ Hạ cũng gạt đầu: "Đúng, trước kia không có mua nhà, không phải chúng ta cũng ở thuê sao? Cái này có là gì."

Nhưng khi đó, mơ ước lớn nhất của cha mẹ, cũng là mua phòng nhỏ.

Với hiện tại, đương nhiên là có cái gì rồi!

Bọn họ dùng thời gian hai mươi năm, còn phải vay, bây giờ lại bán nhà đi.

Trong lòng Hạ Noãn Noãn phát hoảng, cô cắn môi: "không được..."

Nói còn chưa dứt lời, cha Hạ liền đứng lên: "Được rồi, con đừng nói nữa! Sự tình quyết định như vậy đi! Noãn Noãn, kỳ thật chỉ cần con trôi qua hạnh phúc, ta và mẹ con sẽ không sao! Vả lại, về sau chúng ta có chuyện, ta tìm con vay tiền! Miễn cho đến lúc đó, chúng ta già, con nuôi chúng ta, Thẩm gia nói này nói kia."

Một câu, ngăn chặn miệng Hạ Noãn Noãn.

Mẹ Hạ cũng vỗ vỗ bờ vai cô: "Được rồi, đừng làm loạn, chút nữa Tử Hào dậy nhìn ra manh mối, không tốt."

Hốc mắt Hạ Noãn Noãn hồng hồng: "thế nhưng..."

"Không có thế nhưng." Cha Hạ mở miệng lần nữa: "Nếu con dám qua đời tiền, ta, ta sẽ bị con làm tức chết!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 841: Chuyến đi Hải Nam (5)

Hạ Noãn Noãn nhìn lên hai người trước mặt, ngậm miệng lại.

Cô biết, cha mẹ thích sĩ diện cả đời, đến già, không muốn bị người chê cười, đồ cưới con gái đều không bỏ ra nổi.

Cô hít vào một hơi thật sâu, cắn môi: "Hay là, cha mẹ đi Bắc Kinh với con đi."

Cha Hạ, mẹ Hạ nghe nói như thế, hai người liếc nhau một cái, sau đó đồng loạt lắc đầu: "Không cần, chúng ta sinh sống ở chỗ này cả một đời, quen thuộc nơi này, không rời đi."

Hạ Noãn Noãn còn muốn nói điều gì, bên ngoài truyền đến động tĩnh, rất rõ ràng, Thẩm Tử Hào đã tỉnh lại.

Ba người vội vàng ngậm miệng lại.

Buổi trưa, Kiều Luyện, Thẩm Lương Xuyên còn có Hạ Diệp Hoa, đi tới Hạ gia ăn cơm.

Cũng coi như cha Hạ và mẹ Hạ tận, đồng thời, người nhà chú Hạ Noãn Noãn, cũng đi theo tới chiều đãi khách.

Hạ Diệp Hoa làm người cũng không khó ở chung, mấy người trò chuyện với nhau thật vui, một bữa cơm ăn vô cùng tận hưởng.

Ăn xong cơm, mọi người liền ngồi ở đó uống trà nói chuyện phiếm.

Em họ Hạ Noãn Noãn là đứa trẻ mười tám tuổi hoạt bát, chớp mắt mở miệng với Thẩm Tử Hào nói: "Anh rể, anh theo đuổi chị em thế nào?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Tử Hào liền hơi sững sờ.

Sắc mặt Hạ Noãn Noãn, cũng liền trực tiếp đỏ lên.

Em họ tiếp tục mở miệng: "Chị em từ nhỏ là đại mỹ nữ nơi này, người theo đuổi chị ấy xếp hàng có thể vòng quanh hàng cả một đường phố, thế nhưng từ nhỏ đến lớn chị ấy cũng không có giao du bạn trai, anh nói, anh làm sao đuổi được tới tay?"

Thẩm Tử Hào nhíu mày, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn thật sự da trắng mỹ mạo, lại thêm khí chất nhu tình như nước, trên cơ bản bất kỳ đàn ông nào, chỉ sợ đều không thể thoát mị lực của cô.

Cậu ta còn nhớ rõ, trong "Sáng chói", còn có người tìm cô gây sự.

Thẩm Tử Hào nhìn cô, liền phát hiện Hạ Noãn Noãn vô cùng quần bách, răn dạy em họ: "Em đừng nói lung tung!"

Em họ lại sợ náo nhiệt không đủ, trực tiếp mở miệng: "Chị, chị không cho nói như thế, chẳng lẽ lại, chị theo đuổi anh rể?"

Một câu rơi xuống, sắc mặt Hạ Noãn Noãn đỏ bừng.

Cũng không phải cô thích Thẩm Tử Hào trước sao?

Hạ Noãn Noãn cắn môi, vừa định nói chuyện, Thẩm Tử Hào liền mở miệng: "Anh theo đuổi cô ấy."

Hạ Noãn Noãn kinh ngạc nhìn về phía Thẩm Tử Hào.

Thẩm Tử Hào tiếp tục mở miệng: "Lần đầu tiên, đã cảm thấy cô gái này rất không bình thường, sau đó liền theo đuổi cô ấy."

"A, anh làm sao theo đuổi chị ấy? Mời chị ấy xem một bộ phim, hay điện ảnh gì sao?"

Thẩm Tử Hào sững sờ.

Em họ tiếp tục hỏi thăm: "Lần đầu anh mời chị ấy đi ăn cái gì?"

Thẩm Tử Hào mím môi.

Em họ kiên nhẫn: "Lúc anh cầu hôn chị ấy, cầu hôn thế nào? Lãng mạn chứ?"

Thẩm Tử Hào ho khan một tiếng.

Em họ trông mong mở to hai mắt nhìn, nhìn bọn họ nói: "Nói chuyện đi."

"Cái này..." Thẩm Tử Hào cố ý kéo dài âm, trông thấy Hạ Noãn Noãn gấp đến sắc mặt đều đỏ, lúc này mới lên tiếng: "Là bí mật. Nếu như bí quyết theo đuổi chị em bị em truyền ra ngoài, về sau này người một con đường, theo đuổi chị em, anh làm sao bây giờ?"

Em họ:...

Hạ Noãn Noãn:...

Kiều Luyến ở bên cạnh gặm hạt dưa chế giễu, nghe nói như thế, cũng không nhin được bị sặc, ho khan.

Thẩm Lương Xuyên đưa tay ra, vuốt phía sau lưng cô.

Kiều Luyến liền không nhin được quay đầu nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút, nở nụ cười, nhỏ giọng mở miệng nói: "Em cho rằng Thẩm Tử Hào là chàng trai ngay thẳng, không nghĩ tới không hổ là em trai anh!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đé Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 842: Chuyến đi Hải Nam (6)

Thẩm Lương Xuyên: "... Đây là ý gì?"

Kiều Luyến:...

Hồngбет, sao cô vui vẻ, lại nói lung tung?

Ý tứ này, chẳng phải nói Thẩm Lương Xuyên là người gian trá sao?

Cô vội vàng xoay người, cầm hạt dưa tiếp tục ăn: "Câu vừa rồi không phải em nói."

Thẩm Lương Xuyên:...

Em họ ở bên kia nháo Thẩm Tử Hào và Hạ Noãn Noãn một hồi, sau khi trêu ghẹo hai người, điện thoại di động liền vang lên.

Cậu ta nghe, tiếng người đối diện trực tiếp truyền đến lỗ tai mọi người: "Alo, người trên QQ gọi cậu nhiều lần cũng không thấy tới! Mau lên! Lên game!"

Em họ lập tức mở miệng: "Được rồi, lập tức tới đây!"

Lời này rơi xuống, liền cúp điện thoại, trực tiếp nhấn hai lần trên màn hình, cửa sổ trò chơi và âm nhạc LOT, liền trực tiếp truyền vào trong tai Kiều Luyến.

Ánh mắt Kiều Luyến sáng lên.

Gần nhất LOT vừa mới khai mở, đang tuyên truyền, dẫn lưu một đám người trẻ chơi.

Điện thoại di động trở nên càng lưu hành hơn mấy tính, bởi vì có thể tùy thời tùy chỗ cầm lấy điện thoại di động chơi.

Bởi vậy vô cùng nóng nẩy.

Em họ cầm điện thoại di động lên, vô thức ngẩng đầu nhìn Thẩm Tử Hào một chút: "Anh họ, anh chơi LOT không?"

Lời này rơi xuống, Thẩm Tử Hào liền nhú lông mày: "Không chơi."

"Ai, sao anh có thể thoát ly thời đại vậy?" Cậu nhóc nói đến đây, liền câu dẫn cậu ta: "Đến đánh với em một ván thôi!"

Thẩm Tử Hào gia giáo tốt đẹp, để cậu ta không cự tuyệt em vợ của mình, cho nên nghe nói như thế, chỉ có thể cầm điện thoại di động lên: "Anh download trò chơi trước."

Em họ gật đầu.

Sau năm phút, Thẩm Tử Hào đăng kí thành công, sau đó trông mong nhìn em họ: "Chơi như thế nào?"

"Em mạng anh chơi một ván, anh không biết tình nghĩa giữa con trai, cũng là dựa vào trò chơi gắn bó! Anh rể, anh đừng sợ nhé!"

Cậu nhóc trực tiếp mời Thẩm Tử Hào, trước khi chơi game, cậu ta mở miệng trong game trước: "Anh rể tôi là tân thủ, mọi người bao dung một chút ~"

Sau đó, trò chơi bắt đầu.

Hai người bên kia đánh hừng hực khí thế, một bên khác, Kiều Luyến lại ngẩng đầu lên, nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Hai người đối mặt cười một tiếng, Kiều Luyến liền tiến tới bên người Thẩm Từ Hào, theo dõi màn hình nhìn game của cậu ta.

Thẩm Từ Hào là tân thủ, chơi thật sự không tốt, nhưng ý thức không tệ, đáng tiếc thao tác theo không kịp.

Vấn đề đầu tiên, xem như nằm thẳng.

Thẩm Từ Hào cảm thấy thật có ý t, bên kia, em họ liền mở miệng: "Anh rề, vấn đề tiếp, bọn họ nói thuê phòng chơi! Em mời thêm mấy người, anh cũng tới!"

Thẩm Từ Hào gật đầu.

Một lát sau, cửa sổ trò chơi đột nhiên thêm một người, phía trên ghi tên: Noãn Noãn lòng tôi.

Trông thấy người này, em họ lập tức ngây ngẩn cả người, lập tức ngẩng đầu lên: "anh rề, xong đời!"

Thẩm Từ Hào ngẩng đầu: "Làm sao?"

Em họ ho khan một tiếng: "Em đã nói, tại sao bạn học em lại đột nhiên muốn thuê phòng chơi game! Cái này, cái Noãn Noãn lòng tôi, là anh trai bạn học em."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó, anh trai bạn học em thích chị họ em rất nhiều năm rồi! Từ trường cấp 3 đã theo đuổi! Người này nói như thế nào đây... Có chút tiện!"

Nghe được thích Hạ Noãn Noãn, ánh mắt Thẩm Từ Hào, liền rơi vào mấy chữ "Noãn Noãn lòng tôi".

Lúc đầu, cảm thấy mấy chữ này không có ý gì, nhưng bây giờ, lại đột nhiên minh bạch cái tên này: Noãn noãn là lòng của anh ta.

Thẩm Từ Hào nhất thời híp mắt lại, mấy chữ này, đột nhiên trở nên làm cho người ta chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 843: Chuyến đi Hải Nam (7)

Tiến vào trò chơi, muốn lựa chọn phòng.

Em họ không nhịn được nói: "Móa! Bạn học em quả thực là khi dễ người! Ba người bên phía họ, đều là cao thủ trong đám! Anh rề, lần này làm sao bây giờ? Thua bọn họ, thật sự là mất mặt!"

Nói lời như vậy, cậu nhóc liền tìm kiếm ghi chép bạn học: "Em xem một chút, có nhận biết cao thủ đến trợ giúp chúng ta hay không."

Đang tìm, giao diện mời hảo hữu, đã bắt đầu nói chuyện phiếm.

【Noãn Noãn lòng tôi: Chào anh, tôi là bạn thanh mai trúc mã của Noãn Noãn.】

Thẩm Từ Hào:...

Thẩm Từ Hào nhú mày, trả lời trên giao diện:

【Thẩm Từ Hào: Chào.】

Tên QQ người này, tên Wechat, thậm chí tên weibo, cho tới bây giờ đều là tên thật của chính mình, hoàn toàn không che dấu mình.

Cậu ta cảm thấy, không có gì là không nhận ra!

【Noãn Noãn lòng tôi: Nghe mọi người ở Hải Nam, có rảnh đi ăn bữa cơm hay không?】

Thẩm Từ Hào trông thấy lời này, nhất thời cười xùy một tiếng.

Cùng ăn bữa cơm sao?

Cho anh ta thời cơ tiếp xúc Hạ Noãn Noãn sao?

Cậu ta cũng không phải kẻ ngốc!

Thẩm Từ Hào trực tiếp mở miệng:

【Thẩm Từ Hào: Không rảnh.】

Kiều Luyện:...

Cô cho là, Thẩm Từ Hào khách khí với em họ Hạ Noãn Noãn như vậy, lại đều quên mất tính khí người này không như ai!

Người không liên hệ, cho tới bây giờ cậu ta không nề mặt mũi!

Quả nhiên, Noãn Noãn lòng tôi, nửa ngày không có trả lời.

Thừa dịp trong khoảng thời gian này, em họ đã tìm mấy hảo hữu tới, trò chơi bắt đầu.

Em họ nhìn Thẩm Từ Hào: "Anh rể, anh cần phải nhắc lên tinh thần! Đối diện đám người kia, hoàn toàn hại người không hại mình, từng cái miệng tiện cực kỳ! Anh có thua, bọn họ không chừng náo cái gì đó!"

Nói đến đây, mở miệng nói: "Anh rể, em qua đã khu đánh, anh đi lên trên kia, thu cái bình khí."

Thẩm Từ Hào nghe lời đi lên.

Mới vừa đi qua một chút xú, trong bụi cỏ chợt dần hiện ra một người đến, một cái choáng váng, chợt một đại chiêu! Lại thêm một cú chém!

Đánh chết!

Noãn Noãn lòng tôi giết Thẩm Từ Hào!

Em họ dừng tay lại, sau đó mới ngẩng đầu lên: "Mẹ nó! Đây cũng quá khi dễ người rồi!"

Cậu nhóc trực tiếp cầm điện thoại di động lên, bắt đầu đánh chữ:

【Em họ Noãn Noãn: Đừng khi dễ anh rể tôi, anh rể của tôi là người mới.】

Lời này rơi xuống, bạn học đối diện trực tiếp trả lời:

【hóa ra là người mới, tôi còn tưởng rằng đại thần gì đâu, nói chuyện chảnh như vậy! Anh ta ăn cơm với các người, là nề mặt thôi!】

Đường đệ giờ chân:

【Em họ Noãn Noãn: Đừng quá mức! Nói chuyện chú ý một chút.】

Đối diện trả lời:

【Tôi đã rất chú ý! Một kẻ tay mơ! Trận chiến vừa rồi, cũng là bởi vì có anh ta, mới thua!】

Em họ vô cùng tức giận: "Em đã nói đám người miệng tiện! Anh rể đừng sợ, nhìn em báo thù cho anh!"

Nói xong câu nói này, xoay người về phía trước, đi lên đường, vừa muốn bắt đầu đánh người, liền bị hai người mai phục!

Noãn Noãn lòng tôi đánh chết em họ Noãn Noãn!

Em họ:...

Thẩm Từ Hào:...

Em họ sâu mi: "Xong đời, anh rể, chỉ sợ ván này chúng ta phải thua! Ai! Thật mất mặt!"

Thẩm Từ Hào lại nhìn chăm chăm màn hình điện thoại di động.

Phía trên đối phương đã bắt đầu chế giễu bọn họ.

【Ha ha ha, chúng ta đánh người mấy sao?】

【Cái này quá yếu! Chị Noãn Noãn, ánh mắt chị! Nhìn thấy anh tôi lợi hại bao nhiêu!】

Nhìn thấy câu nói này, trông mắt Thẩm Từ Hào co rụt lại.

Cậu ta ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Kiều Luyến, bỗng nhiên cảm máy lên, bắt đầu gõ chữ:

【Thẩm Từ Hào: Có dám đánh cược với tôi không?】

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 844: Chuyến đi Hải Nam (8)

Đối phương rất nhanh trả lời:

【Noãn Noãn lòng tôi: Cược gì?】

Thẩm Từ Hào đứng trong nhà, trả lời đối phương:

【Thẩm Từ Hào: Ván này tôi thua, tôi mời anh ăn cơm.】

【Noãn Noãn lòng tôi: Có thể.】

【Thẩm Từ Hào: Tôi thắng, anh bỏ tên.】

Kiều Luyến...

Kiều Luyến kéo ra khoe miệng, nhìn thoáng qua Hạ Noãn Noãn không rõ ràng cho lắm, đột nhiên cảm thấy Thẩm Từ Hào thật đáng yêu!

Đây là ghen sao?

Đàn ông Thẩm gia, làm sao một người hai người đều có mắt như vậy!

Vừa nghĩ tới đây, liền thấy đối phương trả lời:

【Noãn Noãn lòng tôi: Đây chỉ sợ, cái tên Noãn Noãn muốn theo tôi cả đời!】

Thẩm Từ Hào nở nụ cười gần.

【Thẩm Từ Hào: Anh đáp ứng?】

【Noãn Noãn lòng tôi: Không có vấn đề! Bắt đầu đi!】

Em họ ở bên cạnh đã tròn mắt: "Anh rể, anh có phải bị điên hay không! Đối phương đều là cao thủ, chúng ta bắt đầu còn đánh thành thế yếu, trận đấu này, làm sao cũng không thắng nổi! Anh, anh, anh..."

Thẩm Từ Hào: "Ai nói chúng ta sẽ không thắng?"

Cái này vừa nói, Kiều Luyến liền mở to hai mắt nhìn.

Chẳng lẽ... Thẩm Từ Hào kế thừa thiên phú của anh trai, là tuyển thủ có thiên phú chơi game?

Cậu ta đã nghĩ tới biện pháp đánh thắng bất ngờ gì sao?

Nếu thật sự là như vậy... Cô nghĩ biện pháp, đem Thẩm Từ Hào vào Q chiến đội?

Đang suy nghĩ, chỉ thấy Thẩm Từ Hào đưa điện thoại di động vào trong tay của cô: "Chị dâu, nhờ rồi."

Kiều Luyến:...!!

Kiều Luyến quả thực là tròn mắt được chịu được?

Cô kéo ra khoe miệng, nhìn Thẩm Từ Hào, bỗng nhiên ranh mãnh cười một tiếng, bỏ điện thoại di động vào trong tay cậu ta: "Tôi không thể! Gần đây tay tôi không tiện, cậu tìm anh cậu đi!"

Thẩm Từ Hào:...

Tìm Kiều Luyến, cậu ta còn mở miệng được, thế nhưng tìm Thẩm Lương Xuyên...

Thẩm Từ Hào khó chịu ngồi đó, trong lúc nhất thời không mở miệng được.

Lúc đang xoắn xuýt, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên đứng lên đi tới, sau đó vươn ngón tay thon dài, trực tiếp cầm lấy đưa điện thoại di động.

Sau đó, anh liền bắt chéo chân, ngồi ở trên ghế sofa, hai cánh tay tùy ý đặt ở trên điện thoại di động.

Bộ dạng buông lỏng kia, để Thẩm Từ Hào khản trương, nhỏ giọng hỏi thăm Kiều Luyến: "Anh ấy được không?"

Kiều Luyến là Vong Xuyên.

Vong Xuyên là cao thủ.

Thế nhưng Thẩm Lương Xuyên...

Thẩm Từ Hào không yên lòng.

Kiều Luyến gấp bộ váy của ta, thờ dãi: "Tôi cũng không biết."

Thẩm Từ Hào ho khan một tiếng: "Cái này là việc quan hệ tôn nghiêm đàn ông."

Kiều Luyến: "Cho nên, cậu đi xem một chút chứ sao."

Thẩm Từ Hào từ trước đến nay không hợp Thẩm Lương Xuyên, hai người đi cùng một chỗ, đều giữ khoảng cách xa.

Thế nhưng nghe Kiều Luyến, Thẩm Từ Hào lại liếc mắt nhìn Hạ Noãn Noãn, đến cùng vẫn không yên lòng.

Cậu ta ho khan một tiếng, đứng lên, giả bộ như muốn uống nước, cầm lên cốc nước, liền đi đường vòng ra sau lưng Thẩm Lương Xuyên, sau đó cúi đầu nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên vẫn đi lên một mình như cũ.

Em họ mở miệng: "Anh, anh đừng đi một mình, chờ em về hộ! Khẳng định bọn họ mai phục ở trên đường..."

Nói còn chưa dứt lời, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đã đi tới phía trên.

Thẩm Từ Hào không nhịn được khản trương nhắc nhở: "Bọn họ ở trong bụi cỏ."

Ngón tay Thẩm Lương Xuyên dừng một hồi, ngừng đầu lên, thản nhiên nhìn Thẩm Từ Hào một chút, khẽ phun ra ba chữ: "Anh biết."

Thẩm Từ Hào:...

Thẩm Từ Hào vội vàng đứng thẳng người, ánh mắt nhìn đi nơi khác, giả bộ như không có nhìn anh.

Bộ dạng khó chịu này, thật sự là vô cùng đáng yêu!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 845: Hải Nam chi hành (9)

Kiều Luyến nín cười, chọc chọc Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn liền vội vàng vì Thẩm Từ Hào mà đánh yểm trợ: "Luyến Luyến, chị nhìn cái tin này..."

Kiều Luyến nhìn không được bật cười.

Mắt Thẩm Từ Hào, vẫn dùng sức nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên

Thấy anh dừng lại một cái, chột tiền về phía trước lần nữa.

Về phía trước một bước, Thảm Tử Hào liền thấy từ trong bụi cỏ xuất hiện một người!

Thảm Tử Hào trừng mắt, lo lắng hô một tiếng: "Cẩn thận!"

Chỉ thấy Thảm Lương Xuyên dừng cách chạy, tránh né choáng váng của đối phương!

Đúng lúc này, trong bụi cỏ có người thứ hai, cùng tiến lên!

Đối phương là hai người, anh là một người, là bị không chế lại một lần, sẽ bị không chế lần thứ hai, trực tiếp đánh đến chết!

Cho nên lần này, trở nên vô cùng nguy hiểm.

Tìm Thảm Tử Hào đề nhảy lên cỏ rồi, liền thấy Thảm Lương Xuyên vừa mới tiến lên một bước, tiếp đó lại lui về sau một bước, tránh né không chế thứ hai, sau chột xoay người một cái!

Một cái choáng váng, trực tiếp đánh hai người.

Chột mở ra đại chiêu.

Đánh xuống, hai người đối phương đều vào trạng thái hết máu!

Noãn Noãn lòng tôi thấy thế muốn chạy!

Thảm Tử Hào liền nóng nảy mở miệng: "Đuổi theo, đánh chết hắn!"

Giặc cùng đường chó đuổi, huống hồ đối phương là hai người, lúc này đuổi theo, bị đánh phản sẽ rất lớn.

Bởi vì đối phương đã có người tới chi viện.

Thảm Lương Xuyên vốn định lui về, nhưng nghe được tiếng Thảm Tử Hào, ngón tay của anh có chút dừng lại, liền quay người đuổi theo!

Đồng đội của Noãn Noãn trong lòng tôi, đã chạy tới, bắt đầu bảo vệ cho anh ta.

Thảm Lương Xuyên chạy mấy cái, vòng qua mấy người kia, chỉ dùng một chiêu chính xác đánh chết Noãn Noãn lòng tôi!

Thao tác chạy trốn này... Đơn giản làm cho người ta hoa mắt!

Đến Thảm Tử Hào cũng nhìn không được kêu một tiếng: "Tốt!"

Ánh mắt của cậu ta đầu tỏa sáng, chỉ cảm thấy thì ra lúc trước để mình không thích chơi game, vậy mà nó lại chơi hay như thế.

Nhưng chiêu thức phổ thông trong tay cậu ta, rơi vào trong tay Thảm Lương Xuyên, lại có thể trôi chảy tự nhiên.

Thì ra, trò chơi là chơi như vậy!

Thảm Tử Hào vừa nghĩ tới đây, liền thấy Thảm Lương Xuyên bởi vì muốn giết Noãn Noãn lòng tôi, tiến vào chỗ địch quá mức, bị bốn người vây quanh!

Tim của cậu ta bị nắm một chút!

Xong đời.

Cái này nhất định phải chết rồi!

Quả nhiên, một giây sau liền thấy có người đánh trúng anh, nhất thời rơi mất một nửa máu.

Thảm Tử Hào gấp: "Chạy mau!"

Thảm Lương Xuyên lại không vội vã, quay người chạy một cái, lách qua ba người đầy máu của đối phương, trực tiếp đánh chết người vừa mới sắp chết!

Lúc này, anh cũng đã hết máu rồi.

Mà đại chiêu của một người, đã quét tới, căn bản là không có cách né tránh.

Thảm Tử Hào càng gấp hơn.

Đã thấy anh nhanh chóng đứng yên tại chỗ thả ra kỹ năng thứ hai, trên thân nhiều thêm một hộ giáp, giúp anh chống cự rất nhiều tổn thương, chột chiêu

thứ ba, trực tiếp bay vào chiến đấu.

Anh, chỉ còn sót lại chút máu, hết máu chạy trốn!!

Mắt Thẩm Từ Hào, xoát lập tức sáng lên!

Thao tác này, quả thực là quá xuất sắc rồi!

Ánh mắt cậu ta, rơi vào người Thẩm Lương Xuyên luôn ngồi lạnh nhạt.

Năm đó, anh bởi vì game mà rời Thẩm gia, để Thẩm Từ Hào vẫn luôn cảm thấy, cha nói đúng.

Game là thứ không tốt, làm một đời người!

Chơi game cũng không làm việc đàng hoàng, không phát triển.

Thế nhưng cho tới bây giờ cậu ta cũng không biết, thì ra, chơi game, cũng có thể huy hoàng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 846: Chuyển đi Hải Nam(10)

Không chút lo lắng, trận game này, nhất định phải là thắng.

Người chơi bình thường, gặp được tuyển thủ giỏi như Thẩm Lương Xuyên, người còn lại đều thành bài trí.

Đến lúc cuối cùng, nhìn trên màn ảnh xuất hiện hai chữ thắng lợi, Thẩm Từ Hào cảm thấy có một cỗ nhiệt huyết sôi trào.

Ánh mắt cậu ta nhìn Thẩm Lương Xuyên, mang theo ánh sáng.

Giống như khi còn bé, cậu ta theo anh trai đi học, anh trai mãi mãi là niềm kiêu ngạo của cậu ta.

Cậu ta còn nhớ rõ, trong trường học, chỉ cần mỗi lần thầy giáo nhắc tới sinh viên ưu tú tốt nghiệp, người kia, nhất định là anh trai.

Cậu ta bởi vì chính mình là em trai của anh, mà tự hào, bạn học chung quanh, cũng bởi vì cậu ta có một người anh như thế, mà hâm mộ cậu ta.

Nhà bọn họ...

Cậu ta và anh trai, còn có mẹ, đã từng hạnh phúc như vậy.

Kỳ thật, cũng không có như trong tưởng tượng như thế.

Mẹ và anh trai, cũng không phải thật sự từ bỏ cậu ta.

Giống như vừa rồi.

Anh trai rõ ràng không có ý định tiến vào, cũng bởi vì một câu "Giết hấn" của cậu ta, mà vọt vào trong đám người, sau cùng nếu như xuất hiện một sai lầm, hoặc là nói, nếu như thao tác tuyển thủ đối phương lợi hại hơn một chút, anh liền trốn không thoát rồi.

Kỳ thật, anh trai như khi còn bé, vẫn chiều chính mình như vậy.

Yêu cầu của cậu ta anh rất ít khi cự tuyệt.

Thẩm Từ Hào nghĩ tới đây, trầm mặc một chút, một lúc sau mới thông tầm mắt xuống.

Một bên khác, em họ đã ném ra điện thoại di động: "Ha ha ha ha! Bạn học tôi nhận thua! Cái Noãn Noãn lòng tôi, cũng sửa lại tên! Thẩm Lương Xuyên, anh quả thực là quá lợi hại rồi! Không nghĩ tới ngoại trừ là đại minh tinh, chơi game cũng lợi hại như vậy!"

Thẩm Lương Xuyên chỉ cười không nói.

Dáng vẻ đó... Giống như thế ngoại cao nhân.

Giả bộ!

Thẩm Từ Hào nghĩ tới đây, hừ lạnh trong lòng một tiếng.

Anh trai vẫn là bộ dạng xấu tính khi còn bé, nhìn qua vinh nhục không sợ hãi, kỳ thật nội tâm được khen thưởng cũng vô cùng cao hứng.

Không thấy được khóe môi của anh đều hất lên sao?

Thế nhưng cậu ta không có phát hiện, khóe môi của chính mình, cũng câu lên.

Ánh mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên, đã thiếu đi ngăn cách.

Giống như khoảng cách tạo thành trong tám năm, cuối cùng kéo vào một chút.

-

Ăn cơm xong, lại ở đây nói chuyện một chút, đến ban đêm, lại bị nhiệt tình ở lại ăn một bữa cơm tối.

Chờ đến khi đám Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyến rời đi, đều đã mười giờ tối rồi!

Nhưng Hải Nam, sống về đêm tương đối phong phú.

Cho nên cái giờ này, bên ngoài tiếng người huyền ảo.

Kiều Luyến nhìn Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn đưa họ ra ngoài, lại liếc mắt nhìn Hạ Diệp Hoa, chợt mở miệng nói: "Từ Hào, Noãn Noãn, ngày mai ba người chúng tôi dự định qua bờ biển chơi, mọi người cùng đi đi!"

Nếu là lúc trước, khẳng định Thẩm Từ Hào sẽ hừ lạnh một tiếng, lộ ra biểu lộ khinh thường.

Thậm chí có lẽ trong lòng sẽ cảm thấy ba người này từ bỏ cậu ta.

Nhưng bây giờ, cậu ta còn chưa lên tiếng, Hạ Noãn Noãn đã mở miệng: "tốt, thân là chủ nhà, nhất định con phải mang mọi người chơi vui vẻ!"

Lời này rơi xuống, Hạ Noãn Noãn liền nhìn Thẩm Từ Hào một chút: "Không có vấn đề chứ?"

Thẩm Từ Hào nhìn mấy người trước mắt một chút, chợt mở miệng nói: "Em cũng đáp ứng, anh còn có thể nói cái gì?"

Ngữ khí tuy không tốt, nhưng đáng vẻ kiều ngạo, vẫn để người ta cảm thấy buồn cười.

-

Ở Hạ gia chơi cả ngày. Bọn họ ngồi xe về khách sạn.

Trên đường, Hạ Diệp Hoa mở miệng nói: "Cha mẹ Noãn Noãn thật rất hiểu chuyện, trách không được có thể nuôi ra Noãn Noãn biết điều như vậy, đứa nhỏ Từ Hào này, có phúc khí!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 847: Chuyển đi Hải Nam (11)

Kiều Luyến cũng gật đầu: "Từ khi có Noãn Noãn, ta cảm giác Từ Hào thay đổi rất nhiều."

Hạ Diệp Hoa thở dài: "Đúng. Noãn Noãn đã khiến Từ Hào và ta hòa hoãn lại."

Thẩm Lương Xuyên nghe hai người, không nói gì, chỉ an tĩnh lái xe.

Thế nhưng có thể nhìn ra, nét mặt của anh so sánh buông lỏng.

Ba người đi tới khách sạn, Hạ Diệp Hoa nhìn hai người một chút, mở miệng nói: "Hôm nay cũng mệt mỏi, ta muốn ngủ sớm một chút, hai thanh niên các con, làm gì thì làm đi~ đi du lịch, cũng không cần ở lại khách sạn với bà già này! Các con đi chơi là được rồi!"

Nói xong, liền cố ý gấp một cái, đi vào trong phòng ngủ.

Kiều Luyến...

Hai người liếc nhau một cái, Kiều Luyến mở miệng: "Anh muốn đi ra ngoài chơi không?"

Thắm Lương Xuyên nhìn cô chăm chăm, ánh mắt tĩnh mịch: "Em thì sao?"

Kiều Luyến suy nghĩ một chút: "Kỳ thật bên ngoài âm ỉ, em cũng không muốn, em cảm thấy..."

Lời nói đến đây, cô liền không nhìn được nhìn vào trong phòng, bộ dạng lén lút, để Thắm Lương Xuyên nghĩ đến một ít chuyện không thích hợp thiếu nữ, chẳng lẽ là cô muốn...

Vừa nghĩ tới đây, liền nghe thấy cô thần thần bí bí mở miệng: "Em cảm thấy, chúng ta không bằng buổi tối hôm nay cùng chơi game đi!"

Thắm Lương Xuyên...

Cho nên, bọn họ ngàn dặm xa xôi chạy tới Hải Nam, ở khách sạn cao cấp, móc tri phí kénh xù, chính là vì trốn ở trong khách sạn chơi game?

Không biết vì cái gì, Thắm Lương Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như giờ phút này bọn họ bị ký giả chụp tới, truyền lên trên mạng.

Thắm ánh để và cô gái thần bí ở khách sạn, tắt đèn chơi game!

Không biết có người tin hay không!

Ý nghĩ này, để khóe môi anh câu lên.

Anh quay đầu lần nữa, nhìn về phía Kiều Luyến, chỉ thấy trong ánh mắt Kiều Luyến lộ ra biểu lộ nóng lòng muốn thử: "Sao naod? ông xã~~ "

Một câu ông xã, khiến người ta cảm thấy tâm đều tê dại.

Anh còn có quyền cự tuyệt sao?

LOT mobi, đánh tuy nhiên không cần kỹ xảo như máy tính, thế nhưng tốc độ lại càng nhanh, kích thích hơn, tiết tấu cũng càng nhanh.

Thậm chí khả năng chơi hay hơn máy tính.

Kiều Luyến đánh mấy cái ván, liền có chút yêu game điện thoại rồi.

Hôm nay Thắm Lương Xuyên đánh để cho cô cảm giác tay đều ngứa.

Huống hồ...

Từ lần trước khám bác sĩ, đoạn thời gian gần nhất cô một mực chú ý bảo vệ hai tay của mình, cũng không biết hiện tại sẽ có sự tình hay không.

Kỳ thật thao tác điện thoại di động, so với máy tính độ linh hoạt yêu cầu hơi thấp một chút.

Thế là, tối hôm đó.

Phòng tổng thống, liền truyền ra âm nhạc tổng LOT.

Vang lên cả một đêm.

Kiều Luyến vẫn quyết định dùng tiểu Kiều như cũ, Thắm Lương Xuyên dùng Chu Du như cũ.

Hai người phối hợp, một mực đánh tới đêm khuya.

"Tử Xuyên, lên đường!"

"Tiểu Kiều, đừng quá lơ đãng, trở về."

"Tử Xuyên, cứu em! A a! Em sắp chết!"

"A, Triệu Tử Long đối diện, vì sao nhắm vào em như thế!"

"Tiểu Kiều..."

"Ủm?"

"Im miệng."

"Em không hô Tử Long, có thể không im miệng hay không?"

"... Có thể."

-

Sáng sớm hôm sau.

Kiều Luyến nhìn chăm chăm hai con mắt gấu trúc đi ra.

Vừa theo Thẩm Lương Xuyên ra khỏi cửa, liền thấy Hạ Diệp Hoa đứng trong phòng khách, cười híp mắt nhìn hai người, vừa nhìn, vừa nói vừa cười: "Xem ra, tình hình chiến đấu tối hôm qua rất kịch liệt!"

Kiều Luyến gật đầu: "Đúng, rất kịch liệt!"

Hạ Diệp Hoa có ý riêng: "Kỳ thật, các con không cần mở nhạc, ta sẽ không nghe trộm góc tường các con!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 848: Chuyến đi Hải Nam (12)

Kiều Luyến: "A? Nhạc gì?"

Hạ Diệp Hoa che miệng cười: "Đừng giả bộ, mẹ còn không biết ý đồ các con sao, sợ náo ra động tĩnh quá lớn, bị ta nghe được thôi ~ "

Kiều Luyến:...

Cô ngăn người, lúc này mới bỗng nhiên kịp phản ứng Hạ Diệp Hoa đang nói cái gì.

Kiều Luyến quả thực là bó tay rồi!

Mặt của cô, lập tức đỏ thành đất khi.

-

Ăn bữa sáng, Hạ Noãn Noãn liền theo Thẩm Tử Hào để tìm bọn họ.

Một nhà nằm miệng ăn, lái Minivan, trực tiếp đi ra bờ biển.

Bọn họ bao một biệt thự cạnh bờ biển, sau đó bắt đầu đổi áo tắm.

Áo tắm của ba cô gái, đều vô cùng bảo thủ, đồng thời bên ngoài áo tắm, còn khoác áo dài che nắng.

Ba người thay quần áo, lú lú, nói vô cùng náo nhiệt.

Nhất là Hạ Noãn Noãn sau khi cở đồ trước mặt Kiều Luyến, Kiều Luyến trực tiếp kinh hô: "Wase, ngực Noãn Noãn thật lớn!"

Sắc mặt Hạ Noãn Noãn trực tiếp đỏ lên: "Em, em đây là mang thai, phản ứng sinh lý..."

Kiều Luyến nhìn không được nhìn xem thân hình của mình, nơi bụng vô cùng bằng phẳng, một chút cũng không có to ra.

Đôi chân dài đều tinh tế, quả thực là vu vật hoàn mỹ!

Lại thêm cặp mắt kia, trời sinh mang theo nước mắt, nhìn qua làm cho người ta đau lòng, càng làm cho Hạ Noãn Noãn nhìn qua giống như là một cô gái không đứng đắn, nhưng hết lần này tới lần khác, cô là cô gái rất nghiêm túc đáng hoàng.

Bị Kiều Luyến đùa giỡn một câu, mặt đỏ rần.

Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa cười ha ha.

Trong một phòng khác, hai người đàn ông thay quần áo lại vô cùng lưu loát, cởi đồ của mình, thay đổi áo tắm, lại phủ thêm một cái áo khoác, liền trực tiếp chạy ra.

Sau đó bọn họ đứng ở ngoài cửa, thỉnh thoảng Thẩm Lương Xuyên nhìn xem đồng hồ chống nước trên cổ tay, ba cô gái, thay quần áo, đều thay nửa giờ rồi.

Anh nhú mày lại.

Thẩm Từ Hào đã mở miệng: "Bọn họ làm gì vậy?"

Lời này vừa mới nói xong, chỉ thấy cửa phòng mở ra, ba người phụ nữ từ bên trong đi ra.

Hạ Diệp Hoa dù lớn tuổi, dáng người cũng không tệ, da thịt cũng rất tốt, ba người đứng chung một chỗ, giống như ba chị em, vô cùng đẹp mắt.

Nghe được lời Thẩm Từ Hào, Hạ Diệp Hoa mở miệng nói: "Con gái thay quần áo, khẳng định mất thời gian lâu một chút?"

Thẩm Từ Hào nhú lông mày: "Không phải chỉ là cởi đồ thay đồ thôi sao!"

Kiều Luyến lập tức mở miệng: "Chúng tôi còn muốn trò chuyện!"

"Trong phòng thay quần áo, có gì tốt để nói chuyện!"

"Chúng tôi trò chuyện một số thứ, đàn ông không thích hợp nghe! Chờ chúng tôi, mấy người có ý kiến? Đàn ông chỉ trích, cũng như phụ nữ!" Kiêu Luyến nói vô cùng lý lẽ.

Cái này vừa nói, Hạ Noãn Noãn và Hạ Diệp Hoa, liền đồng loạt gật đầu.

Thẩm Từ Hào:...

Thẩm Từ Hào nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Anh cũng cảm thấy?"

Thẩm Lương Xuyên ho khan một tiếng: "Mấy người thay quần áo là năm phút đồng hồ cỡ một món sao? Năm phút đồng hồ mặc một món sao?"

Lời nói khách khí, nhưng bên trong bao hàm ý tứ ghét bỏ.

Hai người đàn ông khó có khi nhất trí.

Ba người phụ nữ đều hừ lạnh một tiếng, sau đó một đám người liền đi ra bờ biển.

Mặt đất trên bờ cát, vô cùng ẩm ướt.

Mùa này, kỳ thật nhiệt độ bên này cũng không có cao như vậy, là 20 độ, nhiệt độ thích hợp, hôm nay khí trời vô cùng tốt, nước biển ấm áp.

Kiều Luyến vịn Thẩm Lương Xuyên xuống nước, sau đó liền giống như chó con vui chơi, bắt đầu chạy ở trong nước.

Khi cô còn bé thích nhất là theo cha mẹ đến bờ biển chơi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 849: Chuyển đi Hải Nam (13)

Cô dắt Thẩm Lương Xuyên, dùng hai tay vốc nước, trực tiếp gội ra xa.

"Thẩm Lương Xuyên! Nước này thật thoải mái!" Kiêu Luyến lớn tiếng hô hào, sau đó đưa tay ra, đặt ở miệng, làm hình dáng còi: "Em rất thích nơi này!"

Giọng nói thanh thúy, tăng lên truyền ra ngoài.

Nơi xa truyền đến tiếng vang, xen lẫn tiếng nước, để cho người ta chỉ cảm thấy lòng dạ đều buông ra rồi.

Kiều Luyến quay đầu, trong cặp mắt rạng rỡ phát sáng, nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên, dáng vẻ hưng phấn hết sức rõ ràng.

Bên cạnh, Thẩm Từ Hào nhìn chằm chằm bộ dạng của cô, không nhịn được quay đầu mở miệng với Hạ Noãn Noãn: "Noãn Noãn, em về sau ít lui tới

với chị ta."

Hạ Noãn Noãn sững sờ, "Vì cái gì?"

Thắm Từ Hào hừ lạnh một tiếng: "Em nhìn chị ta điên thành bộ dáng gì!"

Một câu roi xuống, Hạ Diệp Hoa liền không nhịn được mở miệng: "Con gái, phải hoạt bát đáng yêu! Đây là người trẻ tuổi, chẳng lẽ còn muốn trầm ổn giống như là một đầm nước đọng! Cuộc sống kia không có ý nghĩa."

Thắm Từ Hào bĩu môi: "vậy cũng không thể như bà điên kia."

Miệng Thắm Từ Hào thảo luận ghét bỏ, nhưng kỳ thật trên mặt treo ý cười.

Nhưng mà lời này rơi xuống, một vốc nước trực tiếp gọi qua!

Thắm Từ Hào sững sờ, lời nói trực tiếp cắm trong cổ họng.

Không thể tin nhìn người trước mặt.

Kiều Luyến nhú mày: "Đến nơi này chính là chơi, cậu đừng ở chỗ này giả bộ gì!"

Thắm Từ Hào nổi giận: "Cô, cô..."

Thế nhưng lại cảm thấy, chính mình động thủ với một cô gái không tốt lắm.

Đang suy tư, bỗng nhiên, sau lưng có nước trực tiếp gọi tới!

Trực tiếp gọi Kiều Luyến!

Thắm Từ Hào sững sờ, quay đầu liền thấy Hạ Noãn Noãn đứng ở sau lưng, cười nhìn Kiều Luyến: "Luyến Luyến, chị khi dễ Từ Hào! Em báo thù thay Từ Hào rồi~ "

Xinh xắn, lại nói khiến cho Thắm Từ Hào sững sờ.

Báo thù cho cậu ta.

Một dòng nước ấm, trào lên tim.

Sau đó liền thấy Kiều Luyến nổi giận: "Tốt, Hạ Noãn Noãn, hôm nay chị muốn không chết không thôi với em!"

Nói đến đây, làm ra cử động xắn tay áo, sau đó liền đánh lên trận chiến nước.

Hạ Diệp Hoa ở bên bờ lớn tiếng hô: "Từ Hào, mau bảo vệ Noãn Noãn, tiểu Kiều là người điên, nếu điên lên, làm bị thương đứa bé!"

Kỳ thật, Kiều Luyến làm chuyện gì đều có chừng mực.

Làm sao lại làm bị thương Hạ Noãn Noãn?

Hạ Diệp Hoa là cô ý kiêu nói như vậy, quả nhiên Thắm Từ Hào khản trương lên.

Vốn cứ đứng yên nhìn mọi người chơi, hiện tại lập tức bảo hộ Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn tránh ở phía sau cậu ta, hất nước Kiều Luyến.

Kiều Luyến muốn gọi Hạ Noãn Noãn, thế nhưng mỗi một lần, đều gọi đến Thắm Từ Hào.

Hạ Noãn Noãn thè lưỡi với Kiều Luyến.

Kiều Luyến gấp gáp, quay đầu: "Thắm Lương Xuyên! Bà xã anh bị người khi dễ, còn không mau đến giúp đỡ một chút!"

Thắm Lương Xuyên bắt đầu đi tiến lên một bước, mới vừa đi tới trước mặt, đối diện là một vốc nước!

Thắm Lương Xuyên sững sờ, liền thấy Thắm Từ Hào đứng ở đằng đó, vốc nước vừa rồi là cậu ta hất.

Ánh mắt Thắm Lương Xuyên sâu hơn, lập tức nở nụ cười, bỗng nhiên cúi đầu, gia nhập chiến tranh.

Hạ Diệp Hoa ngồi ở bên bờ, dù sao lớn tuổi, mùa này nước cũng không đủ ấm áp.

Thế nhưng cho dù là không có xuống nước, nhưng cũng có thể nhìn thấy bốn người ở đó mức nước đánh rất náo nhiệt.

Tiếng hoan hô của bọn họ, giống như là tiếng dễ nghe nhất trên thế giới này, để cho bà buồn cười.

Từng có lúc, Thẩm Tử Hào trông thấy bà, cũng là trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau?

Từng có lúc, Thẩm Tử Hào gặp Thẩm Lương Xuyên, giống như cạ hồ gặp sư tử?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 850: Chuyến đi Hải Nam (14)

Thế nhưng giờ này khắc này, những cách xa kia toàn bộ biến mất.

Bà bỗng nhiên minh bạch, vì cái gì sau khi Kiều Luyến tiến vào nước, liền điên cuồng như vậy, có đôi khi, làm âm ỉ, mới có thể kéo lại quan hệ.

Như thế trận chiến trong nước thật lâu, đến cuối cùng, bốn người đều mệt đến thờ hồng học.

Kiều Luyến đặc ý nhìn Thẩm Tử Hào: "Thế nào? Vẫn là chúng tôi lợi hại chứ?"

"Cát ~ lợi hại cái gì?"

"Anh cậu, lớn anh đẹp trai, dáng người tốt, thành tích học tập khẳng định cũng lợi hại! cậu nói đi, có phải cậu ghen tỵ với anh ấy không?"

Thẩm Tử Hào hừ lạnh một tiếng: "Trong mắt cô, anh ta cái gì cũng tốt, thế nhưng cô có biết hay không, anh ta có một thứ không bằng tôi?"

"Cái gì?"

Kiều Luyến vô cùng tò mò.

Thẩm Tử Hào đặc ý: "Khi còn bé anh ấy chạy một trăm mét kém tôi!"

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến liền nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "thật hay giả?"

Thẩm Lương Xuyên ho khan một tiếng.

Thẩm Tử Hào liền vạch trần quá khứ của anh: "Chị dâu, chị không biết, chị đừng nhìn anh tôi bây giờ giống như rất lợi hại, kỳ thật trước kia anh ấy rất lười, khi còn bé tôi vận động đều mạnh hơn anh ấy!"

Kiều Luyến cắn môi: "Vậy cậu đều óc ngu si, tứ chi phát triển, anh cậu là loại động nào?"

Thẩm Tử Hào lập tức mở to hai mắt nhìn: "Cái gì gọi là đầu óc ngu si, tứ chi phát triển! Cô có biết nói chuyện hay không!"

"Ha ha ha ha ~ "

Mấy người tranh chấp, từ trong nước đi lên trên bên bờ.

Lúc đùa trong nước, không cảm thấy, thế nhưng giờ này khắc này, lại cảm giác hai chân giống như rút chì, nặng nề vô cùng.

Bốn người trực tiếp nằm ở trên bờ cát, mệt mỏi đi không được, còn khát vô cùng.

Đúng lúc này, tiếng Hạ Diệp Hoa truyền tới: "Được rồi, đói bụng khát nước rồi? Mau tới ăn cái gì!"

Bốn người nằm ở đó, một người cũng không nguyện ý động dậy.

Kiều Luyến khoát tay: "Mẹ, mẹ cứ để đồ đấy, chúng con mệt mỏi đi không được rồi."

Nghĩ như vậy, liền thấy Hạ Diệp Hoa đi tới trước mặt mấy người.

Bà bưng khay, trên khay để bốn ly đồ uống.

Đầu tiên là bà đưa cho Kiều Luyến một ly nước xoài: "Đây là khẩu vị con yêu nhất."

Kiều Luyến cười.

Tiếp theo, bà lại đưa cho Thẩm Lương Xuyên một ly trà lạnh: "Con thích nhất trà lạnh!"

Chợt, bà đi tới trước mặt Thẩm Tử Hào, đưa cho cậu ta một ly nước mật ong chanh: "Con thích nhất!"

Thẩm Tử Hào nhận lấy, hơi sững sờ.

Khi còn bé, đồ uống cậu ta thích, cũng là nước mật ong chanh, không nghĩ tới nhiều năm như vậy, mẹ còn nhớ rõ.

Hoặc là nói không phải còn nhớ rõ, mà vẫn chưa quên đi.

Giờ phút này bà đứng trước mặt cậu ta, vẻ mặt tươi cười, hòa ái dễ gần, đáng vẻ đó, để cậu ta cảm thấy cả trái tim đều giống như ngâm mình ở dưới ánh mặt trời.

Cậu ta nhận lấy nước, uống một ngụm, mật ong trong này, hẳn là bà thêm, lượng không nhiều không ít, không phải rất ngọt, hợp khẩu vị cậu ta ưa thích.

Những thói quen nhỏ này, cho dù là Mai Phụng cần thận, kỳ thật cũng không biết.

Thẩm Tử Hào không nhịn được cúi thấp đầu xuống.

Kỳ thật, cảm giác có mẹ, thật tốt, không phải sao?

Hạ Diệp Hoa lại đi tới bên người Hạ Noãn Noãn: "Noãn Noãn, con mang thai, đừng uống nước với họ, mẹ chuẩn bị cho con nước táo, ôn hòa, cũng tốt với đứa bé."

Hạ Noãn Noãn tiếp nhận nước trái cây: "Cám ơn mẹ!"

Nói xong câu đó, liền cúi thấp đầu xuống, uống.

Một đám người điên cuồng chơi một buổi trưa, tình cảm kéo gần lại rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 851: Chuyến đi Hải Nam (15)

Bọn họ ở Hải Nam chơi một tuần.

Một tuần sau, làm việc hoàn toàn bình thường, nhất định phải về Bắc Kinh rồi.

Mấy ngày nay Kiều Luyến tỉ mỉ quan sát qua, xác định Thẩm Lương Xuyên có thể ngủ được, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Cảm thấy bác sĩ tâm lý nói, rồi đi Bắc Kinh, buông lỏng ra, là chính xác.

Ngày rời Hải Nam, ba người bọn họ đi tới sân bay trước, sau đó là Thẩm Tử Hào và Hạ Noãn Noãn.

Cha Hạ, mẹ Hạ đưa Hạ Noãn Noãn đến sân bay.

Hạ Noãn Noãn nhìn hai người, hốc mắt đều đỏ.

Sau khi cô đi, cha mẹ phải chuyển nhà, thuê nhà ở.

Chỉ cần vừa nghĩ tới sinh hoạt sau này của họ, lòng của cô liền đau dữ dội.

Cô lấy ra từ trong túi một xấp tiền, đưa cho mẹ Hạ: "Đây là tiền của con, không có quan hệ gì với Thẩm gia, cha mẹ, mọi người dùng trước đi."

Mẹ Hạ muốn từ chối.

Hạ Noãn Noãn lại mở miệng: "Mẹ, mẹ đừng từ chối, cái này là thứ nên cầm."

Mẹ Hạ thở dài.

Mắt Hạ Noãn Noãn đỏ hồng, ôm cha Hạ một cái, đang muốn quay người rời đi, cánh tay lại bị Thẩm Từ Hào túm lại.

Cô cho là, Thẩm Từ Hào chờ không nổi nữa, thế là lập tức đứng thẳng người, tạm biệt cha mẹ: "Cha mẹ, chúng con đi."

Sau đó quay đầu, đi tới bên người Thẩm Từ Hào.

Lại không nghĩ rằng Thẩm Từ Hào chột kéo cô qua.

Hạ Noãn Noãn sững sờ.

Thẩm Từ Hào mở miệng nói ra: "Em nói cho cha mẹ, dưới cái gối trong phòng ngủ, có một tấm thẻ, bên trong là tiền tiêu vặt tháng này của anh, có 10 vạn, chúng ta tới thăm cha mẹ, không có mua thứ gì, số tiền này, để bọn họ cầm lấy đi."

Hạ Noãn Noãn kinh ngạc nhìn Thẩm Từ Hào.

Làm sao cô cũng không thể nào tin nổi, Thẩm Từ Hào lại cẩn thận đến trình độ này.

Kỳ thật, hơi suy nghĩ một chút liền biết.

Trong gia đình phổ thông gia, lấy ra 111 vạn đồ cưới, khẳng định tích góp trong nhà không nhiều.

Mà mấy ngày nay Hạ Noãn Noãn một mực sầu mi khổ kiếm, khẳng định là trong nhà không có tiền.

Cậu ta thấy Hạ Noãn Noãn ngây ngốc đứng đó, liền ho khan một tiếng, lúc này Hạ Noãn Noãn mới hồi phục tinh thần, cô mở miệng: "Không cần..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Từ Hào liền nhủ lòng mày: "Bây giờ chúng ta là vợ chồng, em khách khí cái gì?"

Hạ Noãn Noãn bị nghẹn.

Đúng vậy, khách khí cái gì?

Cô lập tức nở nụ cười, khẽ gật đầu với Thẩm Từ Hào: "Đúng, vậy em liền không khách khí với anh!"

Quay đầu, bàn giao chuyện thẻ ngân hàng cho cha mẹ, cô liền theo Thẩm Từ Hào, cùng đăng ký.

Lúc máy bay cất cánh, Hạ Noãn Noãn ngồi cạnh cửa sổ, dùng sức nhìn ra phía ngoài, giống như muốn thu hết Hải Nam, đều nhìn trong mắt, ghi ở trong lòng.

Cô biết, về tới Bắc Kinh, tất cả cũng thay đổi.

-

Sau mấy tiếng, máy bay hạ cánh tại sân bay Bắc Kinh.

Vừa xuống máy bay, Tổng Thành gọi tới: "Ánh Thẩm, Bắc Kinh bên này kẹt xe, tôi còn chưa có ra khu vực thành thị, mấy người tìm một chỗ ở sân bay chờ tôi một chút."

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, gật đầu, "Ừm."

Thân phận của anh đặc biệt, không thích hợp đi xe taxi, càng không thích hợp xuất hiện tại nơi nhiều người, còn không bằng tìm một chỗ, khiêm tốn chờ thêm một chút.

Chẳng qua hiện tại Tổng Thành còn ở khu vực thành thị Bắc Kinh, nếu tới, thì sao cũng phải nửa giờ.

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, buông tầm mắt.

Năm người đẩy hành lý, mới đi ra lối đi ra, liền nghe tiếng gọi cách đó không xa: "Từ Hào!"

Mấy người ngẩng đầu, nhìn sang, liền thấy Mai Phụng đứng ở đằng đó.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 852: Chuyến đi Hải Nam (16)

Mà đầu tiên về mặt Mai Phụng tươi cười nhìn Thẩm Tử Hào, tiếp đó liền thấy người đứng phía sau Thẩm Tử Hào, khi nhìn thấy Hạ Diệp Hoa, cả khuôn mặt lập tức cứng đờ.

Bà ta nhú lông mày, tại sao Hạ Diệp Hoa lại ở chỗ này?

Hơn nữa nhìn bộ dạng của bọn họ... Giống như Hạ Diệp Hoa cùng Thẩm Tử Hào đi Hải Nam?

Lại nhìn thấy Thẩm Tử Hào quay đầu nói chuyện với Hạ Diệp Hoa, trong lòng của bà ta bỗng nhiên dâng lên một cảm giác nguy cơ.

Hạ Diệp Hoa sẽ không cần cướp Thẩm Tử Hào đi chứ!

Ý nghĩ này, để cho bà ta siết chặt tay.

Sau đó, liền thấy Thẩm Tử Hào đi nhanh tới.

Kiều Luyến theo sau lưng Thẩm Lương Xuyên, cùng đi tới, nghe được Mai Phụng đang hỏi thăm Thẩm Tử Hào: "Ồ Hải Nam thế nào? Sao ta thấy bị râm đen, còn gầy... Có phải ăn không quen hay không? Chúng ta mau về nhà đi, cha của con ở nhà chờ chúng ta đấy! Trong nhà chuẩn bị cho con rất nhiều đồ ăn."

Thẩm Tử Hào nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Mai Phụng quay người, đưa lưng đi ra cùng Thẩm Tử Hào, chợt nghe thấy Thẩm Tử Hào mở miệng: "Đúng rồi, dì Mai, nhà chúng ta tới mấy chiếc xe?"

Mai Phụng cười: "Đương nhiên là một rồi."

Thẩm Tử Hào liền gật đầu: "Vậy chúng ta đi bắt xe, xe để cho họ đưa mẹ con và bọn họ trở về."

Mẹ con... Bọn họ...

Cái gọi thân thiết, đã không có bất kỳ ngăn cách!

Mai Phụng xiết chặt tay, tiếp đó nhìn về phía Hạ Diệp Hoa, muốn nói điều gì, nhưng đối với ánh mắt Thẩm Tử Hào, bà ta liền cười: "Có thể!"

Hạ Diệp Hoa lại xua tay: "Không cần làm phiền, mấy người cứ đi trước..."

Nói còn chưa dứt lời, Hạ Noãn Noãn liền mở miệng: "Mẹ, chúng ta là người một nhà, phiền toái hay phiền phức gì, thân phận anh trai đặc biệt, ở lại nơi này, ngộ nhờ bị người nhận ra, lại là một trận rung chuyển, vẫn là đi trước đi."

Người một nhà... anh trai...

Hạ Diệp Hoa liền cười: "Vậy được, vậy ta liền không khách khí!"

Mai Phụng quả thực là bị bị đám người này làm tức giận không nói ra lời!

Bởi vì xe tới đón Thẩm Tử Hào, là xe bảy chỗ, cho nên năm người bọn họ, tăng thêm tài xế và Mai Phụng, vừa vặn ngồi đủ.

Nhưng sau khi lên xe, Mai Phụng ngồi ở ghế cạnh tài xế, quay đầu muốn nói chuyện cùng với Thẩm Tử Hào.

Nhưng lại trông thấy Thẩm Tử Hào và Hạ Noãn Noãn vậy mà trò chuyện cùng Hạ Diệp Hoa.

Mà nội dung bọn họ trò chuyện... Bà ta hoàn toàn không chen lọt miệng!

Trên đường đi, Mai Phụng chỉ có một cảm giác!

Giống như, bọn họ mới là người một nhà, mà bà ta là người ngoài!

Cái này sao có thể!

Nếu như Thẩm Tử Hào và Hạ Diệp Hoa hòa hảo rồi, như vậy tám năm qua của mình, chẳng phải uổng phí sao?

Nghĩ tới đây, trong ánh mắt của bà ta hiện lên một vòng âm tàn.

Đến cùng là từ lúc nào, tất cả bắt đầu thay đổi?

Tầm mắt của bà ta, xuyên qua kính chiếu hậu, rơi vào người Hạ Noãn Noãn.

Là từ khi có cô ta.

Hạ Noãn Noãn!

Xe rất nhanh đã tới biệt thự Thẩm gia.

Lúc xuống xe, Hạ Diệp Hoa mở miệng với Thẩm Từ Hào: "Từ Hào, con không phải nói là muốn ăn thịt kho tàu thím Lý làm sao? Con xem ngày nào rảnh đến ăn, ta để bà ấy làm cho con"

Thím Lý ra nghênh tiếp mấy người, nghe nói như thế, nhất thời mở miệng: "Ai u, thật đúng là may, hiện trong nồi đang hầm thịt kho tàu đấy! Khăng định là biết Từ Hào thiếu gia muốn qua!"

Ánh mắt Thẩm Từ Hào sáng lên: "Vậy thì ở lại ăn cơm rồi về!"

Hạ Noãn Noãn cũng gật đầu: "Con ở này một tháng, hiện tại nhớ nhất, chính là thịt kho tàu này!"

Mai Phụng nghe nói như thế, vội mở miệng: "Từ Hào, cha con còn ở trong nhà chờ con ăn cơm."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 853: Cao trào! Chân tướng tám năm trước! (1)

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, quay đầu.

Trông thấy Mai Phụng, lúc này cậu ta mới giống như là mới nhớ tới, trong xe còn có một người như thế.

Cậu ta suy tư một chút, lúc này mới lên tiếng nói: "Di Mai, vậy đi đi về trước đi, ăn cơm cùng cha con, con ở chỗ này ăn xong, một chút tụi con về nhà."

Mai Phụng...

Ý bà ta vậy sao?

Ý bà ta, để Thẩm Từ Hào về nhà cùng bà ta!

Bà ta lộ ra dáng vẻ có chút đắn đo: "Thế nhưng, cha con ở nhà chờ con, nếu như con không có trở về, cha của con sẽ tức giận."

Lời này rơi xuống, Thẩm Từ Hào liền xoắn xuýt do dự.

Hạ Diệp Hoa trông thấy bộ dạng này, trực tiếp mở miệng: "Chuyện này dễ làm! Bà chờ đấy!"

Bà nói đến đây, vọt thẳng vào trong phòng.

Một lát sau, mang một cái hộp cơm đầy thịt kho đi ra, Hạ Diệp Hoa đưa hộp cơm vào tay Thẩm Từ Hào: "Cầm, trở về ăn. Bên phía chúng ta, có thể đến tùy lúc. Đừng để cha của con tức giận."

Thẩm Từ Hào nhìn hộp trong tay, ngẩng đầu nhìn Hạ Diệp Hoa lần nữa.

Bên cạnh, Kiều Luyến sinh động bầu không khí: "Mẹ, mẹ cũng quá bất công rồi! Cái này đây úp thịt kho tàu, chắc định đóng gói cả thím Lý đi? Có để lại cho con miếng không?"

Một câu rơi xuống, mọi người cười lên.

Bầu không khí quả thực là tốt trước nay chưa có!

Mai Phụng nhìn thấy, quả thực là tức đến muốn phun máu.

Chờ đến khi Thẩm Từ Hào lên xe, cuối cùng Mai Phụng nhẹ nhàng thở ra, nghĩ thầm cuối cùng có thể tách cậu ra khỏi Hạ Diệp Hoa, lại không nghĩ rằng vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy cửa sổ xe mở ra, Thẩm Từ Hào nói ra ngoài: "Mẹ, ngày mai con tới dùng cơm, mấy người nhớ kỹ nấu cơm cho con."

"Tốt, không có vấn đề!"

Mai Phụng:...!!

-

Thẩm Từ Hào rời đi, Hạ Diệp Hoa cũng đầy mặt vui mừng đi theo Kiều Luyến và Thẩm Lương Xuyên vào nhà.

Tiến vào nhà, bọn họ bắt đầu thu xếp quà cho thím Lý.

Chờ đến khi làm xong, ăn cơm tối, liền bắt đầu lên lầu nghỉ ngơi.

Hôm nay ngồi cả ngày xe, tất cả mọi người có mấy phần mệt mỏi.

Kiều Luyến lên lầu, tiến vào phòng ngủ chính, liền bắt đầu quan sát Thẩm Lương Xuyên.

Gặp thần sắc anh bình thường, không có lạ thường, lúc này mới yên lòng lại.

Tiếp theo, cô liền đi tắm rửa.

Chờ đến khi cô tắm rửa đi ra, Thẩm Lương Xuyên liền đi tắm, cô cầm khăn tắm, lau tóc, mở cửa phòng ra, muốn mau mau đến xem Hạ Diệp Hoa thế nào.

Thật không nghĩ đến vừa mở cửa, lại thấy được thím Lý.

Thím Lý trông thấy Kiều Luyến, đưa mấy cái văn kiện trong tay, giao cho cô: "đây là lúc tiên sinh không có ở đây, chuyển phát nhanh gửi tới cho cậu ấy."

Kiều Luyến gật đầu.

Đưa tay nhận chuyển phát nhanh.

Bọn họ ra cửa bảy ngày, liền đến bảy phần.

Mà hình dáng chuyển phát giống như đúc, đến nét chữ đều giống như đúc.

Kiều Luyến bỗng nhiên nghĩ đến, kỳ thật trước khi bọn họ đi ra ngoài chơi, Thẩm Lương Xuyên vẫn nhận được chuyển phát nhanh.

Chẳng qua cái chuyển phát nhanh này là cái gì?

Cô nghĩ tới đây, lau tóc, cầm chuyển phát nhanh, quay người tiến vào thư phòng Thẩm Lương Xuyên.

Trong thư phòng tìm được cây kéo, cô tiện tay mở ra.

Sau khi mở ra, mới phát hiện, bên trong chỉ có một cái thẻ.

Cô nghi ngờ cầm tấm thẻ lên, liền thấy nội dung trên thẻ: Xuyên tử, mình chết rất thảm! Vì sao cậu không báo thù giúp mình?

Kiều Luyến khẽ buông tay, khăn tắm trong tay, trực tiếp rơi trên mặt đất.

Thế nhưng Kiều Luyến lại không để ý đến, ngược lại cầm cây kéo lên, đem chuyển phát nhanh còn lại mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 854: Cao trào! Chân tướng tám năm trước! (2)

Trong mỗi cái chuyển phát nhanh, đều là một cái thẻ.

Nội dung trên thẻ, cơ bản giống nhau!

Toàn bộ đều là:

【 xuyên tử, cậu tốt chứ 】

【 Thảm Lương Xuyên, cậu còn nhớ rõ Mạc Vô Tâm không? 】

...

Nội dung tương tự, từng tờ, mỗi một cái, đều đang nhắc nhở Thảm Lương Xuyên, tồn tại Mạc Vô Tâm đã chết tám năm.

Trông mắt Kiều Luyến bỗng nhiên co rụt lại, không thể tin nhìn chằm chằm những tờ giấy kia.

Sau lưng của cô, nở lên da gà, cảm giác lạnh cả người, để cho cô run lên.

Một lúc sau, cô mới nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên ném những tờ giấy kia lên trên bàn sách, nhanh chóng về phòng ngủ chính.

Trong phòng tắm, vẫn còn tiếp tục có tiếng nước chảy.

Kiều Luyến bỗng đứng nhẹ nhàng thở ra.

Cô ngồi ở trên giường, lẳng lặng nhìn về phía trước.

Cô không biết Thảm Lương Xuyên xảy ra chuyện gì, thế nhưng những nội dung kia, lại đang nhắc nhở cô chuyện Mạc Vô Tâm..

Mạc Vô Tâm chết vào ngày thứ hai bọn họ hẹn, đây rốt cuộc là trùng hợp, hay là...

Kiều Luyến cắn môi.

Cô biết trong khoảng thời gian này tinh thần Thảm Lương Xuyên không tốt, cũng biết, có lẽ là có quan hệ tới cô.

Nhưng thẳng đến lúc này, cô mới xác định, thật sự là bởi vì cô.

Cô siết chặt tay, không biết phải làm sao cho phải.

Sau đó, cô liền nhẹ nhàng thở ra.

May mắn hiện tại Thảm Lương Xuyên đã dần dần chuyển tốt.

Bà ngày ở Hải Nam, anh chưa từng một lần uống thuốc ngủ, mỗi lúc trời tối cũng đều có thể ngủ...

Nếu như tiếp tục như vậy, chứng mất ngủ của anh, hẳn là sẽ biến mất?

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến đứng lên.

Bất an đi tới đi lui vài vòng trong phòng.

Trong đầu đang nghĩ, đến cùng Thảm Lương Xuyên thế nào?

Tám năm trước, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Đang suy nghĩ, cô đột nhiên dừng bước.

Ánh mắt rơi vào cửa phòng tắm.

Tiếng nước vẫn vang lên như cũ, tuy nhiên lại nghe không thấy bất luận tiếng gì của Thảm Lương Xuyên.

Cô nhíu lông mày, nghi ngờ đi tới, gõ cửa phòng: "Thảm Lương Xuyên?"

Tiếng nước vẫn như cũ.

Thế nhưng bên trong, không ai đáp lại.

Kiều Luyến nhíu lông mày.

Cô gõ cửa lần nữa: "Thảm Lương Xuyên, anh đang làm gì? Tắm lâu như vậy, nhanh ra đi..."

Không có người hưởng ứng.

Trong lòng Kiều Luyến bỗng nhiên dâng lên một dự cảm xấu!

Cô bỗng nhiên đẩy cửa phòng tắm, liền thấy vòi nước mở ra, mà Thảm Lương Xuyên lại... Ngã trên mặt đất!

Anh ngồi dưới đất, nửa người trên dựa vào vách tường, đầu hơi thấp, cũng không nhúc nhích.

Kiều Luyến mở to hai mắt nhìn, tiến lên một bước, lập tức chạy tới: "Thẩm Lương Xuyên! Thẩm Lương Xuyên anh sao vậy?!"

Tay của cô chạm đến da thịt, đều đã lạnh rồi.

Điều này nói rõ, anh té xỉu mất một lúc rồi.

Tay Kiều Luyến khẽ run để dưới mũi anh.

Cảm nhận được hô hấp rất nhỏ, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Thế nhưng một giây sau, cô bỗng nhiên hô to lên: "Mẹ! Thím Lý! Mẹ!..."

Đêm hôm khuya khoắt, xe cứu hộ lái vào biệt thự.

-

Cùng lúc đó, Thẩm Tử Hào vừa mới ăn cơm tối, đang tiếp nhận răn dạy của Thẩm Tu:

"Con đi Hải Nam với tiện nhân khai! Chuyện này, vì sao con không nói cho ta?! Con muốn nhận bà ta làm mẹ sao? Con có biết hay không, Thẩm Lương Xuyên mơ ước tài sản Thẩm gia! Con còn gần bọn họ như vậy, con có người không có não hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 855: Cao trào! Chân tướng tám năm trước! (3)

Thẩm Tử Hào nhíu lông mày, vừa muốn nói chuyện, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Cậu ta nghe, sau khi nghe nội dung bên trong, đứng vụt dậy: "Tôi qua ngay!"

Dứt lời, cũng mặc kệ Thẩm Tu nói cái gì, trực tiếp chạy ra ngoài, lái xe, đi thẳng ra cửa.

Mai Phụng nghe được tiếng, đi đến, nhìn Thẩm Tu: "Thế nào?"

Thẩm Tu nhíu lông mày, tức giận chỉ ra cửa: "Thế nào? Tôi cũng muốn biết thế nào!"

Lời này rơi xuống, ông ta liền xông lên thư phòng, vừa vặn nhìn thấy Hạ Noãn Noãn trong phòng khách, trực tiếp hỏi: "Hạ Noãn Noãn, Thẩm Tử Hào đi đâu?"

Hạ Noãn Noãn không hiểu nhìn Thẩm Tu: "Cha, con không biết..."

"Không biết, hỏi cô cái gì đều không biết! Cô là bà xã nó! Nó đi đâu, sao cô lại không biết!" Thẩm Tu hoàn toàn là giận loạn.

Hạ Noãn Noãn cũng không mạnh miệng với ông ta, chỉ cúi đầu: "Vâng, cha, con đã biết, lần sau con sẽ hỏi rõ ràng."

Dáng vẻ dịu dàng ngoan ngoãn như vậy, để Thẩm Tu trực tiếp có lửa không phát ra được, nén trở về.

Mai Phụng đứng sau lưng Thẩm Tu, nhìn chằm chằm vẻ mặt Hạ Noãn Noãn không có mang theo thành ý, trong mắt hiện lên một vòng trầm tư.

Cái Hạ Noãn Noãn này, là người rất thông minh, cô ta biết rõ nói sao để cho mình sống thoải mái trong nhà này.

Dạng người này, sao bà ta có thể dễ dàng tha thứ?

-

Trong bệnh viện.

Thẩm Lương Xuyên được đưa vào phòng cấp cứu.

Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa đứng ở bên ngoài, lo lắng nhìn lấy phòng phẫu thuật.

Hạ Diệp Hoa coi như bình tĩnh, chỉ là đến bây giờ còn có chút mộng: "Đây là thế nào? Đứa nhỏ Lương Xuyên luôn luôn khỏe mạnh, làm sao lại lại đột nhiên té xỉu?"

Hốc mắt Kiều Luyến lại đỏ bừng, nhìn chăm chăm cửa phòng phẫu thuật, không biết nói cái gì.

Đúng lúc này, nghe được tiếng bước chân truyền đến từ trên hành lang, hai người quay đầu, liền thấy Thẩm Từ Hào vội vã lao đến.

Cậu ta vội vì chạy bộ, cả người đều có chút thở gấp, hô hấp từng ngưng khí, nhìn chăm chăm cửa phòng phẫu thuật, cậu ta hỏi thăm: "Anh ấy thế nào?"

Kiều Luyến nói không ra lời.

Giờ này khắc này, hoàn toàn không biết biết làm sao.

Toàn bộ đại não, đều rơi vào trạng thái trống rỗng.

Thẩm Lương Xuyên thế nào?

Không phải thân thể đều chuyển tốt sao?

Sao đột nhiên té xỉu chứ?

Cô cắn môi, chăm chú nắm lấy nắm tay, nhìn chăm chăm phòng phẫu thuật.

Một lát sau, cửa phòng phẫu thuật bị đẩy ra, Thẩm Lương Xuyên bị đẩy ra.

Kiều Luyến vội vàng đi tới, giọng nói run rẩy mở miệng hỏi thăm: "Bác sĩ, thế nào?"

Hạ Diệp Hoa và Thẩm Từ Hào cũng quan tâm nhìn về phía bác sĩ.

Bác sĩ nhìn ba người trước mặt, sau cùng nhíu lông mày: "Không có việc lớn gì."

Sau đó chỉ huy y tá, đẩy Thẩm Lương Xuyên qua phòng bệnh, lúc này mới nhìn về phía ba người: "Mấy người, cùng tôi tới phòng làm việc nói."

Một đám người đi theo bác sĩ tới văn phòng, sau khi bác sĩ ngồi xuống, lúc này mới lên tiếng: "Bệnh nhân không có chuyện gì, cậu ấy chỉ là té xỉu, lúc này ngủ thiếp đi. Chúng tôi nghiên cứu thật lâu, cũng không biết vì cái gì dẫn đến té xỉu, đường trong máu cậu ấy không thấp, huyết áp có chút hỗn loạn, mà thân thể giống như vô cùng mỏi mệt, giống như thật lâu không có ngủ..."

Thật lâu không có ngủ...

Kiều Luyến nghe nói như thế, kế tiếp lao đảo, lui về sau một bước.

Cô vẫn cho là, trong khoảng thời gian anh ở Hải Nam, ngủ rất ngon.

Nhưng thì ra... Cũng không có.

Anh chỉ là trình diễn sâu hơn, mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 856: Cao trào! Chân tướng tám năm trước ! (4)

Thì ra, anh vẫn luôn không có chuyện biến tốt đẹp.

Những dáng vẻ có thể ngủ, đều là anh làm bộ!

Mấy cái suy nghĩ này, để Kiều Luyến cảm giác buồn tim của mình, giống như là bị một cái bàn tay vô hình nắm lấy, để cô không thở nổi.

Cô hít vào một hơi thật sâu, liền nghe thấy bác sĩ tiếp tục mở miệng: "Chúng tôi nghiên cứu bệnh của cậu ấy, phát hiện, kỳ thật cậu ấy luôn gặp bác sĩ tâm lý, không biết bệnh nhân bởi vì cái gì?"

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, sợ ngây người: "Bác sĩ tâm lý sao? Con trai tôi luôn rất khỏe mạnh, làm sao lại đi xem bác sĩ tâm lý?"

Thẩm Từ Hào cũng không hiểu nhìn bọn họ chăm chăm: "Đúng vậy, anh ta tôi lúc ở Hải Nam, sinh long hoạt hổ, làm sao có thể phải đi xem bác sĩ tâm lý!"

Hai người nói xong câu nói này, tiếp theo, toàn bộ ánh mắt rơi vào người Kiều Luyến!

Kiều Luyến từ từ mở miệng: "Anh ấy luôn luôn mất ngủ."

Bác sĩ lập tức nhẹ nhàng thở ra: "Cái này là được rồi. Bệnh nhân mất ngủ lâu dài, không thể ngủ, dẫn đến tinh thần hoảng hốt, hiện tại té xỉu, đang ngủ. Nếu như cậu ấy tiếp tục như vậy, tổ chức thân thể sẽ giảm xuống, mất ngủ là một loại bệnh, nhất định phải tra tìm nguyên nhân bệnh!"

Kiều Luyến nghe đến đó, khẽ gật đầu.

-

Trong phòng bệnh.

Thẩm Lương Xuyên vẫn nằm ở trên giường như cũ, nhắm mắt lại, hai đầu lông mày nhíu lấy, giống như cho dù là trong giấc mộng, cũng không an ổn.

Kiều Luyến ngồi bên cạnh giường, ánh mắt cũng không thêm chớp mà theo dõi anh.

Lúc này cô mới phát hiện, anh gầy.

Hình dáng gương mặt càng thêm rõ ràng, cánh tay lộ ở bên ngoài, rõ ràng gầy đi trông thấy.

Cô nghĩ đến lúc anh tỉnh dậy, nhìn qua rất bình thường, hoàn toàn không giống như là người mất ngủ.

Vô luận là tinh thần, hay là thân thể, đều hoàn toàn nhìn không ra anh bị bệnh.

Rốt cuộc anh đã chống bao lâu, đến cùng anh vì cái gì kiên cường như thế?

Ngủ không được, có thể nói cho cô, cô sẽ cho anh thuốc ngủ...

Anh không nói, cũng không uống... Là bởi vì lần trước cô khóc, để anh sợ hãi cô lo lắng sao?

Kiều Luyến nghĩ tới đây, hốc mắt lập tức ẩm ướt.

Cô cắn chặt môi, vùi đầu vào trong cánh tay.

Thẩm Lương Xuyên, đến cùng là thế nào?

-

Kiều Luyến vẫn luôn không ngủ, lặng lẽ canh giữ ở bên người Thẩm Lương Xuyên.

Thẳng đến ngày thứ hai, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới tỉnh lại.

Trông thấy anh mờ mịt mờ mắt, Kiều Luyến vội vàng cầm tay của anh, gọi anh: "Thẩm Lương Xuyên!"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới giống như là tìm được tiêu cự.

Anh nhíu lông mày, chợt mở miệng nói: "Anh đây là, ở đâu?"

"Ở bệnh viện." Kiều Luyến giải thích: "Lúc anh tắm, té xỉu, bây giờ cảm giác của anh thế nào?"

Té xỉu?

Thẩm Lương Xuyên nhíu lông mày, nhưng một giây sau, anh liền đưa tay ra, nắm lấy bàn tay Kiều Luyến: "tiểu Kiều, anh không sao. Anh chính là... Buồn ngủ."

Đúng là anh buồn ngủ.

Một câu đơn giản, để tìm Kiều Luyến như bị đao cắt.

Thẩm Lương Xuyên nằm ở trên giường bệnh hai phút đồng hồ, sau đó liền ngồi dậy.

Ánh mắt anh linh hoạt, nhìn Kiều Luyến, hoàn toàn không giống như là một bệnh nhân.

Anh kiên cường, từ trước tới giờ không hề một mỏi.

Những ngày này, dù là ngủ không được, nhưng trên mặt lại mạnh mẽ như trước để cho người ta không phát hiện được dị thường của anh...

Đây chính là Thẩm Lương Xuyên.

Giờ phút này, Thẩm Lương Xuyên đã đứng lên: "Anh không sao, tiểu Kiều, cuối cùng là ngủ đủ rồi, chúng ta về nhà."

Kiều Luyến nhìn anh, khẽ gật đầu: "Được."

Cùng ngày, bọn họ liền làm thủ tục xuất viện.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 857: Cao trào! chân tướng tám năm trước ! (5)

Tình huống Thẩm Lương Xuyên, nằm viện thực sự không cách giải quyết.

Cho nên bọn họ xuất viện, bác sĩ cũng đồng ý, trước khi đi bàn giao với bọn họ: "Thẩm tiên sinh, biết anh thân là nghệ nhân, áp lực lớn, nhưng có đôi khi, vẫn là cần giải quyết, có chuyện gì cũng không cần luôn luôn ép ở trong lòng, dạng mất ngủ lâu dài, tổn thương đối với thân thể anh, tuyệt đối là trí mạng! Không nên coi mất ngủ là gì, mất ngủ là bệnh rất nghiêm trọng, nhất định phải trị tốt."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Thời khắc này Thẩm Lương Xuyên, giầy Tây, một đôi mắt thâm thúy lại sắc bén, để cho người ta căn bản là không có cách đem cái người này, cùng người đàn ông tối ngày hôm qua té xỉu trong phòng tắm với nhau.

Năng lực mạnh mẽ của anh, lúc này thể hiện đầy đủ.

Dù là xuất hiện vấn đề mất ngủ, thế nhưng sẽ không ảnh hưởng sinh hoạt và làm việc.

Kiều Luyến nhìn đáng vẻ Thẩm Lương Xuyên như vậy, giống như là máy móc, đèn cạn dầu, thêm chút ít dầu, liền lập tức quay vòng.

Ai cũng biết, đây chẳng qua là trị ngọn không trị gốc.

Lâu dài xuống, sớm muộn thân thể của anh cũng sẽ xảy ra vấn đề.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, đi theo Thẩm Lương Xuyên lên xe, về tới Thẩm gia.

Hạ Diệp Hoa ở trong phòng khách, trông thấy hai người tiến đến, còn đang cảm thán: "Đứa nhỏ này, còn xem bác sĩ tâm lý, chuyện mất ngủ, vì cái gì không sớm nói cho mẹ một chút?"

Bà nói đến đây, liền nhìn Thẩm Lương Xuyên: "Rốt cuộc con sao vậy?"

Thẩm Lương Xuyên cười: "Con không sao, mẹ, để mẹ lo lắng."

"Cái gì mà không có chuyện, đều mất ngủ đến trình độ té xỉu! Còn gọi không có chuyện sao? Rốt cuộc con gặp vấn đề gì, nói cho mẹ một chút, không được sao?"

Thẩm Lương Xuyên mím chặt môi: "Thật sự không có chuyện."

Hạ Diệp Hoa gấp hỏi không ra, liền nhìn Kiều Luyến một chút.

Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Mẹ, con đang gặp bác sĩ tâm lý, hôm qua đoán chừng là bay máy bay, quá mệt mỏi, con cũng không phải là té xỉu, chỉ là ngủ thiếp đi, hiện tại con thật sự không có chuyện gì."

Hạ Diệp Hoa nghe nói như thế, chỉ có thể gật đầu: "Vậy con đi gặp bác sĩ tâm lý, làm dịu cảm xúc."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Vâng."

-

Thẩm Tử Hào ở trong bệnh viện đến 2 giờ sáng, xác định Thẩm Lương Xuyên không có chuyện gì, lúc này mới đưa Hạ Diệp Hoa về nhà.

Sau đó lại lái xe, trở lại biệt thự Thẩm gia.

Vừa mới vào, liền thấy đèn của phòng khách mở ra, Thẩm Tu và Mai Phụng ngồi trong phòng khách, chờ đợi cậu ta.

Mắt Hạ Noãn Noãn đều sắp không mở ra được, cũng không dám lên lầu ngủ, liền ngồi ở trên ghế sofa.

Thẩm Từ Hào sững sờ, nhú mồm: "Mọi người không ngủ, làm gì vậy?"

Thẩm Tu lạnh hừ một tiếng: "Câu nói này, là ta hỏi con mới đúng! Đêm hôm khuya khoắt, con đi đâu vậy rồi hả?"

Thẩm Từ Hào nhú lông mày: "Anh con té xỉu."

Một câu roi xuống, Thẩm Tu đứng lên, đôi mắt đều sáng: "Nó thế nào?"

Trông thấy phản ứng của Thẩm Tu, Thẩm Từ Hào hơi sững sờ, cậu ta kinh ngạc nhìn Thẩm Tu, chần chừ mở miệng nói: "Cha, thật sự cao hứng sao?"

Lúc này Thẩm Tu mới phát hiện, phản ứng của mình có chút quá mức, ông ta lập tức đề xuống dáng vẻ xem kịch vui trên mặt, lúc này mới lên tiếng: "Làm sao có thể! Bất kể như thế nào, cái nghiệt từ kia, cũng là con ta. Rốt cuộc nó thế nào?"

Tâm lý Thẩm Từ Hào không thoải mái.

Cậu ta mở miệng: "Không có gì, tuột huyết áp. Hiện tại tốt rồi."

Thẩm Tu thất vọng xuống: "Chút chuyện nhỏ này, cũng đáng làm con đi một chuyến!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 858: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (6)

Thẩm Từ Hào nhìn Thẩm Tu và Mai Phụng, đột nhiên cảm thấy, hai người thân này, có chút lạ lẫm.

Cậu ta nhìn về phía Hạ Noãn Noãn lần nữa, sau đó sững sờ, "Cha và dì Mai chờ còn chưa tính, em mang thai, chờ ở chỗ này làm gì?"

Hạ Noãn Noãn đứng lên, không nói chuyện, chỉ nhìn Thẩm Tu.

Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng: "Con không có trở về, tại sao nó có thể ngủ trước?"

Thẩm Từ Hào sững sờ: "Vậy mỗi lần cha về muộn như vậy, dì Mai đều không có ngủ, luôn chờ cha sao?"

Thẩm Tu bị ghen.

Nói không lại Thẩm Từ Hào, ông ta xua tay, "Được rồi, đi nghỉ ngơi đi."

Thẩm Từ Hào cùng Hạ Noãn Noãn về tới phòng ngủ.

Hạ Noãn Noãn khẩn trương hỏi thăm: "Vừa rồi dưới lầu em không dám hỏi, anh mau nói cho em biết, anh thế nào rồi? Thân thể không có chuyện gì chứ?"

Thẩm Từ Hào lại nhìn cô chăm chăm, đây mới là phương thức của người thân.

Thế nhưng..

"Vì sao dưới lầu, em không dám hỏi?"

Hạ Noãn Noãn sững sờ, chợt chần chờ mở miệng nói: "Em cảm thấy, cha và dì Mai, sẽ không cao hứng."

Quan tâm anh trai mình, bọn họ lại không cao hứng.

Đây đều là thế đạo gì!

Thẩm Từ Hào không nói gì, mà chính là nằm ở trên giường.

Lần đầu tiên cảm giác, Thẩm gia kiểm chế như thế.

-

Ngày thứ hai, buổi chiều Thẩm Tử Hào và Hạ Noãn Noãn đi tới biệt thự Thẩm gia thăm Thẩm Lương Xuyên.

Bộ dạng Thẩm Lương Xuyên kiên cường, để Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Cảm giác căn bản không giống như là sinh bệnh, cực kỳ có tinh thần!"

Trên mặt mọi người một mảnh vui vẻ, nhưng chỉ có Kiều Luyến, trong lòng giống như đè ép tảng đá lớn.

Rất nhanh, đến buổi tối, Kiều Luyến cảm giác không khí giống như là muốn ngưng kết, kín không hề vượt qua.

Bọn họ lên lầu, rửa mặt xong, nằm ở trên giường.

Chờ một lúc, Kiều Luyến liền ngẩng đầu lên, nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Anh hô hấp đều đều, nhìn giống như là ngủ thiếp đi.

Kiều Luyến lại đứng lên, lặng lẽ đi đến bên cạnh, cầm lấy một viên thuốc ngủ và nước đi tới.

Cô đứng ở trước mặt Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm Lương Xuyên, em biết anh không có ngủ, uống thuốc ngủ đi."

Cô sợ.

Thật sự sợ.

Một người, đến cùng có thể không ngủ được bao lâu?

Cô không biết, cô chỉ biết là, hai ngày không ngủ được, cả người cô muốn sụp đổ.

Cho nên, dù thà rằng để Thẩm Lương Xuyên ý lại vào thuốc ngủ, cô cũng sẽ không để cho anh cả đêm ngủ không được.

Mà câu nói này rơi xuống, Thẩm Lương Xuyên lại nằm đó, không có phản ứng.

Kiều Luyến cố chấp đứng ở bên giường, nhìn anh chăm chăm.

5 phút đồng hồ trôi qua.

Thẩm Lương Xuyên mở mắt.

Anh nhìn Kiều Luyến, một lúc sau mở miệng: "Tiểu Kiều, không cần uống thuốc, anh có thể làm."

Kiều Luyến nhìn bộ dạng của anh, đặt thuốc ở trên tủ đầu giường, đi tới một bên, nằm xuống.

Cô nhìn lên trần nhà, lại hỏi thăm một lần nữa: "Thẩm Lương Xuyên, Mạc Vô Tâm, chết như thế nào?"

Trả lời cô, là vài chữ ngắn gọn: "ngoài ý muốn."

Ngoài ý muốn...

Ngoài ý muốn gì, treo lên quan hệ với cô.

Lại ngoài ý muốn gì, để giờ phút này Thẩm Lương Xuyên đau đến không muốn sống.

Kiều Luyến nhắm mắt lại.

Một đêm trôi qua rất nhanh.

Sáng sớm hôm sau, tinh thần Thẩm Lương Xuyên sáng láng, nhìn qua, hoàn toàn nhìn không ra, anh vốn không ngủ.

Hôm nay trong công ty có chuyện gì, cho nên Thẩm Lương Xuyên liền đi ra ngoài.

Chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên rời đi, Kiều Luyến liền cầm lên điện thoại di động, gọi điện thoại cho bác sĩ tâm lý của anh: "Alo, bác sĩ, tôi muốn nói chuyện với ông, hiện tại tôi qua vẫn phòng tìm ông."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 859: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (7)

Bệnh viện khoa tâm lý.

Kiều Luyến ngồi ở đối diện bác sĩ.

Cả cái phòng bệnh rộng rãi, cho người ta cảm giác thư thái, bố trí bên trong, cũng không giống bệnh viện, càng giống như phòng làm việc.

Bác sĩ tâm lý cho người ta cảm giác, vô cùng hòa ái dễ gần, một đôi mắt lại cơ trí, mang theo lực lượng làm cho người ta tin phục.

Kiều Luyến nhìn ông, đem biểu hiện của Thẩm Lương Xuyên nói ra, sau cùng mở miệng: "Bác sĩ, làm sao bây giờ?"

Bác sĩ tâm lý nghe xong các loại trình bày, sau cùng thờ dài: " Cô biết chúng tôi làm bác sĩ tâm lý, khơi thông ý nghĩ bệnh nhân. Thế nhưng bác sĩ chúng tôi, sợ nhất là một loại bệnh nhân."

Kiều Luyến sững sờ, "Bệnh nhân gì?"

"Giống như là Thẩm ảnh đế. Tổ chất tâm lý cường đại, trên cơ bản không chịu bất kỳ ảnh hưởng bên ngoài, nhưng ở một chuyện nào đó, chui vào ngõ cụt."

Bác sĩ tâm lý thờ dài: " Cô biết, lần trước cậu ấy tới nơi này, chúng tôi đã làm gì không?"

Kiều Luyến lắc đầu.

Bác sĩ tâm lý mở miệng: "Kỳ thật, cái gì chúng tôi cũng không làm, sau khi cậu ấy vào cửa, liền nói một câu với tôi."

Bác sĩ ho khan một tiếng, học ngữ khí Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: "Mượn chỗ của ông, ngủ một giờ."

Kiều Luyến kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Bác sĩ mở miệng: "Cánh cửa lòng của cậu ấy, chưa từng có mở ra với ai, căn bản tôi cũng không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, tôi thật sự không cách nào trợ giúp."

"Cậu ấy mạnh mẽ, tự tin, người khác không cách nào rung chuyển ý nghĩ của cậu ấy, loại người này, là bệnh nhân chúng tôi nhứt đầu nhứt, mà Thẩm ảnh đế, không thể nghi ngờ là loại người này. Có thể nói, nếu như cậu ấy không có khúc mắc, có thể là thành công, cậu ấy ở làng giải trí lâu như vậy, cậu ấy không cần thổ lộ hết, cậu ấy chỉ muốn làm những gì, cậu ấy không muốn nói cho tôi chỗ máu chót, tôi sẽ vĩnh viễn không thể căn cứ bệnh tình của cậu ấy mà định chế trị liệu."

Kiều Luyến nghe bác sĩ, trầm mặc cực kỳ lâu, lúc này mới lên tiếng: "Nếu như chứng mất ngủ, vẫn không hết thì sao?"

"Cậu ấy bởi vì mất ngủ lâu dài mà suy nhược tinh thần, sức miễn dịch giảm xuống, theo như lời cô nói, nửa tháng này, tổ chất thân thể đã hạ xuống, thời gian dài, sẽ ảnh hưởng tính mạng khỏe mạnh! Mất ngủ không là chuyện nhỏ, nhất là một ngày đều ngủ không được một giờ, không bao lâu, sẽ ảnh hưởng tính mạng của mình!"

Kiều Luyến bị dọa đứng lên.

Cô nhìn bác sĩ, một lúc sau, cô mới mở miệng: "Vậy tôi nỗ lực đi tìm chỗ máu chót, tìm kiếm chân tướng."

Bác sĩ cũng đứng lên: "Ừm, chúc cô thành công. Chỉ có biết tiền căn hậu quả, Chúng tôi mới xác định phương án trị liệu."

Kiều Luyến khẽ gật đầu.

Rời đi khỏi bệnh viện, cả người cô đều có chút hoảng hốt.

Lời bác sĩ, vang vọng ở bên tai:

"... Sẽ ảnh hưởng tính mạng của cậu ấy!"

Cô nghĩ đến ngày ấy, cô ở bên ngoài gọi anh, anh không ra, cô chạy vào trong phòng, trông thấy anh cứ nằm trên mặt đất, người dựa vào tường, cúi thấp đầu, dòng nước lăn từ tóc anh xuống, thân thể của anh lại mềm nhũn nằm đó, giống như là không có một chút sinh khí.

Lúc đó tim đều nhảy đến cổ rồi.

Anh không thể xảy ra chuyện gì, tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, nhũu lòng mày.

Tám năm trước, Mạc Vô Tâm xảy ra chuyện gì, nhất định cô phải biết.

Nghĩ tới đây, ánh mắt cô kiên định.

Cô cầm điện thoại di động lên, tìm được số đội trưởng, gọi qua.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 860: Cao trào! Chân tướng tám năm trước! (8)

Điện thoại rất nhanh kết nối, tiếp đó đội trưởng mở miệng: "Alo, xin chào, xin hỏi là ai.."

"Đội trưởng, tôi là tiểu kiều."

Đội trưởng sững sờ, chợt kinh hi: "tiểu Kiều, có chuyện gì sao?"

Kiều Luyến nhìn về phía trước: "Bây giờ anh có rảnh không? Tôi muốn trò chuyện với anh một chút, liên quan tới Từ Xuyên, liên quan tới Mạc Vô Tâm"

"Tốt, như vậy đi, chúng ta trò chuyện ở trước mặt, hiện tại tôi phải triển khai cuộc họp, ước chừng sau một tiếng là có thời gian, cô ở chỗ nào, chút nữa tôi qua tìm cô."

Kiều Luyến nghe nói như thế, chậm rãi mở miệng: "Tôi ở mộ Tuấn Tụng."

"Được."

-

Kiều Luyến chặn xe taxi, đi mộ Tuấn Tụng.

Cô đứng trước mộ.

Bởi vì là mùa đông, cho nên không khí phía ngoài có chút lạnh.

Cô mặc một chiếc áo lông màu trắng, khuôn mặt nhỏ trắng bệch như tờ giấy, không có một chút huyết sắc.

Tầm mắt của cô, nhìn chăm chăm ảnh chụp trên mộ.

Nghĩ đến lần trước chính mình ở chỗ này, khóc không thành tiếng, cô liền hít sâu một hơi.

Mạc Vô Tâm

Thì ra, anh là Mạc Vô Tâm

-

Lúc cô và Từ Xuyên nhận biết, Từ Xuyên có người bạn, gọi Mạc Vô Tâm

Khi đó, cô theo đuôi Từ Xuyên, muốn để Từ Xuyên mang cô cùng chơi game.

Khi đó, Mạc Vô Tâm thường xuyên cãi nhau với cô trong game.

Bọn họ ngay từ đầu, đã không vừa mắt đối phương.

Nhưng vì Từ Xuyên, miễn cưỡng tổ đội cùng nhau

Về sau... Cô phát hiện Mạc Vô Tâm chơi cũng không tệ.

Ba người bọn họ, thành bạn bè tốt.

Về sau, xảy ra chuyện người yêu, cô liền cùng Thẩm Lương Xuyên mặc giống nhau, lúc chơi game muốn xuất sắc ân ái trong game, mỗi lần Mạc Vô Tâm trông thấy, đều sẽ châm chọc bọn họ: Xuất sắc ân ái, bị chết nhanh.

Khi đó, cô liền không nhịn được mở miệng, mắng anh ta: Tôi thấy anh là ghen ghét? Mạc Vô Tâm, anh chừng nào thì tìm bạn gái!

Mạc Vô Tâm không nhịn được mở miệng: "Tuổi còn nhỏ như vậy, yêu sớm làm gì? Tôi sẽ không tìm bạn gái!"

Anh ta về sau, liền thật sự một mực không có tìm bạn gái.

Khi đó, cô ngẫu nhiên muốn cùng Thẩm Lương Xuyên chơi game hai người, lần nào lên lút muốn cùng nhau, đều có thể nhìn thấy anh ta.

Cô nhớ kỹ có một lần, cô thật sự là không muốn cùng Mạc Vô Tâm.

Thế là, chính mình lập tổ đội, mời Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Lương Xuyên vừa mới vào, cô liền kích bắt đầu.

Chính mình cảm thấy, cuối cùng có thể bỏ Mạc Vô Tâm ra ngoài, còn dương dương đắc ý một cái.

Sau khi vào trò chơi, cô liền đánh chữ nói chuyện với Thẩm Lương Xuyên.

【 tiểu Kiều: Hai người không có ở một chỗ sao? 】

【 Từ Xuyên: Ờ 】

【 tiểu Kiều: Ha ha, may mắn em ẩn nhanh, bằng không lại phải dẫn anh ta rồi!)

Đối phương trầm mặc một chút, không nói chuyện.

Hai người bắt đầu thi đấu.

Lúc đánh, Kiều Luyện cảm thấy có chút kỳ quái.

Hôm nay Chu Du, giống như đánh có chút không giống nhau!

Bình thường bọn họ luyện tập, đều là một giết một rất chuẩn!

Nhưng hôm nay, vì cái gì chính mình và anh tiến vào, xông đi giết người, gia hỏa này vậy lại không có bảo vệ cô!

Cô trực tiếp bị đánh chết!

Mà Từ Xuyên lại quay người chạy đi.

Kiều Luyện bị đánh choáng váng.

Cô gõ chữ hỏi thăm:

【 tiểu Kiều: Hôm nay trạng thái anh không tốt sao? 】

【 Từ Xuyên: Rất tốt 】

【 tiểu Kiều: Vậy sao vừa rồi anh không cứu em! 】

【 Từ Xuyên: Ai bảo cô chơi game không mang theo tôi? 】

【 tiểu Kiều:...? 】

Cô ngẩn, lúc này mới bỗng nhiên kịp phản ứng, vội vàng bắt đầu đánh chữ:

【 tiểu Kiều: Anh là Mạc Vô Tâm!!)

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 861: Cao trào! Chân tướng tám năm trước ! (9)

【 Từ Xuyên: Ha ha ha ha ha ha! Hôm nay và Từ Xuyên đổi nick chơi! Cô vừa mời tôi, tôi đang định mời cậu ta vào, cô liền bắt đầu!)

Kiều Luyến:...!!

Cô biết, mỗi cuối tuần, hai người đều sẽ tập hợp chơi cùng một chỗ.

Chỉ cần đổi chỗ ngồi, là có thể đổi nick chơi.

Lúc ấy Kiều Luyến muốn tức nổ tung.

Cô muốn hất Mạc Vô Tâm ra, qua thế giới hai người một chút, lại không nghĩ rằng, kéo sai người!

Nghĩ tới thời điểm đó, bên môi Kiều Luyến cũng không nhịn được tràn ra một nụ cười.

Ba người bọn họ, kỳ thật quan hệ rất tốt.

Dù lúc ấy mỗi ngày cô đều tranh cãi với Mạc Vô Tâm, mỗi ngày mắng anh ta, thế nhưng trong lòng, đem anh ta trở thành bạn tốt nhất.

Về sau, bọn họ muốn thành lập câu lạc bộ.

Đem chơi game, xem như một loại chức nghiệp, người trong chiến đội, không có người vô điều kiện đứng ở bên cô và Từ Xuyên, chỉ có Mạc Vô Tâm, không chút chùn bước đi theo đám bọn họ, cùng nhau vọt vào.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến liền hít vào một hơi thật sâu.

Cô ngồi xuống, lẳng lặng nhìn chăm chăm Mạc Vô Tâm.

Cũng không biết qua bao lâu, cuối cùng nghe thấy tiếng bước chân sau lưng.

Cô quay đầu, liền thấy đội trưởng ăn mặc tây trang đen, phong trần mệt mỏi đi tới, trông thấy Kiều Luyến, mở miệng cười: "Tiểu Kiều, để cho cô chờ lâu! Hội nghị của tôi kéo hơn nửa giờ."

Kiều Luyến lắc đầu: " Không có gì, anh có thể từ trong trăm công ngàn việc tôi tìm gặp tôi, đã rất tốt."

Đội trưởng quay đầu, nhìn bìa mộ một chút.

Sau đó nhìn về phía Kiều Luyến, lúc này mới hỏi thăm: "Em đây là..."

Anh ta nghĩ tới lần đầu tiên tiểu Kiều biết Từ Xuyên chết, đáng vẻ khóc đó, trải qua mấy ngày nghi hoặc, cuối cùng mở miệng hỏi: " Năm đó ba người, bỗng nhiên biến mất khỏi chiến đội. Tôi còn tưởng rằng là Từ Xuyên bị tai nạn, cô không có tâm tư chơi game, thế nhưng.. Cô không biết Từ Xuyên xảy ra tai nạn sao?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, gật đầu.

Đội trưởng còn muốn hỏi cái gì, nhưng miệng ngập ngừng, đến cùng vẫn nói: "Tiểu Kiều, chuyện đã qua, đều đã qua. Bây giờ cô là bà xã Thẩm ảnh đế, về sau sống tốt cùng với anh ta là được rồi. Nếu anh ta đã không tốt với cô, cô nói cho tôi, tôi giúp cô ra mặt!"

Đội trưởng vẫn là đội trưởng có tâm hiệp nghĩa kia.

Kiều Luyến cười, cô hỏi thăm: "Đội trưởng, tôi muốn biết một số chuyện liên quan tới Mạc Vô Tâm và Từ Xuyên, anh biết không?"

Đội trưởng thờ dãi: "Không phải ba người quen thuộc nhất sao? Chuyện cô muốn biết, khả năng tôi cũng không rõ ràng."

Kiều Luyến nhìn anh ta: " Năm đó, không phải chúng ta nói muốn thành lập một câu lạc bộ cạnh tranh sao? Anh đối với chuyện câu lạc bộ, biết nhiều không?"

Đội trưởng tiếp tục mê mang lắc đầu: "Lúc ấy Từ Xuyên mời tôi tham gia câu lạc bộ, tôi cự tuyệt, thứ nhất cha mẹ tôi không đồng ý, thứ hai chính là tài nghệ của tôi, tôi biết, không đạt được loại cảnh giới như mọi người, không thích hợp làm tuyển thủ chuyên nghiệp, về sau, chuyện của mấy người, tôi không được rõ lắm rồi."

Kiều Luyến thất vọng cúi thấp đầu xuống: " Tôi đã biết. Đội trưởng, anh biết một số chuyện liên quan tới Mạc Vô Tâm không? Ví dụ như, tình huống trong nhà Mạc Vô Tâm?"

Đội trưởng kinh ngạc: "Cái này, cha mẹ Mạc Vô Tâm lúc cậu ấy mười lăm tuổi đều qua đời, thế là cậu ta mang theo em gái của mình xông xáo ở Bắc Kinh, lúc ấy chúng tôi cùng chơi game, cậu ta không có đến trường, mà đi làm. Tôi chỉ biết là, cậu ấy có đứa em gái, lúc ấy đang đi học, cái khác cũng không biết."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 862: Cao trào! Chân tướng tám năm trước! (10)

Kiều Luyến mở miệng: "Vậy hiện trường anh ta xảy ra tai nạn xe, anh biết ở đâu không?"

Đội trưởng sững sờ, "Xảy gia tại nạn gì? Xảy ra tai nạn là Từ Xuyên, không phải Mạc Vô Tâm!"

Kiều Luyến chỉ mộ: "Đúng, hiện trường xảy ra tai nạn, anh biết ở đâu không?"

Đội trưởng suy nghĩ một chút: "Tôi không biết. Lúc ấy chỉ đến tạm biệt một chút, cái khác cũng không biết."

Tương đương với, cái gì cũng không hỏi.

Kiều Luyến thở dài, khẽ gật đầu.

Cô đứng đầy trong chốc lát, đội trưởng liền hỏi thăm: "Vừa rồi cô nói lời kia là có ý gì?"

Kiều Luyến khiêu mi nhìn anh ta.

"Em nói, người trong mộ là Mạc Vô Tâm sao?"

Kiều Luyến nhìn đội trưởng.

Một lúc sau, cô mới gật đầu: "Đúng."

Đội trưởng mở miệng: "Nhưng người thân Từ Xuyên nói cho tôi biết, nơi này là Từ Xuyên, em..."

Lời nói đến đây, bỗng nhiên ý thức được, người trước mặt là tiểu kiều.

Tiểu Kiều nhận biết Mạc Vô Tâm và Từ Xuyên, khẳng định càng biết rõ hơn anh ta.

Tiểu Kiều nói đây là Mạc Vô Tâm, như vậy người trong bia mộ, sẽ không phải Từ Xuyên.

Nhưng mà người nhà Từ Xuyên nói cho anh ta biết, Từ Xuyên chết rồi, người nơi này là Từ Xuyên...

Nói như vậy, người năm đó nói chuyện trời đất với anh ta, là Từ Xuyên sao?

Đội trưởng kinh ngạc: "Vậy Từ Xuyên ở nơi nào?"

Kiều Luyến không nói gì.

Đội trưởng biết cô có nỗi khổ tâm trong lòng không thể nói, không tiếp tục hỏi thăm, ngược lại bưng tỉnh đại ngộ một chút: "Tôi nhớ ra rồi!"

Kiều Luyến sững sờ, nhìn về phía anh ta.

Đội trưởng mở miệng: "Trách không được lúc trước, năm thứ nhất chiến đội liên hoan, anh ta tới, đứng ở bên ngoài cửa ra vào, cũng không nguyên ý tiến đến."

Kiều Luyến lại sững sờ, "Sau đó thì sao?"

"Kỳ thật, anh ta chưa từng thừa nhận mình là Từ Xuyên..."

Lúc đó Mạc Vô Tâm, đứng ở ngoài cửa, ngó dáo dác vào trong.

Anh ta cảm thấy là người chiến đội, liền đi ra cửa.

Người đàn ông đứng đó có chút câu nệ: "Tiểu Kiều tới rồi sao?"

Anh ta lắc đầu: "không có."

Sau đó một lúc sau anh ta mới mở miệng: "Anh là Từ Xuyên?"

Kỳ thật lúc ấy, trên mặt lộ ra một loại biểu tình thất vọng, cho nên giống như không có nghe tiếng anh ta, chỉ là thuận miệng nói một câu: "Ờ?"

Anh ta lại nghe thành câu khẳng định.

Cho nên lập tức dắt cậu ta, tiến vào nơi liên hoan, giới thiệu cho mọi người, cậu ta là Từ Xuyên.

Anh ta nhớ kỹ, ngay lúc đó Mạc Vô Tâm muốn làm sáng tỏ, thế nhưng mọi người anh một câu, tôi một câu, ngắt lời cậu ta.

Sau cùng, cậu ta không có lại nói tiếp.

Cậu ta ở trong chiến đội không được tự nhiên, ngày người không bao lâu, tìm cơ rời đi.

Đội trưởng đem những chuyện này nói cho Kiều Luyến, hỏi hận mở miệng: "Tôi thật sự là vô đoán! Còn dẫn dắt tất cả mọi người cho là người ở tông mộ là Từ Xuyên!"

Kiều Luyến thờ dài: "Còn có gì khác sao?"

Đội trưởng lắc đầu: "Mạc Vô Tâm giống như Từ Xuyên, làm người đều cao ngạo, kỳ thật không liên lạc quá nhiều với chúng tôi, cũng là bình thường đánh trong chiến đội. Tôi mới tâm sự với Mạc Vô Tâm, không có gặp qua ngoài hiện thực."

Kiều Luyến thất vọng khẽ gật đầu.

Đội trưởng liền yên lặng cùng cô, đứng trong khu mộ.

Kiều Luyến nhìn bia mộ, không nhịn được thờ dài trong lòng: Mạc Vô Tâm, năm đó đến cùng xảy ra chuyện gì? Tôi là thiếu anh cái gì?

-

Thương cảm Mạc Vô Tâm một chút, hai người chuẩn bị rời đi.

Kiều Luyến tạm biệt đội trưởng, lên xe taxi, xe taxi đang muốn lái đi, đội trưởng bỗng nhiên tiến lên một bước, gõ cửa sổ xe.

Kiều Luyến hạ cửa sổ xe xuống.

Đội trưởng do dự mở miệng: "Kỳ thật, có chuyện, tôi không biết có nên nói cho cô hay không."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 863: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (11)

Kiều Luyến sững sờ, chợt mở miệng: "Cậu nói đi."

Đội trưởng xoắn xuýt một chút, sau cùng mở miệng: "Cô biết Mạc Vô Tâm, thích cô không?"

Kiều Luyến ngu ngơ tại chỗ, kinh ngạc mở miệng: "Hả?"

Mạc Vô Tâm, thích cô sao?

Đội trưởng nhất định là lại nói đùa?

Thế nhưng... Nhìn bộ dạng đội trưởng, lại suy nghĩ một chút việc Mạc Vô Tâm đã qua đời, đội trưởng sẽ không mang một người chết ra làm trò đùa... Cô sợ ngây người.

Mạc Vô Tâm thích cô sao?

Cái người thích nhất máng cô, đối nghịch với cô, dù về sau cô chơi game, còn lợi hại hơn Mạc Vô Tâm, vậy mà thích cô sao?

Đội trưởng gãi đầu một cái: K thật, lúc ấy trong chiến đội, rất nhiều người đều thích cô."

Game đánh thật hay, dù không có ảnh chụp, thế nhưng nghe tiếng, cũng có thể cảm giác được là cô gái hoạt bát đáng yêu.

Mang theo đặc hữu thiếu nữ, cho tới bây giờ tiểu Kiều cũng không biết, năm đó cô được hoan nghênh cỡ nào.

Con trai trong chiến đội, đại bộ phận đều thích cô.

Ngay từ đầu, thích mang cô chơi game.

Thế nhưng cô quá thông minh, rất nhanh liền học xong tất cả thao tác, cô giống như trời sinh mà sinh ra vì game, đã hút bọn họ ra... Thắng đến về sau, toàn bộ chiến đội, có thể đứng ở bên người Từ Xuyên, chỉ có cô!

Đến Mạc Vô Tâm, cũng không sánh nổi cô.

Dạng người này, trời sinh đã là tiêu điểm, con cưng của trời, trời sinh được người ngưỡng mộ.

Đội trưởng chưa hề nói, anh ta cũng từng thích cô, cô cũng là tình nhân trong mộng của anh ta.

Chẳng qua những lời này, giờ này khắc này, cũng không cần phải nói.

-

Rời khỏi khu mộ, Kiều Luyến có chút mộng.

Mạc Vô Tâm thích cô, cái này có thể hay không, là căn nguyên năm đó bọn họ sinh ra hiểu làm sao?

Cô nghĩ tới đây, liền cúi thấp đầu xuống, một lúc sau mới cắn bờ môi.

Sự tình biến hóa giống như càng thêm khó bề phân biệt.

Kiều Luyến nhức đầu thở dài, muốn truy tìm chân tướng tám năm trước, làm sao lại khó như vậy?

Chẳng lẽ nói biết đến cùng xảy ra chuyện gì, ngoại trừ Thẩm Lương Xuyên, cũng chỉ có Tống Nguyên Hi sao?

Thế nhưng từ khi Tống Nguyên Hi rời khỏi Thẩm gia, căn bản cô không liên lạc được!

Cô ấy giống như bốc hơi, cũng không có xuất hiện nữa.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, cúi thấp đầu xuống, làm sao bây giờ? Còn muốn tìm ai hiểu rõ?

Vừa nghĩ tới đây, đầu cô bỗng nhiên vang lên!

Lần trước, cùng cha mẹ Hạ Noãn Noãn ăn cơm, Mai Phượng giống như từng có câu kết với Tống Nguyên Hi!

Mai Phượng!

Mai Phượng biết chân tướng tám năm trước.

Nghĩ tới đây, ánh mắt cô sáng lên, lập tức cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Hạ Noãn Noãn.

Thế nhưng điện thoại gọi ra, vang lên thật lâu, nhưng không ai nghe.

Kiều Luyến ngẩn người, lại bấm một lần.

-

Điện thoại di động rung ở trên giường, thế nhưng trong phòng sáng ngời, không có ai.

Thời khắc này, Hạ Noãn Noãn đang ở trong phòng khách, bị Mai Phượng chỉ huy làm việc.

Hôm nay Thẩm Tử Hào đi công ty, chính thức bắt đầu tiếp xúc tập đoàn Thẩm gia.

Trong nhà chỉ còn lại có Mai Phượng và Hạ Noãn Noãn.

Mai Phượng chỉ quần áo bẩn trong giỏ, mở miệng nói với Hạ Noãn Noãn: "Noãn Noãn, đây đều là quần áo của Tử Hào, không thể giặt máy, trước kia

con không có gả vào, đều là ta giặt, hiện tại con phải giặt tay?"

Giặt tay?

Thẩm Từ Hào thích sạch sẽ, trên cơ bản một ngày đổi hai bộ quần áo, huống hồ đây là mùa đông.

Những áo trong không nói, liền nói tới áo khoác bên ngoài... Có tới bảy bộ, cô phải giặt tới khi nào?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 864: Cao trào! Chân tướng tám năm trước! (12)

Mai Phụng nhìn cô ngần ngừ, có chút không cao hứng: "con không muốn giặt sao?"

Hạ Noãn Noãn lập tức mở miệng: "Không, con qua giặt."

Sau đó, cô liền kéo rõ quần áo bẩn, đi giặt quần áo.

Cầm quần áo để dưới đất, cô liền không nhìn được cong khóe miệng.

Cô tuy tính cách yếu đuối, nhưng cũng không ngốc.

Bình thường mua quần áo, chính mình cũng có không thể mua máy giặt á khoác, nhưng đại bộ phận đều đưa đến tiệm giặt quần áo, bởi vì giặt tay, sẽ rất phiền phức.

Bảy cái áo khóc... Cái này nói rõ là Mai Phụng làm khó cô.

Hạ Noãn Noãn nghĩ tới đây, liền không nhìn được buông thông con người, từ từ cầm quần áo lên.

Trước đem áo sơ mi của Thẩm Từ Hào, rất từng cái từng cái.

Cô giặt vô cùng chậm.

Mẹ nói qua, hiện tại hai tháng đầu, dễ dàng sinh non, không thể làm việc nặng, nhất là giặt quần áo, không thể hạ phần eo.

Mẹ còn nói qua, hiện tại đa phần phụ nữ mang thai lần đầu cũng không dễ dàng bảo vệ, có lẽ là theo không khí hoàn cảnh, dễ dàng đẻ non, cho nên nhất định phải bảo vệ tốt chính mình.

Cô ngồi đó, chậm rãi giặt quần áo.

Mệt mỏi, đứng lên đi lại.

Khát, liền đi ra ngoài uống nước.

Đói bụng, liền đi ăn cái gì.

Giặt quần áo, ngược lại thành một loại nghỉ dưỡng.

Giúp việc khác nhìn Hạ Noãn Noãn, trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Theo lý thuyết, thân là thiếu phu nhân Thẩm gia, bị người người chỉ huy giặt quần áo như thế, không phải trốn ở phòng giặt quần áo, len lén khóc sao?

Thế nhưng vì cái gì thiếu phu nhân nhà bọn họ, lại có thể tiêu sái như thế?

Có người mở miệng: "Thiếu phu nhân, có phải có chút ngốc hay không?"

Một giúp việc khác có ý riêng mở miệng: "Tôi thấy, thiếu phu nhân chúng ta, mới là người thông minh."

Người kia sững sờ, "Có ý gì?"

Một người khác liền cười: "Cô chờ xem, thiếu phu nhân sẽ không thua thiệt trong tay phu nhân."

Hạ Noãn Noãn cứ rất như vậy, cả một buổi chiều, kỳ thật cũng giặt xong đồ mỏng, áo khoác còn đặt ở chỗ đó.

Mai Phụng xuống dưới nhìn cô, trông thấy những áo khoác đó, nhất thời nhíu lông mày: "Có phải con lười biếng rồi hay không?"

Hạ Noãn Noãn lập tức cúi thấp đầu xuống: "Dì, con không có. Con là tay chân vụng về, giặt hơi chậm."

Mai Phụng hừ lạnh một tiếng: "Ta thấy là cô có ý kiến với giặt quần áo! Bằng không, chậm nữa cũng không có khả năng chậm đến nước này!"

Bà ta tiến lên một bước, chỉ áo khoác: "Còn những cái này, sao cô một cái cũng không có giặt?"

Hạ Noãn Noãn nhất thời lộ ra bộ dạng đáng thương: "Dì... Con xin lỗi."

Mai Phụng:...!!

Sao bà ta cảm giác, bà ta ở đây nổi lên tính khí, vung một quyền, lại đều đánh vào bông!

Có một loại cảm giác không chỗ gượng sức.

Bà ta mắng, cô ta liền thừa nhận chính mình tay chân vụng về.

Hiện tại là cái gì xã hội?

Mai Phụng căn bản không có khả năng động thủ.

Nhưng cô khiến tâm tình bà ta không tốt...

Cô hết lần này tới lần khác tâm tình cực kì tốt, trên mặt thủy chung treo sự ngoan ngoãn dịu dàng.

Cô ta ngốc sao? Đều không cảm thấy ủy khuất khổ sở?

Vừa nghĩ tới đây, liền nghe phía ngoài truyền đến tiếng xe.

Mai Phụng vội vàng đi ra cửa, liền thấy Thẩm Tu và Thẩm Từ Hào, sai bước đi vào.

Mai Phụng cười híp mắt đi lên nghênh đón.

Ánh mắt Thẩm Từ Hào, lại rơi vào trong phòng: "Noãn Noãn đâu?"

Bước chân Mai Phụng dừng lại, chợt mở miệng cười: "Đang giặt quần áo cho con!"

Thẩm Từ Hào đổi giày, lập tức quay đầu: "Con qua tìm cô ấy."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 865: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (13)

Sắc mặt Mai Phụng cứng đờ: "Con đi tìm cái gì? Để ta cho người gọi con bé ra!"

Bà ta quay đầu, đang định phân phó giúp việc trong nhà, chỉ thấy Thẩm Từ Hào mở ra bước chân: "Không có chuyện gì, con đi một chuyến."

Phòng giặt quần áo ở tầng một, lúc cậu ta tới phòng giặt quần áo, liền thấy Hạ Noãn Noãn ngồi xồm ở đó, đang phí sức vơ vét áo khoác.

Mà phía trước, bày biện chỉnh tề một loạt áo sơ mi của cậu ta.

Thẩm Từ Hào thấy cô đứng lên, cái tay vịn eo của mình, một cái tay dùng sức xách áo khoác.

Bộ dạng cô vốn rầy mắt mai, để cho người ta có ý bảo hộ, giờ này khắc này, quần áo nặng như vậy, giống như khiến cô muốn một chết, dọa Thẩm Từ Hào vội vàng tiến lên một bước: "Em đang làm gì?"

Hạ Noãn Noãn giặt nãy mình, quay đầu, liền thấy Thẩm Từ Hào nhanh chân đi tới, trực tiếp cầm quần áo trong tay cô, ném vào trong chậu nước.

Trong lúc tiếp nhận áo khoác ướt nhẹp, cũng cảm giác trong tay trĩu nặng.

Đồ nặng như vậy, cô lại...

Lại nghĩ tới dáng vẻ cô vừa mới vịn eo, Thẩm Tử Hào lập tức nhủ mảy: "Quần áo không thể để giúp việc giặt sao? Em ở đây giặt quần áo làm gì? Không phải nói mang thai không thể làm việc nặng sao?"

Từ khi từ Hải Nam trở về, Hạ Diệp Hoa đã nắm tay cậu ta nói liên miên lời nhai thật nhiều lần.

Mang thai ba tháng đầu, không thể làm việc nặng!

Thẩm Tử Hào đều nổi giận.

Lúc này Hạ Noãn Noãn mới úy khuất mở miệng nói: "Không phải em, là dì Mai bắt em giặt, nói là, quần áo của anh, trước kia đều là bà ấy giặt..."

Thẩm Tử Hào:...

Trước kia quần áo là ai giặt, kỳ thật cậu ta cũng không biết.

Nhưng là...

"Người tình huống bây giờ đặc thù, mà lại nhiều đồ như vậy, muốn giặt tới khi nào! Đi, đi ăn cơm tối."

Hạ Noãn Noãn cắn môi, nhìn anh: "Thế nhưng, em sợ dì Mai sẽ không vui."

Lời nói này khiến trong lòng Thẩm Tử Hào có một trận bức bối.

"Làm sao có thể? Dì Mai không phải loại người này."

Sau đó dắt Hạ Noãn Noãn về phòng khách.

Mai Phụng nhìn bọn họ, lập tức mở miệng nói: "Noãn Noãn, mau tới dùng cơm!"

Hạ Noãn Noãn trông thấy Mai Phụng, liền khẽ gật đầu.

Mai Phụng nhìn thoáng qua Thẩm Tử Hào, mở miệng cười: "Trước kia quần áo của con, đều là tự mình ta giặt, hiện tại Noãn Noãn già tới, ta cũng dễ dàng buông lỏng xuống rồi!"

Lời này rơi xuống, Thẩm Tử Hào liền mở miệng nói: "Dì Mai, hiện tại Noãn Noãn mang thai, không thể làm việc nặng, chuyện giặt quần áo, về sau cũng đừng để cho cô ấy làm!"

Trong giọng nói, mang theo không cao hứng khiến người khác không có phát giác được.

Mai Phụng dừng một hồi, một lúc sau, bà ta mới ngẩng đầu lên, nghi ngờ mở miệng nói: "Người mang thai, không phải nói cần vận động một chút sao? Không thể ngồi mỗi ngày..."

"Có thể đi tới đi lui vài vòng, nhưng không thể làm việc nặng!"

Mai Phụng giặt mình: "Hóa ra là như vậy, ta không có sinh con, không biết."

Lời này rơi xuống, Thẩm Tử Hào nhất thời sững sờ, những chỉ trích còn lại, liền lập tức ngăn ở trong cổ họng.

Lúc trước Mai Phụng và Thẩm Tu kết hôn, Mai Phụng liền làm phẫu thuật, đời này không thể mang thai.

Bà ta nói cho Thẩm Tử Hào, bà ta gả cho Thẩm Tu, tuyệt đối không phải là muốn tài sản Thẩm gia, đời này bà ta sẽ coi Thẩm Tử Hào như là con của mình.

Bà ta cũng để chứng minh, bà ta theo Thẩm Tu, không phải như Hạ Diệp Hoa nghĩ...

Hiện tại, bà ta đột nhiên nói một câu nói như vậy, Thẩm Tử Hào liền thờ dãi.

Một phụ nữ, cả một đời không thể làm mẹ, là một chuyện tàn nhẫn cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 866: Cao trào! Tám năm trước chân tướng! (14)

Lần này Mai Phụng và Hạ Noãn Noãn giao phong, chỉ có thể nói là đánh ngang tay.

Ăn cơm tối xong, Hạ Noãn Noãn và Thẩm Tử Hào lên lầu.

Thẩm Tử Hào nhìn Hạ Noãn Noãn, mở miệng nói: "Di Mai trong tám năm này, cũng không dễ dàng, về sau kính trọng bà một chút."

Hạ Noãn Noãn lập tức gật đầu.

Thẩm Tử Hào nhìn lấy dáng vẻ cô nhu thuận, lại bổ sung một câu: Chẳng qua nếu như di Mai còn để em làm việc, em có thể trực tiếp cự tuyệt. Lấy thân thể của mình làm chủ."

Ánh mắt Hạ Noãn Noãn sáng lên, lập tức gật đầu.

Sau đó, cô đi lấy áo ngủ cho cậu ta, chờ Thẩm Tử Hào đổi quần áo, hai người nằm ở trên giường.

Dù đã kết hôn, kỳ thật giữa bọn họ, còn không có cử động đặc biệt thân mật.

Dù sao Hạ Noãn Noãn mang thai, ba tháng đầu, phải chú ý an toàn.

Dưới lầu bận rộn đến trưa, lúc này cuối cùng lên lầu.

Lúc này Hạ Noãn Noãn mới chú ý tới, trên điện thoại di động của mình có hai cuộc gọi nhờ.

Là Kiều Luyến.

Cô vội vàng cầm điện thoại di động lên, gọi qua.

Rất nhanh, Kiều Luyến liền nghe.

Giờ phút này, Kiều Luyến đã về tới biệt thự.

Trông thấy Hạ Noãn Noãn gọi, cô liền cầm lấy điện thoại di động, đi tới ban công.

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Luyến Luyến, chị tìm em có chuyện gì sao?"

Kiều Luyến nhú lông mày: "Noãn Noãn, em có thể giúp chị một việc hay không?"

"Cái gì?"

"Em thử giúp chị moi từ miệng Mai Phụng, xem có thể hỏi ra chuyện Thẩm Lương Xuyên thành lập câu lạc tám năm trước, xảy ra chuyện gì."

Hạ Noãn Noãn nhanh chóng truyền tới: "Được. Nhưng miệng người này khá kín, sợ có chút khó khăn."

"Ừm, đã làm phiền em."

Cúp điện thoại, Kiều Luyến liền quay đầu, nhìn vào phòng ngủ trống rỗng.

Hôm nay, Thẩm Lương Xuyên chưa có về nhà.

Trong công ty mở hội nghị xong, anh liền theo đám người kia, cùng đi ăn cơm tối.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, ánh mắt ảm đạm, đi xuống lầu.

Hạ Diệp Hoa nói liên miên lái nhái: "Nếu như Thẩm Lương Xuyên uống chút rượu, có thể mất ngủ hay không?"

Thuốc ngủ đều không có tác dụng, uống rượu có thể có tác dụng sao?

Huống hờ, nếu quả thật uống say mềm, thân thể cũng không tốt.

Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa ở dưới lầu nói chuyện một hồi, cô liền lên lầu tiến vào phòng ngủ chính.

Nằm ở trên giường, cô lại cảm thấy, không thể chờ đợi.

Nhất định cô phải áp dụng hành động.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu, cầm lấy điện thoại di động, ở bên trong lật tìm số Tống Nguyên Hi trước kia, cô dùng một chút, lúc này mới gọi qua.

Điện thoại vang lên thật lâu, vẫn không có người nghe như cũ.

Thế nhưng điện thoại vẫn thông.

Kiều Luyến nhú lông mày, gọi lần nữa.

Lần này, điện thoại trực tiếp bị ngắt.

Kiều Luyến không cam tâm, vì vậy tiếp tục gọi.

Lần này, cuối cùng điện thoại thông.

Giọng Tống Nguyên Hi có chút tức giận truyền tới: "Alo, người nào?"

Kiều Luyến hơi sững sờ, giọng này...

Cô nhú lông mày, lúc này mới lên tiếng nói: "Tống Nguyên Hi, tôi là Kiều Luyến."

Tiếng đối diện ngừng lại.

Kiều Luyến biết, khẳng định Tống Nguyên Hi sẽ không thích cô, có lẽ sẽ trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Thế nhưng không nghĩ tới, một giây sau, liền nghe thấy một tiếng rên rì.

Sau đó, cũng là tiếng mập mờ truyền tới.

Dù Tống Nguyên Hi cắn chặt hàm răng, nhỏ giọng, nhưng vẫn là từng chút động tĩnh, truyền tới bên kia điện thoại di động.

Kiều Luyến ngây dại.

Trực tiếp tròn tròn mắt!

Cô hô lớn một tiếng vào trong điện thoại: "Tống Nguyên Hi, tôi có chút liên quan tới Thẩm Lương Xuyên, muốn hỏi cô! Chờ chút nữa, cô rảnh rồi, gọi lại cho tôi được không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 867: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (15)

Trong một căn biệt thự.

Mặt đất trong phòng, rối bời.

Nội y tùy tiện ném xuống đất, từng món quần áo rơi vãi khắp nơi.

Mà giờ này khắc này, trên cái giường kia, phát ra thanh âm "kêu gét", trong cái chăn trên giường, vụn vụn thành một đoàn.

Tống Nguyên Hi trừng mắt một đôi mắt mê ly, nhìn người đàn ông cường tráng trên người mình, dù đối phương là Kiều Luyến, cô ta chưa kịp phản ứng.

Thẳng đến... Kiều Luyến nói ra câu nói kia, thân thể Tống Nguyên Hi cứng đờ.

Tầm mắt của cô ta, giống như đột nhiên tìm được tiêu cự.

Cô ta bật dậy, chuẩn bị cầm điện thoại di động lên, nhưng vào lúc này, một sự va chạm kịch liệt, trực tiếp để cho cô ta cảm giác, thân thể đều sắp bị anh ta xé ra thành hai mảnh!

Chợt, cằm của cô ta liền bị nắm chặt, gương mặt người đàn ông chậm rãi tiếp cận phóng đại, sau khi tới gần Tống Nguyên Hi, anh ta cười xùy một cái: "Tống Nguyên Hi, cô biết tôi ghét phụ nữ gì nhất không?"

Tổng Nguyên Hi cũng sờ.

"Lúc cùng tôi làm-- yêu, còn đang suy nghĩ tới người khác. Là bởi vì tôi nỗ lực chưa đủ sao?"

Một câu rơi xuống, trông mắt Tổng Nguyên Hi co rụt lại, quả nhiên, một giây sau, một đợt cuồng phong bạo vũ, liền cuốn tới!

Tổng Nguyên Hi nắm chặt nắm tay, cắn môi.

Ở trong lòng lặng lẽ nói thầm mấy chữ, cuối cùng đợi đến khi người đàn ông kết thúc, lúc này cô ta mới tỉnh hồn lại.

Trong không khí đều tràn đầy hơi thở kiêu diễm.

Cuối cùng người đàn ông rời khỏi cô ta.

Lúc này Tổng Nguyên Hi mới thở dốc từng ngụm từng ngụm.

Cô ta ngồi ở trên giường, nhìn trên thân lấm đốm dấu vết, cảm thấy muốn cười, vừa muốn khóc.

Một lúc sau, tất cả đều biến thành một trận thở dài.

Chờ trong chốc lát, tiếng nước trong phòng tắm rơi xuống, người đàn ông trùm khăn tắm đi ra, anh ta mang theo một gọng kính vàng, con ngươi sắc bén, nhìn chăm chăm Tổng Nguyên Hi: "Tổng tiểu thư, cô không phải một người bạn giường hợp cách."

Tổng Nguyên Hi nghe nói như thế, siết chặt nắm tay

"Nhưng tư vị của cô, thật sự không tệ."

Người đàn ông anyf, để cho cô cảm giác toàn thân tràn đầy một loại cảm giác xấu hổ.

Anh ta mặt mồn quần áo lên người, chờ trong chốc lát, o mũ chỉnh tề.

Không có người có thể thấy được, vừa rồi anh ta vẫn là đáng vẻ cảm thú..

Sau khi người đàn ông chỉnh lý tốt, lúc này mới đi ra ngoài: "Tôi ra ngoài triển khai cuộc họp, cô ở chỗ này chơi, buổi tối mang cô ra đi ăn cơm."

Thẳng đến khi người đàn ông biến mất trong phòng, lúc này Tổng Nguyên Hi mới giống như được trọng sinh, hít vào một hơi thật sâu.

Chờ trong chốc lát, cô ta bình phục tâm tình của mình, đều không có tắm rửa, liền cầm điện thoại di động, gọi cho Kiều Luyến.

Điện thoại nhanh chóng nghe.

Tiếng Kiều Luyến có chút xấu hổ: "Vừa rồi..."

Về mặt Tổng Nguyên Hi lạnh lẽo, vốn về mặt khiếp nhược, sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, trở nên quật cường.

Cô ta mở miệng: "Có chuyện gì nói thẳng."

"Tôi muốn hỏi, tám năm trước, Mạc Vô Tâm chết như thế nào."

Tổng Nguyên Hi dừng lại một chút, mới mở miệng: "Tôi đáp ứng anh Lương Xuyên, sẽ không nói cho cô chân tướng."

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu: "Tôi cảm thấy, giữa chúng ta hẳn là có hiểu lầm gì đó, năm đó tôi chưa từng gặp qua anh cô, không thể hại anh ta... Cô..."

"A." Tổng Nguyên Hi nở nụ cười châm chọc: "Cô còn có chuyện gì sao? Không có chuyện, tôi cúp máy."

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến gấp.

Cô trực tiếp hô lớn vào điện thoại: "Thảm Lương Xuyên bị chứng mất ngủ nghiêm trọng! Bởi vì sự tình của anh cô, cảm giác áy náy!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 868: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (16)

Kiều Luyến dứt lời, Tống Nguyên Hi hơi sững sờ.

Kiều Luyến chú ý tới đối phương không có cúp điện thoại, lúc này mới lên tiếng: "Nếu như anh không thể được trị liệu, khẳng định sẽ ảnh hưởng thân thể, ảnh hưởng đến sức khỏe sinh mệnh!"

"Tống Nguyên Hi, tôi biết, cô một mực hận tôi, cô đối với Thẩm Lương Xuyên, tình cảm đối với mẹ rất sâu. Cô không sẽ cam lòng tổn thương bọn họ, không phải sao?"

"Cô có thể nói cho tôi biết chân tướng không? Hoặc là cô không nguyện ý nói cho tôi biết, như vậy cô liền đi nói cho bác sĩ tâm lý, để bác sĩ tâm lý đề ra phương án trị liệu tốt cho Thẩm Lương Xuyên đi."

"Hai ngày Thẩm Lương Xuyên bởi vì mất ngủ, dẫn đến té xỉu, cả người rơi vào trạng thái vô cùng mệt mỏi."

"Tống Nguyên Hi, coi như tôi xin cô."

Cô liền tiếp nói ra những lời này, liền lẳng lặng chờ đợi Tống Nguyên Hi.

Một lát sau, Tống Nguyên Hi mới mở miệng: "Tôi không ở Bắc Kinh, ngày mai trở về, cùng cô gặp bác sĩ tâm lý."

Kiều Luyến nhất thời thờ dài một hơi, hốc mắt của cô đều lập tức có chút ẩm ướt, một lúc sau, mới lên tiếng nói: "Được."

Cúp điện thoại, Kiều Luyến lẳng lặng nằm ở trên giường, nhẹ nhàng thở ra.

Rốt cuộc tìm được biện pháp giải quyết, cuối cùng, chân tướng tám năm trước, lại cách cô gần một bước.

Kiều Luyến nhắm mắt lại.

Trong lúc ngủ mơ, hình như nghe thấy tiếng gì.

Kiều Luyến vội vàng mở mắt, liền thấy Thẩm Lương Xuyên đã trở về rồi.

Anh hình như uống rượu, trên người mang theo hơi rượu.

Giờ phút này đang thay quần áo trong bóng đêm.

Chờ đến khi thay xong, đứng ở đó, giống như đang quan sát Kiều Luyến.

Kiều Luyến không nói chuyện, cũng không có động.

Thẩm Lương Xuyên giống như cảm thấy, hình như cô ngủ thiếp đi.

Cho nên liền đi tới bên cạnh, lấy thuốc ngủ ra.

Anh cầm một viên, do dự một chút, lại cầm hai viên, cuối cùng ba viên thuốc ngủ, cứ nuốt vào như vậy.

Tiếp theo, lúc này anh mới lục lọi đi lên giường.

Kiều Luyến chờ đợi ở trong bóng đêm, chờ thật lâu, cuối cùng nghe được tiếng hít thở của anh bên cạnh.

Cuối cùng Thẩm Lương Xuyên ngủ thiếp đi.

Kiều Luyến yên tâm nhắm mắt lại.

Nửa đêm, người bên cạnh đứng lên, đi phòng vệ sinh.

Chờ đến khi trở lại, lẳng lặng nằm ở bên cạnh cô, tuy nhiên động cũng không động.

Nhưng Kiều Luyến cũng biết, anh không ngủ.

Ba viên thuốc ngủ, chỉ để anh ngủ hai giờ.

Hai giờ...

Kiều Luyến siết chặt nắm đấm.

-

Trời có chút sáng lên, Thẩm Lương Xuyên rời giường, sau khi rửa mặt, xuống lầu, vừa vặn thấy được Hạ Diệp Hoa nấu canh cho anh.

Thẩm Lương Xuyên nhú mày, liền thấy Hạ Diệp Hoa đi tới, ánh mắt rơi trên mặt anh: "Lương Xuyên, đêm qua ngủ có ngon không?"

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, thoải mái mở miệng: "Ngủ rất ngon, uống một chút rượu, có trợ giúp giấc ngủ."

Hạ Diệp Hoa khẽ gật đầu, nhẹ nhàng thở ra: "Vậy là tốt rồi!"

Thẩm Lương Xuyên đi ra ngoài, chạy bộ.

Chạy quanh công viên ba vòng, lúc dừng lại, đã cảm thấy trước mắt có chút biến thành màu đen.

Thân hình anh lao đảo một chút, đỡ cái cây bên cạnh, thân hình vừa đứng vững.

Thế nhưng, ngẩng đầu lên, nhìn trước mặt, tất cả đều có chút hoa.

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày, dùng sức lắc đầu.

Anh đứng tại chỗ, nhắm mắt lại, chờ trong chốc lát, lúc này mới cảm giác thể lực khôi phục một chút, sau đó bước chân đi về nhà.

Mà Thẩm Lương Xuyên không có phát hiện, tất cả, đều bị Kiều Luyến đứng ở ban công lầu hai, nhìn trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 869: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (17)

Từ bề ngoài nhìn vào, Thẩm Lương Xuyên không giống như là đáng vẻ có bệnh.

Khí sắc tốt, cảm xúc tốt, anh có tự chủ mạnh, để cho người ta biết anh có ngủ hay không, đều không phân biệt được.

Chỉ khi không có người, anh mới có thể cho thấy sự yếu đuối của chính mình.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, siết chặt nắm tay

Anh càng như vậy, cô càng đau lòng.

Đêm qua, cô cố ý để cho mình không có ngủ.

Liền nằm ở trên giường như vậy, thẳng đến hừng đông.

Loại cảm giác từng giây từng phút, một ngày bằng một năm, quả thực là quá kinh khủng.

Chính mình chỉ mất ngủ một đêm, thế nhưng anh đã liên tục hơn nửa tháng.

-

Kiều Luyến và Tống Nguyên Hi hẹn năm giờ chiều, gặp mặt ở chỗ bác sĩ tâm lý.

Kiều Luyến bốn giờ, liền chạy tới bên ngoài gian phòng đợi hai giờ, Tống Nguyên Hi vẫn không tới.

Bác sĩ tâm lý có chút bận tâm: "Tống tiểu thư, sẽ không tới chứ?"

Kiều Luyến nghĩ đến cái gì, siết chặt nắm tay.

Tống Nguyên Hi hận cô.

Cho nên, chỉ cần không để cho cô tốt, cô ta đều nguyện ý làm.

Kỳ thật, cô cũng biết, để Tống Nguyên Hi giúp đỡ, có chút quá mức rồi.

Mà bây giờ, Tống Nguyên Hi sẽ không tới sao?

Kiều Luyến nghĩ tới đây, liền cầm lên điện thoại di động, bấm số điện thoại Tống Nguyên Hi, điện thoại nhanh chóng nghe.

Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra: "Nguyên Hi, cô đến chỗ nào rồi?"

Cái này vừa nói, đối diện truyền đến một tiếng cười nhẹ của đàn ông: "Tôi cũng muốn biết, cô ta đi đâu?"

Kiều Luyến sửng sốt, "Anh là ai?"

"Dựa theo giải thích của cô ấy, tôi là bạn trai cô ấy."

Kiều Luyến mở to hai mắt lần nữa: "Tống Nguyên Hi đâu?"

"Không biết."

"Điện thoại di động của cô ấy đã trong tay anh, như vậy vì sao anh lại không biết?"

"À, buổi sáng hôm nay cô chạy đi rồi."

Chạy đi?

Chạy đi nơi nào rồi?

Kiều Luyến đang suy tư, nghe được cuối hành lang truyền đến tiếng bước chân.

Cô quay đầu, liền thấy Tống Nguyên Hi đi nhanh tới!

Cuối cùng Kiều Luyến nhẹ nhàng thở ra, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tống Nguyên Hi lạnh lùng, nhàn nhạt giải thích: "Từ san bay tới tới, kẹt xe."

Kiều Luyến gật đầu, tỏ ra đã hiểu.

Sau đó, cô liền chỉ phòng làm việc của bác sĩ tâm lý: "Cô không nguyện ý đem nói cho tôi biết, vậy cô nói cho bác sĩ tâm lý, có thể chứ?"

Chỉ có để bác sĩ biết chỗ máu chót, mới hết thuốc chữa bệnh.

Tống Nguyên Hi nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Kiều Luyến an vị ở bên ngoài văn phòng.

Cô cảm giác trong lòng giống như là có một con mèo, đang cào lòng cô.

Cô rất muốn biết rõ tám năm trước đến cùng xảy ra chuyện gì, rất muốn biết rõ, Mạc Vô Tâm chết như thế nào.

Thế nhưng giờ này khắc này, cô lại muốn không chế chính mình.

Ở ngoài cửa, cũng không biết đợi bao lâu, phòng làm việc của bác sĩ tâm lý, cuối cùng mở ra.

Kiều Luyến đứng lên.

Cô nhìn chằm chằm Tống Nguyên Hi: "Sự tình, có kết quả chứ?"

Tống Nguyên Hi buông thông con người, một lúc sau mới chậm rãi mở miệng: "Cô vào đi."

Kiều Luyến nhú lông mày, đi theo Tống Nguyên Hi, đi vào phòng làm việc của bác sĩ tâm lý.

Bác sĩ tâm lý đẩy mắt kính lên, sau đó liền chỉ cái ghế đối diện, khẽ gật đầu với Kiều Luyến: "Mời ngồi."

Kiều Luyến ngồi xuống: "Bác sĩ, máu chót tìm được chưa?"

Bác sĩ gật đầu: "Tìm được."

Kiều Luyến bình tĩnh nhìn bác sĩ: "Như vậy, làm sao bây giờ?"

Bác sĩ nghe thấy lời này, liền nhú lông mày, nhìn về phía Tống Nguyên Hi.

Sau đó, bác sĩ đứng lên: "Tôi đi ra ngoài một chút, hai người trò chuyện đi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 870: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (18)

Kiều Luyến không rõ cho lắm nhìn lấy bác sĩ đi ra ngoài, chỉ thấy Tổng Nguyên Hi ngồi ở đối diện với cô.

Kiều Luyến nhìn cô ta chăm chăm.

Khuôn mặt cô ta lạnh lùng, toàn thân mang theo áp suất thấp.

CÔ ta hẳn là trực tiếp từ Hải Nam tới, quần áo bên trong đơn bạc, chỉ mặc một chiếc áo lông bên ngoài.

Cô ta nghiêm mặt, khuôn mặt nhỏ lộ ra nghiêm túc.

Dáng vẻ Tổng Nguyên Hi như vậy, để cho cô chỉ cảm thấy lạ lẫm.

Trong ấn tượng của cô Tổng Nguyên Hi vẫn là người chỉ nói chuyện thôi cũng đỏ mặt, nói chuyện lớn tiếng cũng không dám.

Chẳng qua ngấm lại cũng đúng, một người sống độc thân bên ngoài, làm sao có thể mảnh mai như vậy.

Mà người này, là em gái Mạc Vô Tâm.

Mạc Vô Tâm..

Cái miệng tiện kia, người đàn ông tay thúi.

Kiều Luyến lâm vào nhớ lại, Tổng Nguyên Hi cũng nhìn cô chăm chăm.

Hai người giống như thật lâu không có gặp mặt, đột nhiên chung sống một phòng, còn bình thản như thế, lộ ra quý dị như thế.

Cuối cùng Tổng Nguyên Hi thu hồi ánh mắt của mình, cô ta chậm rãi mở miệng: "Không phải cô muốn biết, chuyện tám năm trước sao?"

Tròng mắt Kiều Luyến co rụt lại, lập tức ngẩng đầu lên: "Cô ngụ ý nói cho tôi biết sao?"

Tổng Nguyên Hi gật đầu.

Cả trái tim Kiều Luyến, đều bỗng nhiên nhấc lên!

Cô đau khổ truy tìm chân tướng tám năm trước... Cô điều tra lâu như vậy, suy nghĩ nhiều như vậy.

Lúc đầu cho là mình còn phải rất lâu mới biết được, nhưng không nghĩ tới, chân tướng tới vội vàng không kịp chuẩn bị như thế!

Kiều Luyến cảm giác hô hấp của mình đều dồn dập, cô nhìn chăm chăm Tổng Nguyên Hi, cả người đều rơi vào một loại bầu không khí trương cực độ.

Bộ dạng của cô, lấy lòng Tổng Nguyên Hi.

Để Tổng Nguyên Hi nhận không được cúi thấp đầu xuống: "Tôi chỉ hy vọng, sau khi nói chân tướng cho cô, cô đừng hối hận."

Kiều Luyến sửng sốt.

Tổng Nguyên Hi trực tiếp nhìn cô: "Kiều Luyến, kỳ thật tôi rất hận cô, nhưng lại ghen ghét cô."

Kiều Luyến nhíu lông mày.

Tổng Nguyên Hi cười khổ một cái, chợt mở miệng: "Trong cuộc đời của tôi có hai người đàn ông yêu nhất, đều bảo vệ cô như thế."

Kiều Luyến không biết nên nói cái gì.

Tổng Nguyên Hi cũng không có muốn để cho cô đáp lại, ngược lại tiếp tục mở miệng: "Anh Lương Xuyên một mực không cho nói với cô, nhưng thật ra là đang bảo vệ cô."

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống.

Tổng Nguyên Hi nhìn cô chăm chăm: "Tôi hỏi cô một lần cuối cùng, cô thật sự, muốn nghe chân tướng tám năm trước sao?"

Kiều Luyến cắn môi.

Một lúc sau, cô mới ngẩng đầu lên.

Ánh mắt của cô nhìn chăm chăm vào Tổng Nguyên Hi: "Đúng, tôi muốn nghe."

Dù là tám năm trước, là lũ lụt thú dữ, cô cũng phải biết rõ ràng.

Nhân sinh đều khó có khi hờ hờ.

Thế nhưng thế giới Kiều Luyến cô, không phải đen thành trắng.

Cô cảm thấy, cô và Mạc Vô Tâm, tuyệt đối có hiểu lầm, hiểu lầm rất sâu, nhất định cô phải biết, đến cùng tám năm trước xảy ra chuyện gì.

Tổng Nguyên Hi nở nụ cười gằn: "Tốt, tôi cho cô biết! Chỉ hy vọng, cô không hối hận!"

Cô ta trực tiếp nhìn Kiều Luyến: "Tám năm trước, cô, anh tôi Mạc Vô Tâm, còn có anh Lương Xuyên, ba người nhận biết trên mạng, thường xuyên cùng chơi game một chỗ, đúng không. Kỳ thật trong nhà anh tôi thường xuyên nhắc tới cô."

Khi còn bé lả gan cô ta rất nhỏ, làm chuyện gì đều sợ hãi, không có cảm giác an toàn.

Mỗi lần anh trai đều lấy "Tiểu Kiều" so với cô ta.

Lúc cô ta sợ hãi, anh trai đều sẽ nói cho cô: "Đều là con gái, em có thể học tập tính cách mạnh mẽ của tiểu Kiều hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bì Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 871: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (19)

Cô ta biết, anh trai đều là vì tốt cho cô ta.

Bọn họ nhỏ như vậy đã không có cha mẹ.

Anh trai lại phải làm công kiếm tiền, buổi tối lại chơi game của mình.

Cho nên cuộc sống của cô ta, đều phải tự gánh vác.

Nói cho cùng, kỳ thật anh trai cũng là một đứa trẻ mười tám tuổi mà thôi.

Anh trai hi vọng cô ta có thể trở nên kiên cường, trở nên mạnh mẽ, thậm chí có một lần, anh trai còn cố ý chọc giận tiểu Kiều, sau đó mở loa, cho cô ta nghe tiểu Kiều chửi ầm lên.

Cô chửi mắng người như vậy, giống như là một nữ hiệp, tính cách hoạt bát, nói chuyện khôi hài lại hài hước, để cho cô ta không ngừng hâm mộ.

Anh trai liền thường xuyên mở miệng: "Em phải học tiểu Kiều một chút..."

"Em phải học tiểu Kiều một chút..."

Cái gì đều là tiểu Kiều.

Khi đó, cô ta biết, anh trai thích tiểu Kiều rồi.

Có một lần, lúc ăn cơm, cô ta không thích ăn ớt xanh, đang chọn ăn cái khác, miếng ớt xanh lớn, liền bị anh trai gấp vào trong bát mình.

Cô ta quệt miệng, mở miệng yếu ớt: "Anh, em có thể không ăn ớt xanh không?"

Lời này rơi xuống, liền nghe thấy anh trai mở miệng: "Tiểu Kiều thích ăn ớt xanh nhất, em cũng ăn nhiều một chút, em nên học tính cách cô ấy một chút, miễn cho trong trường bị ức hiếp."

Lại là tiểu Kiều!

Cô ta khó chịu, quăng đĩa trên bàn: "Có phải anh thích tiểu Kiều kia rồi hay không? Mỗi ngày đều tiểu kiều thế nào, tiểu Kiều thế kia... Anh thích cô ấy, anh liền theo đuổi! Đuổi tới tay, đến làm chị dâu em, vừa dạy em làm sao mạnh mẽ một chút!"

Anh trai lại bị lời cô làm giật nảy mình.

Cậu ta nhảy dựng lên: "Người nào thích cô ấy hả? Người nào thích cô ấy! Sao anh có thể thích cô ấy!"

Cô ta nghi hoặc: "Vì cái gì không thể thích?"

Vì cái gì không thể thích sao?

Về sau, cô mới hiểu được, bởi vì cô ấy là bạn gái của Từ Xuyên, bạn tốt của anh.

Về sau, anh trai liền trở nên có chút tố chất thần kinh, thường xuyên tránh Kiều Luyến.

Có đôi khi, cũng không hề theo đám bạn họ chơi game, tự mình yên lặng đi luyện một mình.

Anh trai trở nên không vui vẻ.

Trước kia, mỗi lần chơi game, anh đều sẽ cao hứng bùng bùng.

Thế nhưng về sau, mỗi lần chơi game, anh đều sẽ sàu mi khổ kiếm.

Thẳng đến về sau, Từ Xuyên đi tới nhà bọn họ.

Lần đầu tiên cô ta nhìn thấy anh Lương Xuyên.

Cao như vậy, đẹp trai như vậy, kiêu ngạo như vậy!

Cũng không biết Lương Xuyên nói với anh cái gì, anh trai lập tức thay đổi, khôi phục đáng vẻ lúc trước.

Bọn họ trở thành anh em tốt, mang theo tiểu Kiều mạnh mẽ đáng yêu, tùy ý trôi qua trong game.

Thẳng đến lần kia...

Tổng Nguyên Hi nhìn chằm chằm Kiều Luyến, chậm rãi mở miệng nói: "Lần kia, mấy người chơi game thua, là cô nói ra, muốn tổ chức một câu lạc bộ, đúng không?"

Kiều Luyến nghĩ đến lúc trước, cũng hơi sững sờ.

Là cô.

Là cô nói ra trước.

Tổng Nguyên Hi nhìn lấy cô cười: "Trước kia tôi hâm mộ tính khí đại tiểu thư của cô, thế nhưng một lần kia, tôi lại đặc biệt chán ghét cô! Bởi vì một câu nói của cô, anh trai từ chức, anh Lương Xuyên bị đuổi khỏi nhà... Cô ta biết bọn họ muốn thành lập một câu lạc bộ cạnh tranh game, muốn chuẩn bị bao nhiêu thứ sao? Cô lại Tô Châu xa, mở miệng, hai người bọn họ phải chạy gãy chân!"

Kiều Luyến ngậm ngẫn cả người.

Bởi vì thành lập câu lạc bộ Q, cô cũng tham dự toàn bộ quá trình thành lập, cho nên biết, quá trình phức tạp đến cỡ nào.

Lúc đó Từ Xuyên và Mạc Vô Tâm vẫn mười tám tuổi, người không có đồng nào, làm lên những chuyện này, khẳng định càng thêm khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 872: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (20)

Tổng Nguyên Hi cúi thấp đầu xuống: " Cô không ở Bắc Kinh, thế nhưng tôi ở."

"Tôi tận mắt thấy, anh Lương Xuyên vì kéo nhà tài trợ, người cao ngạo như thế, ăn nói khép nép mời người ăn cơm. Nỗ lực cho giảng thuật cạnh tranh là cái gì, câu lạc bộ làm cái gì..."

Khi đó, bọn họ đều là người trẻ.

Mà khái niệm cạnh tranh game, còn không có thông dụng.

Thậm chí quốc gia đều không có liệt cạnh tranh game là hạng mục vận động.

Đối với nhóm người lớn, game không không phải cạnh tranh, là làm việc không đảng hoàng, là trò chơi.

Không có người nguyện ý đầu tư.

Khi đó thành lập câu lạc bộ, bây giờ suy nghĩ một chút, quả thực là quá mức không thể tưởng tượng.

Mà trong tay bọn họ không có tiền, khẳng định cần đầu tư tham gia, bằng không mà nói, câu lạc bộ không thành lập được.

"Anh tôi và anh Lương Xuyên, đêm hôm khuya khoắt ngăn chặn những đầu tư đó, nỗ lực cho bọn họ biết khác biệt về cạnh tranh game. Tuy nước ngoài bắt đầu, thế nhưng dù sao trong nước cũng không lưu hành."

Tổng Nguyên Hi giống như lâm vào trí nhớ: " Tôi và anh trai vốn tiếp xúc không được nhiều, về sau, anh trai vì theo anh Lương Xuyên bên ba, trong nhà cũng lâm vào khốn cảnh. Tôi còn nhớ rõ, lúc ấy trường học của tôi phải nộp 50 đồng học phí, anh trai còn không bỏ ra nổi..."

Mạc Vô Tâm dựa vào chính mình nuôi sống mình và em gái.

Mà Thẩm Lương Xuyên, vừa bị từ Thẩm gia đuổi ra, không có cái gì.

Tình huống gian nan như thế, bọn họ không nói từ bỏ.

Kiều Luyến nắm lấy nắm tay

Một loại cảm giác áy náy, tự nhiên sinh ra.

Một câu nói của cô, lại cải biến cuộc sống của hai người.

Tổng Nguyên Hi tiếp tục mở miệng: "Khi đó, tôi oán trách qua anh trai làm việc không đảng hoàng, tôi khóc trong nhà ăn cơm không đủ no, thế nhưng anh ấy lại một lòng một dạ muốn đi chơi game. Nhưng về sau, tôi thấy câu lạc bộ thành lập, nhìn đáng về anh trai và anh Lương Xuyên hưng phấn, tôi mới biết được, có nhiều thứ, cũng không phải đời sống vật chất có thể thỏa mãn. Anh trai và anh Lương Xuyên, bọn họ đều có mộng tưởng."

"Tôi không hiểu rõ nhiệt huyết chơi game của mấy người, tôi chỉ biết là, tôi nguyện ý để anh trai và anh Lương Xuyên cao hứng trở lại."

"Khi đó, anh Lương Xuyên chuyển ra khỏi nhà, trở nên giống như chúng tôi, ở trong nhà trệt, thuê căn phòng nhỏ. Tôi nhìn thấy một lần, anh ấy và anh trai tôi một đêm không ngủ, đều đang kịch liệt thảo luận con đường tương lai... Tôi cũng vì bọn họ cao hứng"

"Thế nhưng sau đó thì sao?"

Tổng Nguyên Hi đứng lên, hai mắt đỏ bừng, nhìn chằm chằm Kiều Luyến.

Cô ta cắn bờ môi, chỉ Kiều Luyến mở miệng nói: "Sau đó thì sao? Cô có phải không rên một tiếng, liền trực tiếp lui ra khỏi câu lạc bộ không?"

Kiều Luyến há hốc miệng.

Lúc ấy hai tay bị thương, dẫn đến nhận được đá kích.

Cho nên gọi điện thoại cho Từ Xuyên, nói không thể cùng nh chơi game rồi...

Thế nhưng... Cô rút lui khỏi câu lạc bộ, với Mạc Vô Tâm chết, có quan hệ gì?

"Cô có biết hay không, câu lạc bộ là tạo dựng lên từng chút từng chút thế nào không? Cô nói thành lập liền thành lập, cô nói rời khỏi liền rời khỏi! Cô có biết hay không, một câu nói của cô, người khác bỏ ra cái giá gì?! Thành lập nó, anh tôi từ chức, từ đó biến thành người không việc làm. Mà cô rời khỏi, còn muốn mạng anh tôi!"

Muốn mạng anh cô ta sao?

Kiều Luyến đứng lên, kinh ngạc nhìn chăm chăm Tống Nguyên Hi: "Tôi lui ra khỏi câu lạc bộ, sau đó, xảy ra chuyện gì?"

Cô nắm chặt bàn tay, chờ đợi câu trả lời cuối cùng!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 873: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (21)

Tống Nguyên Hi đứng ở trước mặt Kiều Luyến.

Giờ phút này, hai mắt đỏ bừng, cảm xúc kích động, đáng sợ người, nhìn qua giống như là một giây sau, sẽ giết cô.

Kiều Luyến nhìn cô ta chăm chăm, chờ đợi câu nói tiếp theo.

Cô ta cắn môi, chậm rãi mở miệng: "Cô có biết hay không, lúc thành lập câu lạc bộ, là phải ký kết hợp đồng?"

Kiều Luyến gật đầu: "Tôi biết."

Đám Thi Trường ở Q chiến đội, đều ký kết hợp đồng lao động.

Về sau căn cứ yêu cầu trên hợp đồng mà phát tiền lương...

Mà chuyện năm đó...

Lúc ấy tay cô bị thương, lòng tràn đầy thống khổ mình cũng không thể thi đấu, căn bản cũng không có cân nhắc những thứ này.

Huống hồ, khi đó cô căn bản cũng không hiểu những thứ này...

Cô nghi ngờ nhìn chăm chăm Tống Nguyên Hi, liền nghe câu nói tiếp theo: "Vậy cô có biết hay không, lúc cô rời khỏi, đã đưa cho bọn họ phí bồi thường vi phạm hợp đồng kékéch xù không!"

Phí bồi thường vi phạm hợp đồng!

Tròng mắt Kiều Luyến co rụt lại.

Liền nghe thấy Tống Nguyên Hi mở miệng: "200 ngàn! 200 ngàn là phí bồi thường vi phạm hợp đồng kékéch xù! Cô biết vì lấy ra hai mươi vạn, anh tôi và anh Lương Xuyên có bao nhiêu vất vả không?!"

200 ngàn?

Kiều Luyến kinh ngạc đứng lên!

Cô nhìn chăm chăm Tống Nguyên Hi: "Tôi, tôi không biết, cho tới bây giờ tôi chưa từng nghe qua..."

"Đương nhiên cô chưa nghe nói qua, bởi vì! Anh tôi và anh Lương Xuyên sao dám nói cho cô! Bọn họ đều hận không thể nâng cô trong lòng bàn tay, để cô trong lòng trong ổ! Sao bọn họ lại để cô bởi vì hai mươi vạn mà bị làm khó!"

Kiều Luyến cắn môi, nắm chặt nắm tay: "Sau đó thì sao?"

Tống Nguyên Hi cười khò một tiếng, nước mắt rơi như mưa: "Sau đó, vì có thể trong thời gian ngắn, kiếm được số này, anh tôi và anh Lương Xuyên bắt đầu chơi game suốt đêm, đánh thắng để bán lấy tiền. Bọn họ ròng rã một tuần, không chút nghỉ ngơi, sau cùng, mới miễn cưỡng gom đủ số này."

"Bọn họ một tuần không có nghỉ ngơi, tinh thần hoảng hốt, lúc đi trên đường, anh Lương Xuyên liền không có chú ý tới bên cạnh có xe..."

"Là anh tôi, là anh tôi đột nhiên phát hiện, một tay đẩy anh Lương Xuyên ra! Sau đó, anh tôi liền bị tai nạn xe!"

Tống Nguyên Hi nói đến đây, đã khóc không thành tiếng!

Cô ta dùng cặp mắt tràn đầy oán hận nhìn chăm chăm Kiều Luyến: "Tôi biết, hai mươi vạn đối với cô mà nói, có lẽ không tính là gì! Thế nhưng tại sao

cô có thể trêu đùa người khác như thế? Câu lạc bộ là cô đưa ra thành lập, sao cô không thể kiên trì đến cuối cùng! Cô vì cái gì... Muốn rời khỏi! Nếu như không có cô, anh tôi sẽ còn sống tốt... Đều là cô hại chết anh tôi!"

"Ô ô!!!"

Tiếng khóc của cô ta, tiếng nghẹn ngào, trầm thấp truyền vào trong tai Kiều Luyến.

Lúc này Kiều Luyến chỉ cảm thấy giống như là có một tia sấm sét, bổ vào tai cô.

Cô trầm tư suy nghĩ lâu như vậy, một mực đau khổ truy tìm chân tướng lâu như vậy, lại không nghĩ tới, kết quả cuối cùng, vậy mà như vậy.

Cô cho là, Mạc Vô Tâm chết, tuyệt đối không có quan hệ với cô.

Cô cho là tất cả chỉ là hiểu lầm.

Thật không nghĩ đến, vậy mà một trận trời xui đất khiến như vậy.

Cô cảm giác hai chân mềm nhũn, toàn bộ đại não đều trống rỗng.

Tại sao có thể như vậy?

Tại sao lại như vậy?

Lúc đang ngẩn người, tiếng Tống Nguyên Hi lại truyền tới: "Bây giờ cô biết, vì cái gì tôi hận cô chứ! Anh tôi và anh Lương Xuyên đối tốt với cô như vậy! Tại sao phải phản bội bọn họ? Tại sao cô có thể, làm sao lại có tâm phản bội bọn họ?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 874: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (22)

Phản bội...

Kiều Luyến nắm lấy nắm tay, một chữ cũng nói không nên lời.

Cái từ phản bội này, gánh vác ý nghĩa quá nặng.

Lúc trước căn bản cô cũng không có nghĩ tới, tay của cô bị thương, rời khỏi câu lạc bộ, đối với Thẩm Lương Xuyên mà nói, lại là một sự phản bội.

Cô nghĩ đến tám năm trước, cô đã từng hẹn gặp Từ Xuyên, Từ Xuyên lại cũng không đến...

Khi đó, trong lòng của cô gì gì?

Là phản bội.

Tám năm qua, cô canh cánh trong lòng, không thể buông ra, cũng bởi vì Từ Xuyên phản bội.

Như vậy năm đó, cô rời chiến đội, đối với Mạc Vô Tâm và Từ Xuyên mà nói, lại là phản bội lớn cỡ nào!

200 ngàn...

Cho tới bây giờ cô cũng không biết, còn có 200 ngàn này tồn tại...

Trách không được, trách không được Tống Nguyên Hi sẽ hận cô như vậy.

Trách không được Thẩm Lương Xuyên sẽ áy náy như thế!

Cô đột nhiên nghĩ, nếu như cô là Thẩm Lương Xuyên...

Anh em tốt của mình, trong thời kỳ khó khăn nhất, ở bên cạnh anh, an ủi anh, cổ vũ anh, đến cuối cùng, vì cứu anh, chết trong tai nạn xe...

Lúc bị anh em đẩy ra, trong đầu của anh nghĩ cái gì?

Chỉ sợ anh nghĩ thà rằng mình bị đung, cũng không nguyện ý nhìn anh em chết ở trước mặt của anh!

Cho nên...

Thật sự à cô hại chết Mạc Vô Tâm sao?

Kiều Luyến cảm giác khí lực toàn thân, đều giống như bị rút ra.

Cả người ngã ngối trên ghế, không sử dụng được nửa khí lực.

Cô vẫn cảm thấy, chuyện tám năm trước là hiểu lầm...

Từ trước tới nay cô chưa từng gặp qua Mạc Vô Tâm, sao Mạc Vô Tâm lại bởi vì cô mà chết.

Không nghĩ tới, chân tướng sự tình lại là như thế này...

Kiều Luyến thừa dịp nhìn Tống Nguyên Hi, miệng ngập ngừng, muốn giải thích, chính mình năm đó, là bởi vì tay bị thương, mới có thể rời khỏi chiến đội, không phải là cô muốn phản bội bọn họ...

Thế nhưng lời nói đến bên miệng, lại vô lực nuốt xuống.

Thì tính sao?

Coi như cô có lý do, thì như thế nào?

Mạc Vô Tâm đã chết!

Vì khoản vi phạm hợp đồng kênh xù mà chết!

Vì anh em Tử Xuyên mà chết.

Kiều Luyến tràn đầy lòng tin, tìm được chân tướng tám năm trước, có thể để bệnh tình Thẩm Lương Xuyên chuyển biến tốt đẹp.

Thế nhưng đến giờ này khắc này, cuối mình cô mới minh bạch, thì ra sự tình, ra là một bẽ tắc.

Cô cũng sờ ngối ở chỗ đó...

Mờ mờ, cô đọc, bắt lực, lại thêm thống khổ và tự trách, trong nháy mắt toàn bộ tràn vào trái tim của cô.

Là cô...

Tất cả đều là cô.

Trái tim giống như là một con dao đâm, đau đến cô không thể thở nổi.

Loại đau này, để cho cô bỗng nhiên minh bạch, Thẩm Lương Xuyên thừa nhận áp lực tâm lý lớn như vậy, lại một mực lén gạt cô chuyện của tám năm trước, cũng là sợ hãi, cô sẽ khổ sở, cô sẽ tự trách à?

Mạnh mẽ như Thẩm Lương Xuyên, đều chịu đựng không được loại tàn phá tinh thần này, dẫn đến chứng mất ngủ...

Hốc mắt Kiều Luyến, lập tức ẩm ướt.

Có nước mắt lăn xuống...

Cô nắm chặt nắm tay, một lúc sau mới bùng kín chỗ ngực.

Cho tới bây giờ cô cũng không biết, Thẩm Lương Xuyên vì cô, là vì cái gì, nhưng bây giờ, cô lại hiểu...

Lúc Tống Nguyên Hi muốn giết cô, là Thẩm Lương Xuyên, đẩy anh cô ra, bảo vệ cô...

Có phải bắt đầu từ khi đó, có phải từ khi bệnh tình Tống Nguyên Hi bắt đầu, trong lòng Thẩm Lương Xuyên đã nhận quá nhiều áy náy?

Cô mở to hai mắt nhìn, nhìn chăm chăm Tống Nguyên Hi, sau đó liền nghe thấy Tống Nguyên Hi mở miệng: "Cô biết, vì sao tôi lại đột nhiên nói cho cô biết chân tướng không?"

Kiều Luyến lắc đầu.

Tổng Nguyên Hi mở cửa phòng ra.

Bác sĩ tâm lý đi đến: "Khúc mắc của người bệnh, cũng là cô. Cho nên, biện pháp duy nhất có thể để bệnh nhân khôi phục, chính là cô rời đi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 875: Cao trào! Chân tướng tám năm trước! (23)

Kiều Luyến ngu ngơ tại chỗ!

Bác sĩ tâm lý thở dài: "Tổng hợp Tổng tiểu thư nói, lại thêm hành vi của Thẩm ảnh đế, tôi cho ra kết luận sau cùng. Mặc Vô Tâm vì Thẩm ảnh đế mà chết, nguyên nhân cái chết lại là cô. Hiện tại Thẩm ảnh đế không ra khỏi được cái vòng lẩn quẩn này. Cậu ta không cách nào quên đi anh em của mình, hai người càng hạnh phúc, cậu ta càng giấu áy náy trong lòng, sẽ càng lớn. Mà loại cảm giác tội lỗi này, có đôi khi có thể hành hạ chết người. Mất ngủ, đúng lúc là một loại biểu hiện trong đó."

Bác sĩ tâm lý nhìn cô: "Cô suy nghĩ kỹ một chút, có phải là sau khi cô và Thẩm ảnh đế ở cùng một chỗ, cậu ta mới bắt đầu xuất hiện những tình huống này?"

Kiều Luyến cắn môi.

Đúng vậy.

Từ khi cô biết Thẩm Lương Xuyên là Từ Xuyên...

Từ khi Từ Xuyên biết tay của cô là bởi vì thụ thương, mới không thể tranh tài...

Hai người bọn họ, giống như ngoại trừ chuyện tám năm trước, tất cả khúc mắc đều đã mở ra.

Bọn họ từ Hoàn Điểm trở về, hạnh phúc cùng một chỗ...

Thẩm Lương Xuyên bắt đầu từ từ phát bệnh, cho tới bây giờ, bọn họ dự định muốn một đứa bé, thậm chí muốn sinh hoạt hạnh phúc, kết quả, anh lại bệnh tới như núi.

Không, còn có cái chuyển phát nhanh kích thích, để anh càng áy náy vạn phần!

Kiều Luyến nhìn chăm chăm bác sĩ tâm lý, nhìn chăm chăm Tổng Nguyên Hi.

Tổng Nguyên Hi lại cười khổ một cái: "Chân tướng tôi đều nói cho cô biết, làm thế nào, xem chính cô."

Cô ta nói đến đây, đứng lên đi ra ngoài.

Đi tới cửa, lại dừng chân, Tổng Nguyên Hi không quay đầu lại, chỉ vẫn nhìn về phía trước như cũ: "Kiều Luyến, tôi không hận cô nữa rồi. Tôi là muốn giết chết cô, báo thù cho anh trai, anh Lương Xuyên vì cô mà cầm một dao lúc đó, tôi liền không hận cô rồi. Tôi nghĩ, nếu như anh tôi còn sống, cũng sẽ nguyện ý tha thứ cho cô."

Cô ta quay đầu: "Nếu như sự tha thứ của tôi, có thể để anh Lương Xuyên không thống khổ như vậy, như vậy tôi nguyện ý thành toàn các người."

Cô ấy nói đến đây, khẽ cười: "Thế nhưng là, tôi biết, vô dụng. Tôi trong suy nghĩ của anh Lương Xuyên, còn thiếu rất nhiều."

Cô ta ngẩng đầu lên, nhìn về phía Kiều Luyến: "Tôi có thể làm, cũng là những thứ này."

Cô ta cúi thấp đầu xuống, trong lúc nhất thời có chút chật vật, lại có chút thê lương.

Cô ta một mực hận Kiều Luyến, hận đến tận tận cùng.

Bởi vì cô ta vẫn cho là, năm đó Kiều Luyến phản bội câu lạc bộ, rời đi câu lạc bộ, khoản tiền kia không nên để anh trai và anh Lương Xuyên gánh chịu.

Thế nhưng Kiều Luyến không có cho khoản tiền kia, đối với Kiều gia đại lúc đó mà nói, có lẽ chỉ là một cái túi, nhưng đối với anh trai cô ta và anh Lương Xuyên mà nói, lại là hai mươi vạn khó có được...

Nhưng mà xem như vậy, thì như thế nào?

Có lẽ anh trai, cũng là tự nguyện giúp cô trả nợ?

Anh trai đã chết.

Chết tám năm rồi.

Nếu như không có Mai Phụng tìm tới cửa, đưa những hận ý ầm ỉu ở đáy lòng cô ta lòi ra, có lẽ cô ta sẽ không đi so đo chuyện của Kiều Luyện và Thẩm Lương Xuyên...

Cho tới bây giờ, Tống Nguyên Hi mới phát hiện, chỉ cần anh Lương Xuyên có thể hạnh phúc, cô ta thà coi như là không biết, năm đó Kiều Luyện phản bội anh trai...

Tống Nguyên Hi nghĩ tới đây, cười khổ một cái, nhanh chân rời khỏi phòng bệnh.

Kết thúc, tất cả đều kết thúc.

Đối với cô ta mà nói, rồi Thẩm gia, cô ta đã để xuống.

Cô ta muốn mở ra cuộc sống mới cho mình.

Tống Nguyên Hi từ trong bệnh viện đi ra, cúi đầu, đi qua bên đường.

Thế nhưng vừa đi hai bước, lại va vào ngực của một người đàn ông.

Cô hơi sững sờ, ngẩng đầu lên, liền thấy người đàn ông mang theo kính gọng vàng đứng ở trước mặt cô.

Cái này, cũng là cuộc sống mới của cô.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thôn Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 876: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (24)

Một mình Kiều Luyện, lẳng lặng đi trên đường phố.

Cô không biết nên đi nơi nào.

Rồi Thẩm Lương Xuyên sao?

Cái này sao có thể.

Cô hít vào một hơi thật sâu, vứt bỏ ý nghĩ tạp nhạp trong đầu, nhanh chân đi lên phía trước.

Vừa đi hai bước, điện thoại di động chợt vang lên.

Cô nghe, đối diện truyền đến tiếng lo lắng của Tống Thành: "Chị Kiều, anh Thẩm xảy ra tai nạn xe cộ, đang trong bệnh viện, cô mau tới đây!"

Tay Kiều Luyện run một cái, điện thoại di động xuyết chút thì rơi trên mặt đất.

-

Trong bệnh viện.

Thẩm Lương Xuyên lẳng lặng nằm ở trên giường bệnh, nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Một cái chân bị quần băng vải, cố định trên giường, không thể động đậy.

Hạ Diệp Hoa ở bên cạnh nhủ mầy, vành mắt đỏ bừng, trong đôi mắt mang theo khẩn trương và quan tâm: "Đây là thế nào? Sao không phải té xỉu, cũng là xảy ra tai nạn xe cộ, Thẩm Lương Xuyên, rốt cuộc gần đây con thế nào?"

Tổng Thành cũng gãi đầu: "Không biết nữa."

Hạ Diệp Hoa: "Trong công ty xảy ra chuyện gì sao? Có phải gặp khó khăn gì hay không?"

Tổng Thành càng muốn khóc: "Từ khi khởi công tòa nhà Tô Châu, với ánh mắt tinh tế của anh Thẩm, đoạn thời gian gần nhất, các phương diện đầu tư, làm đều rất tốt, mọi người cũng đều tín nhiệm ánh mắt của anh ấy, thật sự không có gặp qua khó khăn gì, chỉ là mệt mỏi."

Hạ Diệp Hoa than thở: "Năm nay là thế nào vậy?"

Kiều Luyến nghe hai người nói chuyện, giữ im lặng, đôi mắt chỉ nhìn chăm chăm người đàn ông trong phòng bệnh.

Sắc mặt của anh rất yếu ớt, giống như không có một tia huyết sắc.

Vốn là người khỏe mạnh, đoạn thời gian gần đây lại gầy gò vô cùng.

Thế nhưng, cho dù là nhắm mắt lại, lông mày của anh cũng vẫn nhíu lại.

Giống như là có chuyện khó khăn gì, để anh không thả ra.

Hạ Diệp Hoa nhíu lông mày, nhìn về phía Tổng Thành: "Rốt cuộc tai nạn xe là chuyện gì xảy ra?"

Tai nạn xe này, kỳ thật không nghiêm trọng lắm, bởi vì tài xế thắng gấp, dẫn đến Thẩm Lương Xuyên cũng bị đụng thương ở chân.

Tổng Thành sắp muốn khóc: "Con cũng không biết, chúng con tan việc, đến bãi đậu xe, con đi lấy xe, anh Thẩm chờ ở bãi đỗ xe, đến khi con lái xe tới, liền phát hiện anh Thẩm bị người đụng!"

Hạ Diệp Hoa nhíu lông mày: "Tài xế gây chuyện đâu? Chạy trốn sao?"

Tổng Thành lắc đầu: "Không, tài xế là nhân viên công ty..."

Lời này rơi xuống, liền có người đi tới, khẩn trương bắt an ninh Tổng Thành: "Tổng, anh Tổng, Thẩm ảnh đế, Thẩm ảnh đế không có chuyện gì chứ?"

Tổng Thành chỉ anh ta: "tài xế là anh ta."

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến và Hạ Diệp Hoa đều đồng loạt nhìn về phía người kia.

Người kia lập tức khẩn trương lên, bộ dạng như sắp muốn khóc: "Thật sự không phải là tôi cố ý, tôi cũng không có vi phạm luật lệ, lúc tôi định lái xe ra, ánh sáng dưới bãi đậu xe không phải tối lắm? Tôi không biết tsj sao, Thẩm ảnh đế lại đột nhiên xông tới, anh ấy xông tới quá đột nhiên..."

Thẩm Lương Xuyên không có nguy hiểm tính mạng, ngược lại vẫn dọa người này phát sợ, nói chuyện đều đứt quãng.

Kiều Luyến nhìn không đành lòng trách cứ.

Đứt khoát không nói gì.

Tổng Thành mở miệng: "Được rồi, Tiểu Đường, chuyện này đến cùng là ai sai, chút nữa xem ghi hình, liền biết rồi. Anh đừng gấp, sẽ không oan uổng anh..."

Tiểu Đường gật đầu, rồi cúi đầu.

Một lát sau, điện thoại di động Tổng Thành rung một cái, anh ta cúi đầu nhìn thoáng qua, phát hiện là video gửi tới.

Tổng Thành lập tức nhíu lông mày, mở miệng: "Ghi hình hiện trường tai nạn xe cộ, gửi tới rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 877: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (25)

Lời này rơi xuống, mấy người Kiều Luyến vội vàng tiến tới trước điện thoại của anh ta.

Video mở ra.

Là bãi đậu xe dưới đất.

Tia sáng có chút tối, lại vẫn có thể nhìn thấy Thẩm Lương Xuyên đứng ở gần lối ra, anh đeo kính đen khẩu trang, hẳn là đang đợi Tống Thành lái xe tới.

Đúng lúc này, xe hơi màu trắng của Tiểu Đường, đi về phía lối đi.

Tất cả đều rất bình thường.

Nhưng lúc xe Tiểu Đường đi qua chỗ Thẩm Lương Xuyên, Thẩm Lương Xuyên lại giống như là đột nhiên bị quỷ nhập vào người, lập tức dồn dập lên!

Anh bỗng nhiên hô lớn một câu gì, bỗng nhiên chạy tới trước xe của Tiểu Đường!

Anh đưa tay ra, giống như muốn đẩy thứ gì...

Thế nhưng!

Trước mặt Thẩm Lương Xuyên, rõ ràng thứ gì đều không có.

Tiểu Đường dừng ngay, nhưng cho dù thế, xe vẫn đụng phải chân Thẩm Lương Xuyên, đâm anh ngã ra đất,

Cái video này, tất cả mọi người xem là ngây ngẩn cả người.

Nhìn như vậy, giống như là Thẩm Lương Xuyên tự sát, chạy tới trước xe.

Tiểu Đường không có một chút trách nhiệm.

Hạ Diệp Hoa kinh ngạc: "Lương Xuyên làm sao vậy?! Quá nguy hiểm! Nó không muốn sống sao?"

Tống Thành cũng kinh ngạc: "Tôi, tôi không nghĩ tới sẽ là như thế này."

Tiểu Đường càng là khuôn mặt khổ sở: "Chính là như vậy, tôi thật sự không biết vì sao Thẩm ảnh đế lại đột nhiên lao ra... Tôi..."

Ba người đều đang suy đoán, Thẩm Lương Xuyên là thế nào.

Kiều Luyến lại nhìn video này, bưng tỉnh.

Cô cảm giác lòng của mình, giống như là bị một bàn tay vô hình nắm lấy, đau đến nước mắt đều sắp chảy ra.

Cô bình tĩnh nhìn video, ngẩng đầu lên, hỏi thăm Tiểu Đường: "Xe của anh, là Charade?"

Tiểu Đường gật đầu: "Đúng, chiếc xe này, tôi lái rất nhiều năm..."

Kiều Luyến không có tiếp tục nhìn anh ta, ngược lại quay người nhìn về phía Tống Thành, cô biết, Tống Thành một mực làm việc cho Thẩm Lương Xuyên, anh ta biết nhiều hơn chính mình.

Cô cắn môi, chậm rãi mở miệng: "Nhiều năm trước, chiếc xe đụng Mạc Vô Tâm, có phải Charade hay không?"

Một câu, nhắc nhở Tống Thành.

Anh ta kinh ngạc mở to hai mắt, nhìn về phía video: "Đúng, đúng, chiếc xe kia và chiếc xe này cùng một kiểu dáng... Tiểu Đường, xe lưu hành tám năm trước, sao cậu còn lái!"

Thế nhưng Kiều Luyến lại cảm giác, cả người như vào hầm băng.

Hạ Diệp Hoa cảm thấy kỳ quái: "Xem như Charade thì thế nào?"

Thì thế nào?

Kiều Luyến cúi thấp đầu xuống, hốc mắt lập tức ẩm ướt.

Thẩm Lương Xuyên chạy tới trước xe Tiểu Đường, khua tay hô to một câu.

Câu nói kia, nhìn khẩu hình của anh, vốn cũng không phải là nói cái gì, thế nhưng giờ này khắc này, cô lại hiểu.

Câu nói kia là: Mạc Vô Tâm, cẩn thận!

Mạc Vô Tâm, cẩn thận!

Anh mất ngủ lâu dài, đã khiến cho ảo giác!

Vào lúc ấy, anh như trở về tám năm trước.

Cho là hiện trường tai nạn!

Chiếc xe Charade quen thuộc, để anh không chút nghĩ ngợi, liền xông tới, muốn đẩy Mạc Vô Tâm ra!

Anh thà rằng, lúc ấy người bị đâm chết, chính là anh!

Kiều Luyến nắm chặt tay.

Cô quay đầu lần nữa, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên trong phòng bệnh.

Chứng mất ngủ của anh, đã càng ngày càng nặng.

Lời bác sĩ tâm lý trực tiếp tràn vào ngấm trong đầu của cô.

"... Cứ thế mãi, sẽ ảnh hưởng đến tính mạng và an toàn!"

Hiện tại, cuối cùng cô minh bạch ý tứ của những lời này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 878: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (26)

Kiều Luyến nắm lấy nắm tay, nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên trên giường bệnh.

-

Lúc Thẩm Lương Xuyên tỉnh lại, anh đã nặng ngủ sáu, bảy tiếng.

Đã thật lâu không có ngủ qua như vậy.

Có lẽ là truyền một chút dịch, mang theo tác dụng trấn định, cho nên một giấc này, anh ngủ rất sâu.

Sau đến anh không có nằm mơ.

Cảm giác trong khoảng thời gian này, tinh lực biến mất, giống như đều trở về một nửa, để anh nhẹ nhàng thờ ra.

Chính anh đều biết, nếu như tiếp tục mất ngủ, chỉ sợ thân thể này sắp không kiên trì được nữa rồi.

Hiện tại, lại cho anh một cơ hội thở dốc.

Thẩm Lương Xuyên động người, muốn dậy.

Thế nhưng chân lại đau đớn.

Từ trước đến nay anh không tỏ vẻ ra mặt, cho nên nhũu chặt lông mày, không có nói câu nào.

Anh ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào cái chân kia.

Bị định hôn mê, xông vào não. Để chính anh cũng nhận không được cười lên.

Lúc ấy anh thế nào?

Làm sao lại nhìn thấy Mạc Vô Tâm, đứng trước mặt chiếc xe kia?

Vậy mà giống như quý nhập vào người, không quan tâm liền lao đến.

Tiểu Kiều và mẹ, khẳng định đều bị dọa sợ?

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên ý thức được cái gì, bỗng dưng ngừng đầu, liền phát hiện trên ghế sa lon, Hạ Diệp Hoa đã dựa vào lẳng lặng ngủ thiếp đi.

Anh hơi sững sờ.

Tiểu Kiều đâu?

Anh nhú mày, đang muốn xuống giường tìm kiếm, cửa phòng bệnh lập tức bị đẩy ra, bóng dáng quen thuộc của Kiều Luyến xuất hiện tại chỗ.

Lúc thấy Kiều Luyến, tâm Thẩm Lương Xuyên, lập tức rơi về vị trí.

Kiều Luyến cười nói dịu dàng đứng đó: "Anh tỉnh rồi? Có phải đói bụng hay không? Em nấu canh móng giò cho anh! Đầu nói ăn cái gì sửa cái đấy, chân của anh bị thương, mấy ngày gần đây, anh phải ăn nhiều canh móng giò!"

Nhìn bộ dạng ranh mãnh của Kiều Luyến, Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu: "Được."

Anh nở nụ cười.

Cái nụ cười kia, giống như là mang ánh sáng, sáng chói cả phòng.

Chiều cho Kiều Luyến, cảm thấy hốc mắt có chút mỏi nhừ.

Cô liền vội vàng nghiêng đầu sang chỗ khác, đi tới bên cạnh, đổ canh ra, đưa cho anh.

Thẩm Lương Xuyên nhìn thoáng qua, canh đỡ móng giò, bình thường đều là phụ nữ có thai mới ăn, nhìn bóng nhảy, có chút buồn nôn.

Anh nhú lông mày: "Xương cốt bị thương, anh không phải nên ăn nhiều xương sườn sao? Tại sao là chân heo?"

Kiều Luyến nhất thời trừng mắt lạnh lùng: "Để anh uống anh cứ uống, làm sao nói nhảm nhiều vậy!"

Nói xong, liền bỏ bát vào trong tay Thẩm Lương Xuyên: "Uống nhanh!"

Thẩm Lương Xuyên bắt đắc dĩ nhìn cô, kim nén một hơi uống vào.

Chờ đến khi uống canh xong, Hạ Diệp Hoa cũng tỉnh lại.

Trông thấy Kiều Luyến, lập tức mở miệng: "Con trở lại rồi hả?"

Kiều Luyến gật đầu: "Mẹ, mẹ về nhà đi. Nơi này có con chăm anh ấy là được!"

Hạ Diệp Hoa không yên lòng: "Thế nhưng..."

"Mẹ, còn nhưng gì." Kiều Luyến cười híp mắt nhìn bà: "Anh ấy bị thương ở chân, cũng không phải địa phương khác, không có chuyện gì. Ngược lại là mẹ, thân thể không tốt, nếu bị cao huyết áp thì làm sao bây giờ?"

Hạ Diệp Hoa chỉ có thể gật đầu: "Được rồi."

Chờ đến khi Hạ Diệp Hoa rời đi, Kiều Luyến lại lấy hộp cơm ra, đem món ăn phối hợp dinh dưỡng ra.

Chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên ăn xong, cô tùy tiện thu dọn một chút.

Sau đó liền bung đến phòng vệ sinh bên cạnh rửa.

Rửa ráy sạch sẽ, cô liền đi ra, bận rộn, giống như là cô vợ nhỏ.

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô, cảm thấy rất an tâm.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 879: Cao trào! chân tướng tám năm trước ! (27)

Dọn dẹp phòng bệnh sạch sẽ, lúc này Kiều Luyến mới ngồi ở bên giường Thẩm Lương Xuyên.

Hai người mặt đối mặt, Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên đưa tay ra, sờ lên đầu của cô.

Kiều Luyến cười: "Làm gì?"

Thẩm Lương Xuyên: "Tiểu Kiều của anh, cảm giác trưởng thành."

"Anh là nói em già sao?"

"Không có."

"Anh chính là ý này!"

Thẩm Lương Xuyên nhìn cô điệu ngoa tùy hứng, không nhịn được cười: "Anh là nói, em già rồi cũng không sao."

Kiều Luyến:...

Kiều Luyến hừ một tiếng, sau đó nhìn anh, đột nhiên liền cầm lên điện thoại di động: "Thật nhàm chán, chúng ta tới đánh hai ván trò chơi đi?"

Thẩm Lương Xuyên nhú mày.

Kiều Luyến gần đây, giống như lại dấy lên nhiệt tình chơi game.

Huống hồ, trong lúc dưỡng bệnh, thật sự là anh không thích hợp xem văn kiện, theo cô thư giãn một tí, cũng tốt.

Thế là, Thẩm Lương Xuyên cầm lên điện thoại di động.

Hai người đăng nhập LOT.

Kiều Luyến mở miệng: "Hiện tại em cảm thấy, game điện thoại so với máy tính không kém, tiết tấu vô cùng nhanh! Càng kích thích hơn máy tính! Đương nhiên, cũng càng khảo nghiệm phối hợp đoàn đội."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Game mobi cạnh tranh, sớm muộn cũng sẽ phát triển."

Kiều Luyến nghe nói như thế, ánh mắt sáng lên: "Vậy chúng ta, về sau cũng có thể phát triển cái này."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Kiều Luyến liền cười, sau đó mở trò chơi ra.

Đăng nhập xong.

Tài khoản của cô hiện lên, Thẩm Lương Xuyên liền ngăn cản cả người.

Bởi vì, Kiều Luyến đăng nhập là nick tiểu Kiều.

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày.

Kiều Luyến lại ngẩng đầu nhìn về phía anh: "Thẩm Lương Xuyên, chơi nhân vật mới rất kém cỏi, đánh không có ý nghĩa, chúng ta dùng nick lớn đánh đi."

Thẩm Lương Xuyên căng thẳng.

Từ tám năm trước, anh liền không còn vào tài khoản của Từ Xuyên rồi.

Bởi vì anh cho là, ngày Mạc Vô Tâm chết, Từ Xuyên đã chết.

Thế nhưng, nhìn anh mắt Kiều Luyến tràn đầy mong đợi, anh chợt nở nụ cười: "Được."

Yêu cầu của cô, xưa nay anh không nhẫn tâm cự tuyệt.

Giống như là tám năm trước...

Nghĩ đến chuyện tám năm trước, Thẩm Lương Xuyên buông thông tầm mắt.

Anh cầm điện thoại di động của mình lên, đăng nhập tài khoản Tử Xuyên.

Tử Xuyên và tiểu Kiều, cuối cùng lại một lần, gặp nhau ở trong game.

Kiều Luyện lập đội, mời Tử Xuyên.

Chờ đến khi đội đủ 5V5, Kiêu Luyện lựa chọn tiểu Kiều, Tử Xuyên lựa chọn Chu Du.

Trò chơi bắt đầu.

Đối diện trực tiếp có người nói chuyện!

【 Tròi ạ, tôi nhìn thấy cái gì? Tử Xuyên và tiểu Kiều! 】

【 Giả sao? Nhất định là nick giả! 】

【 Không thể nào là giả, bởi vì ID không thể trùng nhau, toàn bộ LOT, chỉ có một tiểu Kiều. 】

Nhìn thấy những cái này, Kiêu Luyện liền cười.

Đúng thế.

ID không thể trùng nhau.

Cô thích nhân vật tiểu Kiều, thích cái tên tiểu Kiều này, cho nên năm đó muốn đổi tên tiểu Kiều, phát hiện bị người nhanh chân đến trước.

Cô nhìn Thẩm Lương Xuyên, cười nói: "Lúc tuổi còn trẻ, thật là tùy hứng, lúc ấy em tìm được người có tên tiểu Kiều tổng game, em liền bám lấy cô ấy kêu thêm ký hiệu trong tên, sau đó em đổi tên là tiểu Kiều!"

Cho nên toàn bộ LOT, chỉ có tiểu Kiều độc nhất vô nhị!

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, trực tiếp nở nụ cười.

Sau đó, cùng có người trong đội mở miệng:

【 Tiểu Kiều và Tử Xuyên là ai? Mấy người kích động như vậy làm gì?)

Cái này vừa nói, cả giao diện nói chuyện, nhất thời an tĩnh một chút.

Kiều Luyện và Thẩm Lương Xuyên liếc nhau, đều không nói gì, bởi vì lúc này, trò chơi bắt đầu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 880: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (28)

Một ván, đánh nhiệt huyết.

Đánh xong một ván, Kiêu Luyện và Thẩm Lương Xuyên đều có chút kích động.

Kiều Luyện không nhịn được hô to gọi nhỏ: "Lại đến một ván!"

"Ừm."

"Tử Xuyên, anh đừng đi bên kia, anh qua đây giúp em!"

"Tốt nhất bên trên, có thể đánh!"

"Em quần phía sau, anh phối hợp với em ở phía trước! Trước hết giết đối phương khỏi di chuyển!"

"..."

Trong phòng bệnh, tràn ngập loại âm thanh này.

Tiếng Kiều Luyến dễ nghe êm tai.

Bên môi Thẩm Lương Xuyên, liền dần dần phóng đại nụ cười.

Chỉ có ở trong game, mới không có những tâm sự ồn ào kia, không có những tâm lý khổ sở kia.

Đánh xong mấy ván, anh thả lỏng chưa từng có.

Thời gian một ngày, cứ như vậy trôi qua.

Đến buổi tối, Hạ Diệp Hoa đến xem Thẩm Lương Xuyên, đề Kiều Luyến về nhà ăn một bữa cơm, thuận tiện nghỉ ngơi một chút.

Kiều Luyến đồng ý.

Sau khi tạm biệt với Thẩm Lương Xuyên, cô đi ra khỏi phòng bệnh, trên mặt đều là nụ cười, trong nháy mắt tan rã toàn bộ.

-

Đẩy cửa biệt thự Thẩm gia ra, thím Lý liền đi ra nghênh đón: "Phu nhân, đồ ăn đều chuẩn bị xong, hiện tại cô ăn, hay là tắm rửa trước?"

Kiều Luyến mở miệng: "Không nóng này."

Cô đổi giày, nhìn vào tròn phòng khách: "Kiều Dịch đâu?"

"Tiểu Dịch thiếu gia ở trên lầu đọc sách!"

Kiều Luyến nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Cô đi lên lầu trước, đi tới trước cửa phòng Kiều Dịch, sau khi gõ vang cửa, đẩy cửa đi vào.

Kiều Dịch đang xem anh văn, muốn ra nước ngoài học, cũng nên thi qua những tiếng Anh này.

Kiều Luyến nhìn cậu một cái, ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn chăm chăm mặt mũi của cậu.

Chân Kiều Dịch đã tốt, bước đi cũng khôi phục bình thường.

Lúc em trai đứng lên, cô mới phát hiện, em trai đã lớn lên, còn cao hơn cô nửa cái đầu, trở thành một nam tử Hán.

Kiều Luyến nhìn chăm chăm mặt mũi của cậu.

Gương mặt kia, rút đi tuổi trẻ ngây thơ, bây giờ nhiều hơn mấy phần ổn trọng, ánh mắt nhìn người, cũng không hề đơn thuần giống như trước, mang theo cơ trí.

Cô còn đang ngó chừng Kiều Dịch, liền nghe thấy Kiều Dịch mở miệng: "Chị, có chuyện, em muốn thương lượng với chị một chút."

Kiều Luyến sững sờ, theo dõi anh: "Em nói."

Kiều Dịch suy tư một chút, lúc này mới lên tiếng nói: "Chị, em muốn hiện tại xuất ngoại."

Thân thể Kiều Luyến cứng đờ, tâm linh lập tức bị xúc động.

Cô không nghĩ tới, cô chưa nói lời gì, mà Kiều Dịch lại nói ra trước.

Cô cũng không nghĩ tới, Kiều Dịch sẽ thân mật như thế, miễn cảm bắt được ý nghĩ của cô.

Cô nhìn chăm chăm Kiều Dịch: "Sau đó thì sao?"

Kiều Dịch mở miệng cười: "Chị, em đã lớn, em có thể làm chủ cuộc sống của mình. Năm nay em đã 22 tuổi, tuy làm trẻ nãi học tập, nhưng em cũng không muốn làm ký sinh trùng. Em có thể đi ra nước ngoài, chính mình tìm việc kiếm tiền, một bên kiếm học phí, một bên tìm tin tức trường học tuyển dụng, một bên học tập."

Đây cũng là điều Kiều Luyến nghĩ.

Nhưng cô luôn cảm thấy, quá mức tàn nhẫn.

Kiều Dịch lại mở miệng: "Chị, Chị đã nuôi em tám năm, em không muốn làm phé vật. Hiện tại, em còn không thể đáp lại chị, nhưng em có thể nuôi đến được bản thân."

Kiều Luyến nắm lấy này: "Thế nhưng dù sao tám năm em không tiếp xúc qua với thế giới bên ngoài..."

"Cho nên, em mới càng phải tiếp xúc nhiều hơn!" Kiều Dịch cười: "Chị sợ em bị thế giới bên ngoài mê mắt sao? Bao nhiêu vinh hoa phú quý, em chưa thấy qua sao? Nhà chúng ta lại không phải là không có giàu qua. Chị cứ yên tâm đi."

Kiều Luyến cắn môi, sau cùng mở miệng: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 881: Cao trào! chân tướng tám năm trước! (29)

Cô tới tìm cậu, bản thân là có ý nghĩ này.

Cô nghĩ tới đây, lấy từ trong túi ra một tấm thẻ: "Trong này, là mười vạn. Hiện tại chị không có năng lực, duy nhất có thể cho em, cũng là những thứ này."

"Cái này đã đầy đủ!" Kiều Dịch cười rất tiêu sái: "Lúc đầu em còn cho là, chị sẽ chỉ cho em một tấm vé máy bay cơ!"

Kiều Luyến nhất thời đứng lên: "Chị có nhỏ mọn như vậy à!"

Lời này roi xuống, Kiều Dịch liền hỏi thăm: "Vậy khi nào thì em đi?"

Kiều Luyến nhìn cậu: "Em muốn khi nào thì đi?"

Kiều Dịch cười: "Kỳ thật, em đã đặt vé máy bay ngày mai."

Lần này Kiều Luyến hoàn toàn không cười được.

Em trai của cô, trưởng thành.

Cũng không tiếp tục là đứa trẻ cần cô bảo vệ rồi.

Cô càng không có nghĩ tới, hai ngày này cô ở bên ngoài biểu hiện bình thường như vậy, nhưng vẫn bị em trai nhận ra tâm ý của cô.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, hốc mắt dần dần ướt át.

Cô vỗ vỗ bả vai Kiều Dịch: "Cố lên! Chị sẽ chờ em đến bao nuôi chị!"

Kiều Dịch kéo ra khoe miệng: "Chị, cái từ bao nuôi này không phải dùng như thế, uống cho chị vẫn là ký giả, dùng từ như thế không được."

Kiều Luyến:...

Rời khỏi phòng Kiều Dịch, trên mặt Kiều Luyến lộ ra nụ cười hoài niệm.

Sau đó, cô liền tiến vào phòng ngủ chính của mình, nhìn gian phòng này, cô tiến vào phòng vệ sinh, rửa mặt xong, lúc này mới xuống lầu ăn cơm.

Thím Lý bùng đồ đang còn nóng ra cho cô.

Kiều Luyến vừa ăn cơm, vừa nói dông dài: "Thím Lý, mẹ có cao huyết áp, về sau nấu cơm trong nhà, thả ít muối, thanh đạm chút."

"Được rồi, tôi đã biết!"

"Ừm, còn có, trong phòng ngủ chính, mặc dù Thẩm Lương Xuyên nói không để cho mọi người đi vào quét dọn, nhưng kỳ thật, chính anh ấy cũng không rảnh, thím có thể thừa dịp anh ấy không có ở đây, vụng trộm hỗ trợ. Anh ấy sẽ không phát giác."

"Được."

"Còn có, lúc Thẩm Lương Xuyên không cao hứng, ưa thích qua biệt thự gần bờ biển ở Tàn Hoàng Đảo, chút nữa tôi gửi địa chỉ cho thím"

Thím Lý nhìn lấy cô, nửa ngày không nói lời nào.

Kiều Luyến sờ lên mặt mình: "Thế nào?"

Thím Lý mở miệng: "Phu nhân, sao cô nói dông dài như thế, giống như đang bàn giao hậu sự, khiến tôi nghe mà cảm giác khó chịu."

Kiều Luyến hơi sững sờ.

Một lúc sau, cô mới cười: "Cũng đúng, tôi còn chưa có già, liền dông dài."

Thím Lý cười, đi vào trong phòng bếp: "còn có canh, cho cô uống."

Kiều Luyến lại nhìn bà: "Thím Lý!"

Thím Lý quay đầu.

Kiều Luyến cười: "Tôi vẫn chưa từng nói với thím, cảm ơn thím."

Thím Lý sững sờ, "Cảm ơn ta cái gì?"

"Cảm ơn thím đã chiếu cố tôi!"

Từ khi cô gả cho Thẩm Lương Xuyên, trong đám giúp việc trong nhà, một người duy nhất không có xem thường cô, cũng là thím Lý.

Thím Lý lắc đầu, tiếp tục đi vào phòng bếp.

Đi vào, cầm lấy chén canh, múc một chén bung ra, bỏ lên bàn.

Kiều Luyến cúi đầu uống một ngụm: "Thím Lý, thím làm đồ ăn ngon thật!"

"Đúng rồi, thím Lý, thuốc hạ huyết áp của mẹ đều ở ngăn kéo đầu giường của mẹ, cái bình trắng đó, mỗi lần uống ba viên, di đừng nhớ lầm."

Thím Lý gật đầu: "Phu nhân, cô vẫn là tranh thủ thời gian ăn cơm đi!"

Lúc này Kiều Luyến mới ngậm miệng lại.

Ăn cơm xong.

Cô lên lầu.

Cô nhìn quen thuộc trong phòng, trong lòng dâng lên từng đợt chua xót.

Sau cùng, cô nằm ở trên giường lớn phòng ngủ, ngửi mùi thuốc về Thẩm Lương Xuyên, đột nhiên nước mắt rơi như mưa.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 882: Không phải cô.. (1)

Kiều Luyến nắm lấy chần mền, đầu tựa vào.

Chờ đến khi khôi phục tâm tình, lúc này mới hít vào một hơi thật sâu.

Nghĩ tới điều gì, cô đột nhiên ngồi dậy, nhìn đồng hồ, mới bảy giờ tối.

Cô liền cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Hạ Noãn Noãn.

Điện thoại rất nhanh đã nghe.

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Alo? Luyến Luyến, thế nào?"

Kiều Luyến mở miệng: "Không có gì, em có rảnh không?"

"Có rảnh!" Hạ Noãn Noãn để sách trên tay xuống, vuốt vuốt đôi mắt mỏi mừi, sau khi Thẩm Từ Hào lên tiếng, Mai Phụng không còn dám để cho cô giặt quần áo rồi.

Thế nhưng Mai Phụng lại chuyển đề tài, giúp việc trong nhà đều không thể nào nói chuyện với cô, nàng muốn chơi máy tính một lát, đều bị Mai Phụng nói có bức xạ.

Thế là, cô cũng chỉ có thể quay trở vào thư phòng, tìm được một quyển tiểu thuyết tình yêu, tiểu thuyết tên là (chỉ vì cho tới bây giờ đều yêu), không nghĩ tới loại tiểu thuyết mạng có chút cười, có chút nước mắt, xem rất hay, cô bắt tri bắt giác liền xem cả một buổi chiều.

Cô nhìn chăm chăm ra ngoài cửa sổ, lúc này mới lên tiếng nói: "Thế nào?"

"Kỳ thật cũng không có việc gì, chỉ là muốn nói với em, mẹ rất tưởng nhớ Thẩm Từ Hào, nếu như có thể, em cố gắng để Thẩm Từ Hào trở lại thăm mẹ một chút, nhìn xem Thẩm Lương Xuyên..."

"Ừm." Hạ Noãn Noãn miễn cưỡng mở miệng: " Là chuyện gì xảy ra sao?"

"Không có... Sự tình đều đã giải quyết, đúng rồi, em cũng không cần giúp chị mọi thông tin từ miệng Mai Phụng nữa."

"Được." Hạ Noãn Noãn nghi hoặc nhìn điện thoại di động: " Luyến Luyến, cảm xúc chị không thích hợp sao?"

"Không có chuyện gì, đoán chừng là mấy ngày nay bị cảm. Không có chuyện gì, không chậm trễ em và Thẩm Từ Hào ân ái rồi. Cúp trước đây!"

Sau đó không đợi Hạ Noãn Noãn nói chuyện, đối phương liền trực tiếp cúp điện thoại.

Hạ Noãn Noãn nhìn điện thoại di động, có chút sửng sốt.

Chẳng lẽ nói, Thẩm Lương Xuyên xảy ra chuyện gì sao?

Nghĩ tới đây, cô liền vội vàng lấy điện thoại di động ra, muốn gọi một dãy số.

Thật không nghĩ đến dãy số còn chưa gửi đi, dưới lầu liền truyền đến tiếng xe hơi.

Thẩm Từ Hào và Thẩm Tu về nhà.

Hạ Noãn Noãn vội vàng đứng lên, vừa xuống lầu liền thấy Thẩm Từ Hào và Thẩm Tu đi vào phòng.

Mai Phụng tiến lên một bước, nhận lấy túi của Thẩm Tu, sau đó nhìn Thẩm Từ Hào: "Vừa đi làm, công tác thế nào?"

Thẩm Từ Hào bĩu môi: "Có cái gì, sự tình đơn giản như vậy, làm sao con có thể làm không tốt."

Sau đó đi về phía Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn lại mở miệng nói: "Không biết có phải là anh và mẹ bên xảy ra chuyện gì rồi không, vừa rồi Luyến Luyến gọi điện thoại cho em, ngữ khí không đúng lắm."

Thẩm Từ Hào sửng sốt.

Hạ Noãn Noãn liền mở miệng nói: "Hay là, anh qua bên kia xem một chút đi."

Lời này rơi xuống, tiếng Thẩm Tu hừ lạnh truyền tới: "Xem cái gì? Cái nghiệt tử Thẩm Lương Xuyên kia đụng gãy chân! Không có đại sự gì!"

Hạ Noãn Noãn, Thẩm Từ Hào:...

Đụng gãy chân, còn không tính là đại sự?

Thẩm Từ Hào vừa cởi áo ra, liền khoác lại: "VẬY anh đi xem một chút."

Thẩm Tu mở miệng: "Mới nói không cần đi xem"

Thẩm Từ Hào do dự một chút.

Mai Phụng liền mở miệng: "Đã trễ thế như vậy, khẳng định bọn họ cũng nghỉ ngơi, Từ Hào làm việc một ngày, cũng mệt mỏi rồi."

Thẩm Từ Hào liền bỏ áo khoác.

Hạ Noãn Noãn nhìn Thẩm Từ Hào bị hai người cắt ngang ý nghĩ, trong lòng có chút sốt ruột, nhưng lại không thể biểu hiện rõ ràng, dứt khoát mở miệng:

"Anh ấy hẳn là không có việc gì, cũng không biết bệnh tim của mẹ, có thể phát tác hay không."

Một câu, thân thể Thẩm Tử Hào cứng đờ, cũng không tiếp tục nghe Thẩm Tu và Mai Phụng khuyên can, mặc áo chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 883: Không phải nàng.. (2)

Hạ Noãn Noãn nhẹ nhàng thở ra.

Thẩm Tu nhíu lông mày, hừ lạnh một tiếng: "Đứa nhỏ này thật đúng là không nghe lời!"

Mai Phụng nhìn Hạ Noãn Noãn một chút, trong mắt bắn ra hận ý.

Hiện tại Thẩm Tử Hào và Hạ Diệp Hoa càng đi càng gần, cuộc sống của bà ta cũng càng ngày càng không dễ chịu, ở chỗ Thẩm Tử Hào, hiển nhiên bà ta đều sắp không có phân lượng!

Không thể tiếp tục như thế.

Nhất định bà ta phải áp dụng biện pháp.

Nghĩ như vậy, bà ta liền trừng Hạ Noãn Noãn một chút, đi theo Thẩm Tu lên lầu.

Thẩm Tu đầu quần áo, chợt lấy từ trong túi ra một xấp tiền mặt, đưa cho Mai Phụng: "Đây là năm vạn, em cầm đi."

Năm vạn, cũng là một xấp rất dày.

Thẩm Tu để ở bên người không tiện, dù sao hiện tại không tiêu tiền mặt, trên cơ bản đều là quét thẻ.

Năm vạn này, chẳng qua là hôm nay có người tặng lễ, trực tiếp đưa tiền mặt mà thôi.

Trên cơ bản, Thẩm Tu mà có tiền mặt, đều sẽ giao cho Mai Phụng.

Mai Phụng nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Thẩm Tu liền đi tắm rửa một cái.

Ánh mắt Mai Phụng, lại rơi vào năm vạn.

Một lúc sau, bên môi bà ta gợi lên một tia cười lạnh.

Thẩm Tu tắm rửa, cùng Mai Phụng và Hạ Noãn Noãn ăn cơm tối.

Bởi vì còn có một số việc phải xử lý, liền đi thư phòng.

Hạ Noãn Noãn muốn lên lầu tiến vào phòng ngủ, lại bị Mai Phụng gọi lại: "Con lại đây một chút, ta có chút chuyện nói với con."

Hạ Noãn Noãn khẽ gật đầu, đi theo Mai Phụng, tiến vào gian phòng của bọn họ.

Nói là gian phòng, kỳ thật cũng là phòng lớn, đồ vật bên trong đầy đủ mọi thứ.

Hạ Noãn Noãn câu nệ đứng đó, Mai Phụng chợt nhíu lông mày: "Con chờ ta một chút, ta đi vào phòng vệ sinh."

Hạ Noãn Noãn tiếp tục gật đầu.

Mai Phụng tiến vào phòng vệ sinh.

Ánh mắt Hạ Noãn Noãn, liền rơi vào trong phòng.

Đánh giá một vòng, sau cùng phát hiện đầu giường của bọn họ, vậy mà tùy tiện, để đó một xấp tiền.

Hạ Noãn Noãn hít vào một hơi thật sâu, đây chính là sinh hoạt hào môn.

Nhiều như vậy, Cô đoán chừng mấy tháng tiền lương mà họ làm ra, đối với bọn họ mà nói, có thể tùy tiện để đó như vậy.

Mai Phụng ở trong nhà vệ sinh thật lâu, lúc này mới đi ra, sau đó tùy tiện nói hai câu đuổi Hạ Noãn Noãn.

Chờ đến khi Hạ Noãn Noãn đi, tầm mắt của bà ta, dời đến trên tủ đầu giường, thấy những số tiền kia giống như còn nguyên ở đó, Mai Phụng hơi sững sờ, nhưng một lúc sau, bà ta vẫn nở nụ cười gằn.

-

Chân Thẩm Lương Xuyên không nghiêm trọng lắm, thân thể Hạ Diệp Hoa cũng không có vấn đề.

Thẩm Tử Hào đi bệnh viện dạo một vòng, liền chạy về.

Dù sao ngày mai còn phải đi làm.

Về đến nhà, Hạ Noãn Noãn liền vội vàng kêu người phòng bếp mang cơm nóng lên.

Chờ đến khi đồ ăn bung lên mặt bàn, Hạ Noãn Noãn liền ngồi ở đối diện Thẩm Tử Hào.

Thẩm Tử Hào hơi sững sờ: "Em còn không có ăn sao? Không phải nói mang thai phải kịp thời ăn cơm không?"

Hạ Noãn Noãn cười: "Em ăn rồi"

"Vậy bây giờ em làm gì?"

Hạ Noãn Noãn liền mở miệng: "Em ở cùng anh! Một mình anh ăn cơm, rất tỉnh mạch."

Thẩm Tử Hào nghe nói như thế, hơi sững sờ.

Một người ăn cơm, rất tỉnh mạch sao?

Cho nên, rõ ràng cô đã ăn, lại ngồi đối diện với cậu ta, chính là vì ngồi cùng sao?

Từ nhỏ đến lớn, từ xưa tới nay chưa từng có ai từng nói với cậu ta câu nói này, cái này là lần đầu tiên...

Thẩm Tử Hào cảm thấy trong lòng ấm áp, nhưng lại cảm thấy hành động của Hạ Noãn Noãn rất có cảm giác cô gái nhỏ.

Mà cô lúc này, ánh mắt nhìn chính mình, mang theo chút sùng bái, càng làm cho cậu ta không nhịn được bật cười.

Thẩm Tử Hào đang ăn cơm, lại chợt nghe trên lầu truyền tới tiếng xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 884: Không phải cô.. (3)

Hai người đều hơi sững sờ, ngẩng đầu lên.

Liền nghe thấy Mai Phụng đang răn dạy một giúp việc: "Nhà chúng tôi đối với cô tốt như vậy, không nghĩ tới cô lại là trộm!"

Cái giúp việc đó khóc lóc mở miệng: "Phu nhân, tôi thật sự không có lấy tiền! Bà phải tin tưởng tôi!"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, không khỏi nghĩ đến Mai Phụng tiện tay đặt tiền trên tủ đầu giường.

Cô nhú lông mày.

Quay đầu nhìn thấy Thẩm Tử Hào giống như cũng phải buông bát đĩa xuống, liền mở miệng: "Anh ăn trước đi, em đi xem một chút."

Thẩm Tử Hào khẽ gật đầu.

Hạ Noãn Noãn đứng lên, từ từ dọc theo cầu thang, đi tới lầu hai.

Liền thấy trên hành lang lầu hai, Mai Phụng tức giận phát run, chỉ một giúp việc khiển trách: "Làm giúp việc nhà chúng tôi, tiền lương cũng cao hơn bên ngoài, sao cô còn có thể không biết đủ như thế?"

Giúp việc khóc vô cùng đáng thương: "Phu nhân, sao tôi có thể trộm tiền, thật sự không phải là tôi trộm tiền!"

Thẩm Tu nghe thấy động tĩnh bên ngoài, đi ra.

Nhiều mày nhìn tình huống trước mặt, găm thét một tiếng: "Chuyện gì xảy ra?"

Mai Phụng chỉ giúp việc: "Cô ta trộm năm vạn ông vừa đưa tôi, bây giờ lại còn không thừa nhận!"

Thẩm Tu trực tiếp mở miệng: "Trực tiếp đưa đến cục cảnh sát không được sao? Ở chỗ này náo cái gì?"

Vừa nghe thấy lời ấy, cô giúp việc tiếp dọa sợ, hai chân mềm nhũn, quỳ trên mặt đất: "Tiên sinh, phu nhân, thật sự không phải là tôi trộm!"

Cô ta khóc lóc dùng tay áo lau nước mắt, vô cùng thê thảm.

Hạ Noãn Noãn nhìn bộ dạng của cô ta, bỗng nhiên nghĩ đến chính mình đã từng ở ngoài làm công.

Lại nhìn cô giúp việc, gương mặt chất phác, không giống như là người trộm tiền.

Mà... Coi như thật sự bị trộm tiền, tại sao Mai Phụng phải náo lớn như vậy đội? Trực tiếp bắt lấy chứng cứ, đưa đến sở cảnh sát không được sao?

Cô miễn cảm bất được là lạ, đứng ở bên cạnh, không nói câu nào.

Mai Phụng nhìn Hạ Noãn Noãn, tròn mắt co rụt lại.

Hừ.

Giả nhân giả nghĩa!

Nếu quả thật là người thiện lương, vì sao lúc này không ra mặt cầu tình cho giúp việc?

Đủ để thấy, quả nhiên Hạ Noãn Noãn này không phải thiện lương gì!

Bà ta quay đầu, nhìn chằm chằm giúp việc mở miệng nói ra: "Tiên sinh vừa mới giao tiền cho tôi, ta liền đặt ở trên tủ đầu giường, còn chưa kịp thu lại! Từ khi đó đến bây giờ, là mình người ngoài như cô từng tiến vào phòng của tôi, không phải cô, còn có thể là ai?"

Giúp việc khóc rất thê thảm: "Thật sự không phải là tôi, tôi thật sự không biết tại sao không thấy tiền kia, lúc tôi đi vào, trên tủ đầu giường, liền không có tiền! Phu nhân, hoặc là bà soát người, bà lục soát thân thể tôi..."

Mai Phụng cười lạnh: "Cô trộm tiền đến bây giờ, đều đã qua mười phút đồng hồ, làm sao tiền có thể còn ở trên người! Không chừng đã chuyển đi nơi nào!"

Giúp việc khóc không thành tiếng: "Thật sự không phải là tôi."

Mai Phụng mở miệng: "Tôi vẫn câu nói kia, chỉ có cô từng tiến vào gian phòng của tôi, tôi vừa rồi đã tìm cẩn thận trong phòng, chưa thấy tiền! Không phải cô, còn có thể là ai!"

Cô giúp việc sột rột.

Nhất định cô ta phải tìm người đã từng tiến vào phòng Mai Phụng, mới có thể tẩy trong sạch, vắt hết óc nghĩ, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên: "Phu nhân, ngoại trừ tôi, thiếu phu nhân cũng từng tiến vào phòng của bà!"

Một câu rơi xuống, ánh mắt của mọi người, đồng loạt rơi vào Hạ Noãn Noãn!

Mà tròn mắt Hạ Noãn Noãn lại co rụt lại.

Quả nhiên, đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 885: Không phải cô.. (4)

Sự tình kéo tới Hạ Noãn Noãn, ánh mắt của mọi người đều âm thầm.

Tiếng Mai Phụng, liền lập tức yếu đuối: " Cô nói loạn gì vậy? Sao Thiếu phu nhân lại lấy tiền?"

Cái giúp việc kia trực tiếp mở miệng: " Sao lại không thể? Trong nhà Thiếu phu nhân cũng rất nghèo! Nếu quả thật là phu nhân nói nhiều tiền như vậy, sao cô ấy nhìn thấy không thèm!"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, siết chặt tay.

Trong nhà nghèo... Lại bị người chỉ trích ra như thế.

Cô chỉ cảm thấy trên mặt nóng bỏng.

Mà cô giúp việc sợ bị bắt, liền lạy đến cục cảnh sát, cho nên đứng lên: " Tôi nguyện ý để phu nhân tìm người lục soát phòng của tôi, lục soát thân thể của tôi, để tôi chứng minh chính mình căn bản là không có trộm tiền!"

Mai Phụng nghe nói như thế, nhìn Thẩm Tu một chút.

Ánh mắt Thẩm Tu hoài nghi, đã rơi vào người Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn cắn môi, cô nhìn về phía Thẩm Tu: " Cha, con không có."

Thẩm Tu nhú lông mày, một lúc sau mới mở miệng: " Tìm mấy người, qua phòng bảo mẫu lục soát!"

Lời này rơi xuống, quản gia liền liền chỉ mấy người, cùng tiến vào phòng giúp việc.

Sau năm phút, mấy người đi ra.

Quản gia nhìn Hạ Noãn Noãn một chút, lắc đầu nói: "Không có."

Giúp việc nhất thời nhẹ nhàng thở ra, đặt mông ngồi trên mặt đất, cô ta khóc lóc mở miệng: "Thật sự không phải là tôi mà!"

Nói đến đây, cô ta bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Hạ Noãn Noãn: " Thiếu phu nhân, vì sao cô trộm tiền của phu nhân, còn kém chút liền lạy đến tôi!"

Cái này vừa nói, Mai Phụng nhất thời răn dạy cô ta: " Cô nói loạn gì đó? Sao Thiếu phu nhân lại trộm tiền! Xem như có... Đó cũng là tôi cho!"

Loại hành động rõ ràng muốn che chở Hạ Noãn Noãn, để nhóm giúp việc chung quanh đều lộ ra biểu lộ như có điều suy nghĩ.

Ánh mắt mọi người nhìn Hạ Noãn Noãn, giống như là đang nhìn một kẻ trộm, để người ta đặc biệt không thoải mái.

Về mặt Hạ Noãn Noãn nghiêm nghị, cô nhìn về phía Mai Phụng và Thẩm Tu: "Cha, di Mai, con làm việc từ trước đến nay quang minh lỗi lạc, con không có lấy tiền."

Mai Phụng mở miệng: " Đúng, lúc ấy tôi kêu Noãn Noãn vào phòng, cùng con bé bàn giao chuyện tiền mừng của Tử Hào, không thể nào là nó trộm "

Giúp việc lại không buông tha, cô ta biết, nếu như hôm nay không bắt được hung thủ, cô ta vẫn là nghi phạm, có thể sẽ bị Thẩm gia khai trừ!

Hào môn như Thẩm gia, tiền lương dĩ nhiên không phải địa phương khác có thể so! Mà ở nơi như vậy, Cô ta cũng có cảm giác thành công, tại sao có thể rời đi?

Cho nên, cô giúp việc trực tiếp hùng hổ dọa người hỏi thăm: "Phu nhân, toàn bộ quá trình đều ở cùng thiếu phu nhân sao? Bà nhìn thấy toàn bộ quá trình thiếu phu nhân đi vào, nhìn thiếu phu nhân đi ra sao?"

Mai Phụng nghe nói như thế, rõ ràng sửng sốt, giống như nghĩ đến cái gì, nhú lông mày, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn, sau đó bà ta liền ho khan một tiếng, rõ ràng là che giấu cái gì: "Đúng, đúng..."

Nhưng bộ dạng của bà ta, nhất thời để Thẩm Tu nhú mày: "Nói thật!"

Mai Phụng chọc chọc Thẩm Tu: " Được rồi, không phải là năm vạn sao? Đừng tra xét..."

"Không được!"

"Không được!"

Thẩm Tu và Hạ Noãn Noãn đồng thời mở miệng, nói ra câu nói này.

Sau đó, Thẩm Tu liền nhìn Hạ Noãn Noãn, trong ánh mắt lộ ra thâm ý: "chuyện này nhất định phải tra rõ, Thẩm gia chúng ta, không thể có con dâu tay chân không sạch sẽ!"

Nói đến đây, trực tiếp nhìn về phía quán gia, dùng ngữ khí không thể nghi ngờ ra lệnh: "Qua phòng thiếu phu nhân lục soát!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 886: Không phải cô.. (5)

Nghe nói như thế, mắt Hạ Noãn Noãn lập tức trừng lớn.

Qua phòng của cpp lục soát, cái này ít nhất nói rõ, Thẩm Tu bắt đầu hoài nghi cô!

Cô cắn môi, chỉ cảm thấy một loại cảm giác xấu hổ, tự nhiên sinh ra.

Vì cái gì?

Dựa vào cái gì?

Cũng bởi vì nhà của cô nghèo, cho nên trong nhà mất tiền, liền có thể tùy tiện hoài nghi đến người cô sao?

Cô ở Thẩm gia, đến cùng là thân phận gì?

Cô muốn nói chuyện, đúng lúc này, một giọng nói truyền tới: "Không được!"

Vốn Thẩm Tử Hào ở dưới lầu ăn cơm, bắt đầu nghe được là tiền bị trộm, cũng không để ý, dù sao tiền mặt có thể bị trộm bao nhiêu?

Thế nhưng sự tình về sau, liên lụy đến Hạ Noãn Noãn, cậu ta liền lập tức buông đũa xuống, lên lầu.

Mới vừa lên lầu liền nghe thấy lời Thẩm Tu, cậu ta trực tiếp cự tuyệt: "Cha, cha làm cái gì vậy? Để cho người ta lục soát phòng của thiếu phu nhân Thẩm gia, lời này truyền ra ngoài, ra cái gì!"

Thẩm Tu hừ lạnh: "Vi trả trong sạch cho vợ con, cũng phải đi tra!"

Thẩm Tử Hào nhìn Hạ Noãn Noãn một chút: "Cô ấy không thể trộm tiền!"

Một câu khẳng định, khiến cho trái tim Hạ Noãn Noãn nhất thời ảm áp.

Thẩm Tử Hào tin tưởng cô...

Cô nghĩ tới đây, liền cắn môi.

Thẩm Tu nhìn Thẩm Tử Hào, ngữ khí trầm trọng mở miệng: "Bất kể có phải là nó hay không, hiện tại qua lục soát phòng của nó một chút, liền có thể chứng minh trong sạch của nó! Miễn cho bị người giúp việc trong nhà nói Thẩm gia của chúng ta xử sự bất công!"

Mai Phụng nghe nói như thế, cũng tới trước một bước: "Nhưng lục soát phòng chúng như thế này, không tốt lắm. Cha Tử Hào, ông suy nghĩ thật kỹ một chút, chuyện này, cứ như vậy đi, tiền mất liền mất..."

Cái này vừa mới nói xong, Thẩm Tu liền nhíu lông mày: "Không được!"

Sau đó trực tiếp nhìn về phía quán gia: "Di tra ra!"

Thẩm Tử Hào nhíu lông mày, quay đầu nhìn về phía Hạ Noãn Noãn.

Sau đó ông ta liền nhỏ giọng an ủi: "Cha để cho người tìm kiếm phòng con, là muốn trả lại trong sạch cho... con..."

Lời nói nói đến đây, cũng không biết nên giải thích thế nào rồi.

Dù sao như thế điều tra, thật vô cùng mất mặt.

Thẩm Tử Hào nhẫn nhịn một bụng lửa giận, không chỗ phát tiết, sau cùng nhìn về phía giúp việc: "Nếu như trong phòng thiếu phu nhân không có, vậy

khăng định là cô trộm!!"

Giúp việc bị dọa cúi đầu, khóc lên.

Thẩm Từ Hào đang muốn nói cái gì, quần gia sắc mặt nghiêm túc đi tới: "Tiên sinh..."

Thẩm Tu quay đầu nhìn sang.

Thẩm Từ Hào cũng trực tiếp nhìn sang: "Nhanh nói cho họ, có phải ông không lục soát được cái gì hay không?"

Cậu ta trực tiếp nhìn Thẩm Tu: "Cha, lần sau cha không thể làm vậy đối với chúng con! Phòng của chúng con cũng có thể tùy tiện bị lục soát, con và Noãn Noãn trong nhà này, còn có địa vị gì?"

Thẩm Tu nghe nói như thế, hừ một tiếng.

Hạ Noãn Noãn lại nhìn chăm chăm mặt quần gia, nhìn thần sắc ông ta khó xử, trong lòng trầm xuống.

Cô biết, sự tình giống như trở nên không xong.

Quả nhiên, một giây sau, chỉ thấy quần gia bỗng nhiên đưa tay ra, lấy tiền ra: "Ồ trong ngăn tủ của thiếu phu nhân, phát hiện tiền này, tôi vừa mới đếm, là năm vạn, một chút cũng không nhiều."

Một câu rơi xuống, trong cả căn phòng, hoàn toàn yên tĩnh!

Trong không gian yên tĩnh, Thẩm Từ Hào vừa mới còn vì Hạ Noãn Noãn bênh vực, lại bỗng dưng mở to hai mắt, không thể tin nhìn về phía tiền trong tay quần gia!

Sau đó, cậu ta quay đầu, ánh mắt rơi vào người Hạ Noãn Noãn lần nữa!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 887: Không phải cô.. (6)

Hạ Noãn Noãn kinh ngạc nhìn chăm chăm quần gia.

Cô nhú lông mày, không hiểu tại sao tiền lại chạy tới phòng mình.

Khăng định tiền không phải cô cầm.

Gian phòng của cô, cũng không phải người bình thường có thể đi vào.

Như vậy hiện tại, là chuyện gì xảy ra?

Cô đang suy tư, chợt đối đầu với ánh mắt Thẩm Từ Hào.

Trong lòng Hạ Noãn Noãn, lập tức run lên.

Ánh mắt này của Thẩm Từ Hào... Là đang hoài nghi cô?

Tại sao anh có thể hoài nghi cô?!

Hạ Noãn Noãn cảm giác ánh mắt của anh giống như là một con dao sắc bén, cắm vào trong lòng cô, để cho cô nắm chặt nắm tay.

Thẩm Tu hoài nghi cô, cô chỉ cảm giác nhục nhã.

Mai Phượng nói xấu cô, nàng cũng chỉ cảm giác sỉ nhục.

Thế nhưng ánh mắt Thẩm Từ Hào hoài nghi, lại làm cho cô cảm giác trái tim đều đau.

Cô sững sờ nhìn bọn họ, liền nghe thấy Thẩm Từ Hào hỏi thăm: "Tiền là từ trong đó tìm ra?"

Quản gia cúi đầu: "Không phải thiếu phu nhân có hành lý sao? Tiền đặt ở trong hành lý."

Tiền ở trong hành lý...

Sao tiền có thể ở trong hành lý!

Hạ Noãn Noãn cắn chặt hàm răng.

Thẩm Tu cũng đã nhìn về phía cô mắng to: "Đúng là nhà nghèo đi ra, không có gia giáo như thế! Loại chuyện trộm đồ đều có thể làm được! Thẩm gia chúng tôi thiếu cô ăn, hay là thiếu cô mặc sao?!"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, trực tiếp nhìn về phía Thẩm Tu.

Cô nhu nhược đứng đó, trong đôi mắt ngập nước, giờ phút này lại mang theo quật cường người khác xem không hiểu, cô chậm rãi mở miệng: "Cha, cha nói đúng, Thẩm gia không thiếu con ăn, không thiếu con mặc, cũng không thiếu con dùng. Cho nên, sao con sao trộm tiền?"

Thẩm Tu bị ghen.

Đúng, tại sao Hạ Noãn Noãn phải trộm tiền?

Câu nói này rơi xuống, Mai Phụng ở bên cạnh thở dài: "Tôi phải nói câu công đạo, kỳ thật tôi đã sớm biết, thân gia trôi qua không tốt lắm. Bọn họ vì Noãn Noãn có thể gả vào nhà chúng ta, đều đã bán nhà, còn thiếu mấy vạn tiền nợ bên ngoài... Thế nhưng Noãn Noãn, những chuyện này, con nói, con nói ra khỏi miệng, trong nhà cũng sẽ hỗ trợ, dù sao đó là thân gia!"

Một câu, để tất cả mọi người trong phòng bưng tỉnh!

Bán nhà, chính là vì để con gái gả vào hào môn, người như thế, có thể là dạng người trong sạch gì?

Tất cả giúp việc trong phòng, trong nháy mắt ánh mắt nhìn Hạ Noãn Noãn, cũng thay đổi.

Hạ Noãn Noãn lại nhìn chằm chằm Mai Phụng.

Cô chỉ cảm thấy cả người giống như là bị lột hết quần áo, bị người chung quanh vây xem.

Những yếu ớt giấu ở chỗ sâu nhất, giờ phút này cứ bị đánh phá như vậy.

Cô quay đầu, nhìn về phía Thẩm Tu, ở trong ánh mắt Thẩm Tu, thấy được khinh bỉ với mình.

Cuối cùng, cô nhìn về phía Thẩm Tử Hào, thấy cậu ta nhú mày.

Hạ Noãn Noãn cắn chặt bờ môi: "Nhà chúng tôi nghèo, thế nhưng tôi cũng sẽ không trộm tiền! Tiền này..."

"Là con cho cô ấy."

Một câu, hơi hột từ miệng Thẩm Tử Hào nói ra.

Hạ Noãn Noãn sững sờ.

Mai Phụng sững sờ.

Thẩm Tu càng sững sờ.

Thẩm Tử Hào chợt cười: "Là con cho cô ấy. Thế nào? Di Mai, cái năm vản này không phải năm vản của dì, đây là con cho Hạ Noãn Noãn."

"Hạ Noãn Noãn không phải trộm."

Thẩm Tử Hào bỗng nhiên đưa tay ra, ôm lấy eo Hạ Noãn Noãn: "Đây là Thẩm gia, Hạ Noãn Noãn là bà xã của con, tiền này, chính là của cô ấy!"

Một câu, nói năng có khí phách.

Lại mang theo một loại tuyên thệ.

Mai Phụng đều bị nói cho ngây dại, trong ánh mắt xẹt qua một vòng ghen ghét.

Cái Hạ Noãn Noãn này, vì cái gì đến giai đoạn này, còn có thể được Thẩm Tử Hào che chở?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 888: Không phải cô.. (7)

Mai Phụng nhú lông mày, có chút nhụt chí, bà ta biết, hôm nay có Thẩm Tử Hào, thế nào cũng không thể xử trí Hạ Noãn Noãn rồi.

Cho nên Mai Phụng lập tức tiến lên một bước, mở miệng nói: "Được rồi, là ta nhìn lầm, tiền không có mất."

Sau đó cười nhìn về phía giúp việc: "Là tôi sai rồi, tôi xin lỗi cô được chưa?"

Giúp việc khóc mùi phần ủy khuất, vừa khóc vừa nói đông dài: "Phu nhân, đây không phải là bà sai, rõ ràng là có người trộm tiền, tôi bị liên lụy mà thôi!"

Mai Phụng nhú mày: "Được rồi, đừng nói nữa! Chuyện này dừng ở đây. Tháng này, tôi cho cô tiền lương gấp đôi!"

Giúp việc nhất thời vui vẻ ra mặt: "Được, được..."

Nói đến đây, liền từ dưới đất đứng lên.

Ánh mắt Thẩm Tu sắc bén, nhìn chằm chằm Hạ Noãn Noãn, sau cùng nhìn về phía Thẩm Tử Hào: "Bà xã con, con đến dạy dỗ, lần này, ta cho con mặt mũi, nếu có lần tiếp theo... Hừ!"

Mai Phụng liền vội vàng giật cánh tay Thẩm Tu một chút: "Được rồi."

Sau đó nhìn về phía Thẩm Tử Hào: "Con mang theo Noãn Noãn về phòng đi."

Tiếp đó phát tay: "Tất cả giải tán, tản đi, không có gì đẹp mắt!"

Mọi người lộ ra bộ dạng khinh bỉ với Hạ Noãn Noãn...

Hạ Noãn Noãn siết chặt nắm tay, nhìn chằm chằm người đàn ông đứng ở trước mặt cô.

Cô bỗng nhiên cười xùy một tiếng.

Liền xem như Thẩm Tử Hào bảo vệ cô thì thế nào?

Cái này cũng là gián tiếp nói rõ, Thẩm Tử Hào cũng cho rằng, tiền là cô lấy!

Cô lại nghĩ tới, lúc trước theo Thẩm Tử Hào ở cùng chỗ lúc, Thẩm Tử Hào nghĩ làm cô cầm 2000 đồng của anh...

Có phải đối với Thẩm Tử Hào mà nói, chính mình là người như vậy?

Sắc mặt của cô, bỗng nhiên trở nên kiên định xuống.

Ngay lúc mọi người muốn rời đi, cô bỗng nhiên mở miệng: "Chờ một chút!"

Giọng mạnh mẽ, mang theo quật cường, để tất cả mọi người hơi sững sờ.

Mọi người đồng loạt nhìn về phía cô, liền thấy Hạ Noãn Noãn tiến lên một bước: "Tiền này, không phải Thẩm Tử Hào cho tôi!"

Một câu rơi xuống, Thẩm Tử Hào ngây dại, cậu ta vội vàng kéo lấy tay của cô: "Noãn Noãn, em định làm gì?"

"Làm gì? Không phải chuyện em làm, cái này em không trông!"

Giọng của cô, vẫn ôn nhu như cũ, thậm chí lúc nói chuyện, rõ ràng đã tức giận đến cực hạn, lời nói ra, lại vẫn mang theo vài phần nhu tình như nước.

Cô nhìn chằm chằm Thẩm Tử Hào: "Tiền, không phải em lấy, về phần tại sao lại xuất hiện ở trong phòng. Căn bản em cũng không biết! Đây là có người đang hãm hại em!"

Có người đang hãm hại cô sao?

Vì cái gì hăm hại cô?

Tiền vốn ở trông phòng Mai Phụng, mà phòng Mai Phụng, ngoại trừ giúp việc, không có người đi vào.

Giúp việc phản ứng đầu tiên: "Tôi, tôi chỉ tiến phòng phu nhân quét dọn vệ sinh, trong phòng của mấy người, căn bản tôi cũng không có đi vào!"

Nói cách khác, hăm hại Hạ Noãn Noãn, không phải giúp việc.

Không phải giúp việc, còn có thể là ai?

Tầm mắt của mọi người, rơi vào người Mai Phụng.

Mai Phụng ngây dại, bà ta không thể tin nhìn Hạ Noãn Noãn: "Noãn Noãn, con có ý gì?"

Hạ Noãn Noãn cắn môi: "Chính là ý này!"

Mai Phụng tức giận đến phát run: "Con... Ta đều không trách con lấy tiền, vì sao con còn cố chấp như vậy? Thậm chí càn trả đũa? Ý của con là ta đang hăm hại con sao? Vì sao ta hăm hại con? Ta hăm hại con làm gì?"

"Bởi vì, tôi không có trộm tiền."

Cô nói ra từng chữ: "Tôi không có trộm tiền."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 889: Không phải cô.. (8)

Cô không có trộm tiền, nhưng tiền xuất hiện ở trong phòng của cô.

Cho nên, đây chính là hăm hại.

Hạ Noãn Noãn nói xong câu nói này, nhìn về phía Thẩm Từ Hào.

Thẩm Từ Hào nhú lông mày.

Nhìn ánh mắt của cô, mang theo chần chờ cùng không xác định.

Hạ Noãn Noãn cảm giác lòng lạnh lẽo.

Chẳng qua như thế.

Dù là cô và Thẩm Từ Hào kết hôn, nhưng kỳ thật bọn họ, đến bây giờ cũng mới quen biết không đến ba tháng..

Huống hồ, ngoại trừ gần lúc kết hôn, trước kia bọn họ đều là vài ngày mới gặp một lần.

Anh không hiểu rõ cô, không tín nhiệm cô.

Nhưng cho là như thế này, trong lòng vẫn rất khó chịu.

Cô đột nhiên liền hiểu chưa xót trong lòng Hạ Diệp Hoa.

Mai Phụng có lực ảnh hưởng lớn với Thẩm Từ Hào, thật sự là quá mạnh rồi.

Cô cắn môi, cúi thấp đầu xuống.

Thẩm Từ đã nghe rõ, trực tiếp nổ tung: "Cô có ý gì? Ý của cô là di Mai nói xấu Cô? Cô còn có mặt nói lời này! Vì sao di Mai nói xấu cô? Chứng cứ cô trộm tiền, hiện tại nhân chứng vật chứng đều có, cô có chứng cứ gì nói rõ không phải cô trộm?"

Mai Phụng cũng cúi thấp đầu xuống: "Noãn Noãn, từ khi con gả đến, ta tự nhận là đối với con không tệ, vì sao con oan uổng ta như thế..."

Hạ Noãn Noãn cắn môi.

Cô ngẩng đầu lên, quạt cường mở miệng: "Lầu hai có giám sát, nhìn một chút ai đi qua phòng của tôi."

Cái này vừa nói, trong ánh mắt Mai Phụng liền lộ ra một chút nghiền ngẫm.

Lúc đầu Thẩm Từ Hào thay cô đề cập chuyện này, bà ta không có cách nào tiếp tục làm lớn chuyện, không có nghĩ đến Hạ Noãn Noãn vụng về, có bậc thang dễ xuống, còn không muốn buông tha!

Bà ta đợi chính là cái này!

Mai Phụng mở miệng: "Mang giám sát trong nhà đến đây!"

Bộ dạng bà ta đúng lý như thế, để Hạ Noãn Noãn hơi sững sờ.

Trong nội tâm cô âm thầm kêu một tiếng hồng bét!

Mai Phụng làm chuyện từ trước đến nay cẩn thận, chắc chắn sẽ không lưu lại loại nhược điểm này.

Thế nhưng, cô vẫn là ôm lòng chờ may mắn, muốn mau mau đến xem.

Quản gia quay người, rất nhanh đã mang video giám sát ra.

Sau khi mở ra, mọi người liền phát hiện, trong khoảng thời gian tiền bị trộm, trong lầu hai, chỉ có giúp việc kia đi qua phòng ngủ Mai Phụng, sau đó, liền không có ai đi qua phòng ngủ của Hạ Noãn Noãn!

Có thể, cái này sao có thể?

Nếu như không có người mang tiền vào phòng cô, còn có thể tự vào phòng sao?

Mai Phụng thờ dài: "Noãn Noãn, cái này, con có thể tin tưởng, không phải ta bêu xấu con?"

Hạ Noãn Noãn gấp gáo: "Tôi còn có biện pháp, chứng minh tiền không phải tôi trộm, tôi không có chạm qua sổ tiền này, khẳng định phía trên không có vân tay của tôi, chúng ta có thể đi sở cảnh sát, tìm cảnh sát đến tra chuyện này..."

Lời này rơi xuống, Thẩm Tu liền nở nụ cười gằn: "Cô còn ngại mất mặt sao? Còn muốn đem mọi chuyện nháo cho xôn xao?!"

Hạ Noãn Noãn còn muốn nói chuyện, miệng há ra, liền nghe thấy Thẩm Từ Hào gầm lên một tiếng: "Đủ rồi!"

Hạ Noãn Noãn ngây dại, quay đầu nhìn về phía Thẩm Từ Hào.

Ánh mắt Thẩm Từ Hào nhìn chằm chằm cô, mang theo sắc bén: "Tôi nói, đủ rồi! Tiền này, chính là tôi đưa cho em! Em cùng tôi trở về phòng!"

Trông mặt Hạ Noãn Noãn co rụt lại.

Đủ... Cũng là anh cho.

Thẩm Từ Hào không tin mình rồi!

Cô nhất thời siết chặt tay, đứng tại chỗ không có nhúc nhích.

Thế nhưng một giây sau, cổ tay liền bị Thẩm Từ Hào níu lại, cô bị lôi kéo tiến vào phòng ngủ!

"Ầm!" Cửa phòng ngủ bị khóa bên trong.

Hạ Noãn Noãn nhìn Thẩm Từ Hào nổi giận, đột nhiên không sợ, chỉ cảm thấy hơi mệt.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 890: Không phải cô.. (9)

Hạ Noãn Noãn đột nhiên an tĩnh lại, cô đột nhiên siết chặt tay.

Sau đó liền đi tới trước tủ quần áo, mở hành lý của mình.

Bởi vì bị quản gia điều tra, cho nên trong phòng có chút lộn xộn.

Thế nhưng đồ của Thẩm Tử Hào, quản gia cũng không dám động.

Mà đồ đạc của cô, lại bị tìm kiếm loạn lên.

Hạ Noãn Noãn cảm giác lồng ngực đều có một sự phiền muộn thống khổ, giống như bị chặn thứ gì, để cho cô cảm giác không thể thở nổi.

Cô cắn môi, sau đó liền ngồi xuống, từ từ cầm quần áo, đặt vào trong hành lý

Trong nhà cô nghèo, cho nên sau khi kết hôn, đồ mang theo không có bao nhiêu.

Hạ Noãn Noãn cầm quần áo bỏ vào trong hành lý.

Quay người cầm lên quần áo khác của mình...

Đúng lúc này, cổ tay bỗng nhiên bị Thẩm Tử Hào níu lại, cô ngẩng đầu, nhìn về phía Thẩm Tử Hào, chỉ thấy Thẩm Tử Hào nhìn cô chăm chăm, mở miệng nói: "Tôi đều bảo vệ em, em còn muốn thế nào?"

Đều bảo vệ cô...

Đúng vậy.

Nói tiền là anh cho cô.

Là bảo vệ cô.

Thế nhưng cô muốn, không chỉ là bảo vệ, còn có tín nhiệm.

Cô nắm lấy tay, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn Thẩm Tử Hào: "Tử Hào, anh cưới em, là vì cái gì?"

Vì cái gì?

Thẩm Tử Hào sững sờ.

Cậu ta không trả lời được.

Cậu ta là cảm thấy, trông thấy cô, trong lòng liền vui vẻ.

Có chuyện gì không vui, trông thấy cô, liền có thể làm dịu.

Đi cùng với cô, chính mình rất dễ chịu.

Mà vừa vặn, cô mang thai, bọn họ liền kết hôn.

Hạ Noãn Noãn tiếp tục nhìn cậu ta: "Anh cưới em, có lẽ chỉ là bởi vì đứa bé này, nhưng em gả cho anh, lại là bởi vì em thích anh."

"Từ khi mới bắt đầu, em đã biết, hôn nhân của chúng ta, là không công bằng, gia thế chúng ta là không ngang nhau. Nhà chúng em nghèo, thế nhưng em không có nghèo đến việc sẽ đi trộm tiền."

"Tử Hào, anh không hiểu rõ em. Em muốn, không phải hôn nhân như thế."

Hốc mắt của cô đều đỏ, nhìn chăm chăm Thẩm Tử Hào.

"Ồ trong mắt anh, em là dạng người gì?"

"Hiện tại, anh cảm thấy anh bảo vệ em, đúng vậy, anh bảo vệ em, thế nhưng mọi người cũng nhìn ra được, anh bảo vệ em, anh cảm thấy, em còn tiếp tục ở trong nhà này sao? Nhóm giúp việc trông thấy em, khẳng định trong lòng đều đang nghĩ, nhìn kia, cô ta là trộm!"

Hạ Noãn Noãn cười khổ một cái: "Cho nên, em ở trong nhà này, không tiếp tục chờ được nữa rồi."

Cô nói đến đây, cầm quần áo bỏ vào trong hành lý, sau đó kéo hành lý.

Thẩm Tử Hào trông thấy cô đi ra cửa, trong lòng quýnh lên, vội vàng đi theo: "Noãn Noãn, em làm cái gì vậy? Anh mới nói, sự tình đều qua rồi! Bọn họ không dám nói phía sau em!"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, bỗng đứng dừng bước.

Cô quay đầu nhìn Thẩm Từ Hào, "Đúng vậy, anh cũng biết là không dám, mà không phải là sẽ không."

"Em có thể sẽ nói cho anh biết lần nữa. Tiền kia, không phải em trộm."

Thẩm Từ Hào nhíu lông mày: "Không phải em trộm, làm sao lại chạy tới hành lý của em?!"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, hơi sững sờ, một lúc sau mới cười khò một cái, "Đúng vậy, không phải em trộm, làm sao lại ở trong hành lý của anh? Em đột nhiên cảm thấy, cái nhà này, thật sự vô cùng đáng sợ."

Cô siết chặt nắm tay: "Chúng ta ly hôn đi. Em không muốn để con của em, sinh ra ở gia đình như vậy."

Không muốn để cho con của cô, ở cùng bà nội lúc nào cũng tính toán, có người cha không tin cô, có ông nội hồ đồ không để ý tới...

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 891: Không phải cô.. (10)

Hạ Noãn Noãn nói xong câu nói này, liền trực tiếp đẩy cửa phòng ra, rồi đi.

Thẩm Từ Hào đứng tại chỗ, bình tĩnh nhìn bóng lưng của cô.

Rõ ràng đơn bạc như vậy, giống như căn bản không chống nổi bất kỳ vật gì.

Thế nhưng giờ này khắc này, phía sau lưng thẳng tắp, lại quật cường như vậy.

Thẩm Từ Hào nhìn một chút, liền không rõ.

Sự tình phát sinh, thật sự là cậu ta tin tưởng Hạ Noãn Noãn.

Thế nhưng khi tiền lấy từ trong hành lý của cô ra, cậu ta liền nghĩ đến 2000 đồng ngày đó.

Cô và cậu ta ngủ một đêm, cầm đi 2000, về sau nói cho cậu ta biết, không cần cậu ta phụ trách.

Tiền thanh toán xong.

Không phải cô sinh hoạt như vậy sao?

Hiện tại, cha mẹ Hạ sinh hoạt khó khăn, cậu ta cũng xác thực không có cho cô tiền, cậu ta lý giải cô cầm tiền của Mai Phụng, là muốn đi giúp cha mẹ, thậm chí còn giúp cô.

Hiện tại, không phải người tức giận nhất là cậu ta sao?

Là cô khiến người thất vọng, thế nhưng cô dựa vào cái gì rời nhà ra ngoài?!

Thẩm Từ Hào nghĩ đến đây, cũng cảm giác một bụng lửa giận!

Nhất là nhóm giúp việc, khi nhìn thấy Hạ Noãn Noãn kéo hành lý rời đi, loại vẻ mặt chỉ trích, để cậu ta đột nhiên cảm thấy không khỏi bức bối!

Cậu ta đi xuống tầng, cầm áo khoác, đuổi theo.

Thế nhưng khi cậu ta đuổi ra ngoài cửa, lại thấy Hạ Noãn Noãn biến mất.

Cậu ta qua nhà để xe, lấy xe của mình ra, trực tiếp đi ra khỏi biệt thự.

Đi theo không gần không xa bóng người phía trước.

Nhìn cô lên xe taxi, nhìn cô thuê lại phòng nhỏ kia của mình, lúc này Thẩm Từ Hào mới yên lòng.

Nhưng đồng thời lại cảm thấy mình thật hèn!

Làm sao lại có thể dễ dàng tha thứ cho cô vậy?

Nếu như là người khác trộm tiền, cậu ta đã sớm đánh qua!

-

Thẩm Từ Hào lái xe, đi loạn ở Bắc Kinh.

Tâm tình bức bối, cậu ta không muốn về nhà.

Không phát giác, liền đi tới biệt thự Thẩm gia.

Cậu ta ngừng xe, muốn đi vào, nhưng lại bỗng nhiên nghĩ đến, Thẩm Lương Xuyên và Hạ Diệp Hoa đều ở trong bệnh viện.

Thẩm Từ Hào liền khởi động xe, đi tới cửa bệnh viện tư nhân.

Dừng xe ở cửa, nhưng lại bỗng nhiên không muốn lên.

Cậu ta ở ngoài đi dạo vài vòng, bỗng nhiên nhìn thấy một quán bar cách đó không xa.

Cái quán bar kia, cậu ta còn nhớ rõ, lần trước ở chỗ này, cậu ta uống say, về sau, là Hạ Noãn Noãn đón cậu ta về... Cũng là ngày đó, cậu ta và Hạ Noãn Noãn, phát sinh quan hệ.

Cậu ta dừng xe ở ven đường, tiến vào quán Bar.

Đến tới bàn, gọi ly rượu mạnh.

Uống một ngụm, liền sặc đến ho khan.

Người pha rượu quầy bar nhìn sang, trông thấy cậu ta, nhất thời ánh mắt sáng lên: "À, tiên sinh, là anh!"

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Cậu biết tôi sao?"

"Biết, sao lại không biết? Lần trước anh uống say mềm ở chỗ chúng tôi, sau cùng bạn gái của người tới đón anh đi! Còn cầm ví tiền của anh thanh toán 2000 giúp anh! Quán bar chỗ tôi buổi tối náo nhiệt, anh lại tới sớm, cho nên ấn tượng của tôi rất sâu."

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, khẽ gật đầu.

Cậu ta cúi đầu, lại muốn uống một hớp rượu, bỗng nhiên ý thức được cái gì, đột nhiên ngẩng đầu lên, khiếp sợ nhìn người pha rượu: "Cậu, cậu nói cái gì?!"

2000 là tiền trả sao?!

Mà nếu như 2000 này, không phải Hạ Noãn Noãn cầm, như vậy chính mình hiểu lầm Hạ Noãn Noãn vì tiền...

Nói như vậy, năm vạn hôm nay, cũng xác thực không phải cô trộm!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 892: Không phải cô.. (11)

Thẩm Từ Hào ngây ngẩn cả người.

Không thể tin nhìn chằm chằm người kia.

Cậu ta nhú lông mày, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một loại hưng phấn.

Nói thật, dù cậu ta cưới Hạ Noãn Noãn, nhưng kỳ thật cậu ta có khúc mắc với Hạ Noãn Noãn.

2000 đó, cũng là khúc mắc lớn nhất.

Trong mắt cậu ta, Hạ Noãn Noãn là người mưu đồ.

Cô ôn nhu, thiện lương, hào phóng

Nhưng đồng thời, cô lại không có tự ái.

Tùy tiện cùng một người đàn ông phát sinh quan hệ, cảm của người ta 2000, phải sạch quan hệ, để từ đầu cậu ta không có cách nào tôn kính.

Giống như là luôn luôn có vật vô hình, cách trở giữa cậu ta và Hạ Noãn Noãn, để cậu ta rõ ràng sắp yêu Hạ Noãn Noãn, lại bị đẩy ra.

Mà bây giờ, giống như tầng che kia bỗng trực tiếp mở ra!

Cậu ta hưng phấn gần như muốn nhảy dựng lên.

Thì ra, Noãn Noãn của cậu ta căn bản không phải cô gái thích hư vinh!

Cậu ta đứng lên, sau khi hưng phấn, lại sinh ra một chút hoảng hốt.

Là bởi vì nghĩ đến, cô thu thập hành lý, rời Thẩm gia, bóng lưng kiên quyết.

Đúng vậy.

Lúc đó Hạ Noãn Noãn nói tiền không phải cô trộm, thế nhưng cậu ta không có lựa chọn tin tưởng cô, ngược lại ép sự tình xuống, cậu ta lúc đó, cảm thấy mình đối với Hạ Noãn Noãn bao dung, nhưng bây giờ suy nghĩ một chút, đơn giản là chấp nhận hành vi cô trộm cắp, không tín nhiệm cô!

Cho nên, khẳng định Hạ Noãn Noãn bị chọc tức!

Vừa nghĩ tới cô bị chọc tức, Thẩm Tử Hào từ uống không trôi.

Cậu ta trực tiếp đứng lên, tùy tiện lấy ra hai trăm, ném lên quầy bar, sau đó trực tiếp đi ra ngoài.

Cậu ta khởi động xe, thẳng đến phòng nhỏ của Hạ Noãn Noãn.

Sau khi đến, cậu ta không nói hai lời, xông lên trên lầu.

Giơ tay lên, cậu ta vừa định gõ cửa, nhưng lại bỗng nhiên nghĩ đến, hiện tại khẳng định Noãn Noãn nổi nóng, bằng không mà nói, lấy tính cách ôn nhu của cô, không có khả năng thu dọn đồ đạc rồi đi, hiện tại, xem như cậu ta đi giải thích cái gì, rằng cô có thể nghe lọt sao?

Thẩm Tử Hào nghĩ tới đây, cả người liền suy sút.

Cậu ta đứng ở ngoài cửa, nhìn cánh cửa kia, đột nhiên đối với người ở bên trong, có chút cảm giác vô lực.

Thẩm Tử Hào thở dài.

Trong đầu bỗng nhiên nghĩ đến Hạ Noãn Noãn nói câu nói kia: "Cho nên, tôi trong nhà này, không tiếp tục chờ được nữa rồi."

Đúng vậy.

Hiện tại tất cả mọi người cảm thấy, Noãn Noãn là trộm.

Nếu như muốn để cho cô về nhà, nhất định phải trả lại trong sạch cho cô, đem sự tình tra xét rõ ràng.

Bằng không mà nói, xem như cậu ta đưa Hạ Noãn Noãn trở về, thì thế nào?

Nghĩ tới đây, trông mắt Thẩm Tử Hào co rút lại, bỗng nhiên quay người, lên xe, thẳng đến biệt thự Thẩm gia.

Vừa vào trong nhà, liền nghe thấy Thẩm Tu ở đó gầm thét: "Một đứa bần dân, có mặt mũi gì phát cáu trong nhà này? Còn thu dọn đồ đạc rồi nhà ra ngoài? Dạng người như này quả nhiên không có tổ chất! Đi, để cho cô ta đi, đi cũng đừng về nữa! Trộm đồ, còn có mặt mũi sao? Dạng nạng dầu này, nhà chúng ta không cần!"

Lời này rơi xuống, liền nghe thấy Mai Phụng nhỏ giọng khuyên bảo: "Ông đừng nóng giận, dù sao tuổi trẻ, da mặt mỏng, ở trước mặt mọi người như thế, náo ra, con bé cũng khó coi..."

"Khó coi? Khó coi còn trộm tiền sao? Thật sự là kiến thức hạn hẹp, năm vạn đáng để cô ta trộm sao?"

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, nhất thời không vui, trực tiếp vào phòng: "Vậy ý của ba, trộm 5 tỷ, mới đáng giá sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 893: Không phải cô.. (12)

Thẩm Tu bị lời nói này làm ghen: "Ta không phải ý này."

Sau đó nhìn về phía Thẩm Từ Hào, ánh mắt lại rơi ra phía sau cậu ta: "Thế nào, giữ lại rồi sao?"

Ông ta khịt mũi coi thường: "Cho là làm ồn ào vậy, liền có thể trở về sao? Nói cho cô biết, Thẩm gia chúng tôi không thể nhượng bộ! Một khóc hai nháo ba thất cổ!"

Ông ta châm chọc nói xong câu đó, liền nhìn ra sau lưng Thẩm Từ Hào, thế nhưng, sau lưng Thẩm Từ Hào, lại trống tuếch, không có người theo vào.

Thẩm Tu sững sờ, "Hạ Noãn Noãn đâu?"

Thẩm Từ Hào đã không biết nên nói cái gì rồi.

Cậu ta chỉ đứng ở đó, nhìn chằm chằm Thẩm Tu.

Sau đó lại lần quay đầu nhìn về phía nhóm giúp việc.

Những người kia cúi đầu, thế nhưng ánh mắt nhìn cậu ta, mang theo thương hại, còn có một số người, nghe được Thẩm Tu nhắc tới Hạ Noãn Noãn, liền lộ ra vẻ mặt khinh bỉ.

Làm giúp việc nhà họ, thu nhập mỗi tháng đều hơn vạn.

Cho nên năm vạn đối với bọn họ mà nói, thật sự cũng không tính là gì.

Giờ này khắc này, trong lòng của họ, khẳng định đều khi dễ Hạ Noãn Noãn.

Cuối cùng cậu ta mình bạch câu nói kia của Hạ Noãn Noãn, là có ý gì rồi..

Thẩm Từ Hào không khỏi mang theo tức giận, cậu ta ngẩng đầu lên, muốn nói chút gì, lại đối đầu ánh mắt ân cần của Mai Phụng, dừng một chút, nuốt xuống.

Một lúc sau, cậu ta mới mở miệng nói: "Qua mấy ngày cô ấy sẽ lại về nhà."

Thẩm Từ Hào nói xong câu đó, liền nhìn thoáng qua Thẩm Tu: "Cha, di Mai, đã trễ như vậy, mọi người mau đi nghỉ ngơi đi."

Thẩm Tu nghe nói như thế, như rụng mảy.

Một lúc sau, ông ta mới chậm rãi mở miệng nói: "Ừm."

Sau đó liền theo Mai Phụng lên lầu.

Người chung quanh cũng bắt đầu tán đi.

Quản gia quay người, đang muốn rời khỏi, lại chợt nghe Thẩm Từ Hào gọi: "Quản gia."

Quản gia dừng bước.

Thẩm Từ Hào nhìn ông mở miệng nói: "Tôi muốn tất cả video quay lại trong nhà."

Quản gia nghe nói như thế, hơi sững sờ: "Hả? Sao vậy thiếu gia?"

Ông ta cảm thấy, chính mình giống như nghe lầm?

Thế nhưng Thẩm Từ Hào lại trấn định: "Đưa đến thư phòng của tôi."

Quản gia lập tức cung kính mở miệng: "Được rồi, thiếu gia."

Sau năm phút, ghi hình được đưa đến phòng Thẩm Từ Hào.

Cậu ta xem từ lúc năm vạn bị trộm, đến khi phát hiện tại hành lý của Hạ Noãn Noãn một lần.

Hạ Noãn Noãn không có lấy tiền.

Hiện tại có thể khẳng định.

Nếu không, cô sẽ không nổi giận như thế.

Thế nhưng cậu ta xem đi xem lại ghi hình trên lầu hai nhiều lần, cũng không có phát hiện bất kỳ lạ thường.

Huống hồ...

Những ghi hình đó, cũng không có bị xử lý, rõ ràng là bộ dáng lúc trước, không phải sửa đổi.

Cái này đã nói lên...

Sau khi năm vạn mất, ngoại trừ Hạ Noãn Noãn, thật sự là không có người tiến vào phòng ngủ bọn họ!

Nhưng sau đó tiền lại bị phát hiện ở trong phòng bọn họ...

Xem nghiêm túc, gần như có thể xác định, tiền phải do Hạ Noãn Noãn trộm!

Cho nên... Đến cùng là xảy ra vấn đề ở đâu?

Mà năm vạn này, cũng không thể tự mình có chân, chạy tới hành lý của Hạ Noãn Noãn?

Thẩm Từ Hào nhíu lông mày, nhìn chăm chăm video trên máy tính.

Cả người sa vào trầm tư.

Mấy giờ trước, cậu ta cũng là bởi vì suy đoán này, mới xác định tiền là do Hạ Noãn Noãn lấy, mà bây giờ...

Thẩm Từ Hào bỗng dừng nghĩ tới điều gì, đôi mắt xoát lập tức sáng lên!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 894: Không phải cô.. (13)

Cậu ta nghĩ tới rồi!!

Nếu như Hạ Noãn Noãn không có trộm tiền, mà lại không có người từng tiến vào phòng ngủ của bọn họ, như vậy tiền cũng chỉ có một biện pháp, có khả năng xuất hiện ở trong hành lý của Hạ Noãn Noãn.

Cái kia chính là... Tiền là bị người đi lục soát mang vào, nói xấu cho Hạ Noãn Noãn.

Thẩm Từ Hào đột nhiên đứng lên, đột nhiên cảm giác phía sau mát lạnh!

Nếu như sự tình thật sự là như vậy.. Như vậy ý nghĩa chuyện này, sẽ trở nên khác biệt.

Trong nhà có người đang hãm hại Noãn Noãn, đến cùng là ai?

Thẩm Từ Hào siết chặt tay, đột nhiên cảm giác được người như là lập tức trưởng thành.

Cậu ta muốn bảo vệ tốt Noãn Noãn, nhất định cậu ta phải bảo vệ tốt cô.

Nghĩ tới đây, Thẩm Từ Hào đột nhiên cầm điện thoại lên: "Quản gia, ông tới đây một chút."

Hai phút đồng hồ sau, cửa thư phòng bị gõ vang, giọng của của quản gia truyền vào: "Thiếu gia."

"Tiến vào."

Quản gia đi tới.

Thẩm Từ Hào nhìn ông chăm chăm, nhìn trong chốc lát, lúc này mới lên tiếng: "Chú Thái, tôi muốn hỏi chú mấy câu."

Quản gia sững sờ, "Thiếu gia có chuyện gì trực tiếp phân phó là được rồi."

Thẩm Từ Hào gạt đầu, lúc này mới lên tiếng: "Hôm nay, ông đi điều tra phòng tôi, mang theo mấy người?"

Quản gia sững sờ, "Mang theo hai người, một là A Hoàng, một là Tiểu Bao."

Thẩm Từ Hào nghe được hai người, nhất thời nhủ lòng may, cho nên, cái người nói xấu cho Hạ Noãn Noãn, là một trong hai người kia và quản gia!

Cậu ta hít mát lại: "Như vậy, là ai phát hiện ra năm vạn trong hành lý trước?"

Quản gia giống như suy tư một chút, lúc này mới lên tiếng: "Là Tiểu Bao, cậu ta kêu ra đầu tiên."

Thẩm Từ Hào lập tức gạt đầu: "Gọi Tiểu Bao tới."

Tìm kiếm từng cái, mới là biện pháp giải quyết vấn đề tốt nhất!

Chờ trong chốc lát, Tiểu Bao lên lầu.

Thẩm Từ Hào cũng không có tí kiêng kỵ quản gia, chỉ là nhìn về phía Tiểu Bao, mở miệng nói: "Năm vạn, cậu phát hiện ở đâu?"

Tiểu Bao mở miệng: "Ngay trong hành lý của thiếu phu nhân."

"Vị trí cụ thể một chút."

Tiểu Bao giống như là đang nhớ lại: "Hình như là phía dưới một bộ quần áo."

Thẩm Từ Hào nhủ lòng may: "Bộ đồ nào?"

"À, là một bộ đồ lót, tôi..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Từ Hào đã đứng lên, trực tiếp ném sách và bút trên bàn sang cậu ta: "Đồ tư mật của Thiếu phu nhân, cậu cũng dám tìm?"

Tiểu Bao trực tiếp gấp gáp: "Không phải tôi muốn tìm, là A Hoàng để cho tôi tìm!"

A Hoàng?

Thẩm Từ Hào hơi sững sờ, một lúc sau mới lên tiếng nói: "Hành lý, là ai mở ra?"

Bọc nhỏ gói đầu một cái: "A Hoàng!"

Cho nên, A Hoàng cũng có hiềm nghi.

Mà quản gia thủy chung đứng ở bên cạnh, không có tới gần hành lý, cho nên... Đến cùng là A Hoàng, hay là Tiểu Bao, đang hãm hại Hạ Noãn Noãn?

Trông mặt Thẩm Từ Hào hơi híu, bỗng nhiên mở miệng: "Kêu A Hoàng lên."

A Hoàng nhanh chóng đi tới.

Thẩm Từ Hào theo dõi anh ta, lúc này mới lên tiếng: "Hành lý là anh mở ra?"

A Hoàng gạt đầu.

Thẩm Từ Hào đứng lên: "Nói, vì sao anh hãm hại thiếu phu nhân? Là ai sai anh!"

Vô luận người hãm hại Hạ Noãn Noãn là A Hoàng hay là Tiểu Bao, hai người kia đều là bảo an trong nhà, không cừu không oán với Hạ Noãn Noãn!

Nếu thật sự là bọn họ, như vậy nhất định bọn họ bị người chỉ điểm!

A Hoàng mờ mịt nhìn chăm chăm Thẩm Từ Hào: "Thiếu gia, tôi không có hãm hại thiếu phu nhân!"

"A, rõ ràng là anh bỏ tiền trong túi, anh còn có lý do ngụy biện!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 895: Không phải cô.. (14)

A Hoàng gấp: "Thiếu gia, tôi thật sự không có!"

Không có sao?

Thẩm Từ Hào nở nụ cười gằn, nhìn về phía Tiểu Bao, chợt mở miệng nói: "Tiểu Bao nói, cái túi là cậu mở ra."

"Ai sẽ giấu tiền ở trong hành lý, cậu đã lựa chọn mở hành lý ra, như vậy thì khẳng định là bởi vì, đã sớm biết bên trong có tiền!"

A Hoàng gấp muốn khóc: "Thiếu gia, tôi thật sự không có! Tôi mở hành lý ra, là bởi vì, là bởi vì quản gia để cho tôi mở ra! Nếu như là bởi vì nguyên nhân này, như vậy hãm hại thiếu phu nhân, khẳng định là quản gia!"

Quản gia?

Tròng mắt Thẩm Từ Hào co rụt lại, nhìn về phía quản gia.

Chỉ thấy quản gia nhú lông mày, nhất thời quát lớn một tiếng: "A Hoàng, sao cậu ngậm máu phun người? Tôi để cậu mở hành lý, thế nhưng căn bản tôi cũng không có tới gần hành lý, từ đầu đến cuối, tôi đều đứng ở cửa chỉ huy mấy người, tôi còn có tiền vào trong hành lý sao?"

A Hoàng bị dọa trực tiếp xua tay: "Không phải, tôi không phải ý này... Quản gia, tôi..."

Câu nói kể tiếp, lại nói không nên lời.

Thẩm Từ Hào híp mắt, đứng lên.

Cậu ta nhìn chằm chằm A Hoàng, một lúc sau mới chậm rãi mở miệng: "Kỳ thật, muốn biết đến cùng phải là cậu bỏ vào hay không, rất đơn giản, thật ra tôi đã có biện pháp!"

A Hoàng sững sờ, "Biện pháp gì?"

"Kiểm tra vân tay!"

A Hoàng ngây dại: "Hả?"

Thẩm Từ Hào lại mở miệng nói: "Cậu suy nghĩ một chút, có phải toàn bộ quá trình cậu đều không có chạm đến năm vụn này không?"

A Hoàng khẽ gật đầu.

"Như vậy nếu như tiền không phải cậu bỏ vào, trên tiền kia, khẳng định không có vân tay củ cậu! Hiện tại tôi đi báo động, tìm cảnh sát đến xem xét! Đến lúc đó chân tướng rõ ràng!"

A Hoàng nghe nói như thế, nhất thời gật đầu: "Được, thiếu gia cứ để cảnh sát đến, cũng coi như cho tôi sự trong sạch!"

Thẩm Từ Hào trông thấy bộ dạng của cậu ta, nhú lông mày.

Một lúc sau cậu ta mới cầm lên điện thoại di động, đang muốn gọi điện thoại, đã thấy quản gia bỗng nhiên tiến lên một bước: "Thiếu gia, chuyện này, không thích hợp làm lớn chuyện, cậu có thể quên đi hay không?"

Quên đi?

Làm sao quên được!

Thẩm Từ Hào nhú lông mày: "Thế nhưng nếu như không cho cảnh sát tới, chân tướng sự tình, làm sao tra rõ ràng?"

Quản gia thờ dãi: "Năm vụn này, dù sao cũng là tìm được, phu nhân và ý của tiên sinh, đều là dàn xếp ổn thỏa, nếu như nhất định phải huyền ảo, sau cùng đi ra, cũng là chuyện xấu."

Quản gia nói đến đây: "Thiếu gia, cậu nhất định phải nghỉ lại!"

Thẩm Từ Hào nhíu lông mày, một lúc sau mới gạt đầu: "Ông nói đúng. Huống hồ, những số tiền kia bị rất nhiều người sờ qua, chỉ bằng vào vân tay, cũng không thể kết luận là ai bỏ vào hành lý."

Nói đến đây, Thẩm Từ Hào thở dài: "Mấy người đi ra ngoài trước đi! Không nên để tôi điều tra ra là ai, bằng không, khẳng định tôi sẽ không tha cho các người!"

Ba người đều nhẹ nhàng thở ra, rồi mới đi ra khỏi thư phòng Thẩm Từ Hào.

Thẩm Từ Hào đứng lên, đi tới phòng ngủ, nằm xuống.

Bóng đêm dần dần tới.

Cậu ta chợt nghe dưới lầu, truyền đến động tĩnh nhỏ xíu.

Cậu ta ngồi dậy, đi thẳng xuống dưới lầu, liền thấy một thân hình từ từ di động trong bóng đêm.

Trông rất Thẩm Từ Hào hơi híp, đi theo.

Cậu ta đã sớm biết, chính mình hôm nay bứt dây động rừng, hung thủ thật sự sẽ không ngồi nhìn, khẳng định sẽ lộ ra dấu vết, chỉ cần đi theo người này, là cậu ta có thể thấy là người nào sai sử, hãm hại Hạ Noãn Noãn!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 896: Không phải cô.. (15)

Thẩm Từ Hào đi về phía trước hai bước, liền thấy cái thân hình kia, đi khỏi phòng của giúp việc, đến ban công không đáng chú ý ở lầu một.

Nhờ ánh trăng, Thẩm Từ Hào có thể nhìn thấy, người kia là Tiểu Bao.

Thẩm Từ Hào siết chặt tay

Không nghĩ tới... Lại là Tiểu Bao!

Thế nhưng hiện tại Tiểu Bao muốn đi gặp người nào?

Thẩm Từ Hào yên lặng không chút tiếng động, đi theo sau lưng Tiểu Bao.

Cậu ta núp ở một nơi không có người chú ý.

Chờ trong chốc lát, liền thấy đi tới một bóng người.

Tiểu Bao thấy được người này, vội vàng đi ra phía trước: "Làm sao bây giờ? Thiếu gia phát hiện chân tướng sự tình, chúng ta làm sao bây giờ?"

Lời này rơi xuống, đối diện vang lên một giọng nói: "Sợ cái gì? Sao cậu không giữ được bình tĩnh như thế! Nếu như lộ ra chân tướng, tôi sẽ không bỏ qua cho cậu!"

Giọng nói này...

Trông rất Thẩm Từ Hào co rụt lại, từ từ thò đầu ra, liền thấy... Quả nhiên là quản gia!

Quản gia!!!

Ánh sáng lóe lên, Thẩm Từ Hào đã nghĩ thông suốt toàn bộ quá trình hãm hại Hạ Noãn Noãn.

Ba người cùng tiến vào điều tra.

Quản gia để A Hoàng mở hành lý, Tiểu Bao thừa cơ bỏ năm vạn vào!

Nếu như mình tin tưởng Hạ Noãn Noãn, như vậy thì sẽ hoài nghi đến người của bọn họ, đến lúc đó quân gia và Tiểu Bao có thể đẩy hết mọi chuyện lên A Hoàng!

Thẩm Từ Hào nhú mày, quân gia làm việc, quả thực là tâm tư tỉ mỉ!

Nếu như không phải cậu ta đã nhận ra là lạ, đi theo ra ngoài như thế, chỉ sợ cũng không có cách nào tin tưởng, đây là chuyện mà quân gia nhà họ làm ra!

Thế nhưng vì cái gì?

Vì sao quân gia hăm hại Hạ Noãn Noãn?

Thẩm Từ Hào nắm lấy nắm tay, đứng tại chỗ chờ.

Tiểu Bao đã sắp khóc: "Quân gia, tôi khẳng định là đã cố gắng không lộ ra chân ngựa, thế nhưng hiện tại tôi sợ... Ngộ nhờ thiếu gia phát hiện..."

"Cậu yên tâm, chúng ta đều đẩy mọi chuyện lên người A Hoàng. Thiếu gia sẽ không hoài nghi chúng ta, dù sao ba người chúng ta vào chung, cũng không thể hai người làm việc."

Tiểu Bao gật đầu: "Vậy bây giờ chúng ta làm sao? Nay thiếu gia nói muốn gọi cảnh sát, tôi bị dọa sợ!"

Quân gia nghe nói như thế, hừ lạnh một tiếng: "Sợ cái gì? Cậu đừng có gấp! Nói cho cậu, nên làm cái gì thì làm cái đó! Thiếu gia không có thông minh như vậy, có thể phát hiện công việc của chúng ta."

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, trực tiếp siết chặt tay.

Cái quân gia này là có ý gì? Lại nói cậu ta ngốc sao?

Chẳng qua suy nghĩ một chút, vậy mà cậu ta hoài nghi Hạ Noãn Noãn lâu như vậy, thật là ngốc!

Lúc này Tiểu Bao mới thở phào nhẹ nhõm: "Vậy quân gia, tôi đi về trước."

Quân gia gật đầu.

Sau khi Tiểu Bao rời đi, quân gia tại đứng trong chốc lát, phát hiện chung quanh không có người, lúc này mới đi về phòng của mình.

Trong phòng khách bỗng nhiên an tĩnh lại.

Thẩm Từ Hào lẳng lặng đứng ở phía sau màn cửa trong góc, không có lên tiếng.

Cậu ta luôn cảm thấy, sự tình không đơn giản.

Chờ trong chốc lát, cũng không biết qua bao lâu, cậu ta cảm thấy chỉ sợ tối nay không bắt không được người, đã thấy quân gia đột nhiên đẩy cửa phòng ra, lại đi ra!

Quân gia nhìn trái nhìn phải, sau cùng lại lặng lẽ đi ra vườn hoa phía sau.

Thẩm Từ Hào yên lặng đi qua.

Ở trong vườn hoa, chờ trong chốc lát, liền thấy một thân hình khoan thai mà đến!

Quân gia nhìn thấy người kia, nhất thời nhẹ nhàng thờ ra, trực tiếp tiến lên nghênh đón.

Mà Thẩm Từ Hào, khi nhìn thấy bóng dáng kia, cả người cương cứng tại chỗ!

Bởi vì đây không phải là người khác, mà là Mai Phụng!!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 897: Không phải cô.. (16)

Cả người Thẩm Từ Hào giống như là bị rút đi tất cả khí lực, đứng tại chỗ, mờ to hai mắt nhìn, kinh ngạc nhìn chằm chằm hai người trước mặt.

Cậu ta cảm thấy lòng mình khẩn trương sắp nhảy ra ngoài!

Cậu ta không rên một tiếng, cẩn thận nghe hai người ở phía trước nói chuyện.

Quản gia mở miệng nói: "Phu nhân, thiếu gia phát hiện đầu mối! Không biết xảy ra chuyện gì, thiếu gia đột nhiên bắt đầu hoài nghi chuyện này rồi."

Nghe nói như thế, Mai Phụng nhủ mày lại: "Làm sao lại vậy? Là mấy người lộ ra chân tướng gì sao?"

Quản gia lập tức cúi thấp đầu xuống: "Không, tôi cam đoan không, nhưng thiếu gia đột nhiên bắt đầu nhúng tay chuyện này, tôi thấy thiếu gia đã nghĩ đến chân tướng chuyện xảy ra."

Mai Phụng hít vào một hơi thật sâu, một lúc sau mới mở miệng nói: "Chuyện này, không dễ làm rồi. Ông đi nói với Tiểu Bao, nếu mà không được, để cậu ta gánh mọi chuyện, người trong nhà cậu ta, tôi sẽ chiều cô thích đáng."

Quản gia lập tức gật đầu.

Mai Phụng liền nhíu lông mày, một lúc sau mới chậm rãi mở miệng: "Chuyện này, vô luận như thế nào, không thể để cho Từ Hào hoài nghi đến người của tôi, biết không?"

Quản gia gật đầu, "Vâng."

Lúc này Mai Phụng mới quay đầu: "Được rồi, ông trở về đi."

Quản gia quay người rồi đi.

Mai Phụng ăn mặc đơn bạc, đứng trên ban công nhìn trong chốc lát, lúc này mới thờ dài, quay người muốn rời khỏi.

Thế nhưng quay người lại, chợt thấy một thân hình phía trước, đang lẳng lẳng nhìn bà ta!

Cả người Mai Phụng giật nảy mình, theo bản năng quát to một tiếng: "Người nào?"

Giọng hung ác, so với ngày thường nói chuyện với Thẩm Từ Hào, hoàn toàn khác biệt.

Thẩm Từ Hào ngậy ngấn cả người.

Ngơ ngác nhìn người trước mặt.

Trong phòng không có mở đèn, cho nên giờ phút này, toàn bộ phòng đều có chút tối tăm.

Chỉ có ánh trăng lạnh lẽo chiếu vào, tăng cho trong phòng mấy phần ánh sáng.

Thẩm Từ Hào đi về phía trước một bước.

Cậu ta nhìn về phía Mai Phụng, mới chậm rãi mở miệng: "Là con."

Mai Phụng nghe được giọng của cậu ta, cả người nhất thời thay đổi, bà ta kinh ngạc mở miệng: "Từ, Từ Hào?"

Bà ta mở to hai mắt nhìn, không dám tin mà nhìn người đến.

Chờ đến khi Thẩm Từ Hào từ trong bóng tối đi đến dưới trăng, lúc này bà ta mới phát hiện, là Thẩm Từ Hào.

Nhưng bóng đêm quá tối, bà ta thấy không rõ lắm biểu lộ trên mặt cậu ta, nghĩ đến chuyện mới vừa rồi... Bà ta ôm tâm lý may mắn: "Từ Hào, đã trở về thế như vậy, sao con còn chưa ngủ? Và lại sao con lại tới đây?"

Hi vọng đối thoại của bà ta và quản gia vừa rồi, Thẩm Từ Hào không có nghe được.

Thế nhưng, không như mong muốn.

Thẩm Từ Hào bỗng nhiên nhìn bà ta chăm chăm: "Dì Mai, vừa rồi dì và quản gia nói, con đều nghe được."

Thân hình Mai Phụng cứng đờ, đứng tại chỗ.

Bà ta kinh ngạc há hốc mồm, muốn nói điều gì, lại không biết nên giải thích thế nào, bà ta chỉ có thể nóng nảy tiến lên một bước, kéo cánh tay Thẩm Từ Hào lại: "Từ Hào, con, con nghe ta giải thích."

Thẩm Từ Hào cứ đứng ở đằng đó như vậy, nhìn bà ta chăm chăm: "Con cũng vừa lúc, rất muốn nghe giải thích của dì, chúng ta qua thư phòng."

-

Trong thư phòng.

Thẩm Từ Hào ngồi đối diện Mai Phụng, ánh mắt cậu ta trở nên lúc ẩn lúc hiện lại bắt đầu mơ hồ.

Giống như buổi tối hôm nay phát sinh tất cả, đều là một giấc mộng, để cậu ta có chút chưa tỉnh hồn lại.

Thẩm Từ Hào nghĩ tới các loại khả năng, cho tới bây giờ chưa từng hoài nghi, cái này năm vạn này, lại là Mai Phụng bỏ.

Cậu ta lúc này, thật sự ngây dại.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 898: Không phải cô.. (17)

Năm đó Hạ Diệp Hoa mang Thẩm Lương Xuyên đi, tình thân ra khỏi nhà, cậu ta mới mười lăm tuổi.

Đang đứng ở giữa kỳ thiếu niên phản nghịch.

Hạ Diệp Hoa rời đi, để cậu ta bỗng nhiên mất đi tình thương của mẹ, cũng làm cho cậu ta lúc này, trở nên vô cùng mất cảm và hoảng hốt.

Cậu ta không có cảm giác an toàn.

Nếu như nói, năm đó mẹ rời đi cái nhà này, không có mang Thẩm Lương Xuyên, có lẽ cậu ta còn không như vậy.

Khi đó, bà không có bất kỳ dấu hiệu gì mang theo Thẩm Lương Xuyên rời đi, đã để cho cậu ta thường xuyên ở trong đêm khuya hỏi ý kiến mình.

Không phải bởi vì mình làm không tốt, không phải bởi vì bình thường cậu ta thường xuyên khiến tức giận, cho nên mẹ và anh trai mới có thể không cần cậu ta nữa...

Cậu ta rất muốn chăm sóc mẹ, cậu ta rất cần một ngôi nhà.

Nhất là lúc ấy...

Cậu ta là niên thiếu vô tri, chạy ra nước ngoài du học.

Ở trong quốc gia xa lạ, vô cùng nhớ cái nhà này.

Thế nhưng khi caauij ta mơ ước trong ngày nghỉ có thể trở về nhà cảm nhận được sự ấm áp của gia đình, lại được cho biết tin dữ này.

Đến nay cậu ta còn nhớ rõ, lúc ấy cha gọi điện thoại cho cậu ta, nói mẹ mang theo anh trai rời đi, khi đó cậu ta cách điện thoại di động, cách biển rộng mênh mông, nơi tha hương đất khách, hỏi thăm cha: "Vậy con thì sao?"

Kỳ thật, chính cậu ta cũng không biết, một câu nói kia là có ý gì, thế nhưng cậu ta cũng hỏi lên.

Sau đó, vào giai đoạn người khác sinh mờ mịt lớn nhất, là Mai Phụng xuất hiện.

Thẩm Từ Hào vẫn luôn nhận biết Mai Phụng.

Thân là thư ký của cha, bọn họ đã sớm gặp qua.

Mai Phụng đối với cậu ta rất tốt.

Mà sau khi mẹ rời nhà, Mai Phụng bắt đầu chiếu cố cuộc sống của hai cha con bọn họ.

Ánh mắt bà ta ẩn nhẫn, mang theo ấm áp, đều để cha con bọn họ cảm giác được vui vẻ.

Nhất là Mai Phụng đối với mình.

Kỳ thật bà ta so với cậu ta chỉ tầm mười tám mười chín tuổi.

Lúc bà ta gả cho cha, cũng mới chừng ba mươi lăm tuổi.

Còn trẻ như vậy, lại là mẹ kế cậu ta.

Cậu ta nhiều lần thấy được bà ta đi tìm giúp việc quen của mình, hỏi thăm thói quen của cậu ta.

Là Mai Phụng, để cậu ta một lần nữa cảm nhận được ấm áp.

Huống hồ, đã nhiều năm như vậy.

Mai Phụng chưa từng làm qua chuyện có lỗi với cậu ta, tám năm như một, loại tốt kia, là thật sự phát ra từ nội tâm.

Cậu ta không phải cái kẻ ngu, đương nhiên cảm thụ được Mai Phụng đối với cậu ta, là chân tâm thật ý.

Cho nên, mỗi lần đối mặt với mẹ đẻ, cậu ta luôn luôn không nhịn được đứng ở bên phía Mai Phụng.

So với Hạ Diệp Hoa, cậu ta càng thêm tín nhiệm Mai Phụng!

Nhưng bây giờ...

Cậu ta lại phát hiện, Mai Phụng lại đi tính kế bà xã của mình!

Cậu ta bình tĩnh nhìn Mai Phụng, chờ đến khi lấy lại tinh thần, lúc này mới lên tiếng: "Vi sao đi phải làm như vậy?"

Cậu ta cần một giải thích hợp lý!

Không, có thể nói cậu ta không biết lý do gì, có thể để Mai Phụng đến phá hư quan hệ của cậu ta và Hạ Noãn Noãn.

Mai Phụng nghe nói như thế, vành mắt lập tức đỏ lên, bà ta cắn bờ môi, một lúc sau mới lên tiếng: "Tử Hào, thật xin lỗi..."

"Vi cái gì? Tôi chỉ muốn một lý do."

Mai Phụng cúi đầu, nước mắt lăn xuống từng giọt.

Một lúc sau, bà ta mới hít vào một hơi thật sâu: "Tử Hào, ta cảm thấy, cô ta không xứng với con."

Một câu roi xuống, Thẩm Tử Hào nhất thời ngây ngẩn cả người!

Cậu ta kinh ngạc nhìn chằm chằm Mai Phụng: "Di Mai, con vẫn cho là, đối với vụ hôn nhân này, là đi đồng ý..."

Mai Phụng ngẩng đầu lên: "Đúng, ngay từ đầu, là ta đồng ý. Thế nhưng về sau, ta thấy được ba mẹ của cô ta, ta liền không đồng ý! Bởi vì nhà bọn họ, không thể mang đến cho con bất kỳ trợ giúp nào!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 899: Không phải cô.. (18)

Thẩm Tử Hào nghi hoặc nhìn Mai Phụng: "Tại sao con cần bọn họ mang tới trợ giúp?"

Mai Phụng cắn răng: "Thẩm Lương Xuyên sắp đi ông cụ gọi về nhà! Sao con không nóng nảy?"

Thẩm Tử Hào càng mù mờ hơn: "Gấp cái gì?"

"Ông cụ, muốn giao Thẩm gia cho Thẩm Lương Xuyên rồi! Những ngày này cha con gấp vô cùng, cái nhà này là của cha con, sau đó cha của con sẽ cho con!"

Thẩm Tử Hào nghe nói như thế, bưng bình: "Cho nên, di cảm thấy tôi không có cách nào cạnh tranh với Thẩm Lương Xuyên, liền muốn tìm cho tôi một người có bối cảnh?"

Mai Phụng gật đầu.

Thẩm Từ Hào siết chặt tay: "Con đã biết."

Mai Phụng cho là cậu ta không tức giận, cúi đầu, thờ dãi: "Từ Hào, ta, ta biết cách làm của ta không đúng, nhưng là vì con, vì tương lai của con, nhất định ta phải làm như thế... Cha mẹ Noãn Noãn cũng không thể mang cho con cái gì, chỉ trở thành gánh vác của con! Thẩm Lương Xuyên lại cường thế như vậy, ta thật sự sợ con đầu không lại cậu ta... Đến sau cùng, sẽ không có gì cả."

Bà ta đưa tay ra, lau nước mắt.

Sau đó mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Từ Hào... Ta thật sự đều muốn tốt cho con."

Bà ta ngẩng đầu lên, lúc đầu cho là đối mặt với mình, là về mặt Thẩm Từ Hào tha thứ, lại không nghĩ tới, ngẩng đầu một cái, đối đầu, lại là biểu hiện kiên nghị của Thẩm Từ Hào.

Mai Phụng sững sờ, liền nghe thấy Thẩm Từ Hào chậm rãi mở miệng nói: "Dì Mai, tuy chúng ta không phải mẹ con, lại tình như mẹ con, con nghĩ, có một số việc, con không nói qua với dì, dì sẽ không hiểu, bắt quá bây giờ, con muốn nói cho dì ý nghĩ của con."

Trong lòng Mai Phụng, bỗng nhiên dâng lên một tia dự cảm không tốt.

Chợt, bà ta liền nghe thấy Thẩm Từ Hào mở miệng nói: "Đầu tiên, con là một người đàn ông, Thẩm Lương Xuyên không có cưới một người vợ gia thế, tại sao con phải dựa vào bà xã đến tranh?"

Cái này vừa nói, Mai Phụng liền ngây ngẩn cả người.

Thẩm Từ Hào tiếp tục mở miệng: "Tiếp theo, con chưa từng có nghĩ tới, muốn đi tranh đoạt cái gì! Con có thể làm, chỉ là làm tốt chính mình. Con tin tưởng ông nội nhìn là năng lực. Huống hồ, toàn bộ Thẩm gia đều là ông nội tự mình gây dựng. Cái nhà này là của bọn họ, ông nói người nào, sẽ cho ai, tại sao con phải tranh thủ?"

Mai Phụng ngây người lần nữa, chần chờ mở miệng nói: "Từ Hào, tất cả vinh hoa phú quý của cái nhà này, chẳng lẽ con cũng không cần sao? Con..."

Thẩm Từ Hào lại nhìn bà ta chăm chăm như cũ, một lúc sau mới chậm rãi mở miệng nói: "Dì Mai, xem như anh con tiếp nhận Thẩm gia, con cũng là người của Thẩm gia, anh ấy sẽ không đuổi con đi. Không phải sao?"

Mai Phụng một câu cũng nói không nên lời.

Bà ta nhìn chăm chăm Thẩm Từ Hào.

Giờ khắc này, bà ta mới đột nhiên có một loại cảm giác.

Đưa trẻ một mực bị mình nắm lấy, trưởng thành.

Bà ta mở to hai mắt nhìn, liền thấy Thẩm Từ Hào thất vọng nhìn bà ta: "Sau cùng, Dì Mai, đây đều là ý nghĩ của dì, áp đặt trên người con. Trước khi đi làm những chuyện này, có hỏi qua ý nghĩ của con hay không?"

"Thậm chí, xem như dì không đồng ý, dì cũng có thể nói thẳng, làm việc hãm hại hèn hạ như vậy..."

Thẩm Từ Hào nhíu lông mày, không có tiếp tục nói hết.

Cậu ta chỉ đứng lên, nhìn Mai Phụng: "Dì Mai, thật xin lỗi. Tha thứ con không cách nào gạt bừa cách làm của dì."

Cậu ta đứng lên, đi ra ngoài, Mai Phụng gấp gấp, trực tiếp hỏi: "Con đi đâu vậy?"

"Noãn Noãn là bà xã con, cô ấy đi đâu, con liền theo đó. Con qua tìm cô ấy."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 900: Không phải cô.. (19)

Thẩm Từ Hào nói xong câu nói này, liền trực tiếp đứng lên, quay người rời đi.

Chỉ để lại Mai Phụng, đứng tại chỗ, cả người giống như bị sét đánh.

Câu nói trước khi Thẩm Tử Hào rời đi..

"Thậm chí, di không đồng ý, di cũng có thể nói thẳng, phương pháp hãm hại hèn hạ như vậy..."

Hèn hạ...

Cậu ta nói bà ta dùng biện pháp rất hèn hạ...

Đứa bé này, bà ta trút xuống tất cả tâm huyết, từng bước một, để cậu ta từ sự mâu thuẫn, cho tới bây giờ vô cùng tín nhiệm bà ta.

Nhưng bây giờ, cậu ta lại dùng ngữ khí thất vọng như vậy, nói bà ta hèn hạ...

Mai Phụng nhất thời giống như bị rút đi tất cả khí lực, hai chân mất lực, ngã ngồi trên ghế.

Bà ta dùng thời gian tám năm, ám hóa tim của cậu.

Nhưng bây giờ, cũng bởi vì Hạ Noãn Noãn, giữa bọn họ, xuất hiện hiểm khích sao?

Mai Phụng nắm chặt tay.

Bà ta ở trước mặt cậu, cho tới bây giờ biểu hiện đều rất tốt, cho nên chưa từng có dạy cho cậu ta xã hội hiểm ác.

Bà ta căn bản cũng không dám biểu hiện ra ngoài a.

Bởi vì... Bà ta sợ hãi là loại tình huống này.

Mai Phụng đứng tại chỗ, thật lâu không cách nào tiêu tan.

Hạ Noãn Noãn... Đều là Hạ Noãn Noãn!

Mai Phụng cắn chặt răng, nhưng chợt nở nụ cười gằn.

Hạ Noãn Noãn, nhìn qua ngoài rèm trong cửa.

Dạng này người chắc chắn sẽ không tùy tiện tha thứ cho Thẩm Tử Hào, cho nên, chờ đến khi Thẩm Tử Hào vấp phải trắc trở, khẳng định vẫn sẽ về nhà.

Không chừng... Thẩm Tử Hào về nhà, liền chán ghét Hạ Noãn Noãn cũng không nhất định?

Cho nên, bà ta lặng lẽ chờ xem kịch vui đi!

-

Thẩm Tử Hào rời khỏi Thẩm gia, trực tiếp lái xe, đi tới khi phòng thuê của Hạ Noãn Noãn.

Cậu ta nhìn chăm chăm trên lầu, nhưng trong lòng lại nghĩ, đợi lát nữa Hạ Noãn Noãn xuống lầu, cậu ta phải nói gì, để Hạ Noãn Noãn tha thứ?

Cậu ta nhíu lông mày, thờ dài.

Kỳ thật, cậu ta tuyệt đối không ngờ rằng, Mai Phụng lại là một người như vậy.

Trước kia, Mai Phụng đối tốt với cậu ta, cậu ta cảm thấy rất dễ chịu.

Nhưng bây giờ, bà ta vì muốn tốt cho cậu ta mà đánh chiêu bài, làm ra tổn thương Noãn Noãn.

Áy náy với Hạ Noãn Noãn, để cậu ta nhíu lông mày.

Cậu ta thờ dài, liền dựa vào ghế lái, ngồi ở nơi đó, bình tĩnh nhìn trong phòng.

Bóng đêm sâu hơn.

Cậu ta, cứ ở trong xe như vậy, ngủ thiếp đi.

Một đêm này, cậu ta mơ nhiều giấc mơ.

Trong mơ, một hồi là Hạ Diệp Hoa, một hồi là Mai Phụng.

Một hồi lại là Hạ Noãn Noãn.

Ba người thay phiên nói cho cậu ta, nói đầu óc cậu ta choáng váng.

Thăng đến bên tai truyền tiếng "Cốc cốc", lúc này cậu ta mới giật mình tỉnh lại!

Khi mở mắt, cậu ta còn đang nghi ngờ chính mình ở chỗ nào.

Nhưng quay đầu, nhìn thấy Hạ Noãn Noãn ngoài cửa sổ xe, cả cậu ta liền lập tức thanh tỉnh.

Vội vàng mở cửa xe ra, vừa định nói chuyện, liền thấy Hạ Noãn Noãn tức hồng hồng mở miệng nói: "Sao anh lại ngủ thiếp ở trong xe? Sao anh không hiểu chuyện như thế! Anh có biết hay không! Đoạn thời gian trước có người đưa tin, nói là có người ngủ ở trong xe hít thở không thông!! Rốt cuộc anh có biết chiều cổ tốt chính mình hay không? Đã là đàn ông hơn hai mươi tuổi, làm sao còn như đứa bé!..."

Hạ Noãn Noãn bởi vì sốt ruột, giọng nói có chút trùng xuống.

Thế nhưng Thẩm Tử Hào nghe tiếng kia, nghe nói đông dài, lại cảm giác được, một dòng nước ấm phát ra từ nội tâm, chảy xuôi trong thân thể.

Hạ Noãn Noãn chính là như vậy, cho dù đang mắng cậu ta, cậu ta cũng cảm thấy toàn thân đều thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 901: Không phải cô.. (20)

Cậu sợ nhất, là cô không để ý tới mình.

Trước kia cậu ta không hiểu, cái gì gọi là yêu.

Nhìn người khác yêu tới chết đi sống lại, cậu ta đã cảm thấy không có sức lực.

Thế nhưng giờ này khắc này, cậu ta mới phát hiện, yêu có lẽ cũng không phải là oanh liệt, mà chính là bình thường?

Giống như cậu ta và Hạ Noãn Noãn, đoạn tình yêu giữa hai người lên men trong thời gian này.

Thẩm Tử Hào bỗng nhiên đẩy cửa xe ra, toàn bộ người chui từ trong xe ra, ôm lấy Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn bị hành động này làm cho khiếp sợ.

Lời nói lập tức nghẹn trong cổ họng, cảm thụ được nội tâm Thẩm Tử Hào vào giờ phút này không bình tĩnh.

Lời của cô, lập tức trở nên ôn nhu: "Thế nào?"

Trước kia Hạ Noãn Noãn nghĩ tới, đời này mình sẽ đổi động tâm với người nào.

Cô vẫn cho là, người mình thích hẳn là loại người không lạnh không nóng, tính tình giống như cô.

Cô tuyệt đối không ngờ rằng, chính mình có một ngày, sẽ thích Thẩm Tử Hào không có lý do.

Cái chàng trai này, có rất nhiều khuyết điểm.

Xúc động, bảo thủ, trong một số chuyện lại lộ ra ngây thơ như vậy.

Nhưng kỳ thật, anh thiện lương, tâm anh lưu giữ chính nghĩa, thậm chí đối với trái phải, rất rõ ràng.

Hạ Noãn Noãn thờ dài, cảm thấy mình cứ tha thứ cho anh như vậy, thật sự là lợi cho anh rồi.

Thế nhưng một giây sau, liền nghe thấy Thẩm Tử Hào mở miệng: "Noãn Noãn, thật sự xin lỗi..."

Hạ Noãn Noãn sững sờ.

Thẩm Tử Hào liền mờ mịt mở miệng nói: "Anh không biết tại sao dì Mai đột nhiên trở nên như vậy, hay là bà ấy vẫn luôn là dạng người này... Chuyện lần này, đều là một tay bà ấy thiết kế. Cho tới bây giờ anh chưa từng hoài nghi bà, anh tin nhiệm bà ấy như vậy, trong lòng coi bà thành mẹ..."

Cậu ta từ từ thổ lộ tất cả mờ mịt, uy khuất của mình.

Tầm Hạ Noãn Noãn, liền mềm mại.

Cô ôm cậu ta, mở miệng nói: "Đừng khổ sở, hiện tại nhận rõ ràng con người của người khác, cũng không muộn. Từ Hào, em cảm thấy có một số việc, anh nhất định phải đánh bóng mắt, chuyện lần này, anh phát hiện chân tướng, như vậy trước đó thì sao? Bà ấy và mẹ của anh náo loạn mâu thuẫn nhiều lần như vậy, nhiều lần đều không có kết quả. Trước anh một mực tin tưởng bà ấy, hiện tại thế nào..."

Hiện tại thế nào?

Nghĩ đến chuyện ảnh chụp đầu tiên, nghĩ đến lần trước Tống Nguyên Hi ăn cơm cùng bọn họ có nói...

Lần đầu tiên Thẩm Từ Hào cảm giác được, kỳ thật chính mình cho tới bây giờ đều chưa từng thực sự nhận biết qua Mai Phụng.

Cuối cùng cậu ta bắt đầu nghiêm túc tự hỏi, ở trong đó có sự hiểu lầm hay không.

Lúc cậu ta chính tự hỏi, liền nghe thấy Hạ Noãn Noãn tiếp tục hỏi thăm: "Hôm qua anh đến đây lúc nào?"

Thẩm Từ Hào lập tức thu hồi suy nghĩ của mình, vẫn ôm cô như cũ, không nói lời nào: "Em đi, anh liền đến."

Hạ Noãn Noãn tính toán thời gian: "Anh ở bên ngoài gây người mười mấy tiếng rồi sao?"

Trời ạ!

Cô nóng nảy hỏi thăm: "Anh lạnh không?"

Thẩm Từ Hào gật đầu: "Lạnh."

Sau đó tội nghiệp mở miệng: "Anh còn đói bụng, vẫn không có ăn cái gì."

Hạ Noãn Noãn càng sốt ruột: "Chỗ em có mì, anh đi ăn với em chút."

"Được."

Thẩm Từ Hào ôm Hạ Noãn Noãn, nghe nói như thế, nhất thời lộ ra một nụ cười giảo hoạt.

cậu ta biết, Noãn Noãn nhà mình ôn nhu lại thiện lương, sẽ không thực sự giận.

Cậu ta về sau, nhất định phải thật tin tưởng Noãn Noãn.

-

Sau khi ăn mì xong, toàn bộ thân thể đều ấm áp.

Thẩm Từ Hào hỏi thăm Hạ Noãn Noãn: "Vừa rồi em dự định đi đâu?"

Hạ Noãn Noãn mở miệng nói: "Không phải anh của anh nhập viện sao? Em dự định đi xem một chút. Cũng không biết thân thể mẹ thế nào."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 902: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (1)

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, vội mở miệng: "Anh đi chung với người."

Hạ Noãn Noãn gật đầu.

Trên đường hai người tại tới bệnh viện, Thẩm Từ Hào bỗng nhiên đưa cho Hạ Noãn Noãn một chùm chìa khóa.

Hạ Noãn Noãn sửng sốt.

Thẩm Từ Hào mở miệng: "Đây là nhà anh mua ở Hải Nam, rất thích hợp cho cha mẹ ở lại."

Hạ Noãn Noãn mở to hai mắt nhìn.

Thẩm Từ Hào nhìn về phía trước: "Anh cảm thấy đi Mai cảm mất đồ cưới của em, là không đúng. Anh cũng biết rõ, anh cho em tiền, khẳng định em không muốn, cho nên cũng chỉ đành làm vậy, em gửi chìa khóa cho cha mẹ, để bọn họ đến nhà mới ở."

Hạ Noãn Noãn cắn môi, khẽ gật đầu.

Cô không phải mạnh hơn tính cách.

Nhất là nghĩ đến cha mẹ thuê nhà của người khác ở, đã cảm thấy trong lòng bồn chồn.

Hiện tại có nhà mới, cô cũng cảm thấy hẳn là nên cho cha mẹ.

Cùng lắm thì... Cô không muốn 999 vạn đồ cưới nữa.

Nghĩ tới đây, Hạ Noãn Noãn khẽ gật đầu, cầm chìa khóa trong tay.

Hai người đến bệnh viện, Thẩm Lương Xuyên và Hạ Diệp Hoa đang ở trong phòng bệnh.

Chân Thẩm Lương Xuyên bị thương đã không có việc gì lớn, chẳng qua là thương cân động cốt một trăm ngày, cần nuôi dưỡng.

Hai người bọn họ đi vào phòng, có thể nhìn thấy ánh mắt Thẩm Lương Xuyên sáng lên, nhưng khi nhìn thấy hai người bọn họ, liền nhất thời thất vọng nhúu lại lông mày.

Thẩm Từ Hào khiêu mi, "Thế nào, về mặt của anh là sao, không chào đón chúng tôi à?"

Tuy hai người hòa hảo rồi, thế nhưng đến cùng đều là người kiêu ngạo, người nào cũng không nguyện ý cúi đầu.

Cho nên mỗi lần gặp gỡ, đều mang mùi thuốc súng.

Hạ Diệp Hoa lập tức cười: "Không phải là không chào đón các con? Là hôm nay tiểu Kiều nói làm ít chuyện, vẫn không có đến, là người nào đó nhờ bà xã mình rồi!"

Thẩm Từ Hào hừ lạnh một tiếng: "Nhớ bà xã thì mình chú ý an toàn, ngốc nghếch chạy ra trước xe, cũng chỉ anh làm được!"

Ngữ khí tuy mang theo châm chọc, thế nhưng vẫn không che giấu được quan tâm.

Thẩm Lương Xuyên nhúu mày: "Hai người tới làm gì?"

Dù thế nào cũng sẽ không phải đến trào phúng anh đấy chứ.

Thẩm Từ Hào lập tức mở miệng: "Chúng tôi không phả là tới thăm anh, chúng tôi là đến xem mẹ!"

Một câu roi xuống, ánh mắt Hạ Diệp Hoa lập tức sáng lên, hưng phấn mở miệng: "Tôi không sao, thân thể tôi rất tốt!"

Trông thấy Hạ Diệp Hoa thật tình quan tâm, Thẩm Từ Hào yên lặng

Trong khoảng thời gian này, cùng bà tiếp xúc càng ngày càng nhiều.

Thẩm Từ Hào càng cảm thấy, Hạ Diệp Hoa không giống như là loại phụ nữ có thể bỏ rơi chồng con.

Vừa nghĩ tới đây, cũng cảm giác được trên chân bị đá một chút, cậu ta hơi sửng sò, quay đầu liền thấy Hạ Noãn Noãn nháy mắt với mình, sau đó đưa bữa sáng mang theo, bỏ vào trong tay của mình.

Cậu ta đi đến bên người Hạ Diệp Hoa, bỗng nhiên mở miệng: "Mẹ, mẹ ăn sáng chưa? Chưa ăn, tranh thủ thời gian ăn chút."

Đều cái giờ này, làm sao có thể không có ăn?

Nhưng Hạ Diệp Hoa vẫn mở miệng: "Không, đang đói đây!!!"

Bà vội vàng tiếp nhận bữa sáng trong tay Thẩm Từ Hào, bắt đầu ăn.

Trong phòng bệnh trò chuyện vui vẻ, thế nhưng ánh mắt Thẩm Lương Xuyên, lại lộ ra u ám.

Từ tối hôm qua sau khi Kiều Luyến rời đi, cho tới bây giờ đều chưa từng có tới.

Cô nói có chuyện bận rộn một chút, đang bận cái gì?

Không biết vì cái gì, trong lòng của anh bỗng nhiên dâng lên một loại ý nghĩ không tốt, anh ngồi ngay ngắn: "Mẹ, bây giờ mẹ giúp con xử lý thủ tục xuất

viện một chút, con muốn xuất viện."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 903: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (2)

Hạ Diệp Hoa bị anh làm cho có chút không hiểu: "Vì sao lại xuất viện? Không phải bác sĩ nói, để con ở vài ngày, quan sát một chút sao?"

Thẩm Lương Xuyên lại nhú mày: "Con cảm thấy đã không có chuyện gì."

Hạ Diệp Hoa còn muốn nói điều gì, Thẩm Tử Hào chợt nhìn qua: "Anh khẳng định muốn xuất viện?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Thẩm Tử Hào mở miệng: "Vậy tôi đi xử lý giúp anh."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu lần nữa.

Thẩm Tử Hào đi ra ngoài, làm thủ tục xuất viện cho Thẩm Lương Xuyên.

Hạ Noãn Noãn đi theo phía sau anh: "Thân thể anh còn chưa tốt, tại sao phải xuất viện?"

Thẩm Tử Hào mở miệng: "Ai biết được! Từ nhỏ anh ấy đã có chủ kiến, nhưng vô luận làm chuyện gì, đều có lý do. Anh ấy nói ra viện, khẳng định là xảy ra chuyện rồi."

Hạ Noãn Noãn nhú lông mày: "Sẽ không phải là, Luyến Luyến xảy ra chuyện gì chứ?"

Thẩm Tử Hào nhìn về phía cô: "Vì sao nói như vậy?"

"Tôi hôm qua không phải em nói với anh, em cảm thấy Luyến Luyến có điểm là lạ sao?"

Thẩm Tử Hào gật đầu.

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Luyến Luyến gọi điện thoại cho em, nói là để cho em bên mẹ nhiều hơn, giống như là bàn giao hậu sự..."

Trông nét Thẩm Tử Hào co rụt lại, bước nhanh hơn: "Chúng ta mau chóng làm thủ tục xuất viện đi."

-

Thẩm Lương Xuyên ngồi trong phòng bệnh, trong lòng bất an, chậm rãi mở rộng.

Anh cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho Kiều Luyến.

Nhưng điện thoại đối phương, đã không cách nào kết nối, tắt máy.

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày, gọi điện thoại về nhà, thím Lý nghe.

Thẩm Lương Xuyên hỏi thăm: "Phu nhân đang làm gì?"

"À, qua sân bay tiễn tiểu Dịch thiếu gia rồi."

Thẩm Lương Xuyên khiêu mi: "Tiễn tiểu Dịch sao? Cậu ấy đi chỗ nào?"

"Nói là ra nước ngoài học rồi."

Thẩm Lương Xuyên kinh ngạc.

Kiều Dịch ra nước ngoài học, chuyện này đã sớm thương lượng qua, nhưng bây giờ không phải thời gian bên nước ngoài tuyển sinh!

Mà hôm nay Kiều Dịch muốn đi, vì cái gì không có người cho anh biết?

Thẩm Lương Xuyên bối rối, nhấc chân nhảy từ trên giường xuống: "Bây giờ tôi trở về nhà, nếu như phu nhân về nhà, thím nói với tôi một tiếng."

"Được rồi."

Thẩm Lương Xuyên nóng nảy thay quần áo, Hạ Diệp Hoa nhìn thấy, liền không nhịn được nói đông dài: "Sao con gấp gấp như vậy? Bác sĩ mấy ngày nay chân con cũng không thể dùng sức..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Lương Xuyên đã mặc xong đồ, lò cò ra cửa.

Ở cửa có xe lăn, anh ngồi ở phía trên, lăn xe đi ra ngoài.

Lúc này, Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn chạy tới, thấy bọn họ, lập tức hỏi thăm: "Sao vậy?"

Thẩm Lương Xuyên mở miệng: "Đưa anh về nhà."

Thẩm Từ Hào gật đầu.

Một đám người lên xe, về biệt thự Thẩm gia.

Bất an trong lòng Thẩm Lương Xuyên, lại càng mãnh liệt.

Anh nhú lông mày, luôn cảm thấy sự tỉnh có chút không đúng.

Lúc đang xoắn xýt, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Thẩm Lương Xuyên nghe, liền nghe thấy tiếng Tống Nguyên Hi: "Anh Lương Xuyên, thật sự xin lỗi."

Ngữ khí Thẩm Lương Xuyên lạnh lẽo: "Sao vậy?"

Tống Nguyên Hi mở miệng: "Em đáp ứng anh không đem chuyện tám năm trước nói cho cô ấy, em nuốt lời rồi."

Thẩm Lương Xuyên lập tức siết chặt tay, toàn bộ trông mất đều co lại!

"Tống Nguyên Hi! Nếu như Kiều Luyện xảy ra chuyện gì, cả đời này anh cũng sẽ không tha thứ cho em!"

Lời này rơi xuống, anh liền trực tiếp cúp điện thoại!

Xe nhanh chóng tới biệt thự Thẩm gia.

Thế nhưng nghênh đón Thẩm Lương Xuyên, lại là một đơn thỏa thuận ly hôn lẻ loi trên bàn sách thư phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 904: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (3)

Xe Thẩm Từ Hào, đứng ở trong biệt thự Thẩm gia.

Xe còn không có dừng hẳn, Thẩm Lương Xuyên đã nhảy xuống xe, khắp khểnh xông vào trong nhà.

Thím Lý trông thấy anh về, hơi sững sờ: "Tiên sinh?"

Thẩm Lương Xuyên lại mở miệng: "Phu nhân đâu?"

Thím Lý nhìn lên lâu một chút: "Sáng sớm đưa tiểu Dịch thiếu gia qua sân bay. Cho tới bây giờ cũng không trở về."

Buổi sáng đã đi...

Trông nét Thẩm Lương Xuyên co rụt lại, anh vội mở miệng nói: "Lúc phu nhân rời đi, có cầm hành lý hay không?"

Thím Lý lắc đầu: "Không có, phu nhân đưa Tiểu Dịch rời đi, sao lại cảm hành lý?"

Thẩm Lương Xuyên buông lỏng, đã thấy thím Lý nhủ lòng mảy: "Nhưng khi tiểu Dịch thiếu gia rời đi, ngược lại ôm hai hành lý."

Hai hành lý!

Thẩm Lương Xuyên vừa mới buông lỏng, bỗng dừng trầm xuống.

Anh nghĩ tới điều gì, trực tiếp mở miệng: "Trước khi phu nhân đi, có nói gì hay không?!"

Thím Lý lập tức mở miệng: "À, nói là giấy tờ của cậu, trong thư phòng."

Trong thư phòng...

Anh khập khiễng, nhanh chân đi lên lầu.

Bởi vì chân trái bó thạch cao, không cách nào động đậy, lên lầu đều rất tốn sức, Anh lại giống như không cảm giác thấy, đi thẳng lên lầu, vào thư phòng!

Trong thư phòng hết như cũ, chỉ có ở trên bàn sách, để một trang giấy.

Thẩm Lương Xuyên hơi sững sờ, đi về phía trước hai bước.

Khi ánh mắt anh rơi vào tờ giấy kia, trông mắt bỗng nhiên co rụt lại!

5 chữ to "Thư thỏa thuận ly hôn", cứ như vội vàng không kịp chuẩn bị xông vào trong tầm mắt của anh!

Thẩm Lương Xuyên chỉ cảm thấy giống như là một sấm sét bổ vào bên tai, để anh có một loại cảm giác không cách nào nói rõ.

Giống như trước mắt đều là giả.

Anh mở to mắt, cô liền ở bên người.

Thế nhưng, anh bình tĩnh tới gần, này thư thỏa thuận ly hôn, lại nằm lạnh lẽo trên bàn sách.

Hai tay Thẩm Lương Xuyên run rẩy, thậm chí có chút không dám đi lên phía trước.

Đúng lúc này, Hạ Diệp Hoa, Thẩm Tử Hào, Hạ Noãn Noãn chạy vào trong thư phòng.

Ba tầm mắt, đều rơi vào phần thư thỏa thuận ly hôn.

Trông mắt Hạ Diệp Hoa co rụt lại, kinh ngạc thốt lên một tiếng: "Chuyện gì xảy ra? Tiểu Kiều đâu?"

Thê thương trong lời nói, mang theo cảm xúc để cho người ta muốn khóc.

Dẫn đến mũi Hạ Noãn Noãn chua xót.

Thẩm Tử Hào cũng kinh ngạc nhìn lên tất cả trước mặt: "Cái này, cái này, anh, anh và chị dâu cãi nhau?"

Hạ Diệp Hoa cũng nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Lương Xuyên, con đã là gì tiểu Kiều sao? Vì sao Tiểu Kiều lại đi?"

Vì sao lại đi?

Thẩm Lương Xuyên cảm giác giống như là bị rút đi tất cả sức lực, trên đùi mềm nhũn, ngã ngồi ở trên ghế.

Đúng vậy.

Tiểu Kiều, vì sao em lại đi?

Em ở đâu?

Lúc anh đang suy tư, chợt nghe Hạ Noãn Noãn nói một câu: "Ở đây có thư."

Có thư...

Thẩm Lương Xuyên nhìn sang, chỉ thấy Hạ Noãn Noãn lấy thư ra: "Là cho anh!"

Hai tay Thẩm Lương Xuyên run rẩy, nhận lấy lá thư này, mở giấy viết thư ra, liền thấy nét chữ Kiều Luyến:

Từ Xuyên:

Khi anh thấy thư này, em cũng đã đi.

Em vẫn luôn cảm thấy, tám năm sau chúng ta gặp lại, là ông trời cho em vận may.

Thế nhưng em tuyệt đối không ngờ rằng, loại may mắn này, lại là xây dựng trên nỗi thống khổ của anh.

Cuối cùng em hiểu, vì sao nah luôn luôn gạt em chuyện tám năm trước.

Hiện tại, cuối cùng em biết chân tướng.

Em sẽ đi.

Đừng tìm em.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 905: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (4)

Từ Xuyên, thật xin lỗi.

Cho tới bây giờ em cũng không biết, chính mình của tám năm trước tùy hứng, sẽ tạo thành hậu quả như vậy.

Em cũng cho tới bây giờ không biết, những năm này, anh thay em gánh chịu nhiều như vậy.

Từ Xuyên, em yêu anh.

Em không nguyện ý tình yêu của chúng ta, đối với anh mà nói, thành một loại gánh vác.

Em cũng cách nào đối mặt với phần tình yêu này, bởi vì đây đối với Mạc Vô Tâm mà nói, là không công bằng.

Từ Xuyên, không gặp lại.

-

Một bức thư ngắn ngủi, Thẩm Lương Xuyên lại giống như thế nào cũng xem không hiểu, dùng sức nhìn chăm chăm tờ giấy kia.

Ánh mắt của anh giống như là muốn xuyên thấu tờ giấy kia, nhìn thấy nội tâm tiểu Kiều.

Anh nắm chặt tay, nỗ lực điều chỉnh hô hấp, thế nhưng cả người vẫn không thể không chế rét run.

Ánh mắt anh, dần dần mơ hồ.

Cuối cùng dừng lại câu nói sau cùng.

Từ Xuyên, không gặp lại.

Giống như năm đó, anh gọi điện thoại cho tiểu Kiều.

Tiểu Kiều, không gặp lại.

Sau đó, bọn họ liên thật sự là tám năm không có liên hệ!

Mà lần này, tiểu Kiều không gặp lại, lại là bao nhiêu năm?

Anh nỗ lực hít vào một hơi thật sâu, lại vẫn không cách nào ức chế nội tâm bi thương và khổ sở...

Trong phòng nhất thời không có người nói chuyện.

Hạ Diệp Hoa không biết lá thư này viết cái gì, chờ đến khi Thẩm Lương Xuyên xem xong, bà liền không nhịn được tiến lên, muốn nói chuyện.

Thế nhưng vừa muốn nói gì, lại bỗng nhiên dừng lại.

Bà nhìn chăm chăm con của mình.

Thẩm Lương Xuyên luôn luôn bình tĩnh, sự tình gì, hình như cũng không cách nào lay động tim của anh.

Dù là tám năm trước, bị đuổi ra khỏi Thẩm gia, anh vẫn bình tĩnh như vậy.

Anh là một người, xưa nay không đem cảm xúc lộ ra ngoài.

Năm ngày trước, mẹ con bọn họ đã trải qua mưa gió, từ trước tới nay bà chưa từng gặp qua Thẩm Lương Xuyên như vậy...

Trong cặp mắt của anh, từ trước đến nay thâm thúy giống như đại hải, có thể trải qua được bất kỳ gió tanh mưa máu.

Thế nhưng lần này...

Những khổ sở bi thương kia, lại giống như cuối cùng không thể nhận ra được, chậm rãi tiết lộ ra ngoài từ ánh mắt anh, chậm rãi lan tràn đến toàn thân.

Anh ngồi ở đó, rõ ràng vẫn không lộ vẻ gì như cũ, thế nhưng là loại cảm xúc kia, lại tràn ngập cả phòng.

Để bất luận người nào đều không dám nói chuyện, tới quấy rầy anh.

Hạ Diệp Hoa nhìn chăm chăm Thẩm Lương Xuyên, vốn muốn hỏi thăm, cứ như vậy ngẩn trong cổ họng.

Một lúc sau, bà mới nhìn Thẩm Tử Hào và Hạ Noãn Noãn: "Chúng ta xuống lầu trước đi."

Thẩm Tử Hào và Hạ Noãn Noãn nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, hai người đều khẽ gật đầu.

Trong lúc nhất thời trong thư phòng, chỉ còn lại có Thẩm Lương Xuyên.

Dù là trong ngày mùa đông, hơi ấm trong phòng rất đủ.

Thế nhưng là giờ này khắc này, Thẩm Lương Xuyên lại cảm thấy rất lạnh.

Anh nhìn trong phòng, ánh mắt rơi vào trên ghế sofa bên cạnh.

Trước kia, trong thư phòng của anh, khi cô nằm chán, liền sẽ nằm ỏ trên ghế sofa kia, cầm điện thoại đi động chơi.

Nhưng bây giờ...

Nơi đó trống tuếch.

Không còn có người rồi.

Ý nghĩ này vừa ra, cũng cảm giác nơi ngực giống như là có một con dao, trực tiếp cắt lên ngực anh.

Máu chảy xuống.

Trong tay anh, còn nắm chặt tờ giấy kia.

Cô biết rồi...

Cô biết chân tướng tám năm trước.

Suy nghĩ một chút trong khoảng thời gian này, anh áy náy, anh liền không cách nào tưởng tượng, nếu như cô cũng áy náy vậy, có thể cũng không chịu nổi hay không?

Anh siết chặt tay, đột nhiên nhắm mắt lại.

Chuyện tám năm trước, lần nữa ôm vào trong đầu.

Chuyện chỉ có anh và Mạc Vô Tâm biết, đến Tống Nguyên Hi cũng không biết...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 906: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (5)

Tổng Nguyên Hi cho là, là anh và Mạc Vô Tâm vì trợ giúp phí bồi thường vi phạm hợp đồng cho Kiều Luyến, cho nên mới xảy ra tai nạn xe, giận chó đánh mèo đến Kiều Luyến..

Thế nhưng chỉ có anh mới biết, có một ít chuyện, anh không có nói cho Tổng Nguyên Hi.

Khi đó, Kiều Luyến bỗng nhiên rời câu lạc bộ.

Sau khi tinh thần anh sa sút, Mạc Vô Tâm vẫn muốn lập nhóm với anh.

Thế nhưng người đầu tư câu lạc bộ, bởi vì tiểu Kiều rời khỏi, yêu cầu bọn họ khoản phí bồi thường vi phạm hợp đồng kénh xù.

200 ngàn.

Đối với anh trước kia mà nói, chẳng qua là chín trâu mất sợi lông.

Nhưng đối với việc vừa mới bỏ nhà, tự lực cánh sinh, mới có thể miễn cưỡng ăn no, cũng là cái giá trên trời.

Công việc gì, có thể một lúc lấy ra 200 ngàn chứ?

Anh và Mạc Vô Tâm, lúc ấy đều ở trạng thái nghèo khó.

Mà đúng lúc này, có ngày tiểu Kiều gửi tin trên mạng:

【 Tiểu Kiều: Từ Xuyên, 10 vạn em đưa cho anh, có thể trả lại cho em không? Em có việc gấp. 】

Cô cho anh 10 vạn...

Trước khi thành lập câu lạc bộ, cô cho bọn họ tiền thuê phòng trọ và làm những chuyện khác.

Thẩm Lương Xuyên lập tức không mở miệng được, lại đi nhờ 200 ngàn.

Cô nói có chuyện gấp, chuyện này, khẳng định rất gấp?

Cho nên, anh nói với Mạc Vô Tâm, số tiền kia, bọn họ bỏ ra.

Biện pháp nhanh chóng kiếm tiền, rất ít.

Vừa may lúc này, có người chơi game, muốn một trang bị nào đó.

Mà trang bị này, cần đánh thông qua mới có thể lấy.

Anh và Mạc Vô Tâm, chính chính ngâm mạng một tuần, chính là vì nhanh chóng thông qua, bán trang bị đi để bồi thường phí vi phạm hợp đồng.

Về sau...

Bọn họ đi ra ngoài.

Anh không nhìn thấy chiếc xe đó, bị Mạc Vô Tâm đẩy ra.

Mạc Vô Tâm bị đụng, trực tiếp đưa vào bệnh viện.

Ngay từ đầu, các bác sĩ chỉ làm kiểm tra, là không xảy ra chuyện gì.

Lòng ngực Mạc Vô Tâm đau, thế nhưng cậu ấy cũng không có coi đó là vấn đề, thậm chí còn cùng anh vui đùa.

Về sau... Anh nghĩ tới ngày ấy, ngày cùng tiểu Kiều gặp mặt.

Thế là, anh tìm cái cớ, rời bệnh viện, chạy tới tìm tiểu Kiều.

Thế nhưng lúc ấy, anh không nghĩ tới, hắn vừa vặn nghe được tiểu Kiều nghe điện thoại...

Cô gọi điện với bạn thân, một cái túi, mười vạn, ánh mắt của cô cũng đều không chớp đã mua.

Thì ra, cái cô gọi là nhu cầu cấp bách, là vì mua cái túi?

Thế nhưng rốt cuộc cô có biết hay không, vì cái túi này, anh em tốt của anh nằm trong bệnh viện.

Mà anh cũng suýt chết!

Vừa lúc này, Tổng Nguyên Hi gửi tin nhắn tới, Mạc Vô Tâm đột nhiên bệnh tình nguy kịch!

Anh rời đi quán Cafe, chạy về bệnh viện.

Mạc Vô Tâm không thể cứu giúp, từ vong.

-

Về sau.

Tổng Nguyên Hi luôn miệng nói, là Kiều Luyến hại chết anh của con bé.

Nhưng xưa nay anh lại không biết phản bác làm sao.

Mạc Vô Tâm là vì cứu anh mới chết.

Mà bọn họ, lại bởi vì 200 ngàn mà xảy ra chuyện.

Tất cả đều là bởi vì Kiều Luyến không có cho bất kỳ giải thích nào mà rời khỏi, đều là bởi vì Kiều Luyến, vì mua một cái túi!

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, liền cúi thấp đầu xuống.

Anh biết, Kiều Luyến là vô tội.

Mạc Vô Tâm chết, không phải do cô trực tiếp tạo thành.

Thế nhưng anh lại không qua được lòng mình.

Cho tới bây giờ anh cũng không dám nói cho Kiều Luyến chân tướng, chính là sợ Kiều Luyến biết, sẽ không chịu nổi loại đau khổ và áy náy này.

Mà trong tám năm, sinh hoạt của cô gian khổ như vậy, chắc hẳn đã hiểu mười vạn đối với bọn họ mà nói, là khó cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 907: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (6)

Thẩm Lương Xuyên buông lỏng cánh tay vô lực.

Anh thống khổ nhắm mắt lại.

Có chuyện của Mạc Vô Tâm, xen kẽ giữa hai người, lúc này Kiều Luyến, cũng là bởi vì áy náy, cho nên mới rời đi anh sao?

Thế nhưng..

Anh không muốn cô rời đi.

Anh nhớ cô...

Thẩm Lương Xuyên lao đảo đứng lên, đi ra khỏi phòng.

Đẩy cửa phòng ngủ ra, liền phát hiện trong phòng ngủ, thứ thuộc về cô, đều đã bị thu dọn rồi.

Có lẽ là cô sợ chính mình thấy cảnh thương tình, cho nên trong phòng khôi phục đáng về lúc cô không có chuyển tới.

Tất cả đều sạch sẽ như vậy.

Một chút dấu vết cô đã từng ở qua, cũng không có.

Thắm Lương Xuyên buông tầm mắt.

Cuối cùng ánh mắt rơi vào vết bản trên mặt thắm.

Đó là ngày nào đó, lúc cô uống cà phê, không cẩn thận nhỏ lên.

Bởi vì không có sử lý, cho nên phía trên có thêm một điểm đen.

Cô đã từng cười nói, trong nhà sạch sẽ như vậy làm gì? Có chút bản, mới giống như có người ở qua.

Mà bây giờ.

Chỉ có một chỗ này, có thể làm cho anh cảm giác được, cô từng ở qua nơi này.

Thắm Lương Xuyên nghĩ tới đây, chậm rãi ngồi xổm trước mặt thắm.

Ánh mắt anh, gắt gao nhìn chăm chăm chỗ này.

Sau cùng, anh khẽ động khoe miệng, có mắt nước mắt từ khoe mắt anh rơi xuống..

Tiểu Kiều, em ở chỗ nào?

Chùng nào thì em.. Mới có thể về nhà?

Trên mặt của anh, lộ ra biểu lộ đáng ghét.

Anh cũng không nhìn được nữa, cúi thấp đầu xuống.

-

Máy bay bay trên không trung.

Kiều Luyến ngồi trên máy bay, trong đầu thoáng hiện cảnh tượng vừa rồi tạm biệt Kiều Dịch.

Cậu ấy nhìn cô, sau đó mở miệng: "Chị, chị thật sự muốn rời khỏi anh ư sao?"

Lúc ấy cô không nói chuyện.

Kiều Dịch liền không có tiếp tục hỏi thăm.

Kiều Dịch chỉ nhìn cô: "Chị, em chỉ hi vọng chị có thể vui vẻ."

Đúng vậy.

Vui vẻ!

Chỉ có rời đi Thắm Lương Xuyên, hai người bọn họ mới có thể quên đi quá khứ, lại bắt đầu lại từ đầu?

Cũng chỉ có như vậy, bệnh của Thắm Lương Xuyên, mới có thể chuyển biến tốt.

Mà giờ này khắc này, có thể bọn họ đã phát hiện mình rời đi.

Hiện tại Thắm Lương Xuyên, đang làm gì?

Có phải ôm thứ mình để lại, khổ sở?

Thế nhưng..

Cô đi, anh hẳn là có thể ngủ một giấc ngon lành.

Kiều Luyến nghĩ tới đây, bên môi lộ ra ý cười.

Thế nhưng nước mắt, lại không khống chế nổi từ trong hốc mắt rơi xuống.

Không khóc.

Tiểu Kiều không khóc.

Có đôi khi, hai người yêu nhau, cũng không nhất định phải cùng một chỗ.

Chỉ cần biết rằng đối phương sinh hoạt hạnh phúc, cái này đã đầy đủ rồi.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến lại cúi thấp đầu xuống, bưng kín mặt mình, nước mắt từ trong khe hở rơi xuống.

"Tiểu thư, xin hỏi cô có chỗ không thoải mái sao?"

Cô đang khổ sở, có tiếng nữ tiếp viên hàng không ngọt ngào truyền tới.

Kiều Luyến vội vàng ngẩng đầu lên, xua tay: "Tôi không có..."

Nhưng lời nói vừa ra khỏi miệng, trong dạ dày liền xộn xạo một hồi, để cho cô cảm thấy khổ sở.

Cô vội đứng lên, được nữ tiếp viên hàng không đỡ từng bước một đi vào trong phòng vệ sinh, sau đó liền ỏi ra.

Từng trận nôn khan, để cho cô vô cùng khổ sở.

Nữ tiếp viên hàng không mở miệng: "Tiểu thư, cô thế nào? Có cần tìm bác sĩ hay không?"

Kiều Luyến xua tay.

Lúc này cô đã ngây ngẩn cả người.

Buồn nôn, nôn khan...

Loại cảm giác này giống như là...

Lại nghĩ một hồi, đi cả tháng này... Giống như cũng không có tới?

Kiều Luyến cắn môi.

Sẽ không phải, là như cô nghĩ chứ?

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 908: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (7)

Máy bay hạ cánh.

Kiều Luyến rời sân bay, trên mặt tái nhợt không có một tia huyết sắc.

Lên xe taxi, cô về tới Tô Châu.

Cái thành phố này, vẫn trước sau như một, mang theo uyển chuyển hàm xúc của vùng sông nước Giang Nam.

Đi trên đường, cô quay đầu nhìn phía ngoài đường đi, chỉ cảm thấy trong lòng hoàn toàn hoang vu.

Ở Bắc Kinh tám năm, chưa bao giờ cô không nghĩ về nơi đây, giúp cha mẹ tra ra chân tướng tòa nhà năm đó.

Nhưng bây giờ, cô lại cảm giác giống như không có chút hứng thú nào đối với chuyện này, cả người mệt mỏi đến cực hạn.

Kiều Luyến hít vào một hơi thật sâu.

Đưa tay ra vỗ vỗ mặt mình.

Kiều Luyến, mày không thể sa sút tinh thần như thế!

Không phải không thể ở cùng với Thẩm Lương Xuyên sao?

Tám năm trước, không phải là không có thất tình qua!

Cho nên, làm gì làm ra đáng về lưu luyến như thế.

Mày còn có rất nhiều chuyện phải làm! Cha mẹ còn đang chờ mày giúp họ giải oan!

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến nhất thời đứng thẳng lưng, nỗ lực lấy lại tinh thần.

Tài xế xe taxi hỏi thăm: "Tiểu thư, cô muốn đi đâu đây?"

Kiều Luyến báo một địa chỉ.

Cô kéo lấy hành lý, đi tới nghĩa trang, đi tới trước phần mộ của ba mẹ.

Tám năm rồi.

Cái bia mộ nhìn rất sạch sẽ, giống như vẫn luôn có người quét qua.

Cô buông hành lý, đi tới bên mộ, ngồi xuống.

Cô ngơ ngác nhìn phía trước, nhìn chăm chăm phía trước.

"Cha, mẹ, con tới thăm mọi người đây."

"Tiểu Dịch xuất ngoại, nhất định sẽ ở nước ngoài, sáng tạo ra một bầu trời cho bản thân."

"Cha mẹ, con cũng quay về rồi, con sẽ vì mọi người mà tra ra chân tướng, trả lại trong sạch cho mọi người."

"Cha mẹ, con kết hôn."

"Thế nhưng con lại ly hôn."

"Chẳng qua không sao, giống như là tám năm trước, mẹ nói đúng, nhân sinh, cũng không phải là chỉ có tình yêu."

Cô nói đến đây, nở nụ cười.

Cô cúi thấp đầu xuống: "Mẹ, mẹ còn nhớ rõ Từ Xuyên không?"

"Chính là người tám năm trước, cùng con yêu trên mạng. Về sau, chúng con vì thành lập câu lạc bộ, con cho anh ấy mười vạn, bị mẹ biết, còn mắng con một trận, nói con quá dễ dàng tin tưởng người khác."

"Con còn nhớ rõ, lúc đó mẹ bắt con nhất định phải lấy khoản tiền kia trở về, thế nhưng con lại âm ỉ với mẹ một trận..."

"Về sau, con và anh ấy hẹn gặp mặt ở Bắc Kinh, anh ấy lại chưa từng xuất hiện, mẹ nói, có lẽ anh ấy là kẻ lừa gạt, chính là vì gạt con mười vạn. Con còn nói, tổn thất tiền không sao, coi như mười vạn mua sự giáo huấn."

"Lúc ấy con phản bác qua, Từ Xuyên không phải người như vậy."

"Về sau, con vì anh ấy thương tâm. Trong tám năm, cũng chưa từng có đi tin tưởng tình yêu nữa."

"Nhưng bây giờ, con mới hiểu được, thật ra tình yêu trên thế giới này, là thứ huyền diệu nhất. Anh ấy vì con đã nhận lấy nhiều tâm lý áp lực như vậy... Đúng, anh ấy gọi Thẩm Lương Xuyên."

"À, mọi người chưa từng gặp qua anh ấy, chẳng qua nếu như mọi người còn sống, nhất định mẹ sẽ giống như con, thích anh ấy, thích xem phim truyền hình, điện ảnh của anh ấy..."

Kiều Luyến nói đến đây, cầm điện thoại di động lên, mở ảnh của Thẩm Lương Xuyên ra, nói liên miên lái nhái: "Mẹ nhìn xem, đây chính là anh ấy, có phải đáng đáp rất đẹp trai hay không?"

Cái này vừa mới nói xong, điện thoại di động chợt vang lên.

Điện báo biểu hiện, là Thẩm Lương Xuyên.

Cô bình tĩnh nhìn điện thoại, một lúc sau, mới bỗng nhiên nở nụ cười, rút sim điện thoại di động.

Đúng lúc này, bên ngoài nghĩa trang, chậm rãi lái tới một chiếc xe Bentley, xe con ngừng ở cửa, thân hình Lục Nam Trạch bá đạo, từ trong xe đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 909: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (8)

Tài xế cung kính đứng ở bên cạnh, hai bảo vệ, cũng đứng sừng sững ở đó, không nhúc nhích.

Ánh mắt Lục Nam Trạch thâm thúy nhìn chăm chăm phía trước, sau cùng chậm rãi buông con ngươi xuống.

Anh ta đi chuyển, đi vào trong khi nghĩa trang.

-

Kiều Luyến không biết mình ở chỗ này bao lâu, chỉ là sau cùng đứng lên, nhìn ngó mộ mà chậm rãi mở miệng nói: "Cha mẹ, lần này con trở về, không có ý định về Bắc Kinh lại. Con ở Tô Châu tra tìm chân tướng năm đó. Hôm nay con đi trước, muốn tìm một chỗ ở lại, chờ đến hai ngày nữa, con trở lại thăm mọi người."

Nói đến đây, cô đứng lên, xóc hành lý, đi qua cửa khác của nghĩa trang.

Ngay khi thân hình của cô, biến mất ở góc rẽ, cuối cùng Lục Nam Trạch đã đi tới.

Anh ta bình tĩnh đứng ở trước mộ cha mẹ Kiều, ánh mắt nhìn bọn họ, mang theo tĩnh mịch.

Thế nhưng anh ta chậm rãi đi tới, lại nhất thời sững sờ.

Trong không khí có loại hơi thở quen thuộc...

Anh ta dùng sức cẩn thận ngửi một chút, thế nhưng một trận gió thổi tới.

Hơi thở trong không khí nhất thời biến mất.

Lục Nam Trạch không nhịn được cười khổ một cái.

Người luôn luôn phách lối, giờ phút này lại có chút bất đắc dĩ mở miệng nói: "Chú, dì, con lại cảm thấy mình ngửi thấy hơi thở của Luyến Luyến. Nhất định là con diên rồi..."

"Chú dì, gần đây mọi người khỏe không?"

-

Kiều Luyến ra khỏi nghĩa trang, liền chặn lại một chiếc xe taxi ở bên ngoài.

Hôm nay sắc trời đã tối, cô liền tùy tiện tìm một khách sạn ở lại.

Sau đó bắt đầu tìm kiếm tin tức thuê phòng trên mạng.

Lần này về Tô Châu, dự định ở lại thời gian dài.

Cô vừa nhìn trên mạng, vừa ăn mì tôm.

Đang ăn, đột nhiên, loại cảm giác buồn nôn lại xuất hiện!

Cô đứng nhanh dậy, chạy vào trong phòng vệ sinh, lại ói ra.

Chờ đến khi nôn hết, lúc này mới cảm giác dễ chịu một chút.

Kiều Luyến ngồi ngây ngốc ở trên ghế sofa, nhìn chăm chăm phía trước.

Cô là bị bệnh bao tử, hay là mang thai?

Mà nếu như mang thai, đứa bé này, đến cùng là muốn, hay là không muốn?

Kiều Luyến nghĩ tới đây, nhú lông mày.

Được rồi, trước làm rõ ràng tình huống rồi nói.

Cô nghĩ tới đây, mặc quần áo vào, xuống lầu, đi tới tiệm thuốc bên cạnh, mua một cái que thử.

Về tới khách sạn, cô liền ném que thử qua bên cạnh.

Sau đó tiếp tục tìm kiếm phòng, và thông báo tuyển dụng.

Đi khỏi Thẩm gia, trên người cô cũng không có mang bao nhiêu tiền.

Đã lựa chọn ly hôn, như vậy thì không thể lấy thêm một phần tiền của Thẩm Lương Xuyên.

Tiền trên người không có mấy, cho nên tiếp tục tìm một sinh kế.

Đang suy tư, đột nhiên nhìn thấy hộp thư của mình, có thêm một phần bưu kiện.

Cô hơi sững sờ, sau khi mở, mới phát hiện thư là do Cao Hữu Minh gửi tới.

Từ khi thân phận cô là Vong Xuyên, và Vong Xuyên là Thẩm phu nhân công bố, Cao Hữu Minh cũng rất ít liên hệ với cô.

Hai người bọn họ trước đó phối hợp trong tranh tài game, suy nghĩ một chút, hiện tại cũng thật lâu không có tham gia.

Cao Hữu Minh tìm cô, là có chuyện sao?

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến liền ấn mở thư.

Lại phát hiện nội dung là nói để cô có thời gian, gọi điện thoại cho anh ta, bởi vì Cao Hữu Minh gọi điện thoại cho cô, luôn luôn không được.

Kiều Luyến hôm nay đã bẻ sim điện thoại, nên tranh thủ thời gian cầm lấy điện thoại khách sạn, gọi cho Cao Hữu Minh.

Điện thoại kết nối, Kiều Luyến mở miệng: "Alo, là tôi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 910: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (9)

Cao Hữu Minh mở miệng nói: "Vong Xuyên? Cuối cùng cũng gọi cho tôi, tôi còn tưởng rằng bây giờ cô có Thẩm ảnh đế, không có ý định liên lạc với tôi! Hôm nay điện thoại cho cô, luôn luôn trạng thái tắt máy!"

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "Tôi sẽ lập tức làm lại sim, chờ đến khi đổi số nói cho anh."

Cao Hữu Minh xác nhận.

Kiều Luyến hỏi thăm: "Anh tìm tôi có chuyện gì?"

"À, là như vậy, gần nhất loại game cạnh tranh mobi, không phải lưu hành sao?"

Kiều Luyến sững sờ, "Đúng."

"Nhóm phát sóng của game mobi, bọn họ nghĩ đến hai chúng ta. Tôi thi đấu bình thường thì được, cái này lại không cách nào phát sóng trực tiếp, cho nên hỏi cô một chút cô có hứng thú hay không."

Phát sóng trực tiếp game mobi, cũng chính là mình chơi game, phát sóng trực tiếp cho người xem.

Đây cũng vẫn có thể xem là một con đường kiếm tiền tương đối tốt.

Cao Hữu Minh thấy cô trầm mặc, vội mở miệng: "Tôi biết cô hẳn là không hứng thú, dù sao hiện tại Thẩm ảnh đế có thể nuôi nổi cô, ha ha, tôi chỉ là giúp người hỏi một chút! Bởi vì tôi cảm thấy, cô chơi game rất có thiên phú. Mà đám fan hâm mộ của cô, đều hô hào để cô trò chơi phát sóng trực tiếp. Cô không có hứng thú, coi như xong, coi như tôi không nói..."

Nói còn chưa dứt lời, Kiều Luyến liền mở miệng: "Tôi đồng ý."

Cao Hữu Minh sững sờ, hiển nhiên chưa kịp phản ứng: "Hả?"

Kiều Luyến nhin cười không được: "Tôi nói, tôi đồng ý!"

Lúc này Cao Hữu Minh mới hồi phục tinh thần lại: "Trời ạ, cô có thể đồng ý, khẳng định sân nhà sẽ cho cô lực đẩy! Mà nghe nói, hiện tại phát sóng trực tiếp sân nhà cũng không tệ, cô cũng có thể kiếm ít tiền lẻ!"

Kiều Luyến gật đầu: "Ừ. Cái này vẫn không giới hạn địa điểm làm việc nhĩ."

"Đúng đúng, không giới hạn địa điểm làm việc. Cô muốn lựa chọn phát sóng trực tiếp game nào?"

Cái này vừa nói, Cao Hữu Minh lập tức cười: "Xem tôi, thật sự là ngọc, đương nhiên là LOT! Cô gửi địa chỉ của cô cho tôi biết, tôi gửi một số thiết bị cần dùng phát sóng trực tiếp."

Kiều Luyến gật đầu: "Chờ tôi tìm tới phòng trọ, tôi sẽ nói cho anh biết."

"Tìm phòng trọ?"

"Ừm."

"Cô và Thẩm ảnh đế, hai người...?"

"Chúng tôi đã ly hôn."

Cao Hữu Minh kinh ngạc đến ngây người, nửa ngày không nói gì.

Sau cùng, Cao Hữu Minh mở miệng: "Không có chuyện gì, trên thế giới tìm cóc ba chân mới khó, đàn ông hai chân còn nhiều!"

Kiều Luyến nhất thời cười ra tiếng.

Cao Hữu Minh tiếp tục hỏi thăm: "Vậy cô phát sóng trực tiếp, dùng tên nào?"

Kiều Luyến dừng một chút, ánh mắt chuyển dời đến vách tường, nhìn chăm chăm nơi đó, giống như muốn nhìn ra một đóa hoa.

Một lúc sau, cô mới mở miệng: "Dùng Luyến Xuyên đi."

Cô nói cho anh, không nên tìm cô.

Theo sự hiểu biết của cô về anh, anh sẽ không tìm tới.

Hướng hồ...

Cô cười.

Luyến Xuyên, hai chữ, có thể mang cho anh càng nhiều tin tức hơn.

Cũng cho anh biết, cuộc đời mình rất tốt, không cần lo lắng.

Cúp điện thoại của Cao Hữu Minh, Kiều Luyến để điện thoại xuống, núp ở trên ghế sofa.

Sau đó hít vào một hơi thật sâu, nhìn máy tính, liên hệ mấy nhà môi giới, hẹn bọn họ ngày mai đi xem nhà, lúc này mới nằm ở trên giường lớn khách sạn, nặng nề ngủ thiếp đi.

Sáng sớm hôm sau, cô bị đồng hồ báo thức đánh thức, sau khi rời giường, dự định qua tìm phòng trọ.

Trong phòng rửa mặt, chợt nhìn thấy que thử, cô hơi sững sờ, lúc này mới nhớ tới, còn chưa có xác định chính mình có phải mang thai hay không.

Dựa theo hướng dẫn, cô liền quan sát phản ứng trên que thử.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 911: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào? (10)

Một phút đồng hồ sau, trên que thử, xuất hiện hai vạch đỏ.

Kiều Luyến ngơ ngác nhìn que thử kia, cả người đều ngây dại.

Thật sự mang thai?!

Cô không thể tưởng tượng nổi, hai cánh tay đặt ở trên bụng nhỏ.

Hiện tại, ngay ở chỗ này, nổi lên một sinh mệnh mới?

Đây quả thực là, quá thần kỳ.

Lúc muốn có con với Thẩm Lương Xuyên, nhưng không có.

Thế nhưng lúc rời đi Thẩm Lương Xuyên, lại có sao?

Cô cười khổ một cái.

Con à, sao con tới không phải lúc như thế.

Và lại...

Cô đột nhiên nghĩ đến, đoạn thời gian gần đây Thẩm Lương Xuyên một mực uống thuốc ngủ...

Nếu như vậy, đối với đứa bé này, sẽ có ảnh hưởng hay không?

Nghĩ đến đây, lòng của cô bỗng nhiên nhấc lên.

Kiều Luyến đứng lên, dự định đi tới bệnh viện kiểm tra thân thể một cái.

-

Kiều Luyến đi bệnh viện, làm một phần kiểm tra toàn diện, thấy con không có vấn đề.

Lúc này mới bắt đầu bận rộn tìm phòng.

Tìm tới một nơi tiện nghi, lại thích hợp ở lại, không phải một chuyện dễ dàng.

Đến ngày thứ ba, cuối cùng cô ký kết một phần hợp đồng thuê.

Chờ đến khi thiết bị phát sóng trực tiếp mà Cao Hữu Minh gửi tới, cô bắt đầu cuộc sống phát sóng trực tiếp game.

Tay Kiều Luyến, từ khi Thẩm Lương Xuyên xem cho cô, đã tốt khá nhiều.

Mà thao tác điện thoại di động, so với máy tính đơn giản rất nhiều.

Lại thêm tuyên truyền rộng rãi: Cái tên "Luyến Xuyên" này, trong nháy mắt hấp dẫn mười mấy vạn Fan hâm mộ.

-

Kiều Luyến ở Tô Châu, bắt đầu sự nghiệp mới của mình, bận bịu túi bụi, phong sinh thủy khởi.

Thế nhưng ở biệt thự Thẩm gia Bắc Kinh, lại yên tĩnh.

Trong lúc Thẩm Lương Xuyên dưỡng thương, cả ngày nhốt mình ở trong phòng ngủ, đứng trên ban công, nhìn chăm chăm nơi xa, cả ngày, cũng không nói câu nào.

Hạ Diệp Hoa mỗi ngày mặt mày ủ rũ, mở miệng nói với Hạ Noãn Noãn: "Vậy phải làm sao bây giờ? Đứa nhỏ này... Đây là lần thứ hai ta thấy nó như vậy."

Hạ Noãn Noãn sững sờ, "Lần thứ nhất là đâu?"

Hạ Diệp Hoa thở dài: "Lần thứ nhất, là tám năm trước, nó hẹn mối tình đầu gặp mặt, sau khi đi về, tinh thần rất sa sút. Về sau, tình huống trong nhà gian nan, không có tiền mua gạo, lúc này mới tỉnh lại. Thế nhưng lần này, làm sao bây giờ!"

Nói đến đây, lại không nhịn được cảm thán: "Rốt cuộc tiểu Kiều đi đâu? Cho dù là giữa vợ chồng có chuyện, vì sao không nói rõ ràng? Bộ dạng này, để Thẩm Lương Xuyên làm sao bây giờ? Đứa bé Tiểu Kiều kia cũng làm sao bây giờ? Một người, cứ biến mất như vậy..."

Hạ Noãn Noãn an ủi Hạ Diệp Hoa: "Mẹ, con cảm thấy, có lẽ có thời điểm tất cả mọi người tách ra bình tĩnh một chút, đều tốt đối với nhau. Đợi tiểu Kiều nghĩ thông suốt, sẽ trở về. Còn anh... Con nghĩ, anh ấy sẽ tỉnh lại."

Hạ Diệp Hoa chỉ có thể gật đầu.

Gần đây mỗi ngày Hạ Noãn Noãn đều chạy tới an ủi Hạ Diệp Hoa, buổi tối, Hạ Diệp Hoa giữ cô ở lại.

Hạ Noãn Noãn cười: "Vẫn là không cần, cha còn đang chờ trong nhà."

Cô không có nói cho Hạ Diệp Hoa, bọn họ đã dọn ra khỏi Thẩm gia.

Bởi vì cô cảm thấy, Hạ Diệp Hoa đã rất quan tâm rồi.

Rời biệt thự Thẩm gia, Hạ Noãn Noãn về tới cửa tiểu khu, vừa vận dụng phái Thẩm Từ Hào tan tằm, hai người cùng nhau về nhà.

Nhưng về tới cửa nhà mình, lại nhìn thấy hai mắt Mai Phụng đồ bùng đứng ở trước cửa bọn họ.

Trông thấy hai người, bà ta trực tiếp tiến lên một bước: "Noãn Noãn, Từ Hào, ta biết sai rồi, các con cùng ta về nhà đi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 912: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (1)

Mai Phụng đồ vành mắt, đứng ở đằng đó.

Ánh mắt rơi vào khí sắc rất tốt, vẻ mặt bình thản của Hạ Noãn Noãn.

Ánh mắt dừng trên người cô một chút, lại rơi vào người Thẩm Từ Hào.

Đã thấy trong tay cậu ta mang theo một túi rau xanh, rõ ràng là Hạ Noãn Noãn mua.

Trông mắt Mai Phụng co rụt lại, trong lòng của bà ta bỗng nhiên sinh ra một loại cảm xúc ghen tỵ.

Từ nhỏ đến lớn, đều là bà ta dỗ dành Thẩm Từ Hào, mang theo Thẩm Từ Hào đi ra ngoài dạo phố, lúc nào cậu ta giúp bà ta xách đồ chưa?

Mà bây giờ, dựa vào cái gì mình ở trong nhà xoắn xuýt thống khổ như vậy, Hạ Noãn Noãn lại câu dẫn Thẩm Từ Hào ở bên ngoài?

Mai Phụng nghĩ tới đây, cắn môi.

Bà ta vẫn nghĩ, Hạ Noãn Noãn sẽ không tha thứ cho Thẩm Từ Hào, đến lúc đó Thẩm Từ Hào vẫn phải ngoan ngoãn về nhà.

Nhưng bây giờ, hai người lại trực tiếp ở bên ngoài trải qua thế giới hai người!

Như vậy sao được?

Nhất định bà ta phải để Thẩm Từ Hào về nhà!

Nghĩ tới đây, bà ta càng có ý nghĩ kiên định.

Nước mắt của bà ta lập tức chảy ra, nhìn Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn: "Noãn Noãn, ta sai rồi."

Bà ta che mắt của mình, mở miệng nói: "Noãn Noãn, ta thật sự sai rồi, con tha thứ cho dì Mai lần này đi, được không?"

Bà ta biết, hiện tại để Thẩm Từ Hào về nhà, vô dụng.

Chỉ có thuyết phục Hạ Noãn Noãn, hai người mới chuyển về nhà.

Bà ta nghĩ tới đây, liền kéo tay Hạ Noãn Noãn, cúi thấp đầu: "Dì Mai bị mờ heo làm tâm trí mê muội, mới sinh ra loại ý nghĩ kia. Ta thật sự biết sai rồi. Con theo ta và Từ Hào về nhà đi, ta và cha các con đều nhớ các con. Hiện tại mỗi ngày trong nhà đều thấy lẻ loi trợ trợ..."

Bà ta nói đến đây, nhìn về phía Thẩm Từ Hào lần nữa: "Từ Hào, cho của con rất lo lắng cho con, gần đây buổi tối luôn luôn ho khan, mất ngủ, ngủ không được, buổi tối còn nói với ta, cũng không biết con thế nào, ông ấy lo lắng cho con của các con hơn... Noãn Noãn mang thai, không tiện, cùng ta về nhà đi, về nhà ta sẽ chiều cô tốt con, được không?"

Một lời nói, nói uyển chuyển khiến cho người ta không tìm ra được bất kỳ ý hờ, sắc mặt dần Thẩm Từ Hào hiện ra thái độ do dự.

Hạ Noãn Noãn nhìn bộ dạng Thẩm Từ Hào như vậy, nhất thời buông tầm mắt, sau đó, cô cho là Thẩm Từ Hào sẽ tin nhiệm Mai Phụng, sẽ mềm lòng đi theo bà ta rồi đi, lại nghe được cậu ta mở miệng: "Di Mai, chúng con trở về thế nào?"

Mai Phụng sửng sốt.

Thẩm Từ Hào mở miệng nói: "Trở về, nhóm giúp việc trong nhà sẽ nói Noãn Noãn là kẻ trộm tiền! Chúng con trở về sao được? Di để Noãn Noãn, làm sao ở chung nhà với họ được?"

Mai Phụng lập tức mở miệng: "Thì nói tiền kia là ta cho con bé!"

Một câu rơi xuống, Hạ Noãn Noãn liền thở dài.

Thẩm Từ Hào nghe được tiếng thở dài của cô, hơi suy nghĩ một chút, lập tức hiểu được: "Mọi người sẽ không tin tưởng. Sẽ chỉ cho là, đây là di cho Noãn Noãn đường lui, để Noãn Noãn về nhà, tính toán trên mặt bọn họ biểu thị tin tưởng, nhưng trong nội tâm cũng sẽ không tin tưởng."

Mai Phụng thấy Thẩm Từ Hào đột nhiên trở nên khó nói chuyện như vậy, cắn môi.

Bà ta cúi thấp đầu xuống, một lúc sau mới mở miệng: "Vậy, ta nói cho bọn họ, là ta hãm hại Noãn Noãn, được không? Ta thừa nhận chuyện ta làm, con liền để Noãn Noãn trở về đi."

Thẩm Từ Hào nhíu lông mày, lúc này mới có chút tâm động, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn.

Nói thật.

Ở nhà lớn hào môn đã quen.

Cái căn phòng này, tuy nhiên ấm áp, nhưng đối với Thẩm Từ Hào mà nói, quá mức nhỏ hẹp.

Cậu ta luôn có một loại cảm giác, chính mình giống như đứng lên, sẽ đội trần nhà.

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 913: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (2)

Cậu ta còn cảm giác di chuyển thân thể, đều có thể đụng tới bàn ghế.

Thiết bị mỗi ngày tập thể hình cũng không có, còn phải đi ra trong công viên, sinh hoạt đột nhiên trở nên rất không tiện.

Thẩm Từ Hào biết mình không nên phản nản sinh hoạt, bởi vì những chuyện nhỏ nhặt này, lúc ở cùng Hạ Noãn Noãn, sẽ không phát chán, cũng sẽ không ảnh hưởng tâm tình của cậu ta.

Thế nhưng..

Nếu như sau khi con ra đời thì sao?

Con của Thẩm gia, xuất sinh phú quý, chẳng lẽ muốn Hạ Noãn Noãn ở một mình để nuôi con?

Huống hồ, đây là nhà cậu ta.

Dựa vào cái gì cậu ta không thể trở về nhà?

Thẩm Từ Hào nghĩ tới đây, liền nhìn về phía Hạ Noãn Noãn.

Cho tới Hạ Noãn Noãn bây giờ đều biết, thấy tốt thì lấy đạo.

Mai Phụng đều đã nói xin lỗi như thế, nếu như cô còn không đi theo Mai Phụng về nhà, như vậy khẳng định Thẩm Tử Hào sẽ không tha lỗi.

Cô nghe nói như thế, liền nhìn về phía Mai Phụng: "Tốt, chỉ cần đi Mai có thể cho con trong sạch, con liền trở về với đi."

Thẩm Tử Hào sinh hoạt ở trong gian phòng nhỏ này không tiện, kỳ thật cô đều nhìn ở trong mắt.

Cô cũng không muốn để Thẩm Tử Hào đi theo chính mình chịu khổ.

Mai Phụng lập tức vui mừng.

Bà ta khẽ gật đầu, liền nhìn về phía Thẩm Tử Hào: "Tử Hào, vậy hiện tại các con thu thập một chút, cùng ta trở về?"

Thẩm Tử Hào mở miệng: "Di Mai, trước hết đi hãy giải quyết trọng trong nhà đầu trước, chúng con sẽ trở về."

Mai Phụng nghe nói như thế, ánh mắt xẹt qua hận ý, một lúc sau mới gật đầu: "Được, vậy ta liền trở về, đem chuyện đã xảy ra nói cho mọi người, sau đó, ta xử lý những chuyện này, các con liền trở lại. Được chứ?"

Thẩm Tử Hào gật đầu.

Mai Phụng hận tới cắn môi.

Lúc đầu bà ta cho là, chính mình lui một bước, hai người sẽ cho lối thoát.

Thật không nghĩ đến, bọn họ lại buộc bà ta trước mặt của mọi người, thừa nhận là chính mình hãm hại Hạ Noãn Noãn.

Nếu quả thật làm như vậy, về sau bà ta ở lại trong nhà, chẳng phải là không bằng Hạ Noãn Noãn?

Một người ngoại, vậy mà uy hiếp đến quyền uy của bà ta, quả thực là có thể nhẫn nại, không thể nhẫn nhục!

Nghĩ tới đây, Mai Phụng liền siết chặt tay

Thua thiệt này, vì kêu hai người về nhà, bà ta nhận!

Mai Phụng quay đầu, nhìn hai người, sau cùng quay đầu, rồi đi từng bước từng bước.

-

Sau khi Mai Phụng rời đi, lúc này Hạ Noãn Noãn mới đi theo Thẩm Tử Hào, cùng tiến vào phòng.

Lúc cửa phòng đóng lại, Thẩm Tử Hào liền từ phía sau, ôm Hạ Noãn Noãn, dựa đầu trên vai cô: "Noãn Noãn, em thật tốt."

Hạ Noãn Noãn nghe giọng điệu cậu nũng nịu, nhịn không được bật cười.

Người này, cho tới bây giờ, lại còn giống như đứa bé.

Chẳng qua...

Hạ Noãn Noãn thở dài: "Em chính là sợ, di Mai còn có ý kiến với em"

Thẩm Tử Hào lập tức mở miệng: "Đừng sợ, anh sẽ ngăn trước mặt em!"

Nghe nói như thế, lúc này Hạ Noãn Noãn mới lên tiếng: "Kỳ thật, em không sợ bà ấy có ý kiến với em, em sợ nhất, là anh không tín nhiệm em."

Thẩm Tử Hào lập tức thề: "Về sau anh khẳng định sẽ tín nhiệm em! Bảo vệ em, sẽ không bao giờ có bất kỳ hoài nghi với em! Được chứ?"

Hạ Noãn Noãn nhẹ nhàng thở ra.

Tình yêu của hai người bọn họ, giống như khe nhỏ sông dài, thời gian còn chưa đủ, không có cảm xúc nồng đậm như Thẩm Lương Xuyên và Kiều Luyện, nhưng... Bọn họ là đang tiến bộ, cái chàng trai này, cũng đang trưởng thành đầy đủ rồi.

Nghĩ tới đây, Hạ Noãn Noãn liền nở nụ cười: "Được rồi, em đi làm cơm!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 914: Gương mặt thật của Mai Phụng! ! (3)

Mai Phụng nhanh chóng xử lý chuyện trong nhà.

Bà ta trước mặt của mọi người, thẳng thắn nhận lỗi của mình.

Giúp việc trong nhà, tổng cộng có mười mấy người, mỗi người đều bị bà ta làm cho khiếp sợ.

Mai Phụng thừa nhận chính mình hãm hại Hạ Noãn Noãn, lúc này Hạ Noãn Noãn mới theo Thẩm Từ Hào, về tới Thẩm gia một lần nữa.

Hai người bọn họ trở về, tất cả giúp việc nhìn thấy Hạ Noãn Noãn, đều cung kính nở nụ cười.

Mai Phụng trông thấy dáng vẻ cô phong quang, vô cùng ghen ghét, thậm chí, bà ta không cẩn thận nghe được đối thoại của nhóm giúp việc:

"Cô nói, lần này thiếu phu nhân đến, lập tức bị phu nhân ăn thiệt thòi! Xem ra chúng ta về sau, nên đối với thiếu phu nhân tốt hơn một chút!"

"Cô biết cái gì?"

Người kia thấp giọng: "Hiện tại thiếu phu nhân đang mang cốt nhục Thẩm gia! Phu nhân... Nhưng chưa từng có cho Thẩm gia một đứa con!"

Một câu, để Mai Phụng nắm chặt tay.

Câu nói này, đâm trúng đau nhức sâu nhất trong lòng bà ta!

"Phu nhân không có con, tóm lại ăn thiệt thòi. Về sau cái nhà này cũng là muốn giao cho thiếu gia, đến lúc đó, trong nhà không phải do thiếu phu nhân định đoạt sao? Cho nên về sau, mọi người chúng ta phải đối với thiếu phu nhân nghiêm túc!"

Mấy giúp việc, nói xong đi ra, Mai Phụng mờ rùi khỏi khúc rẽ, nhìn bóng lưng hai người, nước mắt rơi như mưa.

Bà ta siết chặt tay, vừa quay đầu lại, bỗng nhiên trông thấy Thẩm Tu đứng ở sau lưng.

Hốc mắt Mai Phụng, nhất thời đỏ lên.

Bà ta nhìn Thẩm Tu, một lúc sau mới cắn chặt răng: "Thẩm Tu! Ông thấy sao? Tôi ở trong lòng giúp việc, là một người như vậy! Tôi..."

Bà ta nói tới chỗ này, Thẩm Tu liền thở dài, đưa tay ra, ôm bờ vai của bà ta.

Mai Phụng lại mở miệng: "Bọn họ biết cái gì? Chúng ta cũng từng có con..."

Bọn họ từng có con!

Năm đó, bà ta và Thẩm Tu qua lại, trong sáu năm, bà ta không biết mang thai qua bao nhiêu lần!

Thế nhưng mỗi một lần, Thẩm Tu đều sẽ mang bà ta đi phá thai.

Đến cuối cùng, bởi vì sinh non quá nhiều, cuối cùng bà ta không mang thai được nữa...

Tất cả cũng là vì Thẩm Tu!

Mai Phụng khóc giống như người là nước mắt, Thẩm Tu ôm bà ta, lòng tràn đầy áy náy.

Sau cùng, Thẩm Tu mới vỗ bờ vai bà ta: "Được rồi, Phụng Nhi, đừng khóc, đều tại tôi, là tôi có lỗi với bà! Tôi nói, sau này Từ Hào sẽ là con của bà, nó sẽ không bất kính với bà!"

Mai Phụng lại cúi đầu: "Hiện tại nó vì một cô gái có thể làm vậy với tôi, chờ về sau... Ai nói chính xác."

Cái này vừa nói, trông mắt Thẩm Tu nhất thời co rụt lại: "Nếu như nó dám không hiếu kính bà, ta liền đánh gãy chân nó!"

Mai Phụng lập tức ngẩng đầu: "Ông đừng nói như vậy."

Bà ta cắn môi.

Thẩm Tu lại hừ lạnh một tiếng: "Tôi đã sớm nói không cho cái Hạ Noãn Noãn kia vào cửa, bà lại nhất định để cô ta tiến vào, rồi nghĩ biện pháp đuổi đi, hiện tại tốt rồi, bị cô ta nắm chỗ đau, về sau còn xử lý thế nào?"

Mai Phụng tức giận nghiến răng nghiến lợi: "Ông yên tâm, Tôi đều từng tuổi này, chẳng lẽ còn không đối phó được một con nhóc sao?"

Thẩm Tu liền khề gật đầu.

Một lúc sau, Thẩm Tu mới mở miệng: "Thực sự không được, tôi sẽ xuất mã."

"Đừng, ông như vậy, sẽ phá hư tình cảm cha con, đây không phải rõ ràng, lợi cho phía Hạ Diệp Hoa hay sao?" Mai Phụng nói đến đây, liền cúi thấp đầu xuống: "Những chuyện này, liền giao cho tôi đi."

Thẩm Tu nhìn bà ta, một lúc sau mới mở miệng: "Ủy khuất bà rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 915: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (4)

Hạ Noãn Noãn và Thẩm Từ Hào chuyển về nhà, thái độ Mai Phụng, liền lập tức thay đổi.

Đối với Hạ Noãn Noãn hỏi han ân cần, đối với Thẩm Từ Hào ngoan ngoãn phục tùng.

Thời gian giống như lập tức trở nên khá hơn.

Thẳng đến một tuần sau...

Lúc ấy Hạ Noãn Noãn đang ở nhà Thẩm Lương Xuyên, bởi bạn nói chuyện với Hạ Diệp Hoa.

"Anh vẫn đáng về đó sao? Không nói gì sao?"

Hạ Diệp Hoa lo lắng: "Đúng, ta đem tâm lý của nói cho bác sĩ. Bác sĩ tâm lý lại nói, muốn để nó từ từ suy nghĩ thấu sự tình trước, bằng không khẳng định không được."

Hạ Noãn Noãn nhũ lông mày: "Giữa anh ấy và Luyến Luyến, đến cùng xảy ra chuyện gì? Đến bây giờ còn không nói sao?"

Hạ Diệp Hoa tiếp tục gật đầu.

Hạ Noãn Noãn liền ngẩng đầu, nhìn sang phòng trên lầu ba.

Giờ này khắc này, Thẩm Lương Xuyên cũng không làm gì, chỉ ngồi trên ghế sofa trên lầu ba, ánh mắt dừng lại mỗi một vật kỷ niệm.

Đó là thời gian anh và tiểu Kiều vui sướng nhất.

Nhưng bây giờ, những khoái lạc đó một đi không trở lại.

Hạ Noãn Noãn nhìn về phía Hạ Diệp Hoa lần nữa: "Nhiều ngày như vậy, vẫn không có tin tức của Luyến Luyến sao?"

Hạ Diệp Hoa lắc đầu.

Hạ Noãn Noãn thở dài: "Một người sống sờ sờ, còn có thể không có tin sao?"

Hạ Diệp Hoa cũng cúi thấp đầu xuống: "Ta luôn cảm giác, không phải chúng ta tìm không thấy."

"Đó là cái gì?"

Hạ Diệp Hoa nhìn lầu ba một chút: "Mà chính là nó không có dụng tâm tìm. Khẳng định nó biết tiểu Kiều ở đâu."

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, chỉ có thể không nói.

Một người, có tâm tìm một người khác, khẳng định có thể tìm được.

Hiện tại Thẩm Lương Xuyên còn không đi tìm, hẳn là... Còn không có bỏ qua khúc mắc.

Hạ Noãn Noãn đứng lên: "Mẹ, chúng ta ra ngoài một chút đi. Mẹ đừng cả ngày buồn bực trong nhà."

Hạ Diệp Hoa gật đầu.

Hai người đứng lên, đi qua khu công viên.

Hạ Diệp Hoa sầm mi, lúc này mới hoà hoãn lại.

Hô hấp không khí mới mẻ bên ngoài, cảm thụ được sinh hoạt mọi người bận rộn náo nhiệt, cả người giống như thoát ly không khí âm u trong nhà, tâm tình trở nên khá hơn.

Hạ Diệp Hoa nhìn công viên, bỗng nhiên mở miệng: "Ta lúc ấy, là biết tiểu Kiều trong công viên này."

Hạ Noãn Noãn cười: "Ồ đâu?"

Hạ Diệp Hoa dẫn cô đi tới cái đình: "Là ở nơi đó."

Giờ này khắc này, trong đình ngồi một cái thanh niên, giống như mười bảy mười tám tuổi, đang cúi đầu chơi điện thoại di động.

Hai người đi qua, Hạ Diệp Hoa nhìn hoàn cảnh chung quanh, giằng lại cho Hạ Noãn Noãn hoàn cảnh lúc trước gặp phải.

"... Con không biết, ta nói chán ghét con dâu ta, nó nói chán ghét mẹ chồng là ta! Hai chúng ta còn thay đổi phương mắng vài câu! Sau thế khi biết người mắng là mình, cũng xấu hổ! Chẳng qua da mặt chúng ta đều dày, chuyện kia, cứ như vậy bỏ qua!"

Hạ Noãn Noãn cười không thờ nổi: "Mẹ, mấy người cũng quá khô hài rồi!"

Hai người đang nói chuyện, liền nghe đến thấy công thanh niên trong đình đột nhiên mở miệng: "Tôi nói này hai chị gái, có thể nói nhỏ một chút không, tôi đều không nghe không được dẫn chương trình nói chuyện!"

Hạ Noãn Noãn và Hạ Diệp Hoa liếc nhau, đều nhìn sang.

Liền phát hiện phát sóng trực tiếp LOT.

Có người dẫn chương trình chính chơi game, thao tác vô cùng xuất sắc.

Hạ Noãn Noãn và Hạ Diệp Hoa đứng lên, đang định rời đi, liền nghe thấy tiếng từ trong điện thoại truyền ra: "... Cái đợt đoàn chiến này không thể đánh, bởi vì người chúng ta không đủ, đánh lên chỉ có chịu chết, cho nên..."

Hạ Diệp Hoa à Hạ Noãn Noãn lập tức dừng lại, giọng nói này... Sao nghe được giống tiểu Kiều như thế?!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 916: Bộ mặt thật của Mai Phượng! ! (5)

Hạ Noãn Noãn hơi sững sờ, giọng nói này quá quen thuộc, dù là cách hệ thống, kỳ thật có chút biến âm trong hiện thực.

Thế nhưng Hạ Noãn Noãn và Kiều Luyến đã gọi điện thoại nhiều lần, lập tức nghe được, đây là tiếng Kiều Luyến!

Cô lập tức quay đầu, hỏi cậu thanh niên kia: "Cậu xem người nào phát sóng trực tiếp?"

"Luyến..."

Nói còn chưa dứt lời, điện thoại di động Hạ Noãn Noãn vang lên, cắt ngang lời cậu thanh niên.

Hạ Noãn Noãn nhú lông mày, cúi đầu cầm điện thoại di động lên, đang định tiếp tục hỏi thăm cậu nhóc tới chuyện liên quan tới Kiều Luyến, khi nhìn thấy dãy số trên điện thoại, dừng một chút.

Bởi vì, trên điện thoại không là người khác, mà là chú của mình.

Chút rất ít khi gọi điện thoại cho cô, giờ phút này gọi điện thoại tới, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì rồi hả?

Cô nghĩ tới đây, liền nghe điện thoại, chợt nghe tiếng lo lắng của người chú: "Noãn Noãn, cha mẹ con gọi điện thoại báo bình an cho con chưa?"

Hạ Noãn Noãn sững sờ, "Bình an gì?"

"A, con còn không biết sao? Bảo đồ bộ rồi! Năm nay bão càng lớn hơn mọi năm, nhà trong thành phố X gần như sụp đổ hơn phân nửa! Còn có cây cối

sụp đổ, đè chết rất nhiều người không nguyên ý rồi đi! Đến bây giờ thống kê ra số tử vong, đã có mười người rồi! Ta gọi điện thoại cho cha mẹ con, làm sao cũng không gọi được! Ài, lúc biết thông báo về bão, ta đã gọi điện thoại cho bọn họ, để bọn họ đi lánh nạn, hai người kia cũng không nghe..."

Câu nói kế tiếp, Hạ Noãn Noãn đã nghe không được.

Cô chỉ cảm thấy giống như là một sấm sét, bổ vào bên tai: "Chú, chú nói cái gì?"

Thành phố X, đúng là nhà bọn họ!

Mà chỗ cha mẹ ở, lại là bờ biển, bởi vì Thâm Tử Hào mua nhà cạnh biển!

Như vậy.. Nguy hiểm nhất rồi!

"Noãn Noãn, nếu như cha mẹ con điện thoại cho con, nhất định con phải báo cho ta biết."

"Được." Hạ Noãn Noãn nóng nảy cúp điện thoại, hai tay run run, gọi điện thoại cho cha mẹ, thế nhưng điện thoại thế nào cũng không thông, nhắc nhở cô là đối phương không có tín hiệu.

Tâm Hạ Noãn Noãn lập tức hoảng loạn.

Cô cầm lấy điện thoại, bắt đầu quan sát tin tức về bão.

Bão năm nay, càng thêm mãnh liệt.

Mà chỗ xấu nhất bị gió cuốn, chính là tiểu khu cha mẹ ở lại!

Nghe nói, cây già một trăm năm trong đó, đều bị nhổ tận gốc! Trực tiếp đổ vào nhà, gây vô số vết thương!

Tay Hạ Noãn Noãn, lập tức trở nên băng lãnh.

Hạ Diệp Hoa trông thấy bộ dạng của cô, trực tiếp mở miệng: "Chuyện gì xảy ra?"

Hạ Noãn Noãn ngẩng đầu lên, mờ mịt nhìn Hạ Diệp Hoa: "Mẹ, làm sao bây giờ, cha mẹ con làm sao bây giờ..."

Hạ Diệp Hoa lập tức nhíu lông mày, mở miệng nói: "Mau gọi Tử Hào trở về!"

Nước mắt Hạ Noãn Noãn lại lăn xuống: "Hôm nay Tử Hào ra khỏi nhà! Xuất ngoại! Hiện tại thời gian này, hẳn là ở trên máy bay!"

Hạ Diệp Hoa nóng nảy nhìn cô, vỗ vỗ lưng cô: "Không nên gấp gáp, bão nói khá xấu, thế nhưng kỳ thật hàng năm chết không có bao nhiêu người. Mà quốc gia đã sớm có chỗ đề phòng, con không nên gấp gáp..."

Nói đến đây, Hạ Diệp Hoa mở miệng: "Mau, về nhà chờ cha mẹ con!"

-

Cùng lúc đó, Thâm gia.

Mai Phụng đang xem ti vi trong phòng khách, điện thoại nhà đột nhiên vang lên.

Bà ta đi qua nghe, đối diện truyền đến tiếng động vang dội, xen lẫn tạp âm: "Alo, thân gia sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 917: Bộ mặt thật của Mai Phụng!! (6)

Mai Phụng nghe được tiếng cha Hạ, liền không kiên nhẫn.

Huống hồ tiếng đối diện có chút hỗn loạn, xen lẫn tạp âm, để cho người ta nghe mà cảm thấy không thoải mái.

Mai Phụng nhíu mày: "Sao vậy?"

Tiếng cha Hạ truyền tới: "Noãn Noãn có ở nhà không?"

"Không có."

"À, con bé không ở đây thì chắc không sao, ở chỗ tôi rất nhiều người đang chờ xếp hàng gọi điện thoại báo bình an. Tôi vừa mới gọi đi động cho nó, tín hiệu không tốt, gọi không thông, cho nên gọi về nhà, làm phiền bà nói với Noãn Noãn giúp tôi, tôi cùng mẹ của nó đều mạnh khỏe, để cho nó không cần lo lắng!"

Mai Phụng lạnh lùng đáp một tiếng: "Biết rồi."

Sau đó liền không chờ đối phương nói chuyện: "Ba" lập tức cúp điện thoại.

Mai Phụng tiếp tục xem truyền hình, cắm cây tăm, ăn hoa quả cắt gọn trên bàn trà, vô cùng hài lòng.

Đang lúc ăn, bỗng nhiên nghe thấy bên ngoài có tiếng xe cộ.

Bà ta không cần quay đầu, liền biết Hạ Noãn Noãn trở về.

Cô ta khẳng định là từ bên Hạ Diệp Hoa về.

Cô gái này, thật sự là không để bà ta ào mắt!

Trong ánh mắt Mai Phụng hiện lên chán ghét, liền thấy Hạ Noãn Noãn thất hồn lạc phách đi vào trong phòng.

Mai Phụng cũng không có động.

Thẩm Từ Hào ra khỏi nhà, căn bản bà ta lười phải tiếp tục diễn kịch với cô.

-

Sau khi Hạ Noãn Noãn vào cửa, liền thấy Mai Phụng đang xem tivi.

Cô đi tới trước mặt Mai Phụng: "Di Mai..."

Mai Phụng nhú mồm, nhìn về phía cô, ra vẻ kinh ngạc mở miệng nói: "Ai u, Noãn Noãn, con làm sao vậy? Sao sắc mặt tái nhợt như thế?"

Hạ Noãn Noãn hỏi thăm: "Di, cha mẹ con có gọi điện thoại về nhà hay không?"

Một câu rơi xuống, trong ánh mắt Mai Phụng lóe lên một vòng âm tàn, ngón tay gõ hai lần trên bàn trà, sau đó liền giả bộ như không hiểu: "Không có, sao vậy?"

Không có...

Hạ Noãn Noãn ngây dại.

Xong đời!

Trước kia Hải Nam cũng thường xuyên có bão đổ bộ, thế nhưng không có một lần, nghiêm trọng giống như là lần này.

Cha mẹ đã mất đi tin tức, cô cảm giác cả trái tim đều hốt hoảng.

Rốt cuộc ha mẹ thế nào? Đến cùng có an toàn không?

Nghĩ tới đây, Hạ Noãn Noãn liền thất hồn lạc phách ngồi ở trên ghế sofa.

Nôn nghén vừa mới thong thả một chút, trong lúc này lại đột nhiên nghiêm trọng.

Cô chỉ cảm thấy chỗ ngực buồn bực, cả người đứng lên, chạy tới phòng vệ sinh, ói lên ói xuống!

Thẳng đến khi cảm giác nước chua trong dạ dày nôn hết, lúc này cô mới cảm giác dễ chịu một chút.

Thế nhưng đứng lên, lại là một trận đầu hoa mắt, cô nỗ lực tập trung tinh thần, lại còn là không cách nào thấy rõ ràng tình huống trước mặt.

Tất cả mọi thứ, đều biến thành hai cái.

Cô vịn cửa, đứng ở nơi đó rất lâu, lúc này mới thấy hòa hoãn lại.

Thế là bước chân, muốn đi lên phía trước.

Cô có thể nhìn thấy Mai Phụng đứng ở cửa, che mũi.

Cô liền đưa tay ra với Mai Phụng: "Dì Mai, đỡ, đỡ con một chút..."

Nhưng vừa bước chân, mắt tối sầm lại, tiếp đó cái gì cũng không biết.

Mai Phụng thấy cô té xỉu, vô thức tiến lên một bước, thế nhưng vươn tay ra, sau đó một khắc, bỗng nhiên thu hồi lại.

Bà ta liền lạnh lùng nhìn Hạ Noãn Noãn té lăn trên đất, lúc này mới hô lên: "Thiếu phu nhân té xỉu!"

Trông thấy giúp việc xông lại, lúc này bà ta mới giả bộ như quan tâm mở miệng: "nhanh, nhanh đưa đến bệnh viện!"

Chờ trong bệnh viện, Mai Phụng liền nắm chặt tay bác sĩ: "Đưa trẻ thế nào?"

Cũng không tin như vậy, còn có thể giữ được!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 918: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (7)

Đứa trẻ trong ba tháng trước là yếu ớt nhất, lại nhận lấy kích thích, té xỉu trên đất.

Mai Phụng nở nụ cười gằn.

Nhưng chợt nghe thấy bác sĩ mở miệng nói: "Sẽ không có chuyện gì, cụ thể chúng tôi còn phải quan sát một chút."

Mai Phụng nhất thời nhú lông mày.

Không có chuyện gì?

Chính mình sinh non đặc biệt dễ dàng, con của cô ta, sao lại khéo mạnh như vậy?

Mai Phụng tức giận nắm tay.

-

Thẩm Tu vội vàng từ trong công ty đi chạy tới bệnh viện, trông thấy Mai Phụng, lúc này mới lên tiếng: "Chuyện gì xảy ra? Làm sao đột nhiên té xỉu? Trong bụng con bé mang thai con của Tử Hào! Tuy tôi không thích người con dâu này, nhưng cháu trai vẫn cần!"

Mai Phụng nghe nói như thế, trong ánh mắt hiện lên âm tàn lần nữa.

Cháu trai...

Thì ra Thẩm Tu cũng là để ý đứa bé.

Nhưng năm đó lại làm cho bà ta sinh non nhiều lần như vậy...

Mai Phụng buông con người xuống, mở miệng cười: "Không có chuyện gì, bác sĩ nói, chỉ là trong lúc nhất thời xúc động."

Lúc này Thẩm Tu mới thở phào nhẹ nhõm: "Làm sao lại xúc động?"

Mai Phụng khiêu mi: " cái này, tôi cũng không biết."

Lời bà ta nói xong, lại nhìn về phía phòng bệnh lần nữa.

-

Trong phòng bệnh, Hạ Noãn Noãn chậm rãi tỉnh lại.

Nhìn trần nhà trắng nõn, lúc này cô mới nhớ tới chuyện trước khi té xỉu.

Cô lập tức liền muốn cầm điện thoại di động của mình, gọi cho cha mẹ.

Đúng lúc này, cửa phòng bệnh bị mở ra, Thẩm Tu và Mai Phụng đi đến.

Hạ Noãn Noãn nóng nảy mở miệng: "Cha mẹ con gọi điện thoại tới rồi sao?"

Mai Phụng lắc đầu: "Còn không có."

Hạ Noãn Noãn liền mở miệng: "Di Mai, cha, điện thoại di động của con đâu? Con muốn gọi điện thoại cho bọn họ, xem bọn họ có bình an không."

Lời này rơi xuống, liền nghe thấy Thẩm Tu khiển trách: "Cô có thể yên tĩnh được hay không! Cô có biết hay không, trong bụng cô đang mang cốt nhục Thẩm gia! Nếu như cô lại sốt ruột bốc lửa, làm mất đứa bé, Thẩm gia chúng tôi cũng không cần người con dâu như cô!"

Hạ Noãn Noãn nghe lời nói không giảng đạo lý lời này, cắn môi: "Cha, con chỉ là muốn gọi điện thoại cho cha mẹ con, nghe bọn họ báo bình an..."

Lời này rơi xuống, Thẩm Tu liền hừ lạnh một tiếng: "Hai người già, có cái gì cần lo lắng? Bao hàng năm đều có, nào có nghiêm trọng như vậy! Cô an tâm dưỡng thai, so với cái gì cũng tốt!"

Người già...

Hạ Noãn Noãn chỉ cảm thấy trong lòng xông lên lửa giận.

Cô muốn nói chuyện, thế nhưng là há miệng, nhất thời lại là choáng váng.

Nghĩ đến Thẩm Tu nói tới đứa con, cô vội vàng nói lời nào, hít vào một hơi thật sâu, nỗ lực bình ổn hô hấp của mình.

Cha mẹ không có tin tức, cô sốt ruột, nhưng cô cũng phải chú ý thân thể, chú ý con.

Thế nhưng đến cùng, vẫn cảm thấy nản lòng thoái chí.

Cha mẹ sinh cô, sinh tử chưa rõ, thế nhưng Thẩm Tu và Mai Phụng không nói giúp cô nghe ngóng, còn ở nơi này nói lời châm chọc...

Hạ Noãn Noãn nắm chặt bàn tay.

Thẩm Tu nói xong những lời này, liền quay đầu nhìn Mai Phụng một chút, sau đó mở miệng nói: "Bà ở lại chăm sóc nó, không có chuyện gì thì xuất viện, tôi đi trước."

Mai Phụng gật đầu.

Chờ đến khi Thẩm Tu rời đi, lúc này Hạ Noãn Noãn mới nhú lông mày.

Mai Phụng lại thờ dãi: "Nghe nói lần này bão vô cùng lớn, cũng không biết cha mẹ con có sao không."

Mặc dù Hạ Noãn Noãn không có nói chuyện, thế nhưng trong ánh mắt lại toát ra suy nghĩ sâu xa.

Mai Phụng lại mở ti vi trong phòng Vip, chuyển sang kênh tin tức.

Trong tin tức, đang phát tin tức bão ở Hải Nam.

Nhà trên đường phố sụp đổ, cây cối bị gió nhỏ tận gốc...

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 919: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (8)

Con đường ở trên thành phố Hải Nam hỗn độn, gió bão thổi qua, giống như là bao phủ tất cả sinh cơ, lộ ra đáng vẻ nặng nề.

Trong lòng Hạ Noãn Noãn lo lắng, không tự chủ tăng lên mấy phần.

Ở trong bệnh viện, không có được tin tức, cô liền nhìn về phía Mai Phụng: "Di Mai, con cảm thấy thân thể không sao, chúng ta về nhà đi."

Mai Phụng mở miệng: "Để ta đi hỏi bác sĩ tình huống của con trước."

Hạ Noãn Noãn gật đầu.

Mai Phụng đi ra ngoài, tìm được bác sĩ: "Tình huống thân thể của nó thế nào?"

Bác sĩ nhìn ca bệnh, mở miệng nói: "Có điểm báo trước sinh non. Tốt nhất là nằm trên giường nghỉ ngơi ba tháng, bằng không, khả năng sinh non sẽ vô cùng cao. Còn có, bệnh nhân hiện tại kiêng kỵ tâm tình chộn rộn quá lớn. Tâm tình nhất định phải tốt, không thể quá độ vui vẻ, quá độ bi thương."

Mai Phụng nghe nói như thế, gật đầu: "Vậy hôm nay chúng tôi làm xuất viện."

Bác sĩ sững sờ, "Thế nhưng, tốt nhất là ở lại trong bệnh viện quan sát ba ngày mới xuất viện, mấy người..."

"Hiện tại muốn xuất viện."

Mai Phụng kiên định nói.

Bác sĩ chỉ có thể gật đầu: "Vậy được."

-

Hạ Noãn Noãn ở trong phòng bệnh chờ Mai Phụng.

Một lát sau Mai Phụng đi đến, bà ta nhìn Hạ Noãn Noãn, mở miệng nói: "Không có chuyện gì, bác sĩ nói con không có việc gì, có thể xuất viện."

Hạ Noãn Noãn nhẹ nhàng thở ra.

Đứa bé này, không thể có vấn đề.

Làm thủ tục xuất viện, Hạ Noãn Noãn đi theo Mai Phụng về nhà.

Tiến vào phòng ngủ, Hạ Noãn Noãn liền tới điện thoại di động của mình.

Cầm điện thoại di động lên, cô nhìn thấy phía trên có mấy cuộc gọi nhờ.

Toàn bộ đều là Lý Hải Dương.

Lý Hải Dương, cũng là bạn học thanh mai trúc mã cùng cô ở Hải Nam, cũng chính là người lần trước lấy tên "Noãn Noãn lòng tôi".

Hiện tại cậu ta cũng ở Hải Nam.

Trông thấy Lý Hải Dương gọi, Hạ Noãn Noãn lập gọi qua!

Điện thoại vừa kết nối, đối diện truyền đến tiếng Lý Hải Dương: "Noãn Noãn, bác trai bác gái đều rất an toàn, cô yên tâm đi, bây giờ chúng tôi đang đến trên đường đến Bắc Kinh, gần đây Hải Nam bị bão nghiêm trọng, luôn luôn hết nước mất điện, điện thoại di động của bác trai bác gái đều không có pin nên tắt máy. Cho nên tôi dẫn bọn họ đến Bắc Kinh lánh nạn..."

Nghe nói như thế, cuối cùng trái tim Hạ Noãn Noãn dễ xuống!!

Cha mẹ không có chuyện, vậy là tốt rồi!

Cô cảm giác trái tim buông ra, cả người đều có chút mỏi mệt, giống như bị rút đi tất cả khí lực.

Cô khẽ gật đầu: "Ừm, lúc nào mọi người đến?"

Lý Hải Dương mở miệng nói: "Ước chừng sau năm tiếng, hiện tại chúng tôi đang chạy tới sân bay của mấy thành phố khác, sân bay bên này đều đã ngừng bay."

Hạ Noãn Noãn tiếp tục gật đầu: "Được rồi, sau khi đến, tôi đi đón mọi người."

Sau năm tiếng.

Sân bay.

Nhìn thấy cha mẹ, nước mắt Hạ Noãn Noãn lập tức chảy ra.

Cô trực tiếp chạy đến, ôm cổ cha mẹ khóc: "Cha mẹ, về sau mọi người ở lại Bắc Kinh đi, lúc con nghe được tin tức, bị hù chết!"

Cha Hạ không nhìn được mở miệng: "Đừng có tởm là nói sống với chết! Lần này chúng ta sẽ tới Bắc Kinh, định chờ sau khi con sinh con. Chỉ ít trong khoảng thời gian này, có thể chiếu cố con."

Hạ Noãn Noãn gạt đầu, sau đó phản nản: "Mọi người không có chuyện gì, sao không biết gọi điện thoại cho con, con đều vội muốn chết!"

Cha Hạ nghe nói như thế, ngây ngẩn cả người: "Ta đã gọi. Là bà thông gia, cũng chính là dì Mai nghe, bà ta nói sẽ chuyển lời cho con, ta mới yên tâm!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 920: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (9)

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, nhất thời ngây ngẩn cả người, cô kinh ngạc mở miệng hỏi thăm: "Cha, cha nói cái gì?"

Cha Hạ tiếp tục mở miệng: "Ta nói, ta gọi! Có hàn huyên hai câu với dì Mai của con, ta bảo bà ấy nói cho con chúng ta bình an, bà ta còn đồng ý."

Hạ Noãn Noãn trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Cha Hạ gọi điện cho Mai Phụng sao?

"Cha gọi lúc nào?"

"Sau khi đưa tin bão, ta biết con sẽ lo lắng, lúc ấy liền lập tức gọi điện thoại cho con!"

Lời cha Hạ rơi xuống, Hạ Noãn Noãn liền siết chặt tay.

Cô cảm ơn: "Cha, con đã biết." (@@các bạn có thấy nó sai sai không, ad dịch rõ ràng là ra sân bay đón, sao lại gọi điện thoại)

Cúp điện thoại, Hạ Noãn Noãn ở trong phòng nghĩ, càng tức giận.

Cô ở đây sốt ruột vì cha mẹ, về đến nhà hỏi thăm Mai Phụng cha mẹ có gọi điện thoại đến hay không, lúc ấy bà ta trả lời như thế nào?

Bà ta nói không có!

Đây chính là cái gọi là không có sao?!

Hạ Noãn Noãn hít thở sâu mấy hơi, đến cùng vẫn nuôi không trôi, trực tiếp xông ra ngoài.

Trong phòng khách, Mai Phụng đang xem phim truyền hình.

Hạ Noãn Noãn đi tới trước mặt của bà ta, nhìn bà ta chăm chăm: "Dì Mai."

Mai Phụng ngẩng đầu lên, nhìn cô một cái, lại tiếp tục nhìn vào TV: "Noãn Noãn, sao vậy?"

"Dì Mai, rốt cuộc cha con có gọi điện thoại đến hay không?"

Cuối cùng Mai Phụng dời ánh mắt lên trên người của cô.

Giờ này khắc này, toàn bộ phòng khách không có người nào, chỉ có quản gia ở bên cạnh.

Mai Phụng cười một cái: "Không có."

Hạ Noãn Noãn trông thấy bộ dạng của bà ta, trực tiếp mở miệng: "Tại sao không có? Rõ ràng cha mẹ con gọi điện thoại cho dì, để dì nói cho con biết một tiếng, dì Mai, vì sao dì không có nói cho con biết?"

Mai Phụng trông thấy bộ dạng của cô, bỗng nhiên trong đầu hiện lên lời bác sĩ nói.

Cô có điềm báo trước sinh non, hiện tại kiêng kỵ cảm xúc biến hóa quá nhanh.

Trong ánh mắt Mai Phụng lóe lên một vòng âm tàn, bà ta bỗng dưng xoay đầu lại, bắt chéo chân, cứ ngồi trên ghế sofa, nhìn cô: "À, là ta quên mất."

Quên mất?

Hạ Noãn Noãn cảm thấy tức giận dâng lên.

Cô chậm rãi mở miệng: "Làm sao có thể là quên đi? Loại chuyện này, làm sao lại quên! Di Mai, di "

"Được rồi, hiện tại cha mẹ con an toàn là được rồi, truy cứu những thứ này, còn có ý nghĩ sao?" Mai Phụng hỏi hốt mở miệng, giống như việc không liên quan đến mình.

Đúng vậy, đích thật là việc không liên quan đến mình.

Ba mẹ của cô, đương nhiên bà ta sẽ không lo lắng!

Hạ Noãn Noãn cắn chặt hàm răng: "Di Mai, di như vậy không đúng. Di biết con lo lắng cho cha mẹ con mà "

"Không đúng? Trong cái nhà này, hình như còn chưa tới phiên cô đến giáo dục tôi nên làm chuyện như thế nào?"

Mai Phụng vênh vào tự đắc mở miệng: "Hạ Noãn Noãn, tôi khuyên cô nhận rõ thân phận của mình!"

"Cô chẳng qua là một người trèo cao lên Thảm gia chúng tôi, ý đồ gả vào Thảm gia chúng tôi! Đáng tiếc, gà rừng bay lên đầu cành, cũng không biến thành Phụng Hoàng!"

Hạ Noãn Noãn nghe lời chỉ trích này, nhìn chằm chằm Mai Phụng: "Có phải di có ý kiến với con hay không?"

Mai Phụng gật đầu: "Không sai, tôi chính là có ý kiến với cô, thì thế nào?"

Hạ Noãn Noãn lập tức siết chặt tay: "Vì cái gì? Cũng là bởi vì, nhà chúng con không phải hào môn?"

Mai Phụng cười lạnh: "Đúng."

Hạ Noãn Noãn chợt chế giễu lại: "Như vậy di Mai thì sao? Di xuất thân từ đâu?!"

Một câu, giống như đánh lên mặt Mai Phụng.

Để cho bà ta trực tiếp híp mắt lại, đứng lên!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thâm Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 921: Bộ mặt thật của Mai Phụng!! (10)

Mai Phụng nhìn chòng chọc vào Hạ Noãn Noãn.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, lúc này ánh mắt Mai Phụng giống như là một con dao, muốn xé Hạ Noãn Noãn tháo tám khối!

Bà ta làm sao cũng không nghĩ tới, Hạ Noãn Noãn mới nhìn qua thì mềm yếu, nhu tình như nước, xem xét cũng cô gái gặp cảnh khốn cùng, vậy mà cũng có thể nhanh mồm nhanh miệng như thế!

Mai Phụng bà ta, đời này ghét nhất, là người khác nói tới thân phận của bà ta!

Năm đó, bà ta cũng là bởi vì thân phận không tốt, cho nên mới một mực bị ông cụ xem thường.

Cũng là bởi vì thân phận của tiểu tam, cho nên không thể sinh con

Nhưng thứ này, đều là đau nhức lớn nhất trong nội tâm bà!

Thế nhưng giờ này khắc này

Mai Phụng nhũ lông mày, nhìn chằm chằm Hạ Noãn Noãn: "Vô luận trước kia thân phận của tôi là gì, hiện tại, tôi là nữ chủ nhân trong nhà này!! Hạ Noãn Noãn, rõ ràng tôi nói với cô, trong nhà này, tôi muốn cô sống không vui, biện pháp có!"

Một câu roi xuống, bà ta chỉ thấy tròng mắt Hạ Noãn Noãn co rụt lại.

Mai Phụng nở nụ cười gằn: "Một con nhóc, còn muốn đấu với tôi! Cô cực kỳ non! Hạ Noãn Noãn, cuối cùng tôi khuyên cô một câu, ngoan ngoãn tự mình rời khỏi Thảm gia, bằng không, đừng trách tôi không khách khí với anh!"

Loại uy hiếp trần trụi Mai Phụng, để Hạ Noãn Noãn siết chặt tay.

Cô nhìn chăm chăm người phụ nữ trước mặt, chỉ cảm thấy làm sao cũng nhìn không thấu.

Vì sao cô nhắm vào mình như vậy?

Hạ Noãn Noãn hít vào một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy ngột ngạt khó thở, có chút không thở nổi.

Nơi bụng cũng có chút đau nhức, để cho cô cảm thấy có chút choáng váng, da đầu cũng có chút run lên.

Cô biết, đây là thân thể lại không thoải mái.

Loại cảm giác buồn nôn xông tới lần nữa, để cho cô căn bản là không kiên trì nổi, tiến thẳng vào phòng vệ sinh, ói ra lần nữa.

Lần này, cô ói tới hai chân như nhũn ra, rồi mới đi ra khỏi vệ sinh.

Không thể tức giận, không thể nổi giận.

Hạ Noãn Noãn nói với chính mình như thế.

Thân thể liên tục khác thường, để chính cô đều cảm thấy là lạ.

Đây là thế nào?

Vì sao một mực hoa mắt chóng mặt?

Cô không muốn tiếp tục dây dưa cùng với Mai Phụng, quay đầu đi lên lầu.

Nhìn bóng lưng của cô, quản gia không nhịn được nhìn về phía Mai Phụng: "phu nhân, thiếu phu nhân giống như không tốt lắm, trên mặt đều không còn huyết sắc rồi."

Mai Phụng nở nụ cười: "Như vậy, không phải càng tốt sao? Nói cho người khác biết, không được đi quấy rầy thiếu phu nhân nghỉ ngơi!"

Quản gia lập tức cúi đầu, "Vâng."

Hạ Noãn Noãn lên lầu, nỗ lực nằm ở trên giường.

Đúng lúc này, điện thoại di động vang lên.

Cô nghe, đối diện truyền đến tiếng Thẩm Từ Hào: "Anh vừa ra nước ngoài, không khí bên này đặc biệt tốt, có rảnh mang em tới chơi."

Hạ Noãn Noãn vô lực mở miệng: "Được."

Thẩm Từ Hào miễn cưỡng bắt được sự khác thường của cô: "Noãn Noãn, em sao vậy?"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, trong lòng ủy khuất giống như là lập tức tìm được chỗ phát tiết.

Nước mắt bỗng nhiên rơi ra.

Từ khi gả cho Thẩm Từ Hào, cô liền làm xong chuẩn bị chiến đấu thời gian dài.

Nhưng bây giờ

Có lẽ là thân thể, cũng có lẽ là bởi vì Mai Phụng, nhục nhã cô, lần đầu tiên Hạ Noãn Noãn lộ ra mỗi một mặt mềm yếu: "Từ Hào, anh nói xem nếu như chúng ta không có kết hôn, sẽ thế nào?"

Không có kết hôn, sẽ thế nào?

Thẩm Từ Hào ngay ngắn cả người: "Noãn Noãn, rốt cuộc em sao vậy?"

Hạ Noãn Noãn lấy lại tinh thần, lập tức cường bách chính mình mở miệng nói: "Không có chuyện gì. Em chỉ là có chút mệt mỏi, em muốn ngủ một chút."

Chương 922: Mai Phụng!! (11)

"Được."

Cúp điện thoại, Hạ Noãn Noãn nằm ở trên giường.

Sau đó cô nhìn chăm chăm trần nhà, từ từ nhắm mắt lại.

Có lẽ là khóc một trận, cảm xúc phát tiết ra, một giấc này, vậy mà ngủ được vô cùng sâu.

Chờ đến lúc cô tỉnh lại, mới phát hiện máy của mình, nhiều mấy cuộc gọi nhỡ.

Hạ Noãn Noãn vội vàng mở ra, phát hiện đều là Luru Hải Dương gọi tới.

Điện thoại di động của cha mẹ, bởi vì không có pin đã sớm tắt máy.

Hạ Noãn Noãn đành phải gọi cho Luru Hải Dương: "Luru Hải Dương sao vậy?"

"Noãn Noãn, anh mang bác trai bác gái để rồi! Em xem, hiện tại đưa bọn họ đến chỗ nào?"

Cha mẹ đến rồi sao?

Hạ Noãn Noãn vội vàng nhìn về phía điện thoại di động, lúc này mới phát hiện, đã là sau sáu tiếng!

Cô vội vàng báo một địa chỉ, là căn phòng cô thuê, sau đó liền đứng lên: "Bây giờ tôi đi qua đưa cha mẹ."

Luru Hải Dương mở miệng: "Được."

Hạ Noãn Noãn nghĩ tới đây, liền đứng lên, thế nhưng bỗng nhiên đứng lên, lại là một trận hoa mắt chóng mặt.

Cô day trán của mình, miễn cưỡng hít vào một hơi thật sâu, tùy tiện tìm chút ăn vặt trong phòng, lúc này mới cảm giác khôi phục khí lực.

Sau đó liền đổi quần áo, lao đảo đi ra ngoài.

Đến phòng khách, Hạ Noãn Noãn liền thấy Mai Phụng và Thẩm Tu đang dùng cơm.

Trông thấy cô, sắc mặt Thẩm Tu cũng có chút không tốt, "Không nằm trong phòng, định đi đâu đấy?"

Hạ Noãn Noãn mở miệng: "Cha, cha mẹ con từ Hải Nam đến đây, con đi qua xem bọn họ một chút."

Lời này rơi xuống, liền trực tiếp đổi giày, đi ra ngoài.

Đến cửa, bắt xe taxi, lúc này mới đi ra ngoài!

Trong nhà ăn.

Thẩm Tu nhíu lông mày: "Sao hai thông gia lại đến đây? Có chuyện gì sao?"

Mai Phụng cúi thấp đầu xuống, trong ánh mắt hiện lên một vòng âm tàn, một lúc sau, bà ta mới mở miệng nói: "Đoán chừng là vì chuyện ở Hải Nam, tới lánh nạn."

Bà ta đứng lên, như vậy đi, tôi đi qua nhìn một chút.

Thẩm Tu liền khẽ gật đầu.

Mai Phụng đứng lên, để tài xế lái xe trong nhà, đi theo phía sau Hạ Noãn Noãn, một đường đi tới tiểu khu chỗ Hạ Noãn Noãn thuê lại.

"Xe đứng ở ven đường."

Mai Phụng ra lệnh.

Tài xế liền dừng xe ven đường.

Mai Phụng nhìn chăm chăm phía trước, Hạ Noãn Noãn đứng ở đó, đang nhìn bốn phía, hiển nhiên là chờ người.

Một lát sau, một chiếc xe taxi chạy tới, đi xuống là cha mẹ Hạ, mặt khác, còn có một người đàn ông trẻ.

Hạ Noãn Noãn trông thấy cha mẹ, tâm tình lập tức tốt hơn, sau khi ôm cha mẹ hạ, liền nói chuyện.

Thế nhưng người đàn ông đứng cạnh Hạ Noãn Noãn, muốn nói chuyện, nhưng thủy chung không chen lọt vào.

Một lát sau, liền thấy mấy người, cùng nhau lên lầu.

Mai Phụng nhìn chăm chăm người đàn ông kia, trong ánh mắt lóe lên trầm tư.

"Cha mẹ, hiện cha mẹ ở chỗ này, tuy nhỏ một chút, nhưng mọi thứ đều đủ!" Hạ Noãn Noãn mở miệng cười nói.

Đây là một căn phòng, chỉ có 40 mét, nhưng thiết bị sinh hoạt rất đầy đủ.

Lại thêm đoạn thời gian trước, cô và Thẩm Từ Hào ở chỗ này, cho nên cả phòng bố trí vô cùng ấm áp.

Cha Hạ, mẹ Hạ nghe nói như thế, nhìn trong phòng một chút: "Được rồi, ở nơi này, dù sao cũng tốt hơn khách sạn! Ở khách sạn, không được tự nhiên."

Hạ Noãn Noãn gật đầu.

Sau đó, lúc này mới nhìn về phía Lưu Hải Dương: "Lưu Hải Dương, anh ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 923: Mai Phụng chân diện mục!! (12)

Lưu Hải Dương là người đàn ông cao lớn gầy yếu, nhìn qua hào hoa phong nhã.

Đáng tiếc, không phải loại Hạ Noãn Noãn thích.

Từ nhỏ đến lớn, Lưu Hải Dương không biết thổ lộ với Hạ Noãn Noãn qua bao nhiêu lần, nhưng mỗi lần đều bị Hạ Noãn Noãn cự tuyệt.

Mà giờ này khắc này, anh ta đưa cha mẹ Hạ Noãn Noãn đến Bắc Kinh, cũng không có thấy cô muốn mời mình uống chén trà, ăn một bữa cơm, một bộ kéo rõ quan hệ.

Trông nét Lưu Hải Dương co rụt lại, cúi thấp đầu xuống: "Tôi dự định tìm việc ở Bắc Kinh, không trở về, cho nên trước hết ở khách sạn"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, trầm tư một chút, sau cùng mở miệng: "Được, anh ở khách sạn nào? Đã trễ thế như vậy, có muốn tôi đưa anh đi không?"

Lưu Hải Dương lập tức ngẩng đầu lên, nhìn Hạ Noãn Noãn một chút, lúc này mới hít vào một hơi thật sâu, lắc đầu: "Không cần, tự mình tôi đi là được."

Hạ Noãn Noãn gật đầu lần nữa: "Vậy tôi không khách khí với anh rồi! Anh đến khách sạn, gọi điện thoại báo bình an cho tôi, hôm nào tôi có rảnh, mời anh ăn cơm."

Lưu Hải Dương mới khẽ gật đầu.

Hạ Noãn Noãn cùng cha mẹ Hạ đưa Lưu Hải Dương đến cửa.

Chờ đến khi Lưu Hải Dương rời đi, cha Hạ còn đang cảm thán: "Ta còn tưởng rằng, hai con sớm thành một đôi. Kỳ thật đứa nhỏ Hải Dương này, cũng vẫn được."

Hạ Noãn Noãn dúi đi đề tài: "Cha, mọi người ngồi xe một ngày, mệt mỏi chứ?"

Lưu Hải Dương đi ra biệt thự, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua vị trí trên lầu.

Phát hiện nơi đó đã sáng đèn.

Giờ này khắc này, trời đã tối đen rồi.

Thành Bắc Kinh đèn đuốc sáng rọi.

Anh ta lại cảm thấy rất là thất lạc.

Anh ta thở dài, sau đó mới quay đầu, đi ra ngoài.

Đi tới nơi cửa, đã thấy một chiếc xe, dừng trước mặt anh ta.

Lưu Hải Dương sững sờ, chỉ thấy cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, lộ ra một quý phụ nhân: "Vị tiên sinh này, có hứng thú, chúng ta nói một chút không?"

Hạ Noãn Noãn cũng không biết, sau khi Lưu Hải Dương xuống lầu, lại đi nơi nào.

Cô ở trong nhà, sau khi nói rõ ràng đồ dùng trong nhà với cha mẹ, liền nói với bọn họ một lát, kêu thức ăn ngoài, chờ đến khi ăn cơm, Hạ Noãn Noãn này mới kêu cha mẹ Hạ nghỉ ngơi thật tốt, sau đó chính mình đi xuống lầu, về nhà.

Ngồi trên xe taxi, cô nghĩ đến Lưu Hải Dương, cầm điện thoại di động lên, gọi điện thoại cho anh ta.

Điện thoại nhanh chóng kết nối, tiếng Lưu Hải Dương truyền tới: "Alo?"

Hạ Noãn Noãn nghe thấy tiếng âm nhạc bên kia, hơi sững sờ: "Anh ở chỗ nào vậy?"

Lưu Hải Dương mở miệng: "Tôi ở khách sạn, sao vậy?"

Hạ Noãn Noãn không có nghĩ nhiều, chỉ mở miệng: "Anh đến khiến tôi an tâm! Cha mẹ tôi nói trưa mai, bọn họ nấu cơm, mời anh tới ăn bữa cơm. Cảm ơn anh đưa bọn họ tới."

Lưu Hải Dương khách khí mở miệng: "Không cần khách khí."

"Cứ quyết định như vậy đi."

Lưu Hải Dương hỏi thăm: "Vậy em, đến sao?"

Hạ Noãn Noãn nhin không được bật cười một tiếng: "Đây là nhà ta, đương nhiên phải tới chiêu đãi khách."

Lúc này Lưu Hải Dương mới khẽ gật đầu.

Cúp điện thoại, Hạ Noãn Noãn cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là một đường về tới biệt thự.

Mai Phụng không ở nhà, giống như đi ra.

Cô cũng không có để ý, liền lên lầu, tiến vào phòng ngủ chính.

Chợt, cảm giác nơi bụng đau đớn.

Cô tiến vào nhà vệ sinh, lúc này mới phát hiện trên quần áo có vết máu

Nhìn thấy máu, trông mắt Hạ Noãn Noãn bỗng nhiên co lại!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 924: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (13)

Cô cũng thuốc y tá, đương nhiên biết, nếu như ra máu, cái kia chính là điềm báo trước sinh non.

Nhưng... Không phải nói đi bệnh viện kiểm tra không có chuyện sao?

Cô xem như không sao, thế nhưng đến cùng không có nhìn thấy báo cáo, không nhìn thấy số liệu phía trên, căn bản không biết thân thể mình có vấn đề!

Hiện tại, đổ máu.

Trông mặt Hạ Noãn Noãn co rụt lại, vội vàng đi ra khỏi nhà vệ sinh, cô nằm ở trên giường, đợi rất lâu, lúc này mới cảm giác thân thể chậm rãi chuyển biến tốt đẹp.

Cô hít vào một hơi thật sâu, liền xuống lầu.

Mai Phụng đang ngồi ở trong phòng khách, cô mở miệng nói: "Di Mai, đi có thể tìm người đưa con tới bệnh viện không?"

Mai Phụng kêu mi: "Noãn Noãn, mặc dù nói con có con, thế nhưng phụ nữ cũng không thể quá yếu ớt a? Hôm nay còn vừa mới qua bệnh viện, vì sao còn muốn đi qua?"

Hạ Noãn Noãn nghe được lời châm chọc này, nhất thời cắn môi.

Cái gì cô cũng không nói, trực tiếp đi ra ngoài, chặn xe taxi, đi bệnh viện.

Đến bệnh viện, thử máu, kiểm tra, ngồi một lúc, cô mới lấy được bản báo cáo!

Nhìn số liệu chỉ tiêu phía trên, Hạ Noãn Noãn nhú lông mày.

Số liệu không phải quá kém, nhưng có khả năng sinh non!

Chưa đến lúc, nhất định phải nằm trên giường nghỉ ngơi.

Hạ Noãn Noãn nghĩ tới đây, tìm bác sĩ kê thuốc an thai, lúc này mới trở về.

Thế nhưng đi đến nửa đường, bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Nếu như trở lại Thâm gia, mỗi ngày bị Mai Phụng châm chọc khiêu khích, tâm tình không tốt cũng vô cùng ảnh hưởng tới giữ thai.

Hiện tại kêu Thâm Từ Hào trở về, cũng không có tác dụng gì.

Cho nên cô dứt khoát trực tiếp đón xe, đi đến phòng thuê của mình.

Đến nhà, đem tình huống của mình nói cho cha mẹ, mẹ Hạ nhất thời mơ màng.

Bà vội mở miệng nói: "Con mau đi nằm, chuyện còn lại, giao cho ta xử lý!"

Sau đó liền nấu canh cho cô, đun nước nóng cho cô uống thuốc.

Lúc này Hạ Noãn Noãn mới cảm giác dễ chịu rất nhiều, nằm xuống, như đã ngủ say.

-

Thâm gia.

Sau khi Thâm Tu tan việc, lúc ăn cơm, không nhìn thấy Hạ Noãn Noãn, hỏi thăm Mai Phụng: "Hạ Noãn Noãn đâu?"

Ánh mắt Mai Phụng lóe lên, một lúc sau mới thở dài: "Qua chỗ cha mẹ rồi."

Vừa rồi cha Hạ gọi điện thoại cho bà ta, nói là thân con gái không tốt lắm, ở lại bên kia, mẹ của nó chăm sóc.

Trong lời nói mang theo đáng về vấn tội.

Mai Phụng liền buông dưa xuống: "Đều là tôi không có chăm sóc tốt Noãn Noãn, Noãn Noãn nói thân thể không thoải mái, luôn buồn nôn, liền qua chỗ cha mẹ. Cha con bé còn gọi điện thoại tới... Ai, được rồi, không nói."

Thâm Tu nghe nói như thế, lông mày nhíu lại, "Làm gì yếu ớt như vậy! Không phải là nôn nghén à, ai mà không nôn nghén?"

Nói đến đây, đứng lên: "Kêu người đi đón con bé, ở bên ngoài như thế chuyện gì xảy ra? Bị người ta phát hiện, còn bị người ta cho là Thâm gia ngược đãi nó!"

Mai Phụng vội vàng khuyên bảo: "Được rồi, ông cũng đừng nóng giận, hiện tại cha mẹ con bé đều ở đây, sự tình làm lớn cũng không dễ. Tôi thấy, hay là chúng ta gọi cha mẹ con bé đến, thương lượng một chút?"

Thâm Tu nghe nói như thế, nhíu lông mày, khẽ gật đầu.

Mai Phụng lại mở miệng: "Được rồi, hoặc là chúng ta vẫn tới bên kia xem một chút đi. Bởi vì dù sao cũng là thân gia ngàn dặm xa xôi đi tới, chúng ta

không đi qua nhìn một chút, có chút không hợp lý."

"Đây là thân gia gì chứ?"

Thẩm Tu không vui.

"Nhìn mặt mũi Từ Hào, cũng nên đi, miễn cho mọi chuyện rơi xuống đầu ông."

Lúc này Thẩm Tu mới gạt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 925: Gương mặt thật của Mai Phụng! ! (14)

Hạ Noãn Noãn ngủ một giấc, lúc này mới cảm giác toàn thân đều dễ chịu.

Cô ở trên giường hô một tiếng: "Mẹ!"

Liền nghe được có người đi đến.

Cô ngẩng đầu một cái, phát hiện là Lư Hải Dương.

Hạ Noãn Noãn hơi sững sờ: "Sao anh ở chỗ này?"

Lư Hải Dương mở miệng nói: "Bác trai bác gái đi mua thức ăn, tôi xung phong nhận việc chăm sóc em."

Hạ Noãn Noãn cảm thấy không thỏa đáng: "Tôi không có việc gì, anh đi về trước đi."

Dù sao Lư Hải Dương thích cô, hai người đơn độc ở chung, có chút xấu hổ.

Lư Hải Dương nghe nói như thế, không hề rời đi, mà ngồi ở bên giường của cô.

Hạ Noãn Noãn lập tức cảnh giác mở to hai mắt nhìn: "Lư Hải Dương, anh định làm gì?"

Lư Hải Dương lại thâm tình nhìn cô chăm chăm: "Noãn Noãn, có phải em ở Thẩm gia không sung sướng không?"

Hạ Noãn Noãn sững sờ.

Lư Hải Dương mở miệng lần nữa: "Noãn Noãn, gả vào hào môn, thật sự hạnh phúc sao? Em xem bộ dạng em bây giờ xem, trên mặt không có một tia huyết sắc. Em có biết hay không, bây giờ nhìn em đáng thương biết bao..."

Sắc mặt Hạ Noãn Noãn lạnh xuống: "Lư Hải Dương, đây là chuyện tôi chọn, không liên quan gì tới anh."

"Làm sao lại không liên quan gì tới anh!"

Lư Hải Dương mở miệng: "Em là cô gái anh thích nhất, làm sao anh có thể nhìn em sa sút như vậy?"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, nhất thời sợ ngây người.

Cô không thể tin nhìn chăm chăm Lư Hải Dương: "Anh, anh muốn làm gì?"

Lư Hải Dương siết chặt tay: "Noãn Noãn, em phải nhớ kỹ, tôi làm như vậy cũng là vì tốt cho em. Rồi đi cái nhà kia, tôi dẫn em đi tới nơi khác, chúng ta sẽ cùng sống một cuộc sống thoải mái, anh sẽ đối với em rất tốt..."

Anh ta nói xong câu nói này, liền đưa tay ra, trực tiếp xé mở áo ngủ của Hạ Noãn Noãn, lộ ra nửa bên vai!

Hạ Noãn Noãn giật nảy mình: "Lư Hải Dương, anh điên rồi!"

"Đúng, tôi điên rồi! Tôi thích em rùng rã hai mươi mấy năm, thế nhưng cho tới bây giờ em đều không nhìn thẳng tôi một chút! Noãn Noãn, nghe tôi, rời cái hang hổ kia, đi theo tôi..."

Hạ Noãn Noãn dùng sức giãy dụa, tuy nhiên không ngăn nổi Lư Hải Dương, cô hô lớn: "Lư Hải Dương! Anh là tên cầm thú! Anh thả tôi ra! Hiện tại

tôi đang đi tìm bảo sinh non, anh không thể làm gì với tôi!"

Lưu Hải Dương nghe nói như thế, lại hơi sững sờ, một lúc sau mới nở nụ cười tự giễu: "Noãn Noãn, trong lòng của em, tôi bị ỉn như vậy? Thân thể em không thoải mái, chắc chắn tôi sẽ không làm gì với em..."

Lời này rơi xuống, Hạ Noãn Noãn hơi sững sờ.

Sau đó liền thấy Lưu Hải Dương cởi áo của mình, lộ ra thân trên.

Trực giác của Hạ Noãn Noãn có một loại dự cảm xấu.

Cô nhìn chăm chăm Lưu Hải Dương: "Anh, rốt cuộc anh muốn làm gì?"

Lưu Hải Dương thở dài: "Noãn Noãn, tôi chỉ là muốn tốt cho em, em nên tha thứ cho tôi..."

Nương theo câu nói này, Hạ Noãn Noãn nghe được ở cửa truyền đến tiếng bước chân lộn xộn!!

-

Thẩm Tu và Mai Phụng cùng đi đến nhà trọ này.

Nhìn thang máy nhỏ hẹp, Thẩm Tu nhíu lông mày: "Thật sự là không hiểu nổi, Thẩm gia thì không chịu ở, ở cái nơi không lớn như nhà vệ sinh làm gì?!"

Mai Phụng lại cười nhìn Thẩm Tu: "Ông cho rằng người người đều như ông, kẻ có tiền đương nhiên ở khắp nơi, người không có tiền... Không thể chọn lựa."

Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng.

Bọn họ đến cửa.

Thẩm Tu nhìn Mai Phụng một chút, Mai Phụng liền đưa tay ra, đang định gõ cửa, chợt ồ lên một tiếng, chợt mở miệng: "Cửa này, sao khép hờ như thế?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 926: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (15)

Thẩm Tu nghe nói như thế, hơi sững sờ.

Mai Phụng ở giây tiếp theo, trực tiếp đẩy cửa phòng ra.

Chợt nghe thấy trong phòng ngủ truyền đến tiếng Hạ Noãn Noãn: "Anh tránh ra..."

Trong giọng nói mang theo tức giận, nhưng bởi vì bản thân Hạ Noãn Noãn nhu tình như nước, lời nói có thể khiến người cho người ta mềm mại, cho nên giọng nói này, giờ phút này nghe qua giống như là nũng nịu, không mang theo nửa điểm cường độ.

Thẩm Tu nhíu mày.

Mai Phụng lại mở miệng: "Đây là đang làm gì?"

Thẩm Tu nhanh chân đi lên phía trước, trực tiếp đẩy cửa phòng ngủ chính ra!

Chợt, bọn họ liền bị một màn trước mắt làm cho khiếp sợ!

Bởi vì, Lưu Hải Dương cởi trần thân trên, ghé vào người Hạ Noãn Noãn!

Mà Hạ Noãn Noãn cũng quần áo không chỉnh tề!

Trông mặt Thẩm Tu bỗng nhiên co rụt lại, chợt một cơn giận dâng lên, ông ta chỉ bọn họ, tức giận hô: "Mấy người...!!!"

Mai Phụng cũng mở to hai mắt nhìn: "Hạ Noãn Noãn, các con đang làm gì vậy? Người đàn ông này là ai? Con, con... Trách không được kêu con về nhà con cũng không trở về! Tử Hào vừa mới đi công tác, con lại không chịu nổi sao?! Đồi bại nam nữ các người! Con còn xứng đáng với Tử Hào sao?"

Lời này rơi xuống, Luru Hải Dương liền hốt hoảng rời khỏi người Hạ Noãn Noãn.

Nghe được lời này của Mai Phụng, anh ta trực tiếp ngăn ở trước mặt Hạ Noãn Noãn: "Mấy người là ai? Vào bằng cách nào? Tôi và Noãn Noãn là chân ái!"

Thẩm Tu nghe được hai chữ chân ái, giống như là nhận lấy kích thích gì.

Chân ái...

Năm đó, Hạ Diệp Hoa và cha của Thiên Vũ, không phải là chân ái sao?!

Ông ta lập tức phản nộ, chỉ Luru Hải Dương mở miệng nói: "Cậu cút ngay cho tôi! Đây là con dâu tôi!"

Vừa nghe đến chữ con dâu, Luru Hải Dương giống như là cuối cùng hiểu rõ thân phận của người này.

Anh ta nhất thời gấp gáp, sau đó nhìn Hạ Noãn Noãn một chút: "Tôi, Tôi và Noãn Noãn là chân ái, xin mấy người buông tha Noãn Noãn, để cho cô ấy đi theo tôi!"...

Chuyện trước mắt, Hạ Noãn Noãn đã mơ màng.

Từ khi phát sinh đến bây giờ, thời gian quá nhanh, để cho cô đều không có làm rõ.

Vốn cô vẫn không rõ, thân thể của mình không thoải mái, Luru Hải Dương không có khả năng làm gì với cô, nhưng tại sao phải làm ra vậy, giống như muốn làm ra vẻ.

Đến giờ này khắc này, còn có cái gì không hiểu?

Hốc mắt của cô lập tức đỏ lên, cô nắm chặt nắm đấm, thân thể phát run.

Phản nộ, xấu hổ, lại thêm một loại bi thương trước nay chưa có, trong nháy mắt bao phủ toàn thân của cô.

Cô cắn môi, nhìn Luru Hải Dương còn ở nơi này diễn kịch, cô nhất thời mở miệng: "Luru, Hải, Dương!"

Tiếng tê tâm liệt phế, là lần đầu tiên cô phát ra...

Cô luôn luôn dịu dàng, thế nhưng đáng về giờ này khắc này, cũng giống như là ác ma.

Luru Hải Dương bị cô gọi mà choáng váng.

Mai Phụng lại nhìn về phía Hạ Noãn Noãn: "Hạ Noãn Noãn, Từ Hào đối với con tốt như vậy, tại sao con có thể đối đãi với Từ Hào như thế đó?!"
Con lại để Từ Hào bị lừa dối như vậy!"

Hạ Noãn Noãn lập tức vén chăn lên.

Ngoại trừ bà vai có chút lộn xộn, quần áo trên người đều hoàn chỉnh.

Cô nhìn chằm chằm Mai Phụng, lại nhìn về phía Luru Hải Dương, sau cùng ánh mắt rơi vào người Thẩm Tu.

Cô chậm rãi đi đến trước mặt Thẩm Tu: "Cha, con và Luru Hải Dương là trong sạch! Con căn bản không biết vì sao anh ta làm như thế, cha, cha phải tin tưởng con... Con muốn tìm Từ Hào, kêu Từ Hào trở về..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Tu bỗng nhiên đưa tay ra, đánh một cái tát vào mặt của cô!

"Ba!"

Tiếng vang lạnh lạnh, vang vọng trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 927: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (16)

Hạ Noãn Noãn bị đánh cả người đầu mờ mịt, bởi vì lực đạo Thẩm Tu quá lớn, dẫn đến cô trực tiếp té ngã bên cạnh.

Trong miệng có chút ngai ngái.

Sau đó, cô liền nghe thấy tiếng Thẩm Tu: "Tiện nhân! Cô lại dám làm chuyện có lỗi với Từ Hào? Thẩm gia chúng tôi, không có người con dâu này!"

Lời này rơi xuống, ông ta liền chỉ trong phòng mở miệng: "Bị tôi và dì Mai tóm gọn, cô còn muốn làm gì?! Tiện nhân! Tôi đánh chết cô!"

Lời này rơi xuống, Thẩm Tu muốn tiến về phía trước.

Nhưng vào lúc này, Hạ Noãn Noãn lại cảm giác nơi bụng đau đớn, đau đến cô toát ra mồ hôi lạnh.

Cô bỗng nhiên che bụng.

Cô đau tới toàn thân đều cuộn tròn một chỗ...

Chợt, trên quần ngủ màu sáng, liền xuất hiện vết máu...

Máu tươi chảy ra...

Hạ Noãn Noãn chỉ cảm thấy hạ thân nóng lên, cúi đầu nhìn sang.

Khi thấy những dòng máu kia, trông mắt cô co rụt lại, ôm bụng trực tiếp hô: "Con của con!"

"Cha, cha mau đưa con tới bệnh viện..."

"Từ Hào, Từ Hào..."

Cô đau tới mồ hôi lạnh chảy ròng trên trán, ôm bụng phát run trên mặt đất.

Thẩm Tu cũng bị tình huống này dọa sợ, lửa giận vừa rồi lập tức tiêu tán sạch sẽ.

Máu trên mặt đất, nhanh chóng xuất hiện thành vũng, bộ dạng này, khẳng định đứa bé không giữ được!

Hiện tại, làm sao bây giờ?

Ngay lúc ông ta đang sững sờ, liền nghe thấy Mai Phụng mở miệng: "Cô gọi Từ Hào làm gì? Đứa bé này, không chừng không phải là của Từ Hào..."

Một câu, để Thẩm Tu nhắc lên tinh thần.

Đúng!

Cô đã cấu kết với người đàn ông này, như vậy đứa bé này, có thể không phải của Thẩm gia bọn họ!

Ông ta trực tiếp chỉ Hạ Noãn Noãn, chửi bới nói: "Tiện nhân này, mang thai nghiệt chủng, lại còn muốn đổ cho người Thẩm gia?! Cô đừng mơ tưởng!"

"Nói cho cô biết, cô đừng mơ tưởng!"

Hạ Noãn Noãn đau đến sắp không thấy rõ ràng đồ trước mắt, cô chỉ là cảm giác được, có thứ ấm áp, chảy ra...

Lòng của cô đều bị nắm chặt, giống như nương theo những thứ kia chảy ra.

Từ Hào, Từ Hào, anh ở nơi đó?

Từ Hào, nhanh lên tới cứu chúng ta hai tử a!!

Cô nghĩ tới đây, mắt tối sầm lại, cả người té xỉu.

Thẩm Tu và Mai Phụng đứng ở bên cạnh, mắt lạnh nhìn tình huống này.

Lưu Hải Dương thì là lộ ra vẻ lo lắng.

Ba người đang đứng ở đó, liền nghe phía ngoài truyền đến tiếng bước chân.

"Mẹ Từ Hào, không nghĩ tới bà lại đến!"

"Đúng vậy, chúng ta có thể gặp phải dưới lầu, cũng là duyên phận! Tôi là đến xem Noãn Noãn..."

Nương theo tiếng nói chuyện, ba người đi đến.

Khi nhìn thấy tình huống trước mắt về sau, mẹ Hạ bỗng nhiên hét lên một tiếng: "Noãn Noãn!"

Hai mắt trở ngược, té xỉu!

Mà cha Hạ thấy vợ nhất, nhìn con gái chảy máu ngã ở trên sàn, tức giận nhìn về phía Thẩm Tu: "Cái này, là xảy ra chuyện gì?"

Về mặt Thẩm Tu tràn đầy tức giận: "Xảy ra chuyện gì? Ông nên hỏi con gái của ông! Với người đàn ông này, xảy ra chuyện gì!"

"Cô ta mang thai con của người này, còn muốn gả cho Thẩm gia chúng tôi, để cho Thẩm gia chúng tôi nuôi... Nghĩ hay lắm! Hiện tại đây là ông trời báo ứng! Dạng con dâu này, Thẩm gia chúng tôi không muốn!"

Lời này rơi xuống, liền thấy Hạ Diệp Hoa đã cầm điện thoại di động lên, điện thoại kết nối, bà hét lớn: "Thẩm Từ Hào, Noãn Noãn xảy ra chuyện rồi! Con lập tức quay lại!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 928: Bộ mặt thật của Mai Phượng! ! (17)

Lời này Hạ Diệp Hoa rơi xuống, chỉ thấy trong ánh mắt Thẩm Tu hiện lên một vòng bối rối.

Bà nhíu lông mày, nhìn chằm chằm Hạ Noãn Noãn.

Giờ phút này mặt mũi cô đã tràn đầy tái nhợt, trên trán toát mồ hôi lạnh.

Bà gấp vội mở miệng: "Còn đứng ngây đó làm gì? Trước đưa bệnh viện! Nếu không sẽ chết người!"

Đưa bệnh viện?

Mai Phượng nghe nói như thế, tròn mắt co rụt lại.

Ánh mắt rơi vào người Hạ Noãn Noãn.

Dựa vào cái gì chính mình muốn mang thai con Thẩm gia, lại sinh non nhiều lần như vậy, mà Hạ Noãn Noãn, lại có thể có vận tốt chứ?

Bà ta trực tiếp ngăn ở trước mặt Hạ Diệp Hoa: "Hiện tại hai người bọn họ bị chúng tôi bắt tại trận, trước phải nói rõ mọi chuyện..."

"Bà cắt ngay cho tôi! Nói rõ cái rắm! Bà không thấy Noãn Noãn chảy nhiều máu như vậy sao?!"

Mai Phượng lại cười lạnh: "Ta sợ là, rời khỏi nơi này, bị một số người lừa dối Từ Hào, để Từ Hào hiểu lầm tôi và cha nó!"

Một câu, để Thẩm Tu gật đầu: "Đúng, nói rõ ràng..."

Hạ Diệp Hoa đứng đó, tức giận siết chặt nắm tay: "Các người tránh ra!"

"Tránh ra!" Cha Hạ muốn xông tới, ôm con gái của mình.

Tuy mẹ Hạ bị ngắt, thế nhưng hẳn là không có việc gì, hiện tại kinh hoàng nhất, cũng phía dưới con gái chảy rất nhiều máu.

Thế nhưng ông muốn xông lên, đã thấy Thẩm Tu ngăn ở phía trước: "Đúng, Mai Phượng nói đúng, chuyện này không nói rõ ràng, Từ Hào trở về tôi biết bàn giao thế nào? Hạ Noãn Noãn và Lưu Hải Dương bị tôi và Mai Phượng nhìn rõ ràng!"

Ông ta nói đến đây, nhìn về phía Lưu Hải Dương: "Đây chính là hiện trường! Nhà các người có thừa nhận hay không? Không thừa nhận, thì sẽ nói dối!"

Thân thể Hạ Diệp Hoa không tốt, Thẩm Tu và Mai Phượng ngăn lại, cha Hạ căn bản là không xông tới được.

Hạ Diệp Hoa kêu xe cứu thương.

Cha Hạ nhìn thấy tình huống trước mắt, cả người đều tức nói không ra lời.

Ánh mắt ông rơi vào người Lưu Hải Dương, khi nhìn thấy thân trên anh ta cởi trần, lại nhìn đáng về con gái...

"Bịch!" Ông bỗng nhiên lập tức quỳ gối trước mặt Thẩm Tu. " Thân gia! Xem như Noãn Noãn chúng tôi sai, tôi nhận! Ông tránh ra, để cho tôi ôm con bé đi bệnh viện!"

Vừa quỳ xuống như thế, người trong cả căn phòng, đều ngây dại.

Hạ Noãn Noãn ngã trên mặt đất, vốn đau ngất đi, giờ phút này lại mơ hồ có chút ý thức, nghe được lời cha, cô bỗng nhiên ngẩng đầu lên, không thể tin nhìn về phía cha Hạ.

Đau đớn để cho cô nói không nên lời, mắt máu quá nhiều, càng làm cho cô không cách nào đứng thẳng lên.

Thế nhưng giờ khắc này, cô lại muốn nắm chặt cha, nói cho ông biết, không phải như thế...

Cô đưa tay ra, miệng ngập ngừng, muốn nói điều gì.

Thẩm Tu tránh ra, cha Hạ lao đến, trực tiếp bế Hạ Noãn Noãn lên, đúng lúc này, cuối cùng nghe thấy bên ngoài có tiếng xe cứu thương...

Trong bệnh viện, trong phòng giải phẫu.

Cha Hạ ngồi trên ghế dài bên ngoài bệnh viện, nhìn chăm chăm phòng phẫu thuật.

Lưu Hải Dương đứng trước mặt ông, cúi đầu: "Bác trai, con biết, đều là con và Noãn Noãn không đúng, để bác tức giận! Con thật sự thích Noãn Noãn, bác yên tâm, rồi Thẩm gia, con sẽ đối tốt với cô ấy..."

Lời này rơi xuống, cha Hạ liền không nhịn được ngẩng đầu lên, nhìn về phía Lưu Hải Dương.

Một lúc sau, ông mới mím môi, khẽ gật đầu: "Được rồi..."

Một câu rơi xuống, khiến Hạ Diệp Hoa đi theo cùng, liền ngẩng đầu lên: " Thân gia, tôi không tin Noãn Noãn sẽ làm chuyện này, vẫn là chờ Noãn Noãn tỉnh lại hỏi một chút rồi nói sau..."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thôn Bì Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 929: Bộ mặt thật của Mai Phượng! ! (18)

"Nói cái gì?"

Tiếng Thẩm Tu, từ cuối hành lang truyền tới.

Mọi người đồng loạt quay đầu, liền thấy Thẩm Tu đi tới.

Ông ta nhìn chăm chăm trong phòng bệnh, ánh mắt rơi vào người Hạ Diệp Hoa và cha Hạ: " chuyện này, quyết định như vậy đi."

Nói xong câu đó, ông ta trực tiếp cầm lên một phần thỏa thuận ly hôn, đưa tới trước mặt cha Hạ: "Sự tình làm lớn chuyện rồi! Có ký giả chụp được ảnh Hạ Noãn Noãn và Lưu Hải Dương! Hiện tại, bất kể Thẩm gia thế nào, cũng sẽ không cần một nàng dâu như thế! Nếu như các người thức thời, liền ngoan ngoãn ký vào thỏa thuận ly hôn!"

Nói đến đây, Thẩm Tu lấy ra một tờ chi phiếu: " Đây là một trăm vạn, xem như chúng tôi đền bù tổn thất cho Hạ Noãn."

Nói đến đây, lại hừ lạnh một tiếng: "Kỳ thật, đến một trăm vạn tôi cũng không nên cho! Chẳng qua là cô ta đáng thương!"

Hạ Diệp Hoa tiến lên một bước: " Thẩm Tu, ông đủ rồi! Chuyện ly hôn, chờ Từ Hào trở lại hẵng nói!"

Thẩm Từ Hào đã đã gọi mấy cuộc trở về, máy bay nhanh nhất, cũng phải nửa ngày mới có thể đến, nó khẩn cấp mua vé máy bay, đang về Bắc Kinh.

Thẩm Tu lại hừ lạnh một tiếng: " Bọn chúng còn trẻ, không hiểu chuyện, phạm sai lầm, người lớn chúng ta phải quản! Làm sao? Ông thông gia không có ý định tiếp nhận sao? Chúng ta tới đó nói một chút..."

Nói còn chưa dứt lời, liền nghe cha Hạ mở miệng: "Được, tôi đáp ứng."

Thẩm Tu bị ghen, lời chuẩn bị xong đều không có nói ra, không nghĩ tới cha Hạ lại đồng ý!

Ông ta nhủ mày, đưa chi phiếu và thư thỏa thuận ly hôn cho cha Hạ, sau đó lúc này mới lên tiếng: "Vậy tôi đi trước."

Chờ đến khi Thẩm Tu rời đi, Hạ Diệp Hoa liền tiến tới trước mặt cha Hạ: "Thân gia, ông cần phải suy nghĩ kỹ chuyện này! Noãn Noãn thích Tử Hào, để cho on bé đi với người này, cả một đời sẽ không hạnh phúc!"

Lời này rơi xuống, cha Hạ nhìn bà cười khò: "Trước kia, Noãn Noãn đã nói chuyện của bà cho tôi, tôi còn nghĩ, năm đó bà tình thân cũng muốn chọn rời đi khỏi Thẩm gia, khẳng định là làm việc trái lương tâm. Tôi còn khuyên nhủ Noãn Noãn không nên xen vào việc của người khác, chẳng qua bây giờ, tôi hiểu được..."

Ông chỉ Hạ Noãn Noãn, chậm rãi mở miệng nói: "Tình huống của hôm nay bà cũng thấy đấy! Tôi ký tên, nhiều nhất con gái tôi không hạnh phúc! Thế nhưng nếu tôi không ký chữ, về sau con gái của tôi mất mạng!!"

Một câu, nói cho Hạ Diệp Hoa choáng váng.

Chỉ cần vừa nghĩ tới Hạ Noãn Noãn ngã vào trong vũng máu, Thẩm Tu và Mai Phụng lại vô si ngăn ở trước mặt, không để bọn họ tới gần, không nói rõ ràng, bà đã cảm thấy cả người như bị đưa vào hầm băng.

Mỗi cha mẹ, đều hi vọng con của mình có thể bình an cả đời.

Con trai ăn chút mệt mỏi không quan trọng. Thế nhưng là con gái... Chỉ sợ lúc ấy cha Hạ hận người chịu khổ là mình!

Cha Hạnh Hạ Diệp Hoa, chậm rãi mở miệng nói: "Thân gia, nhà chúng tôi không phải đại phú đại quý, thế nhưng khuê nữ của tôi, cũng là được tôi nâng ở trong lòng bàn tay!"

Ông nói đến đây, liền mở miệng lần nữa: "Cho nên, đám cưới này, chúng tôi định rồi!"

Dù là gánh vác tiếng xấu!

Hạ Diệp Hoa nhìn bộ dạng của ông, trực tiếp nói không ra lời!

-

Hạ Noãn Noãn làm phẫu thuật, nhanh chóng hoàn thành.

Chờ đến khi từ trong phòng phẫu thuật ra, bác sĩ mở miệng: "Mấy người làm gì vậy? Bệnh nhân như vậy, còn không tranh thủ thời gian đưa tới bệnh viện! Các người có biết hay không, chậm thêm vài phút, bệnh nhân có thể cắt bỏ tử cung!"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 930: Bộ mặt thật của Mai Phụng!! (19)

Thẩm Tử Hào đuổi trở về, Hạ Noãn Noãn phẫu thuật đã xong.

Từ khi cậu ta xuống máy bay, Mai Phụng và Thẩm Tu, đã đi ra sân bay đón.

Thẩm Tử Hào muốn đi thẳng đến bệnh viện, Thẩm Tu lại hừ lạnh một tiếng: "Loại tiện nhân không biết xấu hổ kia, Thẩm gia chúng ta không cần! Đi bệnh viện làm gì? Bây giờ con cùng ta về nhà!"

Mai Phụng thờ dài: "Chuyện này, cũng không biết là ai tiết lộ ý. Khiến cho hiện tại Thẩm gia không còn mặt mũi! Tử Hào, con cũng đừng có gấp, những bạn bè kia của con, con cũng đừng qua nói chuyện! Còn có, phía bên Hạ gia nhận sai, nói chuyện này là lỗi của họ, cho nên, bọn họ cầm chi phiếu của chúng ta, dự định ly hôn."

Thẩm Tử Hào nhíu lông mày, đến bây giờ toàn bộ não đều mơ màng.

Đầu tiên là Hạ Diệp Hoa gọi điện thoại cho cậu ta, nói Hạ Noãn Noãn xảy ra chuyện rồi!

Đứa bé không có!

Tiếp theo, Mai Phụng và Thẩm Tu gọi điện thoại cho cậu ta, nói bọn họ có chứng cứ của Hạ Noãn Noãn!

Mà trên internet, ảnh chụp thân mật của Hạ Noãn Noãn và Lưu Hải Dương, đều truyền đi ra!

Đó là hàng thật giả thật, không có photoshop!

Thậm chí cái giường kia, Thẩm Tử Hào đều biết.

Là nơi lần đầu tiên của cậu ta và Hạ Noãn Noãn... Về sau lại còn ở cùng Hạ Noãn Noãn mấy ngày.

Chuyện Hạ Noãn Noãn cậu ta tuyệt đối không tin!

Sao Hạ Noãn Noãn có thể sợ những chứng cứ bày ở trước mặt này, cậu ta đều muốn đi tới trước mặt, hỏi rõ.

Cậu ta không quan tâm, trực tiếp đem giao hành lý cho Thẩm Tu và Mai Phụng, quay người bắt xe, thẳng đến bệnh viện.

Lúc cậu ta đến bệnh viện, Hạ Noãn Noãn còn không có tỉnh lại, đang trong phòng bệnh.

Lưu Hải Dương chờ ở bên ngoài.

Trông thấy Lưu Hải Dương, Thẩm Tử Hào trực tiếp nổi giận, bỗng nhiên xông tới, đánh Lưu Hải Dương!

Lưu Hải Dương hoàn thủ không có đánh trả, một đám này, lui về sau mấy bước, lúc này mới đứng vững thân thể, một lúc sau nhìn Thẩm Tử Hào, mở miệng nói: "Thẩm thiếu gia, thật xin lỗi... Là tôi và Noãn Noãn có lỗi với anh..."

Dáng vẻ đó, để lửa giận trong lòng Thẩm Tử Hào, dâng lên tầng tầng!

Cậu ta quay đầu, nhìn chung quanh, ánh mắt chợt rơi vào tay của cha Hạ, đang cầm tấm chi phiếu kia.

Trong đầu hiện lên câu nói kia của Mai Phụng...

"Bọn họ đồng ý ly hôn..."

Đồng ý ly hôn, sau khi ly hôn, liền đi theo Lưu Hải Dương trốn sao?!

Ý nghĩ này, trong lúc nhất thời điên cuồng mọc rễ nảy mầm trong đầu cậu ta, để cậu ta nắm chặt tay, nhìn chăm chăm phòng bệnh.

Cậu ta không nói gì, trong bệnh viện lại có một đám y tá đi tới.

Mọi người xì xào bàn tán, truyền tới:

"Nhìn thấy không? Đó chính là người vượt quá giới hạn! Chắc chắn, phụ nữ đã vào hào môn, lại còn bị người chụp ảnh? Hương diễm vô cùng!"

"Xuyt, nói nhỏ chút..."

Những nghị luận kia, để Thẩm Tử Hào càng thêm phẫn nộ.

Ánh mắt cậu ta, rơi vào trong phòng bệnh.

Nhất thời trong đầu phát nhiệt, cậu ta bỗng nhiên đẩy cửa phòng bệnh ra, đi vào.

-

Cũng không biết qua bao lâu, Hạ Noãn Noãn mới tỉnh lại.

Ngửi trong không khí mùi nước khử trùng mũi mũi, tay của cô, đặt ở trên bụng của mình.

Con, con của cô... Không có.

Cô có thể cảm nhận rõ ràng được, đứa trẻ lấy ra thân thể mẹ đau đớn, giống như lòng bị cắt đi một miếng thịt.

Hốc mắt Hạ Noãn Noãn, lập tức ẩm ướt.

Cô cắn môi, một lúc sau, lúc này mới nhìn sang bên cạnh.

Thế nhưng vừa nghiêng đầu, liền thấy Thẩm Tử Hào đang ngồi ở bên cạnh cô.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 931: Bộ mặt thật của Mai Phượng!! (20)

Nước mắt trực tiếp lăn xuống đến, cô chỉ cảm thấy lòng tràn đầy ủy khuất, giống như cuối cùng tìm được đột phá!

Cô đưa tay ra, nắm chắc tay của cậu, nghẹn ngào muốn mở miệng, Thẩm Từ Hào chợt hỏi thăm: "Đứa trẻ, đến cùng là của ai?"

Hạ Noãn Noãn cảm giác, tất cả ủy khuất và nghẹn ngào, giống như bị một câu nói như vậy, ngăn ở trong cổ họng.

Cô không thể tin nhìn chằm chằm Thẩm Từ Hào, giống như thế nào cũng không nghĩ tới, cậu ta lại nói ra một câu nói như vậy...

Cô kinh ngạc theo dõi cậu, nắm chặt tay, cắn môi.

Cứ thể đem toàn bộ ủy khuất nuốt nuốt xuống.

Cô nhìn cậu ta, một lúc sau mới mở miệng: "Từ Hào, anh không tin em sao?"

Thẩm Từ Hào nhíu lông mày: "Hiện tại anh có chút loạn... Noãn Noãn, anh tin tưởng em, thế nhưng bọn họ đều nói hai người..."

Câu nói kế tiếp, cậu ta nói không nên lời.

Thế nhưng về mặt này, lại làm cho Hạ Noãn Noãn cảm thấy lòng như tro nguội.

Cô cắn môi, chậm rãi mở miệng nói: "Từ Hào, anh phải tin tưởng em... Em và anh ta không có bất kỳ chuyện gì, không phải như anh nghĩ, Từ Hào..."

Nói còn chưa dứt lời, cửa phòng bệnh bỗng nhiên bị đẩy ra!

Lưu Hải Dương chạy vào, trực tiếp đứng ở trước mặt Thẩm Từ Hào: "Có chuyện gì, anh đến nói với tôi! Noãn Noãn không có liên quan!"

Anh ta nhìn chằm chằm Thẩm Từ Hào, một lúc sau mới mở miệng nói: "Noãn Noãn đi theo anh nhận lấy bao nhiêu ủy khuất? Trong lòng Noãn Noãn khô sở đến cỡ nào, anh biết không?!"

"Anh không biết! Cho tới bây giờ anh đều vì tư lợi, xưa nay không cân nhắc được cảm nhận của người khác!"

"Trong lòng anh chỉ có cha anh, mẹ kế của anh! Anh coi Noãn Noãn là cái gì?"

"Là công cụ sinh con cho anh sao?"

"Anh có thể mang cho Noãn Noãn, chỉ có thống khổ!"

"Thẩm Từ Hào, Noãn Noãn đã sớm nói, anh là đứa bé không chịu lớn, cô ấy sinh hoạt với anh, rất mệt mỏi!"

"Coi như tôi cầu xin anh, hãy buông tha chúng tôi? Hai chúng tôi chỉ muốn ở cùng một chỗ thật tốt!"

Thẩm Từ Hào trực tiếp bị những lời này, nói đứng tại chỗ.

Đứa bé chưa trưởng thành...

Vì tư lợi, không cân nhắc cảm nhận người khác...

Thì ra, cậu ta trong lòng Hạ Noãn Noãn, là hạng người như vậy sao?

Một loại tâm tình không nói ra được, chạy lên não.

Cậu ta siết chặt nắm tay, nhìn về phía Hạ Noãn Noãn.

Hạ Noãn Noãn gấp đến độ muốn từ trên giường bệnh xuống: "Lưu Hải Dương, anh đang nói bậy bạ gì đó? Tôi không có... Không phải tôi! Từ Hào, anh phải tin tưởng em, căn bản em và anh ta không có cái gì!"

Cô đều muốn khóc.

Nhưng hết lần này tới lần khác, lúc này, cha Hạ cũng đi đến, ông mặt lạnh, nhìn chằm chằm Thẩm Từ Hào: "Lưu Hải Dương nói đúng, cậu có thể mang cho Noãn Noãn cái gì? Lúc con bé cần cậu nhất, cậu ở đâu?!"

Thẩm Từ Hào bị hỏi.

Ngu ngơ tại chỗ, nói không nên lời.

Cậu ta nhìn mấy người trước mặt, đột nhiên cảm giác áy náy.

Cậu ta xoay người: " Con, hôm nào con lại đến nhìn Noãn Noãn!"

Sau đó liền không nói hai lời, xông ra ngoài!

Cậu ta không biết đi trên đường phố bao lâu, sau cùng trở lại Thẩm gia, đã là nửa đêm.

Vào cửa, lại phát hiện Mai Phượng còn chưa ngủ.

Trông thấy cậu ta tiến vào, lập tức đưa tay ra, đưa một phần thư thỏa thuận cho cậu ta: "Cái này là Hạ gia trả lại."

Thẩm Từ Hào nhìn sang, liền phát hiện đó là một phần thư thỏa thuận ly hôn.

Vị trí tên hà gái, viết Hạ Noãn Noãn.

Trông nét Thẩm Từ Hào co rụt lại, cái này... Không có khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 932: Bộ mặt thật của Mai Phượng! ! (21)

Tại sao Hạ Noãn Noãn lại ký tên lên thỏa thuận ly hôn?

Thẩm Từ Hào chỉ cảm thấy giống như trời đất quay cuồng.

Cậu ta hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm thư thỏa thuận ly hôn kia, một lúc sau mới ngẩng đầu lên: "Di Mai, đây là chuyện gì xảy ra?"

Mai Phượng thờ dãi, đưa tay ra, vỗ vỗ bả vai Thẩm Từ Hào: " Từ Hào, đây là hôm nay Hạ gia đưa tới, cha Hạ nói, cầu chúng ta giờ cao đánh khẽ, buông tha bọn họ đi."

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, mắt hết can đảm.

Buông tha bọn họ...

Là tác thành cho hai người họ sao?

Cậu ta cúi thấp đầu xuống, đưa tay ra, nhận lấy thư thỏa thuận ly hôn.

Sau đó liền đi lên trên lầu.

Cậu ta nhìn ba chữ Hạ Noãn Noãn trên thỏa thuận ly hôn, xác định đó là chữ viết của cô.

Cậu ta ngồi trong thư phòng, chỉ cảm thấy nỗ lực đoạn thời gian trước, hình như đều uổng phí.

Cậu ta là công tử bột.

Từ khi mẹ mang anh trai rời khỏi Thẩm gia, cậu ta là công tử bột.

Say rượu nháo sự, không chỗ không làm.

Thậm chí lần đầu gặp mặt Hạ Noãn Noãn, không phải ở "Sáng chói" sao?

Thế nhưng về sau...

Bởi vì có Noãn Noãn, nhân sinh của cậu ta biến hóa.

Không biết từ lúc nào, cậu ta cách xa những bạn bè không tốt đó...

Cậu ta bắt đầu hăng hái lên.

Cậu ta luôn cảm thấy, ánh mắt Hạ Noãn Noãn nhìn cậu ta, giống như đang khích lệ cậu ta, tại sùng bái cậu ta, để nếu như cậu ta làm không tốt, liền sẽ để Hạ Noãn Noãn thất vọng.

Cái loại cảm giác này, là không ai có thể cho cậu ta.

Cho nên, cha nói để cậu ta qua công ty Thẩm gia thực tập, cậu ta đồng ý, mà cậu ta bắt đầu làm lên, cậu ta muốn nói cho Hạ Noãn Noãn, chính mình rất lợi hại.

Thậm chí cậu ta còn nhớ kỹ, trong công ty phái cậu ta đi công tác, cậu ta còn có chút sợ hãi, bởi vì đây là lần đầu tiên đại biểu công ty qua đàm phán.

Là Hạ Noãn Noãn thu thập hành lý cho cậu ta, đồng thời mở miệng nói: "Toàn bộ công ty đều người nhà anh, đừng sợ, em tin tưởng anh nhất định có thể!"

Cho nên, cậu ta hăng hái đi.

Sau đó thì sao?

Kết quả đây sao?

Là cậu ta không đủ ưu tú, là cậu ta luôn luôn hoài nghi cô, cho nên để cho cô tâm ý nguội lạnh.

Nghĩ tới đây, Thẩm Tử Hào gục đầu xuống.

Thế nhưng, cậu ta vẫn không cam tâm.

Tại sao cậu ta có thể tách ra với như vậy?

Xem như Noãn Noãn và Lưu Hải Dương là thật, cậu ta cũng muốn chính miệng Hạ Noãn Noãn nói cho cậu ta biết!

Thẩm Tử Hào đứng mạnh lên, đi thẳng ra bên ngoài, đêm hôm khuya khoắt, lái xe, trực tiếp chạy tới bệnh viện.

Thế nhưng vừa tới cửa bệnh viện, liền bị một đám phóng viên làm cho sợ ngây người.

Giờ này khắc này, đám phóng viên vây quanh cha Hạ, từng người tra hỏi, đem khiến cho cha hạ không biết làm sao.

Thẩm Tử Hào trông thấy tình huống này, lập tức xuống xe, trực tiếp chạy vào: "tránh ra! Máy người tránh hết ra!"

Sau đó nhìn về phía cha Hạ: "Cha, cha không có chuyện gì chứ?"

Lời này vừa nói, đám phóng viên ầm vang nổ tung:

"Xin hỏi cậu là Thẩm Tử Hào thiếu gia sao?"

"Thẩm thiếu gia, đối với việc phu nhân cậu vượt quá giới hạn, cậu thấy thế nào?"

"Thẩm gia định xử lý chuyện này như thế nào?"

"Cậu cảm giác không còn mặt mũi, vô cùng khó coi sao?"

"Thẩm thiếu gia, bây giờ có phải cậu có một loại cảm giác bị lừa gạt hay không?"

...

Thẩm Tử Hào vất vả đẩy đám phóng viên ra, mang theo cha Hạ vào bệnh viện.

Tiến vào hành lang bệnh viện, cha Hạ lấy lại tinh thần, ông nhìn Thẩm Tử Hào, một lúc sau, mắt ông đều đỏ

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 933: Bộ mặt thật của Mai Phượng!! (22)

Thẩm Từ Hào cũng nhú mày: "Cha, cha cảm giác thế nào?"

Từ trước tới nay cha Hạ chưa từng gặp qua loại chiến trận này.

Ông căng thẳng, một lúc sau mới mở miệng: "Từ Hào, coi như tôi van cậu, buông tha Noãn Noãn nhà chúng tôi đi."

Ông chỉ phía ngoài đám phóng viên: "Cậu xem một chút, Noãn Noãn đều lên báo rồi, thanh danh của trực tiếp hủy đi! Cậu để cho nửa đời sau của nó, sống thế nào?"

Ông cúi đầu, nước mắt chảy xuống: "Từ Hào, Noãn Noãn chúng tôi là người bình thường, không tiếp thụ được phúc khí Thẩm gia các người!"

Người hơn năm mươi tuổi, lớn tuổi như vậy, giờ khắc này ở trước mặt Thẩm Từ Hào, lại khóc giống như đứa bé.

Thẩm Từ Hào nhìn cha Hạ, đột nhiên không biết nói cái gì.

Một lúc sau, cậu ta mới từ từ nói: "Noãn Noãn đâu?"

Cha Hạ mở miệng: "Đến loại trình độ này! Noãn Noãn còn có thể làm sao?"

Ông khóc mở miệng nói: "Noãn Noãn không thể tiếp tục làm Thiếu phu nhân Thẩm gia, nó sẽ có cuộc sống thoải mái với Luru Hải Dương, Luru Hải Dương sẽ đối tốt với nó..."

Luru Hải Dương... Lại là Luru Hải Dương!

Thẩm Từ Hào nghe cái tên này, cũng cảm giác được một cơn lửa giận dâng lên trong lòng.

Cậu ta nắm chặt tay, không biết vì cái gì, lời các ký giả ủa vào trong đầu:

"Thẩm thiếu gia, đội nón xanh, bây giờ cảm giác gì?"

Cảm giác gì?

Cậu ta cảm giác mình sắp tức nổ tung!

Thẩm Từ Hào nỗ lực áp chế lửa giận của mình, để cho mình không phát ra với cha hạ, một lúc sau mới mở miệng: "Được!"

Sau đó, cậu ta cũng không quay đầu lại, trực tiếp rời đi.

-

Hạ Noãn Noãn ở trong bệnh viện, ngơ ngác nhìn trần nhà.

Cô không biết nên nói cái gì, từ khi tỉnh táo lại, vẫn nhìn lên trần nhà như thế, không có nói câu nào.

Một lát sau, cô chợt nghe bên ngoài có tiếng cha Hạ:

"Ông đừng nghe tin tức bên trên nói lung tung! Noãn Noãn nhà tôi không phải loại người như vậy!"

"Lão Trương, sao ông nói vậy? A? Tôi và ông quen biết nhiều năm như vậy, Noãn Noãn là bộ dạng gì, ông có thể không rõ ràng sao?"

"Ông!! Cút!"

Tiếng ba Hạ thẹn quá hoá giận, khàn cả giọng, để cho cô không nhận được cười khò.

Cô không hiểu, sự tình làm sao đột nhiên liền biến thành như vậy.

Rõ ràng còn đang mong đợi đứa bé trong bụng, thế nhưng đột nhiên, cô liền thành tiện nhân bị người kêu đánh.

Mà Thẩm Từ Hào đâu?

Vì sao còn chưa tới gặp cô?

Là bởi vì không tín nhiệm cô sao?

Cô cắn môi, nắm lấy chân mềm, chỉ cảm thấy một loại đau xót, để cho cô mất hết can đảm.

Cô nhắm mắt lại, giả bộ ngủ.

Cũng không biết qua bao lâu, lúc này cha Hạ mới đi đến, cô mở mắt, liền thấy trong vòng một đêm, cha già thêm mười tuổi.

Cha luôn luôn sĩ diện, hiện đối với việc này huyền não xôn xao, khẳng định ông bị làm cho tức chết.

Thế nhưng ở trước mặt mình, ông vẫn áp chế lửa giận.

Hạ Noãn Noãn đang suy tư, cha Hạ đột nhiên mở miệng: "Mai Phụng tới."

Hạ Noãn Noãn không nói chuyện.

Mai Phụng liền đi ra từ sau lưng cha Hạ.

Cầm trong tay thư thỏa thuận ly hôn: "Tử Hào đã ký thư thỏa thuận ly hôn, chừng nào cô mới ký tên?"

Một câu, giống như áp đảo cộng cò cuối cùng.

Trông rất cô co rụt lại.

Thẩm Tử Hào ký thư thỏa thuận ly hôn sao?

Cho nên, Thẩm Tử Hào cũng từ bỏ bọn họ sao?

Cô nắm chặt tay, một lúc sau mới mở miệng: "Được, tôi ký."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 934: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (23)

Ba ngày sau.

Hạ Noãn Noãn xuất viện.

Ngày rời bệnh viện, ký giả phía ngoài bao vây rất lâu.

Bọn họ và ký giả đầu trí đầu đông thời gian rất lâu, lại thêm Hạ Diệp Hoa mang người đến giúp đỡ, lúc này mới rời khỏi bệnh viện.

Về tới phòng thuê, Hạ Diệp Hoa nhìn Hạ Noãn Noãn: "Noãn Noãn, con thật sự, muốn bỏ rơi Tử Hòa sao?"

Hạ Noãn Noãn là cô gái tốt như vậy, Hạ Diệp Hoa muốn vì cô mà tranh thủ một chút.

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, buông con người.

Một lúc sau, cô mới thật thà nhìn ra phía ngoài cửa sổ: "Mẹ... Hiện tại hẳn là gọi di Hạ, di cảm thấy, con còn có thể đi cùng với anh ấy sao?"

Còn có thể ở một chỗ sao?

Ngày ấy Mai Phụng đi tới bệnh viện nhìn cô, có câu nói rất đúng.

Vô luận như thế nào, chuyện bây chừ đến loại trình độ này, cô và Thẩm Tử Hào, không có khả năng ở cùng một chỗ.

Thẩm gia, gánh không nổi người này.

Hạ Noãn Noãn cô, cũng không muốn vĩnh viễn gánh vác nỗi oan ức này, qua cả đời.

Cô muốn lựa chọn một địa phương mới, mở ra cuộc đời mới.

Hạ Noãn Noãn mất hết can đảm.

Hạ Diệp Hoa khuyên bảo cũng không có tác dụng gì, chỉ có thể rời đi.

Thế nhưng chân trước Hạ Diệp Hoa vừa rời đi, chân sau, Mai Phụng liền mang theo người tiến vào phòng cho thuê.

Mai Phụng nhìn chăm chăm, Hạ Noãn Noãn bởi vì sinh non mà thân thể hư nhược, sắc mặt tái nhợt, mở miệng cười nói: "Hạ Noãn Noãn, cô chung quy là bại tướng dưới tay tôi! Lúc trước, nếu như cô có thể nghe lời rời khỏi Thẩm gia, nào sẽ có cảnh của hôm nay?"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, siết chặt nắm đấm.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn về phía Mai Phụng: "Đám phóng viên phía ngoài lấy được tin tức, cũng là bà thả ra."

Mai Phụng cười không nói.

Hạ Noãn Noãn tiếp tục mở miệng: "Hiện tại, tất cả đều kết thúc rồi sao?"

Kết thúc rồi sao?

Làm sao lại kết thúc!

Mai Phụng nheo lại con mắt âm trầm, Thẩm Tử Hào về đến nhà, tinh thần sa sút giống như sinh một trận bệnh nặng.

Nghĩ đến Thẩm Tử Hào và bà ta xa lạ, bà ta đã cảm thấy tức giận dâng lên.

Bà ta gọi lên khoe môi.

Đúng lúc này, cha Hạ thất kinh đi đến: "Chuyện gì xảy ra? Bên ngoài tới rất nhiều ký giả! Bao vây ở cửa! Người nào báo địa chỉ nhà chúng ta ra!"

Một câu rơi xuống, trông mắt Hạ Noãn Noãn co rụt lại, cô nhìn về phía Mai Phụng: "là bà?"

Mai Phụng cười lạnh: "Không sai, là tôi."

"Hạ Noãn Noãn, vô luận mấy người đi đâu, tôi đều sẽ tìm được các người! Tôi muốn để cho các người giống như là chuột chạy qua đường, bị người người kêu đánh!"

Bà ta nói đến đây, nhìn chăm chăm Hạ Noãn Noãn: "Chỉ có như vậy, mới phát tiết mối hận trong lòng tôi!"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, nghĩ đến về sau cha mẹ giống như là trộm, lén lút sinh hoạt, chỉ cảm thấy tâm đều lạnh.

"Bà, rốt cuộc muốn thế nào, mới buông tha chúng tôi?"

Hạ Noãn Noãn hận bà ta.

Thế nhưng hận có tác dụng không?

Cô chỉ là một cô gái bình thường, không có tiền, không có quyền, cái gì đều không làm được!

Cô còn có cha mẹ...

Vì cha mẹ, cô cũng không thể cứng đối cứng.

Cha mẹ nuôi cô lớn như vậy, cô không có báo đáp bọn họ, bọn họ liền bán nhà ở làm đồ cưới cho cô... Hiện tại, còn muốn bởi vì cô, mà không ngẩng đầu lên làm người được.

Cô nhận thua.

Mai Phụng nghe nói như thế, nở nụ cười gằn: "Gả cho Lưu Hải Dương!"

Bà ta muốn để Hạ Noãn Noãn gả cho người mình chán ghét, đến tra tấn cả đời cô!

Mai Phụng nói xong câu đó, tiếp tục mở miệng: "Dù sao, bây giờ cô là người của Lưu Hải Dương, mất con của Lưu Hải Dương, gả cho Lưu Hải Dương, mới là lựa chọn tốt nhất, không phải sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 935: Bộ mặt thật của Mai Phượng! ! (24)

Bà ta nói đến đây, khẽ cười, vung tay lên, có người ở sau cầm hành lý tới.

Bà ta chỉ hành lý: "Trong này, là áo cưới lúc trước cô gả cho Thẩm Tử Hào đã mặc, tôi mang nó đến cho cô rồi! Bên trong đều là đồ của cô tại Thẩm gia! Gả cho Lưu Hải Dương, đến áo cưới cũng không cần mua nữa! Thế nào? Có phải tôi đối với các người xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ hay không?"

Hạ Noãn Noãn nghe nói như thế, tròn mắt cô co rụt lại, ánh mắt rơi vào hành lý.

Một lúc sau, cuối cùng cô mới chậm rãi câu môi, nở nụ cười.

-

Hạ Noãn Noãn muốn gả cho Lưu Hải Dương, tin tức này, trong vòng một ngày, liền bị ký giả truyền đi khắp toàn bộ internet.

Thẩm Tử Hào nghe được tin tức này, cả người trực tiếp nổi giận!

Nếu như nói trước đó, cậu ta còn tin tưởng Hạ Noãn Noãn.

Như vậy hiện tại... Cậu ta cảm thấy lửa giận dâng lên, cả người đã không thể khống chế!

Vừa mới ký kết thỏa thuận ly hôn, liền muốn kết hôn với Lưu Hải Dương?

Hạ Noãn Noãn... Hạ Noãn Noãn!

Cậu ta lật bàn trong thư phòng, chạy xuống lầu.

Thẩm Tử nhìn cậu ta xông ra ngoài, trực tiếp gọi cậu ta lại: "Con dừng lại! Một cô gái như thế, con còn qua đây đưa làm gì?"

Thẩm Tử Hào dừng bước, sắc mặt âm trầm: "Giấy ly hôn còn chưa nhận! Cô ấy kết hôn bằng gì?!"

Cậu ta nói xong câu đó, liền trực tiếp xông ra ngoài!

-

"Noãn Noãn, con thật sự muốn gả cho Lưu Hải Dương sao?" Cha Hạ hỏi thăm Hạ Noãn Noãn: "Chúng ta có thể không lấy. Thật mà."

Hạ Noãn Noãn lại cười: "Cha, Lưu Hải Dương cũng coi là người cha hiểu rõ, gả cho anh ta, anh ta sẽ tốt với con, đúng không?"

Vành mắt cha Hạ đỏ lên: "Con, con và Lưu Hải Dương là thật sao?"

Hạ Noãn Noãn siết chặt tay

Cha luôn một mực tin tưởng cô, thế nhưng cũng không giải thích được việc trong phòng ngày đó.

Dù sao người nào cũng không nghĩ tới, Lưu Hải Dương làm ra chuyện cảm thù này, chính là vì hãm hại cô.

Cô hít vào một hơi thật sâu, khẽ gật đầu: "Cha, cha sẽ không cảm thấy, con làm cho cha mất mặt chứ?"

Cha Hạ thờ dãi: "Noãn Noãn, con thật hồ đồ! Con... Cha không nói cái gì, chỉ cần con hạnh phúc là tốt, đây là lựa chọn của con, con phải vì lựa chọn của con mà phụ trách nhiệm."

Hạ Noãn Noãn gật đầu, sau đó nhìn cha mẹ Hạ: "Mẹ, con muốn ăn bánh củi cái, mẹ đi làm cho con được không?"

Mẹ Hạ gật đầu: "Hiện tại mẹ đi mua."

Hạ Noãn Noãn lại nhìn về phía cha Hạ: "Cha, mẹ luôn luôn là dẫn mù đường, nơi này là Bắc Kinh, con không yên lòng, cha và mẹ qua siêu thị đi."

Cha Hạ chỉ có thể đứng lên: "Được rồi."

Sau khi cha và mẹ Hạ khi rời đi, Hạ Noãn Noãn liền vén chăn lên, đứng lên.

Cô mở hành lý ra, lấy áo cưới xa hoa kia ra.

Đó là đời này, cô thấy qua áo cưới đẹp nhất.

Cô chậm rãi cởi bỏ quần áo của mình, mặc áo cưới vào người.

Sau đó an vị ở trước gương, hóa trang.

Sắc mặt của cô quá khó nhìn, không xứng với cái áo cưới này...

Mai Phụng nói, hiện tại cô chỉ còn lại có một con đường có thể đi.

Gả cho Lưu Hải Dương.

Thế nhưng cô không thể.

Toàn thế giới đều biết cô vượt quá giới hạn?

Cô vì muốn tẩy trắng chính mình!

Đồng thời, cô muốn để Thẩm Tử Hào thấy rõ ràng bộ mặt thật của Mai Phụng.

Đây cũng là một chuyện cuối cùng, đời này cô làm vì Thẩm Tử Hào.

Nghĩ tới đây, Hạ Noãn Noãn nhếch môi lên.

-

Cha Hạ và mẹ Hạ đi siêu thị.

Mẹ Hạ liền không nhịn được mở miệng: "Sao mắt này của tôi luôn luôn nháy, trong lòng cũng vô cùng bất an, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 936: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (25)

Cha Hạ nghe được lời của mẹ Hạ, nhú lông mày, một lúc sau mới mở miệng: "Noãn Noãn bình thường nhìn qua ôn nhu, kỳ thật tính cách cương trực, hôm nay trạng thái con nhé, có điểm gì là lạ. Chẳng qua cũng chắc là bị việc Thẩm Tử Hào làm tổn thương thôi."

Mẹ Hạ nghe xong lời này, vành mắt vừa đỏ: "Mai Phụng này, quả thực là quá ghê tởm!"

Bà nói đến đây, cúi đầu, che mặt mình.

Lúc ở trước mặt Hạ Noãn Noãn, cho tới bây giờ bà ta cũng không dám khóc.

Chỉ sợ để Hạ Noãn Noãn càng khổ sở hơn, cô vừa mới đẻ non, lúc này chính là lúc cần nghỉ ngơi.

Cha Hạ ôm vai mẹ Hạ, mờ mịt nhìn về phía phía trước.

Ông thật sự không biết hiện tại là tình huống gì.

Vì cái gì rõ ràng con gái vừa mới kết hôn đại, chỉ hơn một tháng, liền biến thành bộ dạng hiện tại?

Bọn họ không có nhà, ba người bọn họ, không có chỗ ở cố định, phiếu bạc không nơi nương tựa.

Vừa nghĩ tới đây, liền thấy Lưu Hải Dương đi tới, trông thấy hai người, lập tức mở miệng: "Bác trai, bác gái!"

Cha Hạ nhất thời nhú lông mày.

Ông vẫn hoài nghi, chuyện lúc trước có vấn đề.

Nhưng Lưu Hải Dương là ông nhìn lớn lên, đối với Noãn Noãn rất tốt.

Được rồi, có một số việc, trôi qua sẽ càng tốt hơn.

Mẹ Hạ cũng vội vàng để rổ trong tay xuống: "Hải Dương, sao cậu lại tới đây?"

"Con không yên lòng với Noãn Noãn, tới xem cô ấy một chút, mọi người đây là, vừa mới đi siêu thị sao?"

Mẹ Hạ gật đầu.

Lưu Hải Dương liền vội vàng đưa tay ra, nhận lấy đồ trong tay mẹ Hạ.

Anh ta nhìn mẹ Hạ, chậm rãi mở miệng nói: "Bác gái, con cảm giúp bác."

Ba người, đi về phía nhà.

Vừa đi đến cửa chính, liền nghe tiếng "Két" một tiếng, xe dừng ở bên ngoài.

Thẩm Từ Hào nổi giận dừng dừng từ trong xe đi ra.

Trông thấy Lưu Hải Dương đứng bên người cha mẹ Hạ, giống như là chiếm cứ vị trí của mình, cường đoạt Noãn Noãn của mình, cậu ta chỉ cảm thấy cảm xúc ghen tỵ, tự nhiên sinh ra!

Thẩm Từ Hào siết chặt tay, bỗng nhiên vọt tới trước mặt Lưu Hải Dương, trực tiếp đưa tay ra, đánh tới!

Nhưng lúc này đây, Lưu Hải Dương cũng không có đứng tại chỗ bị đánh, lùi về sau một bước, chặn cậu ta lại: "Thẩm Từ Hào, anh tới làm gì?"

Anh tới làm gì?

Thẩm Từ Hào cười giận dữ nói: "Câu nói này, nên là tôi hỏi cậu!"

Lưu Hải Dương theo dõi cậu ta: "Anh có ý gì?"

"Có ý gì? Tôi và Noãn Noãn còn chưa có ly hôn, hiện tại cô ấy chính là người vợ ở trên pháp luật của tôi! Anh cách xa cô ấy một chút!"

Lưu Hải Dương thở dài: "Thẩm Từ Hào, anh còn chưa hiểu sao? Người Noãn Noãn thích, vẫn luôn là tôi! Cô ấy cũng muốn gả cho tôi rồi! ANH một mực dây dưa với cô ấy, có ý tứ sao?"

Thẩm Từ Hào siết chặt nắm đấm: "Dây dưa với cô ấy, cho tới bây giờ đều là anh! Lưu Hải Dương, nếu như cô ấy thích anh, vì cái gì còn muốn gả cho tôi? Nàng trực tiếp đi cùng với anh là được!"

Lưu Hải Dương bị nghẹn, theo dõi cậu ta mở miệng: "Cô ấy là vì tiền nhà các người!"

Vì tiền nhà các người...

Lời này, nếu là lúc trước, có lẽ Thẩm Từ Hào sẽ tin.

Thế nhưng từ sau chuyện năm vạn trước, cậu ta sẽ không bao giờ tin tưởng.

Cậu nhìn về phía cha Hạ: "Con muốn đích thân hỏi cô ấy một chút, cha, nếu như không phải chính miệng cô ấy nói với con, con không chết tâm!"

Chỉ qua mấy ngày không gặp, Thẩm Từ Hào liền gầy gò rất nhiều, cha Hạ nhìn cậu ta, lúc này mới lên tiếng: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 937: Bộ mặt thật của Mai Phượng! ! (26)

Bốn người lên lầu, có chút quái dị.

Thẩm Từ Hào cúi thấp đầu, đi theo sau lưng cha mẹ Hạ.

Cậu ta nghĩ đến, đợi lát nữa, nhất định cậu ta phải đi chất vấn Noãn Noãn, tại sao phải đối với cậu ta như vậy...

Cậu ta muốn đích thân nghe ý nghĩ của cô một chút!

Lên trên lầu.

Nhìn hành lang quen thuộc bọn họ đã từng ở qua mấy ngày, Thẩm Từ Hào có chút hoảng hốt.

Lúc trước theo Hạ Noãn Noãn ở chỗ này, cậu ta còn cảm thấy địa phương nhỏ hẹp, không di chuyển được thân thể.

Thế nhưng giờ này khắc này nhớ tới, lại cảm thấy lòng rất chua xót.

Nếu như cậu ta sớm biết, nếu có một ngày, cậu ta và Hạ Noãn Noãn sẽ đi cho tới tình trạng bây giờ, nhất định cậu ta sẽ không cảm thấy nơi này nhỏ hẹp, sẽ không ghét bỏ nơi này không tiện.

Hiện tại cậu ta mới bỗng nhiên minh bạch, cái gian phòng nhỏ này, mới có thể để cậu ta có một loại lòng trung thành.

Tim của cậu ta lập tức bị nắm chặt.

Cậu ta muốn Hạ Noãn Noãn trở về, muốn sinh hoạt cùng với cậu ta như trước.

Cậu ta muốn nói cho cô, cậu ta không quan tâm người ngoài nói gì, chỉ cần cô còn nguyện ý đi theo cậu ta, cậu ta liền mang theo cô.

Lúc cậu ta đang sững sờ, lại chợt nghe cha Hạ mở miệng: "Kỳ quái, cửa phòng sao lại khóa trái bên trong."

Lời này rơi xuống, mẹ Hạ hơi sững sờ: "Chuyện gì xảy ra? Có phải là ông cầm chìa khoá không đúng không?"

"Không có, chìa khoá này, tôi đều cầm vài ngày..." Đã vặn vài cái, vẫn không có mở được cửa.

Ông nhíu lông mày, nhìn chăm chăm mẹ hạ mở miệng nói: "Làm sao bây giờ?"

Không phải "Noãn Noãn trong nhà sao? Gọi nó ra mở cửa đi."

Cha Hạ khẽ gạt đầu, bắt đầu gõ cửa.

Cửa bị gõ mạnh, chuông cửa cũng ầm ầm nhiều lần.

Thế nhưng người trong phòng, không có ra mở cửa.

Trong lòng mẹ Hạ bất an, càng ngày càng nặng, bà bỗng nhiên liền đẩy cha Hạ ra, trực tiếp dùng sức đập cửa: "Noãn Noãn, Noãn Noãn, con mau mở cửa! Noãn Noãn!"

"Noãn Noãn, có phải con đã làm gì việc ngược gì không? Noãn Noãn? Con tuyệt đối không nên nghĩ quẩn! Noãn Noãn!"

Tiếng gọi thê lương, vang lên trong hành lang.

Thẩm Từ Hào và Lưu Hải Dương bỗng nhiên kịp phản ứng, có lẽ xảy ra chuyện gì.

Bọn họ gấp gáp.

Tiếng khóc của mẹ Hạ, đã truyền ra, tê tâm liệt phế, mang theo bi thương, để cho người ta trĩu nặng không thở nổi.

Cha Hạ cũng mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn chăm chăm cửa phòng.

Ông bỗng nhiên minh bạch cái gì, đẩy mẹ Hạ ra: "Bà tránh ra!"

Sau đó, liền giơ chân đá về phía cửa!

"Ầm!"

Cửa sắt thò ơ.

Hai người cha Hạ và mẹ Hạ đều rơi nước mắt!

Một loại ý nghĩ bất an, bỗng nhiên lan tràn trong lòng Thẩm Từ Hào.

Để cậu ta bỗng nhiên minh bạch cái gì, cậu ta lao đến, đã dùng hết khí lực toàn thân, đá một chân vào cửa!

"Ầm!"

Cửa phòng bị cưỡng ép mở ra, bọn họ phá cửa mà vào!

Trong phòng khách không có Hạ Noãn Noãn, Thẩm Từ Hào liền không quan tâm, vọt thẳng vào trong phòng ngủ!

Mở cửa phòng ra, đã thấy trên giường chính tề, trong phòng vệ sinh, lại truyền đến tiếng nước.

Cậu ta bỗng dừng nhẹ nhàng thở ra.

Đang tắm, không phải như cậu ta nghĩ, bởi vì đang tắm, cho nên không nghe được tiếng bên ngoài.

Ý nghĩ này của cậu ta vừa mới ra, liền thấy mẹ Hạ vẫn còn sợ hãi, nhưng bỗng nhiên như rồng mây: "Thời gian này tắm cái gì? Mà nó vừa mới đẻ non ba ngày, còn không thể tắm rửa..."

Một câu, để tâm Thẩm Từ Hào trùng xuống, nhấc lên lần nữa!

Cậu ta bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, liền đẩy cửa phòng tắm ra

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 938: Bộ mặt thật của Mai Phượng!! (27)

Cửa phòng bị đẩy ra, mấy người ngoài cửa, toàn bộ chấn kinh!

Đồ!

Trong căn phòng, là mảng màu đỏ!

Dạng màu hồng này, để Thẩm Từ Hào nghĩ đến cái ngày bọn họ kết hôn, về đến phòng, trong căn phòng, cũng một mảng đỏ như thế.

Hạ Noãn Noãn mặc áo cưới trắng noãn, ngồi ở trên giường màu đỏ, ý cười trên mặt nhìn anh.

Giờ này khắc này, tiếng nước chảy tí tách, Hạ Noãn Noãn nằm ở trong bồn tắm.

Trên mặt của cô lộ ra nụ cười điềm tĩnh.

Cô mặc áo cưới lúc bọn họ kết hôn...

Thế nhưng giờ này khắc này, áo cưới này, đã bị dòng máu nhuộm đỏ.

Trông nét Thẩm Từ Hào co rụt lại, cậu ta không thể tin nhìn tình huống trước mắt, đầu óc trống rỗng.

"Noãn Noãn!!" Sau cùng, mẹ Hạ hét lên, cất ngang an tĩnh trong phòng.

Lại sau đó, cũng là tiếng cha Hạ: "Mau, gọi xe cứu thương!"

-

Trong bệnh viện.

Thẩm Từ Hào đứng bên ngoài phòng giải phẫu.

Cậu ta nhìn chòng chọc vào cửa phòng phẫu thuật, nói không nên một câu.

Làm sao cậu ta cũng không nghĩ tới, Hạ Noãn Noãn sẽ tự sát...

Làm sao cậu ta cũng không nghĩ ra, cô gái cậu ta đã từng thích, sắc mặt có thể tái nhợt như vậy.

Cho tới bây giờ cậu ta cũng không biết, hóa ra một người, có thể chảy nhiều máu như vậy.

Giờ này khắc này, cậu ta chỉ cảm thấy lòng tràn đầy bi thương.

Noãn Noãn, vì sao cô lại thà rằng tự sát, cũng không thẳng thắn cùng với cậu ta?

Ha người cha mẹ Hạ, đã khóc đến mệt.

Cũng có lẽ là, vào hôm nay, hai người đã khóc khô nước mắt.

Bọn họ khô cạn, giống như cái xác không hồn, nhìn chăm chăm phòng phẫu thuật.

Bộ dạng hai người già, để cho người ta nhìn thấy, cảm thấy lòng chua xót.

Hạ Diệp Hoa và thím Lý chạy tới, nhìn thấy, cũng là một cảnh tượng như thế.

Cả người bà đều mơ màng.

Chạy tới trước mặt mọi người, nhìn về phía Thẩm Từ Hào: "Chuyện gì xảy ra? Noãn Noãn xảy ra chuyện gì? Noãn Noãn không có việc gì đúng không?"

Trong điện thoại, chỉ nói là Noãn Noãn tự sát...

Đương nhiên cũng chưa hề nói đến thế nào.

Cô không có việc gì...

Thế nhưng Thẩm Từ Hào chợt nghĩ đến, lúc chính mình vớt cô từ trong nước lên, trên người cô lạnh buốt.

Thân thể cô mềm nhũn không có xương...

Cô không có việc gì!

Thẩm Từ Hào bỗng nhiên che kín đầu, nói không nên một câu!

Nước mắt Hạ Diệp Hoa, trực tiếp lăn xuống.

Bà nhìn chăm chăm cửa phòng phẫu thuật.

Đột nhiên, mẹ Hạ giống như là cả người đều không kim chế được, bỗng nhiên gào lên tê tâm liệt phế:

"Noãn Noãn, con của tôi, con tỉnh lại đi!"

"Con tỉnh lại đi, mẹ cũng không tiếp tục buộc con lập gia đình!"

"Noãn Noãn, con không muốn gả, con cứ nói! Cha mẹ sẽ không bức con!"

"Noãn Noãn, chỉ cần con có thể tỉnh lại, chỉ cần con có thể còn sống, cái gì chúng ta đều đáp ứng con!"

Tiếng gào thê thương, thảm tuyệt làm cho lòng người mỗi như.

Vốn bởi vì bà khóc lớn não loạn, mà ý ta dự định chạy tới ngăn cản, khi nhìn thấy dáng vẻ của mẹ mẹ, cũng không nhận được đồ mắt.

Người đầu bạc tiễn người đầu xanh, không có gì hơn như thế.

Đúng lúc này, cửa phòng phẫu thuật, đột nhiên mở ra.

Thầy thuốc đẩy Hạ Noãn Noãn đi ra.

Tất cả mọi người, đều đứng lên, nhìn về phía bác sĩ.

Tay chân của cha mẹ Hạ như nhũn ra, nỗ lực muốn đứng lên, thế nhưng đứng mấy lần, đều không thành công.

Chỉ có Hạ Diệp Hoa tỉnh táo nhất, bà trực tiếp hỏi: "Bác sĩ, thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 939: Bộ mặt thật của Mai Phượng! ! (28)

Bác sĩ mở miệng: "Chậm năm phút đồng hồ sẽ mất mạng! Hiện tại, mạng tuy tạm thời bảo vệ, nhưng vẫn bất tỉnh, còn phải xem tạo hóa."

-

Trong phòng bệnh.

Hạ Noãn Noãn nằm ở đó.

Thẩm Từ Hào giống như mất hồn canh giữ ở trước giường bệnh của cô.

Cha mẹ Hạ đã bị dọa đến không có tính khí, hai người già, thật thà giữ ở đó.

Hạ Diệp Hoa về nhà Hạ Noãn Noãn ở lại, xử lý một số việc thích hợp, dù sao xem chút xảy ra án mạng, cả người Hạ Noãn Noãn là máu được ôm ra, có người báo cảnh sát.

Bà ở nhà xử lý chuyện của cảnh sát, cuối cùng đi đến bệnh viện.

Bà đưa một phong thư, giao cho Thẩm Từ Hào: "Đây là Noãn Noãn đưa cho con."

Thẩm Từ Hào sững sờ.

"Nó đặt ở trên bàn của con bé, ta thấy được, cho nên mang tới giúp con."

Thẩm Từ Hào cúi đầu, nhận lấy lá thư này.

Bên trên thư viết: Từ Hào thân ái.

Hai chữ Từ Hào, quen thuộc để cậu ta cảm thấy lòng chua xót.

Cậu ta mở thư.

Lúc này mới nhìn đến nội dung bên trong.

【 Từ Hào:

Khi anh thấy bức thư này, em hẳn là đã không còn ở đây.

Em biết, em lựa chọn đi một con đường gian nan nhất, đem thống khổ lưu cho anh, rất xin lỗi.

Thế nhưng, em thật sự không có cách nào.

Mai Phượng uy hiếp em, nếu như em không gả cho Lưu Hải Dương, như vậy tương lai, em đi đến chỗ nào, sẽ bị bà ta lôi người đến đó. Em không sợ bị nắn, thế nhưng em không muốn để cho cha mẹ dưỡng dục em cả đời, đi theo em bị chửi.

Khùng bố trên mạng, anh hẳn là minh bạch.

Cho nên, thật sự xin lỗi.

Em cho tới giờ với Lưu Hải Dương đều là trong sạch, hiện tại anh hẳn là tin tưởng em đúng không?

Còn có...

Trước kia anh nói, mẹ rồi Thẩm gia không mang cái gì, khẳng định là có tật giật mình.

Thế nhưng bây giờ em lại cảm thấy, nếu như ta có thể trong sạch rồi đi, em cũng nguyện ý cái gì cũng không cần.

Từ Hào, nhà như thế, anh còn ở lại sao?

Từ Hào, hãy nhìn qua hệ vợ chồng chúng ta, em xin anh, chiếu cố tốt cha mẹ em, đồng thời giúp em nói cho bọn họ, nếu như có kiếp sau, con gái bất hiếu Hạ Noãn Noãn sẽ đến trả ân dưỡng dục của họ

Đây là tâm nguyện cuối cùng của em.

Từ Hào, không gặp lại.

...

Trên bức thư, có rất nhiều nước đọng, hiển nhiên là cô vừa viết vừa khóc.

Sau khi Thẩm Từ Hào nhìn bức thư này, hốc mắt ẩm ướt.

Đều nói đàn ông không dễ rơi lệ, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm thôi.

Giờ này khắc này, cậu ta cảm giác trái tim giống như là bị xé rách, đau không thể thở nổi.

Đây chính là Noãn Noãn...

Dù là bị bức tử, trước khi chết, cũng sẽ để cậu ta và Hạ Diệp Hoa tốt...

Thẩm Từ Hào thống khổ cầm giấy viết thư, che kín mặt mình, nước mắt rơi lên trên giấy, từ trang giấy lăn xuống. Khác biệt với tiếng khúc tê tâm của mị Hạ, tiếng khóc của cậu, kiềm chế, ngọt ngào, sau khi cậu hai mươi tuổi, đây là lần đầu tiên, khóc giống như một đứa bé.

Mà Lưu Hải Dương đứng trong góc phòng, từ khi Hạ Noãn Noãn xảy ra chuyện, cả người mơ màng, giờ này khắc này, cũng cuối cùng không nhịn được nghẹn ngào.

Cuối cùng cậu ta giống như là suy nghĩ minh bạch cái gì: "Bịch" một chút, quỳ dưới đất: "Noãn Noãn, tôi có lỗi với anh!"

Nước mắt của anh ta, cũng rơi xuống.

Anh ta nghẹn ngào mở miệng nói: "Bác trai, bác gái, con có lỗi với mọi người!"

Anh ta bỗng nhiên đập đầu, cái trán bầm tím một mảnh:

"Con và Noãn Noãn, không có ở cùng một chỗ! Đây là cái bẫy con và Mai Phụng cùng thiết kế!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 940: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (29)

Lưu Hải Dương vẫn luôn cảm thấy, Hạ Noãn Noãn là của anh ta.

Dù là những năm gần đây, mỗi lần thổ lộ, Hạ Noãn Noãn đều không có đáp ứng, thế nhưng cũng chỉ là cô gái rụt rè.

Cho nên anh ta một mực kiên nhẫn đợi cô.

Thẳng đến... tin tức Hạ Noãn Noãn cưới truyền tới.

Anh ta bị cái tin cưới này, cho đánh cho chưa tỉnh hồn lại.

Về sau, anh ta vụng trộm chạy tới Bắc Kinh, tham gia hôn lễ của Hạ Noãn Noãn, thấy được hôn lễ xa hoa như vậy, anh ta bị chấn động.

Thì ra, người Hạ Noãn Noãn muốn gả, là người như vậy.

Anh ta búi đầu tang thương về tới Hải Nam.

Nội tâm không cam lòng, để lần trước anh ta dự định tìm về một chút mặt mũi trong game, thật không nghĩ đến bị ngược thương tích đầy mình.

Về sau, anh ta thật sự định từ bỏ.

Thẳng đến lần này, từ Hải Nam đi tới Bắc Kinh.

Mai Phụng tìm anh ta, anh ta mới phát hiện, anh ta muốn có được Hạ Noãn Noãn, mãnh liệt như vậy.

Mà Noãn Noãn sinh hoạt trong hoàn cảnh này, làm sao hạnh phúc được?

Anh ta muốn giải cứu cô.

Anh ta biết, bây giờ có lẽ cô sẽ hận anh ta.

Nhưng anh ta còn có cả đời, có thể yêu cô.

Anh ta chờ được.

Chỉ cần Noãn Noãn gả cho anh ta, như vậy tất cả đều có thể.

Thế nhưng vạn lần anh ta không ngờ, sự tình lại tới mức độ này.

Khi đẩy cửa phòng tắm ra, khi thấy phòng đầy màu đỏ, anh ta bị chấn động.

Anh ta yêu cô, anh ta cũng chưa từng có nghĩ tới, muốn để cô đi chết!

Đến tận bây giờ, mới nhớ tới, tuy Noãn Noãn nhìn qua yếu đuối, thế nhưng kỳ thật bên trong vô cùng kiên cường, sao cô có thể nhẫn nhục chịu đựng, tiếp nhận Mai Phụng áp chế?

Anh ta sai rồi!

Sai mười phần!

Nghĩ tới đây, Lưu Hải Dương cũng không còn cách nào ức chế đau khóc thành tiếng.

Anh ta che kín mặt mình, áy náy không cách nào tha thứ chính mình.

Mà một câu nói của anh ta, cũng trực tiếp để tất cả mọi người ở trong phòng, đều chấn kinh tại chỗ!

Tất cả mọi người không thể tin nhìn anh ta.

Thẩm Tử Hào càng tiến lên một bước, nắm chặt cổ áo của anh ta: "Anh nói cái gì?"

Lưu Hải Dương nghẹn ngào mở miệng nói: "Đều là lỗi của tôi! Các người đánh chết tôi đi! Là Mai Phụng tìm tới tôi, nói là cùng tôi diễn một tuồng kịch, có thể để Noãn Noãn gả cho tôi... Tôi và Noãn Noãn cũng không có cái gì! Những hình kia, cũng đều là Mai Phụng tung ra! Còn có.. Thư thỏa thuận ly hôn đưa cho anh, ký tên Noãn Noãn, cũng là tôi bắt chước... Cho tới bây giờ Noãn Noãn đều đang đợi anh quay lại... Là lỗi của tôi, đều là lỗi của tôi..."

Anh ta nói đến đây, co quắp trên mặt đất, khóc không thành tiếng.

Cả người Thẩm Tử Hào ngây dại, đứng ở đó.

Hạ Diệp Hoa thì là không thể tin nhìn chăm chăm Lưu Hải Dương: "Mai Phụng sao? Lại là Mai Phụng!"

Bà tức giận siết chặt tay, nhìn về phía Thẩm Tử Hào, cười khổ một cái: "Bây giờ con tin tưởng lời nói của ta chưa? Mai Phụng làm việc từ trước đến nay, giọt nước không lộ! Nhiều năm trước, bà ta và cha của con ở cùng một chỗ, nhưng ai cũng không tìm thấy chứng cứ! Về sau bị anh con thấy được, nói cho ta biết. Con biết ta vì cái gì mang anh con không có gì rồi đi không? Bởi vì, anh con muốn thành lập câu lạc bộ game, cha con cơ hội này, mắng nó làm việc không dâng hoàng, đánh nó tới hấp hối!! Sau khi chúng ta rời khỏi Thẩm gia, nơ ở đầu tiên, cũng là bệnh viện! Nếu như ta không chọn rời đi trắng tay, anh con sẽ bị cha con đánh chết!"

Hạ Diệp Hoa lui về sau một bước: "Thẩm Tử Hào, Mai Phụng nhiều năm đối tốt với con, thế nhưng loại người này, con thật sự còn phải tin tưởng bà ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 941: Bộ mặt thật của Mai Phụng! ! (30)

Còn tin tưởng bà ta sao?

Nếu như Thẩm Tử Hào còn tin tưởng bà ta, thì chính là kẻ ngu ngốc!

Cậu ta nắm chặt tay

Cả người ngơ ngác tại chỗ.

Giống như bị rút đi tất cả tư duy, trong đầu trống rỗng.

Đúng lúc này, cửa phòng bệnh bị đẩy ra, Mai Phụng và Thẩm Tu đứng ở cửa.

Mai Phụng lộ ra vẻ mặt lo lắng khẩn trương, trực tiếp chạy vào, cầm tay Thẩm Từ Hào: "Từ Hào, con không có chuyện gì chứ? Có phải bị hù dọa hay không?"

Nói đến đây, liền nhìn về phía Hạ Noãn Noãn trên giường bệnh, thở dài, tiếp tục ở đó giả bộ: "Ai! Ta cũng không nghĩ tại sao Noãn Noãn lại vậy? Bị phát hiện chuyện xấu, chúng ta đều đã thành toàn, cô ta còn làm như vậy, để về sau con làm người như thế nào?"

Một câu rơi xuống, liền lộ ra biểu lộ thương tiếc...

Dáng vẻ đó, Thẩm Từ Hào nhìn mà lòng run sợ.

Cậu ta lại không có ở trước mặt Mai Phụng, nhìn ra một chút dị dạng.

Dáng vẻ Mai Phụng như vậy, để cho người ta cảm thấy khủng bố.

Thẩm Từ Hào liền đẩy tay của bà ta ra theo bản năng.

Mai Phụng ngẩng ngẩng cả người, nhìn chăm chăm Thẩm Từ Hào, một lúc sau mới mở miệng nói: "Từ Hào, con sao thế? Không thoải mái sao? Hay là bị hù dọa?"

Tất cả mọi người trong phòng, đều không nói gì.

Từng người nhìn bà ta chăm chăm.

Một lúc sau, Thẩm Từ Hào mới lên tiếng: "Là bà hại Noãn Noãn, đúng không?"

Mai Phụng nhíu lông mày: "Từ Hào, con đang nói cái gì vậy!"

Thẩm Từ Hào chỉ Lưu Hải Dương: "Anh ta đã thừa nhận!"

Mai Phụng nghe nói như thế, nhìn về phía Lưu Hải Dương vẫn quỳ trên mặt đất.

Khi tiến vào phòng bệnh, bà ta liền chú ý tới, cũng minh bạch, có lẽ là anh ta đã thừa nhận!

Thế nhưng sao bà ta có thể dễ dàng thừa nhận như vậy?

Bà ta trực tiếp nhíu lông mày: "Cậu ta nói cái gì? Từ Hào, con thà rằng tin tưởng một người ngoài, cũng không nguyện ý tin tưởng ta sao?"

Bà ta lộ ra biểu lộ thương tâm: "Từ Hào, tại sao con có thể như vậy..."

Nhìn bộ dạng bà ta hư tình giả ý, cuối cùng Hạ Diệp Hoa không nhịn được: "Mai Phụng, nhiều năm như vậy, bà giả bộ có mệt hay không? Noãn Noãn đều bị bà ép tự sát! Bà còn muốn thế nào?"

"Tự sát?" Mai Phụng nhíu lông mày, một lúc sau mới mở miệng nói: "Cái này không phải là không có tự sát thành công sao? Không chừng, cô ta muốn dùng loại biện pháp này, lừa gạt Từ Hào hồi tâm chuyển ý!"

"Con bé biết rõ mọi người sẽ trở về, vì cái gì còn muốn lựa chọn tự sát chậm vậy, nếu quả thật muốn tự sát, trực tiếp nhảy lầu chẳng phải là càng nhanh sao?"

"Có phải cô ta và Lưu Hải Dương thông đồng, tạo ra vụ tự sát, để cho Từ Hào tin tưởng cô ta lần nữa!"

"Từ Hào, con tuyệt đối đừng bị họ lừa gạt!"

Lời này rơi xuống, liền nóng nhìn Thẩm Từ Hào.

Thế nhưng trong mắt Thẩm Từ Hào, bà ta lại chỉ có thấy được một mảnh ý lạnh.

Bà ta nhíu lông mày: "Từ Hào, con không tin ta?"

Thẩm Từ Hào lại cúi thấp đầu xuống: "Dì Mai, dì cảm thấy cho tới bây giờ, tôi còn tin tưởng dì sao?"

Mai Phụng nhất thời bưng kín ngực, lui về sau một bước, ngã vào trong ngực Thẩm Tu.

Thẩm Tu đỡ bờ vai của bà ta, ánh mắt dạo một vòng trong phòng, sau cùng rơi xuống người Hạ Diệp Hoa: "Nguyệt tử! Có phải người phụ nữ này nói gì cho con không? Dì Mai đối tốt với con như vậy, con lại tin tưởng mấy người ngoài! Con nói dì Mai hại Hạ Noãn Noãn, con có chứng cứ sao?"

Có chứng cứ sao?

Làm sao có thể có chứng cứ.

Mai Phụng làm việc, từ trước đến nay giọt nước không lọt.

Cậu ta có thể tin tưởng, chỉ là trực giác của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thâm Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 942: Thâm ảnh đế nổi dậy! (1)

Còn có một phần thâm tình với Hạ Noãn Noãn.

Hốc mắt Thâm Từ Hào đỏ lên, căn bản không để ý tới Thâm Tu, nhìn chăm chăm Mai Phụng: "Di Mai, tại sao đi phải hại cô ấy? Rốt cuộc Noãn Noãn có thù gì, sao lại độc ác như vậy! Di ra tay độc ác như vậy!"

Mai Phụng lắc đầu: "Tôi không có!"

"Còn nói không có?"

Thâm Từ Hào tiến lên một bước, nhìn thẳng bà ta: "Di có dám thề với trời hay không, đi không có sao? Nếu như là đi làm hại, như vậy đời này đi chết không yên lành!"

Một câu, để ánh mắt Mai Phụng lóe lên, một lúc sau cô mới mở miệng: "Nếu như con không tin tưởng ta vậy, như vậy ta..."

"Không cần."

Thâm Từ Hào cắt ngang lời bà ta.

Trong ánh mắt bà ta lóe ra ánh sáng, đến cùng vẫn không có né ánh mắt.

Hai mắt cậu ta đỏ ngầu, siết chặt nắm tay, nhìn chòng chọc vào bà ta: "Là tôi trước kia nhìn sai! Tin nhầm bà!"

Mai Phụng sót ruột, tiến lên một bước: "Từ Hào!"

Thâm Từ Hào bỗng nhiên dùng sức, đẩy bà ta ra.

Mai Phụng trực tiếp ngã trên mặt đất.

Eo đụng phải góc bàn, đầu gối cũng bị đập.

bà ta đau nhú lông mày: "ai u" một tiếng.

Thâm Từ Hào lại tiến lên một bước, lửa giận để cậu ta hận không thể chém bà ta ra thành tám khúc!

Nhưng Thâm Tu nổi giận, tiến lên một bước, ngăn cản Thâm Từ Hào: "Nghịch tử, con làm gì vậy? Con cũng muốn học đứa anh trai bất hiếu kia, động thủ với trường bối sao?"

Nói đến đây, ông ta trực tiếp ngồi xuống, đỡ Mai Phụng dậy.

Thâm Từ Hào lại híp mắt lại: "Cha, cái nhà này, có bà ta không có con! Để cho bà ta đi đi! Không cho phép bà ta bước vào nhà một bước!"

Một câu roi xuống, Thâm Tu giận dữ: "Ta còn chưa có chết đâu, con đã muốn vượt qua ta để quản gia rồi hả? Bà ấy là mẹ con! Là vợ trên pháp luật của Thâm Tu!"

Thâm Từ Hào lại nhìn chăm chăm Thâm Tu: "Được, cha đã lựa chọn bà ta, như vậy hai người cùng đi! con không muốn nhìn thấy hai người!"

Cậu ta ở lại chỗ này, ở lại trong bệnh viện, trông coi Noãn Noãn, chờ đợi Noãn Noãn tỉnh lại.

Thâm Tu đỡ Mai Phụng dậy, hai người liếc nhau, Mai Phụng mở miệng: "Thâm Tu, chúng ta đi trước đi, trong lòng Từ Hào không thoải mái, chờ nó tốt hơn, lại đến nhìn..."

Cho tới bây giờ, vẫn một bộ hư tình giả ý như cũ.

Thắm Tu nhủ lòng mày, một lúc sau mới gạt đầu.

Chờ đến khi hai người rời đi, lúc này Thắm Từ Hào mới ngồi bên giường, nhìn Hạ Noãn Noãn vẫn ngủ say như cũ.

Cậu ta cầm tay của cô: "Noãn Noãn, con tỉnh lại đi."

"Noãn Noãn, anh sẽ một mực tin tưởng em."

"Noãn Noãn, anh sai rồi. Cái gì anh cũng không cần, anh chỉ cần em ở bên cạnh anh..."

"Noãn Noãn, chỉ cần anh có thể tỉnh lại, cái gì anh đều nguyện ý làm..."

Nói xong lời cuối cùng, Thắm Từ Hào cầm tay Hạ Noãn Noãn, che mặt mình, khóc không thành tiếng.

Nhìn đáng vẻ Thắm Từ Hào như vậy, Hạ Diệp Hoa lộ ra đau xót.

Làm sao bà cũng không nghĩ tới, năm đó để Thắm Từ Hào lưu lại Thắm gia, lại xuất hiện một màn hôm nay.

Tầm mắt của bà, lại rơi vào người Hạ Noãn Noãn.

Đây quả thật là một gái, ôn nhu, thiện lương, nhưng cũng kiên cường!

Sau một tiếng.

Thắm Từ Hào trông coi Hạ Noãn Noãn, cửa phòng bệnh chợt mở ra.

Chợt, mấy người mặc tây trang đen tiến vào.

Hai người trực tiếp kìm chế Thắm Từ Hào, quân gia liền đi tới: "Thiếu gia, tiên sinh nói, để cho chúng tôi mang cậu về nhà."

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 943: Thắm ảnh đế nổi dậy! (2)

"Các người muốn làm gì?" Hạ Diệp Hoa giận dữ.

Quân gia cũng không nhìn bà, trực tiếp quay người.

Thắm Từ Hào muốn giãy dụa, thế nhưng hai bảo vệ đều là người luyện võ, căn bản cậu ta không thoát được!

Thắm Từ Hào quay đầu: "Noãn Noãn. Các người thả tôi ra!! Cút ngay!"

"Thả tôi ra!"

...

Nương theo tiếng gào, Thắm Từ Hào bị cưỡng ép mang ra bên ngoài, nhét vào trong xe.

Hạ Diệp Hoa nóng nảy đi theo sau, thế nhưng đến cùng chỉ là một phụ nữ, căn bản là không đỡ nổi năm sáu bảo vệ của đối phương.

Bà nhào tới trước xe, muốn lôi Thắm Từ Hào ra.

Một bảo vệ lại dùng sức đẩy bà ra, chiếc xe hất bụi mà đi.

Hạ Diệp Hoa từ dưới đất bò dậy.

Cha mẹ Hạ đã giống như chim sợ cành cong, căn bản cũng không dám nhúc nhích.

Lưu Hải Dương càng bởi vì áy náy, đã rời bệnh viện.

Hạ Diệp Hoa khóc thành hàng, nhưng cũng bất lực.

Bà bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, trực tiếp đón xe về biệt thự Thẩm gia, bà xông lên trên lầu, liền thấy Thẩm Lương Xuyên ngồi lên xe lăn, đứng trên ban công, ánh mắt vẫn đăm đăm nhìn về phương xa như cũ.

Bà khóc nhào tới: "Lương Xuyên! Noãn Noãn tự sát! Em trai con bị bắt đi rồi!..."

Thẩm Lương Xuyên vốn mờ mịt, không có sức sống, sau khi nghe nói như thế, bỗng nhiên co rụt lại.

Anh qua mấy ngày nay, cái gì cũng không làm, một mực nhớ tới tiểu Kiều cùng Mạc Vô Tâm..

Cho nên khi anh căn bản cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì, giờ này khắc này, cuối cùng nói ra câu nói đầu tiên trong mấy ngày nay: "Sao vậy?"

-

"Thả tôi ra ngoài!" Thẩm Tử Hào dùng sức đập cửa, muốn trực tiếp dùng chân đá cửa phòng ra!

Thế nhưng cửa phòng Thẩm gia cứng rắn như sắt, căn bản cậu ta đá không ra.

Tiếng Thẩm Tu lạnh lùng từ bên ngoài truyền vào: "Nghịch tử, con nghỉ lại cho ta! Một Hạ Noãn Noãn, đã như vậy, con còn muốn đi cùng với cô ta sao?"

"Ta cho con biết, không có khả năng! Thẩm gia chúng ta, tuyệt đối không cần con đâu có tiếng xấu như thế!"

"Ta cũng sẽ không để con trai của Thẩm Tu ta, trở thành trò cười cho toàn bộ xã hội thượng lưu!"

"Ly hôn, nhất định phải ly hôn! Từ nay về sau, con ở trong gian phòng đó, lúc nào nghĩ thông suốt, lúc nào thả con ra!"

Tiếng lạnh lùng, để Thẩm Tử Hào cảm thấy toàn thân rét run.

Sao trước kia cậu ta không biết... Cái nhà này, vậy mà không có tình người như thế?

Cậu ta gầm thét: "Cha! Hiện tại sinh tử Noãn Noãn chưa rõ! Cha để cho con ra ngoài! Con phải bên cô ấy!"

Thế nhưng đáp lại cậu ta, là trầm mặc.

Thẩm Tu đã đi.

Thẩm Tử Hào nổi giận nôn nóng giống như là sư tử bị nhốt ở trong lồng, vô luận cậu ta gào thét làm sao, đều không dùng được!

Đến sau cùng, tất cả khí lực của cậu ta đều dùng hết, giọng nói cũng ảm ách, lúc này mới nghênh đón một giọng nói: "Tử Hào, di Mai cũng là vì tốt cho con, con nghỉ ngơi thật tốt đi."

Trông nết Thẩm Tử Hào co rụt lại: "Mai Phụng, nếu như tốt với tôi, vậy bà thả tôi ra ngoài."

Sau khi Noãn Noãn tỉnh lại, nếu như cậu ta còn không có bên cạnh cô, như vậy cô sẽ thất vọng cỡ nào?

Cậu ta muốn đi nhìn Noãn Noãn, cậu ta ngay lúc Noãn Noãn thống khổ nhất, không có ở bên người cô.

Nhất định cậu ta phải đi nhìn cô!

Thế nhưng tiếng Mai Phụng, lại lập tức lạnh xuống: "Tử Hào, chuyện này, là không thể nào!"

Thẩm Tử Hào ngồi ở trên thảm, lần đầu tiên cảm giác chính mình bất lực.

Ngay lúc cậu ta tuyệt vọng, lại chợt nghe được bên ngoài truyền đến tiếng xe, chợt, tiếng quản gia thất kinh truyền tới: "Phu nhân, ông chủ... Thẩm Lương Xuyên đến rồi!!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 944: Thẩm ảnh đế quật khởi! (3)

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, ánh mắt vốn âm đạm, lập tức phát sáng!

Cậu ta đứng lên, xông tới chỗ cửa, đập cửa phòng hai lần, hô lớn: "Anh, em ở chỗ này, em ở chỗ này!"

Trong lòng của cậu ta, bỗng nhiên dấy lên hi vọng.

Thẩm Lương Xuyên tới, cậu ta được cứu rồi!

Mai Phụng nghe được Thẩm Lương Xuyên tới, cả người hơi sững sờ.

Không biết vì cái gì, trước mắt bà ta bỗng nhiên xuất hiện một con mắt thấy rõ tất cả.

Đạm mạc, lạnh lẽo, mang theo cơ trí nhìn thấu tất cả, lại thâm thúy để cho người ta nhìn không thấu ý nghĩ của mình.

Giống như tất cả quỷ quái, ở trước mặt cậu ta, đều không chỗ che thân, để cho người ta cảm thấy chật vật.

Bất kể là Thẩm Lương Xuyên mười tám tuổi, hay là hiện tại, đều bị bà ta cảm giác được một loại áp lực vô hình.

Bà ta vội vàng từ chỗ của Thẩm Từ Hào đi xuống, liền thấy cửa phòng khách ở dưới lầu bị đẩy ra, Thẩm Lương Xuyên mang bảo vệ tới, ngăn ở hai bên, mà hần anh có chút cứng ngắc, đi đến.

Chân của anh bị thương.

Thế nhưng giờ này khắc này, anh mặc quần tây màu đen, bên dưới ống quần, có chút phồng lên, có thể để cho người ta nhìn ra nơi đó có quần thạch cao.

Anh vẫn cơ trí như cũ, sau khi đi tới, liền khóa chặt trên người Mai Phụng, mặc dù không có nói chuyện, thế nhưng thân hình cao lớn lộ ra khí tức tông quý, làm cho người ta chỉ cảm thấy phủ phục dưới chân anh.

Mai Phụng hô hấp trì trệ, sau đó mới nhấc lên một nụ cười, đi lên nghênh đón: "Thẩm tiên sinh, sao cậu lại tới đây?"

Đúng thế.

Thẩm tiên sinh.

Đối mặt với anh, cuối cùng bà ta sẽ không tự chủ trở nên khiêm tốn.

Thẩm Lương Xuyên cũng không so đo chuyện lúc trước với bà ta, một đôi con người thâm thúy dạo qua một vòng trong phòng, mở miệng hỏi thăm: "Từ Hào đâu?"

Mai Phụng buông tầm mắt: "Thẩm tiên sinh tìm Từ Hào có chuyện gì sao? Nó phạm vào điểm sai, cho nên bị cha giam lại, để nó bình tĩnh một chút."

Lời này vừa dứt, trên lầu liền truyền đến tiếng Thẩm Từ Hào đập cửa, xen lẫn tiếng gọi nghe không rõ ràng.

Tròng mắt Mai Phụng co rút lại. Liền thấy Thẩm Lương Xuyên không để ý tới bà ta, trực tiếp đi lên phía trước.

Mai Phụng vội vàng ngăn Thẩm Lương Xuyên lại.

Thẩm Lương Xuyên dừng bước, nhìn bà ta chằm chằm trong chốc lát, chậm rãi mở miệng nói: "Chó ngoan không cản đường."

Một câu roi xuống, Mai Phụng nhất thời tức không nhẹ.

Bà ta chỉ Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: "Thẩm tiên sinh, đây là nhà tôi! Cậu lại tự ý xông vào nhà tôi!"

Nói còn chưa dứt lời, liền thấy Thẩm Lương Xuyên nhíu lông mày, một bảo vệ bên người lập tức tiến lên, kéo Mai Phụng ra bên cạnh!

Thẩm Lương Xuyên nhanh chân đi lên phía trước!

Mai Phụng kinh hô: "Thẩm Lương Xuyên, cậu định làm gì? Nơi này là Thẩm gia! Có ai không! Bảo an đâu? bảo an trong nhà đâu! Quản gia!"

Nghe được tiếng kêu của bà ta, quản gia và bảo an bỗng nhiên chạy tới trước mặt Thẩm Lương Xuyên.

Lúc đối mặt với Thẩm Lương Xuyên, lộ ra thần sắc chần chờ.

Thẩm Lương Xuyên nhíu mày, hừ một chút: "Cút ngay!"

Hai chữ thô bạo, trực tiếp để quản gia và bảo an đứng ở đó, cứ nhìn Thẩm Lương Xuyên như vậy, từng bước một lên lầu, tới phòng Thẩm Từ Hào.

Mai Phụng gấp gấp: "Quản gia, bảo an, mấy người đang làm gì?"

Đang làm gì?

Bọn họ cũng không biết mình đang làm gì!

Bọn họ cũng coi như người Thẩm gia, từ nhỏ nhìn Lương Xuyên thiếu gia lớn lên, tính cách Lương Xuyên thiếu gia, bọn họ cũng không dám cứng đối cứng!

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đế Thân Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 945: Thẩm ảnh đế nổi dậy! (4)

Nhất là vừa rồi, ánh mắt Lương Xuyên thiếu gia, khiến bọn họ hoảng sợ đến chân mềm nhũn?

Thẩm Từ Hào dùng sức đập cửa trong phòng, chờ trong chốc lát, mới nghe phía ngoài truyền đến giọng nói lạnh lùng: "Im miệng, ồn ào quá."

Thẩm Từ Hào nghe thấy giọng nói này, rất muốn lệ rơi đầy mặt.

Lòng tràn đầy cảm động, lòng tràn đầy ảm áp, lại thêm tràn đầy thân thiết.

Sau đó, cậu ta liền nghe được anh mở miệng: "Chìa khoá."

Chợt, tiếng quản gia áp ứng: "Đại, đại thiếu gia, cái này, chìa khoá không ở chỗ tôi."

Thẩm Từ Hào vội mở miệng: "Ở chỗ Mai Phụng!"

Lời này vừa nói, tiếng Mai Phụng truyền tới: "Thẩm Lương Xuyên, nơi này là Thẩm gia, không phải nơi cậu có thể còn rõ! Chìa khoá thật sự ở chỗ tôi, tôi sẽ không cho cậu!"

Thẩm Từ Hào tức giận tới ngực đập trùng.

Nhưng Thẩm Lương Xuyên lại đạm mạc mở miệng: "Vậy cậu tránh ra."

Thẩm Từ Hào sững sờ, lui về sau một bước.

Chợt liền bịch một tiếng!

Cửa phòng mở ra.

Nơi cửa hỗn độn, cậu ta liền thấy trong tay Thẩm Lương Xuyên mang theo một cái bình chữa cháy, phách lối ném sang bên cạnh, sau đó cau mày, phúi tay.

Anh không có vào cửa, chỉ đứng ở đó.

Lại giống như có ánh sáng vạn trượng, từ phía sau anh bắn ra.

Hốc mắt Thẩm Từ Hào ê ẩm, cậu ta nỗ lực hít sâu một chút, muốn điều chỉnh tâm tình.

Thế nhưng còn không có đi ra ngoài, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên nói: "Còn dự định, để cho tôi đi vào mời cậu đi ra không?"

Thẩm Từ Hào vội vàng ra ngoài!

Cậu ta nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên: "Anh, anh đã đến."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu.

Ánh mắt hai anh em giao nhau, rõ ràng cái gì cũng không nói, thế nhưng Thẩm Từ Hào lại không khỏi cảm giác, giống như gặp được gia trưởng, hốc mắt đỏ lên lần nữa.

Cậu ta muốn nói cái gì, Thẩm Lương Xuyên lại khẽ nói: "là đàn ông, phải bảo vệ vợ mình. Chỉ có kẻ hèn nhát, mới thút thít."

Một câu, để Thẩm Từ Hào minh bạch cái gì, cậu ta ngẩng đầu lên.

Chợt, cậu ta nắm chặt tay: "Anh, anh nói đúng! Em muốn vì con của em, vì Noãn Noãn mà báo thù!"

Lời này rơi xuống, ánh mắt cậu ta hung ác, nhìn xuống dưới lầu.

Mai Phụng bị ánh mắt của cậu ta nhìn thoáng qua, sợ run cả người.

Sau đó, Mai Phụng nhìn Thẩm Lương Xuyên và Thẩm Từ Hào chậm rãi xuống lầu, đi tới trước mặt của mình.

Mai Phụng nuốt ngụm nước miếng: "Từ Hào, con, con muốn làm gì?"

Thẩm Từ Hào nhìn chằm chằm bà ta nửa ngày, bỗng nhiên mở miệng: "Mai Phụng, từ nay về sau, Thẩm Từ Hào tôi và bà không đội trời chung!"

Không đội trời chung!

Một câu không đội trời chung, để Mai Phụng suýt nữa đứng không vững!

Bà ta muốn qua níu Thẩm Từ Hào lại, thế nhưng Thẩm Từ Hào lại đột nhiên xoay người nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên: "Anh, chúng ta đi."

"Đi đâu?!"

Lúc này, một giọng nóng giận bỗng nhiên truyền vào!

Tiếp theo, Thẩm Tu xuất hiện ở cửa.

Ông ta nhìn bảo vệ trong phòng, ánh mắt rơi vào người Thẩm Lương Xuyên: "nghiệt tử, ai bảo cậu đến?! Cậu còn dám mang người đến?"

Thẩm Lương Xuyên theo dõi ông ta, không nhanh không chậm mở miệng: "Cũng như vậy mà thôi."

Đây là đang ám chỉ lần trước ông ta mang người, qua biệt thự Thẩm gia, đập phá Thẩm gia.

Thẩm Tu nhíu lông mày: "nơi này là Thẩm gia, cậu cho rằng muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao? Cậu cho rằng, chỉ bằng mấy người này, có thể đưa Từ Hào rời đi?"

Bạn đang đọc truyện *Ánh Đèn Thân Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 946: Thẩm ảnh đế nổi dậy! (5)

Lời này rơi xuống, ông ta vung tay lên, các nhân viên an ninh trong nhà, lập tức vây ở cửa!

Thẩm Lương Xuyên mang đến chừng bảy tám người.

Thế nhưng các nhân viên an ninh Thẩm gia, chung vào một chỗ, lại có hai ba mươi người!

Thực lực cách xa, Thẩm Lương Xuyên rất khó rời đi.

Thẩm Từ Hào hít mắt lại: "cha, cha làm gì vậy?"

Thẩm Tu cười lạnh: "làm gì? Lén xông vào Thẩm gia, phải trả giá đắt, mấy người, đánh gãy hai đùi nó!"

Ngữ khí ngoan lệ, ánh mắt âm trầm, mang theo sát cơ và khát máu.

Dáng vẻ Thẩm Tu như vậy, để Thẩm Từ Hào cảm giác vô cùng lạ lẫm.

Cậu ta hít mắt lại: "cha, đó là anh ta! Là con của cha!"

Thẩm Tu xùy một tiếng: "Ta không có con trai như vậy! Nếu ta cho nó mạng, như vậy ta muốn nó mất hai đùi thì tính toàn gì?"

Thẩm Từ Hào khiếp sợ mở to hai mắt nhìn.

Trong mắt cậu ta, cha vẫn luôn là người đau khổ vì mẹ, sở dĩ không tốt với mẹ, cũng là bởi vì mẹ phản bội, thế nhưng làm sao cậu ta cũng muốn không

nghĩ tới, một người cha, có thể đối với con của mình ác như vậy!

Cậu ta nhíu lông mày, liền nghe Thẩm Tu mở miệng: "Không muốn bị đánh gãy chân, con liền ngoan ngoãn lên lầu nghĩ lại lỗi lầm của mình! Ly hôn với Hạ Noãn Noãn, tiếp nhận hôn nhân an bài trong nhà!"

Tròng mắt Thẩm Từ Hào co rụt lại: "Cha "

Cậu nói tiếp, làm thế nào cũng không nói ra được.

Giờ khắc này, cậu ta đột nhiên hiểu tâm tình lúc Hạ Noãn Noãn bị Mai Phụng uy hiếp.

Người quan tâm bị lấy ra làm uy hiếp, loại phần nộ và bất đắc dĩ kia, làm cho cả người đều muốn hồng mắt!

Lúc cậu ta đang suy tư, một cánh tay rắn chắc, chợt đưa ra ngoài, ngăn ở trước mặt cậu ta, chợt, thân hình cao lớn của Thẩm Lương Xuyên đi về phía trước hai bước, ngăn ở trước mặt cậu ta, giọng nói có lực của anh truyền ra ngoài: "Tám năm trước, ông muốn đánh gãy chân của tôi, đều không có thực hiện, tám năm sau, ông lại phóng ngựa tới!"

Thẩm Từ Hào nhìn bóng lưng Thẩm Lương Xuyên đứng ở trước mặt mình.

Đột nhiên liền bị hung hăng nắm chặt.

Lúc cậu ta bắt lực, có anh chống đỡ phía trước.

Thế nhưng Noãn Noãn thì sao?

Noãn Noãn bị Mai Phụng uy hiếp, cần có cậu ta nhất, cậu ta đang làm gì?

Là cậu ta không tín nhiệm, dồn Noãn Noãn đến cái đường cùng kia!!

Nghĩ tới đây, ánh mắt cậu ta kiên định, nhìn về phía trước.

Sau đó lúc này mới ý thức được Thẩm Lương Xuyên nói cái gì, vội mở miệng: "Anh, anh nói tám năm trước là có ý gì?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ nói: "tám năm trước, anh muốn thành lập câu lạc bộ cạnh tranh game, ông ta thừa cơ muốn đánh gãy chân của anh. Nếu như nếu không phải mẹ kịp mang anh rời đi, hiện tại anh không có đứng ở trước mặt rồi."

Tròng mắt Thẩm Từ Hào bỗng nhiên co rụt lại: " cái này, cái này sao có thể?"

Trên thế giới này, làm sao lại có người cha đối đãi độc ác với con của mình như vậy?

Ý nghĩ này vừa ra, liền nghe thấy Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng: "nghiệt tử giống như cậu, không nên sống trên thế giới này! Cắt chân của cậu tính là gì? Thẩm Lương Xuyên, hôm nay chính cậu đưa tới cửa, cũng đừng trách tôi không khách khí! Lên!"

Một câu rơi xuống, những người hộ vệ kia liền anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, không dám nhúc nhích.

Thẩm Tu giận: "Lên! Không lên xéo ngay cho tôi!"

Lời này rơi xuống, lúc này mới có mấy người vọt lên.

Thẩm Từ Hào nhìn thấy tình huống này, đột nhiên sinh ra một sự xúc động, cậu ta tựa lưng đứng chung một chỗ với Thẩm Lương Xuyên: " Anh, em và anh cùng một chỗ!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 947: Thẩm ảnh đế nổi dậy! (6)

Hiển nhiên Thẩm Lương Xuyên có chút ngoài ý muốn, hơi sững sờ, lại cảm nhận được phía sau lưng truyền đến lực lượng, một lúc sau, anh mới chậm rãi mở miệng: "Ừm "

Hộ vệ xung quanh không có đạt được phân phó của Thẩm Lương Xuyên, không dám lên trước.

Thẩm Lương Xuyên và Thẩm Từ Hào lưng tựa lưng, nhìn những bảo vệ đó, anh trực tiếp mở miệng: "Lên!"

Hai anh em dẫn đầu!

Một người bởi vì Noãn Noãn, bị đè nén lòng tràn đầy thống khổ.

Một người bởi vì Kiều Luyến, khó chịu trong lòng.

Hai người đàn ông, giờ phút này đều cần một trận phát tiết vô cùng tinh tế!

Đi lên sáu bảy bảo vệ, căn bản cũng không với dùng lực liều mạng với họ!

Thẩm Tu nhìn tình huống này, lui về sau một bước, mở miệng nói: "Đánh chân của nó! Chân của nó thụ thương rồi!"

Một câu roi xuống, có một bảo vệ, thừa dịp Thẩm Lương Xuyên không chú ý, một chân đá về phía chân anh.

Đúng lúc này, Thẩm Tử Hào xoay người một cái, lôi Thẩm Lương Xuyên ra, chính mình chịu một đá!

Cậu ta đau khàn giọng, nhưng nhìn Thẩm Lương Xuyên, lại mang theo mỉm cười.

Thẩm Lương Xuyên hí mắt lại, một lúc sau mới mở miệng: "Lên!"

Trong phòng đến cùng vẫn còn có chút nhỏ, không phát huy được.

Tuy bảo vệ rất nhiều, nhưng ngược lại tại người phía trước càng nhiều, lại thêm bảo vệ của họ, đến cùng có chút cố kỵ thân phận của Thẩm Lương Xuyên và Thẩm Tử Hào, cho nên căn bản cũng không làm bị thương.

Một trận đánh nhau kết thúc, đám bảo vệ nằm trên mặt đất kêu đau.

Mà Thẩm Tử Hào và Thẩm Lương Xuyên, lúc này mới nhìn về phía Thẩm Tu.

Thẩm Tu nhíu lông mày: "Mấy người cho là, đánh ngã mấy người, có thể đi ra sao? Tôi nói cho biết, Thẩm gia tôi có là bảo vệ! Có bản lĩnh mấy người đánh tất cả!"

Thẩm Tử Hào theo dõi ông: "cha, chúng con là con của cha, vì sao cha ác với anh ấy như vậy!"

Thẩm Tu sững sờ, không nói chuyện.

Thẩm Lương Xuyên chợt mở miệng: "bởi vì, ông ta không bằng anh."

Thẩm Tu giận dữ: "Thẩm Lương Xuyên, cậu câm miệng cho tôi!"

"Thế nào, bị tôi nói trúng tâm sự của ông sao?" Trong giọng Thẩm Lương Xuyên, xen lẫn châm chọc, giải thích đối với Thẩm Tử Hào, "trước kia, mẹ luôn luôn không muốn để anh nói cho em biết bộ mặt thật của ông ta, là sợ sau khi em biết, xem thường ông ta, trôi qua không sung sướng. Chẳng qua bây giờ, lúc này nên nói cho em chân tướng rồi."

Thẩm Tử Hào nhíu lông mày.

Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng: "Lúc anh năm tuổi, ông ta đối với anh cũng rất tốt. Thế nhưng lúc anh năm tuổi, chúng ta qua chúc tết ông nội, ông nội nói một câu."

"Cái gì?"

"lúc ấy ông mắng Thẩm Tu, con đến một đứa trẻ năm tuổi cũng không bằng! Thẩm gia dứt khoát vượt qua con, trực tiếp giao cho Lương Xuyên!"

Thẩm Tử Hào sững sờ, "Sau đó?"

"Sau đó, ông ta thẹn quá hoá giận, lạnh nhạt với anh. Đứa trẻ khác cảm một trăm điểm, cha mẹ đề sẽ khích lệ, ông ta lại lạnh lùng nói, con ngoại trừ đọc sách, còn biết làm gì?"

"Ông ta kém hơn người khác, cho nên người khác đều có tội, Thẩm Tu, tôi nói đúng hay không?"

Thẩm Tu tức giận sắc mặt đỏ bừng.

Bảo vệ và nhóm giúp việc, từng người cúi đầu, thở mạnh cũng không dám!

Nhưng dù vậy, ông ta cũng thấy không còn mặt mũi!

Đúng vậy.

Chính là như vậy.

Ông ta ghen ghét một đứa trẻ năm tuổi! Cho nên mới chán ghét!

Lời này rơi xuống, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên tiếp tục mở miệng nói: "Năm đó, tôi và mẹ đi, đến bây giờ tôi mới phát hiện, trả thù lớn nhất với ông, hẳn là lấy đi thứ ông muốn."

Một câu rơi xuống, trông mắt Thẩm Tu co rụt lại: "Cậu có ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 948: Thẩm ảnh đế nổi dậy! (7)

Ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, anh nhìn toàn bộ Thẩm gia một chút.

nhà cũ Thẩm gia vẫn luôn là ông cụ ở, bên này là nhà mới, năm đó Thẩm Tu và mẹ kết hôn mua, chính mình xây lên.

Toàn bộ biệt thự xa hoa mang theo phong cách Âu Mỹ, là dáng vẻ Thẩm Tu thích.

Ông cụ không thích nơi này, cho nên vẫn không có chuyển tới, hưởng hồ còn muốn cho thanh niên bọn họ một thế giới hai người.

Cái nhà này hiện tại ở trong thành phố giá trị mấy tỷ.

Thẩm Lương Xuyên nở nụ cười: "Ông kiêng kị tôi, không thích tôi, không phải sợ hãi ông nội bỏ qua ông mà truyền Thẩm gia cho tôi sao?"

Anh nói đến đây, nhìn chằm chằm Thẩm Tu: "như vậy hiện tại tôi cho ông biết, trước đó tôi thực sự không muốn dính dáng gì với Thẩm gia! Nhưng bây giờ, tôi muốn trở về, cướp đi tất cả thuộc về ông!!!"

Lúc anh nói câu nói này, nói ra từng chữ, vô cùng ngưng trọng.

Giống như thề.

Dáng vẻ đó, không khỏi để Thẩm Tu và Mai Phượng sợ run cả người!

Hai người không thể tin nhìn chằm chằm Thẩm Lương Xuyên.

Chờ trong chớp lát, cuối cùng Thẩm Tu lấy lại tinh thần, ông ta trực tiếp mở miệng: "Được, Thẩm Lương Xuyên, đến hôm nay, cuối cùng cậu cũng lộ ra cái đuôi hồ ly! Tôi biết, tôi biết cậu và tiện nhân kia, sẽ không cam lòng!!!"

"Tôi cho cậu biết, Thẩm gia là của tôi! Cậu đừng hòng lấy đi!"

Ông ta nói đến đây, nhìn về phía Thẩm Tử Hào lần nữa: "còn có con, Tử Hào, hiện tại con qua đây, ngoan ngoãn nghe sắp xếp của ta, ta sẽ giao Thẩm gia cho con, nếu như con còn chấp mê, cũng đừng trách ta cho con rời đi tay trắng!"

rời đi tay trắng..

Lại là rời đi tay trắng..

Thẩm Tử Hào bỗng nhiên nghĩ đến Hạ Noãn Noãn nói.

Nếu như cô có thể an ổn rời đi tay trắng, cô cũng đi.

Đáng tiếc, Mai Phượng đến một cơ hội cũng không cho cô!

Thẩm Tử Hào nắm chặt tay, cậu ta kiên định ngẩng đầu, trong ánh mắt trở nên kiên cố hơn.

Ánh mắt cậu ta nhìn về phía Thẩm Lương Xuyên, tám năm trước, anh mới mười tám tuổi, có quyết tâm và dũng khí mang theo mẹ rời đi.

Như vậy hiện tại, cậu ta có cái gì phải sợ chứ?!

Nghĩ tới đây, Thẩm Từ Hào đứng thẳng sống lưng, đột nhiên nhìn về phía Thẩm Tu: "Cha, vậy cha cứ cho con rời đi tay trắng!"

Tròng mắt Thẩm Tu co rụt lại, cả người tức hồn hén!

"Phản! Phản!!"

Nếu như đứa con trai này cũng đi, như vậy xem như ông ta lấy được Thẩm gia thì thế nào?

Ông ta không có con trai đến kế thừa gia nghiệp, tương lai Thẩm gia, giao cho người nào?

Nghĩ tới đây, ông ta chỉ cảm thấy chỗ ngực bị đè nén vô cùng.

Cậu ta tức giận chỉ Thẩm Từ Hào: "Nghiệt tử!"

Thẩm Từ Hào nở nụ cười, cúi thấp đầu xuống.

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới lên tiếng: "Chúng ta đi."

Thẩm Tu giận hô: "Ngăn bọn họ lại cho tôi!"

Thẩm Lương Xuyên lại mở miệng: "Ai dám ngăn cản?"

Một câu, rõ ràng không bằng Thẩm Tu, tuy nhiên lại chấn nhiếp người chung quanh, cũng không dám tiến lên một bước.

Thẩm Lương Xuyên cứ ở trước mắt bao người như vậy, mang theo Thẩm Từ Hào, rời đi Thẩm gia.

Chờ đến khi hai người rời đi, Thẩm Tu mới phục hồi lại tinh thần, ông ta nhìn nhóm bảo vệ xung quanh, giận dữ hét: "Tôi nuôi dưỡng mấy người là vì cái gì?"

Từng bảo vệ cúi đầu, không dám nói lời nào.

Thẩm Tu tức giận đập đồ xuống đất.

Một lúc sau, ông ta mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía cửa phòng trên lầu bị Thẩm Lương Xuyên đập hư, bỗng dưng mở miệng: "Báo động! Tôi muốn báo Thẩm Lương Xuyên tự xông vào nhà dân!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 949: Thẩm ảnh đế nổi dậy! (8)

Lời này rơi xuống, tròng mắt Mai Phụng co rụt lại, lập tức đưa mắt liếc cho quản gia.

Quản gia mới đi tới bên cạnh chỗ điện thoại, cầm điện thoại lên, đang muốn gọi 110, một giọng nói vang dội truyền vào: "Chuyện gì xảy ra?"

Tay quản gia run một cái, xuýt chút làm rơi điện thoại xuống đất.

Mọi người đồng loạt quay đầu, liền thấy ông cụ Thẩm gia rất ít tới đây, sai bước đi tới

Ông híp đôi mắt cơ trí, nhìn chằm chằm tất cả trước mặt, nhíu lông mày: "Người nào đến nói cho tôi biết, đây là chuyện gì xảy ra?"

Rõ ràng tiếng rất nhỏ, ngay lúc này, để người trong cả căn phòng, thở mạnh cũng không dám!

Thẩm Tu cúi đầu, không dám nói lời nào.

Cũng không thể nói, bị con trai dẫn người xông tới, liền đi mất một đứa con trai khác?

Dạng này cũng quá mất mặt!

Mai Phụng bên cạnh nhìn thấy bộ dạng Thẩm Tu, nhất thời âm trầm.

bà ta đời này, làm sao lại coi trọng cái đồ bỏ đi như thế!

Năm đó đi cùng với bà ta, lén lút, không dám bị phát hiện.

Bây giờ đến giải thích, cũng không dám!

Nghĩ tới đây, bà ta liền vội vàng cúi đầu, đỏ cả vành mắt, chậm rãi mở miệng nói: "Cha..."

"Cha là cô có thể kêu?"

Mai Phụng bị nghẹn.

Từ khi bà ta vào trong nhà, ông cụ đã không thích bà ta.

Bà ta biết, đều là bởi vì bà ta kém Hạ Diệp Hoa!

Mai Phụng ho khan một tiếng, lúc này mới lên tiếng: "Ông cụ, là như vậy..."

Bà ta lau nước mắt: "Đứa bé Hạ Noãn Noãn cầu thả với người khác, bị chúng con bắt tại chỗ, về sau kêu cô ta và Tử Hào ly hôn. Cô ta vì dính lấy Tử Hào, tự sát, hiện đang khiến cho Tử Hào cho là chúng con làm vậy. Mà đại thiếu gia lại chạy tới náo loạn một trận, mang Tử Hào đi, còn khiến trong nhà thành bộ dạng này, cho nên Thẩm Tu muốn báo án..."

"Báo án sao?" Ông cụ nhìn về phía Thẩm Tu: "không sánh bằng con của mình, liền lựa chọn báo án? Cậu chỉ có ngăn ấy tiền đồ sao?"

Thẩm Tu nhất thời nghẹn lời: "Con, con..."

"Ông cụ, Thẩm Tu cũng là không bỏ được giáo dục bọn họ... cái đứa bé Hạ Noãn Noãn kia luôn luôn đi gần Hạ Diệp Hoa, từ khi nó gả vào, trong nhà không ngừng tốt đẹp. Để Hạ Diệp Hoa và Thẩm Lương Xuyên một mực thông đồng với Tử Hào... Ông cụ, Thẩm Lương Xuyên từ nhỏ tâm tư âm trầm, con nghe nói, trước khi Hạ Noãn Noãn gả vào, đã nhận biết bọn họ trước..."

Ông cụ nhìn Mai Phụng, nở nụ cười: "Ý của cô là, tất cả đều là Thẩm Lương Xuyên chỉ thị?"

Một câu rơi xuống, Thẩm Tu bỗng dừng lấy tinh thần, vừa định mở miệng, đã thấy ông cụ bỗng nhiên rẽ ngang cây gậy, đánh về phía Mai Phụng!

Cây gậy rời khỏi tay ông, trực tiếp đánh trúng trán Mai Phụng!

Chợt, gậy rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng cạch.

Tiếng này, dọa người trong cả căn phòng một cái!

Ông cụ lạnh lùng nhìn chằm chằm Mai Phụng, một lúc sau mới cười xùy một cái: "lúc nào, ở trước mặt tôi, cô cũng có phần nói rồi hả? Mặt khác, cháu của tôi, cũng là chó mào có thể chửi bới sao?"

Một câu, giống như một chậu nước lạnh dội vào Mai Phụng, để cho bà ta siết chặt tay.

Thẩm Tu nhìn về phía ông cụ: "cha, tại sao cha nói a Phụng như thế, bà ấy là vợ của con! Còn có, con nhất định phải báo động, giáo huấn Thẩm Lương Xuyên một chút!"

Ông cụ cười châm chọc nói: "Cho nên, cậu bị con trai khi dễ còn chưa đủ, còn muốn chiếu cáo thiên hạ, người cha như cậu, so ra kém con trai sao?"

Thẩm Tu ngẩn ngơ!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 950: Thẩm ảnh đế nổi dậy! (9)

Chuyện Thẩm gia, Thẩm Lương Xuyên và Thẩm Tử Hào rời khỏi, đã không biết được.

Lúc này bọn họ ngồi ở trên Minivan của Thẩm Lương Xuyên.

Thẩm Tử Hào ủ rũ, mờ mịt không biết làm sao.

Thẩm Lương Xuyên trông thấy bộ dáng của cậu, liền nhíu lông mày, chợt hỏi thăm: "Hiện tại, em muốn đi đâu đây?"

"Bệnh viện, em phải bên Noãn Noãn."

Thẩm Từ Hào, để Thẩm Lương Xuyên an ủi một chút.

Kêu tài xế đi tới bệnh viện, sau đó liền dựa vào chỗ ngồi phía sau, nhắm mắt dưỡng thần.

Thẩm Từ Hào mấy ngày không thấy, Thẩm Lương Xuyên đã gầy gò, đột nhiên cảm giác được, chính mình cũng đuổi không kịp cước bộ của anh.

Kiều Luyến đi, tinh thần anh sa sút.

Thế nhưng khi người thân cần, anh lại có thể lập tức đứng ra.

Mà chính mình thì sao?

Trách không được Noãn Noãn sẽ tự sát.

Cậu ta là một người đàn ông không đảm đương nổi!

Trong nhất Thẩm Từ Hào mờ mịt lần nữa, cậu ta ghen ngào, chậm rãi mở miệng: "Anh..."

"Khóc cái gì?" Thẩm Lương Xuyên tức giận mở miệng nói, "Em có phải đàn ông hay không?"

Thẩm Từ Hào nhất thời đề ừy khuất xuống, nỗ lực nuốt nước mắt trở về, đã nhìn Thẩm Lương Xuyên mở ra cặp mắt sắc bén nhìn về phía cậu: "Hạnh phúc của mình, để chính mình tranh thủ! Mình cũng phải giữ gìn! Em, hiểu ý của anh không?"

Thẩm Từ Hào hăng hái gật đầu.

Cậu ta đã hiểu.

Cho tới bây giờ, còn có cái gì không hiểu?

Thế nhưng..

"Anh, vậy còn anh?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, tròng mắt co rút lại, chột híp mắt lại.

Đúng, hần thì sao?

Thẩm Lương Xuyên kéo ra khóe miệng, nở nụ cười châm chọc.

-

Minivan nhanh chóng đến bệnh viện, Thẩm Từ Hào từ trên xe nhảy xuống, chạy vào phòng bệnh của Hạ Noãn Noãn.

Thế nhưng cha Hạ đứng ở cửa, khi nhìn thấy Thẩm Từ Hào, bỗng dưng sắc mặt âm trầm xuống: "Con đứng lại đó cho ta!"

Thẩm Từ Hào dừng chân: "cha, Noãn Noãn đã tỉnh lại sao?"

Tròng mắt ba Hạ đỏ bừng, bởi vì thức đêm, dẫn đến cả người càng thêm tiều tụy.

Ông nhìn chằm chằm Thẩm Từ Hào, một lúc sau mới mở miệng nói: "Không có."

Thẩm Từ Hào sững sờ, "Tại sao còn không có tỉnh?"

Hốc mắt cha hạ hần gân máu, cho thấy đau xót: "Bác sĩ nói, nếu như Noãn Noãn còn không tỉnh lại, sẽ biến thành người thực vật."

Một câu, để Thẩm Từ Hào ngậy người tại chỗ.

Cậu ta không thể tin nhìn chằm chằm cha Hạ: "cái gì?"

Cha Hạ nhú lông mày: "Thẩm thiếu gia, con gái của tôi đã thảm như vậy! Xem như tôi van cậu! Cậu đi đi, không cần liên lụy con bé có được hay không? Tôi cùng với mẹ nó, chỉ muốn ở bên cạnh nó như vậy..."

Thẩm Từ Hào nghe nói như thế, bỗng dưng siết chặt tay.

Cậu lập tức quỳ gối trước mặt cha Hạ!

Cha Hạ sợ ngậy người, lui về sau một bước: "Cậu, cậu làm cái gì vậy?"

Ánh mắt Thẩm Từ Hào kiên nghị: "Cha, con sẽ không đi. Con phải bên Noãn Noãn..."

"Bên cạnh nó sao? Thẩm thiếu gia, cậu còn có mặt mũi nói lời này! Khi nó mang thai sinh non, cậu ở chỗ nào? Khi nó bị người bên xấu, cậu ở chỗ nào? Khi nó cùng đường tự sát, cậu ở đâu? Thẩm Từ Hào! Lúc Kết hôn, cậu đáp ứng tôi phải yêu và bảo vệ nó cả đời! Nhưng bây giờ thì sao?"

Từng tiếng chất vấn, giống như cái búa nện lên trái tim Thẩm Từ Hào.

Anh cúi đầu, hốc mắt đỏ bừng: "Cha, con biết trước kia mình vô cùng kém, cho nên hiện tại, con mới càng không thể rời khỏi cô ấy."

"Thế nhưng có lẽ Noãn Noãn... Cả một đời cũng không tỉnh lại!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 951: Thẩm ảnh đế quật khởi! (10)

"Vậy con sẽ ở bên cô ấy cả một đời!"

Không chút do dự, lại từ trong miệng Thẩm Từ Hào ra, để cha Hạ ngẩn ngơ.

Thẩm Từ Hào mở miệng: "Cha, Noãn Noãn thà rằng tự sát, cũng không nguyện ý gả cho Lưu Hải Dương, nói rõ cô ấy yêu con. Con cũng yêu cô ấy! Hiện tại con đã rời khỏi Thẩm gia, không có bất cứ quan hệ nào với họ! Con muốn làm gì thì làm cái đó, không còn có người có thể hạn chế con!"

Cha Hạ nghe lời này, cuối cùng vẫn trầm mặc.

Thẩm Từ Hào trông thấy bộ dạng của ông, liền dập đầu một cái, sau đó không chút do dự chạy vào trong phòng bệnh.

Trong phòng bệnh, sắc mặt Hạ Noãn Noãn không có chút máu, lẳng lặng nằm ở nơi đó.

Lông mi thật dài, tạo thành cái bóng trên mặt.

Thẩm Từ Hào ngồi ở bên cạnh cô, nhìn cô chăm chăm.

Trong đầu bỗng nhiên hiện ra hình ảnh bọn họ đã từng.

Lần đầu tiên gặp mặt, cô quật cường cuộn mình trong góc, bị đánh thương tích đầy mình, lại không kêu một tiếng.

Khi đó cậu ta nghĩ, cô gái này, thật đúng là quật cường.

Về sau, cậu quen biết cô.

Cô cười, làm cho lòng người vô cùng ấm áp.

Cô nói chuyện, cũng có thể để cậu ta ổn định lại tâm thần, chậm rãi lắng nghe.

Luôn luôn là người nóng tính, duy chỉ có sự dịu dàng của cô, có thể hòa hoãn tính khí, lẳng lặng cảm thụ cuộc sống.

Noãn Noãn của cậu ta là cô gái tốt như vậy.

Cho dù khuyên bảo quan hệ giữa cậu ta và mẹ, cũng phí sức tâm cơ.

Mỗi lần cậu ta cũng có thể cảm giác được, lúc cô nói tới mẹ cẩn thận từng li từng tí.

Cậu ta cũng có thể cảm giác được, cô có sự quan tâm và yêu thương với cậu ta.

Nghĩ tới đây, Thẩm Từ Hào cười.

Cậu chậm rãi đưa tay ra, đặt vào khuôn mặt điềm tĩnh của Hạ Noãn Noãn, chậm rãi mở miệng:

"Noãn Noãn, em tỉnh lại đi. Chúng ta rời Thẩm gia, không trở về nữa."

"Noãn Noãn, không phải là cho tới nay anh chưa từng nói với em, em rất xinh đẹp..."

"Noãn Noãn, có phải em mệt mỏi hay không? Không sao, em ngủ đi, anh sẽ ở bên em, không tiếp tục để bất kỳ ai, khi dễ em..."

-

Thẩm Từ Hào ở trong phòng bệnh, nắm tay Hạ Noãn Noãn, từng tiếng hô hoán, chính là vì để Hạ Noãn Noãn có thể tỉnh lại.

Bên ngoài phòng bệnh, xuyên qua cửa sổ thủy tinh, Hạ Diệp Hoa trông thấy tình huống bên trong, hốc mắt vừa đỏ: "Nhất định Noãn Noãn sẽ tỉnh lại, cô thiện lương như vậy, ông trời sẽ không đối tàn nhẫn với cô như vậy."

Thẩm Lương Xuyên nhìn người trong phòng bệnh, khẽ gật đầu.

Hạ Diệp Hoa có ý riêng nhìn anh một cái: "Noãn Noãn như vậy, nếu như vẫn chưa tỉnh lại, có lẽ đời này Từ Hào đều sẽ tiếc nuối. Thế nhưng tiểu Kiều, lại còn rất tốt."

"Lúc có, không biết trân quý, đã mất đi, mới biết hối hận. Tiểu Kiều yêu con, ta có thể cảm giác được. Con cũng yêu con bé, đã như vậy, còn có cái gì, là các con không thể qua được?"

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, trông mặt co rụt lại.

Đúng vậy.

Không có cái gì, là anh không làm được.

Thẩm Lương Xuyên để lại mấy bảo vệ, bảo vệ Thẩm Từ Hào và Hạ Noãn Noãn, sau đó lúc này mới quay người, rời bệnh viện.

Ánh mắt anh kiên định nhìn về phía trước: Tiểu Kiều, em ở chỗ nào?

Vừa nghĩ tới đây, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, anh cúi đầu xem xét, phát hiện là nhà chính Thẩm gia.

Nghe, đối diện truyền đến tiếng ông cụ: "Lương Xuyên, con tới đây một chút, chúng ta nói chuyện."

Nghe nói như thế, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống.

Nói chuyện, đương nhiên cần. Coi như ông cụ không tìm anh, anh cũng muốn đi tìm ông cụ, nói một chút.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 952: Thẩm ảnh đế nổi dậy! (11)

Thẩm Lương Xuyên đi tới nhà chính Thẩm gia, ông cụ đang ngồi ở trên ghế sofa xem báo.

Trông thấy anh tiến đến, trên mặt nhất thời lộ ra một nụ cười, ông chỉ ghế sa lon đối diện: "Ngồi."

Thẩm Lương Xuyên cúi thấp đầu xuống, chột ngồi xuống.

Ông cụ nhìn anh, một lúc sau mới mở miệng nói: "Chỉ cần con trở về, ta sẽ giao một phần hai sản nghiệp Thẩm gia cho con quản lý, thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày.

Ông cụ đứng lên, nhìn anh: "Lương Xuyên, ông nội chờ con đến, đã đợi tám năm rồi! Hiện tại, con còn muốn cự tuyệt sao?"

Lấy một phần hai sản nghiệp Thẩm gia làm mồi dụ, đây gần như không có ai có thể cự tuyệt.

Nhưng hết lần này tới lần khác, Thẩm Lương Xuyên cự tuyệt nhiều lần.

Lúc đầu anh cho là, không có dính dáng bất kỳ quan hệ gì với Thẩm gia, liền sẽ không có chuyện, sinh sống rất thoải mái.

Thế nhưng không nghĩ tới, Thẩm Tu hùng hổ dọa người, để cuối cùng anh đi lên con đường này.

Hướng hồ...

Tài sản Thẩm gia, là Thẩm Tu, về sau cũng sẽ cho Thẩm Từ Hào.

Cho nên anh không nghĩ tới, trở về tranh đoạt.

Mà bây giờ...

Đề Thẩm gia lại cho người kia và tiêu tam.

Anh cũng không cam chịu.

Nghĩ tới đây, Thẩm Lương Xuyên chậm rãi ngẩng đầu lên: "Con có một điều kiện."

Ánh mắt ông sáng lên: "nói!"

Đừng nói một điều kiện, xem như mười cái, hai mươi cái, ông cũng không một chút do dự đáp ứng!

Ông cụ đã hơn bảy mươi tuổi, lập tức tám mươi.

Tuy vẫn đau khổ chống đỡ như cũ, không có khả năng buông tay, cũng là bởi vì, không có bồi dưỡng được một người thừa kế hợp cách!

Năng lực Thẩm Tu hữu hạn, căn bản cũng không tin tưởng ông ta.

Mà Thẩm Lương Xuyên...

Là cháu trai ông coi trọng nhất!

Nếu như không phải tuổi anh còn rất trẻ, cần tôn luyện, chỉ sợ ông cũng muốn giao toàn bộ Thẩm gia vào trong tay anh!

Nghĩ tới đây, hai mắt ông cụ sáng ngời có thần.

Mà lời này rơi xuống, liền nghe thấy Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng: "Con muốn làm gì, không cho ông hạn chế con."

Không cho phép hạn chế...

Ý chính là...

"Con còn muốn quay phim?"

Ông cụ nhú lông mày.

Nhìn Thẩm Lương Xuyên, suy nghĩ một chút sản nghiệp bây giờ của anh, tuy so sánh toàn bộ Thẩm gia mà nói, không tính là gì, nhưng dù bất cứ người nào, cũng không có khả năng chỉ trong tám năm, từ không có gì cả, đến như bây giờ.

Thẩm Lương Xuyên nói: "Con không thích bị hạn chế, ông hẳn là hiểu."

Ông cụ thở dài: "Quay phim có gì tốt, chậm trễ thời gian không nói... Được rồi, ta già, không hiểu rõ những người trẻ tuổi các con, chỉ cần con có thể trở về, để ông nội ta làm cái gì cũng được!"

Ông nói xong câu đó, liền trực tiếp mở miệng lần nữa: "Ngày mai, gặp trong hội đồng quản trị!"

Lúc này Thẩm Lương Xuyên mới đứng lên, sửa lại quần áo một chút, liền đi ra ngoài.

Nhìn từ sau lưng, người nào có thể biết chân của người đàn ông này bị thương chứ?

Anh chính là như vậy, mãi mãi cũng có thể che lấp đau đớn, xưa nay không phàn nàn, không hô đau.

Mà dạng tính cách này, đúng là kiểu ông thích nhất!

Ngày thứ hai, hội đồng tại công ty.

Ở nơi Bắc Kinh tắc tắc đất tắc vàng, đứng sừng sững một tòa nhà cao.

Cả tòa nhà, đều là tập đoàn Thẩm gia.

Thẩm Tu nhú mày, đến công ty, vừa xuống xe, liền mở miệng với thư ký: "Biết ông cụ mở hội đồng quản trị, là vì cái gì không?"

Thư ký lắc đầu: " không biết, buổi sáng hôm nay thông báo mọi người, tất cả mọi người kinh ngạc một chút."

Thẩm Tu hừ lạnh một tiếng: "Ông cụ càng già, sự tình càng nhiều! Quả thực là không cách nào thuyết phục!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 953: Thẩm ảnh đế nổi dậy! (12)

Nói đến đây, ông ta liền đi tới phòng họp.

các cổ đông trong công ty, càng ngày càng nhiều, sau cùng, gần như tất cả đến đông đủ.

Thẩm Tu bắt chuyện qua từng người, liền ngồi ở vị trí phía trước.

Trước mặt của ông ta, là một vị trí trống không, đó là của ông cụ.

Cho dù ông không tới công ty, lúc họp, vị trí kia cũng chưa từng có ai ngồi qua.

Thẩm Tu đang theo dõi vị trí kia, tự hỏi lúc nào chính mình có thể ngồi lên, đột nhiên ở cửa truyền đến một trận xao động.

Thẩm Tu nhíu lông mày, liền nghe được có người mở miệng:

"Sao Thẩm ảnh đế lại tới đây?"

"Đúng vậy, đại thiếu gia tới công ty làm gì?"

"Ai, con gái của tôi rất thích phim của cậu ấy, chút nữa ký tên mang về, khẳng định nó rất cao hứng!"

Thẩm Tu nghe nói như thế, nhìn về phía cửa, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên từ xa đi tới.

Anh mặc một bộ tây trang đen, gương mặt tuấn đạt không biểu tình.

Đôi mắt Thẩm Tu lập tức híp lại, đứng lên, mắt thấy anh muốn đi vào phòng họp, trực tiếp đi qua, chắn anh tại cửa: "Cậu tới làm gì?"

Lời này rơi xuống, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hừ lạnh một tiếng: "Cậu tới tìm tôi, thảo luận chuyện Tử Hào sao? Sao vậy, nó biết sai rồi à?"

"Biết sai, thì chính mình ngoan ngoãn trở về! Tìm cậu đến nói chuyện, cậu cho rằng, cậu ở chỗ của tôi, có mặt mũi sao?"

Nghe Thẩm Tu tự cho là đúng, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên trầm xuống, một lúc sau, anh mới mở miệng: "Không phải."

"Không phải?" Thẩm Tu sững sờ, chột mồm miệng lần nữa: "Vậy cậu tìm tôi làm gì?"

Thẩm Lương Xuyên khẽ đảo mắt: "Tôi không tới tìm ông."

Thẩm Tu hừ lạnh: "Không tìm đến tôi, chẳng lẽ là tới tìm ông nội cậu?"

Nghĩ tới đây, tròn mắt Thẩm Tu hơi híp: "Nơi này là tập đoàn Thẩm gia! Không phải nơi cậu có thể tùy tiện xông vào, cậu rút ra ngoài cho tôi!"

Nói đến đây, liền nhìn về phía trợ lý: "Mời Thẩm ảnh đế ra ngoài, nếu như cậu ta không phối hợp, vậy để bảo an lên, mời cậu ta ra ngoài!"

"Vâng." Trợ lý gật đầu, đi đến trước mặt Thẩm Lương Xuyên: "Thẩm ảnh đế, mời..."

Cái tràng diện lúng túng!

các cổ đông trong phòng họp, từng người giả bộ như không nhìn thấy.

Nhìn bộ dạng của bọn họ, lúc này Thẩm Tu mới cảm giác sáng khoái.

Đám cổ đông, trên mặt từng người cung kính với ông ta, kỳ thật trong nội tâm vô cùng xem thường, ông ta đã sớm biết.

Nhưng hôm nay, ông ta nói cho bọn họ, ai mới là chủ nhân chân chính của Thẩm gia.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác, lời trợ lý rơi xuống, liền nghe thấy tiếng ông cụ Thắm: "Ai dám đuổi cháu trai của tôi đi?"

Một câu rơi xuống, tất cả mọi người trong phòng họp, đồng loạt đứng lên!

Từng người cung kính nhìn ra phía cửa.

Ông cụ Thắm đi nhanh tới, trông thấy Thắm Lương Xuyên, trên mặt mang ý cười: "Lương Xuyên, con đã đến."

Thắm Lương Xuyên không kiêu ngạo không tự ti, đứng ở đó, cúi thấp đầu: "Ông nội."

Ông cụ Thắm cười tới gương mặt nhăn thành hoa cúc.

Thế nhưng nhìn về phía Thắm Tu, khuôn mặt nhất thời nghiêm túc lại tràn đầy khinh bỉ: "Lương Xuyên là ta kêu đến, làm sao, ta gọi người tới, con cũng dám đuổi đi?"

Ta gọi người tới, con cũng dám đuổi đi sao?

Lời này giống như là một bàn tay, hung hăng đánh vào mặt Thắm Tu.

Đề sắc mặt của ông ta, lúc xanh, lúc thì trắng.

Ngay trước nhiều cổ đông như vậy, Thắm Tu cảm thấy, hôm nay gương mặt này, quả thực là mất hết!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 954: Thắm ảnh đế nổi dậy! (13)

Nhưng hết lần này tới lần khác, Thắm Tu cũng không dám thả một câu, chỉ mở miệng: "Không, con chỉ hỏi rõ ràng..."

"Vậy bây giờ, rõ ràng chưa?"

Thắm Tu bị ghen: " rõ ràng."

Sau đó ông ta đưa tay ra: "cha, con đỡ cha đi vào."

Ông cụ Thắm liền hừ lạnh một tiếng, đưa tay trước mặt Thắm Lương Xuyên.

Thắm Tu lại bị một thật khó xử!

Thắm Lương Xuyên lại nhìn ông cụ Thắm một chút, có chút khinh bỉ mở miệng: "ông tuy già, như tự mình đi được."

Ông cụ Thắm trách mắng: "Thằng nhóc thói, để con dìu ta một chút, con cũng không nguyện ý!"

Sau đó lúc này mới tự mình đi vào trong phòng họp.

Thắm Lương Xuyên đi theo phía sau ông.

Thắm Tu nổi giận đùng đùng ngồi ở vị trí của mình, vừa ngồi xuống, liền nghe thấy ông cụ Thắm mở miệng nói: "Hôm nay hô mọi người tới, là vì thông báo với mọi người một chuyện, xí nghiệp Thắm thị, mấy tòa đô thị phía nam, còn có mấy hạng mục Kinh đô, về sau, đều giao cho Lương Xuyên phụ trách! Lương Xuyên chính là ông chủ tân nhiệm của mọi người!"

Một câu, để Thắm Tu đứng lên: "cha, cái này không thể!"

"Không thể?" Ông cụ Thắm nở nụ cười gần: "Con lấy thân phận gì, tới nói không thể?"

Ông cụ chậm rãi mở miệng: "0.8 % cổ phần trong công ty đều ở chỗ ta, hoặc là, chúng ta đến bỏ phiếu lựa chọn?"

Thắm Tu trực tiếp không phản bác được!

Sau khi xác định rõ chức vị của Thắm Lương Xuyên, từng cổ đông đều rời đi.

Chờ đến khi trong phòng họp, chỉ còn lại có ba người bọn họ, lúc này Thắm Tu nổi giận: "cha, đây là ý gì? Cái nghiệt tử này, sớm đã bị con đuổi ra khỏi

nhà!"

Ông cụ Thắm lại mở miệng: " Nhưng trên người nó, còn có máu của Thắm gia!"

Thắm Tu híp mắt lại: "Cha, cha dự định đem trọn công ty, giao cho Thắm Lương Xuyên sao? Cha dự định để con làm sao chịu nổi!"

Lời này rơi xuống, ông cụ Thắm liền chậm rãi mở miệng: "Trước mắt ta còn không có quyết định. Hai người, mỗi người một nửa sản nghiệp gia tộc, người nào làm tốt, công ty liền giao cho người đó."

Thắm Tu khó thờ: " cha!"

Ông cụ Thắm lại hừ lạnh một tiếng: " Hay là, con cảm thấy mình kém con của mình?"

Cái này vừa nói, Thắm Tu nhất thời không nói gì.

Một lúc sau, ông ta mới cắn răng nghiêng lợi mở miệng: " Không biết người đảm nhiệm ông chủ, dự định ở văn phòng nào?"

Một câu rơi xuống, ông cụ Thắm liền nhìn về phía Thắm Lương Xuyên.

Thắm Lương Xuyên nhìn Thắm Tu một chút, một lúc sau mới mở miệng: "văn phòng tầng cao nhất, không tệ."

Thắm Tu thẹn quá hoá giận: "Cha đủ rồi! Cha còn muốn cướp đi phòng làm việc của con sao?"

Nếu như tặng văn phòng cho anh, như vậy tất cả mọi người trong công ty đều sẽ biết, ông cụ Thắm càng coi trọng Thắm Lương Xuyên!

Anh mới vừa tiến vào công ty, chân đứng không vững, không phải là đối thủ của ông ta, nhưng nếu như có ông cụ ủng hộ, vậy thì không giống!

Thắm Tu híp mắt lại.

Thắm Lương Xuyên lại hùng hổ dọa người mở miệng nói: "Chẳng qua là tôi cảm thấy, dù sao ông ở chỗ đó làm việc không để cho người nhận ra, không bằng nhường nó cho tôi."

không để cho người nhận ra...

Trông nết Thắm Tu co rụt lại, biết Thắm Lương Xuyên nói chuyện ông ta từng vụng trộm với Mai Phụng...

Ông cụ Thắm cũng giống là bị câu nói nhắc nhở, ông trực tiếp mở miệng: "Vậy con nhường lại! Dù sao tuổi Lương Xuyên còn nhỏ!"

Thắm Tu:...

Ông cụ Thắm nhìn về phía Thắm Lương Xuyên: " Lương Xuyên, con xem, con còn thiếu cái gì? Ta đều thỏa mãn!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 955: Thắm ảnh đế nổi dậy! (14)

【 Thắm ảnh đế xuất thân hào môn! Hiện đã trở về, đảm nhiệm CEO của thị tập đoàn Thắm thị!)

【 Thắm ảnh đế tiếp nhận tập đoàn Thắm thị!)

Tin tức của Thắm Lương Xuyên, cho tới bây giờ đều có thể lên tin nóng.

Cho nên, Thắm Lương Xuyên trở thành CEO tập đoàn Thắm thị, ngay ngày đầu tiên, truyền khắp toàn bộ Internet.

Thắm Lương Xuyên xuất đạo đến nay, liền lấy quý khí đặc biệt, để cho người ta một mực hiếu kỳ với thân phận của anh, rất nhiều người đều đoán được anh xuất thân nhà giàu.

Về sau, lại tuôn ra thân phận Thắm ảnh đế.

Hiện tại, Thắm Lương Xuyên tuôn ra tin tức nặng ký, đồng thời lại được truyền thông đưa tin, còn có ảnh chụp Thắm Lương Xuyên đảm nhiệm CEO, tin tức vừa ra, lập tức lên tin nóng nhất!

...

Ở Tô Châu xa, Kiều Luyến đã qua nửa tháng, giờ này khắc này, đang theo dõi tin tức của anh trên điện thoại di động.

Trên tấm ảnh, Thẩm Lương Xuyên so với lúc cô đi, nhìn qua có tinh thần một chút, trên gương mặt cũng không có gầy như vậy.

Đương nhiên, bình thường người trên ảnh đều sẽ béo lên mấy phần.

Nhưng Kiều Luyến vẫn cảm thấy, Thẩm Lương Xuyên giống như tìm được tinh thần.

Anh sống lại.

Trong nửa tháng này, tuy cô đứng vững ở Tô Châu, đồng thời phát sóng trực tiếp, bắt đầu có danh tiếng, nhưng kỳ thật, cô luôn luôn chú ý tới tin tức của Thẩm Lương Xuyên.

Không có tin tức, đối với cô mà nói, không phải tin tức tốt.

Mà bây giờ, anh vừa ra tin, trực tiếp nặng cân!

Nhìn Thẩm Lương Xuyên hồi phục, trái tim Kiều Luyến, cuối cùng để xuống.

Anh khôi phục thì tốt.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Kiều Luyến, liền nhìn chòng chọc vào điện thoại di động.

Lúc đầu cô cho là, chính mình nôn nóng, lòng nóng như lửa đốt, đều là bởi vì không có được tin tức của anh.

Nhưng giờ này khắc này, có tin tức của anh, cô mới phát hiện...

Cô nhớ anh.

Rất nhớ rất nhớ.

Trong nửa tháng này, gần như bao giờ cũng không nghĩ tới anh.

Cô gần như si mê nhìn chăm chăm màn hình điện thoại di động, trong tâm mắt toát ra ưu thương.

Trên internet, bọn họ mến nhau hai năm.

Về sau anh thành Đại Minh Tinh, cô liền thành một fan mê muội của anh.

Mà bây giờ, rõ ràng cô là vợ của anh, lại vẫn cứ phải thông qua Internet, biết tin tức của anh.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến liền tắt weibo.

Cô hít vào một hơi thật sâu, ngăn chặn đắng chát trong lòng, lúc này mới phát hiện trong nhóm Wechat sôi trào!

Đó là Fan hâm mộ của Thẩm Lương Xuyên.

Giờ này khắc này, Fan hâm mộ đã có người hô: 【 a a a, ngày mai Thẩm ảnh đế muốn tới Tô Châu!】

Một câu, để trong mắt Kiều Luyến co rụt lại!

Thẩm Lương Xuyên muốn đi qua?

Anh đến Tô Châu... Là muốn tìm đến cô sao?

Anh biết, cô ở chỗ này?

Vừa nghĩ tới đây, chỉ thấy có người giải thích: 【 Thẩm ảnh đế đến Tô Châu, là vì một hạng mục của tập đoàn Thẩm gia, đến ký kết. Nhưng! Vừa rồi người đại diện của Thẩm ảnh đế thông báo, nói là có thể tổ chức một buổi gặp Fan hâm mộ! Xem như hồi báo Fan hâm mộ Tô Châu chúng ta, a a a a! Tôi kích động sắp hỏng!】

【 nhanh, người nào ở Tô Châu, đến báo danh!】

【 Tôi ở Thượng Hải, tôi có thể qua, rất gần!】

【 vì sao không nói sớm một chút! Ngày mai! Tôi ở Hải Nam, có đi máy bay tới cũng không kịp!】

【 Tô Châu Tô Châu Tô Châu! Tôi muốn đi!)

Đây là, chủ nhóm lên tiếng:

【 như nước chảy: Bởi vì hoạt động có hạn, cho nên chỉ có thể đến 20 người, chúng tôi dự định sang chọn theo thứ tự nhập hội trước, như vậy mọi người không có ý kiến chứ?)

Mọi người biểu thị không có ý kiến.

Kiều Luyến vừa dự định để điện thoại di động xuống, như nước chảy đã nhấn tin tới: "Cô tới chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 956: Thẩm ảnh đế đến rồi! (1)

Sau khi thân phận Vong Xuyên là Thẩm phu nhân công bố, cái tên Kiều Luyến, cũng liền công bố theo.

Nhưng dù là như thế, mọi người cũng sẽ không nghĩ tới, Kiều Luyến nhỏ trong đám ký giả, là phu nhân của Thẩm ảnh đế!

Trên thế giới này, nhiều người trùng họ trùng tên.

Kiều Luyến trong thời gian trước, lúc liên hệ với như nước chảy, nói qua mình ở Tô Châu, cho nên như nước chảy, mới có thể hỏi thăm cô một chút.

Nhìn tin nhắn trên Wechat, Kiều Luyến hơi sững sờ.

Muốn đi không?

Nói thật, cái này thật sự là có sức hấp dẫn rồi.

Cô hít vào một hơi thật sâu, nuốt ngụm nước miếng.

Như nước chảy lại gửi tin nhắn lần nữa:

【 Tôi đi, Thẩm ảnh đế rất ít khi đến Tô Châu làm hoạt động, lần này tới, cơ hội khó được! Chúng ta đều là lão Fan hâm mộ, tôi cho danh sách mấy người.)

Kiều Luyến hơi sững sờ, siết chặt tay.

Nhưng nghĩ tới điều gì, cô bỗng dung tỉnh táo lại, trả lời cô: 【 Tôi ngày mai, khả năng không rảnh.)

Như nước chảy trả lời vô cùng nhanh:

【 Tôi cảm thấy, hiện tại Thẩm ảnh đế tiếp nhận tập đoàn Thẩm gia, về sau quay phim sẽ càng ngày càng ít, chuyện gặp mặt Fan hâm mộ, cũng sẽ càng ít tổ chức, vẫn là câu nói kia, cơ hội khó được!! Tốt nhất cô suy nghĩ một chút, trước buổi tối hôm nay, nói cho tôi biết đáp án.)

Kiều Luyến trầm mặc một chút, sau cùng gõ chữ: 【 không cần, cảm ơn.)

Sau đó, cô liền trực tiếp để điện thoại di động xuống, ngẩng đầu lên, vuốt vuốt cái trán.

Cô đứng thẳng người, duỗi lưng một cái, lúc này mới đi vào nhà bếp, bắt đầu nấu cơm.

Từ khi phát hiện mang thai, cô liền quyết định không ăn thức ăn ngoài, không ăn mì ăn liền.

Cô sẽ chỉ làm mì sợi, thêm thịt băm và rau xanh cùng nấu, tuy hương vị không tốt, nhưng vẫn có dinh dưỡng lại khỏe mạnh.

Chỉ là, nhìn thịt băm rau xanh trên bàn, trước mắt của cô luôn luôn hiện ra lúc trước, ở trong biệt thự Thẩm gia, Thẩm Lương Xuyên xuống bếp.

Anh đeo tạp dề, cũng không thấy anh bận rộn gì, một bát mì nóng hôi hổi liền ra nồi.

Rau xanh xanh biếc, thịt băm trơn mềm ngon miệng, mì sợi dễ nhai.

Ăn ngon để cho nước bọt cô đều muốn chảy ra.

Nhưng từ trong tưởng tượng, trở lại hiện thực, khi nhìn đến bát mì thật băm trưng lên, cô liền không nhìn được thờ dài, cầm đũa lên, ăn một miếng lớn, sau đó vỗ vỗ bụng của mình: "Tiểu bảo bối, con không có lộc ăn như mẹ! Mẹ đã nếm qua mì thịt băm mà Thẩm ảnh đế tự mình xuống bếp làm, con cũng chỉ có thể ăn một chút mì do mẹ nấu!"

Ăn hết mì, lúc rửa chén, trong tay khá trơn là rơi vỡ bát trên mặt đất.

Kiều Luyến nhìn chăm chăm cái bát kia, thờ dài.

Ngồi xổm người xuống, dọn dẹp sạch sẽ.

Cô biết tinh thần mình có chút không tập trung.

Cô muốn mau mau đến nhìn anh.

Trên tấm ảnh luôn luôn chênh lệch hơn trong hiện thực, không xác định anh sống tốt, cô không an tâm.

Anh là người tính khí quật cường, xem như lúc trước mất ngủ, cũng có thể để Hạ Diệp Hoa không có phát hiện ra được.

Như vậy hiện tại, anh thật sự có thể ngủ an ổn sao?

Quyết định chủ ý, Kiều Luyến cầm điện thoại di động lên, gửi tin nhắn cho như nước chảy: 【 ngày mai tôi đi!】

Cái tin nhắn này vừa gửi đi cảm giác trầm muộn trong ngực cô, liền giảm bớt.

Cô hít vào một hơi thật sâu, bắt đầu mở ra máy tính dẫn chương trình.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 957: Thẩm ảnh đế đến rồi! (2)

Hiện tại game mobi vô cùng được lưu hành, nữ MC trong này vô cùng được hoan nghênh.

Có lẽ là bởi vì cô đã từng là Vong Xuyên, cho nên người bên kia vô cùng chiều chuộng, cái gì đều cho cô, lên mỗi lần đề cử vị thứ nhất, đều là Luyến Xuyên.

Cho nên, nửa tháng ngắn ngủi, cô liền có mấy chục vạn người hâm mộ.

Mỗi lần dẫn chương trình, người xem Online, có thể đạt tới mấy vạn.

Lại thêm việc cô chơi game tốt, giải thích cũng vô cùng đúng chỗ, sự phân tích càng có giải thích của mình, cho nên người chú ý cô, người quan sát tranh tài của cô, đều có thể lưu lại, trở thành fan trung thành của cô.

Luyến Xuyên trên kênh trực tiếp, liền phát nóng!

Chẳng qua bây giờ, cô mang thai, cho nên thời gian mỗi ngày dẫn chương trình có hạn, chỉ dẫn chương trình ba giờ, vô cùng khắc chế.

Chờ đến sau khi dẫn chương trình hoàn tất, đã đến chín giờ tối.

Cô liền đi tắm rửa, rồi ngủ.

Thế nhưng một đêm này, cô lại thế nào cũng ngủ không được.

Tô Châu là không có khí ẩm.

Trong phòng khá lạnh.

Dù là từ nhỏ lớn lên ở phương Nam, thế nhưng ở Bắc Kinh tám năm, cô cảm giác mình đều thích ứng khô khan bên kia.

Nghĩ như vậy, cô liền co người lại.

Lúc tay chân lạnh lẽo, cô liền không nhận được nghĩ tới Thẩm Lương Xuyên.

Bàn tay của anh, luôn luôn ấm áp.

Lúc hai người bọn họ ngọt ngào, ban đêm ngủ, cô luôn luôn rút vào trong ngực của anh.

Dù là trong phòng có máy sưởi, ngủ như vậy, sẽ khiến hai người một thân mồ hôi, cô cũng chưa bao giờ rời khỏi anh.

Mà bây giờ...

Kiều Luyến ôm gối, nhắm mắt lại.

Có nước mắt chậm rãi từ khóe mắt rơi xuống.

Rất nhanh tới ngày thứ hai.

Sáng sớm, cô liền rời giường thu thập cho mình.

Mùa đông ở Tô Châu, vẫn còn chút lạnh.

Cô mang theo một cái mũ, khăn quàng cổ, cúi đầu, liền có thể che phủ mình cực kỳ chặt chẽ.

Đi trên đường phố, cô cũng không khác người bình thường.

Cô đi tới một cửa hàng quen mua bữa sáng, sau đó liền đi ra chợ bán thức ăn mua ít thức ăn.

Đi trên đường, loại cảm giác quen thuộc kỳ lạ, lần nữa tới.

Cô quay đầu nhìn một chút, người đến người đi trên đường phố, không có gì kỳ lạ.

Kiều Luyến thờ dài.

Đoạn thời gian gần đây, cô luôn cảm thấy, có người đang theo dõi cô, giám thị cô, thế nhưng mỗi lần quay đầu, lại đều không có phát hiện người nào.

Kiều Luyến cảm thấy khẳng định mình làm kỹ giả, tố chất thần kinh cao rồi.

Nàng lắc đầu, liền trở về phòng của mình.

Mà cách đó không xa, bên đường phố, có một chiếc xe con màu đen đang ngừng.

Trong xe.

Lục Nam Trạch ngồi ở chỗ ngồi phía sau, ánh mắt xuyên qua cửa sổ xe, mê luyến đuổi theo thân hình của cô.

Nửa tháng này đến nay, đây gần như thành thói quen của anh ta.

Tài xế kiêm chức trợ lý ở phía trước, xuyên qua kính chiếu hậu, có thể nhìn thấy ánh mắt ẩn nhẫn của anh ta, không nhận được mở miệng nói: "Tiên sinh, vì sao anh không đi tìm Kiều tiểu thư?"

Cái này căn bản không phải phong cách của Lục tiên sinh!

Lục tiên sinh cho tới bây giờ, đều là nhìn trúng cái gì, trực tiếp cướp bóc!

Thế nhưng lần này, đều như trông ngóng nửa tháng, còn không hạ thủ?

Nhưng lời này rơi xuống, Lục Nam Trạch liền chậm rãi mở miệng: "không vội."

Đương nhiên không nóng nảy.

Anh ta hiểu rõ Kiều Luyến.

Lúc này qua tìm cô, sẽ chỉ làm cô cảm giác phản cảm.

Dù sao Thẩm Lương Xuyên đã rời đi, anh ta muốn cho cô thời gian, để cho cô quên anh.

Chỉ cần cô ở Tô Châu, chỉ cần không có Thẩm Lương Xuyên, anh ta liền có tự tin, Kiều Luyến nhất định sẽ yêu anh ta.

Nghĩ tới đây, Lục Nam Trạch gọi lên bờ môi, nụ cười yêu mị bên môi này, càng rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 958: Thẩm ảnh đế đến rồi! (3)

Kiều Luyến ăn bữa sáng, nhìn đồng hồ, lúc này mới xuất phát.

Địa điểm Thẩm Lương Xuyên đến làm hoạt động, là tại một khách sạn.

Bởi vì xí nghiệp Thẩm thị muốn ký kết hạng mục ở chỗ này, cho nên chiêu đãi Fan hâm mộ, cũng ngay ở chỗ này.

Kiều Luyến đến nơi, toàn bộ khách sạn, bởi vì Thẩm Lương Xuyên đến, tăng thêm rất nhiều nhân viên bảo an.

Chung quanh đều trở nên nghiêm nghị.

Rất nhiều đám phóng viên, bao vây chung quanh, ý đồ chụp được tin tức hữu dụng.

Mà một số fan hâm mộ nghe gió mà đến, kéo thành hàng dài, trong mùa đông giá rét, từng người khí thế ngất trời, lời kéo biểu ngữ: Thẩm ảnh đế, em yêu anh!

Kiều Luyến đứng ở trong đám người, duỗi cổ, muốn tận mắt nhìn Thẩm Lương Xuyên một chút.

Nhân viên quá nhiều, mọi người liên không nhìn được chen chúc phía trước.

Các nhân viên an ninh nhất thời tới để ngăn cản, duy trì trật tự.

Một dây thừng thật dài, ngăn đám fan hâm mộ lại, nhường ra một con đường.

Tiếng đám fan hâm mộ chung quanh nghị luận, truyền tới:

"A a a, cuối cùng tôi cũng gặp được Thẩm ảnh đế còn sống rồi!"

"Tôi nghe nói, bản thân Thẩm ảnh đế, đẹp trai hơn trên TV!"

"Đáng tiếc, Thẩm ảnh đế đã kết hôn!"

"Kết hôn cũng không thể ngăn cản tình yêu của tôi đối với Thẩm ảnh đế!"

"Không biết Thẩm phu nhân là ai, thật hâm mộ cô ấy..."

Nhiều loại nghị luận, truyền tới.

Kiều Luyến nghe, cười khổ một cái.

Đúng lúc này, trên bờ vai bị người vỗ một cái.

Cô lập tức quay đầu, liền thấy một cô gái xa lạ đứng ở sau lưng cô, một đôi mắt đang đánh giá cô: "Cô là... Kiều Luyến sao?"

Kiều Luyến sững sờ, một lúc sau kịp phản ứng: "Như nước chảy?"

Cô gái lập tức gạt đầu: "Đúng, chúng ta đến bên khác, chút nữa đi vào. Thẩm ảnh đế là đến để ký hợp đồng, đợi anh ấy xử lý tốt chuyện công ty, sau đó nâng tới."

Kiều Luyến gạt đầu, đi theo cô gái.

Hai mươi người có thể gặp mặt Thẩm Lương Xuyên, đứng ở bên kia.

Có người liên không nhìn được ngồi châm chọc: "Tất cả mọi người là Fan hâm mộ của Thẩm ảnh đế, dựa vào cái gì không để cho chúng ta gặp Thẩm ảnh đế!"

"Là bởi vì bọn họ biết Thẩm ảnh đế trước chúng ta sao? Thế nhưng lúc Thẩm ảnh đế nổi tiếng, tôi mới 12 tuổi! Tôi 15 tuổi yêu Thẩm ảnh đế! Không thể dựa vào tuổi tác khi dễ chúng tôi!"

"Đúng đấy, còn có như nước chảy kia, có thể túm! Cũng bởi vì cô ấy biết được trợ lý của Thẩm ảnh đế!"

"Tôi nghe nói, như nước chảy gặp qua Thẩm ảnh đế rất nhiều lần rồi! Cũng đi qua đoàn làm phim nhiều lần! Thẩm ảnh đế còn chụp ảnh chung với cô ấy đấy!"

"A a a a, thật hâm mộ! Thẩm ảnh đế rất ít chụp ảnh chung với người khác!! Tôi đến Thẩm ảnh đế chưa từng gặp mặt bao giờ!"

Một đám người đang thảo luận, như nước chảy liên nờ nự cười đi tới.

Hai mươi Fan hâm mộ, nhin không được vậy ở bên người như nước chảy. "hội trường, Thẩm ảnh đế đẹp trai không? Thật hâm mộ chị! Chị bắt tay với Thẩm ảnh đế chưa?"

"Hội trường..."

Cho dù Như nước chảy tính khí rất tốt, giờ phút này cũng cảm thấy có chút lằng lằng, cô mở miệng cười: "Chút nữa chúng ta sẽ gặp được Thẩm ảnh đế rồi mà? Mấy người gấp cái gì! Hai mươi mấy Fan hâm mộ, nhất định chúng ta có thể chụp ảnh chung với Thẩm ảnh đế!"

Chẳng qua Thẩm ảnh đế không thích dây dưa với Fan hâm mộ, mọi người phải chú ý, đội lát nữa phối hợp với người đại diện, phải nghe lời, biết không?"

"Vâng!"

Nương theo câu nói này, đám Fan hâm mộ nổ tung: "Thẩm ảnh đế đến rồi

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 959: Thẩm ảnh đế đến rồi! (4)

Kiều Luyến vốn đứng ở trong đám người, không nói gì, cũng không đáng chú ý.

Nhìn đám người chung quanh giữ gìn sùng bái với Thẩm Lương Xuyên, đáy lòng của cô, liền dâng lên một loại cảm giác vinh hạnh.

Cô cảm giác cao hứng vì Thẩm Lương Xuyên.

Mà đám người này... Đều giống như cô, là từ khi Thẩm Lương Xuyên xuất đạo, liền bắt đầu thích anh.

Lúc cô đang suy tư, nghe được tiếng kinh hô kia, cô bỗng nhiên quay đầu nhìn sang!

Một chiếc xe con Bentley phiên bản dài dừng ở cửa khách sạn.

Chợt, có người mở cửa xe ra, tiếp theo, đầu tiên là lộ ra một đôi chân thon dài.

Sau đó, anh liền đứng dậy.

"A a a a!"

Đám fan hâm mộ nổ tung, tiếng hét đỉnh tai nhức óc.

Trong tiếng hét, Kiều Luyến cảm giác, giống như toàn bộ thế giới đều sáng lên.

Anh giống như là thái dương, vô luận xuất hiện ở chỗ nào, mãi mãi sẽ là tiêu điểm tầm mắt mọi người.

Ánh mắt Kiều Luyến, trầm mê rơi trên mặt anh.

Anh so với lúc cô rời đi, gầy hơn.

Xương gò má càng thêm rõ ràng, lộ ra hình dáng gương mặt rõ ràng, cũng càng thêm sắc bén.

Con người thâm thúy, giống như lúc trước, thế nhưng bên trong lại càng thêm mấy phần cảm xúc trĩu nặng, để cho người ta cảm thấy không thờ nổi.

Hắn vẫn mặt không biểu tình như cũ, ánh mắt mờ nhạt, quét một vòng đám Fan hâm mộ.

Anh nhìn về phía chỗ nào, chỗ đó sẽ vàng lên tiếng thét kinh ngạc.

Dạng trắng ở giữa trời như Thảm Lưong Xuyên, để Kiều Luyến cảm thấy chỗ ngực lấp đầy!

Một loại tâm tình phức tạp không nói được, để cho hốc mắt cô đều có chút ẩm ướt.

Cô nhìn thấy anh rồi.

Anh khôi sắc, đích thật là tốt hơn rồi.

Quảng thâm chỗ hốc mắt, cũng giảm bớt rất nhiều, điều này nói rõ mấy ngày này, anh thực sự sống rất tốt.

Cô không biết, chính mình nên vì anh mà cảm giác vui vẻ, hay là vì mình cảm giác bi ai.

Cô tồn tại, là một loại bi kịch.

Mà cô rời đi, quả nhiên là lựa chọn chính xác.

Kiều Luyến cảm thấy cuồng hống có chút đau đớn, cái mũi có chút mũi nhử, hốc mắt cũng có chút cay.

Đúng lúc này.

"Thảm ảnh đế, anh còn nhớ tôi không? Tôi là như nước chảy!"

Như nước chảy hết lên một câu, nhắm trúng vị trí Thảm Lưong Xuyên nhìn lại.

Tâm lý Kiều Luyến lay động, bỗng nhiên cúi thấp đầu xuống.

Thế nhưng khóe mắt liếc qua, thủy chung không bỏ được anh.

Cô biết, không nhìn sẽ thấy thiếu.

Cô muốn trân quý thời gian hiện tại.

Cô cũng biết, mình không thể đi tham gia gặp mặt Fan hâm mộ.

Bởi vì, cô sợ hãi chính mình sẽ không nhận được, chạy đến trước mặt anh...

Cô có thể nhìn thấy ánh mắt Thảm Lưong Xuyên, sau khi nhìn qua, hơi gật đầu đối với như nước chảy, sau đó liền nhìn phía trước, đi thẳng vào trong.

Nhóm an ninh chung quanh ngăn cản Fan hâm mộ, bao vây lấy để anh đi qua.

Anh cứ từ từ rời đi như vậy... Lúc đi qua trước mặt Kiều Luyến.

Kiều Luyến ngơ ngác đứng tại chỗ, dùng sức nhìn chăm chăm bóng anh.

Cô biết, cô sẽ lập tức không nhìn thấy anh nữa rồi...

Thế nhưng, lúc anh sắp bước vào khách sạn, anh lại giống như nhận ra cái gì, bỗng nhiên quay đầu!

Đám fan hâm mộ xung quanh, vốn bởi vì hắn tiến vào, mà sinh ra một loại cảm giác suy sút, hiện tại, bởi vì anh quay đầu, lập tức nổ tung!

"Thảm ảnh đế! Thảm ảnh đế!"

Tiếng kinh hô vang lên, từng người điên cuồng chen về phía trước, ý đồ càng thêm tới gần thân tượng của mình.

Kiều Luyến không dám tới gần, muốn lui lại, nhưng bị người đẩy, cả người liền lao đảo ngã rầm xuống phía trước!!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 960: Thảm ảnh đế đến rồi! (5)

Tất cả mọi người chen về phía trước, chỉ có cô mình muốn thoát đi, cho nên ngã sấp xuống là không thể tránh được.

Bởi vì mùa đông, mặc tương đối dày, té lăn trên đất cũng không đau.

Thế nhưng!

Xuất hiện hỗn loạn!

Nếu như mọi người tiếp tục tiến về phía Thảm Lương Xuyên, rất có thể sẽ giảm cho cô bị thương.

Kiều Luyến bị dọa mở to hai mắt, khua hai tay, ý đồ đẩy đám người xung quanh ra.

Thế nhưng đám người kia đều nóng nảy nhìn về phía Thảm ảnh đế, đâu chịu tránh ra?

Phía trước có người dừng lại, đằng sau liền có người đụng vào...

Đúng lúc mình chỉ treo chuông, đám người bỗng nhiên dừng lại!

Kiều Luyến kinh ngạc ngẩng đầu lên, việc bị đụng phải không có phát sinh, ngược lại mọi người phát ra từng tiếng thán phục!

Đã nhìn thấy, Thảm Lương Xuyên vốn tiến vào khách sạn, bỗng nhiên quay đầu, cứ vòng qua bảo an, đi nhanh tới!

Thân thể Kiều Luyến, bỗng nhiên bất động tại chỗ.

Cô muốn đứng lên, thế nhưng cô chưa kịp hành động, người đàn ông kia, đã nhanh chân đi tới phía cô.

Kiều Luyến sợ ngây người, cứng ngắc tại chỗ.

Giữa hai người bọn họ, cách mấy người.

Cô cảm giác giống như hơi thở quen thuộc của anh, khuôn mặt quen thuộc của anh, không có bất kỳ báo hiệu gì tới gần.

Kiều Luyến sợ hãi theo dõi anh, bỗng nhiên kịp phản ứng, vội vàng chống đỡ mặt đất, đứng lên.

Sau đó, cô liền cúi đầu, núp ở trong đám người, ý đồ giảm bớt cảm giác tồn tại của mình.

Người đàn ông phía trước, đột nhiên dừng bước.

Đám phản xung quanh đã oanh động, thét chói tai muốn nắm tay, ký tên với anh.

Thảm Lương Xuyên bị đám fan hâm mộ vây quanh.

Lúc này trợ lý và bảo an mới tiến lên lần nữa, ngăn lại đám fan hâm mộ giúp anh.

Thảm Lương Xuyên đứng ở đó, liền nghe thấy có Fan hâm mộ mở miệng nói: "Thảm ảnh đế, anh đột nhiên đi ra, là có chuyện gì sao?"

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến liền không nhịn được mím môi.

Đúng vậy, đột nhiên chạy đến, là có chuyện gì sao?

Thảm Lương Xuyên nghe nói như thế, tròn mắt co rụt lại.

Đột nhiên đi ra...

Anh cũng không biết mình vì cái gì, đột nhiên chạy ra.

Chỉ là cảm giác giống như nghe được tiếng còi, cho nên cái gì cũng đều không nghĩ, nhanh chân chạy tới.

Thế nhưng trong biển người mênh mông, đông đảo Fan hâm mộ, thậm chí anh đều không nhìn thấy mặt của cô...

Lúc này Thảm Lương Xuyên mới phát giác được, nhất định vừa rồi là mình nghe lầm.

Anh kéo căng cằm, lúc này mới chậm rãi mở miệng: "Khí trời càng lạnh, mọi người đợi lâu, hôm nay người ở chỗ này, mỗi người đưa tới một ly trà sữa nóng."

Một câu roi xuống, toàn bộ Fan hâm mộ nổ tung!

"A a a, Thảm ảnh đế quá đẹp rồi!"

"Thảm ảnh đế quá quan tâm rồi!"

Lời đám fan hâm mộ, roi vào trong tai Thảm Lương Xuyên và Kiều Luyến.

Bọn họ cứ cách mấy người như vậy.

Lại không cách nào nhận nhau.

Đứng ở trong đám người, Kiều Luyến cảm thấy sinh ra một loại hoang tưởng.

Cô siết chặt tay, nghe những người chung quanh tán thưởng anh, cũng có yên bình.

Sau đó, liền trở mắt nhìn Tống Thành nói gì bên tai Thảm Lương Xuyên, Thảm Lương Xuyên khẽ gật đầu.

Anh giống như là đang tìm cái gì, ánh mắt nhìn trong đám người một vòng, lúc này mới thu hồi tầm mắt của mình, đi theo Tống Thành vào đại sảnh khách sạn.

Chờ đến khi Thảm Lương Xuyên rời đi, đám fan hâm mộ còn nói chuyện say sưa hành động vừa rồi của anh.

Sau cùng, khi mỗi người một ly trà sữa, cầm ở trong tay, Kiều Luyến ôm ly trà sữa kia, đột nhiên cảm giác được hốc mắt có chút cay, cái mũi có chút chua xót.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 961: Thảm ảnh đế đến rồi! (6)

"Kiều Luyến, nhanh lên, chúng ta chuẩn bị qua, gặp mặt Thảm ảnh đế!"

Kiều Luyến nghe tiếng như nước chảy, bỗng nhiên cười: "Công ty của tôi vừa mới đột nhiên gọi điện thoại tới, để cho tôi mau chóng tới, có chút việc gấp, chỉ sợ là tôi không có cách nào tham gia."

lúc này như nước chảy mới cảm thấy một chút, sau đó quan tâm mở miệng: "Vậy thì thật là đáng tiếc! Chẳng qua không quan hệ, tôi sẽ nhờ anh ấy kí tên cho cô! Đến lúc đó khỏe với cô."

Kiều Luyến gật đầu.

-

Rời khách sạn, rời đi đám người.

Tiếng ồn ào huyên náo bên tai, cuối cùng biến mất.

Kiều Luyến đi trên đường, suy nghĩ tới sắc mặt anh.

Xưa nay Thảm Lương Xuyên không trang điểm, cho nên, sắc mặt của anh nhìn lên như vậy, cũng không tệ lắm.

Như vậy, cô an tâm.

-

Cùng lúc đó, Thảm Lương Xuyên tiến vào khách sạn, lại cảm giác nơi ngực, có một loại lo lắng.

Giống như là có thứ gì quan trọng, đang rời anh mà đi.

Anh nhíu lông mày, suy tư một chút, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Tống Thành: "Chuyên gia trang điểm tới chưa?"

Tống Thành gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên nhìn về phía trước: "Đội lát nữa, nhớ kỹ hóa trang cho tôi, chỉ ít sắc mặt nhìn qua, không nên khó coi như vậy."

Tổng Thành nghe nói như thế, gật đầu lần nữa.

Từ khi Kiều tiểu thư rời đi, sắc mặt Thẩm ảnh đế càng thêm khó coi.

Chứng mất ngủ cũng không trị mà hết, thế nhưng tâm tình của anh, lại không còn có sáng sủa.

Chẳng qua cũng không thể nói như vậy.

Bởi vì lúc Kiều tiểu thư không có gả cho anh, anh cũng không có sáng sủa qua.

Hiện tại, chẳng qua là khôi phục sinh hoạt không có niềm vui lúc trước mà thôi.

-

Kiều Luyến thất hồn lạc phách về tới phòng ở của mình.

Cô không có phát hiện, chiếc kia màu đen luôn theo sau lưng cô.

Lục Nam Trạch ngồi ở chỗ ngồi phía sau, ánh mắt rơi vào bóng lưng của cô, nhàu lông mày.

Trợ lý không nhìn được mở miệng: "Tiên sinh, Kiều tiểu thư sẽ đi tìm Thẩm Lương Xuyên hay không?"

Trông mặt Lục Nam Trạch, ngón tay thon dài, vỗ vỗ trên thành ghế, lúc này mới lên tiếng nói: "Không biết."

Nếu như cô đi tìm Thẩm Lương Xuyên, như vậy lúc trước sẽ không rời đi.

Nghĩ tới đây, anh ta bình tĩnh.

Một lúc sau mới chậm rãi mở miệng: "Dựa theo kế hoạch chấp hành."

"Vâng."

-

Lúc đầu Kiều Luyến cho là, Thẩm Lương Xuyên đến Tô Châu ký kết, vốn chỉ là một ngày.

Kiều Luyến vốn cho rằng, anh có thể sẽ rời đi trong ngày, hoặc là ngày thứ hai sẽ đi.

Thế nhưng không nghĩ tới, đến buổi tối, như nước chảy ở trong đám Fan hâm mộ nói chuyện, nói Thẩm Lương Xuyên ở lại Tô Châu dừng một thời gian!

Kiều Luyến nhìn thấy mấy câu này, trái tim liền nhảy dựng lên.

Dừng lại một thời gian!

Làm gì?

Là biết cô ở Tô Châu sao?

Vừa nghĩ tới đây, điện thoại di động liền bỗng nhiên vang lên.

Kiều Luyến nhìn số điện thoại di động một chút, mới phát hiện là Trình Tư Triết.

Cô nghe, liền nghe thấy đối diện truyền đến tiếng Trình Tư Triết nói: "Vong Xuyên, chúng ta có người cao cấp liên hệ, nói là muốn liên hệ với cô, không biết cô thấy sao?"

Một câu rơi xuống, Kiều Luyến thoáng sửng sốt: " Vì cái gì?"

"Tôi cũng không biết, nghe nói là muốn tìm cô nói chuyện ký kết."

Hiện tại cô vốn là nữ MC ký kết hợp đồng, chẳng lẽ hợp đồng xuất hiện vấn đề gì? Không đúng, hợp đồng xảy ra vấn đề, như vậy cũng không nên là cấp cao tìm cô.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến mở miệng: "Có thể, anh đưa số điện thoại di động của tôi cho người ta đi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 962: Thẩm ảnh đế đến rồi! (7)

Trình Tư Triết cúp điện thoại.

Một lát sau, một dây số xa lạ gọi tới.

Kiều Luyến nghe: "Alo, xin chào."

"Xin chào, Kiều tiểu thư, tôi tìm cô, là muốn hỏi thăm cô một việc."

Kiều Luyến nhú lông mày: "cái gì?"

"Là như vậy, cô nghe nói qua, chiến đội PC chưa?"

Kiều Luyến sửng sờ, "Nghe qua."

PC chiến đội, mấy năm gần đây là một chiến đội vô cùng nổi.

Tuy mấy năm này cô không chơi game, thế nhưng vẫn vô cùng chú ý.

Huống hồ...

Q chiến đội tiến vào Chung Kết cả nước, cô muốn tìm hiểu đội mạnh một chút.

PC chiến đội, có thể nói là một chiến đội vô địch, đã liên tục cầm được quan quân mấy giới.

Mà nói đến P chiến đội, không ai không biết, không người không hay tới một cái tên: Thái tử.

Thái tử ở trong trận đấu, đánh ra thành tích đứng nhất cả nước!

trong giới game, không ai không biết thái tử.

Giống như là Từ Xuyên năm đó.

Thậm chí, anh ta so với Từ Xuyên năm đó, càng thêm nổi danh.

Bởi vì, anh ta tham gia tranh tài cả nước, hiện tại trở thành minh tinh.

Anh ta đã sớm liệt vào truyền thủ ngôi sao của LoT!

Chỉ là, cấp cao tìm cô hỏi cái này làm gì?

Liền nghe thấy người kia mở miệng nói: "Là như vậy, PC chiến đội, phát thư mời với cô."

Phát thư mời sao?

Kiều Luyến sửng sờ, "Hả?"

"Đội trưởng của bọn họ là thái tử nhìn qua phát sóng trực tiếp của cô, phát hiện cô đối với game, có thiên phú vô cùng nhạy bén, cũng có lý giải độc đáo của mình, cho nên chiến đội bọn họ, muốn mời cô gia nhập chiến đội bọn họ, thành huấn luyện viên chiến đội bọn họ."

Kiều Luyến:...!!

Cho nên, hiện tại cô là Thiên Lý Mã bị Bá Nhạc nhìn trúng sao?

Mặc dù nói, bị người phát hiện mình mà Thiên Lý Mã rất vui vẻ, thế nhưng...

Kiều Luyến trực tiếp mở miệng: "Ngại quá, vị tiên sinh này, tôi đối với nghề cạnh tranh, không có hứng thú."

Cô đã là huấn luyện viên Q chiến đội rồi.

Hiện tại làm sao có thể gia nhập PC chiến đội?

Nếu như bị Thi Trường biết, đoán chừng bị làm tức chết.

Hướng hồ...

Hiện tại cô đã không cách nào mang theo Q tới thế giới, như vậy cô cũng không thể thành huấn luyện viên đối thủ của bọn họ.

Người kia nghe nói như thế, gấp gáp: "Kiều tiểu thư, cô suy nghĩ một cái đi, cái gọi là huấn luyện viên, chẳng qua là cô có thời gian đi chỉ đạo một chút, phurong diện đãi ngộ, chúng tôi đều có thể nói."

Kiều Luyến cười: "Tôi thật sự không có hứng thú, cảm ơn."

Thái độ cô kiên quyết, không có một tia đường lùi, dẫn đến đối phương thờ dài: "Cậy, chút nữa tôi sẽ gọi lại cho cô."

Kiều Luyến:...

Cúp điện thoại, Kiều Luyến thờ dài.

Buổi tối tiếp tục phát sóng trực tiếp.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Đến ngày thứ hai, sau khi cô rời giường, thấy trong điện thoại di động của mình, có thêm mấy cuộc gọi nhỡ.

Đại bộ phận đều là gọi từ đêm khuya.

Cái này khiến cô cảm giác được có chút kỳ lạ.

Tưởng rằng số của Tô Châu, cho nên Kiều Luyến liền cảm lên, thử gọi qua.

Trong lòng còn đang suy nghĩ, chẳng lẽ là bạn ở Tô Châu trước kia?

Thế nhưng không nghĩ tới, điện thoại vang lên thật lâu, cuối cùng nghe, tiếp đó đối diện truyền đến một giọng mơ hồ, hình như là vừa tỉnh ngủ: "Alo?"

Kiều Luyến ho khan một tiếng: "xin hỏi anh là?"

"Thái tử."

Thái tử?

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại, liền nghe đối diện truyền đến tiếng thái tử nói: "chúng ta có thể gặp mặt nói chuyện không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 963: Thẩm ảnh đế đến rồi! (8)

Gặp mặt?

Kiều Luyến nhìn cười không được: "không biết anh tìm tôi có chuyện gì?"

Ngữ khí Thái tử rất kiêu ngạo: "Bộ dạng này của cô, là không muốn gặp mặt?"

Kiều Luyến khách khí mở miệng: "Chúng ta không quen biết."

"Cô hẳn là nghe qua tên của tôi."

Kiều Luyến:...

"Cho nên, cô biết tôi, mà tôi, cũng vừa vắn hôm qua, quen biết cô."

Kiều Luyến:...

"Cô ở chỗ nào? Nếu như cô không muốn đến, tôi có thể đi xuống tìm cô."

Thấy đối phương không buông tha như thế, Kiều Luyện không nhịn được mở miệng: "Thái tử, tôi cảm thấy không cần thiết. Tôi biết anh muốn tới tìm tôi, là vì cái gì, thế nhưng tôi không thể đáp ứng."

"Vì cái gì? Làm huấn luyện viên cho tôi, cô có gì không vui?"

Kiều Luyện:...!!

Cô hiểu rồi!

Thái tử này, luôn luôn tâm cao khí ngạo.

Cô cự tuyệt làm huấn luyện viên chiến đội bọn họ, như vậy khẳng định thái tử sẽ không chịu, lúc này mới sẽ đến đây dựa vào cô.

Kiều Luyện hít vào một hơi thật sâu, lúc này mới lên tiếng nói: "Là tôi không có bản lĩnh kia, không phải tôi không vui."

"Tôi đều không ngại, cô chú ý cái gì?"

Kiều Luyện cảm thấy, làm sao cũng không cách nào giao lưu với thái tử này?

Cô ho khan một tiếng: "Cho nên, anh còn có chuyện gì khác không?"

Thái tử: "Hoặc là, cô và tôi solo một ván, chúng ta 1V1!"

Kiều Luyện: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó, cô thua, liền đến làm huấn luyện viên cho tôi."

Kiều Luyện:...!!

Cô chỉ là một nữ MC phát sóng trực tiếp, dựa vào cái gì thi đấu cùng một tuyển thủ chuyên nghiệp như anh ta?

Đây không phải tìm tai vạ sao?

Cuối cùng Kiều Luyện không nhịn được: "Thái tử, nếu như không có còn chuyện gì, như vậy tôi cúp trước."

Cúp điện thoại, lúc này Kiều Luyện mới rời giường, dựa theo cuộc sống của mình, đi ra ngoài mua bữa sáng, sau đó qua chợ bán thức ăn mua thức ăn trở về, giữa trưa tự mình làm cơm.

Đến sáu giờ chiều, bắt đầu phát sóng trực tiếp!

-

Đồng thời, trong khách sạn.

Thẩm Lương Xuyên đứng trên ban công, Tống Thành ở sau lưng báo cáo: "Khu nhà cũ Kiều gia, tôi cũng đi hỏi qua, nói là chưa từng gặp qua Kiều tiểu thư, bên phân mộ bởi vì có quá nhiều người, cho nên báo an không nhớ rõ, nhưng giống như cũng chưa từng gặp qua Kiều tiểu thư..."

Tống Thành có chút thất vọng mở miệng: "Chẳng lẽ Kiều tiểu thư không ở Tô Châu?"

"Điều đó không có khả năng."

Thẩm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng nói.

Cô còn muốn trả lại trong sạch cho ba mẹ, không có khả năng rời đi Tô Châu.

Tống Thành lập tức cúi đầu: "Vậy tôi lại tìm người tra."

Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu.

Sau khi Tống Thành rời đi, lúc này Thẩm Lương Xuyên mới thở dài.

Tiểu Kiều, rốt cuộc em ở đâu?

Nghĩ tới đây, anh nhú lông mày.

Tống Thành rời phòng Thẩm Lương Xuyên, ngồi thang máy, đi xuống lầu dưới.

Trong thang máy, có người cầm điện thoại di động, đang xem phát sóng trực tiếp.

Tổng Thành thở dài, cũng không biết Kiều tiểu thư ở đâu, vì cái gì lại đi như thế?

Chính tại nghĩ như vậy, đột nhiên cảm giác được, tiếng trong điện thoại di động bên cạnh, mười phần quen tai!

Anh ta bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía người bên cạnh: "Cậu đang nhìn cái gì vậy?"

"Luyện xuyên phát sóng trực tiếp game!"

Luyện xuyên sao?

Luyện xuyên!!

Trách không được tiếng quen thuộc như vậy, đây không phải chị Kiều sao?

Tổng Thành kích động!

Đây là đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu!

Nghĩ tới đây, anh ta gần như muốn nhảy dựng lên.

Thang máy xuống lầu, anh ta không có xuống, ngược lại quay lại chỗ Thẩm Lương Xuyên.

Vừa đẩy cửa phòng ra, anh ta hưng phấn hô: "Thẩm ảnh đế, tìm được chị Kiều rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 964: Thẩm ảnh đế đến rồi! (9)

Thẩm Lương Xuyên nghe nói như thế, tròn mắt co rụt lại, quay đầu nhìn qua, chỉ thấy Tổng Thành hưng phấn mở miệng: "Nhanh, nhanh download một App cạnh tranh! chị Kiều ở đó phát sóng trực tiếp! Tên gọi Luyện Xuyên!"

Thẩm Lương Xuyên cầm điện thoại di động lên, căn bản không cần download, liền mở ra App cạnh tranh có trong điện thoại di động.

Tiến vào bên trong, đề cử trang đầu, Luyện Xuyên đang phát sóng trực tiếp!

Thẩm Lương Xuyên lập tức nhấn vào.

Liền nghe thấy giọng nói quen thuộc: "Lên đường bên này áp lực khá lớn, cho nên tôi nhân vật năng lực tương đối mạnh thì chống chọi tương đối tốt, có thể nhìn thấy phổ thông bên kia không tệ..."

"... Phổ thông bên kia đơn giản, nhưng tôi không thể tới hỗ trợ, bởi vì có thể nhìn thấy bên kia không chiếm ưu thế, đi qua cũng là chịu chết, nhân cơ hội này, tôi kéo bọn họ lên đường thấp, một tháp đối một người, rất đáng... Phải biết, đây không phải một trò chơi giết người, đây là một trò chơi đánh thấp..."

"..."

Tiếng của cô, trong suốt lưu loát, tốc độ giảng giải trò chơi rất nhanh.

Có thể làm cho người nghe vô cùng mê mẩn.

Tổng Thành trông thấy Thẩm Lương Xuyên nhìn chòng chọc vào điện thoại di động, liền yên lặng rời khỏi.

Thẩm Lương Xuyên cầm điện thoại di động, đi tới bên ghế sa lon, ngồi xuống.

Tâm đang nghe giọng cô trầm bổng du dương, lúc vô cùng có kích thích, lúc an tĩnh.

Tiểu Kiều, cô sống rất thoải mái.

Cái nhận biết này, để anh cảm giác cả người đều trầm tĩnh lại.

Kỳ thật có đôi khi, yêu, cũng không nhất định là có được.

Chỉ cần biết rằng cô trôi qua hạnh phúc, là được.

Thẩm Lương Xuyên nghĩ tới đây, cả người trầm tĩnh lại, nằm yên ở trên ghế sofa, chăm chú nhìn cô phát sóng trực tiếp.

Cảm giác những áp lực quá khứ, giống như độ nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ cần nghe giọng ngọt ngào của cô, trong nội tâm liền bình tĩnh.

Trong cả căn phòng, giọng của cô vang vọng, để anh cảm thấy tĩnh mịch.

Một ván trò chơi đánh xong, cô nghỉ ngơi một chút, lúc không nói hiểu biết trò chơi, liền có chút ngượng ngùng mở miệng: "Cái kia, mời mọi người động tay nhỏ đáng yêu một chút, giúp tôi chú ý."

Giọng ngượng ngùng, để Thẩm Lương Xuyên gọi lên bờ môi.

Không có nghĩ tới cô ở trên mạng, cũng sẽ thẹn thùng như vậy.

Anh nhấn chú ý trên màn hình.

Anh trước kia chưa từng hiểu qua chuyện dẫn chương trình, chỉ là tùy tiện mở ra xem.

Thế nhưng sau khi nhấn chú ý, anh mới phát hiện còn cần đăng kí đăng nhập.

Trước kia luôn luôn ghét bỏ những chuyện quá phiền phức này, xưa nay không đăng kí bất kỳ thứ gì, liền làm từng bước từng bước.

Đến cuối cùng, lúc ghi tên, anh hơi lưỡng lự.

Ánh mắt anh, rơi vào tên dẫn chương trình của Kiều Luyến.

Luyến xuyên...

Trước kia, tên của cô là Vong Xuyên.

Hiện tại, đổi thành Luyến Xuyên.

Anh gọi lên bờ môi, trong lòng phun lên một sự vui sướng.

Anh hơi suy tư một chút, liền đánh tên trên điện thoại di động, đánh lên mấy chữ: Tư Kiều. (là nhớ kiều đấy)

Tên xác định, tiến vào trò chơi.

Lúc đang chờ đợi, Kiều Luyến ho khan một tiếng, "Cái kia, nếu mọi người có bong bóng, phiền thả bong bóng đi. Dù sao vật này tăng nhân khí... Còn có tặng quà, mọi người căn cứ điều kiện kinh tế của mình, thích hợp đưa một số cho tôi, dù sao dẫn chương trình dựa vào cái này mà sinh hoạt..."

Thả bong bóng?

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày, đây là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 965: Thẩm ảnh đế đến rồi! (10)

Anh nghiên cứu những vật này.

Sau đó, mới phát hiện, mỗi ngày có bong bóng hệ thống đưa tặng, thế nhưng muốn tặng nhiều, phải nạp tiền mua.

Nạp tiền...

Anh không chút do dự, trước nạp một vạn.

Sau đó, liền bắt đầu thả bong bóng, quà tặng...

Chợt, đột nhiên nghe được tiếng Kiều Luyến: "Cảm ơn Tư Kiều tặng 1314 bong bóng! Cảm ơn Tư Kiều tặng 520 món quà!"

5201314...

Cái số này.

Thẩm Lương Xuyên nở nụ cười.

Bị điểm tên, để anh có một loại cảm giác hưng phấn trong lòng.

Anh xưa nay không theo đuổi, dù là gặp mặt lãnh đạo quốc gia, chỉ sợ cũng sẽ không khăn trương.

Thế nhưng giờ này khắc này, lại có chút xu thế tiểu tử mới yêu.

Trái tim nhảy loạn, ánh mắt Thẩm Lương Xuyên ngưng kết lần nữa.

Chợt, anh lại cầm điện thoại di động lên, tiếp tục gửi.

"... Cảm ơn Tư Kiều..."

Phía dưới chỗ bình luận, bắt đầu có người nhấn lại:

—— Wase, lại tới một thổ hào!

—— dẫn chương trình, thấy sao?

—— dẫn chương trình, cầu lộ mặt!

...

Nhiều loại bình luận, để Thẩm Lương Xuyên không nhận được nhú lông mày.

Dẫn chương trình, hèn sao?

Loại lời này, tại sao có thể nói được?

Anh hít vào một hơi thật sâu, chỉ thấy trên màn hình, đột nhiên xuất hiện một nhân vật, gửi lên đại quà tặng!

Quà tặng lóe trên màn hình, để Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày, liền thấy:

【 thái tử tặng cho 2017 bong bóng! 2017 món quà!)

Thái tử?

Đó là cái quý gì!

-

Kiều Luyến cảm thấy, tối nay hẳn là kiếm lời rất nhiều.

Nhưng Tư Kiều, hình như gửi 1 vạn quà tặng!

Đang hưng phấn, lại đột nhiên thấy được thái tử...

Thái tử!

Đó là cái quý gì?

Hắn không phải thái tử buổi sáng hôm nay, chính mình thấy chứ?

Nghĩ như vậy, liền thấy trên quà của thái tử, xuất hiện mấy chữ:

【 dẫn chương trình, đến solo! 1v1!)

Kiều Luyến...

Tặng quà thu được chú ý!

Cô giả bộ như không thấy, tiếp tục phát sóng trực tiếp của mình

Thế nhưng!

Tin nhắn tặng quà của thái tử, liền đi lên đầu!

Thắng đến sau cùng, khi bình luận có người hỏi thăm:

—— thái tử, là thái tử của PC sao?

—— không thể nào? Sao thái tử lại xem phát sóng trực tiếp!

—— trời ạ...! Thái tử tìm dẫn chương trình solo! Quá đặc sắc!

Cái này vừa nói, thái tử liền ưỡn oai trả lời:

—— mọi người tốt, ta là thái tử PC, muốn đánh cược với dẫn chương trình.

Một câu nói như vậy, lập tức đưa tới chú ý của mọi người!

Mọi người đồng loạt mở miệng hỏi thăm:

—— cược cái gì?

—— cái gì?

Lúc này Thái tử mới trả lời:

—— Tôi và dẫn chương trình solo một ván, tôi thắng, cô ấy qua làm huấn luyện viên chiến đội chúng tôi, tôi thua, cho dẫn chương trình mười vạn tiền quà tặng.

Hiện trường nhất thời nhiệt liệt!

Luyện xuyên chú ý vốn cao, mấy chục vạn nhân khí, có ít nhất mấy vạn Fan hâm mộ xem Online, nghe nói như thế, lập tức tuôn trào.

Cả đám đều Spams!

—— dẫn chương trình, cầu solo với thái tử!

Kiều Luyện...

Kiều Luyện chỉ muốn yên lặng đánh game, nhưng sao khó như vậy?

Cô ho khan một tiếng, thờ dãi: "Mọi người đừng làm loạn, tôi sẽ không đánh với thái tử."

Thái tử lập tức hô hào mọi người:

—— có muốn một trận quyết đấu đặc sắc hay không, vậy mọi người có thể giúp tôi thuyết phục dẫn chương trình hay không!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 966: Đến PK! (1)

Thế là, mọi người nhao nhao xoát cầu dẫn chương trình 1v1 với thái tử!

Thậm chí có người mở miệng nói:

—— chúng ta xem dẫn chương trình, cũng là tìm kiếm giải trí, coi như một trận giải trí. Thua cũng không có quan hệ, đó là thái tử, thua bởi anh ta là đương nhiên! Thắng càng tốt! Nói rõ cô còn lợi hại hơn thái tử, sẽ càng nổi danh!

—— đúng vậy, dẫn chương trình, có cái gì mà do dự!

—— phụ nữ cũng là già mồm, thái tử đều khiêu khích như thế, còn không trả lời sao?

—— dẫn chương trình, cô không đáp ứng, chúng tôi muốn hủy bỏ chú ý!

...

Nhiều loại nhần lại, bình luận, đề Kiều Luyến vô cùng phiền phức.

Thế nhưng, những người này đều là Fan hâm mộ của cô.

Những ngày này vừa đến, cũng coi là người quen xem cô phát sóng trực tiếp.

Kiều Luyến đối với đám fan hâm mộ, thái độ từ trước đến nay vô cùng tốt.

Cho nên giờ này khắc này, đối mặt với áp lực nhiều người như vậy, ngoại trừ cô đáp ứng, căn bản không có biện pháp khác.

Kiều Luyến thở dài.

Liên thấy Tư Kiều nhần lại:

Tư Kiều: Dẫn chương trình có muốn đánh hay không là công việc của cô ấy, có quan hệ gì với mọi người? Ủng hộ dẫn chương trình!

Kiều Luyến:...

Cuối cùng có người, thay cô nói câu rồi.

Đáng tiếc, cái này vừa nói, mọi người liền bắt đầu rít rùm beng với anh.

—— từ đâu chui ra người ngốc vậy!

—— chúng tôi dùng tiền chú ý dẫn chương trình, chúng tôi có tư cách nói bất kỳ lời gì!

...

Từng câu lời khó nghe, để Kiều Luyến không nhận được mở miệng: "Mọi người đừng cãi nhau..."

Lời này rơi xuống, liền thấy Tư Kiều nói thêm một câu:

【 Tư Kiều: Tất cả Fan hâm mộ tạo áp lực dư luận cho dẫn chương trình, đều không phải là Fan hâm mộ thật.)

Một câu rơi xuống, đám fan hâm mộ phía dưới an tĩnh vài giây đồng hồ.

Chợt liền có người nhảy ra ngoài:

—— câu nói này, làm sao nghe quen thuộc như vậy?

—— a, tôi nhớ tới, là nam thần Thẩm ảnh đế của tôi đã từng nói!

—— đúng đúng, Tư Kiều này là ai! Dựa vào cái gì trộm câu nam thần của tôi?

—— Tư Kiều rút ngay! Đừng vũ nhục nam thần!

—— Thẩm ảnh đế là thượng thần cao thượng, anh là cái thá gì? Dựa vào cái gì nói câu nói này?

—— chúng tôi không phải Fan hâm mộ Luyến Xuyên, cần anh đến phán sao?

Kiều Luyến:...

Thẩm Lương Xuyên:...

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm bình luận mắng chửi trên điện thoại di động, cả người đều bị tức đến xanh mét cả mặt mày.

Anh rất muốn nói cho bọn họ, anh là Thẩm Lương Xuyên!

Thế nhưng, lời này căn bản cũng không có thể nói.

Anh tức giận nhíu lông mày.

Nhưng lại nhìn lấy thái tử kia.

Bởi vì chú ý cạnh tranh, cho nên anh hiểu được, không thể khinh thường.

Thế nhưng tiểu Kiều là huấn luyện viên của Q, sao có thể đi làm huấn luyện viên cho chiến đội khác?

Lúc anh đang suy tư làm sao để tiểu Kiều cự tuyệt, liền nghe thấy Kiều Luyện mở miệng nói: "Được rồi, mấy người đừng cãi nhau, tôi đáp ứng đánh một ván với thái tử!"

Thẩm Lương Xuyên...

Gia hòa này, sao có thể đáp ứng chứ?

Kiều Luyện cũng không muốn đáp ứng.

Thế nhưng Fan hâm mộ đã liên lụy đến Thẩm Lương Xuyên, cô không muốn đem sự tình làm lớn.

Thân là ký giả, đương nhiên hiểu, nếu như tiếp tục náo lên, như vậy ngày mai cô sẽ cùng Thẩm Lương Xuyên lên đầu đề!

Đến lúc đó, chỉ sợ Thẩm Lương Xuyên căn cứ tên của cô, đến xem cô dẫn chương trình, sau đó, liền phát hiện cô.

Mà vừa nói, đám fan hâm mộ lập tức an tĩnh lại.

Kiều Luyện tiếp tục mở miệng: "Chờ tôi đánh xong ván này."

Chờ đến khi đánh xong ván này, đã là sau năm phút.

Cô liền thấy thái tử tiếp tục nhấn lại:

【 thái tử: Thêm tôi hảo hữu)】

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 967: Đến PK! (2)

Kiều Luyện ấn mở trò chơi, thêm hảo hữu, quả nhiên thấy được thái tử.

Kiều Luyện nhíu lông mày.

Sau đó nhấn đồng ý.

Vừa nhấn đồng ý, chỉ thấy thái tử mời cô.

Hiện tại là thời gian phát sóng trực tiếp, cô đáp ứng đám fan hâm mộ, cùng phát sóng trực tiếp.

Mà cô lại phát hiện, trải qua chuyện vừa rồi, chỉ ít cô tăng hai trăm ngàn người!

Tất cả mọi người đang chờ nhìn cô và thái tử PK, cho nên hiện tại, không có đường lui!

Kiều Luyện cắn răng một cái, nhấn đồng ý.

Thái tử sử dụng nhân vật Chu Du.

Kiều Luyện nhíu lông mày.

Đã đáp ứng cùng người PK, như vậy chỉ có thể xuất ra thành ý lớn nhất.

Cô không nên qua loa cho xong, huống hồ thắng thái tử, đoán chừng thái tử không có đến nhiều chuyện nữa.

Cho nên, Kiều Luyện suy nghĩ một chút, chọn tiểu Kiều.

Thái tử trực tiếp nhấn tin trên chọc trong cửa sổ trò chơi:

【 thái tử: Chu Du là chồng tiểu Kiều, cô cảm thấy, tiểu Kiều đánh thắng được Chu Du sao?)

Kiều Luyện:...

Kiều Luyện đều không cần đánh chữ, trực tiếp mở miệng nói: "Có đánh được hay không, thử qua mới biết được, bắt đầu đi!"

Trò chơi bắt đầu!

Giao diện 1v1, chỉ là một thông đạo, Kiều Luyện mua trang bị, tiến lên.

Trực tiếp trụ bên trên!

Chu Du của thái tử, không giống Tử Xuyên lắm.

Chu Du của Tử Xuyên, theo thói quen xông về phía trước.

Đương nhiên, cũng bởi vì thao tác vô địch của anh.

Mà Chu Du của thái tử, thì đánh đặc biệt âm hiểm.

Tiểu Kiều choáng váng, đổi phương né tránh, chạy trở về.

Kiều Luyện cho là anh ta muốn chạy, tiến lên một bước, muốn truy kích.

Thật không nghĩ đến Chu Du lại ngay lúc này, xoay người một cái, choáng váng! Khiến cô đứng yên tại chỗ.

Kiều Luyện:...

Bị lừa rồi!

Ý nghĩ này vừa ra, cô liền trở mặt nhìn thanh máu của mình, trực tiếp từ lúc đầy máu, đến tàn máu!

Choáng váng kết thúc, cô nhanh chóng lùi về phía sau, tránh qua, tránh né một kích cuối cùng của Chu Du, tàn máu chạy trốn.

Trên màn hình lập tức xuất hiện thái tử khích lệ:

【 thái tử: Tốc độ tay cùng phản ứng đều rất nhanh! Có thể ở chạy trốn dưới chiêu của tôi, không có mấy người.)

Chúng Fans cũng biểu thị, chuyện phát sinh vừa rồi, quả thực là quá nhanh!

Ngay tại một giây, hai người thả ra mấy đại chiêu!

Kiều Luyện nhú lông mày, chăm chú đánh.

thao tác của thái tử rất chuẩn, không hổ là tuyển thủ chuyên nghiệp!

Đánh với anh ta, để Kiều Luyện có một loại cảm giác hưng phấn khi gặp kỳ phùng địch thủ!

Tế bào máu trong thân thể nóng lên, bị điều động.

Thái tử này, không hổ là cao thủ đặt song song Tử Xuyên.

Thắng đến sau cùng, hai người liều mạng!

Kiều Luyện chỉ kém một chiêu, bị thái tử trực tiếp chém giết!

Kiều Luyện thua!

Thế nhưng thua tâm phục khẩu phục!

Thái tử thật sự hoàn toàn xứng đáng thứ nhất cả nước, dạng thao tác và tốc độ này, chỉ sợ chỉ có Từ Xuyên năm đó, có thể so.

Ánh mắt Kiều Luyện phát sáng.

Trong lúc nhất thời, đối với việc thái tử dây dưa đến cùng, đều bởi vì thao tác kỳ diệu của anh ta, mà không có chán ghét.

Thái tử lại nhấn tin trên giao diện phát sóng trực tiếp:

—— thua, có thể đáp ứng qua làm huấn luyện viên cho tôi hay không?

Đáp ứng anh ta?

Làm sao có thể đáp ứng?

Trong mắt Kiều Luyện xẹt qua một vòng giao hoạt, một lúc sau mới mở miệng: "Tôi chỉ là đáp ứng PK với anh, không có đáp ứng cái khác. Và lại, tôi đến anh cũng đánh không lại, có tư cách gì làm huấn luyện viên của anh?"

Thái tử:...!!

Cô gái này, tại sao có thể giao hoạt như thế!

Vừa dự định tiếp tục đánh chữ, nói chút gì, lại đột nhiên phát hiện, bên trên có người sáng lập phòng, muốn solo với anh ta!

Chỉ thấy tên của đối phương là... Từ Xuyên?!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 968: Đến PK! (3)

Kiều Luyện và thái tử chơi game, mặc dù thua.

Thế nhưng, cô thua cũng không khốc liệt!

Tương phản, thao tác của cô đều dùng toàn lực đối phó với thái tử, thậm chí có một hai lần, anh ta phân thần, kém chút bị cô giết chết!

Cho nên, Kiều Luyện chơi game dù thua, thái tử lại càng kiên định để cô làm huấn luyện viên.

Bởi vì, có thể vào mắt thái tử, không nhiều lắm!

Đây cũng là cùng chung chí hướng.

Chỉ là...

ANH ta vừa muốn nói điều gì, Từ Xuyên gửi khiêu chiến tới.

Từ Xuyên...

Khi nhìn thấy cái tên đó, đồng tử của anh ta co rụt lại.

Đây là người tám năm trước, vô cùng nổi danh trong game sao?

Gần đây, anh ta làm việc gần như không có đối thủ, cho nên có người nói, nếu có một người như vậy, có thể phân cao thấp với anh ta, như vậy người kia, khẳng định là Từ Xuyên.

Đáng tiếc, Từ Xuyên từ tám năm trước, liền lui khỏi giới game.

Anh ta cũng vẫn luôn thấy đáng tiếc, không thể tranh tài với Từ Xuyên.

Chẳng qua bây giờ...

Cái Từ Xuyên này, không phải là giả chứ?

Thế nhưng, mặc kệ là thật, hay là giả, anh ta đều muốn đồng ý trước rồi nói.

Thế là, không kịp quấy rối Kiều Luyến, anh ta trực tiếp nhấn đồng ý.

Đầu tiên đi vào, anh ta bắt đầu đánh chữ:

【 thái tử: Anh là Từ Xuyên tám năm trước sao?)

Đáng tiếc, đối phương không nói chuyện, chỉ là trực tiếp nhấn bắt đầu.

Người của hai bên, đều lựa chọn Chu Du!

Thái tử nín thở ngưng thần, thích hợp đi lên phía trước.

Vừa đối mặt, anh ta đang định thăm dò đối phương, Từ Xuyên liền cho choáng váng!

Thái tử giật nảy mình, đã mất đi tiên cơ, anh ta cũng không sợ.

Ngược lại ý thức được đối phương là Từ Xuyên, càng thêm hưng phấn.

Anh ta ra quyền sát chiêu.

Hai người anh tới tôi đi, sau cùng, HP thái tử thấp hơn Từ Xuyên một chút, thái tử lui lại, trốn vào tháp bảo vệ của mình.

Lúc này, cứng rắn đã không phải là thượng sách.

Hắn là có thể với bức lui Từ Xuyên.

Ý nghĩ của Thái tử vừa ra, liền thấy đối phương cũng thoáng một cái, xuất hiện tại dưới tháp phòng ngự của anh ta!

Trông nết thái tử hơi híp, hai người gần như đồng thời, xuất ra chém giết!

Ko!!

Trong trò chơi xuất hiện hai tiếng:

Từ Xuyên đánh chết thái tử!

Thái tử đánh chết Từ Xuyên!!

Thái tử đều nhìn ngây người!

Người này, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Một mạng đổi một mạng, quả thực tính không ra!

Lúc chơi game, kiêng kỵ nhất là cấp bậc.

Loại không muốn sống này, cũng giết cách làm của anh ta...

Đang đợi quá trình sống lại, thái tử không nhịn được mở miệng:

【 thái tử: Anh em, đáng giá không?)

Rất nhanh, Từ Xuyên trả lời, chỉ có một chữ:

【 Từ Xuyên: Đáng.)

Đương nhiên đáng.

Anh đến PK không phải là vì thắng được trận này.

Chính anh tự mình hiểu lấy.

Thái tử là nhân tài mới nổi mấy năm này, thi đấu nhiều năm như vậy, độ thuần thực khẳng định cao hơn anh.

Anh tới nơi này, chỉ là vì thực hiện hứa hẹn với tiểu Kiều.

Ở trong game, người nào giết cô một lần, anh sẽ giết trở về ba lần!

Vừa rồi Chu Du trong trận PK, giết tiểu Kiều hai lần, cho nên ván này, anh sẽ bắt 6 đầu của người này.

Mà bây giờ, chỉ là cái thứ nhất thôi!

Kỹ thuật tốt, đừng phải không muốn mạng.

Một trận chiến đấu bên bờ, bộc phát như vậy.

Sau mười phút.

Thái tử nhìn thành tích 6: 6 của mình, quả thực là im lặng!

Tháp không có đánh, hai người cứ đờn khiêng như vậy!

Nhưng không thể không nói, đánh nhiệt huyết mà trước nay chưa có!

Ai thua ai thắng, đến bây giờ đều không xác định!

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thân Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 969: Đến PK! (4)

Thái tử hoạt động cổ tay, cảm thấy giờ này khắc này, ván thắng thua này, đều đã không quan trọng, quan trọng là, có thể đánh tận hứng.

Anh ta nhìn chăm chăm thời gian phục sinh, mắt thấy chính mình sống lại, đang định đấu tiếp với Từ Xuyên, màn hình điện thoại di động, bỗng dưng tối sầm!

Thái tử:...!!

Thái tử đều sợ ngây người.

Lúc này mới phát hiện, điện thoại di động của mình không có pin!

Anh ta tức giận kém chút là quẳng điện thoại di động, vội vàng ném điện thoại di động qua bên cạnh, sau đó cầm lấy điện thoại di động khác, đăng nhập tài khoản của chính mình.

Đáng tiếc là đã bị cắt ngang, anh ta rời khỏi trận đấu.

Thái tử vội vàng nhắn tin cho Từ Xuyên:

【 thái tử: Vừa rồi điện thoại di động hết pin, lại đến!)

Phát xong tin này, anh ta đợi Từ Xuyên trả lời.

Đáng tiếc là...

Chờ tròn vẹn mười phút đồng hồ, Từ Xuyên chưa có đáp lại.

Anh ta dự tính tiếp tục gửi tin nhắn, đúng lúc này, phát hiện Từ Xuyên thoát rồi!!

Logout rồi sao?

Tại sao có thể logout hả?

Anh ta còn không có chơi chán! Nâng lên hứng thú của anh ta, lại lại đột nhiên biến mất.

Cái Từ Xuyên này, đến cùng đang làm cái gì?

-
Làm cái gì?

Hai người đã đến một cục diện bế tắc.

Khảo sát phía sau, ai sẽ sai lầm trước.

Đánh xuống, cũng không có ý tứ.

Huống hồ... Sáu đầu người đã cảm được, liền không có tiếp tục đánh.

Cho nên, Thẩm Lương Xuyên gọn gàng thoát khỏi trò chơi, căn bản cũng không có nhìn thấy khiêu khích của thái tử, căn bản cũng không biết, trong nhà khách nào đó ở Tô Châu, thái tử đều đầu sắp bị anh tra tấn điên rồi.

Sau khi anh thoát khỏi trò chơi, tiếp tục xem APP cạnh tranh, Kiều Luyến phát sóng trực tiếp.

Đám fan hâm mộ khen ngợi.

Dù sao, một ván tranh tài vừa rồi, mặc dù cô thua, thế nhưng thực lực của cô, mọi người cũng rõ như ban ngày.

Thẩm Lương Xuyên nhìn chăm chăm màn hình, nhìn chăm chăm ván đánh...

Sau cùng, anh chậm rãi khoi gọi bờ môi.

Tiểu Kiều, anh giúp em báo thù.

-
Thẩm Lương Xuyên đang xem phát sóng trực tiếp, cửa phòng bị đẩy ra lần nữa, chọt Tống Thành đi đến.

"Anh Thẩm..."

Vừa lên tiếng chào, Thẩm Lương Xuyên liền làm thủ thế im lặng, tiếp tục si mê nhìn chăm chăm phát sóng trực tiếp.

Buổi tối hôm nay, không biết anh gửi bao nhiêu quà tặng.

Tóm lại bên trên phát sóng trực tiếp biểu hiện ra tên của anh.

Kiều Luyến mở miệng: "... Cảm ơn Tư Kiều tặng bong bóng, nhưng đã đủ nhiều rồi! Buổi tối hôm nay anh luôn tặng quà, thật sự cảm ơn anh!"

Thẩm Lương Xuyên gửi một tin nhắn:

【 Tư Kiều: Dẫn chương trình vì sao không lộ mặt?)

Anh rất muốn nhìn Kiều Luyến một chút, nhìn xem cuộc sống của cô.

Thật không nghĩ đến lời này rơi xuống, Kiều Luyến nở nụ cười ở trong game.

"Bởi vì bộ dạng tôi không đẹp! Mà chúng tôi đây là dẫn chương trình game, không cần thiết lộ mặt, không phải sao? Vẫn là bảo trì một số hoang tưởng thì tốt!"

Bộ dạng tôi không đẹp...

Thẩm Lương Xuyên bỗng nhiên gọi khéo môi, bỗng dừng nghĩ đến lúc trước qua tìm Vong Xuyên, cô tra tấn chính mình thành bộ dạng xấu xí.

Sự tình của quá khứ, giống như rõ mồn một trước mắt, giống như phát sinh hôm qua.

Anh không nhận được sa vào trong hồi ức.

Cũng không biết qua bao lâu, ván hôm nay đánh xong, Kiều Luyến ở trong phát sóng trực tiếp, tạm biệt mọi người: "Được rồi, hôm nay đánh đến đây thôi, dù sao đã ba giờ, mọi người cũng mệt mỏi, buổi tối nên ngủ sớm một chút! Tạm biệt."

Sau đó, trên màn hình, liền lập tức kết thúc phát sóng trực tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 970: Đến PK! (5)

Không còn có bất luận tiếng gì của cô.

Khi cô nói ra hai chữ tạm biệt, tâm lý Thẩm Lương Xuyên, đột nhiên không còn, chợt, toàn bộ khách sạn an tĩnh lại.

Anh nhìn chăm chăm điện thoại kia, kinh ngạc nhìn đồng hồ.

Bất tri bất giác, đã qua ba giờ.

Nhưng đối với anh mà nói, lại giống như chỉ qua vài giây đồng hồ...

Thẩm Lương Xuyên yên lặng nhìn điện thoại di động, trong lòng mở miệng với cô: "Tiểu Kiều, ngủ ngon."

Chờ đến khi cảm xúc buông thả, lúc này anh mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tống Thành: " làm sao?"

Tống Thành vội mở miệng: "Là như vậy, có game, muốn tìm anh làm đại sứ hình tượng."

Lời này rơi xuống, chỉ thấy Thẩm Lương Xuyên ngẩng đầu lên.

Tống Thành vội mở miệng: "Tôi biết bây giờ trọng tâm của anh dời đến xí nghiệp Thẩm thị, chẳng qua bởi vì trò chơi lần này đặc biệt, là công ty LOT, cho nên tôi nghĩ, đến hỏi anh một chút."

Quảng cáo khác, anh ta đã sớm từ chối.

Dù sao Thẩm Lương Xuyên rất ít làm đại sứ hình tượng.

Thế nhưng LOT... Dính đến chị Kiều, anh ta vẫn quyết định hỏi thăm rõ ràng.

Không nghĩ tới lời này rơi xuống, vẻ mặt Thẩm Lương Xuyên hơi trầm xuống một cái.

Là LOT...

Là nơi anh và Kiều Luyện đã từng cùng nhau.

Nếu như là trò chơi khác, anh sẽ không nhìn một chút, thế nhưng nếu như là LOT... Trong lòng của anh, đến cùng vẫn là sinh ra một chút xoắn xuýt.

Một lúc sau, Thẩm Lương Xuyên mới lên tiếng: "Cậu biết thói quen của tôi, thoái thác."

Tống Thành gật đầu: "Được."

Đã sớm đoán được kết quả này, chính anh ta không có biểu hiện đáng vẻ bất ngờ ra.

-

Một bên khác, kết thúc buổi tối phát sóng trực tiếp, Kiều Luyện còn buồn bực.

Nhìn dáng vẻ thái tử, hẳn là một đại thiếu gia, vô cùng kiêu ngạo, không dung được, là người khác cực tuyệt, cho nên mới day dưa với cô.

Cô còn tưởng rằng, chính mình chơi xấu, thái tử liền sẽ dây dưa với cô không thả, nhưng thế nào đột nhiên mai danh ẩn tích, không có hạ văn?

Kiều Luyện nghĩ tới đây, lại không nhịn được lắc đầu cười.

Thật là, người ta không tìm đến cô, cô còn nhớ thương cái gì?

Cô đứng lên, duỗi lưng một cái, hoạt động thân thể một chút, sau đó mới đi vào phòng vệ sinh, rửa mặt.

Sau cùng, cô đứng ở trước gương, nhìn mình trong gương.

Sắc mặt của cô vô cùng hồng nhuận, xem ra trong khoảng thời gian này, hẳn là dinh dưỡng cũng không tệ lắm.

Nghĩ tới đây, cô liền cúi đầu, tay đặt ở trên bụng.

Đứa bé này, tôi đặc biệt yên ổn.

Trừ lúc ở trên máy bay nôn một lần, đoạn thời gian gần đây, đã không có cảm giác nôn nghén.

Cũng không có mang đến bất kỳ mệt mỏi cho cô.

Là bởi vì... Nó cũng cảm nhận được mẹ khổ cực, cho nên chính mình an ổn xuống sao?

Kiều Luyện không nhận được vỗ vỗ bụng của mình, lúc này mới đi vào trong phòng ngủ.

Mười giờ, đứng giờ ngủ.

Trước kia cô là con mèo đêm, từ khi mang thai, liền bắt đầu ngủ sớm dậy sớm rồi.

Chỉ là, còn chưa ngủ, chuông điện thoại di động vang lên.

Kiều Luyện hơi sững sờ, cầm điện thoại di động lên, đặt ở bên tai nghe.

Vừa mới nghe, đối diện liền truyền đến một giọng nói: "Luyện Xuyên, chào cô, tôi là nhân viên của APP cạnh tranh."

Kiều Luyện sững sờ, "À, chào anh."

Chẳng lẽ còn tới thuyết phục chuyện huấn luyện viên?

Nghĩ như vậy, liền nghe đối phương lên tiếng nói: "Là như vậy, bên chúng tôi hợp tác với công ty LOT, hiện tại bọn họ muốn làm video, muốn tìm mấy người nổi tiếng đến làm đại sứ hình tượng, có tìm bên chúng ta, tôi là muốn hỏi cô một chút, đối với đại sứ hình tượng, cảm thấy hứng thú không?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 971: Đến PK! (6)

Cảm thấy hứng thú không?

Đương nhiên cảm thấy hứng thú.

LOT gánh chịu tất cả quá khứ của cô và Từ Xuyên!

Nếu như có thể ở trong LOT, lưu lại dấu chân của mình, đó không còn gì tốt hơn.

Thế nhưng..

Nếu như cô đi tham gia đại sứ hình tượng, chẳng phải là lộ mặt rồi sao?

Mà nếu như lộ mặt, Thẩm Lương Xuyên sẽ tìm được cô.

Nghĩ tới đây, Kiều Luyện cắn môi, xoắn xuýt một chút, lúc này mới lên tiếng: "Ngại quá, tôi không có hứng thú."

"Phí đại ngôn một trăm vạn, cô cũng không có hứng thú sao?"

"Không có."

"Vậy được rồi, như vậy, tôi cho cô một ngày suy nghĩ, cô hãy suy nghĩ thật kỹ."

"Được."

-

Cúp điện thoại, Kiều Luyện còn đang xoắn xuýt do dự.

Phí đại ngôn 100 vạn, vừa vặn mấy tháng về sau, khi cô sinh con, số tiền kia, có thể để cho cô và Bảo Bảo an ổn sinh sống mấy năm.

Ở cũ, tiền bệnh viện, đều là một khoản chi tiêu rất lớn.

Kiều Luyến nhú mày.

Chính đang suy tư, điện thoại di động vang lên lần nữa.

Cô nghe, đối diện truyền đến một giọng xa lạ: "Kiều tiểu thư, người cô đề cho tôi tìm, tìm được."

Tìm được?

Đôi mắt Kiều Luyến sáng lên, đứng lên!

Cô muốn tẩy rửa trong sạch vì cha mẹ, liền muốn tìm được thành viên công ty năm đó.

Cô nhớ kỹ, trong công ty cha mẹ, chương quản bộ tài vụ, là một chú họ Lý, cho nên tìm thám tử tư, giúp cô điều tra.

Cô nhìn chòng chọc vào phía trước: "Họ ở đâu?"

"Cả nhà bọn họ sau sự kiện đó, dời chỗ ở đến Hải Nam"

Kiều Luyến mở miệng: "Vậy thì qua tìm!"

Đối phương do dự một chút.

Kiều Luyến hỏi thăm: "Làm sao?"

"Kiều tiểu thư, là như vậy, lúc trước chúng tôi bàn mười vạn tiền với cô, tôi giúp cô tìm người, thế nhưng người này giới hạn ở Tô Châu, bây giờ muốn đi Hải Nam, phương diện giá tiền..."

"Giá cả dễ nói, cô ra cái giá."

"Năm mươi vạn."

Kiều Luyến sững sờ, "Làm sao lại nhiều như thế?"

"Kiều tiểu thư, Hải Nam không phải địa bàn của chúng tôi, đi qua cũng nên chuẩn bị, mà qua Hải Nam tìm người, động một tí là nửa tháng, ăn cái gì ở cái gì, đều muốn tiền... Cái giá tiền này, thật không nhiều lắm."

Kiều Luyến thờ dài, cắn môi, một lúc sau mới mở miệng: "Được. Nhưng tiền bạc bây giờ của tôi không có nhiều như vậy, có thể thiếu trước hay không, nửa tháng sau, cho anh."

"Có thể."

Cúp điện thoại, Kiều Luyến nằm ở trên giường.

Chính cô không có bản sự này, ngân dậm xa xôi qua Hải Nam tìm người, dựa vào người khác, là không có biện pháp.

Nhưng bây giờ, năm mươi vạn, lấy chỗ nào?

Kiều Luyến trở mình, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, cầm điện thoại di động, gọi cho người vừa mới gọi điện thoại cho mình: "Alo, đại sứ hình tượng của LOT, tôi nhận!"

Cô đã lựa chọn đến con đường dẫn chương trình này, liền không sợ Thẩm Lương Xuyên phát hiện cô.

Nhưng cho dù phát hiện thì đã có sao?

Coi như anh biết mình ở Tô Châu, cũng sẽ không tới tìm cô, không phải sao?

Đã như vậy, cần gì phải khó xử chính mình!

Đối phương nghe nói như thế, lập tức mở miệng: "Tốt, tốt! Tôi nghe nói bọn họ tìm đại sứ hình tượng phương Nam, muốn tìm đại nhân vật, trước mắt còn không biết có thể mời người nào tới. Nhưng cô đã đáp ứng, như vậy ngày mai cô có thể tới một chuyến không? Chúng ta cần ký kết một hợp đồng. Địa chỉ chút nữa tôi gửi."

Kiều Luyến mở miệng: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 972: Vội vàng gặp mặt không kịp chuẩn bị (1)

Trong vòng giải trí, cũng là theo tư chất hàng về.

Đã muốn tìm nam minh tinh lớn đến làm đại sứ hình tượng, khẳng định phải từ Thẩm Lương Xuyên trước.

Thẩm Lương Xuyên không muốn, mới có thể truyền xuống.

Mà trong làng giải trí, người chơi game, mặc dù nhiều, nhưng nổi danh, cũng chỉ mấy người.

Thẩm Lương Xuyên đi tới Tô Châu, khẳng định sẽ dành thời gian qua Hoành Điểm một chút, thăm Mạc Tây Thừa.

Đồng thời, nhân viên ban tổ chức LOT, cũng đi tới Hoành Điểm, muốn tìm Mạc Tây Thừa, thảo luận một chút về việc đại sứ hình tượng.

Phim điện ảnh (kiểu hùng) của Mạc Tây Thừa, còn đang khua chuông gõ mõ quay chụp, bởi vì điện ảnh quá là quan trọng, mọi người đều vô cùng dụng tâm, thời gian quay phim là nửa năm.

Thẩm Lương Xuyên đến, trợ lý Mạc Tây Thừa, đang nói chuyện với ban tổ chức LOT.

Mạc Tây Thừa dự định tiếp nhận đại sứ hình tượng.

Mạc Tây Thừa vẫn ở tiệm lẩu phía trước, chiêu đãi Thẩm Lương Xuyên.

Hai người ngồi xuống, Mạc Tây Thừa nhú mày, theo dõi anh: "Sắc mặt của cậu không tốt lắm, chuyện gì xảy ra?"

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày.

Mạc Tây Thừa tiếp tục mở miệng: "Thế nào, chị dâu không có đi sao? Không phải bây giờ đang bùng cháy sao?"

Thẩm Lương Xuyên không nói chuyện, thế nhưng ánh mắt, đã từ từ trầm xuống.

Sắc mặt Mạc Tây Thừa ngưng tụ: "Hai người sao vậy?"

Tính cách Thẩm Lương Xuyên, là thuộc về loại đánh rớt răng và nuốt máu, cho tới bây giờ anh đều muốn giấu tất cả tâm tình ở trong lòng.

Mà nếu như nói, trên cái thế giới này, còn có một người, để Thẩm Lương Xuyên nguyện ý thổ lộ hết, như vậy người kia, cũng là Mạc Tây Thừa.

Nghe thấy Mạc Tây Thừa hỏi, anh chậm rãi mở miệng: "Cô ấy đi rồi."

"Đi rồi hả? Đi là có ý gì?" Mạc Tây Thừa kinh ngạc dò hỏi.

Thẩm Lương Xuyên trầm mặc một chút, lúc này mới lên tiếng: "Để lại tờ đơn ly hôn, đi rồi."

Trong nháy mắt Mạc Tây Thừa trầm mặc.

Anh không nói hai lời, cầm rượu trên bàn, nâng lên với anh, sau đó uống một hớp: "Hôm nay cùng anh, không say không về."

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Tốt."

Hai người anh một chén, tôi một chén, một lát sau, liền uống nhiều quá.

Đàn ông vừa uống nhiều, lời nói có hơn.

Trong ánh mắt u ám của Mạc Tây Thừa, lộ ra chút thờ dãi: "Cậu nói xem, năm trước cô ấy rời đi, hiện tại trời qua thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên nghi hoặc: "Cậu đang nói người nào?"

"Thi Niệm Diêu."

Thẩm Lương Xuyên nhú lông mày, sau đó bỗng nhiên cười một tiếng: "Cậu động tâm."

Mạc Tây Thừa nhủ mày: "Lúc cô ấy bên cạnh, không cảm thấy thế nào, cô ấy đi, gần đây năm mơ thấy cô ấy, mới phát hiện, luôn luôn không nhận được nghĩ xem cô ấy đang làm gì. Cậu nói xem, có phải cậu cũng hèn như vậy hay không?"

Thẩm Lương Xuyên gật đầu: "Đúng, cái này gọi lúc có không trân quý, đã mất đi mới biết được đáng nhớ."

Hai người đàn ông ngả lòng, mặt đối mặt, uống say, sau cùng đều nằm ở trên bàn, ngủ thiếp đi.

-

Thẩm Lương Xuyên tỉnh lại, là ở trong khách sạn của Mạc Tây Thừa

Say rượu đau đầu, để anh nhủ lòng mày.

Cũng chỉ có Mạc Tây Thừa, làm cho anh trầm tĩnh lại, say một cuộc.

Anh đứng lên, tiến vào phòng vệ sinh, rửa mặt, trở ra, liền thấy Tống Thành chờ ở bên ngoài.

Thẩm Lương Xuyên mở miệng nói: "Chúng ta về Tô Châu."

Tống Thành gật đầu.

Thẩm Lương Xuyên hỏi thăm: "Mạc Tây Thừa đâu?"

Trước khi rời đi, cũng nên chào hỏi.

Tống Thành mở miệng: "Trong phòng sát vách, ký hợp đồng, anh không muốn làm đại sứ hình tượng LOT, anh ấy dự định tiếp nhận rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cuối: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 973: Vội vàng gặp mặt không kịp chuẩn bị (2)

Thẩm Lương Xuyên khẽ gật đầu, nhủ mày, đi theo Tống Thành tới.

Tới gần phòng họp, bởi vì thấy được Mạc Tây Thừa đang ở bên trong nói chuyện, cho nên anh liền đứng bên ngoài, đốt một điếu thuốc, đi tới cửa sổ, chờ anh ta.

Tống Thành và trợ lý Mạc Tây Thừa, liền ở bên ngoài trò chuyện.

Tống Thành là người bát quái, bởi vì Thẩm Lương Xuyên bỏ lỡ thời cơ, liền không nhận được hỏi thăm: "Nữ phát ngôn lần này bọn họ ký kết là ai?"

Trợ lý mở miệng: "Một nữ MC. Không phải nhân vật lớn."

Tống Thành lập tức liền cười: "Hiện tại người đều như thế, một nhân vật lớn hấp dẫn là đủ rồi, một người khác là người mới cũng được. Chẳng qua bây giờ nữ MC, cũng đều rất lợi hại, nghe nói Fan hâm mộ rất nhiều, nữ MC bên đó là ai?"

"Cái nữ MC này hoàn toàn là người mới, làm truyền bá cũng chỉ nửa tháng, không hiểu vì cái gì công ty bọn họ đem tất cả đầu tư tốt nhất cho cô ấy. Tôi nghiên cứu qua người này, khẳng định là có bối cảnh lớn."

Tống Thành hiếu kỳ: "Ai vậy? Dẫn chương trình trực tiếp sao?"

"APP điện tử cạnh tranh, cái nữ MC vừa lên, phía sau liền đẩy cô ấy, thời gian nửa tháng, có mấy chục vạn Fan hâm mộ rồi. Đối với nữ MC mới mà nói, thành tích đều là nghịch thiên! Mà tôi nghe cấp cao của họ nói, trên cơ bản tất cả thứ tốt đều cho cô ấy! Đến không lần này, có nắm cơ hội như vậy, phía sau cũng không cần nhắc, trực tiếp cho cô ấy!"

Tống Thành càng hiếu kỳ: "Tên là gì? Hôm nào tôi qua chú ý một chút."

Trợ lý nghĩ nửa ngày, lúc này mới lên tiếng: "Kêu cái gì... Xuyên gì ấy? Luyến Xuyên! Đúng, Luyến Xuyên!"

Một câu roi xuống, Tống Thành nhất thời trợn mắt hốc mồm!

Mà một bên khác, Thẩm Lương Xuyên đứng tại trên ban công hút thuốc, nghe nói như thế, ngón tay buông lỏng, thuốc rơi xuống.

Anh quay đầu, liền thấy Tổng Thành bắt cổ tay trợ lý: "Cậu nói, nữ MC, là Luyến Xuyên sao?"

Trợ lý bị dọa sợ: "Đúng, đúng... Thế nào?"

Thẩm Lương Xuyên trực tiếp cúi đầu, một chân dẫm tắt điều thuốc, sau đó nhanh chân đi về phía phòng họp.

Trợ lý sững sờ, "Thẩm ảnh đế, anh Mạc còn ở bên trong ký hợp đồng, anh..."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Lương Xuyên đã đẩy cửa phòng ra, đi thẳng vào!

Mạc Tây Thừa đã xem hợp đồng, đang muốn ký tên, nghe được tiếng mở cửa, liền thấy Thẩm Lương Xuyên vội vã đi đến, anh cầm lấy hợp đồng, nhìn Mạc Tây Thừa mở miệng nói: "Thật có lỗi, cái đại sứ hình tượng này, tôi muốn!"

Mạc Tây Thừa sững sờ: "Sao vậy?"

Thẩm Lương Xuyên nhìn chằm chằm đại sứ hình tượng, một lúc sau mới mở miệng: "Bởi vì nữ phát ngôn, là Luyến Xuyên."

-

Sáng sớm, Kiều Luyến dựa theo tin nhắn địa chỉ, đi tới công ty app.

Nhân viên luôn luôn liên hệ công việc với cô, là cậu nam hai năm hai sáu tuổi.

Trông thấy Kiều Luyến, còn hơi kinh ngạc một tiếng: "vẫn luôn nghe nói đại danh của cô, không nghĩ tới cô còn quá xinh đẹp!"

Kiều Luyến khẽ cười với cậu ta.

Liền theo cậu ta vào phòng họp, người đàn ông đẩy một phần hợp đồng lên trước mặt của cô: "Đây là hợp đồng."

Kiều Luyến gật đầu, thuận miệng hỏi thăm: "nam phát ngôn là ai?"

Người đàn ông mở miệng: "Bọn họ muốn tìm Thẩm ảnh đế..."

Một câu, dọa cho tay Kiều Luyến run một cái, bỗng nhiên ngẩng đầu, liền nghe đến cậu ta tiếp tục mở miệng: "Đáng tiếc, Thẩm ảnh đế người ta cũng không nhìn, liền trực tiếp cự tuyệt, hiện tại còn không biết là ai, đoán chừng là ngôi sao lớn khác."

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 974: Vội vàng gặp mặt không kịp chuẩn bị (3)

Nghe câu nói bổ sung phía sau, lúc này Kiều Luyến mới thờ phào nhẹ nhõm.

Nếu như thật sự là Thẩm Lương Xuyên, như vậy đại sứ hình tượng, dù là trọng yếu đến đâu, cũng không thể nhận.

May là anh cự tuyệt.

Nghĩ tới đây, lúc này Kiều Luyến mới ký tên.

Người kia mở miệng nói: "Cái này muốn quay chụp một video ngắn, đoán chừng sẽ lấy hai nhân vật trong game, để cho mấy người diễn, cô có muốn diễn nhân vật gì không?"

Kiều Luyến nghe nói như thế, bỗng dưng mở miệng: "Tiểu Kiều đi."

Nhân viên gật đầu: "được, cái này người ở phía trên sẽ nói giúp cô."

-

Cùng lúc đó, Hoành Điểm.

Ký tên trực tiếp biến thành Thẩm Lương Xuyên!

Nhân viên LOT đều ngây người, thế nhưng lập tức hưng phấn, trực tiếp mở miệng: "Thẩm ảnh đế, cái phí đại ngôn chúng tôi sẽ lập tức điều chỉnh, ngày

mai có thể làm ra hợp đồng mới, bây giờ chúng ta thương lượng chỉ tiết một chút..."

Tìm Thảm Lương Xuyên làm đại sứ hình tượng, cùng tìm Mạc Tây Thừa, khẳng định khi đại ngôn không giống nhau!

Thế nhưng, công ty đã sớm muốn tìm Thảm Lương Xuyên, dù phí đại ngôn cao hơn, bọn họ cũng không sao!

Nhưng không nghĩ tới câu nói này rơi xuống, liền nghe thấy Thảm Lương Xuyên chậm rãi mở miệng: "Không cần, ký luôn trên hợp đồng này đi!"

Nhân viên:...!!

Đây là bánh từ trên trời rớt xuống sao?

Hay là Thảm ảnh đế đang đùa?

Thẳng đến khi nhìn thấy Thảm ảnh đế ký tên, người này mới phản ứng được, đây là sự thật!

Nhân viên thận trọng hỏi thăm Thảm Lương Xuyên: "Thảm ảnh đế, là như vậy, đến lúc đó chúng tôi còn muốn quay chụp một video ngắn, cái này cần chọn nhân vật trong trò chơi, ngài muốn nhân vật nào?"

Thảm Lương Xuyên nghe nói như thế, trông rất hơi híp: "Chu Du."

Nhân viên nhất thời yên tâm: "Vâng."

-

Kiều Luyến ở Tô Châu, sau khi ký hợp đồng, chỉ thấy nhân viên kia đứng lên: "Luyến Xuyên, cô còn xưa nay chưa từng tới công ty bao giờ? Có muốn tôi mang cô đi khắp nơi hay không?"

Kiều Luyến nhìn cái công ty này một chút, nhìn quy mô, giống như rất lớn, không phải chỉ làm phát sóng cạnh tranh trực tiếp, còn có rất nhiều phát sóng trực tiếp.

Cô liền lắc đầu: "không cần."

Nhân viên khẽ gật đầu: "Vậy đưa cô trở về."

Hai người đi ra cửa, vừa đi, nhân viên bàn giao: "Việc quay video trò chơi tương đối gấp, trong công ty sẽ cho trợ lý phối hợp với cô, chờ xác định công việc quay chụp, tôi tìm cô."

Kiều Luyến gật đầu: "Được."

Hai người đang đi ra ngoài, Kiều Luyến bỗng nhiên đứng bước, quay đầu, nhìn về phía bên áp phích bên cạnh.

Trên poster, một cô gái mặt mũi tràn đầy ý cười nhìn về phía trước, ăn mặc xinh đẹp, trên đó viết mấy chữ: Y Y.

Đây là?

Trông thấy ánh mắt nghi hoặc của Kiều Luyến, nhân viên nhìn sang, lúc này mới cười nói: "Đây là nhân viên phát sóng trực tiếp của chúng ta, trước mắt là nữ phát sóng trực tiếp nóng bỏng nhất, tên là Kiều Y Y, chẳng qua cô ấy không phải phát sóng trực cạnh tranh, cô ấy cũng là một nữ MC."

Trông mắt Kiều Luyến co rụt lại!

Không nghĩ tới, oan gia ngõ hẹp với Kiều Y Y để loại tình trạng này.

Càng không có nghĩ tới, Kiều Y Y lúc trước muốn dựa vào (kiêu hùng) để diễn, bị đẩy xuống đi làm nữ MC!

Đây thật là...

Kiều Luyến nở nụ cười, chờ đến khi cô đi ra khỏi cửa công ty, một bên khác, Kiều Y Y mặt mũi khí thế hung hăng chạy vào!

Cô ta chạy thẳng tới phòng cấp cao, phẫn nộ quát: "Đại sứ hình tượng của LOT, mấy người lại cho nhân vật mới như Luyến Xuyên sao?!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cười: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 975: Vội vàng gặp mặt không kịp chuẩn bị (4)

Quản lý cấp cao đứng lên, mặt mũi tràn đầy ý cười nhìn cô ta: "Kiều tiểu thư, cái này... Cô đừng nóng giận, chúng ta ngồi xuống từ từ nói."

"Nói cái gì? Có phải ông quên tôi là ai? Có phải ông quên quan hệ của tôi và anh hai!" Kiều Y Y đứng đó nói: "Ông đừng quên, toàn bộ công ty đều là của anh hai, bây giờ mấy người gửi tất cả thứ tốt cho người mới, các người bỏ anh hai ở chỗ nào?"

Thấy Kiều Y Y mang Lục Nam Trạch tới nói, quản lý cấp cao nhú lông mày, lúc này mới lên tiếng: "Kiều tiểu thư, để cho cô biết, đem tất cả mọi thứ cho Luyến Xuyên, chính là ý của Lục tiên sinh."

Một câu roi xuống, Kiều Y kinh ngạc tại chỗ!

Cao quản nhìn bộ dạng cô ta, trong lòng mừng thầm!

Cái nữ MC này, phát sóng trực tiếp ngạo mạn, vô lễ!

Công ty bọn họ đã nhận rất nhiều khiếu nại, thế nhưng hết lần này tới lần khác, hậu trường của cô ta là Lục Nam Trạch, nên bọn họ chỉ có thể tiếp tục đầu tư.

Hiện tại tốt rồi.

Lục tiên sinh có tâm hoan!

-

Chuyện trong công ty, đương nhiên Kiều Luyến không biết.

Cô dựa theo thông lệ, qua chợ bán thức ăn mua đồ ăn, về tới nhà, làm cơm trưa cho mình, đã ăn xong, liền ngủ trưa trong chốc lát, đến buổi trưa tỉnh lại, liền bắt đầu phát sóng trực tiếp.

Thời gian một ngày, trôi qua rất nhanh.

Phát sóng trực tiếp hoàn tất, lúc này mới tiếp nhận điện thoại ở công ty, nói là ngày mai sẽ phải qua video.

Đồng thời, trong công ty gửi một trợ lý cho cô, giúp đỡ cô.

Sáng sớm hôm sau, trợ lý liền chạy tới, trông thấy Kiều Luyến, ánh mắt sáng lên: "Luyến Xuyên, tôi xem qua phát sóng trực tiếp của cô, cô chơi game quả thực là quá tuyệt vời, thế nhưng không nghĩ tới cô cũng đẹp như vậy!"

Kiều Luyến cười lắc đầu.

Trợ lý là cô gái hai mươi một tuổi, nhìn rất hoạt bát, hẳn là thuộc khoá sinh viên tốt nghiệp, trong ánh mắt còn mang theo ước ao và đơn thuần.

Kiều Luyến ưa thích cô gái trong sáng như vậy

Hai người ngồi xe, đi tới chỗ quay.

Đến cửa chỗ quay, liền có nhân viên chuyên môn ra nghênh tiếp hai người.

Trong khi quay hôn hờ, giống như muốn nghênh đón nhân vật quan trọng, tất cả mọi người bận rộn.

Nhân viên tới đón Kiều Luyến, gương mặt hưng phấn: "Cô chính là Luyến Xuyên! A, có thể quay chụp với người kia, cô quả thực là quá hạnh phúc rồi!"

Người kia...

Đến cùng là ai, thậm chí ngay cả tên cũng không dám nhắc.

Kiều Luyến lắc đầu, nhân viên tiếp tục nói chuyện: "Đội lát nữa cô nhất định phải có chút nhân lực, biết không? Tuyệt đối đừng chọc giận đối phương... Tất cả nguyện ý theo người đó."

"Nói với cô, đại ảnh đế không thích nhất, là mang người mới. Tính khí cũng lớn, cô phải cẩn thận lấy điểm!"

Đại ảnh đế?

Kiều Luyến nhú lông mày.

Nhưng là, xưng hô ảnh đế, một năm một người, ngoại trừ Thẩm Lương Xuyên, rất nhiều người trong vòng đều gọi là ảnh đế.

Không biết anh nói, là ai?

Kiều Luyến hỏi thăm: "Là anh để nào tới?"

Nhân viên kia vừa định muốn nói chuyện, chợt nghe trong phòng hóa trang truyền đến tiếng nói: "Cái gì, để cho tôi trang điểm cho người mới? Các người có làm hay không!"

Giọng bén nhọn, trực tiếp lọt ra.

Kiều Luyến hơi sững sờ.

Liền nghe thấy trong phòng hóa trang tiếp tục nói: "Tôi là trang điểm số một trong nước, nếu như không phải đại ảnh để muốn tới, sao tôi có thể đáp ứng các người? Bây giờ lại để cho tôi trang điểm cho người nhỏ bé! A, còn muốn vẽ đến đẹp đến mức giống tiên tử? Bình thường truyền bá mặt đều không lộ, ngộ nhờ quá xấu, trang điểm cũng không cứu vớt được, làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 976: Vội vàng gặp mặt không kịp chuẩn bị (5)

Nghe nói như thế, sắc trợ lý của Kiều Luyến lạnh lẽo, lập tức nổi giận đùng đùng, muốn xông và, giảng đạo lý với chuyên gia trang điểm.

Kiều Luyến tay mất lạnh lẽo, kéo cô lại, sau đó lắc đầu.

Trợ lý mở miệng nói: "Chị Luyến Xuyên, người này thật sự là quá phận! Tại sao có thể nói chị như vậy! Một chuyên gia trang điểm, có gì đặc biệt hơn người!"

Giọng cô có chút lớn, dẫn đến người trong phòng, trực tiếp nghe được tiếng bên ngoài.

"Người nào ở bên ngoài?" Thợ trang điểm lên tiếng.

Trợ lý nhất thời hừ lạnh một tiếng.

Kiều Luyến không sợ phiền phức, chỉ là xưa nay không kiếm chuyện chơi, đã bị phát hiện, cô cũng thân nhiên đẩy cửa phòng ra, đi vào.

Vừa vào cửa, liền thấy một người chuyên gia trang điểm mặc quần áo đủ mọi màu sắc, đang ngồi ở đằng đó, khuôn mặt bên trang điểm dày đặc, liếc mắt nhìn sang, đầu tiên ánh mắt rơi vào người trợ lý, một lúc sau mới mở miệng: "Đây chính là nữ MC? Quả nhiên chỉ có thể làm dẫn chương trình, tướng mạo này, đứng ở bên người minh tinh, hạ giá!"

Bộ dạng khinh bỉ, nói cho người ta vô cùng khó coi.

Trợ lý lập tức nói không ra lời, toàn thân phát run, một lúc sau, mới mở miệng: "Không phải tôi, tôi là trợ lý, chị Luyến Xuyên ở chỗ này!"

Nói xong câu nói này, tránh thân hình ra, liền lộ Kiều Luyến trước mặt chuyên gia trang điểm.

Trông thấy Kiều Luyến, chuyên gia trang điểm sững sờ.

Cô gái trước mặt mặc dù không có trang điểm, khuôn mặt vô cùng yên lặng, nhưng da thịt Kiều Luyến tốt, tăng thêm việc thời gian này mang thai, cả khuôn mặt đều tản ra ánh sáng.

Tướng mạo này, để trong đám minh tinh, đều không kém!

Trông mặt chuyên gia trang điểm co rụt lại.

Nhưng bởi vì bị mất mặt mũi, liền hừ lạnh một tiếng: "Dung mạo xinh đẹp không tầm thường thì sao? Dung mạo xinh đẹp, liền có thể tùy tiện nghe lên ng

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 977: Vội vàng gặp mặt không kịp chuẩn bị (6)

Kiều Luyến...

Theo người tính khí xấu như Thẩm Lương Xuyên lâu, cô cũng không tin, còn có thể gặp được người tính khí xấu hơn Thẩm Lương Xuyên!

Nghĩ tới đây, Kiều Luyến liền cười híp mắt với nhân viên, khẽ gật đầu.

Nhân viên thấy thái độ cô hiền lành, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó liền để phòng hóa trang laicho bọn họ, chính mình rời đi.

Kiều Luyến thông qua tấm gương, nhìn về phía chuyên gia trang điểm sau lưng.

Chỉ thấy cô ta lè mề lấy đồ trang điểm trong túi.

Từng cái từng cái, đầu tiên là dọn xong ở trước gương, bày mười mấy phút.

Trợ lý ở bên cạnh nhìn không được thúc giục nói: "Cô có thể nhanh lên hay không, ngộ nhờ đại ảnh đế tới, Luyến Xuyên chúng ta làm sao bây giờ?"

Chuyên gia trang điểm mở miệng cười nói: "Hiện tại biết sốt ruột rồi hả? Vô dụng! Tôi phải bày dọn mọi thứ, bằng không, làm sao trang điểm?"

Trợ lý...

Chuyên gia trang điểm hừ lạnh một tiếng, lúc này mới bắt đầu đi đến trước mặt Kiều Luyến, trang điểm cho cô.

Đương nhiên chuyên gia trang điểm sẽ không cố ý hóa xấu cho Kiều Luyến, cái này liên quan đến vấn đề mặt mũi của mình.

Nhưng lúc cô ta trang điểm cho Kiều Luyến, thái độ vô cùng qua loa.

Cô ta nhìn xem hai bên, sau đó lúc này mới nhìn về phía trợ lý: "Cô, cô lấy phần trang điểm cho tôi."

Trợ lý lựa chọn trong đồ trang điểm một chút, tìm được định phần đưa tới tay cô ta.

Trong mắt chuyên gia trang điểm hơi híp, khi trợ lý buông tay, trực tiếp buông tay, để phần rơi trên mặt đất! Vãi đầy đất!

Bởi vì rơi trên mặt đất, lại thêm giày vò, trong không khí lập bay lên tầng bụi.

Chuyên gia trang điểm hét lớn: "Cô làm gì vậy?"

Trợ lý trực tiếp ngăn cản cả người, tròn tròn mắt: "Tôi, tôi không làm cái gì, cô, rõ ràng tiếp cô đã nhận..."

Chuyên gia trang điểm nhú mày nhìn cô chằm chằm: "Cô đủ rồi! Cái phần này dùng ít nhất, tôi chỉ lấy một hộp! Hiện tại rơi trên mặt đất, làm sao bây giờ? Có phải là cô cố ý hay không? Chút nữa đại ảnh đế tới, cô để đại ảnh đế chờ mình sao?"

Trợ lý bị quát gần như muốn khóc, trong cặp mắt đã bao hàm nước mắt.

Nhân viên bên ngoài nghe được tiếng, vội vàng đuổi vào: "chuyện gì xảy ra?"

Chuyên gia trang điểm chỉ phần trên mặt đất, mở miệng nói: "Cái trợ này, oán hận tôi vừa nói dung mạo của cô ta xấu, cho nên cố ý ném phần xuống đất!"

Trợ lý vội mở miệng: "Không phải, tôi không có..."

"Đến bây giờ, cô còn muốn ngụy biện! Tôi còn có thể oan uổng cô hay sao?" Chuyên gia trang điểm nói xong câu đó, liền nhìn về phía nhân viên: "Làm sao bây giờ? Chút nữa đại ảnh đế tới, không có phần, để đại ảnh đế làm sao?"

Nhân viên cũng bối rối, răn dạy trợ lý: "Cô làm gì vậy! Cô có biết hay không, người giống như Thẩm ảnh đế, chúng ta đều theo thời gian mà tính! Để anh ấy làm sao... Mấy người chịu nổi hậu quả sao?"

Lời này rơi xuống, Kiều Luyến bỗng nhiên ngừng đầu đến, kinh ngạc mở to hai mắt nhìn: "Anh vừa mới nói người nào đến? Thẩm ảnh đế sao?"

Nhân viên gật đầu: "Đúng, từ trước đến nay tính khí Thẩm ảnh đế không tốt, hiện tại trở thành CEO tập đoàn, có thể đại sứ hình tượng cho game chúng ta, chúng ta đã đốt cao hương rồi! Lần này nếu phát cáu, chúng ta làm sao bây giờ!"

Kiều Luyến căn bản cũng không có nghe được những lời phía sau của nhân viên.

Trong đầu của cô đều là Thẩm ảnh đế... Thẩm ảnh đế!

Không nghĩ tới người quay video với cô, lại là Thẩm Lương Xuyên!

Lúc đang xoắn xuyết, nghe thấy bên ngoài có tiếng: "nhanh, Thẩm ảnh đế đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Ảnh Đế Thần Bí Trộm Cưới: Vợ Yêu, Tôi PK* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.